Tudorel TOADER
(coordonator)

CODEX PENAL

Codurile penale ale statelor membre ale Uniunii Europene

Volumul III

CUPRINS GENERAL

Volumul I

Cuvânt-înainte

Codul penal al Republicii Austria

Codul penal al Regatului Belgiei

Codul penal al Republicii Bulgaria

Codul penal al Republicii Cehe

Codul penal al Republicii Cipru

Codul penal al Republicii Croaţia

Volumul II

Codul penal al Regatului Danemarcei

Codul penal al Republicii Estonia

Codul penal al Republicii Finlanda

Codul penal al Republicii Franceze

Codul penal al Republicii Federale Germania

Volumul III

Codul penal al Greciei 1

Codul penal al Republicii Italia 169

Codul penal al Republicii Letonia 437

Codul penal al Republicii Lituania 613

Codul penal al Marelui Ducat de Luxemburg 753

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Volumul IV

Codul penal al Republicii Malta

Codul penal al Regatului Ţărilor de Jos (Olanda)

Codul penal al Republicii Polone

Codul penal al Republicii Portugheze

Codul penal al României

Volumul V

Codul penal al Republicii Slovace

Codul penal al Republicii Slovenia

Codul penal al Regatului Spaniei

Codul penal al Regatului Suediei

Codul penal al Ungariei

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL GRECIEI

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL GRECIEI

Tudorel TOADER

Codul penal cuprinde Partea generală (art. 1-133), respectiv Partea specială (art. 134-473).

Partea generală (art. 1-133)

Principalele particularităţi, în raport de Codul penal român, se referă la:

Valabilitatea teritorială a legilor penale. Când fapta este săvârşită prin intermediul internetului sau a altui mijloc de comunicare, locul de executare este considerat şi statul grec, dacă pe teritoriul acestuia se oferă acces la anumite mijloace, indiferent de locul de amplasare a acestora.

Recunoaşterea deciziilor penale străine. Dacă un cetăţean grec a fost condamnat în străinătate pentru fapta care, conform prevederilor din legile interne, implică pedepse complementare, instanţa abilitată infracţională poate impune aceste pedepse. Instanţa abilitată din cadrul curţii de delicte poate de asemenea să impună măsurile de siguranţă prevăzute de legislaţia elenă pentru persoana care a fost condamnată sau achitată în străinătate.

În prevederile legislaţiei penale, termenul „faptă" include şi omisiunile.

În situaţiile în care legea pentru existenţa unei fapte infracţionale necesită realizarea unui anumit rezultat, omiterea preîntâmpinării acestuia se pedepseşte ca şi provocarea acestuia printr-o acţiune, dacă persoana vinovată de omisiune avea o obligaţie specială juridică de a împiedica realizarea respectivului rezultat.

Momentul săvârşirii faptei. Momentul săvârşirii faptei se consideră a fi momentul în care persoana culpabilă a acţionat sau ar fi trebuit să acţioneze. Momentul în care s-a realizat rezultatul nu prezintă interes, în afara cazului în care se specifică altfel.

Faptele infracţionale pot fi: crime, delicte şi contravenţii.

Crima constituie orice faptă care este pedepsită prin pedeapsa cu moartea[1)] sau privativă de libertate. Delictul reprezintă orice faptă care este pedepsită prin închisoare sau pedepse băneşti sau restricţionarea într-un penitenciar special pentru tineri. Contravenţie reprezintă orice faptă pedepsită prin detenţie sau amendă.

Ordinul. Nu este injust actul pe care îl întreprinde cineva pentru a executa un ordin care i-a fost dat conform formulelor legale de autoritatea abilitată,

---

[1)] Pedeapsa cu moartea a fost abrogată în anul 1993. În dispoziţiile în care, pentru o anumită infracţiune, se prevede numai pedeapsa cu moartea, această pedeapsă se înlocuieşte cu detenţiunea pe viaţă.

dacă legea nu permite receptorului ordinului să analizeze dacă este legal sau nu. În cazul acesta este pedepsit drept autor cel care a dat ordinul.

Vinovăția. Crimele și delictele sunt pedepsite doar atunci când sunt săvârșite cu intenție de înșelare. Prin excepție, în situațiile stabilite special de lege, delictele sunt pedepsite și atunci când sunt săvârșite din culpă. Contravențiile sunt pedepsite mereu și când sunt săvârșite din culpă, cu excepția situațiilor în care legea cere special implicarea intenției de înșelare.

Infractori surdo-muți. Fapta săvârșită de un surdo-mut nu îi este imputată, dacă se consideră că nu a avut capacitatea mentală de a percepe injustețea faptei sale sau de a acționa conform percepției sale în privința acestei fapte incorecte. Dacă nu este incidentă o circumstanță de aplicare a alineatului precedent, surdo-mutul va fi pedepsit cu o pedeapsă redusă.

Pedepse privative de libertate sunt detenția, închisoarea și restricția în unitatea specială de arest pentru tineri, restricția în unitatea psihiatrică și arestul.

Detenția. Pedeapsa cu detenția este pe viață și provizorie și este executată în unități sau sectoare de unități destinate exclusiv acestui scop. Durata detenției provizorii nu depășește douăzeci de ani nici nu este mai mică de cinci ani, cu rezerva definițiilor din art. 91 privind detenția nedeterminată.

Închisoarea. Durata închisorii nu depășește cinci ani nici nu este mai mică de zece zile.

Restricționarea într-o unitate specială de arest pentru tineri: Durata restricționării într-o unitate specială de arest pentru tineri nu depășește cinci ani nici nu poate fi mai mică de șase luni, dacă pentru fapta săvârșită legea impune privarea de libertate de până la 10 ani. În cazul în care pedeapsa impusă este privarea de libertate pe viață sau o pedeapsă provizorie mai mare decât aceasta din alineatul anterior, durata de restricție într-o asemenea unitate de arest a tinerilor nu depășește zece ani, nici nu este mai mică de doi.

Arestul. Durata arestului nu poate depăși o lună, nici nu poate fi mai mică de o zi, dacă legea nu stabilește în mod diferit în situații speciale. Se realizează în sectoare speciale din închisori, dacă asemenea sectoare nu există, se va realiza în camere de arest de poliție.

Modalitatea de comunicare publică a sentinței de condamnare. Instanța poate dispune publicarea sentinței de condamnare, dacă interesul public impune acest lucru. În situațiile stabilite de lege, se poate dispune publicarea sentinței de condamnare la cererea victimei și a sentinței de achitare la cererea persoanei achitate, dacă instanța consideră că solicitantul are un interes legitim.

Confiscarea. Confiscarea se impune terțului dacă obiectele sau elementele de patrimoniu au fost transferate, direct sau indirect, de către făptuitor altei persoane sau dacă au fost dobândite de acesta sau au ajuns în alt mod la acesta, dacă la momentul dobândirii elementelor de patrimoniu a cunoscut faptul că se poate să provină din infracțiuni și că scopul transferului a fost evitarea confiscării. Cunoașterea, conform alineatului precedent, trebuie să rezulte din

corelaţia mai multor circumstanţe menţionate special în sentinţa instanţei, precum faptul că transferul sau dobândirea elementului patrimonial s-a realizat fără nicio contravaloare sau în schimbul unei contravalori semnificativ mai reduse decât valoarea de piaţă, sau de ceea ce a rezultat, pe baza practicii obişnuite în relaţiile familiale de trai. Confiscarea se impune terţului doar dacă nu poate fi impusă în detrimentul făptuitorului confiscarea contravalorii pe care a primit-o pentru transfer sau confiscarea adiţională. Când terţul este persoană juridică, se analizează dacă s-a cunoscut proveniența averii de către cel care are putere de reprezentare a acestuia sau este împuternicit pentru luarea deciziilor sau pentru exercitarea controlului, în cadrul persoanei juridice sau a întreprinderii sau de către oricine exercită în fapt aceste îndatoriri.

Concursul de infracţiuni. Împotriva persoanei vinovate de două sau mai multe crime care s-au realizat prin două sau mai multe fapte şi sunt pedepsite conform legii prin pedepse temporare privative de libertate, se impune după calculare o pedeapsă totală care este constituită din cea mai gravă dintre pedepsele concurente, majorată. Dacă infracţiunile concurente au fost realizate printr-o singură faptă, instanţa majorează în mod liber pe cea mai gravă dintre pedepsele concurente, dar nu mai mult de limita maximă a tipului respectiv de pedeapsă.

Prevederi speciale cu privire la minori. Prin termenul minori se înţeleg cei care, la momentul săvârşirii faptei, au vârsta între opt şi optsprezece ani împliniţi.

Măsurile corective sunt: a) mustrarea minorului, b) atribuirea responsabilităţii custodiei minorului părinţilor sau custozilor, c) atribuirea responsabilităţii custodiei minorului către familia de plasament, d) atribuirea custodiei minorului către companii de protecţie sau fundaţii pentru minori sau către custozi de minori, e) concilierea făptuitorului minor şi a victimei pentru exprimarea regretelor şi, în general, concilierea extrajudiciară privind consecinţele faptei, f) despăgubirea victimei sau anularea sau reducerea în alt mod a consecinţelor faptei de către minor, g) prestarea de muncă în folosul comunităţii de către minor, h) urmarea de către minor a programelor sociale şi psihologice în instituţiile de stat, municipale şi comunitare sau private, i) frecventarea de către minor a şcolilor de formare profesională sau de alt tip de educaţie, j) urmarea de către minor a unor programe speciale de educaţie rutieră, k) atribuirea custodiei intensive şi supravegherii minorului către companii de protecţie sau custozi pentru minori şi l) plasarea minorului într-o instituţie educaţională adecvată de stat, municipală, comunitară sau privată.

Partea specială (art. 134-473)

Luarea de mită de către oficialii politici. Prim-ministrul, membrul guvernului, secretarul de stat, prefectul, viceprefectul sau primarul, care solicită sau primeşte, direct sau indirect, prin intermediul unui terţ pentru sine sau pentru altul, „un beneficiu necuvenit de orice natură" sau acceptă promisiunea unui asemenea

beneficiu drept contravaloare pentru o acțiune sau omisiune a sa, viitoare sau deja finalizată, care se numără printre îndatoririle executate de acesta, este pasibil de detenție și pedeapsă pecuniară de la 15.000 până la 150.000 euro.

Cu aceeași pedeapsă este pedepsit și membrul Parlamentului, al consiliilor de administrație locală și al comisiilor acestora care, cu privire la o alegere sau procedură de vot care este realizată de organismele de mai sus sau comisii, acceptă oferirea sau promisiunea „unui beneficiu necuvenit de orice natură" pentru sine sau pentru altul, sau solicită un asemenea beneficiu drept contravaloare pentru a nu lua parte la alegeri sau la procedura de vot, pentru a sprijini un anumit subiect pentru votare sau pentru a vota într-un anume mod.

Mituirea oficialilor politici. Cel care promite sau oferă direct sau prin intermediul unui terț „un beneficiu necuvenit de orice natură" unei persoane menționate în art. 159, pentru sine sau pentru altul, în scopurile menționate în mod analog în articolul acesta, este pasibilă de detenție și pedeapsă pecuniară de la 15.000 până la 150.000 euro.

Insolența față de autorități. Persoana care participă la o întrunire publică în aer liber care a fost interzisă conform legii de autoritatea abilitată este pedepsită cu închisoare de până la șase luni sau cu pedeapsă pecuniară.

Încălcarea arestului la domiciliu cu monitorizare electronică. Cel care, la momentul în care se află sub monitorizare electronică, cu intenție: a) sustrage, distruge, deteriorează sau intervine în orice chip asupra unui dispozitiv sau sistem de monitorizare electronică sau b) în orice chip alterează datele cu caracter personal aferente monitorizării este pedepsit cu cel puțin un an de închisoare.

Uzurparea. Persoana care cu intenție uzurpă exercitarea unui serviciu public, municipal sau comunitar este pedepsită cu închisoare sau cu pedeapsă pecuniară. Această prevedere se aplică și pentru uzurparea exercitării prosiei de avocat, precum și pentru uzurparea exercitării serviciului funcționarului Bisericii ortodoxe de Răsărit a lui Christos sau a altei religii cunoscute în Grecia.

Instigarea. Persoana care în orice mod provoacă sau îndeamnă în mod public la nesupunere față de legi sau decrete sau împotriva altor dispoziții legale ale autorității este pedepsită cu închisoarea.

Elogierea unei infracțiuni. Persoana care elogiază public și în orice mod o infracțiune săvârșită, expunând astfel la risc ordinea publică, este pedepsită cu închisoare.

Instigarea cetățenilor la acte de violență sau discordie. Persoana care în public în orice mod provoacă sau îndeamnă cetățenii la acte de violență între ei sau la discordie reciprocă și astfel tulbură liniștea publică este pedepsită cu închisoare, dacă în conformitate cu alte prevederi nu se impune o pedeapsă mai gravă.

Luarea de mită de către un funcționar. Funcționarul care solicită sau primește, direct sau prin intermediul unui terț, pentru sine sau pentru altă persoană, „un folos necuvenit de orice natură", sau acceptă promisiunea acordării

unui asemenea folos, pentru realizarea sau omisiunea în relaţie cu exercitarea îndatoririlor sale, viitoare sau deja săvârşită, este pedepsit cu închisoare şi pedeapsă pecuniară.

Luarea şi darea de mită în cazul magistraţilor. Cel care este chemat conform legii să execute sarcini judiciare sau arbitrul, dacă solicită sau primeşte, direct sau prin intermediul unui terţ, pentru sine sau pentru altă persoană, „un folos necuvenit de orice natură" sau acceptă promisiunea acordării unui asemenea folos, pentru realizarea sau omisiunea în relaţie cu exercitarea îndatoririlor sale pentru administrarea justiţiei sau soluţionarea litigiului, este pedepsit cu detenţie şi pedeapsă pecuniară.

Persecutarea. Funcţionarul care în cunoştinţă de cauză încasează impozite, taxe, taxe vamale sau alte încasări de impozite, cheltuieli de judecată sau orice alte onorarii care nu îi sunt datorate, este pedepsit cu închisoare.

Greva funcţionarilor publici. Funcţionarii publici care în număr de cel puţin trei, într-o deliberare comună, printr-o decizie publică şi în scopul de a împiedica sau de a întrerupe funcţionarea unui serviciu public: a) au solicitat demisia din serviciu, sau b) au renunţat la exercitarea serviciului care le-a fost atribuit, sau c) au neglijat executarea sarcinilor de serviciu, sau d) se înţeleg în orice mod pentru a declara grevă sau a ameninţa cu declararea grevei sau corelează în orice mod, direct sau indirect, acceptarea cererilor cu renunţarea la proiectele lor, sunt pedepsiţi cu închisoare.

Inundaţia. Persoana care cu intenţie produce inundaţii este sancţionată: a) cu închisoare, dacă din faptă poate rezulta un pericol comun asupra bunurilor străine, b) prin detenţie, dacă din faptă poate rezulta un pericol comun pentru om, c) cu detenţie pe viaţă sau provizorie de cel puţin zece ani, dacă în situaţia de la litera b a intervenit decesul.

Turismul sexual. Realizarea călătoriilor în scopul realizării de acte sexuale de către participanţii la acestea sau a altor fapte indecente pe seama unui minor. Cel care organizează, finanţează, direcţionează, supraveghează, promovează sau intermediază în orice mod sau cu orice mijloc realizarea de călătorii în scopul săvârşirii de către participanţii la acestea a unor acte sexuale sau a altor fapte indecente pe seama unui minor, este pedepsită cu detenţie de până la zece ani. Cel care în scopul de mai sus participă la călătoriile sus-menţionate este pedepsit cu închisoare, indiferent de răspunderea sa privind săvârşirea altor infracţiuni.

Insulta. Cel care, cu excepţia situaţiilor de defăimare, ofensează onoarea altei persoane în alt mod este pedepsit cu închisoare sau cu pedeapsă pecuniară. Pedeapsa pecuniară poate fi aplicată şi împreună cu pedeapsa cu închisoarea. Când ofensarea onoarei nu este extrem de gravă, dacă sunt luate în calcul circumstanţele şi persoana care a fost ofensată, persoana vinovată este pedepsită cu arest sau cu amendă.

Defăimarea. Persoana care în orice mod susţine faţă de un terţ sau răspândeşte despre o altă persoană o informaţie care poate aduce atingere cinstei sau reputaţiei acestuia este pedepsită cu închisoare sau cu pedeapsă pecuniară. Pedeapsa pecuniară poate fi aplicată şi împreună cu pedeapsa cu închisoarea.

Defăimarea unei societăţi pe acţiuni. Persoana care în orice mod susţine faţă de un terţ sau răspândeşte despre o societate pe acţiuni o anumită informaţie legată de afaceri, de situaţia financiară sau în general de lucrările sale sau de persoanele care o conduc sau o administrează şi care poate aduce atingere încrederii publicului în societate sau în general în afacerile acesteia este pedepsită cu închisoare sau cu pedeapsă pecuniară.

Depăşirea orei de noapte. Dacă restaurantele sau alte centre de relaxare sau divertisment public nu îşi opresc funcţionarea în timpul orelor de noapte stabilite de poliţie se impune amendă sau arestarea: a) directorului unităţi care tolerează şederea străinilor peste această oră, şi b) clienţilor regulaţi care rămân în unitate la îndemnul directorului unităţii sau a unui anumit agent de poliţie pentru a se îndepărta.

Provocarea unui pericol asupra animalelor. Cel care: a) lasă să rătăcească liber un animal sălbatic sau un animal care are comportament periculos, b) omite să ia măsurile preventive necesare pentru evitarea vătămării de către asemenea animale sau măsurile care au fost dispuse de autoritatea abilitată, c) păstrează un animal sălbatic periculos fără autorizaţia autorităţii de poliţie, d) asmute câinii împotriva oamenilor, este pedepsit cu amendă sau cu detenţie.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

GR

CUPRINS

Cartea I. Partea generală 11
Capitolul I. Legea penală 11
Capitolul II. Infracţiunea 15
Capitolul III. Tentativa şi participaţia 20
Capitolul IV. Pedepse, măsuri de siguranţă, despăgubiri 22
Capitolul V. Calcularea pedepsei 33
Capitolul VI. Suspendarea condiţionată a pedepsei şi liberarea condiţionată 42
Capitolul VII. Cauze care înlătură răspunderea penală 53
Capitolul VIII. Prevederi speciale cu privire la minori 55

Cartea a II-a. Partea specială 62
Capitolul I. Infracţiuni contra sistemului de guvernământ 62
Capitolul II. Trădarea ţării 66
Capitolul III. Infracţiuni contra statelor străine 69
Capitolul IV. Infracţiuni contra exercitării libere a drepturilor politice 70
Capitolul V. Infracţiuni contra autorităţilor de stat 73
Capitolul VI. Încălcarea ordinii publice 77
Capitolul VII. Încălcarea păcii religioase 86
Capitolul VIII. Infracţiuni referitoare la serviciul militar şi obligaţia de înrolare 87
Capitolul IX. Infracţiuni privind moneda 88
Capitolul X. Infracţiuni privind documentele 91
Capitolul XI. Infracţiuni cu privire la administrarea justiţiei 94
Capitolul XII. Infracţiuni privind serviciul 97
Capitolul XIII. Infracţiunile împotriva siguranţei publice 108
Capitolul XIV. Infracţiuni împotriva siguranţei transporturilor, a comunicaţiilor telefonice şi a serviciilor de utilitate publică 113
Capitolul XV. Infracţiuni împotriva vieţii 117
Capitolul XVI. Vătămarea corporală 119
Capitolul VII. Duelul 122
Capitolul XVIII. Infracţiuni împotriva libertăţii personale 122
Capitolul XIX. Infracţiuni împotriva libertăţii sexuale şi infracţiuni privind exploatarea sexuală în interes material 128
Capitolul XX. Infracţiuni privind căsătoria şi familia 137
Capitolul XXI. Infracţiuni împotriva onoarei 138

BUCHAREST ACADEMY OF ECONOMIC STUDIES UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul XXII. Încălcarea confidenţialităţii 141
Capitolul XXIII. Infracţiuni împotriva proprietăţii 144
Capitolul XXIV. Infracţiuni împotriva proprietăţii 149
Capitolul XXV. Cerşetoria şi vagabondajul 154
Capitolul XXVI. Contravenţiile 155
Capitolul XXVII. Prevederi finale 163

Cartea a III-a. Dispoziţii tranzitorii 164

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL GRECIEI[1), 2)]

CARTEA I
Partea generală

CAPITOLUL I
Legea penală

I. Legea penală şi limitele temporare de aplicare

Art. 1 – Nicio pedeapsă fără lege

Nicio sancţiune penală nu poate fi aplicată pentru faptele care nu erau expres prevăzute de legea penală la data când au fost săvârşite.

Art. 2 – Aplicarea retroactivă a legii penale mai favorabile

1. În cazul în care de la săvârşirea infracţiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.

[1)] Conform gramaticii limbii greceşti, forma masculină este de asemenea folosită cu referire la forme generice, respectiv formulări privind ambele sexe ale persoanelor. Ca şi în cazul celorlalte prevederi din legislaţia greacă, Codul penal urmează această regulă şi foloseşte forma masculină pentru a se referi în general la persoanele fizice care fac obiectul dispoziţiilor sale. Această utilizare a formei masculine este prezentă în toată traducerea textului.

În textul în limba greacă, numerele folosite pentru a dispune asupra sumelor şi perioadelor de timp nu sunt scrise uniform; în unele articole, numerele sunt scrise în cuvinte, în altele, atât în cifre, cât şi în cuvinte. Pentru ca traducerea să fie apropriată de textul grecesc original, autorii au păstrat formele folosite în textul original elaborat în limba greacă, numerele fiind indicate atât în cifre, cât şi în cifre şi cuvinte.

[2)] Legea nr. 1492 din 1950 raportată la Decretul prezidenţial nr. 283 din 1985, actualizată la data de 5 aprilie 2018. Traducere în limba engleză de către Vasiliki Chalkiadaki şi Emmanouil Billis. Decretul prezidenţial nr. 283/1985 – Codul penal: „Având în vedere: Prevederile art. 36 alin. 2 lit. c) şi alin. 3 din Legea nr. 1406/83, la propunerea Ministrul Justiţiei, hotărăşte:

Articol unic: Textul Codului penal aşa cum este deja în vigoare şi transpus în demotice de către comitetul înfiinţat conform art. 36 alin. 1 din Legea nr. 1406/83, are următorul conţinut: Legea nr. 1492 din 17/7 august 1950 "Ratificarea Codului penal" Articol unic. Se ratifică prezentul codul penal, elaborat de către Comitetul înfiinţat conform Legii-decret nr. 222/1947 şi cuprinde următoarele prevederi:"

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2. În cazul în care legea ulterioară nu mai incriminează faptele săvârşite, executarea pedepsei şi consecinţele penale ale acesteia încetează.

Art. 3 – Aplicarea legii penale temporare

Legea penală temporară se aplică infracţiunii săvârşite în timpul când era în vigoare, chiar dacă legea penală iese ulterior din vigoare. În toate celelalte cazuri se aplică dispoziţiile art. 2 alin. 1.

Art. 4 – Aplicarea măsurilor de siguranţă

1. Măsurile de siguranţă prevăzute la art. 69, 71, 72, 73, 74 şi 76 se aplică conform legii în vigoare la momentul judecării faptei.

2. În situaţia prevăzută la art. 2 alin. 2, instanţa care a pronunţat hotărârea decide, la propunerea procurorului, cu privire la menţinerea măsurilor de siguranţă impuse.

II. Aplicarea legii penale în spaţiu

Art. 5 – Infracţiunile săvârşite pe teritoriul naţional [al Greciei]:

1. Legea penală greacă se aplică infracţiunilor săvârşite pe teritoriul statului, chiar dacă au fost săvârşite de cetăţeni străini.

2. Ambarcaţiunile sau aeronavele greceşti sunt considerate teritoriu al statului, indiferent de localizarea acestora, cu excepţia situaţiei în care le este aplicabilă o lege străină, conform dreptului internaţional,.

3. Când fapta este săvârşită prin intermediul Internetului sau a unui alt mijloc de comunicare, se consideră că fapta a fost săvârşită pe teritoriul Greciei, dacă a fost oferit accesul la anumite mijloace pe teritoriul statului elen, indiferent de amplasarea acestora.

Art. 6 – Infracţiunile săvârşite de cetăţenii greci în străinătate

1. Legislaţia penală greacă se aplică şi faptelor care reprezintă crime sau delicte, săvârşite de cetăţenii greci în străinătate, dacă faptele reprezintă infracţiune conform legislaţiei ţării unde au fost săvârşite sau dacă au fost săvârşite într-o ţară fără structură statală.

2. Este urmărit penal şi cetăţeanul străin care la momentul săvârşirii faptei era cetăţean grec. De asemenea, este urmărită penal şi persoana care a dobândit cetăţenia greacă după săvârşirea faptei.

3. În cazul delictelor, pentru ca prevederile alin. 1 şi 2 să fie aplicabile, este necesară plângerea victimei sau o cerere a guvernului ţării în care a fost săvârşit delictul.

4. Contravenţiile săvârşite în afara ţării se pedepsesc doar în situaţiile stabilite în mod expres de lege.

Art. 7 – Infracţiunile săvârşite de cetăţeni străini în străinătate

1. Legea penală greacă se aplică şi cu privire la cetăţenii străini, dacă fapta săvârşită în străinătate reprezintă crimă sau delict, dacă faptă a fost săvârşită

împotriva unui cetăţean grec şi dacă reprezintă infracţiune conform legislaţiei ţării în care a fost săvârşită sau dacă a fost săvârşită într-o ţară fără structură statală.

2. De asemenea, sunt aplicabile prevederile art. 6 alin. 3 şi 4.

Art. 8 – Infracţiunile săvârşite în străinătate care se pedepsesc întotdeauna în conformitate cu legea greacă

Legea penală greacă se aplică infracţiunilor săvârşite de cetăţenii greci şi cetăţenii străini, indiferent de legislaţia aplicabilă în locul în care a fost săvârşită fapta, în cazul următoarelor infracţiuni săvârşite în străinătate: a) înaltă trădare, trădarea unui stat împotriva statului elen şi acţiuni teroriste (art. 187A); b) infracţiuni privind serviciul militar şi la obligaţia înrolării (partea specială, cap. H); c) infracţiuni săvârşite de angajaţii statului elen sau ai unui organ sau organism al Uniunii Europene cu sediul în Grecia; d) infracţiuni săvârşite sau îndreptate împotriva unui angajat al statului elen sau a unui cetăţean grec angajat în cadrul organului sau organismului Uniunii Europene în timpul exercitării atribuţiilor lor de serviciu sau în relaţie cu exercitarea atribuţiilor de serviciu; e) sperjur în proceduri pendinte la autorităţile elene; f) piraterie; g) infracţiuni cu privire la monedă (partea specială, capitolul TH); h) trafic de sclavi, trafic de fiinţe umane, exploatare sexuală, călătorii în scopul întreţinerii de raporturi sexuale sau alte acte sexuale cu minori, viol sau act sexual cu minori, corupere de minori, abuzul sexual asupra minorilor, pornografie infantilă, producţii pornografice cu minori, proxenetism săvârşit împotriva minorilor, alte acte sexuale săvârşite împotriva minorilor în schimbul unui folos patrimonial sau dispariţia forţată a unei persoane; i) trafic de droguri; j) punerea în circulaţie şi comercializarea de publicaţii indecente; k) orice altă infracţiune supusă unor dispoziţii speciale sau unor convenţii internaţionale, semnate şi ratificate de statul elen, care prevăd aplicarea legislaţiei penale elene.

Art. 9 – Neînceperea urmăririi penale pentru infracţiuni săvârşite în străinătate

1. În următoarele cazuri nu se dispune urmărirea penală pentru infracţiuni săvârşite în străinătate: a) când persoana vinovată a fost judecată în străinătate şi a fost achitată sau când, după condamnare, a executat pedeapsa în totalitate; b) când, în conformitate cu legea unui alt stat, a intervenit prescripţia răspunderii penale sau a executării pedepsei sau persoana a fost graţiată; c) când, în conformitate cu legea unui alt stat, acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, iar această plângere fie nu a fost înaintată, fie a fost anulată.

2. Dispoziţiile anterioare nu se aplică infracţiunilor prevăzute la art. 8.

Art. 10 – Calcularea pedepselor executate în străinătate

Pedeapsa executată în totalitate sau parţial în străinătate, urmată de condamnarea în Grecia pentru aceeaşi infracţiune, este dedusă din pedeapsa stabilită de către instanţele elene.

Art. 11 – Recunoaşterea hotărârilor penale străine

1. În cazul în care un cetăţean grec a fost condamnat în străinătate pentru o infracţiune care, conform prevederilor dreptului elen, implică pedepse complementare, instanţa competentă poate stabili şi aceste pedepse.

2. Instanţa competentă poate stabili, de asemenea, măsuri de siguranţă prevăzute de legislaţia elenă, cu privire la persoana condamnată sau achitată în străinătate.

III. Raportul dintre Cod şi alte legi speciale, precum şi explicarea termenilor

Art. 12 – Legile penale speciale

Prevederile cuprinse în partea generală a Codului penal se aplică şi pentru infracţiunile prevăzute în legile speciale, dacă în conformitate cu respectivele legi nu se dispune altfel.

Art. 13 – Definirea termenilor utilizaţi în Cod

În cuprinsul acestui Cod, prin folosirea următorilor termeni se înţelege:

a) „funcţionar" reprezintă persoana care a fost însărcinată conform legii, chiar şi temporar, cu exercitarea atribuţiilor publice, municipale sau comunitare sau specifice altei persoane juridice de drept public.

b) „membru de familie" reprezintă rudele în linie directă şi afinii, părinţii adoptivi şi copiii adoptaţi, soţii, logodnicii, fraţii, surorile şi soţii sau logodnicele fraţilor şi surorilor, precum şi tutorii, reprezentanţii sau persoanele încredinţate în grija tutorelui sau a reprezentantului;

c) „document" reprezintă orice înscris formulat cu scopul de a dovedi un fapt cu semnificaţie juridică, precum şi orice redactare formulată cu scopul de a dovedi un astfel de fapt. Documentul poate fi reprezentat şi de mediul utilizat de computer sau de memoria periferică a computerului, prin mijloace electronice, magnetice sau de un alt tip, în scopul înregistrării, stocării, producerii şi reproducerii datelor care nu pot fi vizualizate direct, precum şi orice materiale magnetice, electronice sau de un alt tip pe care sunt înregistrate informaţii, imagini, simboluri sau sunete, în mod individual sau cumulat, dacă respectivele mijloace şi materiale au ca scop sau pot face dovada unui fapt cu semnificaţie juridică;

d) „violenţă corporală" reprezintă şi aducerea unei alte persoane în stare de inconştienţă sau incapacitate de a opune rezistenţă, în urma utilizării de somnifere, substanţe narcotice sau alte mijloace similare;

e) „armată" reprezintă toate forţele armate care operează la sol, pe mare sau în aer;

f) „săvârşire în mod profesionist a unei infracţiuni" reprezintă situaţia în care prin săvârşirea repetată a faptei sau în urma infrastructurii create de către făptuitor cu intenţia săvârşirii repetate a faptei, rezultă scopul făptuitorului

de a obține foloase patrimoniale. „Săvârșire de obicei a unei infracțiuni" reprezintă situația în care prin săvârșirea repetată a faptei rezultă o înclinație constantă a făptuitorului către săvârșirea infracțiunii respective, ca element al personalității făptuitorului.

g) „infractor extrem de periculos" este caracterizarea făcută atunci când având în vedere gravitatea faptei, modul și circumstanțele în care a fost săvârșită fapta, cauzele determinante și personalitatea făptuitorului, rezultă caracterul antisocial al făptuitorului, precum și tendința sa constantă de a săvârși noi infracțiuni în viitor;

h) „sistem informatic" reprezintă dispozitivul sau un grupul de dispozitive interconectate sau relaționate, din care unul sau mai multe execută, conform unui program, o prelucrare automată a datelor digitale, precum și datele digitale stocate, procesate, recuperate sau transmise cu dispozitivul sau grupul de dispozitive respectiv în scopul punerii în funcțiune, utilizării, prelucrării și întreținerii acestor dispozitive;

i) „date digitale" reprezintă prezentarea evenimentelor, informațiilor și conceptelor într-o formă adecvată în scopul prelucrării prin sistemul informatic, inclusiv programul prin care sistemului informatic poate executa o anumită funcție.

CAPITOLUL II
Infracțiunea

I. Prevederi generale

Art. 14 – Definirea infracțiunii

1. Infracțiunea este fapta ilegală prevăzută de legea penală, imputabilă persoanei care a săvârșit-o.

2. În prevederile legislației penale, termenul „infracțiune" include și infracțiune săvârșită prin omisiune.

Art. 15 – Săvârșirea infracțiunii prin omisiune

Atunci când legea prevede, ca element constitutiv al infracțiunii, obținerea unui anumit rezultat, neprevenirea acestui rezultat se pedepsește în același mod ca și provocarea respectivului rezultat printr-o acțiune, dacă persoana vinovată de omisiune avea o obligație juridică specială de a împiedica producerea respectivului rezultat.

Art. 16 – Locul săvârșirii infracțiunii

Locul săvârșirii faptei se consideră locul în care făptuitorul a săvârșit în totalitate sau în parte acțiunea infracțională sau omisiunea, precum și locul în care a fost săvârșită fapta sau, în cazul tentativei, locul în care ar fi trebuit conform intenției făptuitorului, să fie săvârșită fapta.

Art. 17 – Momentul săvârşirii infracţiunii

Momentul săvârşirii faptei reprezintă momentul în care făptuitorul a acţionat sau ar fi trebuit să acţioneze. Momentul în care s-a produs rezultatul nu este relevant, în afară de cazul în care se dispune altfel.

Art. 18 – Clasificarea infracţiunilor

Orice faptă pedepsită cu pedeapsa cu moartea[1)] sau cu privare de libertate reprezintă o crimă. Orice faptă pedepsită cu închisoarea, amenda sau detenţia într-un penitenciar special pentru tineri reprezintă un delict. Orice faptă pedepsită cu detenţia sau amenda reprezintă o contravenţie.

Art. 19 – Caracterul penal al faptelor supuse judecăţii

Includerea faptelor supuse judecăţii în categoria crimelor sau delictelor se stabileşte pe baza celei mai severe pedepse prevăzute în lege cu privire la faptele respective şi nu pe baza celei mai uşoare pedepse care poate fi stabilită de către judecător, în temeiul circumstanţelor atenuante (art. 84) sau din orice alt motiv pentru reducerea pedepsei conform art. 83. Aceleaşi dispoziţii se aplică şi în situaţia condamnării la detenţie într-o unitate de psihiatrie, conform art. 38.

II. Caracterul nelegal al faptei

Art. 20 – Cauzele de excludere a caracterului nelegal al faptei

Suplimentar situaţiilor prevăzute în Codul penal (art. 21, 22, 25, 304 alin. 4 şi 5, 308 alin. 2, 367, 371 alin. 4) este justificată fapta care reprezintă exercitarea unui drept sau îndeplinirea unei obligaţii impuse de lege.

Art. 21 – Ordinul

Este justificată fapta persoanei săvârşită cu intenţia de a executa un ordin dat conform formulărilor legale de către autoritatea competentă, cu condiţia ca persoana care primeşte ordinul să nu aibă posibilitatea analizării legalităţii ordinului respectiv. În cazul acesta este pedepsită persoana care a dat ordinul, în calitate de autor.

Art. 22 – Apărarea [respectiv legitima apărare şi apărarea altor persoanei]

1. Este justificată fapta prevăzută de legea penală săvârşită în apărare.

2. Apărarea reprezintă atacul necesar al agresorului desfăşurat de o persoană cu scopul de a înlătura un atac imediat şi injust, îndreptat împotriva sa sau împotriva unei alte persoane.

[1)] Pedeapsa cu moartea a fost abrogată în anul 1993. În dispoziţiile în care, pentru o anumită infracţiune, se prevede numai pedeapsa cu moartea, această pedeapsă se înlocuieşte cu detenţiunea pe viaţă; în cazul în care se prevede alternativ pedeapsa cu moartea şi o altă pedeapsă, pedeapsa dispusă este numai aceasta din urmă (a se vedea art. 33 alin. 1 din Legea nr. 2172/1993, art. 1 alin. 12 din Legea 2207/1994 şi, de asemenea, Legea nr. 2610/1998 şi Legea nr. 3289/2004, precum şi art. 7 alin. 3 din Constituţie).

3. Necesitatea apărării trebuie să fie proporțională cu gravitatea atacului, tipul de pericol, modul și intensitatea atacului, precum și cu celelalte circumstanțe.

Art. 23 – Depășirea limitelor apărării [respectiv legitima apărare și apărarea altor persoanei]

Fapta persoanei care depășește limitele apărării se pedepsește, dacă această depășire a limitelor a avut loc cu intenție, cu o pedeapsă redusă (art. 83), iar în cazul în care depășirea limitelor a survenit din culpă, fapta se pedepsește conform dispozițiilor privind culpa. Nu se pedepsește și nu este imputabilă depășirea limitelor apărării dacă persoana a acționat astfel în urma temerii sau tulburării cauzate în urma atacului.

Art. 24 – Provocarea apărării în mod deliberat

Nu este exceptată de la pedeapsa stabilită prin lege, persoana care cu intenție a provocat atacarea unei alte persoane pentru a săvârși o infracțiune împotriva acesteia sub pretextul apărării.

Art. 25 – Starea de necesitate și cauzele justificative

1. Este justificată fapta persoanei de a înlătura un pericol iminent și inevitabil prin orice alte mijloace, și care reprezintă o amenințare pentru persoana sau bunurile acesteia sau ale unei alte persoane, independent de voința sa, dacă prejudiciul cauzat este semnificativ mai redus în tip și importanță decât prejudiciul cu care a fost amenințată.

2. Dispozițiile anterioare nu se aplică cu privire la persoanele ale căror atribuții implică expunerea la pericol.

3. Dispozițiile art. 23 se aplică în mod similar și în situațiile prevăzute în acest articol.

III. Cauze de imputabilitate

Art. 26 – Răspunderea

1. Crimele și delictele se pedepsesc doar atunci când sunt săvârșite cu intenție. Prin excepție, în situațiile stabilite expres prin lege, delictele se pedepsesc și atunci când sunt săvârșite din culpă.

2. Contravențiile se pedepsesc întotdeauna, chiar dacă sunt săvârșite din culpă, cu excepția situațiilor în care legea prevede în mod expres incidența intenției.

Art. 27 – Intenția

1. Fapta este săvârșită cu intenție (intenționat) când făptuitorul urmărește producerea unor circumstanțe care reprezintă, conform legii, elementele constitutive ale unei infracțiuni; de asemenea, fapta este săvârșită cu intenție când făptuitorul cunoaște și acceptă că fapta sa poate avea ca rezultat astfel de circumstanțe.

2. În cazul în care legea prevede necesitatea cunoașterii unei anumite circumstanțe ca element constitutiv al infracțiunii, incidența intenției nu este suficientă. Totodată, în cazul în care legea prevede necesitatea existenței unui scop care să aibă un rezultat specific, ca element constitutiv al infracțiunii, trebuie să existe intenția făptuitorului în acel scop.

Art. 28 – Culpa

Fapta este săvârșită din culpă, când făptuitorul din lipsa atenției pe care trebuia să o acorde în circumstanțele respective nu prevede rezultatul faptei sale sau deși prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă considerând că nu se va produce;

Art. 29 – Răspunderea privind rezultatul faptei

În cazul în care legea prevede că o anumită faptă se pedepsește cu o pedeapsă mai severă, atunci când are un anumit rezultat, această pedeapsă se stabilește doar dacă respectivul rezultat survine din culpa autorului.

Art. 30 – Eroarea de fapt

1. Nu este imputabilă fapta săvârșită de persoana care, la momentul săvârșirii faptei, nu cunoștea circumstanțele care constituie elementele infracțiunii. Cu toate acestea, în cazul în care necunoașterea acestor circumstanțe poate fi atribuită neglijenței persoanei culpabile, fapta reprezintă infracțiune din culpa autorului.

2. De asemenea, circumstanțele agravante, conform legii, nu sunt reținute în sarcina făptuitorului, dacă aceasta nu a recunoscut incidența respectivelor circumstanțe agravante.

Art. 31 – Eroarea de drept

1. Necunoașterea exclusivă a caracterului penal nu este suficientă pentru existența cauzelor justificative.

2. Cu toate acestea, nu este imputabilă fapta săvârșită de persoana care din eroare a considerat că are dreptul să săvârșească fapta și că respectiva eroare este scuzabilă.

Art. 32 – Starea de necesitate care exclude răspunderea penală

1. Nu este imputabilă fapta săvârșită de o persoana pentru a înlătura un pericol iminent și inevitabil prin alte mijloace și care amenință persoana sau bunurile făptuitorului sau persoana sau bunurile rudelor acestuia, ascendenților sau descendenților, fraților sau surorilor, soțului, dacă prejudiciul cauzat prin fapta săvârșită este proporțional cu prejudiciul presupus de incidența respectivului pericol.

2. Se aplică, de asemenea, prevederile art. 25 alin. 2 și 3.

Art. 33 – Infractorii surdo-muți

1. Nu este imputabilă fapta săvârșită de o persoană surdo-mută și dacă se consideră că aceasta nu a avut capacitatea mentală de a percepe caracterul ilicit al faptei sale sau de a acționa conform percepției sale în privința acestei fapte ilicite.

2. În cazul în care nu se aplică dispozițiile alineatului precedent, fapta persoanei surdo-mute se pedepsește cu o pedeapsă redusă (art. 83).

Art. 34 – Tulburarea funcțiilor mentale sau a conștiinței

Nu este imputabilă fapta săvârșită de persoana care la momentul comiterii faptei, în urma tulburării vătămătoare a funcțiilor metale sau a conștiinței, nu a avut posibilitatea de a percepe caracterul ilicit al faptei sale sau de a acționa conform percepției sale privind caracterul ilicit al faptei.

Art. 35 – Tulburarea culpabilă a conștiinței [în sensul *actio libera in causa*]

1. Fapta pe care o persoană a decis să o săvârșească fiind într-o stare psihică normală, însă pentru săvârșirea ei, s-a adus într-o stare de tulburare, este imputabilă respectivei persoane ca în cazul în care fapta ar fi fost săvârșită cu intenție.

2. Orice altă faptă, cu excepția celei care reprezintă rezultatul unei hotărâri, săvârșită într-o astfel de stare, se pedepsește cu o pedeapsă redusă (art. 83).

3. Este imputabilă din culpă fapta săvârșită de persoana care a prevăzut-o sau ar fi putut să o prevadă, în eventualitatea trecerii într-o stare de tulburare.

IV. Infractorii cu capacitate redusă de răspundere

Art. 36 – Capacitatea redusă de răspundere

1. În cazul în care, în urma uneia din stările psihice prevăzute la art. 34, capacitatea de răspundere a fost redusă semnificativ, fără fi complet eliminată, fapta se pedepsește cu o pedeapsă redusă (art. 83).

2. Prevederile alineatului anterior nu se aplică în cazul intoxicației voluntare cu alcool.

Art. 37 – Executarea pedepsei în unități speciale

În cazul în care persoana cu capacitate redusă de răspundere, conform art. 36, necesită tratament sau îngrijiri speciale, pedepsele privative de libertate se execută în unități psihiatrice speciale sau în secții speciale din cadrul penitenciarelor.

Art. 38 – Infractori periculoși cu capacitate redusă de răspundere

[Abrogat; a se vedea art. 21 alin. 1 din Legea nr. 4509/2017].

Art. 39 – Durata internării în unitățile psihiatrice

[Abrogat; a se vedea art. 21 alin. 1 din Legea nr. 4509/2017].

Art. 40 – Înlocuirea internării [într-o unitate psihiatrică] în pedeapsa cu închisoarea sau detenția

[Abrogat; a se vedea art. 21 alin. 1 din Legea nr. 4509/2017].

Art. 41 – Infractorii de obicei cu capacitate redusă de răspundere

[Abrogat; a se vedea art. 21 alin. 1 din Legea nr. 4509/2017].

CAPITOLUL III
Tentativa şi participația

I. Tentativa

Art. 42 – Definiția şi pedepsirea tentativei

1. Fapta persoanei care, în urma rezoluției de a săvârşi o crimă sau un delict, desfăşoară o activitatea care constă cel puțin în inițierea săvârşirii [faptei], se pedepseşte cu o pedeapsă redusă (art. 83), în cazul în care crima sau delictul nu au fost consumate.

2. În cazul în care instanța consideră că pedeapsa redusă conform alineatului anterior nu este suficientă pentru a împiedica persoana responsabilă să săvârşească alte infracțiuni, se poate dispune aceeaşi pedeapsă ca pentru infracțiunea consumată, cu excepția pedepsei cu moartea*.

3. Instanța poate hotărî să nu stabilească o pedeapsă pentru tentativa de săvârşirea a unui delict pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoarea până la trei luni.

Art. 43 – Tentativa improprie

1. Fapta persoanei care a încercat să săvârşească o crimă sau un delict, prin mijloace speciale şi asupra unui anumit obiect, astfel încât consumarea efectivă a infracțiunii devine absolut imposibilă, se pedepseşte conform art. 83, cu reducerea la jumătate a pedepsei.

2. Fapta persoanei care săvârşeşte o astfel de tentativă din naivitate nu se pedepseşte.

Art. 44 – Desistarea

1. Nu se pedepseşte tentativa dacă făptuitorul a început acțiunea în scopul săvârşirii crimei sau delictului, dar nu a finalizat-o, din propria sa voință şi nu în urma unor impedimente externe.

2. În cazul în care făptuitorul, după finalizarea acțiunii, a împiedicat din proprie voință producerea rezultatului, care ar fi fost necesar pentru consumarea infracțiunii, se pedepseşte conform art. 83, cu reducerea la jumătate a pedepsei. Cu toate acestea, apreciind în mod liber toate circumstanțele, instanța poate să nu stabilească o pedeapsă pentru tentativă.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

II. Participația

Art. 45 – Co-autorii

În cazul în care două sau mai multe persoane au săvârșit împreună o faptă prevăzută de legea penală, fiecare este pedepsită ca autor al faptei.

Art. 46 – Instigatorul și complicele direct

1. Cu pedeapsa aplicată autorului se pedepsește și: a) persoana care, cu intenție, a determinat decizia unei alte persoane de a săvârși o infracțiune în formă consumată; și b) persoana care, cu intenție, a oferit asistență directă făptuitorului în săvârșirea unor acte de executare pentru săvârșirea infracțiunii principale.

2. Fapta persoanei care, cu intenție, a determinat decizia unei alte persoane de a săvârși o infracțiune, în scopul unic de a prinde respectiva persoană în cursul tentativei de săvârșire a infracțiunii sau în timpul executării actelor pregătitoare supuse pedepsei și, totodată, cu dorința de a împiedica finalizarea infracțiunii, se pedepsește cu pedeapsa prevăzută pentru autorat, redusă la jumătate.

Art. 47 – Complicele simplu

1. Fapta persoanei care, cu excepția situației prevăzute la art. 46 alin. 1 lit. b), oferă, cu intenție, asistență unei alte persoane înainte de săvârșirea sau la momentul săvârșirii infracțiunii consumate, se pedepsește în calitate de complice cu o pedeapsă redusă (art. 83).

2. Dispozițiile art. 42 alin. 2 se aplică de asemenea în acest caz.

3. Cu privire la contravenții, complicitatea se pedepsește doar în situațiile în care legea prevede astfel în mod expres.

Art. 48 – Dispoziții generale

Incriminarea participanților conform art. 46 și 47 se face independent de incriminarea autorului.

Art. 49 – Capacități și relații specifice

1. În cazul în care legea prevede anumite capacități sau relații specifice pentru ca o faptă să reprezinte infracțiune și dacă acestea există doar în raport cu autorul, participanților, conform art. 46 alin. 1, li se poate aplica o pedeapsă redusă (art. 83); cu toate acestea, în cazul în care respectivele capacități sau relații specifice există doar în raport cu participanții, conform art. 46 alin. 1 și art. 47, acestora li se aplică pedeapsa pentru autorat, iar autorului i se aplică pedeapsa pentru complicitate.

2. Capacitățile sau relațiile specifice, precum și alte circumstanțe care sporesc, reduc sau înlătură pedeapsa sunt luate în considerare cu privire la fiecare participant în parte.

CAPITOLUL IV
Pedepse, măsuri de siguranță, despăgubiri

I. Pedepse principale

Art. 50 – Pedeapsa cu moartea[1)]

[Art. 50 fost abrogat; a se vedea art. 1 alin. 12b din Legea 2207/1994].

Art. 51 – Pedepse privative de libertate

1. Pedepsele privative de libertate sunt detenția, închisoarea și internarea într-un centru special de detenție pentru tineri, internarea într-o unitate psihiatrică și arestul.

2. Pentru pedepsele privative de libertate cu durată determinată, ziua se calculează la 24 ore, săptămâna la șapte zile, luna și anul conform calendarului în vigoare.

3. Durata pedepsei se măsoară mereu în zile complete, săptămâni, luni și ani.

Art. 52 – Detenția

1. Pedeapsa cu detenția este pe viață sau cu durată determinată și se execută în unități sau secții penitenciare exclusiv acestui scop.

2. Atunci când legea nu specifică expres că detenția stabilită este pe viață, aceasta va fi cu durată determinată.

3. Durata maximă a detenției este de douăzeci de ani, iar cea minimă este de cinci ani, fără a aduce atingere definițiilor prevăzute la art. 91 privind detenția pe perioadă nedeterminată.

Art. 53 – Închisoarea

Durata maximă a pedepsei cu închisoare este de cinci ani, iar cea minimă de zece zile.

Art. 54 – Internarea într-un centru special de detenție pentru tineri

Durata maximă a internării într-un centru special de detenție pentru tineri este de cinci (5) ani, iar cea minimă de șase (6) luni, dacă pentru fapta săvârșită, legea stabilește privarea de libertate de până la 10 ani. În cazul în care infracțiunea se pedepsește cu detențiunea pe viață sau cu o pedeapsă cu durată determinată mai mare decât cea din teza anterioară, durata maximă a internării într-un centru special de detenție pentru tineri este de zece (10) ani, iar cea minim este de doi (2) ani.

Art. 55 – Arestul

Durata maximă a arestului este de o lună, iar cea minimă este de o zi, dacă legea nu cuprinde alte prevederi speciale. Arestul se execută în secții

---

[1)] Cu privire la pedeapsa cu moartea, a se vedea art. 18.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

penitenciare speciale sau, în lipsa acestora, se execută în unităţi de detenţie din cadrul secţiilor de poliţie.

Art. 56 – Executarea pedepselor şi măsurilor de siguranţă

1. Executarea pedepselor prevăzute la art. 38 şi art. 51-55, precum şi a măsurilor de siguranţă prevăzute la art. 69-72 se stabileşte prin legi speciale.

2. Fapta persoanei care a împlinit şaptezeci şi cinci (75) de ani execută la domiciliu pedeapsa sau restul de pedeapsă cu închisoarea sau detenţia de până la zece (10) ani, cu excepţia cazului în care, în baza unui temei special, se consideră că executarea acesteia într-o unitate penitenciară este absolut necesară pentru a împiedica săvârşirea altor infracţiuni de o gravitate similară. Prevederile de mai sus se aplică şi mamei condamnate în grija căreia este încredinţat minorul, până la data la care minorul împlineşte vârsta de 8 ani.

În ultima situaţie, se are în vedere în mod special interesul superior al minorului. Instanţa care pronunţă pedeapsa hotărăşte cu privire la existenţa premiselor prevăzute în alineatul anterior. În orice altă situaţie, decide consiliul instanţei pentru delicte, la cererea persoanei condamnate.

3. Persoana care execută pedeapsa la domiciliu poate primi permisiunea de a părăsi temporar domiciliul, de la procurorul din cadrul instanţei pentru delicte din circumscripţia în care se află locul executării pedepsei.

persoanei care execută pedeapsa la domiciliu poate primi permisiunea de a părăsi [temporar] domiciliul, de la procurorul din cadrul instanţei pentru delicte[1)] din circumscripţia în care se află locul executării pedepsei, din motive privind educaţie, muncă sau spitalizare. Persoana este obligată să se prezinte în primele cinci zile din fiecare lună la secţia de poliţie din circumscripţia de domiciliu. În cazul în care această obligaţie nu este îndeplinită, procurorul responsabil de executarea pedepsei, luând în considerare frecvenţa absenţelor şi motivele aferente, poate: a) să facă recomandări, b) să dispună executarea în arest a unei fracţiuni de pedeapsă cu durata maximă de o lună sau c) să dispună executarea pedepsei într-o unitate penitenciară. Dispoziţiile art. 105 se aplică în conformitate.

Art. 57 – Pedepsele pecuniare

În cazul în care nu se stabileşte altfel prin dispoziţii speciale, pedeapsa pecuniară este de minim o sută cinzeci (150) euro şi nu poate depăşi suma de cincisprezece mii (15.000) euro, iar amenda este de minim douăzeci şi nouă (29) euro şi nu poate depăşi cinci sute nouăzeci (590) euro.

Art. 58 – Anularea pedepselor pecuniare

La decesul persoanei condamnate se radiază pedepsele pecuniare şi amenzile. În nici o situaţie nu vor fi executate de către moştenitorii persoanei condamnate.

[1)] Procurorii sunt desemnaţi ierarhic la instanţele pentru delicte, instanţele de apel sau la Curtea Supremă (*Areios Pagos*).

II. Pedepse complementare

Art. 59 – Interzicerea exercitării drepturilor politice *ipso jure*

1. Pedeapsa cu moartea[1)] sau detenţiunea pe viaţă implică *ipso jure* interzicerea permanentă a exercitării drepturilor politice de către persoana condamnată.

2. Detenţia cu durată nedeterminată conform art. 90 şi urm. implică *ipso jure* interzicerea exercitării drepturilor politice pe o perioadă de zece ani.

Art. 60 – Interzicerea exercitării unor drepturi [politice] în cazul detenţiei cu durată determinată

Pedeapsa detenţiei cu durată determinată este însoţită de interzicerea temporară a exercitării drepturilor politice pe o perioadă de la doi la zece ani.

Art. 61 – Interzicerea exercitării unor drepturi în cazul pedepsei cu închisoarea

În cazul pedepsei cu închisoarea, cu excepţia situaţiilor prevăzute special de lege, se aplică şi pedeapsa constând în interzicerea exercitării drepturilor politice pe o perioadă de la unu la cinci ani dacă: a) pedeapsa stabilită este de cel puţin un an; şi b) fapta săvârşită evidenţiază prin cauze, tip, modul de săvârşire şi toate celelalte circumstanţe, pervertirea morală a caracterului făptuitorului, sau se aplică dispoziţiile art. 81 CP.

Art. 62 – Interzicerea exercitării unor drepturi în cazul pedepsei constând în internarea într-o unitate psihiatrică

În cazul pedepsei constând în internarea într-o unitate psihiatrică, conform art. 38, dacă fapta reprezintă o crimă, se aplică prevederile art. 60. În cazul în care fapta reprezintă un delict, se aplică prevederile art. 61 şi 64.

Art. 63 – Rezultatul interdicţiei

Interzicerea exercitării drepturilor politice are drept consecinţă faptul că persoana condamnată: 1) îşi pierde definitiv funcţiile în cadrul autorităţilor publice, municipale sau comunitare în care a fost ales, orice grad în armată, calitatea de avocat, precum şi poziţiile onorifice şi decoraţiile; 2) nu mai poate avea niciodată calităţile prevăzute mai sus, în cazul prevăzut la art. 59 alin. 1 sau pe perioada stabilită prin lege sau hotărâre, în cazul prevăzut la art. 59 alin. 2 şi în cazurile prevăzute la art. 60, 61 şi 62.; 3) nu poate, conform distincţiei de la punctul anterior, să voteze şi să fie ales în cadrul alegerilor electorale politice, municipale sau comunitare; b) nu poate fi membru al instanţelor de juraţi şi nu poate fi desemnat în calitate de expert de nici o autoritate publică.

[1)] Cu privire la pedeapsa cu moartea, a se vedea art. 18.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 64 – Interzicerea parţială a exercitării unor drepturi în cazul pedepsei cu închisoarea

În cazul pedepsei cu închisoarea, instanţa, cu întrunirea condiţiilor prevăzute la art. 61, poate stabili interzicerea parţială a exercitării unora dintre drepturile prevăzute la art. 63, dacă conform tipului de infracţiune şi conform circumstanţelor este exclusă posibilitatea unui abuz de drept, cu privire la restul drepturilor rămase.

Art. 65 – Calcularea perioadei de interdicţie cu privire la exercitarea drepturilor politice

1. Interdicţia totală sau parţială a exercitării drepturilor politice are efecte imediate, de la data la care hotărârea a rămas irevocabilă. Durata interdicţiei este calculată din ziua următoare zilei în care se consideră că pedeapsa principală a fost executată, prescrisă sau graţiată.

2. În cazul prevăzut la art. 105 alin. 1 şi 2, durata se calculează din ziua următoare liberării temporare din închisoare, iar în cazurile prevăzute la art. 71 şi 72 din ziua următoare liberării persoanei condamnate din unitatea în care se afla.

Art. 66 – Reabilitarea

1. Persoana căreia i-au fost interzise drepturile politice conform art. 59-65 poate, pe baza unei cereri, să fie reabilitată în instanţă. Reabilitarea, atunci când condamnarea priveşte detenţia sau pedeapsa cu moartea[1)] care a fost convertită în pedeapsă privativă de libertate, poate avea loc după cinci ani. În ceea ce priveşte pedeapsa cu închisoarea, după trei ani de la executare, graţiere sau prescripţie sau, în cazurile prevăzute la art. 71 şi 72, de la momentul executării sau prescripţiei măsurii de siguranţă. Pentru a se admite reabilitarea, trebuie confirmat de către instanţă că în acest interval solicitantul a dus o viaţă onorabilă şi şi-a îndeplinit, în măsura în care a fost posibil, obligaţiile existente ca rezultat al săvârşirii infracţiunii. În cazul în care interzicerea exercitării drepturilor politice prevăzute la art. 11 alin. 1, a fost stabilită după executare, graţiere sau prescripţie, reabilitarea poate fi admisă în termen de trei ani de la data la care hotărârea instanţei pentru delicte care stabileşte interdicţia, a rămas irevocabilă.

2. În cazul stabilirii pedepsei constând în internarea într-o unitate psihiatrică, reabilitarea prevăzută la alin. 1 poate fi admisă după cinci ani, dacă fapta reprezintă o crimă, sau după trei ani, dacă fapta reprezintă un delict.

3. În cazul în care cererea de reabilitare este respinsă, cererea poate fi reiterată după doi ani.

4. Procedura prin care se admite reabilitarea este reglementată conform normelor de procedură penală.

[1)] Cu privire la pedeapsa cu moartea, a se vedea art. 18.

Art. 67 – Interzicerea exercitării profesiei

1. În cazul săvârşirii unei crime sau unui delict printr-o gravă încălcare a atribuţiilor profesionale, a căror exercitare necesita o autorizaţie specială din partea autorităţilor şi dacă s-a impus o pedeapsă privativă de libertate de cel puţin trei luni, instanţa poate stabili şi interzicerea exercitării profesiei pe o perioadă de la unul până la cinci ani. Această interdicţie are ca rezultat revocarea definitivă a autorizaţiei acordate. În cazul pedepsei pentru infracţiunile prevăzute la art. 336, 338 alin. 1, 339, 342 alin. 1 şi 2, 348A, 348B, 348G, 349, 351, 351A, săvârşite împotriva minorului, instanţa poate stabili interzicerea desfăşurării activităţii profesionale pe o perioadă de la unu până la cinci ani, dacă această presupune contactul frecvent cu minorii. Dacă se stabileşte a doua pedeapsă pentru oricare dintre infracţiunile prevăzute în teza anterioară a acestui articol, instanţa stabileşte obligatoriu interzicerea permanentă a activităţii profesionale similară cu cea descrisă în prezenta teză.

2. Prevederile art. 65 se aplică şi în această situaţie.

Art. 68 – Modalitatea de publicare a hotărârii de condamnare

1. Instanţa poate dispune publicarea hotărârii de condamnare, dacă este un interes public.

2. În situaţiile stabilite de lege, se poate dispune publicarea hotărârii de condamnare la cererea victimei, şi a hotărârii de achitare la cererea persoanei achitate, dacă instanţa consideră că solicitantul are un interes legitim.

3. În aceeaşi hotărâre se stabileşte modul de comunicare publică şi obligaţia de achitare a costurilor.

III. Măsuri de siguranţă

Art. 69 – Măsuri de tratare a persoanelor care sunt exonerate de pedeapsă din cauza tulburărilor psihice sau mentale

1. În cazul în care făptuitorul unei infracţiuni, susceptibil de o pedeapsă privativă de libertate de cel puţin un (1) an, a fost exonerat de pedeapsă din cauza tulburărilor psihice sau mentale (articolul 34), instanţa dispune o măsură adecvată de tratament, dacă va considera că, din cauza stării acestuia, există un pericol, la momentul dispunerii hotărârii, de a săvârşi şi alte infracţiuni de o gravitate comparabilă în cazul în care ar fi lăsat liber. Dispoziţiile hotărârii privitoare la măsurile de siguranţă sunt executate prin grija parchetului.

2. Alineatul 1 este aplicabil pentru toate infracţiunile împotriva vieţii sau integrităţii corporale care sunt pasibile de o pedeapsă privativă de libertate de cel puţin trei (3) luni. Nu este aplicabil pentru infracţiunile împotriva proprietăţii şi averii care nu implică folosirea violenţei sau ameninţarea cu folosirea violenţei.

3. Măsurile terapeutice adecvate sunt: (a) internarea într-o secţie specială dintr-un spital public de psihiatrie sau spital general, (b) internarea în secţia

de psihiatrie a unui spital public de psihiatrie sau spital general şi (c) tratarea obligatorie şi monitorizarea psihiatrică la intervale regulate de timp într-o unitate adecvată intraspitalicească de sănătate psihică sau în ambulatoriul unui spital de psihiatrie sau spital general.

4. Premisele dispunerii unei măsuri trebuie confirmate printr-o expertiză realizată imediat după arestare şi prin cel puţin o altă expertiză realizată cât mai aproape de termenul de judecată, din grija procurorului de la instanţa căreia îi revine competenţa de judecare. Expertizele sunt realizate de un expert ales, de preferinţă, din lista ţinută de instanţa de apartenenţă. În expertize se propune şi o eventuală măsură de tratament adecvată.

Art. 70 – Durata măsurii terapeutice [infractorilor cu capacitate redusă de răspundere]

1. În hotărârea prin care se dispune măsura terapeutică se stabileşte durata maximă a acesteia, care nu poate depăşi doi (2) ani pentru delicte şi cinci (5) ani pentru actele penale. Cu cel puţin o (1) lună înainte de împlinirea acestui an, instanţa pentru delicte cu trei juri în circumscripţia căreia se execută măsura terapeutică, printr-o hotărâre justificată în mod specific, poate dispune extinderea măsurii sau înlocuirea acesteia cu alta pentru aceeaşi perioadă maximă, dacă se impune aceasta pentru necesităţi terapeutice şi dacă se menţin premisele din alineatul 1 al articolului 69. Înaintea pronunţării hotărârii, instanţa convoacă persoana aflată sub tratament şi pe apărătorul acesteia, precum şi conducerea unităţii unde se execută respectiva măsură, pentru a-şi exprima opiniile. Prin excepţie, este posibilă extinderea duratei măsurii terapeutice peste limitele superioare de timp, prin procedura şi din motivele prevăzute în al doilea şi al treilea sub-alineat, dacă pentru existenţa acestor motive şi necesitatea prelungirii duratei măsurii şi-au exprimat consimţământul medicul psihiatru curant al persoanei aflate sub tratament şi directorul ştiinţific al unităţii de terapie. Durata totală a măsurii terapeutice nu poate depăşi durata maximă a pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârşită de persoana aflată sub tratament.

2. Aceeaşi instanţă, în fiecare an, respectând aceeaşi procedură, decide dacă va fi urmată măsura terapeutică impusă sau va fi înlocuită cu altă măsură. Instanţa însă, în orice moment, la cererea procurorului, a persoanei aflate sub terapie sau a conducerii unităţii în care se execută respectiva măsură, după un raport primit din partea medicului curant, poate dispune anularea sau înlocuirea acesteia. În cazul respingerii cererii, este imperativ să existe în hotărâre justificarea specifică a necesităţii menţinerii măsurii terapeutice. O nouă cerere după fi introdusă după trecerea a patru (4) luni de la respingerea celei anterioare.

3. În procedura desfăşurată în faţa instanţei pentru delicte cu trei juri din acest articol, precum şi în faţa Curţii de Apel în situaţia exercitării unui apel,

dacă persoana aflată sub tratament nu are apărător, va fi desemnat din oficiu un apărător, conform dispozițiilor articolului 340 din Codul de procedură penală.

Art. 70A – Măsuri terapeutice pentru persoanele cu discernământ diminuat din cauza tulburărilor psihice sau mentale

1. În cazul în care o persoană a săvârşit o faptă infracțională din cauza tulburărilor psihice sau mentale care diminuează semnificativ discernământul acesteia (articolul 36 alineatul 1), fapta fiind susceptibilă de o pedeapsă privativă de libertate de cel puțin un (1) an, instanța, exceptând impunerea unei pedepse reduse (articolul 83), dispune încadrarea acesteia într-o unitate psihiatrică din cadrul unui penitenciar sau, în cazul suspendării executării pedepsei, dispune măsurile terapeutice din alineatul 3 articolul 69, în cazul în care apreciază că se află sub incidența pericolului din alineatul 1 al articolului 69. Alineatele 2 şi 4 din articolul 69 se aplică şi în această situație.

2. Măsura va fi executată imediat după pronunțarea hotărârii, prin grija parchetului.

3. Articolul 70 se aplică în consecință. După îndeplinirea măsurii terapeutice, condamnatul execută şi pedeapsa, în cazul în care nu a fost suspendată executarea acesteia Din pedeapsă se va scădea timpul de internare în unitatea psihiatrică din cadrul penitenciarului sau din unitățile menționate la punctele a şi b din alineatul 3 al articolului 69. Instanța pentru delicte cu trei juri din circumscripția locului de executare a măsurii poate dispune neexecutarea pedepsei dacă infracțiunea pentru care a fost dispusă este un delict.

Art. 71 – Internarea alcoolicilor şi toxicomanilor într-o unitate terapeutică

1. În cazul stabilirii unei pedepse: a) pentru o crimă sau un delict, pedepsite conform legii cu închisoare pe o perioadă minimă de şase luni şi care poate fi rezultatul abuzului de băuturi alcoolice sau a altor substanțe narcotice; sau b) pentru infracțiuni săvârşite în stare de ebrietate culpabilă, conform art. 193, instanța poate dispune internarea într-o unitate terapeutică, în cazul abuzului repetat de băuturi alcoolice sau a altor substanțe narcotice.

2. Internarea în unitatea terapeutică se execută după executarea pedepsei şi şederea durează atât cât este necesar pentru atingerea scopului propus, fără a depăşi doi ani. Liberarea înainte de împlinirea celor doi ani se dispune de instanța pentru delicte în a cărei circumscripție se află unitatea, la propunerea conducerii unității.

Art. 72 – Trimiterea către o unitate de muncă

1. În cazul stabilirii pedepsei cu închisoare pentru săvârşirea unei infracțiuni care reprezintă rezultatul unui comportament indolent sau a unei înclinații către o viață dezordonată, instanța poate în situațiile stabilite expres prin lege, să dispună, împreună cu pedeapsa, trimiterea către o unitate corecțională de muncă.

2. Măsura constând în trimitere către o unitate de muncă se execută după executarea pedepsei. Durata trimiterii este de minim un an şi de maxim cinci ani.

3. După executarea perioadei minime, în fiecare an următor, instanţa pentru delicte în a cărei circumscripţie se află unitatea, poate decide pe baza cererii conducerii unităţii sau a procurorului responsabil cu liberarea persoanei condamnate.

4. În cazul în care persoana condamnată este recidivist, trimiterea sa către o unitate corecţională de muncă este obligatorie.

Art. 73 – Interzicerea stabilirii domiciliului

1. În cazul în care instanţa, luând în considerare tipul faptei săvârşite de persoana condamnată şi personalitatea acesteia, precum şi alte circumstanţe, consideră că stabilirea domiciliului său într-un anumit loc poate cauza un anume pericol pentru ordinea publică şi dacă pedeapsa stabilită este detenţia sau închisoarea pe o perioadă minimă de un an, iar cu privire la pedeapsa cu închisoarea, doar în situaţiile stabilite în mod special de lege, instanţa aceasta poate stabili zonele în care autoritatea de poliţie poate, conform alin. 2, să interzică stabilirea domiciliului pe o perioadă de maxim cinci ani care curge de la data executării, prescripţiei sau graţierii pedepsei.

2. Pe baza acestei hotărâri, autoritatea de poliţie are dreptul, după avizul conducerii penitenciarului, să interzică persoanei condamnate să-şi stabilească domiciliul, pe perioada stabilită în hotărâre, în toate sau în unele dintre zonele stabilite, pe perioada de timp impusă.

3. În cazul în care se stabileşte a doua pedeapsă sau alte pedepse consecutive pentru oricare dintre următoarele infracţiuni: furt, înşelăciune, fals, deturnare de fonduri, pornografie infantilă, proxenetism, exploatare sexuală, alte acte sexuale cu un minor, exploatarea prostituatelor, încălcarea prevederilor cu privire la substanţele narcotice, comerţ ilegal, protejarea monedei naţionale şi a antichităţilor, precum şi în cazurile prevăzute la alin. 1 din acest articol, instanţa stabileşte obligaţia de a notifica autoritatea de poliţie de la locul de domiciliu, în decurs de zece zile, cu privire la adresa de domiciliu şi, timp de trei ani, să notifice orice modificare a acesteia către aceeaşi autoritate. Prevederile art. 182 se aplică şi în această situaţie.

Art. 74 – Expulzarea cetăţeanului străin

1. Sub rezerva prevederilor relevante incluse în contractele internaţionale care au fost ratificate de Grecia, instanţa poate dispune expulzarea cetăţeanului străin condamnat la detenţie, dacă apreciază că şederea sa în ţară nu se conformează condiţiilor convieţuirii sociale având în vedere în special tipul de infracţiune pentru care a fost condamnat, gradul de vinovăţie, condiţiile speciale de săvârşire a faptei, consecinţele acesteia, timpul de şedere pe teritoriul elen, legalitatea şederii acestuia sau lipsa ei, comportamentul general, orientarea profesională, existenţa familiei şi în general gradul de

integrare al acestuia în societatea elenă. În cazul în care cetăţeanul străin la momentul săvârşirii faptei era minor, pentru expulzarea sa se ia în calcul şi eventuala instalare legală şi şedere a familiei sale în ţară şi, în cazul în care familia sa locuieşte în străinătate, riscul grav iminent din ţara de destinaţie împotriva vieţii, integrităţii corporale sau libertăţii sale personale sau sexuale. Expulzarea este executată imediat după executarea pedepsei sau liberarea sa din închisoare. Acelaşi lucru se aplică şi când expulzarea a fost stabilită de instanţă ca pedeapsă complementară.

2. Instanţa poate de asemenea să dispună expulzarea din ţară a oricărui cetăţean străin pentru care s-a impus măsura de siguranţă prevăzută la art. 69, 71 şi 72. În această situaţie, expulzarea poate fi dispusă ca înlocuire a acestor măsuri.

3. Instanţa care decide expulzarea cetăţeanului străin stabileşte şi interdicţia de intrare în ţară pe o perioadă de până la zece (10) ani. Consiliul instanţei pentru delicte din circumscripţia instanţei care a impus expulzarea, după avizul organului de poliţie competent, poate permite returnarea cetăţeanului străin în ţară, la cererea acestuia, in termen de trei ani de la executarea expulzării, sub rezerva prevederilor de drept ale Uniunii Europene. Limitarea temporală prevăzută la alineatul anterior nu este valabilă în cazul cetăţeanului străin care a oficiat o căsătorie cu un cetăţean grec, pentru perioada de al căsătoriei, precum şi în cazul repatriatului de provenienţă elenă. Consiliul se pronunţă irevocabil şi poate examina o nouă cerere de reîntoarcere doar după un an de la respingerea cererii anterioare.

4. a) Expulzarea este executată prin demersurile autorităţilor competente de poliţie, conform legislaţiei interne cu privire la cetăţenii străini, precum şi normelor de drept internaţional şi european. Cu cinci (5) luni înainte de împlinirea termenului pentru liberarea condiţionată a condamnatului, directorul unităţii de arest este obligat să informeze în acest sens procurorul din cadrul instanţei pentru delicte din circumscripţia locului de detenţie astfel încât cel din urmă să ordone imediat autorităţii de poliţie competente investigarea posibilităţii de expulzare şi efectuarea pregătirilor în acest sens. Cu cel puţin o lună înainte de împlinirea anului pentru liberarea condiţionată, autoritatea de poliţie competentă înaintează un raport motivat procurorului de la locul de detenţie cu privire la posibilitatea expulzării. În cazul în care expulzarea este posibilă, este executată imediat după liberarea condiţionată sau executarea pedepsei condamnatului. La ordinul justificat al procurorului din cadrul instanţei pentru delicte din localitatea de arest, arestul poate fi prelungit cu (1) lună doar de la momentul liberării condiţionate sau a executării pedepsei, dacă procedura expulzării a început şi urmează să fie executată în acest interval de timp. După această perioadă şi în lipsa expulzării, la ordinul procurorului din cadrul instanţei pentru delicte din localitatea de arest se suspendă obligatoriu expulzarea cetăţeanului străin, i se impun condiţiile

prevăzute la art. 100 alin. 3 sau anumite condiţii din acestea şi condamnatul este liberat imediat.

b) În cazul în care cetăţeanul străin împiedică pregătirea expulzării sale, refuzând să coopereze cu autorităţile şi să-şi dezvăluie datele sale reale, procurorul din cadrul instanţei pentru delicte din circumscripţia locului de arest poate prelungi arestul până la trei (3) luni de la momentul liberării condiţionate sau a executării pedepsei. În cazul acesta precum şi la lit. a), cetăţeanul străin rămâne până la expulzarea sa într-un spaţiu special din unitatea de arest sau din unitatea terapeutică sau într-un spaţiu special al autorităţilor de poliţie, create în acest scop la ordinul procurorului din cadrul instanţei pentru delicte din circumscripţia unităţii de arest. Condamnatul poate formula apel împotriva ordinului procurorului care prelungeşte arestul, ordin asupra căruia se pronunţă irevocabil procurorul competent în termen de (15) zile. După trecerea a trei luni, prin ordinul procurorului din cadrul instanţei pentru delicte din circumscripţia locului de arest se suspendă obligatoriu expulzarea cetăţeanului străin, stabilită de condiţiile prevăzute în alin. 3 prevăzută la art. 100 sau anumite condiţii dintre acestea şi condamnatul este liberat imediat.

c. Când expulzarea este posibilă conform raportului motivat înaintat de către autorităţile de poliţie, decizia de suspendare a acesteia este suspendată prin aceeaşi procedură prin care a fost emisă şi este dispus arestul cetăţeanului străin în vederea expulzării pe o perioadă de cel mult cincisprezece (15) zile.

5. În cazul în care, în conformitate cu raportul motivat al autorităţii de poliţie în situaţia prevăzută la alin. 4 lit. a), expulzarea nu este posibilă din orice motiv şi în special: a) pentru că cetăţeanul străin este apatrid sau solicită protecţie internaţională sau se bucură de protecţie internaţională, sau b) nu funcţionează sau nu colaborează autoritatea consulară din ţara sa de proveniență sau c) ţara sa nu constituie o destinaţie sigură sau eventuala reîntoarcere constituie o încălcare a art. 3 din Convenţia Europeană pentru drepturile omului sau d) nu acceptat în ţara de proveniență după liberarea condiţionată sau executarea pedepsei, procurorul din cadrul instanţei pentru delicte din circumscripţia locului de arest suspendă obligatoriu ordinul său de expulzare, stabileşte toate sau unele dintre condiţiile prevăzute la art. 100 alin. 3 şi condamnatul este absolvit imediat. Când expulzarea este posibilă, se aplică în consecinţă lit. c) din alineatul anterior.

6. Fapta persoanei care încalcă una sau mai multe condiţii impuse de procurorul din cadrul instanţei pentru delicte în procedura de suspendare a executării este pedepsită cu pedeapsa prevăzută la art. 182 alin. 1.

Art. 75 – Prescripţia măsurilor de siguranţă

1. În cazul în care, după ce hotărârea prin care s-a impus măsura de siguranţă prevăzută la art. 69, 71, 72 şi 74 a rămas irevocabilă, trece o perioadă de trei

ani fără să fi început executarea măsurii, aceasta nu mai poate fi executată, cu excepția cazului în care instanța dispune altfel.

2. Executarea măsurii de siguranță conform alineatului anterior poate fi dispusă de instanță doar dacă scopul măsurii necesită aplicarea acesteia.

3. Calcularea termenului de trei ani nu se face cu luarea în considerare a perioadei în care persoana care face subiectul măsurii de siguranță execută o pedeapsă privativă de libertate sau altă măsură privativă de liberate.

Art. 76 – Confiscarea

1. Obiectele sau activele din patrimoniu care reprezintă produse ale unei crime sau ale unui delict, săvârșite cu intenție, precum și contravaloarea acestora și tot ce se dobândește direct sau indirect împreună cu acestea, precum și obiectele care au fost utilizare sau destinate pentru executarea unei asemenea fapte pot fi confiscate dacă acestea aparțin autorului sau unuia dintre participanți. Pentru alte infracțiuni, această măsură poate fi stabilită doar în situațiile prevăzute în mod special de lege. Dacă obiectele sau activele din patrimoniul de mai sus au fost amestecate cu patrimoniul dobândit din surse legale, respectivul patrimoniu va fi supus confiscării până la concurența valorii stabilite a obiectelor sau activelor ilegal obținute.

2. Nu se impune confiscarea atunci când instanța, din oficiu sau la cererea părții sau a unui terț, consideră că aceasta este disproporționată în respectiva situație, precum și atunci când există riscul de a priva pe condamnat sau un terț, și în special familia acestuia, de un lucru care le deservește mijloacele de subzistență sau de a le provoca un prejudiciu excesiv și iremediabil. În situațiile din alineatul anterior, instanța poate dispune, în mod similar, confiscarea limitată sau o pedeapsă monetară, în conformitate cu alineatul 4.

3. Dacă obiectele sau activele din alineatul 1 nu mai există sau nu au fost găsite, instanța poate dispune confiscarea (confiscarea specială) din patrimoniul făptuitorului a unor bunuri echivalente la momentul pronunțării hotărârii de condamnare.

4. Dacă instanța nu poate dispune confiscarea obiectelor sau activelor menționate în alineatele anterioare, întrucât acestea nu există sau nu sunt suficiente sau aparțin în totalitate sau în parte unui terț, față de care nu se poate dispune confiscarea, se poate aplica făptuitorului o pedeapsă monetară până la concurența sumei corespunzătoare valorii acestor bunuri.

5. O terță persoană este sancționată cu confiscarea dacă obiectele sau activele au fost transferate, direct sau indirect, de către făptuitor către acesta sau dacă au fost dobândite de acesta sau au ajuns în alt mod la acesta, dacă la momentul dobândirii activelor cunoștea faptul că acestea ar provin din infracțiuni și că scopul transferării acestora a fost eludarea confiscării. Cunoașterea menționată în alineatul precedent trebuie să rezulte din corelarea mai multor circumstanțe menționate în mod specific în hotărârea instanței, precum faptul specific că transferul sau dobândirea bunului s-a realizat fără

nici o contravaloare sau în schimbul unei contravalori semnificativ mai reduse decât valoarea de piaţă sau decât cea care ar rezulta pe baza practicii obişnuite în relaţiile familiale de trai. Confiscarea se dispune faţă de terţa persoană doar dacă nu i se poate aplica făptuitorului confiscarea contravalorii pe care a primit-o pentru transfer sau confiscarea specială. Atunci când terţul este o persoană juridică, se analizează dacă s-a cunoscut proveniența bunurilor de către cel care are putere de reprezentare a terţului sau este împuternicit pentru luarea deciziilor sau pentru exercitarea controlului, în cadrul persoanei juridice sau a întreprinderii, sau de către oricine exercită în fapt aceste prerogative.

6. În cazul în care obiectele prevăzute la alin. 1 prezintă un pericol pentru ordinea publică, confiscarea se dispune în mod obligatoriu şi se execută asupra persoanei care le deţine, chiar dacă nu a fost condamnată nicio persoană pentru fapta săvârşită. Confiscarea se execută şi asupra moştenitorilor, dacă hotărârea a rămas irevocabilă pe parcursul vieţii persoanei care face subiectul confiscării. În cazul în care nu a fost precedată de condamnarea unei anume persoane sau nu s-a putut face urmărirea penală, confiscarea este dispusă fie de instanţa care a judecat cazul, fie de instanţa pentru delicte la propunerea procurorului.

7. În orice situaţie de confiscare, instanţa decide dacă se impune ca bunurile să fie confiscate sau distruse sau dacă pot fi utilizate pentru interesul public ori în scopuri sociale ori pentru despăgubirea victimei.

IV. Despăgubirea

Art. 77 – Formele de plată

În cazul în care o persoană a fost condamnată la o pedeapsă pecuniară sau amendă şi în acelaşi timp la despăgubirea victimei, dar averea sa nu este suficientă pentru îndeplinirea acestor două obligaţii, achitarea sub forma despăgubirii este prioritară.

Art. 78 – Obligaţiile de plată

Persoanele condamnate în calitate de autori sau participanţi pentru aceeaşi faptă sunt obligaţi să plătească despăgubirea în solidar şi individual.

CAPITOLUL V
Calcularea pedepsei

I. Dispoziţii generale

Art. 79 – Calculul judiciar al pedepsei

1. La calcularea pedepsei în limitele trasate de lege instanţa are în vedere: a) gravitatea infracţiunii săvârşite şi b) persoana infractorului.

2. Pentru aprecierea gravității infracțiunii, instanța urmărește: a) prejudiciul produs de infracțiune sau riscul provocat b) natura, tipul și obiectul infracțiunii, precum și toate circumstanțele care privesc timpul, locul, mijloacele și modul în care se corelează pregătirea și executarea acesteia c) intensitatea intenției infracționale sau culpa persoanei vinovate.

3. Pentru aprecierea persoanei infractorului, instanța are în vedere în special gradul rezoluției infracționale la momentul săvârșirii faptei. Pentru stabilirea acestuia cu exactitate, instanța cercetează:

a) motivele infracțiunii, pretextul dat și scopul urmărit. Obiceiurile și tradițiile urmate de făptuitor, precum și religia sa nu reprezintă circumstanțe pentru diminuarea pedepsei;

b) caracterul și gradul de dezvoltare;

c) circumstanțele personale și sociale, precum și viața făptuitorului;

d) comportamentul pe parcursul săvârșirii faptei și după săvârșirea acesteia, în special regretul dovedit și dorința de a corecta consecințele faptei sale.

4. În hotărâre se menționează expres motivele care au justificat aprecierea instanței pentru pedeapsa stabilită.

Art. 80 – Evaluarea pedepselor pecuniare

1. În evaluarea pedepsei pecuniare și a amenzii sunt luate în calcul situația financiară a persoanei condamnată și a membrilor de familie pe care îi are în întreținere.

2. În situațiile în care legea stabilește alternativ fie o pedeapsă privativă de libertate, fie amendă, instanța poate stabili ambele pedepse în cazul în care consideră că doar una dintre acestea nu este suficientă pentru a-l împiedica pe vinovat de la săvârșirea altor infracțiuni.

Art. 81 – Infracțiunea motivată de interes material

1. În cazul în care infracțiunea este motivată de un beneficiu financiar, instanța poate, alături de pedeapsa privativă de libertate, să impună și o pedeapsă pecuniară sau amendă, chiar dacă legea nu prevede pedepse pecuniare pentru infracțiunea săvârșită.

2. În situațiile în care legea prevede pentru infracțiune doar pedeapsa pecuniară sau amenda, instanța, în baza alin. 1, poate stabili o pedeapsă majorată cu multiplu de până la trei ori al limitei maxime al acesteia, prevăzută pentru această infracțiune.

Art. 81A – Infracțiunea cu elemente rasiste

În cazul în care din circumstanțe rezultă că s-a săvârșit o infracțiune împotriva unei victime, care a fost selectată pe motiv de rasă, culoarea pielii, origine națională sau etnică, descendență genealogică, religie, handicap, orientare sexuală, sex sau caracteristici de gen, pedeapsa se stabilește astfel:

a) În cazul delictului pedepsit cu închisoare de până la (1) an, limita minimă a pedepsei se majorează la şase (6) luni şi limita maximă a acesteia la doi (2) ani. În celelalte situaţii de delicte, limita minimă a pedepsei se majorează cu un (1) an.

b) În cazul crimei, pentru care cadrul prevăzut de pedeapsă este stabilit la cinci (5) până la (10) ani, limita minimă a pedepsei se majorează cu doi (2) ani. În celelalte situaţii de delicte, limita minimă a pedepsei se majorează cu trei (3) ani.

c) În cazul infracţiunii pedepsite cu pedeapsă pecuniară, limita minimă a pedepsei se dublează.

În cazul înlocuirii pedepsei cu închisoarea care a fost stabilită conform celor de mai sus, suma înlocuirii este de minim multiplul de doi al limitei sumei prevăzute pentru înlocuire.

Art. 82 – Înlocuirea pedepselor privative de libertate

1. Pedeapsa privativă de libertate care nu depăşeşte un an se înlocuieşte cu pedeapsa pecuniară sau cu amendă. Pedeapsa privativă de libertate care depăşeşte un an, nefiind mai mare de doi, se înlocuieşte cu pedeapsa pecuniară, cu excepţia situaţiei în care făptuitorul este recidivist, iar instanţa prin hotărâre motivată apreciază că prin înlocuire făptuitorul nu mai este împiedicat de la săvârşirea altor infracţiuni. Pedeapsa privativă de libertate care depăşeşte doi ani, nefiind mai mare de cinci, se înlocuieşte cu pedeapsa pecuniară, cu excepţia situaţiei în care instanţa prin hotărâre motivată apreciază că prin înlocuire făptuitorul nu mai este împiedicat de la săvârşirea altor infracţiuni.

2. Suma rezultată din înlocuire se stabileşte printr-o hotărâre argumentată special, luându-se în calcul situaţia personală şi financiară a făptuitorului, pentru determinarea căreia sunt luate în calcul veniturile nete pe care le are din muncă în medie pe zi, alte venituri şi averea personală, precum şi obligaţiile sale familiale. De asemenea, instanţa poate lua în considerare şi alte obligaţii.

3. Fiecare zi de închisoare se calculează în sumă de cinci (5) euro până la una sută (100) euro şi fiecare zi de arest în suma de cinci (5) euro până la una sută (100) euro. Prin decizia comună a Ministerelor de Justiţie, Transparenţă şi Drepturile Omului şi Finanţe se poate reduce sau majora suma prevăzută din înlocuirea pedepselor privative de libertate.

4. După înlocuirea pedepsei privative de libertate, instanţa apreciază dacă persoana condamnată poate achita imediat în totalitate suma rezultată din înlocuire. În cazul în care se constată că există imposibilitatea achitării directe sau achitarea va implica imposibilitatea achitării unei despăgubiri victimei, instanţa stabileşte un terme, de la doi până la trei ani, pentru ca în decursul acestuia să achite persoana condamnată suma de mai sus în ratele stabilite de instanţă.

5. În cazul în care persoana condamnată declară că nu va putea achita suma rezultată din înlocuire în intervalul stabilit în alin. precedent, instanţa

converteşte în continuare pedeapsa pecuniară sau amenda, în totalitate sau în parte, în muncă în folosul comunităţii, dacă este de acord sau solicită acest lucru condamnatul. În cazul acesta, instanţa stabileşte şi numărul de ore de muncă în folosul comunităţii care oscilează de la 100 la 240 ore pentru pedeapsa de până la un an, 241 până la 480 ore pentru pedeapsa de la 1 la 2 ani, 481 până la 720 ore pentru pedeapsa de la doi la trei ani, 721 până la 960 ore pentru pedeapsa de la trei la patru ani şi 961 până la 1. 200 ore pentru pedeapsa de la patru la cinci ani, stabilind şi termenul nu mai mare de cinci ani pentru executarea acestora.

6. Munca în folosul comunităţii se prestează neremunerat în serviciile de stat, în serviciile organismelor administraţiei locale, ale persoanelor juridice de drept public sau în persoane juridice neguvernamentale de utilitate publică de drept privat, dar şi altele, care sunt stabilite prin decizia Ministerului de Justiţie, transparenţă şi drepturile omului şi eventualele ministere de resort cointeresate. Poate de asemenea să privească şi prestarea de servicii către victime, dacă există acordul acestora. Executarea muncii în folosul comunităţii este supravegheată de consilierul de reintegrare socială şi supraveghere, în afara situaţiei în care instanţa dispune în mod diferit. Prin aceeaşi decizie ministerială, se stabilesc de asemenea organizarea prestării muncii în folosul comunităţii, procedura de selectare, atribuirea şi supravegherea muncii aferente şi orice alt detaliu aferent.

7. În cazul în care munca este prestată de persoana condamnată în mod deficitar sau necorespunzător din propria sa vină, procurorul responsabil de executarea pedepsei poate, având în vedere frecvenţa şi gravitatea încălcării obligaţiilor de către condamnat, gradul de vinovăţie şi partea din pedeapsă pe care a executat-o: a) să îl avertizeze pe condamnat, b) să prelungească termenul de executare a muncii cu încă un an, c) să permită executarea pedepsei în bani sau a amenzii, care au fost impuse iniţial după înlocuirea pedepsei privative de libertate, după scăderea sumei care corespunde pedepsei deja executate de prestare a muncii în folosul comunităţii, stabilind pentru fiecare patru ore de muncă o zi, d) să crească sau să limiteze numărul de ore de prestare a muncii în folosul comunităţii în limitele corespunzătoare duratei pedepsei privative de libertate care a fost stabilită iniţial, e) să dispună executarea pedepsei privative de libertate de una până la trei luni pentru pedeapsa de prestare a muncii în folosul comunităţii de până la 240 ore, două până la cinci luni pentru pedeapsa de prestare a muncii în folosul comunităţii mai mare de 240 până la 480 ore, patru până la opt luni pentru pedeapsa de prestare a muncii în folosul comunităţii mai mare de 480 ore până la 720 ore, şapte până la 12 luni pentru pedeapsa de prestare a muncii în folosul comunităţii mai mare de 720 ore şi până la 960 ore şi 11 până la 17 luni pentru pedeapsa de prestare a muncii în folosul comunităţii mai mare de 960 ore, f) dispune executarea pedepsei privative de libertate care a fost stabilită înainte de înlocuire.

8. În cazul în care după înlocuirea pedepsei privative de libertate în pedeapsă pecuniară sau în amendă intervine o schimbare esenţială a dispoziţiilor situaţiei personale şi financiare ale persoanei condamnate, acesta poate solicita de la de la aceeaşi instanţă acordarea unui termen sau extinderea termenului de achitare a pedepsei pecuniare, care nu poate depăşi doi ani, iar modificarea valorii convertite sau chiar modificarea pedepsei pecuniare în muncă în folosul comunităţii, în măsura în care instanţa stabileşte acest lucru. În aceeaşi hotărâre se stabilesc şi consecinţele neîndeplinirii obligaţiilor de mai sus.

9. Pedeapsa privativă de libertate care a fost convertită în pedeapsă pecuniară sau în muncă în folosul comunităţii îşi păstrează caracterul privativ de libertate şi după, executarea parţială sau totală a pedepsei în care a fost convertită.

10. Înlocuirea anterior menţionată în alineatului precedent este exclusă în situaţiile de condamnare pentru infracţiunea de comercializare a narcoticelor. Dispoziţiile Codului penal sau ale legilor penale speciale, care exclud sau reglementează în alt mod înlocuirea pedepselor privative de libertate în pedepse pecuniare sau amenzi sau stabilesc în alt mod semnificaţia înlocuirii sunt anulate sub rezerva alineatului anterior.

11. Punerea în aplicare a acestui articol nu presupune o decizie irevocabilă de condamnare.

12. În cazul în care instanţa a omis să se pronunţe cu privire la înlocuirea pedepsei privative de libertate, persoana care a fost condamnată, prin cerere adresată instanţei emitente a deciziei, poate solicita înlocuirea.

Art. 83 – Motivele reducerii pedepsei

În situaţiile în care în partea generală este prevăzute o pedeapsă redusă fără nici o altă determinare, pedeapsa care trebuie stabilită este calculată astfel: a) în locul pedepsei cu moartea[1)] sau a detenţiunii pe viaţă se stabileşte detenţia pe durată determinată de minim 10 ani; b) în locul pedepsei cu detenţia de peste 10 ani se stabileşte detenţia de până la 10 ani sau închisoare de cel puţin doi ani; c) în locul pedepsei cu detenţie de până la 10 ani se stabileşte detenţia de până la 6 ani sau închisoare de cel puţin un an; d) în orice altă situaţie judecătorul reduce pedeapsa în mod liber până la limita minimă a tipului respectiv de pedeapsă; e) dacă legea prevede cumulativ pedeapsa privativă de libertate şi pedeapsa pecuniară, poate fi stabilită numai pedeapsa pecuniară.

Art. 84 – Circumstanţe atenuante

1. Pedeapsa se reduce de asemenea şi în măsura prevăzută de articolul anterior şi în situaţiile în care instanţa consideră că se aplică circumstanţe atenuante.

2. Sunt considerate circumstanţe atenuante cu precădere: a) faptul că persoana vinovată a dus până la momentul săvârşirii infracţiunii o viaţă

[1)] Cu privire la pedeapsa cu moartea, a se vedea art. 18.

onorabilă, individuală, profesională şi socială în general; b) faptul că fapta sa a fost săvârşită din motive oneste, din sărăcie, în urma unei ameninţări serioase sau în mod impus de persoana căreia acesta îi dă ascultare sau cu care se află în relaţie de dependenţă c) faptul că a fost îndemnat la fapta sa de un comportament necuviincios al victimei sau a fost condus de furie sau de o durere violentă cauzată împotriva sa printr-o altă faptă injustă; d) faptul că şi-a exprimat sincer regretul şi a urmărit să înlăture sau să reducă consecinţele faptei sale; şi e) faptul că persoana în culpă a avut un comportament satisfăcător pe o perioadă relativ mare după săvârşirea faptei.

Art. 85 – Concurenţa motivelor de reducere a pedepsei

În cazul în care sunt concurente mai multe motive de reducere a pedepsei conform art. 83 sau sunt aplicaţi concomitent unul sau mai multe asemenea motive în concurenţă cu circumstanţele atenuante (art. 84), se aplică doar o dată reducerea pedepsei conform prevederilor art. 83. În evaluarea pedepsei se iau în calcul toate motivele de mai sus, precum şi circumstanţele atenuante.

Art. 86 – Aplicarea pedepsei cu moartea*

Abrogat prin art. 1 alin. 12 lit. b) din Legea 2207/1994.

Art. 87 – Calcularea detenţiei provizorii [respectiv arestul preventiv]

1. Dacă se stabileşte o pedeapsă privativă de libertate şi după stabilirea duratei acesteia, se deduce perioada de detenţie provizorie dispusă de către autoritatea de investigaţii indiferent de jurisdicţia acesteia. De asemenea, se deduce perioada reţinerii de la arestare până la detenţia sa provizorie.

2. În cazul concursului de infracţiuni supuse aceleiaşi judecăţi se scade din pedeapsa stabilită pentru una dintre acestea, perioada de detenţie provizorie care a fost dispusă pentru oricare dintre acestea. De asemenea, se scade şi perioada detenţiei prevăzute la alin. 1 din acest articol, chiar dacă prin hotărâre inculpatul a fost găsit nevinovat pentru infracţiunea pentru care a fost deţinut provizoriu.

3. De asemenea, se deduce perioada de internare a persoanei condamnate la spitalul de psihiatrie (art. 200 din Codul de procedură penală).

4. Autoritatea competentă pentru executarea sentinţelor judiciare deduce din pedeapsă perioada de detenţie executată de la pronunţarea hotărârii până la data la care aceasta a rămas irevocabilă.

II. Infractori recidivişti şi de obicei

Art. 88 – Recidiva

1. Există recidivă când persoana este condamnată la o pedeapsă privativă de libertate care depăşeşte şase luni pentru o crimă sau un delict săvârşit cu intenţie, iar în cinci ani de la comunicarea hotărârii irevocabile de condamnare, dacă a fost condamnat pentru un delict sau în zece ani, dacă a fost condamnat

pentru crimă, săvârşeşte o nouă crimă sau delict cu intenţie pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare de cel puţin trei luni.

2. Pentru calcularea a cinci sau zece ani nu este luată în calcul perioada de executare în fapt a pedepsei privative de libertate sau a măsurii de siguranţă în închisoare sau într-o instituţie corecţională sau terapeutică, precum şi perioada în care condamnatul se sustrage de la executarea pedepsei.

Art. 89 – Pedeapsa în caz de recidivă

1. În cazul recidivei, pedeapsa prevăzută pentru faptă se agravează şi poate depăşi limita maximă stabilită de lege şi poate ajunge până la limita maximă a tipului pedepsei impuse. În cazul în care în lege se stabileşte separat o pedeapsă privativă de libertate sau o pedeapsă pecuniară, se stabileşte întotdeauna prima pedeapsă, sporită conform alineatului anterior.

2. În cazul unei a treia recidive şi a oricărei recidive următoare, dacă pentru faptă se stabileşte pedeapsa cu închisoarea, a cărei limită maximă depăşeşte un an, se stabileşte pedeapsa cu închisoarea de cel puţin 18 luni.

3. În cazul înlocuirii pedepsei cu închisoarea, stabilită conform acestui articol, suma convertită este de minim: a) dublul sumei convertite la prima recidivă b) triplul limitei minime la a doua recidivă şi c) de cinci ori limita minimă a sumei convertite pentru orice recidivă ulterioară.

Art. 90 – Infractori recidivişti de obicei

1. În cazul în care o persoană, în pofida faptului că a fost pedepsită în mod repetat, dar cel puţin de trei ori pentru infracţiuni sau delicte săvârşite cu intenţie, cu pedepse privative de liberate, una dintre acestea fiind cel puţin detenţie, săvârşeşte o nouă crimă sau un nou delict cu intenţie, care în corelaţie cu faptele anterioare demonstrează că este infractor de obicei sau de profesie, periculos pentru siguranţa publică, instanţa stabileşte pedeapsa cu detenţia pe perioadă nedeterminată, dacă pedeapsa prevăzută conform dispoziţiilor cuprinse în articolul anterior este detenţia pe perioadă determinată. Pedeapsă se execută în unităţi speciale sau în secţii speciale din cadrul penitenciarelor. În hotărâre se stabileşte doar perioada minimă de detenţie care este de minim două treimi din limita maximă a pedepsei menţionată în articolul anterior.

2. Pedepsele privative de libertate stabilite pentru fapte care constituie conform legislaţiei elene crime sau delicte, săvârşite cu intenţie şi săvârşite în totalitate sau în parte în străinătate, sunt luate în considerare pentru a se aplica pedeapsa prevăzută mai sus; detenţia este asimilată cu pedeapsa privativă de libertate conform legislaţiile străine, care pe baza conţinutului ei corespunde cel mai mult detenţiei.

Art. 91 – Încheierea detenţiei nedeterminate

1. După împlinirea limitei minime de detenţie care a fost stabilită în hotărâre conform articolului anterior alin. 1 şi, ulterior la fiecare trei ani, se analizează

posibilitatea liberării, la cererea condamnatului sau din oficiu. Liberarea se dispune dacă condamnatul arată că în perioada executată în închisoare a avut o conduită satisfăcătoare, prin care ar putea să facă dovada că nu va săvârşi o nouă infracţiune. instanţa pentru delicte în regiunea căreia se execută pedeapsa, are competenţa de a hotărî în acest sens, în urma avizului liberat de către conducerea unităţii.

2. Măsura liberării este întotdeauna condiţionată: poate fi revocată conform dispoziţiilor prevăzute la art. 107 alin. 1 şi rămâne definitivă dacă în decurs de cinci ani nu este revocată. În privinţa revocării se aplică *mutatis mutandis* prevederile art. 110 alin. 3, 4, 5.

3. În toate cazurile, termenul de pedeapsă aplicat persoanei condamnate la detenţie pe perioadă nedeterminată nu poate depăşi data de expirare a termenului limită stabilit în hotărâre cu mai mult de cincisprezece ani, dacă este vorba despre o faptă care se pedepseşte cu detenţie de până la zece ani şi cu mai mult de douăzeci de ani în celelalte situaţii.

4. În cazul în care intervine situaţia concursului de infracţiuni conform art. 97 lit. a), instanţa stabileşte din nou limita minimă a pedepsei stabilită conform art. 90 alin. 1, majorând-o în măsura prevăzută la art. 94 alin. 1

Art. 92 – Infractorii de obicei independent de recidivă

Indiferent de existenţa recidivei, dispoziţiile art. 89 alin. 1 se aplică şi infractorilor de obicei şi a celor de profesie. În cazul în care aceştia sunt periculoşi pentru siguranţa publică şi pedeapsa prevăzută pentru fapta sau pentru faptele săvârşite este detenţia temporară, se poate dispune detenţia pe perioadă nedeterminată. Limita minimă a duratei acesteia este de minim jumătate din limita maximă a pedepsei aplicate făptuitorului. În ceea ce priveşte celelalte elemente, se aplică prevederile art. 90 şi 91.

Art. 93 – Infractorii recidivişti din culpă

Prevederile art. 89 alin. 1 se aplică, de asemenea, în cazul unei pedepse privative de libertate de cel puţin 6 luni pentru delicte săvârşite din culpă, dacă făptuitorul în decurs de cinci luni de la publicarea hotărârii judecătoreşti irevocabile săvârşeşte acelaşi delict sau un delict similar din culpă.

III. Concursul de infracţiuni

Art. 94 – Pedeapsa rezultantă în cazul pedepselor privative de libertate

1. Cu privire la persoana care a săvârşit două sau mai multe infracţiuni prin două sau mai multe fapte pedepsite conform legii cu pedepse privative de libertate cu durată determinată, pedeapsa rezultantă stabilită după evaluare constă în cea mai severă dintre pedepsele concurente sporită [sporită, dacă este cazul]. În cazul în care pedepsele concurente sunt de acelaşi tip şi de durată egală, pedeapsa rezultantă se calculează prin adăugarea unui spor la una dintre

pedepse. Majorarea pedepsei celei mai grave pentru fiecare dintre pedepsele concurente este de minim: a) patru luni, dacă pedeapsa concurentă depăşeşte doi ani; b) un an dacă pedeapsa concurentă este detenţia de până la zece ani; şi c) doi ani, dacă pedeapsa concurentă este detenţia mai mare de zece ani. În toate cazurile, sporul nu poate depăşi trei pătrimi (¾) din suma celorlalte pedepse concurente, iar pedeapsa rezultantă nu poate depăşi douăzeci şi cinci de ani, pentru detenţie, zece ani pentru pedeapsa cu închisoarea şi şase luni pentru arest.

2. În cazul în care infracţiunile concurente au fost săvârşite printr-o singură faptă, instanţa stabileşte sporul de pedeapsă adăugat la cea mai severă pedeapsă dintre cele concurente, fără a depăşi limita maximă a tipului respectiv de pedeapsă. În cazul infracţiunilor de omor din culpă concurente, în cazuri excepţionale, instanţa poate stabili pedeapsa rezultantă conform alin. 1.

3. În cazul amnistiei, graţierii, suspendării urmăririi penale, liberării condiţionate, prescripţiei, înlăturării pedepsei pentru una sau mai multe infracţiuni concurente, pentru care pedepsele au fost calculate conform prevederilor din alineatele anterioare, se continuă executarea celorlalte pedepse şi, dacă este cazul, procurorul poate face o nouă calculare a acestora, din oficiu sau la cererea persoanei condamnate.

4. Pedepsele stabilite pentru infracţiuni sau delicte săvârşite cu intenţie, cu întrebuinţare de violenţe şi de deţinuţi împotriva altor deţinuţi sau a angajaţilor din penitenciare sau pe perioada învoirii [din penitenciar] sunt executate în întregime după executarea pedepsei stabilite sau care va fi stabilită pentru fapta care a dus la încarcerarea condamnatului.

Art. 95 – Pedepse complementare concurente etc.

Pedepsele complementare (art. 59-64) şi măsurile de siguranţă (art. 71-76) sunt impuse sau pot fi impuse împreună cu pedeapsa rezultantă, şi dacă legea stabileşte, pentru una din infracţiunile concurente.

Art. 96 – Pedeapsa rezultantă în cazul concurenţei pedepselor monetare

1. În cazul în care sunt concurente mai multe pedepse pecuniare sau amenzi, pedeapsa rezultantă se stabileşte prin majorarea celei mai severe pedepse în funcţie de situaţia financiară a persoanei condamnate. Cu toate acestea, sporul nu poate depăşi trei pătrimi (¾) din suma celorlalte pedepse concurente. În cazul în care pedepsele concurente sunt egale, pedeapsa rezultantă se stabileşte prin majorarea uneia dintre acestea.

2. Dispoziţiile art. 94 alin. 2 se aplică şi pentru dispoziţiile cuprinse în acest articol.

Art. 97 – Alte cazuri în care se aplică pedeapsa rezultantă

Dispoziţiile art. 94 alin. 1 şi art. 96 alin. 1 se aplică şi dacă, înainte de executarea pedepsei în totalitate, înainte de prescripţie sau graţiere, se stabileşte o

pedeapsă pentru o altă infracțiune, indiferent de momentul săvârșirii respectivei infracțiuni.

Art. 98 – Săvârșirea repetată a unei infracțiuni

1. În cazul săvârșirii repetate a unei infracțiuni de către aceeași persoană prin îndeplinirea un singur act, instanța poate stabili o singură pedeapsă în locul aplicării prevederilor art. 94 alin. 1. În stabilirea pedepsei, instanța ia în calcul conținutul actelor parțiale în întregimea lor.

2. Valoarea obiectului faptei și prejudiciul patrimonial, precum și beneficiul patrimonial care rezultă din săvârșirea repetată a infracțiunii sunt luate în calcul în ansamblul lor dacă făptuitorul a urmărit acest rezultat prin îndeplinirea mai multor acte. În situațiile acestea caracterul penal al faptei este stabilit pe baza valorii totale a obiectului și a prejudiciului patrimonial total sau a beneficiului patrimonial total obținut sau urmărit, în funcție de infracțiune.

CAPITOLUL VI
Suspendarea condiționată a pedepsei și liberarea condiționată

I. Suspendarea condiționată a executării pedepsei

Art. 99 – Pedepse suspendate și durata suspendării

În cazul condamnării prin hotărâre irevocabilă pentru săvârșirea unei crime sau a unui delict, la executarea unei pedepse privative de libertate mai mare de un an, printr-o decizie sau mai multe în care pedepsele nu depășesc în total limita prevăzută mai sus, se stabilește o pedeapsă de până la trei ani, instanța dispune prin hotărâre suspendarea executării pedepsei pe o anumită perioadă de timp, de la unul la trei ani, în afara situației în care consideră, pe baza unor probe amintite în mod expres în motivarea hotărârii, că executarea pedepsei conform art. 82 este absolut necesară pentru a împiedica săvârșirea unor noi infracțiuni. Perioada suspendării nu poate fi mai scurtă decât perioada pedepsei. Suspendarea executării pedepsei se dispune independent de achitarea anterioară a cheltuielilor de judecată.

Art. 100 – Suspendarea pedepselor care depășesc trei ani. Suspendarea pedepsei sub supraveghere

1. În cazul în care se stabilește o pedeapsă cu închisoarea de la trei la cinci ani, cu aplicarea condițiilor prevăzute la art. 99 alin. 1, instanța dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei sub supravegherea și în custodia consilierului de reintegrare socială pe o perioadă de la trei la cinci ani, cu excepția cazului în care consideră pe baza unor elemente special amintite în motivarea hotărârii că executarea pedepsei este absolut necesară pentru a împiedica săvârșirea unor noi infracțiuni.

2. Custodia şi supravegherea consilierului de reintegrare socială include sesiuni săptămânale cu persoana condamnată, individual şi împreună cu alte persoane condamnate pentru infracţiuni similare, în cadrul cărora se încearcă conştientizarea gravităţii faptelor săvârşite, evidenţierea consecinţelor lor, identificarea cauzelor care au dus la săvârşirea infracţiunii, dar şi propuneri pentru nerepetarea acestora. În atribuţiile consilierului intră, de asemenea, supravegherea îndeplinirii dispoziţiilor impuse de instanţă şi înaintarea unui raport semestrial în acest sens către procurorul competent. Totodată, consilierul raportează imediat orice încălcare gravă a condiţiilor stabilite pentru persoana condamnată.

3. Instanţa, prin hotărârea de suspendare sub supraveghere, notifică persoana condamnată cu privire la condiţiile stabilite, care alternativ sau cumulativ, pot fi: a) remedierea prejudiciului cauzat victimei infracţiunii, b) obligaţia inculpatului de a se prezenta la anumite intervale de timp la autorităţile de poliţie din localitatea de reşedinţă, c) retragerea permisului de conducere pe o perioadă de până la un an, dacă fapta constituie încălcare gravă a normelor rutiere, d) interdicţia aplicată persoanei condamnate de a părăsi localitatea de reşedinţă sau locul stabilit de instanţă, fără învoire. Învoirea se liberează în scris şi are valabilitate temporară. Se dispune persoanei condamnate de către procurorul din cadrul instanţei pentru delicte, la propunerea consilierului de reintegrare socială, exclusiv din motive de muncă, studii, sănătate sau motive familiale, e) retragerea paşaportului sau a altui document de călătorie echivalent şi interzicerea părăsirii ţării, cu excepţia cazului în care s-a acordat şi în cazul acesta, învoirea menţionată la lit. d), care nu poate depăşi o lună, f) Interzicerea aplicată persoanei condamnate de a aborda sau de a contacta cu anumite persoane, g) îndeplinirea obligaţiilor privind întreţinerea şi îngrijirea altor persoane, h) obligaţia cu privire la terapie sau tratament special sau internarea într-o anumită instituţie.

4. În cazul în care pe durata suspendării pedepsei persoana condamnată încalcă dispoziţiile instanţei şi obligaţia de participare la sesiunile organizate de consilierul de reintegrare socială şi supraveghere, instanţa care a emis hotărârea, la cererea procurorului competent, decide cu privire la revocarea suspendării. Dacă instanţa este o instanţă mixtă cu juraţi sau o curte de apel mixtă cu juraţi, competenţa este deţinută de curtea de apel cu trei juri şi, respectiv, cinci juri. Revocarea suspendării se dispune dacă instanţa consideră că numărul şi gravitatea încălcărilor sunt atât de semnificative, încât este necesară executarea pedepsei privative de libertate pentru a împiedica săvârşirea unor noi infracţiuni.

5. Instanţa prevăzută la alineatul anterior, la cererea procurorului competent sau a persoanei condamnate, poate decide modificarea dispoziţiilor, reducerea sau extinderea perioadei de supraveghere sau chiar revocarea completă a supravegherii cu menţinerea simultană a suspendării, dacă apreciază că este

necesar având în vedere conduita generală a persoanei condamnate pe durata suspendării pedepsei. O nouă cerere a persoanei condamnate poate fi înaintată după şase luni de la respingerea cererii anterioare.

Art. 100A – Suspendarea sub supraveghere

[Abrogat prin art. 34 din Legea 3094/2010]

Art. 101 – Revocarea suspendării

1. În cazul în care după dispunerea suspendării, pe parcursul acesteia, se dovedeşte că persoana a fost condamnată anterior printr-o hotărâre irevocabilă la o pedeapsă privativă de libertate pentru una dintre faptele stabilite la art. 99, instanţa, pe baza cererii procurorului, poate revoca suspendarea.

2. În cazul în care pe parcursul suspendării devine irevocabilă o condamnare pentru fapta săvârşită înainte de comunicarea hotărârii de suspendare, se consideră că suspendarea nu s-a acordat; pedeapsa suspendată se execută conform prevederilor art. 94 alin. 1 şi art. 96 alin. 1, cu excepţia cazului în care instanţa, pronunţând noua condamnare, dispune expres prin aceeaşi hotărâre să se menţină suspendarea, luând în considerare caracterului nepericulos al delictului pentru care s-a stabilit noua condamnare. Aceste dispoziţii se aplică şi dacă, după perioada suspendării, a urmat condamnarea sau a început urmărirea penală pentru o faptă săvârşită înainte de suspendare, imediat după ce hotărârea a rămas irevocabilă cu privire la condamnarea pentru această faptă.

Art. 102 – Abrogarea suspendării

1. În cazul în care pe parcursul suspendării inculpatul este condamnat din nou la o pedeapsă privativă de libertate pentru o crimă sau un delict săvârşit pe durata suspendării, suspendarea se abrogă imediat ce noua condamnare devine irevocabilă. Pedeapsa stabilită prin noua condamnare se execută în continuarea pedepsei suspendate, cu excepţia situaţiei în care, având în vedere caracterul nepericulos al delictului reţinut în noua condamnare, instanţa prin aceeaşi hotărâre, dispune expres menţinerea suspendării.

2. În cazul în care suspendarea nu este abrogată conform celor de mai sus sau nu este revocată conform prevederilor art. 101, se consideră că pedeapsa suspendată nu a fost stabilită.

Art. 103 – Efectul unei hotărâri judecătoreşti străine

În cazul în care condamnarea definită la art. 99, 101 şi 102 a intervenit prin hotărârea unei instanţe străine, demersurile sale în ceea ce priveşte dispunerea, revocarea sau abrogarea suspendării în orice situaţie, rămân la discreţia instanţei.

Art. 104 – Cheltuieli judiciare, despăgubiri şi pedepse complementare

1. Suspendarea pedepsei nu exceptează persoana condamnată de la plata cheltuielilor judiciare, despăgubirilor civile sau compensaţiilor monetare.

2. Interdicţia unor drepturi şi libertăţi, aplicate împreună cu pedeapsa principală se suspendă şi se înlătură împreună cu pedeapsa principală. Cu toate acestea, în cazul interdicţiilor stabilite cu privire la funcţionarii publici (art. 263), instanţa poate dispune menţinerea acestor interdicţii.

II. Liberarea condiţionată a persoanei condamnate

Art. 105 – Persoanele condamnate eligibile pentru liberare

1. Persoanele care au fost condamnate la o pedeapsă privativă de libertate pot fi liberate condiţionat conform dispoziţiilor de mai jos, dacă au executat:

a) în cazul pedepsei cu închisoarea, două cincimi din pedeapsa lor,

b) în cazul detenţiei temporare, trei cincimi din pedeapsa lor,

c) în cazul detenţiunii pe viaţă, cel puţin nouăsprezece (19) ani.

Liberarea condiţionată se dispune dacă hotărârea de condamnare nu a rămas irevocabilă.

2. Perioada de trei cincimi se limitează la două cincimi din pedeapsa stabilită şi în cazul detenţiunii pe viaţă, cei nouăsprezece (19) ani se restrâng la cincisprezece (15) ani, în cazul în care condamnatul a depăşit şaptezeci (70) de ani. Perioada de cincisprezece (15) ani se majorează cu două cincimi din restul pedepselor stabilite, în cazul în care acestea sunt aplicate cumulativ. Cu toate acestea, în toate cazurile, condamnatul poate fi liberat dacă a executat nouăsprezece (19) ani. După împlinirea vârstei de 65 de ani de către deţinut, fiecare zi executată în penitenciar se calculează în beneficiul condamnatului în cuantum de două (2) zile din pedeapsa executată. În cazul în care condamnatul lucrează, fiecare zi de muncă se calculează în cuantum de o jumătate de zi în plus din pedeapsa executată. În cazul în care, pentru această categorie de deţinuţi, conform altor prevederi cuantumul pedepsei este diminuat, se aplică respectivele prevederi. Prevederile alin. de faţă nu se aplică deţinuţilor pentru infracţiunea de înaltă trădare, pentru care se aplică prevederile art. 105 alin. 2 din Legea nr. 1492/1950 privind ratificarea Codului penal.

3. În cazul pedepselor cu închisoarea care nu au fost convertite, dacă s-a executat în orice mod o cincime din acestea, instanţa pentru delicte cu trei juri din circumscripţia locului de detenţie, converteşte următoarea cincime din aceste pedepse în pedeapsă pecuniară şi dispune liberarea condamnatului, cu excepţia situaţiei în care prin hotărâre motivată specială apreciază, în baza conduitei generale a condamnatului pe perioada executării pedepsei, că pedeapsa pecuniară nu este suficientă pentru împiedicarea săvârşirii altor infracţiuni. Condamnatul poate formula apel împotriva acestei hotărâri. În cazul în care instanţa consideră că respectivul deţinut se află în incapacitate financiară absolută cu privire la achitarea pedepsei pecuniare, o converteşte în pedeapsă de prestare a muncii în folosul comunităţii, conform celor stabilite la art. 82 alin. 5. În toate celelalte cazuri, se aplică art. 82 alin. 6-8.

4. În cazul concurenței mai multor pedepse, condamnatul poate fi liberat condiționat, dacă a executat suma cuantumurilor pedepselor, prevăzute în alin. 1. În toate cazurile, condamnatul poate fi liberat dacă a executat douăzeci și cinci de ani, chiar dacă suma de mai sus depășește această limită.

5. În cazul liberării condiționate, dacă se impune aplicarea unei măsuri privative de libertate după executarea pedepsei, termenul de încercare începe după încheierea acestei măsuri. În cazul în care, prin hotărâre judecătorească, se dispune expulzarea condamnatului liberat condiționat, expulzarea se execută imediat după liberarea condiționată a acestuia, cu excepția situației în care expulzarea este imposibilă, în acest caz condamnatul fiind liberat, cu începerea termenului de încercare.

6. Pentru dispunerea liberării condiționate, pedeapsa executată se consideră cea calculată în beneficiul persoanei condamnate conform prevederilor în vigoare. Cu toate acestea, în cazul pedepselor cu detenția, persoana condamnată nu poate fi liberată condiționat, dacă nu a executat în penitenciar o perioadă egală cu o treime din pedeapsa stabilită și, în cazul detențiunii pe viață, cincisprezece (15) ani. Perioada de o treime sau, în cazul detențiunii pe viață, cincisprezece (15) ani, se majorează cu două cincimi din restul pedepselor impuse, în cazul în care acestea se aplică în mod cumulat. Cu toate acestea, în toate cazurile, condamnatul poate fi liberat dacă a executat nouăsprezece (19) ani. Prevederile prezentului alineat nu se aplică persoanelor condamnate pentru înaltă trădare, cu privire la care se aplică art. 5 din Legea 2058/1952. De asemenea, prevederile prezentului alineat nu se aplică persoanelor condamnate pentru infracțiunea prevăzută la art. 299 alin. 1, dacă fapta a fost săvârșită pe durata detenției în penitenciar.

7. Cu privire la persoanele condamnate care suferă de hemiplegie sau paraplegie, scleroză în plăci sau au fost supuși unei intervenții de transplant de inimă, ficat, rinichi sau măduvă sau sunt purtători ai sindromului imunodeficienței dobândite sau suferă de neoplasm malign sau de insuficiență renală pentru care se face hemodializa regulată sau de tuberculoză pe parcursul tratamentului acesteia, fiecare zi de detenție se calculează în beneficiul persoanei condamnate în cuantum de două (2) zile din pedeapsa executată. Aceleași dispoziții se aplică și cu privire la: a) persoanele condamnate cu un procent de invaliditate de peste cincizeci la sută (50%), care nu pot lucra, dacă se consideră că detenția în penitenciar poate fi extrem de împovărătoare din cauza incapacității lor de auto-îngrijire, b) persoanele condamnate cu un procent de invaliditate de peste (67%), c) persoanele condamnate cărora le este interzis, după avizarea de către Centrul de certificare a invalidității (C.C.I.), să muncească sau să se angajeze, deoarece există motive întemeiate să se considere că aceste activități ar putea avea ca rezultat un prejudiciu grav sau permanent pentru sănătatea acestora, d) persoanele condamnate care sunt internate în unități de tratament sau spitale, dacă spitalizarea acestora

a durat cel puțin patru (4) luni, e) mamele condamnate, pe perioada în care au împreună cu ele copiii minori, f) persoanele condamnate care participă la programe terapeutice de reabilitare psihică în urma consumului de droguri, organizate de instituții certificate, conform art. 51 din Legea nr. 4139/2013 (A'74), și g) persoanele condamnate aflați în arestul secțiilor de poliție, pe perioada reținerii lor. Gradul de handicap, conform lit. a) și b) se certifică prin procedura prevăzută la art. 110A alin. 4. Recalcularea în beneficiul condamnatului se face de către autoritatea judiciară competentă, conform art. 46 alin. 1 din Codul penitenciarelor și se aplică cu privire la măsura liberării condiționate, precum și cu privire la încetarea executării pedepsei, înlocuirea acesteia în pedeapsă pecuniară, muncă în folosul comunității sau executarea cumulată a pedepselor.

8. În toate cazurile, cuantumul zilelor de pedeapsă rezultat în urma recalculării făcute în beneficiul condamnatului sau a persoanelor aflate în arest preventiv include și perioada de spitalizare în spitalele penitenciar, spitalele penitenciar de psihiatrie din Korydallos, precum și în orice altă unitate medicală.

Art. 106 – Condiții pentru dispunerea liberării

1. Liberarea condiționată se dispune în orice situație, cu excepția situației în care se consideră pe baza unei motivări speciale că purtarea persoanei condamnate pe perioada executării pedepsei face absolut necesară continuarea detenției pentru a se împiedica săvârșirea de noi infracțiuni. Această prevedere nu se aplică persoanelor condamnate pentru infracțiunea de înaltă trădare, cu privire la care continuă să se facă aplicarea prevederilor art. 106 alin. 1 din Legea nr. 1492/1950 privind ratificarea Codului penal.

2. Persoanei liberate i se pot stabili anumite obligații care privesc modul de viață și în special locul de reședință. Aceste obligații pot fi oricând revocate sau modificate la cererea persoanei liberate.

3. Prevederile art. 100A alin. 2-4 se aplică în consecință.

Art. 106A – [fără titlu]

[Abrogat conform art. 1 alin. 12 din Legea nr. 2207/1994]

Art. 107 – Revocarea liberării

1. Liberarea poate fi revocată dacă persoana liberată nu respectă obligațiile stabilite la liberare.

2. În cazul revocării, perioada de la liberare până la noua arestare nu se ia în calcul cu privire la durata pedepsei.

Art. 108 – Abrogarea liberării

În cazul în care în perioada prevăzută la art. 109, persoana liberată săvârșește o infracțiune cu intenție, pentru care s-a stabilit o pedeapsă cu închisoarea mai mare de un an, prin hotărâre irevocabilă, indiferent de momentul pronunțării

hotărârii, se execută cumulativ şi în întregime restul pedepsei anterioare, care ar fi trebuit execută la momentul liberării condiţionate.

Art. 109 – Consecinţele nerevocării

În cazul în care de la liberare se scurge o perioada de timp corespondentă cu perioada pedepsei care rămăsese de executat, în cazul în care acesta depăşeşte trei ani, sau dacă trec trei ani fără a avea loc revocarea, se consideră că pedeapsa a fost revocată. Detenţiunea pe viaţă se consideră că a fost executată dacă trec zece ani de la liberare fără să se dispună revocarea.

Art. 110 – Procedura de dispunere şi de revocare a liberării

1. Consiliul instanţei pentru delicte din circumscripţia locului de executare a pedepsei decide cu privire la dispunerea şi revocarea liberării condiţionate. Condamnatul nu este citat, nu se prezintă în faţa consiliului, dar poate să înainteze un memoriu scris, după ce a luat la cunoştinţă de propunerea procurorului prin intermediul directorului penitenciarului. Cu toate acestea, în cazul în care consiliul consideră necesar, se poate dispune înfăţişarea persoanei condamnate.

2. Liberarea condiţionată se dispune la cererea conducerii penitenciarului în care este încarcerat condamnatul. Cererea se depune cu o lună înainte de împlinirea termenului prevăzut la art. 105. În cazul în care conducerea instituţiei apreciază că sunt aplicabile condiţiile pentru respingerea liberării condiţionate, conducerea instituţiei înaintează un raport în acest sens împreună cu raportul serviciului social al instituţiei către procurorul din cadrul instanţei pentru delicte, care îl înaintează consiliului.

3. Acelaşi consiliu judiciar decide cu privire la revocare, la propunerea autorităţilor care au monitorizat persoana liberată.

4. Supravegherea poate fi atribuită şi unei societăţi de protejare a persoanelor liberate.

5. În caz de urgenţă, pentru a se preveni punerea în pericol a ordinii publice, procurorul din cadrul instanţei pentru delicte din circumscripţia în care se află localitatea de reşedinţă a persoanei liberate poate dispune arestarea preventivă a acesteia, care are ca rezultat imediat decizia de revocare, pe baza procedurii legale. În cazul unei revocări definitive, se consideră că aceasta a intervenit în ziua arestării.

Art. 110A – [fără titlu]

1. Liberarea condiţionată se dispune indiferent dacă sunt întrunite colectiv condiţiile prevăzute la art. 105 şi 106, în cazul în care condamnatul suferă de un sindrom de imunodeficienţă dobândită sau insuficienţă renală cronică, fiind supus unei hemodialize regulate sau de o tuberculoză rezistentă sau este tetraplegic sau a suferit transplant de ficat, măduvă şi inimă sau suferă de neoplasm malign în stadiu final sau de ciroză hepatică cu handicap de

peste şaizeci şi şapte la sută (67%) sau demenţă senilă având peste optzeci (80) de ani.

2. Liberarea se dispune, indiferent dacă sunt întrunite colectiv condiţiile prevăzute la art. 105 şi 106 şi în situaţiile de mai jos, în care s-a pronunţat o pedeapsă personală privativă de libertate: a) persoanelor condamnate cu un procent de invaliditate de peste cincizeci la sută (50%) dacă se consideră că detenţia în penitenciar poate fi extrem de împovărătoare din cauza incapacităţii lor de auto-îngrijire, şi b) persoanelor condamnate cu un procent de invaliditate de peste şaizeci şi şapte la sută (67%). În cazul detenţiei provizorii, este necesară executarea unei cincimi din pedeapsă, în orice mod.

3. În cazul detenţiunii pe viaţă, condamnatul cu un procent de invaliditate de peste optzeci la sută (80%) dacă a executat în orice mod cinci (5) ani în cazul în care crima nu este omorul, sau zece (10) ani în orice altă situaţie, execută restul pedepsei la domiciliu, cu aplicarea în consecinţă a art. 56 alin. 3. În această situaţie se poate dispune monitorizarea electronică, aşa cum este prevăzută la art. 283A din Codul de procedură penală. De asemenea, este posibilă stabilirea unor condiţii cu aplicare *mutatis mutandis* a art. 100 alin. 2 şi 3 din Codul penal.

4. Verificarea condiţiilor anterioare are loc pe baza cererii condamnatului, de către consiliul instanţei pentru delicte sau, în cazul condamnatului care execută pedeapsa cu detenţie pe viaţă, de către consiliul curţii de apel. Procurorul, după depunerea cererii, dispune o expertiză specială, pentru confirmarea condiţiilor din alineatele anterioare şi certificarea procentului de invaliditate, dacă acesta a fost confirmat de Centrul de certificare a invalidităţii (C.C.I.). Expertiza specială de mai sus sau confirmarea din partea C.C.I. este înaintată de procuror consiliului competent, împreună cu propunerea sa. Se poate face apel în casare împotriva deciziei consiliului de apel. Detaliile privind expertiza specială de mai sus sunt stabilite prin ordin comun al Ministerului de Justiţie, Transparenţă şi Drepturile Omului şi a Ministerului Sănătăţii. În expertiza specială sau adeverinţa C.C.I. se specifică în mod obligatoriu dacă handicapul este permanent sau provizoriu şi menţionează în cazul handicapului provizoriu durata şi procentul. În cazul handicapului provizoriu, procurorul competent depune cu o (1) lună înainte de încheierea perioadei certificate cu privire la handicap, în atenţia consiliului, propunerea de reexaminare a liberării condiţionate dispuse. Din acest motiv, cu două (2) luni înainte de încheierea perioadei certificate cu privire la handicap, dispune o expertiză specială sau notificarea centrului C.C.I. competent pentru o nouă certificare a condiţiilor de stabilire a procentului de invaliditate. În cazul în care nu sunt aplicabile condiţiile din alineatele anterioare, se dispune continuarea executării pedepsei. Perioada scursă de la data eliberării condiţionate se calculează ca timp real de executare a pedepsei. Reexaminarea handicapului şi confirmarea condiţiilor prevăzute în prezentul articol se finalizează în perioada prevăzută la art. 109.

5. Sub rezerva art. 107 şi 108, liberarea condiţionată conform alin. 1 şi 2 se înregistrează în cazierul judiciar al persoanei condamnate, se dispune doar o dată şi se extinde *ipso jure* asupra tuturor pedepselor concurente, pentru care se poate dispune o pedeapsă totală conform art. 551 din Codul de procedură penală.

6. Condamnarea pe durata termenului de încercare pentru fapta săvârşită înainte de începerea executării pedepsei, pentru care s-a acordat liberarea condiţionată, nu implică revocarea liberării.

7. În toate situaţiile de mai sus, în afara stabilirii detenţiunii pe viaţă, se poate dispune doar condiţia constând în interdicţia de părăsire a ţării. Revocarea liberării pentru încălcarea condiţiei nu se poate aplica atunci când a fost cauzată din motive de sănătate.

8. Persoanelor liberate conform prevederilor din prezentul articol nu li se poate aplica detenţia provizorie [pentru pretenţii civile].

Art. 110B – Liberarea condiţionată a persoanelor condamnate aflate în arest la domiciliu sub supraveghere electronică

1. Persoanele condamnate la o pedeapsă privativă de libertate, la cerere, pot fi eliberate cu condiţia executării pedepsei în arest la domiciliu sub supraveghere electronică, aşa cum se prevede la art. 283A din Codul de procedură penală, dacă au executat: a) cu privire la detenţia provizorie, 2/5 din pedeapsa lor, b) cu privire la detenţiunea pe viaţă, cel puţin 14 ani. În cazul în care se aplică în mod concurent mai multe pedepse, condamnatul trebuie să execute suma fracţiunilor de pedeapsă prevăzute la lit. a) şi b). În fiecare situaţie, condamnatul poate fi liberat, dacă a executat 17 ani, chiar şi când cuantumul de mai sus depăşeşte această limită. Pedeapsa executată este considerată cea care a fost calculată în beneficiul persoanei condamnate conform Legii nr. 2058/1952. Prevederile acestui alineat nu se aplică persoanelor condamnate pentru infracţiunile prevăzute la art. 22 şi art. 23 din Legea nr. 4139/2013, art. 134, 187, 187A, 336, 338, 339 alin. 1 lit. a) şi b), 342 alin. 1 şi 2, 348A alin. 4, 351A alin. 1 lit. a) şi b) şi alin. 3, 380 alin. 1 a doua teză şi alin. 2 şi 299 alin. 1, dacă în ultima situaţie s-a dispus detenţiunea pe viaţă. Cu excepţia faptelor prevăzute la art. 134 şi 187A, prevederile [tezei anterioare] din prezentul alineat nu au aplicare pentru persoanele condamnate pentru faptele din această teză, dacă suferă de afecţiuni cu procent de invaliditate de peste optzeci la sută (80%). Confirmarea handicapului se face la cererea persoanei condamnate de către consiliul instanţei pentru delicte competent, care dispune o expertiză specială, conform celor stabilite la art. 110A alin. 2 din Codul penal.

2. În cazul detenţiei provizorii condamnatul va trebui să fi rămas în penitenciar pe o perioadă egală cu o cincime (1/5) din pedeapsa stabilită, iar în situaţia detenţiunii pe viaţă pe o perioadă egală cu doisprezece (12) ani. Perioada de o cincime (1/5) sau, în cazul detenţiunii pe viaţă, de doisprezece (12) ani, se majorează cu o cincime din restul pedepselor, în eventualitatea

stabilirii lor, în situaţia în care acestea se aplică în mod cumulat. Cu toate acestea, în toate cazurile, condamnatul poate să fie liberat, dacă a executat efectiv în penitenciar paisprezece (14) ani. Pentru liberarea condamnatului conform prevederilor prezentului articol nu este necesar ca hotărârea de condamnare să fie irevocabilă. Prevederile acestui alineat nu se aplică persoanelor condamnate pentru infracţiunea de înaltă trădare, pentru care se continuă aplicabilitatea art. 5 din Legea nr. 2058/1952 sau pentru infracţiunea de omor calificat prevăzută la art. 299 alin. 1 din Codul penal, dacă fapta aceasta a fost săvârşită împotriva funcţionarului în timpul executării atribuţiilor de serviciu.

3. Persoana liberată conform prevederilor acestui articol poate părăsi locul arestului la domiciliu, la ore stabilite, exclusiv din motive de muncă, educaţie sau formare profesională, participare la programe aprobate de întreţinere sau de vindecare a dependenţei de substanţe narcotice sau alcool sau îndeplinire a obligaţiilor care i-au fost impuse. Orele de absenţă ale persoanei condamnate din locul de arest la domiciliu şi ansamblul de obligaţii sunt stabilite prin hotărârea [consiliului] prin care s-a dispus liberarea acestuia sau după ce s-a dispus liberarea, prin dispoziţia procurorului din cadrul instanţei pentru delicte din circumscripţia locului de executare a pedepsei. Prin dispoziţia sa, acelaşi procuror, la cererea persoanei condamnate sau din oficiu, decide schimbarea locului de arest la domiciliu, modificarea programului de absentare al persoanei condamnate şi stabilirea sau modificarea obligaţiilor celui din urmă. Cu privire la celelalte cazuri se aplică dispoziţiile art. 106 alin. 2.

4. Liberarea persoanei condamnate conform prevederilor acestui articol poate fi revocată atunci când condamnatul nu se conformează obligaţiilor impuse şi se presupune că, având în vedere gravitatea încălcării obligaţiilor sale, modul şi în general condiţiile în care a avut loc, nu se poate anticipa că îşi va respecta obligaţiile în viitor. În cazul revocării, perioada calculată de la data liberării până la data noii arestări nu se consideră pedeapsă executată. În toate cazurile, condamnatul are în continuare dreptul de liberare condiţionată, conform art. 105.

5. Liberarea persoanei condamnate conform prevederilor acestui articol se revocă atunci când condamnatul, în perioada prevăzută în alin. 6, săvârşeşte: a) o crimă sau un delict, cu intenţie, pedepsite cu închisoarea de cel puţin şase (6) luni, conform unei hotărâri de condamnare irevocabile; sau b) infracţiunea prevăzută la art. 173A. În situaţia revocării liberării, perioada de timp de la liberare până la noua condamnare nu se consideră pedeapsă executată. În cazul acesta, condamnatul are dreptul să fie liberat condiţionat conform art. 105, după executarea în instituţia corecţională a unei perioade de un an în plus faţă de [perioada prevăzută] la art. 105 alin. 1 lit. b) şi c). Nu se aplică teza anterioară, dacă la data la care hotărârea de condamnare a rămas irevocabilă, s-a dispus deja liberarea condiţionată conform art. 105, astfel încât pedeapsa pentru care s-a acordat liberarea se consideră executată, conform prevederilor

art. 109. În cazul în care la momentul la care condamnarea a rămas irevocabilă, se acordase deja liberarea conform art. 105, fără executarea perioadei prevăzute la art. 109, se anulează liberarea acordată prevăzută la art. 105 şi condamnatul dobândeşte dreptul de a fi liberat condiţionat conform art. 105, după executarea în instituţia corecţională a unei perioade de un an în plus faţă de [perioada prevăzută] la art. 105 alin. 1 lit. b) şi c).

6. Liberarea dispusă pe baza prezentului articol se extinde până la data la care se dispune liberarea condiţionată conform art. 105.

7. Infracţiunile săvârşite de către persoanele liberate cu condiţia arestului la domiciliu sub supraveghere electronică, se judecă cu prioritate absolută.

Art. 110C – Premise şi procedura de liberare cu condiţia arestului la domiciliu sub supraveghere electronică şi revocarea acesteia

1. Cu privire la liberarea cu condiţia arestului la domiciliu sub supraveghere electronică la cererea persoanei condamnate, decide consiliul instanţei pentru delicte din circumscripţia locului de executare a pedepsei. Condamnatul nu este citat, nici nu se prezintă în faţa consiliului, însă poate să înainteze un memoriu scris. În cazul în care consiliul consideră necesar, poate dispune înfăţişarea persoanei condamnate. Liberarea se dispune în orice situaţie, cu excepţia cazului în care se consideră, printr-o motivare specială, că purtarea persoanei condamnate, în timpul executării pedepsei sale, face absolut necesară continuare detenţiei sale, pentru a împiedica săvârşirea unor noi infracţiuni. Cererea persoanei condamnate este însoţită de un raport al conducerii penitenciarului şi un raport al serviciului social al penitenciarului, înaintate în atenţia consiliului de către procurorul din cadrul instanţei pentru delicte. În raportul serviciului social se face o menţiune specială cu privire la mediul familial şi social extins al persoanei condamnate, cu accent special pe relaţiile acestuia cu persoanele cu care este posibil să coabiteze dacă se dispune liberarea.

2. În cazul în care cererea de liberare cu condiţia arestului la domiciliu sub supraveghere electronică nu este admisă, se poate înainta o nouă cerere în termen de patru (4) luni de la data respingerii cererii anterioare.

3. Acelaşi Consiliu judiciar decide cu privire la revocare, la cererea procurorului din cadrul instanţei pentru delicte din circumscripţia locului de executare a pedepsei. Condamnatul este citat obligatoriu cu cel puţin zece (10) zile înainte de şedinţa Consiliului judiciar. Liberarea conform art. 110B se anulează oricând prin dispoziţia procurorului din cadrul instanţei pentru delicte din circumscripţia locului de executare a pedepsei, la cererea persoanei condamnate.

4. În caz de urgenţă, pentru a se preveni punerea în pericol a ordinii publice, procurorul din cadrul instanţei pentru delicte din circumscripţia de domiciliu a persoanei liberate poate dispune arestarea preventivă a acesteia, de care este determinată direct, prin procedura legală, decizia de revocare. În cazul revocării definitive, se consideră că aceasta a intervenit din ziua arestării.

CAPITOLUL VII
Cauze care înlătură răspunderea penală

I. Termene de prescripţie

Art. 111 – Termene de prescripţie pentru [urmărirea penală] a infracţiunilor

1. Răspunderea penală se prescrie la împlinirea termenului de prescripţie.

2. Termenul de prescripţie pentru [urmărirea penală] a crimelor este: a) douăzeci de ani dacă, pentru aceste crime, legea impune pedeapsa cu moartea[1] sau detenţiunea pe viaţă b) cincisprezece ani, în toate celelalte cazuri.

3. Termenul de prescripţie pentru [urmărirea penală] a delictelor este de cinci ani.

4. Termenul de prescripţie pentru [urmărirea penală] a contravenţiilor este de doi ani.

5. Termenele de mai sus sunt calculate conform calendarului în vigoare.

6. În cazul în care legea impune mai multe pedepse alternative, termenele de prescripţie de mai sus se calculează în funcţie de pedeapsa cea mai severă.

Art. 112 – Data la care începe să curgă termenul de prescripţie pentru [urmărirea penală] a infracţiunilor

Dacă nu se prevede altfel, termenul de prescripţie pentru [urmărirea penală] a infracţiunilor începe să curgă de la data săvârşirii infracţiunii.

Art. 113 – Suspendarea cursului prescripţiei pentru [urmărirea penală] a infracţiunilor

1. Cursul termenului prescripţiei se suspendă în timpul cât o dispoziţie legală împiedică punerea în mişcare sau continuarea urmăririi penale.

2. De asemenea, cursul termenului prescripţiei se suspendă pe durata procedurii principale şi până la data la care hotărârea de condamnare rămâne irevocabilă.

3. Suspendarea prevăzută la alineatele anterioare nu poate fi mai mare de cinci ani pentru crime, trei ani pentru delicte şi un an pentru contravenţii. Termenul limită al suspendării nu se aplică în cazul în care urmărirea penală a fost amânată sau suspendată în temeiul art. 30 alin. 2 şi art. 59 din Codul de procedură penală.

4. În cazul în care pentru urmărirea penală este necesară introducerea unei plângeri, lipsa acesteia nu determină suspendarea termenului prescripţiei.

5. Pentru cazurile pendinte, în care termenul de prescripţie se împlineşte potrivit articolului de faţă şi celor două articole precedente, procurorul competent din cadrul parchetului de pe lângă instanţa pentru delicte poate dispune

[1] Cu privire la pedeapsa cu moartea, a se vedea art. 18.

încetarea urmăririi penale şi închiderea cazului, cu acordul procurorului din cadrul parchetului de pe lângă curtea de apel.

6. Termenul de prescripţie pentru [urmărirea penală a] infracţiunilor prevăzute la art. 323A, 324, 336, 338, 339, 342, 343, 345, 346, 347, 348, 348A, 348B, 348C, 349, 351 şi 351A, atunci când acestea sunt săvârşite împotriva minorilor, se suspendă până când victima devine majoră şi timp de un an ulterior în cazul unui delict, şi timp de trei ani ulterior în cazul unei crime.

Art. 114 – Termenul de prescripţie pentru [executarea] pedepselor impuse

Termenul de prescripţie pentru [executarea] pedepselor impuse în urma unei hotărâri irevocabile şi care nu a fost executată este: a) treizeci de ani pentru pedeapsa cu moartea[1)] şi detenţiunea pe viaţă, b) douăzeci de ani pentru detenţia într-o instituţie de psihiatrie (art. 38) sau a detenţiei, c) zece ani în cazul pedepsei cu închisoarea, al pedepsei monetare şi al detenţiei într-o unitate specială de detenţie pentru minori (art. 54) şi d) doi ani în cazul oricărei alte pedepse mai mici.

Art. 115 – Data la care începe să curgă termenul de prescripţie pentru [executarea] pedepselor

Termenul de prescripţie [pentru executarea pedepselor] începe să curgă de la data în care hotărârea a rămas irevocabilă.

Art. 116 – Suspendarea cursului prescripţiei [executării] pedepselor

Cursul termenului prescripţiei se suspendă: a) în timpul cât o dispoziţie legală împiedică începerea sau continuarea executării pedepsei; b) în timpul cât s-a suspendat executarea pedepsei potrivit art. 99, sau a fost permisă plata în rate a pedepsei monetare impuse sau a amenzii şi c) în timpul cât a fost executată una dintre măsurile prevăzute la art. 71 şi 72.

II. Renunţarea la plângerea penală

Art. 117 – Lipsa plângerii penale sau declaraţia de renunţare la dreptul de a depune o plângere penală

1. În cazul în care legea prevede necesitatea unei plângeri penale pentru urmărirea penală a unei infracţiuni, răspunderea penală este înlăturată dacă persoana în drept să depună plângerea penală nu o depune în termen de trei luni de la data la care a luat cunoştinţă despre fapta săvârşită şi despre autorul faptei sau despre unul dintre participanţi.

2. Declaraţia expresă a persoanei în drept să depună o plângere penală dată în faţa autorităţii competente, potrivit căreia renunţă la dreptul de a depune o plângere penală conduce, de asemenea, la acelaşi rezultat.

[1)] Cu privire la pedeapsa cu moartea, a se vedea art. 18.

Art. 118 – Persoanele în drept să introducă o plângere penală

1. Dreptul de a introduce o plângere penală aparţine victimei directe a infracţiunii, dacă legea nu prevede altfel printr-o dispoziţie specială.

2. În cazul în care victima nu a împlinit 12 ani sau se află sub interdicţie judiciară, tutorele său legal are dreptul de a introduce o plângere penal. În cazul în care victima a împlinit 12 ani, atât victima, cât şi tutorele său legal au dreptul de a introduce o plângere penală, iar după împlinirea vârstei de 18 ani, dreptul acesta îi revine doár victimei.

3. În cazul în care două sau mai multe persoane au dreptul de a introduce o plângere penală, acest drept este independent pentru fiecare în parte.

4. După decesul victimei, dreptul de a introduce o plângere penală se transferă soţului supravieţuitor şi copiilor săi şi, dacă nu are soţ/soţie şi copii, atunci se transferă părinţilor săi.

5. Pentru infracţiunile săvârşite împotriva preşedintelui Republicii sau împotriva persoanei care exercită prerogativele prezidenţiale, urmărirea penală a acestor fapte este condiţionată de introducerea unei plângeri penale, urmărirea penală se pune în mişcare la cererea ministrului Justiţiei.

Art. 119 – Caracterul indivizibil al plângerii penale

Urmărirea penală se pune în mişcare împotriva tuturor participanţilor la infracţiune, chiar dacă plângerea penală introdusă se îndreaptă numai împotriva unuia dintre aceştia.

Art. 120 – Retragerea plângerii penale

1. Persoana care a depus plângerea penală o poate retrage potrivit dispoziţiilor prevăzute în Codul de procedură penală.

2. Retragerea plângerii penale cu privire la unul dintre participanţii determină încetarea urmăririi penale şi a celorlalţi [participanţi], cu condiţia ca pentru urmărirea penală a acestora să fie, de asemenea, necesară înaintarea unei plângeri penale.

3. Retragerea plângerii penale nu produce efecte pentru inculpatul care declară autorităţilor că nu acceptă retragerea plângerii penale. O nouă plângere penală nu mai poate fi depusă după retragerea unei plângerii penale depuse.

CAPITOLUL VIII
Prevederi speciale cu privire la minori

Art. 121 – Definiţii

1. În acest capitol, prin termenul minori se înţeleg persoanele care, la momentul săvârşirii faptei, au vârsta cuprinsă între opt şi optsprezece ani.

2. Minorii se supun măsurilor educative sau terapeutice sau corecţiei penale conform prevederilor articolelor următoare.

Art. 122 – Măsuri educative

1. Măsurile educative sunt: a) mustrarea minorului, b) încredinţarea custodiei minorului părinţilor sau tutorilor legali ai acestuia, c) încredinţarea custodiei minorului către familia de plasament, d) încredinţarea custodiei minorului către companii de protecţie sau instituţii pentru minori sau către custozi de minori, e) concilierea făptuitorului minor şi a victimei pentru exprimarea regretelor şi în general concilierea extrajudiciară privind consecinţele faptei, f) despăgubirea victimei sau anularea sau reducerea în alt mod a consecinţelor faptei de către minor, g) prestarea de muncă în folosul comunităţii de către minor, h) participarea minorului la programe sociale şi psihologice în instituţiile de stat, municipale, comunitare sau private i) frecventarea de către minor a şcolilor de formare profesională sau care oferă alt tip de educaţie sau formare, j) participarea minorului la programe speciale de educaţie rutieră, k) atribuirea custodiei intensive şi supravegherii minorului către companii de protecţie sau custozi pentru minori şi l) plasarea minorului într-un centru educativ adecvat de stat, municipal, comunitar sau privat.

2. În orice situaţie, se pot stabili obligaţii suplimentare în sarcina minorului privind modul de viaţă sau educaţia sa ca măsură educativă suplimentar. În situaţii excepţionale, se pot stabili două sau mai multe dintre măsurile prevăzute la literele a – l) din alineatul anterior.

3. Prin hotărârea instanţei se stabileşte durata maximă a măsurii educative.

Art. 123 – Măsuri terapeutice

1. În cazul în care starea minorului necesită o abordare specială, în special dacă suferă de boli psihice sau prezintă tulburări mintale ale funcţiilor psihice sau suferă de boli organice, o tulburare care îi creează puternice disfuncţionalităţi corporale sau dacă este dependent de utilizarea băuturilor alcoolice sau de substanţe narcotice şi nu poate să înlăture dependenţa prin propriile sale eforturi sau prezintă o întârziere neobişnuită în dezvoltarea sa mentală şi morală, instanţa dispune: a) încredinţarea custodiei minorului către părinţi, tutori legali sau familia de plasament, b) încredinţarea custodiei minorului către companii de protecţie sau către custozi de minori, c) participarea minorului la un program terapeutic de consiliere şi d) instituţionalizarea minorului într-o instituţie adecvată terapeutică sau de alt tip. În situaţii excepţionale, măsurile prevăzute la literele a) sau b) se pot stabili în corelaţie cu măsura prevăzută la litera c).

2. Măsurile terapeutice se dispun după diagnosticarea prealabilă şi avizarea de către o echipă specializată de medici, psihologi şi asistenţi sociali, care aparţin unei unităţi din Ministerul Justiţiei sau a centrelor de sănătate sau a instituţiilor de spitalizare de stat, după caz.

3. În cazul în care minorul este utilizator de substanţe narcotice sau dacă este dependent şi nu poate să depăşească această situaţie prin propriile sale

eforturi, atunci, înainte de a stabili măsurile terapeutice prevăzute la alin. 1 din prezentul articol, instanţa dispune expertiza psihiatrică şi analiza de laborator, conform art. 13 alin. 2 din Legea nr. 1729/1987.

Art. 124 – Modificarea sau retragerea măsurilor

1. Instanţa de judecată poate în orice moment să înlocuiască măsurile educative impuse cu alte măsuri, dacă va considera acest lucru necesar. În cazul în care măsurile şi-au atins scopul, instanţa le retrage.

2. [Instanţa] poate întreprinde acelaşi lucru şi pentru măsurile terapeutice, după obţinerea avizului persoanelor prevăzute la art. 123 alin. 2.

3. Instanţa poate înlocui măsurile educative cu măsuri terapeutice, după obţinerea avizului persoanelor prevăzute la art. 123 alin. 2.

4. Îndeplinirea condiţiilor prealabile pentru înlocuirea sau retragerea măsurilor educative sau terapeutice este verificată de instanţă cel târziu după un an de la stabilirea acestora.

Art. 125 – Durata măsurilor

1. Măsurile educative impuse de instanţă încetează de drept când minorul împlineşte vârsta de 18 ani. Printr-o hotărâre specială motivată, instanţa poate prelungi măsurile cel mult până la împlinirea vârstei de 21 de ani de către minor.

2. Durata măsurilor terapeutice poate fi prelungită şi după împlinirea vârstei de 18 ani, în urma obţinerii avizului persoanelor prevăzute la art. 123 alin. 2, cel mult până la împlinirea vârstei de 21 de ani de către minor.

Art. 126 – Absenţa răspunderii penale a minorilor

1. Minorul cu vârsta între opt şi paisprezece ani nu răspunde penal pentru infracţiunile săvârşite.

2. Cu privire la minorul care a săvârşit infracţiunea înaintea împlinirii vârstei de 15 ani se dispun doar măsuri educative şi terapeutice.

3. Minorului care a săvârşit o infracţiune şi a împlinit cincisprezece (15) ani i se impun măsuri educative sau terapeutice, cu excepţia cazului în care se consideră necesar să se stabilească măsuri de corecţie penală conform articolului următor. În special, măsurile educative prevăzute la art. 122 alin. 1 litera l) se stabilesc numai în cazul unei fapte care ar fi constituit o crimă, dacă ar fi fost săvârşită de un adult.

Art. 127 – [fără titlu]

1. Internarea într-un penitenciar special pentru tineri se dispune doar în cazul minorului care a împlinit cincisprezece (15) ani, dacă fapta săvârşită de acesta ar fi constituit o crimă care se pedepseşte cu detenţiune pe viaţă dacă ar fi fost săvârşită de un adult. Aceeaşi pedeapsă se poate stabili şi pentru faptele prevăzute la art. 336, dacă sunt săvârşite împotriva unei persoane cu vârsta mai mică de cincisprezece (15) ani. Internarea într-un penitenciar

special pentru tineri poate fi stabilită şi în cazul minorului care a împlinit cincisprezece (15) ani şi căruia i s-a impus măsura educativă prevăzută la alin. 1 litera l) din art. 122, dacă după internarea sa în centrul educativ, acesta săvârşeşte o infracţiune care ar fi constituit o crimă dacă ar fi fost săvârşită de un adult. Hotărârea trebuie să conţină o justificare specifică şi minuţioasă din care să rezulte motivul pentru care măsurile educative sau terapeutice nu sunt considerate suficiente în cazul de faţă, luând în considerare în fiecare caz în parte circumstanţele specifice de săvârşire a faptei şi personalitatea minorului.

2. În hotărârea instanţei se stabileşte exact perioada de şedere a minorului în penitenciarul special pentru tineri conform art. 54.

Art. 128 – Contravenţiile săvârşite de minori

În cazul în care fapta săvârşită de către minor constituie contravenţie, se aplică numai măsurile educative prevăzute la alin. 1 lit. a), b) şi j) din art. 122.

Art. 129 – Liberarea condiţionată

1. După executarea a jumătate din pedeapsa de detenţie într-un penitenciar special pentru tineri care a fost stabilită, instanţa îl liberează pe minor, conform prevederilor mai jos. În hotărârea de liberare condiţionată se stabileşte termenul de încercare, care nu poate fi mai mare decât pedeapsa rămasă de executat.

2. Liberarea condiţionată se dispune în orice situaţie, cu excepţia cazului în care se consideră, pe baza unei justificări speciale, că purtarea minorului în timpul executării pedepsei face absolut necesară continuarea detenţiei sale, pentru a se evita săvârşirea unor noi infracţiuni de către acesta. Pentru dispunerea liberării condiţionate, conducerea unităţii în care minorul se află în detenţie depune o cerere împreună cu raportul serviciului social al unităţii, imediat după executarea a jumătate din pedeapsa stabilită. Este obligatorie citarea minorului cu cel puţin zece zile înainte de audierea în instanţă, la care se poate prezenta personal sau poate fi reprezentat de un apărător pe care îl numeşte printr-un document simplu vizat pentru autenticitatea semnăturii de către directorului unităţii de detenţie, de către un avocat sau autorităţile competente.

3. Liberarea condiţionată poate fi acordată, de asemenea, înaintea executării a jumătate din pedeapsa stabilită, însă doar din motive semnificative şi dacă s-a executat efectiv o treime din pedeapsă.

4. Pentru acordarea liberării condiţionate, pedeapsa care a fost calculată în beneficiul condamnatului, conform prevederilor în vigoare va fi luată, de asemenea, în considerare la calcularea pedepsei executate. Liberarea condiţionată nu poate fi acordată dacă minorul nu a fost deţinut într-un penitenciar special pentru tineri pe o perioadă egală cu o treime din pedeapsa stabilită.

5. Se pot stabili obligaţii în sarcina persoanei liberate [minorului] pe parcursul termenului de încercare, cu privire la modul de viaţă al acestuia şi, în special, cu privire la locul de rezidenţă, educaţia sa sau participarea la un program terapeutic aprobat de lege pentru vindecarea dependenţei de substanţe narcotice sau alcool. Cu privire la o persoană liberată străină [minor] se poate dispune şi expulzarea acesteia în ţara de proveniență, cu excepţia cazului în care familia sa locuieşte legal în Grecia sau expulzarea nu este posibilă. În cazul în care persoana liberată minoră încalcă aceste condiţii, art. 107 se aplică *mutatis mutandis.*

6. În cazul în care, pe parcursul termenului de încercare, persoana liberată este condamnată pentru crimă sau delict cu intenţie, liberarea se anulează, aplicându-se art. 132.

7. În cazul în care, după liberare, termenul de încercare stabilit în hotărâre trece fără revocare, se consideră că pedeapsa a fost executată.

8. Instanţa pentru minori formată din trei judecători din cadrul instanţei pentru delicte în circumscripţia căreia se află penitenciarul special pentru tineri în care se execută pedeapsa detenţiei are competenţă pentru liberarea minorului şi revocarea liberării condiţionate.

9. În cazul în care, pe parcursul detenţiei în penitenciarul special pentru tineri pentru o infracţiune prevăzute la art. 5 din Legea nr. 1729/1987, astfel cum este în vigoare, sau pentru o infracţiune pretinsă a fi fost săvârşită pentru facilitarea utilizării substanţelor narcotice, minorul a urmat cu succes un program de consiliere acreditat şi persoana responsabilă cu un program acreditat de reabilitare psihică atestă printr-o declaraţie că minorul este admis în cadrul acestuia, participarea la program constituie un motiv important pentru liberarea condiţionată înainte de termen în sensul din alin. 3. Persoanele responsabile cu programul extern de reabilitare psihică au obligaţia de a informa la două luni autoritatea judiciară cu privire la frecventarea consecventă a programului sau la finalizarea cu succes a programului de către respectivul minor, precum şi obligaţia de a informa, fără întârziere, întreruperea nejustificată a participării la program. În cazul întreruperii se revocă liberarea condiţionată.

10. În cazul în care cererea de liberare condiţionată nu este acceptată, o nouă cerere poate fi depusă după două luni de la respingere, cu excepţia situaţiei în care există dovezi noi.

Art. 129A – Liberarea condiţionată a minorilor în arest la domiciliu cu monitorizare electronică

1. Minorii care au fost condamnaţi la o pedeapsă de detenţie într-un penitenciar special pentru tineri pot fi liberaţi condiţionat, la cerere, în arest la domiciliu cu monitorizare electronică, după cum se prevede la art. 283A din Codul de procedură penală, dacă au executat 1/3 din pedeapsă. Cererea trebui însoţită de un raport al serviciului de asistenţă socială din cadrul centrului

de detenție și de un raport al Centrului de Supraveghere pentru Minori. Aceste rapoarte precizează în mod specific mediul social extins al persoanei condamnate, cu accent special pe relațiile acestuia cu persoanele cu care este posibil să coabiteze dacă i se acordă această liberare. Pedeapsa care a fost calculată în beneficiul condamnatului, conform prevederilor în vigoare, va fi luată în considerare la calcularea pedepsei executate.

2. Liberarea condiționată a minorului în arest la domiciliu cu monitorizare electronică nu poate fi acordată dacă minorul nu a fost deținut în penitenciarul special pentru tineri pe o perioadă egală cu o cincime (1/5) din pedeapsă.

3. Liberarea condiționată în arest la domiciliu cu monitorizare electronică poate fi revocată în cazul în care minorul nu respectă obligațiile impuse acestuia și, având în vedere gravitatea încălcării obligațiilor sale, modalitatea de încălcare și condițiile generale ale încălcării, se estimează că nu se poate preconiza că acesta își va respecta obligațiile în viitor. În cazul revocării, perioada de la liberare până la o nouă arestare nu este luată în considerare în calculul pedepsei executate. Minorul își rezervă dreptul la liberare condiționată conform art. 129.

4. Liberarea condiționată în arestul la domiciliu cu monitorizare electronică se anulează în cazul în care, pe durata respectivei liberări, minorul săvârșește cu intenție o faptă – care ar fi constituit un delict dacă ar fi fost săvârșită de un adult – pentru care este condamnat irevocabil, indiferent de momentul condamnării. În cazul revocării, perioada de la liberare până la o nouă arestare nu este luată în considerare la calculul pedepsei executate. Minorul își rezervă dreptul la liberare condiționată conform art. 129.

5. Liberarea condiționată în arestul la domiciliu cu monitorizare electronică se anulează în cazul în care, pe durata respectivei liberări, minorul săvârșește cu intenție o faptă – care ar fi constituit o crimă dacă ar fi fost săvârșită de un adult – pentru care este condamnat irevocabil, indiferent de momentul condamnării. În cazul revocării, perioada de la liberare până la o nouă arestare nu este luată în considerare în calculul pedepsei executate și minorul dobândește dreptul la liberare condiționată conform art. 129, după ce perioada de detenție în penitenciarul special pentru tineri este mai mare cu un an decât [perioada prevăzută] la art. 129 alin. 1 și 4. Teza anterioară nu se aplică dacă, la momentul în care condamnarea a rămas irevocabilă, se acordase deja liberarea condiționată conform art. 129 și aceasta nu a fost revocată, astfel încât, pedeapsa pentru care a fost acordată liberarea va fi considerată deja executată potrivit prevederilor art. 129 alin. 7. În cazul în care, la momentul în care condamnarea a rămas irevocabilă, a fost deja acordată liberarea condiționată conform art. 129, fără să fi expirat însă perioada prevăzută la art. 129 alin. 7, atunci se anulează liberarea acordată conform art. 129 și condamnatul dobândește dreptul la liberare condiționată conform art. 129, după ce perioada de detenție în penitenciarul special pentru tineri este mai mare cu un an decât [perioada prevăzută] la art. 129 alin. 1 și 4.

6. Prevederile art. 110B alin. 3 şi 7, art. 110C alin. 1 teza trei şi alin. 3 teza trei, art. 129 alin. 2 prima şi a treia teză, alin. 4 prima teză, alin. 5 prima teză, alin. 8 şi 10 se aplică *mutatis mutandis.*

Art. 130 – Judecarea după împlinirea vârstei de optsprezece ani

1. Dispoziţia prevăzută la art. 127 alin. 1 se aplică şi pentru minorii care au săvârşit infracţiunea după împlinirea vârstei de cincisprezece ani (15) şi care sunt aduşi în faţa instanţei după împlinirea vârstei de optsprezece (18) ani. În acest caz, măsurile educative încetează de drept când persoana răspunzătoare împlineşte vârsta de douăzeci şi cinci de ani. În cazul prevăzut la litera l` alin. 1 din art. 122, măsurile educative încetează de drept când persoana răspunzătoare împlineşte vârsta de optsprezece ani. În cazul în care instanţa consideră că nu este suficientă impunerea măsurilor educative sau terapeutice şi, deşi este necesară, detenţia într-un penitenciar special pentru tineri nu îşi atinge scopul, atunci instanţa poate stabili pedeapsa prevăzută pentru fapta săvârşită, redusă conform prevederilor art. 83.

2. Pedepsele privative de libertate impuse conform alineatului anterior nu implică în nicio situaţie privarea de drepturile politice sau trimiterea către o unitate de muncă.

3. În general, aceşti deţinuţi sunt ţinuţi separat de alţi deţinuţi adulţi.

Art. 131 – Începerea executării hotărârii după împlinirea vârstei de optsprezece ani

1. În cazul în care condamnatul la detenţie într-un penitenciar special pentru tineri a împlinit vârsta de optsprezece ani, înainte de începerea executării hotărârii, instanţa poate înlocui detenţia cu pedeapsa prevăzută la articolul anterior în cazul în care consideră că această detenţie nu îşi atinge scopul.

2. Alineatele 2 şi 3 din articolul anterior se aplică şi în cazurile prevăzute în acest articol.

Art. 132 – Pluralitatea de infracţiuni

1. În cazul în care un deţinut dintr-un penitenciar special pentru tineri săvârşeşte o infracţiune înainte de a fi împlinit vârsta de optsprezece ani sau dacă intervine altă situaţie de pluralitate de infracţiuni conform art. 97, instanţa majorează pedeapsa stabilită prin hotărârea anterioară fără a depăşi limitele stabilite la art. 54.

2. În cazul în care deţinutul din unitatea specială de detenţie pentru tineri săvârşeşte o infracţiune după împlinirea vârstei de optsprezece ani:

a) În cazul în care pedeapsa stabilită pentru fapta aceasta este detenţia temporară, instanţa aplică pedeapsa rezultantă pentru detenţie majorată. Majorarea perioadei detenţiei nu poate fi mai mică decât jumătatea pedepsei stabilite în hotărârea anterioară a instanţei. În toate celelalte cazuri, se aplică prevederile art. 94 alin. 1.

b) În cazul în care pedeapsa aplicată pentru noua faptă este mai blândă decât detenţia temporară, instanţa majorează pedeapsa stabilită în hotărârea anterioară, însă fără a depăşi limita maximă de detenţie stabilită la art. 54.

Art. 133 – Adulţi tineri

Instanţa poate stabili o pedeapsă redusă (art. 83) pentru orice persoană care, la momentul săvârşirii infracţiuni, împlinise vârsta de optsprezece ani, fără, însă, a fi împlinit vârsta de douăzeci şi unu de ani. În cazul acesta, se aplică prevederile alin. 2 şi 3 din art. 130.

CARTEA A II-A
Partea specială

CAPITOLUL I
Infracţiuni contra sistemului de guvernământ

Art. 134 – Înalta trădare

1. Se pedepseşte cu pedeapsa detenţiunii pe viaţă sau temporare: A) fapta oricărei persoane care încearcă să priveze în orice mod pe preşedintele Republicii sau pe persoana care exercită prerogativele preşedintelui de prerogativele atribuite acestuia conform Constituţiei B) fapta oricărei persoane care încearcă prin violenţă corporală sau ameninţări cu violenţa corporală: a) să împiedice pe oricare dintre persoanele prevăzute mai sus să îşi exercite prerogativele constituţionale sau să-l oblige să întreprindă fapte care decurg din această prerogativă şi b) să modifice sistemul de guvernare al statului [elen].

2. Cu excepţia cazului prevăzut la alin. precedent, se pedepseşte cu pedeapsa detenţiunii pe viaţă sau a detenţiei temporare, fapta oricărei persoane care: a) încearcă în mod violent sau cu ameninţarea violenţei sau prin uzurparea calităţii sale de reprezentant al statului [elen] să distrugă, să modifice sau să anuleze permanent sau provizoriu regimul democratic de guvernământ care se sprijină pe suveranitatea poporului sau principiile sau instituţiile fundamentale ale acestui sistem de guvernământ; b) încearcă cu mijloacele prevăzute în teza precedentă şi într-un mod suficient astfel încât să tulbure funcţionarea obişnuită a sistemului de guvernământ, să priveze sau să împiedice Parlamentul, Guvernul sau Prim-ministrul să îşi exercite prerogativele care le sunt conferite de Constituţie sau să îi oblige să execute sau să omită fapte care decurg din aceste prerogative; c) exercită sau a exercitat puterea pe care acesta sau o altă persoană a obţinut-o în modurile şi cu mijloacele prevăzute în prezentul articol.

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

3. Fapta persoanei care încearcă să îl ucidă pe Preşedintele Republicii sau pe persoana care exercită prerogativele Preşedintelui se pedepseşte cu pedeapsa cu moartea[1)*] sau cu detenţiune pe viaţă.

Art. 134a – Principiile fundamentale şi instituţiile sistemului de guvernământ

În contextul articolul precedent, principiile fundamentale şi instituţiile sistemului de guvernământ sunt considerate: a) alegerea şefului statului; b) dreptul poporului de a alege Parlamentul prin vot general, direct, liber, egal şi secret, în termenele constituţionale; c) sistemul parlamentar de guvernare; d) principiul pluralităţii partidelor; e) principiul separării puterilor în stat, conform prevederilor Constituţiei f) principiul angajării legiuitorului prin Constituţie şi al puterii executive şi judiciare prin Constituţie şi legi; g) principiul independenţei justiţiei şi h) aplicabilitatea generală şi protecţia exercitării drepturilor civile prevăzute de Constituţie.

Art. 134b – [fără titlu]

Fapta funcţionarilor sau oficialilor publici care şi-au exercitat atribuţiile pe parcursul uzurpării suveranităţii populare sau al abolirii, modificării sau anulării ilegale a sistemului democratic de guvernământ nu se pedepseşte dacă exercitarea atribuţiilor lor a fost necesară exclusiv pentru continuarea funcţionării statului şi nu s-a realizat în scopul păstrării puterii de către uzurpatori.

Art. 135 – Acte de pregătire a înaltei trădări

1. Fapta persoanei care, în mod public sau prin diseminarea documentelor, imaginilor sau a reprezentărilor, îi provoacă în mod intenţionat sau încearcă să incite alte persoane pentru a întreprinde fapte dintre cele prevăzute la art. 134 se pedepseşte cu detenţie.

2. Fapta persoanei care conspiră cu o altă persoană în scopul de a săvârşi fapte dintre cele prevăzute la art. 134 sau care, prin înţelegeri cu un guvern străin, pregăteşte în prealabil săvârşirea uneia dintre aceste fapte, se pedepseşte cu detenţie.

3. Orice altă acţiune de pregătire prealabilă cu intenţie a uneia dintre faptele prevăzute la art. 134 se pedepseşte cu închisoare de cel puţin trei luni.

4. O conspiraţie există atunci când două sau mai multe persoane decid în comun să înfăptuiască un act de înaltă trădare sau îşi asumă obligaţia reciprocă de a înfăptui un asemenea act.

Art. 135a – Infracţiuni împotriva vieţii oficialilor statului

Fapta persoanei care încearcă să ucidă Prim-ministrul, Preşedintele Parlamentului sau adjuncţii acestora sau şeful unui partid [politic] recunoscut de Regulamentul Parlamentului se pedepseşte cu detenţiune pe viaţă.

[1)] Cu privire la pedeapsa cu moartea, a se vedea art. 18.

Art. 136 – [fără titlu]

În cazurile prevăzute la art. 135, în afara pedepsei cu închisoarea, instanța poate să impună și privarea de drepturile politice (art. 61). În cazul în care persoana condamnată este un străin, instanța poate dispune și expulzarea acesteia (art. 74).

Art. 137 – [fără titlu]

1. În cazurile prevăzute la art. 134 alin. 1 și 2 și art. 135, autorul nu este pedepsit dacă, prin propria sa voință, a împiedicat producerea rezultatului pe care l-a urmărit [inițial] prin fapta sa.

2. Dacă, în cazurile prevăzute la art. 134, autorul a contribuit decisiv la restaurarea sistemului democratic de guvernământ, acestuia i se aplică o pedeapsă redusă. Apreciind liber toate circumstanțele cauzei, instanța însă poate să decidă neaplicarea unei pedepse pentru fapta respectivă.

Art. 137A – Tortura și alte atingeri aduse demnității umane

1. Fapta funcționarului sau a cadrului militar din armata [Greciei], ale cărui atribuții implică interogarea sau examinarea infracțiunilor sau a abaterilor disciplinare, executarea pedepselor sau detenția sau supravegherea deținuților se pedepsește cu detenție dacă, în cursul exercitării acestor atribuții, acesta supune persoana aflată în puterea sa la tortură în scopul: a) de a obține de la acesta sau de la un terț o mărturisire, depoziție, informație sau declarație în special de renegare sau acceptare a unei ideologii politice sau de alt tip; b) de a pedepsi [respectiva persoană]; c) de a intimida persoana și terțe persoane. Aceeași pedeapsă se aplică și pentru fapta funcționarului sau a cadrului militar care, la ordinul superiorilor săi sau din proprie inițiativă, își ia asupra sa în mod necuvenit asemenea îndatoriri și săvârșește faptele prevăzute la teza precedentă.

2. Potrivit alineatului anterior, tortura reprezintă orice acțiune prin care se provoacă în mod metodic o suferință corporală intensă sau epuizare fizică periculoase pentru sănătate [victimei] sau o suferință psihică ce poate să implice o vătămare psihică gravă precum și orice utilizare nelegală de substanțe chimice, narcotice sau de alte mijloace naturale sau tehnice în scopul de a face să cedeze voința victimei.

3. Fapta prin care sunt produse leziuni fizice, vătămarea sănătății, exercitarea violenței corporale sau psihologice nelegale și orice altă încălcare gravă a demnității umane care este săvârșită de persoane în condițiile și în scopurile prevăzute la alin. 1, dacă nu intră sub incidența alin. 2, se pedepsește cu închisoarea de cel puțin 3 ani, dacă nu este sancționată mai grav prin alte prevederi. Atingerile aduse demnității umane sunt considerate, în special: a) utilizarea detectorului de minciuni; b) izolarea prelungită; c) încălcarea gravă a demnității sexuale.

4. Nu intră sub incidența acestui articol faptele sau consecințele inerente executării legale a pedepsei sau a altei îngrădiri legale a libertății sau [inerente] altei măsuri procedurale de punere în aplicare.

Art. 137B – Circumstanțe agravante

1. Faptele prevăzute la primul alineat al articolul precedent se pedepsesc cu detenție de cel puțin 10 ani: a) dacă sunt utilizate mijloace sau modalități de tortură sistematică, în special lovituri la tălpile victimei (bătaie) sau șocuri electrice sau execuții false sau utilizarea de substanțe halucinogene; b) dacă au ca rezultat vătămarea corporală gravă a victimei; c) În cazul în care făptuitorul săvârșește faptele în mod obișnuit sau se consideră din circumstanțele faptei că este extrem de periculos; d) dacă persoana responsabilă a dat ordinul săvârșirii faptei în calitate de superior.

2. Faptele prevăzute la articolul precedent se pedepsesc cu detenție de până la 10 ani când se aplică concomitent punctele b, c și d de la alineatul precedent.

3. În cazul în care faptele prevăzute la articolul precedent au determinat decesul victimei, se aplică pedeapsa detențiunii pe viață.

Art. 137C – Pedepse complementare

Condamnarea pentru faptele prevăzute la art. 137A și 137B implică de drept privarea permanentă de drepturile politice în cazul condamnării la detențiune pe viață, privarea timp de cel puțin zece ani în cazul detenției și de cel puțin cinci ani în cazul pedepsei cu închisoarea, dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziții speciale. De asemenea, în cazul pedepsei cu detenția, [condamnarea] determină incapacitatea permanentă a dobândirii calităților prevăzute la punctul 1 din art. 63, iar în cazul pedepsei cu închisoarea, [condamnarea determină] o incapacitate [a dobândirii calităților prevăzute la punctul 1 din art. 63] pe o perioadă de zece ani.

Art. 137D – Dispoziții generale

1. Starea de necesitate nu exclude niciodată caracterul ilegal al faptelor prevăzute la art. 137A și 137B.

2. Comanda superiorului cu privire la faptele prevăzute la art. 137A și 137B nu exclude niciodată caracterul ilegal al acestora.

3. În cazul în care faptele prevăzute la art. 137A și 137B sunt săvârșite într-un regim de uzurpare a suveranității poporului, termenul de prescripție începe imediat după restabilirea puterii legitime.

4. Persoana afectată de faptele prevăzute la art. 137A și 137B are dreptul să solicite de la autorul faptelor și de la stat, care sunt răspunzători în solidar și indivizibil, despăgubiri pentru prejudiciile suferite și compensații financiare pentru suferințele psihice sau daune morale.

CAPITOLUL II
Trădarea țării

Art. 138 – Încălcarea integrității [teritoriale] a țării

1. Fapta persoanei care încearcă, prin violență fizică sau amenințări cu violența fizică, să desprindă din statul elen un teritoriu care aparține acestuia sau să unească un teritoriu al statului elen cu alt stat se pedepseşte cu moartea[1].

2. Prevederile art. 135 şi 137 se aplică şi în acest caz.

Art. 139 – Infracțiuni contra păcii internaționale a țării

1. Fapta persoanei care se consultă sau negociază cu un guvern străin în scopul provocării unui război sau a ostilităților împotriva statului elen sau a unui aliat al acestuia se pedepseşte cu detențiunea pe viață sau cu detenția temporară.

2. În cazul în care, din cauza acestor acțiuni a izbucnit în fapt războiul sau au început ostilitățile, [fapta prevăzută mai sus] se pedepseşte cu detențiune pe viață sau cu pedeapsa cu moartea[2].

Art. 140 – [fără titlu]

Fapta persoanei care, prin faptele sale ostile, pe care guvernul nu le aprobă, sau prin intrigi, expune în mod intenționat statul elen sau un aliat al acestuia la riscul de război sau ostilități se pedepseşte cu detenția de până la zece ani. În cazul în care din cauza acestor acțiuni a izbucnit în fapt războiul sau au început ostilitățile, [fapta prevăzută mai sus] se pedepseşte cu detenție de cel puțin zece ani.

Art. 141 – [fără titlu]

Fapta persoanei care, în mod intenționat şi prin orice acțiuni, expune statul elen sau un aliat al acestuia sau locuitorii acestora la riscul de represalii sau expune la riscul de tulburare relațiile de prietenie ale statului elen sau ale aliatului acestuia cu un stat străin, se pedepseşte cu închisoarea între trei luni şi trei ani. În cazul în care, din cauza acțiunilor sale, represaliile au avut loc efectiv, fapta persoanei se pedepseşte cu închisoare de cel puțin trei ani.

Art. 142 – [fără titlu]

Fapta persoanei care, din neglijență, a fost găsită vinovată de vreuna dintre faptele prevăzute la art. 139-141 se pedepseşte, în cazurile prevăzute la art. 139 şi 140, cu închisoare de până la trei ani şi, în cazurile prevăzute la art. 141, cu închisoare de până la un an.

---

[1] Cu privire la pedeapsa cu moartea, a se vedea art. 18.

[2] Cu privire la pedeapsa cu moartea, a se vedea art. 18.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 143 – Serviciul militar pentru inamic

Fapta cetăţeanului grec care, în timp de război împotriva statului elen, deserveşte în armata inamică sau ridică armele împotriva statului elen sau a aliaţilor acestuia, se pedepseşte cu pedeapsa cu moartea[1)] sau cu detenţiune pe viaţă.

Art. 144 – Sprijinirea forţelor de război ale inamicului

1. Fapta persoanei care, în legătură cu un război aflat în desfăşurare sau care este iminent împotriva statului elen, acţionează ilicit şi, cu ştiinţă, într-un mod în care poate consolida forţele de război ale inamicului sau poate prejudicia forţele de război ale statului elen sau ale aliaţilor acestuia se pedepseşte cu pedeapsa cu moartea[2)] sau cu detenţiune pe viaţă.

2. Fapta cetăţeanului străin care oferă inamicului mijloacele necesare sau împrumut pentru război nu se pedepseşte, cu excepţia cazului în care, la momentul faptei, acesta a locuit în Grecia sau într-un teritoriu deţinut de Grecia sau dacă tot ceea ce a furnizat inamicului provine din aceste teritorii.

3. Fapta persoanei care, pe teritoriul statului [elen] care se află sub atac inamic sau ocupaţie inamică în timpul războiului, favorizează intenţiile politice ale inamicului asupra acestui teritoriu sau acţionează, cu ştiinţă, într-un mod în care poate reduce încrederea cetăţenilor în statul elen se pedepseşte cu detenţiune pe viaţă sau cu detenţie temporară.

Art. 145 – Încălcarea contractelor

1. Fapta persoanei care, în legătură cu un război aflat în desfăşurare sau care este iminent împotriva statului elen, omite, în totalitate sau în parte, să execute un contract privitor la nevoile forţelor militare ale statului sau ale oricăror aliaţi ai acestuia se pedepseşte cu închisoarea. În cazul în care omisiunea a fost determinată de neglijenţă, fapta se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

2. Aceste infracţiuni se pedepsesc doar la cererea Ministrului Justiţiei.

Art. 146 – Violarea secretului de stat

1. Fapta persoanei care, în mod intenţionat şi ilicit, predă sau lasă să ajungă în posesia sau la cunoştinţa unei alte persoane documente, planuri sau alte lucruri sau informaţii în privinţa cărora interesele statului sau ale aliaţilor săi impun a fi păstrate confidenţiale faţă de guvernul străin se pedepseşte cu detenţie de până la zece ani.

2. Pe timp de război, persoana răspunzătoare se pedepseşte cu detenţiune pe viaţă sau cu detenţie temporară de cel puţin zece ani.

[1)] Cu privire la pedeapsa cu moartea, a se vedea art. 18.

[2)] Cu privire la pedeapsa cu moartea, a se vedea art. 18.

Art. 147 – [fără titlu]

Fapta persoanei care, din neglijenţă, poartă răspunderea penală pentru una dintre faptele prevăzute la articolul precedent, dacă respectivele planuri, documente, lucruri sau informaţii îi sunt încredinţate în baza funcţiei deţinute sau îi sunt accesibile în calitate de funcţionar public sau datorită unui ordin al unei autorităţi sau a luat cunoştinţă de acestea în temeiul unui contract din cele prevăzute la art. 145 din [prezentul] Cod se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 148 – Spionajul

1. Fapta persoanei care, cu intenţie şi ilicit, reuşeşte să intre în posesia sau să ia cunoştinţă de obiecte sau informaţii dintre cele prevăzute la art. 146 se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin un an.

2. Cu toate acestea, în cazul în care persoana răspunzătoare a acţionat în scopul utilizării obiectelor sau informaţiilor de mai sus pentru a transmite unei alte persoane sau pentru a le anunţa astfel încât să expună interesele statului şi, în special, siguranţa acestuia sau a oricărora dintre aliaţii săi, fapta acesteia se pedepseşte cu detenţie iar, în timp de război, cu detenţiune pe viaţă sau cu pedeapsa cu moartea[1)].

Art. 149 – [fără titlu]

1. Fapta persoanei care: a) fără a i se fi acordat acest drept, elaborează imagini sau planuri ale fortificaţiilor, ambarcaţiunilor, drumurilor, unităţilor sau altor lucrări sau amplasamente militare, sau b) în scopul acesta pătrunde pe ascuns sau prin înşelăciune în acestea, dacă accesul în acestea este interzis publicului, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani, dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziţii speciale.

2. Fapta persoanei care pătrunde în locurile prevăzute mai sus pe ascuns sau prin înşelăciune se pedepseşte, doar pentru această infracţiune, cu închisoare de până la 6 luni.

Art. 150 – Modificarea probelor

Fapta persoanei care, cu intenţie, modifică, distruge sau ascunde documente sau alte obiecte care pot fi utilizate pentru dovedirea exercitării drepturilor sau sprijinirea intereselor statului elen sau ale oricăror aliaţi ai săi faţă de un alt stat se pedepseşte cu detenţie.

Art. 151 – Abuz de calitatea de reprezentant

Fapta persoanei care, în calitate de reprezentant al statului elen sau al unui aliat al acestuia, se ocupă, cu un alt guvern, de afacerile statului reprezentat, cu intenţie, în aşa fel încât acest lucru poate cauza un prejudiciu statului reprezentat, se pedepseşte cu detenţie.

[1)] Cu privire la pedeapsa cu moartea, a se vedea art. 18.

Art. 152 – Dispoziţii generale

În cazurile prevăzute la art. 142,145,147,148 şi 149, instanţa poate impune, împreună cu pedeapsa cu închisoarea, interzicerea dreptului de a ocupa funcţiile prevăzute la art. 63, pct. 1.

CAPITOLUL III
Infracţiuni contra statelor străine

Art. 153 – Infracţiuni contra unui stat străin şi şefului acestuia

1. a) Fapta persoanei care este răspunzătoare pentru una dintre faptele prevăzute la art. 134 şi 135 împotriva unui stat străin care este recunoscut de Grecia şi care se află în stare de pace cu Grecia, precum şi b) fapta persoanei care, cu intenţie, săvârşeşte acte de violenţă sau intenţionează să săvârşească acte de violenţă împotriva şefului unui stat străin, care este recunoscut de Grecia şi care se află în stare de pace cu Grecia, precum şi fapta persoanei care aduce atingere în mod public, în orice mod, onoarei acestuia se pedepseşte cu închisoarea. Pedeapsa se stabileşte dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziţii speciale, dacă este asigurată reciprocitatea atât la momentul săvârşirii faptei, cât şi la momentul aplicării pedepsei. Urmărirea penală se pune în mişcare numai la cererea guvernului străin.

2. Fapta persoanei care, în Grecia, este răspunzătoare penal pentru una dintre faptele prevăzute la alin. 1, litera b) împotriva şefului unui asemenea stat străin, la momentul şederii sale în ţară, se pedepseşte indiferent de reciprocitate. Fapta se urmăreşte din oficiu dacă persoana a devenit răspunzătoare pentru acte de violenţă sau a încercat să săvârşească asemenea acte de violenţă, după cum se prevede mai sus.

3. Termenul de prescripţie pentru [urmărirea] insultelor împotriva onoarei, prevăzute în acest articol este de şase luni. Nu este permisă dovedirea adevărului.

4. În cazul prevăzut la alin. 1, lit. a) din prezentul articol se aplică dispoziţiile art. 137.

Art. 154 – Insulte împotriva onoarei reprezentanţilor diplomatici

Fapta persoanei care este răspunzătoare pentru una dintre faptele prevăzute la articolul precedent, alin. 1, lit. b), împotriva unui ambasador acreditat în statul elen sau a altui reprezentant diplomatic al unui stat străin, se pedepseşte cu închisoarea până la doi ani, dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziţii speciale. Urmărirea se pune în mişcare doar în urma plângerii penale introduse de persoana vătămată sau la cererea guvernului acesteia.

Art. 155 – Ofensă adusă simbolurilor unui stat străin

Fapta persoanei care, pentru a-şi exprima ura sau lipsa de consideraţie, înlătură, distruge, deformează sau contaminează steagul oficial sau emblema

suveranității statului străin, care este recunoscut de Grecia și se află în stare de pace cu Grecia, sau întrerupe sau obstrucționează sonor redarea publică a imnului național, se pedepsește cu închisoarea de până la șase (6) luni sau cu pedeapsă monetară, dacă este asigurată reciprocitatea atât la momentul săvârșirii faptei, cât și la momentul judecării acesteia de către instanță. Urmărirea se pune în mișcare doar ca urmare a cererii guvernului străin.

Art. 156 – Încălcarea neutralității

Fapta persoanei care încalcă o dispoziție de interdicție emisă de guvern și publicată în Monitorul Oficial, având scopul de a păstra neutralitatea pe parcursul unui război se pedepsește cu închisoare sau cu pedeapsă monetară. Urmărirea se pune în mișcare doar ca urmare a cererii Ministrului Justiției.

CAPITOLUL IV
Infracțiuni contra exercitării libere a drepturilor politice

I. Infracțiuni contra organismelor politice și ale guvernului

Art. 157 – Violență împotriva organismului politic sau a Guvernului

1. Fapta persoanei care, prin violență sau prin amenințarea cu violență, impune Parlamentului sau Guvernului sau unui membru al acestora săvârșirea, omisiunea sau tolerarea unei fapte care se numără printre îndatoririle lor se pedepsește cu detenție de cel puțin zece ani. Aceeași pedeapsă se stabilește dacă fapta se îndreaptă împotriva șefului unui partid recunoscut conform Regulamentului Parlamentului.

2. Fapta persoanei răspunzătoare pentru faptele de mai sus împotriva consiliilor județene, municipale sau comunitare sau a altui consiliu din administrația autonomă locală sau membru al acestor [consilii] se pedepsește cu închisoare de cel puțin un an.

3. Fapta persoanei care, în mod public, insultă Parlamentul se pedepsește cu închisoare de cel puțin trei luni. În cazul în care insulta a fost adusă împotriva unuia dintre consiliile de la alin. 2, fapta se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani. Urmărirea penală se pune în mișcare ca urmare a cererii Parlamentului sau a consiliului.

4. Instanța poate stabili, împreună cu aceste pedepse, interzicerea dreptului de a ocupa funcțiile prevăzute la art. 63 pct. 1.

Art. 157A – Violență exercitată împotriva unui partid politic

1. Fapta persoanei care săvârșește acte de violență împotriva sediilor partidelor politice care funcționează conform legii se pedepsește cu închisoare de cel puțin un an, dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziții speciale.

2. Art. 167 alin. 2 se aplică şi în această situaţie.

3. În cazul în care prin faptele prevăzute la alineatele precedente s-au produs daune, [aceste fapte] sunt încadrate drept circumstanţe agravante şi atrag asupra persoanei răspunzătoare pedepsele prevăzute la art. 382.

Art. 158 – Modificarea [rezultatelor] alegerilor sau a procesului de votare

1. Fapta persoanei care, cu intenţie, determină în orice mod obţinerea unui rezultat nereal la alegeri sau în procesul de vot desfăşurat de Parlament sau de o comisie a acestuia, sau persoana care modifică rezultatul real al alegerilor sau al procesului de vot, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

2. Fapta persoanei care este răspunzătoare pentru oricare dintre aceste faptele cu privire la alegeri sau la procesul de vot desfăşurat de un consiliu judeţean, municipal sau comunitar, sau orice alt consiliu al administraţiei autonome locale sau oricare dintre comisiile acestora se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

3. Instanţa poate stabili, alături de aceste pedepse, şi interzicerea dreptului de a ocupa funcţiile la art. 63, pct. 1.

Art. 159 – Acceptarea unui beneficiu de către oficialii politici [respectiv luarea de mită de către oficialii politici]

1. Fapta unui Prim-ministru, membru al Guvernului, Secretar de stat, Prefect, Viceprefect sau Primar, care solicită sau primeşte, direct sau prin intermediul unui terţ, pentru sine sau pentru altă persoană, un beneficiu necuvenit de orice natură sau acceptă promisiunea unui asemenea beneficiu în schimbul unei acţiuni sau omisiuni a acestuia, viitoare sau deja realizată, în legătură cu exercitarea îndatoririlor sale, se pedepseşte cu detenţie şi pedeapsă monetară între 15.000 şi 150.000 euro.

2. Aceeaşi pedeapsă se stabileşte şi în cazul unui membru al Parlamentului, al consiliilor administraţiei autonome locale şi al comisiilor acestora care, cu privire la orice alegeri sau proceduri de vot desfăşurate de organismele sau comisiile de mai sus, acceptă oferirea sau promisiunea unui beneficiu necuvenit de orice natură pentru sine sau pentru o altă persoană, sau solicită un asemenea beneficiu în schimbul neparticipării la alegeri sau la procedura de vot, în schimbul sprijinirii adoptării unei rezoluţii specifice, sau în schimbul votării într-un anume mod.

3. Alineatele 1 şi 2 se aplică şi când fapta este săvârşită de un membru al Comisiei Europene sau al Parlamentului European.

4. Prevederile art. 238, 263 alin. 1 şi 263B alin. 2-5 se aplică şi pentru infracţiunile prevăzute la alineatele anterioare.

Art. 159A – Oferirea unui beneficiu oficialilor politici [respectiv darea de mită oficialilor politici]

1. Fapta persoanei care promite sau oferă, direct sau prin intermediul unui terţ, un beneficiu necuvenit de orice natură unei persoane prevăzute

la art. 159, pentru [oficial] acesta sau pentru o altă persoană, în scopurile prevăzute în prezentul articol [respectiv art. 159], se pedepseşte cu detenţie şi pedeapsă monetară între 15.000 şi 150.000 euro.

2. Fapta directorului unei întreprinderi sau a oricărui factor de decizie sau oricărei persoane cu autoritate de supraveghere dintr-o întreprindere care, din neglijenţă, nu a împiedicat persoana subordonată acestuia de la săvârşirea faptei prevăzute la alin. 1 în favoarea întreprinderii se pedepseşte cu închisoarea, dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziţii speciale.

3. Prevederile art. 238, 263 alin. 1 şi 263B se aplică şi pentru infracţiunea prevăzută la alin. 1.

Art. 160 – Tulburarea şedinţelor

1. Fapta persoanei care, cu intenţie, împiedică desfăşurarea unei şedinţe a Parlamentului sau a oricărei comisii a acestuia sau deranjează şedinţa provocând zgomot sau tulburare sau în orice alt mod se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

2. Fapta persoanei care, cu intenţie, împiedică sau tulbură, într-una din modalităţile de mai sus, şedinţa unui consiliu judeţean, municipal sau comunitar sau a altui consiliu al administraţiei autonome locale sau a oricărei comisii a acestora se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu pedeapsă monetară.

II. Infracţiuni în timpul alegerilor

Art. 161 – Violenţa împotriva alegătorilor

Fapta persoanei care, prin violenţă sau ameninţări cu violenţa, împiedică un alegător să îşi exercite dreptul său de alegător sau impune exercitarea acestuia sau votul pentru sau împotriva vreunui candidat la alegerile parlamentare sau ale autorităţilor judeţene, municipale sau comunitare se pedepseşte cu închisoarea. Instanţa poate stabili, în afară de pedeapsa aceasta, interzicerea dreptului de a ocupa funcţiile prevăzute la art. 63, pct. 1.

Art. 162 – Înşelarea electoratului

Fapta persoanei care, prin informaţii false sau zvonuri calomnioase care implică persoana unui candidat sau care înşală electoratul în alt mod fie pentru a nu-şi mai exercita dreptul de vot, fie pentru a se răzgândi cu privire la votul său în oricare dintre alegerile prevăzute la art. 161 se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani şi cu pedeapsă monetară.

Art. 163 – Violarea secretului votului

Fapta persoanei care, într-un proces electoral secret, reuşeşte prin orice mod să afle sau [permite] unei terţe părţi [să afle] [conţinutul] votului exprimat de un votant, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

Art. 164 – Modificarea [rezultatelor] alegerilor

1. Fapta persoanei care, fără a avea dreptul de a face acest lucru, votează la alegerile prevăzute la art. 161, sau votează în mod repetat sau exprimă voturi multiple sau, în orice alt mod şi cu intenţie, determină obţinerea unui rezultat nereal al alegerilor, sau care falsifică rezultatul real al alegerilor, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani. În cazul în care persoana răspunzătoare şi-a îndeplinit obligaţiile de serviciu în timpul alegerilor, fapta acesteia se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

2. Ultima teză din art. 161 se aplică şi în această situaţie.

Art. 165 – Oferirea unui beneficiu pe durata alegerilor [respectiv mituirea pe durata alegerilor]

1. Fapta persoanei care, cu privire la oricare dintre alegerile prevăzute la art. 161, de la anunţarea lor şi până la închiderea procesului de vot, propune, oferă sau promite unui votant cadouri sau orice alte beneficii care nu îi sunt cuvenite în schimbul neexercitării dreptului său electoral sau pentru a-l exercita într-un anume mod, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani şi cu pedeapsă monetară. Ultima teză din art. 161 se aplică şi în această situaţie.

2. Fapta unui votant care, cu privire la oricare dintre alegerile prevăzute la art. 161 şi pe perioada prevăzută la alineatul anterior, acceptă oferirea sau promisiunea unor cadouri sau a oricăror alte beneficii care nu îi sunt cuvenite sau solicită asemenea [cadouri sau alte beneficii] în schimbul neexercitării dreptului său electoral sau pentru a-l exercita într-un anume mod se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani şi cu pedeapsă monetară.

Art. 166 – Tulburarea alegerilor

Fapta persoanei care, cu intenţie, împiedică desfăşurarea oricăror alegeri prevăzute la art. 161 sau le tulbură provocând zgomot sau tulburare sau în orice alt mod se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

CAPITOLUL V
Infracţiuni contra autorităţilor de stat

Art. 167 – Rezistenţa

1. Fapta persoanei care utilizează violenţa sau ameninţări cu violenţa pentru a forţa o autoritate sau un funcţionar să efectueze o faptă care se numără printre sarcinile sale sau să omită o faptă legală, precum şi care săvârşeşte acte de violenţă împotriva unui funcţionar sau a unei persoane care a fost recrutată sau a altui funcţionar căruia i s-a adresat pentru ajutor, în timpul acţiunii sale legale, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin un an. În acest caz este exclusă convertirea sau suspendarea pedepsei.

2. În cazul în care faptele prevăzute la alineatul anterior au fost săvârşite de o persoană înarmată sau care are asupra sa obiecte destinate a produce

vătămare corporală sau are trăsăturile acoperite sau deformate sau faptele au fost săvârşite de mai multe persoane, precum şi în cazul în care persoana împotriva căreia s-a îndreptat fapta a fost pusă în pericol personal grav, acestea se pedepsesc cu închisoare de cel puţin doi ani, dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziţii speciale.

Art. 168 – Infracţiuni împotriva preşedintelui Republicii

1. Fapta persoanei care săvârşeşte acte de violenţă împotriva persoanei preşedintelui Republicii sau împotriva persoanei care exercită prerogativele preşedintelui se pedepseşte cu detenţie.

2. Fapta persoanei care insultă onoarea preşedintelui Republicii sau onoarea persoanei care exercită prerogativele preşedintelui sau îl defăimează în public sau în prezenţa sa se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin trei luni.

3. Termenul de prescripţie al răspunderii penale prevăzute la alin. 1 şi 2 este de şase luni.

Art. 169 – Nesupunerea

Fapta persoanei care, după un apel legal, refuză să acorde unuia dintre funcţionarii prevăzuţi la art. 13, alin. a), fără rezistenţă, serviciul sau sprijinul la care este dator potrivit legii sau refuză să pătrundă în orice incintă pentru efectuarea oricărei acţiuni aferente serviciului se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni.

Art. 170 – Rebeliunea

1. Fapta persoanei care, cu intenţie, participă la o adunare publică de persoane care săvârşesc în masă una dintre faptele prevăzute la art. 167 se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin şase luni.

2. Fapta persoanelor care instigă la rebeliune, precum şi a persoanelor care au utilizat violenţa fizică sau ameninţări cu violenţa corporală sau acte de violenţă, sunt pedepsiţi cu închisoare de cel puţin doi ani, dacă alte prevederi legislative nu pedepsesc fapta cu pedepse mai grave.

Art. 171 – Insolenţa faţă de autorităţi

1. Fapta persoanei care participă la o întrunire publică în aer liber care a fost interzisă în mod legal de o autoritate competentă se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu pedeapsă monetară.

2. Când mulţimea adunată în spaţiul deschis este invitată în mod legal să se disperseze de către un funcţionar civil sau militar competent, fapta fiecăruia dintre participanţii care nu se îndepărtează din adunare după al treilea apel se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu pedeapsă monetară.

Art. 172 – Liberarea deţinutului

1. Fapta persoanei care, cu intenţie, liberează prizonierul sau o altă persoană care este deţinută printr-o dispoziţie a autorităţii se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin doi ani.

2. Fapta persoanei care este răspunzătoare pentru una dintre aceste fapte se pedepseşte cu închisoarea, dacă, din orice motiv, respectiva persoană avea datoria să păzească persoana care a evadat. Fapta persoanei rămâne complet nepedepsită dacă persoana care a evadat este arestată cu ajutorul său în termen de cincisprezece zile.

Art. 173 – Evadarea deţinutului

1. Fapta prin care un deţinut sau altă persoană deţinută printr-un ordin al unei autorităţi competente evadează se pedepseşte cu închisoarea de până la un an. Pedeapsa de mai sus este executată în întregime după executarea pedepsei stabilite sau care va fi stabilită pentru fapta pentru care persoana care a evadat a fost deţinută [iniţial].

2. Fapta oricărei alte persoane care participă la evadare se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin doi ani. În cazul în care participantul la evadare are calitatea de funcţionar în penitenciar sau funcţionar de poliţie, fapta acestuia se pedepseşte cu detenţie de până la zece ani.

Art. 173A – Încălcarea arestului la domiciliu cu monitorizare electronică

1. Fapta persoanei care, în perioada în care se află sub monitorizare electronică, cu intenţie: a) îndepărtează, distruge, deteriorează sau intervine în orice chip asupra unui dispozitiv sau sistem de monitorizare electronică, sau b) modifică în orice fel datele cu caracter personal aferente monitorizării se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin un an. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi fapta persoanei care, în perioada în care se află sub monitorizare electronică, profitând de defectarea sau funcţionarea incorectă a dispozitivului sau a sistemului de monitorizare electronică, se sustrage monitorizării de către autorităţile competente. Pedeapsa pentru infracţiunile de mai sus se execută în întregime după executarea pedepsei impuse sau care va fi impusă pentru fapta pentru care persoana monitorizată electronic a fost deţinută [iniţial].

2. Fapta oricărei persoane care ia parte la faptele de mai sus se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin doi ani. În cazul în care participantul la infracţiune are calitatea de funcţionar în penitenciar sau funcţionar de poliţie sau funcţionar competent pentru monitorizarea electronică, pedeapsa stabilită este detenţia de până la opt ani.

Art. 174 – Rebeliunea deţinuţilor

1. Fapta deţinuţilor sau a altor persoane deţinute la ordinul unei autorităţi care, în masă: a) încearcă să evadeze prin utilizarea violenţei, b) atacă fizic funcţionarii închisorii sau ai penitenciarului sau persoanelor cărora li s-a încredinţat păzirea sau supravegherea acestora, c) încearcă, prin utilizarea violenţei sau cu ameninţări să oblige oricare dintre persoanele de mai sus să întreprindă o acţiune sau o omisiune se pedepseşte cu detenţie de până la zece ani.

2. Fapta oricărei persoane dintre aceştia [deţinuţi sau alte persoane deţinute] care a întreprins acte de violenţă împotriva oricăreia dintre persoanele prevăzute mai sus se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani.

3. Pedepsele de mai sus se execută în întregime după executarea pedepsei car a fost sau va fi stabilită pentru fapta pentru care persoana răspunzătoare a fost deţinută [iniţial].

Art. 175 – Simularea autorităţii

1. Fapta persoanei care, cu intenţie, pretinde că are dreptul de a exercita orice serviciu public, municipal sau comunitar se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu pedeapsă monetară.

2. Această prevedere se aplică şi pentru fapta persoanei care pretinde că are dreptul de a exercita profesia de avocat, precum şi pentru fapta persoanei care pretinde că are dreptul de a acţiona în calitate de funcţionar al Bisericii Ortodoxe de Răsărit a lui Christos sau a altei religii cunoscute în Grecia.

Art. 176 – [fără titlu]

Fapta persoanei care, în mod public şi fără drept, poartă o uniformă sau alt însemn distinctiv al unui funcţionar public, municipal, comunitar sau religios dintre cei prevăzuţi la alin. 2 din art. 175 sau o medalie sau titlu pe care nu are dreptul de a le purta în mod legal se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu pedeapsă monetară.

Art. 177 – Încălcarea confiscării

Fapta persoanei care, cu intenţie, distruge, prejudiciază sau sustrage un bun confiscat se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 178 – Încălcarea sigiliilor aplicate de o autoritate

Fapta persoanei care, cu intenţie şi în mod arbitrar, rupe sau deteriorează un sigiliu aplicat de autoritate pentru confiscarea sau păstrarea în siguranţă a obiectelor închise sau a documentelor sau pentru confirmarea identităţii acestora sau care anulează în orice mod o asemenea sigilare se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 179 – Încălcarea custodiei [asupra materialelor aflate în păstrare oficială]

Fapta persoanei care, cu intenţie, distruge, deteriorează sau sustrage în orice mod de la o autoritate documente sau alte obiecte aflate în păstrarea acesteia sau pe care aceasta le-a dat spre păstrare unei alte persoane se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 180 – Deteriorarea comunicărilor oficiale

Fapta persoanei care, cu intenţie şi în mod arbitrar, sustrage, deteriorează sau face ilizibile orice comunicări oficiale pe care autorităţile le-au afişat

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

sau le-au expus public se pedepseşte cu închisoare de până la un an sau cu pedeapsa monetară.

Art. 181 – Încălcarea simbolurilor statului elen

Fapta persoanei care, pentru a exprima ură sau dispreţ, îndepărtează, distruge, denaturează sau dezonorează steagul oficial al statului [elen] sau stema suveranităţii sale se pedepseşte cu închisoare de până la doi (2) ani.

Art. 182 – Încălcarea restricţiilor privind reşedinţă

1. Fapta persoanei care încalcă restricţiile impuse în mod legal libertăţii de reşedinţă şi obligaţiile aferente acestora se pedepseşte cu închisoare de până la şase luni.

2. Fapta cetăţeanului străin care a fost expulzat ca executare a unei hotărâri judecătoreşti şi care încalcă interdicţia de reîntoarcere în ţară se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin doi (2) ani, care nu poate fi convertită în pedeapsă monetară în nicio situaţie şi din niciun motiv, şi nici nu poate fi suspendată în niciun mod potrivit art. 99-104. Exercitarea căilor de atac nu are efecte suspensive.

3. Pedeapsa din alin. 1 din acest articol se aplică şi pentru fapta persoanei care, după ce a fost dispus arestul său la domiciliu cu monitorizare electronică, încalcă restricţiile care au fost impuse legal asupra libertăţii sale de reşedinţă şi obligaţiile aferente.

Art. 182A – [fără titlu]

Fapta inculpatului care încalcă normele restrictive care i-au fost impuse prin hotărâre judecătorească sau prin decizie a consiliului judiciar, în ceea ce priveşte libertatea de reşedinţă şi alte obligaţii relevante, în cazurile privind infracţiunile de organizaţie criminală, acte de terorism, pornografia infantilă, spălarea banilor şi finanţarea terorismului se pedepseşte cu închisoare de la unul la trei ani, dacă procedurile judiciare au început, însă nu sunt încă finalizate. Pedeapsa aplicată unui infractor căutat care încalcă normele nu se converteşte şi nici nu se suspendă, iar apelul formulat nu are efecte suspensive în niciun caz.

CAPITOLUL VI
Încălcarea ordinii publice

Art. 183 – Instigarea

Fapta persoanei care provoacă sau îndeamnă [alte persoane] prin orice mijloace, în mod public la nesupunere faţă de legi sau decrete sau împotriva altor dispoziţii legale ale autorităţii se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

BUJIASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 184 – [fără titlu]

Fapta persoanei care provoacă sau îndeamnă [alte persoane] prin orice mijloace, în mod public, la săvârşirea unei crime sau a unui delict se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 185 – [fără titlu]

Fapta persoanei care elogiază public şi în orice mod o infracţiune săvârşită, punând astfel în pericol ordinea publică, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 186 – Determinarea şi oferirea săvârşirii unei crime sau a unui delict

1. Fapta persoanei care determină sau îndeamnă în orice mod o altă persoană să săvârşească o anumită crimă, precum şi persoana care se oferă [să o comită] sau acceptă o asemenea provocare sau ofertă, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin trei luni.

2. Fapta persoanei care determină sau îndeamnă în orice mod o altă persoană să săvârşească un anumit delict, precum şi persoana care se oferă să îl comită şi persoana care acceptă o asemenea provocare sau ofertă, se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută pentru delictul plănuit, fiind [însă] redusă conform art. 83. Pentru urmărirea penală a acestei infracţiuni, este necesară plângerea persoanei împotriva căreia a fost plănuită săvârşirea delictului, dacă delictul în curs de executare este urmărit în baza unei plângeri.

3. Pedepsele de la alineatele anterioare se aplică dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziţii speciale.

4. Faptele prevăzute în prezentul articol pot să rămână nepedepsite dacă persoana răspunzătoare a retras de bună voie invitaţia, oferta sau acceptarea [ofertei].

Art. 187 – Organizaţia criminală

1. Fapta persoanei care constituie sau aderă ca membru într-un grup organizat şi cu durată extinsă format din trei sau mai mult persoane (organizaţia) care urmăreşte săvârşirea mai multor infracţiuni prevăzute la art. 207 (falsificarea), 208 (punerea în circulaţie de monede falsificate), 216 (falsificarea documentelor), 218 (falsificarea şi abuzul în utilizarea timbrelor), 242 (atestarea falsă, contrafacerea, etc.), 264 (incendierea), 265 (Incendierea pădurilor), 268 (inundaţia), 270 (explozia), 272 (infracţiuni privind materialele explozibile), 277 (provocarea unui naufragiu), 279 (otrăvirea izvoarelor şi alimentelor), 291 (tulburarea siguranţei căilor ferate, a ambarcaţiunilor şi aeronavelor), 299 (omorul calificat), 310 (vătămare corporală gravă), 322 (deplasarea ilicita a unei persoane [respectiv răpirea]), 322A şi 322B (dispariţia forţată a unei persoane) 323 (traficul de sclavi), 323A (traficul de fiinţe umane), 324 (răpirea minorilor), 327 (răpirea involuntară), 336 (violul), 338 (abuzul sexual), 339 (coruperea de minori), 348A (pornografia infantilă), 351 (exploatarea sexuală), 351A (acte

de natură sexuală cu un minor în schimbul unei sume de bani), 374 (cazuri de furt calificat), 375 (sustragerea ilicită), 380 (tâlhăria), 385 (extorcare), 386 (înşelăciunea), 386A (frauda informatică), 404 (cămătăria), art. 87 alin. 5 ultima teză şi art. 88 din Legea 3386/2005 (M. Of. 212A), când aceste fapte (facilitarea şederii, pătrunderii sau ieşirii sau a transportului ilegal de cetăţeni ai unor terţe ţări) sunt săvârşite pentru obţinerea unui câştig monetar, precum şi [săvârşirea] mai multor infracţiuni prevăzute de legislaţia cu privire la narcotice, arme, materii explozibile şi protecţia de materiale care emit radiaţii periculoase pentru om, precum şi [săvârşirea] mai multor infracţiuni care sunt prevăzute şi pedepsite de legislaţia privind protecţia antichităţilor şi în general protecţia patrimoniului cultural, precum şi legislaţia cu privire la protecţia mediului, precum şi [săvârşirea] mai multor infracţiuni prevăzute şi pedepsite de dispoziţiile art. 41F din Legea nr. 2725/1999, cu prevederile în vigoare, precum şi [săvârşirea] mai multor infracţiuni prevăzute şi pedepsite la art. 128TH din Legea nr. 2725/1999 se pedepseşte cu detenţie de până la zece ani. Pentru infracţiunile din acest ultim articol, calitatea de medic, antrenor sau fizioterapeut constituie o circumstanţă agravantă. Cu aceeaşi pedeapsă este pedepsită şi persoana răspunzătoare de fapta de la prima teză, dacă organizaţia criminală urmăreşte săvârşirea mai multor infracţiuni cu privire la evitarea achitării unui impozit legal, a unei taxe, a unei taxe vamale sau altor costuri la achiziţionarea, vânzarea, preluarea, recepţia, transportul, tranzitarea, comercializarea, deţinerea, depozitarea, exportul sau importul de mărfuri sau produse de imitaţie, contrafăcute sau piratate.

2. Fapta persoanei care oferă informaţii esenţiale sau mijloace materiale în scopul de a facilita sau de a ajuta organizaţia de la alineatul anterior pentru săvârşirea infracţiunilor urmărite de aceasta se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani.

3. Fapta persoanei care conduce organizaţia de la primul alin. se pedepseşte cu detenţia de cel puţin zece ani. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte orice alt membru al organizaţiei dacă la momentul săvârşirii infracţiunii prevăzută la a doua teză din primul alineat a fost funcţionar public sau funcţionar în sensul art. 263a.

4. Fapta persoanei care, prin ameninţări sau utilizarea violenţei împotriva funcţionarilor judiciari, juraţilor, funcţionarilor de investigaţii sau ai instanţei, a martorilor, a experţilor şi interpreţilor sau prin oferirea unui beneficiu acestor persoane [respectiv mituire activă], obstrucţionează descoperirea sau urmărirea sau pedepsirea infracţiunii de constituire sau aderare la organizaţia criminală prevăzută la alin. 1 se pedepseşte cu detenţia de până la zece (10) ani şi o pedeapsă monetară cuprinsă între o sută de mii (100.000) de euro şi cinci sute de mii (500.000) de euro. Fapta persoanei care, în situaţiile de mai sus, obstrucţionează descoperirea sau urmărirea sau pedepsirea nu doar a infracţiunii de constituire sau aderare la o organizaţie criminală prevăzută

la alin. 1, dar şi a altei infracţiuni dintre cele enumerate în acelaşi alineat, se pedepseşte cu detenţia şi o pedeapsă monetară cuprinsă între o sută de mii de euro (100.000) şi un milion de euro (1.000.000).

5. Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. 1, fapta persoanei care se asociază cu o altă persoană pentru a săvârşi o crimă (constituirea sau participarea la un grup), se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin şase luni. Dacă asocierea prevăzută la teza anterioară s-a constituit în vederea săvârşirii unui delict care se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin un an şi prin care se urmăreşte un beneficiu financiar sau de altă natură sau să se aducă atingere vieţii, integrităţii corporale sau a libertăţii sexuale fapta persoanei respective se pedepseşte cu închisoare de cel puţin trei luni.

6. Producerea, furnizarea şi deţinerea de arme, de materiale explozive şi materiale chimice sau biologice sau materiale care emit radiaţii dăunătoare omului pentru deservirea scopurilor organizaţiei de la alin. 1 sau a grupului de la alin. 3[1)] sau urmărirea unui beneficiu financiar sau a altui beneficiu material pentru membrii acestora constituie circumstanţe agravante. Neducerea la îndeplinire a oricăreia dintre infracţiunile urmărite prevăzute la alin. 1 şi 3 constituie o circumstanţă atenuantă. Simpla complicitate psihică la constituirea sau participarea la o organizaţie criminală prevăzută la alin. 1 sau la un grup prevăzut la alin. 3 nu se pedepseşte, dacă membrii organizaţiei sau ai grupului nu urmăresc beneficii financiare sau de alt tip. Săvârşirea faptei prevăzute în ultima teză din primul alineat având ca obiect ţiţeiul sau alt produs petrolier sau energetic constituie, de asemenea, o circumstanţă agravantă.

7. Prevederile din acest articol se aplică şi în cazul în care infracţiunile prevăzute de acesta au fost săvârşite în străinătate de un cetăţean grec sau s-au îndreptat împotriva unui cetăţean grec sau împotriva unei persoane juridice cu sediul în Grecia sau împotriva Statului elen, chiar şi în cazul în care acestea nu se pedepsesc conform legislaţiei ţării în care au fost săvârşite.

8. Dispoziţia prevăzută la art. 238 se aplică *mutatis mutandis* şi infracţiunilor de la alin. 1-4 din prezentul articol.

Art. 187A – Acte de terorism

1. Fapta persoanei care săvârşeşte una sau mai multe dintre infracţiunile de mai jos:

a) Omorul calificat (art. 299),
b) Vătămare corporală gravă (art. 310),
c) Vătămarea [corporală] letală (art. 311),
d) Deplasarea ilicita a unei persoane [respectiv răpirea] (art. 322),
e) Răpirea minorilor (art. 324),
f) Cazuri de distrugere calificată [a proprietăţii] (art. 382 alin. 2),

---

[1)] Din cauza undei neglijenţe în cursul diferitelor modificări suferite de acest alineat, legea face în mod eronat referire la „alin. 3" în loc de „alin. 5".

g) Incendierea (art. 264),
h) Incendiere a pădurilor (art. 265),
i) Inundaţia (art. 268),
j) Explozia (art. 270),
k) Infracţiuni privind materialele explozibile (art. 272),
l) Prejudicii care pun în pericol siguranţa publică (art. 273),
m) Dezafectarea instalaţiilor de siguranţă (art. 275),
n) Provocarea unui naufragiu (art. 277),
o) Otrăvirea izvoarelor şi a alimentelor (art. 279),
p) Alterarea alimentelor (art. 281 alin. 1),
q) Tulburarea siguranţei transporturilor (art. 290),
r) Tulburarea siguranţei căilor ferate, a ambarcaţiunilor şi aeronavelor (art. 291),
s) Infracţiunile prevăzute la alin. 1 din art. 8 din Legea nr. 181/1974 „Cu privire la protecţia faţă de radiaţiile ionizante" (M. Of. 347 A),
t) infracţiunile prevăzute la art. 161, 162, 163, 164, 165, 168, 169, 170, 173, 174, 178, 179, 180, 181, 192, 183, 184 şi 186 din Codul de drept aeronaval ratificat prin Legea nr. 1815/1988 (M. Of. 250 A),
u) infracţiunile prevăzute la alin. 1 şi 2 din art. 15 şi alin. 1 şi 3 din art. 17 din Legea nr. 2168/1993 „Reglementarea aspectelor privind arme, muniţii, materiale explozive, mecanisme explozive şi alte prevederi" (M. Of. 147 A),
v) infracţiunile prevăzute la alin. 2 şi 3 din art. 4 din Legea nr. 2991/2002 „Aplicarea convenţiei privind interzicerea [dezvoltării, producerii, stocării şi folosirii] armelor chimice" (M. Of. 35 A),

într-un mod sau într-o măsură sau în condiţii [care este] posibil să vatăme grav o ţară sau un organism internaţional şi în scopul de a intimida grav o populaţie sau de a obliga în mod ilegal o autoritate publică sau un organism internaţional să îndeplinească sau să nu îndeplinească orice faptă sau de a vătăma grav sau a distruge structurile fundamentale constituţionale, politice sau economice ale unei ţări sau ale unei organizaţii internaţionale internaţional se pedepseşte:

i. Cu detenţiune pe viaţă dacă pedeapsa prevăzută pentru una dintre infracţiunile prevăzute la lit. a)-u) este detenţiunea pe viaţă. În acest caz, prescripţia răspunderii pentru această faptă intervine după treizeci de ani. În cazul în care se aplică pedeapsa cu detenţiunea pe viaţă, atunci se aplică prevederile art. 105-110, dacă persoana condamnată a executat o pedeapsă de 25 de ani.

ii. Cu detenţie cel puţin 10 ani dacă pedeapsa prevăzută pentru una dintre infracţiunile prevăzute la lit. a)-u) este pedeapsa cu detenţia temporară.

iii. Cu închisoare de cel puţin trei ani dacă pedeapsa prevăzută pentru una dintre infracţiunile prevăzute la lit. a)-u) este pedeapsa cu închisoarea.

În cazul în care actul de terorism a avut drept urmare decesul mai multor persoane, se aplică dispoziţiile art. 94 alin. 1.

2. Prevederile alineatul precedent nu se aplică dacă sunt incidente condiţiile prevăzute la art. 134-137.

3. Fapta persoanei care ameninţă grav cu săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. 1, provocând astfel teamă, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin doi ani. Tentativa nu se pedepseşte.

4. Fapta persoanei care constituie sau aderă în calitate de membru la un grup structurat şi cu activitate continuă, format din peste trei persoane, care acţionează în comun şi urmăresc săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. 1 (organizaţia teroristă) se pedepseşte cu detenţie de până la zece ani. Fapta prevăzută în teza precedentă se pedepseşte cu o pedeapsa redusă (art. 83), când organizaţia teroristă a fost constituită pentru săvârşirea delictelor prevăzute la alin. 1. Producerea, furnizarea şi deţinerea armelor, a substanţelor explozive şi a materialelor chimice sau biologice sau a materialelor care emit radiaţii nocive pentru om pentru deservirea scopurilor organizaţiei teroriste constituie circumstanţă agravantă. Neducerea la îndeplinire de către organizaţia teroristă a oricăreia dintre infracţiunile prevăzute la lit. a)-u) din alin. 1 constituie o circumstanţă atenuantă.

5. Fapta persoanei care conduce organizaţia teroristă conform primei teze din alineatul precedent se pedepseşte cu detenţia de cel puţin zece ani. Fapta persoanei care conduce organizaţia teroristă conform celei de-a doua teze din alineatul precedent se pedepseşte cu pedeapsa redusă (art. 83) prevăzută la teza precedentă.

6. Fapta persoanei care oferă orice tip de active, corporale sau necorporale, mobile sau imobile sau orice tip de mijloace financiare, indiferent de modul de dobândire a acestora, către o organizaţie teroristă sau unui terorist care acţionează individual sau pentru constituirea unei organizaţii teroriste sau pentru a determina o persoană să devină terorist sau [care] le încasează, le colectează sau le administrează în interesul persoanelor menţionate mai sus, indiferent de săvârşirea oricărei infracţiuni din cele prevăzute la alin. 1, se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani. Fapta persoanei care, având cunoştinţă de utilizarea posibilă viitoare a acestora, oferă informaţii esenţiale pentru a facilita sau a sprijini săvârşirea de către organizaţia teroristă sau de către un terorist acţionând individual a oricăreia dintre crimele prevăzute la alin. 1 se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

În infracţiunea din sub-alineatul a) pentru aplicarea articolelor 88-93 din Codul penal sunt avute în vedere şi hotărârile judecătoreşti irevocabile dispuse de instanţele din alte state membre ale Convenţiei Consiliului Europei din anul 2005 privind spălarea, descoperirea, sechestrarea şi confiscarea produselor infracţiunii şi finanţarea terorismului.

7. Fapta persoanei care săvârşeşte infracţiunile de furt calificat (art. 374), tâlhărie (alin. 1 şi 3 din art. 380), falsificarea documentelor (art. 216) privind documente oficiale sau extorcare (art. 385) cu scopul săvârşirii infracţiunii din

alin. 1 se pedepseşte cu detenţia, cu excepţia situaţiei în care, în cazul extorcării, aceasta se pedepseşte cu o pedeapsă mai severă. În cazul în care fapta săvârşită este un delict, se aplică pedeapsa cu închisoarea de cel puţin trei ani.

8. Alineatul 4 al art. 187 se aplică şi pentru infracţiunile prevăzute la alineatele anterioare.

Art. 187B – Măsuri de clemenţă

1. În cazul în care oricare dintre persoanele răspunzătoare pentru faptele de constituire a unei organizaţii criminale sau a unui grup sau de participare la acestea conform alin. 1 şi 3[1)] din art. 187 sau constituirea a unei organizaţii teroriste sau participare la aceasta conform alin. 4 din art. 187A face posibilă prevenirea săvârşirii uneia dintre infracţiunile planificate prin notificarea autorităţilor sau contribuie în mod semnificativ la distrugerea organizaţiei criminale, a grupului sau a organizaţiei teroriste, respectivele fapte ale acesteia vor fi scutite de pedeapsă. În cazul în care nu a fost încă pusă în mişcare urmărirea penală, procurorul din cadrul instanţei pentru delicte se abţine, printr-o dispoziţie justificată, de la urmărirea penală şi înaintează dosarul procurorului din cadrul curţii de apel, care acţionează conform art. 43 alin. 2 din Codul de procedură penală.

2. În cazul în care, în situaţia prevăzută la alineatul precedent, persoana răspunzătoare a săvârşit una dintre infracţiunile urmărite prevăzute la alin. 1 şi 3* din art. 187 sau a săvârşit una dintre infracţiunile prevăzute la alin. 1 din art. 187A, instanţa îi aplică acestuia pedeapsa redusă conform art. 83. În situaţii excepţionale, luând în considerare toate circumstanţele şi, în special, gradul de pericol al organizaţiei criminale, al grupului sau al organizaţiei teroriste, întinderea participării persoanei răspunzătoare la aceasta şi gradul de participare la distrugerea acesteia, instanţa poate dispune suspendarea executării pedepsei pentru trei până la zece ani, iar în toate celelalte situaţii se aplică art. 99-104.

3. Pentru orice persoană care denunţă faptele infracţionale săvârşite în detrimentul său de organizaţia criminală prevăzută la art. 187 sau de persoanele culpabile prevăzute la art. 323A, 348A, 348B, 348C, 349 şi 351, în cazul în care denunţul se consideră întemeiat, procurorul din cadrul instanţei pentru delicte poate, cu aprobarea procurorului din cadrul curţii de apel, să întrerupă temporar urmărirea penală legată de încălcarea legii privind cetăţenii străini şi cu privire la persoanele care se prostituează, precum şi pentru încălcări privind participarea lor la activităţi infracţionale, dacă această participare a fost consecinţa directă a faptului că au fost victimele infracţiunilor prevăzute la art. 323A, 348A, 348B, 348C, 349 şi 351, şi până la pronunţarea unei hotărâri

[1)] Din cauza unei erori în cursul diferitelor modificări suferite de acest alineat, legea face în mod eronat referire la „alin. 1 şi 3 din art. 187" în loc de „alin. 1 şi 5 din art. 187".

irevocabile pentru faptele denunțate. În cazul în care denunțul se dovedește întemeiat, neînceperea urmăririi penale este definitivă.

3a. O circumstanță atenuantă este recunoscută cu privire la o persoană răspunzătoare penal, cu excepția celor prevăzute la art. 187A Codul penal, pentru care, înainte de condamnarea irevocabilă a acesteia, se recunoaște că a contribuit, din proprie inițiativă, la dezvăluirea sau distrugerea organizației teroriste prin furnizarea de informații sau a făcut posibilă prevenirea înfăptuirii actului terorist sau descoperirea și arestarea persoanelor căutate sau a celor care se sustrag de la executarea pedepsei pentru fapte de terorism prevăzute la art. 187A din Codul penal, prin informarea autorităților. În cazul în care este necesară eliberarea temporară a persoanei răspunzătoare prevăzute mai sus, pentru descoperirea sau distrugerea organizației teroriste sau prevenirea săvârșirii actului de terorism sau arestarea persoanelor fugare sau căutate pentru faptele acestea, consiliul instanței pentru delicte poate dispune printr-o decizie suspendarea temporară a urmăririi penale a persoanei de mai sus și liberarea temporară din închisoare pentru un anumit timp, pentru a verifica informațiile de mai sus. În cazul în care, după suspendarea urmăririi penale conform celor de mai sus și liberarea persoanei răspunzătoare, rezultă că informațiile date de acesta nu au fost adevărate sau că nu a fost vorba despre o organizație teroristă sau despre acte de terorism prevăzute la art. 87A din Codul penal, respectiva decizie este suspendată, dispunându-se din nou încarcerarea persoanei răspunzătoare și urmărirea penală suspendată împotriva acesteia continuă, cu excepția cazului în care o altă dispoziție privind clemența se aplică în acest caz. Pe baza informațiilor furnizate de persoana răspunzătoare, se întocmește un raport de audiere sub jurământ a martorului care se transmite procurorului competent din cadrul curții de apel, pentru a lua la cunoștință. Acest raport se păstrează într-o arhivă specială a parchetului, împreună cu un raport al autorității competente, care a realizat, pe baza informațiilor de mai sus, distrugerea organizației teroriste, prevenirea actului de terorism și arestarea persoanelor căutate și a celor care se sustrag de la executarea pedepsei pentru fapte de terorism. Rapoartele de mai sus sunt aduse numai la cunoștința membrilor consiliului judiciar competent sau ai instanței, care examinează, tot din oficiu acordarea sau nu a beneficiilor prevăzute la alineatele anterioare. Prevederile alin. 1 și 2 din prezentul articol sau din alte legi, care prevăd măsuri benefice sau măsuri de clemență, nu sunt afectate de prevederile acestui alineat.

4. Expulzarea străinilor aflați ilegal în țară și care denunță faptele infracționale prevăzute la art. 323A, 348A, 348B, 348C, 349 și 351 sau [denunță] fapte infracționale săvârșite de o organizație criminală prevăzută la art. 187, poate, prin dispoziția procurorului din cadrul instanței pentru delicte și cu aprobarea procurorului din cadrul curții de apel, fi anulată până la emiterea hotărârii irevocabile pentru faptele denunțate. Pe durata suspendării expulzării,

cetăţenilor străini li se acordă permis de şedere, indiferent de legislaţia în vigoare cu privire la cetăţenii străini.

Art. 188 – Participarea la o asociere ilegală

Fapta persoanei care ia parte la o asociere ale cărei scopuri contravin prevederilor legii penale se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 189 – Tulburarea liniştii publice

1. Fapta persoanei care ia parte la o adunare publică formată din mai multe persoane fizice care, în masă, săvârşesc acte de violenţă împotriva persoanelor sau lucrurilor sau pătrund ilicit în case străine, locuinţe sau alte imobile se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

2. Fapta instigatorilor şi a persoanelor care au săvârşit acte de violenţă se pedepseşte cu închisoare de cel puţin trei luni.

3. Pedepsele acestea se aplică dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziţii speciale.

Art. 190 – Tulburarea liniştii cetăţenilor

Fapta persoanei care, cu ameninţarea că vor fi săvârşite crime sau delicte, cauzează nelinişte sau teama cetăţenilor se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 191 – [fără titlu]

1. Fapta persoanei care răspândeşte în orice mod informaţii sau zvonuri false care pot induce nelinişte sau teamă cetăţenilor sau pot tulbura încrederea publicului [în stat] sau pot submina încrederea publicului în moneda naţională sau în forţele armate ale ţării sau pot determina tulburarea relaţiilor internaţionale ale ţării se pedepseşte cu închisoare de cel puţin trei luni şi cu o pedeapsă monetară. În cazul în care fapta a fost săvârşită repetat prin intermediul presei, aceasta se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin şase luni şi cu o pedeapsă monetară de cel puţin cinci sute nouăzeci (590) euro.

2. Fapta persoanei răspunzătoare pentru oricare dintre faptele prevăzute la alineatul precedent se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu pedeapsă monetară.

Art. 192 – [fără titlu]

Fapta persoanei care, în orice mod public, provoacă sau îndeamnă cetăţenii la acte de violenţă între ei sau la ură reciprocă şi, astfel, tulbură liniştea publică, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani, dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziţii speciale.

Art. 193 – Infracţiuni [săvârşite] în stare de ebrietate voluntară

1. Cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 35, fapta persoanei care, cu intenţie sau din neglijenţă, îşi determină o stare de ebrietate care exclude posibilitatea

BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITY LIBRARY

de imputare conform art. 34 şi, în această situaţie, este răspunzătoare pentru o faptă care altfel i-ar fi fost imputată drept crimă sau delict, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni dacă fapta este delict, şi cu închisoare de până la doi ani, dacă fapta este crimă.

2. În cazul în care fapta este urmărită doar la înaintarea unei plângeri penale, urmărirea penală se pune în mişcare doar după depunerea acesteia.

Art. 194 – Invitaţia de a contribui la [plata unei] pedepse monetare

Fapta persoanei care, în scopul respingerii unei hotărâri judecătoreşti prin care s-a impus pedeapsa monetară, despăgubirea sau cheltuieli de judecată, invită în mod public [alte persoane] să facă contribuţii pentru achitarea acestora sau publică numele contribuitorilor în acest scop se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu pedeapsă monetară.

Art. 195 – Constituirea unui grup armat

Fapta persoanei care, fără drept, constituie un grup armat care nu urmăreşte săvârşirea de infracţiuni, îl dotează cu muniţii sau îşi asumă conducerea acestuia, precum şi fapta persoanei care participă la un asemenea grup, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin şase luni.

Art. 196 – Abuz de funcţia ecleziastică

Fapta funcţionarului bisericesc care, în timpul exercitării atribuţiilor sale sau în mod public şi în calitatea sa oficială, provoacă sau îndeamnă cetăţenii la ură împotriva autorităţii statului sau a altor cetăţeni se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 197 – Tulburarea şedinţelor

1. Fapta persoanei care, fără a tulbura liniştea publică, împiedică în mod arbitrar şedinţele unei asociaţii constituite conform legii pentru desfăşurarea unor activităţi publice sau ale unui partid politic care funcţionează în mod legal sau ale unui organism recunoscut prin lege sau ale administraţiei acestora sau ale autorităţilor şi consiliilor unei instituţii sau le tulbură în mod grav prin incitare la zgomot sau dezordine sau în orice alt mod, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

2. În cazul în care fapta săvârşită se referă la o audiere în instanţă, aceasta se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin şase luni.

CAPITOLUL VII
Încălcarea păcii religioase

Art. 198 – Blasfemia cu rea intenţie

1. Fapta persoanei care, în mod public şi cu rea intenţie, defăimează pe Dumnezeu, se pedepseşte cu închisoare de până la doi an.

2. Cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. 1, fapta persoanei care manifestă public, prin blasfemie, lipsă de respect faţă de divinitate, se pedepseşte cu detenţie până la şase (6) luni sau cu amendă de până la trei mii (3.000) de euro.

Art. 199 – Denigrarea religiei

Fapta persoanei care, în mod public şi cu rea intenţie, insultă în orice mod Biserica Ortodoxă de Răsărit a lui Christos sau altă religie recunoscută în Grecia se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 200 – Tulburarea adunărilor religioase

1. Fapta persoanei, care cu rea intenţie, încearcă să împiedice sau tulbură cu intenţie o adunare religioasă acceptată de sistemul elen de guvernământ pentru desfăşurarea cultului sau a ceremoniei, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

2. Fapta persoanei care, în biserică sau în orice loc stabilit pentru adunările religioase acceptate de sistemul elen de guvernământ, săvârşeşte fapte necuvenite în mod abuziv se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Art. 201 – Profanarea cadavrelor

Fapta persoanei care, în mod arbitrar, sustrage un cadavru sau părţi ale acestuia sau cenuşa de la persoanele care au dreptul de a le deţine sau care săvârşeşte faptele necuvenite în mod abuziv cu privire la acestea sau cu privire la un mormânt se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

CAPITOLUL VIII
Infracţiuni referitoare la serviciul militar şi obligaţia de înrolare

Art. 202 – Incitarea persoanelor care au obligaţia serviciului militar

1. Fapta persoanei care, în orice mod şi cu intenţie, incită sau îndeamnă o persoană care deserveşte în armată să încalce o obligaţie de serviciu se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

2. Fapta persoanei care, cu intenţie, incită sau îndeamnă o persoană care are obligaţia de a se înrola să nu se supună convocării de înrolare se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

3. Fapta persoanei care, în timpul războiului, al unei rebeliuni armate sau al mobilizării generale, săvârşeşte faptele prevăzute la alineatele anterioare se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani.

4. Pedepsele din acest articol se aplică dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziţii speciale.

Art. 203 – Determinarea artificială a incapacităţii pentru serviciul militar

1. Fapta persoanei care, cu intenţie şi pentru a evita recrutarea, îşi cauzează singur sau cu ajutorul altei persoane incapacitatea pentru serviciul militar

prin mutilare sau în orice alt mod, în totalitate sau în parte, permanent sau provizoriu, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani. Instanţa poate să impună, de asemenea, interzicerea unor drepturi politice.

2. Fapta persoanei care, cu intenţie, determină această incapacitate a unei alte persoane cu consimţământul acesteia din urmă, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă cu închisoarea şi cu o pedeapsă monetară, dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziţii speciale.

3. Fapta persoanei care, în timpul războiului, al unei rebeliuni armate sau al mobilizării generale, săvârşeşte faptele prevăzute la alineatele anterioare se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani, dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziţii speciale.

Art. 204 – Fraudă pentru evitarea obligaţiei de înrolare

Fapta persoanei care utilizează mijloace înşelătoare pentru ca aceasta sau o altă persoană să evite, în totalitate sau în parte, permanent sau provizoriu, obligaţia de înrolare se pedepseşte cu închisoarea de până la un an, dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziţii speciale. Instanţa poate să impună, de asemenea, interzicerea unor drepturi politice.

Art. 205 – Migrare ilegală

1. Fapta persoanei care părăseşte ţara fără permisiune şi pentru a se sustrage de la înrolare, precum şi persoana care se află în străinătate şi nu se prezintă în timp util pentru a-şi îndeplini obligaţiile militare, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu pedeapsă bănească dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziţii speciale.

2. Fapta persoanei care părăseşte ţara fără permisiunea aferentă cerută de lege cu privire la serviciul militar se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu pedeapsă monetară.

Art. 206 – Recrutarea militară în numele unui stat străin

Fapta persoanei care recrutează un cetăţean grec pentru serviciu militar într-un stat străin, precum şi fapta persoanei care îl ajută în orice mod [să facă acest lucru] se pedepseşte cu închisoarea.

CAPITOLUL IX
Infracţiuni privind moneda

Art. 207 – Falsificarea

Fapta persoanei care falsifică sau contraface o monedă metalică sau bancnotă a oricărui stat sau autorităţi emitente, fie în timpul fie înainte de momentul punerii legale în circulaţie, fie în perioada în care schimbul acesteia este acceptat de către instituţiile competente, în scopul punerii în circulaţie ca fiind autentică, precum şi persoana care achiziţionează, acceptă, importă,

exportă, transportă sau deține asemenea monedă pentru același scop, se pedepsește cu detenția de cel puțin zece ani și pedeapsă monetară. În cazurile deosebit de minore, această faptă se pedepsește cu închisoarea de cel puțin trei luni și pedeapsă monetară.

Art. 208 – Punerea în circulație de monede falsificate [respectiv monede și bancnote]

1. Fapta persoanei care, cu intenție, pune în circulație monede sau bancnote falsificate ale oricărui stat sau autorități emitente, fie înainte sau fie în momentul punerii în circulație, fie în perioada în care schimbul acestora este acceptat de către organismele competente, în scopul punerii legale în circulație ca fiind autentice, se pedepsește cu detenția de cel puțin zece ani și pedeapsă monetară. În cazurile deosebit de minore, această faptă se pedepsește cu închisoarea de cel puțin trei luni și cu pedeapsă monetară.

2. Cu toate acestea, în cazul în care persoana răspunzătoare sau reprezentantul său a acceptat moneda ca fiind autentică, această faptă se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni sau cu pedeapsă monetară. Aceeași pedeapsă se aplică și dacă persoana răspunzătoare a acționat executând un ordin al persoanei căreia i-a fost dată moneda ca fiind autentică, atunci când se află în relație de dependență cu persoana care dă ordinul sau trăiește în aceeași locuință cu aceasta.

Art. 208A – [fără titlu]

Fapta persoanei care, cu intenție, produce, achiziționează, acceptă, importă, exportă, transportă sau pune în circulație monedă metalică sau bancnotă fie la momentul fie înainte de momentul punerii oficiale în circulație, fie în perioada în care schimbul acestora este acceptat de către organismele competente și pentru săvârșirea căreia s-au utilizat incinte legale și materiale, fără a avea însă permisiunea autorității competente sau cu depășirea dreptului aferent, se pedepsește cu pedepsele prevăzute la alin. 1 din art. 208.

Art. 209 – Contrafacerea monedelor

Fapta persoanei care, prin tăiere, perforare sau răzuire sau în alt mod reduce valoarea intrinsecă a monedei metalice în scopul de a o pune în circulație ca și cum ar avea valoare intrinsecă completă, precum și fapta persoanei care achiziționează monedă contrafăcută în același scop se pedepsește cu închisoarea de cel puțin trei luni și cu pedeapsă monetară.

Art. 210 – Punerea în circulație a monedelor contrafăcute

1. Fapta persoanei care, cu intenție, pune în circulație monedă falsă ca și cum ar avea valoare intrinsecă completă se pedepsește cu închisoarea de cel puțin trei luni și pedeapsă monetară.

2. Cu toate acestea, în cazul în care persoana răspunzătoare sau reprezentantul acesteia a acceptat această monedă ca fiind autentică, această faptă se

pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau pedeapsă monetară. Aceeaşi pedeapsă se aplică şi dacă persoana răspunzătoare a acţionat executând un ordin al persoanei căreia i-a fost dată moneda ca fiind autentică, atunci când se află în relaţie de dependenţă cu persoana care dă ordinul sau trăieşte în aceeaşi locuinţă cu aceasta.

Art. 211 – Acte pregătitoare

Fapta persoanei care, în scopul săvârşirii uneia dintre infracţiunile prevăzute la art. 207 şi 209, produce, acceptă, achiziţionează sau deţine instrumente, obiecte, programe informatice şi date sau alte mijloace utile pentru acest scop, precum şi caracteristici de siguranţă, precum holograme, filigrane sau alte elemente constitutive ale monedei, utilizate pentru protejarea împotriva contrafacerii, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin un (1) an şi pedeapsă monetară.

Art. 212 – [fără titlu]

Este scutită de pedeapsă orice persoană care, în cazurile prevăzute la articolul precedent, distruge de bunăvoie obiectele menţionate în acesta înainte de utilizare.

Art. 213 – Confiscarea

1. Confiscarea de monedă contrafăcută sau falsificată şi a mijloacelor, dispozitivelor şi instrumentelor prevăzute la art. 211 se dispune indiferent dacă o anumită persoană este urmărită şi condamnată [efectiv] şi indiferent dacă aceste [articole] aparţin sau nu autorului sau coautorului contrafacerii sau falsificării.

2. Cu toate acestea, în cazul în care s-a dovedit că deţinătorul de monedă sau al materialelor din care au fost produse nu a participat la contrafacere sau falsificare, moneda este eliminată din uz ca monedă şi este remisă ulterior deţinătorului.

3. Moneda care este confiscată ca produs suspectat de contrafacere sau falsificare, este transmisă la Centrul corespunzător de analiză sau la Centrul Naţional de analiză a monedei euro pentru analiza, detectarea şi identificarea altor produse contrafăcute, fără întârziere şi, cel târziu, până la pronunţarea unei hotărâri definitive în procedura penală.

Art. 214 – Bilete de bancă şi alte titluri asimilate acestora

Pentru aplicarea prevederilor din acest capitol, sunt asimilate cu bancnotele biletele de bancă, obligaţiunile care conţin promisiunea de plată pentru o anumită sumă de bani, acţiunile, titlurile provizorii de acţionar, cupoanele, chitanţele de la dividende sau dovezile de reînnoire a unor asemenea dividende, dacă aceste titluri sunt instrumente la purtător şi au fost emise de o persoană îndreptăţită să le emită sau par a fi emise de o asemenea persoană.

Art. 214A – Recidiva

Pentru aplicarea art. 88-93 din prezentul cod cu privire la infracțiunile prevăzute la art. 207-211 și art. 214, hotărârile irevocabile de condamnare emise de instanțele statelor membre din Uniunea Europeană vor fi luate, de asemenea, în considerare.

Art. 215 – Emiterea ilegală a obligațiunilor la purtător

Fapta persoanei care plasează ilicit în circulație în Grecia obligațiuni la purtător care conțin promisiunea de plată a unei anumite sume de bani se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 215A – [fără titlu]

1. Fapta persoanei care produce, vinde, importă sau distribuie spre vânzare sau în alte scopuri medalii sau jetoane care: a) poartă pe față termenii „euro" sau „eurocenți" sau simbolul euro, sau b) au dimensiunile în cadrul limitelor de referință așa cum sunt acestea determinate conform literei f) prevăzută la art. 1 din Regulamentul 2182/2004 al Consiliului din 6 decembrie 2004 (JO L 373/1/21.12.2004), sau c) poartă pe față orice design similar cu fețele monedelor naționale sau fețele reversului comun al monedelor euro și sunt identice sau similare cu reprezentarea stemei monedelor de 2 euro, se pedepsește cu pedeapsa monetară cuprinsă între 1.000 euro și 20.000 euro.

2. Faptele de mai sus nu se pedepsesc atunci când intră sub incidența excepțiilor prevăzute la art. 3 din regulamentul de mai sus sau s-a acordat autorizație specială conform prevederilor art. 4 din același regulament.

3. Cu aceeași pedeapsă monetară se pedepsește și fapta oricărei persoane care continuă să utilizeze, după sfârșitul anului 2009, medalii și jetoane emise înainte de 21 decembrie 2004, care nu respectă condițiile instituite la art. 2, 3 și 4 din regulament.

CAPITOLUL X
Infracțiuni privind documentele

Art. 216 – a. Falsificarea documentelor

1. Fapta persoanei care întocmește un document fals sau falsifică un document cu scopul de a înșela o altă persoană cu privire la un fapt care poate avea consecințe juridice se pedepsește cu închisoarea de cel puțin trei luni. Utilizarea efectivă a documentului de către acesta se consideră circumstanță agravantă.

2. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și fapta persoanei care, în scopul de mai sus, utilizează cu știință un document fals sau falsificat.

3. În cazul în care persoana răspunzătoare pentru faptele acestea (alin. 1-2) a urmărit să obțină pentru sine sau pentru o altă persoană un beneficiu patrimonial aducând atingere unui terț sau a urmărit să prejudicieze altă

persoană, fapta se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani, dacă beneficiul total sau prejudiciul total depăşeşte suma de o sută douăzeci de mii (120.000) euro. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi fapta persoanei răspunzătoare de săvârşirea falsificărilor în mod profesionist sau de obicei şi beneficiul total sau prejudiciul total depăşeşte suma de 30.000 euro.

Art. 217 – Falsificarea certificatelor

1. Fapta persoanei care, în scopul facilitării sprijinirii imediate, mobilităţii sau progresului social, pentru sine sau pentru o altă persoană, întocmeşte un certificat fals sau falsifică un certificat sau un document doveditor sau de alt tip care poate fi utilizat de obicei pentru asemenea scopuri sau, ştiind acest fapt, foloseşte un asemenea document fals sau contrafăcut se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu pedeapsă monetară.

2. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi fapta persoanei care utilizează în acelaşi scop un asemenea document, care este autentic, fiind însă emis pentru o altă persoană.

Art. 218 – Falsificarea şi abuzul în utilizarea timbrelor

1. Fapta persoanei care întocmeşte timbre oficiale false sau le contrafăce, în special timbre poştale sau timbre fiscale sau timbre pentru plata impozitelor, în scopul de a le utiliza ca autentice, b) le utilizează, cu ştiinţă, ca fiind autentice c) le achiziţionează în acest scop sau le oferă în vederea vânzării sau a schimbului sau le introduce în circulaţie se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani.

Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi fapta persoanei care întocmeşte produse de transport falsificate sau le contrafăce pe cele autentice pentru serviciile de transport public (bilete valabile sau carduri-cupoane cu călătorii nelimitate) în scopul de le oferi spre vânzare sau de a le pune în circulaţie dacă beneficiul total sau prejudiciul total depăşeşte suma de o sută douăzeci de mii (120.000) euro sau fapta persoanei răspunzătoare care săvârşeşte falsificare în mod profesionist şi beneficiul total sau prejudiciul total depăşeşte suma de treizeci de mii (30.000) euro.

2. Fapta persoanei care, cu ştiinţă, reutilizează timbre oficiale cu valoare declarată, care deja au fost utilizate sau pe care le dobândeşte în scopul de le reutiliza oferindu-le spre vânzare sau punându-le în circulaţie se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu pedeapsă monetară.

3. Fapta persoanei care, în scopul săvârşirii oricărora dintre faptele de mai sus produce, achiziţionează sau predă altei persoane mijloace, dispozitive sau unelte utile în acest scop se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

4. Instanţa dispune confiscarea timbrelor false care au fost reutilizate şi a celor care sunt destinate reutilizării, putând de asemenea să dispună confiscarea dispozitivelor şi uneltelor prevăzute în alineatul anterior indiferent dacă o anumită persoană este urmărită sau condamnată [efectiv].

Art. 219 – [fără titlu]

Dispozițiile art. 212 se aplică în mod corespunzător și pentru faptele prevăzute la art. 218 alin. 3.

Art. 220 – b. Obținerea unei atestări false

1. Fapta persoanei care reușește, prin înșelăciune, să obțină atestarea falsă, printr-un document oficial, a unui incident care poate avea consecințe juridice, precum și persoana care utilizează o asemenea atestare falsă pentru a înșela o altă persoană cu privire la respectivul incident, se pedepsește cu închisoarea de la trei luni până la doi ani, dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin dispozițiile privind instigarea.

2. Cu toate acestea, în cazul în care condițiile prevăzute la art. 216 alin. 3 se aplică concomitent [cu cele din prezentul articol], fapta se pedepsește cu închisoare de cel puțin trei luni.

Art. 221 – c. Certificate medicale false

1. Fapta săvârșită de medici, stomatologi, medici veterinari, farmaciști, chimiști și moașe, care, cu știință, emit certificate false, care sunt destinate să prezinte încredere pentru autoritățile publice, municipale sau comunitare sau pentru persoane juridice de drept public sau pentru societăți de asigurări sau [certificate false] care pot prejudicia interese legitime și fundamentale ale unei alte persoane se pedepsește cu închisoare de până la doi ani și cu pedeapsă monetară. În cazul în care aceste certificate false sunt destinate utilizării în instanță, fapta persoanelor care le emite se pedepsește cu închisoare de cel puțin șase luni și pedeapsă monetară, cu interzicerea dreptului de a ocupa funcțiile prevăzute la art. 63 alin. 1, precum și cu interzicerea exercitării profesiei pentru o perioadă cuprinsă între una și șase luni.

2. Cu închisoare de până la un an se pedepsește și fapta persoanei care utilizează un astfel de certificat fals pentru a înșela o autoritate publică, municipală sau comunitară sau o persoană juridică de drept public sau o societate de asigurări. În cazul în care certificatul fals prevăzut mai sus a fost utilizat în instanță, fapta persoanei care l-a utilizat se pedepsește cu închisoarea de cel puțin trei luni.

Art. 222 – d. Indisponibilizarea documentelor

Fapta persoanei care, în scopul prejudicierii altei persoane ascunde, deteriorează sau distruge un document al cărui posesor nu este sau nu este unicul posesor al acestuia sau în privința căruia o altă persoană are dreptul de a solicita predarea sau prezentarea acestuia potrivit dispozițiilor de drept civil relevante se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 223 – e. Deplasarea bornelor

1. Fapta persoanei care, în scopul de a prejudicia altă persoană, sustrage, face irecognoscibile, deplasează sau plasează în mod fals borne sau alte

însemne utilizate pentru stabilirea limitelor sau [pentru stabilirea] înălțimii și pentru separarea suprafețelor de apă, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

2. În cazul în care fapta a fost săvârșită fără acest scop, însă cu intenție, aceasta se pedepsește cu închisoare de până la trei luni sau pedeapsă monetară.

CAPITOLUL XI
Infracțiuni cu privire la administrarea justiției

Art. 224 – Mărturie mincinoasă

1. Fapta persoanei care, ca parte într-un proces civil, depune cu știință o mărturie mincinoasă, se pedepsește cu închisoare de cel puțin un an.

2. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și fapta persoanei care, fiind examinată sub jurământ ca martor în fața autorității competente să realizeze o audiere sub jurământ sau făcând referire la jurământul dat, face o depoziție mincinoasă cu știință sau neagă sau ascunde adevărul.

3. Sunt asimilate jurământului confirmarea clerului în slujba religioasă, declarația permisă de lege în locul jurământului în cazul adepților religiilor care nu permit jurământul, conform normelor de procedură.

Art. 225 – Mărturie mincinoasă fără jurământ

1. Cu închisoare de cel puțin un an se pedepsește: a) fapta persoanei care, în cursul audierii, fără a depune jurământ în calitate de parte sau de martor, de către autoritatea competentă să efectueze o asemenea audiere, cu știință, face depoziții mincinoase sau neagă sau ascunde adevărul, și b) fapta persoanei care declară că este pregătită să depună în fața instanței un jurământ care este fals, ceea ce nu face însă, întrucât partea adversă l-a acceptat ca fiind făcut.

2. Cu închisoare de cel puțin un an sau cu pedeapsă monetară se pedepsește și fapta persoanei care, în fiecare altă situație, când este audiată de o autoritate sau de un organism competent sau când face referire la aceasta [autoritate], emite cu știință minciuni sau refuză sau ascunde adevărul. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și fapta persoanei care se prezintă în calitate de martor în fața unei autorități și refuză cu insistență să depună mărturie sau jurământul pentru mărturie.

Art. 226 – Mărturie mincinoasă comisă de un expert și de un interpret

1. Fapta persoanei care, în calitate de expert sau interpret, cu știință, emite minciuni sub jurământ sau ascunde adevărul, se pedepsește cu închisoarea de cel puțin doi ani.

2. Dispozițiile art. 67 se aplică, de asemenea, în acest caz, în consecință.

3. În cazul în care avizul fals dat de către expert sau traducerea falsă realizată de interpret s-a realizat fără prestație sub jurământ, fapta se pedepsește cu închisoare de cel puțin doi ani.

Art. 227 – [fără titlu]

1. În cazurile prevăzute la art. 224 şi 226 alin. 1, în cazul persoanei responsabile se aplică, de asemenea, şi interzicerea unor drepturi politice pe o perioadă de la unul până la cinci ani.

2. În cazurile prevăzute la art. 225, fapta nu se pedepseşte dacă, prin libera sa voinţă, persoana răspunzătoare a revocat în faţa aceleiaşi autorităţi depoziţia falsă printr-o nouă depoziţie. Această revocare nu înlătură pedeapsa aplicată persoanei răspunzătoare, dacă autoritatea a emis deja o hotărâre sau dacă o consecinţă juridică nefavorabilă s-a produs pentru o altă persoană.

3. În cazul în care persoana răspunzătoare pentru faptele prevăzute la art. 224 alin. 2 şi la art. 225 le-a săvârşit pentru a evita răspunderea penală, fie a sa proprie, fie a uneia dintre rude, instanţa o poate scuti de orice pedeapsă.

Art. 228 – Înşelăciune pentru a determina o persoană [să comită] mărturie mincinoasă

1. Fapta persoanei care, cu intenţie, convinge o altă persoană să depună, din greşeală, un jurământ fals, conform prevederilor la art. 224, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani, dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin dispoziţiile privind instigarea.

2. Fapta persoanei care încearcă, cu orice mijloace, să convingă o altă persoană să săvârşească infracţiunile prevăzute la art. 224 şi 226 alin. 1, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 229 – Acuzaţii false

1. Fapta persoanei care, cu ştiinţă, acuză altă persoană în mod fals sau raportează autorităţii cu privire la acesta că a săvârşit infracţiunea sau abaterea disciplinară în scopul determinării urmăririi acestei persoane pentru această [faptă], se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin un an.

2. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi fapta persoanei care, în acelaşi scop, cu ştiinţă şi în mod fals, face ca cealaltă persoană să devină suspect în faţa autorităţii pentru o infracţiune sau o abaterea disciplinară depunând, modificând sau ascunzând orice tip de probe.

3. La cererea persoanei prejudiciate, instanţa poate să îi permită să publice hotărârea pe cheltuiala persoanei condamnate.

4. Dreptul de publicare pe cheltuiala persoanei condamnate expiră dacă publicarea nu are loc în decurs de trei luni de la comunicarea hotărârii irevocabile către persoana prejudiciată.

Art. 230 – [fără titlu]

Fapta persoanei care, fără a determina o altă persoană să devină suspect, prezintă autorităţii, cu ştiinţă şi în mod fals, că a fost săvârşită o anumită crimă sau delict se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 231 – Tăinuirea infractorului

1. Fapta persoanei care, cu ştiinţă, împiedică urmărirea unei alte persoane pentru crima sau delictul săvârşite sau pentru executarea pedepsei aplicate sau a măsurii de siguranţă (art. 69-76 şi art. 122) se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

2. Tăinuirea nu se pedepseşte dacă persoana răspunzătoare a săvârşit fapta în beneficiul uneia dintre rude.

Art. 232 – Tăinuirea infracţiunilor

1. Fapta persoanei care, aflând într-un mod credibil că se are în vedere [comiterea unei] crime sau că a început deja comiterea acesteia, şi, într-un termen care ar permite împiedicarea comiterii acesteia sau a rezultatului acesteia, omite să o denunţe la o autoritate în timp util, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani în cazul în care crima a fost săvârşită sau a avut loc o tentativă de comitere a acesteia, indiferent dacă autorul [crimei] este pedepsit.

2. Această omisiune nu se pedepseşte dacă anunţarea autorităţii se referă la o rudă a persoanei răspunzătoare pentru omisiune.

Art. 232A – [fără titlu]

1. Fapta persoanei care, cu intenţie, nu a respectat dispoziţiile provizorii ale unui judecător sau ale unei instanţe sau nu a respectat o prevedere a unei hotărâri judecătoreşti, prin care a fost obligat să omită sau să tolereze sau să îndeplinească o faptă care nu poate fi îndeplinită de un terţ şi a cărei realizare depinde exclusiv de voinţa sa, sau [fapta persoanei care, cu intenţie, nu respectă] dispoziţiile procurorului privind reglementarea provizorie a posesiei între cetăţean şi stat, un O.L.S.G. sau un alt L.P.P.L. se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin şase (6) luni, dacă fapta nu se pedepseşte cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziţii speciale.

2. Dispoziţiile alineatului precedent nu se aplică atunci când fapta constă în reabilitarea relaţiei de convieţuire matrimoniale sau [fapta] depinde existenţa unor condiţii prealabile privind exercitarea abilităţilor tehnice, artistice sau ştiinţifice ale persoanei care refuză să se conformeze, iar acest refuz nu se datorează nesupunerii sale.

Art. 233 – Abuzul de încredere comis de avocaţi

Fapta unui avocat sau a altui reprezentant juridic care, cu intenţie, prejudiciază persoana ale cărei interese a fost mandatat să le reprezinte în mod legal, sau care, în aceeaşi cauză, asistă ambele părţi furnizându-le, simultan sau consecutiv, servicii [juridice] sau consultanţă în faţa instanţei se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani. Cu toate acestea, în cazul în care a acţionat după ce s-a consultat cu persoana care are interese contrare, sau a urmărit obţinerea unui câştig, fapta se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin trei luni.

Art. 234 – Încălcarea confidențialității ședințelor de judecată

Fapta persoanei care, în orice mod, publică un raport privind orice ședință de judecată desfășurată cu ușile închise [*in camera*] sau orice document dintr-un asemenea proces se pedepsește cu închisoare de până la șase luni sau cu pedeapsă monetară, cu excepția cazului în care instanța în fața căreia se desfășoară procesul permite publicarea.

CAPITOLUL XII
Infracțiuni privind serviciul

Art. 235 – Acceptarea unui beneficiu de către un funcționar [respectiv mituire pasivă a unui funcționar]

1. Fapta funcționarului care solicită sau primește, direct sau prin intermediul unui terț, pentru sine sau pentru o altă persoană, un folos necuvenit de orice natură, sau acceptă promisiunea acordării unui asemenea folos, pentru realizarea sau omisiunea [de către funcționar] în relație cu exercitarea îndatoririlor sale, viitoare sau deja săvârșită, se pedepsește cu închisoare de cel puțin un an și pedeapsă monetară între 5.000 și 50.000 euro. În cazul în care persoana răspunzătoare săvârșește fapta prevăzută la teza precedentă în mod profesionist sau de obicei sau folosul necuvenit sau beneficiul sunt de valoare extrem de mare, atunci fapta se pedepsește cu detenția de până la zece ani și pedeapsa monetară cuprinsă între 10.000 și 100.000 euro.

2. În cazul în care realizarea sau omisiunea faptei de către persoana răspunzătoare conform celor de mai sus este contrară atribuțiilor sale, atunci fapta se pedepsește cu detenția de până la zece ani și pedeapsa monetară cuprinsă între 15.000 și 150.000 euro. În cazul în care persoana răspunzătoare săvârșește fapta prevăzută la teza precedentă în mod profesionist sau de obicei sau beneficiul este de valoare extrem de mare, atunci fapta se pedepsește cu detenția de până la cincisprezece ani și pedeapsa monetară cuprinsă între 15.000 și 150.000 euro.

3. Fapta funcționarului care solicită sau primește, pentru sine sau pentru altă persoană, prestații necuvenite de natură patrimonială, profitând de calitatea sa [de funcționar], se pedepsește cu închisoarea, dacă fapta nu se pedepsește cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziții de drept penal.

4. Fapta săvârșită de șefii de departament sau inspectori sau persoanele care au putere de decizie sau supervizare în cadrul serviciilor publice, al serviciilor organismelor din administrația autonomă locală sau al serviciilor persoanelor juridice prevăzute la art. 263A se pedepsește cu închisoare, dacă fapta nu se pedepsește cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziții de drept penal, dacă, din neglijență sau prin încălcarea unei anumite sarcini de serviciu, nu au împiedicat o persoană aflată în subordinea lor sau asupra căreia dețin controlul, de la săvârșirea unei fapte prevăzute la alineatele anterioare.

Art. 236 – Oferirea unui beneficiu unui funcţionar [respectiv mituirea activă a unui funcţionat]

1. Fapta persoanei care oferă, promite sau acordă unui funcţionar, direct sau prin intermediul unui terţ, pentru sine [pentru funcţionar] sau pentru o altă persoană, un folos necuvenit de orice natură sau acceptă promisiunea acordării unui asemenea folos, pentru îndeplinirea sau omisiunea unei acţiuni în relaţie cu exercitarea îndatoririlor sale, viitoare sau deja îndeplinită, se pedepseşte cu cel puţin un an de închisoare şi cu pedeapsă monetară cuprinsă între 5.000 şi 50.000 euro.

2. În cazul în care acţiunea sau omisiunea prevăzute mai sus sunt contrare atribuţiilor funcţionarului, fapta persoanei răspunzătoare se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani şi pedeapsa monetară cuprinsă între 15.000 şi 150.000 euro.

3. Fapta săvârşită de directorul unei întreprinderi sau altă persoană care are puterea de decizie sau de supervizare într-o întreprindere se pedepseşte cu închisoarea, dacă fapta nu se pedepseşte cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziţii speciale, dacă, din neglijenţă, nu au împiedicat o persoană aflată în subordinea lor sau asupra căreia deţin controlul, de la săvârşirea unei fapte prevăzute la alineatele anterioare în favoarea întreprinderii.

4. Pentru aplicarea acestui articol în cazul faptelor săvârşite în străinătate de un cetăţean grec, nu este necesară îndeplinirea condiţiilor prevăzute la art. 6.

Art. 237 – Acceptarea şi oferirea unui beneficiu de către un magistrat [respectiv luarea şi darea de mită de către magistraţi]

1. Fapta persoanei care este chemată, conform legii, să exercite atribuţii judiciare, sau a unui mediator, care solicită sau primeşte, direct sau prin intermediul unui terţ, pentru sine sau pentru altă persoană, un folos necuvenit de orice natură sau acceptă promisiunea acordării unui asemenea folos, în schimbul unei acţiuni sau omisiuni viitoare sau deja îndeplinite în relaţie cu exercitarea îndatoririlor sale de administrare a justiţiei sau soluţionare a unui litigiu, se pedepseşte cu detenţia şi pedeapsă monetară cuprinsă între 15.000 şi 150.000 euro.

2. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi fapta persoanei care, pentru acelaşi scop de mai sus, promite sau oferă asemenea beneficii, direct sau prin intermediul unui terţ, persoanelor prevăzute la alineatul precedent, pentru sine sau pentru altă persoană.

3. Fapta săvârşită de directorul unei întreprinderi sau de o altă persoană care are puterea de decizie sau de supervizare într-o întreprindere se pedepseşte cu închisoarea, dacă fapta nu se pedepseşte cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziţii speciale, dacă, din neglijenţă, nu a împiedicat persoana, care acţionează la ordinele sale sau se supune controlului său, de la săvârşirea faptei prevăzute la alin. 1 în beneficiul societăţii.

Art. 237A – Trafic de influenţă – intermediari

1. Fapta persoanei care solicită sau primeşte, direct sau prin intermediul unui terţ, pentru sine sau pentru altă persoană, un folos de orice natură sau acceptă promisiunea acordării unui asemenea folos, pentru influenţarea necuvenită pe care susţine sau confirmă, în mod fals sau adevărat, că o poate exercita asupra uneia dintre persoanele prevăzute la art. 159, art. 235 alin. 1 şi art. 237 alin. 1, pentru ca acestea să întreprindă acţiuni sau omisiuni în exercitarea atribuţiilor lor, se pedepseşte cu închisoare de cel puţin un an şi pedeapsă monetară cuprinsă între 5.000 şi 50.000 euro.

2. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi fapta persoanei care oferă, promite sau oferă orice fel de beneficii, direct sau prin intermediul unui terţ, pentru sine sau pentru altă persoană, unei persoane care susţine sau afirmă, în mod fals sau adevărat, că pot exercita influenţă necorespunzătoare asupra uneia dintre persoanele prevăzute la art. 159, art. 235 alin. 1 şi art. 237 alin. 1, pentru ca acestea să întreprindă acţiuni sau omisiuni care se numără printre sarcinile lor.

Art. 237B – Acceptarea şi oferirea unui beneficiu în sectorul privat [respectiv luarea şi darea de mită în sectorul privat]

1. Fapta persoanei care lucrează sau oferă servicii în orice calitate sau în orice relaţie în sectorul privat şi, în exercitarea activităţii sale profesionale, solicită sau primeşte, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altă persoană, un folos necuvenit de orice natură sau acceptă promisiunea acordării unui asemenea folos, în schimbul unei acţiuni sau omisiuni îndeplinite cu încălcarea sarcinilor sale, astfel cum sunt acestea prevăzute de lege, de contractul de muncă, de regulamentul intern, ordinele sau instrucţiunile superiorilor săi sau astfel cum rezultă din natura funcţiei sale sau a serviciului său se pedepseşte cu închisoare de cel puţin un an.

2. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi fapta persoanei care, în exercitarea activităţii sale profesionale, promite sau oferă asemenea foloase necuvenite de orice natură, direct sau indirect, unei persoane care lucrează sau furnizează servicii în orice calitate în sectorul privat, pentru sine sau pentru un terţ, [în schimbul unei] acţiuni sau omisiuni cu încălcarea îndatoririlor prevăzute mai sus.

Art. 238 – Confiscarea

1. În cazurile prevăzute la art. 235-237B, printr-o hotărâre judecătorească se dispune confiscarea cadourilor şi a oricăror alte active acordate, precum şi a celor dobândite direct sau indirect prin [utilizarea] acestora. În cazul în care respectivele produse s-au amestecat cu activele dobândite din surse legale, activele relevante se supun confiscării până la valoarea stabilită pentru produsul amestecat [cu activele dobândite din surse legale]. Veniturile sau alte beneficii care decurg din respectivele produse, din activele dobândite cu respectivele produse sau din activele cu care s-au amestecat sunt supuse de asemenea confiscării în aceeaşi măsură ca şi produsele infracţiunii.

2. În cazul în care activele supuse confiscării, conform alineatului anterior, nu mai există, nu au fost găsite, nu este posibil să fie confiscate sau aparţin unui terţ de la care este imposibil să fie confiscate, vor fi confiscate active aparţinând persoanei răspunzătoare cu o valoare egală cu cele de la momentul hotărârii de condamnare, astfel cum este determinată de instanţă. Instanţa poate să impună, de asemenea, pedeapsa monetară până la concurenţa valorii activelor, dacă apreciază că nu există active adiţionale pentru confiscare sau că cele existente au o valoare mai mică decât valoarea activelor care fac obiectul confiscării.

Art. 239 – Abuz de putere

Fapta funcţionarului care are printre atribuţii urmărirea sau investigarea infracţiunilor şi care: a) a administrat în mod ilegal mijloace coercitive pentru a obţine orice mărturie verbală sau scrisă a acuzatului, a martorului sau expertului se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin un an, dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă conform art. 137A şi 137B b) cu ştiinţă, a expus o persoană nevinovată la urmărire sau pedeapsă sau a omis să urmărească o persoană răspunzătoare sau a provocat scutirea acesteia de pedeapsă se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani.

Art. 240 – Încălcări privind executarea pedepselor

1. Fapta funcţionarului ale cărui atribuţii includ executarea pedepselor şi care, cu ştiinţă, a executat în mod nelegal o pedeapsă sau dacă a omis executarea acesteia se pedepseşte cu închisoare de cel puţin o lună.

2. Cu toate acestea, în cazul în care executarea nelegală a fost cauzată de neglijenţă, fapta se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau pedeapsă monetară.

Art. 241 – Nerespectarea inviolabilităţii domiciliului

Fapta unui funcţionar care, utilizând calitatea sa de funcţionar, pătrunde în locuinţa altei persoane fără ca aceasta să dorească acest lucru, cu excepţia cazului prevăzut de lege şi fără îndeplinirea formalităţilor legale, se pedepseşte cu închisoarea de la trei luni până la doi ani.

Art. 242 – Atestarea falsă, contrafacerea, etc.

1. Fapta unui funcţionar ale cărui atribuţii implică emiterea sau redactarea anumitor documente oficiale şi care atestă în mod fals şi cu intenţie un incident care poate avea consecinţe legale, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin un an.

2. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi fapta funcţionarului care, cu intenţie contrafăce, distruge, deteriorează sau face indisponibil un document care i-a fost încredinţat sau care îi este disponibil în virtutea serviciului său.

3. Cu toate acestea, în cazul în care persoana răspunzătoare pentru una dintre faptele prevăzute la alin. 1 şi 2 a avut drept scop să obţină pentru sine

sau pentru altă persoană un folos necuvenit sau să prejudicieze în mod ilicit o altă persoană, fapta acesteia se pedepseşte cu detenţia, dacă beneficiul total sau prejudiciul total sau deteriorarea depăşesc suma de o sută douăzeci de mii (120.000) de euro.

4. Cu pedeapsa de la alin. 1 se pedepseşte şi fapta persoanei care, cu ştiinţă, utilizează un asemenea document fals sau contrafăcut sau care a fost făcut indisponibil.

Art. 243 – Omiterea certificării identităţii [unei persoane]

Fapta funcţionarului ale cărui atribuţii includ emiterea sau redactarea documentelor oficiale şi care, în cursul emiterii sau redactării acestora, omite să confirme identitatea persoanei menţionate în document conform cerinţelor legii se pedepseşte cu închisoarea de până la trei luni.

Art. 244 – Persecutarea

Fapta funcţionarului care, cu ştiinţă, încasează impozite, taxe, tarife sau alte încasări de impozite, cheltuieli de judecată sau orice alte drepturi care nu sunt datorate se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin trei luni.

Art. 245 – [fără titlu]

1. Pedepsele prevăzute la art. 244 se aplică, de asemenea, în cazul funcţionarilor care permit grefierilor sau asistenţilor desemnaţi de aceştia să efectueze oricare dintre faptele prevăzute la art. 244, dacă, făcând acest lucru şi cu ştiinţa funcţionarului, aceştia au încasat sume necuvenite.

2. În cazul în care aceşti grefieri sau asistenţi au încasat o sumă despre care ştiu că nu este cuvenită, fapta acestora se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

Art. 246 – [fără titlu]

Fapta funcţionarului care, cu excepţia cazului prevăzut la art. 258, la predarea banilor sau a altor lucruri, reţine cu ştiinţă şi cu intenţie, în totalitate sau în parte, banii sau lucrurile pe care trebuie să le predea se pedepseşte cu închisoarea.

Art. 247 – Greva funcţionarilor publici

1. Fapta funcţionarilor publici care, în număr de cel puţin trei şi care, într-o reuniune comună, în urma unei decizii comune şi în scopul de a împiedica sau de a întrerupe funcţionarea oricărui serviciu public: a) şi-au dat demisia din serviciu sau b) au abandonat exercitarea serviciului care le-a fost atribuit sau c) au neglijat executarea sarcinilor de serviciu sau d) ajung în orice mod la o înţelegere pentru a declara grevă sau ameninţă cu declararea grevei sau asociază în orice mod, direct sau indirect, acceptarea sau neacceptarea cererilor lor cu abandonarea sarcinilor lor, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

2. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi fapta oricărui funcţionar public care participă *a posteriori* la oricare dintre faptele prevăzute la alineatul precedent.

3. Membrii Consiliului de administrație al unei asociații sau al unui sindicat de funcționari publici care au decis declararea grevei se pedepsesc cu închisoare de cel puțin trei luni și cu pedeapsă monetară. Pentru plata pedepsei monetare, asociația sau sindicatul și persoanele condamnate sunt răspunzătoare în solidar și indivizibil.

4. O condamnarea la orice pedeapsă pentru oricare dintre faptele prevăzute la alin. 1-3 implică, de asemenea, interzicerea unor drepturi politice (art. 61-65).

Art. 248 – Încălcări comise de funcționarii poștali

Fapta funcționarului poștal care deschide în mod ilegal, face indisponibilă sau distruge o scrisoare sau un alt obiect care a fost încredințat oficiului poștal și care îi este accesibil din cauza serviciului său sau care, cu știință, permite unei alte persoane să întreprindă o asemenea faptă sau o ajută să facă acest lucru sau comunică unui terț conținutul unui asemenea obiect închis, se pedepsește cu închisoare de cel puțin un an.

Art. 249 – Încălcări comise de funcționarii serviciului telegrafic

Fapta funcționarului de telegrafie care deschide în mod ilegal, face indisponibilă sau distruge telegramă care i-a fost încredințată în cadrul unui birou telegrafic și care îi este accesibilă din cauza serviciului său sau care, cu știință, permite altei persoane să întreprindă o asemenea faptă sau o ajută să facă acest lucru sau comunică unui terț conținutul unei asemenea telegrame cunoscut din cauza serviciului său, se pedepsește cu închisoare de cel puțin un an.

Art. 250 – Încălcări comise de funcționarii de telefonie

Fapta funcționarului de telefonie care cunoaște, din cauza serviciului său, conținutul unui apel și îl comunică unui terț sau, cu știință, permite unui terț să audă o asemenea conversație telefonică, se pedepsește cu închisoare de cel puțin un an.

Art. 251 – Încălcarea confidențialității judiciare

1. Fapta persoanei care este desemnată, conform legii, să îndeplinească sarcini judiciare și comunică unei alte persoane [informații] confidențiale din sesiunea sau procesul de vot la care a luat parte se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

2. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și fapta persoanei care participă la o asemenea ședință sau proces de vot în cursul îndeplinirii atribuțiilor sale și comunică unei alte persoane [informații] confidențiale din aceasta.

Art. 252 – Încălcarea secretului de serviciu

1. Fapta funcționarului care, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 248, 249, 250 și 251, încălcându-și atribuțiile, comunică altei persoane:

a) un lucru, pe care îl cunoaște doar în virtutea serviciului său; sau

b) un document care îi este încredinţat sau accesibil în virtutea serviciului său, şi dacă a săvârşit oricare dintre faptele acestea în scopul de a obţine un beneficiu pentru sine sau de a prejudicia statul sau o altă persoană, se pedepseşte cu închisoare de cel puţin trei (3) luni.

2. Fapta persoanei care, aflându-se în serviciu, în legătură, în orice mod, cu Biroul de stat al Prim-ministrului, al Miniştrilor sau Secretarilor de stat, în special în calitate de colaborator special, consilier special, funcţionar administrativ realocat, detaşat sau cu sarcini de funcţionar, angajat cu contract de servicii sau membru al unui grup sau comitet de lucru, comunică unei alte persoane: a) o informaţie pe care o cunoaşte doar în virtutea serviciului său, sau b) un document care îi este încredinţat sau accesibil în virtutea serviciului său, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin şase (6) luni. În cazul în care acţionează în scopul de a obţine un beneficiu pentru sine sau pentru o altă persoană sau de a prejudicia statul sau o altă persoană, fapta se pedepseşte cu închisoare de cel puţin un (1) an şi pedeapsa monetară cuprinsă între o sută de mii (100.000) euro şi cinci sute de mii (500.000) euro.

3. Cu pedepsele prevăzute la alineatele anterioare se pedepseşte fapta unui terţ care utilizează informaţia sau documentul având cunoştinţă de provenienţa acestuia, pentru a obţine un beneficiu pentru sine sau pentru altă persoană sau pentru a prejudicia statul sau o altă persoană. Nu constituie o faptă ilicită utilizarea informaţiei sau a documentului în măsura necesară pentru a satisface un interes justificat [cu privire la informaţie] de informare a opiniei publice.

Art. 253 – [fără titlu]

Cazurile de încălcare a confidenţialităţii prevăzute la art. 248-252 se pedepsesc şi dacă faptele au fost săvârşite ce funcţionarul a părăsit funcţia.

Art. 254 – Tăinuirea motivelor de excludere

Fapta funcţionarului în cazul căruia există un motiv legal de excludere dintr-un anume caz şi care, cu ştiinţă, tăinuieşte acest fapt şi participă la acest caz se pedepseşte cu închisoare de cel puţin trei luni dacă tăinuirea a avut loc în scopul obţinerii unui beneficiu necuvenit pentru sine sau pentru o altă persoană sau [în scopul] prejudicierii unei alte persoane.

Art. 255 – Participare necuvenită

Fapta funcţionarului care, direct sau indirect, şi în special utilizând altă persoană sau prin fapte disimulate, a luat parte la o licitaţie [publică], închiriere, proces de atribuire sau orice alt act în legătură cu îndeplinirea atribuţiilor sale de serviciu, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani şi pedeapsă monetară.

Art. 256 – Abuzul de încredere în serviciu

Fapta funcţionarului care, în determinarea, încasarea sau administrarea impozitelor, taxelor, tarifelor şi altor impozite de încasat sau orice alte venituri,

reduce, cu ştiinţă, activele publice, municipale sau comunitare, sau activele unei persoane juridice de drept public, a cărei administrare i-a fost încredinţată, pentru a obţine un beneficiu pentru sine sau pentru o altă persoană, se pedepseşte: a) cu închisoare de cel puţin şase luni b) cu închisoare de cel puţin doi ani dacă reducerea are o valoare extrem de mare, sau c) cu detenţie de până la zece ani, dacă: aa) persoana răspunzătoare a folosit stratageme speciale şi reducerea activelor are o valoare extrem de mare, de peste treizeci de mii de euro (30.000) sau bb) obiectul faptei are o valoare totală mai mare de o sută douăzeci de mii (120.000) euro.

Art. 257 – Exploatarea obiectelor încredinţate

Fapta funcţionarului care, fără intenţie de deturnare sau de abuz de încredere, aplică dobânzi sau administrează în alt mod pentru propriul său beneficiu sau acordă unei alte persoane, în vederea utilizării, bani sau obiecte care îi sunt încredinţate din raţiuni de serviciu se pedepseşte cu închisoare de până la un an şi pedeapsă monetară.

Art. 258 – Deturnare în exerciţiul funcţiunii

Fapta funcţionarului care, în mod ilicit îşi deturnează bani sau alte bunuri mobile pe care le-a primit sau le deţine în virtutea calităţii sale de funcţionar, chiar dacă nu ar fi fost competent să facă acest lucru, se pedepseşte: a) cu închisoare de cel puţin şase luni; b) cu închisoare de cel puţin doi ani, dacă obiectul faptei are o valoare extrem de mare; c) cu detenţie de până la zece ani, dacă: aa) persoana răspunzătoare a folosit stratageme speciale şi obiectul faptei are o valoare extrem de mare, de peste treizeci mii euro (30.000) sau bb) obiectul faptei are o valoare totală mai mare de o sută douăzeci de mii (120.000) euro.

Art. 259 – Încălcarea atribuţiilor

Fapta funcţionarului care, cu intenţie, îşi încalcă atribuţiile de serviciu în scopul de a obţine pentru sine sau pentru o altă persoană un beneficiu ilegal sau pentru a prejudicia statul sau o altă persoană, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani, dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziţii de drept penal.

Art. 260 – Insubordonarea faţă de o autoritate civilă

Fapta comandantului militar, ofiţerului sau subofiţerului sau a funcţionarului de poliţie care omite să concentreze şi să utilizeze forţele armate sau de poliţie, în pofida faptului că autoritatea civilă competentă i-a solicitat în mod legal să facă acest lucru, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 261 – Instigarea subordonaţilor şi toleranţa

Fapta funcţionarului care încearcă să convingă un alt funcţionar care este subordonat al său sau se află sub controlul său de serviciu să săvârşească una

dintre infracțiunile prevăzute la art. 235 – 260 sau care, cunoscând acest fapt, tolerează săvârșirea uneia dintre aceste infracțiuni se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, dacă fapta nu este pedepsită cu o pedeapsă mai severă prin alte dispoziții de drept penal.

Art. 262 – Dispoziții generale

În cazul în care un funcționar care își exercită serviciul sau care beneficiază de calitatea sa se face cu intenție răspunzător pentru o crimă sau un delict prevăzut la alt capitol din Codul penal, limita maximă a pedepsei prevăzută de lege pentru faptă este majorată cu jumătate, însă aceasta nu poate să depășească limita maximă stabilită în general pentru fiecare tip de pedeapsă.

Art. 263 – [fără titlu]

1. Funcționarului condamnat la o pedeapsă cu închisoarea pentru oricare dintre faptele prevăzute la art. 235-261, i se aplică interzicerea provizorie a unor drepturi politice pe o perioadă cuprinsă între unu (1) și cinci (5) ani, cu excepția situației în care instanța decide altfel printr-o hotărâre motivată în mod specific.

În mod special, excluderea persoanei culpabile de pe poziția sau din funcția deținută ca urmare a interzicerii drepturilor politice intervine de drept imediat ce hotărârea de condamnare devine irevocabilă și nu poate fi exceptată prin aplicarea art. 64. În cazul unui terț care este condamnat la o pedeapsă cu închisoarea de cel puțin trei (3) luni pentru oricare dintre faptele prevăzute la art. 235-261 instanța poate pronunța simultan și interzicerea temporară a drepturilor politice (art. 61).

2. Dispozițiile art. 238 se aplică în consecință pentru toate infracțiunile prevăzute la art. 239-261, dacă persoanele responsabile au dobândit beneficii sub formă de active.

Art. 263A – [fără titlu]

1. În sensul art. 235, 236, 239, 241, 242, 243, 245, 246, 252, 253, 255, 256, 257, 258, 259, 261, 262 și 263, se consideră că orice persoană este un funcționar dacă își îndeplinește atribuțiile, permanent sau temporar, și în orice calitate sau relație: a) în întreprinderi sau organisme deținute de stat, în organisme ale administrației locale autonome sau ale persoanelor juridice de drept public sau privat și care deservesc prin monopol sau exploatare privilegiată furnizarea sau alimentarea populației cu apă, electricitate, căldură, combustibil sau orice mijloace de transport sau comunicare sau de informare în masă, b) în bănci care au sediul legal în Grecia conform legii sau statutului lor, c) în persoane juridice de drept public care au fost înființate de stat, de persoane juridice de drept public și de persoanele juridice prevăzute în teza anterioară, dacă persoanele juridice fondatoare participă la administrarea [persoanelor juridice de drept privat] sau, în cazul unei societăți pe acțiuni

(*societe anonyme*), la capitalul acesteia sau cu condiţia că aceste persoane juridice [de drept privat] au fost alocate pentru executarea programelor de stat de reabilitare financiară sau dezvoltare, d) în organe sau organisme ale Uniunii Europene, inclusiv membrii Comisiei Europene şi ai Curţii Europene de Justiţie şi ai Curţii de conturi a Uniunii Europene şi e) în persoane juridice de drept privat, în care, conform prevederilor în vigoare, granturi sau subvenţii pot fi acordate de stat, de persoane juridice de drept public sau de băncile prevăzute mai sus.

2. Pentru aplicarea art. 235 alin. 1 şi 2 şi a art. 236, [următoarele persoane] sunt considerate funcţionari: a) funcţionarii oficiali sau alţi funcţionari aflaţi în orice relaţie contractuală, ai oricărui organism public internaţional sau supranaţional la care Grecia este membru, precum şi orice persoană împuternicită de respectivul organism pentru a acţiona în numele său, b) membrii adunărilor parlamentare internaţionale sau supranaţionale la care Grecia este membru, c) persoanele care exercită sarcini judiciare sau sarcini de arbitraj în instanţele internaţionale, a căror jurisdicţie este recunoscută de Grecia, d) orice persoană care exercită o funcţie publică sau un serviciu pentru un stat străin, inclusiv judecătorii, membrii juriului şi arbitrii şi e) membrii parlamentelor şi adunărilor administraţiei locale autonome din alte state.

3. În sensul art. 237, membrii Curţii Europene de Justiţie şi ai Curţii de Conturi a Uniunii Europene sunt consideraţi, de asemenea, magistraţi.

Art. 263B – Măsuri de clemenţă pentru persoanele care contribuie la dezvăluirea faptelor de corupţie

1. Faptele prevăzute la art. 236 alin. 1, 2 şi 3, art. 237 alin. 2 şi 3 şi art. 237B alin. 1 rămân nepedepsite dacă persoana răspunzătoare, prin propria sa voinţă şi înainte de a fi investigat în orice mod pentru fapta sa, o anunţă procurorului din cadrul instanţei pentru delicte sau oricărui funcţionar de investigaţii sau autorităţii competente, furnizând un raport scris sau verbal, caz în care se redactează un raport relevant.

2. În cazul în care persoana răspunzătoare pentru faptele prevăzute la art. 236 alin. 1, 2 şi 3 şi art. 237 alin. 2 şi 3 sau participantul la faptele prevăzute la art. 235 alin. 1, 2 şi 3, art. 237 alin. 1 şi art. 239-261, precum şi la fapta prevăzută la art. 390, atunci când fapta este săvârşită de un funcţionar, contribuie în mod esenţial, informând autoritatea, la descoperirea participării funcţionarului la aceste faptele, fapta acestuia se pedepseşte cu o pedeapsă redusă în măsura stabilită la art. 44 alin. 2 prima teză. Instanţa poate dispune suspendarea executării acestei pedepse, indiferent dacă sunt aplicabile condiţiile prevăzute la art. 99 şi 100. Printr-un decret emis la propunerea procurorului competent, Consiliul instanţei pentru delicte dispune suspendarea condamnării penale începute a fi executată de către persoana răspunzătoare pentru o anumită perioadă, pentru a confirma veridicitatea datelor furnizate. Suspendarea urmăririi poate fi dispusă şi de instanţă, dacă sunt furnizate

dovezi până la pronunţarea hotărârii în a doua instanţă. Prin acelaşi decret sau prin aceeaşi hotărâre se poate dispune şi anularea sau înlocuirea măsurilor procedurale coercitive care au fost impuse. În cazul în care, după suspendarea condamnării penale, rezultă că datele furnizate de persoana răspunzătoare nu sunt suficiente pentru punerea în mişcare a urmăririi penale împotriva funcţionarului, respectivul decret sau hotărâre este revocat(ă) şi continuă urmărirea penală suspendată împotriva persoanei răspunzătoare.

3. Funcţionarul răspunzător pentru săvârşirea faptelor prevăzute la art. 235-261, precum şi la art. 390, sau care participă la aceste fapte, care contribuie semnificativ la dezvăluirea participării altor funcţionari la faptele acestea prin informarea autorităţilor, se pedepseşte conform celor stabilite la alineatul precedent, cu condiţia ca persoana care este denunţată să deţină o poziţie superioară faţă de a sa [a funcţionarului] şi acesta [funcţionarul] a transferat statului toate activele pe care le dobândise, direct sau indirect, din săvârşirea sau participarea la săvârşirea infracţiunilor de mai sus. În cazul în care, în mod excepţional, acest transfer nu s-a finalizat până la evaluarea judiciară a pedepsei, instanţa poate să îşi rezerve hotărârea în privinţa pedepsei, amânând în acest sens procedura pentru o anumită dată şi fără aplicarea termenului limită prevăzut la art. 352 alin. 1 din Codul de procedură penală. În această situaţie, [instanţa] stabileşte şi transferurile respective şi alte acţiuni pe care trebuie să le întreprindă făptuitorul pentru a beneficia de respectivul beneficiu. Prin hotărârea cu privire la amânarea procesului, instanţa poate dispune şi anularea sau înlocuirea măsurilor procedurale coercitive impuse.

4. a) În cazul în care oricare dintre persoanele răspunzătoare pentru infracţiunile prevăzute la art. 235-261 şi art. 390 sau pentru faptele de spălare de bani proveniţi direct din aceste activităţi infracţionale specifice, furnizează elemente probatorii privind participarea la aceste fapte a unor persoane care au deţinut funcţia sau deţin funcţia de membri ai Guvernului sau secretari de stat, consiliul judiciar, prin decret emis la propunerea procurorului, dispune suspendarea urmăririi penale exercitate împotriva acesteia. Suspendarea de mai sus poate fi dispusă de instanţă şi în cazul în care probele sunt furnizate până la emiterea hotărârii în a doua instanţă. Prin acelaşi decret sau prin aceeaşi hotărâre se poate dispune şi anularea sau înlocuirea măsurilor procedurale coercitive care au fost impuse.

b) În cazul în care Parlamentul consideră, conform prevederilor alin. 3 din art. 86 din Constituţie, că probele nu sunt suficiente pentru punerea în mişcare a urmăririi penale împotriva ministrului sau a secretarului de stat, decretul sau hotărârea este revocată şi continuă urmărirea penală suspendată împotriva persoanei răspunzătoare. În cazul în care Parlamentul decide punerea în mişcare a urmăririi penale împotriva ministrului sau a secretarului de stat conform art. 86 din Constituţie, în cazul condamnării de către Tribunalul special, participantul care, potrivit tezei anterioare, a adus dovezi se pedepseşte

cu pedeapsa redusă conform art. 44 alin. 2 prima teză. Instanţa poate dispune suspendarea executării acestei pedepse potrivit prevederilor alin. 2.

5. În cazul în care punerea în mişcare a urmăririi penale nu este posibilă în urma suspendării prevăzute la art. 86 alin. 3 lit. b) din Constituţie, se dispune reducerea pedepsei conform art. 44 alin. 2 prima teză. Instanţa poate dispune şi suspendarea executării acestei pedepsei conform prevederilor alin. 2.

CAPITOLUL XIII
Infracţiunile împotriva siguranţei publice

Art. 264 – Incendierea

Fapta persoanei care cu intenţie produce un incendiu se pedepseşte: a) cu închisoare de cel puţin doi ani, dacă fapta poate fi urmată de punerea în pericol a bunurilor altor persoane; b) cu detenţie, dacă fapta poate fi urmată de punerea în pericol a altor persoane; c) cu detenţiunea pe viaţă sau detenţie de cel puţin zece ani, dacă situaţia prevăzută la lit. b) a fost cauzatoare de moarte.

Art. 265 – Incendierea pădurilor

1. În cazul în care nu se dispune o pedeapsă mai severă, conform dispoziţiilor prevăzute la art. 264, fapta persoanei care cu intenţie incendiază păduri sau suprafeţe împădurite conform art. 3 alin. 1 şi 2 din Legea nr. 998/1979 sau pe suprafeţe destinate împăduririi sau reîmpăduririi, conform alin. 5 din acelaşi articol, se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani şi cu pedeapsa pecuniară de la cincisprezece mii (15.000) euro până la o sută cincizeci de mii (150.000) euro. Nu se permite înlocuirea sau suspendarea pedepsei, iar apelul nu suspendă executarea pedepsei. În cazul în care fapta a fost urmată de extinderea incendiului pe o suprafaţă mare, pedeapsa este detenţia.

2. În cazul în care fapta a fost săvârşită din interes personal sau rea-voinţă sau suprafaţa incendiată este extrem de mare, pedeapsa este detenţia de cel puţin zece ani.

3. Fapta persoanei care cu scopul de a săvârşi infracţiunea prevăzută în alin. 1 săvârşeşte orice acte pregătitoare, se pedepseşte cu cel puţin un an de închisoare. Nu se permite înlocuirea sau suspendarea pedepsei, iar apelul nu suspendă executarea pedepsei.

Art. 266 – Incendierea din culpă

1. În cazul în care fapta prevăzută la art. 264 a fost săvârşită din culpă, pedeapsa este închisoarea.

2. În cazul în care fapta prevăzută la art. 265 alin. 1 a fost săvârşită din culpă, pedeapsa este închisoarea de cel puţin doi ani şi pedeapsa pecuniară de la două mii nouă sute (2.900) euro până la douăzeci şi nouă de mii (29.000) euro, cu excepţia situaţiei în care fapta se pedepseşte mai grav conform altor prevederi. Nu se permite înlocuirea pedepsei.

Art. 267 – [fără titlu]

Persoana care poartă răspunderea pentru fapta prevăzută la art. 266 este exceptată de la pedeapsă, dacă din proprie voință stinge personal incendiul sau notifică cu promptitudine autoritățile cu privire la stingerea incendiului.

Art. 268 – Inundația

Fapta persoanei care, cu intenție, produce inundații se pedepsește: a) cu închisoare de cel puțin doi ani, dacă fapta poate fi urmată de punerea în pericol a bunurilor altor persoane; b) cu detenție, dacă fapta poate fi urmată de punerea în pericol a altor persoane; c) cu detențiunea pe viață sau detenție de cel puțin zece ani, dacă situația prevăzută la lit. b) a fost cauzatoare de moarte.

Art. 269 – [fără titlu]

Fapta persoanei care săvârșește, din culpă, infracțiunea prevăzută la art. 268 se pedepsește cu închisoarea.

Art. 270 – Explozia

Fapta persoanei care cu intenție produce explozii în orice mod și îndeosebi cu ajutorul materialelor explozibile se pedepsește: a) cu detenție și pedeapsă pecuniară de cel puțin 290 euro, dacă fapta poate fi urmată de punerea în pericol a bunurilor altor persoane; b) cu detenție de cel puțin zece ani și cu pedeapsa pecuniară de cel puțin 290 euro, dacă fapta poate fi urmată de punerea în pericol a altor persoane; c) cu detențiunea pe viață și cu pedeapsa pecuniară de cel puțin 590 euro, situația prevăzută la lit. b) a fost cauzatoare de vătămarea corporală a altor persoane sau de prejudicii asupra utilităților publice; [sau] cu pedeapsa cu moartea[1)] sau cu detențiunea pe viață și pedeapsa pecuniară de cel puțin 880 euro, dacă situația prevăzută la lit. b) a fost cauzatoare de moarte.

Art. 271 – [fără titlu]

Fapta persoanei care săvârșește, din culpă, infracțiunea prevăzută la art. 270 se pedepsește cu închisoarea.

Art. 272 – Infracțiuni privind materialele explozibile

1. Fapta persoanei care produce, achiziționează sau deține materiale explozibile sau bombe în scopul de a le utiliza pentru a pune în pericol bunurile sau persoanele sau [în scopul] de a le ceda unei alte persoane pentru aceeași utilizare, se pedepsește cu detenția.

2. Fapta persoanei care produce, furnizează, predă, depozitează, ascunde sau transportă materiale explozibile sau bombe, despre care cunoaște că se intenționează folosirea acestora în scop infracțional, conform alin. 1, se pedepsește cu detenția de până la zece ani. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește

[1)] Cu privire la pedeapsa cu moartea, a se vedea art. 18.

şi fapta persoanei care, cunoscând faptul că o altă persoană intenţionează folosirea materialelor explozibile sau a bombelor în scop infracţional, conform alin. 1, îndrumă respectiva persoană, în orice mod, în vederea producerii, utilizării, furnizării, transportului sau depozitării.

Art. 272A – [fără titlu]

[Abrogat; a se vedea art. 3 alin. 2 din Legea nr. 2928/2001].

Art. 273 – Prejudicii care pun în pericol siguranţa publică

Fapta persoanei care, cu excepţia situaţiilor prevăzute la art. 264, 268 şi 270, produce cu intenţie deteriorarea unui bun mobil sau imobil, propriu sau al unei alte persoane, se pedepseşte cu: a) cu închisoare, dacă fapta poate fi urmată de punerea în pericol a bunurilor altor persoane; b) cu închisoare de cel puţin doi ani, dacă fapta poate fi urmată de punerea în pericol a altor persoane; c) cu detenţie, dacă situaţia prevăzută la lit. b) a fost cauzatoare de moarte.

Art. 274 – [fără titlu]

Fapta persoanei care săvârşeşte infracţiunea din culpă prevăzută la art. 273 se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu pedeapsă pecuniară.

Art. 275 – Dezafectarea instalaţiilor de siguranţă

Fapta persoanei care, în fabrici, în mine sau în alte amplasamente a căror funcţionare este periculoasă pentru viaţa muncitorilor distruge cu intenţie sau scoate din uz, în orice mod, instalaţii care asigură protecţia la pericol sau întrerupe funcţionarea acestora, se pedepseşte: a) cu închisoare de cel puţin doi ani, dacă fapta poate fi urmată de punerea în pericol a bunurilor altor persoane; b) cu detenţiunea pe viaţă sau detenţia temporară, dacă situaţia a fost cauzatoare de moarte.

Art. 276 – [fără titlu]

Fapta persoanei care săvârşeşte, din culpă, infracţiunea prevăzută la art. 275 se pedepseşte cu închisoarea.

Art. 277 – Provocarea unui naufragiu

Fapta persoanei care cu intenţie provoacă scufundarea sau eşuarea unei ambarcaţiuni se pedepseşte: a) cu închisoare de cel puţin doi ani, dacă fapta poate fi urmată de punerea în pericol a bunurilor altor persoane, b) cu detenţie, dacă fapta poate fi urmată de punerea în pericol a altor persoane; c) cu detenţiunea pe viaţă sau detenţia temporară de cel puţin zece ani, dacă situaţia prevăzută la lit. b) a fost cauzatoare de moarte.

Art. 278 – [fără titlu]

Fapta persoanei care săvârşeşte, din culpă, infracţiunea prevăzută la art. 277 se pedepseşte cu închisoarea.

Art. 279 – Otrăvirea izvoarelor şi a alimentelor

Fapta persoanei care, cu intenţie, otrăveşte izvoarele, puţurile, fântânile sau alte cursuri sau rezervoare de apă sau alte bunuri similare, alimente sau alte bunuri similare, prin folosinţa cărora poate fi pus în pericol un număr nedeterminat de persoane sau introduce într-unul dintre aceste bunuri alte materiale care pot duce la acelaşi rezultat, se pedepseşte cu detenţia. În cazul în care fapta a fost cauzatoare de moarte, se poate dispune detenţiunea pe viaţă.

Art. 280 – [fără titlu]

Fapta persoanei care săvârşeşte, din culpă, infracţiunea prevăzută la art. 279 se pedepseşte cu închisoarea.

Art. 281 – Alterarea alimentelor

1. Fapta persoanei care produce sau prelucrează alimente, băuturi, medicamente sau alte bunuri a căror utilizare poate pune în pericol sănătatea sau viaţa altor persoane, precum şi fapta persoanei care pune în circulaţie astfel de bunuri, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin trei luni.

2. În cazul în care oricare dintre faptele prevăzute anterior a fost săvârşită din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau pedeapsă pecuniară.

Art. 282 – Otrăvirea furajelor pentru animale

1. Fapta persoanei care cu intenţie otrăveşte păşuni, livezi, lacuri sau alte locuri de adăpat pentru animale, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin şase luni; dacă prin fapta sa au fost ucise sau au suferit o vătămare gravă şi permanentă animalele deţinute de alte persoane, fapta se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani.

2. Fapta persoanei care săvârşeşte, din culpă, infracţiunea prevăzută la alin. 1 se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu pedeapsă pecuniară.

Art. 283 – Răspândirea bolilor animaliere

1. Fapta persoanei care cu intenţie răspândeşte o boală animalieră infecţioasă se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin şase luni; dacă prin fapta sa au fost ucise sau au suferit o vătămare gravă şi permanentă animalele deţinute de alte persoane, se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani.

2. Fapta persoanei care săvârşeşte, din culpă, infracţiunea prevăzută la alin. 1 se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu pedeapsă pecuniară.

Art. 284 – Încălcarea măsurilor de prevenire a bolilor

1. Fapta persoanei care încalcă măsurile dispuse prin lege sau de către autoritatea competentă pentru prevenirea apariţiei sau răspândirii bolilor contagioase se pedepseşte cu închisoarea. În cazul în care încălcarea a fost urmată de transmiterea bolii la om, pedeapsa este detenţia de până la zece ani.

2. Fapta persoanei care săvârşeşte infracţiunea din culpă, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu pedeapsă pecuniară.

Art. 285 – Încălcarea măsurilor de prevenire a epizootiilor

1. Fapta persoanei care încalcă măsurile dispuse prin lege sau de către autoritatea competentă pentru prevenirea apariţiei sau răspândirii epizootiei sau a bolilor plantelor se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

2. Fapta persoanei care săvârşeşte infracţiunea din culpă, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu pedeapsă pecuniară.

Art. 286 – Încălcarea normelor de construcţie

1. Fapta persoanei care, în întocmirea unui proiect [clădiri] sau conducerea sau executarea unei lucrări de construcţii [clădiri] sau demolare acţionează împotriva normelor tehnice generale, se pedepseşte cu: a) închisoare de la unu până la cinci ani şi pedeapsa pecuniară, dacă faptă poate pune în pericol alte persoane; b) detenţie până la cincisprezece ani, dacă situaţia prevăzută la lit. a) a fost urmată de vătămarea corporală gravă a altor persoane; c) detenţie de la zece la cincisprezece ani, dacă situaţia prevăzută la lit. a) a fost urmată de moartea altei persoane şi detenţie pe viaţă sau temporară de la cincisprezece până la douăzeci de ani dacă fapta a fost urmată de moartea unui număr mare de persoane.

2. Fapta persoanei care în cazurile prevăzute la alineatul precedent încalcă din culpă normele tehnice generale sau produce din culpă posibilitatea unui pericol se pedepseşte cu închisoarea până la doi ani sau pedeapsă pecuniară.

3. Termenul de prescripţie pentru infracţiunile prevăzute în alin. 1 lit. b) şi c) începe să curgă din momentul în care intervine decesul sau vătămarea corporală gravă şi fără a depăşi douăzeci şi cinci (25) ani de la momentul încălcării normelor.

Art. 287 – Nerespectarea contractelor de achiziţie publică

1. Cu închisoare de cel puţin trei luni se pedepseşte şi fapta persoanei care neglijează în totalitate sau în parte executarea obligaţiei asumate faţă de o autoritate publică de a furniza sau de a transporta alimente sau alte bunuri, împiedicând astfel prevenirea sau rezolvarea unei stări de necesitate.

2. Cu aceleaşi pedepse sunt pedepsiţi şi alţi furnizori de orice tip, subcontractori, intermediari sau angajaţii entităţilor cărora le revine obligaţia furnizării sau transportării [bunurilor alimentare sau a altor bunuri] care, prin încălcarea obligaţiilor stabilite, opresc sau împiedică activităţile [de furnizare şi transport], obstrucţionează astfel prevenirea sau rezolvarea unei stări de necesitate.

Art. 288 – Împiedicarea prevenirii unui pericol public şi neacordarea de asistenţă

1. Fapta persoanei care cu intenţie opreşte sau împiedică demersurile necesare pentru prevenirea sau rezolvarea unei situaţii de pericol public,

existentă sau iminentă, se pedepseşte cu închisoarea, dacă fapta nu se pedepseşte mai sever conform altor prevederi.

2. Fapta persoanei care în cazul unui accident fatal, într-o situaţie de pericol public sau stare de necesitate nu acordă asistenţa solicitată, care ar putea fi acordată fără ca persoana respectivă să fie pusă în pericol, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni.

Art. 289 – Prevederi generale

1. În cazurile prevăzute la art. 269, 271, 274, 276, 278, 280, 281 alin. 2, 282 alin. 2, 283 alin. 2, 284 alin. 2, 285 alin. 2 şi art. 286, persoana răspunzătoare este exceptată de la pedeapsă, dacă din proprie voinţă previne pericolul sau notifică cu promptitudine autorităţile cu privire la prevenirea respectivului pericol.

2. Persoana care poartă răspunderea faptelor prevăzute în alineatul precedent şi a faptei prevăzute la art. 266 este exceptată de la pedeapsă, dacă din proprie voinţă şi până la începerea procedurii probatorii în primă instanţă încearcă să reducă extinderea pericolului produs şi în cazul deteriorării bunurilor altor persoane, despăgubeşte pe deplin victimele prin achitarea debitului principalul şi a penalităţilor, cu confirmarea acestei acţiuni de către victimă sau de către moştenitorii acesteia.

CAPITOLUL XIV
Infracţiuni împotriva siguranţei transporturilor, a comunicaţiilor telefonice şi a serviciilor de utilitate publică

Art. 290 – Tulburarea siguranţei transporturilor

1. Fapta persoanei care cu intenţie tulbură siguranţa transporturilor pe drumuri şi în pieţe se pedepseşte cu: a) închisoare, dacă prin fapta sa pot fi puşi în pericol alţi oameni; b) detenţie, dacă fapta a fost urmată de moartea unei alte persoane.

2. În cazul în care fapta a fost săvârşită din culpă, se pedepseşte cu închisoarea.

Art. 291 – Tulburarea siguranţei căilor ferate, a ambarcaţiunilor şi aeronavelor

1. Fapta persoanei care cu intenţie tulbură siguranţa transporturilor feroviare sau maritime sau aeronautice, se pedepseşte: a) cu închisoarea de cel puţin doi ani dacă prin fapta sa poate rezulta un pericol comun pentru bunurile străine; b) cu detenţie, dacă prin fapta sa pot fi puşi în pericol alţi oameni; c) cu detenţiunea pe viaţă sau cu detenţia temporară de cel puţin zece ani, dacă în situaţia de la lit. b) dacă fapta a fost urmată de moartea unei alte persoane.

2. În cazul în care fapta a fost săvârşită din culpă, se pedepseşte cu închisoarea.

3. Orice încălcare a normelor şi regulamentelor administrative privind politicile de siguranţă şi, în general, privind administrarea şi utilizarea transporturilor feroviare, maritime şi aeriene, care nu sunt prevăzute în alin. 1 şi 2, se pedepseşte cu pedeapsă pecuniară.

4. Fapta persoanei care sustrage în scopul însuşirii ilegale sau cu intenţie distruge, în totalitate sau în parte, orice material sau obiect destinat prin poziţie sau din construcţie pentru deservirea funcţionării căii ferate sau siguranţei transporturilor feroviare, se pedepseşte cu detenţia, indiferent de prejudiciul posibil sau produs sau valoarea economică a materialului sau obiectului.

Art. 292 – Obstrucţionarea transporturilor

1. Fapta persoanei care cu intenţie împiedică funcţionarea unor mijloace de utilitate publică utilizate în transporturi, în special autostrăzi, căi ferate, transporturi aeriene, transporturi cu autobuzele, oficii poştale sau telegraf, destinate folosinţei publice, se pedepseşte cu închisoarea de până la un (1) an.

2. În cazul în care fapta prevăzută la alin. 1 a avut o durată semnificativă, pedeapsa este închisoarea de până la trei (3) ani.

Art. 292A – Infracţiuni împotriva siguranţei comunicaţiilor telefonice

1. Fapta persoanei care fără drept dobândeşte acces la conexiunea sau la reţeaua de prestări servicii de telefonie sau la sistemul de aparatură şi programe informatice utilizat pentru prestarea unor astfel de servicii şi în acest mod pune în pericol siguranţa comunicaţiilor telefonice, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin un an şi pedeapsa pecuniară de la douăzeci de mii (20.000) până la cincizeci de mii (50.000) euro. În cazul în care făptuitorul din teza precedentă este angajatul sau colaboratorul prestatorului de servicii de telefonie, fapta se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin doi ani şi pedeapsa pecuniară de la douăzeci de mii (20.000) până la una sută mii (100.000) euro.

2. Prestatorul de servicii de telefonie sau reprezentantul legal al acestuia, care încalcă prevederile regulamentului Autorităţii de Asigurare a Confidenţialităţii Comunicaţiilor (AACC) sau condiţiile generale de utilizare sau dreptul de utilizare a frecvenţei radio sau dreptul de utilizare a numărului, în legătură cu siguranţa comunicaţiilor electronice, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin doi ani şi pedeapsa pecuniară de la o sută mii (100.000) până la cinci sute mii (500.000) euro.

3. Prestatorul de servicii de telefonie, reprezentantul legal al acestuia sau responsabilul de asigurare a confidenţialităţii comunicaţiilor conform art. 3 din prezenta lege[1)], care nu ia măsurile necesare pentru împiedicarea faptei

[1)] În art. 292A alin. 3 din Codul penal se face referire la art. 3 din Legea nr. 3674/2008.

din alin. 1, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin doi ani şi pedeapsă pecuniară de la cincizeci de mii (50.000) până la două sute mii (200.000) euro, dacă infracţiunea a fost consumată sau sub forma tentativei, indiferent dacă făptuitorul este pedepsit.

4. În cazul în care fapta prevăzută în alineatele anterioare a fost săvârşită cu scopul obţinerii de foloase patrimoniale necuvenite sau cu scopul producerii unui prejudiciu material pentru o altă persoană, fapta se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin trei ani şi pedeapsa pecuniară de la una sută mii (100.000) până la trei sute mii (300.000) euro. În cazul în care beneficiul total sau prejudiciul total depăşeşte 120.000 euro, făptuitorul se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani şi pedeapsa pecuniară de la una sută mii (100.000) până la cinci sute mii (500.000) euro.

5. În cazul în care prin faptele din alineatele anterioare pot fi puse în pericol principii fundamentale şi instituţii ale statului, aşa cum sunt acestea amintite la art. 134 lit. a) din Codul penal sau confidenţialitatea privind siguranţa statului sau siguranţa serviciilor de utilitate publică, pedeapsa este detenţia.

6. Fapta persoanei care fără drept plasează spre comercializare sau oferă în alt mod spre instalare mijloace tehnice speciale pentru săvârşirea faptelor din alin. 1 sau promovează în public sau îşi oferă serviciile pentru săvârşirea lor, se pedepseşte cu cel puţin un an de închisoare şi pedeapsa pecuniară de la zece mii (10.000) până la cincizeci mii (50.000) euro.

Art. 292B – Obstrucţionarea funcţionării sistemelor de informaţii

1. Fapta persoanei care, fără drept, împiedică grav sau întrerupe funcţionarea sistemului informatic prin introducerea, transmiterea, ştergerea, distrugerea, alterarea datelor digitale sau prin alt mod face ca accesul la aceste date să devină imposibil, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei (3) ani.

2. Fapta din primul alineat se pedepseşte: a) cu închisoare de la unu (1) până la trei (3) ani, dacă a fost săvârşită cu ajutorul unui instrument proiectat în principal pentru săvârşirea de atacuri care afectează un număr mare de sisteme de informaţii sau atacuri care cauzează prejudicii grave şi în special atacuri care cauzează dereglări ale funcţiilor sistemelor informatice de mare întindere sau pe o perioadă îndelungată, prejudicii financiare de extrem de mare valoare şi pierderi semnificative de date; b) cu cel puţin un (1) an închisoare, dacă au fost cauzate prejudicii grave şi dereglări ale funcţiilor sistemelor informatice de mare întindere sau pe o perioadă îndelungată, prejudicii financiare de extrem de mare valoare şi pierderi semnificative de date; şi c) cu cel puţin un (1) an de închisoare, dacă a fost săvârşită împotriva sistemelor de informaţii care fac parte din infrastructura pentru aprovizionarea populaţiei cu bunuri sau servicii de importanţă vitală. Prin bunuri de importanţă vitală sau servicii se înţelege în principal apărarea naţională, sănătatea, transporturile, comunicaţiile şi energia.

3. În cazul în care fapta din alineatele anterioare a fost săvârşită în cadrul unei echipe structurate şi cu activitate permanentă formată din trei sau mai multe persoane, care urmăresc săvârşirea mai multor infracţiuni din cele enumerate în prezentul articol, fapta se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin doi (2) ani.

4. Urmărirea penală pentru fapta prevăzută la alin. 1 se pune în mişcare în urma unei plângeri penale.

Art. 292C – [fără titlu]

Cu închisoare de până la doi (2) ani se pedepseşte şi fapta persoanei care fără drept şi în scopul săvârşirii infracţiunilor prevăzute la art. 292B produce, vinde, achiziţionează pentru utilizare, deţine, distribuie sau tranzacţionează în alt mod: a) dispozitive sau programe informatice, proiectate sau adaptate în principal în scopul săvârşirii infracţiunilor prevăzute la art. 292B; b) parole sau coduri de acces sau alte date conexe cu ajutorul cărora este posibil accesul, în întregime sau parţial, la un sistem informatic.

Art. 293 – Obstrucţionarea funcţionării altor instalaţii de utilitate publică

1. Fapta persoanei care cu intenţie împiedică funcţionare unei unităţi sau instalaţii care deserveşte aprovizionarea publicului cu apă, electricitate, căldură sau combustibil se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin trei luni.

2. În cazul în care fapta a fost săvârşită din culpă, se stabileşte închisoarea de până la şase luni.

Art. 294 – Încetarea muncii

Cu închisoare de cel puţin trei luni se pedepseşte şi fapta persoanei care, pe parcursul contractului de muncă, cu intenţie încetează munca fără înştiinţarea în timp util a angajatorul şi a autorităţii de poliţie competente sau îşi amână cu rea intenţie munca, fiind răspunzător pentru oricare dintre faptele prevăzute la art. 292 şi 293 care au ca rezultat starea de urgenţă.

Art. 295 – Cauzarea stării de urgenţă

Dacă printr-una dintre faptele prevăzute la art. 292 alin. 1, 293 alin. 1 este cauzată o stare de urgenţă, fapta se pedepseşte cu detenţia.

Art. 296 – Obstrucţionarea aprovizionării cu pâine

Fapta persoanei care cu intenţie şi în modul menţionat la art. 294 sau în orice alt mod, împiedică funcţionarea unei unităţi sau instalaţii care deserveşte aprovizionarea publică cu pâine se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin şase luni, dacă prin fapta sa este cauzată o stare de urgenţă.

Art. 297 – Expunerea ambarcaţiunii la risc prin comerţ ilicit

1. Fapta persoanei care cu intenţie aduce pe o ambarcaţiune elenă obiecte a căror existenţă presupune un pericol de sechestrare sau confiscare a ambarcaţiunii sau a încărcăturii se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

2. Fapta se pedepseşte şi când a fost săvârşită în afara graniţelor ţării.

3. Cu privire la ambarcaţiunile altor state, fapta se pedepseşte dacă încărcarea ambarcaţiunii a fost săvârşită în totalitate sau în parte pe teritoriul naţional al Greciei.

Art. 298 – Prevederi generale

Prevederile art. 289 se aplică *mutatis mutandis* şi în cazurile prevăzute la art. 290 alin. 2 şi art. 291 alin. 2. Instanţa, cu privire la delictele prevăzute la art. 292 sau fapta prevăzută la art. 431, poate înlătura pedeapsa, dacă obstrucţionarea a avut o durată insignifiantă sau dacă făptuitorul a săvârşit fapta pentru apărarea unui interes social extins.

CAPITOLUL XV
Infracţiuni împotriva vieţii

Art. 299 – Omorul calificat

1. Fapta persoanei care cu intenţie ucide o altă persoană se pedepseşte cu pedeapsa cu moartea[1)] sau cu detenţiunea pe viaţă.

2. În cazul în care fapta a fost decisă şi a fost săvârşită dintr-un impuls de furie, se stabileşte pedeapsa detenţiei temporare.

Art. 300 – Omorul consensual

Fapta persoanei care decide şi săvârşeşte omorul la cererea serioasă şi repetată a victimei şi din milă din cauza suferinţei produse de o boală incurabilă se pedepseşte cu închisoarea.

Art. 301 – Participaţia la sinucidere

Fapta persoanei care cu intenţie convinge altă persoană să se sinucidă sau fapta persoanei care acordă asistenţă în actul suicidal, se pedepseşte cu închisoarea indiferent dacă infracţiunea este consumată sau sub formă de tentativă.

Art. 302 – Uciderea din culpă

1. Fapta persoanei care cauzează din culpă moartea unei alte persoane se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin trei luni.

2. În cazul în care victima infracţiunii menţionate în alineatul anterior este o rudă a persoanei răspunzătoare, instanţa poate să înlăture pedeapsa, dacă este convinsă că din cauza durerii psihice suferite ca urmare a consecinţelor faptei sale, pedeapsa nu este necesară.

Art. 303 – Uciderea nou-născutului de către mamă

Uciderea nou-născutului la naştere sau după naştere, de către mama aflată într-o stare în care organismul acesteia este afectat după naştere, se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani.

[1)] Cu privire la pedeapsa cu moartea, a se vedea art. 18.

Art. 304 – Întreruperea sarcinii

1. Fapta persoanei care, fără consimţământul femeii însărcinate, întrerupe o sarcină, se pedepseşte cu detenţia.

2. a) Fapta persoanei care, cu consimţământul femeii însărcinate, întrerupe într-un mod nepermis o sarcină sau pune la dispoziţia femeii însărcinate, mijloace pentru întreruperea sarcinii se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin şase luni şi dacă este săvârşită în mod obişnuit, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin doi ani.

b) Fapta prevăzută la lit. a) urmată de o suferinţă fizică sau psihică gravă cauzată femeii însărcinate, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin doi ani, iar dacă fapta a avut ca urmare moartea femeii însărcinate, pedeapsa este detenţia de până la zece ani.

3. Gravida care întrerupe în mod nepermis sarcina sau permite altei persoane să o întrerupă se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

4. Nu reprezintă infracţiune întreruperea sarcinii cu consimţământul femeii însărcinate, de către un medic de specialitate obstetrică-ginecologie, cu participarea anestezistului, într-o unitate medicală organizată, dacă intervine una dintre următoarele situaţii:

a) Nu s-au împlinit doisprezece săptămâni de sarcină.

b) S-au constatat, cu mijloacele moderne de diagnoză prenatală, indicii de anomalie gravă a embrionului care implică naşterea unui nou-născut bolnav, iar sarcina nu are mai mult de douăzeci şi patru săptămâni.

c) Există un pericol inevitabil pentru viaţa gravidei sau un pericol de vătămare gravă şi permanentă a sănătăţii fizice sau psihice a acesteia. În situaţia aceasta este necesară o adeverinţă în acest sens din partea medicului competent în funcţie de situaţie.

d) Sarcina este rezultatul violului, corupţiei minorei, incestului sau abuzului asupra unei femei vulnerabile şi dacă nu s-au împlinit [primele] nouăsprezece săptămâni de sarcină.

5. În cazul în care gravida este minoră este necesar şi acordul unuia dintre părinţi sau a tutorelui legal.

Art. 304A – Vătămarea fătului sau a nou-născutului

Fapta persoanei care săvârşeşte o faptă ilegală asupra femeii însărcinate, cauzând astfel vătămarea gravă a fătului sau afecţiuni grave fizicului sau creierului nou-născutului, se pedepseşte conform prevederilor art. 310.

Art. 305 – Promovarea publică a mijloacelor de întrerupere a sarcinii

1. Fapta persoanei care în mod public sau prin punerea în circulaţie a unor documente, imagini sau reprezentări, anunţă sau promovează public, chiar şi pe ascuns, medicamente sau alte obiecte sau mijloace ca fiind adecvate pentru a produce întreruperea sarcinii sau oferă în acelaşi mod propriile servicii sau ale altei persoane pentru efectuarea sau asistenţa în întreruperea sarcinii se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

2. Nu reprezintă infracțiune informarea sau educația medicală cu privire la întreruperea sarcinii [desfășurată] în centrele de planificare familială, precum și informarea medicilor sau persoanelor care distribuie legal mijloace de întrerupere a sarcinii și publicațiile aferente în centre medicale specializate sau reviste medicale.

Art. 306 – Expunerea [la pericol]

1. Fapta persoanei care expune o altă persoană [la pericol] și astfel o pune într-o situație de vulnerabilitate, precum și fapta persoanei care cu intenție pune într-o situație de vulnerabilitate o altă persoană aflată sub protecția sa sau cu privire la care are obligația de a o hrăni și de a o îngriji sau transporta sau o persoană pentru care poartă răspunderea vătămărilor cauzate, se pedepsește cu închisoarea de cel puțin șase luni.

2. În cazul în care fapta a dus la: a) vătămarea gravă a sănătății victimei, pedeapsa este detenția de până la zece ani; sau b) moartea victimei, pedeapsa este detenția de cel puțin șase ani.

Art. 307 – Inacțiune cu privire la salvarea unei persoane dintr-un pericol mortal

Fapta persoanei care cu intenție nu salvează o altă persoană dintr-un pericol mortal, dacă poate să facă acest lucru fără a-și pune în pericol propria viață sau sănătate, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

CAPITOLUL XVI
Vătămarea corporală

Art. 308 – Vătămarea corporală simplă

1. Fapta persoanei care cu intenție provoacă altei persoane rănirea fizică sau afecțiuni de sănătate se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani. În cazul în care rănirea sau afecțiunile de sănătate provocate sunt ușoare, [fapta] se pedepsește cu detenția de până la șase (6) luni sau cu amendă de până la trei mii (3.000) euro.

2. Vătămarea corporală prevăzută la alin. 1 nu reprezintă infracțiune, dacă are loc cu acordul victimei și nu aduce atingere bunelor moravuri.

3. Există posibilitatea ca fapta prevăzută la alin. 1 să nu fie supusă pedepsei, dacă a survenit ca rezultat al unei indignări, justificată de o altă faptă extrem de dură sau brutală, imediată și anterior săvârșită de către victimă împotriva sau în prezența sa.

Art. 308A – Vătămarea corporală neprovocată

1. Cu închisoare de cel puțin șase luni se pedepsește vătămarea corporală simplă (art. 308 alin. 1, lit. a) săvârșită fără provocarea victimei.

2. În cazul în care fapta din alineatul precedent are caracterul unei vătămări corporale periculoase (art. 309) sau dacă la aceasta au participat două sau mai multe persoane, pedeapsa este de cel puțin un an de închisoare.

Art. 309 – Vătămarea corporală periculoasă

În cazul în care prin fapta prevăzută la art. 308 a fost pusă în pericol grav viaţa şi sănătatea victimei (art. 310 alin. 2), pedeapsa este închisoarea de cel puțin trei luni.

Art. 310 – Vătămarea corporală gravă

1. În cazul în care consecinţele faptei prevăzute la art. 308 asupra victimei sunt afecţiuni grave fizice sau psihice, pedeapsa este închisoarea de cel puțin doi ani.

2. Se consideră afecţiuni grave fizice sau psihice în special dacă prin săvârşirea faptei, victima a fost pusă în pericol de moarte, fapta a fost urmată de o afecţiune gravă şi îndelungată sau de mutilarea gravă a victimei sau de imposibilitatea efectivă şi de durată a victimei de a-şi folosi corpul sau creierul.

3. În cazul în care persoana vinovată a urmărit rezultatul produs, pedeapsa este detenţia de până la zece ani.

Art. 311 – Vătămarea [corporală] letală

În cazul în care consecinţa vătămării corporale este moartea victimei, pedeapsa este detenţia de până la zece ani. În cazul în care persoana vinovată a urmărit vătămarea corporală gravă a victimei pedeapsa este detenţia.

Art. 312 – Producerea vătămării [corporale] prin cruzime continuă

1. Fapta persoanei care prin cruzime continuă cauzează altei persoane vătămări corporale sau alte afecţiuni fizice sau psihice, se pedepseşte cu închisoarea, dacă nu intervine săvârşirea unei infracţiuni mai grave. Fapta săvârşită de către minori nu se pedepseşte cu excepţia situaţiei în care diferenţa de vârstă dintre minori depăşeşte trei (3) ani, iar în această situaţie se aplică doar măsuri corective sau terapeutice.

2. În cazul în care victima nu a împlinit optsprezece (18) ani sau nu se poate apăra şi se află în custodia sau sub protecţia sau aparţine de casa făptuitorului sau are cu acesta o relaţie de muncă sau serviciu sau victima a fost lăsată în grija făptuitorului de către reprezentatul legal, victima a fost încredinţată făptuitorului în vederea creşterii, educaţiei, supravegherii sau pazei, chiar şi temporar, pedeapsa este închisoarea cel puțin şase (6) luni, dacă nu intervine săvârşirea unei infracţiuni mai grave. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi fapta persoanei care prin neglijarea sistematică a obligaţiilor sale către persoanele anterior amintite este răspunzătoare pentru vătămarea corporală sau afecţiunile fizice sau psihice ale categoriilor de persoane menţionate mai sus.

Art. 313 – Încăierarea

În cazul în care încăierarea sau atacul săvârşit de multe persoane a fost urmat de moartea sau vătămarea corporală gravă a altor persoane (art. 310), fapta fiecărei persoanei care a luat parte la încăierare sau la atac se pedepseşte individual cu închisoare de până la trei ani, cu excepţia situaţiei în care persoana care a participat la încăierare nu poartă răspunderea acestei fapte.

Art. 314 – Vătămarea corporală din culpă

1. Fapta persoanei care este urmată din culpă de vătămarea corporală sau de vătămarea sănătăţii unei alte persoane se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani. În cazul în care vătămarea corporală provocată este uşoară, pedeapsa este arestul de până la trei (3) luni sau amenda de până la trei mii (3.000) euro.

2. Dispoziţiile din art. 302 alin. 2 se aplică *mutatis mutandis* şi cu privire la fapta prevăzută în alineatul precedent. În acest caz, urmărirea penală se pune în mişcare numai în urma plângerii penale a persoanei vătămate şi nu se aplică prevederile art. 315 alin. 1 teza a II-a.

Art. 315 – Plângerea penală

1. În cazurile prevăzute la art. 308 şi art. 314, urmărirea penală se pune în mişcare numai în urma plângerii penale a persoanei vătămate. Nu este necesară înaintarea unei plângeri penale dacă persoana care poartă răspunderea faptei prevăzute la art. 314 a fost obligată în baza atribuţiilor sale de serviciu sau profesionale să aibă o grijă sau să acorde o atenţie specială. Conducerea unui vehicul intră sub incidenţa tezei anterioare când această ocupaţie reprezintă transport de pasageri sau mărfuri. În cazul prevăzut la art. 314, dacă fapta a fost săvârşită în timpul conducerii unui vehicul şi nu intră sub incidenţa tezei doi din prezentul alineat, urmărirea penală se pune în mişcare din oficiu. În cazul în care victima declară că nu doreşte urmărirea penală a făptuitorului, procurorul dispune neînceperea urmăririi penale. În cazul în care declaraţia este înaintată după începerea urmăririi penale, instanţa încetează acţiunea penală.

2. Dacă în situaţia din articolul 308 victima este funcţionar public şi fapta a fost săvârşită în timpul atribuţiilor sale de serviciu sau în legătură cu atribuţiile sale de serviciu ori este funcţionarul unei licitaţii care acţionează în timpul unei proceduri de executare silită, fapta fiind săvârşită din motive legate de licitaţie, urmărirea se exercită din oficiu.

Art. 315A – [fără titlu]

Săvârşirea infracţiunilor prevăzute la art. 308A-311 împotriva unui poliţist, funcţionar portuar, pompier sau funcţionar sanitar în timpul îndeplinirii atribuţiilor de serviciu constituie circumstanţe deosebit de agravante.

Art. 315B – [fără titlu]

Fapta persoanei care incită sau îndeamnă o femeie să se supună unei mutilări a organelor genitale, precum şi cel care pricinuieşte sau incită, în mod public, la această faptă, se pedepseşte cu închisoarea.

CAPITOLUL VII
Duelul

Art. 316 – Provocarea la duel

[Art. 316 a fost abrogat; a se vedea art. 34 lit. b) din Legea nr. 3904/2010].

Art. 317 – Duelul

[Art. 317 a fost abrogat; a se vedea art. 34 lit. b) din Legea nr. 3904/2010].

Art. 318 – Duelul care exclude pericolul letal

[Art. 318 a fost abrogat; a se vedea art. 34 lit. b) din Legea nr. 3904/2010].

Art. 319 – Pedepsirea complicilor

[Art. 319 a fost abrogat; a se vedea art. 34 lit. b) din Legea nr. 3904/2010].

Art. 320 – Instigarea la duel

[Art. 320 a fost abrogat; a se vedea art. 34 lit. b) din Legea nr. 3904/2010].

Art. 321 – Publicaţii privind duelul

[Art. 316 a fost abrogat; a se vedea art. 34 lit. b) din Legea nr. 3904/2010].

CAPITOLUL XVIII
Infracţiuni împotriva libertăţii personale

Art. 322 – Deplasarea ilicită a unei persoane [respectiv răpirea]

Fapta persoanei care prin înşelăciune sau violenţă, sau prin ameninţarea cu violenţa, arestează, răpeşte sau reţine ilicit o altă persoană, în scopul privării sale de protecţia oferită de stat şi, în special, fapta persoanei care ţine ostatică o altă persoană sau o privează de libertate într-un mod similar, se pedepseşte cu detenţia. În cazul în care fapta a fost săvârşită cu scopul de a sili victima sau o altă persoană să întreprindă o acţiune, inacţiune sau omisiune cu privire la un act pentru care nu avea această obligaţie, se pedepseşte: a) cu detenţiunea pe viaţă în cazul în care constrângerea se îndreaptă împotriva autorităţilor [politice] sau persoanei prevăzute la art. 157 alin. 1; sau b) cu detenţie de cel puţin zece ani, în toate celelalte cazuri.

Art. 322A – Dispariţia forţată a unei persoane

1. Fapta persoanei care, cu ajutorul forţei, al ameninţării forţei sau al altor mijloace coercitive, prin constrângere, abuz de putere sau prin răpire,

angajează, transportă, deplasează în interiorul sau în afara statului, reţine, adăposteşte, predă în schimbul unei contravalori sau fără nicio contravaloare către altă persoană sau primeşte de la altul o persoană în scopul extragerii de celule, ţesuturi sau organe corporale ori pentru a exploata ea însăşi sau o altă persoană munca sau cerşetoria ori pentru a exploata ea însăşi sau o altă persoana munca sau cerşetoria acestuia sau în scopul de a forţa această persoană la încheierea unei căsătorii, se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani şi cu pedeapsa monetară de la zece mii până la cincizeci de mii de euro.

2. Făptuitorul se pedepseşte cu pedeapsa de la alineatul precedent dacă, pentru a atinge acelaşi scop, smulge consimţământul persoanei cu ajutorul unor mijloace frauduloase sau îl amăgeşte, exploatând poziţia sa vulnerabilă, prin promisiuni, cadouri, plăţi sau acordarea altor beneficii.

3. Fapta persoanei care, în cunoştinţă de cauză, acceptă munca unei persoane care acţionează în condiţiile descrise în alineatele 1 şi 2, sau veniturile din cerşit ale acestei persoane, se pedepseşte cu închisoare începând de la şase luni.

4. Fapta persoanei vinovate conform alineatelor anterioare se pedepseşte cu detenţia de la zece ani şi pedeapsă monetară de la cincizeci de mii până la o sută de mii de euro, dacă fapta:

a) se îndreaptă împotriva minorului sau a persoanei cu handicap fizic sau mental,

b) este săvârşită în mod profesionist,

c) este săvârşită de un funcţionar care în timpul exercitării serviciului său sau beneficiind de această calitate a sa săvârşeşte fapta sau ia parte în orice mod la această, sau

d) a avut drept rezultat vătămarea extrem de gravă a sănătăţii victimei sau a expus viaţa acestuia la un pericol grav.

5. Fapta persoanei care utilizează mijloacele din alineatele 1 şi 2 pentru a recruta un minor în scopul utilizării acestuia în conflicte armate, se pedepseşte cu detenţie de cel puţin zece ani şi pedeapsă monetară de la cincizeci de mii de euro până la o sută de mii de euro.

6. Persoana vinovată se pedepseşte cu detenţiune pe viaţă dacă fapta prevăzută la alineatele anterioare a avut drept rezultat decesul victimei

Art. 322B – Circumstanţe agravante

1. Faptele prevăzute la articolul precedent se pedepsesc cu detenţie de cel puţin zece (10) ani: a) dacă persoana vinovată în calitate de organ de conducere a dat ordinul săvârşirii acestora sau b) dacă victime ale infracţiunii sunt femeile însărcinate, minorii sau persoanele cu handicap în grad de 67% sau mai mult; sau c) infracţiunea a fost urmată de vătămarea corporală gravă a victimei.

2. În cazul în care faptele prevăzute la articolul precedent au indus decesul victimei, pedeapsa este detenţiunea pe viaţă.

Art. 322C – Prevederi generale

1. Fapta persoanei care, fiind implicată în săvârşirea unei dispariţii forţate, contribuie efectiv la găsirea în viaţă a persoanei dispărute sau face posibilă clarificarea cazurilor de dispariţie forţată sau identificarea persoanelor care au săvârşit infracţiunea de dispariţie forţată, se pedepseşte cu o pedeapsă redusă (art. 83 din Codul penal).

2. Pedeapsa pentru faptele prevăzute la art. 322A şi art. 322B cu detenţie pe viaţă atrage *ipso jure* interdicţia permanentă a drepturilor politice ale persoanei condamnate, iar pedeapsa cu detenţia temporară atrage interdicţia acestor drepturi pe o perioadă de minim cinci ani.

3. Nu este exclusă în nici un caz răspunderea organelor de conducere care emit ordinul cu privire la faptele prevăzute la art. 322A şi art. 322B.

4. În cazul în care faptele prevăzute la art. 322A şi art. 322B, sunt săvârşite într-un regim de uzurpare a sistemului democratic, termenul de prescripţie începe imediat după restaurarea puterii legitime.

5. Victima faptelor prevăzute la art. 322A şi art. 322B are dreptul să solicite despăgubiri făptuitorului şi statului, care sunt răspunzători individual şi în solidar, pentru prejudiciul produs [victimei] şi despăgubiri băneşti pentru suferinţele psihice şi daunele morale cauzate.

Art. 323 – Traficul de sclavi

1. Traficul de sclavi se pedepseşte cu detenţia.

2. Traficul de sclavi include orice faptă de capturare, achiziţie şi plasare a unei persoane, cu scopul ţinerii în stare de sclavie, orice act de cumpărare a unui sclav în scopul revânzării sau schimbului acestuia, orice act de cedare prin vânzare sau schimb a unui sclav dobândit şi în general actul de trafic sau transport al sclavilor.

3. Fapta persoanei care desfăşoară orice fel de activitate pe o ambarcaţiune, având reprezentarea faptului că ambarcaţiunea are ca scop traficul de sclavi sau este utilizată deja în acest scop, precum şi persoana care continuă din proprie voinţă respectiva activitate, având reprezentarea scopului ambarcaţiunii sau a utilizării într-un astfel de scop, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin şase luni.

4. Fapta persoanei care a contribuit direct sau indirect la navlosirea ambarcaţiunii având cunoştinţă de faptul că navlosirea urmăreşte săvârşirea infracţiunii de trafic de sclavi, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin şase luni.

5. Fapta persoanei care transportă sclavi, fără a urmări scopul traficului de sclavi, dar şi fără ca transportul să fie în scopul liberării lor, se pedepseşte cu închisoarea.

6. Cu aceeaşi pedeapsă este pedepsit armatorul şi căpitanul ambarcaţiunii, care având reprezentarea faptei, săvârşesc transportul de sclavi.

Art. 323A – Traficul de fiinţe umane

1. Fapta persoanei care, prin violenţă sau prin ameninţarea cu violenţa sau prin alte forme de constrângere, abuz de autoritate sau răpire, racolează, transportă, transferă în interiorul sau în afara statului, reţine, adăposteşte, predă în schimbul unei contravalori sau gratuit sau primeşte de la o altă persoană, o fiinţă umană în scopul sustragerii de celule, ţesuturi sau organe, în scopul exploatării sau a predării victimei cu scopul de a fi exploatată de o altă persoană, prin acte de cerşetorie sau muncă, se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani şi cu pedeapsa pecuniară de zece mii până la cincizeci de mii de euro.

2. Cu pedeapsa prevăzută la alineatul precedent se pedepseşte persoana vinovată dacă, pentru a atinge acelaşi scop, obţine consimţământul victimei prin înşelăciune sau atrage victima [traficului], profitând de situaţia sa vulnerabilă, prin promisiuni, cadouri, plăţi sau alte beneficii.

3. Fapta persoanei care cu ştiinţă acceptă munca unei alte persoane, în condiţiile descrise în alin. 1 şi 2, sau veniturile din cerşetorie ale acestei persoane, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin şase luni.

4. Cu detenţie de cel puţin zece ani şi pedeapsa pecuniară de cincizeci mii până la una sută mii euro se pedepseşte persoana vinovată conform alineatele anterioare, dacă fapta: a) este îndreptată împotriva minorului sau a persoanei cu handicap fizic sau psihic; b) este săvârşită în mod profesionist; c) este săvârşită de un funcţionar care, în îndeplinirea atribuţiilor sale sau profitând de funcţia sa, săvârşeşte sau participă, în orice mod, la faptă; sau d) a fost urmată de vătămarea gravă a sănătăţii victimei sau a pus în pericol grav viaţa victimei.

5. Fapta persoanei care utilizează mijloacele din alin. 1 şi 2 pentru a recruta un minor în scopul utilizării acestuia în conflicte armate se pedepseşte cu detenţia de cel puţin zece ani şi pedeapsa pecuniară de cincizeci de mii până la o sută mii euro.

6. Cu detenţiunea pe viaţă se pedepseşte persoana vinovată conform alineatelor anterioare, dacă fapta a fost urmată de moartea victimei.

Art. 323B – Călătorii în scopul întreţinerii de raporturi sexuale sau alte acte sexuale cu minori (turism sexual)

Fapta persoanei care organizează, finanţează, direcţionează, supraveghează, promovează sau intermediază, în orice mod sau cu orice mijloc, călătorii în scopul săvârşirii de către participanţi a întreţinerii de raporturi sexuale sau alte acte sexuale cu minori, se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani. Fapta persoanei care în scopul de mai sus participă la călătoriile prevăzute în teza precedentă se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin un an, indiferent de răspunderea sa privind săvârşirea altor infracţiuni.

Art. 324 – Răpirea minorilor

1. Fapta persoanei care deplasează un minor, îndepărtându-l de părinţii săi, tutorii legali sau persoanele în grija cărora este încredinţat minorul, sau fapta

persoanei care sprijină sustragerea voluntară a minorului de sub autoritatea persoanelor de mai sus, se pedepseşte cu închisoarea. În cazul în care, lipsa îngrijirii minorului a fost urmată de vătămarea gravă a sănătăţii sau a pus în pericol grav viaţa minorului, fapta se pedepseşte cu cel puţin un an de închisoare.

2. În cazul în care minorul nu a împlinit paisprezece ani, pedeapsa este detenţia de până la zece ani, cu excepţia situaţiei în care fapta a fost săvârşită de o rudă pe linie ascendentă, situaţie în care se aplică alineatul anterior. În fiecare situaţie în care persoana vinovată a săvârşit fapta cu scopul de a exploata minorul prin ocupaţii imorale sau de a modifica statutul social al minorului, fapta se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani.

3. În cazul în care scopul persoanei vinovate, aşa cum se prevede în alineatele anterioare, este să încaseze o răscumpărare sau să constrângă [o altă persoană] în vederea unei acţiuni sau inacţiuni, pedeapsa este detenţia. În situaţia în care făptuitorul, în mod voluntar şi înainte de a profita de condiţiile sau pretenţiile impuse, a eliberat şi înapoiat minorul, sănătos şi integru, fapta se pedepseşte cu închisoarea.

Art. 325 – Privarea ilegală de libertate

Fapta persoanei care cu intenţie privează de libertate o altă persoană, împotriva voinţei sale, sau îi restrânge libertatea de mişcare în orice alt mod, se pedepseşte cu închisoarea, iar dacă privarea ilegală de libertate a durat o perioadă de timp îndelungată, fapta se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin doi ani.

Art. 326 – Privarea neconstituţională de libertate

Fapta persoanei care încalcă una dintre prevederile art. 6 din Constituţie, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin şase luni.

Art. 327 – Răpire involuntară

1. Fapta persoanei care în scopul căsătoriei sau al relaţiilor promiscue răpeşte sau privează ilegal de libertate (art. 325) o femeie, împotriva voinţei sale, sau o femeie cu deficienţe intelectuale sau incapabilă să opună rezistenţă din cauza pierderii cunoştinţei sau din cauza handicapului sau dintr-un alt motiv, se pedepseşte cu cel puţin un an de închisoare, dacă fapta a fost săvârşită în scopul căsătoriei. În cazul în care fapta a fost săvârşită în scopul relaţiilor promiscue, se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani.

2. Urmărirea penală se pune în mişcare în urma plângerii persoanei vătămate.

Art. 328 – Răpire voluntară

1. Fapta persoanei care în scopul căsătoriei sau al relaţiilor promiscue răpeşte sau privează ilegal de libertate o femeie necăsătorită şi minoră, cu acordul acesteia, dar fără acordul reprezentanţilor legali sau al persoanelor

în grija cărora a fost încredințată, se pedepsește, dacă fapta a fost săvârșită în scopul căsătoriei, cu închisoare de până la trei ani și dacă fapta a fost săvârșită în scopul relațiilor promiscue, cu închisoarea.

2. Urmărirea penală se pune în mișcare în urma plângerii persoanei vătămate.

Art. 329 – Prevederi generale

În cazul în care, în situațiile prevăzute la art. 327 și 328, răpirea a fost urmată de căsătoria cu femeia răpită, urmărirea penală se pune în mișcare numai după anularea căsătoriei.

Art. 330 – Acte de violență ilicită

Fapta persoanei care prin violență fizică sau prin amenințări cu violența fizică sau amenințări privind alte acțiuni sau inacțiuni, constrânge o altă persoană să săvârșească o acțiune, inacțiune sau omisiune, pentru care victima nu are nici o obligație, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, indiferent dacă fapta este săvârșită împotriva persoanei amenințate sau împotriva rudelor acesteia.

Art. 331 – Justițiarism

Fapta persoanei care ridică arbitrar pretenții privind dreptul pe care îl are în mod real sau din convingere și-l însușește, se pedepsește cu detenția de până la șase (6) luni sau cu amendă de până la trei mii (3.000) euro. Urmărirea penală se pune în mișcare numai în urma plângerii persoanei vătămate.

Art. 332 – Constrângerea [unei persoane] cu privire la demisie

Fapta persoanei care prin violență sau amenințări constrânge o altă persoană să participe la o asociere cu scopul desfacerii contractului colectiv de muncă, în vederea schimbării dispozițiilor cuprinse în respectivul contractul sau împiedică o altă persoană să părăsească asocierea, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu pedeapsă pecuniară.

Art. 333 – Amenințarea

1. Fapta persoanei care amenință cu acte de violență sau alte acțiuni sau inacțiuni ilegale, de natură a produce temere sau neliniște, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu pedeapsă pecuniară.

Cu pedeapsa din sub-alineatul anterior este pedepsită și persoana care, fără amenințarea cu acte de violență sau alte acțiuni sau inacțiuni ilegale, produce altei persoane temere sau neliniște, prin persecutarea constantă sau urmărirea acestuia, precum prin urmărirea constantă prin intermediul mijloacelor de comunicații sau electronice sau inspectări repetate în mediul familial, social sau profesional al acestuia, în pofida exprimării voinței sale opuse.

2. Urmărirea penală se pune în mișcare în urma plângerii persoanei vătămate.

Art. 334 – Tulburarea posesiei

1. Fapta persoanei care pătrunde ilicit sau rămâne împotriva voinței locatarului în locuința acestuia sau în locul său de muncă sau într-un spațiu închis aflat în posesia sa, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu pedeapsă monetară.

2. Faptele de mai sus sau faptele de violență săvârșite împotriva persoanelor sau bunurilor, precum și faptele de distrugere a proprietății altei persoane, în scopul împiedicării emiterii și a punerii în liberă circulație a ziarelor sau revistelor, precum și a punerii în liberă circulație a cărților, se pedepsesc cu cel puțin un an de închisoare; în nici o situație nu se admite înlocuirea sau suspendarea pedepsei.

3. Fapta persoanei care pătrunde ilicit într-un sediu sau spațiu al unei instituții publice, municipale sau comunitare sau [un spațiu] aflat în proprietatea unei persoane juridice de drept public sau al unei companii de utilitate publică sau al unui funcționar în cadrul unei licitații în timpul procedurii de executare silită sau rămâne în aceste spații împotriva voinței beneficiarului serviciului utilizat, declarată de reprezentantul legal sau angajatul respectivului beneficiar sau de beneficiarul licitației și provoacă astfel întreruperea sau tulburarea desfășurării conforme a serviciului sau a licitației, se pedepsește cu închisoarea de cel puțin șase luni. Cu închisoare de cel puțin trei luni se pedepsește și fapta persoanei care pătrunde ilegal sau rămâne în spațiile anterior amintite sau în alte unități în afara orelor de program, în scopul obstrucționării serviciilor puse la dispoziție.

4. Urmărirea penală în cazurile prevăzute la alin. 1 se pune în mișcare numai în urma plângerii persoanei vătămate.

Art. 335 – Instigarea la emigrare prin mijloace frauduleute

Fapta persoanei care în interes material și în mod fraudulos determină o altă persoană să emigreze din țară [Grecia], se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

CAPITOLUL XIX
Infracțiuni împotriva libertății sexuale și infracțiuni privind exploatarea sexuală în interes material

Art. 336 – Violul

1. Fapta persoanei care prin violență sau cu amenințarea unui pericol grav și iminent constrânge o altă persoană să întrețină relații sexuale sau alte acte sexuale sau să tolereze astfel de acte, se pedepsește cu detenția.

2. În cazul în care fapta prevăzută la alineatul precedent este săvârșită de două sau mai multe persoane împreună, pedeapsa este detenția de cel puțin zece ani.

Art. 337 – Încălcarea demnității sexuale

1. Fapta persoanei care prin gesturi promiscue sau propuneri privind acte de natură sexuală, încalcă grav demnitatea unei alte persoane cu privire la viața sa sexuală, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau pedeapsă pecuniară.

2. Cu închisoare de la trei luni până la doi ani se pedepsește și fapta prevăzută la alineatul precedent, dacă victima are o vârsta mai mică de 12 ani.

3. Persoana majoră care prin intermediul internetului sau al altui mijloc de comunicare, intră în contact cu o altă persoană care nu a împlinit cincisprezece ani și, prin gesturi promiscue sau propuneri privind acte de natură sexuală, încalcă grav demnitatea minorului cu privire la viața sa sexuală, se pedepsește cu închisoarea de cel puțin doi ani. În cazul în care fapta este săvârșită de obicei sau dacă a fost urmată de o întâlnire, fapta persoanei majore se pedepsește cu închisoarea de cel puțin trei ani.

4. Persoana majoră care prin intermediul internetului sau al altui mijloc de comunicare, intră în contact cu o altă persoană care pare să fie un minor cu vârsta mai mică de cincisprezece ani și, prin gesturi promiscue sau propuneri privind acte de natură sexuală, încalcă grav demnitatea acestuia cu privire la viața sa sexuală, se pedepsește cu cel puțin un an de închisoare. În cazul în care fapta este săvârșită de obicei sau dacă a fost urmată de o întâlnire, fapta [persoanei majore] se pedepsește cu închisoarea de cel puțin trei ani.

5. Urmărirea penală a persoanei care săvârșește actele prevăzute la alin. 1 din prezentul articol, exploatând statutul profesional al victimei sau situația persoanei care este într-un proces de căutare a unui loc de muncă, se pune în mișcare în urma plângerii persoanei vătămate, iar fapta se pedepsește cu închisoarea de la șase (6) luni până la trei (3) ani și pedeapsă pecuniară de cel puțin o mie (1.000) euro.

Art. 338 – Abuzul sexual

1. Fapta persoanei care abuzând de alienarea mintală a unei alte persoane sau incapacitatea sa de a opune rezistență din orice altă cauză, întreține relații sexuale cu aceasta sau orice alte acte sexuale cu această persoană, se pedepsește cu detenția de până la zece ani.

2. Fapta persoanei care abuzând de situațiile de mai sus încalcă demnitatea unei alte persoane în ceea ce privește viața sa sexuală prin gesturi de natură sexuală sau propuneri de natură sexuală, se pedepsește cu închisoarea de cel puțin șase luni. În cazul în care victima este minoră, se pedepsește cu detenția de până la zece ani.

3. În cazul în care fapta prevăzută la alin. 1 a fost săvârșită de două sau mai multe persoane [făptuitori] împreună, pedeapsa este detenția de cel puțin zece ani.

Art. 339 – Coruperea de minori

1. Fapta persoanei care săvârșește acte de natură sexuală cu o persoană cu vârsta mai mică de 15 ani sau o induce în eroare cu scopul de a determina

minorul să întreţină sau să accepte astfel de acte, în cazul în care nu face subiectului unei pedepse mai severe conform art. 351A, se pedepseşte după cum urmează: a) dacă victima nu a împlinit doisprezece ani, cu detenţie de cel puţin zece ani; b) dacă victima a împlinit doisprezece ani dar nu are mai mult de paisprezece ani, cu detenţie de până la zece ani; şi c) dacă a împlinit paisprezece ani, dar nu depăşeşte vârsta de cincisprezece ani, cu închisoare de cel puţin doi ani.

2. Actele de natură sexuală dintre minorii care nu au împlinit vârsta de cincisprezece ani nu se pedepsesc, cu excepţia situaţiei în care diferenţa de vârstă dintre aceştia depăşeşte trei ani, iar în acest caz sunt aplicate doar măsuri corective sau terapeutice.

3. Fapta persoanei care instigă sau atrage un minor să devină martor la un act sexual sau la un alt act de natură sexuală, se pedepseşte cu cel puţin un an de închisoare, chiar dacă minorul nu ia parte la aceste acte. Fapta din teza precedentă se pedepseşte cu închisoare de cel puţin doi ani când minorul este martor la un abuz sexual.

Art. 340 – Prevederi generale

În cazul în care oricare dintre faptele prevăzute la art. 336, 338 şi 339 a fost urmată de moartea victimei, pedeapsa este detenţiunea pe viaţă.

Art. 341 – Întreţinerea de acte sexuale prin mijloace fraudulente

Fapta persoanei care întreţine un act sexual cu o femeie prin inducere în eroare sau prin exploatarea unei erori, în urma căreia victima consideră că actul sexual a avut loc în cadrul căsătoriei, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin trei luni.

Art. 342 – Abuzul sexual săvârşit asupra minorilor

1. Fapta persoanei majore care se angajează în acte de natură sexuală cu un minor, aflat în grija sau sub tutela sa, chiar şi temporar, se pedepseşte după cum urmează: a) dacă victima nu a împlinit paisprezece ani, cu detenţie de cel puţin zece ani, b) dacă victima a împlinit paisprezece ani, neavând însă o vârstă mai mare de optsprezece ani, cu detenţie.

2. Constituie circumstanţe agravante săvârşirea faptei din primul alineat: a) de o rudă; b) de o persoană care locuieşte cu minorul sau are relaţii de prietenie cu rudele minorului; c) de un cadru didactic, pedagog, antrenor sau altă persoană care predă lecţii minorului; d) de o persoană care primeşte servicii din partea minorului; e) de un cleric cu care minorul are o relaţie spirituală; f) de un psiholog, medic, asistent spitalicesc sau un om de ştiinţă specialist care îşi oferă servicii minorului; g) de o persoană care abuzează de handicapul psihic sau fizic al minorului.

3. Fapta persoanei majore care, prin gesturi, propuneri sau prin povestiri, reprezentări sau prezentări ale actelor de natură sexuală atentează la pudoarea

minorului aflat în grija sau sub tutela sa, chiar şi temporar, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin şase luni şi, dacă fapta este săvârşită de obicei, cu închisoare de cel puţin doi ani. În aceste cazuri sunt aplicabile prevederile alin. 2.

Art. 343 – Abuzul sexual şi abuzul de autoritate

Cu cel puţin un an de închisoare se pedepsesc şi faptele următoarelor categorii de persoane: a) funcţionarul public care săvârşeşte acte de natură sexuală cu o persoană care depinde profesional de acesta, exploatând această relaţie; b) angajaţii numiţi sau angajaţii din cadrul închisorilor sau din cadrul altor unităţi de detenţie, şcoli, institute pedagogice, spitale, clinici sau unităţi terapeutice sau de recuperare sau alte instituţii în care se oferă îngrijire persoanelor vulnerabile, dacă săvârşesc această faptă împotriva persoanei internate în aceste instituţii.

Art. 344 – Plângerea penală

În cazurile prevăzute la art. 337 alin. 1 şi art. 341, urmărirea penală se pune în mişcare în urma plângerii penale. În cazul prevăzut la art. 336 urmărirea penală se pune în mişcare din oficiu. Cu toate acestea, prin excepţie şi prin ordin motivat, după aprobarea procurorului din cadrul curţii de apel, procurorul poate dispune neînceperea urmăririi penale sau, dacă s-a dispus începerea urmăririi penale, poate înainta cazul către consiliul competent al instanţei pentru delicte. Consiliul poate înceta definitiv urmărirea penală luând în considerare declaraţia victimei sau a persoanelor prevăzute la art. 118, în conformitate cu care publicitatea generată de urmărirea penală ar putea duce la traumatizarea psihică gravă a victimei.

Art. 345 – Incestul

1. Raportul sexual între rude, pe linie ascendentă sau descendentă, se pedepseşte: a) dacă este săvârşit de ascendenţi, cu detenţie de cel puţin zece ani dacă descendentul nu a împlinit cincisprezece ani, cu detenţie dacă descendentul a împlinit cincisprezece ani, dar nu are vârsta de optsprezece ani, cu închisoare de până la doi ani dacă descendentul a împlinit optsprezece ani; b. dacă este săvârşit de descendenţi, cu închisoare de până la doi ani; c) este săvârşit de fraţii biologici sau prin alianţă, cu închisoare de până la doi ani.

2. Nu se pedepseşte fapta descendenţilor sau fraţilor sau surorilor, dacă la momentul săvârşirii faptei nu împliniseră optsprezece ani.

Art. 346 – Acte de natură sexuală săvârşite între rude

1. În afară de raportul sexual, cu pedepsele prevăzute la art. 345 alin. 1 se pedepseşte şi întreţinerea oricăror alte acte de natură sexuală săvârşite de rudele menţionate la art. 345.

2. Art. 345 alin. 2 se aplică şi în această situaţie.

Art. 347 – Acte nenaturale de natură sexuală

[Abrogat; a se vedea art. 68 din Legea nr. 4356/2015.]

Art. 348 – Înlesnirea relațiilor promiscue între alte persoane

1. Fapta persoanei care în mod profesionist facilitează în orice mod actele de natură sexuală dintre alte persoane, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

2. Cu închisoare de până la trei ani și cu pedeapsa pecuniară se pedepsește și fapta persoanei care facilitează actele de natură sexuală între alte persoane prin mijloace frauduleute, chiar dacă nu acționează în mod profesionist.

3. Fapta persoanei care în mod profesionist sau urmărind un folos material încearcă să înlesnească, chiar și prin acoperire, prin publicarea unui anunț, unei imagini, unui număr de telefon sau prin transmiterea de mesaje electronice sau în orice alt mod acte de natură sexuală cu un minor, se pedepsește cu închisoarea și cu o pedeapsă pecuniară de zece mii până la o sută mii euro.

Art. 348A – Pornografia infantilă

1. Fapta persoanei care cu intenție produce, distribuie, publică, arată, importă sau exportă, transportă, oferă, vinde sau pune la dispoziție în alt mod, cumpără, achiziționează, dobândește sau deține materiale de pornografie infantilă, diseminează sau transmite informații privind săvârșirea faptelor de mai sus, se pedepsește cu cel puțin un an de închisoare și pedeapsa pecuniară de la zece mii până la una sută mii euro.

2. Fapta persoanei care cu intenție produce, oferă, vinde sau pune la dispoziție într-un alt mod, distribuie, transmite, cumpără, achiziționează sau deține materiale de pornografie infantilă sau diseminează informații privind săvârșirea faptelor de mai sus prin intermediul sistemelor informatice, se pedepsește cu închisoarea de cel puțin doi (2) ani și pedeapsa pecuniară de la cincizeci de mii până la trei sute de mii euro.

3. Reprezintă materiale de pornografie infantilă, în sensul alineatelor anterioare, reprezentările sau proiectarea reală sau virtuală, pe un suport de stocare electronic sau de un alt tip, a organelor sexuale sau a corpului minorului în general într-un mod în care evident provoacă excitație sexuală, precum și actele de natură sexuală, reale sau virtuale, întreținute de sau cu un minor.

4. Faptele prevăzute în alin. 1 și 2 se pedepsesc cu detenție de până la zece ani și pedeapsa pecuniară de o sută mii până la cinci sute mii euro:

a) dacă au fost săvârșite în mod profesionist sau de obicei;

b) dacă producerea materialului de pornografie infantilă este legată de exploatarea vulnerabilității, bolii psihice sau fizice sau a disfuncționalității corporale survenite în urma afecțiunii minorului sau prin întrebuințarea de violențe și amenințări împotriva minorului sau participarea minorului care nu a împlinit cincisprezece ani sau dacă producerea materialului de pornografie infantilă a pus viața minorului într-un pericol grav; și

c) dacă persoana care produce materialului de pornografie infantilă este una dintre persoanele menționate la art. 342 alin. 2 lit. a)-f) inclusiv. În cazul în care fapta prevăzută la lit. b) a fost urmată de vătămarea corporală gravă a victimei, pedeapsa este detenția de cel puțin zece ani și pedeapsă pecuniară de la trei sute mii până la cinci sute mii euro, iar dacă a fost urmată de moartea victimei, pedeapsa este detențiunea pe viață.

5. Fapta persoanei care cu știință dobândește acces la materialele de pornografie infantilă prin intermediul sistemelor informatice se pedepsește cu cel puțin un an (1) închisoare.

Art. 348B – Ademenirea minorilor în scopuri de natură sexuală

Fapta persoanei care cu intenție, prin intermediul sistemelor informatice, propune minorului care nu a împlinit cincisprezece ani, o întâlnire cu aceasta sau cu o altă persoană, în scopul săvârșirii împotriva minorului a infracțiunilor prevăzute la art. 339 alin. 1 și 2 sau art. 348A, iar dacă propunerea este urmată de alte acte care duc la o astfel de întâlnire, se pedepsește cu închisoarea de cel puțin doi (2) ani și pedeapsa pecuniară de la cincizeci de mii până la două sute mii euro.

Art. 348C – Producții pornografice cu minori

1. Fapta persoanei care instigă sau atrage un minor pentru a participa în producții pornografice sau organizează astfel de producții, se pedepsește astfel: a) dacă victima nu a împlinit doisprezece ani, cu detenție de cel puțin zece ani, b) dacă victima a împlinit doisprezece ani, dar nu paisprezece ani, cu detenție de până la zece ani, c) dacă victima a împlinit paisprezece ani, nefiind însă mai mare de cincisprezece ani, cu închisoare de cel puțin doi ani; și d) dacă victima a împlinit cincisprezece ani, cu cel puțin un an (1) închisoare. Fapta persoanei care cu știință, după ce a achitat o contravaloare, urmărește o producție pornografică la care participă minori, se pedepsește, în cazurile prevăzute la lit. a) și b) din teza precedentă cu închisoare de cel puțin doi ani, în cazurile prevăzute la lit. c) și d) cu cel puțin un an de închisoare.

2. În cazul în care faptele din alineatul precedent au fost săvârșite prin constrângere, violență sau amenințare, pentru a determina minorul să participe la producții pornografice sau în scopul unui folos material în urma acestor producții, se stabilesc următoarele pedepse: a) în cazul prevăzut la lit. a) din alineatul precedent, detenția de cel puțin cincisprezece ani; b) în cazul prevăzut la lit. b), detenția de până la cincisprezece ani; c) în cazul prevăzut la lit. c), detenția de până la zece ani; și d) în cazul prevăzut la lit. d), detenția de până la opt ani.

3. Producție pornografică, în sensul alineatelor anterioare, reprezintă expunerea organizată în direct, destinată vizionării sau ascultării, printre altele și cu ajutorul tehnologiei informatice: a) a minorului care întreține acte de natură sexuală, reale sau virtuale; sau b) a organelor sexuale și, în general, a corpului minorului într-un mod în care evident produce excitație sexuală.

Art. 349 – Proxenetismul

1. Fapta persoanei care, pentru a deservi depravarea altor persoane, racolează sau determină un minor să practice prostituţia sau încurajează, constrânge, înlesneşte sau participă la practicarea prostituţiei de către minori, se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani şi cu pedeapsa pecuniară de la zece mii până la cincizeci mii euro.

2. Cu detenţie şi pedeapsă pecuniară de la cincizeci mii până la o sută mii euro se pedepseşte şi fapta săvârşită: a) împotriva unei persoane cu vârsta mai mică de cincisprezece ani; b) prin mijloace frauduloase; c) de un ascendent sau rudă pe linie ascendentă prin alianţă sau de către părintele adoptiv, soţul, tutorele legal sau o altă persoană căreia i-a fost încredinţat minorul spre creştere, educare, supraveghere sau care deţine custodia minorului, chiar şi temporar; d) de un funcţionar care în îndeplinirea atribuţiilor sau profitând de funcţia sa, săvârşeşte sau participă în orice mod la săvârşirea faptei; e) cu ajutorul mijloacelor electronice de comunicare; [sau] f) prin oferirea sau promisiunea plăţii unor sume de bani sau a oricărui alt beneficiu.

3. Fapta persoanei care în mod profesionist sau în interes material, recrutează femei în scopul practicării prostituţiei, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin 18 luni şi pedeapsă pecuniară. Săvârşirea faptei de către un funcţionar care în îndeplinirea atribuţiilor sau profitând de funcţia sa, săvârşeşte sau participă în orice mod la săvârşirea faptei, constituie circumstanţă agravantă.

Art. 350 – Exploatarea prostituatei

Fapta bărbatului care este întreţinut, în totalitate sau în parte, de o femeie care practică prostituţia în mod profesionist, prin exploatarea câştigurilor obţinute ilicit, se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni până la trei ani, dacă nu se dispune o pedeapsă mai severă pentru o infracţiune mai gravă.

Art. 351 – Exploatarea sexuală

1. Fapta persoanei care, prin violenţă, ameninţări cu violenţa sau prin alte mijloace de constrângere, prin subjugare sau abuz de autoritate sau prin răpire, recrutează, transportă sau transferă în stat sau în afara statului, reţine, adăposteşte, predă unei alte persoane, cu sau fără un interes material, sau primeşte o fiinţă umană de la o altă persoană, în scopul exploatării sexuale, pentru sine [făptuitorul] sau pentru o altă persoană, se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani şi pedeapsa pecuniară de la zece mii până la cincizeci mii euro.

2. Cu pedeapsa din alineatul precedent se pedepseşte persoana vinovată dacă, pentru a atinge acelaşi scop, obţine consimţământul victimei prin mijloace frauduleute sau ademeneşte victima, profitând de vulnerabilitatea sa, prin promisiuni, cadouri, plăţi sau prin acordarea altor beneficii.

3. Fapta persoanei care cu ştiinţă întreţine acte de natură sexuală cu o altă persoană, în condiţiile prevăzute în alin. 1 şi 2, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin şase luni.

4. Cu detenţie de cel puţin zece ani şi pedeapsa pecuniară de la cincizeci mii până la o sută mii euro se pedepseşte persoana vinovată conform alineatele anterioare, dacă fapta: a) este săvârşită împotriva minorului sau este legată de incapacitatea intelectuală sau surzenia victimei; b) este săvârşită de una dintre persoanele prevăzute la art. 349 alin. 2 lit. c); este săvârşită în conexiune cu intrarea, şederea sau ieşirea ilegală a victimei din ţară; d) este săvârşită în mod profesionist; e) este săvârşită de un funcţionar care în îndeplinirea atribuţiilor sau profitând de funcţia sa, săvârşeşte sau participă în orice mod la săvârşirea faptei; sau f) a fost urmată de vătămarea extrem de gravă a sănătăţii victimei sau a pus într-un pericol grav viaţa victimei.

5. În cazul în care oricare dintre faptele prevăzute în alin. 1 şi 2 au fost urmate de moartea victimei, pedeapsa este detenţiunea pe viaţă.

6. Exploatarea sexuală prevăzută în alineatele anterioare reprezintă întreţinerea actelor de natură sexuală în schimbul unui interes material sau cu scopul folosirii, în interes material, al corpului, vocii, imaginii unei persoane pentru acte de natură sexuală, reale sau simulate sau cu scopul de a pune la dispoziţie servicii care urmăresc excitaţia sexuală.

Art. 351A – Acte de natură sexuală cu un minor în schimbul unei sume de bani

1. Actele de natură sexuală cu un minor, săvârşite de persoana majoră în schimbul unei sume de bani sau altor beneficii materiale sau actele de natură sexuală determinate de o persoană majoră, în acelaşi mod, săvârşite în prezenţa persoanei majore sau în prezenţa unei alte persoane majore, se pedepsesc astfel: a) dacă victima nu a împlinit vârsta de zece ani, cu detenţie de cel puţin zece ani şi pedeapsă pecuniară de la o sută mii până la cinci sute mii euro; b) dacă victima a împlinit vârsta de zece ani, dar nu are mai mult de cincisprezece ani, cu detenţie de până la zece ani şi pedeapsa pecuniară de la cincizeci mii până la o sută de mii euro; şi c) dacă a împlinit vârsta de cincisprezece ani, cu cel puţin un an de închisoare şi pedeapsa pecuniară de zece mii până la cincizeci mii euro. La calcularea judiciară pedepsei nu se aplică prevederile art. 83 lit. e).

2. Săvârşirea de obicei a faptei de către persoana majoră, conform alineatului anterior constituie circumstanţă agravantă.

3. În cazul în care fapta din primul alineat a fost urmată de moartea victimei, pedeapsa este detenţiunea pe viaţă.

Art. 352 – Măsuri de siguranţă

În cazurile prevăzute la art. 347 alin. 2, 348, 349, 350 şi 351 se aplică şi prevederile privind trimiterea într-o unitate de muncă restricţiile privind domiciliul prevăzute la art. 72, 73 şi 74.

Art. 352A – Examinarea medicală în vederea diagnosticării psihice şi a tratării făptuitorului şi a victimei infracţiunilor împotriva libertăţii sexuale şi infracţiunilor privind exploatarea sexuală

1. În cazul în care victima este minoră, suspectul sau inculpatul acuzat de săvârşirea de infracţiuni împotriva libertăţii sexuale şi infracţiuni de exploatare sexuală, conform prevederilor cuprinse în capitolul XIX din Codul penal, sunt supuşi la o examinare medicală în vederea stabilirii unui diagnostic pentru stabilirea stării psihice şi sexuale. Această examinare se dispune numai consimţământul persoanei în cauză, de către procurorul competent, în procedura de cameră preliminară, sau de către judecătorul de instrucţie competent, în eventualitatea cercetării judecătoreşti, sau de către instanţă în timpul procedurii principale.

2. În cazul în care autorul infracţiunii prevăzută la alineatul anterioare este condamnat, instanţa, cu condiţia prevăzută în alin. 1, poate dispune ca acesta să urmeze un program de terapie psihosexuală, iar această măsură poate fi executată fie în perioada executării pedepsei principale sau indiferent de această perioadă. La aceste programe pot participa şi persoanele urmărite sau cele reţinute în arest preventiv, cu consimţământul acestora, fără ca această participare să influenţeze dreptul la apărare sau prezumţia de nevinovăţie.

3. De asemenea, minorul victimă a faptelor prevăzute în alin. 1, este supus la o examinare specială a stării psihice şi fizice pentru a se stabili necesitatea terapiei. Tratamentul terapeutic al minorului-victimă se dispune de către procurorul competent, în procedura de cameră preliminară, sau de către judecătorul de instrucţie competent, în eventualitatea cercetării judecătoreşti, sau de către instanţă în timpul procedurii principale.

4. În cazul în care se consideră necesar pentru protecţia minorului-victimă, procurorul, judecătorul de instrucţie sau instanţa dispune îndepărtarea făptuitorului din mediul înconjurător al victimei sau îndepărtarea victimei şi şederea temporară a acesteia într-un mediu protejat, precum şi interzicerea comunicării dintre făptuitor şi victimă.

5. Printr-un ordin comun emis la propunerea Ministrului Justiţiei şi a Ministrului Sănătăţii şi Solidarităţii Sociale, în termen de şase luni de la emiterea prezentei legi, se prezintă detaliile examinării cu privire la diagnosticare, precum şi a tratamentului terapeutic al victimei sau a inculpatului.

Art. 352B – Protejarea vieţii private a minorului victimă

Fapta persoanei care, în urma denunţării unei fapte care reprezintă infracţiuni împotriva libertăţii sexuale şi infracţiuni de exploatare sexuală în interes material, până la pronunţarea unei hotărâri irevocabile, face publice în orice mod circumstanţe care ar putea duce la dezvăluirea identităţii minorului-victimă, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 353 – Provocarea unui scandal prin acte obscene

1. Fapta persoanei care, în mod public, săvârşeşte un act obscen, urmat de un scandal, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

2. Fapta persoanei care cu ştiinţă atacă în mod brutal pudoarea unei alte persoane prin acte obscene săvârşite în faţa acesteia, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu pedeapsă pecuniară. În cazul în care fapta din teza precedentă este realizată în faţa unei persoane cu vârsta mai mică de cincisprezece ani, fapta se pedepseşte cu închisoarea. Urmărirea penală pentru faptele prevăzute în prezentul alineat se pune în mişcare în urma plângerii persoanei vătămate.

CAPITOLUL XX
Infracţiuni privind căsătoria şi familia

Art. 354 – Tulburarea statutului familial

Fapta persoanei care modifică sau ascunde, în orice mod, statutul unei alte persoane şi, în special, persoana care înregistrează fals un copil, se pedepseşte cu închisoarea.

Art. 355 – Înşelăciunea privind căsătoria

Fapta persoanei care prin mijloace înşelătoare convinge o altă persoană să încheie o căsătorie nulă sau anulabilă, în cazul în care căsătoria a fost declarată nulă din acest motiv, se pedepseşte cu închisoarea. Urmărirea penală se pune în mişcare doar la plângerea persoanei vătămate.

Art. 356 – Bigamia

1. Fapta soţului care a încheiat o nouă căsătorie înainte de desfacerea definitivă sau anularea căsătoriei anterioare, precum şi persoana care încheie împreună cu acesta o nouă căsătorie în cunoştinţă de cauză a faptului că există o căsătorie care nu a fost desfăcută sau anulată se pedepseşte cu închisoarea.

2. Termenul de prescripţie al urmăririi penale începe după ce una din cele două căsătorii a fost desfăcută sau declarată nulă.

Art. 357 – Adulterul

[Abrogat prin art. 6 din Legea nr. 1272/82].

Art. 358 – Încălcarea obligaţiei de întreţinere şi a acordului privind vizitarea

1. Fapta persoanei care cu rea intenţie încalcă obligaţia de întreţinere care îi este stabilită de lege şi care a fost recunoscută, chiar şi provizoriu, de instanţă sau printr-un acord notarial legalizat conform articolului 1441 din Codul Civil, într-un mod în care beneficiarul suportă privaţiuni sau este silit să accepte ajutorul altora, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

2. Fapta persoanei care, în mod intenționat, nu se conformează clauzelor acordului legalizat la notar conform articolului 1441 din Codul Civil, cu privire la comunicarea cu copiii minori, este pedepsită cu închisoare începând de la șase (6) luni, dacă fapta nu este incriminată mai grav de alte prevederi

Art. 359 – Abandonarea femeii gravide

Fapta persoanei care abandonează o femeie fără resurse sau neajutorată în alt mod, care a fost lăsată de acesta gravidă și care din cauza sarcinii sau a graviditățiinu se poate îngriji singură se pedepsește cu închisoarea de până la un an. Urmărirea penală se pune în mișcare doar la plângerea persoanei vătămate.

Art. 360 – Neglijență în supravegherea minorului

1. Fapta persoanei care, deși are obligația supravegherii unui minor sub 18 ani omite să îl împiedice de la săvârșirea unei infracțiuni sau de la practicarea prostituției, se pedepsește cu închisoarea de până la un an, dacă nu se aplică alte prevederi mai severe.

2. Fapta persoanei care din culpă este răspunzătoare pentru omisiunea prevăzută în alineatul precedent se pedepsește cu închisoarea de până la trei luni.

3. Pedeapsa de la alin. 1 se extinde la închisoare de până la doi ani și cea de la alin. 2 la închisoare de până la șase luni, dacă vinovați de omisiune au fost părinții, curatorii sau tutorii în grija cărora a fost plasat minorul conform art. 122 din prezentul Cod.

4. În cazul în care fapta săvârșită de minor constituie contravenție, autorul faptelor prevăzute la alin. 1-3 poate fi exceptat de la pedeapsă, conform hotărârii instanței.

CAPITOLUL XXI
Infracțiuni împotriva onoarei

Art. 361 – Insulta

1. Fapta persoanei care, cu excepția situațiilor de defăimare (art. 367 și 363), ofensează onoarea altei persoane verbal, prin acțiuni sau în orice alt mod, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu pedeapsă pecuniară. Pedeapsa pecuniară poate fi aplicată și împreună cu pedeapsa cu închisoarea.

2. Când ofensarea onoarei nu este extrem de gravă, dacă sunt luate în calcul circumstanțele și persoana ofensată, autorul faptei se pedepsește cu arest sau cu amendă.

3. Dispozițiile din art. 308 alin. 3 au aplicare și în această situație.

Art. 361A – Insulta prin acțiuni neprovocată

1. Insulta săvârșită prin acțiuni (art. 361 alin. 1), se pedepsește cu închisoarea de cel puțin trei luni, dacă a avut loc fără a fi provocată de victimă.

2. În cazul în care la fapta din alineatul precedent au participat două sau mai multe persoane, se stabileşte închisoarea de cel puţin şase luni.

Art. 361B – [fără titlu]

1. Fapta persoanei care furnizează bunuri sau oferă servicii sau anunţă printr-o invitaţie publică furnizarea sau prestarea acestora, excluzând din aversiune anumite persoane pentru motive legate de rasă, culoare, apartenenţă etnică sau naţională, provenienţă genealogică, religie, handicap, orientare sexuală, identitate sau caracteristici de gen, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin trei (3) luni şi pedeapsa pecuniară de cel puţin o mie cinci sute (1.500) euro.

2. În cazul în care la fapta din alineatul precedent au participat două sau mai multe persoane, se stabileşte pedeapsa cu închisoarea de cel puţin şase (6) luni şi pedeapsa pecuniară de la cinci mii (5.000) până la douăzeci şi cinci mii (25.000) euro.

Art. 362 – Discreditarea

Fapta persoanei care în orice mod susţine faţă de un terţ sau răspândeşte despre o altă persoană o informaţie care poate aduce atingere cinstei sau reputaţiei acestuia se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu pedeapsă pecuniară. Pedeapsa pecuniară poate fi aplicată şi împreună cu pedeapsa cu închisoarea.

Art. 363 – Defăimarea

În cazul în care, în situaţia prevăzută la art. 362 informaţia este falsă şi autorul a ştiut că acesta este falsă, fapta se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin trei luni. Împreună cu închisoarea se poate dispune şi pedeapsa pecuniară. Se poate, de asemenea, stabili şi interzicerea drepturilor politice, conform art. 63.

Art. 364 – Discreditarea [şi defăimarea] unei societăţi pe acţiuni

1. Fapta persoanei care în orice mod susţine faţă de un terţ sau diseminează despre o societate pe acţiuni o anumită informaţie legată de afaceri, de situaţia financiară sau în general de activităţile sale sau de persoanele care o conduc sau o administrează şi care poate aduce atingere încrederii publicului în respectiva societate sau în general în activitatea acesteia se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu pedeapsă pecuniară.

2. Nu este pedepsit inculpatul dacă se dovedeşte că informaţia susţinută sau diseminată este adevărată.

3. Fapta persoanei care a cunoscut că informaţia susţinută sau diseminată este falsă, se pedepseşte cu închisoarea.

Art. 365 – Ofensarea memoriei persoanelor decedate

Fapta persoanei care ofensează memoria persoanelor decedate cu insulte brutale sau afirmaţii rău voitoare sau prin defăimare (art. 363) se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni.

Art. 366 – Prevederi generale

1. În cazul în care informaţia prevăzută la art. 362 este adevărată, fapta nu se pedepseşte. Cu toate acestea, dovedirea adevărului informaţiei este interzisă când acesta implică exclusiv relaţii privind viaţa de familie sau viaţa privată, dacă nu aduc atingere interesului public şi susţinerea sau diseminarea s-a realizat în mod răuvoitor.

2. În cazul în care, în situaţiile prevăzute la art. 362, 363, 364 şi 365 informaţia susţinută sau răspândită de autor reprezintă infracţiune pentru care s-a pus în mişcare urmărirea penală, procesul [cu privire la defăimare sau discreditare] se anulează până la finalizarea urmăririi penale Se consideră că informaţia defăimătoare este adevărată dacă hotărârea este una de condamnare şi falsă dacă hotărârea este una de achitare şi se sprijină pe faptul că nu s-a demonstrat că persoana [defăimată sau discreditată] a săvârşit infracţiunea.

3. Dovedirea adevărului evenimentului privitor la defăimare nu exclude pedepsirea pentru insultă, dacă din modul în care s-a manifestat sau din circumstanţele în care a fost săvârşită defăimarea rezultă scopul insultei [conform art. 361].

Art. 367 – [fără titlu]

1. Nu constituie infracţiuni: a) aprecierile negative privind lucrări ştiinţifice, artistice sau profesionale; b) exprimările negative incluse într-un document al unei autorităţi publice privind aspecte legate de atribuţiile profesionale; şi c) manifestările care au loc pentru executarea atribuţiilor legale, exercitarea puterii legale sau salvgardarea (protecţia) dreptului sau a altui interes legal; sau d) orice alte situaţii similare.

2. Dispoziţiile anterioare nu se aplică: a) când aprecierile şi manifestările de mai sus conţin elementele constitutive ale faptei prevăzute la art. 363; şi b) când din modul de manifestare sau din circumstanţele în care a fost săvârşită fapta, rezultă scopul insultei.

Art. 368 – Plângerea penală

1. În cazurile prevăzute la art. 361, 362, 363, 364 şi 365, urmărirea penală se pune în mişcare doar în urma plângerii persoanei vătămate. În cazul în care victima este poliţist, funcţionar portuar, pompier sau funcţionar sanitar şi fapta a avut loc în timpul executării serviciului de către persoana care a acţionat cu trăsăturile acoperite sau distorsionate, urmărirea penală în cazul prevăzut la art. 361 se pune în mişcare din oficiu.

2. În cazul prevăzut la art. 365, soţul supravieţuitor şi copiii persoanei decedate au dreptul să înainteze plângerea şi, în lipsa acestora, dreptul este deţinut de părinţi şi fraţi şi surori. În cazul prevăzut la art. 364, consiliul de administraţie şi orice altă persoană cu interese legitime au dreptul să înainteze plângerea.

3. În cazul în care victima este funcţionar public şi fapta a avut loc în timpul exercitării atribuţiilor de serviciu sau din motive privind exercitarea

acestora, autoritatea superioară şi ministrul de resort au, de asemenea, dreptul să depună plângere.

Art. 369 – Publicarea hotărârii

1. Art. 229 alin. 3 se aplică şi în cazurile prevăzute la art. 361, 362, 363, 364 şi 365 în favoarea persoanei care a înaintat plângerea. Termenul pentru publicarea acestei hotărâri începe de la comunicarea acesteia. În cazul în care fapta a fost săvârşită printr-o publicare în presă, publicarea trebuie să se facă prin includerea cel puţin într-un singur ziar a motivării şi dispozitivului hotărârii.

2. Editorul ziarului sau al revistei în care a fost inclusă publicarea ce a produs condamnarea trebuie să includă în întregime hotărârea în ziarul sau revista sa, în decurs de opt zile de la comunicarea acesteia în aceeaşi poziţie şi cu aceleaşi date, aşa cum a fost înregistrată şi publicarea ofensatoare, în caz contrar, fapta se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau pedeapsă pecuniară.

CAPITOLUL XXII
Încălcarea confidenţialităţii

Art. 370 – Încălcarea secretului corespondenţei

1. Fapta persoanei care, fără drept şi în scopul de a lua la cunoştinţă de conţinutul acestora, deschide o scrisoare închisă sau un alt document închis sau încalcă spaţiul închis în care sunt păstrate sau în orice mod dobândeşte acces la secrete străine citind sau copiind sau imprimând în orice mod o scrisoare sau un alt document se pedepseşte cu pedeapsa pecuniară sau cu închisoarea de până la un an.

2. Urmărirea penală se pune în mişcare în urma plângerii persoanei vătămate.

Art. 370A – Încălcarea secretului comunicărilor telefonice şi a convorbirilor verbale [directe]

1. Fapta persoanei care interceptează ilicit sau în orice alt mod intervine asupra dispozitivului, conexiunii sau reţelei de prestări servicii de telefonie sau a sistemului material sau de software care este utilizat pentru prestarea unor asemenea servicii, în scopul ca el însuşi sau altă persoană să fie informat sau să imprime pe un material conţinutul convorbirii telefonice între terţi sau datele poziţiei şi parcursului respectivei comunicaţii, se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte fapta din teza precedentă şi când făptuitorul imprimă pe un material conţinutul convorbirii sale telefonice cu o altă persoană fără a avea consimţământul expres al celui din urmă.

2. Fapta persoanei care monitorizează ilicit prin mijloace tehnice speciale sau imprimă pe un material o convorbire verbală între terţi sau imprimă pe

un material o faptă care nu este publică a altei persoane, se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte fapta din teza precedentă şi când făptuitorul imprimă pe un material conţinutul convorbirii sale cu o altă persoană fără a avea consimţământul expres al celui din urmă.

3. Cu detenţie de până la zece ani se pedepseşte şi fapta persoanei care face uz de informaţia sau materialul pe care a fost imprimată aceasta în modalităţile prevăzute în alin. 1 şi 2 din prezentul articol.

4. În cazul în care autorul faptelor prevăzute în alin. 1, 2 şi 3 din prezentul articol este furnizor de servicii de telefonie sau reprezentant legal al acestuia sau membru al consiliului de administraţie sau responsabil cu asigurarea confidenţialităţii sau angajat sau colaborator al furnizorului sau realizează investigaţii private sau săvârşeşte faptele acestea în mod profesionist sau de obicei sau a urmărit încasarea unui onorariu, pedeapsa este detenţia de până la zece ani şi pedeapsa pecuniară de la cincizeci şi cinci de mii (55.000) până la două sute de mii (200.000) de euro.

5. În cazul în care faptele prevăzute în alin. 1 şi 3 din prezentul articol implică încălcarea secretului militar sau diplomatic sau privesc secretul care face referire la siguranţa statului sau la siguranţa instalaţiilor de utilitate publică, se pedepsesc conform art. 146 şi 147 din Codul penal.

Art. 370B – [fără titlu]

1. Fapta persoanei care în mod ilicit copiază, imprimă, utilizează, dezvăluie unui terţ sau în orice situaţie violează date sau programe de calculator, care constituie secrete de stat, ştiinţifice sau profesionale sau secrete ale unei companii publice sau din sectorul privat, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin trei luni. Secrete sunt considerate şi cele pe care deţinătorul lor legal, dintr-un interes justificat, le tratează ca secrete, în special când a luat măsuri pentru a împiedica terţii să le ia la cunoştinţă.

2. În cazul în care făptuitorul este în serviciul posesorului datelor, precum şi dacă secretul este de extrem de mare însemnătate financiară, se stabileşte cel puţin un an de închisoare.

3. În cazul în care este vorba despre secrete militare sau diplomatice sau despre secrete care fac referire la siguranţa statului, fapta prevăzută la alin. 1 se pedepseşte conform art. 146 şi 147.

4. Urmărirea penală cu privire la faptele prevăzute în alin. 1 şi 2 se pune în mişcare în urma plângerii persoanei vătămate.

Art. 370C – Accesul ilegal la un sistem informatic

1. Fapta persoanei care, fără drept, copiază sau utilizează programe de calculator, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase (6) luni şi pedeapsă pecuniară de la (290) euro până la cinci mii nouă sute (5. 900) euro.

2. Fapta persoanei care, fără drept, dobândeşte acces în totalitate sau parţial la sistemul informatic sau la date transmise prin sistemele de telecomunicaţii,

cu nerespectarea interdicţiilor sau măsurilor de siguranţă pe care le-a luat reprezentantul său legal, se pedepseşte cu închisoarea. În cazul în care fapta face referire la relaţiile internaţionale sau la siguranţa statului, se pedepseşte conform art. 148.

3. În cazul în care făptuitorul este în serviciul deţinătorului legal al sistemului informatic sau al datelor, fapta din alineatul precedent se pedepseşte doar dacă este interzisă expres în regulamentul intern sau prin decizia scrisă a deţinătorului sau a unui angajat competent al acestuia.

4. Urmărirea penală cu privire la faptele prevăzute în alin. 1-3 se pune în mişcare în urma plângerii persoanei vătămate.

Art. 370D – [fără titlu]

1. Fapta persoanei care, fără drept, şi cu ajutorul mijloacelor artificiale monitorizează sau imprimă pe un material transmiteri de date sau emisii electromagnetice care nu sunt publice de la, către sau în cadrul unui sistem informatic sau intervine asupra acestora în scopul ca el însuşii sau altă persoană să se informeze cu privire la conţinutul acestora, se pedepseşte cu detenţia de până la zece (10) ani.

2. Cu pedeapsa din alin. 1 se pedepseşte şi fapta persoanei care face uz de această informaţie sau materialul pe care a fost imprimată aceasta în modurile prevăzute în alin. 1.

3. În cazul în care faptele din alin. 1 şi 2 implică încălcarea secretului militar sau diplomatic sau privesc secretul care face referire la siguranţa statului în timp de război, se pedepsesc conform art. 146.

Art. 370E – [fără titlu]

Cu închisoare de până la doi (2) ani se pedepseşte şi fapta persoanei care, fără drept, şi în scopul săvârşirii uneia dintre infracţiunile prevăzute la art. 370B, 370C alin. 2 şi 3 şi 370D produce, vinde, achiziţionează spre utilizare, importă, deţine, distribuie sau tranzacţionează în alt mod: a) dispozitive sau programe pentru calculator, proiectate sau adaptate în special în scopul săvârşirii uneia dintre infracţiunile prevăzute la art. 370B, 370C şi 370D, b) parole sau coduri de acces sau alte date conexe cu ajutorul cărora este posibil să se dobândească acces la sistemul informatic în totalitate sau în parte.

Art. 371 – Încălcarea secretului profesional

1. Clericii, avocaţii şi orice tip de reprezentanţi legali, notari, medici, moaşe, farmacişti şi alte persoane cărora unii le încredinţează de obicei din cauza profesiei lor sau a calităţii lor secrete private precum şi asistenţii acestor persoane, sunt pedepsiţi cu pedeapsă pecuniară sau cu închisoarea de până la un an dacă dezvăluie secretele private care le-au fost încredinţate sau pe care le-au aflat ca rezultat al profesiei sau calităţii lor.

2. În mod similar se pedepseşte şi fapta persoanei care, după decesul uneia dintre persoanele din alin. 1, şi din această cauză devine posesorul

documentelor sau al notiţelor persoanei decedate privind exercitarea profesiei sau calităţii sale şi din acestea dezvăluie secretele private.

3. Urmărirea penală se pune în mişcare în urma plângerii persoanei vătămate.

4. Fapta nu reprezintă infracţiune şi nu se pedepseşte dacă persoana vinovată a urmărit îndeplinirea îndatoririi sale sau asigurarea unui interes legitim sau esenţial justificat din orice alt motiv, public sau privat sau al unei alte persoane care nu a putut fi păstrat într-un alt mod.

CAPITOLUL XXIII
Infracţiuni împotriva proprietăţii

Art. 372 – Furtul

1. Fapta persoanei care sustrage un bun mobil străin (în totalitate sau parţial) din posesia unei alte persoane cu scopul de a şi-l însuşi în mod ilegal, se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin trei luni şi dacă obiectul furtului este de o valoare extrem de mare cu închisoare de cel puţin doi ani.

2. Bun mobil se consideră conform codului şi energia electrică, pe aburi şi orice alt tip de energie.

3. Sunt aplicabile dispoziţiile art. 72 cu privire la trimiterea persoanei vinovate într-o unitate de muncă.

Art. 373 – [fără titlu]

Pentru furt se pedepseşte şi fapta persoanei care profanează mormintele urmărind să dobândească ilicit foloase patrimoniale pentru sine sau pentru o altă persoană.

Art. 374 – Cazuri de furt calificat

Furtul se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani: a) dacă dintr-un loc destinat cultului religios a fost sustras un lucru care îi este închinat acestui loc b) dacă a fost sustras un lucru cu semnificaţie ştiinţifică, artistică, arheologică sau istorică, care se afla într-o colecţie expusă comun sau într-o construcţie publică sau în alt loc public c) dacă a fost sustras un lucru care era transportat cu orice mijloc de comunicaţii public sau a fost plasat într-un loc destinat aşezării lucrurilor spre transport sau preluare sau era transportat de un călător d) dacă furtul a fost săvârşit de două sau mai multe persoane care s-au unit pentru a săvârşi furturi sau tâlhării e)dacă fapta a fost săvârşită de o persoană care săvârşeşte furturi sau tâlhării în mod profesionist sau de obicei sau dacă valoarea totală a obiectelor depăşeşte suma de o sută douăzeci de mii (120.000) euro.

Art. 374A – [fără titlu]

1. Fapta persoanei care sustrage din posesia altei persoane un mijloc de transport auto cu scopul exclusiv de a-l utiliza pentru o perioadă redusă de timp se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

2. Urmărirea penală se pune în mişcare doar în urma plângerii părţii vătămate.

3. Dispoziţiile art. 384 se aplică şi pentru infracţiunea din alin. 1 din prezentul articol, însă împreună cu remiterea lucrului este necesară în fiecare situaţie şi despăgubirea completă a victimei.

Art. 375 – Sustragerea ilicită

1. Fapta persoanei care îşi însuşeşte în mod ilicit un lucru (în totalitate sau parţial) mobil care a ajuns în posesia sa în orice mod se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani şi, dacă obiectul delapidării are o valoare extrem de mare, cu cel puţin un an de închisoare. În cazul în care valoarea totală depăşeşte suma de o sută douăzeci mii (120.000) euro, se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani.

2. În cazul în care este vorba despre un obiect de valoare extrem de mare care a fost încredinţat persoanei vinovate din cauza necesităţii sau a calităţii sale de mandatar, curator sau tutore al victimei sau de depozitar sau de administrator al patrimoniului străin, persoana vinovată se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani. În cazul în care obiectul total al faptei din teza precedentă depăşeşte suma de o sută douăzeci de mii (120.000) euro, aceasta reprezintă o circumstanţă agravantă.

3. Prin bunul străin se asimilează şi: a) contravaloarea primită de persoana vinovată pentru bunul mobil care i-a fost încredinţat spre vânzare, precum şi b) bunul mobil dobândit de persoana vinovată cu bani sau alte lucruri care i-au fost încredinţate pentru a achiziţiona sau a schimba în mod corespunzător lucrul dobândit.

Art. 376 – Tăinuirea unui bun

Fapta persoanei care găseşte un bun pierdut şi nu anunţă găsirea acestuia în paisprezece zile autorităţilor sau publicului sau beneficiarului se pedepseşte cu pedeapsă pecuniară. În cazul în care obiectul este lipsit de semnificaţie, instanţa poate hotărî neaplicarea pedepsei.

Art. 377 – Furturi şi sustrageri ilicite cu valoare redusă

1. În cazul în care furtul sau sustragerea ilicită are drept obiect un bun de o valoare nesemnificativă, se pedepseşte cu pedeapsă pecuniară sau cu închisoarea de până la şase luni. În cazul în care însă fapta a fost săvârşită din nevoie pentru utilizare imediată sau consumul obiectului furtului sau sustragerii ilicite, instanţa poate să aprecieze fapta ca nepedepsită.

2. În cazurile prevăzute în prezentul articol urmărirea penală se pune în mişcare doar în urma plângerii persoanei vătămate.

Art. 378 – Furt sau sustrageri ilicite împotriva rudelor

Infracţiunile de furt sau sustragere ilicită sunt urmărite penal doar în urma plângerii persoanei vătămate, dacă sunt săvârşite: a) între rude şi rude de

sânge pe linie directă, părinții adoptivi și copiii adoptați, soți și logodnici, frați precum și soții și logodnicii lor; b) de către un soț/soție din averea pe care a lăsat-o soția/soțul c) împotriva unui curator sau tutore al persoanei vinovate, precum și în detrimentul persoanei de care persoana vinovată sau participantul la infracțiune depinde sau cu care trăiește în aceeași casă.

Art. 379 – Înapoierea bunului însușit

[Abrogat prin art. 34 din Legea nr. 3904/2010]

Art. 380 – Tâlhăria

1. Fapta persoanei care prin violență împotriva unei persoane sau prin amenințări privind integritatea corporală sau viața, sustrage de la o altă persoană (în totalitate sau parțial) un bun mobil sau o forțează pe respectiva persoană să i-l predea pentru a și-l însuși în mod ilegal, se pedepsește cu detenția. Săvârșirea faptei din teza precedentă prin acoperirea sau distorsionarea trăsăturilor chipului făptuitorului constituie circumstanță agravantă. În cazul în care persoana vinovată de această faptă a purtat o armă de atac sau o armă de foc dotată cu cartușe de peste 40 mm sau mitralieră sau automat sau grenadă sau mecanism exploziv sau o armă grea sau o armă de artilerie, fapta se pedepsește cu detenția de cel puțin zece ani.

2. În cazul în care, în urma săvârșirii faptei, a survenit decesul unei persoane sau vătămarea corporală gravă sau dacă fapta a fost săvârșită cu o gravitate extremă împotriva persoanei sau dacă făptuitorul a utilizat o armă de atac sau o armă de foc dotată cu cartușe de peste 40 mm sau mitralieră sau automat sau grenadă sau mecanism exploziv sau o armă grea sau o armă de artilerie, fapta se pedepsește cu detențiunea pe viață.

3. Aceleași pedepse (alin. 1 și 2) sunt aplicate persoanei care a fost prinsă în flagrant furând și a utilizat violență corporală împotriva persoanei sau amenințări privind integritatea corporală sau viața, cu scopul de a păstra bunul furat.

Art. 381 – Distrugerea bunului aflat în proprietatea altei persoane

1. Fapta persoanei care cu intenție distruge sau deteriorează un bun aflat în proprietatea altei persoane (în totalitate sau în parte) sau face imposibilă în orice alt mod utilizarea acestuia se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

2. În cazul în care distrugerea are ca obiect un lucru de o valoare semnificativă sau prejudiciul produs de distrugere este neglijabil, persoana vinovată se pedepsește cu detenția până la șase (6) luni sau cu amendă de până la trei mii (3.000) de euro.

Art. 381A – Distrugerea datelor electronice [respectiv interferența informatică ilicită]

1. Fapta persoanei care, fără drept, șterge, distruge, alterează sau ascunde date digitale dintr-un sistem informatic, face imposibilă utilizarea acestora

sau în orice mod elimină accesul la aceste date, se pedepseşte cu închisoarea până la trei (3) ani. În cazuri infracţiunilor minore, instanţa poate să nu aplice o pedeapsă, având în vedere circumstanţele săvârşirii faptei.

2. Fapta din primul alineat se pedepseşte: a) cu închisoare de la unul (1) până la trei (3) ani, dacă a fost săvârşită cu ajutorul unui instrument care a fost proiectat în principal pentru realizarea atacului care influenţează un mare număr de sisteme informatice sau atacurilor care au produs prejudicii semnificative de mare întindere sau tulburarea pentru un mare interval de timp a serviciilor sistemelor informatice, prejudicii financiare extrem de mari sau o pierdere semnificativă de date; b) cu cel puţin un an de închisoare (1), dacă a produs prejudicii semnificative şi în special întreruperea de mare întindere sau pentru o perioadă extinsă a serviciilor sistemelor informatice, prejudicii financiare extrem de mari sau o pierdere semnificativă de date; şi c) cu cel puţin un an de închisoare (1), dacă a fost săvârşită împotriva sistemelor de informaţii care constituie parte din infrastructura pentru aprovizionarea populaţiei cu bunuri sau servicii de importanţă vitală. Prin bunuri sau servicii de importanţă vitală se înţelege în special apărarea naţională, sănătatea, comunicaţiile, transporturile şi energia.

3. În cazul în care faptele din alineatele anterioare au fost săvârşite în contextul unui grup cu acţiuni structurate şi de durată, format de mai mult de trei persoane, care urmăreşte săvârşirea mai multor infracţiuni din prezentul articol, faptele se pedepsesc cu închisoarea de cel puţin doi (2) ani.

4. Urmărirea penală cu privire la fapta se pune în mişcare în urma plângerii persoanei vătămate.

Art. 381B – [fără titlu]

Cu închisoarea de până la doi (2) ani, se pedepseşte şi fapta persoanei care, fără drept şi cu scopul săvârşirii uneia dintre infracţiunile prevăzute la art. 381A alin. 1, 2 şi 3 produce, vinde, achiziţionează spre utilizare, importă, deţine, distribuie, sau tranzacţionează în alt mod: a) dispozitive sau programe de computer proiectate sau adaptate în principal în scopul săvârşirii vreuneia dintre infracţiunile prevăzute la art. 381A, b) parole sau coduri de acces sau alte date conexe prin utilizarea cărora este posibil să se dobândească acces în totalitate sau în parte la un sistem informatic.

Art. 382 – Cazuri de distrugere calificată [a proprietăţii]

1. Cu închisoare de cel puţin trei luni se pedepseşte distrugerea bunurilor aflate în proprietatea altei persoane, prevăzută la art. 381 alin. 1, dacă a avut loc fără a fi provocată de către victimă.

2. Cu pedeapsa din alineatul anterior este pedepsit făptuitorul, dacă obiectul faptei prevăzut la art. 381 alin. 1: a) este un bun utilizat în beneficiul public; b) are valoare extrem de mare; c) distrugerea s-a realizat prin incendiu sau prin unul din mijloacele prevăzute la art. 270.

3. În cazul în care la fapta din primul alineat participă două sau mai multe persoane sau se aplică şi unul dintre cazurile prevăzute la alin. 2, se stabileşte închisoarea de cel puţin şase luni.

4. Fapta persoanei care, conform dispoziţiilor prevăzute la articolul precedent, provoacă distrugerea sau deteriorarea unui monument arheologic sau artistic sau istoric plasat într-un spaţiu public se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin un an cu excepţia situaţiei în care fapta se pedepseşte mai sever prin alte prevederi.

Art. 383 – Prevederi generale

În cazurile prevăzute la art. 381 şi 382 alin. 2 lit. b) urmărirea penală se pune în mişcare doar în urma plângerii persoanei vătămate.

Art. 384 – Despăgubirea victimei

1. Infracţiunile prevăzute la art. 372-374, 375-377, 381 şi 382 nu se pedepsesc, dacă persoana vinovată, din proprie voinţă şi înainte de a fi audiată în orice mod pentru fapta sa de către autorităţi, înapoiază bunul fără a prejudicia o terţă parte sau despăgubeşte complet victima. Înapoierea parţială sau despăgubirea înlătură pedeapsa doar pentru partea respectivă.

2. În cazul în care autorul faptei prevăzute la alin. 1, înainte de punerea în mişcare a acţiunii penale, înapoiază bunul fără a prejudicia o terţă parte şi victima sau moştenitorii acesteia declară că nu mai au alte pretenţii din această faptă sau despăgubeşte complet victima, achitând în mod dovedit sau conform declaraţiilor victimei sau ale moştenitorilor suma principală şi penalităţile de întârziere, se dispune neînceperea urmăririi penale, iar cazul este clasat printr-o decizie motivată a procurorului din cadrul instanţei pentru delicte.

3. Fapta persoanei care săvârşeşte delictele prevăzute la art. 372, 373, 375-377, 381 şi 382 nu se pedepseşte dacă, până la finalul procedurii probatorii în prima instanţă, înapoiază bunul, iar victima sau moştenitorii acesteia declară că nu mai au alte pretenţii sau despăgubeşte complet victima, achitând în mod dovedit sau conform declaraţiilor victimei sau ale moştenitorilor suma principală şi penalităţile de întârziere.

4. Cu privire la tentativa de săvârşire a faptelor din alin. 1 este suficientă declaraţia victimei sau a moştenitorilor conform căreia au fost despăgubiţi.

5. Declaraţia victimei sau a moştenitorilor conform căreia au fost despăgubiţi complet este valabilă pentru toţi participanţii, cu excepţia celor care declară că nu o acceptă.

Art. 384A – Represiunea daunelor provocative

[Abrogat prin art. 34 din Legea nr. 3904/2010].

CAPITOLUL XXIV
Infracțiuni împotriva proprietății

Art. 385 – Extorcarea

1. Fapta persoanei care, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 380, în scopul de a dobândi pentru sine sau pentru o altă persoană beneficii ilicite, constrânge o altă persoană prin violență sau amenințări, să întreprindă acțiuni sau inacțiuni sau omisiuni, care să aibă ca rezultat un prejudiciu asupra bunurilor persoanei constrânse [astfel] sau [asupra bunurilor] altei persoane se pedepsește: a) conform dispozițiilor prevăzute la art. 380, alin. 1 și 2, dacă fapta a fost săvârșită prin violență fizică împotriva persoanei sau prin amenințări la adresa integrității corporale sau vieții, b) dacă persoana vinovată a utilizat violențe sau amenințări cu violența împotriva societății comerciale, profesiei, funcției sau altei activități desfășurată de persoana constrânsă sau de o altă persoană sau s-a oferit să ofere sau oferă protecție pentru evitarea producerii unui astfel de prejudiciu cauzat de către un terț, se pedepsește cu închisoarea de cel puțin doi ani și nu se permite înlocuirea sau suspendarea pedepsei. În cazul în care faptele de mai sus sunt săvârșite de obicei sau în mod profesionist (sau dacă din circumstanțele faptei se dovedește că persoana vinovată este extrem de periculoasă), se pedepsește cu detenția de până la zece ani. În orice altă situație fapta se pedepsește cu închisoarea de cel puțin trei luni.

2. De asemenea, se aplică prevederile art. 72 privind trimiterea către o unitate de muncă.

Art. 386 – Înșelăciunea

1. Fapta persoanei care, în scopul de a dobândi pentru sine sau pentru o altă persoană un folos patrimonial necuvenit, cauzează un prejudiciu asupra bunurilor altei persoane, convingând o altă persoană să întreprindă o acțiunea, inacțiune sau omisiune având reprezentarea unor evenimente false ca fiind reale sau disimularea ilicită sau tăinuirea unor informații reale se pedepsește cu închisoarea de cel puțin trei luni și dacă prejudiciul provocat este extrem de mare, cu închisoare de cel puțin doi ani.

2. De asemenea, se aplică prevederile art. 72 privind trimiterea către o unitate de muncă.

3. Pedeapsa este detenția de până la zece ani: a) dacă persoana vinovată săvârșește înșelăciunea în mod profesionist sau de obicei și beneficiul total sau prejudiciul total depășesc suma de treizeci de mii (30.000) de euro; sau b) dacă beneficiul total sau prejudiciul total depășesc suma totală de o sută douăzeci de mii (120.000) de euro.

Art. 386A – Frauda informatică

Fapta persoanei care în scopul de a dobândi pentru sine sau pentru o altă persoană un folos patrimonial necuvenit, cauzează un prejudiciu asupra

bunurilor altei persoane, influențând rezultatul procedurii de prelucrare a datelor digitale, prin configurarea incorectă a programului electronic sau prin utilizarea unor elemente incorecte sau deficitare sau fără drept de utilizare a datelor sau prin intervenția fără drept asupra sistemului informatic, se pedepsește cu pedepsele prevăzute la articolul precedent. Există un prejudiciu patrimonial și dacă persoanele prejudiciate nu sunt cunoscute. Pentru calcularea valorii prejudiciului nu este relevant numărul persoanelor prejudiciate.

Art. 387 – Înșelăciunea minoră

În cazul în care prejudiciul cauzat prin înșelăciune este minor se aplică în consecință prevederile art. 377 alin. 1 și 2.

Art. 388 – Înșelăciunea privind asigurările

1. Fapta persoanei care, în scopul de a colecta pentru sine sau pentru o altă persoană o sumă pentru care a asigurat un bun mobil sau imobil, cauzează prejudiciul pentru care s-a realizat asigurarea, se pedepsește cu închisoarea de cel puțin șase luni.

2. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și fapta persoanei care în scopul de mai sus își auto-produce vătămarea corporală sau exacerbează consecințele vătămării corporale care a intervenit ca urmare a accidentului.

Art. 389 – Producerea frauduloasă a unui prejudiciu

1. Fapta persoanei care cu intenție cauzează un prejudiciu ilicit, determinând o altă persoană, prin prezentarea de evenimente false ca fiind reale sau prin disimularea ilicită sau tăinuirea unor informații reale, să întreprindă o acțiune, inacțiune sau omisiune cu privire la o faptă, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu pedeapsă pecuniară.

2. Urmărirea penală se pune în mișcare doar în urma plângerii persoanei vătămate.

Art. 390 – Abuzul de încredere

Fapta persoanei care cu știință prejudiciază patrimoniul altei persoane, pe care îl are în grijă sau administrare (în totalitate sau în parte sau doar pentru o anumită faptă) pe baza legii sau a actelor juridice, se pedepsește cu închisoarea de cel puțin trei (3) luni. În cazul în care prejudiciul patrimonial depășește suma de treizeci de mii (30.000) euro, fapta se pedepsește cu detenția de până la zece (10) ani.

Art. 391 – Sustragere de la plata biletului

Fapta persoanei care utilizează un mijloc de transport comun destinat uzului public fără să achite contravaloarea biletului, sub orice formă, se pedepsește cu detenția sau cu amenda. Urmărirea penală se pune în mișcare în urma plângerii persoanei vătămate.

Art. 392 – Acceptarea frauduloasă de bunuri şi servicii

1. Fapta persoanei care, cu intenţia de a nu achita contravaloarea, achiziţionează pentru consumul imediat, alimente sau băuturi sau acceptă servicii de cazare sau servicii, a căror contravaloare este plătibilă imediat conform procedurilor comerciale, se pedepseşte cu pedeapsa pecuniară sau cu închisoarea de până la trei luni.

2. Urmărirea penală se pune în mişcare doar în urma plângerii persoanei vătămate.

Art. 393 – Prevederi generale

[Abrogat prin art. 34 lit. b) din Legea nr. 3904/2010].

Art. 394 – Acceptarea şi plasarea produselor infracţiunii

1. Fapta persoanei care, cu intenţie ascunde, cumpără, primeşte ca garanţie sau în alt mod acceptă în posesie un bun provenit din infracţiune sau transferă către altă persoană posesia asupra unui asemenea bun sau contribuie la transferul sau asigură în alt mod posesia unei alte persoane, se pedepseşte cu închisoarea, indiferent dacă autorul infracţiunii în urma căreia a provenit bunul este pedepsit.

2. În cazul în care obiectul faptei din alineatul anterior este de valoare mică, fapta se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni şi urmărirea penală se pune în mişcare doar în urma plângerii persoanei vătămate.

3. Cu bunurile provenite din faptele infracţionale este asimilată şi contravaloarea lor, precum şi obiectele dobândite prin intermediul acestora.

4. În cazul în care persoana vinovată săvârşeşte aceste fapte în mod profesionist sau de obicei sau a acţionat din interes personal sau dacă bunul are o valoare extrem de mare, se stabileşte închisoarea de cel puţin şase luni. De asemenea, se aplică prevederile art. 72 privind trimiterea către o unitate de muncă.

Art. 394A – Legalizarea venitului generat în urma activităţii infracţionale

[Abrogat; a se vedea art. 9 din Legea nr. 2331/1995]

Art. 395 – [fără titlu]

[Abrogat; a se vedea art. 34 din Legea nr. 3904/2010].

Art. 396 – Obstrucţionarea concurenţei

Fapta persoanei care, prin licitaţii publice, împiedică prin violenţă sau ameninţări, libera concurenţă sau îndepărtează cu ajutorul darurilor sau promisiunilor persoana care ofertează sau are intenţia de a oferta, se pedepseşte cu închisoarea.

Art. 397 – Fraudarea creditorilor

1. Debitorul care cu intenţie zădărniceşte în totalitate sau parţial despăgubirea creditorului, vătămând, distrugând sau anulând valoarea, ascunzând

sau înstrăinând fără o contravaloare echivalentă şi solvabilă vreun element patrimonial, construind datorii false sau acte legale false, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu pedeapsă pecuniară, dacă fapta se supune unei pedepse mai grave, conform altor prevederi.

2. În mod identic se pedepseşte şi fapta persoanei care săvârşeşte una dintre aceste fapte în favoarea debitorului.

3. Urmărirea penală se pune în mişcare doar în urma plângerii persoanei vătămate.

Art. 398 – Falimentul

Fapta persoanei reprezentând bancrută frauduloasă conform dispoziţiilor de drept comercial se pedepseşte cu cel puţin un an de închisoare, iar fapta persoanei reprezentând faliment simplu se pedepseşte cu cel mult doi ani închisoare. Urmărirea penală pentru infracţiunea de faliment simplu se pune în mişcare în urma plângerii persoanei vătămate de către judecătorul sindic sau de către creditorul falimentarului.

Art. 399 – Obstrucţionarea exercitării dreptului

1. Fapta persoanei care cu intenţie sustrage sau distruge, în totalitate sau în parte un bun pe care îl are în proprietate, făcând astfel imposibilă pentru beneficiar exercitarea dreptului de uzufruct, utilizare, locuire, asigurare reală sau reţinere asupra acestui bun, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu pedeapsă pecuniară.

2. În mod identic se pedepseşte şi fapta persoanei care săvârşeşte oricare dintre aceste fapte în favoarea proprietarului.

3. Urmărirea penală se pune în mişcare doar în urma plângerii persoanei vătămate.

Art. 400 – Pescuitul ilegal

1. Fapta persoanei care pescuieşte în apele cu privire la care o altă persoană deţine dreptul de pescuit, fără permisiunea acestuia, se pedepseşte cu pedeapsa pecuniară sau cu închisoarea de până la şase luni.

2. În cazul în care fapta reprezentând pescuit ilegal este săvârşită în mod profesionist sau de obicei, fapta se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

3. Urmărirea penală se pune în mişcare doar în urma plângerii persoanei vătămate.

Art. 401 – Pescuitul în apele teritoriale

Fapta cetăţeanului străin care pescuieşte fără drept în zona de coastă a statului elen se pedepseşte cu pedeapsa pecuniară sau cu închisoarea de până la şase luni.

Art. 402 – Prevederi generale

[Abrogat; a se vedea art. 34 lit. b) din Legea nr. 3904/2010].

Art. 403 – Producerea de datorii împotriva minorilor

1. Fapta persoanei care din interes personal şi prin exploatarea deficienţei intelectuale sau a lipsei de experienţă a unui minor acceptă pentru sine sau pentru o altă persoană, din partea minorului şi prin prejudicierea sa, promisiunea sau asigurarea plăţii unei sume de bani sau dispunerea altei prestaţii cu valoare financiară se pedepseşte cu pedeapsa pecuniară sau cu închisoarea de până la un an.

2. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi fapta persoanei care înstrăinează ulterior sau oferă ca garanţie o creanţă dobândită de minor de tipul menţionat în alin. 1 sau urmăreşte îndeplinirea avantajelor materiale care izvorăsc din aceasta.

3. Urmărirea penală se pune în mişcare doar în urma plângerii persoanei vătămate.

Art. 404 – Cămătăria

1. Fapta persoanei care într-o tranzacţie legală pentru dispunerea oricărui credit, reînnoire a acestuia sau prelungire a termenului de plată exploatează necesitatea, incapacitatea spirituală, deficienţa intelectuală, lipsa de experienţă sau starea de excitaţie psihică a persoanei care primeşte creditul, agreând sau primind, pentru sine sau pentru o altă persoană, foloase patrimoniale, care în funcţie de circumstanţele speciale sunt evident disproporţionale cu prestaţia persoanei vinovate [creditor], se pedepseşte cu închisoarea de cel puţin şase luni şi cu pedeapsă pecuniară.

2. Cu aceleaşi pedepse se pedepseşte şi fapta: a) persoanei care, indiferent de condiţiile de mai sus, la furnizarea sau prelungirea termenului de plată, la reînnoirea sau achitarea anticipată a unui împrumut, agreează sau primeşte pentru sine sau pentru o altă persoană foloase patrimoniale care depăşesc procentul echitabil al dobânzii conform legii; b) persoana care înstrăinează în continuare sau dă ca garanţie o creanţă pe care a dobândit-o şi care este de tipul celei menţionate în alin. 1 sau alin. 2 lit. a) sau urmăreşte îndeplinirea beneficiilor rezultate în urma cămătăriei, care decurg din această creanţă.

3. În cazul în care fapta persoanei reprezintă săvârşirea în mod profesionist sau de obicei a faptelor de cămătărie de tipul celor din alin. 1 şi 2, fapta se pedepseşte cu detenţia de până la zece ani şi pedeapsă pecuniară.

4. În cazul în care faptele din alineatul precedent sunt săvârşite de persoane juridice, răspunderea penală revine administratorilor şi directorilor acestora.

Art. 405 – Specula

1. Fapta persoanei care, cu privire la tranzacţii legale, cu excepţia celor menţionate la art. 404 alin. 1 şi în aceleaşi circumstanţe, agreează sau primeşte pentru sine sau pentru o altă persoană, foloase patrimoniale care depăşesc valoarea propriei sale prestaţii cât şi pentru ca în funcţie de circumstanţele speciale să se afle în disproporţionalitate evidentă cu aceasta, se pedepseşte,

dacă este săvârşită în mod profesionist sau de obicei, cu închisoare de cel puţin trei luni şi pedeapsă pecuniară.

2. Se aplică şi în acest caz art. 404 alin. 6[1)].

Art. 406 – Înşelăciunea privind actele de brokeraj

Fapta persoanei care din aviditate exploatează lipsa de experienţă sau incapacitatea intelectuală a altei persoane înşelând prin fapte speculative de brokeraj care nu aparţin domeniului în care îşi desfăşoară activitatea sau profesia persoana înşelată şi sunt în mod evident disproporţionate în raport cu averea sa [a victimei], iar în baza acestui fapt, pot induce sau pot cauza distrugerea financiară a acestuia, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 406A – Despăgubirea persoanelor prejudiciate

1. Elementul infracţional al infracţiunilor prevăzute la art. 386-406 este anulat, dacă cel vinovat prin propria sa voinţă şi înainte de a fi audiat în orice mod pentru fapta sa de către autorităţi despăgubeşte complet victima. Despăgubirea parţială anulează elementul infracţional doar pentru partea respectivă.

2. În cazul în care persoana vinovată de faptele din alin. 1 până la începerea urmăririi penale, despăgubeşte complet victima, achitând în mod dovedit sau conform declaraţiilor victimei sau a moştenitorilor acestuia creditul principal şi dobânzile de penalizare, nu se începe urmărirea penală şi cazul se clasează prin decizia motivată a procurorului din cadrul instanţei pentru delicte.

3. Delictele, prevăzute la art. 386 -406, nu se pedepsesc dacă, până la finalul procedurii probatorii în primă instanţă, victima este complet despăgubită, făptuitorul achitând în mod dovedit sau conform declaraţiilor victimei sau a moştenitorilor acestuia creditul principal şi dobânzile de penalizare.

4. Prevederile art. 384 alin. 4 şi 5 se aplică în consecinţă.

5. Asupra infracţiunii prevăzute la art. 390 nu se aplică prevederile alineatului precedent, când fapta se îndreaptă împotriva statului, a persoanelor juridice de drept public şi a organismelor din administraţia publică locală de grad prim şi secund.

CAPITOLUL XXV
Cerşetoria şi vagabondajul

Art. 407 – Cerşetoria

Fapta persoanei care cerşeşte din indolenţă sau din dorinţă de câştig financiar sau de obicei se pedepseşte cu detenţia de până la şase (6) luni sau cu amendă până la trei mii (3.000) de euro. Pedeapsa pecuniară poate fi stabilită şi împreună cu pedeapsa detenţiei.

[1)] Art. 405 alin. 2 se referă la o dispoziţie a art. 404 care a fost abrogată.

Art. 408 – Vagabondajul

[Abrogat; a se vedea art. 1 alin. 12 lit. b) din Legea nr. 2207/1994].

Art. 409 – Neîmpiedicarea cerşetoriei sau vagabondajului

Se pedepseşte cu închisoare de până la şase luni sau cu pedeapsă pecuniară: a) fapta persoanei care instigă la cerşetorie sau nu împiedică practicarea cerşetoriei sau vagabondajul persoanelor pe care le are în grijă sau care sunt în întreţinerea acesteia. b) fapta persoanei care oferă sau furnizează altora persoane cu vârsta sub 18 ani sau care au depăşit această vârstă, fiind însă handicapaţi fizic sau intelectual, pentru a produce prin vârsta lor tânără sau prin eventualele boli psihice sau corporale mila sau curiozitatea publicului pentru a obţine un beneficiu patrimonial pentru sine sau pentru altă persoană.

Art. 410 – Prevederi generale

Dispoziţiile art. 72 privind trimiterea într-o unitate de muncă se aplică şi în cazurile prevăzute la art. 407-409.

CAPITOLUL XXVI
Contravenţiile

I. Prevederi generale

Art. 411 – Răspunderea privind contravenţiile săvârşite de alte persoane

Proprietarii de fabrici sau alţi directori sau şefi de echipă, din orice domeniu, inclusiv domeniul industrial artizanal, precum şi furnizorii de servicii în antrepriză şi comercianţii poartă răspunderea pentru contravenţiile săvârşite de subordonaţi sau reprezentanţii lor, care se numără printre faptele dispuse sau interzise privind realizarea proiectelor lor, dacă le cunosc şi le pot împiedica sau dacă există posibilitatea ca aceştia să fie în culpă cu privire la supravegherea acestora.

Art. 412 – Recidivişti sau autori de obicei ai delictelor

1. Fapta persoanei, pedepsită în mod repetat, cel puţin însă de două ori în decurs de doi ani, cu pedeapsa arestului pentru aceeaşi contravenţie sau o contravenţie concurentă, care săvârşeşte o nouă astfel de contravenţie, se pedepseşte cu pedeapsa arestului majorată până la dublul celei prevăzute de lege pentru contravenţia săvârşită.

2. Aceeaşi dispoziţie se aplică, indiferent de durata pedepsei, dacă din corelaţia noii contravenţii cu cele anterioare se dovedeşte că autorul săvârşeşte contravenţiile de obicei sau în mod profesionist.

II. Contravenţiile speciale

Art. 413 – Acceptarea de distincţii şi remuneraţii acordate de o putere străină

Cetăţeanul care acceptă de la o putere străină un salariu, o pensie, un titlu, o medalie sau alt însemn distinctiv fără autorizaţia expresă a guvernului se pedepseşte cu detenţia de până la trei luni sau cu amendă sau ambele pedepse.

Art. 414 – Practicarea ilegală a profesiei

1. Fapta persoanei care, fără autorizaţie din partea autorităţii, practică o profesie care este supusă autorizării prin lege, se pedepseşte cu amenda sau arestul.

2. Această prevedere nu se aplică: a) dacă autorizaţia prevăzută de lege urmăreşte exclusiv scopuri fiscale; şi b) în situaţiile reglementate în mod specific de lege.

Art. 415 – Schimbarea abuzivă a numelui

Fapta persoanei care fără permisiunea autorităţii îşi modifică numele de familie sau îşi dă un nume de familie străin se pedepseşte cu arest.

Art. 416 – Cauzarea de tulburare

Fapta persoanei care cu intenţie provoacă tulburare altei persoane sau mobilizează autoritatea sau forţele armate solicitând ajutor în mod fals sau utilizând în mod nejustificat semne de pericol sau prin anunţuri amăgitoare sau superstiţioase sau zvonuri, se pedepseşte cu arest sau cu amendă dacă fapta nu se pedepseşte mai sever prin alte prevederi.

Art. 417 – Tulburarea liniştii publice

Fapta persoanei care tulbură în mod public preocupările, relaxarea sau liniştea pe timp de noapte a locuitorilor cu zgomote excesive produse în exercitarea profesiei sau care sunt produse în alt mod sau cu zgomote, altercaţii sau orice alte fapte se pedepseşte cu arest sau cu amendă.

Art. 418 – Depăşirea orei de noapte

În cazul în care restaurantele sau alte centre de relaxare sau divertisment public nu îşi opresc funcţionarea în timpul orelor de noapte stabilite de poliţie se stabileşte pedeapsa cu amendă sau arest: a) cu privire la directorul unităţi care tolerează şederea peste această oră; şi b) cu privire la clienţii obişnuiţi care rămân în unitate în ciuda îndemnului de a părăsi incinta făcut de directorul unităţii sau agentul de poliţie.

Art. 419 – Contravenţii privind reprezentaţiile publice

Cu arest sau cu amendă se pedepseşte şi fapta persoanei care organizează reprezentaţii publice, teatrale sau alte reprezentări publice fără autorizaţia

autorității de poliție, precum și persoana care, în legătură cu asemenea manifestări sau reprezentații, încalcă prevederile emise de autorități privind locul, momentul sau modul de desfășurare a acestora.

Art. 420 – Încălcarea prevederilor privind drumurile publice

Fapta persoanei care încalcă prevederile emise de autoritatea competentă și în special prevederile autorităților de poliție care urmăresc siguranța, ordinea, confortul, liniștea sau curățenia pe drumurile publice sau în piețe sau a apelor se pedepsește cu amendă sau arest de până la două luni.

Art. 421 – Încălcarea prevederilor privind litoralul

Cu amendă sau cu detenție de până la două luni se pedepsește și fapta persoanei care încalcă prevederile autorității competente și în special prevederile autorităților de poliție emise pentru protejarea litoralului, a țărmurilor maritime, a lacurilor sau râurilor și plantațiile sau alte amplasamente aflate pe acestea.

Art. 422 – Neîmpiedicarea vătămării produse de otrăvire

Fapta persoanei care are reprezentarea faptului că din utilizarea unui bun poate rezulta un pericol de otrăvire a unei persoane sau a unui animal și neglijează împiedicarea pericolului cu mijloacele care îi stau la dispoziție se pedepsește cu detenția de până la două luni sau cu amendă.

Art. 423 – Producerea ilegală și furnizarea de substanțe otrăvitoare

Cu detenție de până la două luni sau cu amendă, dacă alte prevederi nu impun o pedeapsă mai severă, se pedepsește și fapta persoanei care: a) produce, vinde sau administrează în alt mod otrăvuri fără autorizația necesară din partea autorității. Prevederile art. 414 alin. 2 lit. a) se aplică și în această situație; [sau] b) încalcă prevederile autorității competente și în special prevederile autorităților de poliție privind producerea, vânzarea sau administrarea în alt mod a otrăvurilor sau se face vinovat prin unele din aceste demersuri de orice neglijență, din care poate rezulta vătămarea altei persoane sau a unui animal aflat în proprietatea unei alte persoane.

Art. 424 – Contravenții privind paza și transportul substanțelor otrăvitoare

Cu pedepsele prevăzute la art. 423, dacă alte prevederi nu impun o pedeapsă mai severă, se pedepsește și fapta persoanei care: a) deține în orice mod o substanță otrăvitoare și nu depune diligențele necesare pentru depozitarea ei, pentru a se evita orice modificare sau utilizare vătămătoare a respectivei substanțe; b) încalcă prevederile autorității competente și, în special, prevederile autorităților de poliție privind paza și transportul substanțelor otrăvitoare.

Art. 425 – Interacțiuni periculoase pentru sănătatea altor persoane

Fapta persoanei care suferă de o boală transmisibilă și intră în contact personal cu altă persoană, contact prin care se poate transmite direct boala, se pedepsește cu detenția de până la cinci luni sau cu amendă.

Art. 426 – Încălcarea prevederilor privind persoanele decedate

Fapta persoanei care încalcă prevederile emise de autoritatea competentă privind protecția sănătății publice și care privesc expunerea publică a persoanelor decedate sau momentul, locul sau modul de înmormântare a acestora se pedepsește cu detenția de până la două luni sau cu amendă.

Art. 427 – Încălcarea prevederilor privind curățenia [și igiena]

Fapta persoanei care încalcă prevederile autorității competente și în special prevederile autorităților de poliție privind condițiile sanitare [și standardele de igienă] privind: a) apele care sunt utilizate sau nu de oameni; b) alimentele expuse sau destinate vânzării; c) unitățile sau spațiile de producere sau vânzare a alimentelor; d) practicarea oricărui meșteșug, comerț, practică industrială sau a unei alte practici profesionale; și e) în general în fiecare interacțiune, acțiune sau inacțiune care poate afecta condițiile sanitare [și igiena], se pedepsește cu amendă sau cu detenție de până la două luni, dacă alte prevederi nu impun o pedeapsă mai severă.

Art. 428 – Poluarea

Fapta persoanei care aruncă asupra altor persoane sau asupra caselor acestor persoane sau asupra altor clădiri sau spații împrejmuite, gunoi sau alte obiecte care pot deranja altă persoană, se pedepsește cu amendă sau cu detenție.

Art. 429 – Încălcarea prevederilor privind alimentele

1. Cu amendă sau cu detenție de până la trei luni se pedepsește și fapta persoanei care încalcă prevederile autorității competente și în special prevederile autorităților de poliție privitoare la: a) supunerea alimentelor supravegherii sau controlului autorității; b) obligația comercianților de a achiziționa sau a depozita alimente; c) locul sau data, contravaloarea echitabilă sau alte detalii privind vânzarea acestora și în general privind comercializarea sau plasarea alimentelor.

2. Dispozițiile din alin. 1 nu se aplică în situațiile în care contravențiile sunt prevăzute de prevederi speciale.

Art. 430 – Încălcarea prevederilor privind prevenirea inundațiilor

Fapta persoanei care încalcă prevederile emise de autoritatea competentă și în special prevederile autorităților de poliție privind evitarea pagubelor produse de ape se pedepsește cu amendă sau cu detenție de până la două luni.

Art. 431 – Blocarea traficului

Fapta persoanei care blochează fără drept traficul în locuri publice, pe uscat sau pe apă, sau tulbură în orice mod sau pune în pericol siguranța traficului, se pedepsește cu amendă sau cu detenție de până la două luni, dacă alte prevederi nu dispun pedepse mai severe pentru această faptă.

Art. 432 – Producerea ilegală și furnizarea de materiale explozibile

Cu detenție de până la trei luni sau cu amendă, dacă alte prevederi nu dispun pedepse mai severe pentru această faptă, se pedepsește și fapta persoanei care: a) fără autorizația necesară din partea autorității pregătește, vinde sau oferă în alt mod praf de pușcă sau ale materiale explozibile sau focuri de artificii inflamabile sau materiale caustice. Art. 414 alin. 2 lit. a) se aplică și în această situație; b) încalcă prevederile autorității competente, și în special prevederile autorităților de poliție privind producerea, vânzarea sau altă administrare, păstrarea, transportul sau utilizarea unui obiect similar; sau c) se face vinovat într-una dintre aceste acțiuni de orice neglijență, din care poate rezulta vătămarea unei persoane sau a unui bun aparținând altei persoane.

Art. 433 – Încălcarea prevederilor privind prevenirea incendiilor

Cu detenție de până la trei luni sau cu amendă, dacă alte prevederi nu dispun pedepse mai severe pentru această faptă, se pedepsește și fapta persoanei care: a) utilizează în mod nechibzuit și neglijent focul sau mijloacele de iluminat, într-un mod în care poate rezulta vătămarea unei persoane sau a unui bun aparținând altei persoane; și b) încalcă prevederile emise de autoritatea competentă și în special prevederile autorităților de poliție pentru prevenirea incendiilor.

Art. 434 – Încălcarea prevederilor privind construcțiile

Cu detenție sau cu amendă, dacă alte prevederi nu dispun pedepse mai severe pentru această faptă, se pedepsește și fapta persoanei care: a) încalcă prevederile dispuse de autoritatea competentă și în special prevederile autorităților de poliție privind siguranța sau igiena construcțiilor sau în general reglementarea ordinii în construcții sau evitarea riscurilor ce pot surveni în urma construcțiilor; b) în timpul construcției, este răspunzătoare pentru orice neglijență din care poate rezulta vătămarea unei persoane sau a unui bun aparținând altei persoane; c) este răspunzătoare pentru una dintre faptele menționate la lit. a) și b) în executarea unei alte lucrări similare sau a unei lucrări de demolare.

Art. 435 – Provocarea unui pericol cu privire la animale

Fapta persoanei care: a) lasă liber un animal sălbatic sau un animal periculos; b) nu ia măsurile preventive necesare pentru evitarea vătămării cauzate de astfel de animale sau măsurile care au fost dispuse de autoritatea competentă; c) întreține un animal sălbatic periculos fără autorizația autorității de poliție;

d) asmute câini împotriva oamenilor, se pedepseşte cu amendă sau cu detenţie de până la două luni.

Art. 436 – Producerea unui pericol armat

Cu detenţie sau cu amendă, dacă alte prevederi nu dispun pedepse mai severe pentru această faptă, se pedepseşte şi fapta persoanei care cu privire la deţinerea, utilizarea sau livrarea unei arme către altă persoană: a) încalcă prevederile autorităţii competente şi în special prevederile organelor de poliţie; b) este răspunzătoare pentru orice neglijenţă astfel încât să poată rezulta din aceasta o vătămare a altei persoane.

Art. 437 – Producerea unui pericol prin lapidare

Fapta persoanei care aruncă asupra altor persoane sau a caselor acestor persoane sau asupra altor clădiri sau curţi, grădini sau spaţii împrejmuite sau în locuri în care de obicei locuiesc sau care sunt frecventate de oameni, pietre sau alte obiecte dure care pot produce vătămarea unei persoane sau a proprietăţii, se pedepseşte cu amendă sau cu detenţie.

Art. 438 – Neglijenţa privind păzirea fântânilor etc.

Cu amendă sau cu detenţie de până la două luni se pedepseşte şi fapta persoanei care în locuri frecventate de oameni: a) lasă neacoperite, neîmprejmuite sau nepăzite în alt mod izvoare subterane, lacuri, faleze sau alte adâncimi, artificiale sau naturale, astfel încât se poate cauza un pericol pentru o altă persoană; b) instalează, fără autorizaţie din partea poliţiei, capcane, mecanisme de tragere automată sau alte mecanisme similare, astfel încât se poate cauza un pericol pentru o altă persoană.

Art. 439 – Neglijenţa în supravegherea persoanelor alienate mintal

Fapta persoanei care îşi neglijează sarcina supravegherii unei persoane alienate mintal astfel încât se poate cauza un pericol pentru o altă persoană în urma acestei neglijenţe, se pedepseşte cu amendă sau cu detenţie.

Art. 440 – Stare periculoasă în urma intoxicaţiei cu alcool

1. Fapta persoanei care, în urma intoxicaţiei voluntare cu alcool, cauzează un pericol pentru o altă persoană sau tulbură grav ordinea publică, se pedepseşte cu amendă sau cu detenţie, cu excepţia situaţiei în care fapta se pedepseşte mai sever prin alte prevederi.

2. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi fapta persoanei care, în timp ce desfăşoară activităţi care necesită o atenţie specială, îşi provoacă o stare de intoxicaţie cu alcool, fapta persoanei care, în stare de intoxicaţie, începe astfel de activităţi.

Art. 441 – Refuzul tratamentului medical de către medici

Fapta medicilor şi moaşelor, care fără niciun impediment justificat refuză să-şi desfăşoare activitatea sau în timpul desfăşurării activităţii sunt

răspunzători cu privire la neglijențe care pot avea ca rezultat cauzarea unui pericol pentru o altă persoană, se pedepsește cu amendă sau cu detenție de până la trei luni, cu excepția situației în care fapta se pedepsește mai sever prin alte prevederi.

Art. 442 – Neanunțarea găsirii unei persoane decedate

Fapta persoanei care nu anunță imediat autoritățile cu privire la găsirea unei persoane decedate, se pedepsește cu amendă.

Art. 443 – Înmormântarea tăinuită și prematură

Fapta persoanei care: a) fără autorizația necesară din partea autorității înmormântează sau face să dispară în orice mod sau disecă o persoană decedată, precum și persoana care b) încalcă prevederile emise de autoritatea competentă cu privire la interzicerea înmormântării premature, dispariției sau disecării unei persoane decedate, se pedepsește cu amendă sau cu detenție de până la trei luni.

Art. 444 – Nedeclararea cetățenilor străini etc.

Fapta persoanelor care încalcă prevederile autorităților de poliție privind notarea sau anunțarea autorităților privind străinii cărora le oferă cazare sau le închiriază locuința, se pedepsește cu amendă sau cu detenție, cu excepția situației în care fapta se pedepsește mai sever prin alte prevederi.

Art. 445 – Încălcarea prevederilor privind angajații

Fapta persoanei care încalcă prevederile autorităților de poliție privind angajații, se pedepsește cu amendă sau cu detenție.

Art. 446 – Producerea ilegală a cheilor etc.

Cu amendă sau cu detenție de până la două luni se pedepsește și fapta: a) lăcătușilor sau a altor tehnicieni sau comercianți care, fără autorizație din partea autorităților de poliție, predau oricărei persoane chei de rezervă sau alte unelte folosite la deschiderea încuietorilor; b) lăcătușilor sau a altor tehnicieni care: aa) produc chei pentru uși, camere sau spații de depozitare, fără autorizație din partea autorităților de poliție sau fără acordul posesorului de locuință sau a altui bun mobil sau imobil sau al reprezentantului posesorului; bb) deschid încuietori de orice tip când li se solicită, fără a avea un ordin din partea autorității sau fără să se confirme că cei care fac solicitarea sunt posesorii sau reprezentanții acestora.

Art. 447 – Contravenții privind unitățile de măsură

Cu excepția situației în care fapta se pedepsește mai sever prin alte prevederi, cu amendă sau cu detenție se pedepsește și fapta: a) persoanelor în posesia cărora sunt identificate cântare, metri sau greutăți potrivite pentru practicarea profesiei lor, nefiind însă reglate cu exactitatea, conform legii, sau

sunt în practică inexacte; b) persoanele care încalcă prevederile autorității competente, și în principal ale autorității de poliție privind cântarele, unitățile de măsurare și greutățile.

Art. 448 – Contravenții privind fixarea prețurilor

Fapta persoanei care, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 429 și orice altă prevedere specială, încalcă prevederile autorității competente privind fixarea prețurilor, se pedepsește cu amendă sau cu detenție.

Art. 449 – Realizarea și vânzarea produselor fără marcă

Fapta persoanei care produce sau vinde produse din aur sau argint care nu au un marcaj legal se pedepsește cu amendă.

Art. 450 – Cauzarea unui pericol privind punerea în circulație a monedelor

Cu amendă se pedepsește și fapta persoanei care: a) produce, vinde sau pune în orice mod în circulație obiecte care sunt extrem de similare monedelor din aur sau argint, bancnotelor sau documentelor asimilate conform art. 214 cu bancnotele, astfel încât să fie posibil să fie considerate autentice; b) produce ștampile, ștampile pentru timbru sec, plăci sau alte matrițe care pot fi utilizate pentru realizarea unuia dintre obiectele prevăzute la lit. a).

Art. 451 – Realizarea ilegală de instrumente pentru emiterea de monedă

Cu amendă sau cu detenție de până la trei luni se pedepsește și fapta persoanei care, fără autorizație scrisă din partea autorității, produce, achiziționează sau predă altei persoane cu excepția autorității sau beneficiarului legal: a) ștampile, ștampile pentru timbru sec, plăci sau alte matrițe care pot fi utilizate pentru realizarea monedelor metalice sau bancnotelor sau documentelor asimilate bancnotelor conform art. 214, timbrelor oficiale (art. 218), adeverințelor oficiale sau certificatelor; b) amprentele matrițelor sau modele ale documentelor oficiale de mai sus, ale adeverințelor sau certificatelor.

Art. 452 – Refuzul acceptării monedelor

Fapta persoanei care refuză să accepte la plată monede care sunt în circulație legală în stat, se pedepsește cu amendă.

Art. 453 – Realizarea ilegală de ștampile

Cu amendă se pedepsește și fapta persoanei care la solicitarea unor persoane necunoscute sau de neîncredere și fără să analizeze mai detaliat și să se asigure cu privire la un eventual abuz produce sau livrează însemne private sau ștampile sau modele de cambii utilizate de anumite consorții comerciale.

Art. 454 – Încălcarea prevederilor privind casele de amanet

Fapta persoanei care încalcă prevederile autorității competente privind casele de amanet se pedepsește cu amendă sau cu detenție de până la trei luni sau cu ambele pedepse.

Art. 455 – Tăinuirea omorului

Fapta persoanei care a înfăptuit un omor care nu se pedepseşte conform prevederilor art. 22 şi 25 şi nu anunţă imediat acest lucru la cea mai apropiată autoritatea competentă, se pedepseşte cu amendă sau cu detenţie.

Art. 456 – Micşorarea suprafeţelor imobiliare

1. Fapta persoanei care, cu intenţie şi fără drept, micşorează un bun imobiliar aparţinând unei alte persoane, un drum public sau privat sau o piaţă sau limitele care separă proprietăţile, prin săpare, arare sau într-un alt mod, se pedepseşte cu amendă sau cu detenţie de până la trei luni.

2. Urmărirea penală se pune în mişcare doar în urma plângerii persoanei vătămate, cu excepţia cazului în care fapta implică un drum de uz comun sau o piaţă.

Art. 457 – Încălcarea măsurii de interdicţie a unor drepturi

Fapta persoanei cu privire la care s-a stabilit interdicţia definitivă sau temporară a unor drepturi, ca urmare a condamnării sale pentru o crimă şi care, cu toate acestea, îşi exercită respectivul drept, se pedepseşte cu amendă sau cu detenţie de până la trei luni, cu excepţia situaţiei în care fapta se pedepseşte mai sever prin alte prevederi.

CAPITOLUL XXVII
Prevederi finale

Art. 458 – Încălcarea dispoziţiilor administrative

Fapta persoanei care cu intenţie încalcă dispoziţiile obligatorii sau prohibitive ale legislaţiei administrative se pedepseşte cu amendă de cel puţin cincizeci şi nouă (59,00) euro, dacă prevederile speciale sunt menţionate în prezentul articol în ceea ce priveşte sancţionarea penală a contravenţiei.

Art. 458A – Încălcări ale regulamentelor UE

Fapta persoanei care cu intenţie încalcă sancţiunile sau măsurile restrictive care au fost impuse în detrimentul statelor sau entităţilor sau organismelor sau persoanelor fizice sau juridice prin regulamente UE, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani cu excepţia situaţiei în care prin alte prevederi se stabileşte o pedeapsă mai severă. Prevederile cuprinse în teza precedentă se aplică şi dacă faptele prevăzute nu sunt infracţiuni, conform legislaţiei statului în care au fost săvârşite.

Art. 459 – Încălcarea dispoziţiilor organelor de poliţie

Fapta persoanei care încalcă dispoziţiile autorităţilor de poliţie privind alt obiect sau alt scop cu excepţia celor dispuse special în capitolul precedent, se pedepseşte cu amendă sau cu detenţie.

CARTEA III
Dispoziții tranzitorii[1)]

Art. 460 – [fără titlu]
Codul penal intră în vigoare de la 1 ianuarie 1951.

Art. 461 – [fără titlu]
De la intrarea în vigoare a Codului penal se abrogă Legea Penală din 3 noiembrie 1836, precum şi orice dispoziție de modificare a acestei legi.

Art. 462 – [fără titlu]
În situaţiile în care Codul penal şi alte legi speciale trimit la un anumit articol din legea penală abrogată, de la intrarea în vigoare a Codului penal, aceste trimiteri se consideră a fi făcute către prevederi corespunzătoare din prezentul Cod.

Art. 463 – [fără titlu]
Pedepsele cu detenția, închisoarea, încarcerarea, reținerea temporară sau detenţiunea pe viaţă, prevăzute de legile penale speciale se definesc şi se aplică de la intrarea în vigoare a Codului penal conform art. 51-55. Încarcerarea şi reținerea temporară corespund detenției temporare, iar reținerea pe toată durata vieții corespunde detenţiunii pe viaţă.

Art. 464 – [fără titlu]
Limitele de pedeapsă prevăzute în legile speciale continuă să fie în vigoare.

Art. 465 – [fără titlu]
Nu se abrogă prevederile legilor speciale conform cărora cu excepția celui condamnat este responsabil şi terţul pentru plata unei pedepse pecuniare sau a unei despăgubiri băneşti.

Art. 466 – [fără titlu]
Nu se aduce atingere prevederilor legilor speciale prin care se stabilesc pedepsele complementare sau alte consecinţe cu excepția celor prevăzute de Codul penal.

Art. 467 – [fără titlu]
În situaţiile în care prin legi speciale se pedepseşte tentativa şi complicitatea cu pedeapsa aplicată infracţiunii săvârşite, judecătorul poate să aplice o pedeapsă mai blândă conform art. 42 alin. 1 din Codul penal.

[1)] În Cartea III a Codului penal grec, titlurile legilor enumerate prezintă importanţă numai din punct de vedere istoric. Prin urmare, ele nu sunt traduse în limba engleză şi sunt specificate doar cu numărul oficial şi anul intrării în vigoare.

BANAS CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 468 – [fără titlu]

În situaţiile în care prin legi speciale se stabileşte un termen de prescripţie diferit de cel menţionat la art. 111 din Codul penal, se consideră că perioada prescripţiei este termenul stabilit de aceste legi pentru prescripţia definitivă, dacă acest termen este de cel puţin un an. În alte cazuri, termenul de prescripţie este de un an. Dacă prin legi speciale nu se stabileşte un termen de prescripţie definitiv [cu privire la urmărirea penală], ca durată de prescripţie a infracţiunilor prevăzute de acestea [legi] se stabileşte durata prevăzută la art. 111 din Codul penal.

Art. 469 – [fără titlu]

Pedepsele privative de libertate stabilite prin hotărâre irevocabilă cu privire la minorul care nu a împlinit 17 ani la momentul săvârşirii faptei se consideră, de la intrarea în vigoare a Codului penal, a fi pedepse cu internarea într-un centru de corecţie; limita maximă pentru această internare este durata pedepsei stabilite prin hotărâre şi limita minimă este jumătate din această durată, cu aplicarea art. 127 alin. 3 şi a art. 129 şi art. 132 din Cod. În cazul în care pedeapsa stabilită este pedeapsa cu moartea sau detenţiunea pe viaţă, această pedeapsă se converteşte *ipso jure* în pedeapsa cu internarea într-un centru de corecţie. Limita maximă a acestei pedepse este de douăzeci de ani şi limita minimă este de zece ani.

Art. 470 – [fără titlu]

În situaţiile prevăzute la art. 4 alin. 3 lit. a) şi b) din Legea nr. 5017/1931 instanţele penale elene judecă crimele sau delictele săvârşite pe aeronave străine, dacă se aplică termenii prevăzuţi la art. 6 şi 7 din Codul penal. În situaţiile prevăzute la lit. c) şi d), urmărirea penală se desfăşoară întotdeauna conform legislaţiei penale elene, indiferent de legile statului de origine al aeronavei.

Art. 471 – [fără titlu]

Nu se abrogă următoarele prevederi: 1) Legea TOD din 1871 [...]; 2) Legea GOLST din 1911 [...]; 3) prevederile privind distrugerea pădurii etc. prevăzută la art. 219 din Legea 4173 [...], precum şi toate dispoziţiilor penale speciale din această lege, cu excepţia celor prevăzute la art. 473, care se abrogă; 4) prevederile privind furtul agricol, distrugerea suprafeţelor agricole şi mutarea bornelor din Legea nr. 1010 din 1939 [...]; 5) prevederile penale din Decretul-lege nr. 136 din 1946 [...] cu modificările şi completările ulterioare; 6) Legea 375 din 1936 [...],cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 472 – [fără titlu]

Următoarele prevederi rămân temporar în vigoare pe durata prevăzută în respectivele norme: 1) art. 2 şi 3 Legea nr. 453 din 1945 [...]; 2) art. 5 din Legea privind Constituţia nr. 19 din 1945; 3) Rezoluţia III din 1946 [...], cu

completările şi modificările ulterioare; şi 4) alte dispoziţii penale speciale în vigoare pe o anumită perioadă.

Art. 473 – [fără titlu]

1. La intrarea în vigoare a Codului penal se abrogă: a) toate prevederile cuprinse în legile speciale care reglementează măsura pedepsei în cazul concursului de infracţiuni şi al recidivei şi b) prevederile care exclud aplicarea învoirea din penitenciar, suspendarea condiţionată a executării a pedepsei şi înlocuirea detenţiei sau a închisorii în amendă sau pedeapsă pecuniară.

2. Se abrogă, de asemenea, următoarele prevederi: 1) Legea nr. 811 din 1917 [...], cu modificările ulterioare, cu excepţia cazului prevăzut la art. 8, 10 şi 11. 2) Legea GOIH [...], cu modificările ulterioare. 3) Decretul-lege din 4 iulie 1933, modificat prin ratificarea Legii nr. 5986 şi Legea nr. 1294 din 1938 (cu excepţia art. 15-19). 4) Art. 102 alin. 3 din Legea nr. 1165 (Codul vamal), înlocuit cu art. 3 din Legea nr. 2081 din 1939. 5) Art. 3 şi 10 din Legea GMD [...]. 6) Art. 27 alin. 9 din Legea nr. 971 din 1917 [...], cu modificările ulterioare. 7) Art. 1, 2 şi 3 din Legea nr. 5096 cu privire la completarea prevederilor legii penale. 8) Art. 1 teza 3 din Legea GPN [...] conform căruia se stabileşte pedeapsa pecuniară posesorului unui automobil în cazul infracţiunii săvârşite de conducătorul auto. 9) Legea APKB [...] cu excepţia art. 5. 10) Art. 1 din Legea APOB [...]. 11) Art. 5 Legea GOLZ [...]. 12) Art. 34 lit. d) din Legea nr. 3632 cu privire la bursele de valori. 13) Art. 9-10 din Legea nr. 3090 cu privire la reforma penitenciarelor. 14) Art. 9-10 Legea nr. 202 privind modificarea organizării instanţelor. 15) Art. 60 din Legea nr. 6094 privind organizarea grefei instanţelor. 16) Legea nr. 755 din 1917 [...]. 17) Legea nr. 1592 cu privire la duel cu excepţia art. 7-8. 18) Legea 2111 cu privire la infracţiunile împotriva libertăţii muncii. 19) Art. 1 din Legea 2918 cu privire la modificarea legii GFA şi Legea nr. 389 [...]. 20) Art. 1-7 Legea nr. 1681 cu privire la neînscrierea minorilor în învăţământul obligatoriu şi cerşetorie. 21) Art. 4 şi 5 din Legea nr. 1682 cu privire la vagabondaj şi cerşetorie. 22) Art. 66, 67, 68 din Decretul-lege din 17 iulie 1923/ 16 august 1923 [...]. 23) Art. 13 alin. 1, 2, 3 din Legea nr. 3316 cu privire la alimentare cu apă în Atena – Pireu. 24) Art. 7 ultima teză din Decretul-lege nr. 5/20 mai 1926 [...]. 25) Art. 7 alin. 5 din Legea nr. 4862 cu privire la şcolile străine. 26) Legea nr. 4092 cu privire la drepturile imobiliare, cu excepţia art. 3. 27) Art. 232 punctul 7 din Decretul-lege din 11 martie 1929 [...], ratificat prin Legea nr. 4173 din 1929. 28) Art. 41-45 din Legea nr. 4277 cu privire la corespondenţa telegrafică, precum şi art. 2 din Legea nr. 4275 cu privire corespondenţa telefonică, aşa cum se extind, prin art. 41-45 şi asupra comunicaţiilor telefonice. 29) Art. 8 alin. 6 şi 7 din Legea nr. 4332 privind ratificarea convenţiei dintre stat şi Banca Naţională cu privire la înfiinţarea Băncii Agricole. 30) Art. 24 punctul 6 din Decretul-lege din 23/28 noiembrie 1929 [...], aşa cum a fost înlocuit

prin art. 4 din Legea nr. 1966 din 1939. 31) Art. 14, aşa cum a fost înlocuit prin art. 8 din Legea nr. 6243/1934, art. 15 din Legea nr. 4581 cu privire la corespondenţa poştală şi art. 9 din Legea nr. 6243/1934, completat prin art. 2 din Legea nr. 1814 din 1939. 32) Art. 72 punctul 1 şi art. 73 din Legea nr. 4639 cu privire la asocierea obligatorie în vederea aducerii de îmbunătăţiri. 33) Art. 57, 59, 61 din Legea nr. 4755 cu privire la taxele de timbru. 34) Art. 42 punctul 11 lit. b) teza opt [...] şi art. 43 ultima teză din Legea nr. 4841 cu privire la automobile şi obligaţiile conducătorilor auto. 35) Art. 58 din Legea nr. 4971 cu privire la organizarea poliţiei orăşeneşti. 36) Art. 16 din Legea nr. 6015 cu privire la serviciul pompieri. 37) Art. 107 alin. 2 din Legea din 7/8 iunie 1935 [...]. 38) Articolul unic din Legea nr. 5004 punctul 3 [...]. 39) Art. 4-10 din Legea nr. 5016 privind ratificarea Convenţiei internaţionale de la Geneva din 20 aprilie 1929 [...]. 40) Art. 10, 11, 12, 13, 17 18, 19, 20-28, inclusiv, din Legea nr. 5060 cu privire la presă etc. [...] teza a doua. 41) Art. 13 din Legea nr. 5425 cu privire la înregistrarea ipotecii. 42) Art. 3 şi 4 din Legea nr. 5458/1934 [...]. 43) Art. 4 din Legea nr. 6439/1934 [...]. 44) Art. 5 din Legea din 19 noiembrie 1935 [...] modificat. 45) Art. 9 din Legea ATIB [...]. 46) Legea B cu privire la contrafacerea timbrelor etc. emise în alte state. 47) Art. 13 teza a cincea din Legea nr. 5911 cu privire la manualele şcolare. 48) Art. 15-25 din Decretul din 13 decembrie 1923 [...]. 49) Art. 1 şi 2 din Legea nr. 1390/1944 [...]. 50) Art. 2 alin. 1 teza a doua din Legea nr. 2724/1940 [...].

În general se abrogă orice prevedere inclusă în legile speciale, dacă implică aspecte reglementate în partea specială a Codului penal.

Ministrul Justiţiei este delegat cu publicarea şi executarea acestui Decret.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII ITALIA

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII ITALIA

Tudorel TOADER

Partea generală (art. 1 - 240)

Legea penală italiană se aplică tuturor celor care, fiind cetăţeni ai ţării sau străini, se află pe teritoriul statului, în afara excepţiilor stabilite de dreptul public intern sau de dreptul internaţional.

Conform legii penale, orice infracţiune care aduce atingere unui interes politic al statului sau unui drept politic al cetăţeanului reprezintă o infracţiune politică.

Pedepsele principale stabilite pentru infracţiuni sunt: detenţiunea pe viaţă, închisoarea, respectiv amenda.

Pedeapsa accesorie comună infracţiunilor şi contravenţiilor este publicarea sentinţei penale de condamnare.

Pedepsele băneşti proporţionale nu au limită maximă.

Interdicţia de a deţine o funcţie publică este permanentă sau temporară.

Incapacitatea de a negocia cu administraţia publică duce la interdicţia de a încheia contracte cu administraţia publică, exceptând obţinerea de prestaţii de la un serviciu public.

Infracţiunile se împart în delicte şi contravenţii, conform felului diferit de pedepse stabilite de acest cod.

Nu poate fi pedepsit cel care lezează sau pune în pericol un drept cu consimţământul persoanei care poate dispune acest lucru.

Cine acţionează cu scopul neîndoielnic de a comite o infracţiune este răspunzător de tentativă de infracţiune, dacă acţiunea nu se înfăptuieşte sau evenimentul nu se întâmplă.

Infracţiuni comise prin intermediul presei periodice. Directorul sau directorul adjunct responsabil, care omite să efectueze asupra conţinutului ziarului pe care îl conduce controlul necesar pentru a împiedica comiterea de infracţiuni prin intermediul publicaţiei, este pedepsit.

Stări emotive sau pasionale. Stările emotive sau pasionale nu exclud şi nu micşorează tragerea la răspundere.

Recidiva. Cel care, după ce a fost condamnat pentru o infracţiune cu intenţie, comite alta, poate fi supus unui spor până la o treime din pedeapsa de aplicat pentru noua infracţiune cu intenţie.

Judecătorul poate mări amenda contravenţională sau amenda pentru anumite infracţiuni până la triplu sau o poate micşora până la o treime atunci când, datorită condiţiilor financiare ale vinovatului, consideră că măsura maximă este ineficientă sau că măsura minimă este excesiv de grea.

Judecătorul, prin sentința de condamnare sau prin decret penal, poate dispune, referitor la condițiile financiare ale condamnatului, ca amenda contravențională sau amenda pentru anumite infracțiuni să fie plătită în rate lunare.

În orice moment condamnatul poate anula pedeapsa printr-o singură plată.

Anularea infracțiunii prin efectul amnistiei este limitată la infracțiunile comise în întreaga zi de dinaintea datei decretului, cu excepția cazului când se stabilește o altă dată.

Încetarea infracțiunii datorită conduitelor reparatorii. În cazul sesizării prin plângere supusă retragerii, judecătorul declară infracțiunea anulată după audierea părților și persoanei vătămate, când inculpatul a reparat în întregime, până la termenul maxim al declarării deschiderii dezbaterii în primă instanță, prejudiciul provocat prin infracțiune, prin restituiri sau despăgubire și a eliminat, pe cât posibil, consecințele păgubitoare sau periculoase.

Repararea daunei prin publicarea sentinței de condamnare. Fiecare infracțiune obligă vinovatul la publicarea, pe cheltuiala sa, a sentinței de condamnare, atunci când publicarea constituie un mijloc pentru repararea daunei nepatrimoniale cauzată de infracțiune.

Partea specială (art. 241 - 734-bis)

Atentat la onoarea sau prestigiul Președintelui Republicii. Cel care atentează la onoarea sau prestigiul Președintelui Republicii este pedepsit cu închisoare.

Delapidare profitând de greșeala altuia. Funcționarul public sau cel însărcinat cu o funcție publică ce, în exercitarea funcțiilor sau serviciului, profitând de greșeala altuia, primește sau păstrează nemeritat, pentru sine sau pentru alții, bani sau alte foloase, este pedepsit cu închisoare.

Abuz de putere. Funcționarul public sau cel însărcinat cu o funcție publică ce, abuzând de calitatea sa sau de puterile sale, constrânge pe cineva să dea sau să promită pe nedrept, lui sau unui terț, bani sau alte foloase, este pedepsit cu închisoare.

Corupție pentru exercitarea funcției. Funcționarul public care, pentru a-și exercita funcția sau puterile, primește nemeritat, pentru sine sau pentru un terț, bani sau un alt folos sau acceptă promisiunea acestora, este pedepsit cu închisoare.

Abuz în serviciu. Exceptând cazul în care fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, funcționarul public sau cel însărcinat cu o funcție publică ce, în cadrul funcțiilor sau serviciului, încălcând normele legale ori de reglementare, sau omițând să se abțină în fața unui interes propriu sau al unei rude apropiate sau în alte cazuri prevăzute, obține intenționat pentru sine sau pentru alții un folos patrimonial necuvenit sau provoacă altora o pagubă nedreaptă, este pedepsit cu închisoare.

Întreruperea activității unui birou sau unui serviciu public sau unui serviciu de utilitate publică. Cel care, în afara cazurilor prevăzute de dispoziții legale speciale, cauzează o întrerupere sau tulbură activitatea normală a unui birou sau a unui serviciu public sau a unui serviciu de utilitate publică, este pedepsit cu închisoare.

Ultraj contra unui grup politic, administrativ sau judiciar. Cel care jigneşte onoarea sau prestigiul unui grup politic, administrativ sau judiciar sau al unui reprezentant al acestuia, sau al unei instituţii publice reunită în comisie, în faţa grupului, reprezentantului sau comisiei, este pedepsit cu amendă.

Ultraj contra unui magistrat la audiere. Cel care jigneşte onoarea sau prestigiul unui magistrat la audiere este pedepsit cu închisoare.

Noţiunea de funcţionar public. Conform legii penale, sunt funcţionari publici cei care exercită o funcţie publică legislativă, judiciară sau administrativă.

În acelaşi sens, este publică funcţia administrativă reglementată de norme de drept public sau de acte de autoritate şi caracterizată prin formarea şi manifestarea voinţei administraţiei publice sau de desfăşurare a sa prin intermediul puterilor autoritare sau de atestare.

Calomnia. Cel care prin denunţ, reclamaţie, cerere sau petiţie, chiar dacă este anonimă sau sub nume fals, adresată instanţei sau unei alte instituţii decât cea căreia ar avea obligaţia să se adreseze sau Curţii Penale Internaţionale, acuză de infracţiune pe cineva pe care-l ştie nevinovat sau simulează urmele unei infracţiuni pe seama lui, este pedepsit cu închisoare.

Simularea sau calomnia pentru o faptă ce constituie contravenţie. Pedepsele prevăzute la articolele precedente sunt micşorate dacă simularea sau calomnia priveşte o faptă prevăzută de lege drept contravenţie.

Uciderea animalelor. Cel care, cu cruzime sau fără să fie nevoie, provoacă decesul unui animal, este pedepsit cu închisoare.

Maltratarea animalelor. Cel care, cu cruzime sau fără să fie nevoie, provoacă o leziune unui animal sau îl supune unor maltratări ori unor comportamente, eforturi sau munci insuportabile pentru trăsăturile sale etologice este pedepsit cu închisoare sau cu amendă.

Atacuri la moralitatea familiei comise prin intermediul presei periodice. Cel care în articolele de ziar sau în alte scrieri periodice, în desenele care se referă la ea sau în anunţurile date cu scop de publicitate, în aceleaşi ziare sau scrieri, expune sau scoate în relief împrejurări care să aducă atingere moralităţii familiei, este pedepsit.

Defăimarea. Cel care, în afara cazurilor indicate la articolul precedent, comunicând cu mai multe persoane, jigneşte reputaţia altuia, este pedepsit cu închisoare sau cu amenda.

Defăimarea prin intermediul presei. Dacă infracţiunea de defăimare este comisă prin intermediul presei, dispoziţiile de la articolul precedent se aplică şi directorului sau directorului-adjunct responsabil, editorului sau tipografului.

Abuzul de putere împotriva arestaţilor sau deţinuţilor. Funcţionarul public care supune la măsuri de asprime nepermise de lege o persoană arestată sau deţinută de a cărei supraveghere trebuie să se ocupe, fie şi temporar, sau care îi este încredinţată pentru executarea unei prevederi a autorităţii competente, este pedepsit cu închisoare.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUPRINS

Cartea I. Despre infracţiuni în general **179**
Titlul I. Despre legea penală 179
Titlul II. Despre pedepse 183
Partea I. Despre tipurile de pedepse, în general 183
Partea a II-a. Despre pedepsele principale în special 184
Partea a III-a. Despre pedepsele accesorii în special 185
Titlul III. Despre infracţiune 191
Partea I. Despre infracţiunea consumată şi tentativa 191
Partea a II-a. Despre circumstanţele infracţiunii 196
Partea a III-a. Despre concursul de infracţiuni 202
Titlul IV. Despre infractor şi persoana vătămată 205
Partea I. Despre tragerea la răspundere 205
Partea a II-a. Despre recidivă, despre persistenţa şi profesionalizarea în comiterea de infracţiuni şi despre tendinţa de a comite infracţiuni 207
Partea a III-a. Participaţia la infracţiune 210
Partea a IV-a. Despre persoana vătămată prin infracţiune 212
Titlul V. Despre nepedepsirea determinată de particularităţi ale faptei. Despre modificarea, aplicarea şi executarea pedepsei 214
Partea I. Despre nepedepsirea determinată de particularităţi ale faptei. Despre modificarea şi aplicarea pedepsei 214
Partea a II-a. Despre executarea pedepsei 217
Titlul VI. Despre prescripţia infracţiunii şi a pedepsei 221
Partea I. Despre anularea infracţiunii 221
Partea a II-a. Despre înlăturarea executării pedepsei 233
Partea a III-a. Dispoziţii comune 237
Titlul VII. Despre sancţiunile civile 238
Titlul VIII. Despre măsurile administrative de siguranţă 241
Partea I. Despre măsurile de siguranţă personale 241
Secţiunea I. Dispoziţii generale 241
Secţiunea a II-a. Dispoziţii speciale 246
Partea a II-a. Despre măsurile de siguranţă patrimoniale 252

Cartea a II-a. Despre delicte în special **254**
Titlul I. Despre delicte împotriva autorităţii statului 254
Partea I. Despre delicte împotriva autorităţii internaţionale a statului 254
Partea a II-a. Despre delicte împotriva autorităţii interne a statului 266

Partea a III-a. Despre delicte împotriva drepturilor politice ale cetăţeanului 270
Partea a IV-a. Despre delicte împotriva statelor străine, a şefilor şi reprezentanţilor lor 271
Partea a V-a. Dispoziţii generale şi comune părţilor precedente 272
Titlul II. Despre delicte împotriva administraţiei publice 275
Partea I. Despre delicte ale funcţionarilor publici împotriva administraţiei publice 275
Partea a II-a. Despre delicte ale privaţilor împotriva administraţiei publice 285
Partea a III-a. Dispoziţii comune părţilor anterioare 292
Titlul III. Despre delicte împotriva administrării justiţiei 293
Partea I. Despre delicte împotriva activităţii judiciare 293
Partea a II-a. Despre delicte împotriva autorităţii care pronunţă hotărâri judiciare 303
Partea a III-a. Despre protecţia arbitrară a posibilităţii de a-şi face singur dreptate 306
Titlul IV. Despre delicte împotriva sentimentului religios şi împotriva respectului datorat persoanelor decedate 309
Partea I. Despre delicte împotriva confesiunilor religioase 309
Partea a II-a. Despre delicte împotriva respectului datorat persoanelor decedate 310
Titlul V. Despre delictele împotriva ordinii publice 311
Titlul VI. Despre delicte împotriva siguranţei publice 315
Partea I. Despre delictele de pericol comun comise prin violenţă 315
Partea a II-a. Despre delicte de pericol comun prin înşelăciune 319
Partea a III-a. Despre delictele de pericol comun comise din culpă 321
Titlul VI-bis. Despre delicte împotriva mediului înconjurător 322
Titlul VII. Despre delicte împotriva încrederii publice 327
Partea I. Despre falsificarea de monede, de cărţi de credit public şi de timbre 327
Partea a II-a. Despre falsificarea sigiliilor, instrumentelor sau însemnelor de autentificare, certificare sau recunoaştere 330
Partea a III-a. Despre falsul în acte 333
Partea a IV-a. Despre falsul privind identitatea 337
Titlul VIII. Despre delicte împotriva economiei publice, industriei şi comerţului 339
Partea I. Despre delicte împotriva economiei publice 339
Partea a II-a. Despre delicte împotriva industriei şi comerţului 343
Partea a III-a. Dispoziţie comună părţilor precedente 345

Titlul IX. Despre delicte împotriva moralității publice
și a bunelor moravuri 346
Partea I. Despre delicte împotriva libertății sexuale 346
Partea a II-a. Despre ofensa adusă pudoarei și onoarei sexuale 348
Partea a III-a. Dispoziții comune părților precedente 351
Titlul IX-bis. Despre delicte împotriva afecțiunii față de animale 352
Titlul X. Despre delicte împotriva integrității și sănătății rasei 354
Titlul XI. Despre delicte împotriva familiei 356
Partea I. Despre delicte împotriva căsătoriei 356
Partea a II-a. Despre delicte împotriva relațiilor de familie 358
Partea a III-a. Despre delicte împotriva situației familiale 358
Partea a IV-a. Despre delictele împotriva asistenței familiale 359
Titlul XII. Despre delicte împotriva persoanei 362
Partea I. Despre delicte împotriva vieții și integrității individuale 362
Partea a II-a. Despre delictele împotriva onoarei 372
Partea a III-a. Despre delictele împotriva libertății individuale 375
Secțiunea I. Despre delicte împotriva personalității individuale 375
Secțiunea a II-a. Despre delicte împotriva libertății personale 385
Secțiunea a III-a. Despre delicte împotriva libertății psihice 392
Secțiunea a IV-a. Despre delicte împotriva inviolabilității
domiciliului 395
Secțiunea a V-a. Despre delicte împotriva inviolabilității
secretelor 397
Titlul XIII. Despre delicte împotriva patrimoniului 401
Partea I. Despre delicte împotriva patrimoniului prin violență
asupra bunurilor sau persoanelor 401
Partea a II-a. Despre delicte împotriva patrimoniului prin
înșelarea încrederii 410
Partea a III-a. Dispoziții comune părților anterioare 416

Cartea a III-a. Despre contravenții în special 417
Titlul I. Despre contravenții la siguranța publică 417
Partea I. Despre contravenții privind siguranța 417
Secțiunea I. Despre contravenții privind ordinea
și liniștea publică 417
Secțiunea a II-a. Despre contravenții privind
integritatea publică 422
Secțiunea a III-a. Despre contravenții privind prevenirea
unor tipuri de infracțiuni 425
Partea a II-a. Despre contravenții privind securitatea
administrativă socială 432

Secţiunea I. Despre contravenţii privind securitatea obiceiurilor 432
Secţiunea a II-a. Despre contravenţii privind securitatea sanitară 434
Titlul II. Despre contravenţii privind activitatea socială a administraţiei publice 435
Titlul II-bis. Despre contravenţii privind protecţia confidenţialităţii 436

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII ITALIA

CARTEA I
Despre infracţiuni în general

TITLUL I
Despre legea penală

Art. 1. Infracţiuni şi pedepse: dispoziţie legală expresă

Nimeni nu poate fi pedepsit pentru o faptă care nu este prevăzută în mod expres ca infracţiune de lege, nici cu pedepse care nu sunt stabilite de către aceasta.

Art. 2. Succesiunea legilor penale

Nimeni nu poate fi pedepsit pentru o faptă care, conform legii din perioada în care a fost comisă, nu reprezenta o infracţiune.

Nimeni nu poate fi pedepsit pentru o faptă care, conform unei legi ulterioare, nu constituie o infracţiune; şi, dacă a existat o condamnare, încetează executarea şi efectele penale ale acesteia.

Dacă a avut loc o condamnare la pedeapsa cu închisoare, iar legea ulterioară prevede exclusiv pedeapsa amenzii, pedeapsa cu închisoarea aplicată se transformă imediat în pedeapsa amenzii corespunzătoare, în temeiul art. 135 [1].

Dacă legea din perioada în care a fost comisă infracţiunea şi cele ulterioare sunt diferite, se aplică aceea ale cărei dispoziţii sunt mai favorabile vinovatului, cu excepţia cazului în care s-a pronunţat o sentinţă irevocabilă.

Dacă este vorba despre legi excepţionale sau temporare, nu se aplică prevederile de la alineatele precedente.

Dispoziţiile acestui articol se aplică de asemenea în cazurile de decădere şi de neratificare a unui decret-lege şi în cazul unui decret-lege transformat în lege cu amendamente [2].

[1] Alineat introdus de art. 14 din Legea nr. 85 din 24 februarie 2006.

[2] Curtea Constituţională, prin sentinţa nr. 51 din 22 februarie 1985, a declarat neconstituţionalitatea acestui alineat în partea în care, în ipotezele prevăzute de acesta, face aplicabile dispoziţiile prevăzute de alin. 2 şi 3 ale art. 2.

Art. 3. Obligativitatea legii penale

Legea penală italiană îi obligă pe toţi cei care, fiind cetăţeni ai ţării sau străini, se află pe teritoriul statului, în afara excepţiilor stabilite de dreptul public intern sau de dreptul internaţional.

BCU CLUJ UNIVERSITY LIBRARY

Legea penală italiană îi obligă de asemenea pe toți cei care, fiind cetățeni ai țării sau străini, se află în străinătate, dar limitat la cazurile stabilite de legea însăși sau de dreptul internațional.

Art. 4. Cetățeanul italian. Teritoriul statului

Conform legii penale, sunt considerați cetățeni italieni cetățenii coloniilor, supușii coloniali, cei ce aparțin prin origine sau prin opțiune locurilor supuse suveranității statului și apatrizii rezidenți pe teritoriul statului.

Conform legii penale, teritoriul statului este teritoriul Republicii, acela al coloniilor și orice alt loc supus suveranității statului. Navele și aeronavele italiene sunt considerate ca fiind teritoriul statului oriunde s-ar afla, cu condiția de a fi supuse, conform dreptului internațional, unei legi teritoriale străine.

Art. 5. Necunoașterea legii penale

Nimeni nu poate invoca drept scuză necunoașterea legii penale.

Art. 6. Infracțiuni comise pe teritoriul statului

Oricine comite o infracțiune pe teritoriul statului este pedepsit conform legii italiene.

Se consideră că infracțiunea a fost comisă pe teritoriul statului atunci când acțiunea sau inacțiunea care o constituie s-a comis pe acest teritoriu în întregime sau parțial sau s-a produs evenimentul care este consecința acțiunii sau inacțiunii.

Art. 7. Infracțiuni comise în străinătate

Conform legii italiene, se pedepsește cetățeanul sau străinul care comite pe teritoriul străin una din infracțiunile următoare:

1) delicte împotriva autorităților statului italian; [1]

2) delicte de falsificare a sigiliului statului și de folosire a acestui sigiliu falsificat;

3) delicte de falsificare de monede aflate în circulație pe teritoriul statului sau de valori de timbru sau de cărți de credit public italian;

4) delicte comise de funcționari publici aflați în slujba statului, făcând abuz de putere sau încălcând îndatoririle ce le revin prin funcții;

5) orice altă infracțiune pentru care prevederile legale speciale sau convențiile internaționale stabilesc aplicabilitatea legii penale italiene.

[1] Cuvântul: „italian" a fost adăugat de art. 1 alin. 2 din Decretul-lege nr. 374 din 18 octombrie 2001, modificat în Legea nr. 438 din 15 decembrie 2001.

Art. 8. Delictul politic comis în străinătate

Cetățeanul sau străinul care comite pe teritoriul străin un delict politic neinclus printre cele indicate la punctul nr. 1 al articolului precedent, se pedepsește conform legislației italiene, la cererea Ministrului Justiției.

Dacă este vorba despre un delict pasibil de pedeapsă în urma denunțului persoanei vătămate, în afara acestei cereri este necesară și plângerea.

Conform legii penale, orice delict care aduce atingere unui interes politic al statului sau unui drept politic al cetăţeanului reprezintă un delict politic. De asemenea, delict politic este considerat delictul comun determinat, în întregime sau parţial, de motive politice.

Art. 9. Delictul de drept comun al cetăţeanului în străinătate

Cetăţeanul care, în afara cazurilor indicate de cele două articole precedente, comite pe un teritoriu străin un delict pentru care legea italiană prevede pedeapsa cu moartea [1] sau detenţiunea pe viaţă sau închisoarea nu mai puţin de 3 ani, se pedepseşte conform acestei legi, cu condiţia să se afle pe teritoriul statului.

Dacă este vorba despre un delict pentru care se stabileşte o pedeapsă privativă de libertate a minorului, vinovatul este pedepsit la cererea Ministrului Justiţiei sau în urma reclamaţiei sau a plângerii persoanei vătămate.

În cazurile prevăzute de dispoziţiile anterioare, atunci când este vorba despre un delict comis în dauna Comunităţilor europene, a unui stat străin [2] sau a unui străin, vinovatul este pedepsit la cererea Ministrului Justiţiei, cu condiţia ca extrădarea lui să nu fi fost acordată sau acceptată de Guvernul statului în care acesta a comis delictul.

[1] Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.

[2] Cuvintele „în dauna unui stat străin" au fost astfel înlocuite de art. 5 al Legii nr. 300 din 29 septembrie 2000.

Art. 10. Delictul de drept comun comis de un străin în străinătate

Străinul care, în afara cazurilor indicate la art. 7 şi 8, comite pe teritoriul străin, împotriva statului sau a unui cetăţean, un delict pentru care legea italiană stabileşte pedeapsa cu moartea [1] sau detenţiunea pe viaţă, sau închisoarea nu mai mică de un an, se pedepseşte conform acestei legi, cu condiţia să se afle pe teritoriul statului şi cererea să fie făcută de Ministrul Justiţiei sau în urma reclamaţiei sau a plângerii persoanei vătămate.

Dacă delictul este comis în dauna Comunităţilor europene, a unui stat străin sau a unui străin, vinovatul este pedepsit conform legii italiene, la cererea Ministrului Justiţiei, cu condiţia ca:

1) să se afle pe teritoriul statului;

2) să fie vorba despre un delict pentru care s-a stabilit pedeapsa cu moartea [1] sau cu detenţiunea pe viaţă sau cu închisoarea nu mai puţin de 3 ani;

3) extrădarea acestuia să nu fi fost acordată sau acceptată de Guvernul statului în care a comis delictul sau al statului căruia îi aparţine.

[1] Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.

Art. 11. Rejudecarea

În cazul indicat la art. 6, cetăţeanul sau străinul este judecat în ţară chiar dacă a fost judecat în străinătate.

În cazurile indicate la art. 7, 8, 9 şi 10, cetăţeanul sau străinul, care a fost judecat în străinătate, este judecat din nou în ţară, dacă Ministrul Justiţiei depune o cerere în acest sens.

Art. 12. Recunoaşterea sentinţelor penale străine

Sentinţa penală străină pronunţată pentru un delict poate fi recunoscută:

1) pentru a stabili recidiva sau un alt efect penal al condamnării sau pentru a declara persistenţa sau pericolul social în comiterea infracţiunii sau tendinţa de a comite un delict;

2) atunci când, conform legii italiene, condamnarea ar implica o pedeapsă accesorie;

3) atunci când, conform legii italiene, persoana condamnată sau eliberată, care se află pe teritoriul statului, ar trebui să se supună unor măsuri de siguranţă personale;

4) atunci când sentinţa străină duce condamnarea la restituiri sau la despăgubiri sau, trebuie, oricum, recunoscută în justiţie pe teritoriul statului, în scopul restituirilor sau despăgubirii sau al producerii de alte efecte civile.

Pentru a permite recunoaşterea, sentinţa trebuie să fi fost pronunţată de instanţa unui stat străin cu care există un tratat de extrădare. Dacă acesta nu există, sentinţa străină poate fi de asemenea recunoscută de către stat la cererea Ministrului Justiţiei. Această cerere nu este necesară dacă se face o cerere pentru recunoaşterea cu efectele indicate la punctul 4.

Art. 13. Extrădarea

Extrădarea este reglementată de legea penală italiană, de convenţiile şi uzanţele internaţionale.

Extrădarea nu este admisă dacă fapta care face obiectul cererii de extrădare nu este prevăzută ca infracţiune de legea italiană şi de legea străină.

Extrădarea poate fi acordată sau oferită şi pentru infracţiuni neprevăzute de convenţiile internaţionale, cu condiţia ca acestea să nu le interzică în mod expres.

Nu este admisă extrădarea cetăţeanului propriu decât dacă este permisă în mod expres de convenţiile internaţionale.

Art. 14. Calculul şi începerea termenelor

Atunci când legea penală prevede că un efect juridic depinde de începerea termenului, pentru calculul acestuia se respectă calendarul obişnuit.

De fiecare dată când legea penală stabileşte un termen pentru producerea unui efect juridic, ziua începerii nu se calculează la termen.

Art. 15. Domeniul reglementat de mai multe legi penale sau de mai multe prevederi ale aceleiaşi legi penale

Când mai multe legi penale sau mai multe prevederi ale aceleiaşi legi penale reglementează acelaşi domeniu, legea sau prevederea legală specială derogă de la legea sau de la prevederea legală generală, exceptând cazul în care se prevede altfel.

Art. 16. Legi penale speciale

Dispoziţiile acestui Cod se aplică şi în domeniile reglementate de alte legi penale, doar dacă nu este stabilit altfel de acestea.

TITLUL II
Despre pedepse

PARTEA I
Despre tipurile de pedepse, în general

Art. 17. Pedepse principale: tipuri

Pedepsele principale stabilite pentru delicte sunt:

1) moartea;
2) detenţiunea pe viaţă;
3) închisoarea;
4) amenda.

Pedepsele principale stabilite pentru contravenţii sunt:

1) arestul;
2) amenda.

Art. 18. Denumirea şi clasificarea pedepselor principale

Sub denumirea de pedepse privative sau restrictive de libertate legea înţelege: detenţiunea pe viaţă, închisoarea şi arestul.

Sub denumirea de pedepse băneşti legea înţelege: amenda pentru contravenţii şi amenda pentru anumite infracţiuni.

Art. 19. Pedepse accesorii: tipuri

Pedepsele accesorii pentru delicte sunt:

1) interzicerea exercitării funcţiei publice;
2) interzicerea practicării unei profesii sau a unei ocupaţii;
3) interdicţia legală;
4) interdicţia exercitării funcţiilor de conducere la persoanele juridice şi la societăţi;
5) incapacitatea de a contracta cu administraţia publică;
5-bis) lichidarea raportului de dependenţă faţă de un angajator sau de muncă; [1]
6) decăderea sau suspendarea exercitării autorităţii părinteşti [2].

ISU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Pedepsele accesorii pentru contravenţii sunt:

1) suspendarea exercitării unei profesii sau a unei ocupaţii;

2) suspendarea exercitării funcţiilor de conducere la persoanele juridice şi la societăţi.

Pedeapsa accesorie comună infracţiunilor şi contravenţiilor este publicarea sentinţei penale de condamnare.

Legea penală stabileşte celelalte cazuri în care pedepsele accesorii stabilite pentru delicte sunt comune contravenţiilor.

[1] Număr introdus de art. 5 alin. 1 al Legii nr. 97 din 27 martie 2001.

[2] Număr astfel modificat de art. 93 alin. 1 lit. a) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014.

Art. 20. Pedepse principale şi accesorii

Pedepsele principale sunt aplicate de judecător prin sentinţa de condamnare; cele accesorii urmează de drept condamnării, ca efecte penale ale acesteia.

PARTEA A II-A
Despre pedepsele principale în special

Art. 21. [1]

[1] Articolul care prevedea „Pedeapsa cu moartea. Pedeapsa cu moartea se execută prin împuşcare, în interiorul unui penitenciar sau într-un alt loc indicat de Ministrul Justiţiei.

Execuţia nu este publică, exceptând cazul în care Ministrul Justiţiei dispune altfel" a fost abrogat de art. 1 din Decretul-lege nr. 224 din 10 august 1944, care a înlocuit pedeapsa cu moartea cu detenţiunea pe viaţă. Codul penal.

Art. 22. Detenţiunea pe viaţă

Pedeapsa cu detenţiunea pe viaţă este continuă şi se execută într-unul dintre penitenciarele destinate acestui scop, cu obligaţia de a munci şi cu izolare pe timpul nopţii.

Condamnatului la detenţiune pe viaţă i se poate permite să lucreze în aer liber.

Art. 23. Închisoarea

Pedeapsa cu închisoarea durează de la 5 zile la 24 de ani şi este executată într-unul din penitenciarele destinate acestui scop, cu obligaţia de a munci şi cu izolare pe timpul nopţii.

Condamnatului la închisoare, care a executat cel puţin un an din pedeapsă, i se poate permite să lucreze în aer liber.

Art. 24. Amenda pentru contravenţii

Pedeapsa cu amendă constă în plata către stat a unei sume nu mai mică de 50 euro [1], nici mai mare de 50.000 euro [2].

Pentru delictele comise în scopuri de câştig, dacă legea stabileşte doar pedeapsa cu închisoarea, judecătorul poate adăuga amenda de la 50 euro la 25.000 euro [3].

[1] Cuvintele: „nu mai mică de 5 euro" au fost astfel înlocuite de art. 3 alin. 60 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

[2] Cuvintele: „nici mai mare de 5.164 euro" au fost astfel înlocuite de art. 3 alin. 60 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

[3] Cuvintele: „de la 5 euro la 2.065 euro" au fost astfel înlocuite de art. 3 alin. 60 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

Art. 25. Arestul

Pedeapsa arestului se durează de la cinci zile la trei ani şi este executată într-unul din penitenciarele special destinate sau în secţii speciale ale clădirilor închisorii, cu obligaţia de a munci şi cu izolare pe timpul nopţii.

Condamnatul la arest poate fi repartizat la lucrări diferite de cele organizate în clădirea închisorii, ţinând cont de conduita sa şi de ocupaţiile anterioare.

Art. 26. Amenda pentru anumite infracţiuni

Pedeapsa amenzii constă în plata către stat a unei sume nu mai mică de 20 euro [1], nici mai mare de 10.000 euro [2].

[1] Cuvintele: „nu mai mică de 2 euro" au fost astfel înlocuite de art. 3 alin. 61 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

[2] Cuvintele: „nici mai mare de 1.032 euro" au fost astfel înlocuite de art. 3 alin. 61 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

Art. 27. Pedepsele băneşti fixe şi proporţionale

Legea stabileşte cazurile în care pedepsele băneşti sunt fixe şi pe acelea în care sunt proporţionale. Pedepsele băneşti proporţionale nu au limită maximă.

PARTEA A III-A
Despre pedepsele accesorii în special

Art. 28. Interdicţia de a deţine o funcţie publică

Interdicţia de a deţine o funcţie publică este permanentă sau temporară.

Interdicţia permanentă de a deţine o funcţie publică, exceptând cazul în care legea dispune altfel, priveză condamnatul:

1) de dreptul de a alege şi de a fi ales în orice campanie electorală sau de orice alt drept politic;

2) de orice funcţie publică, de orice însărcinare neobligatorie de funcţie publică şi de calitatea legată de cea de funcţionar public sau de însărcinarea de a lucra în serviciul public;

3) de calitatea de tutore sau de curator, fie şi cu titlu provizoriu şi de orice altă funcţie legată de tutelă sau curatelă;

4) de grade şi privilegii academice, de titluri, decoraţii sau alte însemne onorifice publice;

5) de salarii, pensii şi indemnizaţii plătite de stat sau de o altă instituţie publică;

6) de orice titlu onorific, legat de funcţii, servicii, grade sau titluri şi de calităţile, privilegiile şi decoraţiile indicate la numerele precedente;

7) de capacitatea de a accepta sau căpăta orice drept, funcţie, serviciu, calitate, grad, titlu, privilegiu, decoraţie şi insignă onorifică, indicate la numerele precedente.

Interdicţia temporară îl priveză pe condamnat de capacitatea de a dobândi sau de a exercita sau de a se bucura, pe timpul interdicţiei, de drepturile, funcţiile, serviciile, calităţile, gradele, titlurile şi distincţiile menţionate.

Aceasta nu poate avea o durată mai mică de un an, nici mai mare de cinci ani.

Legea stabileşte cazurile în care interdicţia de a avea o funcţie publică este limitată la unele din acestea.

Art. 29. Cazuri în care condamnării îi urmează interzicerea exercitării funcţiilor publice

Condamnarea la detenţiune pe viaţă şi condamnarea la închisoare pe o perioadă mai mare de 5 ani conduc la interzicerea permanentă a condamnatului de a exercita funcţii publice; şi condamnarea la închisoare pe o perioadă mai mare de 3 ani duce la interzicerea pe o durata de 5 ani de exercitare a funcţiei publice.

Declararea persistenţei sau a pericolului social în comiterea delictului sau a tendinţei de a comite delicte duce la interdicţia permanentă a exercitării funcţiei publice.

Art. 30. Interzicerea practicării unei profesii sau a unei ocupaţii

Interzicerea practicării unei profesii sau a unei ocupaţii priveză condamnatul de capacitatea de a exercita, pe timpul interdicţiei, o profesie, o ocupaţie, o activitate industrială sau comercială sau o meserie, pentru care se cere un permis special sau o abilitare specială, o autorizaţie sau o licenţă din partea unei autorităţi şi duce la anularea permisului sau abilitării sau a licenţei de mai sus.

Interzicerea practicării unei profesii sau a unei ocupaţii nu poate avea o durată mai mică de o lună, nici mai mare de cinci ani, cu excepţia cazurilor prevăzute prin lege.

Art. 31. Condamnarea pentru delicte comise prin abuz de funcţie publică sau prin practicarea unei profesii sau a unei ocupaţii. Interdicţie

Orice condamnare pentru delictele comise prin abuz de putere sau prin încălcarea îndatoririlor legate de o funcţie publică sau de un serviciu public sau unele din funcţiile indicate la punctul 3 al art. 28, sau prin abuz de o

profesie, ocupație, activitate industrială, sau comercială ori meserie, sau prin încălcarea îndatoririlor legate de acestea, duce la interzicerea temporară a exercitării funcției publice sau a profesiei, a ocupației, a activității industriale sau comerciale sau a meseriei.

Art. 32. Interdicția legală

Condamnatul la închisoare se află în stare de interdicție legală.

Condamnarea la detențiune pe viață atrage de drept și decăderea din drepturile de a exercita autoritatea părintească [1].

Condamnatul la închisoare pe o perioadă de 5 ani sau mai mare este, pe timpul pedepsei, în stare de interdicție legală; condamnarea duce, de asemenea, pe timpul pedepsei, la suspendarea exercitării autorității părinteşti, excepție făcând cazul în care judecătorul dispune altfel.

La interdicția legală se aplică, în ceea ce privește dispunerea și administrarea de bunuri, precum și reprezentarea în acte a acestora, prevederile legii civile asupra interdicției judiciare.

[1] Alineat înlocuit de art. 119 al Legii nr. 689 din 24 noiembrie 1981 ulterior, modificat astfel de art. 93 alin. 1 lit. b) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014.

Art. 32-bis. Interzicerea temporară a exercitării funcției de conducere la persoanele juridice și la societăți

Interzicerea exercitării funcției de conducere la persoanele juridice și la societăți îl privează pe condamnat de capacitatea de a exercita, pe timpul interdicției, funcția de administrator, cenzor, lichidator, director general și conducător care se ocupă de redactarea documentelor contabile ale societăților [1], precum și orice altă funcție cu putere de reprezentare a persoanei juridice sau a întreprinzătorului.

Aceasta urmează oricărei condamnări la închisoare de cel puțin 6 luni pentru delicte comise prin abuz de putere sau încălcare a îndatoririlor de serviciu.

[1] Cuvintele: „director general" au fost astfel înlocuite de actualele: „director general și conducător care se ocupă de redactarea documentelor contabile ale societăților" de art. 15 alin. 3 lit. a) din Legea nr. 262 din 28 decembrie 2005.

Art. 32-ter. Incapacitatea de a încheia contracte cu administrația publică

Incapacitatea de a încheia contracte cu administrația publică duce la interdicția de a încheia orice contract cu administrația publică, exceptând obținerea de prestații de la un serviciu public.

Aceasta nu poate avea durata mai mică de un an, nici mai mare de cinci ani [1].

[1] Alineat astfel modificat de art. 1 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 69 din 27 mai 2015.

Art. 32-quater. Cazuri în care condamnării îi urmează incapacitatea de a contracta cu administrația publică

Orice condamnare pentru delictele prevăzute de art. 316-bis, 316-ter, 317, 318, 319, 319-bis, 319-quater, 320, 321, 322, 322-bis, 353, 355, 356, 416, 416-bis, 437, 452-bis, 452-quater, 452-sexies, 452-septies, 501, 501-bis, 640 numărul 1) al alin. 2, 640-bis, 644, precum şi de art. 260 din Decretul-lege nr. 152 din 3 aprilie 2006, cu modificările ulterioare, comise în dauna sau în avantajul unei activităţi de antreprenoriat sau legată de aceasta implică incapacitatea de a contracta cu administrația publică [1].

[1] Alineat astfel modificat de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 108, de art. 6 alin. 1 din Legea nr. 300 din 29 septembrie 2000, începând de la data de 26 octombrie 2000, de art. 1 alin. 75 lit. a) din Legea nr. 190 din 6 noiembrie 2012 şi, ulterior, de art. 1 alin. 5 din Legea nr. 68 din 22 mai 2015, începând de la data de 29 mai 2015, în temeiul dispoziţiilor art. 3 alin. 1 din aceeaşi Lege nr. 68/2015.

Art. 32-quinquies. Cazuri în care condamnării îi urmează încetarea raportului de muncă sau de dependență față de un angajator [1]

Cu excepţia prevederilor art. 29 şi 31, condamnarea la închisoare pe o perioadă de cel puţin doi ani pentru delicte prevăzute de art. 314 alin. 1, 317, 318, 319, 319-ter şi 320 implică de asemenea încetarea raportului de muncă sau de dependență față de un angajator al angajatului administrațiilor sau regiilor publice sau societăţilor cu participare publică majoritară [2].

[1] Articol introdus de art. 5, alin. 2, al Legii nr. 97 din 27 martie 2001.

[2] Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 75 lit. b) din Legea nr. 190 din 6 noiembrie 2012 şi ulterior de art. 1 alin. 1 lit. b din Legea nr. 69 din 27 mai 2015.

Art. 33. Condamnarea pentru delicte comise din culpă

Dispoziţiile art. 29 şi ale paragrafului doi al art. 32 nu se aplică în cazul condamnării pentru delicte comise din culpă.

Dispoziţiile art. 31 nu se aplică în caz de condamnare pentru delicte comise din culpă, dacă pedeapsa aplicată este mai mică de 3 ani de închisoare, sau dacă este aplicată doar o pedeapsă bănească.

Art. 34. Decăderea din exercițiul drepturilor părinteşti şi suspendarea exercitării acesteia[1]

Legea stabileşte cazurile în care condamnarea duce la decăderea din exercițiul drepturilor părinteşti [2].

Condamnarea pentru delictele comise prin abuz de autoritate a părinţilor duce la suspendarea exercitării acesteia pe o perioadă de timp echivalentă cu dublul pedepsei aplicate [3].

Decăderea din exercițiul drepturilor părinteşti implică şi privarea de orice drept care îi revine părintelui asupra bunurilor copilului conform autorității părinteşti prevăzută de titlul IX al cărţii I din Codul civil [4].

Suspendarea exercitării autorității părinteşti implică şi incapacitatea de a exercita, pe timpul suspendării, orice drept care îi revine părintelui asupra bunurilor copilului conform normelor de la titlul IX al cărții I din Codul civil [5].

În ipotezele prevăzute de alineatele precedente, atunci când se acordă suspendarea condiționată a pedepsei, actele de procedură sunt trimise la tribunalul pentru minori, care ia măsurile cele mai oportune în interesul minorilor.

[1] Titlu modificat astfel de art. 94 alin. 1 lit. c) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014 în temeiul dispozițiilor de la art. 108 alin. 1 din același Decret-lege nr. 154/2013.

[2] Alineat modificat astfel de art. 93 alin. 1 lit. c) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014 în temeiul dispozițiilor de la art. 108 alin. 1 din același Decret-lege nr. 154/2013.

[3] Alineat modificat astfel de art. 93 alin. 1 lit. c) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014 în temeiul dispozițiilor de la art. 108 alin. 1 din același Decret-lege nr. 154/2013.

[4] Alineat modificat astfel de art. 93 alin. 1, lit. c) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014 în temeiul dispozițiilor de la art. 108 alin. 1 din același Decret-lege nr. 154/2013.

[5] Alineat modificat astfel de art. 93 alin. 1 lit. c) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014 în temeiul dispozițiilor de la art. 108 alin. 1 din același Decret-lege nr. 154/2013.

Art. 35. Suspendarea exercitării unei profesii sau a unei ocupații

Suspendarea exercitării unei profesii sau a unei ocupații privează condamnatul de capacitatea de a practica, pe timpul suspendării, o profesie, o ocupație, o activitate industrială sau comercială sau o meserie, pentru care se cere un permis special sau o abilitare specială, o autorizație sau o licență din partea autorității.

Suspendarea exercitării unei profesii sau unei ocupații nu poate avea o durată mai mică de trei luni, nici mai mare de trei ani [1].

Aceasta urmează oricărei condamnări pentru contravenție, indiferent dacă este comisă prin abuz în cadrul profesiei, ocupației, activității industriale sau comerciale sau meseriei, sau prin încălcarea îndatoririlor legate de acestea, atunci când pedeapsa aplicată nu este mai mică de un an de arest.

[1] Alineat astfel modificat de art. 1 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 69 din 27 mai 2015.

Art. 35-bis. Suspendarea exercitării funcțiilor de conducere la persoanele juridice sau la societăți

Suspendarea exercitării funcțiilor de conducere la persoanele juridice sau la societăți îl privează pe condamnat de capacitatea de a exercita, pe timpul suspendării, funcția de administrator, cenzor, lichidator, director general şi conducător care se ocupă de redactarea documentelor contabile ale societăților [1],

precum şi orice altă funcţie cu putere de reprezentare a persoanei juridice sau a întreprinzătorului.

Aceasta nu poate avea o durată mai mică de 15 zile nici mai mare de doi ani şi îi urmează oricărei condamnări la arest pentru contravenţii comise prin abuz de putere sau încălcare a îndatoririlor de serviciu.

(1) Cuvintele: „director general" au fost astfel înlocuite de actualele: „director general şi conducător care se ocupă de redactarea documentelor contabile ale societăţilor" de art. 15 alin. 3 lit. a) din Legea nr. 262 din 28 decembrie 2005.

Art. 36. Publicarea sentinţei penale de condamnare

Sentinţa de condamnare la pedeapsa cu moartea (1) sau la detenţiune pe viaţă este publicată prin afişarea la Primăria localităţii unde a fost pronunţată, acolo unde delictul a fost comisă sau acolo unde condamnatul avea ultima reşedinţă.

Sentinţa de condamnare este (2) de asemenea publicată pe site-ul de internet al Ministerului Justiţiei. Durata publicării pe site stabilită de judecător nu trebuie să depăşească 30 de zile, iar în lipsa unei precizări exprese durata este de 15 zile (3).

Publicarea se face prin extras, exceptând cazul când judecătorul dispune publicarea în întregime; aceasta se efectuează din oficiu şi pe cheltuiala condamnatului.

Legea stabileşte celelalte cazuri în care sentinţa de condamnare trebuie să fie publicată. În aceste cazuri publicarea are loc în modurile stabilite la cele două paragrafe anterioare (4).

(1) Pedeapsa cu moartea pentru infracţiunile prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.

(2) Cuvintele: „o singură dată, în unul sau mai multe ziare desemnate de judecător şi" au fost eliminate de art. 37 alin. 18 lit. a) pct. 1) din Decretul-lege nr. 98 din 6 iulie 2011 coordonat cu legea de transformare nr. 111 din 15 iulie 2011.

(3) Cuvintele: „şi pe site-ul de internet al Ministerului Justiţiei. Durata publicării pe site este stabilită de judecător pentru o perioadă nu mai mare de 30 de zile iar în lipsa unei decizii durata este de 15 zile" au fost adăugate de art. 67 alin. 1 din Legea nr. 69 din 18 iunie 2009, cu începere de la data de 4 iulie 2009.

(4) Cuvintele: „cu excepţia publicării în ziare, care se face numai prin indicarea datelor sentinţei şi adresei de internet ale site-ului Ministerului Justiţiei" au fost adăugate de art. 2 alin. 216 din Legea nr. 19 din 23 decembrie 2009 şi ulterior abrogate de art. 18 lit. a) din Decretul-lege nr. 98 din 6 iulie 2011, raportat la legea de modificare nr. 111 din 15 iulie 2011.

Art. 37. Pedepse accesorii temporare: durata

Atunci când legea stabileşte că o condamnare atrage o pedeapsă accesorie temporară, şi durata acesteia nu este fixată în mod expres, pedeapsa accesorie are o durată egală cu cea a pedepsei principale aplicată sau care ar trebui să fie

executată, în cazul înlocuirii, pentru insolvabilitate a condamnatului. Totuşi, în niciun caz nu poate depăşi limita minimă şi cea maximă stabilite pentru fiecare fel de pedeapsă accesorie.

Art. 38. Condiţia juridică a condamnatului la pedeapsa cu moartea [1]

Condamnatul la pedeapsa cu moartea are acelaşi statut juridic cu condamnatul la detenţiune pe viaţă.

[1] *Pedeapsa cu moartea pentru infracţiunile prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.*

TITLUL III
Despre infracţiune

PARTEA I
Despre infracţiunea consumată şi tentativa

Art. 39. Infracţiunea: distincţia dintre delicte şi contravenţii

Infracţiunile se împart în delicte şi contravenţii, conform tipurilor de pedepse stabilite de acest Cod.

Art. 40. Raportul de cauzalitate

Nimeni nu poate fi pedepsit pentru o faptă prevăzută de lege drept infracţiune dacă evenimentul dăunător sau periculos, de care depinde existenţa infracţiunii, nu este consecinţa acţiunii sau inacţiunii sale.

A nu împiedica un eveniment, pe care ai obligaţia juridică să-l împiedici, echivalează cu a-l provoca.

Art. 41. Concurs de cauze

Concursul de cauze preexistente sau simultane sau supravenite, chiar dacă sunt independente de acţiunea sau inacţiunea vinovatului, nu exclude raportul de cauzalitate dintre acţiune sau inacţiune şi rezultatul produs.

Cauzele supravenite exclud raportul de cauzalitate atunci când singure au fost suficiente să determine rezultatul. În acest caz, dacă acţiunea sau inacţiunea, comisă anterior, constituie în sine o infracţiune, se aplică pedeapsa stabilită pentru ea.

Dispoziţiile anterioare se aplică şi atunci când cauza preexistentă sau simultană sau supravenită constă în fapta ilicită a altuia.

Art. 42. Răspunderea pentru intenţie sau culpă ori pentru delictul praeterintenţionat. Răspunderea obiectivă

Nimeni nu poate fi pedepsit pentru o acţiune sau o inacţiune prevăzută de lege drept infracţiune dacă nu a comis-o în mod conştient şi prin voinţă proprie.

Nimeni nu poate fi pedepsit pentru o faptă prevăzută de lege ca delict, dacă nu a comis-o cu intenție, cu excepția cazurilor de delict praterintenționată sau comisă din culpă prevăzute în mod expres de lege.

Legea stabilește cazurile în care evenimentul este pus altfel în sarcina făptuitorului drept consecință a acțiunii sau inacțiunii sale.

La contravenții fiecare este răspunzător de propria acțiune sau inacțiune, conștientă și voluntară, fie ea intenționată sau comisă din culpă.

Art. 43. Elementul psihologic al infracțiunii

Delictul:

- este intenționat sau, comis cu intenție directă, atunci când evenimentul păgubitor sau periculos, care este rezultatul acțiunii sau inacțiunii și de care conform legii este legată existența delictului, este prevăzut și urmărit de făptuitor drept consecință a propriei acțiuni sau inacțiuni;este comis cu praeterintenție, sau cu intenție depășită, atunci când acțiunea sau inacțiunea provine dintr-un eveniment păgubitor sau periculos mai grav decât cel urmărit de făptuitor;este comis din culpă, sau fără intenție, atunci când evenimentul, chiar dacă este prevăzut, nu este dorit de făptuitor și se confirmă că este cauzat de neglijență sau imprudență ori neîndemânare, sau din cauza nerespectării legilor, regulamentelor, ordinelor sau disciplinei.

Distincția dintre infracțiunea intenționată și infracțiunea comisă din culpă, stabilită de acest articol pentru delicte, se aplică de asemenea la contravenții, de fiecare dată când pentru acestea legea penală prevede ca de această distincție să depindă orice efect juridic.

Art. 44. Condiția obiectivă de pedepsire

Atunci când pentru pedepsirea infracțiunii legea cere confirmarea unei condiții, vinovatul răspunde de faptă, chiar dacă întâmplarea, de care depinde confirmarea condiției, nu a fost urmărită de el.

Art. 45. Cazul fortuit sau forța majoră

Nu poate fi pedepsit cel care a comis fapta în caz fortuit sau de forță majoră.

Art. 46. Constrângerea fizică

Nu poate fi pedepsit cel care a comis o faptă fiind constrâns de alții prin violență fizică, căreia nu-i putea rezista sau de care nu putea scăpa.

În acest caz, de fapta comisă de persoana constrânsă, este răspunzător autorul violenței.

Art. 47. Eroarea de fapt

Eroarea asupra faptei care constituie infracțiunea exclude pedepsirea făptuitorului. Totuși, dacă este vorba despre o eroare determinată de culpă,

pedepsirea nu este exclusă, atunci când fapta este prevăzută de lege ca delict şi când este comisă din culpă.

Eroarea asupra faptei care constituie o anumită infracţiune nu exclude pedepsirea pentru o infracţiune diferită.

Eroarea asupra unei legi diferită de legea penală exclude pedepsirea atunci când a cauzat o eroare asupra faptei care constituie o infracţiune.

Art. 48. Eroarea determinată de inducerea în eroare comisă de către o altă persoană

Dispoziţiile articolului precedent sunt incidente chiar dacă eroarea asupra faptei ce constituie o infracţiune este determinată de inducerea în eroare comisă de altul; dar, în acest caz, pentru fapta comisă de persoana înşelată este răspunzătoare cea care a obligat-o să o comită.

Art. 49. Infracţiune presupusă greşit şi infracţiune imposibilă

Nu poate fi pedepsit cel care comite o faptă ce nu constituie infracţiune, presupunând greşit că aceasta constituie o infracţiune.

Pedepsirea este de asemenea exclusă atunci când, datorită nepotrivirii acţiunii sau inexistenţei obiectului acesteia, este imposibil evenimentul păgubitor sau periculos.

În cazurile prevăzute de dispoziţiile anterioare, dacă prin faptă se realizează elementele constitutive ale unei alte infracţiuni, se aplică pedeapsa stabilită pentru infracţiunea comisă efectiv.

În cazul indicat la primul paragraf judecătorul poate dispune ca acuzatul eliberat să fie supus unor măsuri de siguranţă.

Art. 50. Consimţământul celui îndreptăţit

Nu poate fi pedepsit cel care lezează sau pune în pericol un drept cu consimţământul persoanei care poate dispune acest drept.

Art. 51. Exercitarea unui drept sau îndeplinirea unei îndatoriri

Exercitarea unui drept sau îndeplinirea unei îndatoriri impuse de o normă juridică sau de un ordin legitim al autorităţii publice, exclude pedepsirea.

Dacă o faptă ce constituie infracţiune este comisă din ordinul autorităţii, de infracţiune este răspunzător întotdeauna funcţionarul public care a dat ordinul.

De asemenea, este răspunzător de comiterea infracţiunii şi cel care a executat ordinul, exceptând cazul în care, dintr-o eroare de fapt, a considerat că trebuie să execute un ordin legitim.

Nu poate fi pedepsit cel care execută ordinul nelegal, atunci când legea nu îi permite niciun control asupra legalităţii ordinului.

Art. 52. Legitima apărare

Nu se pedepseşte cel care a comis o faptă deoarece a fost constrâns de nevoia de a apăra un drept propriu sau al altuia împotriva pericolului real

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

de a suferi o vătămare injustă, cu condiția ca apărarea să fie proporțională cu atacul

În cazurile prevăzute la art. 614 alin. 1 și 2, există raportul proporțional de la primul alineat al acestui articol dacă cineva prezent într-un mod legitim într-unul din locurile indicate face uz de arma deținută legal sau de un alt mijloc cu scopul de a apăra:

a) integritatea sa sau a altuia;

b) bunurile proprii sau ale altuia, atunci când nu sunt abandonate și există pericolul de agresiune [1].

Dispoziția de la alin. 2 se aplică și în cazul în care fapta s-a produs în interiorul oricărui alt loc unde se practică o activitate comercială, profesională sau antreprenorială [2].

[1] *Alineat adăugat de art. 1 din Legea nr. 59 din 13 februarie 2006.*

[2] *Alineat adăugat de art. 1 din Legea nr. 59 din 13 februarie 2006.*

Art. 53. Uzul legitim de arme

Rămânând valabile dispozițiile prevăzute de cele două articole precedente, nu se pedepsește funcționarul public care, în scopul îndeplinirii unei îndatoriri de serviciu face uz sau ordonă să se facă uz de arme sau de un alt mijloc de constrângere fizică, atunci când este constrâns de nevoia de a respinge o violență sau de a înfrânge împotrivirea față de autorități și de a împiedica în orice fel comiterea de delicte de masacru, naufragiu, scufundare, dezastru aviatic, dezastru feroviar, asasinat, jaf armat și sechestrare de persoană.

Aceeași dispoziție se aplică oricărei persoane care, la cererea legală a funcționarului public, îi oferă asistență.

Legea stabilește celelalte cazuri în care se permite uzul de arme sau a unui alt mijloc de constrângere fizică.

Art. 54. Starea de necesitate

Nu se pedepsește cel care a comis o faptă fiind constrâns de nevoia de a se salva sau de a salva pe alții de pericolul real al unui prejudiciu grav adus persoanei, pericol cauzat de el în mod involuntar, care nu ar fi putut fi evitat în alt fel, cu condiția ca fapta să fie proporțională cu pericolul.

Această dispoziție nu se aplică celor care au o datorie juridică specială de a se expune pericolului.

Dispoziția din prima parte a acestui articol se aplică chiar dacă starea de necesitate este determinată de amenințările altuia; dar, în acest caz, de fapta comisă de către persoana amenințată este răspunzător cel care a obligat-o să o comită.

Art. 55. Exces culpabil

Atunci când, comițând una din faptele prevăzute de art. 51, 52, 53 și 54, se depășesc în mod culpabil limitele prevăzute de lege sau de ordinul autorității

sau impuse de necesitate, se aplică dispozițiile privind delictele comise din culpă dacă fapta este prevăzută de lege ca delict și când este comisă din culpă.

Art. 56. Tentativa de infracțiune

Cine acționează cu scopul neîndoielnic de a comite un delict, este răspunzător de tentativă la acel delict, dacă acțiunea nu se consumă sau dacă urmarea nu se produce.

Vinovatul de tentativa de infracțiune este pedepsit: cu închisoare de 12 ani sau mai mare, dacă pedeapsa prevăzută este detențiunea pe viață; și, în alte cazuri, cu pedeapsa stabilită pentru infracțiune micșorată de la o treime la două treimi.

Dacă vinovatul se dezice voluntar de acțiune, este supus doar pedepsei pentru acțiunile comise, atunci când acestea constituie în sine o infracțiune diferită.

Dacă împiedică în mod voluntar producerea rezultatului, este supus pedepsei stabilite pentru tentativa de infracțiune, micșorată de la un sfert la o jumătate.

Art. 57. Infracțiuni comise prin intermediul presei periodice

Exceptând răspunderea autorului publicației și în afara cazurilor de concurs, directorul sau directorul adjunct responsabil, care omite să efectueze asupra conținutului ziarului pe care îl conduce controlul necesar pentru a împiedica comiterea de infracțiuni prin intermediul publicației, este pedepsit, cu titlu de culpă, dacă o infracțiune este comisă, cu pedeapsa stabilită pentru această infracțiune, micșorată în cuantum mai mic de un sfert.

Art. 57-bis. Infracțiuni comise prin intermediul presei neperiodice

În cazul presei neperiodice dispozițiile de la articolul anterior se aplică editorului, dacă autorul articolului este necunoscut sau nu poate răspunde, ori tipografului dacă editorul nu este indicat sau este nu poate răspunde.

Art. 58. Presa clandestină

Dispozițiile articolului precedent se aplică și dacă nu au fost respectate prevederile legii asupra publicării și difuzării presei periodice și neperiodice.

Art. 58-bis. Urmărirea penală pentru infracțiunile comise prin intermediul presei

Dacă infracțiunea comisă prin intermediul presei este pasibilă de pedeapsă în urma plângerii, a denunțului sau a cererii, și pentru pedepsirea infracțiunilor prevăzute de cele trei articole precedente, sunt necesare plângerea, denunțul sau cererea.

Plângerea, denunțul sau cererea prezentate împotriva directorului sau directorului adjunct responsabil, a editorului sau tipografului, are efect și față de autorul articolului pentru infracțiunea comisă de acesta.

Nu se poate acționa pentru infracțiunile prevăzute de cele trei articole precedente dacă este necesară o autorizație de urmărire pentru infracțiunea comisă de autorul articolului, până când autorizația nu este eliberată. Această dispoziție nu se aplică dacă autorizația este stabilită pentru calitățile sau condițiile personale ale autorului publicației.

PARTEA A II-A
Despre circumstanțele infracțiunii

Art. 59. Circumstanțe necunoscute sau presupuse greșit

Circumstanțele care atenuează sau exclud pedeapsa sunt valorificate în favoarea făptuitorului chiar dacă nu sunt cunoscute de el, sau sunt considerate de el, din greșeală, inexistente.

Circumstanțele care agravează pedeapsa sunt considerate în sarcina făptuitorului doar dacă sunt cunoscute de el sau ignorate din culpă sau considerate inexistente dintr-o eroare determinată de culpă.

Dacă făptuitorul consideră din eroare că există circumstanțe agravante sau atenuante, acestea nu sunt valorificate împotriva sau în favoarea sa.

Dacă făptuitorul consideră din eroare că există circumstanțe de excludere a pedepsei, acestea sunt întotdeauna evaluate în favoarea sa. Totuși, dacă este vorba despre o eroare determinată de culpă, pedepsirea nu este exclusă atunci când fapta este prevăzută de lege ca delict și când este comis din culpă.

Art. 60. Eroarea asupra persoanei vătămate

În caz de eroare asupra persoanei vătămate de o infracțiune nu sunt puse în sarcina făptuitorului circumstanțele agravante care privesc condițiile sau calitatea persoanei vătămate ori relațiile dintre cel lezat și cel vinovat.

În schimb, sunt considerate în favoarea sa circumstanțele atenuante, presupuse greșit, care privesc condițiile, calitățile sau relațiile anterioare.

Dispozițiile acestui articol nu se aplică dacă este vorba despre împrejurări care privesc vârsta sau alte condiții sau calități fizice sau psihice ale persoanei vătămate.

Art. 61. Circumstanțe agravante comune

Agravează infracțiunea, atunci când nu sunt elemente constitutive sau circumstanțe agravante speciale, următoarele circumstanțe:

1) să fi acționat din motive josnice sau neînsemnate;

2) să fi comis infracțiunea pentru a comite sau a ascunde o alta, ori pentru a dobândi sau a asigura pentru sine sau pentru alții produsul,profitul sau prețul ori scutirea de pedeapsă pentru comiterea unei alte infracțiuni;

3) să fi acționat, la delictele comise din culpă, în ciuda prevederii rezultatului;

4) să fi folosit acte de cruzime sau să fi acționat cu cruzime asupra persoanelor;

5) să fi profitat de împrejurări de timp, de loc sau de persoană, inclusiv legate de vârstă, astfel încât să împiedice apărarea publică sau privată; [1]

6) vinovatul să fi comis infracțiunea în perioada în care s-a sustras în mod voluntar de la executarea unui mandat sau a unui ordin de arestare ori de reținere sau de detenție emis pentru o infracțiune anterioară;

7) să fi cauzat, în cazul delictelor împotriva patrimoniului sau care aduc atingere patrimoniului, sau în cazul delictelor comise în scopul obținerii de foloase, persoanei vătămate de infracțiune o pagubă patrimonială de o gravitate mare;

8) să fi agravat sau să fi încercat să agraveze consecințele delictului comis;

9) să fi comis fapta prin abuz de putere sau prin încălcarea îndatoririlor de serviciu legate de o funcție publică sau de un serviciu public sau în calitate de înalt funcționar al unui cult;

10) să fi comis fapta împotriva unui funcționar public sau a unei persoane însărcinată cu o funcție publică sau cu funcția de înalt funcționar al cultului catolic sau al unui cult acceptat în țară, sau împotriva unui funcționar diplomatic sau consular al unui stat străin, în timpul sau în legătură cu îndeplinirea funcțiilor sau serviciului;

11) să fi comis fapta prin abuz de autoritate sau de relații confidențiale, sau prin abuz de relații de serviciu, de prestare de serviciu, de coabitare sau de ospitalitate;

11-bis) vinovatul să fi comis fapta în timp ce se afla ilegal pe teritoriul țării; [2] [3]

11-ter) să fi comis o infracțiune dintre cele contra persoanei împotriva unui minor în interiorul sau în apropierea instituțiilor de învățământ sau de pregătire [4].

11-quater) vinovatul să fi comis o infracțiune intenționată în perioada în care beneficia de o măsură alternativă la detenție [5].

11-quinquies) la infracțiunile intenționate împotriva vieții și integrității personale, împotriva libertății personale, precum și la infracțiunea prevăzută la art. 572, să fi comis fapta în prezența sau împotrivaunui minor sub 18 ani sau împotriva unei persoane gravide [6].

[1] Alineatul anterior care era prevăzut astfel: „să fi profitat de împrejurări ce țin de timp, de loc sau de persoană, astfel încât să împiedice apărarea publică sau privată" a fost înlocuit astfel de art. 1 alin. 7 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

[2] Alineat adăugat de art. 1 alin. 1 lit. f) din Decretul-lege nr. 92 din 23 mai 2008, modificat în Legea nr. 125 din 24 iulie 2008.

[3] Potrivit art. 1 alin. 1 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009, dispoziția de la acest număr se referă la cetățeni din țări ce nu aparțin Uniunii Europene și la apatrizi.

[4] Număr adăugat de art. 3 alin. 20 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

[5] Număr adăugat de art. 3 din Legea nr. 199 din 26 noiembrie 2010.

[6] Număr adăugat de art. 1 alin. 1 din Decretul-lege nr. 93 din 14 august 2013, modificat de Legea nr. 119 din 15 octombrie 2013.

Art. 62. Circumstanţe atenuante comune

Atunci când nu sunt elemente constitutive sau circumstanţe atenuante speciale, următoarele circumstanţe atenuează infracţiunea:

1) să fi acţionat din motive de o deosebită valoare morală sau socială;

2) să fi reacţionat în stare de furie, determinată de o faptă nedreaptă a altuia;

3) să fi acţionat la impulsul unei mulţimi în agitaţie, atunci când nu este vorba despre reuniuni sau adunări interzise prin lege sau de autorităţi şi vinovatul nu este un delincvent sau un contravenient obişnuit sau care reprezintă un pericol social sau cu înclinaţii de delincvent;

4) să fi cauzat, în delictele împotriva patrimoniului sau care aduc atingere patrimoniului, persoanei vătămate o pagubă patrimonială de mărime mică, sau, în delictele comise în scopul obţinerii de foloase, să fi acţionat pentru a obţine sau să fi obţinut oricum un folos de valoare mică, atunci când evenimentul păgubitor sau periculos este de o mărime mică;

5) să fi contribuit la producerea rezultatului, împreună cu acţiunea sau inacţiunea vinovatului, în cazul unei infracţiuni intenţionate contra persoanei vătămate;

6) înainte de judecată, să fi reparat în întregime paguba, prin despăgubirea acesteia şi, atunci când este posibil prin restituiri; sau, înainte de judecată şi în afara cazului prevăzut la ultimul paragraf al art. 56, să se fi implicat spontan şi eficient pentru înlăturarea sau atenuarea consecinţelor păgubitoare sau periculoase ale infracţiunii.

Art. 62-bis. Circumstanţe atenuante generale [1]

Judecătorul, independent de circumstanţele prevăzute de art. 62, poate lua în considerare alte circumstanţe, atunci când consideră că acestea pot justifica o micşorare a pedepsei.

În orice caz, ele sunt considerate, în scopul micşorării, ca o unică circumstanţă, care poate concura şi cu una sau mai multe circumstanţe indicate la art. 62 menţionat.

În scopul aplicării primului alineat nu se ţine cont de criteriile prevăzute la art. 133 alin. 1 nr. 3 şi alin. 2 în cazurile prevăzute de art. 99 alin. 4, privind infracţiunile prevăzute de art. 407 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, în cazul în care se pedepsesc cu închisoare mai mare de cinci ani [2].

În orice caz, lipsa condamnărilor precedente nu se poate afla, singură, la baza acordării circumstanţelor indicate la alin. 1 [3].

[1] *Articolul adăugat de art. 2 al Decretului-lege nr. 288 din 14 septembrie 1944, înlocuit astfel de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 251 din 5 decembrie 2005.*

[2] *Curtea Constituţională, prin sentinţa nr. 183 din 7-10 iunie 2011, a declarat nelegitimitatea constituţională a acestui alineat, aşa cum este înlocuit de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 251 din 5 decembrie 2005, în partea în care stabileşte că, în scopul aplicării*

primului alineat al acestui articol, nu se poate ține cont de acțiunea infractorului după infracțiune.

(3) Alineat adăugat de art. 1 alin. 1 lit. f-bis) din Decretul-lege nr. 92 din 23 mai 2008, modificat în Legea nr. 125 din 24 iulie 2008.

Art. 63. Aplicarea sporurilor sau reducerilor pedepsei

Atunci când legea dispune ca pedeapsa să fie majorată sau redusă în limitele prevăzute, majorarea sau reducerea se aplică asupra cuantumului ei, pe care judecătorul l-ar aplica vinovatului, atunci când nu ar interveni împrejurarea care o mărește sau o micșorează.

Dacă intervin mai multe circumstanțe agravante, sau mai multe circumstanțe atenuante, mărirea sau micșorarea pedepsei se aplică asupra cuantumului acesteia rezultat din mărirea sau micșorarea precedentă.

Atunci când pentru o circumstanță legea stabilește o pedeapsă de natură diferită de cea obișnuită a infracțiunii sau este vorba despre o circumstanță cu efect special, sporul sau reducerea pentru alte circumstanțe nu acționează asupra pedepsei obișnuite a infracțiunii, ci asupra pedepsei stabilite prin respectiva circumstanță. Sunt circumstanțe cu efect special cele care privesc un spor sau o reducere a pedepsei mai mare de o treime.

Dacă intervin mai multe circumstanțe agravante din cele indicate la paragraful doi al acestui articol, se aplică numai pedeapsa stabilită pentru circumstanța cea mai gravă; dar judecătorul o poate spori.

Dacă intervin mai multe circumstanțe atenuante din cele indicate la paragraful doi al acestui articol, se aplică numai pedeapsa mai puțin gravă stabilită pentru respectivele circumstanțe; dar judecătorul o poate reduce.

Art. 64. Majorarea pedepsei în cazul unei singure circumstanțe agravante

Atunci când se repetă o circumstanță agravantă și majorarea pedepsei nu este prevăzută de lege, crește până la un sfert pedeapsa care ar trebui aplicată pentru infracțiunea comisă.

Totuși, pedeapsa cu închisoarea rezultată ca efect al sporului nu poate depăși 30 de ani.

Art. 65. Reducerea pedepsei în cazul unei singure circumstanțe atenuante

Atunci când se repetă o circumstanță atenuantă și legea nu prevede reducerea pedepsei, se respectă următoarele norme:

1) pedeapsa cu moartea este înlocuită cu închisoare de la 24 la 30 de ani;

2) pedeapsa cu detențiunea pe viață este înlocuită cu închisoare de la 20 la 24 de ani;

3) celelalte pedepse sunt reduse în proporție de maxim o treime.

Art. 66. Limitele sporurilor pedepsei în cazul concursului mai multor circumstanţe agravante

Dacă intervin mai multe circumstanţe agravante, pedeapsa de aplicat prin efectul sporurilor, nu poate depăşi triplul maximului stabilit de lege pentru infracţiune, cu excepţia cazului în care este vorba despre circumstanţele indicate de cel de-al doilea paragraf al art. 63, nici nu poate depăşi:

1) 30 de ani, dacă este vorba despre închisoare;

2) 5 ani, dacă este vorba despre arest;

3) şi, 10.329 euro, respectiv 2.065 euro, dacă este vorba despre amenda pentru contravenţii sau amenda pentru anumite infracţiuni; sau 30.987 euro, respectiv 6.197 euro dacă judecătorul se prevalează de dreptul de a majora indicat la paragraful art. 133-bis.

Art. 67. Limitele reducerilor pedepsei în cazul concursului mai multor circumstanţe atenuante

Dacă intervin mai multe circumstanţe atenuante, pedeapsa de aplicat prin efectul reducerilor nu poate fi mai mică de:

1) 15 ani de închisoare, dacă pentru delict legea prevede pedeapsa cu moartea; [1]

2) 10 ani de închisoare, dacă pentru delict legea prevede pedeapsa cu detenţiunea pe viaţă.

Celelalte pedepse sunt reduse. În acest caz, atunci când nu este vorba despre circumstanţele indicate la paragraful doi al art. 63, pedeapsa nu poate fi redusă sub un sfert din durata ei.

[1] Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.

Art. 68. Limitele la concursul de circumstanţe

Cu excepţia dispoziţiilor art. 5, atunci când o circumstanţă agravantă include o altă circumstanţă agravantă, sau o circumstanţă atenuantă include o altă circumstanţă atenuantă, se consideră în sarcina sau în favoarea vinovatului doar circumstanţa agravantă sau circumstanţa atenuantă care atrage aplicarea celui mai mare spor, respectiv, cea mai mare reducere a pedepsei.

Dacă circumstanţele agravante sau atenuante determină aplicarea aceluiaşi spor sau aceleiaşi reduceri a pedepsei, se aplică un singur spor sau o singură reducere a pedepsei.

Art. 69. Concursul de circumstanţe agravante şi atenuante

Atunci când intervin împreună circumstanţele agravante şi circumstanţele atenuante, iar primele sunt considerate de judecător ca predominante, nu se ţine cont de reducerile pedepsei stabilite pentru circumstanţele atenuante şi aplică doar sporurile de pedeapsă stabilite pentru circumstanţele agravante.

Dacă circumstanţele atenuante sunt considerate predominante faţă de circumstanţele agravante, nu se ţine cont de sporurile de pedeapsă stabilite

pentru acestea din urmă şi se aplică doar reducerile de pedeapsă stabilite pentru circumstanţele atenuante.

Dacă dintre circumstanţele agravante şi cele atenuante judecătorul consideră că există o echivalenţă, se aplică pedeapsa care ar fi fost aplicată dacă nu ar fi intervenit niciuna din aceste circumstanţe.

Dispoziţiile prezentului articol se aplică şi în ceea ce priveşte circumstanţele referitoare la persoana infractorului, cu excepţia cazurilor prevăzute de art. 99 alin. 4, precum şi de art. 111 şi 112 alin. 1 pct. 4),pentru care există interdicţia preponderenţei circumstanţelor atenuante asupra circumstanţelor agravante reţinute, şi orice altă circumstanţă pentru care legea stabileşte o pedeapsă de natură diferită sau stabileşte durata pedepsei în mod independent de cea obişnuită a infracţiunii [1] [2] [3] [4] [5].

(...) [2]

[1] *Alineat înlocuit astfel de art. 3 din Legea nr. 251 din 5 decembrie 2005.*

[2] *Alineatul care prevedea: „În acest caz, sporurile şi reducerile de pedeapsă se aplică în temeiul art. 63, recidiva fiind ultima evaluată" a fost abrogat de art. 7 din Decretul-lege nr. 99/1074.*

[3] *Curtea Constituţională, prin sentinţa nr. 105 din 14-18 aprilie 2014 (Monitorul Oficial nr. 18 din 23 aprilie 2014 – Prima serie specială), a declarat nelegitimitatea constituţională a acestui alineat în partea în care prevede interdicţia preponderenţei circumstanţei atenuante prevăzute la art. 648 alin. 2, asupra recidivei prevăzute de art. 99 alin. 4 al acestei dispoziţii.*

[4] *Curtea Constituţională, prin sentinţa nr. 106 din 14-18 aprilie 2014 (Monitorul Oficial nr. 18 din 23 aprilie 2014 – Prima serie specială), a declarat nelegitimitatea constituţională a acestui alineat în partea în care prevede interdicţia preponderenţei circumstanţei atenuante prevăzute la art. 609-bis alin. 3, asupra recidivei prevăzute de art. 99 alin. 4 al acestei dispoziţii.*

[5] *Curtea Constituţională, prin sentinţa nr. 74 din 24 februarie – 7 aprilie 2016 (Monitorul Oficial nr. 15 din 13 aprilie 2016 – Prima serie specială), a declarat nelegitimitatea constituţională a acestui alineat în partea în care prevede interdicţia preponderenţei circumstanţei atenuante prevăzute la art. 73 alin. 7 din Decretul Preşedintelui Republicii nr. 309 din 9 octombrie 1990, asupra recidivei repetate prevăzută de art. 99 alin. 4 al acestei dispoziţii.*

Art. 70. Circumstanţe obiective şi subiective

Conform legii penale:

1) sunt circumstanţe obiective acelea ce privesc natura, felul, mijloacele, obiectul, timpul, locul şi orice altă modalitate de acţiune, gravitatea pagubei sau a pericolului, ori condiţiile sau calităţile personale ale victimei;

2) sunt circumstanţe subiective cele care privesc forma intenţiei sau gradul de vinovăţie, ori condiţiile şi calităţile personale ale vinovatului, sau relaţiile dintre vinovat şi victimă sau cele legate de persoana infractorului.

Circumstanţele legate de persoana infractorului privesc imputabilitatea şi recidiva.

PARTEA A III-A
Despre concursul de infracțiuni

Art. 71. Condamnarea pentru mai multe infracțiuni printr-o sentință unică sau prin decizie unică

Atunci când, printr-o singură sentință sau decizie trebuie să se pronunțe o condamnare pentru mai multe infracțiuni împotriva aceleași persoane, se aplică dispozițiile articolelor următoare.

Art. 72. Concursul de infracțiuni pentru care se aplică pedeapsa cu detențiunea pe viață și de infracțiuni pentru care se aplică pedepse temporare cu închisoarea

Vinovatului pentru mai multe delicte, pentru care pedeapsa este de detențiune pe viață, i se aplică pedeapsa menționată cu izolarea pe timpul zilei de la 6 luni la 3 ani.

În caz de concurs al unui delict care atrage pedeapsa cu detențiunea pe viață cu unul sau mai multe delicte care atrag pedepse cu închisoarea pe o perioadă totală mai mare de 5 ani, se aplică pedeapsa cu detențiunea pe viață, cu izolare pe timpul zilei pe o perioadă de timp cuprinsă între două și 18 luni.

Cel ce execută pedeapsa cu detențiunea pe viață condamnat la izolare pe timpul zilei, participă la munci.

Art. 73. Concursul de infracțiuni care atrag pedepse cu închisoarea cu durată determinată sau pedepse băneşti de acelaşi tip

Dacă mai multe infracțiuni atrag pedepse cu închisoarea de același tip, se aplică o pedeapsă unică, pe o perioadă egală cu durata totală a pedepselor care ar trebui să se aplice pentru fiecare infracțiune.

Atunci când intervin mai multe delicte, pentru fiecare trebuind să se aplice pedeapsa cu închisoarea mai mare de 24 de ani, se aplică detențiunea pe viață.

Pedepsele băneşti de acelaşi tip se aplică toate în întregime.

Art. 74. Concursul de infracțiuni care necesită pedepse cu închisoarea de tip diferit

Dacă mai multe infracțiuni atrag pedepse cu detențiune de tip diferit, acestea se aplică toate în mod distinct şi în întregime.

Pedeapsa cu arestul se execută ultima.

Art. 75. Concursul de infracțiuni care necesită pedepse băneşti de tip diferit

Dacă mai multe infracțiuni necesită pedepse băneşti de tip diferit, acestea se aplică toate în mod distinct şi în întregime.

În cazul în care pedeapsa bănească nu a fost plătită în întregime, suma plătită, ca urmare a conversiei, este dedusă din suma amenzii.

Art. 76. Pedepse concurente considerate drept pedeapsă unică sau pedepse distincte

Exceptând cazul în care legea ar stabili altfel, pedepsele de acelaşi tip concurente conform art. 73 se consideră drept pedeapsă unică sub aspectul efectelor juridice.

Pedepsele diferite concurente conform art. 74 şi 75 sunt considerate de asemenea, sub aspectul efectelor juridic, drept pedeapsă unică de cel mai grav gen. Totuşi, se consideră drept pedepse diferite, prin efectul executării lor, de aplicarea măsurilor de siguranţă şi în orice alt caz stabilit de lege.

Dacă o pedeapsă bănească este concurentă cu o altă pedeapsă de tip diferit, pedepsele se consideră diferite sub aspectul efectelor juridice.

Art. 77. Stabilirea pedepselor accesorii

Pentru a stabili pedepsele accesorii şi orice alt efect penal al condamnării, se ţine cont de fiecare infracţiune pentru care este pronunţată condamnarea, şi de pedepsele principale care, dacă nu ar fi fost un concurs de infracţiuni, ar trebui să fie aplicate pentru fiecare din ele.

Dacă intervin pedepsele accesorii de acelaşi gen, acestea se aplică fiecare şi în întregime.

Art. 78. Limite ale sporurilor pedepselor principale

În cazul concursului de infracţiuni prevăzut de art. 73, pedeapsa rezultantă conform aceluiaşi articol nu poate fi mai mare de cinci ori decât cea mai gravă din pedepsele concurente, nici nu poate depăşi:

1) treizeci de ani de închisoare;

2) şase ani de arest;

3) 15.493 euro amendă pentru contravenţii şi 3.098 euro amendă pentru anumite infracţiuni; sau 64.557 euro amendă pentru contravenţii şi 12.911 euro amendă pentru anumite infracţiuni, dacă judecătorul se prevaleză de dreptul de majorare indicat la paragraful art. 133-bis.

În cazul concursului de infracţiuni prevăzut de art. 74, durata pedepselor ce pot fi aplicate conform acestui articol nu poate depăşi 30 de ani.

Partea din pedeapsă ce depăşeşte această limită, se scade în toate cazurile din arest.

Art. 79. Limitele sporurilor pedepselor accesorii

Durata maximă a pedepselor accesorii nu poate depăşi, în total, limitele următoare:

1) 10 ani, dacă este vorba despre interzicerea exercitării funcţiei publice sau interzicerea practicării unei profesii sau unei ocupaţii;

2) 5 ani, dacă este vorba despre suspendarea exercitării unei profesii sau unei ocupaţii.

Art. 80. Concurs de pedepse aplicate prin sentințe sau decizii diferite

Dispozițiile articolelor precedente se aplică și în cazul în care, după o sentință sau o decizie de condamnare, trebuie să fie judecată aceeași persoană pentru o altă infracțiune comisă înainte sau după condamnare, sau când împotriva acestei persoane trebuie să se pronunțe mai multe sentințe sau decizii de condamnare.

Art. 81. Concursul formal. Infracțiunea continuată

Se pedepsește cu pedeapsa care ar trebui aplicată pentru încălcarea cea mai gravă sporită până la triplul său cel care printr-o singură acțiune sau inacțiune încalcă diverse dispoziții legale sau comite mai multe încălcări ale aceleiași dispoziții legale.

La aceeași pedeapsă este condamnat cel care prin mai multe acțiuni sau inacțiuni, executate potrivit aceleiași rezoluții infracționale, comite în perioade diferite mai multe încălcări ale aceleiași sau ale unor dispoziții legale diferite.

În cazurile prevăzute de acest articol pedeapsa poate fi mai mare decât cea care ar fi aplicabilă conform articolelor precedente.

Păstrând limitele indicate la alin. 3, dacă infracțiunile în concurs formal sau comise în forma continuată cu cea mai gravă sunt comise de persoane cărora li s-a aplicat recidiva prevăzută la art. 99 alin. 4, majorarea cuantumului pedepsei nu poate fi mai mică de o treime din pedeapsa stabilită pentru infracțiunea mai gravă [1]

[1] *Articol adăugat de art. 5 alin. 1 din Legea nr. 251 din 5 decembrie 2005.*

Art. 82. Vătămarea altei persoane decât cea vizată

Atunci când dintr-o greșeală în folosirea mijloacelor de executare a infracțiunii, sau dintr-un alt motiv, este vătămată o altă persoană decât cea vizată, vinovatul este răspunzător ca și cum ar fi comis infracțiunea în dauna persoanei pe care voia s-o lezeze, cu excepția dispozițiilor art. 60 în ceea ce privește circumstanțele agravante și atenuante.

Atunci când, pe lângă o altă persoană este vătămată și cea vizată, vinovatul primește pedeapsa stabilită pentru infracțiunea cea mai gravă, majorată până la jumătate.

Art. 83. Consecință diferită de intenția făptuitorului

În afara cazurilor prevăzute de articolul precedent, dacă din greșeală în folosirea mijloacelor de executare a infracțiunii, sau dintr-un alt motiv, se produce o consecință diferită de cea dorită, vinovatul este răspunzător, cu titlu de culpă, de întâmplarea nedorită, atunci când fapta este prevăzută de lege ca delict și când este comisă din culpă.

Dacă vinovatul a produs și consecința dorită, se aplică regulile concursului de infracțiuni.

Art. 84. Infracțiunea complexă

Dispozițiile articolelor precedente nu se aplică atunci când legea consideră drept elemente constitutive sau drept circumstanțe agravante ale unei singure infracțiuni, fapte care ar constitui, prin ele însele, o infracțiune.

Atunci când legea, în stabilirea pedepsei pentru infracțiunea complexă, se referă la pedepsele stabilite pentru fiecare infracțiune care o constituie, nu pot fi depășite limitele maxime indicate de art. 78 și 79.

TITLUL IV
Despre infractor și persoana vătămată

PARTEA I
Despre tragerea la răspundere

Art. 85. Discernământul

Nimeni nu poate fi pedepsit pentru o faptă prevăzută de lege ca infracțiune, dacă, în momentul în care a comis-o, nu îi era imputabilă.

Poate fi tras la răspundere cel care are discernământ.

Art. 86. Determinarea stării de incapacitate pentru a convinge pe altul să comită o infracțiune

Dacă cineva aduce pe altcineva în stare de incapacitate de a înțelege și de a voi, în scopul de a-l determina să comită o infracțiune, de infracțiunea comisă de persoana aflată în incapacitate este răspunzător cel care a cauzat respectiva stare.

Art. 87. Starea de incapacitate preordinată

Dispoziția primei părți a art. 85 nu se aplică celui care este pus în incapacitatea de a de a înțelege și de a voi în scopul comiterii infracțiunii sau pregătirii unei scuze.

Art. 88. Boala mintală

Nu poate fi tras la răspundere cel care, în momentul în care a comis fapta avea, din cauza bolii, o stare mentală care să excludă discernământul.

Art. 89. Boala mintală parțială

Cel care în momentul în care a comis fapta avea, din cauza bolii, o stare mentală care să-i scadă puternic, fără a-l exclude, discernământul, este răspunzător de infracțiunea comisă; dar pedeapsa este micșorată.

Art. 90. Stări emoționale sau pasionale

Stările emoționale sau pasionale nu exclud și nu diminuează imputabilitatea.

Art. 91. Starea de beţie rezultată în urma cazului fortuit sau al forţei majore

Nu poate fi tras la răspundere cel care, în momentul în care a comis fapta, nu avea discernământ din cauza beţiei complete rezultată în urma cazului fortuit sau a forţei majore.

Dacă starea de beţie nu era completă, dar putea să scadă puternic, fără a-l exclude, discernământul, pedeapsa este micşorată.

Art. 92. Starea de beţie voluntară sau comisă din culpă în mod preordinat

Starea de beţie nerezultată din cazul fortuit sau din forţa majoră nu exclude şi nici nu diminuează imputabilitatea.

Dacă starea de beţie a fost preordinată în scopul comiterii infracţiunii sau pregătirii unei scuze, pedeapsa este majorată.

Art. 93. Fapta comisă sub efectul stupefiantelor

Dispoziţiile celor două articole precedente se aplică şi atunci când fapta a fost comisă sub efectul substanţelor stupefiante.

Art. 94. Starea de ebrietate obişnuită

Atunci când infracţiunea este comisă în stare de ebrietate şi aceasta este o stare obişnuită, pedeapsa se măreşte.

Prin efectele legii penale se consideră în stare obişnuită de ebrietate cel care are obiceiul de a folosi băuturi alcoolice şi se află deseori în stare de ebrietate.

Agravarea pedepsei stabilite în prima parte a acestui articol se aplică şi atunci când infracţiunea este comisă sub efectul stupefiantelor de către cel care de obicei foloseşte aceste substanţe.

Art. 95. Intoxicarea cronică cu alcool sau cu stupefiante

Pentru faptele comise în stare cronică de intoxicare produsă de alcool sau de substanţe stupefiante, se aplică dispoziţiile de la art. 88 şi 89.

Art. 96. Surdomutismul

Nu poate fi tras la răspundere surdomutul [1] care, în momentul în care a comis fapta, nu avea, din cauza infirmităţii sale, capacitatea de a înţelege şi de a voi.

Dacă discernământul era grav afectat, dar nu exclus, pedeapsa este micşorată.

[1] *Potrivit art. 1 din Legea nr. 95 din 20 februarie 2006, în toate textele de lege în vigoare termenul „surdomut" a fost înlocuit cu expresia „surd".*

Art. 97. Minorul în vârstă de 14 ani

Nu poate fi tras la răspundere cel care, în momentul în care a comis fapta, nu împlinise vârsta de 14 ani.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 98. Minorul în vârstă de 18 ani

Poate fi tras la răspundere cel care, în momentul în care a comis fapta, împlinise 14 ani, dar încă nu 18, dacă avea discernământ; dar pedeapsa este micşorată.

Atunci când pedeapsa cu închisoarea aplicată este mai mică de 5 ani, sau este vorba despre o pedeapsă bănească, condamnării nu îi urmează pedepsele accesorii. Dacă este vorba despre pedeapsa cea mai gravă, condamnarea implică doar interdicţia de a deţine funcţii publice cu o durată nu mai mare de 5 ani şi, în cazurile stabilite de lege, suspendarea exercitării autorităţii părinteşti [1].

[1] Alineat modificat astfel de art. 93 alin. 1 lit. d) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014.

PARTEA A II-A
Despre recidivă, despre persistenţa şi profesionalizarea în comiterea de infracţiuni şi despre tendinţa de a comite infracţiuni

Art. 99. Recidiva [1]

Cel care, după ce a fost condamnat pentru o infracţiune cu intenţie, comite alta, poate fi supus unui spor de până la o treime din pedeapsa prevăzută de lege pentru noua infracţiune comisă cu intenţie.

Pedeapsa poate fi majorată cu până la jumătate:

1) dacă noua infracţiune intenţionată este de aceeaşi natură;

2) dacă noua infracţiune intenţionată a fost comisă în termen de 5 ani de la condamnarea anterioară;

3) dacă noua infracţiune intenţionată a fost comisă în timpul sau după executarea pedepsei, ori în timpul în care condamnatul s-a sustras voluntar de la executarea pedepsei.

Atunci când mai multe împrejurări dintre cele indicate la alin. 2 intervin, sporul de pedeapsă este de jumătate.

Dacă recidivistul comite o altă infracţiune cu intenţie, sporul de pedeapsă, în cazul prevăzut de la primul alineat, este de jumătate şi, în cazurile prevăzute de alin. 2, este de două treimi.

Dacă este vorba despre una din infracţiunile indicate la art. 407 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, majorarea pedepsei pentru recidivă este obligatorie şi, în cazurile indicate la alin. 2, nu poate fi mai mică de o treime din pedeapsa prevăzută pentru noua infracţiune [2].

În niciun caz majorarea pedepsei prin efectul recidivei nu poate depăşi cumulul pedepselor rezultate din condamnările anterioare comiterii noii infracţiuni intenţionate.

[1] Acest articol a fost înlocuit astfel de art. 4 din Legea nr. 251 din 5 decembrie 2005.

(2) Curtea Constituțională, prin sentința nr. 185 din 8-23 iulie 2015 (Monitorul Oficial nr. 30 din 29 iulie 2015 – Prima parte specială), a declarat, printre altele, neconstituționalitatea acestui alineat, strict cu privire la cuvintele „este obligatorie și,".

Art. 100. (1)

(1) Articolul care prevedea: „Recidiva facultativă. Judecătorul, cu excepția cazului în care este vorba despre infracțiuni de același tip, are dreptul de a exclude recidiva în cazul delictelor și contravențiilor sau în cazul delictelor intenționate, praeterintenționate sau al delictelor comise din culpă sau în cazul contravențiilor" a fost abrogat de art. 10 al Decretului-lege nr. 99/1974.

Art. 101. Infracțiuni de aceeași natură

Conform legii penale sunt considerate infracțiuni de aceeași natură nu numai cele care încalcă aceeași dispoziție legală, ci și acelea care, deși sunt prevăzute de dispoziții diferite ale acestui Cod sau de legi speciale, totuși, prin natura faptelor care le constituie sau a motivelor care le determină, prezintă, în cazurile concrete, trăsături fundamentale comune.

Art. 102. Obișnuința prezumată legal

Este declarat delincvent obișnuit cel care, după ce a fost condamnat la închisoare care depășește în total 5 ani pentru trei delicte comise cu intenție, de aceeași natură, în decurs de 10 ani și nu simultan, suferă o altă condamnare pentru un delict, cu intenție, de aceeași natura, și comis în decurs de zece ani după ultimul delict din cele anterioare.

La cei zece ani indicați în dispoziția anterioară nu se calculează durata în care condamnatul a executat pedepsele cu închisoarea sau a fost supus la măsuri de siguranță privative de libertate.

Art. 103. Obișnuința reținută de judecător

În afara cazului indicat la articolul precedent, obișnuita în comiterea de delicte este pronunțată și împotriva celui care, după ce a fost condamnat pentru două delicte comise cu intenție, primește o altă condamnare pentru un delict intenționat, dacă judecătorul, ținând cont de natura și de gravitatea infracțiunilor, de perioada în care au fost comise, de conduita și de stilul de viață ale vinovatului și de alte circumstanțe indicate în paragraful de la art. 133, consideră că vinovatul are înclinație spre comiterea delictului.

Art. 104. Obișnuința în comiterea contravențiilor

Cel care, după ce a fost condamnat la pedeapsa cu arestul pentru trei contravenții de aceeași natură, primește o condamnare pentru o altă contravenție, chiar dacă este de aceeași natură, este declarat contravenient obișnuit, dacă judecătorul, ținând cont de natura și gravitatea infracțiunilor, de perioada în care au fost comise, de conduita și de stilul de viață ale vinovatului și de alte circumstanțe indicate în paragraful de la art. 133, consideră că vinovatul are înclinație spre comiterea infracțiunii.

Art. 105. Profesionalizarea în comiterea de infracţiuni

Cel care, aflându-se în condiţiile cerute pentru declararea sa în situaţie de obişnuită, primeşte o condamnare pentru o altă infracţiune, este declarat delincvent sau contravenient profesionist, atunci când, ţinând cont de natura infracţiunilor, de conduita şi de stilul de viaţă ale vinovatului şi de alte circumstanţe indicate în paragraful de la art. 133, se consideră că în mod obişnuit trăieşte, chiar dacă numai parţial, din câştigurile provenite din infracţiune.

Art. 106. Efectele încetării infracţiunii sau pedepsei

Prin efectele recidivei şi ale declaraţiei de atitudine obişnuită sau de pericol social, se ţine cont, de asemenea, de condamnările pentru care a intervenit o cauză de încetare a infracţiunii sau a pedepsei.

Această dispoziţie nu se aplică atunci când cauza intervenită anulează şi efectele penale.

Art. 107. Condamnarea pentru diferite infracţiuni printr-o singură sentinţă

Dispoziţiile referitoare la declaraţia de obişnuită sau de profesionalizare se aplică chiar dacă, pentru diferite infracţiuni, se pronunţă condamnarea printr-o singură sentinţă.

Art. 108. Tendinţa de a comite delicte

Este declarat ca având tendinţe de delincvenţă cel care, deşi nu este recidivist sau delincvent obişnuit sau periculos comite un delict din culpă împotriva vieţii sau integrităţii corporale, chiar dacă nu este prevăzut de partea I a titlului XII al cărţii a II-a a acestui Cod, pentru sine şi în împrejurările indicate la paragraful art. 133, demonstrează o înclinaţie specială către delincvenţă, înclinaţie care îşi găseşte originea în caracterul negativ al celui vinovat.

Dispoziţia acestui articol nu se aplică dacă înclinaţia către delict îşi are originea în infirmitatea prevăzută de art. 88 şi 89.

Art. 109. Efectele declaraţiei de obişnuinţă, profesionalizare sau tendinţă de a comite delicte

În afara sporurilor de pedeapsă stabilite pentru recidivă şi de efectele deosebite indicate de alte dispoziţii legale, declaraţia de atitudine obişnuită sau de pericol social în comiterea infracţiunii sau de tendinţă de a comite infracţiunea, necesită aplicarea măsurilor de siguranţă.

Declaraţia de obişnuinţă sau de profesionalizare în comiterea infracţiunii poate fi pronunţată oricând, chiar şi după executarea pedepsei; dar dacă este pronunţată după sentinţa de condamnare, nu se ţine cont de conduita ulterioară a vinovatului şi rămâne valabilă pedeapsa aplicată.

Declaraţia de tendinţă de a comite delicte nu poate fi pronunţată direct prin sentinţa de condamnare.

Declarația de obișnuință și de profesionalizare în comiterea infracțiunii și aceea de tendință de a comite delicte, încetează prin efectul reabilitării.

PARTEA A III-A
Participația la infracțiune

Art. 110. Pedeapsa pentru cei care participă la infracțiune

Atunci când mai multe persoane contribuie la aceeași infracțiune, fiecare dintre ele este supusă pedepsei prevăzute de lege, exceptând dispozițiile articolelor următoare.

Art. 111. Determinarea unei persoane care nu poate fi trasă la răspundere sau pedepsită să comită infracțiuni

Cel care a convins o persoană care nu poate fi trasă la răspundere sau pedepsită din cauza unei condiții sau a calității profesionale să comită o infracțiune, răspunde de infracțiunea comisă de aceasta și pedeapsa este majorată. Dacă este vorba despre delicte pentru care este prevăzut arestul în caz de flagrant delict, pedeapsa este majorată de la o treime până la jumătate.

Dacă cel care i-a convins pe alții să comită infracțiunea este părintele care-și exercită autoritatea părintească, pedeapsa este majorată până la jumătate sau, dacă este vorba despre delicte pentru care este prevăzut arestul în caz de flagrant delict, de la o treime la două treimi [(1)].

[(1)] Alineat adăugat de art. 7 alin. 1 din Decretul-lege nr. 419 din 31 decembrie 1991 transformat, cu modificări de Legea nr. 172 din 18 februarie 1992 și ulterior modificat astfel de art. 93 alin. 1 lit. e) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014.

Art. 112. Circumstanțe agravante

Pedeapsa care se va aplica pentru infracțiunea comisă este majorată:

1) dacă numărul de persoane care au participat la infracțiune este de cinci sau mai multe, cu excepția cazului în care legea dispune altfel;

2) pentru cel care, și în afara cazurilor prevăzute de următoarele două puncte, a promovat și organizat cooperarea la infracțiune sau a condus activitatea persoanelor care au participat la această infracțiune;

3) pentru cel care, în exercitarea autorității sale, conducerii sau supravegherii, a convins să comită infracțiunea persoane aflate în subordinea sa;

4) pentru cel care, în afara cazului prevăzut de art. 111, a convins să comită o infracțiune un minor în vârstă de 18 ani sau o persoană în stare de infirmitate sau de deficiență psihică, sau s-a folosit în orice fel de acestea sau a participat cu acestea [(1)] la comiterea unui delict pentru care se prevede arestul în caz de flagrant.

Pedeapsa este majorată până la jumătate pentru cel care s-a folosit de persoana care nu poate fi trasă la răspundere sau pedepsită, din cauza unei

condiţii sau calităţi personale, sau a participat cu aceasta [2] la comiterea unui delict pentru care se prevede arestul în caz de flagrant.

Dacă cel care i-a convins pe alţii să comită infracţiunea sau s-a folosit de alţii sau a participat cu aceştia la comiterea delictului, este părintele care-şi exercită autoritatea părintească, în cazul prevăzut de nr. 4 al primului alineat, pedeapsa este majorată până la jumătate şi în cazul prevăzut de alin. 2 pedeapsa este majorată până la două treimi [3].

Agravările pedepsei stabilite la nr. 1, 2 şi 3 ale acestui articol se aplică şi dacă vreunul din participanţii la faptă nu poate fi tras la răspundere sau pedepsit.

[1] Cuvintele: „sau a participat cu acestea" au fost adăugate de art. 3 alin. 15 lit. a) din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

[2] Cuvintele „sau a participat cu aceasta" au fost adăugate de art. 3 alin. 15 lit. a) din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

[3] Alineat modificat astfel de art. 3 alin. 15 lit. c) din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009 şi ulterior de art. 93 alin. 1 lit. f) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014.

Art. 113. Participarea la delictul comis din culpă

La delictul comis din culpă, atunci când rezultatul a fost cauzat de contribuţia mai multor persoane, fiecare din acestea este supusă la pedepsele prevăzute de lege pentru acest delict.

Pedeapsa este majorată pentru cel care i-a convins pe alţii să coopereze la delict, atunci când intervin condiţiile prevăzute de art. 111 şi de numerele 3 şi 4 ale art. 112.

Art. 114. Circumstanţe atenuante

Judecătorul, dacă apreciază că acţiunea vreuneia dintre persoanele care au participat la infracţiune conform art. 110 şi 113 a avut o importanţă mai mică în pregătirea şi comiterea infracţiunii, poate micşora pedeapsa.

Această dispoziţie nu se aplică în cazurile indicate la art. 112.

Pedeapsa poate fi de asemenea micşorată pentru cel care a fost convins să comită infracţiunea sau să coopereze la infracţiune, atunci când sunt întrunite condiţiile prevăzute de numerele 3 şi 4 ale alin. 1 şi 3 ale art. 112.

Art. 115. Înţelegerea pentru comiterea unei infracţiuni. Instigarea

Exceptând cazul când legea dispune altfel, atunci când două sau mai multe persoane se pun de acord în scopul comiterii unei infracţiuni, şi aceasta nu este comisă, niciuna din ele nu este pasibilă de pedeapsă pentru simplul fapt că s-au înţeles.

Totuşi, în cazul unei înţelegeri pentru comiterea unui delict, judecătorul poate aplica o măsură de siguranţă.

Aceleaşi dispoziţii se aplică în cazul instigării la comiterea unei infracţiuni, dacă instigarea a fost acceptată, dar infracţiunea nu a fost comisă.

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

Atunci când instigarea nu a fost acceptată şi este vorba despre instigare la un delict, instigatorul poate fi supus la o măsură de siguranţă.

Art. 116. Infracţiunea diferită de cea dorită de unul din participanţi

Atunci când infracţiunea comisă este diferită de cea dorită de unul din participanţi, inclusiv acesta este răspunzător de ea, chiar dacă evenimentul este consecinţa acţiunii sau omisiunii sale.

Dacă infracţiunea comisă este mai gravă decât cea dorită, pedeapsa este redusă în privinţa celui care a dorit ca infracţiunea să fie mai puţin gravă.

Art. 117. Schimbarea încadrării infracţiunii pentru unii participanţi

Dacă datorită condiţiilor sau calităţilor personale ale autorului sau relaţiilor dintre autor şi persoana vătămată se schimbă încadrarea infracţiunii pentru vreunul din cei care au participat, inclusiv ceilalţi sunt răspunzători de aceeaşi infracţiune. Totuşi, dacă aceasta este mai gravă, judecătorul poate, faţă de cei pentru care nu sunt întrunite condiţiile, calităţile sau relaţiile menţionate, să reducă pedeapsa.

Art. 118. Valorificarea circumstanţelor agravante sau atenuante

Circumstanţele care agravează sau atenuează pedepsele privind motivele comiterii delictului, modalitatea intenţiei, gradul de vinovăţie şi circumstanţele asupra persoanei infractorului sunt aplicate doar în privinţa persoanei la care se referă.

Art. 119. Valorificarea circumstanţelor de excludere a pedepsei

Circumstanţele subiective, care exclud pedeapsa pentru oricare din cei care au participat la infracţiune au efect doar în privinţa persoanei la care se referă.

Circumstanţele obiective care exclud pedeapsa au efect pentru toţi cei care au participat la infracţiune.

PARTEA A IV-A
Despre persoana vătămată prin infracţiune

Art. 120. Dreptul de a depune plângere

Orice persoană vătămată printr-o infracţiune pentru care nu se poate urmări din oficiu, ci doar în urma cererii sau petiţiei acesteia, are dreptul să depună plângere.

Pentru minorii în vârstă de 14 ani şi pentru cei afectaţi de o boală mintală, dreptul de a depune plângere este exercitat de părinte sau de tutore.

Minorii care au împlinit 14 ani şi cei incapabili îşi pot exercita dreptul la plângere, drept pe care pot, de asemenea, să-l exercite în locul lor părintele, tutorele sau curatorul, în ciuda oricărei declaraţii contrare de voinţă, expresă sau tacită, a minorului sau incapabilului.

Art. 121. Dreptul la plângere exercitat de un curator special

Dacă persoana vătămată este un minor în vârstă de 14 ani sau bolnavă mintal şi nu are cine să o reprezinte, sau cel care o reprezintă se află în conflict de interese cu această persoană, dreptul la formularea plângerii este exercitat de un curator special.

Art. 122. Plângerea formulată doar de una din persoanele vătămate

Infracţiunea comisă împotriva mai multor persoane poate fi pedepsită chiar dacă plângerea este înaintată doar de una dintre ele.

Art. 123. Extinderea plângerii

Plângerea se extinde de drept asupra tuturor celor care au comis infracţiunea.

Art. 124. Termenul pentru înaintarea plângerii. Renunţarea

Exceptând cazul în care legea dispune altfel, dreptul la plângere nu mai poate fi exercitat după trecerea a trei luni de la data aflării informaţiei despre fapta care constituie infracţiune.

Dreptul la plângere nu poate fi exercitat dacă s-a renunţat la el în mod explicit sau tacit din partea celui căruia îi revine exercitarea acestuia.

Există renunţare tacită atunci când cel care are dreptul de a înainta plângerea a comis fapte incompatibile cu voinţa de a înainta o plângere.

Renunţarea se extinde de drept asupra tuturor celor care au comis infracţiunea.

Art. 125. Plângerea minorului sau a incapabilului în caz de renunţare a reprezentantului

Renunţarea la dreptul de depunere a plângerii, făcută de părinte sau de tutore sau de curator, nu-l privează pe minorul care a împlinit vârsta de 14 ani sau pe incapabil de dreptul de a înainta plângerea.

Art. 126. Încetarea dreptului de a depune plângere

Dreptul de a depune plângere încetează odată cu decesul persoanei vătămate.

Dacă plângerea a fost deja depusă, decesul persoanei vătămate nu anulează infracţiunea.

Art. 127. Cererea de urmărire pentru delicte împotriva Preşedintelui Republicii

Cu excepţia dispoziţiilor de la titlul I al cărţii a II-a a acestui Cod, atunci când un delict ce se pedepseşte la plângerea prealabilă a persoanei vătămate este comis împotriva Preşedintelui Republicii, plângerea este înlocuită cu cererea Ministrului Justiţiei.

Art. 128. Termenul pentru cererea de urmărire

Atunci când pedepsirea unei infracțiuni depinde de cererea autorității, cererea nu mai poate fi înaintată dacă au trecut trei luni de la data la care autoritatea a fost informată despre fapta care constituie infracțiune.

Atunci când pedepsirea unei infracțiuni comisă în străinătate depinde de prezența vinovatului pe teritoriul statului, cererea nu mai poate fi înaintată dacă au trecut trei ani începând din ziua în care vinovatul se afla pe teritoriul statului.

Art. 129. Irevocabilitatea și extinderea cererii

Cererea autorității este irevocabilă.

Dispozițiile art. 122 și 123 se aplică și la cerere.

Art. 130. Plângerea prealabilă a persoanei vătămate

Atunci când pedepsirea infracțiunii depinde de plângerea prealabilă a persoanei vătămate, plângerea prealabilă este reglementată de dispozițiile referitoare la cerere. Totuși, în ceea ce privește capacitatea și reprezentarea persoanei vătămate, se aplică dispozițiile referitoare la plângere.

Art. 131. Infracțiunea complexă. Sesizarea din oficiu

În cazurile prevăzute de art. 84, pentru infracțiunea complexă urmărirea penală are loc întotdeauna din oficiu dacă pentru una din infracțiuni, indiferent dacă sunt elemente constitutive sau circumstanțe agravante, urmărirea penală se face din oficiu.

TITLUL V
Despre nepedepsirea determinată de particularități ale faptei. Despre modificarea, aplicarea și executarea pedepsei [1]

[1] Titlu înlocuit astfel de art. 1 alin. 1 din Decretul-lege nr. 28 din 16 martie 2015. Înainte titlul era următorul: „Despre modificarea, aplicarea și executarea pedepsei".

PARTEA I
Despre nepedepsirea determinată de particularități ale faptei. Despre modificarea și aplicarea pedepsei [1]

[1] Titlu înlocuit astfel de art. 1 alin. 1 din Decretul-lege nr. 28 din 16 martie 2015. Înainte titlul era următorul: „Despre modificarea și aplicarea pedepsei".

Art. 131-bis. Nepedepsirea determinată de particularități ale faptei [1]

La infracțiunile pentru care este prevăzută pedeapsa cu închisoarea de maxim 5 ani sau pedeapsa pecuniară, singură sau împreună cu pedeapsa

respectivă, nu se aplică pedeapsa atunci când, din cauza conduitei sau posibilității producerii prejudiciului sau pericolului, evaluate în temeiul art. 133 alin. 1, vătămarea este de o însemnătate mai mică și comportamentul se dovedește a fi unul izolat.

Vătămarea nu poate fi considerată de însemnătate mică, în temeiul primului alineat, atunci când autorul a acționat din motive josnice sau neînsemnate sau cu cruzime, inclusiv împotriva animalelor sau a maltratat sau, mai rău, a profitat de imposibilitatea de a se apăra a victimei, ținând cont și de vârsta acesteia sau când acțiunea a provocat sau de aici au decurs, drept consecințe nedorite, decesul sau lezarea foarte gravă ale unei persoane.

Comportamentul este unul obișnuit în cazul în care autorul a fost declarat infractor obișnuit, profesionalizat sau cu tendință de a comite infracțiuni sau dacă a comis mai multe infracțiuni de aceeași natură, chiar dacă fiecare faptă, luată separat, este de însemnătate mică, precum și în cazul în care este vorba despre infracțiuni care au drept obiect un concurs de infracțiuni, obișnuite și repetate.

În scopul stabilirii pedepsei cu închisoarea prevăzută la primul alineat nu se ține cont de circumstanțe, cu excepția celor pentru care legea stabilește o pedeapsă diferită de cea obișnuită a infracțiunii și de cele cu efect special. În acest ultim caz, în vederea aplicării primului alineat nu se ține cont de judecata de echivalare a circumstanțelor de la art. 69.

Dispoziția primului alineat se aplică și atunci când legea prevede însemnătatea mică a prejudiciului sau pericolului drept circumstanță atenuantă.

(1) Articol introdus de art. 1 alin. 2 din Decretul-lege nr. 28 din 16 martie 2015.

Art. 132. Puterea discreționară a judecătorului în aplicarea pedepsei: limite

În limitele fixate de lege, judecătorul aplică pedeapsa în mod discreționar; acesta trebuie să indice motivele care justifică folosirea acestei puteri discreționare.

La majorarea sau la reducerea pedepsei nu se pot depăși limitele stabilite pentru fiecare tip de pedeapsă, cu excepția cazurilor stabilite în mod expres prin lege.

Art. 133. Gravitatea infracțiunii: evaluarea efectelor pedepsei

În exercitarea puterii discreționare indicată la articolul precedent, judecătorul trebuie să țină cont de gravitatea infracțiunii rezultată:

1) din natura, felul, mijloacele, obiectul, perioada, locul și orice altă modalitate de acțiune;

2) din gravitatea daunei sau a pericolului cauzat persoanei vătămate;

3) din modalitatea intenției sau din gradul de vinovăție.

Judecătorul trebuie să țină cont, de asemenea, de capacitatea infracțională a vinovatului, rezultată:

1) din motivele comiterii delictului şi din caracterul vinovatului;

2) din antecedentele penale şi judiciare şi, în general, din conduita şi viaţa de dinaintea infracţiunii a celui vinovat;

3) din conduita simultană sau ulterioară infracţiunii;

4) din condiţiile de viaţă individuale, de familie şi sociale ale vinovatului.

Art. 133-bis. Situaţia financiară a vinovatului; valorificarea prin efectele pedepsei amenzii

La stabilirea sumei amenzii contravenţionale sau a amenzii pentru anumite infracţiuni, judecătorul trebuie să ţină cont, în afară de criteriile indicate la articolul precedent, şi de situaţia financiară a vinovatului.

Judecătorul poate majora amenda contravenţională sau amenda pentru anumite infracţiuni până la triplu sau le poate reduce până la o treime atunci când, datorită situaţiei financiare a vinovatului, consideră că măsura maximă este ineficientă sau că măsura minimă este excesiv de grea.

Art. 133-ter. Plata în rate a amenzii contravenţionale sau a amenzii pentru anumite infracţiuni

Judecătorul, prin sentinţa de condamnare sau prin decizie penală, poate dispune, referitor la condiţiile financiare ale condamnatului, ca amenda contravenţională sau amenda pentru anumite infracţiuni să fie plătită în rate lunare de la 3 la 30. Totuşi, fiecare rată nu poate fi mai mică de 15 euro.

În orice moment condamnatul poate executa pedeapsa printr-o singură plată.

Art. 134. Calculul pedepselor

Pedepsele temporare se aplică pe zile, luni şi ani.

În condamnările la pedepse cu durată determinată nu se ţine cont de fracţiuni de zi, iar în cele băneşti, de fracţiuni ale monedei euro.

Art. 135. Echivalarea dintre pedepsele cu amenda şi pedepsele cu închisoarea

Atunci când, prin orice efect juridic, trebuie să se efectueze o echivalare între pedepsele cu amenda şi pedepsele cu închisoarea, calculul se face socotind fracţiuni de 250 euro; o fracţiune de 250 euro [1] de amendă echivalează cu o zi de pedeapsă cu închisoarea.

[1] Cuvintele: „socotind 38 euro sau fracţiunea din 38 euro" au fost astfel înlocuite de art. 32 alin. 62 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

Art. 136. Modalitatea de transformare a pedepselor cu amenda

Pedepsele cu amenda contravenţională şi amenda pentru anumite infracţiuni, neexecutate din cauza insolvabilităţii condamnatului, se transformă conform legii.

Art. 137. Arestul preventiv

Perioada de detenţie executată înainte ca sentinţa să devină irevocabilă se deduce din durata totală a pedepsei cu închisoarea cu durată determinată sau din suma pedepsei cu amenda.

Arestul preventiv este considerat, în vederea deducerii, drept închisoare sau arest.

Art. 138. Pedeapsa şi arestul preventiv pentru infracţiunile comise în străinătate

Atunci când judecata pronunţată în străinătate este reînnoită în ţară, pedeapsa executată în străinătate este mereu calculată ţinând cont de felul acesteia; şi, dacă în străinătate a fost arest preventiv, se aplică dispoziţiile articolului precedent.

Art. 139. Calculul pedepselor accesorii

La calculul pedepselor accesorii temporare nu se ţine cont de perioada în care condamnatul execută pedeapsa cu închisoarea sau este supus la măsura de siguranţă a detenţiei, nici de perioada în care s-a sustras în mod voluntar de la executarea pedepsei sau a măsurii de siguranţă.

Art. 140. (1)

(1) *Articolul care prevedea: „Aplicarea provizorie a pedepselor accesorii. Judecătorul, pe durata anchetei, în procedurile pentru infracţiunile pentru care, în caz de condamnare, poate fi aplicată o pedeapsă accesorie, poate dispune cu titlu provizoriu aplicarea acesteia când sunt cerinţe de anchetă specifice sau când este necesar să se împiedice ca infracţiunea să ducă la consecinţe ulterioare.*

Interdicţia de a deţine funcţii publice poate fi aplicată provizoriu numai în procedurile pentru infracţiunile comise prin abuz de putere sau cu încălcarea îndatoririlor legate de o funcţie publică sau de un serviciu public sau de una din calităţile indicate la punctul nr. 3 al paragrafului de la art. 28.

Suspendarea provizorie nu se aplică la funcţiile elective deţinute ca urmare a învestirii directe de către cetăţeni.

Pedeapsa accesorie provizorie aplicată nu poate avea durată mai mare de jumătate din durata maximă prevăzută de lege şi este calculată la durata pedepsei accesorii ce a urmat condamnării" a fost abrogat de art. 217 din Decretul-lege nr. 271/1989.

PARTEA A II-A
Despre executarea pedepsei

Art. 141. (1)

(1) *Articolul care prevedea: „Executarea pedepselor cu închisoarea. Instituţii speciale.*

Pedepsele cu închisoarea pentru delicte se execută în instituţii speciale, pentru fiecare din următoarele categorii de condamnaţi:

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

1. infractori obişnuiţi sau periculoşi ori cu tendinţa de a comite infracţiuni;

2. condamnaţi la pedeapsa micşorată datorită infirmităţii psihice sau surdomutismului sau intoxicaţiei cronice provocate de alcool sau de substanţe stupefiante; alcoolici obişnuiţi şi persoane care au obiceiul să folosească substanţe stupefiante.

Condamnaţii indicaţi la punctul 2 sunt supuşi, la nevoie, şi unui regim de îngrijire.

Dacă acelaşi condamnat are condiţii personale diferite, judecătorul stabileşte în care din instituţiile speciale trebuie să-şi execute pedeapsa. Hotărârea poate fi modificată în timpul executării pedepsei.

Pedeapsa arestului se execută de către categoriile de condamnaţi sus-menţionate şi de către contravenienţii obişnuiţi sau periculoşi, în secţii speciale ale instituţiilor destinate executării respectivei pedepse.

Femeile execută pedeapsa cu închisoarea în instituţii diferite de cele destinate bărbaţilor" a fost abrogat de art. 89 al Legii nr. 354/1975.

Art. 142. [1]

[1] Articolul care prevedea „Executarea pedepselor cu închisoarea aplicate minorilor.

Minorii execută până la împlinirea vârstei de 18 ani pedepsele cu închisoarea în instituţii separate de cele destinate adulţilor sau în secţii separate ale acestor instituţii; în orele nedestinate muncii li se asigură o instruire destinată mai ales reeducării morale.

Li se poate permite să lucreze în aer liber şi înainte de termenul stabilit la primul paragraf al art. 23.

Ei pot fi repartizaţi în instituţii speciale, în cazurile indicate la punctele 1 şi 2 ale articolului precedent.

Atunci când au împlinit 18 ani şi pedeapsa de executat este mai mare de trei ani, aceştia sunt transferaţi în instituţii destinate adulţilor" a fost abrogat de art. 89 din Legea nr. 354/1975.

Art. 143. [1]

[1] Articolul care prevedea „Repartizarea condamnaţilor în penitenciare.

În fiecare penitenciar, ordinar sau special, se ţine cont, la repartizarea condamnaţilor, de recidivă şi de natura infracţiunii" a fost abrogat de art. 89 din Legea nr. 354/1975.

Art. 144. [1]

[1] Articolul care prevedea „Supravegherea executării pedepselor.

Executarea pedepselor cu închisoarea este supravegheată de judecător.

Acesta deliberează asupra autorizării de a lucra în aer liber şi îşi exprimă opinia asupra acordării eliberării condiţionate" a fost abrogat de art. 89 din Legea nr. 354/1975.

Art. 145. Remunerarea condamnaţilor pentru munca prestată

În penitenciare, condamnaţilor li se plăteşte o remuneraţie pentru munca prestată.

Din remuneraţie, cu excepţia îndeplinirii diferitelor obligaţii, se scad în următoarea ordine:

1) sumele datorate pentru acoperirea prejudiciului;
2) cheltuielile pe care statul le efectuează pentru întreţinerea condamnatului;
3) sumele datorate cu titlu de restituire a cheltuielilor de judecată.

În orice caz, în favoarea condamnatului trebuie păstrată o cotă egală cu o treime din remuneraţie, cu titlu de economie. Această cotă nu este supusă confiscării sau sechestrului.

Art. 146. Amânarea obligatorie a executării pedepsei [1]

Executarea unei pedepse, care nu este bănească, este amânată:
1) dacă se referă la femeia gravidă;
2) dacă se referă la mama unui copil în vârstă de până la un an;
3) dacă se referă la o persoană dovedit că este bolnavă de SIDA sau de o gravă deficienţă imunitară confirmate conform art. 286-bis alin. 2 din Codul de procedură penală sau de o altă boală extrem de gravă din cauza căreia starea sa de sănătate este incompatibilă cu starea de detenţie, atunci când persoana se află într-o fază a bolii atât de avansată încât nu mai răspunde, conform certificatelor serviciului sanitar din penitenciar sau din afară, la tratamente disponibile şi la terapii de cură.

În cazurile prevăzute de numerele 1) şi 2) ale primului alineat, amânarea nu are loc sau, dacă e acordată, este revocată dacă se întrerupe sarcina, dacă mama este declarată decăzută din drepturile părinteşti asupra copilului conform art. 330 din Codul civil, copilul moare, este abandonat sau încredinţat altora, cu condiţia ca întreruperea sarcinii sau a naşterii să se fi produs de peste două luni [2].

[1] *Articol astfel înlocuit de art. 1 alin. 1 al Legii nr. 40 din 8 martie 2001.*

[2] *Alineat astfel modificat de art. 93 alin. 1 lit. g) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014.*

Art. 147. Amânarea facultativă a executării pedepsei

Executarea unei pedepse poate fi amânată:
1) dacă a fost prezentată cererea de graţiere şi executarea pedepsei nu trebuie să fie amânată conform articolului precedent;
2) dacă o pedeapsă privativă de libertate personală trebuie să fie aplicată împotriva celui care se află în condiţiile unei infirmităţi fizice;
3) dacă o pedeapsă privativă de libertate personală trebuie să fie aplicată împotriva mamei unui copil în vârstă de până la 3 ani [1].

În cazul indicat la pct. 1 executarea pedepsei nu poate fi amânată o perioadă mai mare în total de 6 luni, începând din ziua în care sentinţa a devenit irevocabilă, chiar dacă cererea de graţiere este reînnoită ulterior.

În cazul indicat la pct. 3 al primului alineat prevederea este revocată atunci când mama este declarată decăzută din drepturile părinteşti asupra copilului conform art. 330 din Codul civil, fiul moare, este abandonat sau încredinţat altor persoane decât mamei [2].

IT

Prevederea de la alin. 1 nu poate fi aplicată sau, dacă este aplicată va fi revocată dacă există pericolul concret al comiterii delictelor [3].

[1] Punct înlocuit astfel de art. 1 alin. 2 al Legii nr. 40 din 8 martie 2001.

[2] Alineat înlocuit astfel de art. 1 alin. 3 al Legii nr. 40 din 8 martie 2001 şi, ulterior, modificat astfel de art. 93 alin. 1 lit. h) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014.

[3] Alineat adăugat de art. 1 alin. 4 al Legii nr. 40 din 8 martie 2001.

Art. 148. Incapacitatea psihică a condamnatului

Dacă înainte de executarea unei pedepse privative de libertate personală sau în timpul executării condamnatul suferă o infirmitate psihică, judecătorul, dacă consideră că infirmitatea împiedică executarea pedepsei, ordonă ca aceasta să fie amânată sau suspendată şi ca cel condamnat să fie internat într-un ospiciu judiciar, sau într-o clinică sub pază. Judecătorul poate dispune ca cel condamnat, în loc de un ospiciu judiciar să fie internat într-un ospiciu obişnuit dacă pedeapsa ce îi este aplicată este mai mică de 3 ani de închisoare sau de arest şi nu este vorba despre un delincvent sau despre un contravenient obişnuit sau periculos sau despre un delincvent cu tendinţa de a comite infracţiuni.

Dispoziţia precedentă se aplică şi în cazul în care, din cauza incapacităţii psihice survenite, condamnatul la pedeapsa cu moartea [1] trebuie internat într-un ospiciu judiciar.

Măsura internării este revocată şi condamnatul este supus executării pedepsei atunci când încetează motivele care au condus la luarea acestei măsuri.

[1] Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită prin Decretul-lege nr. 224/1944.

Art. 149. [1]

[1] Articolul care prevedea „Consiliul de asistenţă şi casieria amenzilor.

Pe lângă fiecare tribunal este constituit un consiliu de asistenţă căruia i se atribuie următoarele atribuţii:

1. să asigure asistenţă persoanelor eliberate din închisoare, facilitându-le, la nevoie, găsirea unui loc de muncă stabil;

2. să acorde asistenţă familiilor deţinuţilor, sub orice formă de sprijin şi, în mod excepţional, şi prin ajutoare în bani.

De cheltuielile necesare acţiunii de asistenţă a consiliilor de asistenţă se ocupă Casieria amenzilor" a fost abrogat de art. 89 din Legea nr. 354/1975.

TITLUL VI
Despre prescripția infracțiunii și a pedepsei

PARTEA I
Despre anularea infracțiunii

Art. 150. Decesul vinovatului înainte de condamnare

Decesul vinovatului, produs înainte de condamnare anulează infracțiunea.

Art. 151. Amnistia

Amnistia anulează infracțiunea și, dacă a existat o condamnare, duce la încetarea executării pedepsei principale și a pedepselor accesorii.

În cazul concursului de infracțiuni, amnistia se aplică fiecărei infracțiuni pentru care este acordată.

Anularea infracțiunii prin efectul amnistiei este limitată la infracțiunile comise în întreaga zi de dinaintea datei decretului, cu excepția cazului când se stabilește o altă dată.

Amnistia poate fi supusă condițiilor sau obligațiilor.

Amnistia nu se aplică recidiviștilor, în cazurile prevăzute de alineatele de la art. 99, nici delincvenților obișnuiți sau periculoși sau cu tendința de a comite infracțiuni, cu excepția cazului în care decretul ar dispune altfel.

Art. 152. Retragerea plângerii prealabile

La delictele care se urmăresc la plângerea prealabilă a persoanei vătămate retragerea acesteia înlătură răspunderea penală.

Retragerea este procesuală sau extraprocesuală. Retragerea extraprocesuală este expresă sau tacită. Retragerea este tacită atunci când reclamantul a comis fapte incompatibile cu voința de a-și menține reclamația.

Retragerea se poate face doar înainte de condamnare, exceptând cazurile diferite prevăzute de lege.

Retragerea nu poate fi supusă termenelor și condițiilor. În cadrul retragerii se poate renunța la dreptul de restituire sau de acoperire a pagubei.

Art. 153. Exercitarea dreptului de retragere. Incapabilii

Pentru minorii în vârstă de 14 ani și pentru cei incapabili din cauza bolilor mintale, dreptul de retragere a plângerii prealabile este exercitat de reprezentantul lor legal.

Minorii care au împlinit 14 ani și incapabilii își pot exercita dreptul de retragere și atunci când reclamația a fost înaintată de reprezentant dar, în toate cazurile, retragerea nu are efect fără aprobarea acestuia.

Reprezentantul poate retrage plângerea prealabilă formulată de el sau de cel reprezentat, dar retragerea nu are efect dacă acesta manifestă o voință contrară.

Dispoziţiile alineatelor precedente se aplică şi în cazul când minorul împlineşte vârsta de 14 ani, după ce a fost formulată plângerea.

Art. 154. Mai mulţi reclamanţi: retragerea făcută de către unul dintre ei

Dacă plângerea a fost formulată de mai multe persoane, infracţiunea nu mai atrage răspunderea penală dacă nu o retrag toţi reclamanţii.

Dacă dintre mai multe persoane vătămate în urma infracţiunii doar una a formulat plângerea, retragerea făcută de aceasta, nu prejudiciază dreptul de a formula plângere al altora.

Art. 155. Acceptarea retragerii

Retragerea nu produce efect dacă reclamantul a denunţat-o în mod expres sau tacit. Denunţarea tacită este atunci când reclamantul a comis fapte incompatibile cu voinţa de a accepta retragerea.

Retragerea făcută doar în favoarea unuia dintre cei care au comis infracţiunea se extinde la toţi, dar nu produce efect pentru cel care a dennunţat-o.

În ceea ce priveşte capacitatea de a accepta retragerea, se respectă dispoziţiile art. 153.

Dacă reclamantul este un minor sau un bolnav mintal şi nu-l reprezintă nimeni sau cel care îl reprezintă este în conflict de interese cu acesta, dreptul de a accepta retragerea este exercitat de un curator special.

Art. 156. Încetarea dreptului de retragere

Dreptul de retragere încetează prin decesul persoanei vătămate de infracţiune.

Art. 157. Prescripţia. Termenul de prescripţie [1]

Prescripţia anulează infracţiunea după ce a trecut perioada corespunzătoare pedepsei maxime prevăzute de lege, în orice caz o perioadă nu mai mică de şase ani dacă este vorba despre un delict şi nu mai mică de patru ani dacă este vorba despre o contravenţie, chiar dacă sunt pedepsite numai cu amenda.

Pentru a stabili termenul de prescripţie se ţine seama de pedeapsa stabilită prin lege pentru infracţiunea consumată sau tentativă, fără a ţine cont de reducere pentru circumstanţele atenuante şi de sporul pentru circumstanţele agravante, cu excepţia circumstanţelor agravante pentru care legea stabileşte o pedeapsă de natură diferită de cea obişnuită şi a celor cu efect special, caz în care se ţine cont de sporul maxim de pedeapsă prevăzut pentru circumstanţa agravantă.

Nu se aplică dispoziţiile de la art. 69 şi termenul de prescripţie este stabilit potrivit alin. 2.

Atunci când pentru infracţiune legea stabileşte cumulativ sau alternativ pedeapsa cu închisoarea şi pedeapsa cu amenda, pentru a stabili termenul de prescripţie se ţine cont numai de pedeapsa cu închisoarea.

Atunci când pentru infracţiune legea stabileşte pedepse diferite de cele cu închisoarea şi de cea cu amenda, se aplică termenul de trei ani.

Termenele prevăzute la alineatele precedente sunt dublate pentru infracţiunile prevăzute la art. 375 alin. 3 şi 589 alin. 2 şi 3 şi 589-bis, precum şi pentru infracţiunile prevăzute la art. 51 alin. 3-bis şi 3-quater din Codul de procedură penală. Termenele prevăzute la alineatele precedente sunt, de asemenea, dublate pentru delictele de la titlul VI-bis ale cărţii a II-a, pentru infracţiunea prevăzută la art. 572 şi pentru infracţiunile prevăzute la secţiunea I a părţii a III-a a titlului XII al cărţii a II-a şi prevăzută la art. 609-bis, 609-quater, 609-quinquies şi 609-octies, cu excepţia cazului în care rezultă existenţa circumstanţelor atenuante prevăzute la alin. 3 al art. 609-bis sau la alin. 4 al art. 609-quater [2] [3].

Inculpatul poate oricând renunţa în mod explicit la prescripţie.

Prescripţia nu anulează infracţiunile pentru care legea prevede pedeapsa cu detenţiunea pe viaţă, inclusiv ca urmare a aplicării circumstanţelor agravante.

[1] *Articol înlocuit astfel de art. 6 alin. 1 din Legea nr. 251 din 5 decembrie 2005. Textul anterior prevedea: „Art. 157. Prescripţia. Perioada necesară prescripţiei. Prescripţia anulează infracţiunea:*

1. în 20 de ani, dacă este vorba despre un delict pentru care legea stabileşte pedeapsa cu închisoarea mai mare de 24 de ani;

2. în 15 ani dacă este vorba despre un delict pentru care legea stabileşte pedeapsa cu închisoarea mai mare de 10 de ani;

3. în 10 ani dacă este vorba despre un delict pentru care legea stabileşte pedeapsa cu închisoarea mai mică de 5 de ani sau pedeapsa amenzii;

4. în 5 ani dacă este vorba despre delictul pentru care legea stabileşte pedeapsa cu închisoarea mai mică de 5 de ani sau pedeapsa amenzii;

5. în 3 ani, dacă este vorba despre o contravenţie pentru care legea stabileşte pedeapsa arestării;

6. în 2 ani dacă este vorba despre o contravenţie pentru care legea stabileşte pedeapsa amenzii pentru contravenţii.

Pentru a stabili termenul de prescripţie se ţine seama de maximul pedepsei prevăzute de lege pentru infracţiunea consumată sau tentativă, ţinând cont de sporul maxim al pedepsei stabilit pentru circumstanţele agravante şi de reducerea minimă stabilită pentru circumstanţele atenuante.

În cazul concursului de circumstanţe agravante şi de circumstanţe atenuante se aplică şi prin acest efect dispoziţiile art. 69.

Atunci când pentru infracţiune legea stabileşte împreună sau alternativ pedeapsa cu închisoarea şi cea cu amenda, pentru a stabili termenul de prescripţie se ţine seama doar de pedeapsa cu închisoarea".

[2] *Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 1 lit. c-bis) din Decretul-lege nr. 92 din 23 mai 2008, modificat de Legea nr. 125 din 24 iulie 2008, de art. 4 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012, de art. 1 alin. 6 din Legea nr. 68 din 22 mai*

2015, cu începere de la data de 29 mai 2015, în temeiul dispozițiilor de la art. 3 alin. 1 al aceleiași Legi nr. 68/2015, de art. 1 alin. 3 lit. a) din Legea nr. 41 din 23 martie 2016, cu începere de la data de 25 martie 2016, în temeiul dispozițiilor de la art. 1 alin. 8 al aceleiași Legi 41/2016 și, ulterior, de art. 1 alin. 4 din Legea nr. 133 din 11 iulie 2016.

(3) Curtea Constituțională, prin sentința nr. 143 din 19-25 mai 2014 (Monitorul Oficial nr. 24 din 4 iunie 2014 – Prima serie specială) a declarat neconstituționalitatea acestui alineat în partea în care prevede că termenele de la alineatele anterioare ale acestui articol sunt dublate pentru infracțiunea de incendiere intenționată art. 449 raportat la art. 423 Cod penal).

Art. 158. Începerea termenului de prescripție

Termenul de prescripție începe, pentru infracțiunea comisă, din ziua comiterii; pentru tentativa de infracțiune, din ziua în care a încetat activitatea infractorului; pentru infracțiunea permanentă (1), din ziua în care a încetat caracterul permanent (2).

Atunci când legea cere ca pedepsirea infracțiunii să depindă de confirmarea unei condiții, termenul de prescripție curge din ziua în care condiția s-a confirmat. Totuși, la infracțiunile pasibile de sancționare în urma reclamației, a plângerii sau a cererii, termenul de prescripție decurge din ziua comiterii infracțiunii.

Pentru infracțiunile prevăzute de art. 392 alin. 1-bis din Codul de procedură penală, dacă sunt comise împotriva unui minor, termenul de prescripție începe de la împlinirea vârstei de 18 ani a părții vătămate, cu excepția cazului în care acțiunea penală a fost exercitată anterior. În acest ultim caz termenul de prescripție începe să curgă de la primirea informației despre infracțiune (3).

(1) Cuvintele: „sau continuată" au fost eliminate de art. 6 alin. 2 din Legea nr. 251 din 5 decembrie 2005.

(2) Cuvintele: „sau continuat" au fost eliminate de art. 6 alin. 2 din Legea nr. 251 din 5 decembrie 2005.

(3) Alineat adăugat de art. 1 alin. 10 din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017, cu începere de la data de 3 august 2017, în temeiul dispozițiilor art. 1 alin. 95 din aceeași Lege nr. 103/2017.

Art. 159. Suspendarea cursului prescripției (1)

Cursul prescripției rămâne suspendat în toate cazurile în care suspendarea procedurii sau a procesului penal sau a termenelor de arest preventiv este impusă de o dispoziție specială a legii, și în afara cazurilor de:

1) autorizare a începerii, de la data luării măsurii prin care procurorul prezintă cererea până în ziua în care autoritatea competentă o primește (2);

2) amânare a chestiunii până la o altă judecată, până în ziua în care este decisă chestiunea (3);

3) suspendare a urmăririi penale sau a procesului penal din motive de imposibilitate de participare a părților și apărătorilor la cererea inculpatului

sau apărătorului său. În caz de suspendare a procesului din cauza unor impedimente pentru părţi sau apărători, termenul nu poate fi amânat peste cea de-a 60-a zi de la încetarea previzibilă a impedimentului, trebuind să se ţină cont în caz contrar de perioada impedimentului majorată cu 60 de zile. Fac excepţie drepturile prevăzute de art. 71 alin. 1 şi 5 din Codul de procedură penală;

3-bis) suspendare a urmăririi penale în temeiul art. 420-quater din Codul de procedură penală [4] [5];

3-ter) comisii rogatorii în străinătate, de la data actului prin care se dispune o comisie rogatorie până în ziua în care autoritatea solicitantă primeşte documentaţia cerută, sau, oricum, după ce au trecut şase luni de la actul prin care se dispune comisia rogatorie [6].

Cursul prescripţiei rămâne de asemenea suspendat în următoarele cazuri:

1) de la termenul prevăzut de art. 544 din Codul de procedură penală de depunere a motivării sentinţei de condamnare în primă instanţă, chiar dacă a fost pronunţată după amânare, până la pronunţarea dispozitivului sentinţei care defineşte gradul ulterior de judecată, pentru o perioadă oricum nu mai mare de un an şi şase luni;

2) de la termenul prevăzut de art. 544 din Codul de procedură penală datorită depunerii motivării sentinţei de condamnare în a doua instanţă, chiar dacă a fost pronunţată după amânare, până la pronunţarea dispozitivului sentinţei definitive, pentru o perioadă oricum nu mai mare de un an şi şase luni [7].

Perioadele de suspendare prevăzute la alin. 2 sunt calculate în vederea stabilirii termenului de prescripţie după ce sentinţa instanţei imediat superioare a achitat inculpatul sau a anulat sentinţa de condamnare în partea referitoare la confirmarea răspunderii sau a declarat nulitatea acesteia în temeiul art. 604 alin. 1, 4 şi 5-bis din Codul de procedură penală [8].

Dacă în timpul perioadelor de suspendare prevăzute la alin. 2 se constată o cauză ulterioară de suspendare prevăzută la primul alineat, termenele sunt prelungite cu perioada corespunzătoare [9].

[În cazul autorizaţiei de a începe procedura, suspendarea cursului prescripţiei are loc din momentul în care procurorul prezintă cererea şi cursul prescripţiei se reia în ziua în care autoritatea competentă admite cererea [10]].

Prescripţia îşi reia cursul din ziua în care a încetat cauza de suspendare.

În caz de suspendare a procedurii în temeiul art. 420-quater din Codul de procedură penală, durata suspendării prescripţiei infracţiunii nu poate depăşi termenele prevăzute de alin. 2 al art. 161 din acest Cod [11].

[1] Articol înlocuit astfel de art. 6 din Legea nr. 251 din 5 decembrie 2005.

[2] Număr înlocuit astfel de art. 1 alin. 11 lit. a), pct. 1) din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017, cu începere de la data de 3 august 2017.

[3] Număr înlocuit astfel de art. 1 alin. 11 lit. a), pct. 1) din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017, cu începere de la data de 3 august 2017.

[4] Număr adăugat de art. 12 alin. 1 din Legea nr. 67 din 28 aprilie 2014.

[5] Curtea Constituțională, prin sentința nr. 45 din 14 ianuarie - 25 martie 2015 (Monitorul Oficial nr. 13 din 1 aprilie 2015 – Prima serie specială) a declarat nelegitimitatea constituțională a acestui alineat, în partea în care, dacă starea mintală a inculpatului împiedică participarea conștientă a acestuia la urmărirea penală și aceasta este suspendată, nu exclude suspendarea prescripției când s-a confirmat că această stare este ireversibilă.

Anterior, aceeași Curte, prin sentința nr. 23 din 11-14 februarie 2013 (Monitorul Oficial nr. 8 din 20 februarie 2013 – Prima serie specială) a declarat inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a acestui alineat, raportat la art. 3, 24 alin. 2 și 111 alin. 2 din Constituție.

[6] Număr adăugat de art. 1 alin. 11 lit. a) pct. 2) din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017, cu începere de la data de 3 august 2017.

[7] Alineat adăugat de art. 1 alin. 11 lit. b) din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017, cu începere de la data de 3 august 2017.

[8] Alineat adăugat de art. 1 alin. 11 lit. b) din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017, cu începere de la data de 3 august 2017.

[9] Alineat adăugat de art. 1 alin. 11 lit. b) din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017, cu începere de la data de 3 august 2017.

[10] Alineat abrogat de art. 1 alin. 11 lit. c) din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017, cu începere de la data de 3 august 2017.

[11] Alineat adăugat de art. 12 alin. 2 din Legea nr. 67 din 28 aprilie 2014.

Art. 160. Întreruperea cursului prescripției

Cursul prescripției este întrerupt de sentința de condamnare sau de hotărârea de condamnare.

De asemenea, întrerup prescripția: ordonanța care aplică măsurile preventive personale și pe acelea de validare a reținerii sau a arestului, declarația dată în fața procurorului sau poliției judiciare, cu delegație din partea procurorului sau în fața judecătorului, invitația de a se prezenta la parchet pentru a da declarație, demersul judecătorului de fixare a termenului în camera de consiliu pentru hotărârea asupra cererii de arhivare, cererea de trimitere în judecată, decretul de fixare a audierii preliminare, ordonanța care dispune judecata prescurtată, decretul de fixare a audierii pentru decizia asupra cererii de aplicare a pedepsei, prezentarea sau citația pentru o judecată directă, decretul care dispune judecarea imediată, decretul care dispune judecata și decretul de chemare în judecată [1].

Prescripția întreruptă începe din nou să curgă din ziua întreruperii. Dacă actele de întrerupere sunt mai numeroase prescripția curge începând de la ultimul din ele; dar în niciun caz termenele stabilite de art. 157 nu pot fi prelungite peste termenele prevăzute la art. 161 alin. 2, cu excepția infracțiunilor de la art. 51 alin. 3-bis și 3-quater din Codul de procedură penală [2].

(1) Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 12 din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017, cu începere de la data de 3 august 2017.

(2) Alineat modificat astfel de alin. 4 al art. 6 din Legea nr. 251 din 5 decembrie 2005.

Art. 161. Efectele suspendării şi întreruperii

Întreruperea prescripţiei are efect pentru toţi cei are au comis infracţiunea. Suspendarea prescripţiei are efect strict asupra inculpaţilor împotriva cărora se iau măsuri (1).

Cu excepţia cazurilor în care se iau măsuri pentru infracţiunile prevăzute la art. 51 alin. 3-bis şi 3-quater din Codul de procedură penală, în niciun caz întreruperea prescripţiei nu poate implica creşterea cu mai mult de un sfert a termenului de prescripţie, cu jumătate pentru infracţiunile prevăzute de art. 318, 319, 319-ter, 319-quater, 320, 321, 322-bis, strict cu privire la delictele menţionate de acest alineat, şi 640-bis, precum şi în cazurile prevăzute la art. 99 alin. 2, cu două treimi în cazul prevăzut la art. 99 alin. 4 şi cu dublu în cazurile prevăzute la art. 102, 103 şi 105 (2).

(1) Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 13 din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017.

(2) Alineat înlocuit de alin. 5 al art. 6 din Legea nr. 251 din 5 decembrie 2005 şi, ulterior, modificat astfel de art. 1 alin. 14 din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017, cu începere de la data de 3 august 2017.

Art. 162. Amenda contravenţională

În cazul contravenţiilor pentru care legea stabileşte doar pedeapsa cu amenda, contravenientul poate plăti, înainte de deschiderea dezbaterii sau înainte de decizia de condamnare, o sumă ce corespunde unei treimi din pedeapsa maximă prevăzută de lege pentru contravenţia comisă, pe lângă cheltuielile de judecată.

Plata anulează infracţiunea.

Art. 162-bis. Amenda în cazul contravenţiilor prevăzute cu sancţiuni alternative

În cazul contravenţiilor pentru care legea stabileşte alternativ sancţiunea arestului sau a amenzii contravenţionale, contravenientului i se poate permite să plătească, înainte de deschiderea dezbaterii sau înainte de decizia de condamnare, o sumă ce corespunde unei jumătăţi din maximul amenzii prevăzute de lege pentru contravenţia comisă, pe lângă cheltuielile de judecată.

Odată cu cererea de plată a amenzii contravenientul trebuie să depună suma corespunzătoare unei jumătăţi din amenda maximă.

Plata redusă a amenzii nu este admisă atunci când intervin cazurile prevăzute de alin. 3 al art. 99 de art. 104 sau de art. 105, nici când mai există consecinţe păgubitoare sau periculoase ale infracţiunii ce pot fi eliminate de către contravenient.

În orice alt caz judecătorul poate respinge printr-o ordonanță cererea de plată redusă a amenzii, ținând cont de gravitatea faptei.

Cererea poate fi reiterată până la începerea discuției finale a dezbaterii în primă instanță.

Plata sumelor indicate în prima parte a prezentului articol anulează infracțiunea.

(1) Alineatul care dispunea „în caz de modificare a acuzației inițiale, atunci când pentru aceasta nu este posibilă amenda, inculpatul este repus în termen pentru a o cere, cu condiția să fie permisă" a fost abrogat de art. 2-quattuordecies din Decretul-lege nr. 82 din 7 aprilie 2000.

Art. 162-ter. Încetarea infracțiunii datorită conduitelor reparatorii (1)

În cazul sesizării prin plângere supusă retragerii, judecătorul declară infracțiunea anulată după audierea părților și a persoanei vătămate, când inculpatul a reparat în întregime, maxim până la termenul declarării deschiderii dezbaterii în primă instanță, prejudiciul provocat prin infracțiune, prin restituiri sau despăgubire și a eliminat, pe cât posibil, consecințele păgubitoare sau periculoase. Acoperirea prejudiciului poate fi recunoscută și în urma ofertei reale în temeiul art. 1208 și următoarele din Codul civil, formulată de inculpat și neacceptată de persoana vătămată, dacă judecătorul recunoaște proporționalitatea sumei oferite cu acest titlu.

Atunci când demonstrează că nu a putut da curs cererii, dintr-un motiv ce nu i se poate imputa lui, până la termenul indicat la primul alineat, inculpatul poate cere judecătorului stabilirea unui termen ulterior, nu mai mare de șase luni, pentru a asigura plata, chiar și în rate a sumei datorate cu titlu de despăgubire; în acest caz judecătorul, dacă admite cererea, dispune suspendarea procesului și stabilește termenul care începe să curgă după încetarea termenului stabilit anterior, oricum nu mai mult de 90 de zile de la scadența respectivă, impunând condiții specifice. În timpul suspendării procesului, cursul prescripției rămâne suspendat. Se aplică art. 240 alin. 2.

Judecătorul declară încetarea efectelor infracțiunii prevăzute la primul alineat după rezultatul pozitiv al conduitelor reparatorii.

(1) Articol introdus de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017, cu începere de la data de 3 august 2017.

Art. 163. Suspendarea condiționată a pedepsei

Pronunțând sentința de condamnare la închisoare sau la arest pe o perioadă mai mică de 2 ani, sau la o pedeapsă cu amenda singură sau care însoțește pedeapsa cu închisoarea și echivalată conform art. 135 cu o pedeapsă privativă de libertate pe o perioadă de cel mult 2 ani, judecătorul poate dispune ca executarea pedepsei să rămână suspendată pe o perioadă de 5 ani când condamnarea a intervenit pentru delict și de 2 ani când condamnarea este pronunțată pentru o contravenție. În caz de sentință de condamnare

la pedeapsa cu amenda care însoţeşte pedeapsa cu închisoarea mai mică de doi ani, când pedeapsa totală, echivalată conform art. 135, este mai mare de doi ani, judecătorul poate dispune ca executarea pedepsei cu închisoarea să rămână suspendată [1].

Dacă infracţiunea a fost comisă de un minor sub vârsta de 18 ani, suspendarea poate fi dispusă atunci când se aplică o pedeapsă privativă de libertate nu mai mare de 3 ani sau o pedeapsă cu amenda, ca pedeapsă unică sau aplicată pe lângă pedeapsa cu închisoarea, este echivalată conform art. 135 cu o pedeapsă privativă de libertate pe o perioadă de cel mult 3 ani. În cazul unei condamnări la cu amendă care însoţeşte pedeapsa cu închisoarea mai mică de trei ani, când pedeapsa totală, echivalată conform art. 135, este mai mare de trei ani, judecătorul poate dispune ca executarea pedepsei cu închisoarea să rămână suspendată [2].

Dacă infracţiunea a fost comisă de o persoană care a împlinit 18 ani dar nu şi pe cea de 21 de ani sau de cel care a împlinit 70 de ani, suspendarea poate fi dispusă atunci când se aplică o pedeapsă privativă de libertate nu mai mare de 2 ani şi 6 luni sau o pedeapsă cu amenda singură sau care însoţeşte pedeapsa cu închisoarea este echivalată conform art. 135 cu o pedeapsă privativă de libertate pe o perioadă nu mai mare, în integralitate, de 2 ani şi 6 luni. În caz de condamnare la pedeapsa cu amenda care însoţeşte pedeapsa cu închisoarea mai mică de doi ani şi şase luni, când pedeapsa totală, echivalată conform art. 135, este mai mare de doi ani şi şase luni, judecătorul poate dispune ca executarea pedepsei cu închisoarea să rămână suspendată [3].

Atunci când pedeapsa aplicată nu este mai mare de un an şi prejudiciul a fost reparat în întregime, mai înainte să fie pronunţată sentinţa în primă instanţă, prin despăgubirea acestuia şi, când este posibil, prin restituiri, precum şi atunci când vinovatul, până la acelaşi termen şi în afara cazului prevăzut la alin. 4 al art. 56, s-a ocupat de bunăvoie şi eficient de înlăturarea sau atenuarea consecinţelor dăunătoare sau periculoase ale infracţiunii ce pot fi eliminate de el, judecătorul poate dispune ca executarea pedepsei, stabilită în cazul pedepsei băneşti echivalată conform art. 135, să rămână suspendată timp de un an [4].

[1] Ultima frază a acestui alineat a fost adăugată de art. 1 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 145 din 11 iunie 2004.

[2] Ultima frază a acestui alineat a fost adăugată de art. 1 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 145 din 11 iunie 2004.

[3] Ultima frază a acestui alineat a fost adăugată de art. 1 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 145 din 11 iunie 2004.

[4] Acest alineat a fost adăugat de art. 1 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 145 din 11 iunie 2004.

Art. 164. Limitele până la care este admisă suspendarea condiționată a pedepsei

Suspendarea condiționată a pedepsei este admisă doar dacă, ținând cont de circumstanțele indicate la art. 133, judecătorul presupune că vinovatul se va abține să comită infracțiuni ulterioare.

Suspendarea condiționată a pedepsei nu poate fi acordată:

1) celui care a suferit o condamnare anterioară pedepsei cu închisoarea pentru delict, chiar dacă a intervenit reabilitarea, nici delincventului sau contravenientului obișnuit sau periculos;

2) atunci când pedepsei aplicate trebuie să i se adauge o măsură de siguranță personală, pentru că vinovatul este o persoană pe care legea o consideră periculoasă din punct de vedere social.

Suspendarea condiționată a pedepsei face aplicabile măsurile de siguranță, exceptând cazurile când este vorba despre confiscare.

Suspendarea condiționată a pedepsei nu poate fi acordată decât o dată. Totuși, judecătorul, aplicând o nouă condamnare, poate dispune suspendarea condiționată atunci când pedeapsa de aplicat, cumulată cu cea impusă prin condamnarea anterioară și pentru delict, nu depășește limitele stabilite de art. 163.

Art. 165. Obligațiile condamnatului

Suspendarea condiționată a pedepsei poate fi subordonată îndeplinirii obligației restituirilor, plății sumei stabilite cu titlu de despăgubire sau acordată provizoriu cu privire la costul publicării sentinței care stabilește reparația daunei; de asemenea, poate fi condiționată, exceptând cazul în care legea dispune altfel, de eliminarea consecințelor păgubitoare sau periculoase ale infracțiunii, sau dacă condamnatul nu se opune, prestării unei activități neremunerate în folosul comunității pe o perioadă determinată, nu mai mare decât durata pedepsei suspendate [1], conform modalităților indicate de judecător în sentința de condamnare.

Suspendarea condiționată a pedepsei, atunci când este acordată persoanei care a beneficiat deja de ea, trebuie să fie subordonată îndeplinirii uneia dintre obligațiile prevăzute de alineatul precedent [2].

Dispoziția de la alin. 2 nu se aplică atunci când suspendarea condiționată a pedepsei a fost acordată în temeiul alin. 4 al art. 163 [3].

În cazurile de condamnare pentru infracțiunile prevăzute de art. 314, 317, 318, 319, 319-ter, 319-quater, 320 și 322-bis, suspendarea condiționată a pedepsei este oricum subordonată plății unei sume echivalente cu folosul obținut din comiterea infracțiunii sau cu suma încasată nemeritat de funcționarul public sau de persoana însărcinată cu o funcție publică, cu titlu de reparație bănească în favoarea administrației vătămate de conduita funcționarului public sau a persoanei însărcinate cu o funcție publică, sau,

în cazul prevăzut la art. 319-ter, în favoarea autorității judiciare, sub rezerva dreptului la o eventuală despăgubire [4].

Judecătorul stabilește în sentință termenul până la care obligațiile trebuie să fie îndeplinite.

[1] *Frază modificată de art. 2 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 145 din 11 iunie 2004.*

[2] *Cuvintele: „exceptând cazul când acest lucru este imposibil" au fost eliminate de art. 2 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 145 din 11 iunie 2004.*

[3] *Alineat introdus de art. 2 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 145 din 11 iunie 2004.*

[4] *Alineat introdus de art. 2 alin. 1 din Legea nr. 69 din 27 mai 2015.*

Art. 166. Efectele suspendării

Suspendarea condiționată a pedepsei se extinde la pedepsele accesorii.

Condamnarea la pedeapsa suspendată condiționat nu poate constitui, în niciun caz, în sine, motiv pentru aplicarea măsurilor de arest preventiv, nici de împiedicare a accesului la locuri de muncă publice sau private, exceptând cazurile speciale prevăzute de lege, nici pentru respingerea permiselor, licențelor sau autorizațiilor necesare pentru desfășurarea muncii.

Art. 167. Reabilitarea în cazul suspendării

Dacă în termenele stabilite condamnatul nu comite un delict sau o contravenție de aceeași natură și își îndeplinește obligațiile ce-i sunt impuse, condamnatul este reabilitat de drept.

În acest caz nu are loc executarea pedepselor.

Art. 168. Revocarea suspendării

Cu excepția dispoziției ultimului alineat al art. 164, suspendarea condiționată a pedepsei este revocată de drept atunci când, în termenele stabilite, condamnatul:

1) comite un delict sau o contravenție de aceeași natură, pentru care se aplică o pedeapsă cu închisoarea sau nu-și îndeplinește obligațiile ce i-au fost impuse;

2) primește o altă condamnare pentru un delict comis anterior la o pedeapsă care, cumulată cu cea suspendată anterior, depășește limitele stabilite de art. 163.

Atunci când condamnatul primește o altă condamnare pentru un delict comis anterior la o pedeapsă care, cumulată cu cea suspendată anterior, nu depășește limitele stabilite de art. 163, judecătorul, ținând cont de felul și gravitatea infracțiunii, poate revoca ordinul de suspendare condiționată a pedepsei.

Suspendarea condiționată a pedepsei este revocată, de asemenea, atunci când a fost acordată prin încălcarea art. 164 alin. 4, cu neobservarea existenței unor impedimente. Revocarea este dispusă și dacă suspendarea a fost acordată conform alin. 3 al art. 444 al Codului de procedură penală [1].

[1] *Alineat adăugat de art. 1 din Legea nr. 128 din 26 martie 2001.*

Art. 168-bis. Suspendarea procedurii cu perioadă de încercare a inculpatului [1]

În procedurile pentru infracțiuni pedepsite numai cu pedeapsa cu amenda sau cu pedeapsa cu închisoare de maxim 4 ani, singură, care însoțește sau alternativă cu pedeapsa cu amenda, precum și pentru delictele indicate de alin. 2 al art. 550 din Codul de procedură penală, inculpatul poate cere suspendarea procesului și supunerea sa la o perioadă de încercare.

Perioada de încercare implică acțiuni îndreptate către eliminarea consecințelor dăunătoare sau periculoase decurse din infracțiune, precum și, dacă este posibil, acoperirea pagubei provocate de acesta. Implică, de asemenea, încredințarea inculpatului serviciului social pentru desfășurarea unui program care poate include, între altele, activități de voluntariat de importanță socială sau respectarea prevederilor referitoare la relațiile cu serviciul social sau cu o structură sanitară, la domiciliu, la libertatea de mișcare, la interdicția de a frecventa anumite structuri.

Acordarea perioadei de încercare este de asemenea subordonată prestării unei munci în folosul comunității. Munca în folosul comunității constă într-o prestație neretribuită, stabilită ținând cont și de pregătirea profesională și de aptitudinile inculpatului, pe durată mai mare de 10 zile, fie ele și fără continuitate, în folosul colectivității, ce urmează să fie prestată la stat, în regiuni, provincii, primării, unități sanitare sau instituții ori organizații, inclusiv internaționale, care activează în Italia, de asistență socială, sanitară și de voluntariat. Munca se desfășoară în modalități care nu prejudiciază necesitățile de lucru, de studiu, familiale și de sănătate ale inculpatului iar durata sa zilnică nu poate depăși opt ore.

Suspendarea procedurii cu perioadă de încercare a inculpatului nu poate fi acordată decât odată.

Suspendarea procedurii cu perioada de încercare nu se aplică în cazurile prevăzute de art. 102, 103, 104, 105 și 108.

[1] *Articol introdus de art. 3 alin. 11 din Legea nr. 67 din 28 aprilie 2014.*

Art. 168-ter. Efectele suspendării procedurii cu perioada de încercare [1]

În timpul perioadei de suspendare a procedurii cu perioadă de încercare, cursul prescripției infracțiunii este suspendat. Nu se aplică dispozițiile de la primul alineat al art. 161.

Rezultatul pozitiv al perioadei de încercare face să înceteze efectele infracțiunii pentru comiterea căreia s-au dispus măsuri. Încetarea efectelor infracțiunii nu afectează aplicarea sancțiunilor administrative accesorii dacă sunt prevăzute de lege.

[1] *Articol introdus de art. 3 alin. 11 din Legea nr. 67 din 28 aprilie 2014.*

Art. 168-quater. Revocarea suspendării procedurii cu perioada de încercare [1]

Suspendarea procedurii cu perioada de încercare este revocată:

1) în cazul încălcării grave şi repetate a programului de tratament sau a dispoziţiilor impuse, sau al refuzului de a presta o muncă în folosul comunităţii;

2) în cazul comiterii, pe durata perioadei de încercare, a unui nou delict cu intenţie sau a unei infracţiuni de aceeaşi natură faţă de cea judecată.

[1] *Articol introdus de art. 3 alin. 11 din Legea nr. 67 din 28 aprilie 2014.*

Art. 169. Renunţarea la condamnare pentru minorii în vârstă de până la 18 ani

Dacă pentru infracţiunea comisă de minorul în vârstă de până la 18 ani legea prevede o pedeapsă privativă de libertate nu mai mare de 2 ani sau o pedeapsă cu amenda care nu depăşeşte 5 euro, chiar dacă este aplicată alături de această pedeapsă, judecătorul se poate abţine de la pronunţarea trimiterii în judecată, când, ţinând cont de împrejurările indicate de art. 133, presupune că vinovatul se va abţine de la comiterea altor infracţiuni.

Atunci când se trece la judecată, judecătorul poate, în sentinţă, din aceleaşi motive, să se abţină de la pronunţarea condamnării.

Dispoziţiile precedente nu se aplică în cazurile prevăzute de punctul 1 al primului paragraf al art. 164.

Renunţarea la condamnarea judiciară nu se poate acorda decât o dată.

Art. 170. Anularea unei infracţiuni care a fost presupusă, elementul constitutiv sau circumstanţa agravantă a unei alte infracţiuni

Atunci când o infracţiune este premisa unei alte infracţiuni, cauza care o anulează nu se extinde şi la cealaltă infracţiune.

Cauza de anulare a unei infracţiuni, care este elementul constitutiv sau circumstanţa agravantă a unei infracţiuni complexe, nu se extinde la infracţiunea complexă.

Anularea uneia din mai multe infracţiuni legate între ele nu exclude, pentru celelalte, agravarea pedepsei ce derivă din respectiva legătură.

PARTEA A II-A
Despre înlăturarea executării pedepsei

Art. 171. Decesul vinovatului după condamnare

Decesul vinovatului, produs după condamnare, face să înceteze pedeapsa.

Art. 172. Prescripţia executării pedepselor cu închisoarea şi a amenzii

Pedeapsa cu închisoarea se prescrie după trecerea unei perioade egale cu dublul perioadei aplicate şi, în orice caz, nu mai mare de 30 de ani şi nici mai mică de 10 ani.

Pedeapsa cu amenda contravenţională se prescrie după trecerea unui termen de 10 ani.

Atunci când împreună cu pedeapsa cu închisoarea este aplicată pedeapsa cu amenda contravenţională, pentru constatarea prescrierii ambelor pedepse se ţine cont doar de termenul stabilit pentru închisoare.

Termenul începe din ziua în care condamnarea a devenit irevocabilă sau din ziua în care condamnatul s-a sustras voluntar de la executarea pedepsei deja începută.

Dacă executarea pedepsei depinde de încetarea unui termen sau de îndeplinirea unei condiţii, termenul de prescripţie a executării pedepsei curge din ziua în care termenul a expirat sau condiţia s-a îndeplinit.

În cazul unui concurs de infracţiuni se ţine cont, pentru prescripţia executării pedepsei, de fiecare din ele, chiar dacă pedepsele au fost aplicate prin aceeaşi sentinţă.

Prescripţia executării pedepselor nu are loc, dacă este vorba despre recidivişti, în cazurile prevăzute de paragrafele de la art. 99 sau despre delincvenţi obişnuiţi, periculoşi sau cu tendinţe infracţionale; sau dacă cel condamnat, în timpul termenului de prescripţie a executării pedepsei, suferă o condamnare la închisoare pentru un delict de aceeaşi natură.

Art. 173. Prescripţia executării pedepselor cu arestul şi cu amendă

Executarea pedepselor cu arest şi cu amendă pentru anumite infracţiuni se prescrie în termen de 5 ani. Acest termen este dublat dacă este vorba despre recidivişti, în cazurile prevăzute de alineatele de la art. 99, sau despre delincvenţi obişnuiţi, periculoşi sau cu tendinţe infracţionale.

Dacă împreună cu pedeapsa arestului se aplică şi pedeapsa cu amenda, pentru prescripţia ambelor pedepse se ţine cont doar de începerea termenului stabilit pentru arest.

Pentru trecerea termenului se aplică dispoziţiile paragrafelor 3, 4 şi 5 ale articolului anterior.

Art. 174. Iertarea şi graţierea

Iertarea sau graţierea înlătură în întregime sau parţial pedeapsa aplicată sau o comută într-un alt fel de pedeapsă stabilită prin lege. Nu sunt înlăturate pedepsele accesorii, exceptând cazul când decretul dispune altfel, şi nici celelalte efecte penale ale condamnării.

În caz de concurs al mai multor infracţiuni, iertarea se aplică o singură dată, după cumularea pedepselor, conform normelor privind concursul de infracţiuni.

Pentru iertarea se respectă dispoziţiile prevăzute la ultimele trei paragrafe ale art. 151.

Art. 175. Nemenţionarea condamnării în cazierul judiciar

Dacă odată cu prima condamnare se aplică o pedeapsă cu închisoarea de maxim de 2 ani, sau o pedeapsă cu amenda de maxim 1 milion, judecătorul, ţinând cont de împrejurările indicate la art. 133, poate dispune prin sentinţă să nu se facă nicio menţiune despre condamnare în cazierul judiciar, expediat la cererea persoanelor private, din alte motive decât cele de drept electoral.

Nemenţionarea condamnării poate fi de asemenea acordată atunci când este aplicată în acelaşi timp o pedeapsă cu închisoarea de maxim 2 ani şi o pedeapsă cu amenda ce, echivalată conform art. 135 şi cumulată cu pedeapsa cu închisoarea, ar putea priva condamnatul de libertate pe o perioadă mai mică de 30 de luni.

Dacă cel condamnat comite ulterior un delict, dispoziţia de a nu se menţiona condamnarea precedentă este revocată. (...) [1].

[1] *Alineatul care prevedea: „Dispoziţiile acestui articol nu se aplică atunci când condamnării îi urmează pedepsele accesorii" a fost abrogat de art. 7 din Legea nr. 19 din 7 februarie 1990.*

Art. 176. Liberarea condiţionată

Condamnatul la pedeapsa cu închisoarea care, pe perioada de executare a pedepsei, a avut un comportament care să conducă la considerarea faptului că regretă sincer comiterea faptei, poate fi liberat condiţionat dacă a ispăşit cel puţin 30 de luni, dar nu mai puţin de jumătate din pedeapsa ce i-a fost aplicată, dacă restul din pedeapsă nu depăşeşte 5 ani.

Dacă este vorba despre recidivist, în cazurile prevăzute de paragrafele de la art. 99, condamnatul, pentru a i se acorda liberarea condiţionată, trebuie să fi ispăşit cel puţin 4 ani din pedeapsă şi nu mai puţin de 3 sferturi din pedeapsa ce-i este aplicată.

Condamnatului la detenţiunea pe viaţă i se poate acorda liberarea condiţionată atunci când a ispăşit cel puţin 26 de ani din pedeapsă.

Acordarea liberării condiţionate depinde de îndeplinirea obligaţiilor civile ce decurg din infracţiune, exceptând cazul în care condamnatul demonstrează că se află în imposibilitatea de a le îndeplini.

Art. 177. Revocarea liberării condiţionate sau încetarea pedepsei

Faţă de condamnatul căruia i s-a acordat liberarea condiţionată rămâne suspendată executarea măsurii de siguranţă privativă de libertate la care condamnatul a fost supus prin sentinţa de condamnare sau printr-o prevedere ulterioară. Liberarea condiţionată este revocată dacă persoana eliberată comite un delict sau o contravenţie de aceeaşi natură, sau încalcă obligaţiile ce-i revin pe durata libertăţii supravegheate, dispuse conform art. 230, pct. 2. În acest caz, perioada petrecută în libertate supravegheată nu este calculată la durata pedepsei şi condamnatul nu poate beneficia din nou de liberare condiţionată.

Odată împlinită durata pedepsei aplicate, sau 5 ani de la data dispunerii liberării condiţionate, dacă este vorba despre condamnatul la detenţiune pe viaţă, fără să fi intervenit nicio cauză de revocare, pedeapsa rămâne anulată şi sunt revocate măsurile de siguranţă personale dispuse de judecător prin sentinţa de condamnare sau prin prevederea ulterioară.

Art. 178. Reabilitarea

Reabilitarea face să înceteze pedepsele accesorii şi orice alt efect penal al condamnării, în lipsa unor dispoziţii legale contrare.

Art. 179. Condiţii pentru reabilitare

Reabilitarea este acordată atunci când au trecut cel puţin trei ani [1] din ziua în care pedeapsa principală a fost executată sau a încetat într-un fel şi condamnatul a făcut dovada efectivă şi constantă a bunei conduite.

Termenul este de cel puţin opt ani [2] dacă este vorba despre recidivişti, în cazurile prevăzute de paragrafele de la art. 99.

Termenul este [3] de 10 ani dacă este vorba despre delincvenţi obişnuiţi, periculoşi sau cu tendinţă şi începe din ziua în care a fost revocată măsura de siguranţă pentru deţinuţi de a desfăşura o activitate agricolă, artizanală sau industrială.

Dacă a fost acordată suspendarea condiţionată a pedepsei în temeiul art. 163 alin. 1, 2 şi 3, termenul prevăzut la primul alineat decurge din acelaşi moment din care decurge termenul de suspendare a pedepsei [4].

Dacă a fost acordată suspendarea condiţionată a pedepsei în temeiul alin. 4 al art. 163, reabilitarea este acordată atunci când încetează termenul de un an indicat la acelaşi alineat patru, cu condiţia să fie întrunite celelalte condiţii prevăzute de acest articol.

Reabilitarea nu poate fi acordată atunci când condamnatul:

1) a fost supus la o măsură de siguranţă, exceptând cazul când este vorba despre expulzarea străinului din ţară sau despre confiscare şi prevederea nu a fost revocată;

2) nu şi-a îndeplinit obligaţiile civile decurse din infracţiune, doar dacă demonstrează că s-a aflat în imposibilitatea de a le îndeplini.

[1] Cuvintele: „cinci ani" au fost înlocuite astfel de cele actuale: „cel puţin trei ani" de art. 3 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 145 din 11 iunie 2004.

[2] Cuvintele: "zece ani" au fost înlocuite astfel de cele actuale: „cel puţin opt ani" de art. 3 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 145 din 11 iunie 2004.

[3] Cuvintele: „de asemenea" au fost eliminate de art. 3 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 145 din 11 iunie 2004.

[4] Alineat adăugat de art. 3 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 145 din 11 iunie 2004.

Art. 180. Revocarea sentinţei de reabilitare

Sentinţa de reabilitare este revocată de drept dacă persoana reabilitată comite în termen de şapte ani [1] un delict cu intenţie, pentru care s-a aplicat

pedeapsa cu închisoarea pe o perioadă mai mare de doi ani [1], sau o altă pedeapsă mai gravă.

[1] Cuvintele: „cinci ani" şi „trei ani" au fost înlocuite astfel de cuvintele: „şapte ani" şi respectiv „doi ani" de art. 4 din Legea nr. 145 din 11 iunie 2004.

Art. 181. Reabilitarea în caz de condamnare în străinătate

Dispoziţiile referitoare la reabilitare se aplică şi în cazul sentinţelor străine de condamnare, recunoscute conform art. 12.

PARTEA A III-A
Dispoziţii comune

Art. 182. Efectele cauzelor care înlătură caracterul penal sau pedeapsa

Exceptând cazurile în care legea dispune altfel, înlăturarea caracterului penal al faptei sau a pedepsei are efect doar pentru cei la care se referă cauza de înlăturare.

Art. 183. Concursul de cauze

Cauzele care înlătură infracţiunea sau a pedeapsa au efect în momentul în care acestea intervin.

La concursul unei cauze care înlătură infracţiunea cu o cauză care înlătură executarea pedepsei, prevalează cauza care înlătură infracţiunea, chiar dacă a intervenit ulterior.

Atunci când în perioade diferite intervin mai multe cauze de înlăturare a infracţiunii sau a pedepsei, cauza anterioară anulează infracţiunea sau pedeapsa şi cele ulterioare fac să înceteze efectele care încă nu au încetat, drept consecinţă a cauzei anterioare.

Dacă mai multe cauze intervin în acelaşi timp, cauza cea mai favorabilă face să se înlăture sau pedeapsa; dar şi în acest caz, prin efecte care nu încetează ca o consecinţă a cauzei cele mai favorabile, se aplică paragraful precedent.

Art. 184. Înlăturarea pedepsei cu moartea, a detenţiunii pe viaţă sau a pedepselor temporare în caz de concurs de infracţiuni

Atunci când, ca urmare a amnistiei, iertării sau graţierii, pedeapsa cu moartea [1] sau cu detenţiunea pe viaţă încetează, pedeapsa cu închisoarea temporară, aplicată pentru infracţiunea concurentă, este executată în întregime. Totuşi, dacă cel condamnat a suferit deja în întregime izolarea pe timpul zilei, aplicată conform paragrafului de la art. 72, pedeapsa pentru infracţiunea concurentă este redusă la jumătate şi este anulată, dacă cel condamnat a fost deţinut timp de peste 30 de ani.

Dacă prin efectul uneia din cauzele de încetare de mai sus nu trebuie să fie executată pedeapsa cu închisoarea temporară aplicată, pentru infracţiunea concurentă, condamnatului la detenţiunea pe viaţă nu i se aplică izolarea pe

timpul zilei, prevăzută de paragraful de la art. 72. Dacă pedeapsa cu închisoarea trebuie să fie executată doar parțial, perioada de izolare pe timpul zilei, aplicată conform articolului sus-menționat, poate fi redusă până la 3 luni.

(1) Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.

TITLUL VII
Despre sancțiunile civile

Art. 185. Restituiri şi despăgubiri

Orice infracțiune obligă la restituiri, conform legilor civile.

Orice infracțiune care a cauzat o pagubă patrimonială sau nepatrimonială, obligă la despăgubire vinovatul şi persoanele care, conform legilor civile, trebuie să răspundă pentru fapta sa.

Art. 186. Repararea daunei prin publicarea sentinței de condamnare

Pe lângă prevederile de la articolul precedent şi de la alte dispoziții legale, fiecare infracțiune obligă vinovatul la publicarea, pe cheltuiala sa, a sentinței de condamnare, atunci când publicarea constituie un mijloc pentru repararea urmării nepatrimoniale cauzată de infracțiune.

Art. 187. Indivizibilitatea şi solidaritatea în obligații *ex delicto*

Obligația la restituiri şi la publicarea sentinței penale de condamnare este indivizibilă.

Condamnații pentru aceeaşi infracțiune sunt obligați în solidar la despăgubirea daunei patrimoniale sau nepatrimoniale.

Art. 188. Cheltuieli pentru întreținerea condamnatului. Obligația de rambursare

Condamnatul este obligat să ramburseze la trezoreria statului cheltuielile pentru întreținerea sa în instituțiile de executare a pedepsei şi răspunde pentru această obligație cu toate bunurile sale mobiliare şi imobiliare, prezente şi viitoare, conform legilor civile.

Obligația nu se extinde asupra persoanei responsabile civilmente şi nu se transmite moştenitorilor condamnatului.

Art. 189. Sechestrul (1)

Statul deține ipoteca legală asupra bunurilor inculpatului drept garanție a plății:

1) pedepselor cu amenda şi a oricărei sume datorată trezoreriei statului;

2) cheltuielilor de judecată;

3) cheltuielilor referitoare la întreținerea condamnatului în instituțiile de executare a pedepsei;

4) cheltuielilor suportate de o unitate sanitară publică, cu titlu de tratament şi alimente pentru persoana vătămată, pe timpul infirmităţii;

5) sumelor datorate cu titlu de despăgubire, inclusiv cheltuielile de judecată;

6) cheltuielilor plătite în avans de apărător şi sumelor datorate acestuia cu titlu de onorariu.

Ipoteca legală nu prejudiciază dreptul celor în cauză de a înscrie ipoteca judiciară, după sentinţa de condamnare, chiar dacă nu a devenit irevocabilă.

Dacă există un motiv întemeiat să se creadă că lipsesc sau se pierd garanţiile obligaţiilor pentru care este admisă ipoteca legală, se poate dispune sechestrul asupra bunurilor mobile ale inculpatului.

Efectele ipotecii sau ale sechestrului încetează odată cu sentinţa irevocabilă de achitare.

Dacă inculpatul plăteşte cauţiunea, se poate să nu se mai dispună înscrierea ipotecii legale sau a sechestrului.

Ca urmare a sechestrului, creanţele indicate la acest articol se consideră privilegiate faţă de orice alt creditor neprivilegiat datat anterior şi de creanţele apărute ulterior, exceptând, în orice caz, privilegiile stabilite drept garanţie de plată a taxelor.

(1) Expresie abrogată de art. 218 din Decretul-lege nr. 271 din 28 iulie 1989.

Art. 190. Garanţii asupra bunurilor persoanei responsabile civilmente

Garanţiile stabilite la articolul precedent se extind şi asupra bunurilor persoanei responsabile civilmente, strict cu privire la creditele indicate la nr. 2, 4 şi 5 ale articolului anterior, atunci când, pentru ipoteca legală, sunt întrunite condiţiile cerute pentru înscrierea asupra bunurilor inculpatului şi atunci când, pentru sechestru, intervin, în privinţa persoanei responsabile civilmente, circumstanţele indicate la al doilea paragraf al articolului precedent.

Art. 191. Ordonarea creditelor garantate prin ipotecă sau sechestru

Asupra preţului bunurilor imobile ipotecate şi asupra bunurilor mobile sechestrate conform celor două articole anterioare şi asupra sumelor plătite cu titlu de cauţiune şi neachitate la casieria pentru amenzi, sunt plătite în ordinea următoare:

1) cheltuielile suportate de o unitate sanitară publică, cu titlu de tratament şi alimente pentru persoana vătămată, pe timpul infirmităţii;

2) sumele datorate cu titlu de despăgubire şi de cheltuieli de judecată păgubitului, cu condiţia ca plata să fie cerută în termen de un an începând din ziua în care sentinţa penală de condamnare a devenit irevocabilă;

3) cheltuielile plătite în avans de apărătorul condamnatului şi suma datorată acestuia cu titlu de onorariu;

4) cheltuielile de judecată;

5) cheltuielile pentru întreţinerea condamnatului în instituţiile de executare a pedepsei.

Dacă executarea pedepsei nu s-a produs încă, în întregime sau parțial, la casieria pentru amenzi este comunicată o sumă ce se presupune că este adecvată cheltuielilor de mai sus;

6) pedepsele băneşti şi a orice sumă datorată trezoreriei statului.

Art. 192. Acte cu titlu gratuit încheiate de cel vinovat după infracțiune

Actele cu titlu gratuit încheiate de cel vinovat după infracțiune, nu produc efect față de creanțele indicate la art. 189.

Art. 193. Acte cu titlu oneros încheiate de vinovat după infracțiune

Actele cu titlu oneros ce depăşesc simpla administrare sau gestionare a comerțului obişnuit, care sunt încheiate de vinovat după infracțiune, se presupun a fi fapte frauduloase față de creanțele indicate la art. 189.

Totuşi, pentru revocarea actului, este necesară dovada relei credințe a celuilalt contractant.

Art. 194. Acte cu titlu oneros sau gratuit încheiate de vinovat înainte de infracțiune

Actele cu titlu gratuit, încheiate de vinovat înainte de infracțiune, nu sunt eficiente față de creanțele indicate la art. 189, atunci când se demonstrează ca au fost încheiate de el prin fraudă.

Aceeaşi dispoziție se aplică la actele cu titlu oneros ce depăşesc simpla administrare sau gestionare a comerțului obişnuit; totuşi, pentru revocarea actului cu titlu oneros, este necesară dovada relei credințe a celuilalt contractant.

Dispozițiile acestui articol nu se aplică pentru actele mai vechi de un an înaintea comiterii infracțiunii.

Art. 195. Drepturile terților

În cazurile prevăzute de cele 3 articole precedente, drepturile terților sunt reglementate de legile civile.

Art. 196. Obligația civilă pentru amenzi contravenționale şi amenzi pentru diferite infracțiuni aplicate persoanei angajate

La infracțiunile comise de cel care este supus autorității, conducerii sau supravegherii altuia, persoana învestită cu autoritate sau însărcinată cu conducerea sau supravegherea, este obligată, în caz de insolvabilitate a condamnatului, la plata unei sume egale cu cuantumul amenzii contravenționale sau al amenzii pentru anumite infracțiuni aplicată vinovatului, dacă este vorba despre încălcări ale dispozițiilor pe care era obligată să le respecte şi cu privire la care nu trebuie să răspundă penal.

Atunci când persoana răspunzătoare este insolvabilă, se aplică condamnatului dispozițiile art. 136.

Art. 197. Obligaţia civilă a persoanelor juridice pentru plata amenzilor contravenţionale şi a amenzilor pentru anumite infracţiuni

Instituţiile cu personalitate juridică, exceptând statul, regiunile, provinciile şi primăriile, dacă a fost pronunţată condamnarea pentru infracţiune împotriva celui care le reprezintă, sau le administrează sau cu care este în relaţie de dependenţă, şi este vorba despre infracţiunea care constituie încălcarea obligaţiilor legate de calitatea vinovatului, sau care este comisă în interesul persoanei juridice, sunt obligate să plătească, în caz de insolvabilitate a condamnatului, o sumă egală cu cuantumul amenzii contravenţionale sau a amenzii aplicate pentru diferite infracţiuni.

Dacă această obligaţie nu poate fi îndeplinită, se aplică celui condamnat dispoziţiile art. 136.

Art. 198. Efectele inexistenţei infracţiunii sau pedepsei asupra obligaţiilor civile

Înlăturarea infracţiunii sau pedepsei nu anulează obligaţiile civile ce decurg din infracţiune, exceptând obligaţiile indicate de cele două articole precedente.

TITLUL VIII
Despre măsurile administrative de siguranţă

PARTEA I
Despre măsurile de siguranţă personale

SECŢIUNEA I
Dispoziţii generale

Art. 199. Supunerea la măsuri de siguranţă: dispoziţia expresă a legii

Nimeni nu poate fi supus la măsuri de siguranţă dacă nu sunt prevăzute în mod expres de lege şi în afara cazurilor prevăzute de legea însăşi.

Art. 200. Aplicabilitatea măsurilor de siguranţă în funcţie de timp, teritoriu şi persoane

Măsurile de siguranţă sunt reglementate de legea aflată în vigoare la momentul aplicării lor.

Dacă legea perioadei în care trebuie să se execute măsura de siguranţă este diferită, se aplică legea în vigoare la momentul executării.

Măsurile de siguranţă se aplică şi la străinii care se află pe teritoriul statului.

Totuşi, aplicarea măsurilor de siguranţă străinului nu împiedică expulzarea lui de pe teritoriul statului, conform legilor de siguranţă publică.

Art. 201. Măsuri de siguranţă pentru fapte comise în străinătate

Atunci când, pentru o faptă comisă în străinătate, se judecă sau se rejudecă în ţară, este aplicabilă legea italiană şi cu privire la măsurile de siguranţă.

În cazul indicat la art. 12 pct. 3, aplicarea măsurilor de siguranţă prevăzute de legea italiană depinde mereu de confirmarea faptului că persoana este periculoasă din punct de vedere social.

Art. 202. Aplicabilitatea măsurilor de siguranţă

Măsurile de siguranţă pot fi aplicate doar persoanelor periculoase din punct de vedere social, care au comis o faptă prevăzută de lege ca infracţiune.

Legea penală stabileşte cazurile în care persoanelor periculoase din punct de vedere social li se pot aplica măsuri de siguranţă pentru o faptă neprevăzută de lege ca infracţiune.

Art. 203. Gradul de pericol social

În temeiul legii penale, este periculoasă din punct de vedere social persoana care, chiar dacă nu poate fi trasă la răspundere sau pedepsită, a comis una dintre faptele indicate la articolul precedent, atunci când este probabil că va comite noi fapte prevăzute de lege ca infracţiuni.

Calitatea de persoană periculoasă din punct de vedere social se deduce din circumstanţele indicate la art. 133.

Art. 204. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Confirmarea gradului de pericol. Gradul de pericol social presupus*

Măsurile de siguranţă sunt dispuse după confirmarea faptului că cel care a comis fapta este o persoană periculoasă din punct de vedere social.

În cazurile special stabilite, calitatea persoanei periculoase din punct de vedere social este presupusă de lege.

Cu toate acestea, şi în aceste cazuri aplicarea măsurilor de siguranţă depinde de confirmarea acestei calităţi, atunci când condamnarea sau achitarea este pronunţată:

1. după zece ani de la data la care fapta a fost comisă, atunci când este vorba despre bolnavi mintali, în cazurile prevăzute de primul paragraf al art. 219 şi al art. 222;

2. după cinci ani de la data la care a fapta fost comisă, în oricare alt caz.

Depinde, de asemenea, de confirmarea calităţii persoanei periculoase din punct de vedere social executarea, neîncepută încă, a măsurilor de siguranţă adăugate la pedeapsa fără închisoare sau privind inculpaţi achitaţi dacă, de la data sentinţei de condamnare sau de achitare, au trecut zece ani în cazul prevăzut de primul paragraf al art. 222 sau cinci ani în oricare alt caz" a fost abrogat de art. 31 al legii nr. 663 din 10 octombrie 1986.

Art. 205. Dispunerea măsurilor de către judecător

Măsurile de siguranţă sunt dispuse de judecător în aceeaşi sentinţă de condamnare sau de achitare.

Pot fi dispuse printr-o măsură ulterioară:

1) în caz de condamnare, în timpul executării pedepsei sau în timpul perioadei în care condamnatul se sustrage voluntar executării pedepsei;

2) în caz de achitare, atunci când calitatea de persoană periculoasă din punct de vedere social este bănuită, şi nu a trecut o perioadă corespunzătoare duratei minime a respectivei măsuri de siguranţă;

3) oricând, în cazurile prevăzute prin lege.

Art. 206. Aplicarea provizorie a măsurilor de siguranţă

În timpul anchetei sau judecării se poate dispune ca minorul sau bolnavul mintal sau alcoolicul cronic ori persoana care foloseşte stupefiante sau care este în stare de intoxicare cronică produsă de alcool sau de stupefiante, să fie internaţi provizoriu într-o casă de corecţie sau într-un ospiciu judiciar sau într-o clinică de tratament sub pază.

Judecătorul revocă ordinul atunci când consideră că aceste persoane nu mai sunt periculoase din punct de vedere social.

Perioada de executare provizorie a măsurii de siguranţă este calculată prin referire la durata minimă a acesteia.

Art. 207. Revocarea măsurilor personale de siguranţă

Măsurile de siguranţă nu pot fi revocate dacă persoanele supuse acestora nu au încetat să fie periculoase din punct de vedere social.

Revocarea nu poate fi dispusă dacă nu a trecut o perioadă ce corespunde duratei minime stabilită de lege pentru fiecare măsură de siguranţă.

(...) [1]

[1] *Alineatul care prevedea: „Chiar mai înainte să fi trecut perioada corespunzătoare duratei minime stabilită prin lege, măsura de siguranţă aplicată de judecător poate fi revocată prin decret al ministrului justiţiei" a fost abrogat de art. 89 al legii nr. 354 din 26 iulie 1975.*

Art. 208. Reexaminarea gradului de pericol

După trecerea perioadei minime stabilită de lege pentru fiecare măsură de siguranţă, judecătorul reexaminează condiţiile persoanei care este supusă la aceasta, pentru a stabili dacă mai este periculoasă din punct de vedere social.

Atunci când persoana rezultă a fi încă periculoasă, judecătorul fixează un nou termen pentru un examen ulterior.

Totuşi, când există motive să se creadă că pericolul a încetat, judecătorul poate, oricând, apela la noi confirmări.

Art. 209. Persoana judecată pentru mai multe fapte

Atunci când o persoană a comis, chiar şi în perioade diferite, mai multe fapte pentru care sunt aplicabile mai multe măsuri de siguranţă de acelaşi fel, se dispune o singură măsură de siguranţă.

Dacă măsurile de siguranţă sunt de natură diferită, judecătorul evaluează în întregime pericolul generat de persoană şi, referitor la acesta, aplică una sau mai multe măsuri de siguranţă prevăzute de lege.

În orice caz, sunt aplicate măsurile de siguranţă privative de libertate, la care trebuie să fie supusă persoana, din cauza pericolului presupus de lege.

Dispoziţiile anterioare se aplică şi în cazul măsurilor de siguranţă în curs de executare sau a căror executare încă nu a început.

Art. 210. Efectele încetării infracţiunii sau pedepsei

Încetarea infracţiunii împiedică aplicarea măsurilor de siguranţă şi duce la încetarea executării.

Încetarea pedepsei împiedică aplicarea măsurilor de siguranţă, exceptând cele pentru care legea prevede că pot fi dispuse oricând, dar nu împiedică executarea măsurilor de siguranţă care au fost dispuse deja de judecător ca măsuri accesorii ale unei condamnări la pedeapsa cu închisoarea mai mare de 10 ani. Totuşi, libertatea supravegheată înlocuieşte măsura de siguranţă pentru deţinuţi de a desfăşura o activitate agricolă, artizanală sau industrială.

Atunci când, urmare a iertării sau graţierii, nu trebuie să fie executată pedeapsa cu moartea [1] sau, în întregime sau parţial, pedeapsa cu detenţiunea pe viaţă, condamnatul este supus unei libertăţi supravegheate pe o perioadă nu mai mică de 3 ani.

[1] Pedeapsa cu moartea pentru infracţiunile prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.

Art. 211. Executarea măsurilor de siguranţă

Măsurile de siguranţă adăugate unei pedepse cu închisoarea sunt executate după ce pedeapsa a fost executată sau considerată ca executată.

Măsurile de siguranţă adăugate la pedeapsa fără privare de libertate sunt executate după ce sentinţa de condamnare a devenit irevocabilă.

Executarea măsurilor de siguranţă temporare fără privare de libertate, adăugate la măsuri de siguranţă privative de libertate, are loc după executarea acestora din urmă.

Art. 211-bis. Amânarea executării măsurilor de siguranţă

La măsurile de siguranţă prevăzute de prezenta parte se aplică art. 146 şi 147.

Dacă măsura de siguranţă trebuie să fie executată faţă de autorul unui delict consumate sau a unei tentative la infracţiune comise cu violenţă împotriva persoanelor sau prin folosirea de arme şi dacă există un pericol concret că individul să comită din nou unul dintre delictele indicate, judecătorul poate dispune internarea într-o clinică sau într-un alt loc de tratament adecvat situaţiei sau patologiei persoanei [1].

[1] Alineat adăugat de art. 2 din Legea nr. 40 din 8 martie 2001.

Art. 212. Cazuri de suspendare sau de transformare a măsurilor de siguranță

Executarea unei măsuri de siguranță aplicată persoanei ce poate fi trasă la răspundere este suspendată dacă aceasta trebuie să execute o pedeapsă cu închisoarea și își reia cursul după executarea pedepsei.

Dacă persoana supusă unei măsuri de siguranță cu privare de libertate suferă de o afecțiune psihică, judecătorul dispune internarea într-un ospiciu judiciar sau într-o clinică de tratament păzită.

Atunci când a încetat boala, judecătorul, având confirmarea că persoana este periculoasă din punct de vedere social, dispune să i se aplice o măsură de siguranță pentru deținuți de a desfășura o activitate agricolă, artizanală sau industrială sau să fie trimisă la o casă de corecție judiciară, dacă nu consideră că trebuie s-o supună libertății supravegheate.

Dacă boala psihică afectează persoana supusă măsurii de siguranță fără închisoare sau cauțiunii pentru bună conduită și bolnavul este internat într-un sanatoriu comun, încetează executarea acestor măsuri. Totuși, dacă este vorba despre persoana supusă măsurii de siguranță personală fără privare de libertate, judecătorul, odată încetată boala, după o nouă confirmare, aplică o măsură de siguranță personală fără privare de libertate atunci când persoana se dovedește a fi încă periculoasă.

Art. 213. Clădiri destinate executării măsurilor de siguranță cu privare de libertate. Regim educativ, curativ și de muncă

Măsurile de siguranță cu privare de libertate sunt executate în clădiri destinate acestui scop.

Femeile sunt repartizate în clădiri separate de cele destinate bărbaților.

În fiecare din clădiri este adoptat un regim educativ sau curativ și de muncă deosebit, ținând cont de tendințele și obiceiurile infracționale ale persoanei și, în general, de pericolul social rezultat.

Munca este remunerată. Din remunerație se reține o cotă pentru rambursarea cheltuielilor de întreținere.

În ceea ce privește întreținerea celor internați în ospiciile judiciare, se respectă dispozițiile asupra rambursării cheltuielilor cu medicamentele.

Art. 214. Nerespectarea măsurilor de siguranță cu închisoarea

În cazul în care persoana supusă măsurii de siguranță cu închisoarea se sustrage voluntar executării acesteia, reîncepe să curgă perioada minimă a măsurii de siguranță din ziua în care s-a dispus din nou executarea acesteia.

Această dispoziție nu se aplică în cazul persoanei internate într-un ospiciu judiciar sau într-o clinică de tratament păzită.

SECȚIUNEA A II-A
Dispoziții speciale

Art. 215. Tipuri

Măsurile de siguranță personale se împart în măsuri cu privare de libertate și fără privare de libertate. Sunt măsuri de siguranță cu privare de libertate:

1) măsura de siguranță pentru deținuți de a desfășura o activitate agricolă, artizanală sau industrială;

2) internarea într-o clinică de tratament păzită;

3) internarea într-un ospiciu judiciar;

4) internarea într-o casă de corecție judiciară.

Sunt măsuri de siguranță fără privare de libertate:

1) libertatea supravegheată;

2) interdicția șederii în una sau mai multe localități sau în una sau mai multe provincii;

3) interdicția de a frecventa baruri și localuri publice unde se vând băuturi alcoolice;

4) expulzarea unui străin.

Când legea prevede o măsură de siguranță fără a indica felul acesteia, judecătorul dispune să se aplice libertatea supravegheată, exceptând cazul când, fiind vorba de un condamnat pentru delict, consideră necesară aplicarea față de acesta a măsurii de siguranță de a desfășura o activitate agricolă, artizanală sau industrială.

Art. 216. Măsura de siguranță pentru deținuți de a desfășura o activitate agricolă, artizanală sau industrială

Li se aplică măsura de siguranță de a desfășura o activitate agricolă, artizanală sau industrială:

1) celor care au fost declarați delincvenți obișnuiți, periculoși sau cu tendință infracțională;

2) celor care, fiind declarați delincvenți obișnuiți, periculoși sau cu tendință, și nemaifiind supuși la măsuri de siguranță, comit un nou delict, cu intenție, care este o nouă manifestare a obișnuinței, pericolului social sau tendinței de a comite delicte;

3) persoanelor condamnate sau achitate, în celelalte cazuri indicate expres în lege.

Art. 217. Durata minimă

Măsura de siguranță pentru deținuți de a desfășura o activitate agricolă, artizanală sau industrială are durata minimă de un an. Pentru delincvenții obișnuiți durata minimă este de 2 ani, pentru delincvenții periculoși de 3 ani și de 4 ani este pentru delincvenții cu tendința de a comite infracțiuni.

Art. 218. Executarea

Măsura de siguranţă pentru deţinuţi de a desfăşura o activitate agricolă, artizanală sau industrială pentru delincvenţii obişnuiţi sau periculoşi şi cei cu tendinţă se aplică prin repartizarea acestora în secţii speciale.

Judecătorul stabileşte dacă măsura de siguranţă trebuie să fie executată printr-o activitate agricolă, artizanală sau industrială, ţinând cont de condiţiile şi atitudinile persoanei la care se referă măsura. Măsura poate fi modificată în cursul executării.

Art. 219. Repartizarea la o clinică de tratament păzită

Condamnatul pentru un delict comis cu intenţie la o pedeapsă micşorată din cauza bolii psihice sau intoxicaţiei cronice cu alcool sau cu substanţe stupefiante sau surdomutism este internat într-o clinică de tratament păzită pe o perioadă de peste un an, atunci când pedeapsa prevăzută de lege nu este mai mică de 5 ani de închisoare.

Dacă pentru delictul comis legea prevede pedeapsa cu moartea [1] sau pedeapsa cu detenţiunea pe viaţă sau închisoarea mai mare de 10 ani, măsura de siguranţă este dispusă pe o perioadă mai mare de 3 ani.

Dacă este vorba despre o altă infracţiune pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoarea şi reiese că condamnatul este o persoană periculoasă din punct de vedere social, internarea într-o clinică de tratament păzită este dispusă pentru o perioadă mai mare de 6 luni; totuşi, judecătorul poate înlocui măsura internării cu cea a libertăţii supravegheate.

Această înlocuire nu se face atunci când este vorba despre condamnaţi la pedeapsa micşorată pentru intoxicaţie cronică cu alcool sau cu substanţe stupefiante.

Atunci când trebuie dispusă internarea într-o clinică de tratament păzită, nu se aplică o altă măsură de siguranţă cu privare de libertate.

[1] *Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.*

Art. 220. Executarea ordinului de internare

Ordinul de internare a condamnatului în clinica de tratament păzită este executat după ce pedeapsa privativă de libertate a fost ispăşită sau anulată altfel.

Totuşi, judecătorul, ţinând cont de condiţiile deosebite de infirmitate psihică a condamnatului, poate dispune ca internarea să se facă înainte de începerea sau încheierea executării pedepsei privative de libertate.

Măsura este revocată atunci când dispar motivele care o determină dar nu mai înainte să fi trecut termenul minim stabilit la articolul precedent.

Condamnatul externat din clinica de tratament păzită este supus executării pedepsei.

Art. 221. Alcoolicii cronici

Atunci când nu trebuie să fie dispusă o altă măsură de siguranţă cu închisoarea, condamnaţii la închisoare pentru delictele comise în stare de ebrietate, atunci când această stare este una obişnuită, sau pentru delictele comise sub efectul substanţelor stupefiante pe care aceştia au obiceiul să le folosească, sunt internaţi într-o clinică de tratament păzită.

Totuşi, dacă este vorba de delicte pentru care este aplicată închisoarea pe o perioadă mai mică de 3 ani, internarea într-o clinică de tratament păzită poate fi înlocuită cu libertatea supravegheată.

Internarea are loc în secţii speciale şi are durata minimă de 6 luni.

Art. 222. Internarea într-un ospiciu judiciar

În caz de achitare pentru infirmitate psihică sau pentru intoxicare cronică cu alcool sau cu substanţe stupefiante sau pentru surdomutism este întotdeauna dispusă internarea inculpatului într-un ospiciu judiciar pe o durată mai mare de 2 ani; exceptând cazul când este vorba despre contravenţii sau delicte premeditate sau de alte delicte pentru care legea prevede pedeapsa cu amenda sau închisoarea pe o perioadă nu mai mare de 2 ani, cazuri în care sentinţa de achitare este comunicată autorităţii de siguranţă publică.

Durata minimă a internării în ospiciul judiciar este de 10 ani, dacă pentru fapta comisă legea prevede pedeapsa cu moartea [1] sau detenţiunea pe viaţă, sau de 5 ani dacă pentru fapta comisă legea prevede pedeapsa cu închisoarea pe o durată mai mare de 10 ani.

În cazul în care persoana internată într-un ospiciu judiciar trebuie să execute o pedeapsă privativă de libertate, executarea acesteia este amânată pe durata internării în ospiciu.

Dispoziţiile acestui articol se aplică şi la cei cu vârsta sub 14 ani sau la cei mai mari de 14 ani şi la cei mai mici de 18 ani, achitaţi datorită vârstei, atunci când au comis o faptă prevăzută de lege ca infracţiune, aflându-se în una din situaţiile indicate în prima parte a articolului respectiv.

[1] Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.

Art. 223. Internarea minorilor într-o casă de corecţie judiciară

Internarea într-o casă de corecţie judiciară este măsura de siguranţă specială pentru minori şi nu poate avea durata mai mică de un an.

Atunci când această măsură de siguranţă trebuie să fie integral sau parţial aplicată sau executată după ce minorul a împlinit vârsta de 21 de ani, aceasta este înlocuită de libertatea supravegheată, exceptând cazul când judecătorul consideră că este necesar să dispună măsura de siguranţă pentru deţinuţi de a desfăşura o activitate agricolă, artizanală sau industrială.

Art. 224. Minorul care nu poate fi tras la răspundere

Atunci când fapta comisă de un minor în vârstă de 14 ani este prevăzută de lege ca delict şi acesta este periculos, judecătorul, ţinând cont în special de gravitatea faptei şi de condiţiile morale ale familiei în care a trăit minorul, dispune ca acesta să fie internat în casa de corecţie sau pus în libertate supravegheată.

Dacă pentru delict legea prevede pedeapsa cu moartea [1] sau detenţiunea pe viaţă sau închisoarea mai mare de 3 ani şi nu este vorba despre un delict premeditat, se dispune întotdeauna internarea minorului în casa de corecţie pe o perioadă mai mare de 3 ani.

Dispoziţiile precedente se aplică şi faţă de minorul care în momentul în care a comis fapta prevăzută de lege ca delict împlinise 14 ani sau încă nu împlinise 18 ani dacă este recunoscut ca neputând fi tras la răspundere conform art. 98.

[1] Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.

Art. 225. Minorul care poate fi tras la răspundere

Atunci când minorul care a împlinit 14 ani, dar încă nu a împlinit 18, este recunoscut ca putând fi tras la răspundere, judecătorul poate dispune ca, după executarea pedepsei, să fie internat într-o casă de corecţie judiciară sau pus în libertate supravegheată, ţinând cont de circumstanţele indicate în prima parte a articolului precedent.

Întotdeauna se aplică una dintre măsurile de siguranţă menţionate minorului care este condamnat pentru un delict în timpul executării unei măsuri de siguranţă, aplicată anterior din cauza lipsei responsabilităţii penale.

Art. 226. Minorul delincvent obişnuit, periculos sau cu tendinţa de a comite infracţiuni

Internarea într-o casă de corecţie judiciară este întotdeauna dispusă pentru minorul în vârstă de 18 ani, indiferent dacă este delincvent obişnuit sau periculos sau delincvent cu tendinţa de a comite infracţiuni şi nu poate avea o durată mai mică de 3 ani. Atunci când acesta a împlinit vârsta de 21 de ani, judecătorul dispune măsura de siguranţă de a desfăşura o activitate agricolă, artizanală sau industrială.

Legea stabileşte celelalte cazuri în care trebuie să fie dispusă internarea minorului într-o casă de corecţie judiciară.

Art. 227. Case de corecţie speciale

Atunci când legea prevede că internarea într-o casă de corecţie judiciară este dispusă fără a fi nevoie de confirmarea că minorul este periculos din punct de vedere social, acesta este repartizat într-o clădire specială sau într-o secţie specială a clădirilor obişnuite.

De asemenea, poate fi repartizat într-o clădire specială sau într-o secţie specială a clădirilor obişnuite minorul care, în timpul internării în clădirea obişnuită, s-a dovedit extrem de periculos.

Art. 228. Libertatea supravegheată

Supravegherea persoanei în stare de libertate supravegheată este încredinţată autorităţii de siguranţă publică.

Persoanei în stare de libertate supravegheată îi sunt impuse de judecător ordinele potrivite pentru evitarea ocaziilor de a comite noi infracţiuni.

Aceste ordine pot fi modificate sau limitate ulterior de judecător.

Supravegherea trebuie să fie exercitată astfel încât să faciliteze, prin muncă, readaptarea persoanei la viaţa socială.

Libertatea supravegheată nu poate avea durata mai mică de un an.

Pentru supravegherea asupra minorilor se respectă dispoziţiile anterioare, în cazul în care nu există reglementări speciale.

Art. 229. Cazuri în care poate fi dispusă libertatea supravegheată

În afara dispoziţiilor legale speciale, libertatea supravegheată poate fi dispusă:

1) în caz de condamnare la închisoare pe o durată mai mare de un an;

2) în cazuri în care acest Cod prevede o măsură de siguranţă pentru o faptă neprevăzută de lege ca infracţiune.

Art. 230. Cazuri în care trebuie să fie dispusă libertatea supravegheată

Libertatea supravegheată este mereu dispusă:

1) dacă este aplicată pedeapsa cu închisoarea de peste 10 ani; şi în acest caz nu poate avea durata mai mică de 3 ani;

2) când condamnatului i se acordă liberarea condiţionată;

3) când contravenientul obişnuit sau periculos, nemaifiind supus la măsuri de siguranţă, comite o nouă infracţiune, care este o nouă manifestare de persistenţă sau periculozitate;

4) în alte cazuri prevăzute de lege.

În cazul în care a fost dispusă măsura de siguranţă pentru deţinuţi de a desfăşura o activitate agricolă, artizanală sau industrială, judecătorul, la încheierea perioadei poate dispune ca persoana de externat să fie pusă în libertate supravegheată, sau o poate obliga la plata garanţiei de bună conduită.

Art. 231. Încălcarea obligaţiilor impuse

În afara cazului prevăzut de prima parte a art. 177, când persoana în stare de libertate supravegheată încalcă obligaţiile impuse, judecătorul poate adăuga la libertatea supravegheată garanţia de bună conduită.

Ţinând cont de gravitatea deosebită a încălcării sau repetării acesteia sau atunci când contravenientul nu prezintă cauţiunea, judecătorul poate înlocui libertatea supravegheată cu măsura de siguranţă de a desfăşura o activitate

agricolă, artizanală sau industrială, sau, dacă este vorba despre un minor, cu internarea într-o casă de corecţie judiciară.

Art. 232. Minori sau bolnavi mintali în stare de libertate supravegheată

Minorul sau persoana aflată în stare de infirmitate psihică nu poate fi pusă în libertate supravegheată decât atunci când este posibilă încredinţarea sa părinţilor sau celor care au obligaţia de a se ocupa de educaţia sau de asistarea sa sau în instituţii de asistenţă socială.

Atunci când această încredinţare nu este posibilă sau nu este considerată necesară, este dispusă sau menţinută, după caz, internarea în casa de corecţie sau în clinica de tratament păzită.

Dacă pe timpul libertăţii supravegheate minorul nu face dovada reabilitării sale sau persoana în stare de infirmitate psihică se dovedeşte a fi din nou periculoasă, libertatea supravegheată este înlocuită cu internarea într-o casă de corecţie sau respectiv internarea într-o clinică de tratament păzită.

Art. 233. Interzicerea şederii într-una sau mai multe localităţi sau într-una sau mai multe provincii

Vinovatului de un delict împotriva autorităţii statului sau împotriva ordinii publice, sau de un delict comis din motive politice sau ocazionat de condiţii sociale sau morale deosebite existente într-un anumit loc, i se poate interzice şederea într-una sau mai multe localităţi sau într-una sau mai multe provincii, indicate de judecător.

Interdicţia de şedere are o durată mai mare de un an.

În caz de încălcare, reîncepe termenul minim şi de asemenea poate fi dispusă libertatea supravegheată.

Art. 234. Interdicţia de a frecventa baruri şi localuri publice unde se vând băuturi alcoolice

Interdicţia de a frecventa baruri şi localuri publice unde se vând băuturi alcoolice are durata minimă de un an.

Interdicţia este întotdeauna adăugată pedepsei atunci când este vorba despre condamnaţi pentru stare obişnuită de ebrietate sau pentru infracţiuni comise în stare de ebrietate, numai cu condiţia ca aceasta să fie obişnuită.

În caz de încălcare, poate fi de asemenea dispusă libertatea supravegheată sau plata unei garanţii de bună conduită.

Art. 235. Expulzarea sau îndepărtarea străinului din ţară (1)

Judecătorul dispune expulzarea străinului sau îndepărtarea de pe teritoriul statului a cetăţeanului aparţinând unui stat membru al Uniunii Europene, pe lângă cazurile prevăzute expres de lege, când străinul sau cetăţeanul aparţinând unui stat membru al Uniunii Europene a fost condamnat la închisoare pe o durată mai mare de doi ani.

(...) (2)

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Cel care a încălcat ordinul de expulzare sau de îndepărtare pronunţat de judecător, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 4 ani. În acest caz este obligatorie arestarea autorului faptei, chiar şi în afara cazurilor de flagrant, şi se procedează prin procedură directă.

(1) Articol înlocuit astfel de art. 1 alin. 1 lit. a) din Decretul-lege nr. 92 din 23 mai 2008, devenit cu modificări Legea nr. 125 din 24 iulie 2008.

(2) Alineatul care prevedea astfel: „Menţinând dispoziţiile în materie de executare a măsurilor de siguranţă personale, expulzarea şi îndepărtarea de pe teritoriul statului sunt executate de chestor potrivit modalităţilor prevăzute de art. 13 alin. 4 din Legea-cadru, de Decretul-lege nr. 286 din 25 iulie 1998 şi de art. 20 alin. 11 din Decretul-lege nr. 30 din 6 februarie 2007" a fost abrogat de art. 1 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

PARTEA A II-A
Despre măsurile de siguranţă patrimoniale

Art. 236. Felul: reguli generale

Sunt măsuri de siguranţă patrimoniale, pe lângă cele stabilite de dispoziţiile legale deosebite:

1) garanţia de bună conduită;

2) confiscarea.

Se aplică şi la măsurile de siguranţă patrimoniale dispoziţiile art. 199, 200, prima parte, 201, prima parte, 205 prima parte şi nr. 3 al paragrafului şi, exceptând cazul când e vorba de confiscare, dispoziţiile primului şi celui de-al doilea paragraf al art. 200 şi cele ale art. 210.

La garanţia de bună conduită se aplică de asemenea dispoziţiile art. 202, 203, 204, prima parte şi 207.

Art. 237. Garanţia de bună conduită

Garanţia de bună conduită este dată prin depunerea, la casieria amenzilor a unei sume nu mai mică de 103,29 euro nici mai mare de 2.065,83 euro.

În locul depunerii este admisă plata unei garanţii prin ipotecă sau chiar prin garanţie solidară.

Durata măsurii de siguranţă nu poate fi mai mică de un an, nici mai mare de 5 şi începe din ziua în care garanţia a fost plătită.

Art. 238. Neîndeplinirea obligaţiei de a plăti garanţia

Atunci când depunerea sumei nu este efectuată sau garanţia nu este plătită, judecătorul înlocuieşte garanţia cu libertatea supravegheată.

Art. 239. Îndeplinirea sau încălcarea obligaţiei de bună conduită

Dacă pe timpul executării măsurii de siguranţă cel care e supus la ea nu comite niciun delict, sau nicio contravenţie pentru care legea stabileşte pedeapsa cu arestul, este dispusă restituirea sumei depuse sau ştergerea

ipotecii şi garanţia încetează. În caz contrar, suma depusă sau pentru care a fost dată garanţia este vărsată la casieria pentru amenzi.

Art. 240. Confiscarea

În caz de condamnare, judecătorul poate dispune confiscarea bunurilor care au servit sau care au fost destinate comiterii infracţiunii şi a bunurilor care sunt produsul sau profitul acesteia.

Întotdeauna se dispune confiscarea:

1) bunurilor care constituie preţul infracţiunii;

1-bis) bunurilor şi instrumentelor informatice sau de telecomunicaţii care au fost în întregime sau în parte utilizate pentru comiterea infracţiunilor prevăzute la art. 615-ter, 615-quater, 615-quinquies, 617-bis, 617-ter, 617-quater, 617-quinquies, 617-sexies, 635-bis, 635-ter, 635-quater, 635-quinquies, 640-ter şi 640-quinquies, precum şi a bunurilor care constituie profitul sau produsul acestora sau a sumelor de bani, a bunurilor sau altor utilităţi pe care vinovatul le deţine cu o valoare corespunzătoare acestui profit sau produs, dacă nu este posibil să se efectueze confiscarea profitului sau produsului direct [1];

2) bunurilor a căror fabricare, utilizare, purtare, deţinere sau înstrăinare constituie infracţiune, chiar şi atunci când condamnarea nu a fost pronunţată.

Dispoziţiile primei părţi şi a numerelor 1 şi 1-bis ale paragrafului precedent nu se aplică dacă bunul sau instrumentul informatic sau de telecomunicaţii aparţine unei persoane neimplicate în infracţiune. Dispoziţia de la nr. 1-bis de la paragraful precedent se aplică şi în cazul aplicării pedepsei la cererea părţilor în temeiul art. 444 din Codul de procedură penală [2].

Dispoziţia de la nr. 2 nu se aplică dacă bunul aparţine unei persoane neimplicate în infracţiune şi fabricarea, utilizarea, deţinerea sau înstrăinarea pot fi consimţite prin intermediul autorizaţiei administrative.

[1] *Număr introdus de art. 1 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 12 din 15 februarie 2012 şi, ulterior, modificat astfel de art. 2 alin. 1 lit. a) din Decretul-lege nr. 202 din 29 octombrie 2016.*

[2] *Alineatul care prevedea astfel: „Dispoziţiile primei părţi şi a nr. 1 al paragrafului precedent nu se aplică dacă bunul aparţine persoanei neimplicate în infracţiune" a fost înlocuit astfel de Legea nr. 12 din 15 februarie 2012.*

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CARTEA A II-A
Despre delicte în special

TITLUL I
Despre delicte împotriva autorității statului

PARTEA I
Despre delicte împotriva autorității internaționale a statului

Art. 241. Atentate împotriva integrității, independenței sau unității statului

Cu excepția cazului în care fapta constituie o infracțiune mai gravă, cel care comite acțiuni violente directe ce ar putea conduce la supunerea teritoriului statului sau a unei părți din acesta suveranității unui stat străin ori să aducă atingere independenței sau unității statului este pedepsit cu închisoare de peste 12 ani.

Pedeapsa este agravată dacă fapta este comisă cu încălcarea îndatoririlor legate de exercitarea funcțiilor publice.

Art. 242. Cetățeanul care îndreaptă armele împotriva statului italian

Cetățeanul care îndreaptă armele împotriva statului sau prestează serviciu în forțele armate ale unui stat aflat în stare de în război împotriva statului italian, este pedepsit cu detențiunea pe viață. Dacă deține o comandă superioară sau o funcție de conducere este pedepsit cu moartea.

Nu se pedepseşte cel care, aflându-se, pe timpul ostilităților, pe teritoriul statului inamic, a comis fapta, deoarece a fost constrâns de o obligație ce i-a fost impusă de legile acestui stat.

Conform dispozițiilor acestui titlu, este asimilat cetățeanului chiar şi cel care a pierdut din orice motiv cetățenia italiană.

Conform legii penale, sunt considerate state aflate în stare în război împotriva statului italian şi angrenajele politice care, deşi nerecunoscute ca state de statul italian, se bucură totuşi de tratamentul de beligeranți.

Art. 243. Înțelegeri cu un străin în scop de război împotriva statului italian

Oricine are înțelegeri cu un străin cu scopul ca statul străin să declanşeze război sau să desfăşoare acțiuni de ostilitate împotriva statului italian, sau comite alte fapte cu acelaşi scop, este pedepsit cu închisoare de peste 10 ani.

Dacă se declanşează războiul, se aplică pedeapsa cu moartea [1]; dacă ostilitățile se au loc, se aplică pedeapsa cu închisoarea.

[1] *Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.*

Art. 244. Acțiuni ostile împotriva unui stat străin, care expun statul italian la pericolul de război

Cel care, fără aprobarea Guvernului, recrutează sau comite alte acțiuni ostile împotriva unui stat străin, astfel încât să expună statul italian la pericol de război, este pedepsit cu închisoare de la 6 la 18 ani; dacă are loc războiul, este pedepsit cu detențiune pe viață.

Atunci când acțiunile ostile sunt de natură să tulbure doar relațiile cu Guvernul străin sau să expună statul italian sau cetățenii săi, rezidenți oriunde, la pericolul de represalii sau de represiuni, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 12 ani. Dacă urmează ruperea relațiilor diplomatice, sau dacă se produc represaliile sau represiunile, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani.

Art. 245. Înțelegeri cu un străin pentru a implica statul italian în neutralitate sau în război

Oricine are înțelegeri cu un străin pentru a angaja sau a îndeplini acțiuni menite să implice statul italian în declararea sau menținerea stării de neutralitate, ori în declararea de război, este pedepsit cu închisoare de la 5 la 15 ani.

Pedeapsa este majorată dacă înțelegerile au drept obiect o propagandă prin intermediul presei.

Art. 246. Corupția cetățeanului din partea străinului

Cetățeanul care, chiar și indirect, primește sau acceptă promisiunea din partea străinului, pentru sine sau pentru alții, de a primi bani sau orice folos, sau acceptă doar promisiunea, în scopul comiterii de acțiuni contrare intereselor naționale, este pedepsit, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, cu închisoare de la 3 la 10 ani și cu amendă de la 516 euro la 2.065 euro.

La aceeași pedeapsă este supus străinul care dă sau promite bani ori foloase.

Pedeapsa este majorată:

1) dacă fapta este comisă în timp de război;

2) dacă banii sau foloasele au fost date sau promise pentru o propagandă prin intermediul presei.

Art. 247. Complicitate în scop de război

Cel care, în timp de război, are înțelegeri cu un străin pentru a favoriza operațiunile militare ale inamicului în dauna statului italian sau pentru a împiedica altfel operațiunile militare ale statului italian, sau comite alte fapte cu aceleași scopuri, este pedepsit cu închisoare mai mare de 10 ani; și, dacă își atinge scopul, cu moartea.

Art. 248. Furnizarea de provizii inamicului

Cel care, în timp de război furnizează, fie și indirect, statului inamic, provizii sau alte lucruri care ar putea fi utilizate în dauna statului italian, este pedepsit cu închisoare de peste 5 ani.

Această dispoziție nu se aplică străinului care comite fapta în străinătate.

Art. 249. Participarea la împrumuturi în favoarea inamicului

Cel care în timp de război participă la împrumuturi sau la vărsăminte în favoarea statului inamic, ori înlesneşte operaţiuni referitoare la acestea, este pedepsit cu închisoare de peste 5 ani.

Această dispoziţie nu se aplică străinului care comite fapta în străinătate.

Art. 250. Comerţ cu inamicul

Cetăţeanul sau străinul domiciliat pe teritoriul statului, care în timp de război şi în afara cazurilor indicate la art. 248, face comerţ, chiar şi indirect, cu supuşi ai statului inamic, domiciliaţi oriunde, sau cu alte persoane domiciliate pe teritoriul statului inamic, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 10 ani şi cu amendă echivalentă cu de cinci ori valoarea mărfii şi, în orice caz, nu mai mică de 1.032 euro.

Art. 251. Neîndeplinirea contractelor de livrare în timp de război

Cel care, în timp de război, nu îşi îndeplineşte în întregime sau parţial obligaţiile care îi revin dintr-un contract de livrare de bunuri sau de servicii încheiat cu statul ori cu o altă instituţie publică sau cu o întreprindere ce practică servicii publice sau de necesitate publică, pentru nevoile forţelor armate ale statului ori ale populaţiei, este pedepsit cu închisoare de la 3 la 10 ani şi cu amendă egală cu triplul valorii bunului sau serviciului pe care ar fi trebuit să-l furnizeze şi, în orice caz, nu mai mică de 1.032 euro.

Dacă neîndeplinirea, totală sau parţială, a contractului este datorată culpei, pedepsele sunt reduse la jumătate.

Aceleaşi dispoziţii se aplică subfurnizorilor, intermediarilor şi reprezentanţilor furnizorilor, atunci când aceştia, încălcându-şi obligaţiile contractuale, au cauzat neîndeplinirea contractului de furnizare.

Art. 252. Înşelăciune în livrare în timp de război

Cel care în timp de război comite o înşelăciune în executarea contractelor de furnizare sau neîndeplinirea altor obligaţii contractuale indicate la articolul anterior, este pedepsit cu închisoare de peste 10 ani şi cu amendă egală cu de 5 ori valoarea bunului sau serviciului pe care ar fi trebuit să-l furnizeze şi, în orice caz, nu mai mică de 2.065 euro.

Art. 253. Distrugerea sau sabotarea lucrărilor militare

Cel care distruge sau face impracticabile, în întregime sau parţial, chiar şi temporar, nave, aeromobile, convoaie, străzi, clădiri, depozite sau alte lucrări militare sau care deservesc forţele armate ale statului, este pedepsit cu închisoare de peste 8 ani.

Se aplică pedeapsa cu moartea[1]:

1) dacă fapta este comisă în interesul unui stat aflat în stare de război contra statului italian;

2) dacă fapta a compromis pregătirea sau eficienţa beligerantă a statului sau operaţiunile militare.

(1) Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.

Art. 254. Facilitarea din culpă

Când comiterea delictului prevăzut de articolul precedent a fost posibilă sau doar înlesnită, de culpa celui care se afla în posesia sau avea în custodie ori în pază bunurile indicate, acesta este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Art. 255. Distrugerea, falsificarea ori sustragerea de acte sau documente privind siguranţa statului

Cel care, în întregime sau parţial, distruge, falsifică sau ia cu forţa, sustrage sau deturnează, fie şi temporar, acte sau documente privind siguranţa statului sau un alt interes politic, intern sau internaţional, al statului, este pedepsit cu închisoare de peste 8 ani.

Se aplică pedeapsa cu moartea (1) dacă fapta a compromis pregătirea sau eficienţa războinică a statului sau operaţiunile militare.

(1) Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.

Art. 256. Obţinerea de informaţii privind siguranţa statului

Cel care obţine informaţii sau care, în interesul politic, intern sau internaţional al statului, trebuie să rămână secrete, este pedepsit cu închisoare de la 3 la 10 ani.

Conform dispoziţiilor acestui titlu, printre informaţiile care trebuie să rămână secrete în interesul politic al statului, sunt incluse cele conţinute de documente ale Guvernului, nepublicate de acesta din motive de ordin politic, intern sau internaţional.

Dacă este vorba despre informaţii a căror divulgare a fost interzisă de instituţia competentă, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 8 ani.

Se aplică pedeapsa cu moartea (1) dacă fapta a compromis pregătirea sau eficienţa războinică a statului sau operaţiunile militare.

(1) Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.

Art. 257. Spionajul politic sau militar

Cel care îşi procură, în scop de spionaj politic sau militar, informaţii care, în interesul siguranţei statului sau, oricum, în interesul politic, intern sau internaţional al statului, trebuie să rămână secrete, este pedepsit cu închisoare de peste 15 ani.

Se aplică pedeapsa cu moartea (1):

1) dacă fapta este comisă în interesul unui stat aflat în război cu statul italian;

2) dacă fapta a compromis pregătirea sau eficienţa războinică a statului sau operaţiunile militare.

(1) Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.

Art. 258. Spionaj cu informaţii a căror divulgare a fost interzisă

Cel care îşi procură în scop de spionaj politic sau militar informaţii a căror divulgare a fost interzisă de instituţia competentă, este pedepsit cu închisoare de peste 10 ani.

Se aplică detenţiunea pe viaţă dacă fapta este comisă în interesul unui stat aflat în război cu statul italian.

Se aplică pedeapsa cu moartea (1) dacă fapta a compromis pregătirea sau capacitata de luptă a statului sau operaţiunile militare.

(1) Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.

Art. 259. Înlesnirea comisă din culpă

Când comiterea unuia din delictele prevăzute de art. 255, 256, 257 şi 258 a fost posibilă sau doar înlesnită, din culpa celui care se afla în posesia actului, documentului sau cunoaşterii informaţiilor, acesta este pedepsit cu închisoare de la 1 la 15 ani.

Se aplică pedeapsa cu închisoarea de la 3 la 15 ani dacă au fost compromise pregătirea, capacitatea a statului sau operaţiunile militare.

Aceleaşi pedepse se aplică atunci când comiterea delictelor de mai sus a fost posibilă sau doar înlesnită de culpa celui care deţinea custodia sau se ocupa de supravegherea bunurilor sau zonelor de pământ, de apă sau aeriene, în care este interzis accesul în interesul militar al statului.

Art. 260. Introducerea clandestină în locuri militare şi posesia nejustificată de mijloace de spionaj

Se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani cel care:

1) pătrunde clandestin sau prin inducere în eroare în locuri sau zone de pământ, de apă sau aeriene, în care este interzis accesul în interesul militar al statului;

2) este prins în aceste locuri sau zone, ori în apropierea lor, având asupra sa, în mod nejustificat, mijloace potrivite pentru a comite unul din delictele prevăzute de art. 256, 257 şi 258;

3) este prins având posesia nejustificată de documente sau de orice alt lucru menit să furnizeze informaţiile indicate de art. 256.

Dacă vreuna din faptele prevăzute de punctele precedente este comisă în timp de război, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani.

Dispoziţiile de la prezentul articol se aplică, de asemenea, la imobilele folosite drept sedii de birou sau secţie, ori depozite de materiale ale

administrației de siguranță publică, la care accesul este interzis din motive de siguranță publică [1].

[1] Alineat adăugat de art. 7 alin. 3-bis din Decretul-lege nr. 93 din 14 august 2013, modificat de Legea nr. 119 din 15 octombrie 2013.

Art. 261. Divulgarea secretelor de stat

Cel care divulgă vreuna din informațiile cu caracter secret indicate la art. 256 este pedepsit cu închisoare de peste 5 ani.

Dacă fapta este comisă în timp de război sau a compromis pregătirea sau capacitatea de luptă a statului sau operațiunile militare, pedeapsa cu închisoarea nu poate fi mai mică de 10 ani.

Dacă vinovatul a acționat în scop de spionaj politic sau militar, se aplică, în cazul prevăzut de prima parte a acestui articol, pedeapsa cu detențiunea pe viață; și, în cazurile prevăzute de primul paragraf, pedeapsa cu moartea [1].

Pedepsele stabilite la dispozițiile anterioare se aplică și față de cel care obține informația.

Dacă fapta este comisă din culpă, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 2 ani, în cazul prevăzut de prima parte a acestui articol, și de la 3 la 15 ani când intervine una din circumstanțele indicate la primul paragraf.

[1] Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.

Art. 262. Dezvăluirea de informații a căror divulgare a fost interzisă

Cel care dezvăluie informații a căror divulgare este interzisă de instituția competentă, este pedepsit cu închisoare de peste 3 ani.

Dacă fapta este comisă în timp de război sau a compromis pregătirea sau capacitatea de luptă a statului sau operațiunile militare, pedeapsa este închisoarea de peste 10 ani.

Dacă vinovatul a acționat în scop de spionaj politic sau militar, se aplică, în cazul prevăzut de prima parte a acestui articol, pedeapsa cu închisoare peste 15 ani; și, în cazurile prevăzute de primul paragraf, pedeapsa cu moartea [1].

Pedepsele stabilite la dispozițiile anterioare se aplică și față de cel care obține informația.

Dacă fapta este comisă din culpă, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 2 ani, în cazul prevăzut de prima parte a acestui articol, și de la 3 la 15 ani când intervine una din circumstanțele indicate la primul paragraf.

[1] Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.

Art. 263. Folosirea secretelor de stat

Funcționarul public sau cel însărcinat cu o funcție publică ce folosește în folosul său sau al altuia invenții sau descoperiri științifice sau noi experimente industriale pe care le cunoaște datorită funcției sau serviciului său, și care

trebuie să rămână secrete în interesul siguranței statului, este pedepsit cu închisoare de peste 5 ani și cu amendă de peste 1.032 euro.

Dacă fapta este comisă în interesul unui stat aflat în război cu statul italian sau dacă a compromis pregătirea ori capacitatea de luptă a statului, sau operațiunile militare, vinovatul este pedepsit cu moartea[1].

[1] *Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.*

Art. 264. Trădarea în afacerile de stat

Cel care, fiind însărcinat de Guvernul italian să trateze în străinătate afaceri de stat, își încalcă mandatul, este pedepsit, dacă din faptă poate rezulta o pagubă în dauna interesului național, cu închisoare de peste 5 ani.

Art. 265. Defetism politic

Cel care, în timp de război, răspândește sau comunică zvonuri sau informații false, exagerate sau tendențioase, care pot produce o alarmare publică sau pot slăbi spiritul public sau micșora rezistența națiunii în fața inamicului sau desfășoară, indiferent de mijloace, o activitate care ar leza interesele naționale, este pedepsit cu închisoare de peste 5 ani.

Pedeapsa este de peste 15 ani:

1) dacă fapta este comisă prin propagandă sau comunicări adresate militarilor;

2) dacă vinovatul a acționat în urma înțelegerilor cu străinul.

Pedeapsa este de detențiune pe viață dacă vinovatul a acționat ca urmare a înțelegerilor cu inamicul.

Art. 266. Instigarea militarilor la încălcarea legilor

Cel care instigă militarii să încalce legile sau jurământul depus sau îndatoririle disciplinei militare sau alte îndatoriri legate de propria țară, sau face militarilor apologia faptelor contrare legilor, jurământului, disciplinei sau altor îndatoriri militare, este pedepsit, doar pentru asta, dacă fapta nu constituie un delict mai grav, cu închisoare de la 1 la 3 ani.

Pedeapsa este închisoarea de la 2 la 5 ani dacă fapta este comisă în public.

Pedepsele sunt majorate dacă fapta este comisă în timp de război.

Prin efectul legii penale, infracțiunea se consideră produsă în public atunci când fapta este comisă:

1) prin intermediul presei sau printr-un alt mijloc de propagandă;

2) într-un loc public sau deschis publicului și în prezența mai multor persoane;

3) într-o reuniune care, datorită locului în care se desfășoară sau numărului de participanți, sau prin scopul și obiectul ei, are caracter de reuniune neprivată.

Art. 267. Defetism economic

Cel care, în timp de război, foloseşte mijloace cu scopul de a reduce cursul schimburilor, sau de a influenţa piaţa titlurilor şi valorilor, publice sau private, astfel încât să expună la pericol rezistenţa naţiunii în faţa inamicului, este pedepsit cu închisoare de peste 5 ani şi cu amendă de peste 3.098 euro.

Dacă vinovatul a acţionat ca urmare a înţelegerilor cu străinul, închisoarea nu poate fi mai mică de 10 ani.

Închisoarea este de peste 15 ani dacă vinovatul a acţionat ca urmare a înţelegerilor cu inamicul.

Art. 268. Recunoaşterea statelor aliate

Pedepsele stabilite de art. 247 şi următoarele se aplică şi atunci când delictul este comisă în dauna unui stat străin aliat sau asociat, în scopuri de război, cu statul italian.

Art. 269. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Activitatea antinaţională a cetăţeanului în străinătate. Cetăţeanul care, în afara teritoriului ţării, răspândeşte sau comunică ştiri sau informaţii false, exagerate sau tendenţioase asupra condiţiilor interne ale ţării, pentru a diminua credibilitatea sau prestigiul ţării în străinătate, sau desfăşoară oricum o activitate care să lezeze interesele naţionale, este pedepsit cu închisoare de peste 5 ani" a fost abrogat de art. 12 din Legea nr. 85 din 24 februarie 2006.*

Art. 270. Asociaţii subversive

Cel care pe teritoriul ţării promovează, constituie, organizează sau conduce asociaţii cu scopul de a răsturna prin violenţă structurile economice sau sociale constituite în ţară sau de a suprima prin violenţă structura politică şi juridică a ţării, este pedepsit cu închisoare de la 5 la 10 ani.

Oricine participă la asociaţiile de la primul alineat este pedepsit cu închisoare de la 1 la 3 ani.

Pedepsele sunt sporite pentru cei care reconstituie, chiar şi sub un nume fals sau o formă simulată, aceste asociaţii prevăzute la primul alineat, a căror dizolvare este dispusă.

Art. 270-bis. Asociaţii constituite în scop de terorism, inclusiv internaţional sau de răsturnare a ordinii democratice [1]

Cel care promovează, constituie, organizează, conduce sau finanţează asociaţii care îşi propun să comită acte de violenţă în scop de terorism sau de răsturnare a ordinii democratice este pedepsit cu închisoare de la 7 la 15 ani.

Oricine participă la aceste asociaţii este pedepsit cu închisoare de la 5 la 10 ani.

În înţelesul legii penale, scopul de terorism intervine atunci când actele de violenţă sunt îndreptate împotriva unui stat străin, o instituţie sau un organism internaţional.

Față de condamnat este întotdeauna obligatorie confiscarea bunurilor care au servit sau au fost destinate comiterii infracțiunii și a bunurilor care reprezintă prețul, produsul, profitul din aceasta sau constituie folosirea acestora.

(1) În conformitate cu art. 1 alin. 3-bis din Decretul-lege nr. 7 din 18 februarie 2015, modificat de Legea nr. 43 din 17 aprilie 2015, condamnarea pentru delictul prevăzută de prezentul articol implică pedeapsa accesorie a pierderii autorității părintești atunci când este implicat un minor.

Art. 270-ter. Asistența acordată asociaților (1)

Cel care, în afara cazurilor de concurs real de infracțiuni sau de favorizare, acordă refugiu sau oferă adăpost, ospitalitate, mijloace de transport, instrumente de comunicare pentru una din persoanele care participă la asociațiile indicate la art. 270 și 270-bis, este pedepsit cu închisoare până la 4 ani.

Pedeapsa este majorată dacă asistența este acordată în mod continuu.

Nu este pasibil de pedeapsă cel care comite fapta în sprijinul unei rude apropiate.

(1) În conformitate cu art. 1 alin. 3-bis din Decretul-lege nr. 7 din 18 februarie 2015, modificat de Legea nr. 43 din 17 aprilie 2015, condamnarea pentru delictul prevăzută de prezentul articol implică pedeapsa accesorie a pierderii autorității părintești atunci când este implicat un minor.

Art. 270-quater. Înrolare în scop de terorism, inclusiv internațional

Cel care, în afara cazurilor prevăzute la art. 270-bis, înrolează una sau mai multe persoane pentru comiterea de acțiuni de violență sau de sabotare a serviciilor publice esențiale, în scop de terorism, chiar dacă sunt îndreptate împotriva unui stat străin, o instituție sau un organism internațional, este pedepsit cu închisoare de la 7 la 15 ani.

În afara cazurilor prevăzute la art. 270-bis și cu excepția cazului instruirii, persoana înrolată este pedepsită cu pedeapsa închisorii de la 5 la 8 ani (1).

(1) Alineat adăugat de art. 1 alin. 1 din Decretul-lege nr. 7 din 18 februarie 2015, modificat de Legea nr. 43 din 17 aprilie 2015.

(2) În conformitate cu art. 1 alin. 3-bis din Decretul-lege nr. 7 din 18 februarie 2015, modificat de Legea nr. 43 din 17 aprilie 2015, condamnarea pentru delictul prevăzut de prezentul articol implică pedeapsa accesorie a pierderii autorității părintești atunci când este implicat un minor.

Art. 270-quater.1. Organizarea de transferuri în scop de terorism (1) (2)

În afara cazurilor prevăzute de art. 270-bis și 270-quater, cel care organizează, finanțează sau promovează călătorii pe teritoriul străin pentru realizarea de acțiuni în scop de terorism așa cum prevede art. 270-sexies, este pedepsit cu închisoare de la 5 la 8 ani.

(1) Alineat adăugat de art. 1 alin. 2 din Decretul-lege nr. 7 din 18 februarie 2015, modificat de Legea nr. 43 din 17 aprilie 2015.

[2] În conformitate cu art. 1 alin. 3-bis din Decretul-lege nr. 7 din 18 februarie 2015, modificat de Legea nr. 43 din 17 aprilie 2015, condamnarea pentru delictul prevăzut de prezentul articol implică pedeapsa accesorie a pierderii autorității părinteşti atunci când este implicat un minor.

Art. 270-quinquies. Instruire şi activităţi în scop de terorism, inclusiv internaţional [3]

Cel care, în afara cazurilor prevăzute la art. 270-bis, instruieşte sau dă instrucţiuni asupra pregătirii sau folosirii de materiale explozive, de arme de foc sau de alte arme, de substanţe chimice sau bacteriologice nocive sau periculoase, precum şi de orice altă tehnică sau metodă pentru realizarea de acţiuni de violenţă sau de sabotare a serviciilor publice esenţiale, în scop de terorism, chiar dacă sunt îndreptate împotriva unui stat străin, o instituţie sau un organism internaţional, este pedepsit cu închisoare de la 5 la 10 ani. Aceeaşi pedeapsă se aplică şi împotriva persoanei instruite, precum şi persoanei care, primind, chiar şi autonom, instrucţiuni pentru realizarea acţiunilor prevăzute la primul paragraf, are comportamente cu scopul univoc de a comite acţiunile de la art. 270-sexies [1].

Pedepsele prevăzute de acest articol sunt majorate dacă fapta celui care antrenează sau instruieşte este comisă prin intermediul instrumentelor informatice sau de telecomunicaţii [2].

[1] Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 3 lit. d) din Decretul-lege nr. 7 din 18 februarie 2015, modificat de Legea nr. 43 din 17 aprilie 2015.

[2] Alineat adăugat de art. 1 alin. 3 lit. b) din Decretul-lege nr. 7 din 18 februarie 2015, modificat de Legea nr. 43 din 17 aprilie 2015.

[3] În conformitate cu art. 1 alin. 3-bis din Decretul-lege nr. 7 din 18 februarie 2015, modificat de Legea nr. 43 din 17 aprilie 2015, condamnarea pentru delictul prevăzut de prezentul articol implică pedeapsa accesorie a pierderii autorității părinteşti atunci când este implicat un minor.

Art. 270-quinquies.1. Finanţarea de acţiuni în scop de terorism [1]

Cel care, în afara cazurilor prevăzute la art. 270-bis şi 270-quater.1 strânge, alocă sau pune la dispoziţie bunuri sau bani, indiferent cum au fost realizaţi, destinaţi să fie în întregime sau în parte utilizaţi pentru realizarea acţiunilor în scop de terorism prevăzute la art. 270-sexies este pedepsit cu închisoare de la 7 la 15 ani, indiferent de utilizarea efectivă a fondurilor pentru comiterea acţiunilor citate.

Cel care depune sau păstrează bunurile sau banii indicaţi la primul alineat este pedepsit cu închisoare de la 5 la 10 ani.

[1] Articol introdus de art. 4 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 153 din 28 iulie 2016.

Art. 270-quinquies.2. Sustragerea de bunuri sau de bani supuşi sechestrului [1]

Cel care sustrage, distruge, risipeşte, distruge sau deteriorează bunuri sau bani, supuşi sechestrului pentru a preveni finanţarea acţiunilor în scop de terorism prevăzute la art. 270-sexies, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 7 ani şi cu amendă de la 3.000 euro la 15.000 euro.

[1] Articol introdus de art. 4 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 153 din 28 iulie 2016.

Art. 270-sexies. Acţiuni în scop de terorism

1. Sunt considerate în scop de terorism acţiunile care, prin natura sau contextul lor, pot aduce un prejudiciu grav unei ţări sau unei organizaţii internaţionale şi sunt realizate cu scopul de a intimida populaţia sau a constrânge puterile publice sau o organizaţie internaţională să realizeze sau să se abţină de la a realiza orice fel de acţiune sau de a destabiliza sau a distruge structurile politice fundamentale, constituţionale, economice şi sociale ale unei ţări sau organizaţii internaţionale, precum şi celelalte acţiuni definite de convenţii sau alte norme de drept internaţional obligatorii pentru Italia drept teroriste sau comise în scop de terorism.

Art. 270-septies. Confiscarea [1]

În cazul condamnării sau aplicării pedepsei în temeiul art. 444 din Codul de procedură penală, pentru fiecare din delictele comise în scop de terorism prevăzute la art. 270-sexies este întotdeauna dispusă confiscarea bunurilor care au servit sau au fost destinate să servească la comiterea infracţiunii şi a bunurilor care constituie preţul, produsul sau profitul acesteia, cu excepţia cazului în care aparţin unei persoane neimplicate în infracţiune sau, când aceasta nu este posibilă, confiscarea de bunuri pe care le deţine vinovatul, având o valoare corespunzătoare acestui preţ, produs sau profit.

[1] Articol introdus de art. 4 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 153 din 28 iulie 2016.

Art. 271. Asociaţii antinaţionale [1]

Cel care, în afara cazurilor prevăzute la articolul precedent, pe teritoriul ţării promovează, constituie, organizează sau conduce asociaţii care îşi propun să desfăşoare sau care desfăşoară o activitate cu scopul de a distruge sau de a slăbi sentimentul naţional, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 3 ani.

Cel care participă la aceste asociaţii este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

Se aplică ultimul paragraf al articolului precedent.

[1] Curtea Constituţională, prin sentinţa nr. 243 din 12 iulie 2001, a declarat neconstituţionalitatea acestui articol.

Art. 272. [1]

[1] Articolul care prevedea: „Propaganda şi apologia subversivă sau antinaţională.

Cel care pe teritoriul țării face propagandă pentru instaurarea violentă a dictaturii unei clase sociale asupra altora sau pentru suprimarea violentă a unei clase sociale sau, oricum, pentru subminarea violentă a structurilor economice sau sociale constituite în țară, ori face propagandă pentru distrugerea oricărei structuri politice și juridice a societății, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Dacă propaganda este făcută pentru a distruge sau a slăbi sentimentul național, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 2 ani.

La aceleași pedepse este supus cel care face apologia faptelor prevăzute de dispozițiile anterioare." a fost abrogat de art. 12 din Legea nr. 85 din 24 februarie 2006.

Art. 273. Constituirea ilegală de asociații cu caracter internațional [1]

Cel care, fără autorizarea Guvernului, promovează, constituie, organizează sau conduce pe teritoriul țării asociații, societăți sau instituții cu caracter internațional, sau filiale ale acestora, este pedepsit cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de la 1 milion la 4 milioane de lire italiene.

Dacă autorizația a fost obținută ca urmare a declarațiilor false sau reticente, pedeapsa este cu închisoare de la 1 la 5 ani și cu amendă de peste 2 milioane de lire italiene.

[1] Curtea Constituțională, prin sentința nr. 243 din 12 iulie 2001, a declarat neconstituționalitatea acestui articol.

Art. 274. Participarea ilegală la asociații cu caracter internațional [1]

Cel care participă pe teritoriul țării la asociații, societăți ori instituții sau filiale ale acestora, cu caracter internațional, pentru care nu a fost acordată autorizarea din partea Guvernului, este pedepsit cu amendă de la 200.000 la 2 milioane de lire italiene.

Aceeași pedeapsă se aplică cetățeanului, rezident pe teritoriul țării, care, fără autorizarea Guvernului, participă la asociații, societăți sau instituții cu caracter internațional, care au sediul în străinătate.

[1] Curtea Constituțională, prin sentința nr. 243 din 12 iulie 2001, a declarat neconstituționalitatea acestui articol.

Art. 275. [1]

[1] Articolul care prevedea: „Acceptarea de distincții sau foloase de la un stat inamic

Cetățeanul care, acceptă de la un stat aflat în război cu statul italian grade sau aprecieri universitare, titluri, decorații sau alte însemne onorifice publice, pensii sau alte foloase, legate de respectivele grade, aprecieri, titluri, decorații și distincții, este pedepsit cu închisoare până la 1 an." a fost abrogat de art. 18 al Legii nr. 205 din 25 iunie 1999.

PARTEA A II-A
Despre delicte împotriva autorității interne a statului

Art. 276. Atentat împotriva Preşedintelui Republicii

Cel care atentează la viaţa, integritatea sau libertatea personală a Preşedintelui Republicii este pedepsit cu detenţiune pe viaţă.

Art. 277. Atentat la libertatea Preşedintelui Republicii

Cel care, în afara cazurilor prevăzute de articolul precedent, atentează la libertatea Preşedintelui Republicii, este pedepsit cu închisoare de la 5 la 15 ani.

Art. 278. Atentat la onoarea sau prestigiul Preşedintelui Republicii

Cel care atentează la onoarea sau prestigiul Preşedintelui Republicii este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Art. 279. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Lezarea prerogativei de iresponsabilitate a Preşedintelui Republicii*

Cel care acuză în public Preşedintele Republicii de dezaprobarea sau responsabilitatea acţiunilor Guvernului, este pedepsit cu închisoare până la 1 an şi cu amendă de la 103 euro la 1.032 euro" a fost abrogat de art. 12 din Legea nr. 85 din 24 februarie 2006.

Art. 280. Atentat în scop de terorism sau de subversiune

Cel care, în scop de terorism sau de abolire a ordinii democratice, atentează la viaţa sau la integritatea unei persoane, este pedepsit, în primul caz, cu închisoare de peste 20 de ani şi, în al doilea caz, cu închisoare de peste 6 ani.

Dacă din atentatul la integritatea unei persoane rezultă o leziune foarte gravă, se aplică pedeapsa cu închisoare de peste 18 ani; dacă rezultă o leziune gravă, se aplică pedeapsa cu închisoarea de peste 12 ani.

Dacă faptele prevăzute la alineatele anterioare sunt îndreptate împotriva persoanelor care îndeplinesc funcţii judiciare sau în penitenciare ori de siguranţă publică în exerciţiul sau legat de funcţiilor lor, pedepsele sunt majorate cu o treime.

Dacă din faptele de la alineatele anterioare rezultă moartea persoanei, se aplică, în caz de atentat la viaţă, detenţiunea pe viaţă şi, în caz de atentat la integritate, închisoarea pe 30 de ani.

Circumstanţele atenuante, diferite de cele prevăzute la art. 98 şi 114, concurente cu circumstanţele agravante prevăzute la alin. 2 şi 4 nu pot fi considerate echivalente sau preponderente faţă de acestea şi reducerile de pedeapsă se fac asupra cuantumului pedepsei rezultate din sporul ce a urmat respectivelor circumstanţe agravante.

Art. 280-bis. Acţiuni de terorism prin mecanisme ucigătoare sau explozibili

Exceptând cazul când fapta constituie o infracţiune mai gravă, cel care în scop de terorism realizează orice fel de acţiune îndreptată către prejudicierea

bunurilor mobile sau imobile ale altuia, prin folosirea de dispozitive explozive sau ucigătoare în orice fel, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 5 ani.

În înţelesul acestui articol, prin dispozitive explozive sau ucigătoare se înţeleg armele şi materialele asimilate acestora indicate la art. 585 şi capabile să cauzeze importante daune materiale.

Dacă fapta este îndreptată împotriva sediului Preşedinţiei Republicii, al Adunărilor legislative, al Curţii Constituţionale, al organelor de Guvern sau în orice caz al organelor prevăzute de Constituţie sau de legile constituţionale, pedeapsa este majorată cu până la jumătate.

Dacă din faptă decurge pericolul pentru integritatea publică sau un prejudiciu grav pentru economia naţională, se aplică pedeapsa cu închisoare de la 5 la 10 ani.

Circumstanţele atenuante, diferite de cele prevăzute de art. 98 şi 114, concurente cu circumstanţele agravante indicate la alin. 3 şi 4, nu pot fi considerate echivalente sau preponderente faţă de acestea şi reducerile de pedeapsă se fac asupra cuantumului pedepsei din sporul ce a urmat respectivelor circumstanţe agravante.

Art. 280-ter. Acte de terorism nuclear [1]

Se pedepseşte cu închisoare de peste 15 ani cel care, în scop de terorism, potrivit art. 270-sexies:

1) procură pentru sine sau alţii materie radioactivă;

2) creează un dispozitiv nuclear sau intră în posesia acestuia în orice mod.

Se pedepseşte cu închisoare de peste 20 de ani cel care, în scop de terorism, potrivit art. 270-sexies:

1) utilizează materia radioactivă sau un dispozitiv nuclear;

2) utilizează sau defectează o instalaţie nucleară astfel încât să elibereze sau să creeze pericolul concret de a elibera materia radioactivă.

Pedepsele prevăzute la alin. 1 şi 2 se aplică, de asemenea, atunci când conduita descrisă aici are drept obiect materiale sau substanţe chimice sau bacteriologice.

[1] *Articol introdus de art. 4 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 153 din 28 iulie 2016.*

Art. 281. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Atentat la libertatea Şefului de Guvern*

Cel care, în afara cazurilor prevăzute la articolul precedent, atentează la libertatea Şefului de Guvern este pedepsit cu închisoare de la 4 la 12 ani" a fost abrogat de art. 3 din Decretul-lege nr. 288 din 14 septembrie 1944.

Art. 282. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Lezarea onoarei Şefului de Guvern.*

Cel care lezează onoarea sau prestigiul Şefului de Guvern este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani" a fost abrogat de art. 3 din Decretul-lege nr. 288 din 14 septembrie 1944.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 283. Atentat împotriva Constituţiei statului

Cel care, prin acţiuni violente, comite o faptă în scopul şi de natură să schimbe Constituţia statului sau forma de guvernământ, este pedepsit cu închisoare de peste 5 ani.

Art. 284. Insurecţia armată împotriva puterilor statului

Cel care promovează o insurecţie armată împotriva puterilor statului este pedepsit cu detenţiune pe viaţă şi, dacă insurecţia se produce, cu moartea [1].

Cei care participă la insurecţie sunt pedepsiţi cu închisoare de la 3 la 15 ani; cei care o conduc, cu moartea.

Insurecţia este considerată armată chiar dacă armele sunt ţinute doar într-un depozit.

[1] *Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.*

Art. 285. Devastarea, jaful şi măcelul

Cel care, în scopul de a atenta la siguranţa statului, comite o faptă destinată să producă devastarea, jaful sau măcelul pe teritoriul statului sau într-o parte a acestuia, este pedepsit cu moartea [1].

[1] *Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.*

Art. 286. Războiul civil

Cel care comite o faptă cu scopul de a declanşa un război civil pe teritoriul statului este pedepsit cu detenţiunea pe viaţă.

Dacă războiul civil se declanşează, vinovatul este pedepsit cu moartea [1].

[1] *Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.*

Art. 287. Uzurparea puterii politice sau a comenzii militare

Cel care uzurpă o putere politică sau persistă în exercitarea ei nelegitimă este pedepsit cu închisoare de la 6 la 15 ani.

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care îşi asumă nelegitim o înaltă comandă militară.

Dacă fapta este comisă în timp de război, vinovatul este pedepsit cu detenţiune pe viaţă; şi este pedepsit cu moartea [1] dacă fapta a dus la nereuşita operaţiunilor militare.

[1] *Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.*

Art. 288. Înrolări sau înarmări neautorizate în serviciul unui stat străin

Cel care pe teritoriul ţării şi fără aprobarea Guvernului înrolează sau înarmează cetăţeni, ca să militeze în serviciul sau în favoarea străinului, este pedepsit cu închisoare de la 4 la 15 ani.

Pedeapsa este majorată dacă printre cei înrolaţi sunt militari în termen sau persoane supuse încă obligaţiilor serviciului militar.

Art. 289. Atentat împotriva organelor constituţionale şi împotriva adunărilor regionale

Este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani, atunci când nu este vorba de un delict mai grav, cel care comite acţiuni violente destinate să împiedice, în întregime sau în parte, fie şi temporar:

1) pe Preşedintele Republicii sau Guvernul să-şi exercite atribuţiile sau prerogativele conferite prin lege;

2) Adunările legislative sau una din acestea ori Curtea Constituţională sau adunările regionale să-şi exercite funcţiile lor.

Art. 289-bis. Sechestrarea de persoane în scop de terorism sau de subminare

Cel care, în scop de terorism sau de subminare a ordinii democratice sechestrează o persoană, este pedepsit cu închisoare de la 25 la 30 de ani.

Dacă în urma lipsirii de libertate moartea persoanei sechestrate survine, drept consecinţă nedorită de cel vinovat, acesta este pedepsit cu închisoare de 30 de ani.

Dacă vinovatul cauzează moartea sechestratului se aplică pedeapsa cu detenţiune pe viaţă.

Participantul care, disociindu-se de alţii, acţionează astfel încât subiectul pasiv să-şi recapete libertatea, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 8 ani; dacă subiectul pasiv decedează, ca urmare a sechestrului, după eliberare, pedeapsa este închisoarea de la 8 la 18 ani.

Când rezultă o circumstanţă atenuantă, pedeapsa prevăzută de alin. 2 este înlocuită de închisoare de la 20 la 24 de ani; pedeapsa prevăzută de alin. 3 este înlocuită cu închisoare de la 24 la 30 de ani. Dacă intervin mai multe circumstanţe atenuante, pedeapsa rezultată prin efectul micşorărilor nu poate fi mai mică de 10 ani, în ipoteza prevăzută de alin. 2 şi de 15 ani în ipoteza prevăzută de alin. 3.

Art. 290. Defăimarea Republicii, instituţiilor constituţionale şi a Forţelor Armate

Cel care defăimează în mod public Republica, adunările legislative sau una din acestea, ori Guvernul, sau Curtea Constituţională, sau sistemul judiciar este pedepsit cu amendă de la 1.000 euro la 5.000 euro.

Aceeaşi pedeapsă se aplică celui care defăimează în mod public Forţele armate ale statului sau pe acelea de eliberare.

Art. 290-bis. Recunoaşterea ca Preşedinte al Republicii a celui care îl înlocuieşte

Prin efectele art. 276, 277, 278, 279, 289 este recunoscut ca Preşedinte al Republicii cel care îl înlocuieşte.

Art. 291. Defăimarea naţiunii italiene

Cel care defăimează în public naţiunea italiană este pedepsit cu amendă de la 1.000 euro la 5.000 euro.

Art. 292. Defăimarea steagului sau a altor embleme ale statului

Cel care defăimează prin expresii injurioase steagul naţional sau o altă emblemă a statului este pedepsit cu amendă de la 1.000 euro la 5.000 euro.

Pedeapsa este majorată de la 5.000 euro la 10.000 euro în cazul în care aceeaşi faptă a fost comisă cu prilejul unei comemorări publice sau unei ceremonii oficiale.

Cel care în public şi în mod intenţionat distruge, dispersează, deteriorează, face inutil sau murdăreşte steagul naţional sau o altă emblemă a statului este pedepsit cu închisoare până la 2 ani.

Conform legii penale, prin steag naţional se înţelege steagul oficial al ţării şi orice alt steag care poartă culorile naţionale.

Art. 292-bis. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Circumstanţe agravante.*

Pedeapsa prevăzută în cazurile indicate de art. 278, de art. 290 alin. 2 şi de art. 292 este majorată dacă fapta este comisă de militarul în rezervă.

Se consideră militar în rezervă cel care, neaflându-se în slujba armelor, nu a încetat să aparţină Forţelor armate ale statului, în temeiul art. 8 şi 9 ale Codului penal militar pe timp de pace" a fost abrogat de art. 12 din Legea nr. 85 din 24 februarie 2006.

Art. 293. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Circumstanţa agravantă.*

În cazurile indicate de cele două articole anterioare, pedeapsa este majorată dacă fapta este comisă de cetăţean pe teritoriul străin." a fost abrogat de art. 12 din Legea nr. 85 din 24 februarie 2006.

PARTEA A III-A
Despre delicte împotriva drepturilor politice ale cetăţeanului

Art. 294. Atentate împotriva drepturilor politice ale cetăţeanului

Cel care, prin violenţă, ameninţare sau înşelăciune împiedică în întregime sau în parte exercitarea unui drept politic, sau determină pe cineva să-l exercite în sens diferit faţă de voinţa sa, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani.

PARTEA A IV-A
Despre delicte împotriva statelor străine, a şefilor şi reprezentanţilor lor

Art. 295. Atentat împotriva şefilor de stat străini

Cel care pe teritoriul statului atentează la viaţa, integritatea sau libertatea personală a şefului unui stat străin este pedepsit, în caz de atentat la viaţă, cu închisoare de peste 20 de ani şi, în alte cazuri, cu închisoare de peste 15 ani. Dacă în urma faptei a rezultat moartea Şefului statului străin, vinovatul este pedepsit cu detenţiune pe viaţă în cazul atentatului la viaţă; în alte cazuri este pedepsit cu detenţiune pe viaţă.

Art. 296. Atentat la libertatea şefilor de stat străini

Cel care pe teritoriul ţării, în afara cazurilor prevăzute de articolul anterior, atentează la libertatea şefului unui stat străin, este pedepsit cu închisoare de la 3 la 10 ani.

Art. 297. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Ofensa adusă onoarei şefilor de stat străini.*

Cel care pe teritoriul statului aduce o ofensă onoarei sau prestigiului şefului unui stat străin este pedepsit cu închisoare de la 1 la 3 ani." a fost abrogat de art. 18 din Legea nr. 205 din 25 iunie 1999.

Art. 298. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Ofense aduse reprezentanţilor statelor străine.*

Dispoziţiile celor trei articole precedente se aplică şi dacă faptele prevăzute de acestea sunt comise împotriva reprezentanţilor statelor străine, acreditate pe lângă Guvernul Republicii, în calitate de Şefi ai misiunii diplomatice, din cauza sau în exercitarea funcţiilor lor." a fost abrogat de art. 18 din Legea nr. 205 din 25 iunie 1999.

Art. 299. Ofensa adusă steagului sau altei embleme a unui stat străin

Cel care pe teritoriul statului defăimează, prin expresii injurioase, într-un loc public, deschis sau expus publicului, steagul oficial sau o altă emblemă a unui stat străin, folosite în conformitate cu dreptul intern al statului italian, este pedepsit cu amendă de la 100 euro la 1.000 euro.

Art. 300. Condiţii de reciprocitate

Dispoziţiile de la art. 295, 296, 297 şi 299 se aplică doar dacă legea străină garantează, cu titlu de reciprocitate, şefului de stat italian sau steagului italian acelaşi drept de protecţie penală.

Şefii de misiune diplomatică sunt echivalaţi cu Şefii de Stat străini, conform art. 298, doar dacă statul străin acordă acelaşi drept de protecţie penală Şefilor de misiune diplomatică italiană.

Dacă egalitatea protecţiei penale nu există, se aplică dispoziţiile titlurilor 12 şi 13; dar pedeapsa este majorată.

PARTEA A V-A
Dispoziții generale și comune părților precedente

Art. 301. Concursul de infracțiuni

Atunci când atentatul la adresa vieții, a integrității, a libertății sau a onoarei, indicat la art. 276, 277, 278, 280, 281, 282, 295, 296, 297 și 298, este considerat de lege drept infracțiune și pe baza dispozițiilor diferite de cele prevăzute de părțile precedente, se aplică dispozițiile care stabilesc pedeapsa cea mai gravă.

Totuși, în cazurile în care trebuie să fie aplicate dispozițiile diferite de cele prevăzute de părțile anterioare, pedepsele sunt majorate cu un cuantum de la o treime la jumătate.

Atunci când atentatul împotriva vieții, integrității, libertății sau onoarei este considerat de lege ca element constitutiv sau circumstanță agravantă a unei alte infracțiuni, acesta încetează să mai constituie o infracțiune complexă și vinovatul este supus la pedepse diferite, conform normelor asupra concursului de infracțiuni, aplicându-se, pentru atentatele menționate, dispozițiile prevăzute de părțile anterioare.

Art. 302. Instigare la comiterea unuia din delictele prevăzute de părțile I și II [1]

Cel care instigă pe cineva să comită, cu intenție, unul din delicte prevăzute de părțile I și II ale acestui titlu, pentru care legea prevede pedeapsa cu detențiune pe viață sau închisoare, este pedepsit, dacă instigarea nu este primită sau dacă instigarea este primită, dar delictul nu este comis, cu închisoare de la 1 la 8 ani. Pedeapsa este majorată dacă fapta este comisă prin instrumente informatice sau de telecomunicații [2].

Cu toate acestea, pedeapsa de aplicat este întotdeauna mai mică decât jumătatea pedepsei prevăzute pentru delictul la care se referă instigarea.

[1] Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224/1944.

[2] Alineat modificat astfel de art. 2 alin. 1 lit. a) din Decretul-lege nr. 7 din 18 februarie 2015, modificat de Legea nr. 43 din 17 aprilie 2015.

Art. 303. [1]

[1] Articolul care prevedea: „Instigarea publică și apologia.

Cel care instigă în public la comiterea unuia sau mai multor delicte din cele indicate la articolul precedent, este pedepsit, pentru simplul fapt de a instiga, cu închisoare de la 3 la 12 ani.

Aceeași pedeapsă se aplică oricui face apologia în public a unuia sau mai multor delicte indicate la articolul precedent." a fost abrogat de art. 18 din Legea nr. 205 din 25 iunie 1999.

Art. 304. Conspirația politică prin intermediul acordului

Când mai multe persoane se pun de acord în scopul de a comite unul din delictele indicate la art. 302, cei care participă la acord sunt pedepsiți, dacă delictul nu este comis, cu închisoare de la 1 la 6 ani.

Pentru promotori pedeapsa este majorată.

Totuși, pedeapsa de aplicat este întotdeauna mai mică de jumătatea pedepsei stabilite pentru delictul la care se referă acordul.

Art. 305. Conspirația politică prin asociere

Atunci când trei sau mai multe persoane se asociază cu scopul de a comite unul din delictele indicate la art. 302, cei care promovează, constituie sau organizează asociația sunt pedepsiți, doar pentru asta, cu închisoare de la 5 la 12 ani.

Pentru simplul fapt de a participa la asociere, pedeapsa este cu închisoare de la 2 la 8 ani.

Șefii asociației sunt supuși la aceeași pedeapsă stabilită pentru promotori.

Pedepsele sunt majorate dacă asociația tinde să comită două sau mai multe delicte de mai sus.

Art. 306. Grupul înarmat: pregătire și participare

Atunci când pentru a comite unul din delictele indicate la art. 302, se formează un grup înarmat, cei care îl promovează sau îl constituie sau îl organizează sunt supuși, doar pentru asta, la pedeapsa cu închisoare de la 5 la 15 ani.

Pentru simplul fapt de a participa la grupul înarmat, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 9 ani.

Șefii sau susținătorii grupului înarmat sunt supuși la aceeași pedeapsă prevăzută pentru promotori.

Art. 307. Asistența acordată participanților la conspirație sau la grup înarmat

Cel care, în afara cazurilor de concurs la infracțiune sau de înlesnire, găzduiește sau asigură hrană, ospitalitate, mijloace de transport, instrumente de comunicare [1] uneia din persoanele care participă la asociația sau la grupul indicate în cele două articole anterioare, este pedepsit cu închisoare de până la 2 ani.

Pedeapsa este majorată dacă sunt asigurate permanent cazarea sau masa [2].

Nu este pasibil de pedeapsă cel care comite fapta în favoarea unei rude apropiate.

Conform legii penale, prin „rude apropiate" se înțeleg ascendenții, descendenții, soțul, partea dintr-o comuniune între persoane de același sex, frații, surorile, rudele de același grad, unchii și nepoții: totuși, în denumirea de rude apropiate nu se includ rudele prin alianță dacă soțul a decedat și nu are urmași [3].

[1] Cuvintele: „oferă refugiu sau asigură hrană" au fost înlocuite astfel de art. 1 alin. 5-bis din Decretul-lege nr. 374 din 18 octombrie 2001, devenit cu modificări Legea nr. 438 din 15 decembrie 2001.

[2] Cuvintele: „dacă refugiul sau hrana sunt asigurate" au fost înlocuite astfel de art. 1 alin. 5-ter din Decretul-lege nr. 374 din 18 octombrie 2001, devenit cu modificări Legea nr. 438 din 15 decembrie 2001.

[3] Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 1 lit. a) din Decretul-lege nr. 6 din 19 ianuarie 2017.

Art. 308. Conspirația: cazuri ce nu pot fi pedepsite

În cazurile prevăzute de art. 304, 305 şi 307 nu se pedepsesc cei care, înainte de comiterea delictului pentru care s-a semnat acordul sau s-a constituit asociația, şi înainte de arestare sau în timpul urmăririi:

1) dizolvă sau determină în orice fel dizolvarea asociației;

2) nefiind promotori sau şefi, se retrag din acord sau asociație.

De asemenea, nu sunt pasibili de pedeapsă cei care împiedică oricum comiterea delictului pentru care s-a semnat acordul sau s-a constituit asociația.

Art. 309. Grupul înarmat: cazuri ce nu pot fi pedepsite

În cazurile prevăzute de art. 306 şi 307, nu sunt pedepsiți cei care, înainte de comiterea infracțiunii pentru care a fost format grupul înarmat şi înainte de somația din partea autorității sau forței publice, sau imediat după această somație:

1) dizolvă sau, în orice caz determină dizolvarea grupului;

2) nefiind promotori sau şefi ai bandei, se retrag din grup sau se predau, fără a opune rezistență şi predând sau abandonând armele.

De asemenea, nu se pedepsesc cei care împiedică totuşi comiterea delictului pentru care a fost format grupul.

Art. 310. Timp de război

Prin efectele legii penale, în denumirea de timp de război este inclusă şi perioada iminentă de pericol de război, când aceasta se derulează.

Art. 311. Circumstanța care reduce: importanța mică a faptei

Sancțiunile pentru delictele prevăzute de acest titlu sunt micşorate când prin natura, felul, mijloacele, modalitățile sau circumstanțele acțiunii sau prin caracterul redus al pagubei sau al pericolului, fapta prezintă importanță redusă.

Art. 312. Expulzarea sau îndepărtarea străinului din țară [1]

Judecătorul dispune expulzarea străinului sau îndepărtarea de pe teritoriul țării a cetățeanului aparținând unui stat membru al Uniunii Europene, pe lângă cazurile prevăzute în mod expres de lege, atunci când străinul sau cetățeanul aparținând unui stat membru a fost condamnat la o pedeapsă privativă de libertate pentru unul din delictele prevăzute de acest titlu [2].

Cel care încalcă ordinul de expulzare sau îndepărtare pronunţat de judecător este pedepsit cu închisoare de la 1 la 4 ani. În acest caz este obligatorie arestarea autorului faptei, inclusiv în afara cazurilor de flagrant delict, şi se procedează prin procedură directă.

(1) Articol înlocuit astfel de art. 1 alin. 1 lit. b) din Decretul-lege nr. 92 din 23 mai 2008, devenit cu modificări Legea nr. 125 din 24 iulie 2008.

(2) Fraza care prevedea: „Menţinând dispoziţiile în materie de executare a măsurilor de siguranţă personale, expulzarea şi îndepărtarea de pe teritoriul ţării sunt executate de chestor, potrivit modalităţilor prevăzute de art. 13 alin. 4 din legea cadru, de Decretul-lege nr. 286 din 25 iulie 1998 şi, respectiv, de art. 20 alin. 11 din Decretul-lege nr. 30 din 6 februarie 2007." a fost abrogat de art. 1 alin. 3 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

Art. 313. Autorizarea de a deschide un proces sau cererea de urmărire

Pentru delictele prevăzute de art. 244, 245, 265, 267, 269, 273, 274, 277, 278, 279, 287 şi 288 nu se poate deschide un proces fără autorizarea ministrului Justiţiei.

De asemenea, nu se poate deschide un proces fără această autorizare pentru delictele prevăzute de art. 247, 248, 249, 250, 251 şi 252, când sunt comise în dauna unui stat străin aliat sau asociat, în scop de război, statului italian.

Pentru delictul prevăzut de art. 290, când este comis împotriva Adunării constituante sau împotriva Adunărilor legislative sau a uneia din acestea, nu se poate deschide un proces fără autorizarea Adunării, împotriva căreia este adresată defăimarea. În alte cazuri nu se poate deschide un proces fără autorizarea ministrului Justiţiei.

Delictele prevăzute de art. 296, 297, 298 referitoare la art. 296 şi 297 şi de art. 299 sunt pasibile de pedeapsă la cererea Ministrului Justiţiei.

TITLUL II
Despre delicte împotriva administraţiei publice

PARTEA I
Despre delicte ale funcţionarilor publici împotriva administraţiei publice

Art. 314. Delapidarea

Funcţionarul public sau însărcinatul cu un serviciu public care, datorită funcţiei sau serviciului său a deţinut sau a dispus de bani sau de un alt bun mobil al altuia, şi-l însuşeşte, este pedepsit cu închisoare de la 4 ani la 10 ani şi şase luni[1].

Se aplică pedeapsa cu închisoare de la 6 luni a 3 ani când vinovatul a acţionat doar cu scopul de a utiliza temporar bunul, pe care, după uzul temporar, l-a restituit.

(1) Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 75 lit. c) din Legea nr. 190 din 6 noiembrie 2012 şi ulterior de art. 1 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 69 din 27 mai 2015.

Art. 315. (1)

(1) Articolul care prevedea: „Delapidare în dauna unor privaţi

Funcţionarul public sau însărcinatul cu o funcţie publică ce îşi însuşeşte sau sustrage, în orice mod, în folosul propriu sau al unui terţ bani sau orice bun mobil neaparţinând administraţiei publice, pe care îl posedă datorită funcţiei sale sau serviciului, este pedepsit cu închisoare de la 3 la 8 ani şi cu amendă de peste 2 milioane de lire italiene.

Se aplică dispoziţiile paragrafului de la articolul precedent." a fost abrogat de art. 20 din Legea nr. 86 din 26 aprilie 1990.

Art. 316. Delapidare profitând de greşeala altuia

Funcţionarul public sau cel însărcinat cu o funcţie publică ce, în exercitarea funcţiilor sau serviciului, profitând de greşeala altuia, primeşte sau păstrează nemeritat, pentru sine sau pentru alţii bani sau alte foloase, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. 316-bis. Deturnare de fonduri în dauna statului

Cel care, străin fiind de administraţia publică, obţinând de la stat sau de la o altă instituţie publică sau de la Comunităţile europene contribuţii, subvenţii sau finanţări destinate încurajării de iniţiative cu scopul de a realiza lucrări sau de a desfăşura activităţi de interes public, nu le utilizează conform scopurilor stabilite, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 4 ani.

Art. 316-ter. Încasarea nemeritată de alocaţii în dauna statului

Exceptând cazul când fapta constituie infracţiunea prevăzută de art. 640-bis, cel care, prin utilizarea sau prezentarea de declaraţii sau de documente false ori care atestă lucruri neadevărate, sau prin omiterea de informaţii datorate, obţine, pe nedrept, pentru sine sau pentru alţii, contribuţii, finanţări, împrumuturi facilitate sau alte alocaţii de acelaşi fel, indiferent de denumire, acordate sau alocate de către stat, de alte instituţii publice sau comunităţi europene, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Atunci când suma încasată nemeritat este egală sau mai mică de 3.999,96 euro, se aplică doar sancţiunea administrativă a plăţii unei sume de bani de la 5.164 euro la 25.822 euro. Această sancţiune nu poate oricum depăşi triplul beneficiului obţinut.

Art. 317. Abuz de putere (1)

Funcţionarul public sau cel însărcinat cu o funcţie publică ce, abuzând de calitatea sa sau de puterile sale, constrânge pe cineva să dea sau să promită pe nedrept, lui sau unui terţ, bani sau alte foloase, este pedepsit cu închisoare de la 6 la 12 ani.

(1) Articol înlocuit de art. 4 din Legea nr. 86 din 26 aprilie 1990 şi de art. 1 alin. 75 lit. d) din Legea nr. 190 din 6 noiembrie 2012. Ulterior, acest articol a fost înlocuit astfel de art. 3 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 69 din 27 mai 2015.

Art. 317-bis. Pedepse accesorii

Condamnarea pentru infracţiunile de la art. 314 şi 317, 319 şi 319-ter (1) implică interdicţia permanentă de a deţine funcţii publice. Totuşi, dacă datorită circumstanţelor atenuante este aplicată pedeapsa cu închisoarea pe o perioadă mai mică de 3 ani, condamnarea implică interdicţia temporară.

(1) Cuvintele: „319 şi 319-ter" au fost introduse de art. 1 din Legea nr. 190 din 6 noiembrie 2012.

Art. 318. Corupţie pentru exercitarea funcţiei (1)

Funcţionarul public care pentru a-şi exercita funcţia sau puterile primeşte nemeritat, pentru sine sau pentru un terţ, bani sau un alt folos sau acceptă promisiunea acestora, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 6 ani (2).

(1) Articolul care prevedea: „Corupţie pentru un act oficial.

Funcţionarul public care pentru a elibera un act oficial primeşte, pentru sine sau pentru un terţ, în bani sau sub forma unui alt folos, o retribuţie ce nu i se datorează sau acceptă promisiunea acestora, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Dacă funcţionarul public primeşte retribuţia pentru un act oficial deja eliberat, pedeapsa este de închisoare de până la un an" a fost înlocuit astfel de art. 1 din Legea nr. 190 din 6 noiembrie 2012.

(2) Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 69 din 27 mai 2015.

Art. 319. Corupţie pentru eliberarea unui act contrar îndatoririlor de serviciu

Funcţionarul public care pentru a omite sau a întârzia sau pentru a fi omis sau întârziat eliberarea unui act ce ţine de funcţia sa, sau pentru a elibera sau a fi eliberat un act contrar îndatoririlor de serviciu, primeşte pentru sine sau pentru un terţ, bani sau alte foloase, sau acceptă promisiunea acestora, este pedepsit cu închisoare de la 6 la 10 ani (1).

(1) Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 75 lit. g) din Legea nr. 190 din 6 noiembrie 2012 şi ulterior de art. 1 alin. 1 lit. f) din Legea nr. 69 din 27 mai 2015.

Art. 319-bis. Circumstanţe agravante

Pedeapsa este majorată dacă fapta prevăzută de art. 319 are drept obiect conferirea de obligaţii publice sau salarii sau pensii sau stipularea de contracte în care are interese administraţia de care aparţine funcţionarul public, precum şi plata sau rambursarea taxelor (1).

(1) Articol modificat astfel de alin. 7 al art. 29 din Decretul-lege nr. 78 din 31 mai 2010, modificat de Legea nr. 122 din 30 iulie 2010.

Art. 319-ter. Corupție în acte judiciare

Dacă faptele indicate la art. 318 și 319 sunt comise pentru a favoriza sau a prejudicia o parte într-un proces civil, penal sau administrativ, se aplică pedeapsa cu închisoare de la 6 la 12 ani [1].

Dacă în urma faptei rezultă condamnarea pe nedrept a cuiva la închisoare mai mică de 5 ani, pedeapsa este de închisoare de la 6 la 14 ani; dacă rezultă condamnarea pe nedrept la închisoare de peste 5 ani sau la detențiune pe viață, pedeapsa este închisoarea de la 8 la 20 de ani [2].

[1] Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 75 lit. h) pct. 1) din Legea nr. 190 din 6 noiembrie 2012 și ulterior de art. 1 alin. 1 lit. g) pct. 1 din Legea nr. 69 din 27 mai 2015.

[2] Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 75 lit. h) pct. 2 din Legea nr. 190 din 6 noiembrie 2012 și ulterior de art. 1 alin. 1 lit. g) din Legea nr. 69 din 27 mai 2015.

Art. 319-quater. Instigarea abuzivă de a da sau a promite foloase [1]

Exceptând cazul în care fapta constituie o infracțiune mai gravă, funcționarul public sau însărcinatul cu o funcție publică ce, abuzând de calitatea sa sau de puterile sale, instigă pe cineva să dea sau să promită, pentru sine sau un terț, bani sau un alt folos este pedepsit cu închisoare de la 6 ani la 10 ani și șase luni [2].

În cazurile prevăzute la primul alineat, cine dă sau promite bani sau un alt folos este pedepsit cu închisoare până la 3 ani.

[1] Articol adăugat de art. 1 din Legea nr. 190 din 6 noiembrie 2012.

[2] Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 1 lit. h) din Legea nr. 69 din 27 mai 2015.

Art. 320. Coruperea unei persoane care ocupă o funcție publică

Dispozițiile de la art. 318 și 319 se aplică și față de cel care ocupă o funcție publică [1].

În orice caz, pedepsele sunt reduse cu mai puțin de o treime.

[1] Alineatul care prevedea: „Dispozițiile de la art. 319 se aplică și față de cel care ocupă o funcție publică; cele de la art. 319 se aplică și față de persoana însărcinată cu o funcție publică, dacă îndeplinește funcția de funcționar public." a fost înlocuit astfel de art. 1 din Legea nr. 190 din 6 noiembrie 2012.

Art. 321. Pedepse pentru corupător

Pedepsele stabilite la primul alineat al art. 318, la art. 319, la art. 319-bis, la art. 319-ter și la art. 320 privind ipotezele de la art. 318 și 319, se aplică și celui care dă sau promite funcționarului public sau celui care ocupă o funcție publică bani sau alte foloase.

Art. 322. Instigarea la corupție

Cel care dă sau promite bani sau alte foloase necuvenite unui funcționar public sau unei persoane însărcinată cu o funcție publică pentru exercitarea funcțiilor și puterilor sale este supus, atunci când oferta sau promisiunea nu

este acceptată, la pedeapsa stabilită la primul alineat al art. 318, redusă cu o treime [1].

Dacă oferta sau promisiunea este făcută pentru a instiga un funcţionar public sau un însărcinat cu o funcţie publică să omită sau să întârzie un act ce ţine de funcţia sa, sau să întocmească un act contrar îndatoririlor sale, vinovatul este supus, atunci când oferta sau promisiunea nu este acceptată, la pedeapsa prevăzută de art. 319, redusă cu o treime.

Pedeapsa prevăzută de primul alineat se aplică funcţionarului public sau celui însărcinat cu o funcţie publică ce cere promisiunea sau darea de bani sau de alte foloase pentru a-şi exercita funcţiile sau puterile[2].

Pedeapsa prevăzută de alin. 2 se aplică funcţionarului public sau însărcinatului cu o funcţie publică ce cere o promisiune sau dare de bani sau de alte foloase din partea unui privat în scopurile indicate de art. 319.

[1] *Alineatul care prevedea: „Cel care dă sau promite bani sau alte foloase necuvenite unui funcţionar public sau unei persoane însărcinată cu o funcţie publică ce ocupă un post de funcţionar public, pentru a-l obliga să elibereze un act oficial, este supus, atunci când oferta sau promisiunea nu este acceptată, la pedeapsa stabilită la primul alineat al art. 318, redusă cu o treime." a fost modificat astfel de art. 1 din Legea nr. 190 din 6 noiembrie 2012.*

[2] *Alineatul care prevedea: „Pedeapsa prevăzută de primul alineat se aplică funcţionarului public sau celui însărcinat cu o funcţie publică ce ocupă un post de funcţionar public care solicită o promisiune sau o dare de bani sau de alte foloase din partea unui privat în scopurile indicate de art. 318." a fost modificat astfel de art. 1 din Legea nr. 190 din 6 noiembrie 2012.*

Art. 322-bis. Delapidare, estorcare, instigare de a da sau a promite foloase, corupţie şi instigare la corupţie a membrilor Curţii Penale Internaţionale sau organelor Comunităţilor europene şi a funcţionarilor Comunităţilor Europene şi ai statelor străine [1]

Dispoziţiile de la art. 314, 316, de la 317 la 320 şi 322, alin. 3 şi 4, se aplică şi:

1) membrilor Comisiei Comunităţilor Europene, ai Parlamentului European, ai Curţii de Justiţie şi ai Curţii de Conturi ale Comunităţilor Europene;

2) funcţionarilor şi agenţilor angajaţi prin contract, conform statutului funcţionarilor Comunităţilor europene sau regimului aplicabil agenţilor Comunităţilor Europene;

3) persoanelor detaşate de statele membre sau de orice instituţie publică sau privată de pe lângă Comunităţile europene, care exercită funcţii corespunzătoare acelora de funcţionari sau agenţi ai Comunităţilor Europene;

4) membrilor şi ataşaţilor instituţiilor constituie pe baza tratatelor care instituie Comunităţile Europene;

5) celor care, în cadrul altor state membre ale Uniunii Europene, îndeplinesc funcţii sau desfăşoară activităţi ce corespund acelora de funcţionari publici şi de însărcinaţi cu o funcţie publică;

5-bis) judecătorilor, procurorului, procurorilor adjuncți, funcționarilor și agenților Curții Penale Internaționale, persoanelor detașate de statele parte la tratatul care instituie Curtea Penală Internațională care îndeplinesc funcții corespunzătoare acelora de funcționari sau agenți ai Curții respective, membrilor și atașaților instituțiilor constituite în baza Tratatului de instituire a Curții Penale Internaționale [2].

Dispozițiile de la art. 319-quater alin. 2, 321 și 322 alin. 1 și 2, se aplică și dacă banii sau alte foloase sunt dați, oferiți sau promiși [3]:

1) persoanelor indicate la primul alineat al acestui articol;

2) persoanelor care exercită funcții sau activități ce corespund acelora de funcționari publici și de însărcinați cu o funcție publică în cadrul altor state străine sau organizații publice internaționale, atunci când fapta este comisă pentru a obține pentru sine sau pentru alții un avantaj necuvenit în operațiuni economice internaționale sau cu scopul de a obține sau a menține o activitate economică sau financiară [4].

Persoanele indicate la primul alineat sunt asimilate funcționarilor publici atunci când exercită funcții similare și însărcinaților cu o funcție publică în alte cazuri [5].

[1] Titlu modificat astfel mai întâi de art. 1 alin. 75 lit. n) pct. 2) din Legea nr. 190 din 6 noiembrie 2012 și apoi de art. 10 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 237 din 20 decembrie 2012. Textul în vigoare înainte de modificarea legii citate era: „Delapidare, estorcare, instigare de a da sau a promite foloase, corupție și instigare la corupție a membrilor organelor Comunităților Europene și a funcționarilor Comunităților Europene și ai statelor străine."

[2] Număr adăugat de art. 10 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 237 din 20 decembrie 2012.

[3] Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 75 lit. n) pct. 1) din Legea nr. 190 din 6 noiembrie 2012. Textul anterior în vigoare era: „Dispozițiile de la art. 321 și 322, alin. 1 și 2, se aplică și dacă banii sau alte foloase sunt dați, oferiți sau promiși".

[4] Număr modificat astfel de art. 3 alin. 1 din Legea nr. 116 din 3 august 2009. Textul anterior în vigoare era: „2) persoanelor care exercită funcții sau activități ce corespund acelora de funcționari publici și de însărcinați cu o funcție publică în cadrul altor state străine sau organizații publice internaționale, atunci când fapta este comisă pentru a obține pentru sine sau pentru alții un avantaj necuvenit în operațiuni economice internaționale".

[5] Articol adăugat de art. 3 din Legea nr. 300 din 29 septembrie 2000.

Art. 322-ter. Confiscarea

În caz de condamnare sau de aplicare a pedepsei la cererea părților, conform art. 444 al Codului de procedură penală, pentru unul din delictele prevăzute de art. 314-320, chiar dacă sunt comise de autorii indicați la art. 322-bis alin. 1, întotdeauna este dispusă confiscarea bunurilor care reprezintă profitul sau

prețul, exceptând cazul când aparțin unei persoane neimplicate în infracțiune, sau, când acest lucru nu este posibil, confiscarea bunurilor de care dispune făptuitorul la o valoare corespunzătoare acestui preț sau profit [1].

În caz de condamnare sau de aplicare a pedepsei, conform art. 444 al Codului de procedură penală pentru delictul prevăzut de art. 321, chiar dacă este comis în temeiul art. 322-bis alin. 2, întotdeauna este dispusă confiscarea bunurilor care reprezintă profit, exceptând cazul când aparțin unei persoane neimplicate în infracțiune sau, când acest lucru nu este posibil, confiscarea bunurilor de care dispune făptuitorul la o valoare corespunzătoare acestui profit și, oricum, nu mai mică decât cea a banilor sau a foloaselor date ori promise funcționarului public sau însărcinatului cu o funcție publică sau altor indivizi indicați la art. 322-bis alin. 2.

În cazurile de la alin. 1 și 2, judecătorul, prin sentința de condamnare, stabilește sumele în bani sau identifică bunurile supuse confiscării, deoarece constituie profitul sau prețul infracțiunii sau au valoarea corespunzătoare profitului sau prețului infracțiunii.

[1] *Cuvintele: „sau profit" au fost adăugate de art. 1 din Legea nr. 190 din 6 noiembrie 2012.*

Art. 322-quater. Reparația în bani [1]

Prin sentința de condamnare pentru infracțiunile prevăzute de art. 314, 317, 318, 319, 319-ter, 319-quater, 320 și 322-bis, este întotdeauna dispusă plata unei sume primite nemeritat de funcționarul public sau de însărcinatul cu o funcție publică cu titlu de reparație în bani în favoarea administrației de care aparține funcționarul public sau însărcinatul cu o funcție publică sau, în cazul prevăzut la art. 319-ter, în favoarea administrației justiției, rămânând neschimbat dreptul la despăgubire.

[1] *Articol introdus de art. 4 alin. 1 lit. „a" din Legea nr. 69 din 27 mai 2015.*

Art. 323. Abuz în serviciu

Exceptând cazul în care fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, funcționarul public sau cel însărcinat cu o funcție publică ce, în cadrul funcțiilor sau serviciului, încălcând normele legale ori de reglementare, sau omițând să se abțină în fața unui interes propriu sau al unei rude apropiate sau în alte cazuri prevăzute, obține intenționat pentru sine sau pentru alții un folos patrimonial necuvenit sau provoacă altora o pagubă nedreaptă, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 4 ani [1].

Pedeapsa este majorată în cazurile în care avantajul sau paguba au un caracter de o gravitate mare.

[1] *Cuvintele: „șase luni la trei ani" au fost înlocuite astfel de art. 1 din Legea nr. 190 din 6 noiembrie 2012.*

Art. 323-bis. Circumstanţe atenuante [1]

Dacă faptele prevăzute de art. 314, 316, 316-bis, 316-ter, 317, 318, 319, 319-quater, 320, 322, 322-bis şi 323 sunt de importanţă mai mică, pedepsele sunt micşorate [2].

Pentru delictele prevăzute de art. 318, 319, 319-ter, 319-quater, 320, 321, 322 şi 322-bis, pentru cel care a făcut eforturi clare pentru a evita ca activitatea infracţională să aibă consecinţe ulterioare, pentru a asigura probele infracţiunilor şi pentru a-i identifica pe ceilalţi responsabili sau pentru confiscarea sumelor sau altor foloase transferate, pedeapsa este micşorată de la o treime la două treimi [3].

[1] Titlu înlocuit astfel de art. 1 alin. 1 lit. i) lit. b) din Legea nr. 69 din 27 mai 2015.

[2] Alineat modificat astfel de art. 6 alin. 1 din Legea nr. 300 din 29 septembrie 2000, cu începere de la data de 26 octombrie 2010 şi, ulterior, de art. 1 alin. 75 lit. q) din Legea nr. 190 din 6 noiembrie 2012.

[3] Alineat adăugat de art. 1 alin. 1 lit. i) lit. a) din Legea nr. 69 din 27 mai 2015.

Art. 324. [1]

[1] Articolul care prevedea: „Interesul privat în actele oficiale.

Funcţionarul public care, direct sau prin intermediul unei persoane, sau prin acte false, are un interes privat în orice act al administraţiei publice pe lângă care îşi exercită propria funcţie, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi cu amendă de la 200.000 lire italiene la 4 milioane." a fost abrogat de art. 20 al legii nr. 86 din 26 aprilie 1990.

Art. 325. Folosirea de invenţii sau descoperiri cunoscute din motive de serviciu

Funcţionarul public sau însărcinatul cu o funcţie publică ce foloseşte, în folosul propriu sau al altuia, invenţii sau descoperiri ştiinţifice, sau noi aplicaţii industriale, pe care le cunoaşte datorită funcţiei sau serviciului, şi care ar trebui să rămână secrete, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani şi cu amendă de peste 516 euro.

Art. 326. Dezvăluirea şi folosirea secretelor de serviciu

Funcţionarul public sau persoana însărcinată cu o funcţie publică ce, încălcând îndatoririle legate de funcţii sau de serviciu sau, abuzând de calitatea sa, dezvăluie informaţii de serviciu care ar trebui să rămână secrete sau facilitează în orice fel cunoaşterea lor, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani. Dacă facilitarea este comisă din culpă, se aplică pedeapsa cu închisoare de până la 1 an.

Funcţionarul public sau persoana însărcinată cu o funcţie publică în baza căreia, pentru a procura pentru sine sau pentru alţii un folos patrimonial necuvenit, se foloseşte ilegal de informaţiile de serviciu care ar trebui să rămână secrete, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 5 ani. Dacă fapta este comisă

cu scopul de a procura pentru sine sau pentru alții un folos nepatrimonial necuvenit sau de a cauza altora o pagubă injustă, se aplică pedeapsa cu închisoare de până la 2 ani.

Art. 327. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Instigarea la disprețuire și defăimare a instituțiilor, legilor și actelor autorității.*

Funcționarul public care în exercitarea funcțiilor sale instigă la disprețuirea instituțiilor sau la nerespectarea legilor, dispozițiilor autorității sau îndatoririlor legate de o funcție publică sau de un serviciu, sau face apologia faptelor contrare legilor, dispozițiilor autorității sau îndatoririlor de mai sus, este pedepsit, când fapta nu este prevăzută ca infracțiune de o dispoziție legală specială, cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 400.000 lire italiene.

Dispoziția anterioară se aplică și funcționarului public însărcinat cu o funcție publică și reprezentantului unui cult." a fost abrogat de art. 18 din Legea nr. 205 din 25 iunie 1999.

Art. 328. Refuzul de a elibera acte. Neglijența

Funcționarul public sau însărcinatul cu o funcție publică ce refuză pe nedrept să elibereze un act care din motive de justiție sau de siguranță publică ori de ordine publică sau de igienă și sănătate, trebuie să fie eliberat fără întârziere, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

În afara cazurilor prevăzute de alin. 1, funcționarul public sau însărcinatul cu o funcție publică ce în termen de 30 de zile de la data cererii celui interesat nu eliberează actul și nu răspunde expunând motivele întârzierii, este pedepsit cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 1.032 euro. Această cerere trebuie să fie redactată în scris și termenul de 30 de zile curge începând de la primirea solicitării.

Art. 329. Refuzul sau întârzierea în executarea ordinului comise de un militar sau de un agent al forței publice

Militarul sau agentul forței publice, care refuză sau întârzie pe nedrept să dea curs unei cereri adresate de autoritatea competentă în formele prevăzute de lege, este pedepsit cu închisoare de până la 2 ani.

Art. 330. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Părăsirea colectivă a funcțiilor publice, îndatoririlor, serviciilor sau muncilor*

Funcționarii publici, însărcinații cu o funcție publică având calitatea de angajați, privații care îndeplinesc funcții publice sau de utilitate publică, neorganizați în societăți și angajații societăților de servicii publice sau de utilitate publică ce în număr de trei sau mai mulți părăsesc în colectiv biroul, funcția, serviciul sau munca sau prestează serviciul în așa fel încât să tulbure continuitatea sau regularitatea acestuia, sunt pedepsiți cu închisoare de până la doi ani.

Şefii, promotorii şi organizatorii sunt pedepsiţi cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Pedepsele sunt sporite dacă fapta:

1. este comisă într-un scop politic;

2. a condus la demonstraţii, revolte sau mişcări populare." a fost abrogat de art. 11 din Legea nr. 146 din 12 iunie 1990.

Art. 331. Întreruperea unui serviciu public sau de necesitate publică

Cel care, având obligaţii de servicii publice sau de utilitate publică, întrerupe serviciul sau suspendă lucrul în fabricile, birourile sau societăţile sale, astfel încât să tulbure cursul serviciului, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 1 an şi cu amendă mai mare de 516 euro.

Şefii, iniţiatorii sau organizatorii sunt pedepsiţi cu închisoare de la 3 la 6 ani şi cu amendă de peste 3.098 euro.

Se aplică dispoziţia ultimului paragraf al articolului precedent.

Art. 332. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Neglijarea îndatoririlor de serviciu în caz de părăsire a unui birou public sau de întrerupere a unui serviciu public.*

Funcţionarul public sau conducătorul unui serviciu public sau de utilitate publică ce, în cazul delictelor prevăzute de cele două articole precedente, la care nu a luat parte, refuză sau nu face eforturi pentru reluarea serviciului la care este angajat sau pe care îl conduce, sau pentru îndeplinirea a ceea ce este necesar pentru continuarea normală a serviciului, este pedepsit cu amendă de până la un milion de lire." a fost abrogat de art. 18 din Legea nr. 205 din 25 iunie 1999.

Art. 333. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Părăsirea individuală a unei funcţii publice, a unui serviciu sau a unei munci.*

Funcţionarul public, angajatul care deţine o funcţie publică, privatul care exercită o funcţie publică sau de utilitate publică neorganizat într-o societate, sau angajatul unor societăţi de servicii publice sau de utilitate publică, ce îşi părăseşte funcţia, serviciul sau munca cu scopul de a tulbura continuitatea sau regularitatea acestuia, este pedepsit cu închisoare de până la şase luni sau cu amendă până la un milion de lire italiene.

Aceeaşi pedeapsă se aplică şi faţă de cel care, în scopul indicat anterior, fără a-şi părăsi funcţia sau munca le prestează astfel încât să le tulbure continuitatea sau regularitatea.

Pedeapsa este sporită dacă din faptă decurge o vătămare publică sau privată." a fost abrogat de art. 11 din Legea nr. 146 din 12 iunie 1990.

Art. 334. Sustragerea sau distrugerea bunurilor supuse sechestrului dispus în cursul unei urmăriri penale sau de către o autoritate administrativă

Cel care sustrage, suprimă, distruge, împrăştie sau deteriorează un bun supus sechestrului dispus în cursul unei urmăriri penale sau de o autoritate administrativă şi încredinţat în custodia sa, doar cu scopul de a-l favoriza pe

proprietarul acestuia, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi cu amendă de la 51 euro la 516 euro.

Se aplică pedeapsa cu închisoarea de la 3 luni la 2 ani şi amenda de la 30 euro la 309 euro dacă sustragerea, suprimarea, distrugerea, împrăştierea sau deteriorarea sunt comise de proprietarul bunului încredinţat în custodia sa.

Pedeapsa este de închisoare de la o lună la 1 an şi de amendă de până la 309 euro, dacă fapta este comisă de proprietarul bunului neîncredinţat în custodia sa.

Art. 335. Încălcarea din culpă a îndatoririlor legate de custodia bunurilor supuse sechestrului dispus în cursul unei urmăriri penale sau de o autoritate administrativă

Cel care, având în custodie un bun supus sechestrului dispus în cursul unei urmăriri penale sau de autoritatea administrativă, cauzează din culpă distrugerea sau împrăştierea, sau favorizează sustragerea sau suprimarea acestora, este pedepsit cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 309 euro.

Art. 335-bis. Dispoziţii patrimoniale [1]

Exceptând prevederile de la art. 322-ter, în caz de condamnare pentru delictele prevăzute de prezenta parte, se dispune oricum confiscarea şi în cazurile prevăzute de art. 240 alin. 1.

[1] *Articol introdus de art. 6 din Legea nr. 97 din 27 martie 2001.*

PARTEA A II-A
Despre delicte ale privaţilor împotriva administraţiei publice

Art. 336. Violenţă sau ameninţare împotriva unui funcţionar public

Cel care foloseşte violenţa sau ameninţarea împotriva unui funcţionar public sau a unui însărcinat cu o funcţie publică, pentru a-l constrânge să elibereze un act contrar propriilor îndatoriri sau să neglijeze un act oficial sau de serviciu, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Pedeapsa este de închisoare de până la 3 ani, dacă fapta este comisă pentru a constrânge una din persoanele de mai sus să emită un act de la propriul birou sau serviciu, sau pentru a influenţa, oricum, asupra acesteia.

Art. 337. Împiedicarea desfăşurării activităţii unui funcţionar public

Cel care foloseşte violenţa sau ameninţarea pentru a se opune unui funcţionar public sau unui însărcinat cu o funcţie publică, în timp ce desfăşoară o activitate specifică serviciului sau cel care, la cerere, îi oferă asistenţă, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Art. 337-bis. Tăinuirea, păstrarea sau stricarea mijloacelor de transport [1]

Cel care tăinuieşte sau păstrează mijloace de transport de orice tip care, faţă de caracteristicile omologate, prezintă defecţiuni sau modificări ori

transformări tehnice care să constituie un pericol pentru integritatea fizică a agenților de poliție, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 5 ani și cu amendă de la 2.582 euro la 10.329 euro.

Aceeași pedeapsă de la alin. 1 se aplică celui care defectează mijloacele de transport făcând modificări sau transformări tehnice care să constituie un pericol pentru integritatea fizică a agenților de poliție.

Dacă vinovatul este titularul unui permis sau autorizații sau licențe sau al unui alt titlu care permite activitatea, condamnării îi urmează revocarea titlului care îndreptățește desfășurarea activității.

(1) Articol introdus de art. 4 din Legea nr. 92 din 19 martie 2001.

Art. 338. Violența sau amenințarea unui grup politic, administrativ sau judiciar sau a fiecărui membru în parte (1)

Cel care folosește violența sau amenințarea împotriva unui grup politic, administrativ sau judiciar, fiecărui membru în parte sau a unui reprezentant al acestuia, sau împotriva unei instituții publice constituite sub formă de comisie sau fiecărui membru al acesteia, pentru a împiedica în întregime sau parțial, fie și temporar, sau pentru a-i tulbura oricum activitatea, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 7 ani (2).

La aceeași pedeapsă este supus cel care comite fapta pentru a obține, a împiedica sau a împiedica luarea sau adoptarea oricărei măsuri, inclusiv legislativă, sau din cauza luării sau adoptării acesteia (3).

La aceeași pedeapsă este supus cel care comite fapta pentru a influența asupra deliberărilor conducerilor societăților care prestează servicii publice sau de utilitate publică, atunci când aceste deliberări au drept obiect organizarea sau executarea serviciilor.

(1) Titlu modificat astfel de art. 1 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 105 din 3 iulie 2017, cu începere din data de 22 iulie 2017.

Anterior titlul era următorul: „Violența sau amenințarea unui grup politic, administrativ sau judiciar".

(2) Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 105 din 3 iulie 2017, cu începere din data de 22 iulie 2017.

Textul în vigoare anterior era următorul: „Cel care folosește violența sau amenințarea împotriva unui grup politic, administrativ sau judiciar sau a unui reprezentant al acestuia, sau împotriva unei instituții publice constituite sub formă de comisie, pentru a împiedica în întregime sau parțial, fie și temporar, sau pentru a-i tulbura oricum activitatea, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 7 ani."

(3) Alineat introdus de art. 1 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 105 din 3 iulie 2017, cu începere din data de 22 iulie 2017.

Art. 339. Circumstanțe agravante

Pedepsele prevăzute la cele trei articole precedente sunt majorate dacă violența sau amenințarea este comisă cu arme sau de o persoana mascată

sau de mai multe persoane reunite, sau prin scrisoare anonimă sau în mod simbolic, ori folosindu-se de forța de intimidare ce decurge din asociații secrete, existente sau presupuse.

Dacă violența sau amenințarea este comisă de mai mult de 5 persoane reunite, prin uzul de arme, fie chiar și numai din partea uneia din ele, sau de mai mult de 10 persoane, fie și fără uz de arme, pedeapsa este, în cazurile prevăzute de prima parte a art. 336 și de art. 337 și 338, închisoarea de la 3 la 15 ani și în cazul prevăzut de paragraful art. 336, închisoarea de la 2 la 8 ani.

Dispozițiile de la alin. 2 se aplică, exceptând cazul în care fapta constituie o infracțiune mai gravă, și în cazul în care violența sau amenințarea a fost comisă prin aruncarea sau utilizarea de corpuri contondente sau de alte obiecte destinate să rănească, inclusiv artificiile pirotehnice, astfel încât să provoace un pericol pentru persoane [1].

[1] Acest alineat a fost adăugat de art. 7 alin. 2 din Decretul-lege nr. 8 din 8 februarie 2007, modificat în Legea nr. 41 din 4 aprilie 2007.

Art. 339-bis. Circumstanța agravantă. Acțiuni de intimidare de natură răzbunătoare împotriva unui membru al unui grup politic, administrativ sau judiciar [1]

Exceptând cazul în care fapta constituie o infracțiune mai gravă, pedepsele stabilite pentru delictele prevăzute la art. 582, 610, 612 și 635 sunt sporite de la o treime la jumătate dacă acțiunea are natură răzbunătoare și este comisă în dauna unui membru al unui grup politic, administrativ sau judiciar din cauza realizării unei acțiuni prin neîndeplinirea mandatului, funcțiilor sau serviciului.

[1] Articol introdus de art. 3 alin. 1 din Legea nr. 105 din 3 iulie 2017.

Art. 340. Întreruperea activității unui birou sau unui serviciu public sau unui serviciu de utilitate publică

Cel care, în afara cazurilor prevăzute de dispoziții legale speciale, cauzează o întrerupere sau tulbură activitatea normală a unui birou sau a unui serviciu public sau a unui serviciu de utilitate publică, este pedepsit cu închisoare de până la 1 an.

Șefii, promotori sau organizatori sunt pedepsiți cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Art. 341. [1]

[1] Articolul care prevedea: „Ultraj contra unui funcționar public.

Cel care jignește onoarea sau prestigiul unui funcționar public, în prezența acestuia și din cauza sau în exercițiul funcțiilor sale, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

Aceeași pedeapsă se aplică celui care comite fapta printr-o comunicare telegrafică sau telefonică sau prin înscrisuri sau panouri, adresate funcționarului public și datorită funcției sale.

Pedeapsa este închisoarea de la 1 la 3 ani dacă ofensa constă în atribuirea unei anumite fapte.

Pedepsele sunt majorate când fapta este comisă prin violență sau amenințare, sau când ofensa este adresată în prezența uneia sau mai multor persoane." a fost abrogat de art. 18 din Legea nr. 205 din 25 iunie 1999.

Art. 341-bis. Ultraj contra unui funcționar public [1]

Cel care, într-un loc public sau deschis publicului și în prezența mai multor persoane, aduce atingere onoarei și prestigiului unui funcționat public în timp ce acesta își îndeplinește o atribuție de serviciu și din cauza sau în exercițiul funcțiilor sale, este pedepsit cu închisoare de până la 3 ani.

Pedeapsa este majorată dacă fapta constă în atribuirea unei anumite fapte. Dacă adevărul despre faptă este dovedit sau dacă pentru acesta funcționarul căruia i se atribuie fapta este condamnat după atribuirea faptei respective, autorul ultrajului nu este pasibil de pedeapsă.

Dacă inculpatul, înainte de judecată, a reparat prejudiciul în întregime, prin despăgubirea acestuia atât față de persoana vătămată, cât și față de instituția unde acesta lucrează, infracțiunea este anulată.

[1] Acest articol a fost introdus de art. 342 alin. 8 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

Art. 342. Ultraj contra unui grup politic, administrativ sau judiciar

Cel care aduce atingere onoarei sau prestigiului unui grup politic, administrativ sau judiciar sau al unui reprezentant al acestuia, sau al unei instituții publice reunită în comisie, în fața grupului, reprezentantului sau comisiei, este pedepsit cu amendă de la 1.000 euro la 5.000 euro [1].

Aceeași pedeapsă se aplică celui care comite fapta prin comunicare telegrafică sau prin înscrisuri sau panouri adresate grupului, reprezentantului sau comisiei datorită funcțiilor sale.

Pedeapsa este de amendă de la 2.000 euro la 6.000 euro [2] dacă fapta constă în atribuirea unei anumite fapte.

Se aplică dispoziția ultimului paragraf de la articolul precedent.

[1] Cuvintele inițiale: „cu închisoare de până la trei ani" au fost înlocuite astfel de art. 11 alin. 3 lit. a) din Legea nr. 85 din 24 februarie 2006.

[2] Cuvintele: „și cu închisoare de la 1 la 4 ani" au fost înlocuite de art. 11 alin. 3 lit. b) din Legea nr. 85 din 24 februarie 2006.

Art. 343. Ultraj contra unui magistrat la audiere

Cel care aduce atingere onoarei sau prestigiului unui magistrat la audiere este pedepsit cu închisoare de până la 3 ani.

Pedeapsa este închisoarea de la 2 la 5 ani dacă ofensa constă în atribuirea unei anumite fapte.

Pedepsele sunt majorate dacă fapta este comisă prin violență sau amenințare.

Art. 343-bis. Curtea Penală Internațională [1]

Dispozițiile de la art. 336, 337, 338, 339, 340, 342 și 343 se aplică și atunci când infracțiunea este comisă împotriva:

a) Curții Penale Internaționale;

b) judecătorilor, procurorului, procurorilor adjuncți, funcționarilor și agenților Curții respective;

c) persoanelor detașate de statele parte la Tratatul de Instituire a Curții penale Internaționale, care exercită funcții corespunzătoare celor ale funcționarilor sau agenților Curții respective;

d) membrilor și angajaților la instituții constituite în baza Tratatului de Instituire a Curții Penale Internaționale.

[1] *Articol adăugat de art. 10 alin. 2 din Legea nr. 237 din 20 decembrie 2012.*

Art. 344. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Ultraj contra unui angajat public*

Dispozițiile art. 341 se aplică și în cazul în care ofensa este adresată unui angajat public care prestează un serviciu public; dar pedepsele sunt reduse cu o treime." a fost abrogat de art. 18 al legii nr. 205 din 25 iunie 1999.

Art. 345. Ofensa adusă autorității prin intermediul ruperii afișelor

Cel care, din dispreț față de autoritate, înlătură, distruge sau face ilizibile în alt fel sau inutilizabile înscrisuri sau panouri afișate sau expuse publicului din ordinul acestei autorități, este pedepsit cu amendă administrativă de la 103 euro la 619 euro.

Art. 346. Trafic de influență

Cel care, făcând trafic de influență pe lângă un funcționar public sau pe lângă un angajat public care prestează un serviciu public, primește sau obligă să i se dea sau să i se promită pentru sine sau pentru alții, bani sau alte foloase, ca preț al propriei intermedieri pe lângă funcționarul sau angajatul public, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani și cu amendă de la 309 euro la 2.065 euro.

Pedeapsa este închisoarea de la 2 la 6 ani și amenda de la 516 euro la 3.098 euro, dacă vinovatul primește sau obligă să i se dea sau să i se promită, pentru sine sau pentru alții, bani sau alte foloase, sub pretextul de a trebui să cumpere favoarea unui funcționar sau angajat public sau de a trebui să-l remunereze.

Art. 346-bis. Trafic de influențe ilegale [1]

Cel care, în afara cazurilor de concurs de infracțiuni prevăzute la art. 319 și 319-ter, exploatând relațiile existente cu un funcționar public sau cu un însărcinat cu o funcție publică, obligă să i se dea sau să i se promită nemeritat, pentru sine sau pentru alții, bani sau alte foloase patrimoniale, ca preț al propriei intermedieri ilegale pe lângă funcționarul sau însărcinatul cu o funcție

publică sau pentru a-l remunera pentru emiterea unui act contrar îndatoririlor de serviciu sau prin omisiune sau întârziere a emiterii actului oficial, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 3 ani.

Aceeaşi pedeapsă se aplică celui care pe nedrept oferă sau promite bani sau un alt folos patrimonial.

Pedeapsa este majorată dacă individul care pe nedrept oferă sau promite pentru sine sau pentru alţii bani sau un alt folos patrimonial, are calitatea de funcţionar public sau de însărcinat cu o funcţie publică.

Pedepsele sunt de asemenea majorate dacă faptele sunt comise în legătură cu exercitarea activităţilor judiciare.

Dacă faptele sunt de o importanţă mai mică, pedeapsa este micşorată.

(1) Articol adăugat de art. 1 alin. 75 lit. r) din Legea nr. 190 din 6 noiembrie 2012.

Art. 347. Uzurparea de funcţii publice

Cel care uzurpă o funcţie publică sau atribuţiile legate de o obligaţie publică este pedepsit cu închisoare de până la 2 ani.

La aceeaşi pedeapsă este supus funcţionarul public sau angajatul care, primind comunicarea dispoziţiei care încetează sau suspendă funcţiile sau atribuţiile sale, continuă să le exercite. Condamnarea implică publicarea sentinţei.

Art. 348. Practicarea abuzivă a unei profesii

Cel care practică în mod abuziv o profesie, pentru care este cerută o abilitare specială din partea statului, este pedepsit cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de la 103 euro la 516 euro.

Art. 349. Ruperea sigiliilor

Cel care rupe sigiliile, aplicate conform legii sau din ordinul autorităţii în scopul asigurării păstrării sau identificării unui bun, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi cu amendă de la 103 euro la 1.032 euro.

Dacă vinovatul este cel care are în grijă bunul, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 5 ani şi de amendă de la 309 euro la 3.098 euro.

Art. 350. Înlesnirea din culpă

Dacă ruperea sigiliilor este făcută posibilă sau înlesnită, din culpa celui care are bunul în grijă, acesta este pedepsit cu amenda administrativă de la 154 euro la 929 euro.

Art. 351. Încălcarea gestiunii publice a bunurilor

Cel care sustrage, suprimă, distruge, împrăştie sau deteriorează corpuri delicte, acte, documente sau orice alt bun mobil păzit cu stricteţe într-un birou public sau de un funcţionar public sau un angajat care ocupă o funcţie publică, este pedepsit, atunci când fapta nu constituie un delict mai grav, cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Art. 352. Vânzarea de publicaţii al căror sechestru a fost dispus

Cel care vinde, distribuie sau afişează, într-un loc public sau deschis publicului, înscrisuri sau panouri, al căror sechestru a fost dispus de autoritate, este pedepsit cu sancţiunea administrativă bănească de la 103 euro la 619 euro.

Art. 353. Tulburarea desfăşurării libere a licitaţiilor

Cel care prin violenţă sau ameninţare sau prin daruri, promisiuni, coluziuni sau alte mijloace frauduloase împiedică sau tulbură licitaţiile publice sau licitaţiile private în numele administraţiilor publice, sau îndepărtează ofertanţii, este pedepsit cu închisoare de până la 2 ani şi cu amendă de la 103 euro la 1.032 euro.

Dacă vinovatul este o persoană numită prin lege sau de autoritate să conducă licitaţiile de mai sus, închisoarea este de la 1 la 5 ani şi amenda de la 516 euro la 2.065 euro.

Pedepsele prevăzute de acest articol se aplică şi în cazul licitaţiilor private în numele privaţilor, conduse de un angajat public sau de o persoană autorizată legal; dar sunt reduse la jumătate.

Art. 353-bis. Tulburarea libertăţii de a proceda la alegerea contractantului

Cu excepţia cazului în care fapta constituie o infracţiune mai gravă, cel care prin violenţă sau ameninţare sau prin daruri, promisiuni, conspiraţii sau alte mijloace frauduloase tulbură procedura administrativă îndreptată către stabilirea conţinutului anunţului sau o altă procedură echivalentă în scopul condiţionării modalităţilor de alegere a contractantului de către administraţia publică este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi cu amendă de la 103 euro la 1.032 euro [1].

[1] Articol adăugat de alin. 1 al art. 10 din Legea nr. 136 din 13 august 2010.

Art. 354. Neparticiparea la licitaţii

Cel care pentru bani daţi sau promişi lui ori altora sau pentru alte foloase date sau promise lui, nu mai concurează la licitaţiile indicate la articolul precedent, este pedepsit cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 516 euro.

Art. 355. Neonorarea contractelor de furnizări publice

Cel care, neonorându-şi obligaţiile ce decurg dintr-un contract de furnizare încheiat cu statul sau cu o altă instituţie publică sau cu o societate ce oferă servicii publice sau de utilitate publică, nu asigură, în întregime sau parţial, bunuri sau lucrări, care sunt necesare unei clădiri publice sau unui serviciu public, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi cu amendă de peste 103 euro.

Pedeapsa este majorată dacă furnizarea priveşte:

1) produse alimentare sau medicamente sau bunuri sau lucrări destinate comunicaţiilor rutiere, pe calea apei sau aerului sau comunicaţiilor telegrafice sau telefonice;

2) bunuri sau lucrări destinate armamentului sau echipamentului forţelor armate ale statului;

3) bunuri sau lucrări destinate preîntâmpinării unui pericol obişnuit sau unui accident public.

Dacă fapta este comisă din culpă, se aplică închisoarea de până la 1 an sau amenda de la 51 euro la 2.065 euro.

Aceleaşi dispoziţii se aplică subfurnizorilor, intermediarilor şi reprezentanţilor furnizorilor atunci când aceştia, încălcându-şi obligaţiile contractuale, nu au asigurat furnizarea.

Art. 356. Frauda la furnizările publice

Cel care comite o fraudă în executarea contractelor de furnizare sau în îndeplinirea altor obligaţii contractuale indicate la articolul precedent, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani şi cu amendă de peste 1.032 euro.

Pedeapsa este majorată în cazurile prevăzute de primul paragraf al articolului precedent.

PARTEA A III-A
Dispoziţii comune părţilor anterioare

Art. 357. Noţiunea de funcţionar public

Conform legii penale, sunt funcţionari publici cei care exercită o funcţie publică legislativă, judiciară sau administrativă.

În acelaşi sens, este publică funcţia administrativă reglementată de norme de drept public sau de acte de autoritate şi caracterizată prin formarea şi manifestarea voinţei administraţiei publice sau de desfăşurarea sa prin intermediul puterilor autoritare sau de atestare.

Art. 358. Noţiunea de persoană însărcinată cu o funcţie publică

Conform legii penale, sunt însărcinaţi cu o funcţie publică cei care, sub orice titlu, prestează un serviciu public.

Prin serviciu public trebuie să se înţeleagă o activitate reglementată sub aceleaşi forme ca funcţia publică, dar caracterizată prin lipsa de puteri tipice ale acesteia din urmă şi prin excluderea desfăşurării de funcţii simple şi prestarea de servicii cu predilecţie materiale.

Art. 359. Persoane care practică un serviciu de utilitate publică

Conform legii penale, sunt persoane care practică un serviciu de utilitate publică:

1) privaţii care practică profesii avocăţeşti sau sanitare, sau alte profesii a căror practicare este interzisă prin lege fără o abilitare specială din partea statului, atunci când funcţionarul public este obligat prin lege să beneficieze de serviciile lor;

2) privații care, fără să îndeplinească o funcție publică sau să ofere un serviciu public, îndeplinesc un serviciu declarat de utilitate publică printr-un act al administrației publice.

Art. 360. Încetarea calității de funcționar public

Atunci când legea consideră calitatea de funcționar public, de însărcinat cu o funcție publică sau de persoană care exercită un serviciu de utilitate publică, drept element constitutiv sau circumstanță agravantă a unei infracțiuni, încetarea acestei calități, în momentul în care infracțiunea este comisă, nu exclude existența acesteia, nici circumstanța agravantă, dacă fapta se referă la funcția sau la serviciul practicat.

TITLUL III
Despre delicte împotriva administrării justiției

PARTEA I
Despre delicte împotriva activității judiciare

Art. 361. Nedenunțarea infracțiunii de către funcționarul public

Funcționarul public care omite sau întârzie să denunțe la instanță sau la o altă autoritate la care ar avea obligația să se adreseze, o infracțiune despre care a fost informat în exercițiul sau datorită funcțiilor, este pedepsit cu amendă de la 30 euro la 516 euro.

Pedeapsa este închisoarea de până la un an dacă vinovatul este un funcționar sau un agent al poliției judiciare care a fost oricum informat despre infracțiunea despre care trebuia să raporteze.

Dispozițiile anterioare nu se aplică dacă este vorba despre o infracțiune pasibilă de pedeapsă în urma reclamației persoanei vătămate.

Art. 362. Nedenunțarea din partea unui însărcinat cu o funcție publică

Cel însărcinat cu o funcție publică ce omite sau întârzie să denunțe la autoritatea indicată la articolul precedent o infracțiune despre care a aflat în exercițiul funcției sau datorită funcției, este pedepsit cu amendă de până la 103 euro.

Această dispoziție nu se aplică dacă este vorba despre o infracțiune care se urmărește la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, nici nu se aplică la responsabilii centrelor terapeutice de reabilitare socială pentru faptele comise de toxicomani internați pentru executarea programului prevăzut de un serviciu public.

Art. 363. Nedenunțarea agravată

În cazurile prevăzute de cele două articole anterioare, dacă omiterea sau întârzierea denunțării privește un delict împotriva autorității statului, pedeapsa

este de închisoare de la 6 luni la 3 ani; este de la 1 la 5 ani dacă vinovatul este un funcționar sau un agent al poliției judiciare.

Art. 364. Nedenunțarea infracțiunii de către un cetățean

Cetățeanul care, având cunoștință despre un delict împotriva autorității statului, pentru care legea prevede pedeapsa cu moartea [1] sau detențiune pe viață, nu denunță imediat la autoritatea indicată la art. 361, este pedepsit cu închisoare până la 1 an sau cu amendă de la 103 euro la 1.032 euro.

[1] *Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224 din 10 august 1944.*

Art. 365. Neprezentarea raportului medical

Cel care, practicând o profesie medicală a asistat cazuri care pot prezenta caracteristicile unui delict pentru care trebuie să se procedeze din oficiu, omite sau întârzie să anunțe autoritatea indicată la art. 361, este pedepsit cu amendă de până la 516 euro.

Această dispoziție nu se aplică atunci când raportul ar expune persoana asistată la urmărirea penală.

Art. 366. Refuzul de prestare de servicii obligatorii prin lege

Cel care, numit fiind de instanță ca expert, interpret sau custode al bunurilor supuse sechestrului de către judecătorul penal obține prin mijloace frauduloase scutirea de la obligația de a compărea sau de a presta servicii, este pedepsit cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de la 30 euro la 516 euro.

Aceleași pedepse se aplică celui care, chemat fiind în fața instanței pentru a îndeplini una din funcțiile de mai sus, refuză să-și dea datele personale sau să depună jurământul cerut sau să-și asume sau să îndeplinească acele funcții.

Dispozițiile precedente se aplică persoanei chemate să depună mărturie în calitate de martor în fața instanței și oricărei persoane chemate să exercite o funcție judiciară.

Dacă vinovatul este un expert sau un interpret, condamnarea implică interdicția practicării profesiei sau ocupației.

Art. 367. Simularea infracțiunii

Cel care prin denunț, reclamație, cerere sau petiție, chiar dacă este anonimă sau sub nume fals, adresată instanței sau unei alte instituții decât cea căreia ar avea obligația să se adreseze, afirmă în mod fals că a avut loc o infracțiune sau simulează urmele unei infracțiuni, astfel încât să se înceapă o urmărire penală pentru confirmarea acesteia, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 3 ani.

Art. 368. Calomnia

Cel care prin denunț, reclamație, cerere sau petiție, chiar dacă este anonimă sau sub nume fals, adresată instanței sau unei alte instituții decât cea căreia ar avea obligația să se adreseze sau Curții Penale Internaționale, acuză de

infracțiune pe cineva pe care-l știe nevinovat, sau simulează urmele unei infracțiuni pe seama lui, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 6 ani [1].

Pedeapsa este majorată dacă este acuzat cineva de o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoarea mai mare de 10 ani sau o altă pedeapsă mai gravă.

Închisoarea este de la 4 la 12 ani dacă din faptă derivă o condamnare la închisoare mai mare de 5 ani; și de la 6 la 20 de ani dacă din faptă derivă o condamnare la detențiune pe viață; și se aplică pedeapsa cu detențiunea pe viață dacă din faptă derivă o condamnare la pedeapsa cu moartea [2].

[1] Alineat modificat astfel de art. 10 alin. 3 din Legea nr. 237 din 20 decembrie 2012. Textul anterior în vigoare era următorul: „Cel care prin denunț, reclamație, cerere sau petiție, chiar dacă este anonimă sau sub nume fals, adresată instanței sau unei alte instituții decât cea căreia ar avea obligația să se adreseze, acuză de infracțiune pe cineva pe care-l știe nevinovat, sau simulează urmele unei infracțiuni pe seama lui, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 6 ani".

[2] Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de Decretul-lege nr. 224 din 10 august 1944.

Art. 369. Autoînvinuirea

Cel care, printr-o declarație la una din autoritățile indicate la articolul precedent, chiar dacă este dată printr-un înscris anonim sau sub nume fals, sau printr-o mărturie în fața instanței, se acuză pe sine de o infracțiune care știe că nu s-a produs sau de o infracțiune comisă de alții, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 3 ani.

Art. 370. Simularea sau calomnia pentru o faptă ce constituie contravenție

Pedepsele prevăzute la articolele precedente sunt micșorate dacă simularea sau calomnia privește o faptă prevăzută de lege drept contravenție.

Art. 371. Jurământul fals al părții

Cel care, ca parte în procesul civil, jură strâmb este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Vinovatul nu este pasibil de pedeapsă dacă retrage jurământul fals înainte ca asupra cererii de judecată să se pronunțe sentința definitivă, chiar dacă nu este irevocabilă.

Condamnarea implică interdicția de a deține o funcție publică.

Art. 371-bis. Informații false în fața procurorului sau a procurorului de la Curtea Penală Internațională [1] [2]

Cel care în cursul unei urmăriri penale este solicitat de procuror sau de procurorul de la Curtea Penală Internațională să furnizeze informații în scopul desfășurării anchetelor, dă declarații false sau ascunde, în întregime

sau în parte, ceea ce ştie despre faptele asupra cărora este audiat, este pedepsit cu închisoare de până la 4 ani [3].

Exceptând procedura imediată în caz de refuz de informare, urmărirea penală, în alte cazuri, rămâne suspendată până când în procedura în cursul căreia s-au strâns informaţii a fost pronunţată sentinţa în primă instanţă sau procedura a fost încheiată anterior prin arhivare sau prin soluţia de neîncepere a urmăririi penale [4].

Dispoziţiile de la alin. 1 şi 2 se aplică, în cazul prevăzut de art. 391-bis alin. 10, al Codului de procedura penală, şi atunci când informaţiile cu scopul declanşării anchetelor sunt cerute de către apărător [5].

[1] Titlu modificat astfel de art. 10 alin. 4 lit. b) din Legea nr. 237 din 20 decembrie 2012. Textul în vigoare anterior era: „Informaţii false în faţa procurorului".

[2] Articol adăugat de art. 11 alin. 1 din Decretul-lege nr. 306 din 8 iunie 1992, devenit cu modificări Legea nr. 356 din 7 august 1992, care a adus modificări urgente noului Cod de procedură penală şi măsuri de combatere a criminalităţii mafiote şi modificat astfel de art. 25 din Legea nr. 332 din 8 august 1995. Textul anterior în vigoare prevedea, pentru infracţiunea de la articolul anterior, pedeapsa cu închisoare de la 1 la 5 ani.

[3] Alineat modificat astfel de art. 10 alin. 4 lit. a) din Legea nr. 237 din 20 decembrie 2012. Textul în vigoare anterior era: „Cel care în cursul unei urmăriri penale este solicitat de procuror să furnizeze informaţii în scopul desfăşurării anchetelor, dă declaraţii false sau tăinuieşte, în întregime sau în parte, ceea ce ştie despre faptele asupra cărora este audiat, este pedepsit cu închisoare de până la 4 ani".

[4] Alineat adăugat de art. 25 din Legea nr. 332 din 8 august 1995. Art. 28 alin. 1 din aceeaşi lege a dispus astfel: „1. Suspendarea urmăririi penale prevăzute de alin. 2 al art. 371-bis din Codul penal, modificat de art. 25 din această lege, nu se aplică în privinţa procedurilor în care, la data intrării în vigoare a acestei legi a fost deja exercitată acţiunea penală în temeiul art. 405 din Codul de procedură penală. În aceste cazuri se menţine competenţa tribunalului".

[5] Alineat adăugat de art. 19 al legii nr. 397 din 7 decembrie 2000.

Art. 371-ter. Declaraţii false făcute apărătorului

În ipotezele prevăzute de art. 391-bis alin. 1 şi 2 al Codului de procedură penală, cel care, nefolosindu-se de dreptul de la lit. d) a alin. 3 al aceluiaşi articol, face declaraţii false, este pedepsit cu închisoare de până la 4 ani.

Urmărirea penală rămâne suspendată până când în procedura în cursul căreia au fost date declaraţii a fost pronunţată sentinţa în primă instanţă sau procedura a fost încheiată anterior prin arhivare sau prin neîncepere a urmărire penală.

Art. 372. Mărturia mincinoasă

Cel care, depunând declaraţie ca martor în faţa instanţei, afirmă neadevărat sau neagă adevărul, ori ascunde, în întregime sau în parte, ceea ce ştie despre

faptele asupra cărora este interogat, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 6 ani [1].

[1] *Articol modificat astfel mai întâi de art. 11 alin. 2 din Decretul-lege nr. 306 din 8 iunie 1992, devenit cu modificări Legea nr. 356 din 7 august 1992 şi apoi de art. 10 alin. 5 din Legea nr. 237 din 20 decembrie 2012.*

Art. 373. Expertiza falsă sau interpretarea falsă

Expertul sau interpretul care, numit fiind de instanţă, prezintă opinia sau face interpretarea în mod mincinos, sau afirmă fapte neconforme cu realitatea, este supus pedepselor stabilite la articolul precedent.

Condamnarea implică, pe lângă interdicţia deţinerii funcţiei publice, interdicţia practicării profesiei sau ocupaţiei.

Art. 374. Frauda procesuală

Cel care în cursul unei acţiuni civile sau administrative, în scopul de a înşela judecătorul în timpul anchetei sau unui experiment judiciar sau expertul în timpul executării expertizei, modifică în mod artificial starea locurilor, a bunurilor sau persoanelor, este pedepsit, atunci când fapta nu este prevăzută ca infracţiune de o dispoziţie legală specială, cu închisoare de la 1 la 5 ani [2].

Aceeaşi dispoziţie se aplică dacă fapta este comisă în cursul unei urmăriri penale, inclusiv în faţa Curţii Penale Internaţionale sau înaintea acesteia; dar în acest caz pedepsirea este exclusă dacă este vorba despre infracţiunea pentru care nu se poate continua decât în urma denunţului, cererii sau petiţiei, iar aceasta nu a fost prezentată [1].

[1] *Alineat modificat astfel de art. 10 alin. 6 din Legea nr. 237 din 20 decembrie 2012. Textul anterior în vigoare era: „Aceeaşi dispoziţie se aplică dacă fapta este comisă în cursul unei urmăriri penale sau înaintea acesteia; dar în acest caz pedepsirea este exclusă dacă este vorba despre infracţiunea pentru care nu se poate continua decât în urma denunţului, cererii sau petiţiei, iar aceasta nu a fost prezentată".*

[2] *Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 2 din Legea nr. 133 din 11 iulie 2016.*

Art. 374-bis. Declaraţii false sau atestări în documente destinate instanţei sau Curţii Penale Internaţionale [1]

Exceptând cazul în care fapta constituie o infracţiune mai gravă, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani cel care declară sau atestă fals în adeverinţe sau acte destinate să fie prezentate instanţei sau Curţii penale internaţionale condiţii, calităţi personale, tratamente terapeutice, relaţii de muncă în curs sau care urmează să fie puse în aplicare, referitoare la inculpatul, condamnatul sau persoana supusă procedurii de arest preventiv [2].

Se aplică pedeapsa cu închisoare de la 2 la 6 ani dacă fapta este comisă de un funcţionar public, de un însărcinat cu o funcţie publică sau de cineva care practică profesia medicală.

[1] Titlu modificat astfel de art. 10 alin. 7 lit. b) din Legea nr. 237 din 20 decembrie 2012. Textul precedent în vigoare era: „Declarații false sau atestări în documente destinate instanței".

[2] Alineat modificat astfel de art. 10 alin. 7 lit. a) din Legea nr. 237 din 20 decembrie 2012. Textul precedent în vigoare era: „Exceptând cazul în care fapta constituie o infracțiune mai gravă, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani cel care declară sau atestă fals în adeverințe sau acte destinate să fie prezentate instanței condiții, calități personale, tratamente terapeutice, relații de muncă în curs sau de instaurat, referitoare la inculpatul, condamnatul sau persoana supusă procedurii de arest preventiv".

Art. 375. Frauda în proces şi îndreptarea pe o pistă greşită [1]

Exceptând cazul în care fapta constituie o infracțiune mai gravă, este pedepsit cu închisoare de la 3 la 8 ani funcționarul public sau însărcinatul cu o funcție publică ce, cu scopul de a împiedica, a îngreuna sau a devia o anchetă sau un proces penal:

a) modifică în mod artificial corpul delict sau starea locurilor, bunurilor sau persoanelor legate de infracțiune;

b) solicitat de instanță sau de poliția judiciară să furnizeze informații într-o urmărire penală, face afirmații neadevărate sau neagă adevărul, ori ascunde, în întregime sau în parte, ceea ce ştie despre faptele asupra cărora este audiat.

Dacă fapta este comisă prin distrugere, suprimare, tăinuire, prejudiciere, în întregime sau în parte sau prin pregătire sau falsificare în mod artificial, în întregime sau în parte, a unui document sau a unui obiect care să fie folosit ca mijloc de probă sau care să fie oricum util descoperirii infracțiunii sau confirmării acesteia, pedeapsa este sporită de la o treime la jumătate.

Dacă fapta este comisă în legătură cu proceduri ce privesc delictele prevăzute la art. 270, 270-bis, 280, 280-bis, 283, 284, 285, 289-bis, 304, 305, 306, 416-bis, 416-ter şi 422 sau infracțiunile prevăzute de art. 2 din Legea nr. 17 din 25 ianuarie 1982, sau infracțiunile privind traficul ilegal de arme sau de material nuclear, chimic sau biologic şi oricum toate infracțiunile prevăzute de art. 51 alin. 3-bis din Codul de procedură penală, se aplică pedeapsa cu închisoare de la 6 la 12 ani.

Pedeapsa este micşorată de la jumătate la două treimi față de cel care a făcut eforturi pentru a readuce locurile, bunurile, persoanele sau probele la starea inițială, precum şi pentru a evita ca activitatea infracțională să conducă la consecințe ulterioare sau ajută concret poliția sau instanța la reconstituirea faptei ce face obiectul alterării mijloacelor de probă şi îndreptării pe o pistă greşită şi la identificarea autorilor.

Circumstanțele atenuante diferite de cele prevăzute de art. 98 şi 114 şi de alin. patru, concurente cu circumstanțele agravante de la alin. doi şi trei, nu pot fi reținute a fi echivalente sau preponderente față de acestea din urmă şi micşorările de pedeapsă se fac asupra cuantumului pedepsei rezultate din sporul ce a urmat respectivelor circumstanțe agravante.

Condamnarea la închisoare mai mare de 3 ani implică interdicţia pe viaţă de a deţine funcţii publice.

Pedeapsa prevăzută la alineatele precedente se aplică şi atunci când funcţionarul public sau însărcinatul cu o funcţie publică au încetat să-şi îndeplinească funcţia sau însărcinarea.

Tragerea la răspundere penală este exclusă dacă este vorba despre o infracţiune pentru care nu se poate continua decât în urma denunţului, cererii sau petiţiei, iar aceasta nu a fost prezentată.

Dispoziţiile prezentului articol se aplică şi în cazul anchetelor şi proceselor Curţii Penale Internaţionale în legătură cu crimele definite de statului Curţii respective.

(1) Articol înlocuit de art. 11 alin. 4 din Decretul-lege nr. 306 din 8 iunie 1992, modificat de Legea nr. 356 din 7 august 1992 şi modificat de art. 22 alin. 1 din Legea nr. 397 din 7 decembrie 2000. Ulterior, prezentul articol a fost înlocuit astfel de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 133 din 11 iulie 2016.

Art. 376. Retractarea

În cazurile prevăzute de art. 371-bis, 371-ter, 372 şi 373, precum şi de art. 375 alin. 1 lit. b) şi de art. 378, vinovatul nu este pasibil de pedeapsă dacă, la urmărirea penală la care a contribuit sau a dat declaraţii, retractează falsul şi prezintă adevărul până la încheierea dezbaterii [1].

Atunci când declaraţia falsă a fost dată într-un proces civil, vinovatul nu este pasibil de pedeapsă dacă o retractează şi prezintă adevărul înainte ca asupra cererii judiciare să se pronunţe sentinţa definitivă, chiar dacă nu este irevocabilă.

(1) Alineat înlocuit de art. 11 alin. 5 din Decretul-lege nr. 306 din 8 iunie 1992, modificat de Legea nr. 356 din 7 august 1992, modificat de art. 22 alin. 2 din Legea nr. 397 din 7 decembrie 2000 şi de art. 1 alin. 6 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009. Ulterior, acest alineat a fost modificat astfel de art. 3 alin. 1 din Legea nr. 133 din 11 iulie 2016.

Art. 377. Împiedicarea actului de justiţie

Cel care oferă sau promite bani sau alte foloase persoanei chemate să dea declaraţii în faţa instanţei sau Curţii Penale Internaţionale sau persoanei solicitate să facă declaraţii de către apărător în cursul activităţii de investigaţie, sau persoanei chemate să desfăşoare activitatea de expert, consultant tehnic sau interpret, pentru a o convinge să comită infracţiunile prevăzute la art. 371-bis, 371-ter, 372 şi 373, este supus, atunci când oferta sau promisiunea nu este acceptată, la pedepsele prevăzute de articolele respective, reduse între jumătate şi două treimi [2].

Aceeaşi dispoziţie se aplică atunci când oferta sau promisiunea este acceptată, dar falsul nu este comis.

Cel care foloseşte violenţa sau ameninţarea în scopurile indicate la primul alineat, este supus, atunci când scopul nu a fost atins, la pedepsele stabilite

cu privire la infracţiunile de la primul alineat, micşorate nu mai mult de o treime [2].

Pedepsele prevăzute la alin. 1 şi 3 sunt majorate dacă sunt întrunite condiţiile prevăzute de art. 339 [2].

Condamnarea implică interdicţia deţinerii unei funcţii publice.

[1] Titlul anterior: „Mituirea" a fost modificat astfel de actualul art. 14 alin. 1 din Legea nr. 146 din 16 martie 2006.

[2] Alineat înlocuit mai înainte de art. 11 din Decretul-lege nr. 306 din 8 iunie 1992, modificat în Legea nr. 356 din 7 august 1992 şi modificat apoi de art. 10 alin. 8 din Legea nr. 237 din 20 decembrie 2012.

Art. 377-bis. Îndemnul de a nu da declaraţii sau de a da declaraţii mincinoase în faţa instanţei [1]

Exceptând cazul când fapta constituie o infracţiune mai gravă, cel care, prin violenţă sau ameninţare, sau prin oferire sau promisiune de bani sau de alte foloase, îndeamnă să nu dea declaraţii sau să dea declaraţii mincinoase persoana chemată să fie audiată în faţa instanţei într-un proces penal, când aceasta are dreptul de a nu răspunde, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 6 ani.

[1] Articol introdus de art. 20 al legii nr. 63 din 1 martie 2001.

Art. 378. Favorizarea personală

Cel care, după ce a fost comis un delict pentru care legea prevede pedeapsa cu moartea sau detenţiunea pe viaţă sau închisoarea şi în afara cazurilor de concurs la comiterea acestuia, ajută pe cineva să eludeze investigaţiile instanţei, inclusiv cele desfăşurate de organele Curţii penale internaţionale, sau să se sustragă de la cercetările efectuate de aceste instituţii, este pedepsit cu închisoare de până la 4 ani [1].

Atunci când delictul comis este cel prevăzut de art. 416-bis, se aplică, în toate cazurile, pedeapsa cu închisoarea de peste 2 ani.

Dacă este vorba despre delicte pentru care legea prevede o pedeapsă diferită, sau despre contravenţii, pedeapsa este de amendă până la 516 euro.

Dispoziţiile acestui articol se aplică şi atunci când persoana ajutată nu poate fi trasă la răspundere sau reiese că nu a comis delictul.

[1] Alineat modificat astfel de art. 10 alin. 9 din Legea nr. 237 din 20 decembrie 2012. Textul anterior în vigoare era: „Cel care, după ce a fost comis un delict pentru care legea prevede pedeapsa cu moartea sau detenţiunea pe viaţă sau închisoarea şi în afara cazurilor de concurs la comiterea acestuia, ajută pe cineva să eludeze investigaţiile instanţei sau să se sustragă cercetărilor efectuate de aceasta, este pedepsit cu închisoare de până la 4 ani".

Art. 379. Favorizarea reală

Cel care, în afara cazurilor de concurs la comiterea infracţiunii şi a cazurilor prevăzute de art. 648, 648-bis, 648-ter ajută pe cineva să asigure produsul sau

profitul sau preţul unei infracţiuni, este pedepsit cu închisoare de până la 5 ani dacă este vorba despre delict şi cu amendă de la 51 euro la 1.032 euro dacă este vorba despre o contravenţie.

Se aplică dispoziţiile primului şi ultimului paragraf ale articolului precedent.

Art. 379-bis. Dezvăluirea de secrete în legătură cu o urmărire penală

Exceptând cazul în care fapta ar constitui o infracţiune mai gravă, cel care dezvăluie în mod nelegitim informaţii secrete privind o urmărire penală, aflate de el, deoarece a participat sau a asistat la o acţiune a acestei urmăriri, este pedepsit cu închisoare de până la 1 an. Aceeaşi pedeapsă se aplică persoanei care, după ce a dat declaraţii în cursul cercetărilor preliminare, nu respectă interdicţia impusă de Parchet în temeiul art. 391-quinquies al Codului de procedură penală.

Art. 380. Apărarea sau consultanţa neloiale

Apărătorul sau consultantul tehnic care, fiind lipsit de localitate, potrivit obligaţiilor sale profesionale, provoacă daune intereselor părţii care o apără, asistă sau reprezintă în faţa instanţei sau Curţii penale internaţionale, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 3 ani şi cu amendă de peste 516 euro [1].

Pedeapsa este majorată:

1) dacă vinovatul a comis fapta punându-se de acord cu partea adversă;

2) dacă fapta a fost comisă în dauna unui inculpat.

Se aplică închisoarea de la 3 la 10 ani şi amenda de peste 1.032 euro dacă fapta este comisă în dauna persoanei acuzate de un delict pentru care legea prevede pedeapsa cu moartea sau detenţiunea pe viaţă sau închisoarea de peste 5 ani.

[1] *Alineat modificat astfel de art. 10 alin. 10 din Legea nr. 237 din 20 decembrie 2012. Textul anterior în vigoare era: „Apărătorul sau consultantul tehnic care, fiind lipsit de loialitate, potrivit obligaţiilor sale profesionale, provoacă daune intereselor părţii care o apără, asistată sau reprezentată în faţa instanţei, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 3 ani şi cu amendă de peste 516 euro".*

Art. 381. Alte atitudini lipsite de loialitate ale apărătorului sau ale consultantului tehnic

Apărătorul sau consultantul tehnic care, într-o procedură în faţa instanţei, oferă în acelaşi timp, fie şi prin intermediul unei persoane, asistenţă sau consultanţă în favoarea părţilor adverse, este pedepsit, atunci când fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi cu amendă de peste 103 euro.

Pedeapsa este de închisoare până la 1 an şi de amenda de la 51 euro la 516 euro dacă apărătorul sau consultantul, după ce a apărat, asistat sau reprezentat o parte asigură, fără consimţământul acesteia, în aceeaşi procedură, apărarea sau consultarea părţii adverse.

Art. 382. Trafic de influență al apărătorului

Apărătorul care, făcând trafic de influență pe lângă judecătorul sau procurorul care trebuie să pună concluzii sau pe lângă martor, expert sau interpret, primește sau pune un client să dea sau să promită pentru sine sau pentru un terț bani sau alte foloase, sub pretextul de a câștiga simpatia judecătorului sau procurorului sau martorului, expertului sau interpretului sau de a-i plăti, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 8 ani și cu amendă de peste 1.032 euro.

Art. 383. Interdicția de a deține o funcție publică

Condamnarea pentru delictele prevăzute de art. 380 și 381 partea I și 382 atrage de drept interdicția de a deține o funcție publică.

Art. 383-bis. Circumstanțe agravante în cazul condamnării [1]

În cazurile prevăzute de art. 371-bis, 371-ter, 372, 373, 374 și 375, pedeapsa este închisoarea de la 4 la 10 ani dacă din faptă decurge o condamnare la închisoare mai mică de 5 ani; este închisoarea de la 6 la 14 ani dacă din faptă decurge o condamnare mai mare de 5 ani; și este închisoarea de la 8 la 20 de ani dacă din faptă decurge o condamnare la detențiune pe viață.

[1] *Articol introdus de art. 1 alin. 1, din Legea nr. 133 din 11 iulie 2016.*

Art. 384. Cazuri de nepedepsire

În cazurile prevăzute de art. 361, 362, 363, 364, 365, 366, 369, 371-bis, 371-ter, 372, 373, 374 și 378, nu se pedepsește cel care a comis fapta, deoarece a fost constrâns de nevoia de a se salva pe sine sau o rudă apropiată de la o gravă și inevitabilă lezare a libertății sau onoarei.

În cazurile prevăzute de art. 371-bis, 371-ter, 372 și 373, pedepsirea este exclusă dacă fapta este comisă de cel care prin lege nu ar fi trebuit să fie solicitat să furnizeze informații în scopul anchetelor sau implicat ca martor, expert, consultant tehnic sau interpret sau nu ar fi putut fi obligat să depună mărturie sau să răspundă sau ar fi trebuit să fie avertizat asupra dreptului de a se abține să ofere informații, să dea mărturie, să facă expertiza, să ofere consultanță sau să facă interpretariat.

Art. 384-bis. Pedepsirea faptelor comise în timpul legăturii audio-video în cursul unei comisii rogatorii din străinătate [1]

Delictele prevăzute de art. 366, 367, 368, 369, 371-bis, 372 și 373, comise cu prilejul unei legături audio-video în cursul unei comisii rogatorii cu străinătatea se consideră comise pe teritoriul statului și sunt pedepsite conform legii italiene.

[1] *Articol introdus de art. 17 din Legea nr. 367 din 5 octombrie 2001.*

Art. 384-ter. Circumstanțe speciale [1]

Dacă faptele prevăzute de art. 371-bis, 371-ter, 372, 374 și 378 sunt comise cu scopul de a împiedica, a îngreuna sau a devia o anchetă sau un proces penal

în legătură cu delictele prevăzute de art. 270, 270-bis, 276, 280, 280-bis, 283, 284, 285, 289-bis, 304, 305, 306, 416-bis, 416-ter şi 422 sau de infracţiunile prevăzute de art. 2 din Legea nr. 17 din 25 ianuarie 1982 sau cu infracţiunile privind traficul ilegal de arme sau de material nuclear, chimic sau biologic, în legătură oricum cu infracţiunile prevăzute de art. 61 alin. 3-bis din Codul de procedură penală, pedeapsa este majorată de la jumătate la două treimi şi nu intervine suspendarea procedurii prevăzute de art. 371-bis şi 371-ter.

Pedeapsa este redusă între jumătate şi două treimi faţă de cel care face eforturi să readucă la starea iniţială locurile, bunurile, persoanele sau probele, precum şi să evite ca activitatea infracţională să conducă la consecinţe ulterioare, sau ajută concret poliţia sau instanţa la reconstituirea faptei ce face obiectul alterării mijloacelor de probă şi îndreptării pe o pistă greşită şi la identificarea autorilor.

[1] *Articol introdus de art. 2 din Legea nr. 133 din 11 iulie 2016.*

PARTEA A II-A
Despre delicte împotriva autorităţii care pronunţă hotărâri judiciare

Art. 385. Evadarea

Cel care, fiind arestat legal sau deţinut pentru o infracţiune, evadează, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 3 ani [1].

Pedeapsa este de închisoare de la 2 la 5 ani dacă vinovatul comite fapta folosind violenţa sau ameninţarea împotriva persoanelor sau prin efracţie; şi este de la 3 la 6 ani dacă violenţa sau ameninţarea este comisă cu arme sau de mai multe persoane reunite [2].

Dispoziţiile precedente se aplică şi inculpatului care, fiind în stare de arest la domiciliu sau într-un alt loc indicat de măsura dispusă, se îndepărtează de acesta, precum şi condamnatului căruia i s-a permis să lucreze în afara penitenciarului.

Atunci când evadatul este încarcerat înainte de condamnare, pedeapsa este micşorată.

[1] *Alineat modificat astfel de art. 2 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 199 din 26 noiembrie 2010.*

[2] *Alineat modificat astfel de art. 2 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 199 din 26 noiembrie 2010.*

Art. 386. Pregătirea evadării

Cel care pregăteşte sau facilitează evadarea unei persoane arestată legal sau aflată în stare de detenţie pentru o infracţiune, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Se aplică închisoarea de la 3 la 10 ani dacă fapta este comisă în favoarea unui condamnat la pedeapsa cu moartea sau la detenţiune pe viaţă.

Pedeapsa este majorată dacă vinovatul, pentru a comite fapta, foloseşte unul din mijloacele indicate la primul paragraf al articolului precedent.

Pedeapsa este micşorată:

1) dacă vinovatul este o rudă apropiată;

2) dacă vinovatul, în termen de 3 luni de la evadare, pregăteşte capturarea evadatului sau predarea acestuia autorităţilor.

Condamnarea implică în orice caz interdicţia de a deţine o funcţie publică.

Art. 387. Vinovăţia supraveghetorului

Cel însărcinat din motive de serviciu cu supravegherea, fie şi temporară, unei persoane arestate sau aflate în stare de detenţie pentru o infracţiune, care din culpă provoacă evadarea, este pedepsit cu închisoare de până la 3 ani sau cu amendă de la 103 euro la 1.032 euro.

Vinovatul nu este pasibil de pedeapsă dacă în termen de 3 luni de la evadare ajută la capturarea persoanei evadate sau la predarea acesteia autorităţii.

Art. 388. Neexecutarea intenţionată a unei dispoziţii a judecătorului [1]

Cel care, pentru a se sustrage de la îndeplinirea obligaţiilor civile rezultate dintr-o sentinţă de condamnare sau a căror confirmare este în curs la instanţă, execută asupra bunurilor proprii sau ale altuia, acţiuni simulate sau frauduloase sau comite în acelaşi scop alte fapte frauduloase, este pedepsit, atunci când nu se supune somaţiei de a executa sentinţa, cu închisoare de până la 3 ani sau cu amendă de la 103 euro la 1.032 euro.

Aceeaşi pedeapsă se aplică celui care se sustrage executării unei măsuri a judecătorului civil, care priveşte încredinţarea minorilor sau a altor persoane incapabile, sau dispune măsuri preventive pentru apărarea proprietăţii, posesiei sau creditului.

Cel care sustrage, strică, distruge, împrăştie sau deteriorează un bun ce-i aparţine supus poririi sau sechestrului judiciar sau asigurător, este pedepsit cu închisoare de până la un an şi cu amendă până la 309 euro.

Se aplică închisoarea de la 2 luni la 2 ani şi amenda de la 30 euro la 309 euro dacă fapta este comisă de proprietar asupra unui bun încredinţat lui spre păstrare şi închisoarea de la 4 luni la 3 ani şi amenda de la 51 euro la 516 euro dacă fapta este comisă de supraveghetor doar cu scopul de a favoriza proprietarul bunului.

Supraveghetorul unui bun supus poririi sau sechestrului judiciar sau asigurător care refuză pe nedrept, omite sau întârzie eliberarea unui act oficial este pedepsit cu închisoare de până la un an sau cu amendă până la 516 euro.

Pedeapsa prevăzută la alin. 5 se aplică debitorului sau administratorului, directorului general sau lichidatorului societăţii debitoare care, fiind invitat de grefier să indice bunurile sau creanţele ce pot fi supuse poririi, neglijează să răspundă în termen de 15 zile sau dă o declaraţie falsă.

Vinovatul este pedepsit în urma plângerii.

[1] *Articol înlocuit astfel de art. 3 alin. 2 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.*

Art. 388-bis. Încălcarea din culpă a îndatoririlor legate de supravegherea bunurilor supuse popririi sau sechestrului judiciar sau asigurător

Cel care, având în custodie un bun supus popririi sau sechestrului judiciar sau asigurător, cauzează din culpă distrugerea sau împrăştierea ori facilitează suprimarea sau furtul acestuia, este pedepsit în urma plângerii persoanei vătămate, cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă până la 309 euro.

Art. 388-ter. Neexecutarea premeditată a sancţiunilor băneşti

Cel care pentru a se sustrage de la plata unei amenzi contravenţionale sau a unei amenzi pentru anumite infracţiuni sau a unei amenzi administrative execută asupra bunurilor proprii sau ale altuia, acţiuni simulate sau frauduloase, sau comite în acelaşi scop alte fapte frauduloase, este pedepsit, atunci când nu se supune somaţiei de plată prevăzută în ordin, cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. 389. Nerespectarea pedepselor accesorii

Cel care, suferind o condamnare în urma căreia rezultă o pedeapsă accesorie, încalcă obligaţiile sau interdicţiile legate de această pedeapsă, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 6 luni.

Aceeaşi pedeapsă se aplică celui care încalcă obligaţiile sau interdicţiile legate de o pedeapsă accesorie aplicată provizoriu.

Art. 390. Pregătirea nerespectării pedepsei

Cel care, în afara cazurilor de complicitate la comiterea infracţiunilor, ajută pe cineva să se sustragă executării pedepsei, este pedepsit cu închisoare de la 3 luni la 5 ani dacă este vorba despre un condamnat pentru delict şi cu amendă de la 51 euro la 1.032 euro dacă este vorba despre un condamnat pentru contravenţie.

Se aplică dispoziţiile paragrafului 3 al art. 386.

Art. 391. Pregătirea încălcării măsurilor de siguranţă privativă de libertate

Cel care pregăteşte sau facilitează evadarea unei persoane supuse măsurii de siguranţă privative de libertate sau ascunde evadatul sau îi facilitează în orice fel sustragerea de la urmărirea autorităţii, este pedepsit cu închisoare de până la 2 ani. Se aplică dispoziţiile paragrafului 3 al art. 386.

Dacă evadarea are loc din vina celui care, din motive de serviciu supraveghează, fie şi temporar, persoana supusă măsurii de siguranţă, vinovatul este pedepsit cu amendă de până la 1.032 euro. Se aplică dispoziţia de la paragraful 2 al art. 387.

Art. 391-bis. Înlesnirea abaterii deţinuţilor şi internaţilor supuşi unor restricţii deosebite de la regulile de tratament şi de la normele prevăzute de regulamentul din penitenciare

Cel care îi permite unui deţinut supus restricţiilor prevăzute la art. 41-bis din Legea nr. 354 din 26 iulie 1975 să comunice cu alţii încălcând dispoziţiile

impuse dacă se dovedeşte a fi necesar este pedepsit cu închisoare de la 1 la 4 ani.

Dacă fapta este comisă de un funcţionar public sau de un însărcinat cu o funcţie publică sau de un individ care exercită profesia de avocat se aplică pedeapsa cu închisoarea de la 2 la 5 ani [1].

[1] *Articol adăugat de alin. 26 al art. 2 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.*

PARTEA A III-A
Despre protecţia arbitrară a posibilităţii de a-şi face singur dreptate

Art. 392. Exercitarea arbitrară a posibilităţii de a-şi face singur dreptate prin violenţă asupra bunurilor

Cel care, în scopul exercitării unui drept pretins, putând să recurgă la un judecător, îşi face singur dreptate în mod arbitrar prin violenţă asupra bunurilor, este pedepsit, în urma plângerii persoanei vătămate, cu amendă de până la 516 euro.

Conform legii penale, există violenţă asupra bunurilor atunci când bunul este stricat sau transformat, sau i se schimbă destinaţia.

De asemenea, există violenţă asupra bunurilor atunci când un program informatizat este stricat, modificat sau şters în întregime sau parţial sau este împiedicată sau tulburată funcţionarea unui sistem informatizat sau de telecomunicaţii.

Art. 393. Exercitarea arbitrară a posibilităţii de a-şi face singur dreptate prin violenţă asupra persoanelor

Cel care, în scopul indicat la articolul precedent şi putând să recurgă la un judecător, îşi face singur dreptate în mod arbitrar prin violenţă sau ameninţare asupra persoanelor, este pedepsit, în urma plângerii persoanei vătămate, cu închisoare până la un an.

Dacă fapta este comisă şi prin violenţă asupra bunurilor, la pedeapsa cu închisoarea se adaugă amenda până la 206 euro.

Pedeapsa este majorată dacă violenţa sau ameninţarea persoanelor este comisă cu arme.

Art. 393-bis. Cauza de nepedepsire [1]

Nu se aplică dispoziţiile de la art. 336, 337, 338, 339, 339-bis, 341-bis, 342 şi 343 atunci când funcţionarul public sau însărcinatul cu o funcţie publică sau angajatul public a provocat fapta prevăzută de articolele respective, depăşind prin acţiuni arbitrare limitele atribuţiilor sale.

[1] *Articol adăugat de alin. 9 al art. 1 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009 şi, ulterior, modificat astfel de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 1-5 din 3 iulie 2017.*

MOLDAVIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 394. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Provocarea la duel.*

Cel care provoacă pe alţii la duel, chiar dacă provocarea nu este acceptată, este pedepsit, dacă duelul nu are loc, cu amendă de la 40.000 la 400.000 lire italiene.

Aceeaşi pedeapsă se aplică celui care acceptă provocarea, tot cu condiţia ca duelul să nu aibă loc." a fost abrogat de art. 18 al Legii nr. 205 din 25 iunie 1999.

Art. 395. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Instigatorii la duel*

Instigatorii la duel sunt pedepsiţi cu amendă de la 40.000 la 400.000 lire italiene; dar pedeapsa este micşorată dacă duelul nu are loc." a fost abrogat de art. 18 al Legii nr. 205 din 25 iunie 1999.

Art. 396. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Uzul de arme în duel. Cel care face uz de arme în duel este pedepsit, chiar dacă nu cauzează adversarului o vătămare corporală, cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de la 100.000 la 2 milioane de lire italiene.*

Duelistul este pedepsit:

1) cu închisoare până la 2 ani, dacă în urma faptei adversarul suferă o vătămare corporală gravă sau foarte gravă;

2) cu închisoare de la 1 la 5 ani, dacă în urma faptei rezultă moartea.

Martorilor sau asistenţilor şi persoanelor care au facilitat duelul li se aplică amenda de la 100.000 la 2 milioane de lire italiene.

Dacă martorii sau asistenţii sunt aceleaşi persoane care au provocat duelul, nu li se aplică dispoziţiile articolului precedent." a fost abrogat de art. 18 al Legii nr. 205 din 25 iunie 1999.

Art. 397. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Cazuri de aplicare a pedepselor obişnuite stabilite pentru omor şi vătămare corporală.*

În locul dispoziţiilor articolului precedent se aplică cele conţinute de partea I a titlului 12:

1. când condiţiile luptei nu au fost stabilite anterior de martori sau de asistenţi, sau dacă lupta nu are loc în prezenţa lor;

2. dacă armele folosite în luptă nu sunt egale şi nu sunt spade, săbii sau pistoale încărcate la fel, sau dacă sunt arme de precizie sau automate;

3. dacă la alegerea armelor sau în timpul luptei este comisă o înşelăciune sau o încălcare a condiţiilor stabilite;

4. dacă s-a convenit în mod expres sau dacă rezultă din felul duelului, sau din distanţa dintre combatanţi sau din alte condiţii stabilite, că unul dintre duelişti trebuia să fie omorât.

Înşelăciunea sau încălcarea condiţiilor stabilite, în ceea ce priveşte alegerea armelor sau a luptei, este în sarcina nu numai a autorului ci şi a aceluia dintre duelişti, martori

sau asistenţi care a cunoscut acest lucru înainte sau în timpul luptei. " a fost abrogat de art. 18 al Legii nr. 205 din 25 iunie 1999.

Art. 398. (1)

(1) Articolul care prevedea: „Circumstanţe agravante. Cazuri de nepedepsire

Dacă vinovatul pentru unul delictele prevăzute de art. 394, de prima parte şi de primul paragraf al art. 396 a fost cel care a cauzat în mod injust şi determinant fapta, pedeapsa este dublată pentru el.

Nu se pedepsesc:

1. instigatorii la duel, martorii sau asistenţii şi cei care au facilitat duelul, dacă împiedică uzul de arme sau opresc lupta înainte de producerea vreunei răni;

2. martorii sau asistenţii care, înainte de duel, au făcut tot ce le-a stat în putinţă pentru a împăca părţile, sau dacă datorită lor lupta a avut un rezultat mai puţin grav decât cel care ar fi putut să se întâmple;

3. medicul care oferă asistenţă duelıştilor." a fost abrogat de art. 18 al Legii nr. 205 din 25 iunie 1999.

Art. 399. (1)

(1) Articolul care prevedea: „Duelistul neimplicat în faptă.

Atunci când unul din duelişti nu a avut partea lui de vină în fapta care a cauzat duelul, şi se bate în locul celui direct interesat, pedepsele stabilite în prima parte şi la primul paragraf al art. 396 sunt majorate.

Acest spor al pedepsei nu se aplică dacă duelistul este o rudă apropiată sau dacă, fiind unul din martori sau din asistenţi, s-a bătut în locul persoanei absente." a fost abrogat de art. 18 al Legii nr. 205 din 25 iunie 1999.

Art. 400. (1)

(1) Articolul care prevedea: „Ofensa adusă determinată de refuzul de a se duela şi incitarea la duel.

Cel care în public jigneşte o persoană sau o face să fie ţinta disprețului public, pentru că nu a provocat la duel sau nu a acceptat duelul sau nu s-a luptat în duel, este pedepsit cu închisoare până la 6 luni sau cu amendă de la 100.000 la 1 milion de lire italiene.

Aceeaşi pedeapsă se aplică celui care, făcând dovada disprețului, îi incită pe alţii la duel." a fost abrogat de art. 18 al Legii nr. 205 din 25 iunie 1999.

Art. 401. (1)

(1) Articolul care prevedea: „Provocarea la duel în scopul obţinerii de profit.

Atunci când cel care provoacă sau incită la duel sau ameninţă să provoace sau să incite, acţionează cu intenţia de a estorca bani sau alte foloase, se aplică dispoziţiile art. 629.

Se aplică de asemenea dispoziţiile părţii I a titlului 12, în cazul în care duelul s-a desfăşurat" a fost abrogat de art. 18 al Legii nr. 205 din 25 iunie 1999.

TITLUL IV
Despre delicte împotriva sentimentului religios şi împotriva respectului datorat persoanelor decedate

PARTEA I
Despre delicte împotriva confesiunilor religioase [1]

[1] Titlul iniţial: „DESPRE DELICTE ÎMPOTRIVA RELIGIEI STATULUI ŞI A CULTURILOR PERMISE" a fost înlocuit astfel cu cel actual de art. 10 alin. 2 din Legea nr. 85 din 24 februarie 2006.

Art. 402. [1]

[1] Curtea Constituţională, prin sentinţa nr. 508/2000, a declarat neconstituţionalitatea acestui articol care prevedea: „Defăimarea religiei statului.

Cel care în mod public defăimează religia statului este pedepsit cu închisoare până la un an".

Art. 403. Ofense aduse unei confesiuni religioase prin defăimarea persoanelor [1]

Cel care în mod public aduce o ofensă unei confesiuni religioase, prin defăimarea celui care o practică, este pedepsit cu amendă de la 1.000 euro la 5.000 euro.

Se aplică amenda de la 2.000 euro la 6.000 euro celui care aduce o ofensă unei confesiuni religioase prin defăimarea unui preot al cultului respectiv.

[1] Articol înlocuit astfel de art. 7 din Legea nr. 85 din 24 februarie 2006.

Art. 404. Ofense aduse unei confesiuni religioase prin defăimarea sau distrugerea bunurilor [1]

Cel care, într-un loc destinat cultului sau într-un loc public sau deschis publicului, aduce o ofensă unei confesiuni religioase, defăimează prin expresii injurioase bunuri care sunt obiecte de cult sau sunt consacrate cultului, sau sunt destinate obligatoriu practicării cultului, sau comite fapta în timpul slujbelor religioase predicate într-un loc privat de un preot al cultului, este pedepsit cu amendă de la 1.000 euro la 5.000 euro.

Cel care în public şi intenţionat distruge, împrăştie, deteriorează, face inutilizabile sau murdăreşte bunuri ce alcătuiesc un obiect de cult sau sunt consacrate cultului sau sunt destinate obligatoriu exercitării cultului, este pedepsit cu închisoare de până la 2 ani.

[1] Articol înlocuit astfel de art. 8 din Legea nr. 85 din 24 februarie 2006.

Art. 405. Tulburarea slujbelor religioase ale cultului unei confesiuni religioase.

Cel care împiedică sau tulbură desfăşurarea slujbelor, ceremoniilor sau practicilor religioase ale cultului unei confesiuni religioase [1], care au loc cu

participarea unui reprezentant al cultului respectiv sau într-un loc destinat cultului ori într-un loc public sau deschis publicului, este pedepsit cu închisoare de până la 2 ani.

Dacă intervin fapte de violenţă împotriva persoanelor sau de ameninţare, se aplică închisoarea de la 1 la 3 ani.

(1) Cuvintele: „cultului catolic" au fost înlocuite astfel de art. 9 din Legea nr. 85 din 24 februarie 2006.

Art. 406. (1)

(1) Articolul care prevedea: „Delicte împotriva cultelor permise în stat.

Cel care comite una din faptele prevăzute de art. 403, 404 şi 405 împotriva unui cult permis în ţară, este pedepsit conform articolelor de mai sus, dar pedeapsa este micşorată." a fost abrogat de art. 10 al Legii nr. 85 din 24 februarie 2006.

PARTEA A II-A
Despre delicte împotriva respectului datorat persoanelor decedate

Art. 407. Jefuirea mormintelor

Cel care jefuieşte o groapă, un mormânt sau o urnă funerară este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Art. 408. Profanarea de morminte

Cel care în cimitire sau în alte locuri de îngropăciune comite profanarea de morminte, gropi sau urne funerare sau de bunuri destinate cultului persoanelor decedate, apărării sau decorării cimitirelor, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. 409. Tulburarea unor funeralii sau a slujbei de înmormântare

Cel care, în afara cazurilor prevăzute de art. 405, împiedică sau tulbură funeralii sau o slujbă de înmormântare, este pedepsit cu închisoare până la un an.

Art. 410. Profanarea de cadavre

Cel care comite acte de profanare asupra unui cadavru sau cenuşii decedatului este pedepsit cu închisoare de la 1 la 3 ani.

Dacă vinovatul desfigurează sau mutilează cadavrul sau comite, indiferent cum, asupra acestuia acte de brutalitate sau de obscenitate, este pedepsit cu închisoare de la 3 la 6 ani.

Art. 411. Distrugerea, suprimarea sau sustragerea cadavrului

Cel care distruge, suprimă sau sustrage un cadavru, sau o parte a acestuia, sau îi fură sau împrăştie cenuşa, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Pedeapsa este majorată dacă fapta este comisă în cimitire sau în alte locuri de îngropăciune, de depunere sau de păstrare.

Nu constituie infracţiune împrăştierea cenuşii cadavrului, autorizată de ofiţerul de stare civilă pe baza exprimării voinţei defunctului [1].

Împrăştierea cenuşei neautorizată de ofiţerul de stare civilă sau efectuată prin modalităţi diferite faţă de cele indicate de defunct, este pedepsită cu închisoare de la 2 luni la 1 an şi cu amendă de la 2.582 euro la 12.911 euro [1].

[1] Alineat adăugat de art. 2 din Legea nr. 130 din 30 martie 2001.

Art. 412. Ascunderea cadavrului

Cel care ascunde un cadavru sau o parte din acesta, sau îi ascunde cenuşa, este pedepsit cu închisoare până la 3 ani.

Art. 413. Folosirea nelegitimă a cadavrului

Cel care face disecţie sau foloseşte altfel un cadavru sau o parte din acesta în scopuri ştiinţifice sau didactice, în cazuri nepermise de lege, este pedepsit cu închisoare până la 6 luni sau cu amendă până la 516 euro.

Pedeapsa este majorată dacă fapta este comisă pe un cadavru sau o parte a acestuia despre care vinovatul ştie ca a fost mutilat, ascuns sau sustras de alţii.

TITLUL V
Despre delictele împotriva ordinii publice

Art. 414. Instigarea la comiterea de infracţiuni

Cel care în mod public instigă la comiterea uneia sau mai multor infracţiuni este pedepsit pentru simplul fapt de a fi instigat:

1) cu închisoare de la 1 la 5 ani, dacă este vorba despre instigarea de a comite infracţiuni;

2) cu închisoare până la un an, sau cu amendă până la 206 euro, dacă este vorba despre instigarea de a comite contravenţii.

Dacă este vorba despre instigarea de a comite unul sau mai multe delicte sau una sau mai multe contravenţii, se aplică pedeapsa stabilită la punctul nr. 1.

La pedeapsa stabilită la punctul nr. 1 este supus şi cel care în mod public face apologia unuia sau mai multor delicte. Pedeapsa prevăzută de prezentul alineat, precum şi de alin. 1 şi 2 este majorată dacă fapta este comisă prin intermediul instrumentelor informatizate sau de telecomunicaţii [2].

În afara cazurilor prevăzute la art. 302, dacă instigarea sau apologia prevăzută la alineatele precedente priveşte delicte de terorism sau crime împotriva umanităţii, pedeapsa este majorată cu jumătate. Pedeapsa este majorată până la două treimi dacă fapta este comisă prin intermediul instrumentelor informatizate sau de telecomunicaţii [1].

[1] Alineat adăugat de art. 15 alin. 1-bis din Decretul-lege nr. 144 din 27 iulie 2005, devenit cu modificări Legea nr. 155 din 31 iulie 2005 şi, ulterior, modificat astfel de art. 2 alin. 1 lit. b) pct. 2 din Decretul-lege nr. 7 din 18 februarie 2015, modificat de Legea nr. 43 din 17 aprilie 2015.

[2] Alineat modificat astfel de art. 2 alin. 1 lit. b) pct. 1 din Decretul-lege nr. 7 din 18 februarie 2015, modificat de Legea nr. 43 din 17 aprilie 2015.

Art. 414-bis. Instigarea la practici de pedofilie şi pedopornografie [1]

Cu excepţia cazului în care fapta constituie o infracţiune mai gravă, cel care, prin orice mijloc şi orice formă de exprimare, instigă în public la comiterea, în dauna minorilor, a unuia sau mai multor delicte prevăzute de art. 600-bis, 600-ter şi 600-quater, chiar dacă se referă la materialul pornografic de la art. 600-quater.1, 600-quinquies, 609-bis, 609-quater şi 609-quinquies este pedepsit cu închisoare de la un 1 şi 6 luni la 5 ani.

La aceeaşi pedeapsă este supus şi cel care în public face apologia unuia sau mai multor delicte prevăzute de primul alineat.

Nu pot fi invocate, drept scuză, motive sau scopuri cu caracter artistic, literar, istoric sau legat de obiceiuri.

[1] Articol adăugat de lit. b) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

Art. 415. Instigarea la încălcarea legilor

Cel care în mod public instigă la încălcarea legilor privind ordinea publică sau la ură între clasele sociale este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Art. 416. Constituirea unui grup infracţional organizat

Atunci când trei sau mai multe persoane se asociază în scopul de a comite mai multe delicte, cei care promovează sau constituie sau organizează grupul sunt pedepsiţi, doar pentru asta, cu închisoare de la 3 la 7 ani.

Pentru simplul fapt de a participa la grup, pedeapsa este de închisoare de la 1 la 5 ani.

Şefii sunt supuşi la aceeaşi pedeapsă stabilită pentru iniţiatori.

Dacă asociaţii străbat înarmaţi terenurile sau străzile publice, se aplică închisoarea de la 5 la 15 ani.

Pedeapsa este majorată dacă numărul asociaţilor este de 10 sau mai mulţi.

Dacă grupul este destinat comiterii unuia din delictele prevăzute la art. 600, 601, 601-bis şi 602, precum şi la art. 12 alin. 3-bis din legea-cadru a dispoziţiilor privind reglementarea imigrării şi normele asupra condiţiei de străin, potrivit Decretului-lege nr. 286 din 25 iulie 1998, precum şi la art. 22 alin. 3 şi 4 şi 22-bis alin. 1 din Legea nr. 91 din 1 aprilie 1999, se aplică închisoarea de la 5 la 15 ani în cazurile prevăzute de primul alineat şi de la 4 la 9 ani în cazurile prevăzute de alin. 2 [2].

Dacă grupul are drept scop comiterea unuia din delictele prevăzute la art. 600-bis, 600-ter, 600-quater, 600-quater.1, 600-quinquies, 609-bis, atunci când fapta este comisă în dauna unui minor în vârstă de până la 18 ani, 609-quater, 609-quinquies, 609-octies atunci când fapta este comisă în dauna unui minor de 18 ani şi 609-undecies, se aplică închisoarea de la 4 ani la 8 ani

în cazurile prevăzute de primul alineat şi închisoarea de la 2 la 6 ani în cazurile prevăzute de alin. doi [3].

[1] Cuvintele: „600, 601 şi 602" au fost înlocuite astfel de art. 1 alin. 5 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

[2] Alineat adăugat de art. 4 din Legea nr. 228 din 11 august 2003 şi ulterior, modificat astfel de art. 1 alin. 5 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009 şi de art. 2 alin. 1 din Legea nr. 236 din 11 decembrie 2016.

[3] Alineat adăugat de lit. c) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

Art. 416-bis. Gruparea de tip mafiot [1]

Cel care face parte dintr-o grupare de tip mafiot formată din trei sau mai multe persoane, este pedepsit cu închisoare de la 10 la 15 ani [2].

Cei care promovează, conduc sau organizează gruparea sunt pedepsiţi, doar pentru asta, cu închisoare de la 12 la 18 ani [3].

Gruparea este de tip mafiot când cei care fac parte din ea se folosesc de puterea de intimidare a legăturii prin asociere şi de condiţia de supunere şi de complicitate care decurge din aceasta pentru a comite delicte, spre a dobândi în mod direct sau indirect gestionarea sau controlul activităţilor economice, concesionărilor, autorizaţiilor, antreprenoriatelor şi serviciilor publice sau pentru a realiza profituri sau avantaje nemeritate pentru sine sau pentru alţii sau în scopul împiedicării sau îngreunării exercitării libere a votului sau obţinerii de voturi pentru sine sau pentru alţii cu ocazia consultărilor electorale.

Dacă gruparea este înarmată se aplică pedeapsa cu închisoare de la 12 la 20 ani [4] în cazurile prevăzute la alin. 1 şi de la 15 la 26 ani [5] în cazurile prevăzute la alin. 2 [8].

Gruparea este considerată înarmată atunci când participanţii au la dispoziţie, pentru atingerea scopurilor grupării, arme sau materiale explozibile, chiar dacă sunt ascunse sau ţinute într-un loc de depozitare.

Dacă activităţile economice al căror control intenţionează să-l preia sau să-l păstreze asociaţii sunt finanţate în întregime sau în parte cu preţul, produsul sau profitul delictelor, pedepsele prevăzute la alineatele precedente sunt majorate de la o treime la jumătate.

Faţă de condamnat este întotdeauna obligatorie confiscarea bunurilor care au servit sau au fost destinate comiterii infracţiunii şi a bunurilor care reprezintă preţul, produsul, profitul sau obligaţia acesteia.

Dispoziţiile prezentului articol se aplică şi grupărilor camorra, 'ndraghetta [6] şi altor grupări, indiferent de denumirea lor pe plan local, inclusiv cele străine [7] care, folosindu-se de forţa de intimidare a legăturii prin asociere urmăresc scopuri corespunzătoare acelora ale grupărilor de tip mafiot.

[1] Titlul precedent: „Gruparea de tip mafiot" a fost înlocuit astfel de art. 1 alin. 1 lit. b bis), pct. 5 din Decretul-lege nr. 92 din 23 mai 2008, devenit cu modificări Legea nr. 125 din 24 iulie 2008.

[2] Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 1 lit. b-bis) pct. 1) din Decretul-lege nr. 92 din 23 mai 2008, transformat cu modificări de Legea nr. 125 din 24 iulie 2008 și, ulterior, de art. 5 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 69 din 27 mai 2015.

[3] Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 1 lit. b-bis) pct. 2) din Decretul-lege nr. 92 din 23 mai 2008, transformat cu modificări de Legea nr. 125 din 24 iulie 2008 și, ulterior, de art. 5 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 69 din 27 mai 2015.

[4] Cuvintele: „patru" și „zece" au fost înlocuite astfel de Legea nr. 125 din 24 iulie 2008.

[5] Cuvintele: „cinci" și „cincisprezece" au fost înlocuite astfel de Legea nr. 125 din 24 iulie 2008.

[6] Cuvântul „'ndraghetta" a fost introdus de art. 6 alin. 2 din Decretul-lege nr. 4 din 4 februarie 2010, devenit cu modificări Legea nr. 50 din 31 martie 2010.

[7] Cuvintele „inclusiv cele străine" au fost introduse de art. 1 alin. 1 lit. b bis), pct. 4) din Decretul-lege nr. 92 din 23 mai 2008, devenit cu modificări Legea nr. 125 din 24 iulie 2008.

[8] Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 1 lit. b-bis) pct. 3) din Decretul-lege nr. 92 din 23 mai 2008, modificat de Legea nr. 125 din 24 iulie 2008 și, ulterior, de art. 5 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 69 din 27 mai 2015.

Art. 416-ter. Schimbul electoral politico-mafiot [1]

Cel care acceptă promisiunea de a obține voturi prin modalitățile de la alin. trei al art. 416-bis în schimbul donării sau promisiunii donării de bani sau de alte foloase este pedepsit cu închisoare de la 6 la 12 ani [2].

Aceeași pedeapsă se aplică celui care promite să obțină voturi prin modalitățile de la primul alineat.

[1] Articol adăugat de art. 11-ter al decretului lege nr. 306 din 8 iunie 1992, devenit cu modificări Legea nr. 356 din 7 august 1992 și ulterior înlocuit astfel de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 62 din 17 aprilie 2014, cu începere de la data de 18 aprilie 2014, în temeiul dispozițiilor de la art. 2 alin. 1 din aceeași lege nr. 62/2014.

[2] Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 5 din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017.

Art. 417. Măsura de siguranță

În caz de condamnare pentru delictele prevăzute de cele 2 articole precedente, este întotdeauna dispusă o măsură de siguranță.

Art. 418. Asistența acordată asociaților

Cel care, în afara cazurilor de complicitate la infracțiuni sau de favorizare, oferă adăpost sau hrană, ospitalitate, mijloace de transport, instrumente de comunicare [1] uneia din persoanele care participă la grupare este pedepsit cu închisoare de la 2 la 4 ani [2].

Pedeapsa este majorată dacă asistența este acordată [3] permanent.

Nu se pedepsește cel care comite fapta în favoarea unei rude apropiate.

(1) Cuvintele iniţiale: „oferă adăpost sau asigură hrană" au fost înlocuite astfel de art. 1 alin. 5-bis din Decretul-lege nr. 374 din 18 octombrie 2001, devenit cu modificări Legea nr. 438 din 15 decembrie 2001.

(2) Cuvintele: „până la doi ani" au fost înlocuite astfel de art. 1 alin. 3 din Legea nr. 251 din 5 decembrie 2005.

(3) Cuvintele iniţiale: „dacă refugiul sau hrana sunt asigurate" au fost înlocuite astfel de art. 1 alin. 5-ter din Decretul-lege nr. 374 din 18 octombrie 2001, devenit cu modificări Legea nr. 438 din 15 decembrie 2001.

Art. 419. Devastarea şi jaful

Cel care, în afara cazurilor prevăzute de art. 285, comite fapte de devastare sau de jaf este pedepsit cu închisoare de la 8 la 15 ani.

Pedeapsa este majorată dacă fapta este comisă asupra armelor, muniţiilor sau alimentelor existente într-un loc de vânzare sau depozitare.

Art. 420. Atentat asupra instalaţiilor de utilitate publică

Cel care comite o faptă cu scopul de a defecta sau a distruge instalaţii de utilitate publică este pedepsit, exceptând cazul în care fapta constituie o infracţiune mai gravă, cu închisoare de la 1 la 4 ani.

(...) (1)

(1) Alineatele doi şi trei care prevedeau: „Pedeapsa de la alin. 1 se aplică şi celui care comite o faptă cu scopul de a defecta sau a distruge sisteme informaţionale sau de comunicaţii de utilitate publică, sau date, informaţii sau programe conţinute de acestea sau legate de acestea.

Dacă în urma faptei rezultă distrugerea sau defectarea instalaţiei sau sistemului, datelor, informaţiilor sau programelor ori întreruperea, fie şi parţială, a funcţionarii instalaţiei sau sistemului, pedeapsa este de închisoare de la 3 la 8 ani." au fost abrogate de art. 6 din Legea nr. 48 din 18 martie 2008.

Art. 421. Intimidarea publică

Cel care ameninţă să comită delicte împotriva siguranţei publice, sau fapte de devastare sau de jaf, astfel încât să creeze teamă publică, este pedepsit cu închisoare de până la un an.

TITLUL VI
Despre delicte împotriva siguranţei publice

PARTEA I
Despre delictele de pericol comun comise prin violenţă

Art. 422. Măcelul

Cel care, în afara cazurilor prevăzute de art. 285, în scopul de a ucide, comite acţiuni menite să pună în pericol integritatea publică este pedepsit,

dacă în urma faptei rezultă decesul mai multor persoane, cu detenţiunea pe viaţă.

Dacă este cauzată moartea unei singure persoane, se aplică pedeapsa cu detenţiunea pe viaţă. În orice alt caz se aplică închisoarea de peste 15 ani.

Art. 423. Incendierea

Cel care provoacă un incendiu este pedepsit cu închisoare de la 3 la 7 ani.

Dispoziţia anterioară se aplică şi în cazul incendierii bunului personal, dacă în urma faptei rezultă un pericol pentru siguranţa publică.

Art. 423-bis. Incendierea pădurilor

Cel care provoacă un incendiu în păduri, codri sau în păduri întinse sau de puieţi destinaţi reîmpăduririi, proprii sau ale altuia, este pedepsit cu închisoare de la 4 la 10 ani.

Dacă incendierea de la primul alineat este provocată din culpă, pedeapsa este de închisoare de la 1 la 5 ani.

Pedepsele prevăzute de primul şi al doilea alineat sunt majorate dacă în urma incendierii rezultă un pericol pentru clădiri sau o pagubă asupra zonelor protejate.

Pedepsele prevăzute de primul şi al doilea alineat sunt majorate cu jumătate dacă în urma incendiului rezultă o pagubă gravă, extinsă şi persistentă în mediul înconjurător.

Art. 424. Paguba urmată de incendiu

Cel care, în afara cazurilor prevăzute de art. 423-bis, doar cu scopul de a provoca o pagubă asupra bunului altuia, dă foc unui bun personal sau al altuia, este pedepsit, dacă în urma faptei rezultă pericolul unui incendiu, cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

Dacă urmează incendiul, se aplică dispoziţiile art. 423, dar pedeapsa este redusă între o treime şi jumătate.

Dacă focului aprins în păduri, codri şi păduri întinse sau în zone cu puieţi destinaţi reîmpăduririi îi urmează incendiul, se aplică pedepsele prevăzute de art. 423-bis.

Art. 425. Circumstanţe agravante

În cazurile prevăzute de art. 423 şi 424 pedeapsa este majorată dacă fapta este comisă:

1) asupra clădirilor publice sau destinate uzului public, asupra monumentelor, cimitirelor sau anexelor lor;

2) asupra imobilelor locuite sau cu destinaţie de locuinţă, asupra instalaţiilor industriale sau a şantierelor, sau asupra minelor, carierelor, izvoarelor sau apeductelor sau altor lucrări destinate strângerii şi scurgerii apelor;

3) asupra navelor sau altor ambarcaţiuni sau aeromobile;

4) asupra rampelor feroviare sau maritime, sau aeriene, asupra depozitelor generale sau altor depozite de mărfuri sau produse alimentare, sau asupra grămezilor sau depozitelor de materiale explozibile, inflamabile sau combustibile;

(...) [1]

[1] Punctul care prevedea: „5) asupra pădurilor, codrilor şi pădurilor întinse." a fost abrogat de art. 11 din Legea nr. 353 din 21 noiembrie 2000.

Art. 426. Inundaţia, surparea sau avalanşa

Cel care provoacă o inundaţie sau o surpare, ori căderea unei avalanşe, este pedepsit cu închisoare de la 5 la 12 ani.

Art. 427. Dauna urmată de inundaţie, surpare sau avalanşă

Cel care strică, deteriorează sau face impracticabile în întregime sau parţial stăvilare, baraje, zăgazuri, diguri sau alte lucrări destinate apărării împotriva apelor, avalanşelor sau surpărilor, sau strângerii şi direcţionării apelor, doar cu scopul de a provoca daune, este pedepsit, dacă în urma faptei rezultă pericolul de inundaţie sau surpare, sau de cădere a unei avalanşe, cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Dacă dezastrul se produce, pedeapsa este de închisoare de la 3 la 10 ani.

Art. 428. Naufragiu, scufundare sau dezastru aviatic

Cel care provoacă naufragiul sau scufundarea unei nave sau a unei alte ambarcaţiuni, sau prăbuşirea unui aeromobil, proprietate a altuia, este pedepsit cu închisoare de la 5 la 12 ani.

Pedeapsa este de închisoare de la 5 la 15 ani dacă fapta este comisă distrugând, scoţând sau nepunând lanternele sau alte semnale, sau folosind semnale false sau alte mijloace frauduloase.

Dispoziţiile acestui articol se aplică şi celui care provoacă naufragiul sau scufundarea unei nave sau a unei alte ambarcaţiuni, sau prăbuşirea unui aeromobil, proprietate personală, dacă în urma faptei rezultă un pericol pentru siguranţa publică.

Art. 429. Dauna urmată de naufragiu

Cel care, cu scopul de a produce o pagubă unei nave, unei ambarcaţiuni sau unui aeromobil, sau unui aparat pentru siguranţa navigaţiei, îl deteriorează sau îl face în întregime sau parţial nefolositor, este pedepsit, dacă în urma faptei rezultă pericolul naufragiului, scufundării sau dezastrului aviatic, cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Dacă în urma faptei rezultă naufragiul, scufundarea sau dezastrul, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani.

Art. 430. Dezastrul feroviar

Cel care provoacă un dezastru feroviar este pedepsit cu închisoare de la 5 la 15 ani.

Art. 431. Pericolul de dezastru feroviar cauzat de daună

Cel care cu scopul de a strica o cale ferată sau maşini, vehicule, instrumente, aparate sau alte obiecte care servesc la funcţionarea sa, le distruge în întregime sau parţial, le deteriorează sau le face nefolositoare în întregime sau parţial, este pedepsit, dacă în urma faptei rezultă pericolul unui dezastru feroviar, cu închisoare de la 2 la 6 ani.

Dacă în urma faptei rezultă dezastrul, pedeapsa este de închisoare de la 3 la 10 ani.

Prin căi ferate legea penală înţelege, în afara căilor ferate obişnuite, orice altă cale cu şine metalice, pe care circulă vehicule puse în mişcare de vapori, de electricitate sau de un alt mijloc de tracţiune mecanică.

Art. 432. Atentate la siguranţa transporturilor

Cel care, în afara cazurilor prevăzute de articolele precedente, pune în pericol siguranţa transporturilor publice pe şosea, pe apă sau în aer, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Se aplică închisoarea de la 3 luni la 2 ani celui care aruncă corpuri contondente sau proiectile împotriva vehiculelor în mişcare, destinate transporturilor publice pe şosea, pe apă sau în aer.

Dacă în urma faptei rezultă un dezastru, pedeapsa este de închisoare de la 3 la 10 ani.

Art. 433. Atentate la siguranţa instalaţiilor de energie electrică şi gaz sau a comunicaţiilor publice

Cel care atentează la siguranţa atelierelor, lucrărilor, aparatelor sau altor mijloace destinate producţiei sau transmiterii energiei electrice sau a gazului, pentru iluminat sau pentru industrii, este pedepsit, atunci când în urma faptei rezultă pericolul împotriva siguranţei publice, cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Aceeaşi pedeapsă se aplică celui care atentează la siguranţa comunicaţiilor publice telegrafice sau telefonice, atunci când în urma faptei rezultă un pericol pentru siguranţa publică.

Dacă în urma faptei rezultă un dezastru, pedeapsa este de închisoare de la 3 la 10 ani.

Art. 433-bis. Atentat la siguranţa centralelor nucleare [1]

Cel care atentează la siguranţa centralelor nucleare sau a instalaţiilor, locurilor sau mijloacelor folosite pentru producerea, conservarea sau transportul materiilor nucleare este pedepsit, atunci când în urma faptei rezultă un pericol pentru siguranţa publică, cu închisoare de la 4 la 8 ani.

Dacă în urma faptei rezultă un dezastru, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 20 de ani.

[1] *Articol introdus de art. 8 alin. 1 din Legea nr. 58 din 28 aprilie 2015.*

Art. 434. Prăbuşirea construcţiilor sau alte dezastre intenţionate

Cel care, în afara cazurilor prevăzute de articolele precedente, comite o faptă cu scopul de a cauza prăbuşirea unei construcţii sau a unei părţi din aceasta sau un alt dezastru, este pedepsit, dacă în urma faptei a rezultat un pericol pentru siguranţa publică, cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Pedeapsa este de închisoare de la 3 la 12 ani dacă prăbuşirea sau dezastrul se produce.

Art. 435. Fabricarea sau deţinerea de materiale explozibile

Cel care, cu scopul de a atenta la siguranţa publică, fabrică, achiziţionează sau deţine dinamită sau alte materiale explozibile, asfixiante, paralizante, toxice sau inflamabile, sau substanţe care servesc la compoziţia sau fabricarea acestora, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Art. 436. Sustragerea, tăinuirea sau stricarea aparatelor pentru protecţie publică împotriva accidentelor

Cel care, cu ocazia unui incendiu, unei inundaţii, unei scufundări, unui naufragiu sau unui alt dezastru sau accident public, sustrage, tăinuieşte, ascunde sau face inutilizabile materiale, aparate sau alte mijloace destinate stingerii incendiului sau lucrărilor de apărare, salvare sau ajutor, ori împiedică în orice fel sau opreşte stingerea incendiului sau efectuarea lucrărilor de apărare sau de asistenţă, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art. 437. Înlăturarea sau omiterea intenţionată a măsurilor de protecţie a muncii

Cel care omite să plaseze instalaţii, aparate sau semnale destinate prevenirii dezastrelor sau accidentelor la locul de muncă, ori le îndepărtează sau le strică, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Dacă în urma faptei rezultă o catastrofă sau un accident, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani.

PARTEA A II-A
Despre delicte de pericol comun prin înşelăciune

Art. 438. Epidemia

Cel care cauzează o epidemie prin răspândirea de germeni patogeni, este pedepsit cu detenţiune pe viaţă. Dacă în urma faptei rezultă moartea mai multor persoane, se aplică pedeapsa cu moartea [1].

[1] *Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de art. 1 din Decretul-lege nr. 224 din 10 august 1944.*

Art. 439. Otrăvirea apelor sau a produselor alimentare

Cel care otrăveşte apele sau produsele destinate alimentaţiei, înainte ca acestea să fie luate sau distribuite pentru consum, este pedepsit cu închisoare de peste 15 ani.

Dacă în urma faptei rezultă moartea cuiva, se aplică pedeapsa cu detenţiunea pe viaţă; şi, în caz de deces a mai multor persoane, se aplică pedeapsa cu moartea [1].

[1] *Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de art. 1 din Decretul-lege nr. 224 din 10 august 1944.*

Art. 440. Alterarea sau contrafacerea produselor alimentare

Cel care contaminează sau alterează ape sau produse destinate alimentaţiei înainte să fie luate sau distribuite pentru consum, făcându-le periculoase pentru sănătatea publică, este pedepsit cu închisoare de la 3 la 10 ani.

Aceeaşi pedeapsă se aplică celui care contrafăce, în mod periculos pentru sănătatea publică, produse alimentare destinate comercializării.

Pedeapsa este majorată dacă sunt alterate sau contrafăcute substanţele medicamentoase.

Art. 441. Alterarea sau contrafacerea altor bunuri în dauna sănătăţii publice

Cel care alterează sau contrafăce, în mod periculos pentru sănătatea publică, bunuri destinate comercializării, altele decât cele indicate la articolul precedent, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani sau cu amendă de peste 309 euro.

Art. 442. Comerţul cu produse alimentare contrafăcute sau alterate

Cel care, fără să existe complicitate la infracţiunile prevăzute de cele trei articole anterioare, deţine în scop de comercializare, pune în vânzare sau distribuie pentru consum ape, produse sau bunuri care au fost otrăvite, contaminate, alterate sau contrafăcute de alţii, în mod periculos pentru sănătatea publică, este supus la pedepsele prevăzute de articolele menţionate.

Art. 443. Comercializarea sau administrarea de medicamente alterate

Cel care deţine pentru comercializare, pune în vânzare sau administrează medicamente alterate sau imperfecte este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi cu amendă de peste 103 euro.

Art. 444. Comercializarea de produse alimentare nocive

Oricine deţine pentru comercializare, pune în vânzare sau distribuie pentru consum produse destinate alimentaţiei, necontrafăcute, nici alterate, dar periculoase pentru sănătatea publică, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi cu amendă de peste 51 euro.

Pedeapsa este micşorată dacă persoana care cumpără sau primeşte produsele ştie de caracterul nociv al acestora.

Art. 445. Administrarea de medicamente în mod periculos pentru sănătatea publică

Cel care, practicând, fie şi abuziv, comerţul cu substanţe medicamentoase, le administrează în felul, calitatea sau cantitatea necorespunzătoare prescripţiilor

medicale, sau diferite de cele declarate sau convenite, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 2 ani şi cu amendă de la 103 euro la 1.032 euro.

Art. 446. Confiscarea obligatorie

În caz de condamnare pentru unul din delictele prevăzute de art. 439, 440, 441 şi 442, dacă în urma faptei a rezultat decesul sau vătămarea gravă sau foarte gravă a unei persoane, confiscarea bunurilor indicate la primul alineat al art. 240 este obligatorie.

Art. 447. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Facilitarea premeditată a uzului de substanţe stupefiante.*

Cel care, fără să fi participat la delictul prevăzut de articolul precedent, foloseşte sau lasă să fie folosit un local, public sau privat, pentru o întâlnire a unor persoane care vin aici pentru a folosi substanţe stupefiante, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 2 ani şi cu amendă de la 20.000 de lire italiene la 400.000 de lire italiene.

Se aplică închisoarea de până la 6 luni sau amenda de la 40.000 de lire italiene la 200.000 de lire italiene celui care intră în localurile respective pentru a folosi substanţe stupefiante." a fost abrogat de art. 110 din Legea nr. 685 din 22 decembrie 1975.

Art. 448. Pedepsele accesorii

Condamnarea pentru unul din delictele prevăzute de această parte implică publicarea sentinţei.

Condamnarea pentru unul din delictele prevăzute de art. 439, 440, 441 şi 442 implică interdicţia de la 5 la 10 ani a practicării profesiei, ocupaţiei, unei activităţi industriale, comerciale sau meseriei, precum şi interdicţia de a deţine funcţii de conducere la persoanele juridice şi la întreprinderi pe aceeaşi perioadă. Condamnarea implică de asemenea publicarea sentinţei în cel puţin două cotidiene naţionale.

PARTEA A III-A
Despre delictele de pericol comun comise din culpă

Art. 449. Delicte de rezultat comise din culpă

Cel care, în afara ipotezelor prevăzute de alin. doi al art. 423-bis produce din culpă un incendiu sau un alt dezastru prevăzut de primul alineat al acestui titlu, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Pedeapsa este dublată dacă este vorba despre o catastrofă feroviară sau despre un naufragiu sau o scufundare a unei nave, folosită la transportul de persoane sau despre prăbuşirea unui aeromobil folosit la transportul de persoane.

Art. 450. Delicte de pericol comise din culpă

Cel care, prin propria acţiune sau inacţiune, din culpă, provoacă sau face să persiste pericolul unui dezastru feroviar, unei inundaţii, unui naufragiu

sau unei scufundări a unei nave sau unei alte ambarcațiuni, este pedepsit cu închisoare de până la 2 ani.

Închisoarea nu este mai mică de un an dacă vinovatul a încălcat o somație specială a autorității date cu scopul înlăturării pericolului.

Art. 451. Nerespectarea din culpă a măsurilor de prevedere sau de apărare împotriva dezastrelor sau accidentelor la locul de muncă

Cel care, din culpă, neglijează să aşeze sau să îndepărteze sau face inutilizabile aparatele sau alte mijloace destinate stingerii unui incendiu, sau salvării sau ajutorului împotriva dezastrelor sau accidentelor la locul de muncă, este pedepsit cu închisoare de până la un an sau cu amendă de la 10 euro la 516 euro.

Art. 452. Delicte comise din culpă împotriva sănătății publice

Cel care comite, din culpă, una din faptele prevăzute de art. 438 şi 439 este pedepsit:

1) cu închisoare de la 3 la 12 ani în cazurile pentru care dispozițiile menționate prevăd pedeapsa cu moartea [1];

2) cu închisoare de la 1 la 5 ani, în cazurile pentru care se stabileşte pedeapsa cu detențiune pe viață;

3) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, în cazul în care art. 439 prevede pedeapsa cu închisoarea.

Când s-a comis din culpă una din faptele prevăzute de art. 440, 441, 442, 443, 444 şi 445 se aplică pedepsele prevăzute aici, reduse, respectiv de la o treime la o şesime.

[1] Pedeapsa cu moartea pentru delictele prevăzute de Codul penal a fost abolită de art. 1 din Decretul-lege nr. 224 din 10 august 1944, care a înlocuit-o cu detențiunea pe viață.

TITLUL VI-bis
Despre delicte împotriva mediului înconjurător [1]

[1] Titlu introdus de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 68 din 22 mai 2015, cu începere din 29 mai 2015, în temeiul dispozițiilor art. 3 alin. 1 din aceeaşi Lege nr. 68/2015.

Art. 452-bis. Poluarea mediului înconjurător [1]

Este pedepsit cu închisoare de la 2 la 6 ani şi cu amendă de la 10.000 euro la 100.000 euro cel care, în mod abuziv, provoacă afectarea sau deteriorarea semnificativă şi apreciabilă:

1) a apelor sau aerului sau a unor porțiuni întinse sau semnificative ale solului sau subsolului;

2) a unui ecosistem, a biodiversității, inclusiv cea agrară, a florei sau faunei.

Atunci când poluarea este produsă într-o rezervație naturală protejată sau supusă unei restricții peisagistice, de mediu, istorice, artistice, arhitectonice sau arheologice, sau în dauna unor specii de animale sau de plante protejate, pedeapsa este sporită.

(1) Articol introdus de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 68 din 22 mai 2015, care a introdus întregul Titlu VI-bis cu începere de la data de 29 mai 2015, în temeiul dispozițiilor de la art. 3 alin. 1 din aceeași Lege nr. 68/2015.

Art. 452-ter. Decesul sau vătămările drept consecință a delictului de poluare a mediului înconjurător (1)

Dacă din una din faptele de la art. 452-bis are, drept consecință nedorită de cel vinovat, o vătămare corporală, cu excepția cazurilor în care boala are o durată de cel mult 20 de zile, se aplică pedeapsa cu închisoare de la 2 ani și 6 luni la 7 ani; dacă are ca urmare o vătămare gravă, pedeapsa cu închisoare de la 3 la 8 ani; dacă are ca urmare o vătămare foarte gravă, pedeapsa cu închisoare de la 4 la 9 ani; dacă are ca urmare decesul, pedeapsa cu închisoare de la 5 la 10 ani.

În cazul decesului mai multor persoane, vătămării mai multor persoane sau decesului uneia sau mai multor persoane și vătămării uneia sau mai multor persoane, se aplică pedeapsa care ar trebui să se aplice pentru cazul mai grav, majorată până la triplare, dar pedeapsa cu închisoarea nu poate depăși 20 de ani.

(1) Articol introdus de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 68 din 22 mai 2015, care a introdus întregul Titlu VI-bis cu începere de la data de 29 mai 2015, în temeiul dispozițiilor de la art. 3 alin. 1 din aceeași Lege nr. 68/2015.

Art. 452-quater. Dezastrul de mediu (1)

În afara cazurilor prevăzute de art. 434, cel care provoacă în mod abuziv un dezastru de mediu este pedepsit cu închisoare de la 5 la 15 ani.

Constituie dezastru de mediu alternativ:

1) afectarea ireversibilă a echilibrului unui ecosistem;

2) afectarea echilibrului unui ecosistem a cărui eliminare se dovedește a fi deosebit de oneroasă și realizabilă numai prin măsuri excepționale;

3) afectarea siguranței publice din cauza descoperirii faptei în urma extinderii afectării sau efectelor sale dăunătoare sau din cauza numărului de persoane vătămate sau expuse unui pericol.

Atunci când dezastrul este provocat într-o rezervație naturală protejată sau supusă unei restricții peisagistice, de mediu, istorice, artistice, arhitectonice sau arheologice, sau în dauna unor specii de animale sau de plante protejate, pedeapsa este majorată.

(1) Articol introdus de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 68 din 22 mai 2015, care a introdus întregul Titlu VI-bis cu începere de la data de 29 mai 2015, în temeiul dispozițiilor de la art. 3 alin. 1 din aceeași Lege nr. 68/2015.

Art. 452-quinquies. Delicte din culpă împotriva mediului înconjurător [1]

Dacă una din faptele prevăzute de art. 452-bis şi 452-quater este comisă din culpă, pedepsele prevăzute de aceleaşi articole sunt micşorate de la o treime la două treimi.

Dacă din comiterea faptelor prevăzute la alineatul precedent decurge pericolul poluării mediului înconjurător sau al dezastrului de mediu, pedepsele sunt ulterior micşorate cu o treime.

[1] Articol introdus de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 68 din 22 mai 2015, care a introdus întregul Titlu VI-bis cu începere de la data de 29 mai 2015, în temeiul dispoziţiilor de la art. 3 alin. 1 din aceeaşi Lege nr. 68/2015.

Art. 452-sexies. Traficul şi abandonarea materialului cu nivel înalt de radioactivitate [1]

Exceptând cazul în care fapta constituie o infracţiune mai gravă, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 6 ani şi cu amendă de la 10.000 euro la 50.000 euro cel care în mod abuziv cedează, cumpără, primeşte, transportă, importă, exportă, procură pentru alţii, deţine, transferă, abandonează sau se aruncă ilegal materialul cu nivel înalt de radioactivitate.

Pedeapsa prevăzută la primul alineat este majorată dacă din faptă decurge pericolul afectării sau deteriorării:

1) apelor sau aerului, sau unor porţiuni întinse sau semnificative ale solului sau subsolului;

2) unui ecosistem, biodiversităţii, inclusiv cea agrară, florei sau faunei.

Dacă din această faptă decurge un pericol pentru viaţa sau integritatea persoanelor, pedeapsa este sporită până la jumătate.

[1] Articol introdus de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 68 din 22 mai 2015, care a introdus întregul Titlu VI-bis cu începere de la data de 29 mai 2015, în temeiul dispoziţiilor de la art. 3 alin. 1 din aceeaşi Lege nr. 68/2015.

Art. 452-septies. Împiedicarea controlului [1]

Exceptând cazul în care fapta constituie o infracţiune mai gravă, cel care împiedicând accesul, montând obstacole sau schimbând artificial starea locurilor, împiedică, încurcă sau evită activitatea de pază şi control de mediu şi de siguranţă şi igienă a muncii sau compromite rezultatele acesteia, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

[1] Articol introdus de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 68 din 22 mai 2015, care a introdus întregul Titlu VI-bis cu începere de la data de 29 mai 2015, în temeiul dispoziţiilor de la art. 3 alin. 1 din aceeaşi Lege nr. 68/2015.

Art. 452-octies. Circumstanţe agravante [1]

Atunci când gruparea de la art. 416 este destinată, în mod exclusiv sau concomitent, scopului de a comite unul din delictele prevăzute de acest titlu, pedepsele prevăzute de acelaşi art. 416 sunt sporite.

Atunci când gruparea prevăzută la art. 416-bis are scopul de a comite unul din delictele prevăzute de acest titlu ori de a dobândi gestionarea sau controlul activităților economice, concesionărilor, autorizațiilor, antreprenoriatelor sau serviciilor publice în materie de mediu, pedepsele prevăzute de același art. 416-bis sunt majorate.

Pedepsele prevăzute la alin. 1 și 2 sunt majorate de la o treime la jumătate dacă din grupare fac parte funcționari publici sau însărcinați cu o funcție publică ce exercită funcții sau desfășoară activități în materie de mediu.

[1] *Articol introdus de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 68 din 22 mai 2015, care a introdus întregul Titlu VI-bis cu începere de la data de 29 mai 2015, în temeiul dispozițiilor de la art. 3 alin. 1 din aceeași Lege nr. 68/2015.*

Art. 452-novies. Circumstanța agravantă de mediu [1]

Atunci când o faptă prevăzută deja drept infracțiune este comisă cu scopul de a săvârși unul sau mai multe din delictele prevăzute de acest titlu, de Decretul-lege nr. 152 din 3 aprilie 2006 sau de o altă dispoziție legală pentru protecția mediului înconjurător, sau dacă în urma comiterii faptei decurge încălcarea uneia sau mai multor norme prevăzute de Decretul-lege citat nr. 152 din 2006 sau de o altă lege care protejează mediul, pedeapsa în primul caz este majorată de la o treime la jumătate și în al doilea caz este sporită cu o treime. În orice caz se poate demara procedura din oficiu pentru această infracțiune.

[1] *Articol introdus de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 68 din 22 mai 2015, care a introdus întregul Titlu VI-bis cu începere de la data de 29 mai 2015, în temeiul dispozițiilor de la art. 3 alin. 1 din aceeași Lege nr. 68/2015.*

Art. 452-decies. Căința activă [1]

Pedepsele prevăzute pentru delictele indicate în acest titlu, pentru delictul de constituire a unui grup infracțional organizat de la art. 416 agravat în temeiul art. 452-octies, precum și pentru delictul de la art. 260 din Decretul-lege nr. 152 din 3 aprilie 2006, cu modificări ulterioare, sunt micșorate de la jumătate la două treimi față de cel care face eforturi pentru a evita ca activitatea infracțională să conducă la consecințe ulterioare sau, înainte de declararea deschiderii dezbaterii în primă instanță, se ocupă concret de punerea în siguranță, asanarea și, dacă este posibil, readucerea la starea inițială a locurilor, și micșorate de la o treime la jumătate față de cel care ajută concret poliția sau instanța la reconstituirea faptei, la identificarea autorilor sau la sustragerea resurselor importante pentru comiterea delictelor.

Dacă judecătorul, la cererea inculpatului, înainte să declare deschisă dezbaterea în primă instanță, dispune suspendarea procedurii pe o perioadă adecvată, oricum nu mai mare de 2 ani și care poate fi prelungită pe o perioadă maximă de un an ulterior, cu scopul de a permite activitățile de la alineatul precedent în curs de executare, cursul prescripției este suspendat.

[1] Articol introdus de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 68 din 22 mai 2015, care a introdus întregul Titlu VI-bis cu începere de la data de 29 mai 2015, în temeiul dispozițiilor de la art. 3 alin. 1 din aceeași Lege nr. 68/2015.

Art. 452-undecies. Confiscarea [1]

În caz de condamnare sau de aplicare a pedepsei la cererea părților, potrivit art. 444 din Codul de procedură penală, pentru delictele prevăzute de art. 452-bis, 452-quater, 452-sexies, 452-septies și 452-octies din acest Cod, este întotdeauna dispusă confiscarea bunurilor care constituie produsul sau profitul infracțiunii sau care au servit la comiterea infracțiunii, exceptând cazul când aparțin unor persoane neimplicate în infracțiune.

Atunci când, în urma condamnării pentru unul din delictele prevăzute de prezentul titlu, a fost dispusă confiscarea bunurilor, iar aceasta nu este posibilă, judecătorul identifică bunurile de valoare echivalentă pe care le deține condamnatul chiar și indirect sau printr-o altă persoană și dispune confiscarea acestora.

Bunurile confiscate în baza alineatelor precedente sau eventualele lor profituri sunt pune la dispoziția administrației publice competente și folosite pentru asanarea locurilor.

Norma privind confiscarea nu se aplică în cazul în care inculpatul s-a ocupat eficient de punerea în siguranță și, dacă este necesar, de activitatea de asanare și refacere a locurilor afectate.

[1] Articol introdus de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 68 din 22 mai 2015, care a introdus întregul Titlu VI-bis cu începere de la data de 29 mai 2015, în temeiul dispozițiilor de la art. 3 alin. 1 din aceeași Lege nr. 68/2015.

Art. 452-duodecies. Readucerea locurilor la starea inițială [1]

Atunci când pronunță sentința de condamnare sau de aplicare a pedepsei la cererea părților, potrivit art. 444 din Codul de procedură penală pentru fiecare din delictele prevăzute de acest titlu, judecătorul dispune recuperarea și, dacă este posibil din punct de vedere tehnic, refacerea locurilor, punând executarea în sarcina condamnatului și a indivizilor indicați la art. 197 din acest Cod.

La refacerea locurilor așa cum prevede alineatul anterior se aplică dispozițiile de la titlul II din partea a șasea a Decretului-lege nr. 152 din 3 aprilie 2006, în materie de refacere a mediului înconjurător.

[1] Articol introdus de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 68 din 22 mai 2015, care a introdus întregul Titlu VI-bis cu începere de la data de 29 mai 2015, în temeiul dispozițiilor de la art. 3 alin. 1 din aceeași Lege nr. 68/2015.

Art. 452-terdecies. Nerespectarea obligației de restabilire a situației anterioare [1]

Exceptând cazul în care fapta constituie o infracțiune mai gravă, cel care, fiind obligat prin lege, prin ordin al judecătorului sau al unei autorități publice,

nu se ocupă de asanare, de refacere sau de recuperarea stării inițiale a locurilor este pedepsit cu închisoare de la 1 la 4 ani și cu amendă de la 20.000 euro la 80.000 euro.

[1] Articol introdus de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 68 din 22 mai 2015, care a introdus întregul Titlu VI-bis cu începere de la data de 29 mai 2015, în temeiul dispozițiilor de la art. 3 alin. 1 din aceeași Lege nr. 68/2015.

TITLUL VII
Despre delicte împotriva încrederii publice

PARTEA I
Despre falsificarea de monede, de cărți de credit public și de timbre

Art. 453. Falsificarea de monede, răspândirea și introducerea în țară, prin înțelegere, de monede falsificate

Este pedepsit cu închisoare de la 3 la 12 ani și cu amendă de la 516 euro la 3.098 euro:

1) cel care contrafăce monede naționale sau străine, care au în curs legal în țară sau în afara țării;

2) cel care falsifică în orice fel monede autentice, dând impresia unei valori mai mari;

3) cel care, fără să fie complice la contrafacere sau falsificare, dar prin înțelegere cu cel care a făcut-o sau cu un intermediar, introduce pe teritoriul statului, deține, cheltuie sau pune altfel în circulație monede contrafăcute sau falsificate;

4) cel care, în scopul punerii în circulație, cumpără sau primește de la cel care le-a falsificat sau de la un intermediar, monezi contrafăcute sau falsificate.

Aceeași pedeapsă se aplică celui care, fiind autorizat legal să le producă, fabrică în mod nelegitim, abuzând de instrumentele sau de materialele pe care le are la dispoziție, cantități de monede în plus față de cele prevăzute [1].

Pedeapsa este redusă cu o treime atunci când acțiunile de la alin. 1 și 2 au drept obiect monede care încă nu au un curs legal și termenul de punere în circulație al acesteia este stabilit [1].

[1] Alineat adăugat de art. 1 alin. 1 lit. a) din Decretul-lege nr. 125 din 21 iunie 2016.

Art. 454. Falsificarea de monede

Cel care falsifică monede având calitatea indicată la articolul precedent, micșorându-le în orice fel valoarea sau, față de monedele falsificate astfel comite una din faptele indicate la punctele 3 și 4 ale acestui articol, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani și cu amendă de la 103 euro la 516 euro.

Art. 455. Răspândirea şi introducerea în ţară, fără înţelegere, a monedelor falsificate

Cel care, în afara cazurilor prevăzute de cele două articole precedente, introduce pe teritoriul statului, cumpără sau deţine monede contrafăcute sau falsificate, în scopul de a le pune în circulaţie, sau le cheltuie ori le pune altfel în circulaţie, este supus la pedepsele prevăzute de articolele menţionate, reduse cu o treime până la jumătate.

Art. 456. Circumstanţe agravante

Pedepsele stabilite la art. 453 şi 455 sunt majorate dacă din faptele prevăzute aici rezultă o micşorare a preţului valutei sau a titlurilor de stat sau este compromisă credibilitatea lor pe pieţele interne sau externe.

Art. 457. Punerea în circulaţie de monede falsificate primite cu bună credinţă

Cel care cheltuie sau pune altfel în circulaţie monede contrafăcute sau falsificate, primite de el cu bună-credinţă, este pedepsit cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă până la 1.032 euro.

Art. 458. Echivalarea cărţilor de credit public cu monedele

Conform legii penale, cărţile de credit public sunt echivalente cu monedele.

Prin carte de credit public se înţelege, pe lângă cele care au un curs legal ca monedă, cărţile sau cupoanele la purtător emise de Guverne şi toate celelalte care circulă legal eliberate de instituţii autorizate în acest scop.

Art. 459. Falsificarea de timbre, introducerea în ţară, cumpărarea, deţinerea sau punerea în circulaţie a timbrelor falsificate

Dispoziţiile de la art. 453, 455 şi 457 se aplică şi la contrafacerea sau falsificarea timbrelor şi la introducerea pe teritoriul ţării sau la cumpărarea, deţinerea şi punerea în circulaţie a timbrelor contrafăcute; dar pedepsele sunt reduse cu o treime.

Conform legii penale, prin timbre se înţelege hârtia timbrată, mărcile de timbru, timbrele şi alte valori echivalate cu acestea de legi speciale.

Art. 460. Contrafacerea hârtiei filigranate utilizată pentru fabricarea de cărţi de credit public sau de timbre

Cel care contrafăce hârtia filigranată care se foloseşte pentru fabricarea cărţilor de credit public sau de timbre ori cumpără, deţine sau înstrăinează această hârtie contrafăcută, este pedepsit, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, cu închisoare de la 2 la 6 ani şi cu amendă de la 309 euro la 1.032 euro.

Art. 461. Fabricarea sau deţinerea de filigrane sau de instrumente destinate falsificării de monede, de timbre sau de hârtie filigranată

Cel care fabrică, cumpără, deţine sau înstrăinează filigrane, programe şi date sau instrumente destinate exclusiv contrafacerii sau falsificării de monede

(art. 458 din Codul penal), de timbre (art. 459 din Codul penal) sau de hârtie filigranată este pedepsit, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, cu închisoare de la 1 la 5 ani și cu amendă de la 103 euro la 516 euro (art. 28, 29, 32, 463, 464 din Codul penal)[1].

Aceeași pedeapsă se aplică dacă acțiunile prevăzute la alin. 1 au drept obiect holograme sau alte componente ale monedei destinate să asigure protecția împotriva contrafacerii sau falsificării [2].

[1] *Alineat modificat astfel de art. 5 din Legea nr. 350 din 25 septembrie 2001, în textul modificat de respectiva lege și, ulterior, de art. 1 alin. 1 lit. b) pct. 1) și 2) din Decretul-lege nr. 125 din 21 iunie 2016.*

[2] *Alineat adăugat de art. 5 din Legea nr. 350 din 25 septembrie 2001.*

Art. 462. Falsificarea de bilete ale întreprinderilor de transport public

Cel care contrafăce sau falsifică bilete de transport pe calea ferată sau ale întreprinderilor de transport public, sau, nefiind complice la contrafacere sau falsificare, cumpără sau deține în scopul de a le pune în circulație sau pune în circulație aceste bilete contrafăcute sau falsificate, este pedepsit cu închisoare de până la 1 an și cu amendă de la 10 euro la 206 euro.

Art. 463. Cazuri de nepedepsire

Nu se pedepsește cel care, comițând una din faptele prevăzute de articolele anterioare, reușește, mai înainte ca autoritatea să fie informată, să împiedice contrafacerea, falsificarea, fabricarea sau circulația bunurilor indicate la aceste articole.

Art. 464. Uzul de timbre contrafăcute sau falsificate

Cel care, fără să participe la contrafacere sau falsificare, face uz de timbre contrafăcute sau falsificate, este pedepsit cu închisoare până la 3 ani și cu amendă până la 516 euro.

Dacă valorile au fost primite cu bună-credință se aplică pedeapsa stabilită de art. 457, redusă cu o treime.

Art. 465. Uzul de bilete falsificate ale întreprinderilor de transport public

Cel care, fără să participe la contrafacere sau falsificare, face uz de bilete de transport pe calea ferată sau ale altor întreprinderi de transport public, contrafăcute sau falsificate, este pedepsit cu sancțiunea administrativă bănească de la 103 euro la 619 euro.

Dacă biletele au fost primite cu bună-credință, se aplică sancțiunea amenzii administrative de la 51 euro la 309 euro.

Art. 466. Falsificarea semnelor la timbre sau la biletele utilizate și folosirea obiectelor falsificate în acest fel

Cel care șterge sau face să dispară în orice fel de pe timbre sau de pe biletele de transport pe calea ferată sau ale altor întreprinderi de transport public,

semnele adăugate pentru indicarea utilizării lor, este pedepsit, atunci când face uz sau lasă pe alţii să facă uz de ele, cu sancţiunea amenzii administrative de la 103 euro la 619 euro.

La aceeaşi sancţiune este supus cel care, fără a fi participat la falsificare, face uz de timbre sau de bilele falsificate. Dacă bunurile au fost primite cu bună-credinţă, se aplică sancţiunea administrativă a amenzii de la 51 euro la 309 euro.

Art. 466-bis. Confiscarea [1]

În cazul condamnării sau aplicării pedepsei la cererea părţilor, în temeiul art. 444 din Codul de procedură penală, pentru unul din delictele prevăzute la art. 453, 454, 455, 460 şi 461 se dispune întotdeauna confiscarea bunurilor care au servit sau au fost destinate comiterii infracţiunii şi a bunurilor care sunt produsul, preţul sau profitul acesteia, cu excepţia cazului în care aparţin unei persoane neimplicate în infracţiune sau, în cazul în care condamnatul nu le mai are, în sumă echivalentă cu profitul, produsul sau preţul infracţiunii. Se aplică alin. 3 de la art. 322-ter.

[1] *Articol introdus de art. 2 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 202 din 29 octombrie 2016.*

PARTEA A II-A
Despre falsificarea sigiliilor, instrumentelor sau însemnelor de autentificare, certificare sau recunoaştere

Art. 467. Contrafacerea sigiliului statului şi uzul sigiliului contrafăcut

Cel care contrafăce sigiliul statului, destinat să fie aplicat pe actele Guvernului sau, fără să participe la contrafacere, face uz de acest sigiliu contrafăcut, este pedepsit cu închisoare de la 3 la 6 ani şi cu amendă de la 103 euro la 2.065 euro.

Art. 468. Contrafacerea de alte sigilii publice sau instrumente destinate autentificării publice sau certificării şi uzul de asemenea sigilii şi instrumente contrafăcute

Cel care contrafăce sigiliul unei instituţii publice sau a unui birou public sau, fără să participe la contrafacere, face uz de acest sigiliu contrafăcut, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani şi cu amendă de la 103 euro la 1.032 euro. Aceeaşi pedeapsă se aplică celui care contrafăce alte instrumente destinate autentificării publice sau certificării sau, fără să participe la contrafacere, face uz de aceste instrumente.

Art. 469. Contrafacerea impresiunilor unei autentificări sau certificări publice

Cel care, prin mijloace diferite de instrumentele indicate la articolele precedente, contrafăce impresiunile unei autentificări sau certificări publice, sau, fără să participe la contrafacere, face uz de lucrul care poartă impresiunea

contrafăcută, este supus la pedepsele stabilite la articolele menționate, reduse cu o treime.

Art. 470. Vânzarea sau cumpărarea de bunuri cu impresiuni contrafăcute ale autentificării sau certificării publice

Cel care, fără să participe la infracțiunile prevăzute de articolele precedente, pune în vânzare sau cumpără bunuri pe care se află impresiuni contrafăcute ale unei autentificări sau certificări publice, este supus la pedepsele stabilite pentru infracțiunile menționate.

Art. 471. Uzul abuziv de sigilii și instrumente adevărate

Cel care, procurându-și sigilii adevărate sau instrumente adevărate destinate autentificării sau certificării publice, face uz de ele în dauna altuia sau pentru obținerea de profit de către sine sau alții, este pedepsit cu închisoare până la 3 ani și cu amendă până la 309 euro.

Art. 472. Uz sau deținere de măsuri sau greutăți cu marcaj fals

Cel care face uz, în dauna altuia, de măsuri sau greutăți cu marcaj contrafăcut sau falsificat, sau falsificate în orice fel, este pedepsit cu închisoare până la 6 luni sau cu amendă până la 516 euro.

Aceeași pedeapsă se aplică celui care în practicarea unei activități comerciale sau într-un magazin deschis publicului, deține măsuri sau greutăți cu marcaj contrafăcut sau falsificat, sau falsificate oricum.

Conform legii penale, în denumirea de măsuri sau greutăți este inclus orice instrument folosit pentru a măsura sau a cântări.

Art. 473. Contrafacere, falsificare sau uz de semne distinctive, de creații sau produse industriale

Cel care, având posibilitatea de a afla de existența titlului de proprietate industrială contrafăce sau falsifică mărci sau semne distinctive, naționale sau străine, ale produselor industriale sau cel care, fără să participe la contrafacere sau falsificare, face uz de aceste mărci sau semne contrafăcute sau falsificate, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani și cu amendă de la 2.500 euro la 25.000 euro.

Este supus la pedeapsa cu închisoare de la 1 la 4 ani și cu amendă de la 3.500 euro la 35.000 euro cel care contrafăce sau falsifică brevete, proiecte sau modele industriale, naționale sau străine, sau, fără a fi complice la contrafacere sau falsificare, face uz de aceste brevete, proiecte sau modele contrafăcute sau falsificate.

Infracțiunile prevăzute de alin. 1 și 2 sunt pasibile de pedeapsă cu condiția să fie respectate normele legilor interne, ale regulamentelor comunitare și ale convențiilor internaționale privind protecția proprietății intelectuale sau industriale.

(1) Articolul care prevedea: „Cel care contrafăce sau falsifică mărci sau semne distinctive, naţionale sau străine, ale creaţiilor sau produselor industriale sau, fără să fie complice la contrafacere sau falsificare, face uz de aceste mărci sau semne contrafăcute sau falsificate, este pedepsit cu închisoare până la 3 ani şi cu amendă până la 2.065 euro.

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care contrafăce sau falsifică brevete, proiecte sau modele industriale, naţionale sau străine, sau, fără să participe la contrafacere sau falsificare, face uz de aceste brevete, proiecte sau modele contrafăcute sau falsificate.

Dispoziţiile precedente se aplică cu condiţia să fi fost respectate normele legilor interne sau ale convenţiilor internaţionale asupra protecţiei proprietăţii intelectuale sau industriale." a fost înlocuit astfel de art. 15 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 99 din 23 iulie 2009.

Art. 474. Introducerea în ţară şi comercializarea produselor cu semne false (1)

În afara cazurilor de complicitate la delictele prevăzute de art. 473, cel care introduce pe teritoriul ţării, pentru a obţine un folos, produse industriale, cu mărci sau alte semne distinctive, naţionale sau străine, contrafăcute sau falsificate, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 4 ani şi cu amendă de la 3.500 euro la 35.000 euro.

În afara cazurilor de complicitate la contrafacere, falsificare, introducere pe teritoriul ţării, cel care deţine pentru a vinde, pune în vânzare sau pune altfel în circulaţie, pentru a obţine un folos, produsele prevăzute la alin. 1 este pedepsit cu închisoare până la 2 ani şi cu amendă până la 20.000 euro.

Delictele prevăzute de alin. 1 şi 2 sunt pasibile de pedeapsă cu condiţia să fie respectate normele legilor interne, ale regulamentelor comunitare şi ale convenţiilor internaţionale privind protecţia proprietăţii intelectuale sau industriale.

(1) Articolul care prevedea: „Cel care, în afara cazurilor de complicitate la delictele prevăzute de articolul precedent, introduce pe teritoriul ţării pentru comercializare, deţine pentru a vinde sau pune în vânzare sau pune altfel în circulaţie creaţii sau produse industriale, cu mărci sau semne distinctive, naţionale sau străine, contrafăcute sau falsificate, este pedepsit cu închisoare până la 2 ani şi cu amendă până la 2.065 euro.

Se aplică dispoziţia ultimului paragraf al articolului precedent." a fost înlocuit astfel de art. 15 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 99 din 23 iulie 2009.

Art. 474-bis. Confiscarea (1)

În cazurile prevăzute la art. 473 şi 474 se dispune întotdeauna, cu respectarea drepturilor persoanei vătămate la restituiri şi la despăgubire, confiscarea bunurilor care au servit sau au fost destinate comiterii infracţiunii şi a bunurilor care fac obiectul, produsul, preţul sau profitul acesteia, indiferent cui îi aparţin.

Atunci când nu este posibil să se execute măsura prevăzută la primul alineat, judecătorul dispune confiscarea bunurilor deţinute de inculpat în echivalent corespunzător profitului. Se aplică alin. 3 al art. 322-ter.

Se aplică dispoziţiile art. 240 alin. 3 şi 4, dacă este vorba despre bunuri care au servit sau au fost destinate comiterii infracţiunii, sau sunt obiectul, produsul, preţul sau profitul acesteia, aparţinând persoanei neimplicate în infracţiunea respectivă, dacă aceasta dovedeşte că nu a putut prevedea folosirea ilicită, chiar şi ocazională, sau originea ilicită şi că a fost neatentă.

Dispoziţiile acestui articol se respectă şi în cazul aplicării pedepsei la cererea părţilor, potrivit titlului II al cărţii VI a Codului de procedură penală.

(1) Acest articol a fost introdus de art. 15 alin. 1 lit. c), din Legea nr. 99 din 23 iulie 2009.

Art. 474-ter. Circumstanţa agravantă (1)

Dacă, în afara cazurilor prevăzute la art. 416, delictele pedepsite de art. 473 şi 474 alin. 1 sunt comise în mod sistematic sau prin pregătirea de mijloace şi activităţi organizate, pedeapsa este de închisoare de la 2 la 6 ani şi de amendă de la 5.000 euro la 50.000 euro.

Se aplică pedeapsa cu închisoarea de până la 3 ani şi amenda de până la 30.000 euro dacă este vorba despre delictele pedepsite de art. 474 alin. 2.

(1) Acest articol a fost introdus de art. 15 alin. 1 lit. c), din Legea nr. 99 din 23 iulie 2009.

Art. 474-quater. Circumstanţa atenuantă (1)

Pedepsele prevăzute la art. 473 şi 474 sunt reduse cu jumătate până la două treimi faţă de vinovatul care face eforturi pentru a ajuta concret poliţia sau instanţa la acţiunea de combatere a delictelor prevăzute la respectivele art. 473 şi 474, precum şi la strângerea de elemente relevante pentru reconstituirea faptelor şi pentru identificarea sau prinderea complicilor sau pentru identificarea instrumentelor necesare comiterii delictelor respective sau avantajelor decurge din ele.

(1) Acest articol a fost introdus de art. 15 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 99 din 23 iulie 2009.

Art. 475. Pedeapsa accesorie

Condamnarea pentru unul din delictele prevăzute de cele două articole precedente implică publicarea sentinţei.

PARTEA A III-A
Despre falsul în acte

Art. 476. Falsul material în acte oficiale comis de funcţionarul public

Funcţionarul public care, în exercitarea funcţiilor sale, pregăteşte, în întregime sau în parte, un act fals sau falsifică un act adevărat, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 6 ani.

Dacă falsul priveşte un act sau o parte dintr-un act care să ateste până la înscrierea în fals, închisoarea este de la 3 la 10 ani.

Art. 477. Falsul material comis de funcționarul public în certificate sau autorizații administrative

Funcționarul public care, în exercitarea funcțiilor sale, contrafăce sau falsifică certificate sau autorizații administrative, ori prin contrafacere sau falsificare face să pară îndeplinite condițiile cerute pentru valabilitatea lor, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. 478. Falsul material comis de funcționarul public în copii autentice ale actelor publice sau private și în atestate asupra conținutului actelor

Funcționarul public care în exercitarea funcțiilor sale, presupunând existența unui act oficial sau sub semnătură privată, simulează că face o copie a acestuia și o eliberează în formă legală, sau eliberează o copie a unui act oficial sau privat diferit de original, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 4 ani.

Dacă falsul privește un act sau o parte dintr-un act, care atestă până la denunțarea falsului, închisoarea este de la 3 la 8 ani.

Dacă falsul este comis de funcționarul public într-un atestat asupra conținutului actelor, publice sau private, pedeapsa este de închisoare de la 1 la 3 ani.

Art. 479. Falsul intelectual în acte oficiale comis de funcționarul public

Funcționarul public care, primind sau pregătind un act în exercitarea funcțiilor sale, atestă în mod fals că o faptă a fost făcută de el sau că s-a produs în prezența sa, sau atestă că a primit declarații ce nu i-au fost date, sau omite ori falsifică declarații primite de el, sau atestă în mod fals fapte a căror acțiune este destinată să demonstreze adevărul, este supus la pedepsele stabilite de art. 476.

Art. 480. Falsul intelectual comis de funcționarul public în certificate sau autorizații administrative

Funcționarul public care în exercitarea funcțiilor sale atestă în mod fals, în certificate sau autorizații administrative, fapte a căror veridicitate urmează să o demonstreze actul, este pedepsit cu închisoare de la 3 luni la 2 ani.

Art. 481. Falsul intelectual în certificate comis de persoane care practică un serviciu de utilitate publica

Cel care, în exercitarea unei profesii medicale sau avocățești sau a unui alt serviciu de utilitate publică atestă în mod fals, într-un certificat, fapte a căror veridicitate este destinat să o dovedească actul, este pedepsit cu închisoare până la un an sau cu amendă de la 51 euro la 516 euro.

Aceste pedepse se aplică împreună dacă falsul este comis în vederea obținerii unui profit.

Art. 482. Falsul material comis de un privat

Dacă una din faptele prevăzute de art. 476, 477 și 478 este comisă de un privat sau de un funcționar public în afara exercițiului funcțiilor sale, se aplică pedepsele stabilite la acele articole, reduse cu o treime.

Art. 483. Falsul intelectual comis de un privat în acte oficiale

Cel care atestă în mod fals funcționarului public, într-un act oficial, fapte a căror veridicitate este destinat să o dovedească actul, este pedepsit cu închisoare până la 2 ani.

Dacă este vorba despre atestări false în acte de stare civilă, închisoarea nu poate fi mai mică de 3 luni.

Art. 484. Falsul în registre şi notificări

Cel care, fiind obligat prin lege să facă înregistrări supuse inspecției autorității de securitate publică, sau să facă notificări acestei autorități privind propriile operațiuni industriale, comerciale sau profesionale, scrie sau lasă să se scrie mențiuni false, este pedepsit cu închisoare până la 6 luni sau cu amenda până la 309 euro.

Art. 485. Falsul în înscrisuri sub semnătură privată [1]

(...)

[1] *Articol abrogat de art. 1 alin. 1 lit. a) din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016; a se vedea şi art. 4 alin. 4 lit. a) din acelaşi Decret-lege nr. 7/2016.*

Art. 486. Falsul în hârtia semnată în alb. Actul privat [1]

(...)

[1] *Articol abrogat de art. 1 alin. 1 lit. b) din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016; a se vedea şi art. 4 alin. 4 lit. b) din acelaşi Decret-lege nr. 7/2016.*

Art. 487. Falsul în hârtia semnată în alb. Actul public

Funcționarul public care, abuzând de o hârtie semnată în alb, în posesia căreia a intrat datorită funcției sale sau a unui titlu care implică obligația sau dreptul de a o completa, scrie pe ea sau pune pe cineva să scrie un act oficial diferit de cel pe care era obligat sau autorizat să-l facă, este supus pedepselor prevăzute de art. 479 şi 480.

Art. 488. Alte falsuri în hârtia semnată în alb. Aplicabilitatea dispozițiilor asupra falsurilor materiale [1]

În cazurile de fals într-o hârtie semnată în alb diferite de cele prevăzute de art. 487 se aplică dispozițiile asupra falsurilor materiale în acte oficiale.

[1] *Articol înlocuit astfel de art. 2 alin. 1 lit. a) din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016.*

Art. 489. Uz de acte false

Cel care, fără a fi complice la comiterea falsului, face uz de acte false, este supus pedepselor prevăzute de articolele precedente, reduse cu o treime.

(...) [1].

[1] *Alineat abrogat de art. 2 alin. 1 lit. b) din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016; a se vedea şi art. 4 alin. 4 lit. d) din acelaşi Decret-lege nr. 7/2016.*

Art. 490. Suprimarea, distrugerea şi tăinuirea de acte adevărate

Cel care, în întregime sau parţial, distruge, suprimă sau ascunde un act oficial adevărat ori, cu scopul de a obţine pentru sine sau alţii un folos sau de a provoca altora un prejudiciu, distruge, suprimă sau ascunde un testament olograf, o cambie sau un alt titlu de credit transmisibil prin transfer sau la purtător adevărate, este supus la pedepsele prevăzute de art. 476, 477 şi 482, conform diferenţelor conţinute de acestea [1].

(...) [2]

[1] *Alineat înlocuit astfel de art. 2 alin. 1 lit. c) din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016.*

[2] *Alineat abrogat de art. 2 alin. 1 lit. c) din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016.*

Art. 491. Falsul în testamentul olograf, cambie sau titluri de credit [1]

Dacă unul din falsurile prevăzute de articolele precedente priveşte un testament olograf, o cambie sau un alt titlu de credit transmisibil prin transfer sau la purtător, iar fapta este comisă cu scopul de a obţine pentru sine sau pentru alţii un folos sau de a provoca altora un prejudiciu, se aplică pedepsele prevăzute în prima parte a art. 476 şi la art. 482.

În caz de contrafacere sau falsificare a unuia din actele de la primul alineat, cel care face uz, fără să existe complicitate la falsificare, este supus pedepsei prevăzută de art. 489 pentru uz de act oficial fals.

[1] *Articol înlocuit astfel de art. 2 alin. 1 lit. d) din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016.*

Art. 491-bis. Documente informatice

Dacă unul din falsurile prevăzute de prezenta parte priveşte un document informatic oficial având eficienţă probatorie, se aplică dispoziţiile aceleiaşi părţi privind actele oficiale.

[1] *Articol adăugat de art. 3 al Legii nr. 547 din 23 decembrie 1993 şi ulterior înlocuit astfel de art. 2 alin. 1 lit. e) din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016.*

Art. 492. Copii autentice care ţin locul originalelor lipsă

Prin efectele dispoziţiilor precedente, în denumirea de acte oficiale şi de înscrisuri private sunt incluse actele originale şi copiile autentice ale acestora, atunci când, conform legii, ţin locul originalelor care lipsesc.

Art. 493. Falsurile comise de angajaţi publici însărcinaţi cu o funcţie publică

Dispoziţiile de la articolele precedente asupra falsurilor comise de funcţionarii publici se aplică de asemenea la angajaţii statului sau ai unei alte instituţii publice, însărcinaţi cu o funcţie publică, referitor la actele pe care aceştia le eliberează în exercitarea atribuţiilor lor.

Art. 493-bis. Cazuri de urmărire în urma plângerii [1]

Delictele prevăzute de art. 490 şi 491, atunci când privesc o cambie sau un titlu de credit transmisibil prin transfer sau la purtător, se pedepsesc în urma plângerii persoanei vătămate.

Se procedează din oficiu dacă faptele prevăzute de articolele de la precedentul alineat privesc un testament olograf.

[1] *Articol înlocuit astfel de art. 2 alin. 1 lit. f) din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016.*

PARTEA A IV-A
Despre falsul privind identitatea

Art. 494. Substituirea de persoană

Cel care, cu scopul de a obţine pentru sine sau pentru alţii un folos sau de a produce altora o pagubă, induce pe cineva în eroare, substituindu-şi propria persoană alteia, sau atribuindu-şi sieşi sau altora un nume fals sau o condiţie falsă, sau o calitate căreia legea îi atribuie efecte juridice, este pedepsit, dacă fapta nu constituie un alt delict împotriva încrederii publice, cu închisoare de până la 1 an.

Art. 495. Falsa atestare sau declaraţie a unui funcţionar public asupra identităţii sau calităţilor personale proprii sau ale altora [1]

Cel care declară sau atestă în mod fals funcţionarului public, într-un act oficial, identitatea, condiţia sau alte calităţi ale propriei persoane sau persoanei altuia, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 6 ani.

Închisoarea nu este mai mică de doi ani:

1) dacă este vorba de declaraţii în acte de stare civilă;

2) dacă declaraţia falsă asupra propriei identităţi, asupra propriei condiţii sau asupra propriilor calităţi personale este dată de un inculpat în faţa instanţei sau de o persoană supusă unei anchete, sau dacă, urmare a declaraţiei false, în cazierul judiciar este înscrisă sub nume fals o hotărâre penală.

[1] *Articol înlocuit astfel de Decretul-lege nr. 92 din 23 mai 2008, modificat prin Legea nr. 125 din 24 iulie 2008.*

Art. 495-bis. Falsa declaraţie sau atestare a celui care certifică semnătura electronică asupra identităţii sau calităţilor personale proprii sau ale altora [1]

Cel care declară sau atestă în mod fals persoanei care oferă servicii de certificare a semnăturilor electronice identitatea, condiţia sau alte calităţi ale propriei persoane ori persoanei altuia, este pedepsit cu închisoare de până la 1 an.

[1] *Articol introdus de art. 3 alin. 2 din Legea nr. 48 din 18 martie 2008.*

Art. 495-ter. Falsuri comise pentru a împiedica identificarea sau confirmarea calităților personale [1]

Cel care, cu scopul de a împiedica identificarea propriei persoane sau a altuia, falsifică părți ale corpului său sau al altuia utile pentru a permite confirmarea identității sau altor calități personale, este pedepsit cu închisoare de la 1 an la 6 ani. Fapta mai gravă dacă este comisă în timpul practicării unei profesii medicale.

[1] Articol introdus de art. 1 alin. 1 lit. b)-quater din Decretul-lege nr. 92 din 23 mai 2008, devenit cu modificări Legea nr. 125 din 24 iulie 2008.

Art. 496. Declarații false asupra identității sau calităților personale proprii sau ale altora [1]

Cel care, în afara cazurilor indicate la articolele precedente, interogat asupra identității, asupra condiției sau asupra altor calități ale propriei persoane sau ale persoanei altuia, face declarații mincinoase unui funcționar public sau persoanei însărcinate cu o funcție publică, în exercitarea funcțiilor sau serviciului, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani.

[1] Articol modificat de art. 1 alin. 1 lit. b)-quinquies din Decretul-lege nr. 92 din 23 mai 2008, devenit cu modificări Legea nr. 125 din 24 iulie 2008.

Art. 497. Înşelăciunea în cererea de eliberare a cazierului judiciar şi uz nepermis de asemenea certificate

Cel care își procură prin înșelăciune un cazier judiciar sau un alt certificat penal referitor la o altă persoană, ori face uz de el pentru un scop diferit de cel pentru care este cerut, este pedepsit cu închisoare până la 6 luni sau cu amendă până la 516 euro.

Art. 497-bis. Deținerea şi fabricarea de documente de identificare false [1]

Cel care este găsit în posesia unui document fals valabil pentru ieşirea din țară este pedepsit cu închisoare de la 2 la 5 ani [2].

Pedeapsa prevăzută la primul alineat este sporită de la o treime la jumătate pentru cel care fabrică sau pregăteşte un document fals sau îl deține în afara cazurilor de uz personal.

[1] Articol introdus de art. 10 alin. 4 din Decretul-lege nr. 144 din 27 iulie 2005, transformat, cu modificări în Legea nr. 155 din 31 iulie 2005.

[2] Alineat modificat astfel de art. 2 alin. 1 lit. b-bis) din Decretul-lege nr. 7 din 18 februarie 2015, modificat de Legea nr. 43 din 17 aprilie 2015.

Art. 497-ter. Deținerea de semne distinctive contrafăcute [1]

Pedepsele prevăzute la art. 497-bis se aplică şi, respectiv:

1) celui care deține ilegal semne distinctive, contrasemne sau documente de identificare folosite de polițişti sau obiecte sau documente care simulează această funcție;

2) celui care fabrică ilegal sau pregăteşte obiectele şi documentele indicate la numărul precedent sau fac uz de ele.

(1) Articol introdus de art. 10-bis alin. 1 din Decretul-lege nr. 144 din 27 iulie 2005, transformat, cu modificări în Legea nr. 155 din 31 iulie 2005.

Art. 498. Uzurparea de titluri sau de onoruri

Cel care, în afara cazurilor prevăzute la art. 497-ter, poartă în mod abuziv în public uniforma sau semnele distinctive (1) ale unui serviciu sau al unei funcţii publice sau ale unui grup politic, administrativ sau judiciar, sau al unei profesii pentru care este cerută o abilitare specială a statului, sau poartă în mod abuziv în public haina bisericească, este pedepsit cu amendă administrativă de la 154 euro la 929 euro.

La aceeaşi sancţiune este supus cel care îşi atribuie pe nedrept demnităţi sau grade universitare, titluri, decoraţii sau alte însemne onorifice publice, sau calităţi legate de una din funcţii, obligaţii sau profesii, indicate în dispoziţia anterioară.

Pentru încălcările de la prezentul articol se aplică sancţiunea administrativă accesorie a publicării măsurii care confirmă încălcarea prin modalităţile stabilite de art. 36 şi nu este admisă plata în cuantum redus prevăzută de art. 16 al legii nr. 689 din 24 noiembrie 1981.

(1) Cuvinte introduse de art. 1-ter alin. 2 din Decretul-lege nr. 272 din 30 decembrie 2005, modificat în Legea nr. 49 din 21 februarie 2006.

TITLUL VIII
Despre delicte împotriva economiei publice, industriei şi comerţului

PARTEA I
Despre delicte împotriva economiei publice

Art. 499. Distrugerea de materii prime sau de produse agricole sau industriale sau de mijloace de producţie

Cel care, distrugând materii prime sau produse agricole sau industriale, sau mijloace de producţie, cauzează o daună gravă producţiei naţionale sau opreşte într-o măsură importantă mărfurile de larg consum sau de consum comun, este pedepsit cu închisoare de la 3 la 12 ani şi cu amendă de peste 2.065 euro.

Art. 500. Răspândirea unei boli a plantelor sau a animalelor

Cel care cauzează răspândirea unei boli la plante sau la animale, periculoasă pentru economia rurală sau forestieră, sau pentru patrimoniul zootehnic al naţiunii, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Dacă răspândirea se produce din culpă, pedeapsa este de amendă de la 103 euro la 2.065 euro.

Art. 501. Creşterea şi scăderea frauduloasă a preţurilor pe piaţa publică sau la bursele comerciale

Cel care, cu scopul de a tulbura piaţa internă de valori sau de mărfuri, publică sau răspândeşte altfel ştiri false, exagerate sau tendenţioase sau foloseşte alte artificii pentru a cauza o creştere sau o diminuare a preţului mărfurilor, sau a valorilor admise pe listele de bursă sau negociabile pe piaţa publică, este pedepsit cu închisoare până la 3 ani şi cu amendă de la 516 euro la 25.822 euro.

Dacă creşterea sau diminuarea preţului mărfurilor sau valorilor se produce, pedepsele sunt majorate.

Pedepsele sunt dublate:

1) dacă fapta este comisă de cetăţean pentru a favoriza interese străine;

2) dacă în urma faptei rezultă o depreciere a valutei naţionale sau a titlurilor de stat sau scumpirea mărfurilor de larg consum sau de consum comun.

Pedepsele prevăzute de dispoziţiile precedente se aplică chiar dacă fapta este comisă în străinătate, în dauna valutei naţionale sau a titlurilor publice italiene.

Condamnarea implică interdicţia exercitării funcţiei publice.

Art. 501-bis. Manevre speculative asupra mărfurilor

În afara cazurilor prevăzute de articolul precedent, cel care, în exercitarea oricărei activităţi productive sau comerciale, face manevre speculative ori ascunde, obţine sau acaparează în scop de speculă materii prime, produse alimentare de larg consum sau produse de primă necesitate, astfel încât să determine penuria sau scumpirea pe piaţa internă, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi cu amendă de la 516 euro la 25.822 euro.

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care, în prezenţa fenomenelor de penurie sau scumpire pe piaţa internă a mărfurilor indicate în prima parte a acestui articol şi în exercitarea aceloraşi activităţi, sustrage utilizării sau consumului cantităţi importante.

Instanţa competentă şi, în caz de flagrant, şi ofiţerii şi agenţii de poliţie judiciară, procedează la confiscarea mărfurilor, respectând normele asupra anchetei formale. Instanţa competentă dispune vânzarea forţată imediată a mărfurilor în formele prevăzute de art. 625 din Codul de procedură penală.

Condamnarea implică interdicţia exercitării activităţilor comerciale sau industriale pentru care s-a cerut o permisiune specială sau o abilitare specială, o autorizaţie sau o licenţă din partea autorităţii şi publicarea sentinţei.

Art. 502. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Încetarea lucrului şi greva în scopuri contractuale.*

Angajatorul care, cu unicul scop de a impune angajaţilor săi modificări la acordurile stabilite sau de a se opune modificărilor acestor acorduri, sau de a obţine sau a împiedica

o aplicare diferită a acordurilor sau uzanţelor existente, suspendă în întregime sau parţial munca în fabricile, societăţile sau birourile sale, este pedepsit cu amendă de peste 2 milioane de lire italiene.

Angajaţii repartizaţi la fabricile, societăţile sau birourile care, în număr de trei sau mai mulţi, abandonează în mod colectiv munca, sau o prestează astfel încât să-i tulbure continuitatea sau regularitatea, cu unicul scop de a impune angajatorilor acorduri diferite de cele stabilite, sau de a se opune modificărilor acestor acorduri sau de a obţine sau a împiedica o aplicare diferită a acordurilor sau uzanţelor existente, sunt pedepsiţi cu amendă până la 200.000 lire italiene." a fost declarat neconstituţional de Curtea Constituţională, prin sentinţa nr. 29 din 4 mai 1960.

Art. 503. Încetarea lucrului şi greva în scopuri necontractuale [1]

Angajatorul sau lucrătorii care într-un scop politic comit una din faptele prevăzute de articolul precedent, sunt pedepsiţi cu închisoare până la 1 an şi cu amendă de peste 1.032 euro, dacă este vorba despre un angajator sau cu închisoare până la 6 luni şi cu amendă până la 103 euro dacă este vorba despre lucrători.

[1] *Curtea Constituţională, prin sentinţa nr. 290/1974 a declarat neconstituţionalitatea art. 503 din Codul penal, în partea în care pedepseşte şi greva politică ce nu vizează răsturnarea ordinii constituţionale, împiedicarea sau blocarea exercitării libere a puterilor legitime în care se exprimă suveranitatea populară.*

Art. 504. Constrângerea autorităţii publice prin încetarea lucrului sau prin grevă [1]

Atunci când una din faptele prevăzute de art. 502 este comisă cu scopul de a constrânge autoritatea să dea sau să omită să o dispoziţie, sau cu scopul de a influenţa deliberările asupra acesteia, se aplică pedeapsa cu închisoare de până la 2 ani.

[1] *Curtea Constituţională, prin sentinţa nr. 165/1983, a declarat neconstituţionalitatea art. 504 din Codul penal în partea în care pedepseşte greva care are scopul de a constrânge autoritatea să dea sau să omită o prevedere, sau cu scopul de a influenţa deliberările asupra acesteia, exceptând cazul când vizează răsturnarea ordinii constituţionale, împiedicarea sau blocarea exercitării libere a puterilor legitime în care se exprimă suveranitatea populară.*

Art. 505. Încetarea lucrului sau greva în scop de solidaritate sau de protest

Angajatorul sau lucrătorii care, în afara cazurilor indicate de cele două articole precedente, comit una din faptele prevăzute de art. 502 doar din solidaritate cu alţi angajatori sau cu alţi lucrători sau doar spre a protesta, sunt supuşi la pedepsele prevăzute acolo.

Art. 506. Încetarea lucrului patronilor de mici industrii sau comerţuri [1]

Patronii de societăţi industriale sau comerciale care, neavând lucrători în subordinea lor în număr de cel puţin trei, suspendă colectiv munca pentru unul

din scopurile indicate de cele trei articole precedente, sunt supuşi pedepselor stabilite acolo pentru angajatori, reduse la jumătate.

(1) Curtea Constituțională, prin sentința nr. 222 din 17 iulie 1975, a declarat neconstituționalitatea art. 596, referitor la art. 505 din Codul penal, în partea în care pedepsește suspendarea lucrului efectuată pentru protestul patronilor de întreprinderi mici industriale sau comerciale care nu au angajați.

Art. 507. Boicotul (1)

Cel care, pentru unul din scopurile indicate la art. 502, 503, 504 şi 505, prin propagandă sau folosindu-se de forţa şi autoritatea partidelor, ligilor sau asociațiilor, îndeamnă una sau mai multe persoane să nu încheie acorduri de muncă sau să nu furnizeze materii ori instrumente necesare muncii, sau să nu cumpere produsele agricole sau industriale ale altuia, este pedepsit cu închisoare până la 3 ani.

Dacă intervin fapte de violență sau amenințare, se aplică închisoarea de la 2 la 6 ani.

(1) Curtea Constituțională, prin sentința nr. 84 din 17 aprilie 1969, a declarat nelegitimitatea constituțională a art. 507 din Codul penal în partea referitoare la ipoteza propagandei în limitele indicate în motivație.

Art. 508. Invadarea arbitrară şi ocuparea societăților agricole sau industriale. Sabotajul

Cel care, cu unicul scop de a împiedica sau de a tulbura desfăşurarea normală a muncii, invadează sau ocupă societatea agricolă sau industrială a altuia, sau dispune de maşinile, stocurile, aparatele sau instrumentele altuia destinate producției agricole sau industriale, este pedepsit cu închisoare până la 3 ani şi cu amendă de peste 103 euro.

Este supus pedepsei cu închisoarea de la 6 luni la 4 ani şi la amendă mai mare de 516 euro atunci când fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, care afectează clădirile folosite drept societate agricolă sau industrială, sau unul din bunurile indicate la dispoziția anterioară.

Art. 509. Nerespectarea normelor care reglementează relațiile de muncă

Angajatorul sau lucrătorul care nu îndeplineşte obligațiile care decurg dintr-un contract colectiv, este pedepsit cu sancțiunea administrativă de la 103 euro la 516 euro.

(...) (1).

(1) Alineatul care prevedea: „Angajatorul sau lucrătorul care refuză sau omite să execute o decizie a magistratului pe probleme de muncă, pronunțată asupra unui litigiu referitor la disciplina relațiilor colective de muncă, este pedepsit, atunci când fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă până la 2 milioane de lire italiene." a fost abrogat de art. 1 din Decretul-lege nr. 758 din 19 decembrie 1994.

Art. 510. Circumstanțe agravante

Când faptele prevăzute de art. 502 și următoarele sunt comise în timp de război sau au provocat demonstrații, răscoale sau revolte populare, pedepsele prevăzute la articolele respective sunt majorate.

Art. 511. Pedeapsa pentru șefii inițiatori și organizatori

Pedepsele stabilite pentru delictele prevăzute de art. 502 și următoarele sunt dublate pentru șefii inițiatori sau organizatori; și dacă legea prevede doar pedeapsa bănească, se adaugă închisoarea de la 6 luni la 2 ani.

Art. 512. Pedeapsa accesorie

Condamnarea pentru unul din delictele prevăzute de art. 502 și următoarele implică interdicția de a face parte din orice birou de sindicat pe o durată de 5 ani.

PARTEA A II-A
Despre delicte împotriva industriei și comerțului

Art. 513. Tulburarea libertății industriei sau comerțului

Cel care folosește violența asupra lucrurilor sau mijloace frauduloase pentru a împiedica sau a tulbura practicarea unei activități industriale sau comerciale este pedepsit, în urma plângerii persoanei vătămate, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, cu închisoare până la 2 ani și cu amendă de la 103 euro la 1.032 euro.

Art. 513-bis. Concurența ilegală prin amenințare sau violență

Cel care în practicarea unei activități comerciale, industriale sau productive face acțiuni de concurență prin violență sau amenințare, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 6 ani.

Pedeapsa este majorată dacă acțiunile de concurență privesc o activitate finanțată în întregime sau parțial și în orice fel de stat sau de alte instituții publice.

Art. 514. Frauda împotriva industriilor naționale

Cel care, punând în vânzare sau punând altfel în circulație, pe piețele naționale sau străine, produse industriale, cu denumiri, mărci sau semne distinctive contrafăcute sau falsificate, cauzează o daună industriei naționale, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani și cu amendă mai mare de 516 euro.

Dacă pentru mărcile sau semnele distinctive au fost respectate normele legilor interne sau ale convențiilor internaționale asupra protecției proprietății industriale, pedeapsa este majorată și nu se aplică dispozițiile art. 473 și 474.

Art. 515. Frauda în practicarea comerțului

Cel care, în timp ce practică o activitate comercială, sau într-un magazin deschis publicului, predă cumpărătorului un bun mobil în locul altuia, sau un

bun mobil diferit de cel declarat sau convenit datorită originii, provenienței, calității sau cantității, este pedepsit, atunci când fapta nu constituie un delict mai grav, cu închisoare până la 2 ani sau cu amendă până la 2.065 euro.

Dacă este vorba despre obiecte prețioase, pedeapsa este de închisoare până la 3 ani sau de amendă de peste 103 euro.

Art. 516. Vânzarea de substanțe alimentare nenaturale drept naturale

Cel care pune în vânzare sau comercializează drept naturale substanțe alimentare nenaturale este pedepsit cu închisoare până la 6 luni sau cu amendă până la 1.032 euro.

Art. 517. Vânzarea de produse industriale cu semne mincinoase

Cel care pune în vânzare sau pune altfel în circulație creații sau produse industriale, cu denumiri, mărci sau semne distinctive naționale sau străine, menite să înșele cumpărătorul asupra originii, provenienței sau calității lucrării sau produsului, este pedepsit, dacă fapta nu este prevăzută drept infracțiune de o altă dispoziție legală, cu închisoare până la 2 ani [1] sau cu amendă până la 20.000 euro [2].

[1] Cuvinte introduse de art. 15 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 99 din 23 iulie 2009.

[2] Cuvinte înlocuite astfel de art. 1 alin. 10 din Decretul-lege nr. 35 din 14 martie 2005, modificat în Legea nr. 80 din 14 mai 2005.

Art. 517-bis. Circumstanța agravantă

Pedepsele stabilite de art. 515, 516 și 517 sunt majorate dacă faptele prevăzute de ele au drept obiect alimente sau băuturi a căror denumire de origine sau geografică sau ale căror caracteristici sunt protejate de normele în vigoare.

În aceleași cazuri, judecătorul, pronunțând condamnarea, poate dispune, dacă fapta este de o gravitate deosebită sau în caz de recidivă specifică, închiderea fabricii sau a magazinului în care fapta a fost comisă de la un minim de 5 zile la un maxim de 3 luni, sau revocarea licenței, autorizației sau prevederii administrative similare care permite desfășurarea activității comerciale în fabrică sau într-un spațiu.

Art. 517-ter. Fabricarea și comercializarea de bunuri realizate uzurpând titluri de proprietate industrială [1]

Cu excepția aplicării art. 473 și 474, cel care, putând cunoaște existența titlului de proprietate industrială, fabrică sau folosește la nivel industrial obiecte sau alte bunuri realizate uzurpând un titlu de proprietate industrială sau prin încălcarea acestuia, este pedepsit, în urma denunțului persoanei vătămate, cu închisoare de până la 2 ani și cu amendă până la 20.000 euro.

La aceeași pedeapsă este supus cel care, cu scopul de a obține un folos, introduce pe teritoriul statului, deține spre vânzare, pune în vânzare prin ofertă directă consumatorilor sau pune în circulație indiferent cum bunurile prevăzute la primul alineat.

Se aplică dispoziţiile prevăzute la art. 474-bis, 474-ter alin. 2 şi 517-bis alin. 2.

Delictele prevăzute de alin. 1 şi 2 sunt pasibile de pedeapsă tot cu condiţia să fie respectate normele legilor interne, ale regulamentelor comunitare şi ale convenţiilor internaţionale privind protecţia proprietăţii intelectuale sau industriale.

[1] *Articol adăugat de art. 15 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 99 din 23 iulie 2009.*

Art. 517-quater. Falsificarea indicaţiilor geografice şi a denumirilor de origine ale produselor alimentare [1]

Cel care falsifică sau alterează indicaţiile geografice sau denumirile de origine ale produselor agro-alimentare este pedepsit cu închisoare de până la 2 ani şi cu amendă până la 20.000 euro.

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care, cu scopul de a obţine un folos, introduce pe teritoriul statului, deţine spre vânzare, pune în vânzare prin ofertă directă consumatorilor sau pune în circulaţie produsele respective cu indicaţiile sau denumirile falsificate.

Se aplică dispoziţiile prevăzute la art. 474-bis, 474-ter alin. 2 şi 517-bis alin. 2.

Delictele prevăzute de alin. 1 şi 2 sunt pasibile de pedeapsă cu condiţia să fie respectate normele legilor interne, ale regulamentelor comunitare şi ale convenţiilor internaţionale în materie de protecţie a indicaţiilor geografice şi a denumirilor de origine ale produselor agro-alimentare.

[1] *Articol adăugat de art. 15 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 99 din 23 iulie 2009.*

Art. 517-quinquies. Circumstanţe atenuante [1]

Pedepsele prevăzute de art. 517-ter şi 517-quater sunt reduse cu jumătate până la două treimi faţă de vinovatul care face eforturi pentru a ajuta concret poliţia sau instanţa în acţiunea de combatere a delictelor prevăzute de respectivele art. 517-ter şi 517-quater, precum şi la strângerea de elemente hotărâtoare pentru reconstituirea faptelor şi pentru identificarea instrumentelor necesare comiterii delictelor respective sau obţinerii foloaselor ce decurg din acestea.

[1] *Articol adăugat de art. 15 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 99 din 23 iulie 2009.*

PARTEA A III-A
Dispoziţie comună părţilor precedente

Art. 518. Publicarea sentinţei

Condamnarea pentru unul din delictele prevăzute de art. 501, 514, 515, 516 şi 517 atrage publicarea sentinţei.

TITLUL IX
Despre delicte împotriva moralității publice şi a bunelor moravuri

PARTEA I
Despre delicte împotriva libertății sexuale [1]

[1] Această parte a fost abrogată de art. 1 al Legii nr. 66 din 15 februarie 1996, privind normele împotriva violenței sexuale.

Art. 519. [1]

[1] „Despre violența carnală.

Cel care, prin violență şi amenințare, constrânge pe cineva să întrețină un raport sexual, este pedepsit cu închisoare de la 3 la 10 ani.

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care are un raport sexual cu persoană care în momentul faptei:

1. nu a împlinit 14 ani;

2. nu a împlinit 16 ani, când vinovatul îi este ascendentul sau tutorele acesteia sau este o altă persoană căreia minorul i-a fost încredințat din motive de îngrijire, educație, instruire, supraveghere sau pază;

3. este bolnavă mintal sau nu este în stare să-i reziste din cauza propriilor condiții de inferioritate psihică sau fizică, chiar dacă aceasta este independentă de fapta vinovatului;

4. a fost înşelată, deoarece vinovatul s-a substituit unei alte persoane."

Art. 520. [1]

[1] „Raportul sexual comis abuzând de calitatea de funcționar public.

Funcționarul public care, în afara cazurilor prevăzute de articolul precedent, întreține raporturi sexuale cu o persoană arestată sau aflată în stare de detenție, de a cărei pază se ocupă în cadrul obligațiilor de serviciu sau cu o persoană care îi este încredințată pentru executarea unei dispoziții a autorității competente, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Aceeaşi pedeapsă se aplică dacă fapta este comisă de un alt funcționar public, învestit, datorită obligațiilor sale de serviciu, cu orice fel de autoritate asupra uneia din persoanele de mai sus".

Art. 521. [1]

[1] „Agresiunea sexuală

Cel care, făcând uz de mijloace sau folosindu-se de condițiile indicate de cele două articole precedente, comite asupra cuiva acte sexuale diferite de raportul sexual, este supus la pedepsele stabilite de respectivele articole, reduse cu o treime.

La aceleaşi pedepse este supus cel care, făcând uz de mijloace sau folosindu-se de condițiile indicate de cele două articole precedente, constrânge sau instigă pe cineva să comită acțiunile de desfrâu asupra sa, asupra persoanei vinovatului sau asupra altora."

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 522. [1]

[1] *„Răpire în scop de căsătorie.*

Cel care, prin violență, amenințare sau înșelăciune, răpește sau reține în scop de căsătorie o femeie necăsătorită, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 3 ani.

Dacă fapta este comisă în dauna unei persoane de același sex sau de sex opus, necăsătorită, mai mare de 14 ani și mai mică de 18 ani, pedeapsa este de închisoare de la 2 la 5 ani."

Art. 523. [1]

[1] *„Răpire în scop de agresiune sexuală*

Cel care, prin violență, amenințare sau înșelăciune, răpește sau reține în scop de agresiune sexuală, un minor sau o femeie mai mare ca vârstă, este pedepsit cu închisoare de la 3 la 5 ani.

Pedeapsa este majorată dacă fapta este comisă în dauna persoanei care nu a împlinit încă 18 ani sau a unei femei căsătorite."

Art. 524. [1]

[1] *„Răpirea persoanei mai mică de 14 ani sau infirmă, în scop de agresiune sexuală sau de căsătorie.*

Pedepsele stabilite la paragrafele celor două articole precedente se aplică și celui care comite fapta prevăzută aici, fără violență, amenințare sau înșelăciune, în dauna unei persoane mai mică de 14 ani sau bolnavă mintal sau care este incapabilă să-i reziste, din cauza propriilor condiții de inferioritate psihică sau fizică, chiar dacă aceasta este independentă de fapta vinovatului."

Art. 525. [1]

[1] *„Circumstanțe atenuante.*

Pedepsele stabilite de cele trei articole precedente sunt micșorate dacă vinovatul, înainte de condamnare, fără a fi comis vreo acțiune de agresiune sexuală în dauna persoanei răpite, o repune imediat în libertate, reconducând-o la casa de unde a luat-o sau la casa familiei acesteia ori ducând-o într-un alt loc sigur, la dispoziția familiei acesteia".

Art. 526. [1]

[1] *„Seducția cu promisiunea de căsătorie comisă de persoana căsătorită.*

Cel care, cu promisiunea căsătoriei, seduce o femeie de vârstă minoră, inducând-o în eroare asupra propriei condiții de persoană căsătorită, este pedepsit cu închisoare de la 3 luni la 2 ani.

Este seducție atunci când a existat un raport sexual".

BCU / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PARTEA A II-A
Despre ofensa adusă pudoarei şi onoarei sexuale

Art. 527. Gesturi obscene

Cel care, într-un loc public sau deschis sau expus publicului, face gesturi obscene este supus sancţiunii cu amenda administrativă de la 5.000 euro la 30.000 euro [1].

Se aplică pedeapsa cu închisoare de la 4 luni la 4 ani şi 6 luni dacă fapta este comisă în interiorul sau în imediata apropiere a locurilor frecventate de obicei de minori şi dacă de aici decurge pericolul ca aceştia să asiste la ele [2].

Dacă fapta este comisă din culpă, se aplică sancţiunea amenzii administrative de la 51 euro la 309 euro.

[1] Alineat modificat astfel de art. 2 alin. 1 lit. a) din Decretul-lege nr. 8 din 15 ianuarie 2016; a se vedea şi art. 8 din acelaşi Decret-lege nr. 8/2016.

[2] Alineat introdus de art. 3 alin. 22 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009 şi, ulterior, modificat de art. 2 alin. 1 lit. b) din Decretul-lege nr. 8 din 15 ianuarie 2016.

Art. 528. Publicaţii şi spectacole obscene

Cel care, cu scopul de a comercializa sau a distribui sau a le expune în public, fabrică, introduce pe teritoriul statului, cumpără, deţine, exportă sau pune în circulaţie înscrisuri, proiecte, imagini sau alte obiecte obscene de orice fel, este supus sancţiunii administrative a amenzii de la 10.000 euro la 50.000 euro [1].

La aceeaşi sancţiune este supus cel care face comerţ, fie şi clandestin, cu obiectele indicate la dispoziţia precedentă, le distribuie sau le expune în public [2].

Se aplică închisoarea de la 3 luni la 3 ani şi amenda nu mai mică de 103 euro celui care [3]:

1) foloseşte orice mijloc de publicitate cu scopul de a favoriza circulaţia sau comerţul obiectelor indicate în prima parte a acestui articol;

2) face publice spectacole teatrale sau cinematografice ori audiţii sau reprezentaţii publice, care să aibă caracter obscen.

În cazul prevăzut de nr. 2, pedeapsa este majorată dacă fapta este comisă prin încălcarea interdicţiei date de autorităţi.

[1] Alineat modificat astfel de art. 2 alin. 2 lit. a) din Decretul-lege nr. 8 din 15 ianuarie 2016; a se vedea şi art. 8 din acelaşi Decret-lege nr. 8/2016.

[2] Alineat modificat astfel de art. 2 alin. 2 lit. b) din Decretul-lege nr. 8 din 15 ianuarie 2016; a se vedea şi art. 8 din acelaşi Decret-lege nr. 8/2016.

[3] Alineat modificat astfel de art. 2 alin. 2 lit. c) din Decretul-lege nr. 8 din 15 ianuarie 2016.

Art. 529. Acte şi obiecte obscene: noţiune

Prin efectele legii penale, se consideră obscene gesturile şi obiectele care, conform percepţiei obişnuite, aduc ofensă pudoarei.

Nu se consideră obscenă opera de artă sau lucrarea ştiinţifică, decât dacă, dintr-un motiv diferit de cel al studiului, este oferită spre vânzare, vândută sau procurată persoanei mai mică de 18 ani.

Art. 530. (1)

(1) Articolul care prevedea: „Coruperea de minorilor

Cel care, în afara cazurilor prevăzute de art. 519, 520 şi 521, comite acţiuni de natură sexuală asupra persoanei sau în prezenţa persoanei mai mică de 16 ani, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care instigă persoana mai mică de 16 ani să comită acţiuni de natură sexuală asupra sa, asupra persoanei vinovatului sau asupra altora.

Pedeapsa este exclusă dacă minorul este o persoană coruptă moral." a fost abrogat de Legea nr. 66 din 15 februarie 1996.

Art. 531. (1)

(1) Articolul care prevedea: „Instigarea la prostituţie şi facilitarea practicării prostituţiei.

Cel care, pentru a servi nevoile sexuale ale altuia, instigă la prostituţie o persoană în vârstă minoră ori în stare de infirmitate sau deficienţă psihică, sau incită la coruperea acesteia, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani şi cu amendă de la 3.000 lire italiene la 10.000 lire italiene. Dacă doar înlesneşte prostituţia sau corupţia acesteia, pedeapsa este de închisoare de la 6 luni la 3 ani şi de amendă de la 3.000 lire italiene la 10.000 lire italiene.

Pedeapsa este majorată dacă fapta este comisă în dauna unei minore căsătorită sau a unei minore încredinţată vinovatului din motive de serviciu sau de muncă.

Pedeapsa este dublată:

1) dacă fapta este comisă în dauna unei persoane care nu a împlinit 14 ani;

2) dacă vinovatul este un ascendent, o rudă prin alianţă ascendentă, tatăl sau mama adoptivi, soţul, fratele, sora, tutorele;

3) dacă vinovatului i-a fost încredinţată persoana din motive de îngrijire, educaţie, instruire, supraveghere sau pază." a fost abrogat de Legea nr. 75 din 20 februarie 1958.

Art. 532. (1)

(1) Articolul care prevedea: „Instigarea la prostituţie a unei descendente, a soţiei, a surorii.

Cel care, pentru a servi desfrâului altuia, instigă la prostituţie descendenta, soţia, sora sau ruda prin alianţă descendentă, care sunt majore, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 4 ani şi cu amendă de la 3.000 lire italiene la 10.000 lire italiene.

Dacă vinovatul doar a înlesnit prostituţia, pedeapsa este redusă la jumătate." a fost abrogat de Legea nr. 75 din 20 februarie 1958.

Art. 533. (1)

(1) Articolul care prevedea: „Constrângerea de a practica prostituţia.

Cel care, pentru a servi scopurilor sexuale ale altuia, prin violenţă sau ameninţare, constrânge o persoană minoră sau o femeie majoră la prostituţie, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 6 ani şi cu amendă de la 5.000 lire italiene la 15.000 lire italiene.

Pedeapsa este majorată dacă fapta este comisă în dauna unei femei căsătorite sau a unei persoane minore încredințată vinovatului din motive de serviciu sau de muncă.

Pedeapsa este dublată în cazurile prevăzute de punctele 1, 2 și 3 ale art. 531." a fost abrogat de Legea nr. 75 din 20 februarie 1958.

Art. 534. [1]

[1] Articolul care prevedea: „Exploatarea prostituatelor

Cel care este întreținut, fie și în parte, de o femeie, exploatând câștigurile pe care aceasta le încasează din prostituție, este pedepsit, dacă fapta nu constituie un delict mai grav, cu închisoare de la 2 la 6 ani și cu amendă de la 1.000 lire italiene la 10.000 lire italiene." a fost abrogat de Legea nr. 75 din 20 februarie 1958.

Art. 535. [1]

[1] Articolul care prevedea: „Trafic de femei și de minori.

Cel care, știind că o persoană minoră sau o femeie majoră în stare de infirmitate sau deficiență psihică, va fi, pe teritoriul unui alt stat, pusă să se prostitueze, o instigă să se ducă acolo sau se implică pentru a-i facilita plecarea, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani și cu amendă nu mai mică de 3.000 lire italiene.

Pedeapsa este dublată în cazurile prevăzute de punctele 1, 2 și 3 ale art. 531 sau dacă fapta este comisă în dauna a două sau mai multe persoane, chiar dacă au loc în alte țări." a fost abrogat de Legea nr. 75 din 20 februarie 1958.

Art. 536. [1]

[1] Articolul care prevedea: „Trafic de femei și de minori, prin violență, amenințare sau înșelăciune.

Cel care, știind că o persoană minoră sau o femeie majoră va fi, pe teritoriul unui alt stat, pusă să se prostitueze, o constrânge, prin violență sau amenințare, să se ducă acolo, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani și cu amendă nu mai mică de 5.000 lire italiene.

La aceeași pedeapsă este supus cel care, prin înșelăciune, convinge o femeie majoră să se ducă pe teritoriul unui alt stat sau se implică pentru a-i facilita plecarea, știind că în străinătate va fi pusă să se prostitueze.

Se aplică paragrafele de la art. 533." a fost abrogat de Legea nr. 75 din 20 februarie 1958.

Art. 537. Trafic de femei şi de minori comis în străinătate

Delictele prevăzute de cele două articole precedente[1] sunt pasibile de pedeapsă chiar dacă sunt comise de un cetăţean pe teritoriu străin.

[1] Pentru identificarea delictelor prevăzute de art. 535 și 536 din Codul civil, abrogate acum, a se vedea art. 3, primul alineat, nr. 6 și 7 al Legii nr. 75 din 20 februarie 1958.

Art. 538. Măsura de siguranţă

La condamnarea pentru delictul prevăzut de art. 531 se poate atrage o măsură de siguranţă privativă de libertate. Măsura de siguranţă privativă

de libertate este mereu aplicată în cazurile prevăzute de art. 532, 533, 534, 535 şi 536.

PARTEA A III-A
Dispoziţii comune părţilor precedente

Art. 539. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Vârsta persoanei vătămate.*

Atunci când delictele prevăzute la acest titlu sunt comise în dauna unui minor în vârstă de 14 ani, vinovatul nu poate invoca drept scuză personală necunoaşterea vârstei celui vătămat." a fost abrogat de art. 1 din Legea nr. 66 din 15 februarie 1996.

Art. 540. Raportul de rudenie

Prin efectele legii penale, când raportul de rudenie [art. 307] este considerat ca element constitutiv sau ca circumstanţă agravantă ori atenuantă sau drept cauză de nepedepsire, filiaţia nelegitimă este echivalată cu filiaţia legitimă [1].

Raportul de filiaţie nelegitimă este stabilit respectând limitele de probă indicate de legea civilă, chiar dacă are efecte diferite de certificare a situaţiei persoanelor [1].

[1] *Alineat modificat astfel de art. 93 alin. 1 lit. i) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014.*

Art. 541. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Pedepse accesorii şi alte efecte penale.*

Condamnarea pentru unul din delictele prevăzute de acest titlu implică pierderea autorităţii părinteşti sau autorităţii maritale sau interzicerea permanentă de a deţine o funcţie ce ţine de tutelă şi îngrijire, când calitatea de părinte, soţ, tutore sau curator este elementul constitutiv sau circumstanţa agravantă.

Condamnarea pentru unul din delictele prevăzute de art. 519, 521, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536 şi 537 implică pierderea dreptului la pensie alimentară şi la drepturile de succesiune către persoana vătămată." a fost abrogat de art. 1 din Legea nr. 66 din 15 februarie 1996.

Art. 542. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Plângerea celui vătămat.*

Delictele prevăzute de primul alineat şi de art. 530 se pedepsesc în urma plângerii persoanei vătămate.

Plângerea depusă este irevocabilă.

Se urmăreşte totuşi din oficiu:

1. dacă fapta este comisă de părinte sau tutore sau de un funcţionar public sau de un însărcinat cu o funcţie publică;

2. dacă fapta este legată de un alt delict pentru care trebuie să se acţioneze din oficiu." a fost abrogat de art. 1 din Legea nr. 66 din 15 februarie 1996.

Art. 543. [1]

[1] Articolul care prevedea: „Dreptul la plângere.

Când persoana vătămată decedează înainte ca plângerea să fie înaintată de ea sau de cei care o reprezintă, conform art. 120 şi 121, dreptul la plângere revine părinţilor şi soţului.

Această dispoziţie nu se aplică dacă persoana vătămată a renunţat în mod expres sau tacit la dreptul de a depune plângere." a fost abrogat de art. 1 din Legea nr. 66 din 15 februarie 1996.

Art. 544. [1]

[1] Articolul care prevedea: „Cauza specială de anulare a infracţiunii.

Pentru delictele prevăzute de partea I şi de art. 530, căsătoria, pe care autorul infracţiunii o încheie cu persoana vătămată, anulează infracţiunea, chiar şi cu privire la cei care sunt complici la infracţiunea respectivă; şi, dacă a avut loc o condamnare, încetează executarea acesteia şi efectele penale." a fost abrogat de art. 1 din Legea nr. 442 din 5 august 1981.

TITLUL IX-BIS
Despre delicte împotriva afecţiunii faţă de animale [1]

[1] Acest titlu a fost adăugat de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 189 din 20 iulie 2004.

Art. 544-bis. Uciderea animalelor

Cel care, din cruzime sau fără să fie necesar, provoacă decesul unui animal este pedepsit cu închisoare de la 4 luni la 2 ani [1].

[1] Acest articol a fost modificat astfel de lit. a) a alin. 1 al art. 3 din Legea nr. 201 din 4 noiembrie 2010.

Art. 544-ter. Maltratarea animalelor

Cel care, cu cruzime sau fără să fie necesar, provoacă o leziune unui animal sau îl supune unor maltratări ori unor comportamente, eforturi sau munci insuportabile pentru trăsăturile sale biologice este pedepsit cu închisoare de la 3 la 18 luni sau cu amendă de la 5.000 euro la 30.000 euro [1].

Aceeaşi pedeapsă se aplică celui care administrează animalelor substanţe stupefiante ori interzise sau le supune unor tratamente care provoacă un prejudiciu sănătăţii acestora.

Pedeapsa este majorată cu jumătate dacă faptele de la alin. 1 conduc la decesul animalului.

[1] Alineat modificat astfel de lit. b) a alin. 1 al art. 3 din Legea nr. 201 din 4 noiembrie 2010.

Art. 544-quater. Spectacole sau manifestări interzise

Cu excepţia cazului în care fapta constituie o infracţiune mai gravă, cel care organizează sau promovează spectacole ori manifestări care reprezintă

maltratări sau chinuri pentru animale este pedepsit cu închisoare de la 4 luni la 2 ani şi cu amendă de la 3.000 euro la 15.000 euro.

Pedeapsa este majorată de la o treime la jumătate dacă faptele indicate la primul alineat sunt comise în legătură cu practicarea de pariuri clandestine sau cu scopul de a obţine un folos pentru sine sau pentru alţii sau dacă au ca urmare decesul animalului.

Art. 544-quinquies. Interzicerea luptei între animale

Cel care promovează, organizează sau conduce lupte sau competiţii neautorizate între animale ce le pot pune în pericol integritatea fizică este pedepsit cu închisoare de la 1 la 3 ani şi cu amendă de la 50.000 euro la 160.000 euro. Pedeapsa este majorată de la o treime la jumătate:

1) dacă activităţile respective sunt realizate în complicitate cu minori sau de persoane înarmate;

2) dacă activităţile respective sunt promovate folosindu-se înregistrări video sau materiale de orice gen ce conţin scene sau imagini ale luptelor sau competiţiilor;

3) dacă vinovatul se ocupă de filmarea sau înregistrarea sub orice formă a luptelor sau competiţiilor.

Cel care, în afara cazurilor de participare la infracţiune, crescând sau antrenând animale, le încredinţează sub orice formă şi chiar şi prin intermediul unor terţi pentru participarea la luptele indicate la primul alineat este pedepsit cu închisoare de la 3 luni la 2 ani şi cu amendă de la 5.000 la 30.000 euro. Aceeaşi pedeapsă se aplică şi proprietarilor sau deţinătorilor de animale folosite la luptele şi competiţiile indicate la primul alineat, dacă sunt de acord.

Cel care, deşi nu este prezent la locul infracţiunii, în afara cazurilor de participare la aceasta, organizează sau pariază pe luptele şi competiţiile de la primul alineat este pedepsit cu închisoare de la 3 luni la 2 ani şi cu amendă de la 5.000 la 30.000 euro.

Art. 544-sexies. Confiscarea şi pedepsele accesorii

În cazul condamnării sau aplicării pedepsei la cererea părţilor în temeiul art. 444 din Codul de procedură penală, pentru delictele prevăzute de art. 544-ter, 544-quater şi 544-quinquies, se dispune întotdeauna confiscarea animalului, exceptând cazul când aparţine unei persoane neimplicate în infracţiune. Este dispusă de asemenea suspendarea de la 3 luni la 3 ani a activităţii de transport, de comercializare sau de creştere a animalelor dacă sentinţa de condamnare sau de aplicare a pedepsei la cerere este pronunţată împotriva celui care desfăşoară activităţile respective. În caz de recidivă este dispusă interdicţia practicării activităţilor respective.

TITLUL X
Despre delicte împotriva integrității și sănătății rasei [1]

[1] Acest titlu a fost abrogat de art. 22 al Legii nr. 194 din 22 mai 1978.

Art. 545. [1]

[1] „Avortul femeii care nu consimte.

Cel care provoacă avortul unei femei, fără consimțământul acesteia, este pedepsit cu închisoare de la 7 la 12 ani."

Art. 546. [1]

[1] „Avortul cu consimțământul femeii însărcinate

Cel care provoacă avortul unei femei, cu consimțământul acesteia, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Aceeași pedeapsă se aplică femeii care a consimțit la avort.

Se aplică dispoziția de la articolul precedent:

1. dacă femeia are vârsta mai mică de 14 ani sau, oricum, nu are discernământ;

2. când consimțământul este luat prin violență, amenințare sau sugestie ori este obținut prin înșelăciune."

Art. 547. [1]

[1] „Avortul provocat de femeie.

Femeia care își provoacă avortul este pedepsită cu închisoare de la 1 la 4 ani".

Art. 548. [1]

[1] „Instigarea la avort.

Cel care, în afara cazurilor de complicitate la infracțiunea prevăzută de articolul precedent, instigă o femeie gravidă să avorteze, punându-i la dispoziție mijloacele adecvate, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 2 ani."

Art. 549. [1]

[1] „Decesul sau vătămarea femeii.

Dacă fapta prevăzută la art. 545 conduce la decesul femeii, se aplică închisoarea de la 12 la 20 de ani; dacă conduce la o vătămare corporală, se aplică închisoarea de la 10 la 15 ani.

Dacă fapta prevăzută la art. 546 conduce la decesul femeii, pedeapsa este de închisoare de la 5 la 12 ani; dacă conduce la o vătămare corporală, se aplică închisoarea de la 3 la 7 ani".

Art. 550. [1]

[1] „Mijloace avortive asupra femeii considerate gravidă.

Cel care pune la dispoziția unei femei considerate gravidă mijloace cu scopul de a avorta sau comite asupra acesteia acțiuni destinate acestui scop, este supus, dacă fapta

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

conduce la o vătămare corporală sau la decesul femeii, la pedepsele stabilite de art. 582, 583 şi, respectiv, 584.

Dacă fapta este comisă cu consimţământul femeii, pedeapsa este micşorată."

Art. 551. (1)

(1) *„Cauza onorabilă.*

Dacă una din faptele prevăzute de art. 545, 546, 547, 548, 549 şi 550 este comisă pentru a salva onoarea proprie sau pe cea a unei rude apropiate, pedepsele prevăzute de acestea sunt micşorate de la jumătate la două treimi."

Art. 552. (1)

(1) *„Provocarea sterilităţii.*

Cel care comite, asupra persoanei de orice sex, cu consimţământul acesteia, acţiuni destinate să o facă să devină sterilă este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 2 ani şi cu amendă de la 50.000 lire italiene la 200.000 lire italiene.

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care a permis realizarea acestor acţiuni asupra propriei persoane."

Art. 553. (1)

(1) *„Incitarea la practici împotriva procreării.*

Cel care în mod public incită la practici împotriva procreării sau face propagandă în favoarea acestora este pedepsit cu închisoare până la un an sau cu amendă până a 400.000 lire italiene.

Aceste pedepse se aplică împreună dacă fapta este comisă în scopul obţinerii de foloase."

Art. 554. (1)

(1) *„Infectarea cu sifilis şi blenoragie.*

Cel care, fiind infectat cu sifilis şi ascunzând această stare, comite asupra cuiva fapte capabile să-i provoace pericolul contagierii, este pedepsit, dacă infectarea are loc, cu închisoare de la 1 la 3 ani.

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care, fiind afectat de blenoragie şi ascunzând această stare, comite asupra cuiva faptele prevăzute de dispoziţia precedentă, dacă infecţia are loc şi de aici decurge o vătămare corporală foarte gravă.

În ambele cazuri vinovatul este pedepsit în urma depunerii plângerii persoanei afectate.

Dacă vinovatul a acţionat cu scopul de a provoca infectarea, se aplică dispoziţiile de la art. 583, 584 şi 585."

Art. 555. (1)

(1) *„Circumstanţa agravantă şi pedeapsa accesorie.*

Dacă vinovatul pentru unul din delictele prevăzute de art. 545, de prima parte şi de paragraful 2 al art. 546, de art. 548, 549, 550, de prima parte a art. 552 şi de art. 553 este persoana care practică o profesie medicală, pedeapsa este majorată.

În caz de recidivă, interdicţia de a practica profesia medicală este dispusă pe viaţă."

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

TITLUL XI
Despre delicte împotriva familiei

PARTEA I
Despre delicte împotriva căsătoriei

Art. 556. Bigamia

Cel care, fiind legat printr-o căsătorie ce are efecte civile, încheie o alta, chiar dacă are efecte civile, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani. La aceeaşi pedeapsă este supus cel care, nefiind căsătorit, încheie o căsătorie cu persoana legată prin căsătoria ce are efecte civile.

Pedeapsa este majorată dacă vinovatul a indus în eroare persoana cu care s-a căsătorit asupra situaţiei propriei stări civile sau a ei.

Dacă este declarată nulă căsătoria încheiată anterior de bigam sau este anulată a doua căsătorie dintr-un motiv diferit de bigamie, fapta nu mai constituie infracţiune, chiar şi faţă de cei care au concurat la infracţiune şi, dacă a existat o condamnare, încetează executarea şi efectele penale ale acesteia.

Art. 557. Prescripţia infracţiunii

Termenul de prescripţie pentru delictul prevăzut de articolul precedent curge din ziua în care este anulată una din cele două căsătorii sau cea de-a doua este declarată nulă din cauza bigamiei.

Art. 558. Atragerea spre căsătorie prin înşelăciune

Cel care, încheind o căsătorie cu efecte civile, ascunde celuilalt soţ prin mijloace frauduloase existenţa unui impediment care nu este acela ce derivă dintr-o căsătorie anterioară, este pedepsit, dacă este anulată căsătoria din cauza impedimentului ascuns, cu închisoare până la 1 an sau cu amendă de la 206 euro la 1.032 euro.

Art. 559.

(1) „Adulterul

Soţia adulteră este pedepsită cu închisoare până la un an. Cu aceeaşi pedeapsă este pedepsit complicele adulterei [(1)].

Pedeapsa este de închisoare până la 2 ani în cazul relaţiei adultere. Delictul se pedepseşte în urma plângerii soţului [(2)].

[(1)] Curtea Constituţională, prin sentinţa nr. 126/1968, a declarat neconstituţionalitatea alin. 1 şi 2 ale acestui articol.

[(2)] Curtea Constituţională, prin sentinţa nr. 147/1969, a declarat neconstituţionalitatea alin. 3 al acestui articol.

Art. 560. [1]

(1) „Concubinajul.

Soţul care ţine o concubină în casa conjugală sau într-un alt loc cunoscut, este pedepsit cu închisoare până la 2 ani.

Concubina este pedepsită cu aceeaşi pedeapsă.

Delictul se pedepseşte în urma denunţului soţiei."

[1] Curtea Constituţională, prin sentinţa nr. 147 din 3 decembrie 1969, a declarat neconstituţionalitatea acestui articol.

Art. 561. [1]

(1) „Cazuri de nepedepsire. Circumstanţe atenuante.

În cazul prevăzut de art. 559, nu se pedepseşte soţia când soţul a împins-o sau a incitat-o la prostituţie sau a beneficiat în urma practicării prostituţiei de către aceasta.

În cazurile prevăzute de cele două articole precedente nu este pasibil de pedeapsă soţul despărţit legal din vina celuilalt soţ, sau abandonat de acesta pe nedrept.

Dacă fapta este comisă de soţul despărţit legal din vina proprie sau din vina proprie şi a celuilalt soţ sau consimţământ reciproc, pedeapsa este micşorată."

[1] Curtea Constituţională, prin sentinţa nr. 147 din 3 decembrie 1969, a declarat neconstituţionalitatea acestui articol.

Art. 562. [1]

(1) „Pedeapsa accesorie şi sancţiunea civilă.

Condamnarea pentru unul din delictele prevăzute de art. 556 şi 560 implică pierderea autorităţii maritale.

Prin sentinţa de condamnare pentru adulter sau pentru concubinaj judecătorul poate, la cererea soţului lezat, să ordone prevederi temporare cu caracter civil pe care le consideră urgente în interesul soţului lezat şi al copilului.

Aceste prevederi sunt executabile imediat, dar efectul lor încetează dacă, în termen de 3 luni de la sentinţa de condamnare devenită irevocabilă, nu se prezintă judecătorului civil cererea de separare în fapt."

[1] Curtea Constituţională, prin sentinţa nr. 147 din 3 decembrie 1969, a declarat neconstituţionalitatea acestui articol.

Art. 563. [1]

(1) „Cauze de nepedepsire

În cazurile prevăzute de art. 559 şi 560 retragerea plângerii, chiar dacă s-a făcut după condamnare, atrage nepedepsirea celui care a comis.

Nu se pedepseşte, de asemenea, infracţiunea în cazul în care intervine:

1. decesul soţului lezat;

2. desfacerea căsătoriei vinovatului de adulter sau de concubinaj.

Anularea infracţiunii are efect şi în privinţa complicelui şi concubinei şi oricărei persoane care a contribuit la infracţiune; şi, dacă a existat o condamnare, încetează executarea şi efectele penale ale acesteia.

[1] Curtea Constituţională, prin sentinţa nr. 147 din 3 decembrie 1969, a declarat neconstituţionalitatea acestui articol.

PARTEA A II-A
Despre delicte împotriva relațiilor de familie

Art. 564. Incestul

Cel care, într-un mod din care să rezulte un scandal public, comite un incest cu un descendent sau un ascendent ori cu o rudă în linie dreaptă, sau cu o soră ori un frate, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Pedeapsa este de închisoare de la 2 la 8 ani în caz de relație incestuoasă.

În cazurile prevăzute de dispozițiile precedente, dacă incestul este comis de o persoană majoră cu o persoană mai mică de 18 ani, pedeapsa este majorată pentru persoana majoră.

Condamnarea pronunțată împotriva părintelui implică decăderea din drepturile părinteşti [1].

[1] Alineat modificat astfel de art. 93 alin. 1 lit. l) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014.

Art. 565. Atacuri la moralitatea familiei comise prin intermediul presei periodice

Cel care în articolele de ziar sau în alte scrieri periodice, în desenele care se referă la ea sau în anunțurile date cu scop de publicitate, în aceleași ziare sau scrieri, expune sau scoate în relief împrejurări care să aducă atingere moralității familiei, este pedepsit cu amendă de la 103 euro la 516 euro.

PARTEA A III-A
Despre delicte împotriva situației familiale

Art. 566. Substituirea sau desființarea situației familiale

Cel care face să figureze în registrele de stare civilă o naştere inexistentă este pedepsit cu închisoare de la 3 la 10 ani.

La aceeași pedeapsă este supus cel care, prin ascunderea unui nou-născut, îi desființează starea civilă.

Art. 567. Falsificarea situației familiale

Cel care, prin înlocuirea unui nou-născut, falsifică starea civilă a acestuia, este pedepsit cu închisoare de la 3 la 10 ani [1].

Se aplică închisoarea de la 5 la 15 ani celui care, în pregătirea unui certificat de naştere, falsifică starea civilă a unui nou-născut, prin certificări false, atestări false sau alte falsuri.

[1] Curtea Constituțională, prin sentința nr. 236 din 21 septembrie - 10 noiembrie 2016 (Monitorul Oficial nr. 46 din 16 noiembrie 2016 – Prima serie specială), a declarat neconstituționalitatea acestui articol, în partea în care prevede prin lege pedeapsa cu închisoare de la un minim de 5 ani la un maxim de 15 ani în locul pedepsei cu închisoare de la un minim de 3 ani la un maxim de 10 ani.

Art. 568. Ascunderea situației familiale a unui copil [1]

Cel care lasă sau prezintă un copil, înscris deja în registrele de stare civilă ca fiu legitim sau natural recunoscut într-un azil de copii părăsiți sau într-un alt loc de binefacere, ascunzând situația familială a acestuia, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani [2].

[1] Titlu modificat astfel de art. 93 alin. 1 lit. m) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014.

[2] Alineat modificat astfel de art. 93 alin. 1 lit. m) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014.

Art. 569. Pedeapsa accesorie [1]

Condamnarea pronunțată împotriva părintelui pentru unul din delictele prevăzute de această parte implică decăderea din drepturile părinteşti [2].

[1] Curtea Constituțională, prin sentința nr. 31 din 23 februarie 2012, a declarat neconstituționalitatea art. 569 din Codul penal, în partea în care stabilește că, în caz de condamnare împotriva părintelui pentru delictul de falsificare a situației familiale prevăzut de art. 567 alin. 2 din Codul penal, urmează dreptul la pierderea autorității părinteşti, împiedicându-l pe judecător să aibă posibilitatea de a face o evaluare în interesul minorului în acest caz concret."

[2] Alineat modificat astfel de art. 93 alin. 1 lit. n) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014.

PARTEA A IV-A
Despre delictele împotriva asistenței familiale

Art. 570. Încălcarea obligațiilor de asistență familială

Cel care, abandonând domiciliul conjugal sau menținând o conduită contrară ordinii sau moralei de familie, se sustrage obligațiilor de asistență legate de răspunderea părintească sau de calitatea de soț, este pedepsit cu închisoare până la un an sau cu amendă de la 103 euro la 1.032 euro [1].

Pedepsele de mai sus se aplică împreună celui care:

1) deturnează sau delapidează bunurile copilului minor, ale pupilului sau ale soțului;

2) face să dispară mijloacele de subzistență descendenților minori sau incapabili să muncească, ascendenților sau soțului, care nu este despărțit legal din vina sa.

Delictul se pedepsește în urma denunțului persoanei lezate, cu excepția cazurilor prevăzute de punctul 1 şi, când infracțiunea este comisă față de minori, de pct. 2 al alineatului precedent.

Dispozițiile acestui articol nu se aplică dacă fapta este prevăzută ca fiind o infracțiune mai gravă de o altă dispoziție legală.

[1] Alineat modificat astfel de art. 93 alin. 1 lit. o) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014.

Art. 571. Abuzul de mijloace de corecţie sau de disciplină

Cel care abuzează de mijloacele de corecţie sau de disciplină în dauna unei persoane supuse autorităţii sale sau încredinţate lui din motive de educaţie, instrucţie, grijă, supraveghere sau pază, sau pentru practicarea unei profesii sau a unei ocupaţii, este pedepsit, dacă în urma faptei rezultă pericolul unei boli corporale sau mintale, cu închisoare până la 6 luni.

Dacă în urma faptei rezultă o leziune corporală, se aplică pedepsele stabilite la art. 582 şi 583, reduse cu o treime; dacă rezultă moartea, se aplică închisoarea de la 3 la 8 ani.

Art. 572. Rele tratamente în familie sau faţă de copii [1]

Cel care, în afara cazurilor indicate la articolul precedent, maltratează un membru al familiei sau cu care convieţuieşte sau o persoană aflată sub autoritatea sa, sau încredinţată lui din motive de educaţie, instruire, grijă, supraveghere sau pază sau pentru practicarea unei profesii sau a unei ocupaţii, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 6 ani.

(...) [2]

Dacă în urma faptei rezultă o leziune corporală gravă, se aplică închisoarea de la 4 la 9 ani; dacă rezultă o leziune foarte gravă, închisoarea de la 7 la 15 ani; dacă rezultă moartea, închisoarea de la 12 la 24 de ani.

[1] Articolul care prevedea: „Rele tratamente în familie sau faţă de copii.

Cel care, în afara cazurilor indicate la articolul precedent, maltratează un membru al familiei sau un minor în vârstă de 14 ani sau o persoană aflată sub autoritatea sa, sau încredinţată lui din motive de educaţie, instruire, grijă, supraveghere sau pază sau pentru practicarea unei profesii sau a unei ocupaţii, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Dacă în urma faptei rezultă o leziune corporală gravă, se aplică închisoarea de la 4 la 8 ani; dacă rezultă o leziune foarte gravă, închisoarea de la 7 la 15 ani; dacă rezultă moartea, închisoarea de la 12 la 20 de ani." a fost înlocuit astfel de art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

[2] Alineat abrogat de art. 1 alin. 1-bis din Decretul-lege nr. 93 din 14 august 2013, modificat de Legea nr. 119 din 15 octombrie 2013.

Art. 573. Răpirea cu acordul minorului

Cel care răpeşte un minor, care a împlinit 14 ani, cu acordul acestuia, de la părintele care îşi exercită autoritatea părintească, sau de la tutore, sau îl reţine împotriva voinţei aceluiaşi părinte sau tutore, este pedepsit, în urma denunţului acestuia, cu închisoare până la 2 ani[1].

Pedeapsa este micşorată dacă fapta este comisă în scop de căsătorie; este majorată dacă este comisă în scop de agresiune sexuală.

Se aplică dispoziţiile art. 525 şi 544.

[1] Alineat modificat astfel de art. 93 alin. 1 lit. p) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere din 7 februarie 2014, în temeiul dispoziţiilor art. 108 alin. 1 din respectivul Decret-lege nr. 154/2013.

Art. 574. Răpirea de persoane incapabile

Cel care răpeşte un minor în vârstă de 14 ani sau un bolnav mintal de la părintele care îşi exercită autoritatea părintească, de la tutore sau de la curator sau de la cel care se ocupă de supravegherea sau paza lui, sau îl reţine împotriva voinţei acestuia, este pedepsit, în urma denunţului părintelui care îşi exercită autoritatea părintească, tutorelui sau curatorului, cu închisoare de la 1 la 3 ani [1].

La aceeaşi pedeapsă este supus, în urma denunţului aceloraşi persoane, cel care răpeşte sau reţine un minor care a împlinit 14 ani, fără consimţământul acestuia, într-un scop diferit de cel de comitere de acte sexuale sau căsătorie.

Se aplică dispoziţiile art. 525 şi 544.

[1] Alineat modificat astfel de art. 93 alin. 1 lit. q) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere din 7 februarie 2014.

Art. 574-bis. Răpirea şi reţinerea minorului în străinătate [1]

Cu excepţia cazului în care fapta constituie o infracţiune mai gravă, cel care răpeşte un minor de la părintele care îşi exercită autoritatea părintească, de la tutore, ducându-l sau reţinându-l în străinătate împotriva voinţei părintelui sau tutorelui, împiedicându-l în întregime sau în parte pe acesta să-şi exercite autoritatea părintească, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 4 ani [1].

Dacă fapta prevăzută la primul alineat este comisă faţă de un minor care a împlinit 14 ani şi cu consimţământul acestuia, se aplică pedeapsa cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Dacă faptele prevăzute la alin. 1 şi 2 sunt comise de un părinte în dauna copilului minor, condamnarea implică suspendarea exercitării autorităţii părinteşti.

[1] Articol introdus de art. 3 alin. 29 lit. b) din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009. Alineat modificat astfel de art. 93 alin. 1 lit. r) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere din 7 februarie 2014.

Art. 574-ter. Constituirea unui parteneriat civil conform legii penale [1]

Conform legii penale, termenul căsătorie este înţeles că se referă şi la constituirea unui parteneriat civil între persoane de acelaşi sex.

Atunci când legea penală consideră calitatea de soţ drept element constitutiv sau drept circumstanţă agravantă a unei infracţiuni, aceasta este înţeleasă că se referă şi la partea unui parteneriat civil între persoane de acelaşi sex.

[1] Articol introdus de art. 1 alin. 1 lit. b) din Decretul-lege nr. 6 din 19 ianuarie 2017.

TITLUL XII
Despre delicte împotriva persoanei

PARTEA I
Despre delicte împotriva vieții și integrității individuale

Art. 575. Omorul

Cel care cauzează moartea unui om este pedepsit cu închisoare de peste 21 de ani.

Art. 576. Circumstanțe agravante. Detențiunea pe viață [1]

Se aplică pedeapsa cu detențiunea pe viață dacă fapta prevăzută de articolul precedent este comisă [2]:

1. cu concursul uneia din circumstanțele indicate la pct. 2 al art. 61;

2. împotriva ascendentului sau descendentului, când intervine una din circumstanțele indicate la pct. 1 și 4 ale art. 61 sau când este folosit un mijloc dăunător sau un alt mijloc viclean sau când este premeditată;

3. de cel care e pus sub urmărire pentru că se sustrage de la măsura arestului, reținerii sau întemnițării sau pentru a-și procura mijloace de existență pe timpul perioadei când se ascunde de poliție;

4. de complicele la infracțiune pentru a se sustrage arestului, reținerii sau întemnițării;

5. cu prilejul comiterii unuia din delictele prevăzute de art. 572, 600-bis, 600-ter, 609-bis, 609-quater și 609-octies [3];

5.1. de autorul delictului prevăzut la art. 612-bis față de persoana vătămată [4];

5-bis. împotriva unui ofițer sau agent al poliției judiciare sau a unui ofițer sau agent de siguranță publică în timpul sau din cauza îndeplinirii funcțiilor sau serviciului [5].

Este pus sub urmărire, prin efectele legii penale, cel care se află în condițiile indicate la pct. nr. 6 al art. 61.

[1] Titlu modificat astfel de pct. nr. 3) al lit. e) de la alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012. Textul anterior în vigoare era: „Circumstanțe agravante. pedeapsa cu moartea.".

[2] Alineat modificat astfel de pct. nr. 1) al lit. e) de la alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012. Textul anterior în vigoare era următorul: „Se aplică pedeapsa cu moartea dacă fapta prevăzută de articolul precedent este comisă:"

[3] Punct înlocuit astfel de lit. a) a alin. 1 al art. 1 din Decretul-lege nr. 11 din 23 februarie 2009, transformat în lege, cu modificări, de Legea nr. 38 din 23 aprilie 2009 și apoi de pct. 2) al lit. e) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012. Textul în vigoare înainte de înlocuire era: „cu prilejul comiterii unuia din delictele prevăzute de art. 609-bis, 609-quater și 609-octies."

[4] Număr adăugat de lit. b) a alin. 1 al art. 1 din Decretul-lege nr. 11 din 23 februarie 2009, transformat în lege, cu modificări, de Legea nr. 38 din 23 aprilie 2009.

Textul anterior modificărilor dispuse prin legea citată de modificare era: „5.1. de autorul delictului prevăzut de art. 612-bis".

[5] Număr adăugat de lit. b-sexies) a alin. 1 al art. 1 din Decretul-lege nr. 92 din 23 mai 2008, transformat în lege, cu modificări, de Legea nr. 125 din 24 iulie 2008.

Art. 577. Alte circumstanţe agravante. Detenţiunea pe viaţă

Se aplică pedeapsa cu detenţiunea pe viaţă dacă fapta prevăzută de art. 575 este comisă:

1) împotriva ascendentului sau descendentului;

2) cu ajutorul substanţelor dăunătoare sau printr-un alt mijloc viclean;

3) cu premeditare;

4) când intervine una din circumstanţele indicate la pct. 1 şi 4 ale art. 61.

Pedeapsa este de închisoare de la 24 la 30 de ani, dacă fapta este comisă împotriva soţului, fratelui, surorii, tatălui sau mamei adoptivi, sau fiului adoptiv sau împotriva rudei în linie dreaptă.

Art. 578. Pruncuciderea în condiţii de abandon material şi moral

Mama care provoacă moartea propriului nou-născut imediat după naştere sau a fătului în timpul naşterii, când fapta este determinată de condiţii de abandon material şi moral legate de naştere, este pedepsită cu închisoare de la 4 la 12 ani.

Celor care participă la comiterea faptei de la primul alineat li se aplică închisoarea de peste 21 de ani. Totuşi, dacă aceştia au acţionat doar cu scopul de a sprijini mama, pedeapsa poate fi redusă cu o treime până la două treimi.

Nu se aplică circumstanţele agravante stabilite de art. 61 al Codului penal.

Art. 579. Uciderea cu acordul victimei

Cel care provoacă moartea unui om, cu consimţământul acestuia, este pedepsit cu închisoare de la 6 la 15 ani.

Nu se aplică circumstanţele agravante stabilite de art. 61 al Codului penal.

Se aplică dispoziţiile referitoare la omor dacă fapta este comisă:

1) împotriva unui minor în vârstă de până la 18 ani;

2) împotriva unei persoane bolnave mintal sau care se află în condiţii de deficienţă psihică din cauza unei alte infirmităţi sau din cauza abuzului de alcool sau de stupefiante;

3) împotriva persoanei al cărei consimţământ a fost luat de cel vinovat prin violenţă, ameninţare sau hipnoză, sau smuls prin înşelăciune.

Art. 580. Instigarea sau ajutorul la sinucidere

Cel care împinge pe un altul spre sinucidere sau întăreşte intenţia cuiva de sinucidere sau facilitează în vreun fel executarea acesteia, este pedepsit, dacă sinuciderea are loc, cu închisoare de la 5 la 12 ani. Dacă sinuciderea nu se produce, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani, cu condiţia ca în urma tentativei de sinucidere să rezulte o vătămare corporală gravă sau foarte gravă.

Pedepsele sunt majorate dacă persoana instigată, incitată sau ajutată se găseşte într-una din condiţiile indicate la pct. 1 şi 2 ale articolului precedent. Totuşi, dacă persoana menţionată este minoră în vârstă de 14 ani sau lipsită de discernământ, se aplică dispoziţiile referitoare la omor.

Art. 581. Lovirile

Cel care loveşte pe cineva, dacă în urma faptei nu rezultă o boală corporală sau mintală, este pedepsit, în urma reclamaţiei persoanei vătămate, cu închisoare până la 6 luni sau cu amendă până la 309 euro.

Această dispoziţie nu se aplică atunci când legea consideră violenţa drept element constitutiv sau drept circumstanţă agravantă a unei alte infracţiuni.

Art. 582. Vătămarea corporală

Cel care provoacă unei alte persoane o vătămare corporală, în urma căreia rezultă o boală corporală sau mintală, este pedepsit cu închisoare de la 3 luni la 3 ani [1].

Dacă boala are o durată mai mică de 20 de zile şi nu intervine niciuna din circumstanţele agravante prevăzute de art. 583 şi 585, exceptându-le pe cele indicate la pct. 1 şi în ultima parte a art. 577, delictul se pedepseşte în urma plângerii persoanei vătămate.

[1] Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 3 lit. b) din Legea nr. 41 din 23 martie 2016, cu începere din 25 martie 2016, în temeiul dispoziţiilor art. 1 alin. 8 din aceeaşi Lege nr. 41/2016.

Art. 583. Circumstanţe agravante

Vătămarea corporală este gravă şi se aplică pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani:

1) dacă în urma faptei rezultă o boală care pune în pericol viaţa persoanei vătămate, o boală sau o incapacitate de a reveni la preocupările obişnuite pe o perioadă mai mare de 40 de zile;

2) dacă fapta produce slăbirea permanentă a unui simţ sau a unui organ;

3) (...) [1].

Vătămarea corporală este foarte gravă şi se aplică închisoarea de la 6 la 12 ani dacă în urma faptei rezultă:

1) o boală cu siguranţă sau probabil incurabilă;

2) pierderea unui simţ;

3) pierderea unui membru sau o mutilare care face membrul nefolosibil, pierderea capacităţii de a folosi un organ sau a capacităţii de procreare, ori o dificultate permanentă şi gravă a vorbirii;

4) deformarea sau desfigurarea permanentă a feţei;

5) (...) [1].

[1] Punctul care prevedea: „3). dacă persoana vătămată este o femeie însărcinată şi în urma faptei rezultă grăbirea naşterii." a fost abrogat de art. 22 din Legea nr. 194 din 22 mai 1978, ca şi punctul 5 care prevedea: „avortul persoanei vătămate."

Art. 583-bis. Practici de mutilare a organelor genitale feminine [1]

Cel care, în lipsa unor cerinţe terapeutice, provoacă o mutilare a organelor genitale feminine este pedepsit cu închisoare de la 4 la 12 ani. Potrivit acestui articol, se consideră drept practici de mutilare a organelor genitale feminine clitoridectomia, extirparea şi infibulaţia şi orice altă practică ce provoacă efecte de acelaşi gen.

Cel care, în lipsa unor cerinţe terapeutice, provoacă, în scopul afectării funcţiilor sexuale, leziuni la organele genitale feminine diferite de cele indicate la primul alineat, în urma cărora rezultă o boală corporală sau mintală, este pedepsit cu închisoare de la 3 la 7 ani. Pedeapsa este micşorată până la două treimi dacă leziunea este minoră.

Pedeapsa este majorată cu o treime atunci când practicile indicate la alin. 1 şi 2 sunt comise în dauna unui minor sau dacă fapta este comisă în scopul obţinerii de foloase.

Condamnarea sau aplicarea pedepsei la cererea părţilor în temeiul art. 444 din Codul de procedură penală pentru infracţiunea prevăzută de articolul precedent implică, dacă fapta este comisă de părinte sau de tutore:

1) decăderea din exercitarea drepturilor părinteşti [3];

2) interdicţia pe viaţă de a deţine orice funcţie legată de tutelă, curatelă şi însoţire [2].

Dispoziţiile acestui articol se aplică de asemenea atunci când fapta este comisă în străinătate de cetăţeanul italian sau de străinul rezident în Italia, ori în dauna cetăţeanului italian sau străinului rezident în Italia. În acest caz vinovatul este pedepsit la cererea ministrului justiţiei.

[1] *Articol introdus de art. 6 alin. 1 din Legea nr. 7 din 9 ianuarie 2006.*

[2] *Alineat adăugat de lit. f) a alin. 1 a art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.*

[3] *Număr modificat astfel de art. 93 alin. 1 lit. s) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere din 7 februarie 2014.*

Art. 583-ter. Pedeapsa accesorie [1]

Condamnarea împotriva celui care practică o meserie medicală pentru unul din delictele prevăzute de art. 583-bis implică pedeapsa accesorie a interdicţiei de a practica profesia de la 3 la 10 ani. Sentinţa de condamnare este transmisă la Ordinul medicilor chirurgi şi stomatologilor.

[1] *Articol introdus de art. 6 alin. 1 din Legea nr. 7 din 9 ianuarie 2006.*

Art. 583-quater. Vătămări corporale grave sau foarte grave aduse unui funcţionar public ce asigură ordinea publică cu prilejul manifestărilor sportive [1]

În cazul vătămărilor corporale provocate unui funcţionar public ce asigură ordinea publică cu prilejul manifestărilor sportive, vătămările grave sunt pedepsite cu închisoare de la 4 la 10 ani; vătămările foarte grave cu închisoare de la 8 la 16 ani.

(1) Articol introdus de art. 7 alin. 1 din Decretul-lege nr. 8 din 8 februarie 2007, modificat în Legea nr. 41 din 4 aprilie 2007.

Art. 584. Omuciderea praeterintenţionată

Cel care, prin acţiuni îndreptate către comiterea unuia din delictele prevăzute de art. 581 şi 582, provoacă decesul unui om, este pedepsit cu închisoare de la 10 la 18 ani.

Art. 585. Circumstanţe agravante

În cazurile prevăzute de art. 582, 583 şi 584, pedeapsa este majorată de la o treime la jumătate, dacă intervine una din circumstanţele agravante prevăzute de art. 576; şi este majorată până la o treime dacă intervine una din circumstanţele agravante prevăzute de art. 577 sau dacă fapta este comisă cu arme sau cu substanţe distrugătoare, ori de o persoană mascată sau de mai multe persoane reunite (1).

Conform legii penale, prin arme se înţeleg:

1) cele de tragere şi toate celelalte a căror destinaţie obişnuită este vătămarea adusă persoanei;

2) toate instrumentele care lezează, al căror port este interzis în mod absolut prin lege, sau fără un motiv justificat.

Sunt asimilate armelor materiile explozibile şi gazele asfixiante sau lacrimogene.

(1) Alineatul precedent care prevedea: „În cazurile prevăzute de art. 582, 583 şi 584, pedeapsa este majorată de la o treime la jumătate, dacă intervine una din circumstanţele agravante prevăzute de art. 576; şi este majorată până la o treime dacă intervine una din circumstanţele agravante prevăzute de art. 577 sau dacă fapta este comisă cu arme sau cu substanţe distrugătoare." a fost înlocuit astfel de art. 3 alin. 59 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

Art. 586. Decesul sau rănirile drept consecinţă a unui alt delict

Când dintr-o faptă prevăzută ca delict intenţionat decurge, drept consecinţă nedorită a vinovatului, decesul sau rănirea unei persoane, se aplică dispoziţiile art. 83, dar pedepsele stabilite la art. 589 şi 590 sunt majorate.

Art. 587. (1)

(1) Articolul care prevedea: „Omorul şi vătămarea corporală din cauza onoarei.

Cel care provoacă decesul soţului, fiicei sau surorii în acţiunea în care descoperă raportul carnal nelegitim şi în stare de furie cauzată de ofensa adusă onoarei sale sau familiei sale, este pedepsit cu închisoare de la 3 la 7 ani.

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care, în aceleaşi împrejurări, provoacă decesul persoanei care are o relaţie carnală nelegitimă cu soţul, fiica sau sora.

Dacă vinovatul provoacă, în aceleaşi împrejurări, persoanelor sus-menţionate o vătămate corporală, pedepsele stabilite la art. 582 şi 583 sunt reduse la o treime; dacă din vătămarea corporală rezultă decesul, pedeapsa este de închisoare de la 2 la 5 ani.

Nu este pasibil de pedeapsă cel care, în aceleaşi împrejurări, comite împotriva acestor persoane fapta prevăzută de art. 581." a fost abrogat de art. 1 din Legea nr. 442 din 5 august 1981.

Art. 588. Încăierarea

Cel care participă la o încăierare este pedepsit cu amendă până la 309 euro.

Dacă în încăierare cineva este ucis sau se alege cu o vătămare corporală, pedeapsa, pentru simplul fapt de a fi participat la încăierare, este de închisoare de la 3 luni la 5 ani. Aceeaşi pedeapsă se aplică dacă uciderea sau vătămarea corporală are loc imediat după încăierare şi drept consecinţă a acesteia.

Art. 589. Ucidere din culpă

Cel care provoacă din culpă decesul unei persoane este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Dacă fapta este comisă prin încălcarea normelor de prevenire a accidentelor la locul de muncă pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani [1].

[Se aplică pedeapsa cu închisoare de la 3 la 10 ani dacă fapta este comisă cu încălcarea normelor de reglementare a circulaţiei rutiere de către:

1) individul aflat în stare de ebrietate în temeiul art. 186 alin. 2 lit. c) al Decretului-lege nr. 285 din 30 aprilie 1992 cu ulterioare modificări;

2) individul aflat sub efectul substanţelor stupefiante sau psihotrope.] [2]

În cazul decesului mai multor persoane sau al decesului uneia sau mai multor persoane şi de vătămări provocate uneia sau mai multor persoane, se aplică pedeapsa care ar trebui aplicată pentru cea mai gravă din încălcările comise majorată până la triplare, dar pedeapsa nu poate depăşi 15 ani [3].

[1] Alineat înlocuit de art. 2 alin. 1 din Legea nr. 102 din 21 februarie 2006; pentru cauze referitoare la despăgubirea daunelor pentru deces sau vătămări, ca urmare a accidentelor rutiere, a se vedea art. 3 din aceeaşi Lege nr. 102/2006. Ulterior, acest alineat a fost modificat astfel de art. 1 alin. 1 lit. c) pct. 1) din Decretul-lege nr. 92 din 23 mai 2008, modificat de Legea nr. 125 din 24 iulie 2008 şi, în fine, de art. 1 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 41 din 23 martie 2016, cu începere din data de 25 martie 2016, în temeiul dispoziţiilor de la art. 1 alin. 8 din aceeaşi Lege nr. 41/2016.

[2] Alineat abrogat de art. 1 alin. 3 lit. d) din Legea nr. 41 din 23 martie 2016, cu începere din data de 25 martie 2016, în temeiul dispoziţiilor de la art. 1 alin. 8 din aceeaşi Lege nr. 41/2016.

[3] Cuvintele: „12 ani" au fost înlocuite astfel de art. 1 alin. 1 lit. c), pct. 3) din Decretul-lege nr. 92 din 23 mai 2008, devenit cu modificări Legea nr. 125 din 24 iulie 2008.

Art. 589-bis. Uciderea într-un accident rutier [1]

Cel care provoacă din culpă decesul unei persoane prin încălcarea normelor de reglementare a circulaţiei rutiere este pedepsit cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Cel care, aflat la volanul unui vehicul cu motor în stare de ebrietate sau de afectare psiho-fizică în urma consumării de substanțe stupefiante sau psihotrope în temeiul art. 186 alin. 2 lit. c) și, respectiv, 187 din Decretul-lege nr. 285 din 30 aprilie 1992, provoacă din culpă decesul unei persoane, este pedepsit cu închisoare de la 8 la 12 ani.

Aceeași pedeapsă se aplică și conducătorului unui vehicul cu motor prevăzut la art. 186-bis alin. 1 lit. b) c) și d) din Decretul-lege nr. 285 din 30 aprilie 1992, care, aflat în stare de ebrietate în temeiul art. 186 alin. 2 lit. b) din același Decret-lege nr. 285 din 1992, provoacă din culpă decesul unei persoane.

Cu excepția prevederilor de la alin. 3, cel care, aflat la volanul unui vehicul cu motor în stare de ebrietate în temeiul art. 186 alin. 2 lit. b) din Decretul-lege nr. 285 din 30 aprilie 1992, provoacă din culpă decesul unei persoane, este pedepsit cu închisoare de la 5 la 10 ani.

Pedeapsa prevăzută la alineatul precedent se aplică de asemenea:

1) conducătorului unui vehicul cu motor care, mergând într-un centru urban cu o viteză egală sau mai mare decât dublul celei permise, oricum nu mai mică de 70 km/oră sau pe drumuri în afara localităților cu o viteză mai mare cu cel puțin 50 km/oră față de cea maximă permisă, provoacă din culpă decesul unei persoane;

2) conducătorului unui vehicul cu motor care, traversând o intersecție cu semaforul aprins pe roșu sau circulând pe contrasens, provoacă din culpă decesul unei persoane;

3) conducătorului unui vehicul cu motor care, în urma manevrei de schimbare a sensului de mers în apropiere de sau în legătură cu intersecții, curbe sau pante în urcare sau în urma depășirii unui alt mijloc de transport în apropierea unei treceri pietonale sau unei linii continue, provoacă din culpă decesul unei persoane.

În cazurile prevăzute la alineatele precedente pedeapsa este majorată dacă fapta este comisă de persoana care nu deține permis de conducere sau are permisul suspendat ori anulat, sau în cazul în care vehiculul cu motor este proprietatea autorului faptei, iar acest vehicul nu are asigurare obligatorie.

În cazurile prevăzute la alineatele precedente, atunci când evenimentul nu este consecința exclusivă a acțiunii sau neglijenței vinovatului, pedeapsa este micșorată până la jumătate.

În cazurile prevăzute la alineatele precedente, atunci când conducătorul provoacă decesul mai multor persoane sau decesul uneia sau mai multor persoane și leziuni uneia sau mai multor persoane, se aplică pedeapsa care ar trebui aplicată pentru cea mai gravă din încălcările comise majorată până la triplare, dar pedeapsa nu poate depăși 18 ani.

(1) Articol introdus de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 41 din 23 martie 2016, cu începere de la data de 25 martie 2016, în temeiul dispozițiilor de la art. 1 alin. 8 din aceeași Lege nr. 41/2016.

Art. 589-ter. Părăsirea de către conducătorul auto a locului accidentului soldat cu deces [1]

În cazul prevăzut la art. 589-bis, când conducătorul auto părăseşte locul accidentului, pedeapsa este majorată de la o treime la două treimi şi nu poate fi, oricum, mai mică de 5 ani.

[1] *Articol introdus de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 41 din 23 martie 2016, cu începere de la data de 25 martie 2016, în temeiul dispoziţiilor de la art. 1 alin. 8 din aceeaşi Lege nr. 41/2016.*

Art. 590. Vătămări corporale din culpă

Cel care provoacă altora, din culpă, o vătămare corporală este pedepsit cu închisoare până la 3 luni sau cu amendă până la 309 euro.

Dacă leziunea este gravă pedeapsa este de închisoare de la 1 la 6 luni sau amendă de la 123 euro la 619 euro; dacă este foarte gravă, de închisoare de la 3 luni la 2 ani sau amendă de la 309 euro la 1.239 euro.

Dacă faptele de la alin. 2 sunt comise cu încălcarea normelor de prevenire a accidentelor la locul de muncă, pedeapsa pentru leziuni grave este de închisoare de la 3 luni la 1 an sau de amendă de la 500 euro la 2.000 euro şi pedeapsa pentru leziuni foarte grave este de închisoare de la 1 la 3 ani [1].

În caz de rănire a mai multor persoane se aplică pedeapsa care ar trebui să fie aplicată pentru cea mai gravă din încălcările comise, majorată până la triplare; dar pedeapsa cu închisoarea nu poate depăşi 5 ani.

Delictul se pedepseşte în urma denunţului persoanei vătămate, exceptând cazurile prevăzute de paragrafele 1 şi 2, strict cu privire la faptele comise prin încălcarea normelor de prevenire a accidentelor la locul de muncă sau referitoare la igiena muncii sau care au cauzat o boală profesională.

[1] *Alineat modificat de art. 113 alin. 3 din Legea nr. 689 din 24 noiembrie 1981 şi înlocuit de art. 2 alin. 2 din Legea nr. 102 din 21 februarie 2006; pentru cauze referitoare la despăgubirea daunelor din cauza decesului sau leziunilor, ca urmare a accidentelor rutiere, a se vedea art. 3 din legea de mai sus 102/2006. Ulterior, acest alineat a fost modificat astfel de art. 1 alin. 1 lit. d) din Decretul-lege nr. 92 din 23 mai 2008, modificat de Legea nr. 125 din 24 iulie 2008 şi, în final, de art. 1 alin. 3 lit. e) şi f) din Legea nr. 41 din 23 martie 2016, cu începere de la data de 25 martie 2016, în temeiul dispoziţiilor de la art. 1 alin. 8 din aceeaşi Lege nr. 41/2016.*

Art. 590-bis. Vătămări corporale rutiere grave sau foarte grave [1]

Cel care provoacă din culpă altora o vătămare corporală prin încălcarea normelor de reglementare a circulaţiei rutiere este pedepsit cu închisoare de la 3 luni la 1 an pentru leziuni grave şi de la 1 la 3 ani pentru leziuni foarte grave.

Cel care, aflat la volanul unui vehicul cu motor în stare de ebrietate sau de afectare psiho-fizică în urma consumării de substanţe stupefiante sau psihotrope în temeiul art. 186 alin. 2 lit. c) şi, respectiv, 187 din Decretul-lege

nr. 285 din 30 aprilie 1992, provoacă din culpă vătămarea unei persoane, este pedepsit cu închisoare de la 3 la 5 ani pentru leziuni grave şi de la 4 la 7 ani pentru leziuni foarte grave.

Pedepsele de la alineatul precedent se aplică de asemenea conducătorului unui vehicul cu motor prevăzut la art. 186-bis alin. 1 lit. b), c) şi d) din Decretul-lege nr. 285 din 30 aprilie 1992, care, în stare de ebrietate în temeiul art. 186 alin. 2 lit. b) din acelaşi Decret-lege nr. 285 din 1992, provoacă din culpă cuiva vătămări corporale grave sau foarte grave.

Cu excepţia prevederilor de la alin. 3, cel care, aflat la volanul unui vehicul cu motor, în stare de ebrietate, în temeiul art. 186 alin. 2 lit. b) din Decretul-lege nr. 285 din 30 aprilie 1992, provoacă din culpă cuiva vătămări corporale, este pedepsit cu închisoare de la 1 an şi 6 luni la 3 ani pentru leziuni grave şi de la 2 la 4 ani pentru leziuni foarte grave.

Pedepsele prevăzute la alineatul precedent se aplică de asemenea:

1) conducătorului unui vehicul cu motor care, mergând într-un centru urban cu o viteză egală sau mai mare decât dublul celei permise, oricum nu mai mică de 70 km/oră sau pe drumuri în afara localităţilor cu o viteză mai mare cu cel puţin 50 km/oră faţă de cea maximă permisă, provoacă din culpă cuiva vătămări corporale grave sau foarte grave;

2) conducătorului unui vehicul cu motor care, traversând o intersecţie cu semaforul aprins pe roşu sau circulând pe contrasens, provoacă din culpă cuiva vătămări corporale grave sau foarte grave;

3) conducătorului unui vehicul cu motor care, în urma manevrei de schimbare a sensului de mers în apropiere de sau în legătură cu intersecţii, curbe sau pante în urcare sau în urma depăşirii unui alt mijloc de transport în apropierea unei treceri pietonale sau unei linii continue, provoacă din culpă cuiva vătămări corporale grave sau foarte grave.

În cazurile prevăzute la alineatele precedente pedeapsa este majorată dacă fapta este comisă de persoana care nu deţine permis de conducere sau are permisul suspendat sau revocat, sau în cazul în care vehiculul cu motor este proprietatea autorului faptei, iar acest vehicul nu are asigurare obligatorie.

În cazurile prevăzute la alineatele precedente, atunci când evenimentul nu este consecinţa exclusivă a acţiunii sau neglijenţei vinovatului, pedeapsa este micşorată până la jumătate.

În cazurile prevăzute la alineatele precedente, atunci când conducătorul provoacă leziuni mai multor persoane, se aplică pedeapsa care ar trebui aplicată pentru cea mai gravă din încălcările comise majorată până la triplare, dar pedeapsa nu poate depăşi 7 ani.

[1] Articol introdus de art. 1 alin. 1 lit. e) din Decretul-lege nr. 92 din 23 mai 2008, modificat de Legea nr. 125 din 24 iulie 2008 şi, ulterior, înlocuit astfel de art. 1 alin. 2 din Legea nr. 41 din 23 martie 2016, cu începere de la data de 25 martie 2016, în temeiul dispoziţiilor art. 1 alin. 8 din aceeaşi Lege nr. 41/2016.

Art. 590-ter. Părăsirea locului accidentului rutier de către conducătorul auto în caz de vătămări corporale [1]

În cazul prevăzut la art. 590-bis, când conducătorul auto părăseşte locul accidentului, pedeapsa este majorată de la o treime la două treimi şi oricum nu poate fi mai mică de 3 ani.

[1] *Articol introdus de art. 1 alin. 2 din Legea nr. 41 din 23 martie 2016, cu începere de la data de 25 martie 2016, în temeiul dispoziţiilor de la art. 1 alin. 8 din aceeaşi Lege nr. 41/2016.*

Art. 590-quater. Luarea în calcul a circumstanţelor [1]

Atunci când intervin circumstanţele agravante prevăzute la art. 589-bis alin. 2, 3, 4, 5 şi 6, 589-ter, 590-bis alin. 2, 3, 4, 5 şi 6 şi 590-ter, circumstanţele atenuante concurente, diferite de cele prevăzute de art. 98 şi 114, nu pot fi considerate echivalente sau preponderente faţă de acestea şi reducerile se fac asupra cuantumului pedepsei stabilite în baza respectivelor circumstanţe agravante.

[1] *Articol introdus de art. 1 alin. 2 din Legea nr. 41 din 23 martie 2016, cu începere de la data de 25 martie 2016, în temeiul dispoziţiilor de la art. 1 alin. 8 din aceeaşi Lege nr. 41/2016.*

Art. 590-quinquies. Definiţia drumurilor urbane şi extraurbane [1]

Conform art. 589-bis şi 590-bis, prin drumuri extraurbane se înţeleg drumurile prevăzute de literele A, B şi C ale alin. 2 al art. 2 din Decretul-lege nr. 285 din 30 aprilie 1992 şi prin drumuri ale unui centru urban drumurile prevăzute de literele D, E, F şi F-bis ale aceluiaşi alin. 2.

[1] *Articol introdus de art. 1 alin. 2 din Legea nr. 41 din 23 martie 2016, cu începere de la data de 25 martie 2016, în temeiul dispoziţiilor de la art. 1 alin. 8 din aceeaşi Lege nr. 41/2016.*

Art. 590-sexies. Răspunderea din culpă pentru deces sau vătămări corporale în mediu medical [1]

Dacă faptele prevăzute de art. 589 şi 590 sunt comise atunci când se practică o profesie medicală, se aplică pedepsele prevăzute aici, cu excepţia dispoziţiilor de la alin. 2.

Atunci când evenimentul a avut loc din cauza neîndemânării, pedepsirea este exclusă atunci când sunt respectate recomandările prevăzute de liniile directoare aşa cum sunt definite şi publicate în baza legii sau, în lipsa acestora, bunele practici clinice şi de asistenţă, tot cu condiţia ca recomandările prevăzute de respectivele linii directoare să se dovedească a fi adecvate trăsăturilor specifice ale cazului concret.

[1] *Articol introdus de art. 6 alin. 1 din Legea nr. 24 din 8 martie 2017.*

Art. 591. Abandonul minorilor sau persoanelor incapabile

Cel care abandonează un minor în vârstă de 14 ani sau o persoană incapabilă, datorită unei boli mintale sau unei boli trupeşti, datorită bătrâneţii

sau dintr-o altă cauză, să aibă grijă de ea însăşi şi pe care trebuie să o protejeze sau să o îngrijească, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care abandonează în străinătate un cetăţean italian minor în vârstă mai mică de 18 ani, încredinţat lui pe teritoriul statului din motive de muncă.

Pedeapsa este de închisoare de la 1 la 6 ani dacă în urma faptei rezultă o vătămare corporală şi este de la 3 la 8 ani dacă rezultă moartea.

Pedepsele sunt majorate dacă fapta este comisă de părinte, de fiu, de tutore sau de soţ, sau de cel care adoptă sau de cel care este adoptat.

Art. 592. [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Abandonul unui nou-născut din cauza onoarei.*

Cel care abandonează un nou-născut imediat după naştere, pentru a salva propria onoare sau a unei rude apropiate, este pedepsit cu închisoare de la 3 luni la 1 an.

Pedeapsa este de închisoare de la 6 luni la 2 ani dacă în urma faptei rezultă o vătămare corporală şi de la 2 la 5 ani dacă rezultă decesul nou-născutului.

Nu se aplică circumstanţele agravante stabilite la art. 61." a fost abrogat de art. 1 al Legii nr. 442 din 5 august 1981.

Art. 593. Neacordarea de prim ajutor

Cel care, găsind abandonat sau pierdut un copil minor în vârstă de sub 10 ani sau o altă persoană incapabilă să aibă grijă de ea însăşi, din cauza unei boli mintale sau trupeşti, din cauza bătrâneţii sau dintr-o altă cauză, nu anunţă imediat autoritatea competentă, este pedepsit cu închisoare până la 1 an sau cu amendă până la 2.500 euro [1].

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care, găsind un corp omenesc care este sau pare lipsit de viaţă sau o persoană rănită sau aflată într-un alt pericol, nu îi acordă asistenţa necesară sau nu anunţă imediat autoritatea competentă.

Dacă din această conduită a vinovatului rezultă o vătămare corporală, pedeapsa este majorată; dacă are ca urmare moartea, pedeapsa este dublată.

[1] *Cuvintele: „este pedepsit cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă până la 600.000 de lire italiene" au fost înlocuite astfel de art. 1 din Legea nr. 72 din 9 aprilie 2003.*

PARTEA A II-A
Despre delictele împotriva onoarei

Art. 594. Insulta [1]

[1] *Articol abrogat de art. 1 alin. 1 lit. c) din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016; a se vedea şi art. 4 alin. 1 lit. a) şi alin. 2, 3, 4 lit. f) din acelaşi Decret-lege nr. 7/2016.*

Art. 595. Defăimarea

Cel care, în afara cazurilor indicate la articolul precedent, comunicând cu mai multe persoane, ştirbeşte reputaţia altuia, este pedepsit cu închisoare până la 1 an sau cu amenda până la 1.032 euro.

Dacă jignirea constă în atribuirea unei anumite fapte, pedeapsa este de închisoare până la 2 ani sau de amendă până la 2.065 euro.

Dacă ofensa este adresată prin intermediul presei sau printr-un alt mijloc de publicitate sau printr-un act oficial, pedeapsa este de închisoare de la 6 luni la 3 ani sau de amendă de peste 516 euro.

Dacă ofensa este adresată unui grup politic, administrativ sau judiciar sau unui reprezentant sau unei autorităţi constituite în grup, pedepsele sunt majorate.

Art. 596. Excluderea de la dovada de disculpare

Vinovatului de infracţiunile prevăzute de cele două articole precedente nu i se permite să dovedească, pentru a se disculpa, adevărul sau notorietatea faptei atribuite persoanei vătămate [1].

Totuşi, când ofensa constă în atribuirea unei anumite fapte, persoana jignită şi agresorul pot, de comun acord, înainte de pronunţarea sentinţei irevocabile, să transmită unui juriu de onoare judecata asupra adevărului acestei fapte.

Când ofensa constă în atribuirea unei anumite fapte, dovada adevărului asupra acestei fapte este totuşi admisă la urmărirea penală:

1) dacă persoana vătămată este un funcţionar public şi fapta atribuită acestuia se referă la exercitarea funcţiilor sale;

2) dacă pentru fapta atribuită persoanei vătămate este deschisă sau începe împotriva sa o urmărire penală;

3) dacă reclamantul cere în mod formal ca judecata să se extindă la confirmarea adevărului sau falsităţii faptei ce îi este atribuită.

Dacă adevărul despre faptă este dovedit sau dacă pentru aceasta persoana căreia îi este atribuită fapta este [de aceea] condamnată după atribuirea faptei înseşi, autorul învinuirii nu se pedepseşte, exceptând cazul când modurile de comitere nu fac ca pentru ea să se aplice dispoziţiile art. 595, primul alineat [2].

[1] *Alineat modificat astfel de art. 2 alin. 1 lit. g) pct. 1 din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016.*

[2] *Alineat adăugat de art. 5 din Decretul-lege nr. 288 din 14 septembrie 1944 şi, ulterior, modificat astfel de art. 2 alin. 1 lit. g) pct. 2 din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016.*

Art. 596-bis. Defăimarea prin intermediul presei

Dacă delictul de defăimare este comis prin intermediul presei, dispoziţiile de la articolul precedent se aplică şi directorului sau directorului adjunct responsabil, editorului sau tipografului, pentru infracţiunile prevăzute de art. 57, 57-bis şi 58.

Art. 597. Plângerea persoanei vătămate şi înlăturarea infracţiunii

Delictul prevăzut de art. 595 se pedepseşte în urma plângerii persoanei vătămate [1].

Dacă persoana vătămată şi agresorul au exercitat dreptul indicat la paragraful de la articolul precedent, plângerea se consideră denunţată în mod tacit sau retrasă.

Dacă persoana vătămată moare înainte să fi trecut termenul de formulare a plângerii sau dacă este vorba despre o ofensă adusă memoriei defunctului, pot depune plângerea rudele apropiate, cel care adoptă sau cel care este adoptat. În aceste cazuri şi, de asemenea, în acela în care persoana vătămată moare după ce a formulat plângerea, dreptul indicat la paragraful articolului precedent revine rudelor apropiate, celui care adoptă sau celui care este adoptat.

[1] *Alineat modificat astfel de art. 2 alin. 1 lit. h) din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016.*

Art. 598. Ofense în înscrisuri şi discursuri rostite în faţa instanţelor sau autorităţilor administrative

Nu sunt pasibile de pedeapsă ofensele conţinute în înscrisurile prezentate sau în discursurile rostite de părţi sau de apărătorii lor la procedurile în faţa instanţei sau în faţa unei autorităţi administrative când jignirile privesc obiectul cauzei sau recursului administrativ.

Judecătorul, pronunţând în cauză, poate, pe lângă măsurile disciplinare, să dispună eliminarea sau ştergerea, în întregime sau parţial, a înscrisurilor jignitoare şi să acorde persoanei vătămate o sumă cu titlu de despăgubire pentru dauna nepatrimonială. Atunci când este vorba despre înscrisuri pentru care eliminarea sau ştergerea nu se poate efectua, pe acestea se fac menţiunile asupra sentinţei.

Art. 599. Provocarea [1]

(...) [2]

Nu este pasibil de pedeapsă cel care a comis una din faptele prevăzute de art. 595 în stare de furie determinată de o faptă ilegală a altuia şi imediat după aceasta [3].

(...) [2]

[1] *Titlu înlocuit astfel de art. 2 alin. 1 lit. i) pct. 1 din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016.*

[2] *Alineat abrogat de art. 2 alin. 1 lit. i) pct. 2 din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016.*

[3] *Alineat modificat astfel de art. 2 alin. 1 lit. i) pct. 3 din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016.*

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PARTEA A III-A
Despre delictele împotriva libertății individuale

SECȚIUNEA I
Despre delicte împotriva personalității individuale

Art. 600. Reducerea sau menținerea în stare de sclavie sau de subjugare [1]

Cel care exercită asupra unei persoane puteri corespunzătoare celor ale dreptului de proprietate sau cel care reduce sau menține o persoană într-o stare de supunere continuă, constrângând-o la prestații de muncă sau sexuale, la cerșetorie sau la realizarea de activități ilicite care implică exploatarea ori să se supună la prelevarea de organe, este pedepsit cu închisoarea de la 8 la 20 de ani [3].

Reducerea sau menținerea în stare de supunere are loc atunci când acțiunea este realizată prin violență, amenințare, înșelăciune, abuz de autoritate sau profitare de o situație de vulnerabilitate, de inferioritate fizică sau psihică sau de o stare de necesitate, sau prin promisiunea sau darea de sume de bani sau de alte avantaje celui care are autoritate asupra persoanei [3].

(...) [2]

[1] *Articol înlocuit de art. 1 din Legea nr. 228 din 11 august 2003.*

[2] *Alineat abrogat de art. 3 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 108 din 2 iulie 2010.*

[3] *Alineat modificat astfel de art. 2 alin. 1 lit. a) din Decretul-lege nr. 24 din 4 martie 2014.*

Art. 600-bis. Prostituție cu minori [1]

Este pedepsit cu închisoare de la 6 la 12 ani și cu amendă de la 15.000 euro la 150.000 euro cel care:

1) recrutează sau instigă la prostituție o persoană cu vârstă mai mică de 18 ani;

2) favorizează, exploatează, gestionează, organizează sau controlează prostituția unei persoane cu vârstă mai mică de 18 ani sau obține un folos într-un alt mod.

Exceptând cazul când fapta constituie o infracțiune mai gravă, cel care întreține relații sexuale cu un minor având vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani, în schimbul banilor sau altor foloase financiare, chiar și numai promise, este pedepsit cu închisoare de la 1 an la 6 ani și cu amendă de la 1.500 euro la 6.000 euro.

[1] *Articol adăugat de art. 2 al Legii nr. 269 din 3 august 1998, modificat de art. 1 din Legea nr. 38 din 6 februarie 2006 și înlocuit astfel de lit. g) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012. Articolul precedent prevedea: „Cel care instigă la prostituție o persoană în vârstă mai mică de 18 ani, favorizează sau exploatează prostituția este pedepsit cu închisoare de la 6 la 12 ani și cu amendă de la 15.493 euro la 154.937 euro.*

Exceptând cazul când fapta constituie o infracțiune mai gravă, cel care întreține relații sexuale cu un minor având vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani, în schimbul banilor sau altor foloase financiare, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de peste 5.164 euro.

În cazul în care fapta prevăzută la alin. 2 este comisă față de o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani, se aplică pedeapsa cu închisoarea de la 2 la 5 ani.

Dacă autorul faptei de la alin. 2 are vârsta mai mică de 18 ani se aplică pedeapsa cu închisoarea sau amenda, redusă cu o treime până la două treimi."

Art. 600-ter. Pornografia infantilă

Este pedepsit cu închisoare de la 6 la 12 ani și cu amendă de la 24.000 euro la 240.000 euro cel care:

1) folosind minori în vârstă de până la 18 ani, realizează prezentări sau spectacole pornografice sau produce material pornografic;

2) recrutează sau instigă minori în vârstă de până la 18 ani să participe la prezentări sau spectacole pornografice sau din aceste spectacole obține altfel un profit [1].

La aceeași pedeapsă este supus cel care face comerț cu materialul pornografic de la alineatul întâi.

Cel care, în afara cazurilor de la primul și al doilea alineat, prin orice mijloc, fie și prin telecomunicații, distribuie, divulgă, difuzează sau face public materialul pornografic de la primul alineat, ori distribuie sau difuzează știri sau informații finalizate cu ademenirea sau exploatarea sexuală a minorilor în vârstă de până la 18 ani, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani sau cu amendă de la 2.582 euro la 51.645 euro [2].

Cel care, în afara cazurilor de la primul, al doilea și al treilea alineat, oferă sau cedează altora, chiar și cu titlu gratuit, materialul pornografic de la primul alineat, este pedepsit cu închisoare de până la 3 ani și cu amendă de la 1.549 euro la 5.164 euro [3].

În cazurile prevăzute la alin. 3 și 4 pedeapsa este majorată nu mai mult de două treimi dacă materialul este în cantitate mică [4] [5].

Cu excepția cazului când fapta constituie o infracțiune mai gravă, cel care asistă la prezentări sau spectacole pornografice în care sunt implicați minori în vârstă de până la 18 ani este pedepsit cu închisoare de până la 3 ani și cu amendă de la 1.500 euro la 6.000 euro [6].

Potrivit acestui articol, prin pornografie infantilă se înțelege orice reprezentare, prin orice mijloc, a unui minor în vârstă de până la 18 ani implicat în activități sexuale explicite, reale ori simulate, sau orice reprezentare a organelor sexuale ale unui minor în vârstă de până la 18 ani în scopuri sexuale [7].

[1] Alineat înlocuit astfel mai întâi de art. 2 din Legea nr. 38 din 6 februarie 2006 și apoi de pct. 1) al lit. h) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012. Textul în vigoare înainte de înlocuirea dispusă de Legea citată nr. 172/2012 era: „Cel care, folosind minori în vârstă de până la 18 ani, realizează prezentări pornografice

sau produce materiale pornografice sau instigă minorii în vârstă de până la 18 ani la prezentări pornografice este pedepsit cu închisoare de la 6 la 12 ani şi cu amendă de la 25.822 euro la 258.228 euro."

(2) Alineat modificat astfel de art. 2 din Legea nr. 38 din 6 februarie 2006.

Textul anterior în vigoare era: „Cel care, în afara cazurilor de la primul şi al doilea alineat, prin orice mijloc, fie şi prin telecomunicaţii, distribuie, divulgă sau face public materialul pornografic de la primul alineat, sau distribuie sau difuzează ştiri sau informaţii finalizate cu ademenirea sau exploatarea sexuală a minorilor în vârstă de până la 18 ani, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani sau cu amendă de la 25.822 euro la 258.228 euro."

(3) Alineat modificat astfel de art. 2 din Legea nr. 38 din 6 februarie 2006.

Textul anterior în vigoare era: „Cel care, în afara cazurilor de la primul, al doilea şi al treilea alineat, în mod conştient cedează altora, chiar şi cu titlu gratuit, materialul pornografic produs prin exploatarea sexuală a minorilor în vârstă de până la 18 ani, este pedepsit cu închisoare de până la 3 ani şi cu amendă de la 1.549 euro la 5.164 euro."

(4) Alineat adăugat de art. 2 din Legea nr. 38 din 6 februarie 2006.

(5) Articol adăugat de art. 3 din Legea nr. 269 din 3 august 1998.

(6) Alineat adăugat de pct. 2) al lit. h) al alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

(7) Alineat adăugat de pct. 2) al lit. h) al alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

Art. 600-quater. Deţinerea de material pornografic (1)

Cel care, în afara cauzelor prevăzute de art. 600 ter, în mod conştient îşi procură sau deţine material pornografic realizat folosind minori în vârstă de până la 18 ani, este pedepsit cu închisoare până la 3 ani şi cu amendă de peste 1.549 euro.

Pedeapsa este majorată nu mai mult de două treimi dacă materialul deţinut este în cantitate mică.

(1) Articolul adăugat de art. 4 al legii nr. 269 din 3 august 1998 a fost înlocuit astfel de art. 3 din Legea nr. 38 din 6 februarie 2006.

Art. 600-quater-bis. Pornografia virtuală (1)

Dispoziţiile prevăzute la art. 600-ter şi 600-quater se aplică şi atunci când materialul pornografic reprezintă imagini virtuale realizate folosind imagini cu minori în vârstă de până la 18 ani sau o parte din acestea, dar pedeapsa este micşorată cu o treime.

Prin imagini virtuale se înţeleg imagini realizate prin tehnici de elaborare grafică neasociate în întregime sau în parte situaţiilor reale, a căror calitate de reprezentare face să pară adevărate situaţii nereale.

(1) Acest articol a fost adăugat de art. 4 din Legea nr. 38 din 6 februarie 2006.

Art. 600-quinquies. Inițiative turistice cu scopul de a exploata prostituția infantilă

Cel care organizează sau face propagandă cu călătorii finalizate cu practicarea de activități de prostituție în dauna minorilor sau care cuprind această activitate, este pedepsit cu închisoare de la 6 la 12 ani și cu amendă de la 15.493 euro până la 154.937 euro.

Art. 600-sexies. Circumstanțe agravante și atenuante

(1) *Articolul care prevedea: „În cazurile prevăzute de art. 600-bis, primul alineat, 600-ter, primul alineat și 600-quinquies, precum și de art. 600, 601 și 602, pedeapsa este majorată de la o treime la jumătate dacă fapta este comisă în dauna unui minor în vârstă de 14 ani.*

În cazurile prevăzute de art. 600-bis, primul alineat și 600-ter, precum și de art. 600, 601 și 602, dacă fapta este comisă în dauna unui minor, pedeapsa este majorată de la jumătate la două treimi dacă fapta este comisă de un ascendent, de părintele adoptiv sau de soțul sau concubinul lor, de soțul sau de rudele până la gradul al doilea, de rudele până la al patrulea grad, de tutorele sau de persoana căreia i-a fost încredințat minorul din motive de îngrijire, educație, instruire, supraveghere, pază, muncă sau de funcționarii publici sau de cei însărcinați cu o funcție publică în exercitarea funcțiilor lor sau dacă fapta este comisă în dauna unui minor aflat în infirmitate sau deficiență psihică, naturală sau provocată.

În cazurile prevăzute de art. 600-bis, primul alineat și 600-ter pedeapsa este majorată dacă fapta este comisă prin violență sau amenințare.

În cazurile prevăzute de art. 600-bis și 600-ter, precum și de art. 600, 601 și 602, pedeapsa este redusă de la o treime la jumătate pentru cel care se implică concret astfel încât minorul în vârstă de până la 18 ani să-și recapete propria autonomie și libertate.

În cazurile prevăzute de art. 600, 600-bis, 600-ter, 600-quater, 600-quinquies, 600-sexies, 600-septies, 600-octies, 601, 602 și 416 alin. 6, pedepsele sunt micșorate până la jumătate față de inculpat dacă face eforturi să evite ca activitatea infracțională să aibă consecințe ulterioare ajutând concret poliția sau instanța la strângerea de mijloace de probă hotărâtoare pentru reconstituirea faptelor și pentru identificarea și prinderea unuia sau mai multor autori ai infracțiunilor sau pentru sustragerea resurselor importante pentru comiterea infracțiunilor.

Circumstanțele atenuante, diferite de cea prevăzută de art. 98, concurente cu circumstanțele agravante de la alin. 1 și 2, nu pot fi considerate echivalente sau preponderente față de acestea și micșorările de pedeapsă se fac asupra cuantumului acesteia rezultat după aplicarea sporului ca urmare a circumstanțelor agravante respective." a fost abrogat de lit. i) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

Art. 600-septies. Confiscarea (1)

În caz de condamnare sau de aplicare a pedepsei la cererea părților, potrivit art. 444 din Codul de procedură penală, pentru infracțiunile prevăzute la această secțiune, precum și la art. 609-bis, când fapta este comisă în dauna unui minor

în vârstă de până la 18 ani sau infracţiunea este agravată de circumstanţele prevăzute la art. 609-ter alin. 1, pct. 1), 5) şi 5-bis), 609-quater, 609-quinquies, 609-octies, când fapta este comisă în dauna unui minor în vârstă de până la 18 ani sau infracţiunea este agravată de circumstanţele prevăzute la art. 609-ter alin. 1, punctele 1), 5) şi 5-bis) şi 609-undecies, se dispune întotdeauna, cu respectarea drepturilor persoanei vătămate la restituiri şi la despăgubire, confiscarea bunurilor care constituie produsul, profitul sau preţul infracţiunii. Dacă acest lucru nu este posibil, judecătorul dispune confiscarea bunurilor atingând valoarea corespunzătoare cu cele ce constituie produsul, profitul sau preţul infracţiunii şi de care dispune condamnatul, chiar şi indirect sau printr-o altă persoană. Se aplică alin. 3 al art. 322-ter.

(1) Articolul care prevedea: „În caz de condamnare sau de aplicare a pedepsei la cererea părţilor, potrivit art. 444 din Codul de procedură penală, pentru infracţiunile prevăzute la această secţiune se dispune întotdeauna, cu excepţia drepturilor persoanei vătămate de infracţiune la restituiri şi la despăgubirea prejudiciilor, confiscarea prevăzută de art. 240 şi, când nu este posibilă confiscarea bunurilor care constituie profitul sau preţul infracţiunii, confiscarea bunurilor pe care infractorul le are asupra sa atingând valoarea corespunzătoare acestui profit. În orice caz se dispune închiderea magazinelor a căror activitate rezultă destinată infracţiunilor prevăzute la această secţiune, precum şi revocarea licenţei de practicare sau concesiune sau autorizare pentru radioteleviziunile care transmit.

Condamnarea sau aplicarea pedepsei la cererea părţilor, potrivit art. 444 din Codul de procedură penală pentru una din infracţiunile prevăzute la primul alineat implică oricum interdicţia pe viaţă de a îndeplini o funcţie în şcoli de orice fel şi nivel, precum şi de a lucra în instituţii sau structuri publice sau private frecventate preponderent de minori." a fost adăugat de art. 7 din Legea nr. 269 din 3 august 1998, înlocuit de art. 15 din Legea nr. 228 din 11 august 2003, modificat de art. 5 din Legea nr. 38 din 6 februarie 2006 şi înlocuit astfel de lit. f) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

Art. 600-septies.1. Circumstanţa atenuantă (1)

Pedeapsa pentru delictele prevăzute de această secţiune este micşorată de la o treime până la jumătate faţă de complice care face eforturi pentru a evita ca activitatea infracţională să aibă consecinţe ulterioare sau ajută concret poliţia sau instanţa la strângerea de probe hotărâtoare pentru identificarea şi prinderea complicilor.

(1) Articol adăugat de lit. m) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

Art. 600-septies.2. Pedepse accesorii (1)

Condamnării sau aplicării pedepsei la cererea părţilor în temeiul art. 444 din Codul de procedură penală pentru delictele prevăzute de această secţiune şi pentru delictul prevăzut de art. 414-bis din acest Cod îi urmează:

1) pierderea răspunderii părinteşti, atunci când calitatea de părinte este prevăzută drept circumstanţă agravantă a infracţiunii (2);

2) interdicția pe viață de a deține orice funcție legată de tutelă, curatelă sau însoțire ;

3) pierderea dreptului la pensie alimentară și excluderea de la succesiunea persoanei vătămate;

4) interdicția temporară de a deține funcții publice; interdicția de a deține funcții publice pe o durată de 5 ani ca urmare a condamnării la închisoare de la 3 la 5 ani, menținându-se oricum aplicarea art. 29 alin. 1, cu privire la interdicția pe viață.

Condamnarea sau aplicarea pedepsei la cererea părților în temeiul art. 444 din Codul de procedură penală pentru unul din delictele prevăzute de această secțiune și pentru delictul prevăzut de art. 414-bis din acest Cod, implică în orice caz interdicția pe viață de a îndeplini o funcție în școli de orice fel și nivel, precum și de a lucra în instituții sau structuri publice sau private frecventate preponderent de minori.

În orice caz este dispusă închiderea magazinelor a căror activitate rezultă a fi destinată comiterii infracțiunilor prevăzute la această secțiune, precum și revocarea licenței de practicare, concesiune sau autorizare pentru radioteleviziunile care transmit.

[1] Articol adăugat de lit. m) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

[2] Număr modificat astfel de art. 93 alin. 1 lit. t) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014.

Art. 600-octies. Folosirea minorilor la cerșit [1]

Cu excepția cazului când fapta constituie o infracțiune mai gravă, cel care se folosește pentru cerșit de o persoană minoră de 14 ani sau care nu poate fi trasă la răspundere, sau permite ca această persoană, dacă este supusă autorității sale sau încredințată lui spre pază sau supraveghere, să cerșească, sau ca alții să o folosească pentru a cerși, este pedepsit cu închisoare până la 3 ani.

[1] Articol adăugat de lit. art. 3 alin. 19 lit. a) din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

Art. 601. Traficul de persoane [1]

Este pedepsit cu închisoare de la 8 la 20 de ani cel care recrutează, introduce pe teritoriul țării, transferă și în afara acestuia, transportă, cedează autoritatea asupra persoanei, găzduiește una sau mai multe persoane care se află în condițiile prevăzute la art. 600 sau comite aceleași acțiuni asupra uneia sau mai multor persoane prin înșelăciune, violență, amenințare, abuz de autoritate sau profitare de o situație de vulnerabilitate, de inferioritate fizică, psihică sau de necesitate sau prin promiterea sau darea de bani sau de alte foloase persoanei asupra căreia are autoritate, cu scopul de a o instiga sau constrânge la prestații de muncă sau sexuale, la cerșit sau la realizarea de activități ilegale ce implică exploatarea ori să se supună prelevării de organe.

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care, şi în afara modalităţilor prevăzute la primul alineat, face acţiunile aici prevăzute faţă de persoana minoră.

(1) Articol înlocuit astfel de art. 2 alin. 1 lit. b) din Decretul-lege nr. 24 din 4 martie 2014.

Art. 601-bis. Trafic de organe prelevate de la o persoană în viaţă (1)

Cel care în mod ilegal comercializează, vinde, cumpără sau, în orice fel şi sub orice titlu, procură sau expune organe sau părţi de organe prelevate de la o persoană în viaţă este pedepsit cu închisoare de la 3 la 12 ani şi cu amendă de la 50.000 euro la 300.000 euro. Dacă fapta este comisă de persoana care practică o profesie medicală, condamnării îi urmează interdicţia pe viaţă de a exercita profesia.

Exceptând cazul când fapta constituie o infracţiune mai gravă, este pedepsit cu închisoare de la 3 la 7 ani şi cu amendă de la 50.000 euro la 300.000 euro cel care organizează sau face propagandă cu călătorii, face publice sau difuzează, indiferent cum, inclusiv prin instrumente informatice sau de telecomunicaţii, anunţuri destinate traficului organelor sau părţilor de organe prevăzute la primul alineat.

(1) Articol introdus de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 236 din 11 decembrie 2016.

Art. 602. Cumpărarea şi vinderea de sclavi (1)

Cel care, în afara cazurilor indicate la art. 601, cumpără, înstrăinează sau cedează o persoană care se află în una din condiţiile prevăzute la art. 600, este pedepsit cu închisoare de la 8 la 20 ani.

[Pedeapsa este majorată de la o treime la jumătate dacă persoana vătămată are vârsta mai mică de 18 ani sau dacă faptele prevăzute la primul alineat sunt îndreptate către obţinerea de foloase de pe urma practicării prostituţiei sau cu scopul de a supune persoana vătămată la prelevarea de organe.] (2)

(1) Articol înlocuit astfel de art. 3 din Legea nr. 228 din 11 august 2003.

(2) Alineat abrogat de lit. c) a alin. 1 al art. 3 din Legea nr. 108 din 2 iulie 2010.

Art. 602-bis. Pedepse accesorii (1)

(1) Articolul care prevedea: „Condamnarea pentru infracţiunile prevăzute la art. 583-bis, 600, 601, 602, 609-bis, 609-quater, 609-quinquies şi 609-octies implică, atunci când faptele prevăzute de articolele citate sunt comise de părinte sau de tutore, respectiv:

1) decăderea din drepturile părinteşti;

2) interdicţia pe viaţă de a îndeplini orice funcţie legată de însoţire, tutelă şi curatelă." a fost adăugat de lit. b) a alin. 19 al art. 3 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009 şi apoi abrogat de lit. n) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

Art. 602-ter. Circumstanţe agravante (1)

Pedeapsa prevăzută de art. 600, 601 şi 602 este majorată de la o treime la jumătate:

a) dacă persoana vătămată are mai puţin de 18 ani;

b) dacă faptele sunt îndreptate către obţinerea de pe urma practicării prostituţiei sau cu scopul de a supune persoana vătămată prelevării de organe;

c) dacă din faptă decurge un pericol grav pentru viaţa sau integritatea fizică sau psihică a persoanei vătămate.

Dacă faptele prevăzute de titlul VII, partea a III-a a acestei cărţi sunt comise cu scopul de a realiza sau a facilita delictele prevăzute de art. 600, 601 şi 602, pedepsele prevăzute aici sunt mărite de la o treime la jumătate.

În cazurile prevăzute de art. 600-bis alin. 1 şi 600-ter, pedeapsa este majorată de la o treime la jumătate dacă fapta este comisă cu violenţă sau ameninţare [2].

În cazurile prevăzute de art. 600-bis alin. 1 şi 2, 600-ter alin. 1 şi 600-quinquies, pedeapsa este majorată de la o treime la jumătate dacă fapta este comisă profitând de starea de nevoie a minorului [3].

În cazurile prevăzute de art. 600-bis alin. 1 şi 2, 600-ter şi 600-quinquies, precum şi de art. 600, 601 şi 602, pedeapsa este majorată de la jumătate la două treimi dacă fapta este comisă în dauna unui minor de 16 ani [4].

În cazurile prevăzute de art. 600-bis alin. 1 şi 600-ter, precum şi, dacă fapta este comisă în dauna unui minor de 18 ani, de art. 600, 601 şi 602, pedeapsa este majorată de la jumătate la două treimi dacă fapta este comisă de un ascendent, de părintele adoptiv sau de soţul sau concubinul lor, de soţ sau de rude până la gradul doi, de rude până la gradul patru colateral, de tutore sau de persoana căreia i-a fost încredinţat minorul din motive de îngrijire, educaţie, instruire, supraveghere, pază, muncă sau de funcţionari publici sau însărcinaţi cu o funcţie publică în exerciţiul funcţiunii sau dacă este comisă în dauna unui minor în stare de infirmitate sau deficienţă psihică, naturală sau provocată [5].

În cazurile prevăzute de art. 600-bis alin. 1 şi 600-ter, precum şi de art. 600, 601 şi 602, pedeapsa este majorată de la jumătate la două treimi dacă fapta este comisă prin administrarea de substanţe alcoolice, narcotice, stupefiante sau dăunătoare pentru sănătatea fizică sau psihică a minorului sau dacă e comisă faţă de trei sau mai multe persoane [6].

În cazurile prevăzute de art. 600-bis, 600-ter, 600-quater, 600-quater.1 şi 600-quinquies, pedeapsa este majorată:

a) dacă infracţiunea este comisă de mai multe persoane reunite;

b) dacă infracţiunea este comisă de persoana care face parte dintr-un grup infracţional organizat şi cu scopul de a facilita activitatea acestuia;

c) dacă infracţiunea este comisă prin violenţe grave sau dacă prin faptă i se aduce minorului, din cauza repetării acţiunilor, un prejudiciu grav [8].

Pedepsele prevăzute pentru infracţiunile de la alineatul precedent sunt majorate în cuantum nu mai mare de două treimi în cazurile în care acestea sunt comise prin folosirea de mijloace destinate împiedicării identificării datelor de acces la reţelele de telecomunicaţii [8].

Circumstanţele atenuante, diferite de cele prevăzute de art. 98 şi 114, concurente cu circumstanţele agravante prevăzute în această secţiune, nu pot fi considerate echivalente sau preponderente faţă de acestea şi micşorările de pedeapsă se aplică asupra cuantumului acesteia rezultat din spor ca urmare a circumstanţelor agravante respective [7].

[1] Alineat adăugat de lit. d) a alin. 1 al art. 3 din Legea nr. 108 din 2 iulie 2010.

[2] Alineat adăugat de lit. o) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

[3] Alineat adăugat de lit. o) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

[4] Alineat adăugat de lit. o) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

[5] Alineat adăugat de lit. o) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

[6] Alineat adăugat de lit. o) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

[7] Alineat adăugat de lit. o) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

[8] Alineat introdus de art. 1 alin. 1 din Decretul-lege nr. 39 din 4 martie 2014.

Art. 602-quater. Necunoaşterea vârstei persoanei vătămate [1]

Atunci când delictele prevăzute de această secţie sunt comise în dauna unui minor în vârstă de 18 ani, vinovatul nu poate invoca drept scuză necunoaşterea vârstei persoanei vătămate, cu excepţia cazului în care este vorba despre o necunoaştere inevitabilă.

[1] Articol adăugat de lit. p) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

Art. 603. Robia [1]

Cel care supune o persoană propriei puteri astfel încât să o reducă la starea de totală subjugare, este pedepsit cu închisoare de la 5 la 15 ani.

[1] Curtea Constituţională, prin sentinţa nr. 96 din 8 iunie 1981, a declarat neconstituţionalitatea întregului articol.

Art. 603-bis. Intermedierea ilegală şi exploatarea muncii [1]

Exceptând cazul când fapta constituie o infracţiune mai gravă, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 6 ani şi cu amendă de la 500 euro la 1.000 euro pentru fiecare lucrător recrutat, cel care:

1) recrutează mâna de lucru cu scopul de a o pune să muncească la terţi în condiţii de exploatare, profitând de starea de necesitate a lucrătorilor;

2) foloseşte, angajează sau întrebuinţează mâna de lucru, inclusiv prin activitatea de intermediere prevăzută la pct. 1), supunând lucrătorii la condiţii de exploatare şi profitând de starea lor de necesitate.

Dacă faptele sunt comise prin violenţă sau ameninţare, se aplică pedeapsa cu închisoarea de la 5 la 8 ani şi amendă de la 1.000 la 2.000 euro pentru fiecare lucrător recrutat.

În înţelesul acestui articol, constituie indiciu de exploatare existenţa uneia sau mai multora din următoarele condiţii:

1) plata repetată a retribuţiilor în mod evident diferit de contractele colective naţionale sau teritoriale stipulate de organizaţiile de sindicat mai reprezentative

la nivel național, sau, oricum, disproporționat față de cantitatea și calitatea muncii prestate;

2) încălcarea repetată a legislației referitoare la programul de lucru, la perioadele de odihnă, la repausul săptămânal, la întreruperea obligatorie a activității, la concediu;

3) existența încălcărilor normelor în materie de siguranță și igienă la locul de muncă;

4) supunerea lucrătorului la condiții de muncă, prin metode de supraveghere sau la condiții de locuit degradante.

Constituie circumstanță agravantă specifică și implică sporul pedepsei de la o treime la jumătate:

1) faptul că numărul lucrătorilor recrutați este mai mare de 3;

2) faptul că unul sau mai mulți indivizi recrutați au vârsta care nu le permite să muncească;

3) comiterea faptei prin expunerea lucrătorilor exploatați la situații de pericol grav, ținând cont de caracteristicile prestațiilor de realizat și de condițiile de muncă.

(1) Articol introdus de art. 12 alin. 1 din Decretul-lege nr. 138 din 13 august 2011, modificat de Legea nr. 148 din 14 septembrie 2011 și, ulterior, înlocuit astfel de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 199 din 29 octombrie 2016, cu începere de la data de 4 noiembrie 2016, în temeiul dispozițiilor de la art. 12 alin. 1 din respectiva Lege nr. 199/2016.

Art. 603-bis.1. Circumstanța atenuantă (1)

Pentru delictele prevăzute de art. 603-bis, pedeapsa este micșorată de la o treime la două treimi față de cel care, făcând declarații asupra a ceea ce cunoaște, face eforturi pentru a evita ca activitatea infracțională să conducă la consecințe ulterioare sau ajută concret poliția sau instanța la strângerea de probe hotărâtoare pentru identificarea sau la prinderea complicilor sau pentru confiscarea sumelor sau altor foloase transferate.

În cazul declarațiilor false sau reticente se aplică dispozițiile de la art. 16-septies din Decretul-lege nr. 8 din 15 ianuarie 1991, modificat de Legea nr. 82 din 15 martie 1991.

Nu se aplică dispozițiile de la art. 600-septies.1.

(1) Articol introdus de art. 2 alin. 1 din Legea nr. 199 din 29 octombrie 2016, cu începere de la data de 4 noiembrie 2016, în temeiul dispozițiilor de la art. 12 alin. 1 din legea de mai sus nr. 199/2016.

Art. 603-bis.2. Confiscarea obligatorie (1)

În caz de condamnare sau de aplicare a pedepsei la cererea părților în temeiul art. 444 din Codul de procedură penală pentru delictele prevăzute de art. 603-bis, este mereu obligatorie, cu excepția drepturilor persoanei vătămate la restituiri și la despăgubire, confiscarea bunurilor care au servit sau au fost destinate comiterii infracțiunii și a bunurilor care sunt prețul, produsul sau

profitul acesteia, cu excepția cazului când aparțin unei persoane neimplicate în infracțiune. Dacă aceasta nu este posibilă, este dispusă confiscarea bunurilor pe care le deține vinovatul, chiar și indirect sau printr-o altă persoană, pentru o valoare corespunzătoare produsului, prețului sau profitului infracțiunii.

(1) Articol introdus de art. 2 alin. 1 din Legea nr. 199 din 29 octombrie 2016, cu începere de la data de 4 noiembrie 2016, în temeiul dispozițiilor de la art. 12 alin. 1 din legea de mai sus nr. 199/2016.

Art. 603-ter. Pedepse accesorii (1)

Condamnarea pentru delictele prevăzute la art. 600, strict pentru cazurile în care exploatarea are drept obiect prestațiile lucrative și 603-bis, implică interdicția de a deține funcții de conducere a persoanelor juridice sau societăților, precum și interdicția de a încheia contracte de antreprenoriat, de achiziții de bunuri, de furnizare de lucrări, bunuri sau servicii privind administrația publică și respectivele subcontracte.

Condamnarea pentru delictele prevăzute la alin. 1 implică de asemenea excluderea pe o perioadă de 2 ani de la facilități, finanțări, contribuții sau alocații din partea statului sau altor instituții publice, precum și ale Uniunii Europene, referitoare la sectorul de activitate în care a avut loc exploatarea.

Excluderea de la alin. 2 este majorată la 5 ani când fapta este comisă de individul căruia i-a fost aplicată recidiva în temeiul art. 99 alin. 2, pct. 1) și 3).

(1) Articol introdus de art. 12 din Decretul-lege nr. 138 din 13 august 2011, transformat de Legea nr. 148 din 14 septembrie 2011.

Art. 604. Fapta comisă în străinătate

Dispozițiile acestei secțiuni, precum și cele prevăzute de art. 609-bis, 609-ter, 609-quater, 609-quinquies, 609-octies și 609-undecies, se aplică de asemenea când fapta este comisă în străinătate de cetățeanul italian sau în dauna cetățeanului italian, ori de cetățeanul străin în complicitate cu cetățeanul italian. În această din urmă ipoteză cetățeanul străin se pedepsește când este vorba despre delict pentru care este prevăzută pedeapsa cu închisoarea de peste 5 ani și când a fost depusă cererea Ministrului grației și justiției (1).

(1) Articol înlocuit mai întâi de art. 10 al Legii nr. 269 din 3 august 1998 și modificat apoi astfel de art. 6 din Legea nr. 7 din 9 ianuarie 2006 și de lit. q) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

SECȚIUNEA A II-A
Despre delicte împotriva libertății personale

Art. 605. Sechestrarea de persoane

Cel care privează pe cineva de libertatea personală este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 8 ani.

Pedeapsa este de închisoare de la 1 la 10 ani dacă fapta este comisă:

1) în dauna unui ascendent, a unui descendent sau a soţului;

2) de un funcţionar public, prin abuzul de puteri legate de funcţiile sale.

Dacă fapta prevăzută la alin. 1 este comisă în dauna unui minor, se aplică pedeapsa cu închisoarea de la 3 la 12 ani. Dacă fapta este comisă în una din împrejurările prevăzute la alin. 2 sau în dauna unui minor de 14 ani sau dacă minorul sechestrat este însoţit sau reţinut în străinătate, se aplică pedeapsa cu închisoarea de la 3 la 15 ani [1].

Dacă vinovatul provoacă decesul minorului sechestrat se aplică pedeapsa detenţiunii pe viaţă [1].

Pedepsele prevăzute de alin. 3 sunt de asemenea micşorate până la jumătate faţă de inculpatul care face concret tot posibilul:

1) ca minorul să-şi recapete libertatea;

2) pentru a evita ca activitatea infracţională să aibă consecinţe ulterioare, ajutând concret poliţia sau instanţa la strângerea de mijloace de probă hotărâtoare pentru reconstituirea faptelor şi pentru identificarea sau prinderea unuia sau mai multor autori ai infracţiunilor;

3) pentru a evita comiterea de alte fapte de sechestrare a minorului [1].

[1] Alineat adăugat de art. 3 alin. 29 lit. a) din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

Art. 606. Arestul ilegal

Funcţionarul public care efectuează un arest abuzând de puterile legate de funcţiile sale, este pedepsit cu închisoare până la 3 ani.

Art. 607. Îngrădirea nedreaptă a libertăţii personale

Funcţionarul public care, fiind conducător sau responsabil într-o închisoare judiciară sau într-o unitate destinată executării unei pedepse sau unei măsuri de siguranţă, primeşte acolo pe cineva fără un ordin al autorităţii competente şi nu respectă ordinul de eliberare dat de această autoritate, sau prelungeşte pe nedrept executarea pedepsei sau a măsurii de siguranţă, este pedepsit cu închisoare până la 3 ani.

Art. 608. Abuzul de putere împotriva arestaţilor sau deţinuţilor

Funcţionarul public care supune la măsuri de asprime nepermise de lege o persoană arestată sau deţinută de a cărei supraveghere trebuie să se ocupe, fie şi temporar, sau care îi este încredinţată pentru executarea unei dispoziţii a autorităţii competente, este pedepsit cu închisoare până la 30 de luni.

Aceeaşi pedeapsă se aplică dacă fapta este comisă de un alt funcţionar public însărcinat, din cauza obligaţiilor de serviciu, cu o orice fel de autoritate asupra persoanei supravegheate.

Art. 609. Percheziţia şi controlul corporal arbitrare

Funcţionarul public care, abuzând de puterile legate de funcţiile sale, execută o percheziţie sau un control corporal este pedepsit cu închisoare până la 1 an.

Art. 609-bis. Violul

Cel care, prin violenţă sau ameninţare sau prin abuz de putere, constrânge pe cineva să întreţină sau să suporte acte sexuale este pedepsit cu închisoare de la 5 la 10 ani.

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care instigă pe cineva să întreţină sau să suporte acte sexuale:

1) abuzând de condiţiile de inferioritate fizică sau psihică a persoanei vătămate în momentul faptei;

2) înşelând persoana vătămată, deoarece vinovatul s-a substituit unei alte persoane.

În cazurile de mai mică gravitate pedeapsa este micşorată într-un cuantum care nu depăşeşte două treimi.

Art. 609-ter. Circumstanţe agravante

Pedeapsa este de închisoare de la 6 la 12 ani dacă faptele de la art. 609-bis sunt comise:

1) faţă de persoana care nu a împlinit 14 ani;

2) cu uz de arme sau de substanţe alcoolice, narcotice sau stupefiante sau de alte instrumente sau substanţe care lezează grav sănătatea persoanei vătămate;

3) de persoana travestită sau care simulează calitatea de funcţionar public ori de însărcinat cu o funcţie publică;

4) asupra persoanei supusă oricum la privări de libertate personală;

5) faţă de persoana care nu a împlinit 16 ani al cărui ascendent, părinte, chiar şi adoptiv, tutore este vinovatul [3];

5-bis) în interiorul şi imediat în vecinătatea instituţiei de instruire sau pregătire frecventate de persoana vătămată [1];

5-ter) faţă de femeia gravidă [2];

5-quater) faţă de persoana al cărui soţ, chiar şi separat sau divorţat, este vinovatul sau cel care este sau a fost legat de aceeaşi persoană printr-o relaţie afectivă, chiar şi fără convieţuire [2];

5-quinquies) dacă infracţiunea este comisă de o persoană care face parte dintr-un grup infracţional organizat şi cu scopul de a facilita activitatea acestuia [4];

5-sexies) dacă infracţiunea este comisă prin violenţe grave sau dacă în urma faptei i se aduce minorului, din cauza repetării acţiunilor, un prejudiciu grav [4];

Pedeapsa este de închisoare de la 7 la 14 ani dacă fapta este comisă faţă de persoana care nu a împlinit 10 ani.

[1] Număr adăugat de art. 3 alin. 23 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

[2] Număr adăugat de art. 1 alin. 2 din Decretul-lege nr. 93 din 14 august 2013, modificat de Legea nr. 119 din 15 octombrie 2013.

[3] Număr înlocuit astfel de art. 1 alin. 1-ter din Decretul-lege nr. 93 din 14 august 2013, modificat de Legea nr. 119 din 15 octombrie 2013.

[4] Număr adăugat de art. 1 alin. 2 din Decretul-lege nr. 39 din 4 martie 2014.

Art. 609-quater. Relaţii sexuale cu un minor

Este supus la pedeapsa stabilită de art. 609-bis cel care, în afara ipotezelor prevăzute de articolul respectiv, întreţine relaţii sexuale cu persoana care, în momentul faptei:

1) nu a împlinit 14 ani;

2) nu a împlinit 16 ani când vinovatul este ascendentul, părintele fie şi adoptiv, sau concubinul, tutorele sau o altă persoană căreia, din motive de îngrijire, educaţie, instrucţie, supraveghere sau pază, îi este încredinţat minorul sau care are cu acesta din urmă o relaţie de convieţuire [1].

În afara cazurilor prevăzute de art. 609-bis, ascendentul, părintele, chiar şi cel adoptiv sau concubinul său, tutorele sau o altă persoană căreia, din motive de îngrijire, educaţie, instrucţie, supraveghere sau pază, îi este încredinţat minorul sau care are cu acesta din urmă o relaţie de convieţuire, care, prin abuz de putere legat de poziţia sa, întreţine relaţii sexuale cu persoana minoră care a împlinit 16 ani, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 6 ani [2].

Nu este pasibil de pedeapsă minorul care, în afara ipotezelor prevăzute de art. 609-bis, întreţine relaţii sexuale cu un minor care a împlinit 13 ani, dacă diferenţa de vârstă dintre subiecţi nu depăşeşte 3 ani.

În cazuri de gravitate mai mică pedeapsa este micşorată până la două treimi [3].

Se aplică pedeapsa de la art. 609-ter alin. doi, dacă persoana vătămată nu a împlinit 10 ani.

[1] Punct înlocuit astfel de art. 6 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 38 din 6 februarie 2006.

[2] Alineat adăugat de art. nr. 38 din 6 februarie 2006 şi apoi înlocuit astfel de punctul 1) al lit. r) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

[3] Alineat modificat astfel de pct. nr. 2) al lit. r) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

Art. 609-quinquies. Coruperea de minori [1]

Cel care întreţine relaţii sexuale în prezenţa minorului în vârstă de 14 ani în scopul de a-l pune să asiste, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Exceptând cazul când fapta constituie o infracţiune mai gravă, la aceeaşi pedeapsă de la primul alineat este supus cel care pune o persoană minoră în vârstă de 14 ani să asiste la întreţinerea de relaţii sexuale sau îi arată acesteia material pornografic, cu scopul de a o instiga să întreţină sau să suporte relaţii sexuale.

Pedeapsa este majorată:

a) dacă infracţiunea este comisă de mai multe persoane reunite;

b) dacă infracțiunea este comisă de persoana care face parte dintr-un grup infracțional organizat și cu scopul de a facilita activitatea acestuia;

c) dacă infracțiunea este comisă prin violențe grave sau dacă prin faptă i se aduce minorului, din cauza repetării acțiunilor, un prejudiciu grav [2].

Pedeapsa este majorată cu până la jumătate atunci când vinovatul este ascendent, părinte, chiar și adoptiv, sau concubin al acestuia, tutore sau o altă persoană căreia minorul i-a fost încredințat din motive de educație, instruire, supraveghere sau îngrijire, ori are cu acesta din urmă o relație de conviețuire stabilă.

[1] Articol adăugat de art. 6 al Legii nr. 66 din 15 februarie 1996 și înlocuit astfel de art. 4 alin. 1 lit. s) din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

[2] Alineat introdus de art. 1 alin. 3 din Decretul-lege nr. 39 din 4 martie 2014.

Art. 609-sexies. Necunoașterea vârstei persoanei vătămate [1]

Atunci când delictele prevăzute la art. 609-bis, 609-ter, 609-quater, 609-octies și 609-undecies sunt comise în dauna unui minor în vârstă de 18 ani, și când este comis delictul prevăzut la art. 609-quinquies, vinovatul nu poate invoca drept scuză necunoașterea vârstei persoanei vătămate, cu excepția cazului în care este vorba despre o necunoaștere inevitabilă.

[1] Articolul care prevedea: „Când delictele prevăzute la art. 609-bis, 609-ter, 609-quater și 609-octies sunt comise în dauna persoanei minore în vârstă de 14 ani, precum și în cazul delictului prevăzut de art. 609-quinquies, vinovatul nu poate invoca, drept scuză, necunoașterea vârstei persoanei vătămate." a fost înlocuit astfel de art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

Art. 609-septies. Plângerea prealabilă

Delictele prevăzute de art. 609-bis, 609-ter și 609-quater se pedepsesc în urma plângerii persoanei vătămate.

Exceptând prevederile de la art. 597 alin. 3, termenul pentru formularea plângerii este de 6 luni.

Plângerea formulată este irevocabilă.

Se urmărește totuși din oficiu:

1) dacă fapta de la art. 609-bis este comisă față de persoana care în momentul faptei nu a împlinit 18 ani [1];

2) dacă fapta este comisă de ascendent, de părinte, fie și adoptiv, sau de concubinul lui, de tutore sau de o altă persoană căreia minorul i-a fost încredințat din motive de îngrijire, educație, instruire, supraveghere sau pază sau are cu acesta din urmă o relație de conviețuire; [2];

3) dacă fapta este comisă de un funcționar public sau de un însărcinat cu o funcție publică în exercitarea propriilor funcții;

4) dacă fapta este legată de un alt delict pentru care trebuie să se acționeze din oficiu;

5) dacă fapta este comisă în ipoteza prevăzută de art. 609-quater, ultimul alineat.

[1] Cuvântul: „14" a fost înlocuit astfel de art. 7 alin. 1 lit. a) al legii nr. 38 din 6 februarie 2006.

[2] Număr înlocuit astfel de art. 7 alin. 1 lit. b) al legii nr. 38 din 6 februarie 2006.

Art. 609-octies. Violul în grup

Violul în grup constă în participarea, din partea mai multor persoane reunite, la acte de violenţă sexuală prevăzute de art. 609-bis.

Cel care comite acte de viol în grup este pedepsit cu închisoare de la 6 la 12 ani.

Pedeapsa este majorată dacă intervine una din circumstanţele agravante prevăzute de art. 609-ter.

Pedeapsa este micşorată pentru participantul a cărui acţiune a avut o importanţă mică în pregătirea sau executarea infracţiunii. Pedeapsa este de asemenea micşorată pentru cel care a fost obligat să comită infracţiunea când intervin condiţiile stabilite la pct. 3) şi 4) ale primului şi celui de-al treilea alineat al art. 112.

Art. 609-nonies. Pedepsele accesorii şi alte efecte penale

Condamnarea sau aplicarea pedepsei la cererea părţilor în temeiul art. 444 din Codul de procedură penală [1] pentru unul din delictele prevăzute de art. 609-bis, 609-ter, 609-quater, 609-quinquies, 609-octies şi 609-undecies [2] implică:

1) pierderea autorităţii părinteşti, când calitatea de părinte este elementul constitutiv sau circumstanţa agravantă a infracţiunii [3];

2) interdicţia pe viaţă de a deţine orice funcţie ce ţine de tutelă, curatelă şi însoţire [4];

3) pierderea dreptului la pensie alimentară şi excluderea de la succesiune a persoanei vătămate;

4) interdicţia temporară de a deţine funcţii publice; interdicţia de a deţine funcţii publice pe o durată de 5 ani ca urmare a condamnării la închisoare de la 3 la 5 ani, menţinându-se oricum aplicarea art. 29 alin. 1, cu privire la interdicţia pe viaţă;

5) suspendarea exercitării unei profesii sau unei ocupaţii [5].

Condamnarea sau aplicarea pedepsei la cererea părţilor în temeiul art. 444 din Codul de procedură penală pentru unul din delictele prevăzute de art. 609-bis, 609-ter, 609-octies şi 609-undecies [2], dacă sunt comise faţă de o persoană care nu a împlinit 18 ani, 609-quater şi 609-quinquies, implică în orice caz interdicţia pe viaţă de a îndeplini o funcţie în şcoli de orice fel şi nivel, precum şi de a lucra în instituţii sau alte structuri publice sau private frecventate preponderent de minori [6].

Condamnarea pentru delictele prevăzute de art. 600-bis alin. 2, de art. 609-bis, în ipotezele agravate prevăzute de art. 609-ter, de art. 609-quater, 609-quinquies şi 609-octies, în ipotezele agravate prevăzute de alin. 3 al

aceluiaşi articol, implică, după executarea pedepsei şi pentru o durată minimă de un an, aplicarea următoarelor măsuri de siguranţă personale:

1) eventuala impunere a restricţiei de mişcare şi de liberă circulaţie, precum şi interdicţia de a se apropia de locuri frecventate de obicei de minori;

2) interdicţia de a desfăşura lucrări care să prevadă un contact obişnuit cu minori;

3) obligaţia de a informa permanent organele de poliţie asupra propriului domiciliu şi asupra eventualelor mutări [7].

Cel care încalcă dispoziţiile prevăzute la alin. 3 este supus pedepsei cu închisoarea până la 3 ani [7].

[1] Cuvinte introduse de art. 8 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 38 din 6 februarie 2006.

[2] Cuvintele: „609-undecies" au fost introduse de art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

[3] Punct modificat astfel de art. 93 alin. 1 lit. u) din Decretul-lege nr. 154 din 28 decembrie 2013, cu începere de la data de 7 februarie 2014.

[4] Cuvintele: „şi însoţire" au fost introduse de art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

[5] Punctele: 4) interdicţia temporară de a deţine funcţii publice; interdicţia de a deţine funcţii publice pe o durată de 5 ani ca urmare a condamnării la închisoare de la 3 la 5 ani, menţinându-se oricum aplicarea art. 29 alin. 1, cu privire la interdicţia pe viaţă; 5) suspendarea exercitării unei profesii sau unei ocupaţii." au fost adăugate de art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

[6] Alineat adăugat de art. 8 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 38 din 6 februarie 2006.

[7] Alineat adăugat de art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

Art. 609-decies. Comunicarea de la tribunalul pentru minori

Când se procedează pentru unul din delictele prevăzute de art. 600, 600-bis, 600-ter, 600-quinquies, 601, 602, 609-bis, 609-ter, 609-quinquies, 609-octies şi 609-undecies comise în dauna minorilor, sau pentru delictul prevăzut de art. 609-quater sau pentru delictele prevăzute de art. 572 şi 612-bis, dacă sunt comise în dauna unui minor sau de unul din părinţii unui minor în dauna celuilalt părinte, procurorul Republicii informează de acest lucru tribunalul pentru minori [1].

Atunci când priveşte unul din delictele prevăzute de art. 572, 609-ter şi 6120-bis, comise în dauna unui minor sau de unul din părinţii unui minor în dauna celuilalt părinte, comunicarea indicată la primul alineat se consideră efectuată şi în scopul adoptării măsurilor prevăzute la art. 155 şi următoarele, precum şi 330 şi 333 din Codul civil [3].

În cazurile prevăzute de primul alineat asistenţa afectivă şi psihologică a persoanei vătămate minore este asigurată, în orice situaţie şi etapă a procedurii, de prezenţa părinţilor sau a altor persoane potrivite indicate de minor, precum şi de grupuri, fundaţii, asociaţii sau organizaţii neguvernamentale cu experienţă dovedită în sectorul asistenţei şi sprijinului victimelor infracţiunilor

de la primul alineat şi înscrise în lista specială a persoanelor autorizate în acest scop, cu consimţământul minorului şi acceptate de instanţa care decide [2].

În orice caz minorului i se asigură asistenţa serviciilor pentru minori a administraţiei justiţiei şi a serviciilor instituite de instituţiile locale.

De serviciile indicate la al treilea alineat se foloseşte de asemenea instanţa în orice situaţie şi etapă a procedurii.

[1] Alineat modificat de art. 13 alin. 7 din Legea nr. 269 din 3 august 1998, de art. 15 alin. 6 din Legea nr. 228 din 11 august 2003, de art. 3 alin. 19 lit. c) din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009 şi înlocuit de art. 4 alin. 1 lit. v) pct. 1 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012. Ulterior acest alineat a fost modificat astfel de art. 1 alin. 2-bis lit. a) din Decretul-lege nr. 93 din 14 august 2013, modificat de Legea nr. 119 din 15 octombrie 2013.

[2] Cuvintele: „precum şi de grupuri, fundaţii, asociaţii sau organizaţii neguvernamentale cu experienţă dovedită în sectorul asistenţei şi sprijinului victimelor infracţiunilor de la primul alineat şi înscrise în lista specială a persoanelor autorizate în acest scop, cu consimţământul minorului," au fost adăugate de art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

[3] Alineat introdus de art. 1 alin. 2-bis lit. b) din Decretul-lege nr. 93 din 14 august 2013, transformat, cu modificări de Legea nr. 119 din 15 octombrie 2013.

Art. 609-undecies. Ademenirea minorilor [1]

Cel care, cu scopul de a comite infracţiunile prevăzute de art. 600, 600-bis, 600-ter şi 600-quater, chiar dacă se referă la materialul pornografic indicat la art. 600-quater.1, 600-quinquies, 609-bis, 609-quater, 609-quinquies şi 609-octies, ademeneşte un minor în vârstă de 16 ani, este pedepsit, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, cu închisoare de la 1 la 3 ani. Prin ademenire se înţelege orice acţiune destinată să înşele încrederea minorului prin stratageme, linguşire sau ameninţări puse în practică inclusiv prin folosirea reţelei de internet sau a altor reţele sau mijloace de comunicare.

[1] Articol introdus de art. 4 din Legea nr. 172 din 1 octombrie 2012.

Art. 609-duodecies. Circumstanţe agravante [1]

Pedepsele pentru infracţiunile prevăzute la art. 609-bis, 609-quater, 609-quinquies, 609-octies şi 609-undecies sunt majorate în cuantum mai mic de jumătate în cazurile în care sunt comise prin folosirea de mijloace destinate să împiedice identificarea datelor de acces la reţelele de telecomunicaţii.

[1] Articol introdus de art. 1 alin. 4 din Decretul-lege nr. 39 din 4 martie 2014.

SECŢIUNEA A III-A
Despre delicte împotriva libertăţii psihice

Art. 610. Şantajul

Cel care, prin violenţă sau ameninţare, constrânge pe alţii să facă, să tolereze sau să nu facă ceva, este pedepsit cu închisoare până la 4 ani.

Pedeapsa este majorată dacă intervin condiţiile prevăzute de art. 339.

Art. 611. Violența sau amenințarea pentru a constrânge pe cineva să comită o infracțiune

Cel care folosește violența sau amenințarea pentru a constrânge sau a convinge pe alții să comită o faptă ce constituie infracțiune este pedepsită cu închisoare până la 5 ani.

Pedeapsa este majorată dacă intervin condițiile prevăzute de art. 339.

Art. 612. Amenințarea

Cel care amenință pe alții cu o daună nedreaptă este pedepsit, în urma denunțului persoanei vătămate, cu amendă până la 1.032 euro [1].

Dacă amenințarea este gravă sau este făcută în unul din modurile indicate la art. 339, pedeapsa este de închisoare până la 1 an și se procedează din oficiu.

[1] Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 2-ter din Decretul-lege nr. 93 din 14 august 2013, modificat de Legea nr. 119 din 15 octombrie 2013.

Art. 612-bis. Acțiuni persecutorii [1]

Exceptând cazul în care fapta constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani cel care, prin acțiuni repetate, amenință sau molestează pe altcineva astfel încât să-i provoace o stare de neliniște sau de teamă prelungită și gravă, sau să-i inducă o teamă întemeiată pentru integritatea personală sau a unei rude apropiate sau unei persoane legate de aceasta printr-o relație afectivă sau să-l constrângă să-și schimbe obiceiurile de viață [2].

Pedeapsa este majorată dacă fapta este comisă de soțul de care este separat sau divorțat sau de persoana care este legată printr-o relație afectivă de persoana vătămată sau dacă fapta este comisă prin instrumente informatice sau de telecomunicații [3].

Pedeapsa este sporită până la jumătate dacă fapta este comisă în dauna unui minor, unei femei gravide sau unei persoane cu dizabilități, potrivit art. 3 din Legea nr. 104 din 5 februarie 1992, sau cu arme sau de o persoană mascată.

Infracțiunea se pedepsește în urma plângerii persoanei vătămate. Termenul de formulare a plângerii este de șase luni. Retragerea reclamației poate fi doar procesuală. Reclamația este oricum irevocabilă dacă fapta a fost comisă prin amenințări repetate prin modalitățile indicate la art. 612 alin. 2. Se procedează totuși din oficiu dacă fapta este comisă față de un minor sau o persoană cu dizabilități, potrivit art. 3 din Legea nr. 104 din 5 februarie 1992, precum și atunci când fapta este legată de o altă infracțiune pentru care trebuie să se procedeze din oficiu [4].

[1] Articol introdus de art. 7 din Decretul-lege nr. 11 din 23 februarie 2009, modificat în Legea nr. 38 din 23 aprilie 2009.

[2] Alineat modificat astfel de art. 1-bis alin. 1 din Decretul-lege nr. 78 din 1 iulie 2013, modificat de Legea nr. 94 din 9 august 2013.

[3] Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 3 lit. a) din Decretul-lege nr. 93 din 14 august 2013, modificat de Legea nr. 119 din 15 octombrie 2013.

[4] Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 3 lit. b) din Decretul-lege nr. 93 din 14 august 2013, modificat de Legea nr. 119 din 15 octombrie 2013.

Art. 613. Starea de incapacitate obținută prin violență

Cel care, prin sugestie hipnotică sau în stare de veghe, sau prin administrarea de substanțe alcoolice sau stupefiante, sau prin oricare alt mijloc, pune o persoană, fără consimțământul ei în starea de incapacitate de a avea discernământ, este pedepsit cu închisoare până la 1 an.

Consimțământul dat de persoanele indicate la ultimul paragraf al art. 579 nu exclude pedepsirea.

Pedeapsa este de închisoare până la 5 ani:

1) dacă vinovatul a acționat cu scopul de a pune pe cineva să comită infracțiunea;

2) dacă persoana devenită incapabilă comite, în această stare, o faptă prevăzută de lege ca delict.

Art. 613-bis. Tortura [1]

Cel care, prin violențe sau amenințări grave, ori acționând cu cruzime, provoacă suferințe grave fizice sau o veritabilă traumă psihică unei persoane privată de libertate personală sau încredințată în custodia, autoritatea, supravegherea, controlul, îngrijirea sau asistența sa, sau care se află în imposibilitatea de a se apăra, este pedepsit cu pedeapsa cu închisoarea de la 4 la 10 ani dacă fapta este comisă prin mai multe acțiuni sau dacă implică un tratament inuman și degradant pentru demnitatea persoanei.

Dacă faptele prevăzute la primul alineat sunt comise de un funcționar public sau de un însărcinat cu o funcție publică, prin abuz de putere sau cu încălcarea îndatoririlor legate de funcție sau de serviciu, pedeapsa este de închisoare de la 5 la 12 ani.

Alineatul precedent nu se aplică în cazul suferințelor rezultate numai din executarea de măsuri legitime privative sau restrictive de drepturi.

Dacă din faptele de la primul alineat decurge o vătămare corporală, pedepsele de la alineatele precedente sunt majorate; dacă rezultă o vătămare corporală gravă, sunt majorate cu o treime și dacă rezultă o vătămare corporală foarte gravă sunt majorate cu jumătate.

Dacă din faptele de la primul alineat decurge decesul drept consecință nedorită, pedeapsa este de închisoare de 30 de ani. Dacă vinovatul provoacă intenționat decesul, pedeapsa este detențiunea pe viață.

[1] Articol introdus de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 110 din 14 iulie 2017.

Art. 613-ter. Instigarea funcționarului public să comită tortura [1]

Funcționarul public sau însărcinatul cu o funcție publică ce în exercițiul funcției sau serviciului instigă concret un alt funcționar public sau însărcinat cu o funcție publică să comită delictul de tortură, dacă instigarea nu este

reuşită sau dacă instigarea este reuşită dar delictul nu este comis, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(1) Articol introdus de art. 1 alin. 1 din Legea nr. 110 din 14 iulie 2017.

SECŢIUNEA A IV-A
Despre delicte împotriva inviolabilităţii domiciliului

Art. 614. Violarea de domiciliu

Cel care pătrunde în locuinţa altuia sau într-un alt loc care este o locuinţă privată sau în dependinţele acestora, contrar voinţei exprimate sau tacite a celui care are dreptul de a-l da afară, sau pătrunde acolo în mod clandestin sau prin înşelăciune, este pedepsit cu închisoare de la şase luni la 3 ani (1).

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care rămâne în aceste locuri contrar voinţei exprimate de cel care are dreptul de a-l da afară sau rămâne acolo clandestin sau prin înşelăciune.

Delictul se pedepseşte în urma plângerii persoanei vătămate.

Pedeapsa este de la 1 la 5 ani şi se urmăreşte din oficiu dacă fapta este comisă prin violenţă asupra lucrurilor sau asupra persoanelor, sau dacă vinovatul este înarmat în mod vizibil.

(1) Alineat modificat astfel de art. 3 alin. 24 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

Art. 615. Violarea de domiciliu comisă de un funcţionar public

Funcţionarul public care, abuzând de propriile puteri legate de funcţiile sale, pătrunde sau rămâne în locurile indicate la articolul precedent se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Dacă abuzul constă în pătrunderea în locurile respective fără respectarea formalităţilor prevăzute de lege, pedeapsa este închisoarea până la un an.

Art. 615-bis. Imixtiunile ilicite în viaţă privată

Cel care, prin folosirea de instrumente de înregistrare vizuală sau sonoră îşi procură pe nedrept ştiri sau imagini ce ţin de viaţa privată ce se desfăşoară în locurile indicate la art. 614, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 4 ani.

La aceeaşi pedeapsă este supus, exceptând cazul când fapta ar constitui o infracţiune mai gravă, cel care dezvăluie sau răspândeşte, prin orice mijloc de informare a publicului, ştirile sau imaginile obţinute în modurile indicate în prima parte a acestui articol.

Delictele sunt pasibile de pedeapsă în urma plângerii persoanei vătămate; totuşi, se urmăreşte din oficiu şi pedeapsa este de închisoare de la 1 la 5 ani dacă fapta este comisă de un funcţionar public sau de un însărcinat cu o funcţie publică, prin abuz de putere sau prin încălcarea îndatoririlor legate de funcţie sau de serviciu, sau de cel care practică chiar şi abuziv profesia de detectiv particular.

IT

Art. 615-ter. Acces abuziv la un sistem informatic sau de telecomunicaţii

Cel care pătrunde în mod abuziv într-un sistem informatic sau de telecomunicaţii protejat de măsuri de siguranţă sau rămâne acolo contrar voinţei exprimate sau tacite a celui care are dreptul să-l dea afară, este pedepsit cu închisoare până la 3 ani.

Pedeapsa este închisoarea de la 1 la 5 ani:

1) dacă fapta este comisă de un funcţionar public sau de un însărcinat cu o funcţie publică, prin abuz de putere sau prin încălcarea îndatoririlor legate de funcţie sau de serviciu sau de cel care practică fie şi abuziv profesia de detectiv particular sau prin abuz de calitatea de operator de sistem;

2) dacă vinovatul, pentru a comite fapta, foloseşte violenţa asupra lucrurilor sau persoanelor, sau dacă este în mod evident înarmat;

3) dacă în urma faptei decurge distrugerea sau stricarea sistemului sau întreruperea totală sau parţială a funcţionării sale sau distrugerea şi stricarea datelor, informaţiilor sau programelor conţinute de acesta.

Atunci când faptele de la primul şi al doilea alineat privesc sisteme informatice sau de telecomunicaţii de interes militar sau referitoare la ordinea publică ori la siguranţa publică sau la sănătate sau la protecţia civilă sau de interes public, pedeapsa este de închisoare de la 1 la 5 ani, respectiv de la 3 la 8 ani.

În cazul prevăzut de primul alineat delictul este pedepsit în urma plângerii persoanei vătămate; în celelalte cazuri se acţiunea penală se pune în mişcare din oficiu.

Art. 615-quater. Deţinerea şi difuzarea abuzivă de coduri de acces la sisteme informatice sau de telecomunicaţii

Cel care, cu scopul de a obţine pentru sine sau pentru alţii un profit sau de a provoca altora o dauna, îşi procură, reproduce, difuzează, comunică sau predă în mod abuziv coduri, parole sau alte mijloace potrivite pentru accesul la un sistem informatic sau de telecomunicaţii, protejat de măsuri de siguranţă, sau furnizează indicaţii sau instrucţiuni potrivite pentru scopul menţionat, este pedepsit cu închisoare până la 1 an şi cu amendă până la 5.164.

Pedeapsa este închisoarea de la 1 la 2 ani şi de amendă de la 5.164 euro la 10.329 euro dacă intervine una din circumstanţele prevăzute de nr. 1) şi 2) ale alin. 4 al art. 617-quater.

Art. 615-quinquies. Difuzarea de aparaturi, dispozitive sau programe informatice cu scopul de a strica sau de a întrerupe un sistem informatic sau de telecomunicaţii [1]

Cel care, cu scopul de a strica ilegal un sistem informatic sau de telecomunicaţii difuzează, informaţiile, datele sau programele conţinute de acesta sau legate de acesta sau de a înlesni întreruperea totală sau parţială sau afectarea funcţionării, îşi procură, produce, reproduce, importă, difuzează, comunică, predă sau pune la dispoziţia altora aparaturi, dispozitive sau

programe informatice, este pedepsit cu închisoare până la 2 ani şi cu amendă până la 10.329 euro.

(1) Articol înlocuit de art. 4 din Legea nr. 48 din 18 martie 2008.

SECŢIUNEA A V-A
Despre delicte împotriva inviolabilităţii secretelor

Art. 616. Încălcarea, sustragerea şi distrugerea corespondenţei

Cel care ia cunoştinţă de conţinutul unei corespondenţe închise ce nu-i este adresată, sustrage sau fură, cu scopul de a lua cunoştinţă sau de a-i face pe alţii să ia cunoştinţă, o corespondenţă închisă sau deschisă, ce nu-i este adresată, o distruge ori o suprimă în întregime sau în parte, este pedepsit, dacă fapta nu este prevăzută ca infracţiune de o altă dispoziţie legală, cu închisoare până la un an sau cu amendă de la 30 euro la 516 euro.

Dacă vinovatul, fără o cauză justă, dezvăluie, în întregime sau parţial, conţinutul corespondenţei, este pedepsit, dacă în urma faptei rezultă un prejudiciu şi fapta însăşi nu constituie o infracţiune mai gravă, cu închisoare până la 3 ani.

Delictul se pedepseşte în urma denunţului persoanei vătămate.

Potrivit dispoziţiilor acestei secţiuni, prin „corespondenţă" se înţelege cea epistolară telegrafică, telefonică, informatică sau prin telecomunicaţii sau efectuată printr-o altă formă de comunicare la distanţă.

Art. 617. Cunoaşterea, întreruperea sau împiedicarea ilegală a comunicaţiilor sau conversaţiilor telegrafice sau telefonice

Cel care, în mod fraudulos, ia cunoştinţă de o comunicare sau de o conversaţie, telefonice sau telegrafice, dintre alte persoane sau care nu-i sunt adresate, le întrerupe sau le împiedică este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 4 ani.

Exceptând cazul când fapta constituie o infracţiune mai gravă, aceeaşi pedeapsă se aplică celui care dezvăluie, prin orice mijloc de informare publică, în întregime sau parţial, conţinutul comunicaţiilor sau conversaţiilor indicate în prima parte a acestui articol.

Delictele se pedepsesc în urma denunţului persoanei vătămate; totuşi se procedează din oficiu şi pedeapsa este de închisoare de la 1 la 5 ani dacă fapta este comisă în dauna unui funcţionar public sau a unei persoane însărcinate cu o funcţie publică în exerciţiul sau datorită funcţiilor sale sau serviciului său, sau de un funcţionar public sau de un însărcinat cu funcţia publică prin abuz de putere sau prin încălcarea îndatoririlor legate de funcţie sau serviciu sau de cel care practică fie şi în mod abuziv profesia de detectiv particular.

Art. 617-bis. Instalarea de aparaturi pentru interceptarea sau împiedicarea comunicaţiilor sau conversaţiilor telegrafice sau telefonice

Cel care, în afara cazurilor permise de lege, instalează aparate, instrumente, părţi din aparate sau din instrumente în scopul de a intercepta sau de a

împiedica orice comunicaţie sau conversaţie telegrafică sau telefonică între persoane este pedepsit cu închisoare de la 1 la 4 ani.

Pedeapsa este închisoarea de la 1 la 5 ani dacă fapta este comisă în dauna unui funcţionar public în exercitarea sau din cauza funcţiilor sale sau de un funcţionar public sau de un însărcinat cu o funcţie publică, prin abuz de putere sau prin încălcarea îndatoririlor legate de funcţie sau serviciu sau de cel care practică fie şi în mod abuziv profesia de detectiv particular.

Art. 617-ter. Falsificarea, contrafacerea sau ştergerea conţinutului comunicărilor sau conversaţiilor telegrafice sau telefonice

Cel care, cu scopul de a obţine pentru sine sau pentru alţii un avantaj sau pentru a provoca altora o daună, compune în mod fals, în întregime sau parţial, textul unei comunicări sau al unei conversaţii telegrafice sau telefonice sau falsifică sau şterge, în întregime sau parţial, conţinutul unei comunicări sau al unei conversaţii telegrafice sau telefonice adevărate, chiar dacă a fost interceptată ocazional, este pedepsit, dacă face uz de ea sau lasă pe alţii să facă uz, cu închisoare de la 1 la 4 ani.

Pedeapsa este închisoarea de la 1 la 5 ani dacă fapta este comisă în dauna unui funcţionar public în exerciţiul sau datorită funcţiilor sale, de un funcţionar public sau de un însărcinat cu o funcţie publică, prin abuz de putere, prin încălcarea îndatoririlor legate de funcţie sau serviciu ori de cel care practică fie şi în mod abuziv profesia de detectiv particular.

Art. 617-quater. Interceptarea, împiedicarea sau întreruperea ilegală a comunicărilor informatice şi de telecomunicaţii

Cel care interceptează în mod fraudulos comunicările legate de un sistem informatic sau de telecomunicaţii sau care interacţionează între mai multe sisteme, le împiedică ori le întrerupe, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 4 ani.

Exceptând cazul când fapta constituie o infracţiune mai gravă, aceeaşi pedeapsă se aplică celui care dezvăluie, prin orice mijloc de informare a publicului, în întregime sau parţial, conţinutul comunicărilor de la primul alineat.

Delictele de la primul şi al doilea alineat se pedepsesc în urma denunţului persoanei vătămate.

Totuşi, se procedează din oficiu şi pedeapsa este închisoarea de la 1 la 5 ani dacă fapta este comisă:

1) în dauna unui sistem informatic sau de telecomunicaţii utilizat de stat sau de o altă instituţie publică sau de o societate ce practică serviciile publice sau de utilitate publică;

2) de un funcţionar public sau de un însărcinat cu o funcţie publică, prin abuz de putere sau prin încălcarea îndatoririlor legate de funcţie sau de serviciu, ori prin abuz de calitatea de operator de sistem;

3) de cel care practică, fie şi în mod abuziv, profesia de detectiv particular.

Art. 617-quinquies. Instalarea de aparaturi de interceptare, împiedicare sau întrerupere a comunicărilor informatice sau de telecomunicaţii

Cel care, în afara cazurilor permise de lege, instalează aparaturi de interceptare, împiedicare sau întrerupere a comunicaţiilor referitoare la un sistem informatic sau de telecomunicaţii sau care interacţionează între mai multe sisteme, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 4 ani.

Pedeapsa este închisoarea de la 1 la 5 ani în cazurile prevăzute de alin. 4 al art. 617-quater.

Art. 617-sexies. Falsificarea, contrafacerea sau ştergerea conţinutului comunicărilor informatice sau de telecomunicaţii

Cel care, cu scopul de a obţine pentru sine sau pentru alţii un folos sau de a provoca altora o daună, compune în mod fals, contrafface sau şterge, în întregime sau parţial, conţinutul, interceptat chiar şi ocazional, uneia din comunicările referitoare la un sistem informatic sau de telecomunicaţii ori care interacţionează între mai multe sisteme, este pedepsit, dacă face uz sau lasă pe alţii să facă uz, cu închisoare de la 1 la 4 ani.

Pedeapsa este închisoarea de la 1 la 5 ani în cazurile prevăzute de alin. 4 al art. 617-quater.

Art. 618. Dezvăluirea conţinutului corespondenţei

Cel care, în afara cazurilor prevăzute de art. 616, aflând în mod abuziv conţinutul unei corespondenţe ce nu-i este adresată, care trebuia să rămână secret, îl dezvăluie fără o cauză justă, în întregime sau parţial, este pedepsit, dacă în urma faptei rezultă o pagubă, cu închisoare până la 6 luni sau cu amendă de la 103 euro la 516 euro.

Delictul se pedepseşte în urma denunţului persoanei vătămate.

Art. 619. Încălcarea, sustragerea şi distrugerea corespondenţei comise de persoana însărcinată cu serviciul de poştă, telegraf sau telefoane

Cel însărcinat cu serviciul de poştă, telegraf sau telefoane care, abuzând de această calitate, comite una din faptele prevăzute de prima parte a art. 616, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Dacă vinovatul, fără un motiv întemeiat, dezvăluie, în întregime sau parţial, conţinutul corespondenţei, este pedepsit, atunci când fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi cu amendă de la 30 euro la 516 euro.

Art. 620. Dezvăluirea conţinutului corespondenţei, comisă de persoana însărcinată cu serviciul de poştă, telegraf sau telefoane

Cel însărcinat cu serviciul de poştă, telegraf sau telefoane care, având o informaţie în această calitate a sa, despre conţinutul unei corespondenţe deschise sau al unei comunicări telegrafice, sau al unei conversaţii telefonice, o dezvăluie fără un motiv întemeiat altor persoane decât destinatarului, sau

unei alte persoane decât cea cu care are loc comunicarea sau conversația, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. 621. Dezvăluirea conținutului documentelor secrete

Cel care, aflând în mod abuziv despre conținutul, care ar trebui să rămână secret, documentelor sau actelor altuia, publice sau private, care nu constituie corespondența acestuia, îl dezvăluie, fără un motiv întemeiat, sau îl folosește în folosul său sau al altuia, este pedepsit, dacă în urma faptei rezultă o pagubă, cu închisoare până la 3 ani sau cu amendă de la 103 euro la 1.032 euro.

Potrivit dispoziției de la primul alineat, este considerat document și orice suport informatic ce conține date, informații sau programe.

Delictul se pedepsește la plângerea persoanei vătămate.

Art. 622. Dezvăluirea secretului profesional

Cel care, având informații, datorită propriei situații sau funcții, ori propriei profesii sau ocupații, despre un secret, îl dezvăluie, fără un motiv justificat, sau îl utilizează în folosul propriu sau al altuia, este pedepsit, dacă în urma faptei rezultă o pagubă, cu închisoare până la 1 an sau cu amenda de la 30 euro la 516 euro.

Pedeapsa este agravată dacă fapta este comisă de administratori, directori generali, conducători care se ocupă de redactarea documentelor contabile ale societăților [1] cenzori sau lichidatori sau dacă este comisă de cel care se ocupă de revizia contabilă a societății.

Delictul se pedepsește în urma denunțului persoanei vătămate.

[1] Cuvinte introduse de art. 15 alin. 3 lit. c) din Legea nr. 262 din 28 decembrie 2005.

Art. 623. Dezvăluirea de secrete științifice sau industriale

Cel care, aflând datorită propriei situații sau funcții, ori propriei profesii sau ocupații, informații destinate să rămână secrete, descoperiri sau invenții științifice sau experimente industriale, le dezvăluie sau le folosește în folosul propriu sau al altuia, este pedepsit cu închisoare până la 2 ani.

Delictul se pedepsește în urma denunțului persoanei vătămate.

Art. 623-bis. Alte comunicări și conversații

Dispozițiile conținute în prezenta secțiune, referitoare la comunicările și conversațiile telegrafice, telefonice, informatice sau de telecomunicații, se aplică la orice fel de transmisie la distanță de sunete, imagini sau alte date.

TITLUL XIII
Despre delicte împotriva patrimoniului

PARTEA I
Despre delicte împotriva patrimoniului prin violenţă asupra bunurilor sau persoanelor

Art. 624. Furtul

Cel care intră în posesia bunului mobil al altuia, sustrăgându-l de la cel care-l deţine, în scopul de a obţine profit pentru sine sau pentru alţii, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi cu amendă de la 154 euro la 516 euro.

Conform legii penale, se consideră bun mobil şi energia electrică şi orice alt fel de energie care are valoare economică.

Delictul se pedepseşte în urma denunţului persoanei vătămate, exceptând cazul când se repetă una sau mai multe circumstanţe prevăzute de art. 61, pct. nr. 7 şi 625.

Art. 624-bis. Furtul din locuinţă şi furtul prin efracţie [1]

Cel care intră în posesia bunului mobil al altuia, sustrăgându-l de la cel care-l deţine, în scopul de a obţine profit pentru sine sau pentru alţii, prin pătrunderea într-o clădire sau într-un alt loc destinat în întregime sau parţial locuinţei private sau dependinţelor acesteia, este pedepsit cu închisoare de la 3 la 6 ani şi cu amendă de la 927 euro la 1.500 euro [2].

La aceeaşi pedeapsă de la primul alineat este supus cel care intră în posesia bunului mobil al altuia sustrăgându-l de la cel care-l deţine, în scopul de a obţine profit pentru sine sau pentru alţii, smulgându-l din mâna sau din spatele persoanei.

Pedeapsa este de închisoare de la 4 la 10 ani şi de amendă de la 927 euro la 2.000 euro dacă infracţiunea este agravată de una sau mai multe circumstanţe prevăzute la primul alineat al art. 625 sau dacă se repetă una sau mai multe circumstanţe indicate la art. 61 [3].

Circumstanţele atenuante, diferite de cele prevăzute de art. 98 şi 625-bis, concurente cu una sau mai multe circumstanţe agravante prevăzute la art. 625, nu pot fi considerate echivalente sau preponderente faţă de acestea şi micşorările de pedeapsă se fac asupra cuantumului acesteia rezultat din spor ca urmare a respectivelor circumstanţe agravante [4].

[1] Articol adăugat de art. 2 din Legea nr. 128 din 26 martie 2001.

[2] Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 6 lit. a) din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017, cu începere de la data de 3 august 2017, potrivit dispoziţiilor de la art. 1 alin. 95 din aceeaşi Lege nr. 103/2017.

[3] Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 6 lit. b) din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017, cu începere de la data de 3 august 2017, potrivit dispoziţiilor de la art. 1 alin. 95 din aceeaşi Lege nr. 103/2017.

BCU CLUJ UNIVERSITY LIBRARY

[4] Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 6 lit. c) din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017, cu începere de la data de 3 august 2017, potrivit dispoziţiilor de la art. 1 alin. 95 din aceeaşi Lege nr. 103/2017.

Art. 625. Circumstanţe agravante

Pedeapsa pentru fapta prevăzută la art. 624 este de închisoare de la 1 la 6 ani şi de amendă de la 927 euro la 1.500 euro [4]:

1) (...) [1];

2) dacă vinovatul foloseşte violenţa asupra bunurilor sau se foloseşte de un mijloc fraudulos oarecare;

3) dacă vinovatul poartă asupra sa arme sau substanţe narcotice, fără să facă uz de ele;

4) dacă fapta este comisă cu agilitate;

5) dacă fapta este comisă de 3 sau mai multe persoane, ori chiar şi de una singură, care este travestită sau simulează calitatea de funcţionar public sau de însărcinat cu o funcţie publică;

6) dacă fapta este comisă asupra bagajului călătorilor în orice fel de vehicule, în gări, pe chei sau peroane, în hoteluri sau în alte magazine unde se servesc mâncăruri sau băuturi;

7) dacă fapta este comisă asupra bunurilor existente în birou sau în complexuri publice, sau supuse sechestrului ori popririi, expuse de nevoie sau din obişnuinţă ori destinate publicului, destinate serviciului public sau utilităţii publice, apărării sau respectului;

7-bis) dacă fapta este comisă asupra componentelor metalice sau altui material sustras din infrastructurile destinate alimentării cu energie, serviciilor de transport, de telecomunicaţii sau altor servicii publice, gestionate de instituţii publice sau de privaţi în regim de concesiune publică [3];

8) dacă fapta este comisă asupra unui număr de 3 sau mai multe capete de animale domestice strânse în turmă sau în cireadă, sau asupra animalelor bovine sau cabaline, chiar dacă nu sunt strânse în turmă.

8-bis) dacă fapta este comisă în mijloacele de transport public [2];

8-ter) dacă fapta este comisă faţă de persoana care beneficiază sau tocmai a beneficiat de serviciile instituţiilor de credit, oficiilor poştale sau ghişeelor automate deschise pentru ridicarea banilor [2].

Dacă se reţin două sau mai multe din circumstanţele prevăzute de numerele precedente, sau dacă una din aceste circumstanţe este concurentă cu alta din cele indicate la art. 61, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani şi de amendă de la 206 euro la 1.549 euro.

[1] Punctul 1) care prevedea: „1. dacă vinovatul, pentru a comite fapta, pătrunde sau rămâne într-o clădire sau într-un alt loc cu destinaţie de locuit" a fost eliminat de art. 2 alin. 3 din Legea nr. 128 din 26 martie 2001.

[2] Punct adăugat de art. 3 alin. 26 al legii nr. 94 din 15 iulie 2009.

[3] Punct introdus de art. 8 alin. 1 lit. a) din Decretul-lege nr. 93 din 14 august 2013, modificat de Legea nr. 119 din 15 octombrie 2013.

[4] Alineat înlocuit de art. 1 alin. 7 din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017.

Art. 625-bis. Circumstanțe atenuante

În cazurile prevăzute de art. 624, 624-bis şi 625 pedeapsa este micşorată de la o treime la jumătate când vinovatul, înainte de judecată, a permis identificarea complicilor sau celor ce au cumpărat, primit sau tăinuit bunul sustras ori au intervenit pentru a pune să se cumpere, să se primească sau să se tăinuiască.

Art. 626. Furturi pasibile de pedeapsă în urma plângerii păgubitului

Se aplică închisoarea până la 1 an sau amenda până la 206 euro, şi delictul este pasibil de pedeapsă în urma plângerii persoanei vătămate:

1) dacă vinovatul a acţionat cu unicul scop de a folosi momentan bunul sustras şi acesta, după folosirea momentană, a fost imediat restituit [1];

2) dacă fapta este comisă asupra bunurilor de valoare mică pentru a acoperi o nevoie gravă şi urgentă;

3) dacă fapta constă în culegerea, jaful sau strângerea fondurilor altuia, neadunate încă în întregime.

Aceste dispoziţii nu se aplică dacă intervine una din circumstanţele indicate la nr. 1, 2, 3 şi 4 ale articolului precedent.

[1] Curtea Constituțională, prin sentința nr. 1085 din 13 decembrie 1988, a declarat neconstituționalitatea acestui număr în partea în care nu extinde reglementarea prevăzută aici la nerestituirea bunului furat din cauza unui caz fortuit sau de forță majoră.

Art. 627. Sustragerea bunurilor comune [1]

(...)

[1] Articol abrogat de art. 1 alin. 1 lit. d) din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016; a se vedea şi art. 4 alin. 1 lit. b) din acelaşi Decret-lege nr. 7/2016.

Art. 628. Tâlhăria

Cel care, pentru a obţine pentru sine sau pentru alţii un profit nemeritat, prin violenţă asupra persoanei sau ameninţare, intră în posesia bunului mobil al altuia, susträgându-l de la cel care îl deţine, este pedepsit cu închisoare de la 4 la 10 ani şi cu amendă de la 927 euro la 2.500 euro [1].

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care foloseşte violenţa sau ameninţarea imediat după sustragere, pentru a intra în posesia sau pentru a asigura altora posesia bunului sustras, sau pentru a obţine pentru sine sau pentru alţii scutirea de pedeapsă.

Pedeapsa este de închisoare de la 5 ani la 20 de ani şi de amendă de la 1.290 euro la 3.098 euro [2]:

1) dacă violenţa sau ameninţarea este comisă cu arme sau de persoana travestită sau de mai multe persoane reunite;

2) dacă violența constă în punerea cuiva în situația de a nu avea discernământ;

3) dacă violența sau amenințarea este comisă de persoana care face parte din gruparea de la art. 416-bis [3].

3-bis) dacă fapta este comisă în locurile indicate la art. 624-bis sau în locuri care împiedică apărarea publică sau privată [4];

3-ter) dacă fapta este comisă într-un mijloc public de transport [5];

3-quater) dacă fapta este comisă față de o persoană care se pregătește să beneficieze sau care tocmai a beneficiat de serviciile instituțiilor de credit, oficiilor poștale sau bancomatelor destinate ridicării de bani [6];

3-quinquies) dacă fapta a fost comisă asupra unei persoane în vârstă de peste 65 de ani [7].

Dacă intervin două sau mai multe din circumstanțele prevăzute la alin. 3 al acestui articol sau dacă una din aceste circumstanțe concurează cu o alta din rândul celor indicate la art. 61, pedeapsa este de închisoare de la 6 la 20 de ani și de amendă de la 1.538 euro la 3.098 euro [8].

Circumstanțele atenuante, diferite de cea prevăzută la art. 98, care concurează cu circumstanțele agravante indicate la alin. 3 pct. nr. 3), 3-bis), 3-ter) și 3-quater) nu pot fi considerate echivalente sau preponderente față de acestea, și micșorările pedepsei au loc asupra cuantumului acesteia rezultat din creștere ca urmare a respectivelor circumstanțe agravante [9].

[1] *Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 8 din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017.*

[2] *Alineat înlocuit de art. 1 alin. 8 din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017.*

[3] *Alineat înlocuit mai întâi de art. 3 din Legea nr. 497 din 14 octombrie 1974 privind criminalitatea și modificat apoi astfel de art. 9 din Legea nr. 646 din 13 septembrie 1982, privind măsurile de prevenire cu caracter patrimonial și de art. 8 alin. 3 din Decretul-lege nr. 419 din 31 decembrie 1991, transformat în Legea nr. 172 din 18 februarie 1992, privind Fondul pentru victimele extorsiunilor.*

[4] *Număr adăugat de lit. a) a alin. 7 al art. 3 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009 și, ulterior, modificat astfel de lit. a) a alin. 2 al art. 7 din Decretul-lege nr. 93 din 14 august 2013, modificat de Legea nr. 119 din 15 octombrie 2013.*

[5] *Număr adăugat de lit. a) a alin. 7 al art. 3 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.*

[6] *Număr adăugat de lit. a) a alin. 7 al art. 3 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.*

[7] *Număr adăugat de art. 7 alin. 2 lit. d) din Decretul-lege nr. 93 din 14 august 2013, modificat de Legea nr. 119 din 15 octombrie 2013.*

[8] *Alineat introdus de art. 1 alin. 8 lit. c) din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017.*

[9] *Alineat adăugat de lit. b) a alin. 27 al art. 3 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.*

Art. 629. Extorsiunea

Cel care, prin violență sau amenințare, constrângând pe cineva să facă sau să nu facă ceva, obține pentru sine sau pentru alții un profit nemeritat în dauna altuia, este pedepsit cu închisoare de la 5 la 10 ani și cu amendă de la 1.000 euro la 4.000 euro [1].

Pedeapsa este închisoarea de la 7 la 20 de ani şi amenda de la 5.000 euro la 15.000 euro, dacă intervine una din circumstanţele indicate la ultimul paragraf al articolului precedent [2].

[1] *Alineat modificat astfel de art. 113 din Legea nr. 689 din 24 noiembrie 1981, de art. 8 din Decretul-lege nr. 419 din 31 decembrie 1991, modificat de Legea nr. 172 din 18 februarie 1992 şi, ulterior, de lit. a) a alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 3 din 27 ianuarie 2012. Textul în vigoare înainte de această modificare era: „Cel care, prin violenţă sau ameninţare, constrângând pe cineva să facă sau să omită ceva, obţine pentru sine sau pentru alţii un profit nemeritat în dauna altuia, este pedepsit cu închisoare de la 5 la 10 ani şi cu amendă de la 516 euro la 2.065 euro".*

[2] *Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 9 din Legea nr. 103 din 23 iunie 2017.*

Art. 630. Sechestrarea de persoană în scop de jaf sau de extorsiune [1]

Cel care sechestrează o persoană cu scopul de a obţine, pentru sine sau pentru alţii, un folos nemeritat ca preţ al eliberării, este pedepsit cu închisoare de la 25 la 30 de ani.

Dacă sechestrul conduce totuşi la decesul persoanei sechestrate, drept consecinţă nedorită de vinovat, acesta este pedepsit cu închisoare de 30 de ani.

Dacă vinovatul provoacă moartea sechestratului se aplică pedeapsa cu detenţiune pe viaţă.

Complicelui care, disociindu-se de alţii, face eforturi ca victima să-şi recapete libertatea, fără ca acest rezultat să fie consecinţa preţului libertăţii, se aplică pedepsele prevăzute de art. 605. Dacă totuşi subiectul pasiv moare, drept consecinţă a sechestrului, după eliberare, pedeapsa este de închisoare de la 6 la 15 ani.

Faţă de complicele care, disociindu-se de alţii, se străduieşte, în afara cazului prevăzut de alineatul precedent, să evite ca activitatea infracţională să aibă consecinţe ulterioare sau ajută concret poliţia sau instanţa la strângerea de dovezi hotărâtoare pentru identificarea sau prinderea complicilor, pedeapsa detenţiunii pe viaţă este înlocuită de aceea cu închisoarea de la 12 la 20 de ani şi celelalte pedepse sunt micşorate de la o treime la două treimi.

Când intervine o circumstanţă atenuantă, pedeapsa prevăzută de al doilea alineat este înlocuită de închisoare de la 20 la 24 de ani; pedeapsa prevăzută de al treilea alineat este înlocuită de închisoarea de la 24 la 30 de ani. Dacă intervin mai multe circumstanţe atenuante, pedeapsa de aplicat ca urmare a micşorărilor nu poate fi mai mică de 10 ani, în ipoteza prevăzută de alin. 2 şi de 15 ani, în ipoteza prevăzută de al treilea alineat.

Limitele de pedeapsă prevăzute de alineatul anterior pot fi depăşite atunci când se repetă circumstanţele atenuante prevăzute de alin. 5 al acestui articol.

[1] *Curtea Constituţională, prin sentinţa nr. 68 din 19 martie 2012, a declarat neconstituţionalitatea acestui articol „în partea în care nu prevede că pedeapsa aplicată de acesta s-a micşorat când datorită naturii, tipului, mijloacelor, modalităţilor sau împrejurărilor acţiunii sau datorită nivelului redus al prejudiciului sau pericolului, fapta este de mică însemnătate".*

Art. 631. Uzurparea

Cel care pentru a-şi însuşi în întregime sau parţial bunul imobil al altuia, îi îndepărtează sau falsifică liniile de demarcaţie, este pedepsit, în urma plângerii persoanei vătămate, este pedepsit cu închisoare până la 3 ani şi cu amendă până la 206 euro.

Art. 632. Devierea apelor şi modificarea liniei de demarcaţie a locurilor

Cel care, pentru a obţine pentru sine sau pentru alţii un folos nemeritat, deviază apele sau mută pe proprietatea altuia linia de demarcaţie a locurilor, este pedepsit, în urma denunţului persoanei vătămate, cu închisoare până la 3 ani şi cu amendă până la 206 euro.

Art. 633. Invadarea terenurilor sau clădirilor

Cel care invadează în mod arbitrar terenuri sau clădiri ale altuia, publice sau private, în scopul de a le ocupa sau de a obţine altfel un folos, este pedepsit, în urma plângerii persoanei vătămate, cu închisoare până la 2 ani sau cu amenda de la 103 euro la 1.032 euro.

Pedepsele se aplică împreună şi se urmăreşte din oficiu dacă fapta este comisă de mai mult de 5 persoane, din care cel puţin una înarmată, sau de mai mult de 10 persoane, chiar şi fără arme.

Art. 634. Tulburarea violentă a proprietăţii asupra bunurilor imobile

Cel care, în afara cazurilor indicate la articolul precedent, tulbură, prin violenţă asupra persoanei sau prin ameninţare, proprietatea paşnică a altuia asupra bunurilor imobile, este pedepsit cu închisoare până la 2 ani şi cu amendă de la 103 euro la 309 euro.

Fapta este considerată îndeplinită prin violenţă sau ameninţare când este comisă de mai mult de 10 persoane.

Art. 635. Paguba [1]

Cel care distruge, împrăştie, deteriorează sau aduce în stare de neîntrebuinţare în întregime sau parţial bunurile mobile sau imobile ale altuia prin violenţă asupra persoanei sau ameninţare sau cu ocazia manifestărilor care se desfăşoară într-un loc public sau deschis publicului sau se face vinovat de delictul prevăzut la art. 331, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care distruge, împrăştie, deteriorează sau face inutilizabile în întregime sau parţial următoarele bunuri ale altuia:

1. clădirile publice sau destinate uzului public, practicării unui cult sau bunuri de interes istoric sau artistic indiferent unde sunt amplasate ori imobile inclusiv în zona centrelor istorice, imobile ale căror lucrări de construcţie, de restructurare, de recuperare sau de refacere sunt în curs sau au fost încheiate ori altele din bunurile indicate la pct. 7) al art. 625;

2. lucrări destinate irigaţiei;

3. plantaţii de viţă de vie, de copaci sau arbuşti fructiferi sau păduri, codri sau păduri întinse sau puieţi destinaţi reîmpăduririi;

4. echipamente şi instalaţii sportive cu scopul de a împiedica sau a întrerupe desfăşurarea manifestărilor sportive.

Pentru infracţiunile de la alin. 1 şi 2 suspendarea condiţionată a pedepsei depinde de eliminarea consecinţelor dăunătoare sau periculoase a infracţiunii sau, dacă cel condamnat nu se opune, de prestarea unei activităţi neretribuite în folosul colectivităţii pe o perioadă determinată, oricum nu mai mare decât durata pedepsei suspendate, potrivit modalităţilor indicate de judecător în sentinţa de condamnare.

[1] *Articol înlocuit astfel de art. 1 alin. 1 lit. l) din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016.*

Art. 635-bis. Prejudicierea informaţiilor, datelor şi programelor informatice [1]

Cu excepţia cazului când fapta constituie o infracţiune mai gravă, cel care distruge, deteriorează, şterge, falsifică sau elimină informaţii, date sau programe informatice ale altuia, este pedepsit, în urma reclamaţiei persoanei vătămate, cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Dacă fapta este comisă prin violenţă asupra persoanei sau prin ameninţare sau abuzând de calitatea de operator de sistem, pedeapsa este de închisoare de la 1 la 4 ani [2];

[1] *Articol înlocuit astfel de art. 5 alin. 1 din Legea nr. 48 din 18 martie 2008.*

[2] *Alineat înlocuit astfel de art. 2 alin. 1 lit. m) din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016.*

Art. 635-ter. Prejudicierea informaţiilor, datelor şi programelor informatice utilizate de către stat sau de o altă instituţie publică sau de utilitate publică [1]

Cu excepţia cazului când fapta constituie o infracţiune mai gravă, cel care comite o faptă îndreptată către distrugerea, deteriorarea, ştergerea, falsificarea sau eliminarea informaţiilor, datelor sau programelor informatice utilizate de către stat sau de o altă instituţie publică sau legată de acestea sau de utilitate publică, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 4 ani. Dacă în urma faptei rezultă distrugerea, deteriorarea, ştergerea, falsificarea sau eliminarea informaţiilor, datelor sau programelor informatice, pedeapsa este de închisoare de la 3 la 8 ani.

Dacă fapta este comisă prin violenţă asupra persoanei sau prin ameninţare ori abuzând de calitatea de operator de sistem, pedeapsa este închisoarea de la 1 la 4 ani [2].

[1] *Articol introdus de art. 5 alin. 2 din Legea nr. 48 din 18 martie 2008.*

[2] *Alineat înlocuit astfel de art. 2 alin. 1 lit. n) din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016.*

Art. 635-quater. Prejudicierea sistemelor informatice sau de telecomunicaţii [1]

Cu excepţia cazului când fapta constituie o infracţiune mai gravă, cel care, prin acţiunile prevăzute la art. 635-bis sau prin introducerea ori transmiterea de date, informaţii sau programe distruge, prejudiciază, face în întregime sau în parte nefolositoare sistemele informatice ori de telecomunicaţii ale altuia sau împiedică grav funcţionarea acestora, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Dacă fapta este comisă prin violenţă asupra persoanei sau prin ameninţare ori abuzând de calitatea de operator de sistem, pedeapsa este majorată [2].

[1] Articol introdus de art. 5 alin. 2 din Legea nr. 48 din 18 martie 2008.

[2] Alineat înlocuit astfel de art. 2 alin. 1 lit. o) din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016.

Art. 635-quinquies. Prejudicierea sistemelor informatice sau de telecomunicaţii de utilitate publică

Dacă fapta prevăzută de art. 635-quater are scopul de a distruge, prejudicia, face în întregime sau în parte nefolositoare sistemele informatice sau de telecomunicaţii de utilitate publică sau împiedică grav funcţionarea acestora, pedeapsa este de închisoare de la 1 la 4 ani.

Dacă în urma faptei rezultă distrugerea sau prejudicierea sistemului informatic sau de telecomunicaţii de utilitate publică sau dacă acesta este făcut în întregime sau în parte nefolositor, pedeapsa este de închisoare de la 3 la 8 ani.

Dacă fapta este comisă prin violenţă asupra persoanei sau prin ameninţare ori abuzând de calitatea de operator de sistem, pedeapsa este majorată [2].

[1] Articol introdus de art. 5 alin. 2 din Legea nr. 48 din 18 martie 2008.

[2] Alineat înlocuit astfel de art. 2 alin. 1 lit. p) din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016.

Art. 636. Introducerea sau abandonarea de animale pe proprietatea altuia sau pe păşune în mod abuziv

Cel care introduce sau abandonează animale în turmă sau în cireadă pe proprietatea altuia este pedepsit cu amendă de la 10 euro la 103 euro.

Dacă introducerea sau abandonarea de animale, fie şi neadunate în turmă sau cireadă, se produce pentru a le lăsa să pască pe proprietatea altuia, pedeapsa este închisoarea până la un an sau de amendă de la 20 euro la 206 euro.

Atunci când păşunatul are loc ori din cauza introducerii sau abandonării animalelor proprietatea este stricată, vinovatul este pedepsit cu închisoare până la 2 ani şi cu amendă de la 51 euro la 516 euro.

Delictul se pedepseşte în urma denunţului persoanei vătămate.

Art. 637. Pătrunderea abuzivă pe proprietatea altuia

Cel care fără motiv intră pe proprietatea altuia înconjurată de şanţ, de gard viu sau de un alt adăpost stabil, este pedepsit, în urma plângerii persoanei vătămate, cu amendă până la 103 euro.

Art. 638. Uciderea sau rănirea animalelor altuia

Cel care ucide fără motiv ori face nefolosibile sau răneşte animale ce aparţin altora este pedepsit, cu excepţia cazului când fapta constituie o infracţiune mai gravă, în urma plângerii părţii vătămate, cu închisoare până la un an sau cu amendă până la 309 euro.

Pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 4 ani şi se urmăreşte din oficiu dacă fapta este comisă asupra a trei sau mai multe capete de animale domestice adunate în turmă sau cireadă, asupra animalelor bovine sau cabaline, chiar dacă nu sunt strânse în cireadă.

Nu este pasibil de pedeapsă cel care comite fapta de mai sus asupra zburătoarelor surprinse pe proprietăţile lui şi în momentul în care îi produceau dauna.

Art. 639. Deteriorarea şi pătarea bunurilor altuia

Cel care, în afara cazurilor prevăzute de art. 635, deteriorează sau murdăreşte bunurile mobile ale altuia, este pedepsit, în urma denunţului persoanei vătămate, cu amendă până la 103 euro.

Dacă fapta este comisă asupra bunurilor imobile sau asupra mijloacelor de transport publice sau private, se aplică pedeapsa cu închisoarea de la 1 la 6 luni sau cu amendă la 300 la 1.000 euro. Dacă fapta este comisă asupra bunurilor de interes istoric sau artistic, se aplică pedeapsa cu închisoarea de la 3 luni la 1 an şi cu amendă de la 1.000 euro la 3.000 euro.

În cazurile de recidivă pentru cazurile indicate la alin. 2 se aplică pedeapsa cu închisoarea de la 3 luni la 2 ani şi cu amendă până la 10.000 euro [1].

În cazurile prevăzute de alin. 2 se procedează din oficiu [1].

Prin sentinţa de condamnare pentru infracţiunile prevăzute de alin. 2 şi 3 judecătorul, în scopul prevăzut de art. 165 alin. 1, poate dispune obligaţia de refacere şi curăţare a locurilor sau, dacă acest lucru nu este posibil, obligaţia de a suporta cheltuielile respective sau de a le rambursa pe cele suportate în acest scop sau, dacă cel condamnat nu se opune, prestarea unei activităţi neretribuite în folosul colectivităţii pe o perioadă determinată, oricum nu mai mare decât durata pedepsei suspendate, potrivit modalităţilor indicate în sentinţa de condamnare [2].

[1] *Alineat adăugat de art. 3 alin. 3 lit. c) din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.*

[2] *Alineat adăugat de art. 16 alin. 1 din Decretul-lege nr. 14 din 20 februarie 2017.*

Art. 639-bis. Cazuri de excludere a urmăririi penale în urma denunţului

În cazurile prevăzute de art. 631, 632, 633 şi 636 se urmăreşte penal din oficiu dacă este vorba despre ape, terenuri, fonduri sau clădiri publice sau destinate uzului public.

PARTEA A II-A

Despre delicte împotriva patrimoniului prin înşelarea încrederii

Art. 640. Înşelăciunea

Cel care prin stratageme sau inducere în eroare, inducând pe cineva în eroare, obţine pentru sine sau pentru alţii un folos nemeritat în dauna cuiva, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi cu amendă de la 51 euro la 1.032 euro.

Pedeapsa este închisoarea de la 1 la 5 ani şi de amendă de la 309 euro la 1.549 euro:

1) dacă fapta este comisă în dauna statului sau a unei alte instituţii publice sau sub pretextul de a scuti pe cineva de serviciul militar;

2) dacă fapta este comisă insuflând persoanei vătămate teama unui pericol imaginar sau convingerea greşită că trebuie să execute un ordin al autorităţii;

2-bis) dacă fapta este comisă în situaţia indicată la art. 61 pct. 5 [1].

Delictul se pedepseşte în urma plângerii persoanei vătămate, exceptând cazul când se repetă una din circumstanţele prevăzute de alineatul precedent sau o altă circumstanţă agravantă.

[1] Număr adăugat de art. 3 alin. 28 din Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

Art. 640-bis. Înşelăciunea calificată pentru obţinerea de alocaţii publice

Pedeapsa este închisoarea de la 1 la 6 ani şi acţiunea penală se pune în mişcare din oficiu dacă fapta prevăzută de art. 640 priveşte contribuţii, finanţări, împrumuturi facilitate sau alte alocaţii de acelaşi fel, indiferent de denumire, acordate sau alocate de către stat, de alte instituţii publice sau de comunităţile europene.

Art. 640-ter. Frauda informatică

Cel care afectând în orice fel funcţionarea unui sistem informatic sau de telecomunicaţii ori intervenind fără drept în orice mod asupra datelor, informaţiilor sau programelor conţinute într-un sistem informatic sau de telecomunicaţii sau legate de acesta, obţine pentru sine sau pentru alţii un folos nemeritat în dauna altuia, este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi cu amendă de la 51 euro la 1.032 euro.

Pedeapsa este de închisoare de la 1 la 5 ani şi de amendă de la 309 euro la 1.549 euro dacă se repetă una din circumstanţele prevăzute de numărul 1) al alin. doi al art. 640, sau dacă fapta este comisă prin abuz de calitatea de operator de sistem.

Pedeapsa este de închisoare de la 2 la 6 ani şi de amendă de la 600 euro la 3.000 euro dacă fapta este comisă prin furt sau folosire necuvenită a identităţii digitale în dauna uneia sau mai multor persoane [1].

Delictul se pedepseşte în urma plângerii persoanei vătămate, exceptând cazul când se repetă una din circumstanţele prevăzute de al doilea şi al treilea alineat sau o altă circumstanţă agravantă [2].

[1] Alineat introdus de art. 9 alin. 1 lit. a) din Decretul-lege nr. 93 din 14 august 2013, modificat de Legea nr. 119 din 15 octombrie 2013.

[2] Alineat modificat astfel de art. 9 alin. 1 lit. b) din Decretul-lege nr. 93 din 14 august 2013, modificat de Legea nr. 119 din 15 octombrie 2013.

Art. 640-quater. Aplicabilitatea art. 322-ter

În cazurile prevăzute de art. 640, al doilea alineat, pct. 1, 640-bis şi 640-ter alin. 2, cu excepţia cazului în care fapta este comisă prin abuz de calitatea de operator de sistem, se respectă, deoarece sunt aplicabile, dispoziţiile prevăzute de art. 322-ter.

Art. 640-quinquies. Frauda informatică a individului care prestează servicii de atestare a semnăturii digitale [1]

Individul care prestează servicii de atestare a semnăturii digitale, care, cu scopul de a obţine pentru sine sau pentru alţii un folos nemeritat sau de a provoca altora un prejudiciu, încalcă obligaţiile prevăzute de lege pentru eliberarea unui atestat calificat, este pedepsit cu închisoare până la 3 ani şi cu amendă de la 51 euro la 1.032 euro.

[1] Articol introdus de art. 5 alin. 3 din Legea nr. 48 din 18 martie 2008.

Art. 641. Insolvabilitatea frauduloasă

Cel care, ascunzând propria stare de insolvabilitate, îşi asumă o obligaţie cu intenţia de a nu o respecta, este pedepsit, în urma plângerii persoanei vătămate, atunci când obligaţia nu este îndeplinită, cu închisoare până la 2 ani sau cu amendă până la 516 euro.

Îndeplinirea obligaţiei înainte de condamnare înlătură infracţiunea.

Art. 642. Distrugerea frauduloasă a bunurilor asigurate şi mutilarea frauduloasă a propriei persoane

Cel care, cu scopul de a obţine pentru sine sau pentru alţii preţul unei asigurări sau un avantaj ce decurge dintr-un contract de asigurare, distruge, împrăştie, deteriorează sau ascunde bunuri ce-i aparţin, falsifică sau contrafăce o poliţă sau documentaţia cerută pentru încheierea unui contract de asigurare, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani [1].

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care, în scopul de mai sus, îşi provoacă o leziune corporală sau agravează consecinţele leziunii corporale produse de un accident la locul de muncă sau denunţă un dezastru care nu a avut loc, distruge, falsifică, contrafăce sau pregăteşte mijloace de probă ori documentaţia referitoare la dezastru. Dacă vinovatul realizează intenţia pedeapsa este majorată. Se procedează în urma plângerii părţii vătămate.

Dispoziţiile acestui articol se aplică şi dacă fapta este comisă în străinătate, în dauna asiguratorului italian care îşi exercită activitatea pe teritoriul statului. Delictul este pasibil de pedeapsă în urma denunţului persoanei vătămate [2].

[1] Alineat modificat astfel de art. 33 alin. 1-bis din Decretul-lege nr. 1 din 24 ianuarie 2012, modificat de Legea nr. 27 din 24 martie 2012.

Textul anterior în vigoare era următorul: „Cel care, cu scopul de a obține pentru sine sau pentru alții prețul unei asigurări sau un avantaj ce decurge dintr-un contract de asigurare, distruge, împrăștie, deteriorează sau tăinuiește bunuri ce-i aparțin, falsifică sau contrafăce o poliță sau documentația cerută pentru stipularea unui contract de asigurare este pedepsit cu închisoare de la 6 luni la 4 ani."

[2] Articol înlocuit astfel de art. 24 din Legea nr. 273 din 12 decembrie 2002.

Art. 643. Înşelarea persoanelor incapabile

Cel care, pentru a obține pentru sine sau pentru alții un profit, abuzând de nevoile, de pasiunile sau de lipsa de experiență a unei persoane minore, sau abuzând de starea de infirmitate sau de deficiență psihică a unei persoane, chiar dacă nu este pusă sub interdicție sau nu este declarată incapabilă, o obligă să încheie un act care implică orice efect juridic vătămător pentru ea sau pentru alții, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 6 ani şi cu amendă de la 206 euro la 2.065 euro.

Art. 644. Camăta

Cel care, în afara cazurilor prevăzute de art. 643, obține sau primeşte promisiunea, sub orice formă, pentru sine sau pentru alții, în schimbul unui împrumut de bani sau de alte foloase, dobânzi sau alte avantaje cămătăreşti, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 10 ani şi cu amendă de la 5.000 euro la 30.000 euro.

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care, în afara cazului de complicitate la delictul prevăzut de primul alineat, procură cuiva o sumă de bani sau alte foloase primind sau făcând să i se promită, pentru sine sau pentru alții, pentru intermediere, o compensație cămătărească.

Legea stabileşte limita peste care dobânzile sunt întotdeauna cămătăreşti. De asemenea sunt cămătăreşti dobânzile, chiar dacă sunt mai mici de această limită, şi celelalte avantaje sau compensații care, având legătură cu modalitățile concrete ale faptei şi cu rata medie practicată pentru operațiuni similare, rezultă oricum disproporționate față de împrumutul de bani sau de alte foloase, sau de intermediere, când cel care i-a dat sau i-a promis se afla în condiții de dificultate economică sau financiară.

Pentru stabilirea ratei dobânzii cametei se ține cont de comisioane, remunerații de orice fel şi cheltuieli, exclusiv cele pentru impozite şi taxe, legate de acordarea creditului.

Pedepsele pentru faptele prevăzute la primul şi al doilea alineat sunt majorate de la o treime la jumătate:

1) dacă vinovatul a acționat practicând o activitate profesională, bancară sau de intermediere financiară mobiliară;

2) dacă vinovatul a cerut drept garanție participații sau cote părți sau proprietăți imobiliare;

3) dacă infracțiunea este comisă în dauna celui care este în nevoie;

4) dacă infracţiunea este comisă în dauna celui care desfăşoară activităţi de afaceri, profesionale sau artizanale;

5) dacă infracţiunea este comisă de persoana supusă printr-o prevedere definitivă la măsura de supraveghere specială în perioada de aplicare prevăzută şi până la 3 ani din momentul în care a încetat executarea.

În caz de condamnare sau de aplicare a pedepsei conform art. 444 al Codului de procedură penală, pentru unul din delictele prevăzute de prezentul articol, este întotdeauna dispusă confiscarea bunurilor care reprezintă preţul sau profitul infracţiunii sau a sumelor de bani, a bunurilor şi foloaselor de care dispune vinovatul fie şi prin intermediar pentru o sumă egală cu valoarea dobânzilor sau a altor avantaje sau compensaţii cămătăreşti, exceptând drepturile persoanei vătămate de infracţiune la restituiri şi la despăgubire.

Art. 644-bis. Camăta necorespunzătoare [1]

(...)

[1] *Articol abrogat de art. 1 alin. 2 din Legea nr. 108 din 7 martie 1996.*

Art. 644-ter. Prescripţia infracţiunii de camătă

Prescripţia infracţiunii de camătă începe din ziua ultimei retrageri atât a dobânzilor, cât şi a capitalului.

Art. 645. Frauda la emigrare

Cel care, prin afirmaţii sau informaţii mincinoase, incitând pe cineva să emigreze sau ducându-l într-o altă ţară decât cea spre care voia să se îndrepte, primeşte sau acceptă promisiunea, pentru sine sau pentru alţii, de bani sau alte foloase, drept compensaţie pentru a-l ajuta să emigreze, este pedepsit cu închisoare de la 1 la 5 ani şi cu amendă de la 309 euro la 1.032 euro.

Pedeapsa este majorată dacă fapta este comisă în dauna a două sau mai multe persoane.

Art. 646. Însuşire abuzivă

Cel care, pentru a obţine pentru sine sau pentru alţii un profit nemeritat, îşi însuşeşte banii sau bunul mobil al altuia a cărui posesie o are sub orice formă, este pedepsit, în urma plângerii persoanei vătămate, cu închisoare până la 3 ani şi cu amendă până la 1.032 euro.

Dacă fapta este comisă asupra bunurilor posedate cu titlu de depozit necesar, pedeapsa este majorată.

Se procedează din oficiu dacă se repetă circumstanţa indicată la paragraful precedent sau una din circumstanţele indicate la nr. 11 al art. 61.

Art. 647. Însuşirea bunurilor pierdute, a bunurilor preţioase sau a bunurilor primite din greşeală sau pe neaşteptate [1]

(...)

[1] *Articol abrogat de art. 1 alin. 1 lit. e) din Decretul-lege nr. 7 din 15 ianuarie 2016; a se vedea şi art. 4 alin. 1 lit. d), e) şi f) din acelaşi Decret-lege nr. 7/2016.*

Art. 648. Tăinuirea

În afara cazurilor de participare la infracţiune, cel care, în scopul de a obţine pentru sine sau pentru alţii un profit, cumpără, primeşte sau tăinuieşte bani sau bunuri ce provin din orice delict sau intervine în vânzarea, primirea sau ascunderea lor, este pedepsit cu închisoare de la 2 la 8 ani şi cu amendă de 516 euro la 10.329 euro. Pedeapsa este majorată când fapta priveşte bani sau bunuri ce provin din delicte de jaf calificat în temeiul art. 628 alin. 3, de extorsiune calificată în temeiul art. 629 alin. 2 sau de furt calificat în temeiul art. 625 alin. 1, pct. 7-bis) [1].

Pedeapsa este de închisoare până la 6 ani şi de amendă până la 516 euro (un milion de lire italiene) dacă fapta este de o importanţă mai mică.

Dispoziţiile acestui articol se aplică şi atunci când autorul delictului din care provin banii sau bunurile nu poate fi tras la răspundere sau nu este pasibil de pedeapsă sau atunci când lipseşte o condiţie de urmărire penală referitoare la acest delict.

[1] Alineat modificat astfel de art. 8 alin. 1 lit. b) din Decretul-lege nr. 93 din 14 august 2013, modificat de Legea nr. 119 din 15 octombrie 2013.

Art. 648-bis. Spălare de bani

În afara cazurilor de complicitate la infracţiune, cel care înlocuieşte sau transferă bani, bunuri sau alte foloase provenite din delictul cu intenţie sau execută în legătură cu acestea alte operaţiuni, astfel încât să împiedice identificarea provenienţei lor ilicite, este pedepsit cu închisoare de la 4 la 12 ani şi cu amendă de la 5.000 euro la 25.000 euro [1].

Pedeapsa este majorată când fapta este comisă în practicarea unei activităţi profesionale.

Pedeapsa este micşorată dacă banii, bunurile sau alte foloase provin din delictul pentru care este prevăzută pedeapsa cu închisoarea mai mică de 5 ani. Se aplică ultimul alineat al art. 648.

[1] Alineat modificat astfel de art. 3 alin. 1 din Legea nr. 186 din 15 decembrie 2014.

Art. 648-ter. Folosirea banilor, bunurilor sau foloaselor de provenienţă ilegală

Cel care, în afara cazurilor de complicitate la infracţiune şi a cazurilor prevăzute de art. 648 şi 648-bis, foloseşte în activităţi economice sau financiare bani, bunuri sau alte foloase provenite din delict, este pedepsit cu închisoare de la 4 la 12 ani şi cu amendă de la 5.000 euro la 25.000 euro [1].

Pedeapsa este majorată când fapta este comisă în practicarea unei activităţi profesionale.

Pedeapsa este micşorată în cazul prevăzut de al doilea alineat al art. 648. Se aplică ultimul alineat al art. 648.

[1] Alineat modificat astfel de art. 3 alin. 2 din Legea nr. 186 din 15 decembrie 2014.

Art. 648-ter.1. Spălare de bani de către beneficiarul real [1]

Se aplică pedeapsa cu închisoarea de la 2 la 8 ani şi cu amenda de la 5.000 euro la 25.000 euro celui care, comiţând sau participând la comiterea unui delict cu intenţie, foloseşte, înlocuieşte, transferă, în activităţi economice, financiare, antreprenoriale sau speculative, bani, bunuri sau alte foloase provenite din comiterea acestui delict, astfel încât să împiedice concret identificarea provenienţei lor delictuale.

Se aplică pedeapsa cu închisoarea de la 1 la 4 ani şi cu amendă de la 2.500 euro la 12.500 euro dacă banii, bunurile sau celelalte foloase provin din comiterea unui delict cu intenţie pedepsit cu închisoare mai mică de 5 ani.

Se aplică oricum pedepsele prevăzute de alin. 1 dacă banii, bunurile sau celelalte foloase provin dintr-un delict comis în condiţiile sau cu scopurile prevăzute la art. 7 din Decretul-lege nr. 152 din 13 mai 1991, modificat de Legea nr. 203 din 12 iulie 1991, cu ulterioare modificări.

În afara cazurilor prevăzute la alineatele precedente, nu sunt pasibile de pedeapsă acţiunile pentru care banii, bunurile sau alte foloase sunt destinate simplei utilizării sau plăcerii personale.

Pedeapsa este majorată când faptele sunt comise în timpul practicării unei activităţi bancare sau financiare sau a unei alte activităţi profesionale.

Pedeapsa este micşorată până la jumătate pentru cel care face eforturi eficiente pentru a evita ca acţiunile să conducă la consecinţe ulterioare sau pentru a asigura probele despre infracţiune şi identificarea bunurilor, banilor şi altor foloase provenite din delict.

Se aplică ultimul alineat al art. 648.

[1] *Alineat introdus de art. 3 alin. 3 din Legea nr. 186 din 15 decembrie 2014.*

Art. 648-quater. Confiscarea [1]

În cazul condamnării sau aplicării pedepsei la cererea părţilor, în temeiul art. 444 din Codul de procedură penală, pentru unul din delictele prevăzute de art. 648-bis, 648-ter şi 648-ter.1, este dispusă întotdeauna confiscarea bunurilor care constituie produsul sau profitul din acestea, cu excepţia cazului în care aparţin unor persoane neimplicate în infracţiune [2].

În cazul în care nu este posibil să se procedeze la confiscarea prevăzută la primul alineat, judecătorul dispune confiscarea sumelor de bani, a bunurilor sau altor foloase de care dispune vinovatul, inclusiv prin intermediul unei alte persoane, în valoare echivalentă cu produsul, profitul sau preţul infracţiunii.

Referitor la infracţiunile prevăzute la art. 648-bis, 648-ter şi 648-ter.1, procurorul poate îndeplini, în termenul şi în scopul prevăzut la art. 430 din Codul de procedură penală, orice activitate de anchetă care este necesară în privinţa bunurilor, banilor sau altor foloase de supus confiscării în baza alineatelor precedente [3].

[1] Alineat adăugat de art. 63 din Decretul-lege nr. 231 din 21 noiembrie 2007.

[2] Alineat modificat astfel de art. 3 alin. 4 lit. a) din Legea nr. 186 din 15 decembrie 2014.

[3] Alineat modificat astfel de art. 3 alin. 4 lit. b) din Legea nr. 186 din 15 decembrie 2014.

PARTEA A III-A
Dispoziții comune părților anterioare

Art. 649. Nepedepsirea și plângerea persoanei vătămate, pentru fapte comise în dauna rudelor

Nu este pasibil de pedeapsă cel care a comis una din faptele prevăzute de acest titlu în dauna:

1. soțului nedespărțit legal;

1-bis. părții din parteneriatul civil între persoane de același sex [1];

2. unui ascendent sau descendent sau unei rude în linie dreaptă sau celui care adoptă sau care este adoptat;

3. unui frate sau unei surori care conviețuiesc cu el.

Faptele prevăzute de acest titlu sunt pasibile de pedeapsă în urma plângerii persoanei vătămate, dacă sunt comise în dauna soțului despărțit legal sau părții din parteneriatul civil între persoane de același sex, în cazul în care a fost manifestată dorința desfacerii în fața ofițerului de stare civilă și nu a intervenit desfacerea acestuia, sau a fratelui, a surorii care nu conviețuiesc cu autorul faptei a unchiului, nepotului sau rudei de gradul II care conviețuiesc cu el [2].

Dispozițiile acestui articol nu se aplică la delictele prevăzute de art. 628, 629 și 630 și la orice alt delict împotriva averii care este comis prin violență asupra persoanelor.

[1] Număr introdus de art. 1 alin. 1 lit. c) din Decretul-lege nr. 6 din 19 ianuarie 2017, cu începere de la data de 11 februarie 2017.

[2] Alineat modificat astfel de art. 1 alin. 1 lit. d) din Decretul-lege nr. 6 din 19 ianuarie 2017, cu începere de la data de 11 februarie 2017.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CARTEA A III-A
Despre contravenții în special

TITLUL I
Despre contravenții la siguranța publică

PARTEA I
Despre contravenții privind siguranța

SECȚIUNEA I
Despre contravenții privind ordinea și liniștea publică

§1. Despre contravenții privind nerespectarea prevederilor poliției și manifestările rebele și periculoase

Art. 650. Nerespectarea prevederilor autorității

Cel care nu respectă o prevedere legală dată de autoritate din motive de justiție, de siguranță publică, de ordine publică sau de igienă, este pedepsit dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă cu arest până la 3 luni sau cu amendă până la 206 euro.

Art. 651. Refuzul de a da indicații asupra propriei identități

Cel care, la cererea unui funcționar public aflat în exercițiul funcțiunii, refuză să dea indicații asupra propriei identități, asupra propriei situații sau asupra altor calități personale, este pedepsit cu arest până la o lună sau cu amendă până la 206 euro.

Art. 652. Refuzul de a coopera cu ocazia unei revolte

Cel care, cu ocazia unei revolte, a unui accident public, a unui pericol comun sau prins în flagrant delict refuză, fără un motiv justificat, să ajute, să coopereze ori să ofere informațiile sau indicațiile care i se cer de către un funcționar public sau de o persoană însărcinată cu o funcție publică, în exercițiul funcției sau a serviciului, este supus sancțiunii cu amenda administrativă de la 5.000 euro la 15.000 euro [1].

Dacă vinovatul dă informații sau indicații mincinoase este supus sancțiunii cu amenda administrativă de la 6.000 euro la 18.000 euro [2].

[1] Alineat modificat astfel de art. 2 alin. 3 lit. a) din Decretul-lege nr. 8 din 15 ianuarie 2016; a se vedea și art. 8 din același Decret-lege nr. 8/2016.

[2] Alineat modificat astfel de art. 2 alin. 3 lit. b) din Decretul-lege nr. 8 din 15 ianuarie 2016; a se vedea și art. 8 din același Decret-lege nr. 8/2016.

BCU CLUJ-NAPOCA UNIVERSITY LIBRARY

Art. 653. Formarea de grupuri înarmate fără scopul de a comite infracțiuni

Cel care, fără autorizare, formează un grup înarmat fără scopul de a comite infracțiuni este pedepsit cu arest până la un an.

Art. 654. Strigăte şi manifestări rebele

Cel care, într-o reuniune care nu poate fi considerată privată conform punctului 3 al art. 266, sau într-un loc public, deschis sau expus publicului, manifestă sau scoate strigăte de răzvrătire, este pedepsit, dacă fapta nu constituie o infracțiune, cu sancțiunea cu amenda administrativă de la 103 euro la 619 euro.

Art. 655. Întrunirea rebelă

Cel care participă la o întrunire rebelă de 10 sau mai multe persoane este pedepsit, pentru simplul fapt că a participat, cu arest până la 1 an.

Dacă cel care participă la întrunire este înarmat, pedeapsa este de arest de peste 6 luni.

Nu este pasibil de pedeapsă cel care, înainte de somația autorității, sau pentru a da ascultare acesteia, se retrage de la întrunire.

Art. 656. Publicarea sau răspândirea de informații false, exagerate sau tendențioase, cu scopul de a tulbura ordinea publică

Cel care publică sau răspândeşte informații false, exagerate sau tendențioase din cauza cărora poate fi tulburată ordinea publică, este pedepsit, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, cu arest până la 3 luni sau cu amendă până la 309 euro.

Art. 657. Anunțuri sau informații cu scopul de a tulbura liniştea publică sau privată [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Cel care, cu scopul de a vinde sau de a distribui înscrisuri sau panouri într-un loc public sau deschis ori expus publicului, anunță sau strigă informații, din cauza cărora poate fi tulburată liniştea publică sau privată, este pedepsit cu amendă până la 200.000 lire italiene" a fost abrogat de art. 18 al legii nr. 205 din 25 iunie 1999.*

Art. 658. Alarmarea în cadrul autorității

Cel care, anunțând dezastre, accidente sau pericole inexistente, declanşează o alarmă în cadrul autorității, la instituții sau persoane care îndeplinesc o funcție publică, este pedepsit cu arest până la 6 luni sau cu amendă de la 10 euro la 516 euro.

Art. 659. Tulburarea preocupărilor sau odihnei persoanelor

Cel care, prin gălăgie, zgomote sau folosind excesiv instrumente sonore ori semnale acustice, stârnind sau neîmpiedicând zgomotele produse de animale, tulbură preocupările, odihna persoanelor, sau spectacolele, seratele

ori petrecerile publice, este pedepsit cu arest până la 3 luni sau cu amendă până la 309 euro.

Se aplică amenda de la 103 euro la 516 euro celui care practică o profesie sau o ocupație zgomotoasă contrar dispozițiilor legale sau ordinelor autorității.

Art. 660. Molestarea sau deranjarea persoanelor

Cel care, într-un loc public sau deschis publicului, ori cu ajutorul telefonului, din indiscreție sau dintr-un alt motiv reprobabil, provoacă unei persoane tulburare sau deranj, este pedepsit cu arest până la 6 luni sau cu amendă până la 516 euro.

Art. 661. Abuz de credulitatea populară

Cel care, în mod public încearcă prin orice impostură, fie și gratuit, să abuzeze de credulitatea populară, este pedepsit, dacă în urma faptei poate rezulta o tulburare a ordinii publice, cu sancțiunea amenzii administrative de la 5.000 euro la 15.000 euro [1].

[1] *Alineat modificat astfel de art. 2 alin. 4 din Decretul-lege nr. 8 din 15 ianuarie 2016.*

§2. Despre contravenții privind paza asupra mijloacelor de publicitate

Art. 662. Practicarea abuzivă a meseriei tipografice [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Cel care, fără permisiune din partea autorității, sau fără să respecte prevederile legii, practică o meserie tipografică, fotografică sau o altă ocupație de tipărire sau de reproducere mecanică sau chimică în mai multe exemplare, este pedepsit cu arest până la 6 luni sau cu amendă de la 60.000 la 1 milion de lire italiene" a fost abrogat de art. 13 din Decretul-lege nr. 480 din 13 iulie 1994.*

Art. 663. Vânzarea, distribuirea sau afișarea abuzivă de înscrisuri sau panouri

Cel care, într-un loc public sau deschis publicului, vinde, distribuie, pune în circulație înscrisuri sau panouri, fără să fi obținut autorizarea cerută prin lege, este pedepsit cu amenda administrativă de la 51 euro la 309 euro.

La aceeași sancțiune este supus cel care, fără permisiunea autorității sau fără a respecta ordinele, într-un loc public, deschis sau expus publicului, afișează înscrisuri sau panouri, sau face uz de mijloace luminoase sau acustice pentru comunicări adresate publicului sau amplasează inscripții sau panouri.

Dispozițiile de la alin. 1 și 2 nu se aplică la afișarea de înscrisuri sau panouri în afara locurilor destinate de autoritatea competentă.

Art. 663-bis. Difuzarea presei clandestine

Exceptând cazul în care fapta constituie o infracțiune, cel care în orice mod, difuzează presă sau tipărituri fără respectarea prevederilor legale asupra

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

publicării şi difuzării presei periodice şi neperiodice, este pedepsit cu amenda administrativă de la 103 euro la 619 euro.

Pentru încălcările prevăzute de prezentul articol nu se acceptă plata în măsura redusă prevăzută de art. 16 al Legii nr. 689 din 24 noiembrie 1981.

Art. 664. Distrugerea sau deteriorarea afişelor

Cel care dezlipeşte, rupe sau face nefolosibile sau ilizibile înscrisuri sau panouri afişate cu permisiunea autorităţilor civile sau ecleziastice, este pedepsit cu amenda administrativă de la 77 euro la 464 euro.

Dacă este vorba despre înscrisuri sau panouri afişate de privaţi, în locurile şi în modurile permise de lege sau de autoritate, se aplică sancţiunea administrativă bănească de la 51 euro la 309 euro.

§3. Despre contravenţii privind supravegherea unor obiective şi a spectacolelor publice

Art. 665. Agenţii de afaceri şi spaţii publice neautorizate sau interzise [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Cel care, fără permisiunea autorităţii sau fără declaraţia preliminară făcută la aceasta, la cerere, deschide sau conduce agenţii de afaceri, fabrici sau spaţii publice, sau contra cost găzduieşte persoane ori le primeşte la internat sau la tratament, este pedepsit cu arest până la 6 luni sau cu amendă până la 1 milion de lire italiene.*

Dacă autorizaţia a fost respinsă, revocată sau suspendată, pedepsele cu arestul şi cu amendă se aplică împreună.

Atunci când, odată obţinută autorizaţia, nu se respectă celelalte dispoziţii legale sau ale autorităţii, pedeapsa este de arest până la 3 luni sau de amendă până la 600.000 lire italiene." a fost abrogat de art. 13 din decret-lege nr. 480 din 13 iulie 1994.

Art. 666. Spectacole sau petreceri publice neautorizate

Cel care, fără permisiunea autorităţii, într-un loc public, un loc deschis sau expus publicului, dă spectacole sau petreceri de orice fel [1], deschide cluburi, săli de dans sau de audiţii, este pedepsit cu amenda administrativă bănească de la 258 euro la 1.549 euro.

Dacă autorizaţia a fost respinsă, revocată sau suspendată, se aplică amenda administrativă de la 413 euro la 2.478 euro.

Întotdeauna este dispusă încetarea activităţii desfăşurate fără autorizaţie. Dacă activitatea este desfăşurată în localul pentru care a fost eliberată autorizaţia sau un alt atestat de practicare a diverselor activităţi, în caz de repetare a încălcărilor de la primul alineat şi în ipoteza prevăzută de al doilea alineat, este dispusă, de asemenea, închiderea localului pe o perioada de până la 7 zile.

Pentru încălcările prevăzute de prezentul articol nu este admisă plata în măsură redusă conform art. 16 al Legii nr. 689 din 24 noiembrie 1981.

[1] Curtea Constituțională, prin sentința nr. 56 din 15 aprilie 1970, a declarat neconstituționalitatea acestui articol în partea în care prevede că pentru seratele ce urmează a fi organizate în locuri deschise publicului și neincluse în planul de activități antreprenoriale, este necesară autorizația din partea chestorului.

Art. 667. Executarea abuzivă a acțiunilor destinate să fie reproduse cu ajutorul cinematografului [1]

[1] Articolul care prevedea: „Cel care pune să se execute într-un loc public, deschis,expus publicului acțiuni destinate să fie reproduse cu ajutorul cinematografului, fără să fi avertizat în prealabil autoritatea, este pedepsit cu amendă de la 200.000 la 1 milion de lire italiene.

La aceeași pedeapsă este supus cel care fabrică, introduce pe teritoriul țării, exportă sau face comerț cu pelicule cinematografice, fără să fi avertizat în prealabil autoritatea.

Dacă una din faptele prevăzute de dispozițiile precedente este comisă contrar interdicției autorității, pedeapsa este de arest până la o lună" a fost abrogat de art. 13 din Decretul-lege nr. 480 din 13 iulie 1994.

Art. 668. Reprezentații teatrale sau cinematografice abuzive

Cel care joacă în public drame sau alte opere, sau prezintă în public producții teatrale de orice fel, fără a le fi transmis înainte autorității, este supus sancțiunii administrative băneşti de la 5.000 euro la 15.000 euro [1].

La aceeași sancțiune este supus cel care prezintă publicului pelicule cinematografice nesupuse mai întâi analizei autorității [2].

Dacă fapta este comisă contrar interdicției autorității, se aplică amenda administrativă bănească de la 10.000 euro la 30.000 euro [3].

Fapta este considerată comisă în public dacă se repetă una din circumstanțele indicate la punctele 2 şi 3 ale art. 266.

[1] Alineat modificat astfel de art. 2 alin. 5 lit. a) din Decretul-lege nr. 8 din 15 ianuarie 2016; a se vedea și art. 4 alin. 1 lit. a) și 8 din același Decret-lege nr. 8/2016.

[2] Alineat modificat astfel de art. 2 alin. 5 lit. b) din Decretul-lege nr. 8 din 15 ianuarie 2016; a se vedea și art. 4 alin. 1 lit. a) și 8 din același Decret-lege nr. 8/2016.

[3] Alineat modificat astfel de art. 2 alin. 5 lit. c) din Decretul-lege nr. 8 din 15 ianuarie 2016; a se vedea și art. 4 alin. 1 lit. a) și 8 din același Decret-lege nr. 8/2016.

§4. Despre contravenții privind supravegherea meseriilor ambulante şi prevenirea cerşetoriei

Art. 669. Practicarea abuzivă a meseriilor ambulante

Cel care practică o meserie ambulantă fără permisiunea autorității sau fără să respecte celelalte prevederi stabilite de lege, este pedepsit cu amenda administrativă de la 10 euro la 258 euro.

La aceeași pedeapsă este supus părintele sau tutorele care se folosește la meserii ambulante de un minor în vârstă de până la 18 ani, fără ca acesta să fi obținut permisiunea sau să fi respectat celelalte prevederi legale.

[Pedeapsa este de arest de la 1 la 4 luni sau de amendă de la 20.000 lire italiene la 500.000 lire italiene şi poate fi dispusă libertatea supravegheată:

1) dacă fapta este comisă în ciuda interdicţiei legale sau a autorităţii;

2) dacă persoana care practică în mod abuziv meseria ambulantă a suferit o condamnare anterioară pentru infracţiune cu intenţie] [1].

[1] Alineat ce trebuie considerat abrogat ca urmare a dispoziţiei combinate a art. 33 şi 38 alin. 2 şi a Legii nr. 689 din 24 noiembrie 1981.

Art. 670. Cerşetoria [1]

[1] Articolul care prevedea: „Cel care cerşeşte într-un loc public sau deschis publicului este pedepsit cu arest până la 3 luni.

Pedeapsa este de arest de la 1 la 6 luni dacă fapta este comisă în mod dezgustător sau samavolnic, ori simulând diformităţi, boli, sau folosind alte mijloace frauduloase pentru a stârni mila altuia" a fost abrogat de art. 18 al Legii nr. 205 din 25 iunie 1999.

Art. 671. Folosirea minorilor la cerşit [1]

[1] Articolul care prevedea: „Cel care se foloseşte pentru a cerşi de o persoană minoră în vârstă de până la 14 ani sau care nu poată fi trasă la răspundere, care este supusă autorităţii sale sau încredinţată pazei şi protecţiei sale, sau permite ca această persoană să cerşească, sau ca alţii să o folosească pentru a cerşi, este pedepsit cu arest de la 3 luni la 1 an.

Atunci când fapta este comisă de părinte sau de tutore, condamnarea implică suspendarea exercitării autorităţii părinţilor sau dreptului tutorelui." a fost abrogat de Legea nr. 94 din 15 iulie 2009.

SECŢIUNEA A II-A
Despre contravenţii privind integritatea publică

§1. Despre contravenţii privind integritatea persoanelor în locurile publice de trecere sau în locuinţe

Art. 672. Nepăzirea şi neîngrijirea animalelor

Cel care lasă libere sau nu păzeşte cu grija datorată animalele periculoase pe care le deţine, sau le încredinţează spre pază unei persoane nepricepute, este pedepsit cu amenda administrativă de la 25 euro la 258 euro.

La aceeaşi pedeapsa este supus:

1) cel care, în locuri deschise, lasă singure animalele de vânătoare, de povară sau de cursă sau le lasă nepăzite, chiar dacă nu sunt dezlegate, le leagă sau le conduce astfel încât să expună la pericol integritatea publică, ori le încredinţează unei persoane nepricepute;

2) cel care întărâtă sau sperie animalele, astfel încât să pună în pericol integritatea persoanelor.

Art. 673. Nemontarea sau scoaterea semnalelor sau refugiilor

Cel care omite să monteze semnalele sau refugiile prevăzute de lege sau de autoritate pentru a împiedica apariția pericolelor asupra persoanelor într-un loc public de trecere, sau scoate semnalele sau refugiile de mai sus ori stinge sistemele de iluminat așezate ca semnale, este pedepsit cu arest până la 3 luni sau cu amendă până la 516 euro.

La aceeași pedeapsă este supus cel care îndepărtează aparatele sau semnalele diferite de cele indicate la dispoziția anterioară și destinate unui serviciu public sau de necesitate publică ori stinge sistemele de iluminat public.

Art. 674. Aruncarea periculoasă a lucrurilor

Cel care aruncă sau varsă într-un loc public de trecere sau într-un loc privat, dar de uz comun sau al altuia, lucruri care pot lovi, murdări sau deranja persoane ori, în cazurile nepermise de lege, provoacă emisii de gaz, de vapori sau de fum care pot produce aceste efecte, este pedepsit cu arest până la o lună sau cu amendă până la 206 euro.

Art. 675. Plasarea periculoasă a lucrurilor

Cel care, fără precauțiile necesare, pune sau agață lucruri care, căzând într-un loc de trecere public sau într-un loc privat, dar de uz comun sau al altuia, pot lovi, murdări sau deranja persoane, este pedepsit cu amenda administrativă de la 103 euro la 619 euro.

Art. 676. Ruinarea clădirilor sau a altor construcții

Cel care a participat la proiect sau la lucrările privind o clădire sau o altă construcție pe care apoi, din vina sa, o ruinează, este pedepsit cu amenda administrativă de la 154 euro la 929 euro.

Dacă în urma faptei rezultă un pericol pentru persoane, pedeapsa este arest până la 6 luni sau amendă de peste 309 euro.

Art. 677. Neglijarea lucrărilor în clădiri sau construcții care riscă să se prăbușească

Proprietarul unei clădiri sau unei construcții care riscă să se prăbușească sau care este obligat să păstreze ori să păzească clădirea sau construcția, care neglijează să execute lucrările necesare pentru îndepărtarea pericolului, este pedepsit cu sancțiunea administrativă bănească de la 154 euro la 929 euro.

Aceeași sancțiune se aplică celui care, având obligația, neglijează să îndepărteze pericolul cauzat în urma ruinării unei clădiri sau unei construcții.

Dacă în urma faptelor prevăzute de dispozițiile precedente decurge pericolul pentru persoane, pedeapsa este de arest până la 6 luni sau de amendă de peste 309 euro.

§2. Despre contravenţii privind prevenirea accidentelor în obiective sau în paza materiilor explozive

Art. 678. Fabricarea sau comerţul abuziv cu materii explozive

Cel care, fără permisiunea autorităţii sau fără precauţiile necesare fabrică sau introduce în ţară, ţine în depozit, vinde sau transportă materii explozive ori substanţe destinate alcătuirii sau fabricării acestora este pedepsit cu arest până la 18 luni şi cu amendă până la 247 euro.

Art. 678-bis. Deţinerea abuzivă de precursori de explozivi [1]

Cel care, fără să aibă vreo calitate, introduce pe teritoriul ţării, deţine, foloseşte sau pune la dispoziţia unor persoane private substanţele sau amestecurile pe care le conţin indicate drept precursori în anexa I a Regulamentului (CE) nr. 98/2013 al Parlamentului european şi al Consiliului din 15 ianuarie 2013, este pedepsit cu arest până la 18 luni şi cu amendă până la 1.000 euro.

[1] Articol introdus de art. 3 alin. 1 din Decretul-lege nr. 7 din 18 februarie 2015, modificat de Legea nr. 43 din 17 aprilie 2015.

Art. 679. Nedenunţarea materiilor explozive

Cel care omite să denunţe autorităţilor faptul că deţine materii explozive de orice fel, sau materii inflamabile, periculoase datorită calităţii sau cantităţii lor, este pedepsit cu arest până la 12 luni sau cu amendă până la 371 euro.

Este supus la amendă până la 247 euro cel care, deţinând informaţia că într-un loc locuit de el se găsesc materii explozive, omite să denunţe acest lucru la autorităţi.

În cazul încălcării ordinului dat legal de autoritate de a preda, în termenele menţionate, materiile explozive, pedeapsa este de arest de la 3 luni la 3 ani sau de amendă de la 37 euro la 619 euro.

Art. 679-bis. Neglijenţe în materie de precursori de explozivi [1]

Cel care omite să denunţe autorităţilor furtul sau dispariţia materiilor indicate drept precursori de explozivi în anexa I a Regulamentului (CE) nr. 98/2013 al Parlamentului european şi al Consiliului din 15 ianuarie 2013 şi a amestecurilor sau substanţelor pe care le conţin, este pedepsit cu arest până la 12 luni sau cu amendă până la 371 euro.

[1] Articol introdus de art. 3 alin. 2 din Decretul-lege nr. 7 din 18 februarie 2015, modificat de Legea nr. 43 din 17 aprilie 2015.

Art. 680. Circumstanţe agravante

Pedepsele pentru contravenţiile prevăzute de cele două articole precedente sunt majorate dacă fapta este comisă de una dintre persoanele căreia legea îi interzice acordarea autorizaţiei sau dacă aceasta a fost respinsă sau revocată.

Art. 681. Deschiderea abuzivă a locurilor pentru spectacole publice sau petreceri

Cel care deschide sau ține deschise locuri pentru spectacol public, petreceri sau serate fără să fi respectat prevederile autorității pentru apărarea integrității publice, este pedepsit cu arest până la 6 luni și cu amendă peste 103 euro.

SECȚIUNEA A III-A
Despre contravenții privind prevenirea unor tipuri de infracțiuni

§1. Despre contravenții privind protecția preventivă a secretelor

Art. 682. Intrarea nejustificată în locuri în care accesul este interzis în interesul militar al statului

Cel care pătrunde în locuri în care accesul este interzis în interesul militar al statului, este pedepsit, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, cu arest de la 3 luni la 1 an sau cu amendă de la 51 euro la 309 euro.

Dispozițiile de la primul alineat se aplică, de asemenea, la imobilele folosite drept sedii de birou, subdivizii sau depozit de materiale ale administrației de siguranță publică, unde accesul este interzis din motive de siguranță publică [1]

[1] *Alineat adăugat de art. 7 alin. 4 din Decretul-lege nr. 93, modificat de Legea nr. 119 din 15 octombrie 2013.*

Art. 683. Publicarea discuțiilor sau deliberărilor secrete ale uneia din Camere

Cel care, fără autorizare, publică prin intermediul presei sau al unuia din mijloacele indicate de art. 662, fie și în rezumat, conținutul discuțiilor sau deliberărilor secrete ale Senatului sau ale Camerei Deputaților, este pedepsit, atunci când fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, cu arest până la 30 de zile sau cu amendă de la 51 euro la 258 euro.

Art. 684. Publicarea nejustificată a actelor unui proces penal

Cel care publică, în întregime sau parțial, chiar și în rezumat sau asemănător unei informații, acte sau documente ale unui proces penal, a căror publicare este interzisă prin lege, este pedepsit cu arest până la 30 de zile sau cu amendă de la 51 euro la 258 euro.

Art. 685. Publicarea fără drept a informațiilor privind un proces penal

Cel care publică numele judecătorilor, cu indicarea voturilor individuale atribuite acestora în timpul deliberărilor în cadrul unui proces penal, este pedepsit cu arest până la 15 zile sau cu amendă de la 25 euro la 103 euro.

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

§2. Despre contravenții privind prevenirea alcoolismului și a delictelor comise în stare de ebrietate

Art. 686. Fabricarea sau comercializarea abuzivă a băuturilor spirtoase sau drogurilor sau a precursorilor

Cel care, contrar interdicției legale sau fără a respecta prevederile legii sau autorității, fabrică sau introduce în țară droguri, băuturi spirtoase sau alte băuturi alcoolice sau deține pentru a vinde sau vinde droguri, este pedepsit cu sancțiunea administrativă bănească de la 413 euro la 2.478 euro.

La aceeași pedeapsă este supus cel care, fără a respecta prevederile legii sau ale autorității, fabrică sau introduce în țară substanțe destinate alcătuirii de băuturi spirtoase sau droguri.

Întotdeauna se dispune încetarea activității practicate ilegal. Dacă activitatea este desfășurată într-o hală sau într-un spațiu pentru care a fost eliberată autorizația sau un alt atestat de practicare a diverselor activități, în caz de repetare a încălcărilor este dispusă de asemenea închiderea halei sau spațiului pe o perioada de până la 7 zile.

Pentru încălcările prevăzute de prezentul articol nu este admisă plata în măsură redusă conform art. 16 al legii nr. 689 din 24 noiembrie 1981.

Art. 687. Consumul de băuturi alcoolice pe timpul prohibiției

Cel care cumpără sau consumă, într-un spațiu public, băuturi alcoolice pe timpul prohibiției, este pedepsit cu sancțiunea administrativă până la 51 euro.

Art. 688. Starea de ebrietate

Cel care, într-un loc public sau deschis publicului, este prins în stare evidentă de ebrietate, este pedepsit cu sancțiunea administrativă bănească de la 51 euro la 309 euro.

Pedeapsa este de arest de la 3 la 6 luni dacă fapta este comisă de cel care a suferit o condamnare pentru un delict cu intenție împotriva vieții sau integrității individuale.

Pedeapsa este majorată dacă starea de ebrietate este obișnuită.

Art. 689. Servirea de băuturi alcoolice minorilor sau bolnavilor mintali

Patronul unui bar sau al unui magazin alimentar sau de băuturi, care servește, într-un loc public sau deschis publicului, băuturi alcoolice unui minor de 16 ani sau unei persoane care este afectată de o boală mintală, sau care se află în condiții evidente de deficiență psihică din cauza unei alte infirmități, este pedepsit cu arest până la 1 an.

Aceeași pedeapsă prevăzută la alin. 1 se aplică celui care are una din conduitele indicate la același alineat, prin dozatoare automate care nu permit identificarea datelor utilizatorului prin sisteme de citire optică a documentelor. Pedeapsa prevăzută în fraza anterioară nu se aplică atunci când la fața locului este prezent personalul însărcinat să efectueze controlul datelor personale [1].

Dacă fapta de la primul alineat este comisă de mai multe ori se aplică şi amenda administrativă de la 1.000 euro la 25.000 euro cu suspendarea activităţii timp de trei luni [1].

Dacă în urma faptei rezultă starea de ebrietate, pedeapsa este majorată.

Condamnarea implică suspendarea activităţii spaţiului.

[1] Alineat introdus de art. 7 din Decretul-lege nr. 158 din 13 septembrie 2012, devenit Legea nr. 189 din 8 noiembrie 2012.

Art. 690. Provocarea la alţii a stării de ebrietate

Cel care, într-un loc public sau deschis publicului, provoacă o stare de ebrietate altuia, dându-i băuturi alcoolice, este pedepsit cu arest până la 6 luni sau cu amendă de la 30 euro la 309 euro.

Art. 691. Servirea de băuturi alcoolice persoanei aflată în stare evidentă de ebrietate

Cel care serveşte băuturi alcoolice unei persoane aflate în stare evidentă de ebrietate, este pedepsit cu arest de la 3 luni la 1 an.

Atunci când vinovatul este patronul unui magazin sau al unui spaţiu public alimentar sau de băuturi, condamnarea implică suspendarea activităţii spaţiului.

§3. Despre contravenţii privind prevenirea delictelor împotriva încrederii publice

Art. 692. Deţinerea de măsuri şi de greutăţi ilegale

Cel care, practicând o activitate comercială sau într-o prăvălie deschisă publicului, deţine măsuri sau greutăţi diferite de cele stabilite de lege, sau foloseşte măsuri sau greutăţi fără a respecta prevederile legii, este pedepsit cu amenda administrativă de la 103 euro la 619 euro.

(...) [1]

[1] Alineatul care prevedea: „Dacă vinovatul a suferit deja o condamnare pentru delicte împotriva patrimoniului, sau împotriva încrederii publice, sau împotriva economiei publice, industriei sau comerţului, sau pentru alte delicte de aceeaşi natură, poate fi supus la libertatea supravegheată." a fost abrogat de art. 18 al legii nr. 205 din 25 iunie 1999.

Art. 693. Refuzul de monede ce au un curs legal

Cel care refuză să primească, pentru valoarea lor, monede ce au un curs legal în ţară, este pedepsit cu sancţiunea administrativă până la 30 euro.

Art. 694. Nepredarea monedelor recunoscute ca fiind contrafăcute

Cel care, primind drept autentice, cu o valoare totală mai mare de 0.0103 euro, monede contrafăcute sau falsificate, nu le predă autorităţii în termen de 3 zile de la data la care a ştiut despre fals sau contrafacere, indicând

provenienţa lor dacă o cunoaşte, este pedepsit cu amenda administrativă de până la 206 euro.

§4. Despre contravenţii privind prevenirea delictelor împotriva vieţii şi integrităţii individuale

Art. 695. Fabricarea sau comerţul neautorizat de arme

Cel care, fără licenţa eliberată de autoritate, fabrică sau introduce în ţară exportă, pune în orice fel în vânzare arme, sau le strânge pentru a practica o activitate de comerţ sau industrie, este pedepsit cu arest până la 3 ani şi cu amendă până la 1.239 euro.

Nu se aplică pedeapsa arestului atunci când este vorba despre colecţii de arme artistice, rare sau antice.

Art. 696. Vânzarea ambulantă de arme

Cel care practică vânzarea ambulantă a armelor este pedepsit cu arest până la 3 ani şi cu amendă până la 1.239 euro.

Art. 697. Deţinerea abuzivă de arme

Cel care deţine arme sau încărcătoare ce ar trebui denunţate în temeiul art. 38 din Legea-cadru potrivit Decretului regal nr. 773 din 18 iunie 1931, cu modificări ulterioare, sau muniţii fără să le fi denunţat autorităţii, când denunţul este cerut, este pedepsit cu arest de la 3 la 12 luni sau cu amendă până la 371 euro [1].

Cel care, având informaţii că într-un loc locuit de el se găsesc arme sau muniţii, omite să denunţe acest lucru autorităţii, este pedepsit cu arest până la 2 luni sau cu amendă până la 258 euro.

[1] Alineat modificat astfel de art. 3 alin. 3-octies din Decretul-lege nr. 7 din 18 februarie 2015, modificat de Legea nr. 43 din 17 aprilie 2015.

Art. 698. Nepredarea armelor

Cel care încalcă ordinul dat legal de autoritate de a preda la termenele prevăzute armele sau muniţiile pe care le deţine, este pedepsit cu arest de peste 9 luni sau cu amendă mai mare de 123 euro.

Art. 699. Portul abuziv de arme

Cel care, fără permisul eliberat de autoritate, când permisul este cerut, poartă o armă în afara propriei locuinţe sau dependinţelor acesteia, este pedepsit cu arest până la 18 luni.

Este supus arestului de la 18 luni la 3 ani cel care, în afara propriei locuinţe sau dependinţelor acesteia, poartă o armă pentru care nu are permis.

Dacă una din faptele prevăzute de dispoziţiile precedente este comisă într-un loc unde este o afluenţă sau o întrunire de persoane, sau pe timpul nopţii sau într-un loc locuit, pedepsele sunt majorate.

Art. 700. Circumstanţe agravante

În cazurile prevăzute de articolele precedente, pedeapsa este majorată atunci când intervine una din circumstanţele indicate la art. 680.

Art. 701. Măsura de siguranţă

Condamnatul pentru una dintre contravenţiile prevăzute de articolele precedente poate fi supus la libertatea supravegheată.

Art. 702. Nesupravegherea armelor [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Este pedepsit cu amendă până la 200.000 de lire italiene cel care, chiar dacă are permis de port-armă:*

1) predă sau lasă să poarte o armă persoana în vârstă de sub 14 ani sau orice altă persoană incapabilă sau care nu ştie să o manevreze;

2) neglijează să ia la păstrarea armelor precauţiile necesare împiedicării ca una din persoanele indicate la punctul precedent să intre în posesia lor cu uşurinţă;

3) poartă o puşcă încărcată într-un loc unde există o întrunire sau o afluenţă de persoane" a fost abrogat de art. 9 alin. 2 din Decretul-lege nr. 152 din 13 mai 1991.

Art. 703. Aprinderi şi explozii periculoase

Cel care, fără permisul eliberat de autoritate, într-un spaţiu locuit sau în dependinţele acestuia, pe un drum public sau în direcţia acestuia trage cu arma de foc, aprinde focuri de artificii ori lansează rachete, sau înalţă baloane cu flăcări sau, în general, provoacă aprinderi sau explozii periculoase, este pedepsit cu amendă până la 103 euro.

Dacă fapta este comisă într-un loc în care este o întrunire sau o afluenţă de persoane, pedeapsa este de arest până la o lună.

Art. 704. Arme

În înţelesul dispoziţiilor precedente prin arme se înţeleg:

1) cele indicate la pct. 1 al paragrafului de la art. 585;

2) bombele, orice maşină sau ambalaj ce conţine materii explozive şi gaze asfixiante sau lacrimogene.

§5. Despre contravenţii privind prevenirea delictelor împotriva patrimoniului

Art. 705. Comerţ neautorizat cu obiecte preţioase

Cel care, fără o licenţă eliberată de autoritate sau fără a respecta prevederile legale, fabrică sau comercializează obiecte preţioase, execută operaţiuni de intermediere sau practică altfel de activităţi industriale, ocupaţii sau activităţi, este pedepsit cu sancţiunea administrativă bănească de la 258 euro la 1.549 euro.

Se aplică dispoziţiile prevăzute la al treilea şi al patrulea alineat al art. 686.

Art. 706. Comerțul clandestin cu obiecte antice [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Cel care practică acte de comerț cu obiecte antice sau uzate, fără să fi dat mai înainte o declarație la autoritate, când legea o cere, sau fără să fi respectat prevederile legii, este pedepsit cu amendă de la 20.000 la 600.000 lire italiene" a fost abrogat de art. 13 din Decretul-lege nr. 480 din 13 iulie 1994.*

Art. 707. Posesia de chei false sau de şperacluri [1]

Cel care, fiind condamnat pentru delicte determinate de motive de profit sau pentru contravenții privind prevenirea delictelor împotriva patrimoniului, pentru cerşit sau fiind sancționat ori supus la o măsură de siguranță personală sau la garanția de bună conduită, este prins în posesia unor chei falsificate sau contrafăcute, a unor chei originale sau a unor instrumente de deschidere sau de forțare a încuietorilor, a căror actuală destinație nu o justifică, este pedepsit cu arest de la 6 luni la 2 ani.

[1] *Curtea Constituțională, prin sentința nr. 14 din 2 februarie 1971, a declarat neconstituționalitatea articolului în partea în care face referire la condițiile personale ale condamnatului pentru cerşetorie, de persoană sancționată, supusă la măsurile de siguranță personale sau la garanția de bună conduită.*

Art. 708. Posesia nejustificată a valorilor [1]

Cel care, găsindu-se în condițiile personale indicate la articolul precedent, este prins în posesia banilor sau a obiectelor de valoare sau a altor lucruri nepotrivite cu situația sa şi a căror proveniență nu o justifică, este pedepsit cu arest de la 3 luni la 1 an.

[1] *Curtea Constituțională, prin sentința nr. 110 din 19 iunie 1968, a declarat neconstituționalitatea acestui art. 708 în partea în care face referire la condițiile personale ale condamnatului pentru cerşetorie, de persoană sancționată, supusă la măsurile de siguranță personale sau la garanția de bună conduită.*

Art. 709. Nedenunțarea bunurilor provenite din delict

Cel care, primind bani sau cumpărând sau având bunuri provenite din delict, fără a le cunoaşte proveniența, omite, după ce a aflat, să informeze imediat autoritatea, este pedepsit cu arest până la 6 luni sau cu amendă până la 516 euro.

Art. 710. Vânzarea sau predarea de chei sau şperacluri unei persoane necunoscute [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Cel care fabrică chei de orice fel, la cererea unei alte persoane decât proprietarul sau titularul locului sau obiectului căruia îi sunt destinate cheile sau a unei persoane însărcinată de aceştia, sau practicând meseria de fierar, lăcătuş sau o meserie asemănătoare, predă sau vinde oricui şperacluri sau alte instrumente cu scopul de a deschide sau a forța încuietori, este pedepsit cu arest până la 6 luni şi cu amendă de la 20.000 la 200.000 lire italiene" a fost abrogat de art. 18 al Legii nr. 205 din 25 iunie 1999.*

Art. 711. Deschiderea nejustificată a locurilor sau obiectelor [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Cel care, practicând meseria de fierar sau de lăcătuş, sau o meserie asemănătoare, deschide încuietori sau alte mecanisme similare pentru apărarea unui loc sau a unui obiect, la cererea celui care nu este cunoscut de el ca proprietar sau titular al locului sau obiectului sau însărcinat de aceştia, este pedepsit cu arest până la 3 luni sau cu amendă de la 20.000 la 400.000 lire italiene" a fost abrogat de art. 18 din Legea nr. 205 din 25 iunie 1999.*

Art. 712. Cumpărarea de obiecte de proveniență suspectă

Cel care, fără a se fi convins mai înainte de proveniența legală, cumpără sau primeşte sub orice formă obiecte care, din cauza calității lor, a condiției celui care le oferă sau a prețului, ar avea motive să bănuiască faptul că provin dintr-o infracțiune, este pedepsit cu arest până la 6 luni sau cu amendă de peste 10 euro.

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care foloseşte pentru a pune pe cineva să cumpere sau să primească sub orice formă unele dintre obiectele indicate mai sus, fără a se fi convins mai întâi de proveniența legală.

Art. 713. Măsura de siguranță

Condamnatul pentru una dintre contravențiile prevăzute de articolele precedente poate fi supus la libertatea supravegheată.

§6. Despre contravenții privind supravegherea minorilor sau a persoanelor reținute

Art. 714. Nesupravegherea sau supravegherea neautorizată în ospicii sau case de corecție, a bolnavilor mintali sau minorilor [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Cel care, fără un ordin din partea autorității sau fără o autorizație a acesteia, primeşte într-o instituție de tratament o persoană prezentată ca fiind suferindă de alienare mintală sau într-o casă de corecție publică un minor, este pedepsit cu amendă de la 12.000 la 120.000 de lire italiene.*

Aceeaşi pedeapsă se aplică atunci când, deşi nu se cere ordinul sau autorizația, cineva primeşte într-o instituție de tratament o persoană alienată mintal, neglijând să informeze autoritatea.

Este supus arestului până la 6 luni sau la amendă de la 12.000 de lire italiene la 200.000 de lire italiene cel care, fără a respecta prevederile legii, externează din una din instituțiile de mai sus o persoană care este internată acolo legal" a fost abrogat de art. 11 din Legea nr. 180 din 13 mai 1978.

Art. 715. Nesupravegherea sau supravegherea neautorizată a alienaților mintali

[1] *Articolul care prevedea: „cel care, în afara cazului prevăzut de paragraful 1 al articolului precedent, fără autorizație, primeşte în custodie persoane afectate de alienare mintală, este pedepsit cu arest până la 3 luni sau cu amendă de la 4.000 la 80.000 de lire italiene.*

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care nu respectă obligaţiile legate de supravegherea persoanelor indicate la dispoziţia anterioară" a fost abrogat de art. 11 din Legea nr. 180 din 13 mai 1978.

Art. 716. Neinformarea autorităţii asupra evadării sau fugii minorilor

Funcţionarul public sau responsabilul unei clădiri destinate executării pedepselor sau măsurilor de siguranţă, sau al unei case de corecţie, care omite să informeze imediat autoritatea despre evadarea sau despre fuga persoanei reţinute aici sau internate, este pedepsit cu amendă de la 10 euro la 206 euro.

Aceeaşi dispoziţie se aplică celui căruia prin lege sau printr-o măsură a autorităţii i-a fost încredinţată o persoană cu scopul de a o păzi sau supraveghea.

Art. 717. Nedenunţarea bolilor mintale sau a infirmităţilor psihice grave şi periculoase [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Cel care, practicând o profesie medicală, după ce a asistat sau examinat persoana afectată de o boală mintală sau de o gravă infirmitate psihică, care dovedeşte sau este suspectă că este periculoasă pentru sine sau alţii, omite să informeze autoritatea asupra acestui lucru, este pedepsit cu amendă de la 12.000 la 120.000 de lire italiene.*

Aceeaşi dispoziţie se aplică dacă persoana asistată sau examinată suferă de o intoxicaţie cronică provocată de alcool sau de substanţe stupefiante." a fost abrogat de art. 11 din Legea nr. 180 din 13 mai 1978.

PARTEA A II-A
Despre contravenţii privind securitatea administrativă socială

SECŢIUNEA I
Despre contravenţii privind securitatea obiceiurilor

Art. 718. Practicarea jocurilor de noroc

Cel care, într-un loc public sau deschis publicului sau în cercuri private de orice fel, practică un joc de noroc sau îl facilitează, este pedepsit cu arest de la 3 luni la 1 an şi cu amendă de peste 206 euro.

Dacă vinovatul este un contravenient obişnuit sau periculos, la libertatea supravegheată se poate adăuga garanţia de bună conduită.

Art. 719. Circumstanţe agravante

Pedeapsa pentru infracţiunea prevăzută de articolul precedent este dublată:

1) dacă vinovatul a creat sau a ţinut o casă de jocuri;
2) dacă fapta este comisă într-un local public;
3) dacă sunt puse în joc mize importante;
4) dacă printre participanţii la joc se află minori în vârstă de până la 18 ani.

Art. 720. Participarea la jocuri de noroc

Cel care, într-un loc public sau deschis publicului, sau în cercuri private de orice fel, fără să fie complice la contravenţia prevăzută de art. 718, este prins în timp ce participă la jocul de noroc, este pedepsit cu arest până la 6 luni sau cu amendă până la 516 euro.

Pedeapsa este majorată:

1) în cazul surprinderii într-o casă de jocuri de noroc sau într-un local public;

2) pentru cei care au pus în joc mize importante.

Art. 721. Elemente esenţiale ale jocului de noroc. Casele de joc

În înţelesul dispoziţiilor precedente:

- sunt jocuri de noroc cele în care apare scopul profitului şi câştigul sau pierderea este în întregime sau aproape în întregime aleatorie;
- sunt case de joc locurile de întâlnire destinate jocului de noroc, fie şi private şi fie şi dacă scopul jocului este disimulat sub orice formă.

Art. 722. Pedeapsa accesorie şi măsura de siguranţă

Condamnarea pentru una din contravenţiile prevăzute de articolele precedente implică publicarea sentinţei. Întotdeauna se ordonă confiscarea banilor puşi în joc şi a instrumentelor sau obiectelor destinate acestuia.

Art. 723. Practicarea abuzivă a unui joc care nu este de noroc

Cel care, fiind autorizat să aibă săli de joc sau de biliard, tolerează practicarea jocurilor care nu sunt de noroc, dar sunt oricum interzise de autoritate, este pedepsit cu amendă de la 5 euro la 103 euro.

În cazurile prevăzute de punctele 3 şi 4 ale art. 719, se aplică arestul până la 3 luni sau amendă de la 51 euro la 516 euro.

Pentru cel care este prins în timp ce participă la joc, pedeapsa este de amendă până la 51 euro.

Art. 724. Blestemul şi manifestările jignitoare la adresa defuncţilor

Cel care în mod public blestemă, cu invective sau cuvinte jignitoare, împotriva Divinităţii sau a Simbolurilor sau Sfinţilor veneraţi de religia ţării [1], este pedepsit cu sancţiunea administrativă bănească de la 51 euro la 309 euro.

Aceeaşi sancţiune se aplică celui care are orice fel de manifestare publică jignitoare la adresa defuncţilor.

[1] Curtea Constituţională, prin sentinţa nr. 440 din 18 octombrie 1995, a declarat neconstituţionalitatea acestui alineat, strict cu privire la cuvintele „sau a Simbolurilor sau Sfinţilor veneraţi de religia ţării".

Art. 725. Comerţul cu înscrisuri, desene sau alte obiecte contrare decenţei publice

Cel care expune vederii publice sau într-un loc public sau deschis publicului, oferă spre vânzare sau distribuie înscrisuri, desene sau orice alt reprezentare,

care jigneşte decenţa publică, este pedepsit cu amenda administrativă de la 103 euro la 619 euro.

Art. 726. Acţiuni contrare decenţei publice. Obscenitatea

Cel care, într-un loc public sau deschis sau expus publicului, comite acţiuni contrare decenţei publice este pedepsit cu sancţiunea administrativă pecuniară de la 5.000 euro la 10.000 euro [2].

(...) [1]

[1] *Alineatul care prevedea: „Este supus la amendă până la 100.000 lire italiene cel care într-un loc public sau deschis publicului foloseşte un limbaj contrar decenţei publice" a fost abrogat de art. 18 din Legea nr. 205 din 25 iunie 1999.*

[2] *Alineat înlocuit astfel de art. 2 alin. 6 din Decretul-lege nr. 8 din 15 ianuarie 2016; a se vedea şi art. 8 din acelaşi Decret-lege nr. 8/2016.*

Art. 727. Abandonarea animalelor

Cel care abandonează animale domestice sau care au dobândit obiceiuri din captivitate este pedepsit cu arest până la 1 an sau cu amendă de la 1.000 la 10.000 euro.

La aceeaşi pedeapsă este supus cel care deţine animale în condiţii incompatibile cu natura lor şi care le produc suferinţe grave.

Art. 727-bis. Uciderea, distrugerea, prinderea, preluarea, deţinerea de exemplare de specii animale sau vegetale sălbatice protejate [1]

Cu excepţia cazului când fapta constituie o infracţiune mai gravă, cel care, în afara cazurilor permise, ucide, prinde sau deţine exemplare ce aparţin unei specii de animale sălbatice protejate este pedepsit cu arest de la 1 la 6 luni sau cu amendă până la 4.000 euro, exceptând cazurile în care acţiunea priveşte o cantitate neglijabilă de asemenea exemplare şi are un impact neglijabil asupra stării de conservare a speciei. Cel care, în afara cazurilor permise, distruge, preia sau deţine exemplare ce aparţin unei specii vegetale sălbatice protejată este pedepsit cu amendă până la 4.000 euro, exceptând cazul când acţiunea priveşte o cantitate neglijabilă de asemenea exemplare şi are un impact neglijabil asupra stării de conservare a speciei.

[1] *Articol introdus de Decretul-lege nr. 121 din 7 iulie 2011.*

SECŢIUNEA A II-A
Despre contravenţii privind securitatea sanitară

Art. 728. Tratamentul capabil să supună conştiinţa sau voinţa altuia

Cel care pune pe cineva, cu consimţământul lui, în stare de narcoză sau de hipnotism sau aplică asupra lui un tratament care îi suprimă conştiinţa sau voinţa, este pedepsit, dacă în urma faptei rezultă un pericol pentru integritatea persoanei, cu arest de la 1 la 6 luni sau cu amendă de la 30 euro la 516 euro.

Această dispoziție nu se aplică dacă fapta este comisă în scop științific sau de tratament de cel care practică o meserie medicală.

Art. 729. Abuzul de substanțe stupefiante [1]

[1] *Articolul care prevedea: „Cel care, într-un loc public sau deschis publicului sau în cercuri private de orice fel este prins într-o stare gravă de afectare psihică din cauza abuzului de substanțe stupefiante, este pedepsit cu arest până la 6 luni sau cu amendă de la 4.000 lire italiene la 80.000 lire italiene" a fost abrogat de art. 110 al legii nr. 685 din 22 decembrie 1975.*

Art. 730. Administrarea de substanțe otrăvitoare sau nocive minorilor

Cel care, fiind autorizat să vândă sau să comercializeze medicamente, predă unui minor în vârstă de până la 16 ani substanțe otrăvitoare sau stupefiante, chiar și cu rețetă medicală, este pedepsit cu amendă până la 516 euro.

Este supus la amenda de până la 103 euro cel care vinde sau administrează tutun minorului în vârstă de până la 14 ani.

TITLUL II
Despre contravenții privind activitatea socială a administrației publice

Art. 731. Nerespectarea obligației de educație elementară a minorilor

Cel care, învestit cu autoritate sau însărcinat cu supravegherea unui minor, neglijează fără un motiv justificat să-i predea sau să pună să i se predea învățământul elementar este pedepsit cu amendă până la 30 euro.

Art. 732. Netrimiterea minorilor la muncă [1]

[1] *Articolul: „Cel care, însărcinat cu autoritate sau supraveghere asupra unui minor care a împlinit 14 ani și trebuie să se întrețină din propria muncă, neglijează, fără un motiv justificat, să-l trimită la muncă, este pedepsit cu amendă până la 60.000 lire italiene" a fost abrogat de art. 18 din Legea nr. 205 din 25 iunie 1999.*

Art. 733. Dauna adusă patrimoniului arheologic, istoric sau artistic național

Cel care distruge, deteriorează sau strică, prin orice metodă, un monument sau un alt obiect propriu al cărui prestigiu este cunoscut, este pedepsit, dacă în urma faptei rezultă o daună adusă patrimoniului arheologic, istoric sau artistic național, cu arest până la 1 an sau cu amendă de peste 2.065 euro.

Se poate dispune confiscarea obiectului deteriorat sau stricat.

Art. 733-bis. Distrugerea sau deteriorarea habitatului în interiorul unui sit protejat [1]

Cel care, în afara cazurilor permise, distruge un habitat în interiorul unui sit protejat sau îl deteriorează indiferent cum compromițându-i starea de

conservare, este pedepsit cu arest până la 18 luni şi cu amendă nu mai mică de 3.000 euro.

Art. 734. Distrugerea şi urâţirea frumuseţilor naturale

Cel care, prin construcţii, demolări sau în orice alt mod, distruge sau alterează frumuseţile naturale ale locurilor supuse protecţiei speciale a autorităţii, este pedepsit cu amendă de la 1.032 euro la 6.197 euro.

TITLUL II-BIS
Despre contravenţii privind protecţia confidenţialităţii

Art. 734-bis. Divulgarea datelor personale sau a imaginii persoanei vătămate care a suferit un viol

Cel care, în caz de infracţiuni prevăzute de art. 600-bis, 600-ter şi 600-quater, chiar dacă se referă la materialul pornografic prevăzut la art. 600-quater.1, 600-quinquies, 609-bis, 609-ter, 609-quater, 609-quinquies şi 609-octies, divulgă, chiar şi prin intermediul comunicărilor în masă, datele personale sau imaginea persoanei vătămate fără consimţământul ei, este pedepsit cu arest de la 3 la 6 luni.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII LETONIA

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII LETONIA

Tudorel TOADER

Prin raportare la Codul penal român, elementele de diferenţiere se referă, în principal, la următoarele:

Partea generală (Secţiunile 1-70[8])

Clasificarea infracţiunilor. În funcţie de natura şi efectele dăunătoare ale ameninţării la adresa intereselor unei persoane sau ale societăţii, infracţiunile se împart în *încălcări cu caracter penal* şi *delicte.*

Logodnicul sau logodnica, soţul sau soţia, părinţii, copiii, fraţii şi surorile, bunicii şi nepoţii unei persoane care a comis un delict nu sunt responsabili de ascunderea nepromisă anterior sau de neinformarea în privinţa delictului comis.

Detenţia cauzatoare de vătămare personală constituie un act îndreptat împotriva unei persoanei care comite sau a comis o infracţiune.

Executarea unei comenzi sau a unui ordin infracţional de către persoana care l-a executat se justifică doar în cazurile în care persoana nu cunoştea caracterul penal al comenzii sau al ordinului, nefiind evident.

Forme de pedeapsă. Una dintre următoarele pedepse de bază poate fi pronunţată împotriva unei persoane care a comis o infracţiune: privarea de libertate; munca în folosul comunităţii sau amenda.

Pe lângă o pedeapsă de bază, următoarele pedepse complementare pot fi pronunţate: confiscarea bunurilor; deportarea din Republica Letonia; munca în folosul comunităţii; amenda; restricţionarea drepturilor şi supravegherea cu probaţiune.

Munca în folosul comunităţii. Munca în folosul comunităţii, ca pedeapsă de bază sau ca pedeapsă complementară, este participarea obligatorie la serviciul public indispensabil, pe care o persoană condamnată sau o persoană pentru care munca în folosul comunităţii a fost stabilită printr-un ordin al procurorului public referitor la pedeapsă o execută ca pedeapsă prin prestarea muncii în zona de la locul de reşedinţă, astfel cum stabileşte autoritatea de implementare a muncii în folosul comunităţii, în timpul liber, în afara muncii obişnuite sau a studiilor şi fără remunerare.

Amenda, ca pedeapsă de bază proporţională cu prejudiciul cauzat de infracţiune şi situaţia financiară a infractorului, este o sumă de bani a cărui plată este stabilită de instanţă sau de procuror în favoarea statului.

Confiscarea bunurilor este înstrăinarea obligatorie în patrimoniul statului, fără vreo despăgubire, a bunurilor deţinute de o persoană condamnată. Bunurile

BUNIC CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

deţinute de o persoană condamnată, pe care aceasta le-a transferat unei alte persoane fizice sau juridice pot fi confiscate.

Supravegherea de către serviciul de probaţiune este o pedeapsă complementară pe care instanţa sau procurorul public o poate pronunţa într-un ordin cu privire la pedeapsă, ca măsură obligatorie, pentru a asigura supravegherea comportamentului unei persoane condamnate sau al unei persoane a cărei pedeapsă complementară a fost stabilită prin ordinul procurorului, pentru a încuraja reintegrarea socială a acestei persoane şi a o împiedica să comită noi infracţiuni.

Eliberarea condiţionată de răspundere penală. Persoana care a săvârşit o încălcare penală sau un delict mai puţin grav poate fi eliberată condiţionat de răspundere penală de către procurorul public în cazul în care, ţinând seama de natura infracţiunii şi de prejudiciul cauzat, de informaţiile ce caracterizează acuzatul şi de alte circumstanţe ale cauzei, a fost dobândită convingerea că acuzatul nu va comite noi infracţiuni.

Scutirea de pedeapsă sau de executarea pedepsei. Scutirea unei persoane condamnate de pedeapsă sau de executarea unei pedepse şi reducerea unei pedepse pronunţate, cu excepţia scutirii de pedeapsă sau a reducerii unei pedepse în baza amnistiei sau clemenţei, se poate efectua numai de către instanţă, în cazurile şi în conformitate cu procedurile prevăzute de lege.

Partea specială (Secţiunile 71-355)

Declanşarea urii naţionale, etnice şi rasiale. Pentru o persoană care comite acte îndreptate în mod intenţionat către declanşarea urii naţionale, etnice sau rasiale, se aplică pedeapsa privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

Acte de promovare a răsturnării autorităţii statului. Pentru o persoană care comite acţiuni având drept obiectiv răsturnarea prin violenţă a autorităţii de stat a Republicii Letonia, se aplică pedeapsa privativă de libertate, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu sau fără supraveghere, de către serviciul de probaţiune.

Invitaţie la răsturnarea forţată a autorităţii de stat a Republicii Letonia şi schimbarea forţată a sistemului politic. Pentru o persoană care săvârşeşte o invitaţie publică la răsturnarea violentă a autorităţii de stat a Republicii Letonia, astfel cum s-a stabilit prin Constituţie sau la schimbarea violentă a sistemului politic şi care distribuie materiale ce conţin o astfel de invitaţie în acelaşi scop, se aplică pedeapsa privativă de libertate sau o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

Punerea în primejdie a vieţii şi sănătăţii preşedintelui Republicii Letonia, ale unui membru al Saeima, ale unui membru al cabinetului şi ale altui funcţionar de stat. Pentru o persoană care comite un atac la adresa preşedintelui Republicii Letonia,

a unui membru al *Saeima*, a unui membru al Cabinetului sau a unui alt funcționar de stat, propus sau numit de *Saeima* din Republica Letonia, în legătură cu activitățile lor guvernamentale în interesele Republicii Letonia, dacă punerea în primejdie a vieții sau sănătății acestor persoane este asociată cu atacul, se aplică pedeapsa privativă de libertate, cu sau fără supraveghere de către serviciul de probațiune.

Îndeplinirea necorespunzătoare a sarcinilor profesionale de către un practician medical. Pentru o persoană care, fiind practician medical, nu își îndeplinește sarcinile profesionale sau le îndeplinește cu neglijență, în cazul în care această infracțiune, din cauza neglijenței infractorului, a cauzat vătămări corporale grave sau moderate victimei, se aplică pedeapsa privativă de libertate, munca în folosul comunității sau amenda.

Îndepărtarea ilegală de țesuturi și organe din corpul unei ființe umane. Pentru o persoană care comite îndepărtarea ilegală de țesuturi sau organe din trupul unei ființe umane decedate în vederea utilizării lor în scopuri medicale, în cazul în care aceasta este medic, se aplică pedeapsa privativă de libertate, munca în folosul comunității sau amenda, cu privarea de dreptul de a se angaja în practici de tratament medical pentru o perioadă de cel mult cinci ani.

Internarea ilegală într-un spital de psihiatrie. Pentru o persoană care comite cu bună știință internarea ilegală a unei persoane într-un spital de psihiatrie, se aplică pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Defăimarea. Pentru o persoană care comite cu bună știință distribuirea intenționată de neadevăruri, știind că sunt false și defăimătoare la adresa altei persoane, reproduse în format tipărit sau în alt mod, cât și oral, dacă aceasta a fost săvârșită în public, se aplică pedeapsa cu munca în folosul comunității sau amenda.

Înlocuirea unui copil. Pentru o persoană care comite în mod intenționat înlocuirea unui nou-născut cu altul se aplică pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

Nefurnizarea de informații și furnizarea de informații false cu privire la dreptul de proprietate asupra resurselor și adevăratul beneficiar. Pentru o persoană care comite furnizarea cu bună știință de informații false unei persoane fizice sau juridice care nu este o instituție de stat și care este autorizată prin lege să solicite informații cu privire la tranzacțiile și resursele financiare implicate sau cu privire la proprietarul adevărat al altor bunuri sau adevăratul beneficiar, precum și nefurnizarea informațiilor prevăzute de lege cu privire la adevăratul beneficiar sau furnizarea cu bună știință de informații false unei persoane juridice care nu este o instituție de stat, se aplică pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

Nedepunerea declarației. Pentru o persoană care comite în mod intenționat trecerea de informații false într-o declarație de venit, proprietăți sau operațiuni

sau în alte declarații de natură financiară prevăzute de lege, în cazul în care sunt indicate informații false în ceea ce privește proprietățile sau alte venituri pe scară largă, se aplică pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

Încălcarea cerințelor organizaționale și procedurale pentru evenimentele publice. Pentru o persoană care săvârșește încălcarea cerințelor procedurale privind organizarea sau gestionarea de evenimente publice, dacă aceasta este comisă de către organizatorul evenimentului sau de către o altă persoană, în cazul în care au fost cauzate daune substanțiale autorității de stat sau locale sau intereselor persoanelor protejate prin lege, se aplică pedeapsa privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

Încălcarea reglementărilor privind creșterea animalelor. Pentru o persoană care comite încălcări ale reglementărilor privind creșterea animalelor, care au cauzat unele vătămări corporale ușoare sau moderate victimei, se aplică pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

Pronunțarea de hotărâri și decizii ilegale. Pentru o persoană care comite cu bună știință pronunțarea unei hotărâri ilegale sau a unei decizii ilegale, dacă aceasta a fost comisă de un judecător, un procuror sau un anchetator, se aplică pedeapsa privativă de libertate sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUPRINS

Partea generală **447**
Capitolul I. Dispoziţii generale 447
Capitolul II. Infracţiuni 449
Capitolul III. Circumstanţe care exclud răspunderea penală 455
Capitolul IV. Pedeapsa 457
Capitolul V. Stabilirea pedepsei 464
Capitolul VI. Exonerarea de răspundere penală şi pedeapsă 472
Capitolul VII. Natura specială a răspunderii penale a minorilor 479
Capitolul VIII. Măsuri obligatorii de natură medicală 480
Capitolul VIII[1]. Măsuri coercitive aplicabile persoanelor juridice 482

Partea specială **485**
Capitolul IX. Crime împotriva umanităţii, a păcii, crime de război şi genocid 485
Capitolul X. Crime împotriva statului 488
Capitolul XI. Infracţiuni împotriva mediului înconjurător 494
Capitolul XII. Omuciderea 501
Capitolul XIII. Infracţiuni împotriva sănătăţii persoanei 504
Capitolul XIV. Infracţiuni împotriva drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale unei persoane 511
Capitolul XV. Infracţiuni împotriva libertăţii, onoarei şi demnităţii personale 514
Capitolul XVI. Infracţiuni împotriva moralităţii şi inviolabilităţii sexuale 517
Capitolul XVII. Infracţiuni împotriva familiei şi minorilor 522
Capitolul XVIII. Infracţiuni împotriva proprietăţii 525
Capitolul XIX. Infracţiuni de natură economică 532
Capitolul XX. Infracţiuni împotriva siguranţei generale şi ordinii publice 550
Capitolul XXI. Infracţiuni împotriva siguranţei rutiere 566
Capitolul XXII. Infracţiuni împotriva ordinii administrative 570
Capitolul XXIII. Infracţiuni împotriva administrării justiţiei 580
Capitolul XXIV. Infracţiunile comise în serviciul statului 589
Capitolul XXV. Infracţiunile comise în timpul serviciului militar 598

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII LETONIA

Text consolidat de Valsts valodas centrs (Centrul de limbi străine) cu legile de modificare din:

18 mai 2000 [va intra în vigoare la 15 iunie 2000];

1 iunie 2000 [va intra în vigoare la 28 iunie 2000];

20 iunie 2001 [va intra în vigoare la 12 iulie 2001];

25 aprilie 2002 [va intra în vigoare la 23 mai 2002];

20 Iunie 2002 [va intra în vigoare la 1 noiembrie 2002];

17 octombrie 2002 [va intra în vigoare la 20 noiembrie 2002];

31 octombrie 2002 [va intra în vigoare la 1 ianuarie 2003];

10 aprilie 2003 [va intra în vigoare la 14 mai 2003];

12 iunie 2003 [va intra în vigoare la 15 iulie 2003];

11 decembrie 2003 [va intra în vigoare la 2 ianuarie 2004];

18 decembrie 2003 [va intra în vigoare la 1 ianuarie 2004];

15 ianuarie 2004 [va intra în vigoare la 17 ianuarie 2004];

22 ianuarie 2004 [va intra în vigoare la 1 februarie 2004];

12 februarie 2004 [va intra în vigoare la 1 ianuarie 2005];

29 aprilie 2004 [va intra în vigoare la 26 mai 2004];

20 mai 2004 [va intra în vigoare la 18 iunie 2004];

27 mai 2004 [va intra în vigoare la 24 iunie 2004];

16 decembrie 2004 [va intra în vigoare la 11 ianuarie 2005];

28 aprilie 2005 [va intra în vigoare la 1 iunie 2006];

5 mai 2005 [va intra în vigoare la 1 octombrie 2005];

26 mai 2005 [va intra în vigoare la 24 iunie 2005];

28 septembrie 2005 [va intra în vigoare la 1 octombrie 2005];

6 octombrie 2005 [va intra în vigoare la 3 noiembrie 2005];

8 decembrie 2005 [va intra în vigoare la 5 ianuarie 2006];

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

16 februarie 2006 [va intra în vigoare la 22 martie 2006];

12 octombrie 2006 [va intra în vigoare la 15 noiembrie 2006];

14 decembrie 2006 [va intra în vigoare la 1 ianuarie 2007];

21 iunie 2007 [va intra în vigoare la 19 iulie 2007];

8 noiembrie 2007 [va intra în vigoare la 1 septembrie 2008];

13 decembrie 2007 [va intra în vigoare la 12 ianuarie 2008];

13 decembrie 2007 [va intra în vigoare la 12 ianuarie 2008];

30 octombrie 2008 [va intra în vigoare la 27 noiembrie 2008];

21 mai 2009 [va intra în vigoare la 1 iulie 2009];

16 iunie 2009 [va intra în vigoare la 1 iulie 2009];

10 septembrie 2009 [va intra în vigoare la 14 octombrie 2009];

19 noiembrie 2009 [va intra în vigoare la 23 decembrie 2009];

21 octombrie 2010 [va intra în vigoare la 1 ianuarie 2011];

2 decembrie 2010 [va intra în vigoare la 1 ianuarie 2011];

16 iunie 2011 [va intra în vigoare la 13 iulie 2011];

8 iulie 2011 [va intra în vigoare la 1 octombrie 2011];

8 septembrie 2011 [va intra în vigoare la 4 octombrie 2011];

1 decembrie 2011 [va intra în vigoare la 1 ianuarie 2012];

13 decembrie 2012 [va intra în vigoare la 1 aprilie 2013];

14 martie 2013 [va intra în vigoare la 1 aprilie 2013].

În cazul în care o secțiune sau o parte a unei secțiuni a fost modificată, data legii de modificare apare între paranteze pătrate la sfârșitul secțiunii. Dacă o secțiune, un paragraf sau o clauză a fost eliminat(ă) în întregime, data eliminării apare între paranteze pătrate, lângă secțiunea, paragraful sau clauza eliminat(ă).

Saeima[1] a adoptat și Președintele a proclamat următoarea lege:

[1] Parlamentul Republicii Letonia.

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PARTEA GENERALĂ

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

Secţiunea 1. Baza răspunderii penale

(1) Numai o persoană care se face vinovată de comiterea unei infracţiuni, şi anume acea persoană care, în mod deliberat (cu intenţie) sau din culpă, a comis o faptă care este prevăzută în prezenta lege şi care întruneşte toate elementele constitutive ale unei infracţiuni poate răspunde penal şi poate fi pedepsită.

(2) Stabilirea vinovăţiei pentru comiterea unei infracţiuni şi impunerea unei sancţiuni penale pot fi realizate printr-o hotărâre a unei instanţe în conformitate cu legea.

(3) În cazurile prevăzute de lege, o persoană poate fi considerată vinovată de comiterea unei infracţiuni şi, de asemenea, îi poate fi aplicată o pedeapsă de către un procuror prin întocmirea unui ordin referitor la pedeapsă.

(4) O faptă nu este considerată de natură penală prin aplicarea legii prin analogie.

(5) Nicio persoană nu poate fi judecată sau condamnată din nou pentru o infracţiune pentru care a fost deja achitată sau condamnată printr-o hotărâre pronunţată în conformitate cu procedurile prevăzute de lege şi, în fapt, într-o cauză penală sau care priveşte o abatere administrativă. Hotărârea menţionată anterior nu exclude posibilitatea reexaminării unei cauze în conformitate cu legea, în situaţia în care există probe noi sau circumstanţe recent stabilite sau dacă erori semnificative, care ar putea afecta rezultatul cauzei, au fost făcute în cursul procedurii precedente.

[28 septembrie 2005; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 2. Aplicarea dreptului penal pe teritoriul Letoniei

(1) Răspunderea unei persoane care a comis o infracţiune pe teritoriul Letoniei se determină în conformitate cu prezenta lege.

(2) În cazul în care un reprezentant diplomatic străin sau o altă persoană care, în conformitate cu legislaţia în vigoare sau cu acordurile internaţionale obligatorii pentru Republica Letonia, nu cade sub incidenţa jurisdicţiei Republicii Letonia, a săvârşit o infracţiune pe teritoriul Letoniei, se va stabili dacă această persoană răspunde sau nu penal, prin proceduri diplomatice sau în conformitate cu acordurile bilaterale încheiate între state.

Secţiunea 3. Aplicabilitatea dreptului penal la aeronave, nave fluviale şi maritime în afara teritoriului Republicii Letonia

O persoană care a săvârşit o infracţiune în afara teritoriul Letoniei, pe o aeronavă sau o navă maritimă sau fluvială sau pe alte mijloace de transport plutitoare, dacă acest mijloc de transport este înregistrat în Republica Letonia şi dacă nu se prevede altceva în acordurile internaţionale obligatorii pentru Republica Letonia, este considerată responsabilă în conformitate cu prezenta lege.

Secţiunea 4. Aplicabilitatea dreptului penal în afara teritoriului Republicii Letonia

(1) Cetăţenii Letoniei, persoanele care nu sunt cetăţeni ai Letoniei şi străinii care au permis de şedere permanentă în Republica Letonia sunt consideraţi responsabili, în conformitate cu prezenta lege, pe teritoriul Letoniei, de o infracţiune săvârşită pe teritoriul unui alt stat sau în afara teritoriului oricărui stat, indiferent dacă fapta respectivă a fost recunoscută ca fiind de natură penală şi pasibilă de sancţiuni pe teritoriul în care a fost săvârşită.

(2) Soldaţii din Republica Letonia care sunt situaţi în afara teritoriului Letoniei sunt consideraţi responsabili de infracţiuni în conformitate cu prezenta lege, cu excepţia cazului în care se prevede altceva în acordurile internaţionale obligatorii pentru Republica Letonia.

(3) Străinii care nu dispun de un permis de şedere permanentă în Republica Letonia şi care au comis crime grave sau deosebit de grave pe teritoriul unui alt stat, care au fost îndreptate împotriva Republicii Letonia sau împotriva intereselor locuitorilor acesteia, sunt consideraţi responsabili penal în conformitate cu prezenta lege, indiferent de legislaţia statului în care a fost comisă infracţiunea, în cazul în care nu au fost consideraţi responsabili sau judecaţi în conformitate cu legislaţia statului în care a fost comisă infracţiunea.

(4) Străinii care nu deţin un permis de şedere permanentă pentru Republica Letonia şi care au comis o infracţiune pe teritoriul altui stat, în cazurile prevăzute în acordurile internaţionale obligatorii pentru Republica Letonia, indiferent de legislaţia statului în care a fost comisă infracţiunea, sunt consideraţi responsabili în conformitate cu prezenta lege, în cazul în care nu au fost consideraţi responsabili penal pentru o astfel de infracţiune sau judecaţi pe teritoriul unui alt stat.

[17 octombrie 2002; 16 decembrie 2004; 21 mai 2009; 21 octombrie 2010]

Secţiunea 5. Intrarea în vigoare a legii penale

(1) Caracterul penal şi pedepsirea unei infracţiuni (act sau omisiune de realizare a actului) sunt stabilite în raport cu legea care era în vigoare la momentul săvârşirii faptei.

(2) O lege care nu mai prevede o infracţiune ca fiind pasibilă de pedeapsă, reduce pedeapsa sau este favorabilă în orice alt mod unei persoane, atâta timp cât legislaţia aplicabilă nu prevede altceva, are efect retroactiv, adică se

aplică infracţiunilor care au fost săvârşite înainte de intrarea în vigoare a legii aplicabile, precum şi persoanei care ispăşeşte o pedeapsă sau a executat o pedeapsă, dar cu privire la care condamnarea rămâne în vigoare.

(3) O lege care stabileşte o faptă ca fiind pasibilă de pedeapsă, măreşte pedeapsa sau nu este favorabilă în niciun fel unei persoane, nu are efect retroactiv.

(4) O persoană care a comis o crimă împotriva umanităţii, păcii, o crimă de război sau a participat la un genocid se pedepseşte, indiferent de momentul în care o astfel de infracţiune a fost săvârşită.

CAPITOLUL II
Infracţiuni

Secţiunea 6. Noţiunea de infracţiune

(1) O faptă vătămătoare (actul sau omisiunea de realizare a actului) comisă în mod voluntar (cu intenţie) sau din culpă, prevăzută în prezenta lege şi pentru săvârşirea căreia se stabileşte o sancţiune penală este considerată infracţiune.

(2) O faptă (actul sau omisiunea de realizarea a actului) care prezintă elementele constitutive ale unei infracţiuni prevăzute de prezenta lege, dar care a fost săvârşită în condiţii care exclud răspunderea penală, nu este considerată infracţiune.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 7. Clasificarea infracţiunilor

(1) Infracţiunile se împart în abateri penale şi crime în funcţie de natura şi efectele dăunătoare ale ameninţării la adresa intereselor unei persoane sau ale societăţii. Crimele sunt împărţite după cum urmează: crime mai puţin grave, crime grave şi crime deosebit de grave.

(2) O abatere cu caracter penal este o faptă pentru care prezenta lege prevede privarea de libertate pentru o perioadă mai mare de cincisprezece zile, dar care să nu depăşească trei luni (privare temporară de libertate) sau un tip de pedeapsă mai redusă.

(3) O crimă mai puţin gravă este o faptă săvârşită cu intenţie pentru care prezenta lege prevede privarea de libertate pe o perioadă mai mare de trei luni, dar care să nu depăşească trei ani, precum şi o faptă care a fost săvârşită din culpă şi pentru care prezenta lege prevede privarea de libertate pe o perioadă de cel mult opt ani.

(4) O crimă gravă este o faptă săvârşită cu intenţie pentru care prezenta lege prevede privarea de libertate pe o perioadă mai mare de trei ani, dar care să nu depăşească opt ani, precum şi o faptă care a fost săvârşită din culpă şi pentru care prezenta lege prevede privarea de libertate pe o perioadă mai mare de opt ani.

(5) O crimă deosebit de gravă este o faptă săvârşită cu intenţie pentru care prezenta lege prevede privarea de libertate pe o perioadă mai mare de opt ani sau detenţia pe viaţă.

(6) În cazul în care prezenta lege prevede privarea de libertate pe o perioadă de cel mult cinci ani pentru o faptă, un tip de pedeapsă mai redusă poate fi, de asemenea, prevăzută de aceasta pentru fapta în cauză.

[21 mai 2009; 1 decembrie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 8. Forme de vinovăţie

(1) Numai persoana care a săvârşit o infracţiune în mod deliberat (cu intenţie) sau din culpă poate fi găsită vinovată de aceasta.

(2) La stabilirea formei de vinovăţie a unei persoane care a comis o infracţiune, starea mentală a persoanei trebuie să fie analizată în raport cu elementele obiective ale infracţiunii.

Secţiunea 9. Comiterea unei infracţiuni în mod deliberat (cu intenţie)

(1) Se consideră o infracţiune ca fiind comisă în mod deliberat (cu intenţie) dacă persoana a comis-o cu intenţie directă sau indirectă.

(2) Se consideră o infracţiune ca fiind comisă cu intenţie directă în cazul în care o persoană, conştientă de prejudiciul cauzat prin acţiunea sau omisiunea sa de a acţiona, săvârşeşte fapta urmărind producerea rezultatului.

(3) Se consideră o infracţiune ca fiind comisă cu intenţie indirectă în cazul în care o persoană conştientă de prejudiciul cauzat prin acţiunea sau omisiunea sa de a acţiona, a prevăzut consecinţele prejudiciabile ale faptei şi, deşi nu a dorit producerea unor astfel de consecinţe, a acceptat în mod conştient producerea acestora.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 10. Comiterea unei infracţiuni din neglijenţă

(1) Se consideră o infracţiune ca fiind comisă din culpă în cazul în care persoana a comis-o din autosuficienţă sau neglijare criminală.

(2) Se consideră o infracţiune ca fiind comisă din autosuficienţă în cazul în care persoana a preconizat posibilitatea apariţiei consecinţelor actului sau omisiunii sale şi, cu toate acestea, s-a bazat fără grijă pe faptul că acestea ar putea fi prevenite.

(3) Se consideră o infracţiune ca fiind comisă din neglijare criminală în cazul în care persoana nu a preconizat posibilitatea apariţiei consecinţelor actului sau omisiunii sale, deşi, în conformitate cu circumstanţele actuale ale infracţiunii, ar fi trebuit şi ar fi putut preconiza consecinţele prejudiciabile.

(4) O infracţiune prevăzută de prezenta lege nu este pasibilă de o sancţiune penală în cazul în care persoana nu a preconizat şi nu ar fi trebuit sau nu ar fi putut preconiza posibilitatea apariţiei consecinţelor prejudiciabile ale acţiunii sau omisiunii sale de a acţiona.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 11. Vârsta de la care se aplică răspunderea penală

O persoană fizică poate răspunde penal dacă, la data săvârșirii unei infracțiuni, împlinise vârsta de paisprezece ani. Un minor care nu a împlinit 14 ani, și anume o persoană care nu a împlinit încă vârsta de paisprezece ani, nu poate fi considerată responsabilă din punct de vedere penal.

Secțiunea 12. Răspunderea unei persoane fizice în cazul unei persoane juridice

O persoană fizică care a comis o infracțiune acționând pentru ori în interesul unei persoane juridice de drept privat sau ca urmare a supravegherii sau controlului insuficient ale acesteia se consideră responsabilă penal, iar persoanei juridice i se pot aplica măsurile coercitive prevăzute de prezenta lege.

[14 martie 2013]

Secțiunea 13. Incapacitatea mintală

(1) O persoană care, în momentul comiterii faptei, s-a aflat în stare de incapacitate mintală, adică, ca urmare a unor tulburări psihice, nu a fost în măsură să înțeleagă actele sale sau să le controleze, nu poate fi considerată răspunzătoare din punct de vedere penal.

(2) Persoana a cărei incapacitate mintală a fost constatată, instanța dispune măsuri obligatorii de natură medicală, astfel cum sunt prevăzute în prezenta lege.

Secțiunea 14. Capacitatea mintală diminuată

(1) În cazul în care o persoană, în momentul comiterii unei infracțiuni, din cauza unor tulburări psihice, nu a fost în măsură să înțeleagă pe deplin acțiunile sale sau să le controleze, aflându-se în stare de capacitate mintală diminuată, instanța poate reduce sau poate scuti persoana de pedeapsă, în raport cu circumstanțele săvârșirii faptei.

(2) Persoana a cărei capacitate mintală diminuată a fost constatată, instanța va dispune măsuri obligatorii de natură medicală, astfel cum sunt prevăzute în prezenta lege.

Secțiunea 15. Infracțiuni finalizate și nefinalizate

(1) O infracțiune este considerată finalizată, dacă întrunește toate elementele constitutive ale unei infracțiuni prevăzute de prezenta lege.

(2) Pregătirea săvârșirii unei infracțiuni și tentativa săvârșirii unei infracțiuni reprezintă infracțiuni nefinalizate.

(3) Localizarea sau adaptarea mijloacelor sau instrumentelor ori crearea intenționată a unor condiții propice pentru săvârșirea unei fapte cu intenție sunt considerate ca fiind pregătire pentru o infracțiune în cazul în care, în plus, nu a fost continuată din motive independente de voința părții vinovate. Răspunderea penală rezultă numai ca urmare a unor crime grave sau deosebit de grave.

(4) Un act conştient (omisiune), care este dedicat în mod direct săvârşirii cu intenţie a unei infracţiuni, se consideră a fi o tentativă la infracţiune, dacă infracţiunea nu a fost finalizată din motive independente de voinţa părţii vinovate.

(5) Răspunderea pentru pregătirea unei crime sau a unei tentative la săvârşirea unei crime se aplică în conformitate cu aceeaşi secţiune din prezenta lege, care stabileşte răspunderea pentru fapta respectivă.

(6) O persoană nu va fi trasă la răspundere penală pentru tentativa de a comite o abatere penală.

Secţiunea 16. Desistarea

(1) Desistarea de la comiterea unei infracţiuni înseamnă încetarea completă, de către o persoană, în mod voluntar, a unei infracţiuni începute de respectiva persoană, ştiind că există posibilitatea finalizării comiterii infracţiunii.

(2) O persoană care s-a retras în mod voluntar de la comiterea unei infracţiuni nu răspunde penal. Această persoană este răspunzătoare numai în cazul în care elementele constitutive ale unei alte infracţiuni sunt prezente în fapta pe care a comis-o efectiv.

Secţiunea 17. Autorul unei infracţiuni

Persoana care a comis ea însăşi în mod direct o infracţiune sau care, pentru comiterea acesteia, a angajat o altă persoană care, în conformitate cu dispoziţiile prezentei legi, nu poate răspunde penal, este considerată autor al infracţiunii.

Secţiunea 18. Participarea mai multor persoane la comiterea unei infracţiuni

Participarea a două sau mai multe persoane, în mod voluntar, la comiterea împreună a unei infracţiuni reprezintă coautorat sau participare comună, după caz.

Secţiunea 19. Coautoratul

Actele criminale comise cu intenţie prin care două sau mai multe persoane (şi anume, un grup) au comis împreună, cu intenţie, în mod direct, o infracţiune voluntară sunt considerate ca fiind săvârşite în coautorat (comitere în comun). Fiecare dintre aceste persoane este un participant (autor comun) la infracţiune.

Secţiunea 20. Complicitatea

(1) Un act sau o omisiune săvârşită cu intenţie, prin care o persoană (participant comun) a participat împreună cu o altă persoană (autorul) la comiterea cu intenţie a unei infracţiuni, însă nu ea însăşi a fost autorul direct al acesteia, este considerat complicitate. Organizatorii, instigatorii şi ajutoarele sunt participanţi comuni la o infracţiune.

(2) Persoana care a organizat sau a condus comiterea unei infracțiuni este considerată a fi organizator.

(3) Persoana care a determinat o altă persoană să săvârșească o infracțiune este considerată a fi instigator.

(4) Persoana care, cu intenție, a promovat comiterea unei infracțiuni, oferind consiliere, îndrumare sau mijloace ori înlăturând obstacolele pentru comiterea acesteia, precum și persoana care a promis anterior să furnizeze autorului sau unui participant comun, instrumentele sau mijloacele necesare pentru săvârșirea infracțiunii, pista infracțiunii sau obiectele dobândite prin mijloace infracționale sau a promis, anterior, să achiziționeze sau să vândă aceste obiecte, este considerată a fi complice.

(5) Un participant comun este considerat răspunzător în conformitate cu aceeași secțiune din prezenta lege care prevede răspunderea autorului.

(6) Elemente constitutive ale unei infracțiuni care se referă la un autor sau la un participant comun nu afectează răspunderea altor participanți sau participanți comuni.

(7) În cazul în care un participant comun nu a avut cunoștință de o infracțiune comisă de un autor sau de alți participanți comuni, acesta nu răspunde penal.

(8) În cazul în care autorul nu a finalizat infracțiunea din motive independente de voința sa, participanții comuni sunt răspunzători pentru participarea comună la tentativa infracțiunii în cauză. Dacă autorul nu a inițiat comiterea faptei, participanții comuni sunt răspunzători pentru pregătirea infracțiunii în cauză.

(9) Desistarea de către un organizator sau instigator de comiterea până la capăt a unei infracțiuni este considerată ca atare numai în cazurile în care acesta, în timp util, a făcut tot posibilul pentru a preveni săvârșirea unei infracțiuni plănuite la care el urma să participe, iar infracțiunea nu a mai fost comisă. Un ajutor nu răspunde penal în cazul în care a refuzat în mod voluntar să acorde asistența promisă înainte de începerea infracțiunii.

Secțiunea 21. Grupurile organizate

(1) Un grup organizat este o asociere a mai mult de două persoane, creată în scopul săvârșirii în comun a uneia sau mai multor infracțiuni și ai cărui participanți și-au împărțit responsabilitățile pe baza unei înțelegeri prealabile.

(2) Răspunderea unei persoane pentru comiterea unei fapte în cadrul unui grup organizat se aplică în cazurile prevăzute de prezenta lege pentru înființarea și conducerea unui grup, precum și pentru participarea la pregătirea unei crime grave sau deosebit de grave sau la comiterea unei crime, indiferent de rolul pe care persoana în cauză îl are în infracțiunea comisă în grup.

[25 aprilie 2002; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 22. Ascunderea nepromisă anterior sau omisiunea denunţării

(1) Ascunderea nepromisă anterior a unui autor sau a unor participanţi comuni la săvârşirea unei infracţiuni sau a instrumentelor ori mijloacelor necesare pentru comiterea unei infracţiuni, a urmelor infracţiunii sau a obiectelor dobândite prin mijloace infracţionale sau omisiunea denunţării unei infracţiuni nu reprezintă participare comună şi răspunderea penală pentru acestea se aplică numai în cazurile prevăzute de prezenta lege.

(2) Logodnicul sau logodnica, soţul sau soţia, părinţii, copiii, fraţii şi surorile, bunicii şi nepoţii unei persoane care a comis o infracţiune nu sunt responsabili de ascunderea nepromisă anterior sau de omisiunea denunţării infracţiunii comise.

(3) În cazurile prevăzute în prezenta lege, alte persoane nu sunt, de asemenea, răspunzătoare de omisiunea denunţării în privinţa infracţiunilor comise.

Secţiunea 23. Infracţiunea unitară

(1) O infracţiune unitară este o infracţiune (acţiune sau omisiune) care deţine elementele constitutive ale unei infracţiuni sau, de asemenea, a două sau mai multe infracţiuni interconectate, cuprinse în scopul unitar al infractorului şi care corespund numai elementelor constitutive ale unei singure infracţiuni.

(2) O infracţiune unitară este, de asemenea, constituită din infracţiuni continue şi continuate.

(3) O infracţiune continuată este constituită din mai multe fapte similare interconectate, care sunt direcţionate către un obiectiv comun, în cazul în care acestea sunt cuprinse în scopul unitar al infractorului şi, prin urmare, formează în totalitatea lor o singură infracţiune.

(4) O infracţiune continuă este realizarea neîntreruptă a elementelor unei infracţiuni (act sau omisiune) care este asociată cu continuarea ulterioară a neîndeplinirii obligaţiilor pe care legea, cu ameninţarea urmăririi penale, le impunea infractorului.

(5) *[13 decembrie 2012]*

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 24. Pluralitatea de infracţiuni

(1) Pluralitatea de infracţiuni este comiterea (sau permisiunea de a comite) de către o persoană a două sau mai multe fapte separate (act sau omisiune), care corespund elementelor constitutive ale mai multor infracţiuni sau comiterea (sau permisiunea de a comite) de către o persoană a unei fapte (act sau omisiune) care corespunde elementelor constitutive a cel puţin două infracţiuni diferite.

(2) Pluralitatea de infracţiuni este constituită prin concursul de infracţiuni şi recidivă.

(3) Pluralitatea de infracţiuni este constituită, de asemenea, prin infracţiuni în legătură cu care o pedeapsă pronunţată într-un stat străin este executată în Letonia.

[20 iunie 2002; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 25. Repetarea de infracțiuni

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 26. Concursul de infracțiuni

(1) Concursul de infracțiuni este constituit dintr-o faptă sau mai multe fapte comise de o singură persoană, care corespund elementelor constitutive a două sau mai multe infracțiuni, dacă persoana respectivă nu a fost urmărită penal pentru oricare dintre aceste fapte și dacă nu s-a împlinit termenul de prescripție în ceea ce privește angajarea răspunderii penale.

(2) O faptă comisă de o persoană, care întrunește elementele constitutive ale mai multor infracțiuni conexe, constituie un concurs formal de infracțiuni.

(3) Două sau mai multe fapte distincte săvârșite de aceeași persoană și care întrunesc elementele constitutive ale mai multor infracțiuni diferite constituie un concurs real de infracțiuni.

(4) Concursul de infracțiuni nu este constituit dintr-o infracțiune pentru comiterea căreia o persoană a fost scutită de răspunderea penală.

(5) În cazul în care o infracțiune este conformă cu normele generale și speciale prevăzute în partea specială din prezenta lege, nu se consideră realizat concurs infracțiuni și răspunderea penală se va stabili numai în funcție de norma specială.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 27. Recidiva

Starea de recidivă este constituită de săvârșirea, cu intenție, de către o persoană a unei noi infracțiuni, după condamnarea acesteia pentru o infracțiune intenționată săvârșită anterior, în cazul în care condamnarea anterioară nu a fost anulată sau ștearsă din cazierul judiciar, în conformitate cu procedurile prevăzute de lege.

[13 decembrie 2012]

CAPITOLUL III
Circumstanțe care exclud răspunderea penală

Secțiunea 28. Tipuri de circumstanțe care exclud răspunderea penală

Circumstanțele care exclud răspunderea penală, chiar dacă actele comise în astfel de circumstanțe întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni prevăzute de prezenta lege, sunt legitima apărare necesară, detenția cauzatoare de vătămare personală, starea de necesitate, riscul profesional justificabil, precum și executarea unei comenzi sau a unui ordin infracțional.

Secțiunea 29. Legitima apărare necesară

(1) Legitima apărare necesară este un act care este săvârșit în apărarea intereselor statului sau ale publicului sau a drepturilor proprii sau ale unei

alte persoane, precum şi în apărarea unei persoane împotriva unui atac, a unei ameninţări cu un atac, astfel încât este cauzată o vătămarea a atacatorului. Răspunderea penală pentru acest act se aplică dacă limitele legitimei apărări necesare au fost depăşite.

(2) Actele de protecţie vădit disproporţionate faţă de caracterul şi gravitatea atacului, care nu erau necesare pentru prevenirea sau respingerea atacului şi care cauzează vătămări atacatorului sunt considerate ca depăşind limitele legitimei apărări necesare.

(3) Cauzarea de vătămări atacatorului din culpă, respingând în acelaşi timp un atac, nu este pasibilă de o sancţiune penală.

(4) O persoană are dreptul la legitima apărare necesară, indiferent de posibilităţile de evitare a atacului sau de posibilitatea de orientare spre alte persoane pentru a obţine ajutor.

Secţiunea 30. Legitima apărare aparentă

(1) Legitima apărare aparentă apare atunci când un atac real, astfel cum se menţionează în secţiunea 29 din prezenta lege, nu există, însă o persoană consideră în mod eronat că un astfel de atac este în curs de desfăşurare.

(2) În cazurile în care circumstanţele faptei au oferit o bază pentru a presupune că un atac real are loc, însă persoana care a întreprins măsurile defensive nu ştia că această presupunere era eronată şi, în plus, aceasta nu ar fi putut şi, pe de altă parte, nu ar fi trebuit să cunoască acest lucru, actele acestei persoane sunt considerate drept legitimă apărare necesară.

(3) Persoana care a depăşit limitele legitimei apărări, ce ar fi permisă în situaţia unui atac real corespunzător, este în mod similar trasă la răspundere şi pentru depăşirea limitelor legitimei apărări necesare.

(4) Persoana care cauzează prejudicii ce corespund elementelor unei infracţiuni penale săvârşite asupra unui atacator aparent, fără să ştie că atacul este aparent, chiar dacă în circumstanţele actuale aceasta ar fi trebuit şi ar fi putut şti acest lucru, este trasă la răspundere pentru infracţiunea în cauză în acelaşi mod ca pentru o infracţiune comisă din culpă.

Secţiunea 31. Detenţia cauzatoare de vătămare personală

(1) Detenţia cauzatoare de vătămare personală constituie un act îndreptat împotriva unei persoane care comite sau a comis o infracţiune. Răspunderea penală pentru acest act nu se aplică în cazul în care prejudiciul permis a fi cauzat persoanei nu este, în mod evident, disproporţionat în raport cu natura faptei, nesupunerii sau opoziţiei acesteia.

(2) Persoana care, în cursul detenţiei, a încălcat condiţiile privind detenţia, este răspunzătoare pentru încălcarea acestor condiţii.

(3) În cazul în care actele prin care s-a produs o vătămare persoanei care urmează să fie reţinută nu au fost necesare pentru arestarea sa, se aplică răspunderea generală pentru vătămarea cauzată.

(4) Detenția din culpă a unei persoane nu este pasibilă de o sancțiune penală.

Secțiunea 32. Starea de necesitate

Starea de necesitate este un act pe care o persoană îl comite pentru a preveni o vătămare care amenință interesele statului sau ale populației, drepturile persoanei sau ale altei persoane, în cazul în care, în circumstanțele actuale, nu a fost posibil să se prevină vătămarea în cauză prin alte mijloace și dacă vătămarea cauzată este mai mică decât cea care a fost prevenită. Starea de necesitate exclude răspunderea penală.

Secțiunea 33. Riscul profesional justificabil

(1) Răspunderea penală nu se aplică vătămării care a fost săvârșită prin intermediul unui act profesional care are elementele constitutive ale unei infracțiuni, dacă acest act a fost comis pentru a atinge un obiectiv util din punct de vedere social, care nu a fost posibil să fie obținut prin alte mijloace. Riscul profesional asociat cu acest act este considerat justificabil dacă persoana care a permis riscul a luat toate măsurile necesare pentru a preveni vătămarea intereselor protejate legal.

(2) Riscul nu este considerat justificat dacă este asociat, cu intenție, cu o amenințare pentru viața mai multor persoane sau dacă amenință să provoace un dezastru ecologic sau public.

Secțiunea 34. Executarea comenzilor sau a ordinelor infracționale

(1) Executarea unei comenzi sau a unui ordin infracțional de către persoana care l-a executat se justifică doar în cazurile în care persoana nu cunoștea caracterul penal al comenzii sau al ordinului, acesta nefiind evident. În astfel de cazuri, răspunderea penală se aplică, totuși, în cazul comiterii crimelor împotriva umanității și împotriva păcii, a crimelor de război sau a genocidului.

(2) O persoană care nu a executat o comandă sau un ordin infracțional nu răspunde penal.

CAPITOLUL IV
Pedeapsa

Secțiunea 35. Pedeapsa și obiectivul acesteia

(1) În conformitate cu dreptul penal, pedeapsa este o măsură obligatorie pe care instanța, în limitele stabilite de prezenta lege, o pronunță în numele statului împotriva persoanelor vinovate de săvârșirea unei infracțiuni sau în cazurile prevăzute de lege, determinate de procuror prin întocmirea unui ordin cu privire la pedeapsă.

LV

(2) Obiectivul pedepsei este:

1) protejarea siguranţei publice;
2) restabilirea justiţiei;
3) pedepsirea infractorului pentru comiterea unei infracţiuni;
4) resocializarea persoanei condamnate;
5) asigurarea că persoana condamnată şi alte persoane respectă legea şi se abţin de la comiterea de infracţiuni.

[28 septembrie 2005; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 36. Forme de pedeapsă

(1) Una dintre următoarele pedepse de bază poate fi pronunţată împotriva unei persoane care a comis o infracţiune:

1) *[1 decembrie 2011]*;
2) privarea de libertate;
3) *[13 decembrie 2012]*;
4) *[13 decembrie 2012]*;
5) munca în folosul comunităţii; sau
6) amenda.

(2) Pe lângă o pedeapsă de bază, următoarele pedepse complementare pot fi pronunţate:

1) confiscarea bunurilor;
2) deportarea din Republica Letonia;
2[1]) munca în folosul comunităţii;
3) amenda;
4) restricţionarea drepturilor;
5) *[8 iulie 2011]*;
5[1]) supravegherea cu probaţiune; şi
6) *[13 decembrie 2012]*.

(3) Pentru persoana care a săvârşit o abatere penală sau o crimă puţin gravă, procurorul, în stabilirea unui ordin cu privire la o pedeapsă, poate specifica amenda sau o pedeapsă cu munca în folosul comunităţii, precum şi o pedeapsă complementară – restricţionarea drepturilor sau supravegherea cu probaţiune.

(4) Procedurile pentru executarea unei pedepse se stabilesc în conformitate cu legislaţia.

[12 februarie 2004; 28 septembrie 2005; 8 decembrie 2005; 21 mai 2009; 8 iulie 2011; 1 decembrie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 37. Pedeapsa cu moartea

[1 decembrie 2011]

Secţiunea 38. Privarea de libertate

(1) Privarea de libertate este pedeapsa obligatorie cu detenţia unei persoane.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Privarea de libertate este stabilită pentru un termen de cel puţin cincisprezece zile şi cel mult cincisprezece ani, iar pentru crime deosebit de grave – pentru un termen de cel mult douăzeci de ani.

(2[1]) În cazuri expres prevăzute de această lege, privarea de libertate temporară pentru cel mult trei luni poate fi stabilită pentru infracţiuni penale şi crime pentru care prezenta lege prevede privarea de libertate pentru cel mult cinci ani.

(3) În cazurile anume prevăzute de prezenta lege, privarea de libertate poate fi stabilită pe viaţă (detenţie pe viaţă).

(4) Termenul de privare de libertate se stabileşte în ani şi luni, iar în cazurile prevăzute de prezenta lege, şi în zile.

[16 iunie 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 39. Arestul preventiv

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 40. Munca în folosul comunităţii

(1) Munca în folosul comunităţii, ca pedeapsă de bază sau ca pedeapsă complementară, este participarea obligatorie la serviciul public indispensabil, pe care o persoană condamnată sau o persoană pentru care munca în folosul comunităţii a fost dispusă printr-un ordin al procurorului public referitor la pedeapsă o execută ca pedeapsă prin prestarea muncii în zona de la locul de reşedinţă, astfel cum stabileşte autoritatea de implementare a muncii în folosul comunităţii, în timpul liber, în afara muncii obişnuite sau a studiilor şi fără remunerare. Munca în folosul comunităţii se stabileşte pentru un mandat de cel puţin patruzeci de ore şi nu poate depăşi două sute optzeci de ore. Procurorul, la dispunerea muncii în folosul comunităţii în ordinul referitor la pedeapsă, poate aplica nu mai mult de jumătate din durata maximă a muncii în folosul comunităţii prevăzută în prezenta secţiune. Munca în folosul comunităţii, ca pedeapsă complementară, poate fi stabilită pentru o perioadă de cel puţin patruzeci de ore şi cel mult o sută de ore pentru persoanele cărora li s-a impus o pedeapsă cu suspendare.

(2) Munca în folosul comunităţii nu se aplică persoanelor care nu sunt apte să muncească.

(3) În cazul în care o persoană care a primit pedeapsa cu muncă în folosul comunităţii sau o persoană pentru care a fost stabilită munca în folosul comunităţii printr-un ordin al unui procuror referitor la pedeapsă se sustrage, cu rea-credinţă, de la ispăşirea pedepsei, instanţa va înlocui pedeapsa neexecutată cu privarea temporară de libertate, calculând patru ore de muncă ca fiind o zi de privare temporară de libertate.

(4) La propunerea unei instituţii de executare a pedepselor instanţa poate scuti de executarea pedepsei o persoană care a fost condamnată la pedeapsa cu muncă în folosul comunităţii sau căreia munca în folosul comunităţii i-a

fost dispusă printr-un ordin al procurorului referitor la pedeapsă, dacă munca în folosul comunității a fost stabilită pentru cel puțin optzeci de ore și dacă persoana execută munca în folosul comunității și alte sarcini impuse în mod exemplar și dacă, de fapt, mai puțin de jumătate din pedeapsa dispusă a fost ispășită.

[25 aprilie 2002; 17 octombrie 2002; 28 aprilie 2005; 28 septembrie 2005; 16 iunie 2009; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 41. Amenzi

(1) Amenda este o sumă de bani a cărei plată este dispusă de instanța judecătorească sau de procuror în favoarea statului în termen de 30 de zile, în valoarea stabilită în prezenta secțiune, ca pedeapsă de bază, dar, pe de altă parte, și ca pedeapsă complementară.

(2) Amenda, ca pedeapsă de bază proporțională cu prejudiciul cauzat de infracțiune și situația financiară a infractorului, se stabilește:

1) pentru o încălcare penală – o sumă de trei ori și de cel mult o sută de ori salariul minim lunar stabilit în Republica Letonia;

2) pentru o crimă mai puțin gravă – o sumă de cinci și de cel mult o sută cincizeci de ori salariul minim lunar stabilit în Republica Letonia;

3) pentru o crimă gravă pentru care privarea de libertate pe o perioadă ce nu depășește cinci ani este prevăzută în prezenta lege – pentru o sumă de zece și de cel mult două sute de ori salariul minim lunar stabilit în Republica Letonia.

(2^1) Amenda se stabilește pentru suma salariului lunar minim prevăzut în Republica Letonia la momentul judecății, indicându-se cuantumul amenzii în unități monetare ale Republicii Letonia. Procurorul poate impune o amendă în cuantum de maximum jumătate din suma maximă a amenzii prevăzute la al doilea paragraf din prezenta secțiune, ținând seama de salariul minim lunar stabilit în Republica Letonia la momentul respectiv, atunci când ordinul referitor la pedeapsă este redactat și indicând cuantumul acestei amenzi în unități monetare ale Republicii Letonia în ordinul referitor la pedeapsă.

(2^2) În conformitate cu prejudiciul cauzat de infracțiune și cu situația financiară a infractorului, instanța poate dispune amenda, ca pedeapsă de bază, și pentru comiterea unor crime grave, pentru care este prevăzută în prezenta lege pedeapsa privativă de libertate pe o perioadă de cel puțin cinci ani, precum și pentru comiterea unor crime deosebit de grave, dacă aceste infracțiuni nu au provocat decesul unei ființe umane, nu au cauzat vătămarea corporală gravă sau tulburări de natură psihică cel puțin unei persoane sau vătămări corporale mai puțin grave ori tulburări de natură psihică mai multor persoane, nu sunt legate de violență sau de amenințarea cu violența, nu sunt legate de manipularea ilegală de substanțe narcotice și psihotrope și nu au fost săvârșite în grup organizat, pentru o sumă de două sute unu ori și de cel mult patru sute de ori salariul minim lunar stabilit în Republica Letonia.

(3) Amenda, ca pedeapsă complementară proporţională cu prejudiciul cauzat de infracţiune şi cu situaţia financiară a infractorului, se stabileşte pentru o valoare de cel puţin trei ori, dar de cel mult o sută de ori salariul minim lunar prevăzut în Republica Letonia la momentul judecăţii, indicându-se cuantumul amenzii în unităţi monetare ale Republicii Letonia.

(4) Situaţia financiară a infractorului se determină prin evaluarea nu numai a posibilităţilor acestuia de a plăti amenda imediat, ci şi, de asemenea, a posibilităţilor de a obţine veniturile previzibile cu care şi-ar putea îndeplini obligaţia de a plăti amenda în termenul prevăzut de lege.

(5) Instanţa sau procurorul, după caz, poate diviza plata amenzii în termeni de plată sau poate suspenda plata pentru o perioadă de timp care să nu fie mai lungă de un an de zile începând din ziua în care a intrat în vigoare o hotărâre sau un ordin referitor la pedeapsă.

(6) Dacă o amendă nu este plătită, atunci, în cazurile în care suma menţionată este de cel mult treizeci de ori mai mare decât salariul minim lunar, aceasta va fi înlocuită cu privarea temporară de libertate, calculându-se patru zile de privare temporară de libertate la un salariu minim lunar, fără a depăşi totuşi trei luni de privare temporară de libertate; dacă amenda a fost stabilită între treizeci şi unu şi cel mult două sute de ori mai mare decât salariul minim lunar, aceasta va fi înlocuită cu o pedeapsă privativă de libertate, calculându-se patru zile de privare de libertate pentru un salariu minim lunar, fără a depăşi totuşi un an de privare de libertate; dacă amenda a fost stabilită la mai mult de două sute de ori salariul minim lunar, aceasta va fi înlocuită cu o pedeapsă privativă de libertate o va înlocui, calculându-se cinci zile de privare de libertate pentru un salariul minim lunar, fără a depăşi totuşi cinci ani de privare de libertate.

(7) În cazul în care amenda sau o parte din amendă este plătită pe parcursul termenului în care o persoană condamnată execută o pedeapsă privativă de libertate în locul unei amenzi, persoana condamnată este eliberată sau termenul pedepsei cu privare de libertate se reduce în conformitate cu partea din cuantumul amenzii plătite. La reducerea duratei pedepsei, conform celor indicate, durata privării de libertate va fi inclusă în proporţiile stabilite de instanţă.

[12 februarie 2004; 28 septembrie 2005; 16 iunie 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 42. Confiscarea bunurilor

(1) Confiscarea bunurilor este reprezentată de înstrăinarea obligatorie în patrimoniul statului, fără vreo despăgubire, a bunurilor deţinute de o persoană condamnată. Confiscarea bunurilor poate fi prevăzută ca pedeapsă complementară. Bunurile deţinute de o persoană condamnată, pe care aceasta le-a transferat unei alte persoane fizice sau juridice pot fi confiscate.

(2) Confiscarea bunurilor poate fi prevăzută numai în cazurile prevăzute în partea specială din prezenta lege.

(3) Instanţa, la momentul dispunerii măsurii confiscării bunurilor, va indica în detaliu bunurile care urmează să fie confiscate. Instanţa, la stabilirea confiscării bunurilor pentru o infracţiune împotriva siguranţei traficului, va avea în vedere vehiculul în cauză.

(4) Bunurile indispensabile ale persoanei condamnate sau ale persoanelor aflate în întreţinerea sa, care nu pot fi confiscate, sunt cele prevăzute de lege.

[12 februarie 2004; 6 octombrie 2005; 21 mai 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 43. Deportarea din Republica Letonia

(1) Un cetăţean al altui stat sau o persoană care are permis de şedere permanentă în alt stat poate fi deportat de pe teritoriul Republicii Letonia în cazul în care instanţa consideră că, având în vedere împrejurările cauzei şi personalitatea infractorului, nu este permis ca acesta să rămână în Republica Letonia.

(2) Această pedeapsă poate fi pronunţată ca pedeapsă complementară împreună cu privarea de libertate sau cu amenda, stabilind interdicţia de intrare pe o perioadă între trei şi zece ani şi fiind executată numai după ce pedeapsa de bază a fost executată sau după eliberarea condiţionată înaintea de încheierea pedepsei, în conformitate cu procedurile prevăzute de lege sau după intrarea în vigoare a unei hotărâri, în caz de condamnare cu suspendare. Perioada de executare a pedepsei complementare se calculează începând de la data la care persoana a fost deportată din Republica Letonia.

[13 decembrie 2007; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 44. Restricţionarea drepturilor

(1) Restricţionarea drepturilor este privarea de anumite drepturi sau stabilirea unei interdicţii pentru o persoană de a exercita anumite drepturi, de a ocupa o anumită funcţie, de a desfăşura un anumit tip de activitate profesională sau de altă natură, de a vizita anumite locuri sau evenimente.

(2) Restricţionarea drepturilor este o pedeapsă complementară pronunţată de instanţă, ce revocă drepturile prevăzute în partea specială a prezentei legi sau care stabileşte o interdicţie pentru o perioadă de cel puţin un an şi de cel mult cinci ani sau este stabilită de procuror prin întocmirea unui ordin referitor la pedeapsă pentru o anumită perioadă de timp, care să nu fie mai lungă de jumătate din perioada de timp pentru restricţionarea maximă a drepturilor prevăzute în partea specială a prezentei legi. În funcţie de tipul şi natura infracţiunii, în cazurile prevăzute în partea specială a prezentei legi, o persoană poate, de asemenea, să aibă restricţionate drepturile pentru o perioadă mai lungă, cu toate acestea, termenul nu poate depăşi zece ani.

(3) În funcţie de natura infracţiunii, instanţa poate, de asemenea, să hotărască restricţionarea drepturilor în cazul în care o astfel de pedeapsă nu a fost prevăzută în partea specială a prezentei legi sau dacă, pe lângă restricţionarea prevăzută în partea specială a prezentei legi poate fi stabilită şi o altă restricţionare de drepturi.

(4) În cazul în care o persoană a fost condamnată cu o pedeapsă privativă de libertate şi cu restricţionarea drepturilor, atunci interdicţia menţionată în prezenta secţiune se aplică nu numai perioadei în care persoana execută privarea de libertate, ci şi perioadei ce trebuie executată pentru pedeapsa complementară dispusă prin hotărâre, calculată începând cu ziua în care persoana în cauză termină de executat pedeapsa de bază. La stabilirea unei astfel de pedepse complementare pe lângă pedeapsa cu suspendare, perioada de executare a pedepsei complementare se calculează din prima zi a perioadei probaţiunii prevăzută pentru persoana în cauză. La stabilirea unei astfel de pedepse complementare împreună cu alte forme de pedeapsă de bază, perioada pentru executarea pedepsei complementare se calculează începând de la data la care persoana respectivă începe să execute pedeapsa de bază.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 44[1]. Interdicţia de a candida la alegerile în *Saeima*, Parlamentul European, Consiliul local, Consiliul judeţean şi Consiliul parohial

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 45. Supravegherea poliţiei

[8 iulie 2011]

Secţiunea 45[1]. Supravegherea de către serviciul de probaţiune

(1) Supravegherea de către serviciul de probaţiune este o pedeapsă complementară pe care instanţa sau procurorul o poate pronunţa într-un ordin cu privire la pedeapsă, ca măsură obligatorie, pentru a asigura supravegherea comportamentului unei persoane condamnate sau al unei persoane a cărei pedeapsă complementară a fost stabilită prin ordinul procurorului, pentru a încuraja reintegrarea socială a acestei persoane şi a o împiedica să comită noi infracţiuni.

(2) Supravegherea de către serviciul de probaţiune este dispusă numai în cazurile prevăzute în partea specială a prezentei legi, pentru o perioadă de cel puţin un an şi de cel mult trei ani. Procurorul, în momentul stabilirii în ordinul cu privire la pedeapsă a supravegherii de către serviciul de probaţiune, poate impune cel mult jumătate din durata maximă a supravegherii, prevăzută în partea specială a prezentei legi.

(3) În cursul perioadei de supraveghere de către serviciul de probaţiune persoana condamnată sau persoana a cărei pedeapsă complementară a fost stabilită prin ordinul procurorului cu privire la pedeapsă exercită sarcinile stabilite de serviciul de probaţiune.

(4) În cazul în care probaţiunea se aplică împreună cu privarea de libertate, executarea acesteia este începută după executarea pedepsei de bază, iar, în cazul în care se dispune o amendă sau o pedeapsă cu muncă în folosul comunităţii – din momentul în care persoana respectivă începe ispăşirea pedepsei

de bază. În cazurile în care o persoană este eliberată condiționat de executarea unei pedepse privative de libertate înainte de terminarea acesteia, pedeapsa complementară – supravegherea de către serviciul de probațiune – începe din momentul încheierii supravegherii persoanei în urma eliberării condiționate dinainte de terminarea pedepsei.

(5) Instanța poate reduce sau revoca termenul supravegherii de către serviciul de probațiune, conform unei solicitări a serviciului de probațiune.

(6) În cazul în care o persoană condamnată sau o persoană a cărei pedeapsă complementară a fost stabilită prin ordinul procurorului comite o nouă infracțiune pe durata perioadei de ispășire a pedepsei complementare, instanța va înlocui pedeapsa complementară rămasă neexecutată cu o pedeapsă privativă de libertate și va stabili pedeapsa finală în conformitate cu dispozițiile prevăzute în secțiunile 51 și 52 din prezenta lege.

(7) În cazul în care o persoană pentru care a fost stabilită supravegherea de către serviciul de probațiune, prin hotărârea instanței sau prin ordin al procurorului privind o pedeapsă, încalcă dispozițiile acestora fără un motiv justificat, instanța judecătorească, în urma primirii prezentării serviciului de probațiune, poate înlocui pedeapsa complementară neexecutată cu o pedeapsă privativă de libertate, socotind două zile de supraveghere în perioada de probațiune ca fiind o zi de privare de libertate.

[8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

CAPITOLUL V
Stabilirea pedepsei

Secțiunea 46. Principii generale pentru stabilirea pedepsei

(1) O pedeapsă se stabilește în cuantumul stabilit pentru infracțiunea săvârșită în partea specială a prezentei legi, conform dispozițiilor din partea generală a acesteia.

(2) La stabilirea tipului de pedeapsă vor fi luate în considerare natura și prejudiciul cauzat de infracțiunea săvârșită, precum și persona infractorului.

(3) La stabilirea cuantumului de pedeapsă vor fi luate în considerare circumstanțele de agravare sau de atenuare a răspunderii.

(4) Pedeapsa privativă de libertate pentru o abatere penală și pentru o crimă mai puțin gravă se dispune în cazul în care scopul pedepsei nu poate fi atins prin dispunerea oricăror tipuri de pedepse mai ușoare stabilite în sancțiunile prevăzute pentru faptele respective.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 47. Circumstanțe atenuante

(1) Următoarele circumstanțe sunt considerate circumstanțe de atenuare a răspunderii:

1) autorul şi-a recunoscut vinovăţia, a mărturisit şi a regretat sincer infracţiunea săvârşită;

2) autorul a susţinut în mod activ divulgarea şi anchetarea infracţiunii;

3) autorul a compensat în mod voluntar prejudiciile cauzate victimei prin infracţiune sau a eliminat prejudiciile cauzate;

4) autorul a facilitat divulgarea unei crime comise de altă persoană;

5) infracţiunea a fost săvârşită ca urmare a unui comportamentul ilegal sau imoral al victimei;

6) infracţiunea a fost săvârşită cu depăşirea condiţiilor referitoare la legitima apărare necesară, necesitatea extremă, detenţia persoanei care a comis infracţiunea, riscul profesional justificabil, legalitatea executării unei comenzi şi a unui ordin;

7) infracţiunea a fost săvârşită de o persoană cu capacitate mentală redusă.

(2) La stabilirea unei pedepse, circumstanţele care nu sunt prevăzute de prezenta lege şi care sunt legate de infracţiunea comisă pot fi considerate circumstanţe de atenuare a răspunderii.

(3) O circumstanţă care este prevăzută în prezenta lege ca element constitutiv al unei infracţiuni nu poate fi considerată circumstanţă atenuantă.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 48. Circumstanţe agravante

(1) Următoarele pot fi considerate circumstanţe agravante:

1) infracţiunea este săvârşită în concurs real de infracţiuni sau în stare de recidivă;

2) infracţiunea a fost comisă de un grup de persoane;

3) infracţiunea a fost comisă profitând cu rea-credinţă de o funcţie oficială sau de încrederea unei alte persoane;

4) infracţiunea a provocat consecinţe grave;

5) infracţiunea a fost comisă asupra unei femei, ştiind că aceasta este însărcinată;

6) infracţiunea a fost comisă asupra unei persoane care nu a împlinit încă vârsta de cincisprezece ani sau împotriva unei persoane, profitând de starea ei de neajutorare sau de infirmitatea ei din cauza vârstei înaintate;

7) infracţiunea a fost comisă asupra unei persoane, profitând de dependenţa ei de infractor, oficială, financiară sau de altă natură;

8) infracţiunea a fost comisă cu cruzime sau cu umilirea victimei;

9) infracţiunea a fost comisă profitând de circumstanţele unui dezastru public;

10) infracţiunea a fost comisă prin utilizarea de arme sau explozivi sau în alt mod în periculos;

11) infracţiunea a fost comisă din dorinţa de a obţine bunuri;

12) infracţiunea a fost comisă sub influenţa alcoolului, a substanţelor narcotice, psihotrope, toxice sau a altor substanţe ameţitoare;

13) persoana care a comis infracţiunea, în scopul reducerii pedepsei sale, a furnizat, cu intenţie, informaţii false privind săvârşirea unei infracţiuni comise de o altă persoană;

14) infracţiunea a fost comisă din cauza unor motive rasiste;

15) infracţiunea de violenţă sau ameninţări de violenţă a fost comisă asupra unei persoane cu care infractorul are legături de primul sau al doilea grad de rudenie, asupra soţului/soţiei sau fostului soţ/fostei soţii sau asupra unei persoane cu care infractorul are sau a avut o relaţie maritală neînregistrată sau asupra unei persoane împreună cu care infractorul deţine o gospodărie.

(2) În funcţie de caracterul infracţiunii, se poate decide să nu se ia în considerare niciuna din circumstanţele menţionate la paragraful (1) din prezenta secţiune ca fiind agravante.

(3) La stabilirea pedepsei, circumstanţele ce nu sunt prevăzute în prezenta lege nu pot fi considerate drept circumstanţe agravante.

(4) O circumstanţă care este prevăzută în prezenta lege ca element constitutiv al unei infracţiuni nu poate fi considerată agravantă.

[27 mai 2004; 12 octombrie 2006; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 49. Stabilirea unei pedepse mai mici decât pedeapsa prevăzută de lege

(1) În cazul în care instanţa, luând în considerare diferite circumstanţe atenuante şi personalitatea infractorului, consideră că este necesar să se impună o pedeapsă mai mică decât limita minimă prevăzută pentru infracţiunea respectivă de prezenta lege, poate reduce pedeapsa în mod corespunzător, indicând motivele acestei decizii în hotărâre.

(1^1) La stabilirea pedepsei privative de libertate care este mai mică decât limita minimă pentru infracţiune prevăzută de partea specială a legii, unei persoane nu i poate impune o pedeapsă mai mică de:

1) jumătate din pedeapsa minimă pentru comiterea unei crime grave, astfel cum prevede secţiunea corespunzătoare;

2) două treimi din pedeapsa minimă pentru comiterea unei crime deosebit de grave, prevăzut în sancţiunea din secţiunea corespunzătoare.

(2) În cazul unei crime deosebit de grave, pentru care pedeapsa privativă de libertate prevăzută de prezenta lege este mai mare de cinci ani, instanţa, luând în considerare circumstanţele de atenuare a răspunderii penale şi personalitatea infractorului, poate stabili o pedeapsă mai mică pentru comiterea unei astfel de crime deosebit de grave, în cazul în care infracţiunea nu a provocat uciderea unei fiinţe umane, nu a cauzat vătămare corporală sau psihică gravă cel puţin unei persoane sau vătămări corporale mai puţin grave mai multor persoane, nu s-a comis prin violenţă, ameninţare cu violenţa sau prin manipularea ilegală de substanţe narcotice şi psihotrope şi nu a fost comisă într-un grup organizat.

(3) Paragrafele unu şi doi din prezenta secţiune nu se aplică în cazul în care instanţa a constatat faptul că infracţiunea a fost comisă în circumstanţe agravante.

(4) *[8 noiembrie 2007]*

[25 aprilie 2002; 8 noiembrie 2007; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 49[1]. Stabilirea pedepsei în cazul nerespectării dreptului la finalizarea procedurilor penale într-un termen rezonabil

(1) În cazul în care stabileşte că nu a fost respectat dreptul unei persoane la finalizarea procedurilor penale în termen rezonabil, instanţa poate:

1) lua această circumstanţă în considerare la stabilirea pedepsei şi poate diminua pedeapsa;

2) stabili o pedeapsă care este mai mică decât limita minimă prevăzută de lege pentru infracţiunea în cauză; sau

3) stabili un alt tip de pedeapsă, mai mică decât cea prevăzută de lege pentru infracţiunea în cauză.

(2) În cazul în care instanţa stabileşte că dreptul unei persoane la finalizarea procedurilor penale într-un termen rezonabil nu a fost respectat şi persoana a comis o infracţiune pentru care este prevăzută pedeapsa detenţiunii pe viaţă în partea specială a legii penale, instanţa poate stabili o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de douăzeci de ani în locul pedepsei cu închisoarea pe viaţă.

[21 octombrie 2010; 1 decembrie 2011]

Secţiunea 50. Stabilirea pedepsei pentru mai multe infracţiuni

(1) În cazul în care o persoană a comis mai multe infracţiuni independente, instanţa, la pronunţarea hotărârii sau procurorul, prin redactarea unui ordin în privinţa pedepsei, va stabili pedeapsa separat pentru fiecare infracţiune în parte. Într-un astfel de caz, pedeapsa finală se va stabili în funcţie de concursul de infracţiuni, incluzând pedeapsa mai mică în pedeapsa cea mai gravă sau însumând în întregime sau parţial pedepsele impuse.

(2) În cazul în care toate infracţiunile care intră în concurs reprezintă abateri penale sau crime mai puţin grave, pedeapsa finală se stabileşte incluzând pedeapsa mai mică în cea mai gravă sau însumând, de asemenea, în întregime sau parţial pedepsele impuse. Într-un astfel de caz, cuantumul total sau durata pedepsei poate depăşi cuantumul maxim sau durata pedepsei prevăzute pentru cele mai grave din infracţiunile comise, dar nu mai mult de jumătate din cuantumul maxim sau durata pedepsei prevăzute pentru cele mai grave infracţiuni comise. La elaborarea ordinului în privinţa pedepsei, procurorul nu poate stabili cuantumul total sau durata pedepsei care să depăşească cuantumul maxim sau durata pedepsei prevăzute pentru cele mai grave infracţiuni comise.

(3) Dacă cel puţin o infracţiune care intră în concursul de infracţiuni este gravă sau deosebit de gravă, pedeapsa finală se determină, în întregime sau

parțial, prin însumarea pedepselor impuse. Într-un astfel de caz, cuantumul total sau durata pedepsei poate depăși cuantumul maxim sau durata pedepsei prevăzute pentru cea mai gravă dintre infracțiunile comise, dar nu mai mult de jumătate din cuantumul maxim sau din durata pedepsei prevăzute pentru cea mai gravă dintre infracțiunile comise. Durata totală a pedepselor privative de libertate (cu excepția detențiunii pe viață) însumate nu trebuie să depășească douăzeci și cinci de ani, iar în situația în care a fost comisă o crimă deosebit de gravă, provocând decesul victimei, durata totală a pedepsei privative de libertate poate fi, de asemenea, stabilită pentru toată viața (detențiunea pe viață).

(4) O pedeapsă complementară, asemeni unei pedepse de bază, se stabilește separat pentru fiecare dintre infracțiuni și, ulterior, pentru concursul de infracțiuni împreună cu o pedeapsă de bază. Pedepsele complementare pronunțate separat pentru fiecare dintre infracțiuni se adaugă la pedeapsa de bază stabilită pentru concursul de infracțiuni.

(5) Instanța stabilește pedeapsa în conformitate cu aceeași procedură în cazul în care, după pronunțarea unei hotărâri sau a unui ordin de către procuror în ceea ce privește pedeapsa, se constată că persoana este, de asemenea, vinovată de o altă infracțiune, pe care o săvârșise înainte de pronunțarea hotărârii sau înainte de întocmirea ordinului procurorului public cu privire la pedeapsa din prima situație. În acest caz, durata pedepsei include pedeapsa care a fost deja executată integral sau parțial după pronunțarea primei hotărâri. În cazul în care durata pedepsei privative de libertate condiționate stabilite printr-o hotărâre depășește durata pedepsei privative de libertate stabilite printr-o altă hotărâre, durata pedepsei privative de libertate stabilite condiționat se va adăuga, integral sau parțial, la durata pedepsei privative de libertate.

(6) Cuantumul total sau durata pedepsei finale stabilite în conformitate cu procedurile specificate în prezenta secțiune pot depăși cuantumul maxim sau durata stabilită pentru tipul respectiv de pedeapsă.

[21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 51. Stabilirea pedepsei după pronunțarea mai multor hotărâri

(1) Dacă, după pronunțarea hotărârii, dar înainte de executarea integrală a pedepsei, persoana condamnată a comis o nouă infracțiune, instanța adaugă, în întregime sau parțial, pedeapsa care nu a fost executată după pronunțarea hotărârii anterioare la pedeapsa stabilită în noua hotărâre.

(1[1]) La stabilirea unei pedepse după pronunțarea mai multor hotărâri, la pedeapsa nouă se va adăuga cel puțin o treime din pedeapsa rămasă neexecutată, în cazul în care:

1) o persoană care a fost condamnată pentru o crimă gravă sau deosebit de gravă a comis o crimă gravă sau deosebit de gravă în timpul pedepsei neexecutate;

2) este incidentă starea de recidivă;

3) noua infracţiune a fost comisă în timpul perioadei de probaţiune stabilite de instanţă;

4) noua infracţiune a fost comisă în perioada în care o persoană a fost eliberată condiţionat, înainte de executarea pedepsei de bază.

(2) Pedeapsa finală prevăzută în mai multe hotărâri depăşeşte pedeapsa care a fost dispusă pentru infracţiunea nou săvârşită, precum şi partea din pedeapsă care nu a fost executată după pronunţarea hotărârii anterioare.

(3) La însumarea pedepselor prevăzute în mai multe hotărâri, cuantumul total sau durata pedepsei poate să depăşească cuantumul maxim sau durata prevăzută pentru respectiva pedeapsă, dar nu cu mai mult de jumătate din cuantumul maxim sau din durata stabilită pentru respectiva pedeapsă. Durata totală a pedepselor privative de libertate însumate (cu excepţia detenţiunii pe viaţă) nu trebuie să depăşească treizeci de ani, dar în cazul în care a fost comisă o crimă deosebit de gravă, care provoacă decesul unei victime, durata totală a pedepsei privative de libertate poate fi, de asemenea, stabilită pentru toată viaţa (detenţiunea pe viaţă).

(4) O hotărâre judecătorească, în sensul secţiunilor 51 şi 52 din prezenta lege, este, de asemenea, şi ordinul procurorului referitor la pedeapsă.

[13 decembrie 2007; 21 octombrie 2010; 13 octombrie 2012]

Secţiunea 52. Dispoziţii pentru adăugarea şi înlocuirea de pedepse

(1) La însumarea pedepselor pentru mai multe infracţiuni într-o hotărâre sau în mai multe hotărâri, o zi de pedeapsă privativă de libertate corespunde cu:

1) *[13 decembrie 2012]*;

2) opt ore de muncă în folosul comunităţii;

3) *[8 iulie 2011]*; sau

4) două zile de supraveghere de către serviciul de probaţiune.

(2) O pedeapsă cu amendă sau cu restricţionarea unor drepturi, în cazul în care astfel de pedepse sunt aplicate în coroborare cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu munca în folosul comunităţii, este executată în mod independent. În cazul unei condamnări cu suspendare, pedeapsa complementară – munca în folosul comunităţii – trebuie executată independent de la începerea perioadei probaţiunii.

(2[1]) Dacă pedepsele de bază – munca în folosul comunităţii şi privarea de libertate, a căror durată nu depăşeşte trei ani împreună – au fost pronunţate pentru mai multe infracţiuni într-o hotărâre, pedeapsa – munca în folosul comunităţii – trebuie executată în mod independent. În astfel de cazuri, executarea muncii în folosul comunităţii trebuie începută după executarea pedepsei privative de libertate, iar în cazul unei condamnări cu suspendare – imediat după intrarea în vigoare a hotărârii.

(3) La stabilirea pedepselor care nu au fost menţionate la primul paragraf al prezentei secţiuni, instanţa judecătorească, luând în considerare orice arestare

preventivă, partea din pedeapsă deja executată sau un termen de aplicare a măsurilor obligatorii de natură medicală, poate reduce pedeapsa sau poate scuti complet infractorul de executarea pedepsei.

(4) Durata unei pedepse se calculează în ani, luni şi zile. Instanţa judecătorească va deduce arestul preventiv ca făcând parte dintr-o pedeapsă, calculând o zi de arest preventiv ca fiind o zi de privare de libertate.

(5) Arestul preventiv sau o parte dintr-o pedeapsă executată se consideră ca făcând parte din pedeapsă, în conformitate cu dispoziţiile primului paragraf al prezentei secţiuni.

(6) Arestul la domiciliu este luat în considerare ca parte din durata pedepsei privative de libertate. O zi de arest la domiciliu este echivalentă cu o zi de privare de libertate.

[12 iunie 2003; 28 septembrie 2005; 16 iunie 2009; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 53. Stabilirea pedepsei pentru pregătirea unei crime şi pentru tentativa săvârşirii unei crime

La stabilirea pedepsei pentru pregătirea unei crime sau a tentativei săvârşirii unei crime, instanţa ţine seama de natura actelor săvârşite de infractor şi de prejudiciul cauzat de acesta, de gradul de realizare a intenţiei criminale şi de motivele pentru care crima nu a fost finalizată.

Secţiunea 54. Stabilirea pedepsei pentru o infracţiune comisă de mai multe persoane

(1) La stabilirea pedepsei pentru coparticipanţii la o infracţiune, instanţa ţine seama de natura participării fiecărei persoane în parte şi de rolul său la comiterea infracţiunii.

(2) Circumstanţele agravante sau atenuante legate de un coparticipant individual se iau în considerare de către instanţă numai la stabilirea pedepsei pentru acest coparticipant.

Secţiunea 55. Suspendarea pedepsei

(1) Dacă, la stabilirea unei pedepse de privare de libertate pentru o perioadă mai lungă de trei luni, dar de cel mult cinci ani, instanţa, luând în considerare natura infracţiunii comise şi prejudiciul cauzat, personalitatea infractorului şi alte circumstanţe, îşi formează convingerea că infractorul, fără să execute pedeapsa, nu va comite alte încălcări ale legii pe viitor, poate condamna infractorul la o pedeapsă cu suspendare.

(2) În acest caz, instanţa decide că executarea pedepsei se suspendă dacă, în perioada probaţiunii pe care a stabilit-o, persoana condamnată nu comite o nouă infracţiune, respectă ordinea publică şi îndeplineşte obligaţiile impuse de instanţă şi cele prevăzute în legile privind executarea pedepselor penale.

(3) La impunerea pedepsei cu suspendare, instanţa prevede durata probaţiunii de cel puţin 6 luni şi cel mult 5 ani. Durata probaţiunii începe din ziua

intrării în vigoare a hotărârii judecătoreşti. Durata probaţiunii prevăzute nu poate fi mai mică decât durata privării de liberate aplicate.

(4) La dispunerea unei pedepse cu suspendare, instanţa va menţiona în hotărâre circumstanţele pe care instanţa le-a avut în vedere şi care nu impuneau o pedeapsă cu executare.

(5) La impunerea pedepsei cu suspendare pot fi impuse pedepse complementare, cu excepţia supravegherii de către serviciul de probaţiune.

(6) La impunerea unei pedepse cu suspendare, instanţa poate impune persoanei condamnate următoarele obligaţii:

1) de a înlătura prejudiciul cauzat, într-un anumit termen;

2) de a nu-şi modifica locul de reşedinţă fără consimţământul serviciului de probaţiune;

3) de a participa la programe de probaţiune, în conformitate cu instrucţiunile serviciului de probaţiune;

4) de a nu vizita locurile specificate;

5) de a fi prezent la locul său de reşedinţă în momentul specificat; şi

6) de a respecta alte condiţii, pe care instanţa le-a recunoscut ca fiind necesare în vederea atingerii scopului pedepsei.

(7) La impunerea unei pedepse cu suspendare, instanţa poate impune, pentru o persoană condamnată care a comis o infracţiune datorită alcoolului, dependenţei de substanţe stupefiante, psihotrope sau toxice, obligaţia de a se supune unui tratament pentru alcoolism, dependenţă de substanţe stupefiante, psihotrope sau toxice, cu consimţământul său.

(8) Instanţa poate elimina complet sau parţial obligaţiile impuse în ceea ce priveşte o perioadă de probaţiune în cazul unei persoane condamnate căreia i-a fost dispusă o pedeapsă cu suspendare.

(9) În cazul în care o persoană condamnată faţă de care s-a dispus o pedeapsă cu suspendare, fără a avea un motiv justificabil, nu execută pedeapsa de bază, obligaţiile impuse de instanţă sau cele prevăzute în legile privind executarea pedepselor penale sau comite în mod repetat abateri de natură administrativă, pentru care îi sunt impuse sancţiuni administrative, instanţa, în temeiul unei prezentări de către instituţia căreia i-a fost atribuită sarcina de supraveghere a comportamentului persoanei condamnate, poate lua o decizie în ceea ce priveşte executarea pedepsei stabilite pentru persoana condamnată sau prelungirea duratei probaţiunii cu un an de zile.

(10) În cazul în care o persoană condamnată, căreia i s-a impus o pedeapsă cu suspendare, comite o nouă infracţiune pe perioada probaţiunii, pedeapsa dispusă acesteia este pusă în aplicare, iar instanţa stabileşte sancţionarea sa în conformitate cu dispoziţiile prevăzute la secţiunile 51 şi 52 din prezenta lege.

(10[1]) În cazul în care o persoană condamnată, faţă de care s-a dispus o pedeapsă cu suspendare, comite o nouă infracţiune din culpă sau este minor şi dacă este exonerată de răspunderea penală pentru noua infracţiune, în

conformitate cu secţiunea 58 din prezenta lege sau este scutită din pedeapsă, în conformitate cu secţiunea 59 din prezenta lege sau i-a fost stabilită drept pedeapsă de bază pentru noua infracţiune o amendă sau o muncă în folosul comunităţii, instanţa poate lua o decizie privind prelungirea perioadei probaţiunii cu până la un an de zile, cu sau fără impunerea sarcinilor prevăzute la al şaselea paragraf din prezenta secţiune.

(11) O pedeapsă cu suspendare nu se poate dispune faţă de o persoană pentru săvârşirea cu intenţie a unei noi infracţiuni dacă persoana a fost condamnată anterior la o pedeapsă privativă de libertate şi cazierul judiciar al acesteia nu a fost anulat sau şters, în conformitate cu procedurile prevăzute de lege.

[18 decembrie 2003; 12 februarie 2004; 27 mai 2004; 21 iunie 2007; 8 noiembrie 2007; 13 decembrie 2007; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

CAPITOLUL VI
Exonerarea de răspundere penală şi pedeapsă

Secţiunea 56. Prescripţia răspunderii penale

(1) O persoană nu poate răspunde penal dacă de la data la care a comis infracţiunea a trecut următoarea perioadă de timp:

1) *[21 octombrie 2010]*;

2) doi ani de la data comiterii unei abateri penale;

3) cinci ani de la data comiterii unei crime mai puţin grave;

4) zece ani de la data comiterii unei crime grave;

5) cincisprezece ani de la data comiterii unei crime deosebit de grave, cu excepţia unei crime pentru care, în conformitate cu legea, poate fi pronunţată pedeapsa cu închisoare pe viaţă;

6) douăzeci de ani de la data comiterii unei crime grave sau a unei crime deosebit de grave, dacă crima a fost împotriva bunelor moravuri şi inviolabilităţii sexuale a unui minor, cu excepţia unei crime pentru care nu poate fi pronunţată pedeapsa cu închisoarea pe viaţă, conform legii.

(2) Termenul de prescripţie se calculează începând de la data la care infracţiunea a fost săvârşită până la momentul acuzării sau până la emiterea faţă de acuzat a unei cereri oficiale de extrădare, dacă acesta îşi are reşedinţa într-un alt stat şi dacă s-a emis un mandat de perchiziţie a acestuia.

(3) Curgerea termenului de prescripţie se întrerupe dacă, înainte de data încetării perioadei specificate la primul paragraf din prezenta secţiune, persoana care a comis infracţiunea comite o nouă infracţiune. În acest caz, termenul de prescripţie prevăzut pentru cele mai grave dintre infracţiunile comise se calculează începând de la momentul comiterii noilor infracţiuni.

(4) Problema aplicabilităţii unui termen de prescripţie, în privinţa unei persoane care a săvârşit o infracţiune pentru care pedeapsa detenţiunii pe

viață poate fi dispusă, este stabilită de instanța judecătorească, dacă au trecut treizeci de ani de la data comiterii infracțiunii.

[20 mai 2004; 28 septembrie 2005; 12 octombrie 2006; 21 octombrie 2010; 1 decembrie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 57. Inaplicabilitatea termenului de prescripție

Termenul de prescripție pentru angajarea răspunderii penale nu este aplicabil unei persoane care a comis o crimă împotriva umanității, o infracțiune împotriva păcii, o crimă de război sau care a participat la genocid.

Secțiunea 58. Exonerarea de răspundere penală

(1) Persoana care a comis o infracțiune cu privire la care elementele prevăzute în prezenta lege sunt prezente, dar care nu a cauzat un prejudiciu care să presupună pronunțarea unei pedepse penale, poate fi exonerată de răspunderea penală.

(2) Persoana care a săvârșit o abatere penală sau o crimă mai puțin gravă, cu excepția infracțiunilor care au ca rezultat decesul unei ființe umane, poate fi exonerată de răspundere penală în cazul în care există o înțelegere cu victima sau cu reprezentantul acesteia și dacă în ultimul an persoana nu a mai fost exonerată de răspunderea penală pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni prin încheierea unei înțelegeri, și a eliminat complet prejudiciile cauzate de infracțiunile săvârșite sau a rambursat pierderile cauzate.

(3) Persoana care a oferit asistență substanțială la descoperirea unei crime grave sau deosebit de grave, care este mai gravă sau mai periculoasă decât infracțiunea comisă de ea însăși, poate fi exonerată de răspundere penală. Această dispoziție nu se aplică persoanei care răspunde penal pentru crimele deosebit de grave prevăzute la secțiunile 116, 117, 118, 125, 159, 160, 176, 190[1], 251, 252 și 253[1] din prezenta lege sau persoanei care a înființat sau a gestionat un grup sau o bandă organizată.

(4) O persoană poate fi, de asemenea, exonerată de răspundere penală în cazuri speciale prevăzute în partea specială a prezentei legi.

(5) O persoană poate fi, de asemenea, exonerată de răspundere penală în cazul în care se stabilește că drepturile sale la finalizarea urmăririi penale în termen rezonabil nu au fost respectate.

(6) O persoană poate fi exonerată de răspundere penală în cazul în care a comis o infracțiune în perioada în care a făcut obiectul traficului de persoane și a fost forțată să o săvârșească.

[25 aprilie 2002; 28 septembrie 2005; 21 mai 2009; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 58[1]. Eliberarea condiționată de răspundere penală

(1) Persoana care a săvârșit o abatere penală sau o crimă mai puțin gravă poate fi eliberată condiționat de răspundere penală de către procuror în

cazul în care, ţinând seama de natura infracţiunii şi de prejudiciul cauzat, de informaţiile ce caracterizează acuzatul şi de alte circumstanţe ale cauzei, s-a format convingerea că acuzatul nu va comite noi infracţiuni.

(1[1]) Persoana care este acuzată de săvârşirea unei crime grave şi care a oferit o asistenţă substanţială la descoperirea unei crime grave sau deosebit de grave, care este mai gravă sau mai periculoasă decât crima comisă de persoana însăşi, poate fi, de asemenea, eliberată condiţionat de răspundere penală de către procuror, în conformitate cu procedurile stabilite de lege. Această dispoziţie nu se aplică persoanelor care răspund penal pentru crimele grave prevăzute la secţiunile 125, 159, 160, 176, 190[1], 251, 252 şi 253[1] din prezenta lege sau persoanei care a fost organizatorul unei crime.

(2) La eliberarea condiţionată de răspunderea penală, procurorul decide necontinuarea urmăririi penale a persoanei pentru comiterea unei infracţiuni dacă, în perioada probaţiunii, persoana nu comite o nouă infracţiune şi îndeplineşte obligaţiile impuse.

(3) La eliberarea condiţionată de răspundere penală, procurorul stabileşte pentru persoană o perioadă de probaţiune de cel puţin trei şi de cel mult optsprezece luni. Perioada probaţiunii începe la data intrării în vigoare a deciziei procurorului public.

(4) La eliberarea condiţionată de răspundere penală, procurorul, cu consimţământul persoanei, poate impune ca sarcină:

1) prezentarea de scuze victimei;

2) remedierea prejudiciului cauzat, într-o anumită perioadă de timp;

2[1]) nemodificarea locului său de reşedinţă fără consimţământul serviciului de probaţiune;

3) înregistrarea periodică la serviciul de probaţiune şi participarea la programe de probaţiune, în conformitate cu instrucţiunile serviciului de probaţiune;

3[1]) notificarea în ceea ce priveşte schimbarea locului de reşedinţă;

4) abţinerea de la tipuri specifice de acţiuni sau activităţi; şi

5) primirea de tratament medical pentru alcoolism, dependenţă de substanţe stupefiante, psihotrope şi toxice sau alte forme de dependenţă.

(5) În cazul în care o persoană care a fost eliberată condiţionat de răspundere penală, pe parcursul perioadei probaţiunii comite o nouă infracţiune intenţionată sau nu îşi îndeplineşte obligaţiile impuse, urmărirea sa penală trebuie să continue.

[20 iunie 2002; 18 decembrie 2003; 27 mai 2004; 21 iunie 2007; 21 mai 2009; 16 iunie 2009]

Secţiunea 59. Scutirea de pedeapsă sau de executarea pedepsei

(1) Scutirea unei persoane condamnate de pedeapsă sau de executarea unei pedepse şi reducerea unei pedepse pronunţate, cu excepţia scutirii de

pedeapsă sau a reducerii unei pedepse în baza amnistiei sau clemenţei, se poate efectua numai de către instanţă, în cazurile şi în conformitate cu procedurile prevăzute de lege.

(2) Instanţa poate, în cazurile prevăzute de prezenta lege, să scutească de pedeapsă persoanele care nu au împlinit vârsta majoratului, impunând unele măsuri obligatorii de natură corectivă.

(3) Instanţa poate, de asemenea, să scutească de pedeapsă o persoană în cazurile prevăzute la secţiunea 58 a prezentei legi.

(4) Instanţa poate scuti o persoană care a săvârşit o abatere penală sau o crimă mai puţin gravă din cauza alcoolismului, dependenţei de substanţe stupefiante, psihotrope sau toxice, de la executarea unei pedepse, dacă această persoană a fost de acord să urmeze tratamentul medical pentru alcoolismul sau dependenţa de substanţe stupefiante, psihotrope sau toxice. Pedeapsa se execută în cazul în care persoana nu a început tratamentul medical în termenul stabilit de instanţă sau, ulterior, a evitat urmarea tratamentului medical.

(5) În cazul în care o persoană care a fost condamnată pentru o infracţiune sau pentru care o pedeapsă a fost stabilită printr-un ordin al procurorului referitor la pedeapsă, după pronunţarea hotărârii sau după emiterea de către procuror a unui ordin referitor la pedeapsă, s-a îmbolnăvit de o boală mintală care a privat-o de capacitatea de a-şi înţelege acţiunile sau de a le controla, instanţa scuteşte această persoană de executarea pedepsei. Măsuri obligatorii de natură medicală pot fi impuse acesteia, în conformitate cu dispoziţiile prezentei legi.

(6) În cazul în care o persoană care a fost condamnată pentru o infracţiune sau pentru care o pedeapsă a fost stabilită printr-un ordin al procurorului public referitor la pedeapsă, s-a îmbolnăvit de o altă boală gravă incurabilă, instanţa poate scuti această persoană de executarea pedepsei.

[27 mai 2004; 13 decembrie 2007; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 60. Reducerea pedepsei în cazuri excepţionale

În cazul în care o persoană condamnată a contribuit la descoperirea unei infracţiuni comise de alte persoane, care este mai gravă sau mai periculoasă decât infracţiunea săvârşită de ea însăşi, instanţa prin a cărei hotărâre persoana în cauză a fost condamnată poate reduce pedeapsa prevăzută în hotărârea judecătorească, iar dacă a fost pronunţată pedeapsa cu închisoare pe viaţă, aceasta va fi înlocuită cu 20 de ani de privare de libertate.

[25 aprilie 2002; 21 mai 2009; 1 decembrie 2011]

Secţiunea 61. Eliberarea condiţionată înainte de executarea integrală a pedepsei

(1) Persoana care a fost condamnată la o pedeapsă privativă de libertate, cu excepţia privării de libertate temporare, poate fi eliberată condiţionat înainte de executarea integrală a pedepsei sale de bază, dacă există un motiv să se

creadă că aceasta este în măsură să se adapteze în societate după eliberare, fără a comite o nouă infracțiune.

(2) Ținând seama de personalitatea și comportamentul persoanei condamnate, eliberarea condiționată înainte de executarea integrală a pedepsei poate fi dispusă în cazul în care:

1) persoana condamnată a atins un anumit rezultat de resocializare;

2) persoana condamnată, în măsura posibilului, a despăgubit în mod voluntar pierderile cauzate prin infracțiunea pe care a comis-o;

3) persoana condamnată are posibilitatea de a obține mijloace de subzistență în mod legal după eliberare;

4) termenul specificat într-o lege privind executarea pedepselor penale după impunerea pedepsei pentru încălcarea regimului de executare a pedepselor a expirat și nu există pedepse eficiente pentru abaterile de natură administrativă comise în timpul executării pedepsei privative de libertate;

5) persoana condamnată își rezolvă și este pregătită să continue să își rezolve tulburările psihologice care au cauzat sau ar putea cauza comiterea de infracțiuni;

6) *[8 iulie 2011]*.

(3) Eliberarea condiționată înainte de executarea integrală a pedepsei poate fi propusă în cazul în care persoana condamnată a executat:

1) cel puțin jumătate din pedeapsa dispusă pentru o crimă mai puțin gravă;

2) cel puțin de două treimi din pedeapsa dispusă, în cazul în care a fost dispusă pentru o crimă gravă sau dacă persoana condamnată este o persoană care a fost anterior condamnată la o pedeapsă privativă de libertate pentru o infracțiune intenționată și cazierul judiciar pentru această infracțiune nu a fost anulat sau șters;

3) cel puțin trei sferturi din pedeapsa dispusă, în cazul în care a fost pronunțată pentru o crimă deosebit de gravă sau dacă persoana condamnată este o persoană care a fost anterior eliberată condiționat, înainte de executarea integrală a pedepsei și a săvârșit recent o infracțiune intenționată, pe parcursul perioadei pedepsei neexecutate; sau

4) douăzeci și cinci de ani dintr-o pedeapsă privativă de libertate, în cazul în care persoana condamnată este o persoană pentru care a fost dispusă pedeapsa cu închisoare pe viață.

(4) Instanța judecătorească, la eliberarea condiționată a unei persoane condamnate, înainte de executarea integrală a unei pedepse, poate, pe durata pedepsei neexecutate, să îi impună obligațiile prevăzute la secțiunea 55 din prezenta lege, în cazul în care acest lucru este necesar pentru atingerea obiectivelor. Obligația de a participa la programele de probațiune, în conformitate cu instrucțiunile serviciului de probațiune, va fi impusă în mod obligatoriu unei persoane majore, care este condamnată pentru comiterea unei crime

grave sau deosebit de grave, în cazul unei crime săvârşite cu violenţă sau împotriva inviolabilităţii sexuale sau împotriva bunelor moravuri. În cazul în care persoana eliberată condiţionat înainte de executarea integrală a pedepsei nu îşi îndeplineşte, fără a avea un motiv justificabil, obligaţiile impuse de instanţă sau pe cele prevăzute în legile privind executarea pedepselor penale sau comite în mod repetat abateri de natură administrativă, pentru care îi sunt impuse sancţiuni administrative, instanţa, pe baza prezentării din partea instituţiei căreia i-a fost atribuită sarcina de supraveghere a comportamentului persoanei condamnate, poate lua decizia ca o porţiune din pedeapsa neexecutată să fie executată.

(5) În cazul în care o persoană care a fost eliberată condiţionat înainte de executarea integrală a pedepsei săvârşeşte o nouă infracţiune pe durata pedepsei neexecutate, instanţa îi stabileşte pedeapsa în conformitate cu dispoziţiile prevăzute la secţiunile 51 şi 52 din prezenta lege.

(6) *[8 iulie 2011]*

[27 mai 2004; 21 iunie 2007; 30 octombrie 2008; 8 iulie 2011; 1 decembrie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 62. Termenul de prescripţie privind executarea unei hotărâri de condamnare

(1) O hotărâre de condamnare şi un ordin al procurorului referitor la pedeapsă nu pot fi executate în cazul în care, de la data la intrării lor în vigoare, acestea nu au fost puse în executate în următoarele perioade de timp:

1) în termen de doi ani, în cazul în care s-a dispus privarea temporară de libertate, munca în folosul comunităţii sau amenda;

1^1) în termen de doi ani, după executarea pedepsei privative de libertate, în cazul în care pedeapsa – munca în folosul comunităţii – urmează să fie executată în mod independent în cazurile prevăzute la secţiunea 52, paragraful 2^1 din prezenta lege;

2) în termen de trei ani, în cazul în care privarea de libertate a fost dispusă pentru o durată de cel mult doi ani;

3) în termen de cinci ani, în cazul în care privarea de libertate a fost dispusă pentru o perioadă de cel mult cinci ani;

4) în termen de zece ani, în cazul în care privarea de libertate a fost dispusă pentru o perioadă de cel mult zece ani; şi

5) în termen de cincisprezece ani, în cazul în care a fost dispusă o pedeapsă mai severă decât privarea de libertate pentru o perioadă de zece ani.

(2) Termenul de prescripţie este întrerupt în cazul în care o persoană condamnată se sustrage de la executarea pedepsei sau, înainte de data expirării termenului de prescripţie, comite o nouă infracţiune, pentru care instanţa a pronunţat o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin un an. În cazul în care o nouă infracţiune a fost săvârşită, termenul de

prescripție se calculează de la data comiterii ei, dar dacă persoana condamnată s-a sustras de la executarea pedepsei, din momentul în care aceasta începe executarea pedepsei sau din momentul reținerii unei persoane condamnate care s-a ascuns. Cu toate acestea, hotărârea de condamnare nu poate fi pusă în aplicare, dacă de la pronunțarea acesteia au trecut cincisprezece ani și o nouă infracțiune nu a întrerupt termenul de prescripție.

(3) Termenul de prescripție în ceea ce privește o persoană față de care s-a dispus pedeapsa închisorii pe viață este stabilit de către instanță.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2007; 1 decembrie 2011; 13 decembrie 2012; 14 martie 2013]

Secțiunea 63. Anularea și ștergerea cazierului judiciar

(1) Cazierul judiciar este consecința juridică a condamnării sau a stabilirii unei pedepse pentru o persoană care a comis o infracțiune, care este în vigoare pe durata pedepsei impuse de instanță sau prin ordin al procurorului referitor la pedeapsă, după care este șters sau anulat, în conformitate cu procedurile prevăzute de lege.

(2) O persoană este considerată condamnată din ziua intrării în vigoare a hotărârii de condamnare sau a ordinului procurorului referitor la pedeapsă.

(3) Următoarele persoane nu sunt considerate a fi condamnate:

1) persoanele care au fost scutite de o pedeapsă printr-o hotărâre judecătorească sau au fost achitate;

2) persoanele în legătură cu care este aplicabil termenul de prescripție pentru executarea unei hotărâri judecătorești de condamnare prevăzut de lege;

3) persoanele cărora li s-a impus o pedeapsă cu suspendare – un an de la sfârșitul perioadei probațiunii, dar, în cazul aplicării unei pedepse complementare – de asemenea, un an de zile de la executarea pedepsei complementare, dacă instituțiile de executare a sentinței nu au constatat o încălcare în perioada probațiunii sau în perioada de executare a pedepsei complementare;

4) după un an– persoanele cărora li s-a impus o pedeapsă cu privare de libertate temporară, confiscare de bunuri, muncă în folosul comunității sau amendă;

5) după doi ani – persoanele care au executat o pedeapsă privativă de libertate de cel mult trei ani;

6) după cinci ani – persoanele care au executat o pedeapsă privativă de libertate mai mare de trei ani, dar de cel mult cinci ani;

7) după opt ani – persoanele care au executat o pedeapsă privativă de libertate mai mare de cinci ani, dar de cel mult zece ani;

8) după zece ani – persoanele care au executat o pedeapsă privativă de libertate mai mare de zece ani.

(4) Perioada pentru ştergerea cazierului judiciar se calculează de la data la care persoana a executat integral pedeapsa de bază şi pedeapsa complementară în totalitate.

(5) În cazul în care, în conformitate cu procedurile stabilite prin lege, o persoană este exonerată de pedeapsă înainte de executarea integrală a pedepsei, perioada pentru ştergerea unui cazier judiciar se calculează de la data la care aceasta a fost exonerată de executarea pedepsei, ţinându-se seama de durata pedepsei efectiv executate.

(6) *[13 decembrie 2012]*

(7) În cazul în care o persoană, faţă de care a fost dispusă o pedeapsă privativă de libertate, după executarea pedepsei, prin comportament exemplar şi o atitudine conştiincioasă faţă de muncă, şi-a demonstrat reabilitarea, instanţa îi poate anula cazierul judiciar înainte de expirarea perioadei prevăzute în prezenta secţiune.

(8) Un cazier judiciar poate fi anulat pe baza unor măsuri de clemenţă sau amnistie.

(9) Ştergerea sau anularea unui cazier judiciar anulează toate consecinţele juridice penale pentru infracţiunea săvârşită.

[17 octombrie 2002; 12 februarie 2004; 28 septembrie 2005; 8 noiembrie 2007; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

CAPITOLUL VII
Natura specială a răspunderii penale a minorilor

Secţiunea 64. Răspunderea minorilor

Dispoziţiile prezentului capitol se aplică persoanelor care nu au împlinit vârsta de optsprezece ani la momentul comiterii infracţiunii.

Secţiunea 65. Aplicarea pedepsei în cazul minorilor

(1) Următoarele forme de pedeapsă de bază se aplică în cazul minorilor:

1) privarea de libertate,

2) *[13 decembrie 2012],*

3) munca în folosul comunităţii, sau

4) amenda,

precum şi pedepsele complementare prevăzute de prezenta lege.

(2) Persoana care a săvârşit o infracţiune înainte de împlinirea vârstei de optsprezece ani, durata privării de libertate nu poate depăşi: zece ani – pentru crimele deosebit de grave; cinci ani – pentru crimele grave, care implică violenţa sau ameninţarea cu violenţă sau care au avut consecinţe grave; doi ani – pentru alte crime grave. Pentru abaterile penale şi pentru crimele mai puţin grave pedeapsa privativă de libertate nu se aplică acestei persoane.

(2[1]) În cazul în care o persoană a comis o infracţiune înainte de a împlini vârsta de optsprezece ani, în ceea ce priveşte limita minimă a pedepsei privative

de libertate aplicabile care a fost prevăzută în sancțiunea corespunzătoare infracțiunii, prevăzută în partea specială a prezentei legi, instanța poate impune o pedeapsă mai mică decât această limită minimă și în cazurile în care a constatat faptul că a fost comisă o infracțiune în circumstanțe agravante.

(2²) În cazul unei persoane care a comis o infracțiune înainte de a împlini vârsta de optsprezece ani se stabilește o pedeapsă pentru mai multe infracțiuni sau după mai multe hotărâri, în conformitate cu dispozițiile secțiunilor 50 și 51 din prezenta lege, ținându-se seama de faptul că durata totală a pedepselor privative de libertate însumate pentru mai multe infracțiuni nu poate să depășească doisprezece ani și șase luni și, în cazul mai multor hotărâri, cincisprezece ani.

(3) Eliberarea condiționată dintr-o pedeapsă înainte de executarea pedepsei poate fi propusă în privința unei persoane care a săvârșit o infracțiune înainte de a împlini vârsta de optsprezece ani, dacă aceasta a executat cel puțin jumătate din pedeapsa dispusă.

(4) Amenda este aplicabilă numai acelor minori care au venituri proprii. Amenda aplicată unui minor nu trebuie să fie mai mică de valoarea salariului minim în Republica Letonia și nici de cincizeci de ori mai mare decât acesta.

(5) Persoana care, înainte de împlinirea vârstei de optsprezece ani, a săvârșit o abatere penală, trebuie, după executarea pedepsei, să fie considerată că nu a fost condamnată.

[20 iunie 2001; 12 iunie 2002; 16 iunie 2009; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 66. Aplicarea măsurilor obligatorii de natură corectivă în cazul minorilor

(1) Instanța, ținând seama de circumstanțele speciale ale săvârșirii unei infracțiuni, precum și de informațiile primite în privința persoanei infractorului, ceea ce îi reduce răspunderea, poate scuti un minor de pedeapsa pronunțată prin aplicarea măsurilor obligatorii de natură corectivă prevăzute de lege.

(2) Pedeapsa va fi executată integral dacă minorul, care a fost scutit de aceasta, nu a îndeplinit obligațiile impuse de instanță în cursul executării pedepsei pronunțate. *[31 octombrie 2002]*

Secțiunea 67. Pedeapsa cu suspendare în cazul unui minor

[21 mai 2009]

CAPITOLUL VIII
Măsuri obligatorii de natură medicală

Secțiunea 68. Măsuri obligatorii de natură medicală

(1) Următoarele măsuri obligatorii de natură medicală pot fi stabilite pentru persoanele care au săvârșit infracțiunile prevăzute de prezenta lege, dar care suferă de tulburări psihice și s-au dovedit a fi incapabile din punct de vedere psihic sau au o capacitate mentală redusă:

1) îngrijiri medicale ambulatorii într-o instituţie medicală;

2) tratament medical pentru un tip general într-un spital de psihiatrie (secţie); şi

3) tratament medical sub pază într-un spital specializat de psihiatrie (secţie).

(2) În cazul în care, în funcţie de natura infracţiunii comise şi de starea psihică a unei persoane menţionate la primul paragraf al acestei secţiuni, persoana nu este periculoasă pentru public, instanţă poate plasa persoana la rudele acesteia sau la alte persoane care vor avea grijă de persoana bolnavă sub supravegherea unei instituţii medicale, în funcţie de locul său de reşedinţă.

(3) Tratamentul medical, în locurile privative de libertate, după caz, poate fi de asemenea stabilit pentru persoanele menţionate la primul paragraf al acestei secţiuni, despre care s-a constatat că au capacitate mentală redusă.

Secţiunea 69. Furnizarea de măsuri obligatorii de natură medicală persoanelor aflate într-o stare de incapacitate psihică

(1) Instanţa poate stabili măsuri obligatorii de natură medicală prevăzute de prezenta lege pentru persoanele care, aflându-se într-o stare de incapacitate psihică, au comis infracţiunile prevăzute de prezenta lege sau, după comiterea infracţiunii ori după pronunţarea hotărârii judecătoreşti, s-au îmbolnăvit psihic, ceea ce le-a redus capacitatea de înţelegere a acţiunilor lor sau de control al acestora, dacă aceste persoane, conform naturii infracţiunii comise şi stării lor psihice, sunt periculoase pentru public.

(2) Tratamentul medical obligatoriu şi tipul de instituţie medicală sunt stabilite de instanţă în conformitate cu boala psihică a persoanei în cauză şi cu natura infracţiunii sale. În ceea ce priveşte stabilirea tratamentului ce trebuie urmat într-un spital de psihiatrie (secţie), tipul acestuia este selectat de instituţia medicală.

(3) Instanţa poate pronunţa o pedeapsă împotriva unei persoane care, ca urmare a comiterii unei infracţiuni sau a pronunţării unei hotărâri de către o instanţă, s-a îmbolnăvit de o boală psihică, ceea ce a înlăturat capacitatea persoanei de a-şi înţelege faptele sau de a le controla, după ce îşi recuperează sănătatea, dacă termenul de prescripţie nu s-a împlinit sau nu există niciun alt temei pentru exonerarea acesteia de răspunderea penală şi de pedeapsă.

(4) Asigurarea măsurilor obligatorii de natură medicală se încheie sau se modifică după cum stabileşte instanţa în baza avizului emis de instituţia medicală, dacă persoana în cauză şi-a recuperat sănătatea sau natura bolii a evoluat astfel încât nu este necesar să se prevadă astfel de măsuri.

(5) În cazul în care se pronunţă o pedeapsă cu privire la o astfel de persoană după ce persoana îşi recuperează sănătatea, perioada în care măsurile obligatorii de natură medicală au fost asigurate este inclusă în durata pedepsei.

Secţiunea 70. Stabilirea măsurilor obligatorii de natură medicală în cazul persoanelor aflate într-o stare capacitate mentală redusă

Măsurile obligatorii de natură medicală pot fi, de asemenea, stabilite şi în cazul persoanelor care au săvârşit infracţiuni în timp ce se aflau în stare de capacitate mentală redusă. În cazul în care aceste persoane se pedepsesc cu o pedeapsă privativă de libertate, tratamentul medical este furnizat în locurile de detenţie, după caz. În cazul în care acestor persoane le sunt aplicate pedepse neprivative de libertate, instanţa le poate impune obligaţia de a fi supuse unor îngrijiri medicale într-o instituţie medicală de psihiatrie, în funcţie de locul lor de reşedinţă.

CAPITOLUL VIII[1]
Măsuri coercitive aplicabile persoanelor juridice

Secţiunea 70[1]. Baza pentru aplicarea unei măsuri coercitive în cazul unei persoane juridice

Pentru infracţiunile prevăzute în partea specială a prezentei legi, instanţa judecătorească sau, în cazurile prevăzute de lege, procurorul poate aplica o măsură coercitivă în cazul unei persoane juridice de drept privat, inclusiv o societate cu capital de stat sau local, precum şi un consorţiu, dacă o persoană fizică a comis infracţiunea în interesul persoanei juridice sau ca urmare a supravegherii sau controlului insuficient, acţionând individual sau în calitate de membru al consiliului de administrare al persoanei juridice în cauză:

1) în temeiul dreptului de a reprezenta persoana juridică sau de a acţiona în numele acesteia;

2) în temeiul dreptului de a lua decizii în numele persoanei juridice respective;

3) la efectuarea controlului în cadrul persoanei juridice.

[14 martie 2013]

Secţiunea 70[2]. Tipuri de măsuri coercitive aplicabile unei persoane juridice

(1) În cazul unei persoane juridice poate fi stabilită una dintre următoarele măsuri coercitive:

1) lichidarea;

2) restricţionarea drepturilor;

3) confiscarea bunurilor; sau

4) penalitatea monetară.

(2) Pentru o persoană juridică pot fi aplicate una sau mai multe dintre măsurile coercitive prevăzute la primul paragraf din prezenta secţiune. În cazul lichidării nu se stabilesc alte măsuri coercitive.

(3) Procedurile pentru executarea măsurilor coercitive trebuie stabilite în conformitate cu legea.

(4) În cazul săvârşirii unei abateri penale prevăzute în partea specială a prezentei legi sau a unei crime mai puţin grave, procurorul, în elaborarea unui ordin referitor la măsura coercitivă, poate stabili penalitatea monetară sau restricţionarea unor drepturi drept măsură coercitivă pentru o persoană juridică.

[14 martie 2013]

Secţiunea 70³. Lichidarea

(1) Lichidarea reprezintă încetarea obligatorie a activităţilor unei persoane juridice.

(2) O persoană juridică este lichidată numai în cazurile în care persoana juridică, o sucursală, o reprezentanţă sau o unitate structurală a acesteia a fost creată special pentru comiterea unei infracţiuni sau dacă a fost comis o crimă gravă sau deosebit de gravă.

(3) În cazul lichidării unei persoane juridice, toate bunurile existente ale acesteia intră în patrimoniul statului, fără compensaţie.

[5 mai 2005; 14 martie 2013]

Secţiunea 70⁴. Restricţionarea unor drepturi

(1) Restricţionarea unor drepturi reprezintă privarea de anumite drepturi sau permise sau stabilirea unei astfel de interdicţii, care împiedică o persoană juridică să exercite anumite drepturi, să primească ajutor sau asistenţă de la stat, să participe la o procedură de achiziţii publice de stat sau locală, în vederea realizării unui anumit tip de activitate, pentru o perioadă de cel puţin un an şi de cel mult zece ani.

(2) Procurorul.public poate, printr-un ordin referitor la măsură coercitivă, să aplice nu mai mult de jumătate din durata maximă de restricţionare a drepturilor prevăzute la primul paragraf din prezenta secţiune.

[14 martie 2013]

Secţiunea 70⁵. Confiscarea bunurilor

(1) Confiscarea bunurilor este transferul obligatoriu în patrimoniul statului, fără compensaţie, a bunurilor deţinute de o persoană juridică.

(2) Instanţa, la stabilirea confiscării bunurilor, indică mai ales bunurile care urmează să fie confiscate.

(3) *[14 martie 2013]*

(4) Bunurile deţinute de o persoană juridică, care au fost transferate către o altă persoană pot fi, de asemenea, confiscate.

[5 mai 2005; 13 decembrie 2012; 14 martie 2013]

Secţiunea 70⁶. Penalitatea monetară

(1) Penalitatea monetară este o sumă de bani care este dispusă de instanţă sau de procuror spre a fi plătită în beneficiul statului în termen de 30 de zile. Penalitatea monetară, se stabileşte în conformitate cu gravitatea infracţiunii şi cu situaţia financiară a unei persoane juridice, în cuantum de cel puţin zece

mii şi cel mult o sută de mii de ori salariul minim lunar prevăzut în Republica Letonia la momentul pronunţării hotărârii, indicând în hotărâre valoarea monetară a taxei în unităţi monetare ale Republicii Letonia. Procurorul poate, printr-un ordin referitor la o măsură coercitivă, să aplice nu mai mult de jumătate din valoarea maximă a penalităţii monetare prevăzute în prezenta secţiune, în conformitate cu valoarea salariului minim prevăzut în Republica Letonia la momentul elaborării ordinului menţionat şi indicând suma acestei taxe monetare în unităţi monetare ale Republicii Letonia.

(2) Penalitatea monetară dispusă unei persoane juridice se plăteşte din fondurile persoanei juridice.

(3) Instanţa sau procurorul poate împărţi în consecinţă plata penalităţii monetare în mai multe tranşe sau poate amâna plata penalităţii monetare pentru o perioadă care să nu depăşească un an de zile de la data intrării în vigoare a unei hotărâri sau a unui ordin referitor la măsura coercitivă.

(4) În cazul în care penalitatea monetară nu a fost achitată, măsura coercitivă este pusă în aplicare prin proceduri obligatorii.

[14 martie 2013]

Secţiunea 70[7]. Repararea prejudiciului cauzat

[14 martie 2013]

Secţiunea 70[8]. Condiţii pentru aplicarea de măsuri coercitive unei persoane juridice

(1) La stabilirea tipului de măsură coercitivă, sunt luate în considerare natura infracţiunii şi prejudiciul cauzat.

(2) La stabilirea gradului unei măsuri coercitive, următoarele condiţii trebuie respectate:

1) acţiunea efectivă a unei persoane juridice;

2) natura şi consecinţele actelor unei persoane juridice;

3) măsurile pe care persoana juridică le-a luat pentru a preveni săvârşirea unei infracţiuni;

4) dimensiunea, tipul activităţilor şi circumstanţele financiare ale persoanei juridice;

5) măsurile pe care persoana juridică le-a luat pentru a repara pierderile cauzate sau pentru a preveni prejudiciul cauzat;

6) dacă persoana juridică a ajuns la o înţelegere cu victima.

[14 martie 2013]

PARTEA SPECIALĂ

CAPITOLUL IX
Crime împotriva umanității, a păcii, crime de război şi genocid

Secțiunea 71. Genocidul

Genocidul, şi anume comiterea cu intenție de acte în scopul distrugerii în întregime sau parțiale a unui grup de persoane identificabile ca atare prin naționalitate, origine etnică, rasă sau religie, uciderea membrilor unui astfel de grup, provocarea de vătămări asupra vieții sau sănătății membrilor grupului, sau inducerea unei boli psihice acestora, supunerea la condiții de existență de natură să ducă la distrugerea fizică, totală sau parțială a grupului, prin utilizarea de măsuri al căror scop este să împiedice naşterea de copii într-un astfel de grup sau transferul forțat de copii aparținând unui grup în alt grup,

este sancționat cu o pedeapsă cu închisoarea pe viață sau pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin trei ani şi de cel mult douăzeci de ani.

[21 mai 2009]

Secțiunea 71[1]. Instigarea la genocid

Instigarea publică la genocid,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult opt ani.

[28 aprilie 2005]

Secțiunea 71[2]. Crime împotriva umanității

O crimă împotriva umanității, şi anume, săvârşirea unui act ca parte dintr-un atac generalizat sau sistematic asupra unei populații civile, prin omucidere, exterminare, sclavie, deportare sau mutare forțată, privare ilegală de libertate sau limitare a libertății, tortură, viol, subjugare sexuală, fertilizare sau sterilizare forțată, sau alte forme de violență sexuală cu acelaşi grad de severitate, segregație rasială, persecuție a oricărui grup de persoane sau a oricărei uniuni pe bază de politică, rasă, naționalitate, etnie, cultură, religie, apartenență la gen sau din alte motive care au fost recunoscute ca fiind nepermise în dreptul internațional, în legătură cu orice activitate indicată în prezenta secțiune sau prin genocid sau crime de război sau alte activități prevăzute în dreptul internațional obligatoriu pentru Republica Letonia, care provoacă suferințe fizice sau mentale grave,

este sancționată cu o pedeapsă cu închisoare pe viață sau pedeapsa privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin trei ani şi de cel mult douăzeci de ani.

[21 mai 2009]

Secţiunea 72. Crime împotriva păcii

Comiterea de crime împotriva păcii, şi anume planificarea, pregătirea, provocarea şi participarea la agresiuni militare, desfăşurarea unui război de agresiune cu încălcarea acordurilor internaţionale la care Republica Letonia este parte, participarea la o conspiraţie în scopul comiterii infracţiunilor menţionate în prezenta secţiune,

este sancţionată cu o pedeapsă cu închisoare pe viaţă sau pedeapsa privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei ani şi de cel mult douăzeci de ani.

Secţiunea 73. Fabricarea, depozitarea, circulaţia, utilizarea şi distribuţia armelor de distrugere în masă

Fabricarea, depozitarea, circulaţia, utilizarea sau distribuţia de arme nucleare, chimice, biologice, bacteriologice, toxice sau alte arme de distrugere în masă,

este sancţionată cu pedeapsa cu închisoarea pe viaţă sau pedeapsa privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei ani şi de cel mult douăzeci de ani.

[19 noiembrie 2009]

Secţiunea 74. Crime de război

Săvârşirea crimelor de război, şi anume încălcarea dispoziţiilor privind desfăşurarea unui război sau a dispoziţiilor dreptului internaţional umanitar, interzise prin acordurile la care Republica Letonia este parte, inclusiv prin uciderea, tortura sau tratamentul inuman aplicat unei persoane protejate de dreptul internaţional umanitar, luarea de ostatici, deportarea ilegală, relocarea, limitarea libertăţii, distrugerea nejustificată de oraşe şi de alte obiecte sau alte activităţi interzise,

este sancţionată cu o pedeapsă cu închisoare pe viaţă sau pedeapsa privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei ani şi de cel mult douăzeci de ani.

[21 mai 2009]

Secţiunea 74[1]. Iertarea genocidului, crimelor împotriva umanităţii, crimelor împotriva păcii şi a crimelor de război

Glorificarea publică a genocidului, a crimelor împotriva umanităţii, a crimelor împotriva păcii sau a crimelor de război, negarea sau iertarea publică a genocidului comis, a crimelor împotriva umanităţii, a crimelor împotriva păcii sau a crimelor de război,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară ori munca în folosul comunităţii sau amenda.

[21 mai 2009; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 75. Infracțiuni de război contra persoanelor aflate într-o zonă de conflict

Comiterea unor acte de violență asupra persoanelor aflate într-o zonă de conflict, precum și rechiziționarea sau distrugerea ilegală a bunurilor acestora,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin trei ani și de cel mult cincisprezece ani.

Secțiunea 76. Jaful

Însușirea bunurilor persoanelor ucise sau rănite pe un câmp de luptă (jaf),

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult opt ani.

Secțiunea 77. Invitație la război de agresiune

Incitarea publică la un război de agresiune sau la declanșarea unui conflict militar,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult opt ani.

Secțiunea 78. Declanșarea urii naționale, etnice și rasiale

(1) Comiterea de acte îndreptate în mod intenționat cu scopul declanșării urii naționale, etnice sau rasiale,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea acelorași fapte, dacă implică violențe sau amenințări sau dacă sunt comise de un grup de persoane, un reprezentant al statului, un angajat al unei întreprinderi (societate) sau organizații sau dacă sunt comise prin utilizarea sistemelor de prelucrare automată a datelor,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani, cu sau fără supraveghere, de către serviciul de probațiune, pentru o perioadă de cel mult trei ani. *[21 iunie 2007; 13 decembrie 2012]*

Secțiunea 79. Distrugerea patrimoniului cultural și național

Distrugerea intenționată de valori, care fac parte din patrimoniul cultural național,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doisprezece ani.

[13 decembrie 2012]

CAPITOLUL X
Crime împotriva statului

Secțiunea 80. Acte de promovare a răsturnării autorității statului

Comiterea de acțiuni ce au drept obiectiv răsturnarea prin violență a autorității de stat a Republicii Letonia,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin cinci ani și de cel mult cincisprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu sau fără supraveghere, de către serviciul de probațiune, pentru cel mult trei ani.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 80[1]. Reuniunea în organizații cu scopul de a răsturna autoritatea de stat a Republicii Letonia

Fapta persoanei care se asociază cu mai mult de două persoane într-un grup organizat, în scopul răsturnării autorității de stat a Republicii Letonia sau în scopul distrugerii independenței statului sau al distrugerii integrității sale teritoriale,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pe o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără supraveghere, de către serviciul de probațiune, pentru cel mult trei ani.

[25 aprilie 2002; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 81. Instigarea la răsturnarea forțată a autorității de stat a Republicii Letonia și schimbarea forțată a sistemului politic

Instigarea publică la răsturnarea prin violență a autorității de stat a Republicii Letonia, astfel cum este stabilită prin Constituție sau la schimbarea prin violență a sistemului politic și care distribuie materiale ce conțin o invitație în același scop,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pe o perioadă de cel mult cinci ani sau o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 82. Instigarea la subminarea independenței Republicii Letonia ca stat

(1) Instigarea publică la subminarea independenței Republicii Letonia ca stat, cu scopul includerii Letoniei într-o structură statală unificată cu un alt stat sau la pierderea independenței în orice alt mod,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără supraveghere, de către serviciul de probațiune, pentru cel mult trei ani.

(2) Organizarea de activităţi îndreptate în scopul subminării independenţei Republicii Letonia ca stat, cu scopul includerii Letoniei într-o structură statală unificată cu un alt stat sau al pierderii independenţei în orice alt mod,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pe o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără supraveghere, de către serviciul de probaţiune, pentru cel mult trei ani.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 83. Instigarea la distrugerea integrităţii teritoriale a Republicii Letonia

(1) Instigarea la subminarea integrităţii teritoriale a Republicii Letonia, adică secesiunea unei părţi din teritoriul Republicii Letonia, într-un mod care nu este prevăzut de Constituţia Republicii Letonia,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea de acte organizatorice în vederea subminării integrităţii teritoriale a Republicii Letonia,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pe o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda. *[13 decembrie 2012]*

Secţiunea 84. Încălcarea sancţiunilor impuse de organizaţiile internaţionale

(1) Încălcarea voluntară a actelor normative care reglementează punerea în aplicare a sancţiunilor stabilite de Consiliul de Securitate al Organizaţiei Naţiunilor Unite, Uniunea Europeană sau alte organizaţii internaţionale în Republica Letonia,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pe o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, în cazul în care acestea sunt comise de un grup de persoane, pe baza unui acord prealabil sau de către un funcţionar de stat sau în cazul în care s-a produs un prejudiciu substanţial,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pe o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda. *[1 iunie 2000; 13 decembrie 2012]*

Secţiunea 85. Spionajul

(1) Transferul de informaţii confidenţiale, însuşirea sau colectarea de astfel de informaţii, ca sarcină impusă de un serviciu de informaţii al unei puteri străine, pentru ca aceste informaţii să fie utilizate într-un mod care prejudiciază interesele Republicii Letonia,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă informaţiile sunt un secret oficial,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei ani şi de cel mult douăzeci de ani sau închisoarea pe viaţă, cu sau fără confiscarea bunurilor. *[13 decembrie 2012]*

Secţiunea 86. Punerea în primejdie a vieţii şi sănătăţii preşedintelui Republicii Letonia, ale unui membru al *Saeima*, ale unui membru al cabinetului şi ale altui funcţionar de stat

Comiterea unui atac la adresa preşedintelui Republicii Letonia, a unui membru al *Saeima*, a unui membru al Cabinetului sau a unui alt funcţionar de stat, propus sau numit de *Saeima* din Republica Letonia, în legătură cu activităţile lor guvernamentale în interesele Republicii Letonia, dacă punerea în primejdie a vieţii sau sănătăţii acestor persoane este asociată cu atacul,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cincisprezece ani, cu sau fără supraveghere de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani. *[13 decembrie 2012]*

Secţiunea 87. Punerea în primejdie a vieţii şi sănătăţii reprezentanţilor statelor străine

(1) Asaltul asupra liderului unui stat străin sau a guvernului său sau asupra unui alt reprezentant al unui stat străin, care a ajuns în mod oficial în Republica Letonia pentru activităţi oficiale, în cazul în care asaltul este asociat cu punerea în primejdie a vieţii sau sănătăţii acelei persoane, este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cincisprezece ani, cu sau fără supraveghere de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă acestea au avut consecinţe grave pentru Republica Letonia,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin cinci ani şi de cel mult douăzeci de ani, cu sau fără supraveghere, de către serviciul de probaţiune, pentru cel mult trei ani.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 88. Terorism

(1) Utilizarea de explozibil, foc, arme de distrugere în masă nucleare, chimice, biologice, bacteriologice, toxice sau alte arme de distrugere în masă, de otrăvire în masă, răspândeşte epidemii şi boli epizootice, răpirea de persoane, luarea de ostatici, deturnarea mijloacelor de transport aeriene, terestre sau maritime sau săvârşeşte alte activităţi, dacă acestea au fost comise pentru intimidarea locuitorilor sau cu scopul de a determina statul, instituţiile statului sau organizaţiile internaţionale să întreprindă orice acţiune sau să se

abţină de la acestea sau în scopul de a prejudicia statul sau locuitorii săi sau interesele organizaţiilor internaţionale (terorism),

este sancţionată cu o pedeapsă cu închisoare pe viaţă sau pedeapsa privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin opt ani şi de cel mult douăzeci de ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru cel mult trei ani.

(2) Distrugerea sau deteriorarea de obiecte fizice, sisteme de prelucrare automată de date, reţele electronice, precum şi alte obiecte aflate pe teritoriul sau pe platoul continental al statului, în cazul în care activităţile respective sunt comise în scopul prevăzut la primul paragraf al prezentei secţiuni,

este sancţionată cu o pedeapsă cu închisoare pe viaţă sau pedeapsa privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin opt ani şi de cel mult douăzeci de ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru cel mult trei ani.

(3) Săvârşirea faptelor prevăzute la primul sau al doilea paragraf din prezenta secţiune, în cazul în care acestea sunt comise de un grup de persoane, pe baza unei înţelegeri prealabile (un grup terorist),

este sancţionată cu o pedeapsă cu închisoare pe viaţă sau pedeapsa privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin zece ani şi de cel mult douăzeci de ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru cel mult trei ani.

(4) Înfiinţarea unui grup terorist,

este sancţionată cu o pedeapsă cu închisoare pe viaţă sau pedeapsa privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin cincisprezece ani şi de cel mult douăzeci de ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru cel mult trei ani.

[18 mai 2000; 8 decembrie 2005; 13 decembrie 2007/2; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 88[1]. Finanţarea terorismului

(1) Colectarea directă sau indirectă sau transferul oricărui tip de fonduri sau alte bunuri, în scopul utilizării lor sau ştiind că vor fi utilizate, integral sau parţial, la săvârşirea unuia sau mai multor acte de terorism sau că vor fi transferate pentru a fi puse la dispoziţia grupărilor teroriste sau a teroriştilor care acţionează individual (finanţarea terorismului), este sancţionată cu o pedeapsă cu închisoare pe viaţă sau pedeapsa privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin opt ani şi de cel mult douăzeci de ani, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(2) Finanţarea terorismului, dacă fapta a fost săvârşită de un grup de persoane, pe baza unei înţelegeri prealabile, sau a fost comisă la scară largă,

este sancţionată cu o pedeapsă cu închisoare pe viaţă sau pedeapsa privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin cincisprezece ani şi de cel mult douăzeci de ani, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[28 aprilie 2005; 13 decembrie 2007/2; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 88[2]. Instigarea la terorism şi ameninţarea teroristă

Instigarea publică la terorism sau ameninţarea cu comiterea unui act de terorism, dacă există un temei pentru a considera că acesta poate fi comis,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult opt ani, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru cel mult trei ani. *[13 decembrie 2007/2; 13 decembrie 2012]*

Secţiunea 88[3]. Recrutarea şi instruirea persoanelor pentru comiterea actelor de terorism

Recrutarea şi instruirea unor persoane în scopul comiterii de acte de terorism,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru cel mult trei ani.

[13 decembrie 2007/2; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 89. Sabotajul

Acţiunea sau omisiunea de a acţiona în vederea distrugerii activităţilor sistemului financiar, industrial, de transport, agricol, comercial sau a altor sectoare economice sau a unor instituţii sau organizaţii, în scopul de a vătăma interesele Republicii Letonia,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin de cinci ani şi de cel mult doisprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 89[1]. Organizaţia criminală

(1) Înfiinţarea unei organizaţii criminale (asociere), în a cărei componenţă sunt cel puţin cinci persoane, în scopul comiterii de crime împotriva umanităţii sau păcii, de crime de război, de genocid sau de crime deosebit de grave împotriva statului, precum şi participarea la o astfel de organizaţie sau la un grup organizat ce face parte dintr-o astfel de organizaţie sau la o altă formaţiune infracţională,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin opt ani şi de cel mult şaptesprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru cel mult trei ani.

(2) Conducerea unei organizaţii criminale sau participarea la săvârşirea infracţiunilor prevăzute în primul paragraf al acestei secţiuni, de către o astfel de organizaţie,

este sancţionată cu o pedeapsă cu închisoare pe viaţă sau pedeapsa privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin zece ani şi de cel mult douăzeci de

ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru cel mult trei ani.

[25 aprilie 2002; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 90. Împiedicarea exercitării dreptului de vot, a dreptului la iniţiativă legislativă, la iniţierea referendumurilor naţionale şi la sprijinirea iniţiativei cetăţenilor europeni

(1) Împiedicarea voluntară a exercitării dreptului de a participa în mod liber la colectarea de semnături organizată în conformitate cu legislaţia Republicii Letonia, în scopul unei iniţiative legislative sau a organizării unui referendum naţional sau pentru sprijinirea unei iniţiative a cetăţenilor europeni, prin utilizarea violenţei, fraudei, ameninţărilor, mitei sau a altor mijloace ilegale,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Împiedicarea voluntară a dreptului de alegere liberă a membrilor parlamentului, de a fi liber ales, sau de participa liber la un referendum naţional organizat în conformitate cu legislaţia din Republica Letonia, prin recurgerea la violenţă, fraudă, ameninţări, mită sau alte mijloace ilegale,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 91. Difuzarea de informaţii false privind candidaţii la *Saeima*

[12 iunie 2002]

Secţiunea 92. Falsificarea listelor de semnături, a documentelor referitoare la alegeri şi la referendumurile naţionale, numărarea greşită a voturilor şi încălcarea dreptului la vot secret

Falsificarea listelor de semnături pentru deschiderea alegerilor sau a referendumului naţional sau pentru sprijinirea unei iniţiative cetăţeneşti europene sau falsificarea documentelor alegerilor sau ale referendumului naţional sau numărarea greşită a voturilor, precum şi încălcarea cu intenţie a dreptului de vot secret, atunci când este comisă de către un funcţionar de stat sau de un membru al comisiei electorale,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu privarea de dreptul de a ocupa o anumită funcţie pentru un mandat de cel mult cinci ani.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 93. Profanarea însemnelor statului

Tăierea, smulgerea, ruperea sau distrugerea stemei sau steagului național al Letoniei sau o altă profanare a acestor însemne ale statului sau profanarea publică a imnului național al Letoniei,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 94. Divulgarea voluntară a secretelor de stat

Divulgarea în mod voluntar a unui secret oficial, în cazul în care fapta este săvârșită de o persoană care a fost avertizată cu privire la obligația de a nu divulga secretul oficial, iar fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spionaj,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pe o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu privarea de dreptul de a se angaja într-o muncă specifică sau de a deține o anumită funcție pentru un mandat de cel mult cinci ani.

[21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 95. Divulgarea secretelor oficiale din culpă

Divulgarea, din culpă, a secretelor oficiale, în cazul în care persoana a fost avertizată cu privire la obligația de a nu divulga secretul oficial sau pierderea unui obiect reprezentând un secret oficial, în cazul în care fapta este comisă de persoana căreia i-a fost încredințat obiectul și dacă sunt produse daune substanțiale,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau privarea de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

CAPITOLUL XI
Infracțiuni împotriva mediului înconjurător

Secțiunea 96. Încălcarea dispozițiilor cu privire la gestionarea și utilizarea solului și subsolului, apelor și pădurilor

Încălcarea dispozițiilor privind gestionarea și utilizarea solului și subsolului, pădurilor și apelor, în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanțial mediului înconjurător, sănătății umane, bunurilor sau intereselor economice,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 97. Încălcarea dispozițiilor privind utilizarea resurselor naturale ale mării

(1) *[21 octombrie 2010]*

(2) Încălcarea dispozițiilor privind explorarea sau exploatarea resurselor naturale aflate în marea teritorială, platforma continentală sau zona economică exclusivă a Republicii Letonia, în cazul în care este cauzat un prejudiciu substanțial mării sau zonei de coastă sau alte daune substanțiale,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 98. Încălcarea dispozițiilor privind circulația substanțelor radioactive și chimice

(1) *[21 octombrie 2010]*

(2) Încălcarea dispozițiilor privind producerea, obținerea, circulația, stocarea, prelucrarea sau utilizarea de substanțe radioactive sau de alte surse de radiații ionizante sau biologice periculoase, bacteriologice, toxice, care diminuează stratul de ozon, de substanțe sau de amestecuri chimice sau de alte substanțe sau materiale periculoase, de preparate sau de viruși, în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanțial mediului înconjurător, sănătății umane sau bunurilor ori intereselor economice,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(3) Încălcarea dispozițiilor menționate în al doilea paragraf al prezentei secțiuni, în cazul în care s-au produs consecințe grave sau dacă fapta a fost comisă în cadrul unui grup organizat,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult opt ani, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[12 februarie 2004; 12 octombrie 2006; 13 decembrie 2007/2; 21 octombrie 2010; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 99. Încălcarea dispozițiilor privind gestionarea deșeurilor periculoase

[21 octombrie 2010]

(1) *[21 octombrie 2010]*

(2) Încălcarea dispozițiilor privind colectarea, depozitarea, reîncărcarea, transportul, prelucrarea, regenerarea sau îngroparea deșeurilor periculoase, în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanțial mediului înconjurător, sănătății umane sau bunurilor ori intereselor economice,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Importul de deşeuri periculoase pe teritoriul Letoniei sau tranzitul pe teritoriul Letoniei, încălcând dispoziţiile legale, dacă a fost astfel cauzat un prejudiciu substanţial mediului, sănătăţii umane sau bunurilor ori intereselor economice,

este sancţionat cu o pedeapsă privativă de libertate pe o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(4) Infracţiunea prevăzută în al doilea sau al treilea paragraf al prezentei secţiuni, dacă a fost săvârşită de un grup organizat,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult şapte ani, cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2007/2; 21 octombrie 2010; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 100. Îngroparea neautorizată de substanţe periculoase în apele şi în adâncimile Pământului

(1) Îngroparea în mod neautorizat de substanţe radioactive, inclusiv materiale nucleare, substanţe, produse, materiale sau deşeuri chimice periculoase în apele sau în adâncimile Pământului,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Îngroparea de arme nucleare, chimice, biologice, bacteriologice, toxice sau de altă natură, de distrugere în masă, în apele sau în adâncimile Pământului,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei ani şi de cel mult douăzeci de ani.

[18 mai 2000; 12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 101. Poluarea mării

(1) *[21 octombrie 2010]*

(2) Poluarea mării cu substanţe periculoase sau poluante, materiale sau deşeuri, dacă s-a produs astfel un prejudiciu semnificativ mediului sau bunurilor ori intereselor economice,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Poluarea mării cu alte materiale sau deşeuri poluante, nocive sau periculoase, dacă s-au cauzat consecinţe grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani.

[13 decembrie 2007/2; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 102. Poluarea şi murdărirea Pământului, pădurilor şi apelor

(1) *[21 octombrie 2010]*

(2) Poluarea cu substanţe periculoase sau cu alte substanţe, materiale sau deşeuri poluante, murdărind sau provocând un prejudiciu de orice fel pământului, pădurilor sau apelor interioare (de suprafaţă sau subterane), în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanţial mediului înconjurător, bunurilor sau intereselor economice,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Poluarea cu substanţe periculoase sau alte substanţe, materiale sau deşeuri poluante, murdărind sau provocând un prejudiciu de orice fel pământului, pădurilor sau apelor interioare (de suprafaţă sau subterane), în cazul în care au fost astfel cauzate consecinţe grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2007/2; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 103. Poluarea aerului din atmosferă

(1) *[21 octombrie 2010]*

(2) Poluarea prin murdărirea, alterarea fizică sau într-un alt mod vătămător a aerului din atmosferă, depăşind standardele stabilite sau încălcând dispoziţiile legale, dacă a fost cauzat un prejudiciu substanţial mediului, sănătăţii umane sau proprietăţii ori intereselor economice,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 104. Exploatarea unor instalaţii neechipate cu structuri de tratament

Exploatarea de instalaţii industriale, agricole, municipale sau de altă natură, în cazul în care nu sunt echipate cu structurile şi sistemele necesare pentru tratarea şi colectarea substanţelor periculoase şi a prafului sau dacă se află într-o condiţie care nu este adecvată pentru funcţionare, în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanţial mediului înconjurător, sănătăţii umane sau bunurilor ori intereselor economice,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 105. Neluarea măsurilor pentru eliminarea poluării mediului

Neluarea măsurilor sau luarea în mod greşit a măsurilor necesare, incluse în atribuţiile persoanelor, în ceea ce priveşte corectarea poluării şi prevenirea altor efecte negative asupra mediului, sau care nu anunţă dacă au rezultat daune,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 106. Ascunderea informaţiilor referitoare la poluarea mediului

(1) Neraportarea poluării apelor maritime sau a altor daune produse de vehicule sau structuri, de către o persoană care avea obligaţia să raporteze aceste fapte,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Ascunderea în mod intenţionat sau denaturarea datelor referitoare la nivelul de poluare a mediului, dacă este comisă de o persoană ale cărei atribuţii includ furnizarea unor astfel de date, în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanţial mediului înconjurător, sănătăţii umane sau bunurilor ori intereselor economice,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 107. Incendierea pădurilor

(1) Incendierea în mod voluntar a unei păduri

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii, sau amenda, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanţial,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(3) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă din cauza neglijenţei făptuitorului s-a produs decesul unei fiinţe umane sau au fost cauzate alte consecinţe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult opt ani, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 108. Distrugerea din culpă a unei păduri

(1) Distrugerea sau deteriorarea din culpă a unei secțiuni de pădure, prin manipularea neglijentă a incendiului sau în alt mod, în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanțial,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau privarea de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea aceloraşi fapte, dacă s-a cauzat prin acestea pierderea de vieți omenești sau alte consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 109. Tăierea arbitrară şi distrugerea arborilor

(1) Tăierea arbitrară de arbori dintr-o pădure aparținând altei persoane sau de pe o parcelă de teren a altei persoane,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau privarea de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Tăierea arbitrară, distrugerea sau deteriorarea arborilor de pe un teritoriu special protejat, o micro-rezervă, un parc, o piață publică, o alee sau o altă zonă de protecție a mediului şi a resurselor naturale,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(3) Tăierea arbitrară, distrugerea sau deteriorarea arborilor, cauzând daune substanțiale prin aceste acțiuni sau dacă astfel de acțiuni au fost comise de un grup organizat,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2007/2; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 110. Pescuitul arbitrar şi obținerea de animale acvatice

(1) *[21 octombrie 2010]*

(2) Prinderea de pește sau obținerea în orice alt mod de pește sau animale acvatice fără autorizația corespunzătoare sau în timpul perioadei de prohibiție

sau în zone cu acces restricţionat sau prin folosirea de unelte sau metode interzise (obţinere arbitrară), dacă fapta este săvârşită într-o arie naturală protejată sau dacă a fost cauzat un prejudiciu substanţial,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau privarea de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Obţinerea arbitrară de peşte sau animale acvatice, prin utilizarea curentului electric, a substanţelor explozive, a substanţelor otrăvitoare sau a altor mijloace sau metode periculoase, în general,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[25 aprilie 2002; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 111. Fabricarea ilegală, achiziţionarea, depozitarea, vânzarea, transportul şi transmiterea de echipamente pentru pescuit electric

Fabricarea ilegală, achiziţionarea, depozitarea, vânzarea, transportul sau transmiterea de echipament pentru pescuit electric,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau privarea de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 112. Vânătoarea ilegală

(1) *[21 octombrie 2010]*

(2) Vânătoarea ilegală, dacă fapta a fost săvârşită de un grup de persoane în temeiul acordului prealabil sau într-un teritoriu cu natură special protejată sau în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanţial,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau privarea de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Utilizarea de mijloace, metode, unelte sau tehnici de vânătoare în general interzise şi periculoase,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau

privarea temporară de libertate, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[18 decembrie 2003; 12 februarie 2004; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 113. Explozii şi alte acte comise cu încălcarea dispoziţiilor generale pentru protecţia animalelor

Provocarea de explozii, efectuarea de amenajamente ale terenului, prelucrarea lemnului sau întreprinderea oricăror alte acţiuni care încalcă dispoziţiile privind protecţia animalelor, dacă prin astfel de acţiuni se aduc prejudicii substanţiale resurselor de peşte, păsărilor sau altor animale sălbatice,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 114. Distrugerea şi deteriorarea zonelor speciale de protecţie

Distrugerea sau deteriorarea teritoriilor cu natură special protejată, în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanţial,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 115. Distrugerea şi deteriorarea animalelor şi plantelor special protejate

Distrugerea sau vătămarea animalelor sau plantelor special protejate, a ciupercilor sau a lichenilor ori a habitatului acestora sau distrugerea sau deteriorarea biotopurilor special protejate, în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanţial,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 115[1]. Încălcarea dispoziţiilor privind comercializarea specimenelor de animale sălbatice şi a speciilor de plante pe cale de dispariţie

Încălcarea dispoziţiile privind comercializarea de specimene de animale sălbatice pe cale de dispariţie sau de specii de plante sau de părţi sau produse derivate, în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanţial,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau privarea de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda. *[21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]*

CAPITOLUL XII
Omuciderea

Secţiunea 116. Omorul

Uciderea intenţionată şi fără a avea acest drept legal (omorul), a unei alte persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă cu închisoare pe viaţă sau pedeapsa privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin cinci ani şi de cel mult cincisprezece ani, cu supravegherea de către poliţie, pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 117. Omorul comis în circumstanţe agravante

Săvârşirea omorului, în următoarele circumstanţe:

1) asupra unei femei, autorul ştiind ca aceasta este însărcinată;

2) asupra unei persoane, autorul ştiind că aceasta este lipsită de apărare;

3) într-un mod care pune în pericol viaţa mai multor persoane;

4) prin cruzimi deosebite;

5) cadavrul este pângărit ulterior;

6) împreună cu jefuirea victimei;

7) împreună cu violarea victimei;

8) pentru a ascunde o altă infracţiune sau pentru a facilita săvârşirea acesteia;

9) în scopul dobândirii de bunuri;

10) de către un grup de persoane;

11) de către o persoană care a fost plasată în arest preventiv sau în închisoare;

12) asupra unui minor,

este sancţionată cu o pedeapsă cu închisoare pe viaţă sau pedeapsa privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin zece ani şi de cel mult douăzeci de ani şi supravegherea de către serviciul de probaţiune, pentru o perioadă de cel mult trei ani, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[18 mai 2000; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 118. Omor comis în circumstanţe agravante deosebite

Săvârşirea omorului, în următoarele circumstanţe:

1) ca urmare a faptului că victima sau o rudă de-a ei, şi-a îndeplinit o sarcină oficială sau profesională sau a participat la prevenirea sau întreruperea unei infracţiuni ori a unei alte fapte ilegale sau care a depus mărturie în instanţă sau în cadrul unei proceduri premergătoare procesului;

2) au fost ucise două sau mai multe persoane;

3) *[13 decembrie 2012]*;

4) este comis de o persoană care execută o pedeapsă cu închisoare pe viaţă;

5) a fost comis în cadrul unui grup organizat,

este sancţionată cu o pedeapsă cu închisoare pe viaţă sau pedeapsa privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin cincisprezece ani şi de cel mult douăzeci de ani şi supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[13 decembrie 2007/2; 8 iulie 2011; 1 decembrie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 119. Uciderea unui nou-născut

Mama care îşi ucide propriul copil în timpul naşterii sau imediat după naşterea sa, fiind sub influenţa unor tulburări fiziologice sau mentale rezultate din naştere,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 120. Omorul comis într-o stare de agitație psihică extremă

Comiterea omorului de către o persoană aflată într-o stare bruscă de agitație psihică extremă, rezultată din violența sau insulta gravă adusă demnității sale de către victimă,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau privarea de libertate temporară sau munca în folosul comunității.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 121. Omorul comis peste limitele legitimei apărări necesare

Comiterea omorului ca urmare a depășirii limitelor legitimei apărări necesare,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani, privarea de libertate temporară sau munca în folosul comunității.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 122. Omorul comis cu încălcarea dispozițiilor privind arestarea unei persoane

(1) Comiterea omorului prin încălcarea dispozițiilor privind arestarea unei persoane,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani, privarea de libertate temporară sau munca în folosul comunității.

(2) Persoana care comite aceeași faptă, în cazul în care aceasta este un funcționar de stat,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 123. Omuciderea din culpă

(1) Omuciderea ilegală, din culpă,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității.

(2) Omuciderea ilegală, din culpă, în cazul în care două sau mai multe persoane au fost ucise sau omuciderea a fost comisă prin utilizarea de arme de foc sau substanțe explozive sau, în general, în alt mod periculos,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau privarea de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 124. Înlesnirea sinuciderii

(1) Înlesnirea sinuciderii sau a tentativei de sinucidere a altei persoane, prin supunerea acesteia la tratamente extrem de crude sau prin înjosirea sistematică a demnităţii acesteia, în cazul în care această persoană nu a fost în dependenţă financiară sau de altă natură faţă de autorul infracţiunii,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii.

(2) Săvârşirea aceloraşi acte cu privire la o persoană care s-a aflat în stare de dependenţă financiară sau de altă natură faţă de autorul infracţiunii,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[13 decembrie 2012]

CAPITOLUL XIII
Infracţiuni împotriva sănătăţii persoanei

Secţiunea 125. Vătămarea corporală gravă intenţionată

(1) Comiterea cu intenţie a unor acte de violenţă, prin care s-a pus în pericol viaţa sau s-a cauzat pierderea vederii, auzului sau a altor organe sau funcţii ale organelor sau alte tulburări psihice sau, în cazul în care a condus la pierderea generală a capacităţii de a lucra, în proporţie de cel puţin o treime, sau a cauzat întreruperea unei sarcini sau care s-a manifestat prin mutilări faciale ireparabile (vătămare corporală gravă),

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult şapte ani, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, în următoarele circumstanţe:

1) ca urmare a faptului că victima sau o rudă de-a ei, şi-a îndeplinit o sarcină oficială sau profesională sau a participat la prevenirea sau întreruperea unei infracţiuni ori a unei alte fapte ilegale sau care a depus mărturie în instanţă sau în cadrul unei proceduri premergătoare procesului;

2) împotriva a două sau mai multe persoane;

3) într-un mod care a pus în pericol viaţa sau sănătatea mai multor persoane;

4) prin chin sau tortură;

5) de un grup de persoane;

6) *[13 decembrie 2012]*;

7) de către o persoană care a fost plasată în arest preventiv sau într-o închisoare;

8) împotriva unei persoane lipsite de apărare,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin doi ani și de cel mult zece ani, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(3) Comiterea cu intenție a unor acte de violență gravă, care, ca urmare a neglijenței autorului, au cauzat decesul victimei sau care comite acte intenționate de violență gravă, dacă faptele au fost comise în cadrul unui grup organizat,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin trei ani și de cel mult cincisprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[13 decembrie 2012]

[13 decembrie 2007/2; 30 octombrie 2008; 21 mai 2009; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 126. Vătămarea corporală moderată intenționată

(1) Comiterea cu intenție de acte de violență care pun în pericol viața și nu au avut consecințele prevăzute la secțiunea 125 a prezentei legi, dar au dus la tulburări de sănătate permanente sau la pierderea generală a capacității de a lucra într-o măsură mai mică de o treime (vătămare corporală moderată),

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Comiterea aceloraşi fapte, în următoarele circumstanțe:

1) ca urmare a faptului că victima sau o rudă de-a ei, și-a îndeplinit o sarcină oficială sau profesională sau a participat la prevenirea sau întreruperea unei infracțiuni ori a unei alte fapte ilegale sau care a depus mărturie în instanță sau în cadrul unei proceduri premergătoare procesului;

2) prin chin sau tortură;

3) de un grup de persoane;

4) *[13 decembrie 2012]*;

5) de către o persoană care a fost plasată în arest preventiv sau într-o închisoare;

6) împotriva unei persoane lipsite de apărare,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în

folosul comunității sau amenda, cu sau fără supraveghere de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[30 octombrie 2008; 21 mai 2009; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 127. Vătămarea corporală intenționată săvârșită într-o stare de agitație psihică extremă

Comiterea cu intenție de acte de violență corporală gravă sau moderată, în timp ce autorul se afla într-o stare bruscă de agitație psihică extremă, care a fost cauzată de violența sau de insulta gravă adusă demnității sale de către victimă,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 128. Vătămarea corporală intenționată săvârșită peste limitele legitimei apărări necesare

Comiterea cu intenție de acte de violență gravă sau moderată peste limitele legitimei autoapărări necesare, în cazul în care violența nu este săvârșită în scopul de a se proteja de o amenințare la adresa vieții sau de viol,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 129. Vătămarea corporală intenționată săvârșită cu încălcarea dispozițiilor privind arestarea unei persoane

(1) Comiterea cu intenție de acte de violență gravă sau moderată cu încălcarea dispozițiilor privind arestarea unei persoane

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea aceloraşi fapte, în cazul în care acestea sunt comise de un funcționar de stat,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 130. Vătămarea corporală ușoară intenționată

(1) *[21 octombrie 2010]*

(2) Comiterea cu intenție de acte de violență ușoară

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(3) Comiterea în mod regulat de loviri de natura torturii sau a oricărui tip de tortură, cu condiția ca aceste acte să nu fi avut consecințele prevăzute la secțiunile 125 și 126 din prezenta lege,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 131. Vătămarea corporală din culpă

Comiterea de acte de violență gravă sau moderată din culpă

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 132. Amenințarea cu omorul și cu vătămarea corporală gravă

Amenințarea cu săvârșirea infracțiunii de omor sau vătămare corporală gravă, dacă au existat motive întemeiate ale temerii că aceste amenințări ar putea fi săvârșite,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 133. Infecția cu virusul imunodeficienței umane și cu virusul hepatitei B și C

Infectarea, în cunoștință de cauză, a unei alte persoane cu virusul imunodeficienței umane sau cu virusul hepatitei B sau C,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[21 mai 2009; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 133[1]. Infectarea cu un agent periculos al unor boli infecțioase

Infectarea, cu intenție, a unei alte persoane cu un agent periculos al unor boli infecțioase, în cazul în care fapta are ca rezultat vătămarea corporală gravă sau a cauzat decesul victimei,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[21 mai 2009; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 134. Infectarea cu un agent al unor boli cu transmitere sexuală

(1) Infectarea, cu intenție, a unei alte persoane cu un agent al unei boli cu transmitere sexuală

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Infectarea, cu intenție, a unui minor cu un agent al unei boli cu transmitere sexuală

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 21 mai 2009; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 135. Efectuarea neautorizată a unui avort

(1) Efectuarea unui avort asupra unei femei însărcinate, de către o persoană autorizată să efectueze avorturi, în cazul în care avortul este efectuat în afara unui spital sau a altei instituții medicale sau în incinta unei instituții medicale, dar fără un temei juridic,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda, cu privarea de dreptul de a se angaja în practici de tratament medical pentru o perioadă de cel mult cinci ani.

(2) Efectuarea unui avort asupra unei femei însărcinate, în condiții neigienice, sau dacă avortul este efectuat de către o persoană care nu este autorizată să efectueze avorturi,

pedeapsa aplicabilă este privarea de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau privarea de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu privarea de dreptul de a se angaja în practici de tratament medical pentru o perioadă de cel mult cinci ani.

(3) *[13 decembrie 2012]*

(4) Efectuarea unui avort neautorizat asupra unei femei însărcinate, împotriva voinței acesteia sau în cazul în care efectuarea unui avort neautorizat a condus la decesul unei femei însărcinate sau la alte consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin trei ani și de cel mult doisprezece ani, cu privarea de dreptul de a se angaja în practici de tratament medical pentru o perioadă de cel mult zece ani.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 136. Obligarea de a se supune unui avort

Obligarea unei femei însărcinate să se supună unui avort, dacă aceasta a dus la efectuarea avortului,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 137. Tratamentul medical neautorizat

(1) Efectuarea unui tratament medical neautorizat, dacă acesta a provocat tulburări de sănătate victimei,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Efectuarea unui tratament medical neautorizat, în cazul în care acesta a cauzat decesul sau vătămarea corporală gravă a victimei, din neglijența autorului infracțiunii,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult opt ani.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 138. Îndeplinirea necorespunzătoare a sarcinilor profesionale de către un practician medical

(1) Neîndeplinirea sarcinilor profesionale sau îndeplinirea acestora cu neglijență, de către un practician medical, în cazul în care fapta, ca urmare a neglijenței autorului, a cauzat vătămări corporale grave sau moderate victimei,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Comiterea aceleași infracțiuni, în cazul în care a avut ca rezultat infecția victimei cu virusul imunodeficienței umane sau cu virusul hepatitei B sau C sau a cauzat decesul victimei,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 29 mai 2009; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 139. Îndepărtarea ilegală de țesuturi și organe din corpul unei ființe umane

(1) Îndepărtarea în mod ilegal de țesuturi sau organe din trupul unei ființe umane decedate în vederea utilizării lor în scopuri medicale, de către un medic,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu privarea de dreptul de a se angaja în practici de tratament medical pentru o perioadă de cel mult cinci ani.

(2) Îndepărtarea în mod ilegal de țesuturi sau organe din trupul unei ființe umane vii în vederea utilizării lor în scopuri medicale, de către un medic,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult șapte ani, cu privarea de dreptul de a se angaja în practici de tratament medical pentru o perioadă de cel mult cinci ani.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 140. Încălcarea dispozițiilor sanitare, de igienă și de protecție epidemiologică

Încălcarea dispozițiilor sanitare, de igienă și de protecție epidemiologică, în cazul în care prin aceasta este cauzată o epidemie,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 141. Lăsarea fără ajutor

(1) Neoferirea asistenţei necesare de prim ajutor unei fiinţe umane aflate într-o stare în care viaţa acesteia îi este pusă în pericol, în cazul în care autorul a ştiut că ar fi putut furniza o astfel de asistenţă, fără a se pune în pericol grav pe sine sau pe alte persoane şi în cazul în care lipsa asistenţei a dus la moartea unei fiinţe umane sau la alte consecinţe grave,

este sancţionată cu o pedeapsă cu munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Lăsarea fără ajutor, cu intenţie, a unei persoane care se află într-o stare în care îi este periclitată viaţa sau sănătatea şi care nu este în măsură să se salveze datorită tinereţii, bătrâneţii, bolii sau slăbiciunii sale, în cazul în care autorul nu a fost în măsură să ofere asistenţă victimei deşi avea obligaţia de a avea grijă de aceasta sau autorul a pus în pericol viaţa persoanei respective,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 142. Neacordarea de asistenţă victimelor pe mare

(1) Persoana care, în calitate de căpitan al unei nave, nu se îndreaptă către locul unei catastrofe ce a avut loc pe mare, în cazul în care se primesc informaţii că este necesară asistenţa,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Neacordarea de ajutor persoanelor aflate în pericol de moarte pe mare sau pe altă cale navigabilă, dacă acest ajutor ar fi putut fi acordat fără a pune în primejdie nava, echipajul şi pasagerii, dacă fapta este comisă de căpitanul unei nave

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau o pedeapsă privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL XIV
Infracțiuni împotriva drepturilor şi libertăților fundamentale ale unei persoane

Secțiunea 143. Încălcarea inviolabilității apartamentului unei persoane

(1) Intrarea în mod ilegal într-un apartament împotriva voinței unei persoane ce îşi are reşedința în apartamentul respectiv

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârşirea aceleiaşi fapte folosind violența, amenințarea, prin fraudă sau însuşirea unei calități oficiale

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau privarea de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 144. Încălcarea confidențialității corespondenței, a informațiilor sub formă de transmisiuni printr-o rețea de telecomunicații şi a altui tip de informații

(1) Încălcarea intenționată a confidențialității corespondenței personale, a informațiilor sub formă de transmisii printr-o rețea de telecomunicații, precum şi a confidențialității informațiilor şi programelor prevăzute pentru utilizare în legătură cu prelucrarea datelor electronice,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau privarea de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârşirea aceleiaşi fapte, dacă aceste acte sunt comise în scopul dobândirii de bunuri,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[20 aprilie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 145. Activități ilegale ce implică folosirea datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice

(1) Săvârşirea de activități ilegale ce implică folosirea datelor cu caracter personal ale unei persoane fizice, în cazul în care prin fapte s-au cauzat daune substanțiale,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârşirea de activități ilegale ce implică folosirea datelor cu caracter personal ale unei persoane fizice, în cazul în care faptele au fost săvârşite de

către un administrator sau un operator de prelucrare a datelor cu caracter personal în scopul răzbunării, al dobândirii de bunuri sau în scop de şantaj,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Influenţarea unui administrator sau a unui operator de prelucrare a datelor cu caracter personal sau a persoanei vizate, prin recurgerea la violenţă sau ameninţări sau prin utilizarea încrederii cu rea-credinţă sau prin înşelăciune, în scopul efectuării activităţilor ilegale ce implică folosirea datelor cu caracter personal ale unei persoane fizice,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[10 septembrie 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 146. Încălcarea dispoziţiilor privind protecţia muncii

(1) Încălcarea cerinţelor prevăzute în actele normative care reglementează protecţia muncii sau securitatea tehnică, în cazul în care fapta este comisă de directorul unei întreprinderi (societate), al unei instituţii sau al unei organizaţii sau de altă persoană responsabilă pentru respectarea acestora, în situaţia în care o astfel de faptă a cauzat vătămări corporale ce au afectat sănătatea sau au dus la pierderea permanentă a capacităţii de muncă,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceleiaşi infracţiuni, în cazul în care prin faptă s-a cauzat decesul unei persoane sau vătămarea corporală gravă a mai multor persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 147. Încălcarea drepturilor inventatorilor şi designerilor

(1) Divulgarea în mod intenţionat a unei invenţie sau a unui design fără consimţământul proprietarului, inventatorului, designerului sau succesorilor în drepturi, înainte de dezvăluirea invenţiei sau design-ului de către persoana în cauză sau înainte ca dezvăluirea să fie făcută cu consimţământul persoanelor în cauză şi însuşirea calităţii de autor sau constrângerea persoanelor îndreptăţite să accepte drept de autor comun asupra unei invenţii sau asupra unui design,

este sancţionată cu o pedeapsă cu munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Încercarea de a determina o persoană prin constrângere, violenţă, ameninţări cu violenţa sau şantaj, să renunţe la calitatea de autor al unei invenţii sau al unui design sau să accepte drept de autor comun,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[17 octombrie 2002; 12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 148. Încălcarea drepturilor de autor și a drepturilor conexe

(1) Încălcarea drepturilor de autor sau a drepturilor conexe acestora, în cazul în care prin aceasta s-au cauzat daune substanțiale drepturilor și intereselor protejate prin lege ale unei persoane,

pedeapsa aplicabilă este privarea de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau privarea de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Infracțiunea prevăzută la primul paragraf al prezentei secțiuni, dacă a fost săvârșită de un grup de persoane pe baza unei înțelegeri prealabile,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(3) Încălcarea drepturilor de autor sau a drepturilor conexe, dacă fapta este comisă la scară largă sau de un grup organizat sau prin constrângere, violență, amenințări sau șantaj, în scopul renunțării la drepturile de autor sau prin constrângerea la acceptarea drepturilor comune de autor, dacă este săvârșită prin violență, amenințări sau șantaj,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult șase ani, cu privarea de dreptul de a se angaja în anumite locuri de muncă pentru o durată de cel mult cinci ani, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[21 octombrie 2010; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 149. Actele ilegale având ca obiect drepturile de autor și drepturile conexe

[21 octombrie 2010]

Secțiunea 149[1]. Încălcarea interdicțiilor de discriminare

(1) *[13 decembrie 2012]*

(2) Discriminarea pe baza originii rasiale sau etnice sau încălcarea altor interdicții privind discriminarea, în cazul în care astfel de acte produc un prejudiciu substanțial sau dacă implică violența, frauda sau amenințarea, ori sunt comise de un grup de persoane, de un funcționar de stat sau de un angajat al unei întreprinderi (societăți) sau organizații, sau dacă sunt săvârșite prin intermediul unui sistem de prelucrare automată a datelor,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[21 iunie 2007; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 150. Incitarea la ură religioasă

(1) Profanarea credințelor religioase ale altor persoane sau incitarea la ură în legătură cu manifestările unor astfel de persoane față de religie sau față de ateism

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Comiterea aceleiași fapte, dacă sunt cauzate prejudicii substanțiale sau fapta este asociată cu violența, frauda sau amenințările sau dacă este comisă de un grup de persoane sau de un funcționar de stat sau de un angajat al unei întreprinderi (societate) sau organizații sau dacă aceasta a fost săvârșită prin utilizarea de sisteme de prelucrare automată a datelor,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[21 iunie 2007; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 151. Interferența cu ritualurile religioase

[13 decembrie 2012]

CAPITOLUL XV
Infracțiuni împotriva libertății, onoarei și demnității personale

Secțiunea 152. Privarea ilegală de libertate

(1) Privarea ilegală a unei persoane de posibilitatea de a stabili în mod liber locul în care se poate afla (privarea ilegală de libertate), dacă nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni comise de către un funcționar de stat,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea acelorași fapte, dacă faptele sunt săvârșite într-un mod care pune în pericol viața, sănătatea sau integritatea corporală a victimei sau dacă implică cauzarea de suferințe fizice asupra acesteia sau au continuat timp de mai mult de o săptămână sau au fost comise în mod repetat sau au fost comise de un grup de persoane pe baza unei înțelegeri prealabile,

pedeapsa aplicabilă este privarea de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității, sau amenda, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(3) Privarea ilegală de libertate, în cazul în care a avut consecințe grave sau dacă a fost comisă de un grup organizat,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult șapte ani, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2007; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 153. Răpirea

(1) Sechestrarea, unei persoane prin violență sau amenințări sau răpirea unei persoane, prin fraudă sau folosindu-se de starea de neajutorare a acesteia (răpirea),

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) Săvârșirea aceloraşi fapte, în mod repetat, precum şi în cazul răpirii unui minor care nu a împlinit 14 ani

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult şapte ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(3) Răpirea unei persoane, dacă a avut consecințe grave sau dacă a fost comisă asupra unui minor sau dacă a fost săvârşită de un grup organizat,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin trei ani şi de cel mult doisprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[13 decembrie 2007/2; 30 octombrie 2008; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 154. Luarea de ostatici

(1) Sechestrarea sau reținerea unei persoane ca ostatic, dacă acest act este asociat cu amenințări de omor, vătămare corporală sau reținerea acestei persoane în scopul de a constrânge o persoană fizică sau juridică sau un grup de persoane să acționeze sau să se abțină de la o acțiune, solicitând acest lucru ca o condiție pentru eliberarea ostaticilor,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin doi ani şi de cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, în cazul în care actele au fost comise împotriva unui minor sau au fost comise de un grup de persoane pe baza unei înțelegeri prealabile,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin trei ani şi de cel mult doisprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(3) Săvârşirea actelor prevăzute la primul paragraf al prezentei secțiuni, în cazul în care au avut consecințe grave sau au fost comise împotriva unui minor care nu a împlinit 14 ani sau au fost comise de un grup organizat,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin cinci ani şi de cel mult cincisprezece ani, cu sau fără confiscarea

bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[8 decembrie 2005; 13 decembrie 2007/2; 8 iulie 2011; La 13 decembrie 2012]

Secţiunea 154[1]. Traficul de fiinţe umane

(1) Traficul de fiinţe umane,

este sancţionat cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult opt ani, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(2) Traficul de fiinţe umane, dacă acesta a fost săvârşit împotriva unui minor sau dacă fapta a fost săvârşită de un grup de persoane pe baza unei înţelegeri prealabile,

este sancţionat cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei ani şi de cel mult doisprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(3) Traficul de fiinţe umane, în cazul în care prin acesta s-a pus în pericol viaţa victimei sau a avut consecinţe grave sau a fost comis cu cruzime sau împotriva unei persoane care nu a împlinit 14 ani sau a fost săvârşit de un grup organizat,

este sancţionat cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin cinci ani şi de cel mult cincisprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[25 aprilie 2002; 16 decembrie 2004; 13 decembrie 2007/2; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012; 14 martie 2013]

Secţiunea 154[2]. Aria de cuprindere a traficului de fiinţe umane

(1) Traficul de fiinţe umane constă în recrutarea, transportul, transferul, ascunderea, cazarea sau primirea de persoane în vederea exploatării, săvârşit prin recurgerea la violenţă sau ameninţări sau prin înşelăciune sau profitând de dependenţa persoanei faţă de autor sau de starea acesteia de neajutorare sau prin acordarea sau obţinerea de beneficii materiale sau de altă natură, de care victima este dependentă, în schimbul obţinerii consimţământului acestei persoane.

(2) Recrutarea, transportul, transferul, adăpostirea sau primirea unui minor în vederea exploatării reprezintă de asemenea trafic de fiinţe umane, chiar dacă nu se realizează prin utilizarea oricăruia dintre mijloacele menţionate la primul paragraf al prezentei secţiuni.

(3) În sensul prezentei secţiuni, exploatarea constă în implicarea unei persoane în prostituţie sau în alte forme de exploatare sexuală, constrângerea unei persoane la a presta muncă sau la a furniza servicii, deţinerea unei persoane în sclavie sau în alte forme similare (sclavia pentru datorii, robia sau transferul forţat în dependenţa faţă de o altă persoană) şi deţinerea unei

persoane în servitudine sau, de asemenea, îndepărtarea ilegală de țesuturi și organe de la o persoană.

[25 aprilie 2002; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 155. Internarea ilegală într-un spital de psihiatrie

Internarea ilegală a unei persoane într-un spital de psihiatrie, săvârșită cu intenție,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pentru o perioadă de cel mult cinci ani.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 156. *[19 noiembrie 2009]*

Secțiunea 157. Defăimarea

(1) Răspândirea în mod voluntar de neadevăruri, știind că sunt false și defăimătoare la adresa altei persoane, reproduse în format tipărit sau în orice alt mod scris, cât și oral, dacă aceasta a fost săvârșită în public (defăimare),

este sancționată cu o pedeapsă cu munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Defăimarea prin intermediul mass-media,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[12 iunie 2003; 12 februarie 2004; 19 noiembrie 2009; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 158. *[19 noiembrie 2009]*

CAPITOLUL XVI
Infracțiuni împotriva moralității și inviolabilității sexuale

Secțiunea 159. Violul

(1) Comiterea unui act sexual prin violență, amenințări sau profitând de starea de neputință a victimei (viol),

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin doi și de cel mult zece ani, cu supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) Comiterea unui viol în cazul în care acesta este comis de un grup de persoane sau este comis asupra unui minor,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin cinci ani și de cel mult cincisprezece ani, cu supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(3) Comiterea unui viol, dacă acesta are consecințe grave sau dacă este comis asupra unui minor care nu a împlinit 14 ani,

LV

este sancţionată cu o pedeapsă cu închisoare pe viaţă sau pedeapsa privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin zece ani şi de cel mult douăzeci de ani, cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[13 decembrie 2007/2; 21 mai 2009; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 160. Obţinerea satisfacţiei sexuale prin violenţă

(1) Obţinerea satisfacţiei sexuale prin pederastie sau lesbianism sau alte acte sexuale nefireşti de satisfacere sexuală, în cazul în care aceste acte au fost comise cu violenţă sau ameninţări sau profitând de starea de neajutorare a unei persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin doi ani şi de cel mult zece ani, cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă au fost comise asupra unui minor sau de către un grup de persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin cinci ani şi de cel mult cincisprezece ani, cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(3) Săvârşirea actelor prevăzute în primul sau la al doilea paragraf al prezentei secţiuni, dacă au avut consecinţe grave, precum şi dacă au fost comise asupra unui minor care nu a împlinit 14 ani,

este sancţionată cu o pedeapsă cu închisoare pe viaţă sau pedeapsa privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin zece ani şi de cel mult douăzeci de ani, cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[18 mai 2000; 13 decembrie 2007/2; 30 octombrie 2008; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 161. Actul sexual, pederastia şi lesbianismul cu o persoană care nu a împlinit vârsta de şaisprezece ani

Comiterea unui act sexual, pederastic, lesbian sau a altui acte sexual nefiresc de satisfacere sexuală cu o persoană care nu a împlinit încă vârsta de şaisprezece ani şi care se confruntă cu dificultăţi financiare sau se află într-o dependenţă faţă de autorul infracţiunii sau în cazul în care o astfel de infracţiune a fost săvârşită de o persoană care a împlinit vârsta majoratului,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau privarea de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[18 mai 2000; 21 mai 2009; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 162. Conducerea la depravare

(1) Depravarea unui minor, împotriva voinței acestuia sau dacă fapta a fost comisă de o persoană care a împlinit vârsta majoratului,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) Depravarea unui minor care nu împlinit 14 ani,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau privarea de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[18 mai 2000; 21 mai 2009; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 162[1]. Încurajarea implicării în acte sexuale

(1) Încurajarea unei persoane care nu a împlinit vârsta de șaisprezece ani să se implice în acte sexuale sau încurajarea unei astfel de persoane să se întâlnească cu intenția de a se implica în acte sexuale sau de a întreține un act sexual, indiferent de modul în care este exprimată încurajarea, în cazul în care aceasta a fost comisă de o persoană care a atins vârsta majoratului,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) *[13 decembrie 2012]*

[30 octombrie 2008; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 163. Încălcarea restricțiilor legale privind prostituția

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 163[1]. Înființarea, întreținerea, gestionarea și finanțarea unui bordel

Înființarea, întreținerea, gestionarea sau finanțarea unui bordel (locație ilegală destinată organizării și furnizării de servicii de prostituție),

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[21 mai 2009]

Secțiunea 164. Cooptarea unei persoane să se prostitueze și obligarea la practicarea prostituției

(1) Cooptarea unei persoane să se prostitueze,

Este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau privarea de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(2) Constrângerea unei alte persoane să practice sau să se implice în prostituţie, folosindu-se de încrederea ei, de buna-credinţă a acesteia sau prin înşelăciune sau profitând de dependenţa persoanei faţă de infractor sau de starea de neajutorare a acesteia,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(3) Săvârşirea faptelor prevăzute în primul şi în al doilea paragraf al prezentei secţiuni, dacă aceste acte au fost comise de un grup de persoane sau determinarea, implicarea sau constrângerea unui minor la a practica prostituţia sau punerea la dispoziţie a locaţiei necesare practicării prostituţiei de către un minor,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei ani şi de cel mult opt ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(4) Încurajarea, determinarea sau constrângerea unui minor care nu a împlinit 14 ani să practice prostituţia

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin cinci ani şi de cel mult doisprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(5) Săvârşirea actelor prevăzute în prezenta secţiune, în cazul în care acestea au fost săvârşite de un grup organizat,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin cinci ani şi de cel mult cincisprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[18 mai 2000; 12 februarie 2004; 21 mai 2009; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 165. Procurarea mijloacelor de existenţă prin prostituţie

(1) Persoana care profită, în scopul îmbogăţirii, de pe urma unei persoane ce practică prostituţia,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, în cazul în care actele au fost comise de un grup de persoane sau cu privire la minori,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult opt ani, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(3) Săvârșirea aceloraşi fapte, în cazul în care actele au fost comise de un grup organizat sau dacă au fost comise asupra unor minori care nu au împlinit 14 ani,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin cinci ani și de cel mult cincisprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[18 mai 2000; 13 decembrie 2007/2; 21 mai 2009; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 165[1]. Trimiterea unei persoane pentru exploatare sexuală

(1) Trimiterea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în vederea exploatării sexuale, și anume orice acțiune care facilitează circulația legală sau ilegală, tranzitul sau ședererea unei persoane, în acest scop, pe teritoriul unei țări sau al mai multor țări,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea aceloraşi fapte, dacă au fost comise în scopul îmbogățirii sau dacă au fost comise de un grup de persoane pe baza unei înțelegeri prealabile,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(3) Săvârșirea actelor prevăzute la primul și al doilea paragraf din prezenta secțiune, în cazul în care acestea au fost comise de un grup organizat,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin cinci ani și de cel mult cincisprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[18 mai 2000; 16 decembrie 2004; 13 decembrie 2007/2; 21 mai 2009; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 165[2]. *[21 mai 2009]*

Secțiunea 166. Încălcarea dispozițiilor privind importul, producția și distribuția de materiale pornografice sau erotice

(1) Încălcarea dispozițiilor privind importul, producția, distribuția, demonstrațiile publice, publicitatea sau scrierile pornografice, publicațiile tipărite, imaginile, filmele, înregistrările video și audio sau alte materiale pornografice, dacă a fost cauzat un prejudiciu substanțial,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Descărcarea de pe Internet, achiziţionarea, importul, producţia, demonstraţiile publice, publicitatea sau distribuţia unor astfel de materiale pornografice, care descriu abuzul sexual asupra copiilor, activităţi sexuale între persoane şi animale, necrofilia sau violenţa de natură erotică sau pornografică sau deţinerea unor astfel de materiale,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei an, sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(3) Implicarea sau folosirea minorilor în producţia (realizarea) de materiale erotice sau pornografice

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult şase ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(4) Implicarea sau folosirea minorilor care nu au împlinit 14 ani în producţia (realizarea) de materiale erotice sau pornografice

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei ani şi de cel mult doisprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(5) Săvârşirea actelor prevăzute la al treilea sau al patrulea paragraf din prezenta secţiune, în cazul în care acestea au fost comise de un grup organizat,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin cinci ani şi de cel mult cincisprezece ani, cu confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[18 mai 2000; 12 februarie 2004; 12 octombrie 2006; 21 iunie 2007; 13 decembrie 2007/2; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

CAPITOLUL XVII
Infracţiuni împotriva familiei şi minorilor

Secţiunea 167. Înlocuirea unui copil

(1) Înlocuirea unui nou-născut cu altul

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Înlocuirea unui nou-născut cu altul în scopul dobândirii de bunuri

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 168. Nerespectarea dispoziţiilor referitoare la dreptul de custodie asupra copiilor, dreptul la îngrijire şi dreptul la vizită

Nerespectarea, cu rea-credinţă, a dispoziţiilor pronunţate de către instanţă sau de către tribunalul pentru orfani, în ceea ce priveşte dreptul de custodie asupra copilului, dreptul la îngrijire sau dreptul la vizită, precum şi nerespectarea cu rea-credinţă sau întârzierea voită a aplicării unei hotărâri pronunţate de o instanţă stabilind înapoierea unui copil în ţara sa de reşedinţă,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[21 octombrie 2010; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 169. Divulgarea informaţiilor confidenţiale referitoare la adopţie

Divulgarea informaţiilor confidenţiale referitoare la adopţie, contrar voinţei persoanei care adoptă,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 169[1]. Actele ilegale în gestionarea adopţiilor

(1) Exprimarea consimţământului în vederea adoptării unui minor, în cazul în care acest consimţământ a fost dat de mama, tatăl sau tutorele minorului în scopul dobândirii de bunuri,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Solicitarea consimţământului pentru adoptarea unui minor de la mama, tatăl sau tutorele minorului, personal sau printr-un intermediar, prin folosirea violenţelor, ameninţărilor, prin fraudă, mită sau alte mijloace ilegale, precum şi intermedierea unor astfel de activităţi,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau privarea de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Săvârşirea faptelor prevăzute la al doilea paragraf al prezentei secţiuni, dacă au fost săvârşite de un grup de persoane pe baza unei înţelegeri prealabile,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[21 iunie 2007; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 170. Evitarea obligaţiei de a asigura întreţinerea

Evitarea, cu rea-credinţă, a obligaţiei de întreţinere şi îngrijire a părinţilor, bunicilor, copiilor, nepoţilor sau a altor persoane, în cazul în care o astfel de

obligaţie a fost dispusă printr-o hotărâre a unei instanţe sau o decizie a unui judecător,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 171. Abuzul de drepturi al unui tutore

Utilizarea unei tutele sau a unei curatele în detrimentul persoanelor care fac obiectul tutelei sau curatelei

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 172. Implicarea unui minor într-o infracţiune

Implicarea unui minor într-o infracţiune,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau privarea de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 173. Cauzarea stării de ebrietate unui minor, implicarea unui minor în utilizarea în scopuri non-medicale de medicamente terapeutice şi a altor mijloace care cauzează intoxicare

(1) *[13 decembrie 2012]*

(2) Cauzarea intenţionată a stării de ebrietate a unui minor sau implicarea unui minor în utilizarea în scopuri non-medicale de medicamente terapeutice sau de altă natură, cum sunt substanţele narcotice sau psihotrope care provoacă intoxicare, dacă fapta a fost comisă prin violenţă sau ameninţări,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau privarea de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 174. Cruzimea şi violenţa la adresa minorilor

(1) Aplicarea unor tratamente crude sau violente unui minor, dacă au fost provocate suferinţe fizice sau psihice minorului şi dacă au fost comise de către persoanele de care victima este dependentă din punct de vedere financiar sau în alt mod şi dacă prin acestea nu au fost cauzate consecinţele prevăzute la secţiunea 125 sau 126 din prezenta lege,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă acestea sunt comise asupra unui minor care nu a împlinit 14 ani,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[30 octombrie 2008; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

CAPITOLUL XVIII
Infracţiuni împotriva proprietăţii

Secţiunea 175. Furtul

(1) Furtul disimulat sau evident (furt) al bunurilor mobile ce aparţin unei alte persoane,

este sancţionat cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau privarea de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Furtul, dacă a fost săvârşit de un grup de persoane pe baza unei înţelegeri prealabile,

este sancţionat cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(3) Furtul, dacă acesta a fost săvârşit prin intrarea într-un apartament sau alt loc sau dacă a fost săvârşit într-un depozit, într-un sistem de conectare a depozitelor ori într-un mijloc de transport,

este sancţionat cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(4) Furtul, dacă acesta a fost săvârşit de un grup organizat, şi furtul de substanţe narcotice sau psihotrope cu acţiune puternică, sau de substanţe toxice ori radioactive sau explozibile, arme de foc sau muniţii,

este sancţionat cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin doi ani şi de cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[25 aprilie 2002; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 176. Tâlhăria

(1) Furtul de bunuri mobile ce aparţin unei alte persoane, asociat cu violenţa sau cu ameninţarea cu violenţa (tâlhăria),

este sancţionat cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul

LV

comunității sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) Tâlhăria, dacă a fost săvârșită de un grup de persoane în temeiul acordului prealabil sau dacă a fost săvârșită prin intrarea într-un apartament sau alt loc sau dacă a fost săvârșită într-un depozit, într-un sistem de conectare a depozitelor sau într-un mijloc de transport,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult opt ani, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(3) Tâlhăria, dacă este comisă la scară largă sau a fost comisă în grup organizat sau dacă tâlhăria a avut ca obiect obținerea de substanțe narcotice sau psihotrope cu acțiune puternică, de substanțe otrăvitoare sau substanțe radioactive ori explozive, de arme de foc sau muniții,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin trei ani și de cel mult doisprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(4) Tâlhăria, dacă a fost comisă cu arme de foc sau explozivi sau dacă este asociată cu vătămarea corporală gravă asupra victimei sau dacă au fost cauzate, alte consecințe grave

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin cinci ani și de cel mult cincisprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[25 aprilie 2002; 12 februarie 2004; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 177. Înșelăciunea

(1) Dobândirea unor bunuri ce aparțin altei persoane sau de drepturi asupra unor astfel de bunuri, prin folosirea, cu rea-credință, a încrederii acordate sau prin înșelăciune (fraudă),

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Înșelăciunea, dacă a fost comisă de un grup de persoane pe baza unei înțelegeri prealabile,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(3) Înșelăciunea, în cazul în care aceasta a fost comisă pe scară largă sau a fost săvârșită în grup organizat sau a fost comisă pentru dobândirea de substanțe stupefiante, psihotrope, substanțe otrăvitoare sau substanțe radioactive ori explozive, arme de foc sau muniții,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin doi ani și de cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2007/2; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 177[1]. Frauda informatică

(1) Introducerea voluntară de date false într-un sistem automatizat de prelucrare a datelor, în vederea influențării exploatării resurselor acestora (frauda informatică), în scopul dobândirii de bunuri ce aparțin unei alte persoane sau de drepturi asupra unor astfel de bunuri sau în scopul dobândirii de alte beneficii materiale,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Frauda informatică, în cazul în care aceasta a fost comisă de un grup de persoane pe baza unei înțelegeri prealabile,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(3) Frauda informatică, în cazul în care aceasta a fost comisă la scară largă sau dacă a fost săvârșită în grup organizat,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin doi ani și de cel mult zece ani sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[28 aprilie 2005; 13 decembrie 2007/2; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 178. Înșelăciunea privind asigurările

(1) Distrugerea, deteriorarea sau disimularea bunurilor proprii, în mod voluntar, în scopul de a obține suma asigurată

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau privarea de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Constrângerea sau determinarea altei persoane să distrugă, deterioreze sau să ascundă bunurile asigurate sau influențarea altei persoane în aceleași scopuri, dacă acestea au fost săvârșite de către proprietarul bunurilor în scopul de a obține suma asigurată,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(3) Comiterea actelor prevăzute la primul și al doilea paragraf al prezentei secțiuni, în cazul în care au fost săvârșite în scopul de a obține o sumă asigurată considerabilă,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 179. Delapidarea

(1) Însuşirea ilegală sau irosirea bunurilor altei persoane, dacă a fost săvârşită de o persoană căreia i s-au încredinţat astfel de bunuri sau în sarcina căreia au fost plasate bunurile spre păstrare (delapidare),

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau privarea de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(2) Delapidarea, în cazul în care aceasta a fost comisă de un grup de persoane pe baza unei înţelegeri prealabile,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau o pedeapsă privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(3) Delapidarea, dacă aceasta a săvârşită pe scară largă sau dacă este comisă în legătură cu substanţe stupefiante, psihotrope, otrăvitoare sau substanţe radioactive ori explozive, arme de foc sau muniţii,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 180. Furtul, frauda, înşelăciunea şi delapidarea pe scară mică

(1) Furtul, frauda, înşelăciunea sau delapidarea pe scară mică, cu excepţia infracţiunilor prevăzute la secţiunea 175, al treilea şi al patrulea paragraf; secţiunea 177, al treilea paragraf şi, respectiv, secţiunea 179, al treilea paragraf al prezentei legi,

sunt sancţionate cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) *[13 decembrie 2012]*

[25 aprilie 2002; 18 decembrie 2003; 15 ianuarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 181. Furtul, frauda, înşelăciunea şi delapidarea repetate

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 182. Consumul arbitrar de energie electrică, energie termică şi gaze naturale, utilizarea arbitrară a serviciilor de comunicaţii electronice

(1) Consumul arbitrar de energie electrică, energie termică sau gaze naturale sau utilizarea arbitrară a serviciilor de comunicaţii electronice, dacă au fost cauzate daune substanţiale,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Consumul arbitrar de energie electrică, energie termică sau a serviciilor de comunicații electronice, dacă acestea au fost comise pe scară largă sau dacă au fost comise de un grup de persoane pe baza unei înțelegeri prealabile,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate sau munca în folosul comunității sau amenda.

[25 aprilie 2002; 21 iunie 2007; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 182[1]. Operațiuni ilegale legate de consumul de energie electrică, termică și gaz

(1) Interferența în măsurătorile operate de un contor de energie electrică, termică sau de gaze sau denaturarea acestora sau transformarea, adaptarea, distribuția sau instalarea de echipamente, dispozitive sau programe informatice, dacă prin acestea se oferă persoanelor posibilitatea de a consuma în mod arbitrar energie electrică, energie termică sau gaz,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea aceloraşi fapte, în cazul în care actele au fost comise de un grup de persoane pe baza unei înțelegeri prealabile sau au avut consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 183. Șantajul

(1) Solicitarea, fără un temei juridic, adresată unei persoane, de a renunța la bunurile sau la drepturile sale de proprietate sau de a întreprinde orice acte de natură financiară, amenințând cu violența sau cu divulgarea de informații calomnioase cu privire la comportamentul și limbajul victimei sau al rudelor acesteia sau cu distrugerea bunurilor sau producerea unor daune semnificative (extorcare),

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) Șantajul, în cazul în care acesta a fost comis de un grup de persoane pe baza unui acord prealabil sau prin recurgerea la violență, arme de foc sau explozivi,

este sancţionat cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.
[8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 184. Şantajul comis de către un grup organizat

(1) Înfiinţarea unui grup organizat sau participarea în cadrul unui astfel de grup în scopul săvârşirii infracţiunii de şantaj
este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult opt ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) Şantajul, săvârşit de un membru al unui grup organizat, dacă fapta a fost comisă prin utilizarea violenţei, ameninţărilor, armelor de foc sau a explozibililor,
este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei ani şi de cel mult doisprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(3) Săvârşirea faptelor prevăzute la al doilea paragraf al prezentei secţiuni, în cazul în care acestea au condus la consecinţe grave,
este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin cinci ani şi de cel mult cincisprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.
[8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 185. Distrugerea voluntară şi daunele cauzate proprietăţii

(1) Distrugerea voluntară sau deteriorarea proprietăţii altei persoane
este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau privarea de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Distrugerea voluntară sau deteriorarea proprietăţii altei persoane, dacă aceasta a fost săvârşită prin incendiere sau prin orice altă modalitate periculoasă sau a provocat un prejudiciu material extins sau, ca urmare a neglijenţei autorului, a survenit decesul unei fiinţe umane sau au fost cauzate alte consecinţe grave,
este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.
[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 186. Distrugerea din culpă şi daunele cauzate proprietăţii

(1) Distrugerea sau deteriorarea proprietăţii altei persoane din culpă, prin manipularea neglijentă a incendiului sau prin orice altă modalitate periculoasă,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Distrugerea sau deteriorarea proprietății altei persoane din culpă, dacă prin faptă s-a provocat decesul unei ființe umane sau alte consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 187. Distrugerea și deteriorarea voluntară a rețelei electrice, a rețelei publice de comunicații electronice, de încălzire, gaz, petrol și a conductelor cu produse petroliere

[21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

(1) Distrugerea sau deteriorarea voluntară a rețelei electrice, a rețelei publice de comunicații electronice, a rețelei de încălzire, gaz, petrol și a conductelor cu produse petroliere sau a instalațiilor lor,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea aceloraşi fapte, dacă prin acestea s-a provocat decesul unei ființe umane sau o stare urgență, un dezastru sau alte consecințe grave sau dacă a fost săvârșită în grup organizat,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin doi ani și de cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[13 decembrie 2007/2; 21 octombrie 2010; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 188. Distrugerea și deteriorarea din culpă a conductelor de gaz natural și petrol

[21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

(1) Distrugerea sau deteriorarea unei conducte de gaz natural, petrol sau produse petroliere sau instalații ale acestora, din culpă,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea aceloraşi fapte, dacă au avut drept consecință decesul unei ființe umane sau o stare de urgență, un dezastru sau au fost cauzate alte consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

ACADEMIC UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 189. Supravegherea proprietăţii în mod iresponsabil şi neglijent

Exercitarea atribuţiilor în mod iresponsabil şi neglijent, de către o persoană însărcinată cu supravegherea unei proprietăţi, dacă un astfel de comportament a dus la furtul, distrugerea sau deteriorarea proprietăţii respective la scară largă şi dacă fapta nu reprezintă o infracţiune comisă de un funcţionar de stat sau un angajat responsabil al unei întreprinderi (societate) sau organizaţii,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

CAPITOLUL XIX
Infracţiuni de natură economică

Secţiunea 190. Contrabanda

(1) Introducerea sau scoaterea de bunuri sau alte obiecte de valoare din teritoriul vamal al Republicii Letonia, prin evitarea controalelor vamale sau ascunderea acestor bunuri sau a altor obiecte de valoare în cadrul unor astfel de controale sau prin nedeclararea acestora sau utilizarea de documente vamale sau alte documente false sau prin orice altă modalitate ilegală (contrabandă), în cazul în care au fost cauzate daune substanţiale,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(2) Infracţiunea prevăzută la primul paragraf al prezentei secţiuni, dacă a fost comisă de un grup de persoane pe baza unei înţelegeri prealabile,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(3)) Infracţiunea prevăzută la primul paragraf al prezentei secţiuni, dacă a fost săvârşită de un grup de persoane sau în cazul în care a fost comisă la scară largă,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin doi ani şi de cel mult unsprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani, cu privarea de dreptul de a desfăşura activităţi antreprenoriale de un anumit tip sau de orice tip sau de a se angaja într-o muncă specifică sau de dreptul de a ocupa o funcţie specifică pentru un mandat de cel mult cinci ani.

(4) *[13 decembrie 2012]*

[17 octombrie 2002; 12 februarie 2004; 28 aprilie 2005; 13 decembrie 2007/2; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 190[1]. Circulaţia mărfurilor şi a substanţelor a căror circulaţie este interzisă sau reglementată în mod special de-a lungul frontierei de stat a Republicii Letonia

(1) Transportul substanţelor narcotice sau psihotrope sau a materialelor sursă (precursori) pentru prepararea acestor substanţe, precum şi a substanţelor radioactive sau periculoase, a bunurilor de importanţă strategică sau a altor bunuri de valoare, a explozivilor, armelor şi muniţiilor de-a lungul frontierei de stat a Republicii Letonia, în orice mod care nu respectă legea,

este sancţionat cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, în cazul în care actele au fost comise de un grup de persoane în temeiul acordului prealabil sau dacă au fost comise la scară largă,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(3) Săvârşirea aceloraşi fapte, atunci când sunt săvârşite în grup organizat,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin doi ani şi de cel mult unsprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani, cu privarea de dreptul de a desfăşura activităţi antreprenoriale de un anumit tip sau de orice tip sau de a se angaja într-o muncă specifică sau de dreptul de a avea o funcţie pentru un mandat de cel mult cinci ani.

[17 octombrie 2002; 28 aprilie 2005; 21 iunie 2007; 13 decembrie 2007/2; 19 noiembrie 2009; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 191. Activităţi neautorizate cu mărfuri şi alte bunuri de valoare supuse vămuirii

(1) Depozitarea, transportul, transmiterea sau vânzarea de mărfuri sau alte bunuri de valoare supuse vămuirii pe teritoriul vamal al Republicii Letonia, fără permisiunea autorităţilor vamale, în cazul în care prin comiterea acestor acte a fost cauzat un prejudiciu substanţial,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(2) Săvârşirea infracţiunii prevăzute la primul paragraf al prezentei secţiuni, dacă a fost săvârşită de un grup de persoane pe baza unei înţelegeri prealabile,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(3) Depozitarea, transportul, transmiterea sau vânzarea de mărfuri sau de alte bunuri de valoare supuse vămuirii pe teritoriul vamal al Republicii Letonia, fără permisiunea autorităților vamale, atunci când sunt săvârșite la scară largă,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult șase ani, cu sau fără confiscarea bunurilor, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune, cu privarea de dreptul de a desfășura activități antreprenoriale de un anumit tip sau de orice tip sau de a se angaja într-o muncă specifică sau de dreptul de a ocupa o funcție specifică pentru un mandat de cel mult cinci ani.

[12 februarie 2004; 28 aprilie 2005; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 192. Fabricarea, distribuirea, transportul, expedierea, achiziția și depozitarea de mărfuri contrafăcute și de instrumente financiare de stat

(1) Fabricarea, transportul, expedierea, achiziția sau stocarea de bancnote și monede contrafăcute aflate în circulație sau a căror punere în circulație urmează să aibă loc în Republica Letonia, de instrumente financiare de stat sau valută, în scopul distribuirii lor sau distribuirea unor astfel de produse contrafăcute,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(2) Săvârșirea aceloraşi fapte, dacă acestea sunt comise pe scară largă sau dacă au fost comise de un grup organizat,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin doi ani și de cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[10 aprilie 2003; 18 decembrie 2003; 5 mai 2005; 13 decembrie 2007/2; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 193. Activități ilegale cu instrumente financiare și mijloace de plată

(1) Dobândirea sau înstrăinarea de instrumente financiare în nume propriu sau în numele altei persoane, pe baza informațiilor privilegiate asupra pieței instrumentelor financiare și manipularea pieței cu instrumente financiare, în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanțial,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(2) Furtul, distrugerea, deteriorarea sau utilizarea ilegală de instrumente financiare sau mijloace de plată ce aparțin altei persoane

este sancţionat cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(3) Falsificarea instrumentelor financiare sau a mijloacelor de plată şi punerea în circulaţie sau utilizarea unor astfel de produse contrafăcute, dacă elementele infracţiunii prevăzute la secţiunea 192 din prezenta lege nu sunt prezente,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult şapte ani, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(4) Săvârşirea faptelor prevăzute în paragrafele unu, doi şi trei din acest articol, în cazul în care acestea au fost comise pe scară largă sau în cazul în care au fost săvârşite de un grup organizat,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin doi ani şi de cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[1 iunie 2000; 18 decembrie 2003; 13 decembrie 2007/2; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 193[1]. Obţinerea, fabricarea, distribuirea, utilizarea şi stocarea de date, programe informatice şi echipamente pentru acte ilegale cu instrumente financiare şi mijloace de plată

(1) Obţinerea sau distribuirea de date care permit utilizarea ilegală de instrumente financiare sau mijloace de plată

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(2) Utilizarea de date care permit folosirea ilegală de instrumente financiare sau mijloace de plată sau fabricarea sau adaptarea de programe informatice sau echipamente pentru comiterea infracţiunilor prevăzute la secţiunea 193 din prezenta lege sau obţinerea, stocarea sau distribuirea de astfel de programe informatice sau echipamente în acelaşi scop,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(3) Săvârşirea actelor prevăzute la primul sau al doilea paragraf al prezentei secţiuni, în cazul în care sunt comise într-un grup organizat,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin doi ani şi de cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[1 iunie 2000; 18 decembrie 2003; 13 decembrie 2007/2; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 194. Emiterea neautorizată de instrumente financiare

(1) Punerea în circulaţie a instrumentelor financiare ale unei persoane juridice înainte ca persoana juridică să fi început activitatea sau fără înregistrarea instrumentelor financiare, astfel cum sunt prevăzute de lege sau furnizarea cu intenţie a unor informaţii false cu privire la emiterea publică de instrumente financiare,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau privarea de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Pregătirea şi punerea în circulaţie a unor instrumente financiare, în cazul în care nu sunt conforme cu dispoziţiile statutului, emiterea unui prospect sau a unui alt document eliberat în acest scop sau emiterea unui certificat de depozit (investiţie) fără primirea respectivului depozit,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[18 decembrie 2003; 12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 194[1]. Răspândirea de date sau informaţii incorecte privind situaţia sistemului financiar al Republicii Letonia

(1) Difuzarea voluntară de date sau informaţii incorecte privind situaţia sistemului financiar din Republica Letonia oral, în scris sau în orice alt mod,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, în cazul în care actele au fost comise de un grup de pe baza unei înţelegeri prealabile sau dacă a fost cauzat statului sau intereselor şi drepturilor persoanelor protejate de lege un prejudiciu substanţial

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Săvârşirea faptelor prevăzute la primul paragraf al prezentei secţiuni în scopul dobândirii de bunuri,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[13 decembrie 2007/2; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 195. Spălarea de bani

(1) Spălarea resurselor financiare sau a altor bunuri rezultate din infracţiune,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă acestea au fost comise de un grup de persoane pe baza unei înţelegeri prealabile,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(3) Comiterea actelor prevăzute la primul paragraf al prezentei secţiuni, dacă acestea au fost comise la scară largă sau dacă au fost săvârşite de un grup organizat,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei ani şi de cel mult doisprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[25 aprilie 2002; 28 aprilie 2005; 13 decembrie 2007/2; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 195[1]. Omisiunea furnizării informaţiilor şi furnizarea de informaţii false cu privire la dreptul de proprietate asupra activelor şi adevăratul beneficiar

(1) Furnizarea cu intenţie de informaţii false unei persoane fizice sau juridice care nu este o instituţie de stat şi care este autorizată prin lege să solicite informaţii cu privire la tranzacţiile şi resursele financiare implicate sau cu privire la proprietarul real al unor active sau beneficiarul real, precum şi omisiunea furnizării informaţiilor prevăzute de lege cu privire la adevăratul beneficiar,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, în cazul în care s-a produs un prejudiciu semnificativ statului sau unei întreprinderi sau drepturilor şi intereselor altor persoane protejate prin lege,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda. *[13 decembrie 2012]*

Secţiunea 195[2]. Nedeclararea numerarului

(1) *[13 decembrie 2012]*

(2) Nedeclararea sau declararea nereală a unei sume în numerar, care este introdusă pe teritoriul vamal al Uniunii Europene sau este scoasă în afara acestuia, astfel cum este prevăzută în actele normative care reglementează traversarea frontierei de stat a Republicii Letonia, dacă prin aceste fapte s-a dobândit numerar în mod ilegal sau dacă acestea au fost săvârşite de un grup organizat,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[8 decembrie 2005; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 196. Utilizarea şi depăşirea cu rea-credinţă a autorităţii

(1) Comiterea de acte intenţionate, cu rea-credinţă, de către o persoană cu funcţie de răspundere a unei întreprinderi (societate) sau organizaţii, şi anume o persoană care, într-o întreprindere (societate) sau organizaţie, are dreptul de a lua decizii obligatorii pentru alte persoane sau dreptul de a dispune de bunurile sau resursele financiare ale întreprinderii (societăţii) sau organizaţiei, folosindu-se de autoritatea sa sau depăşindu-şi autoritatea, în cazul în care aceste acte au cauzat daune substanţiale drepturilor şi intereselor întreprinderii (societăţii) sau organizaţiei sau intereselor protejate prin lege ale unei alte persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea infracţiunii prevăzute la primul paragraf al prezentei secţiuni, dacă este comisă în scopul dobândirii de bunuri,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu privarea de dreptul de a ocupa o funcţie specifică pentru un mandat de cel mult trei ani.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 197. Neglijenţa

Îndeplinirea cu neglijenţă a atribuţiilor profesionale, de către un angajat cu funcţie de conducere al unei întreprinderi (societăţi) sau organizaţii sau o persoană autorizată în mod similar de către o întreprindere (societate) sau organizaţie, în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanţial întreprinderii (societăţii) sau organizaţiei sau intereselor protejate prin lege ale altei persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 198. Primirea de foloase necuvenite

(1) Acceptarea, în mod ilegal, de valori materiale, bunuri sau beneficii de altă natură, în cazul în care sunt acceptate de către un angajat al unei întreprinderi (societăţi) sau organizaţii sau de persoana care, în baza legii sau a unei tranzacţii legale, este autorizată să se ocupe de sarcinile unei alte persoane, ea însăşi sau prin intermediul unui terţ, pentru îndeplinirea sau neîndeplinirea unui act, folosindu-se de autoritatea sa, în interesul celui care acordă beneficiul sau al oricărei alte persoane, indiferent dacă valorile materiale, bunurile sau beneficiile de altă natură acceptate sunt destinate acestei persoane sau oricărei alte persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea actelor prevăzute la primul paragraf al prezentei secţiuni, dacă comiterea acestora se face pe scară largă sau dacă au fost comise de un grup de persoane pe baza unei înţelegeri prealabile sau dacă s-au solicitat valori materiale, bunuri sau beneficii de altă natură,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(3) Acceptarea, în mod ilegal, de valori materiale, bunuri sau beneficii de altă natură, de către un angajat cu funcţie de conducere al unei întreprinderi (societăţi) sau organizaţii, personal sau prin intermediul unui terţ, sau de către persoana autorizată în mod similar de către o întreprindere (societate) sau organizaţie sau de către persoana care, în baza legii sau a unei tranzacţii legale, este autorizată să soluţioneze litigiile sau să ia decizii obligatorii, dar care nu este funcţionar de stat, pentru îndeplinirea sau neîndeplinirea unui act, în interesul celui care acordă beneficiul sau al ofertantului sau al oricărei alte persoane, folosindu-se de autoritatea sa, indiferent dacă valorile materiale, bunurile sau beneficiile de altă natură acceptate sunt destinate acestei persoane sau oricărei alte persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu privarea de dreptul de a deţine o funcţie specifică pentru un mandat de cel mult trei ani.

(4) Săvârşirea actelor prevăzute la al treilea paragraf al prezentei secţiuni, dacă comiterea acestora se face pe scară largă sau dacă au fost comise de un grup de persoane pe baza unui acord prealabil sau implică o cerere de valori materiale, bunuri sau beneficii de altă natură,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu privarea de dreptul de a deţine o funcţie specifică pentru o perioadă de cel puţin doi ani şi de cel mult cinci ani.

[25 aprilie 2002; 12 februarie 2004; 16 februarie 2006; 19 noiembrie 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 199. Darea sau luarea de mită comercială

(1) Oferirea sau acordarea de valori materiale, bunuri sau beneficii de altă natură, personal sau prin intermediari, unui angajat al unei întreprinderi (societăţi) sau organizaţii sau persoanei care, în baza legii sau a unei tranzacţii

legale, este autorizată să desfăşoare activitatea unei alte persoane sau unui angajat cu funcţie de conducere al unei întreprinderi (societăţi) sau organizaţii sau unei persoane autorizate în mod similar de către o întreprindere (societate) sau organizaţie sau persoanei care, în baza legii sau a unei tranzacţii legale, este autorizată să soluţioneze litigiile, astfel încât, aceasta îndeplineşte sau nu o acţiune în interesul celui care acordă beneficiul sau al ofertantului sau al oricărei alte persoane, folosindu-se de autoritatea sa, indiferent dacă valorile materiale, bunurile sau beneficiile de altă natură sunt destinate acestei persoane sau oricărei alte persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi acte, pe scară largă,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu privarea de dreptul de a deţine o funcţie specifică pentru un termen de cel mult trei ani.

[25 aprilie 2002; 12 februarie 2004; 19 noiembrie 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 199[1]. Exonerarea celui care oferă beneficii de la răspunderea penală

O persoană care a oferit sau a acordat în mod ilegal valori materiale, bunuri sau beneficii de altă natură poate fi exonerată de răspunderea penală în cazul în care, după săvârşirea infracţiunii, informează în mod voluntar despre eveniment şi sprijină în mod activ descoperirea şi investigarea infracţiunii.

[19 noiembrie 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 200. Divulgarea de informaţii ce nu sunt destinate publicităţii, care nu reprezintă un secret oficial; achiziţionarea neautorizată şi divulgarea de informaţii care conţin secrete comerciale, precum şi divulgarea neautorizată de informaţii privilegiate de pe piaţa instrumentelor financiare

(1) Divulgarea de informaţii care nu sunt destinate publicităţii, care nu reprezintă un secret oficial, de către o persoană responsabilă conform legii cu păstrarea informaţiilor, care nu este funcţionar de stat,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Obţinerea în mod neautorizat de informaţii economice, ştiinţifice, tehnice sau de altă natură care conţin secrete comerciale, pentru a fi folosite sau dezvăluite de autor sau de altă persoană sau divulgarea acestor informaţii în mod neautorizat unei alte persoane, în acelaşi scop, sau divulgarea în mod neautorizat de informaţii privilegiate de pe piaţa instrumentelor financiare,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Furtul informaţiilor indicate în primul sau al doilea paragraf al prezentei secţiuni,

este sancţionat cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[18 decembrie 2003; 12 februarie 2004; 26 mai 2005; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 201. Camăta

Acordarea de împrumuturi sub orice formă, profitând cu intenţie de situaţia economică gravă a împrumutatului, iar termenii şi condiţiile împrumutului sunt excesiv de împovărătoare pentru împrumutat (camăta),

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 202. Neasigurarea calităţii produselor şi serviciilor

Persoana care, cu intenţie, produce şi vinde bunuri sau le furnizează către consumatorii de servicii cu nerespectarea cerinţelor de calitate prevăzute în actele normative sau în documentele sau acordurile tehnice standard, aducând prejudicii semnificative sănătăţii consumatorului, bunurilor acestuia sau mediului înconjurător;

se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2007/2; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 203. Nerespectarea cerinţelor privind siguranţa bunurilor şi serviciilor

Nerespectarea cerinţelor privind siguranţa bunurilor şi serviciilor prevăzute în actele normative, în documentele sau acordurile tehnice standard sau în standardele aprobate de instituţiile de stat autorizate, iar prin fapta sa se aduc prejudicii substanţiale sănătăţii consumatorilor, bunurilor acestora sau mediului înconjurător,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani, sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2007/2; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 204. Fraudarea cumpărătorilor şi a celor care dau comenzi

[13 decembrie 2012]

EUROPEAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 205. Încălcarea dispoziţiilor privind tranzacţiile comerciale

(1) *[13 decembrie 2012]*

(2) Încălcarea intenţionată a reglementărilor privind tranzacţiile comerciale emise de către instituţiile statului, dacă prin faptă s-a produs un prejudiciu substanţial la adresa statului sau a intereselor consumatorilor protejate prin lege,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda. *[25 aprilie 2002; 13 decembrie 2012]*

Secţiunea 206. Utilizarea ilegală de mărci comerciale, semne distinctive şi desene

(1) Utilizarea ilegală a unei mărci comerciale, sau a unui semn distinctiv sau design, contrafacerea unei mărci sau folosirea sau distribuţia cu intenţie a unei mărci contrafăcute, dacă a fost cauzat un prejudiciu semnificativ intereselor unei persoane protejate prin lege,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Infracţiunea prevăzută la primul paragraf al prezentei secţiuni, dacă a fost săvârşită de un grup de persoane pe baza unei înţelegeri prealabile,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Utilizarea ilegală a unei mărci comerciale, sau a unui semn distinctiv sau design, contrafacerea unei mărci sau folosirea sau distribuţia cu intenţie a unei mărci contrafăcute, dacă este comisă de un grup organizat sau pe scară largă,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult şase ani, cu privarea de dreptul de a se angaja în anumite locuri de muncă pentru o perioadă de cel mult cinci ani, cu privarea de dreptul de a desfăşura activităţi antreprenoriale de un anumit tip sau de toate tipurile sau de dreptul de a deţine o funcţie specifică.

[21 octombrie 2010; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 207. Desfăşurarea de activităţi antreprenoriale fără înregistrare sau licenţă

(1) *[13 decembrie 2012]*

(2) Desfăşurarea unei activităţi antreprenoriale fără a se înregistra sau fără a avea o autorizaţie specială (licenţă), în cazul în care legea cere o asemenea autorizaţie pentru activitatea respectivă, sau permite continuarea funcţionării unei întreprinderi (societăţi) după emiterea unui ordin de suspendare a funcţionării acesteia, dacă a fost cauzat un prejudiciu considerabil prin activitatea

antreprenorială sau prin continuarea funcționării întreprinderii în detrimentul statului sau al intereselor unei persoane protejate prin lege,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu privarea de dreptul de a desfășura activități antreprenoriale de un anumit tip sau de toate tipurile sau de dreptul de a deține o funcție specifică pentru o perioadă de cel puțin doi ani și de cel mult cinci ani.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 208. Activități antreprenoriale interzise

Persoana care se angrenează într-o activitate antreprenorială cu privire la care se aplică o interdicție specială,

se pedepsește cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu privarea de dreptul de a desfășura activități antreprenoriale de un anumit tip sau de toate tipurile sau de dreptul de a deține o funcție specifică pentru o perioadă de cel puțin doi ani și de cel mult cinci ani.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 209. *[21 mai 2009]*

Secțiunea 210. Obținerea și utilizarea frauduloasă de credite și alte împrumuturi

Furnizarea cu intenție de informații false în scopul de a obține subvenții, credite sau alte împrumuturi sau în timpul perioadei de utilizare a subvențiilor, creditelor sau a altor împrumuturi, dacă a fost cauzat un prejudiciu substanțial statului, unui creditor sau intereselor protejate prin lege ale unei alte persoane,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau muncă în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 211. Concurența neloială, publicitatea înșelătoare și practicile comerciale neloiale

Săvârșirea de acte de concurență neloială, publicitate înșelătoare sau practici comerciale neloiale, dacă a fost cauzat un prejudiciu semnificativ statului sau intereselor protejate prin lege ale unei alte persoane,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 212. Nerespectarea cerințelor stabilite de o instituție pentru protecția și promovarea concurenței

Nerespectarea cerințelor legale stabilite de o instituție de stat pentru protecția și promovarea concurenței, dacă a fost cauzat astfel un prejudiciu semnificativ statului sau intereselor protejate prin lege ale unei alte persoane,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 213. Aducerea în stare de insolvență

(1) Aducerea, din culpă, în stare de insolvență a unei persoane juridice, care face obiectul procedurii de insolvență, dacă a fost produs un prejudiciu substanțial intereselor protejate prin lege ale unei alte persoane,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu privarea de dreptul de a desfășura activități antreprenoriale de un anumit tip sau de orice tip sau de la un anumit loc de muncă sau de dreptul de a deține o funcție specifică pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) Aducerea în mod intenționat în stare de insolvență a unei persoane juridice care face obiectul procedurii de insolvență, în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanțial intereselor protejate prin lege ale unei alte persoane,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu privarea de dreptul de a desfășura activități antreprenoriale de un anumit tip sau de orice tip sau de la un anumit loc de muncă sau de dreptul de a deține o funcție specifică pentru o perioadă de cel puțin doi ani și de cel mult cinci ani.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2007/2; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 214. Depunerea unei cereri false privind insolvența

[21 octombrie 2010]

(1) *[21 octombrie 2010]*

(2) Persoana care depune o cerere de intrare în insolvență în care au fost furnizate informații false sau au fost ascunse informații, în cazul în care, ca urmare a depunerii cererii, poate fi declanșată sau s-a declanșat procedura insolvenței (știind că cererea privind procedura de insolvență este falsă),

se pedepsește cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2007/2; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 215. Întârzierea declanșării procedurii insolvenței

[21 octombrie 2010]

(1) *[21 octombrie 2010]*

(2) Persoana care nu prezintă informații în instanță, la adunări ale creditorilor sau ale altor persoane în condițiile prevăzute de lege sau le înșeală și care se implică în tranzacții în favoarea unuia sau mai multor creditori, în detrimentul celorlalți creditori, dacă acestea sunt comise în mod intenționat de către administratorul procedurii de insolvență,

se pedepsește cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(3) Persoana care împiedică cursul procedurii de insolvență, comportament care este manifestat de reprezentantul debitorului (persoana juridică care face obiectul procedurii de insolvență) sau al unei persoane fizice (persoana fizică care face obiectul procedurii de insolvență), prin sustragerea de la participarea la judecarea cauzei sau de la furnizarea informațiilor solicitate la adunările creditorilor persoanei juridice supus procedurii de insolvență, de instanță sau administrator, prin înstrăinarea ilicită a bunurilor, ascunderea bunurilor sau a tranzacțiilor, netransferarea, ascunderea, distrugerea sau falsificarea de documente sau alte acte intenționate care ar putea întârzia cursul procedurii de insolvență,

se pedepsește cu o pedeapsă privativă de libertate pe o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu privarea de dreptul de a desfășura activități antreprenoriale de un anumit tip sau de orice tip sau de la orice loc de muncă sau de dreptul de a deține o funcție specifică pentru o perioadă de cel puțin doi ani și de cel mult cinci ani.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2007/2; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 215[1]. Încălcarea reglementărilor privind protecția juridică

(1) Utilizarea procedurii protecției juridice prevăzute în caz de insolvență restricționată, pentru a se sustrage de la îndeplinirea obligațiilor,

este sancționată cu o pedeapsă cu munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Împiedicarea procedurii de protecție juridică (în cazul unei insolvențe restricționate), care se manifestă prin nefurnizarea sau ascunderea informațiilor prevăzute de lege, solicitate de către instanță sau de administrator, înstrăinarea ilegală a bunurilor, ascunderea bunurilor sau a tranzacțiilor, netransferarea, tăinuirea, distrugerea sau falsificarea de documente sau prin alte acte intenționate care întârzie desfășurarea procedurii de protecție juridică,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în

folosul comunității sau amenda, cu privarea de dreptul de a desfășura activități antreprenoriale de un anumit tip sau de orice tip sau de la un anumit loc de muncă sau de dreptul de a deține o funcție specifică pentru o perioadă de cel puțin doi ani și de cel mult cinci ani.

[13 decembrie 2007/2; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 216. Înstrăinarea ilegală, distrugerea și deteriorarea bunurilor ipotecate

Înstrăinarea bunurilor ipotecate cu titlu de ipotecă comercială, fără autorizația titularului ipotecii sau deteriorarea ori distrugerea bunurilor ipotecate, în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanțial intereselor patrimoniale ale titularului ipotecii sau altor persoane,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 217. Încălcarea dispozițiilor generale privind informațiile contabile și statistice

(1) Ascunderea sau falsificarea documentelor contabile, conturilor anuale, rapoartelor statistice sau informațiilor statistice prevăzute de lege pentru o întreprindere (societate), instituție sau organizație,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea acelorași fapte, dacă a cauzat daune substanțiale autorității de stat sau locale sau intereselor persoanelor protejate prin lege,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(3) Săvârșirea infracțiunii prevăzute la al doilea paragraf al prezentei secțiuni, în cazul în care aceasta a fost comisă pentru dobândirea de bunuri,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 218. Evaziunea plăților fiscale și a plăților echivalente acestora

(1) *[13 decembrie 2012]*

(2) Sustragerea de la plățile fiscale și plățile echivalente acestora sau ascunderea ori reducerea veniturilor, profiturilor și a altor beneficii supuse impozitării, în cazul în care sunt cauzate pierderi pe scară largă în detrimentul statului sau administrației locale,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu privarea de dreptul de a desfășura activități antreprenoriale de un anumit tip sau de orice tip sau de la un anumit loc de muncă sau de dreptul de a deține o funcție specifică pentru o perioadă de cel puțin doi ani și de cel mult cinci ani.

(3) Săvârșirea infracțiunilor prevăzute la al doilea paragraf al prezentei secțiuni, în cazul în care acestea sunt comise în cadrul unui grup organizat,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu privarea de dreptul de a desfășura activități antreprenoriale de un anumit tip sau de orice tip sau de la un anumit loc de muncă sau de dreptul de a deține o funcție specifică pentru o perioadă de cel puțin doi ani și de cel mult cinci ani.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2007/2; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 219. Nedepunerea declarației

(1) *[13 decembrie 2012]*

(2) Furnizarea cu intenție de informații false într-o declarație privind veniturile, proprietățile sau operațiunile sau în alte declarații de natură financiară prevăzute de lege, în cazul în care sunt indicate la scară largă informații false în ceea ce privește veniturile, proprietățile sau alte operațiuni,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(3) Neindicarea sursei originare a proprietății sau a altor venituri care urmează să fie declarate, în conformitate cu dispozițiile legii sau furnizarea de informații false cu privire la sursa originară a proprietății sau a altor venituri, în cazul în care astfel de informații au fost solicitate de instituția de stat competentă în conformitate cu procedurile prevăzute de lege, în cazul în care sunt indicate informații la scară largă informații false în ceea ce privește veniturile, proprietățile sau alte operațiuni,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[17 octombrie 2002; 12 februarie 2004; 13 decembrie 2007; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 220. Tăinuirea bunurilor

Persoana care înstrăinează, deteriorează, distruge, risipește, ascunde sau tăinuiește bunuri sau alte resurse financiare în scopul de a se sustrage de la plata unei datorii sau de la îndeplinirea altor obligații,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 220[1]. Depozitarea ilegală, circulaţia (transportul) şi vânzarea de produse petroliere

(1) Persoana care în mod ilegal depozitează, pune în circulaţie (transportă) sau vinde produse petroliere, în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanţial,

se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Persoana care în mod ilegal depozitează, pune în circulaţie (transportă) sau vinde produse petroliere, în cazul în care faptele au fost comise pe scară largă,

se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(3) Persoana care în mod ilegal depozitează, pune în circulaţie (transportă) sau vinde produse petroliere, dacă faptele sunt comise în cadrul unui grup organizat,

se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 221. Depozitarea ilegală, circulaţia (transportul) şi vânzarea de băuturi alcoolice şi produse din tutun

(1) Persoana care **în mod ilegal depozitează, pune în circulaţie (transportă) sau vinde** băuturi alcoolice şi produse din tutun, dacă a fost cauzat un prejudiciu substanţial,

se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Infracţiunea prevăzută la primul paragraf al prezentei secţiuni, dacă fapta a fost comisă în cadrul unui grup de persoane pe baza unei înţelegeri prealabile,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(3) Persoana care **în mod ilegal depozitează, pune în circulaţie (transportă) sau vinde** băuturi alcoolice sau produse din tutun, dacă faptele au fost comise în cadrul unui grup organizat sau au fost săvârşite pe scară largă,

se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu sau

fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[12 februarie 2004; 12 octombrie 2006; 21 mai 2009; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 221[1]. Vânzarea de băuturi alcoolice ilegale

(1) Persoana care vinde preparate (produse) ilegale sau băuturi alcoolice contrafăcute sau lichide care conţin alcool, care nu sunt băuturi alcoolice, dar care sunt oferite cu titlu de băuturi alcoolice (băuturi alcoolice ilegale),

se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Persoana care săvârşeşte actele prevăzute la primul paragraf a prezentei secţiuni, în cazul în care faptele au fost comise în cadrul unui grup de persoane pe baza unei înţelegeri prealabile

se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(3) Persoana care săvârşeşte faptele prevăzute la primul paragraf al prezentei secţiuni, în cazul în care au avut consecinţe grave sau dacă au fost comise pe scară largă,

se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult opt ani sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[21 iunie 2007; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 221[2]. Prepararea (producţia), depozitarea şi punerea în circulaţie de băuturi alcoolice ilegale

(1) Persoana care prepară (produce), depozitează şi pune în circulaţie băuturi alcoolice ilegale, în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanţial,

se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Persoana care prepară (produce), depozitează şi punere în circulaţie băuturi alcoolice ilegale, în cazul în care faptele au fost comise pe scară largă sau dacă au fost săvârşite de un grup de persoane pe baza unei înţelegeri prealabile

se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

21 iunie 2007; 19 noiembrie 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 221[3]. Achiziţia de băuturi alcoolice ilegale

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 221[4]. Exonerarea unei persoane de răspunderea penală cu privire la depozitarea şi punerea în circulație de băuturi alcoolice ilegale

[13 decembrie 2012]

Persoana care a transferat în mod voluntar băuturi alcoolice ilegale şi a furnizat informații în mod voluntar cu privire la prepararea (producția), depozitarea, punerea în circulație sau vânzarea unor astfel de băuturi alcoolice este exonerată de răspunderea penală privind achiziția, depozitarea sau punerea lor în circulație.

[21 iunie 2007; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 221[5]. Punerea la dispoziție de locații pentru prepararea (producția), depozitarea şi vânzarea de băuturi alcoolice ilegale

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 222. Încălcarea dispozițiilor sanitar veterinare

Încălcarea intenționată a dispozițiilor sanitar veterinare, în cazul în care a fost cauzată răspândirea unei boli epizootice sau alte consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 223. Încălcarea dispozițiilor privind prevenirea bolilor culturilor şi infestărilor

Încălcarea dispozițiilor privind prevenirea bolilor culturilor sau infestărilor, dacă a cauzat consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

CAPITOLUL XX
Infracțiuni împotriva siguranței generale şi ordinii publice

Secțiunea 224. Gangsterismul

(1) Persoana care se asociază cu două sau mai multe persoane, într-o grupare armată organizată (bandă) în scopul săvârşirii de infracțiuni,

se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) Persoana care participă la comiterea sau conducerea unor infracțiuni comise de o bandă,

se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei şi de cel mult cincisprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 225. Revolta în masă

Persoana care organizează o revoltă în masă, care implică demolarea, distrugerea, arderea, deteriorarea de bunuri sau acte de violenţă împotriva persoanelor sau de rezistenţă în faţa reprezentanţilor autorităţii publice sau care participă activ în cadrul acesteia,

se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei ani şi de cel mult doisprezece ani, cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[21 octombrie 2010; 8 iulie 2011]

Secţiunea 226. Încălcarea cerinţelor organizaţionale şi procedurale pentru evenimentele publice

(1) Persoana care încalcă cerinţele procedurale privind organizarea sau gestionarea de evenimente publice, dacă fapta este comisă de către organizatorul evenimentului sau de către o altă persoană, în cazul în care au fost cauzate daune substanţiale autorităţii de stat sau locale sau intereselor persoanelor protejate prin lege,

se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă au avut consecinţe grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 16 decembrie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 227. Punerea în pericol a siguranţei publice, a ordinii şi sănătăţii persoanelor în timpul activităţilor religioase

Persoana care organizează sau conduce un grup, ale cărui activităţi, manifestate prin predici ale doctrinei religioase şi prin realizarea de ritualuri religioase, cauzează un prejudiciu ordinii şi siguranţei publice, sănătăţii persoanelor sau intereselor protejate prin lege ale unei persoane sau care participă la astfel de acte,

se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani, sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 228. Profanarea mormintelor şi cadavrelor

(1) Persoana care profanează morminte, urne funerare sau cadavre îngropate sau neîngropate,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Persoana care comite acte similare, în cazul în care acestea au fost comise de un grup de persoane pe baza unei înţelegeri prealabile

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Persoana care săvârşeşte actele prevăzute la primul şi al doilea paragraf al prezentei secţiuni, în cazul în care astfel de acte implică furtul unui monument sau al unei urne funerare sau al unor obiecte ce se găsesc pe sau într-un mormânt sau la o urnă funerară,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 229. Distrugerea şi deteriorarea monumentelor culturale

(1) Persoana care distruge, deteriorează sau profanează un monument cultural protejat de către stat,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă acestea au fost comise prin ardere, utilizare de explozivi sau în alt mod în general periculos,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda. *[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]*

Secţiunea 230. Tratamentele crude asupra animalelor

(1) Persoana care comite tratamente crude asupra animalelor, care au ca rezultat decesul sau mutilarea acestora sau comite torturarea animalelor,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă acestea au fost săvârşite în public sau în prezenţa unui minor sau dacă au fost comise de un grup de persoane în temeiul unui acord prealabil sau dacă au cauzat daune substanţiale,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor și cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[12 februarie 2004; 21 mai 2009; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 230[1]. Încălcarea reglementărilor privind creșterea animalelor

(1) Persoana care încalcă reglementările privind creșterea animalelor, care au cauzat unele vătămări corporale ușoare sau moderate victimei,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Persoana care comite încălcări ale reglementărilor privind creșterea animalelor, ce au cauzat vătămări corporale grave victimei sau decesul unei persoane,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[25 aprilie 2002; 12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 231. Huliganismul

(1) Persoana care comite o perturbare gravă a liniștii publice, care se manifestă într-o lipsă de respect manifestă pentru public sau insolență, neținând cont de standardele general acceptate de comportament și perturbând liniștea persoanelor sau activitatea instituțiilor, întreprinderilor (societăților) sau organizațiilor (huliganismul),

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Persoana care comite acte de huliganism, dacă au fost săvârșite de un grup de persoane sau au legătură cu vătămări corporale ale victimei, deteriorarea sau distrugerea de bunuri sau rezistența la reprezentanții autorității publice sau față de o persoană care acționează pentru a preveni încălcarea ordinii publice sau dacă acestea au fost săvârșite prin utilizarea de arme sau alte obiecte care pot fi folosite pentru a cauza vătămări corporale,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 231[1]. Întocmirea cu intenție a unui raport fals referitor la amplasarea sau localizarea de substanțe explozive, otrăvitoare, radioactive sau bacteriologice sau de materiale sau dispozitive explozive

Persoana care întocmește cu intenție un raport fals referitor la amplasarea de substanțe explozive, otrăvitoare, radioactive sau bacteriologice sau de

materiale sau dispozitive explozive într-o instituţie, întreprindere sau într-un alt loc sau cu privire la localizarea acestora în afara unei instituţii, întreprinderi sau a altui loc,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[25 aprilie 2002; 12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 232. Implicarea persoanelor bolnave mintal în comiterea infracţiunilor

Persoana care implică în comiterea unei infracţiuni o altă persoană, ştiind că aceasta suferă de o tulburare psihică,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 233. Fabricarea, repararea, achiziţia, depozitarea, purtarea, transportul, expedierea şi vânzarea neautorizată de arme de foc, muniţii, arme pneumatice de mare putere, explozivi şi dispozitive explozive fără autorizaţie şi încălcarea reglementărilor privind vânzarea acestora

(1) Persoana care vinde arme de foc, muniţii pentru arme de foc, arme pneumatice de mare putere, muniţii, explozivi sau dispozitive explozive unei persoane ce nu deţine autorizaţiile necesare sau permisele speciale (licenţele), dacă aceste acte sunt săvârşite de o persoană care deţine autorizaţiile necesare sau permisele speciale (licenţele),

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Fabricarea, repararea, achiziţionarea, depozitarea, purtarea, transportul, transmiterea sau vânzarea de arme de foc, muniţii pentru arme de foc, arme pneumatice de mare putere, explozivi sau dispozitive explozive, fără licenţa corespunzătoare,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Persoana care comite actele prevăzute la al doilea paragraf al prezentei secţiuni, în cazul în care acestea sunt comise în cadrul unui grup organizat,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[20 mai 2004; 13 decembrie 2007/2; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 234. Fabricarea şi utilizarea neautorizată de pistoale cu gaz (revolvere) şi muniții ale acestora

(1) Fabricarea unui pistol cu gaz (revolver) sau a muniților încărcate cu substanțe cu acțiune iritantă sau paralizantă destinate acestui pistol (revolver), fără o licență corespunzătoare,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Încălcarea condițiilor sau a procedurilor de utilizare sau uz a unui pistol cu gaz (revolver), în cazul în care au fost cauzate pierderi financiare substanțiale sau consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 235. Exonerarea de răspunderea penală pentru fabricarea, repararea, achiziția, transportul şi stocarea armelor de foc, a muniților pentru arme de foc, a armelor pneumatice de mare putere, a explozivilor sau a dispozitivelor explozive şi pentru fabricarea pistoalelor cu gaz (revolvere) şi a muniților acestora

O persoană care în mod voluntar a predat o armă de foc, muniții pentru arme de foc, arme pneumatice de mare putere, explozivi sau dispozitive explozive fabricate, achiziționate, transportate sau depozitate fără licența corespunzătoare sau un pistol cu gaz (revolver) sau muniția acestuia,

este exonerată de răspunderea penală, dacă actele acestei persoane nu constituie o altă infracțiune.

[20 mai 2004]

Secțiunea 236. Depozitarea, purtarea, transportul şi expedierea cu neglijență a armelor de foc şi a muniției pentru armele de foc şi depozitarea, transportul şi expedierea cu neglijență a armelor pneumatice de mare putere, a explozivilor sau a dispozitivelor explozive

(1) Depozitarea, purtarea, transportul sau expedierea cu neglijență a armelor de foc sau de muniții pentru acestea sau depozitarea, transportul sau expedierea, cu neglijență, de arme pneumatice de mare putere, explozivi sau dispozitive explozive, cu încălcarea actelor normative care reglementează circulația armelor, dacă prin această infracțiune este cauzată o oportunitate pentru o altă persoană de a procura astfel de arme de foc, muniții, arme pneumatice de mare putere, explozivi sau dispozitive explozive,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă au consecinţe grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[20 mai 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 237. Încălcarea condiţiilor sau a procedurilor de utilizare sau uz a armelor de foc şi armelor pneumatice de mare putere şi încălcarea procedurilor de utilizare de explozivi sau dispozitive explozive

Persoana care încalcă condiţiile sau procedurile de utilizare sau uz al unei arme de foc sau al unei arme pneumatice de mare putere sau încalcă procedurile de utilizare a explozivilor sau a dispozitivelor explozive, dacă acestea au fost săvârşite de o persoană autorizată să achiziţioneze, să depoziteze sau să poarte o armă de foc sau o armă pneumatică de mare putere sau care are dreptul de a utiliza explozivi sau dispozitive explozive şi au fost cauzate pierderi financiare substanţiale sau consecinţe grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 237[1]. Încălcarea dispoziţiilor privind circulaţia mărfurilor cu semnificaţie strategică

(1) Persoana care încalcă dispoziţiile privind circulaţia mărfurilor cu semnificaţie strategică, dacă a fost cauzat un prejudiciu substanţial,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Persoana care încalcă interdicţia de circulaţie a echipamentelor, dispozitivelor sau instrumentelor sau a componentelor acestora, special concepute sau adaptate pentru măsurile operaţionale de investigare care urmează să fie efectuate printr-o metodă specifică,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu privarea de dreptul de a se angaja în anumite locuri de muncă pentru o perioadă de cel mult cinci ani.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 238. Încălcarea dispoziţiilor privind siguranţa producţiei şi cerinţele tehnice

(1) Persoana care încalcă dispoziţiile privind siguranţa producţiei şi cerinţele tehnice în domeniul construcţiilor sau al activităţilor care implică utilizarea de explozivi sau cele referitoare la întreprinderile (societăţile) expuse riscului de explozie, în cazul în care au fost cauzate consecinţe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Pentru persoana care săvârșește infracțiunea prevăzută la primul paragraf al prezentei secțiuni, dacă este responsabilă de respectarea dispozițiilor privind siguranța producției sau cerințele tehnice,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără privarea de dreptul de a se angaja în muncă specifică sau de dreptul de a deține o funcție specifică pentru o perioadă de cel mult zece ani.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 239. Încălcarea unor dispoziții privind construcțiile

(1) Persoana care încalcă dispozițiile privind construcțiile sau cerințele referitoare la construcția de clădiri, poduri, pasaje superioare și alte construcții, dacă în urma acestora o structură sau o parte a unei structuri se prăbușește,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea acelorași fapte, dacă au cauzat consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 240. Încălcarea dispozițiilor privind siguranța la incendiu

(1) *[13 decembrie 2012]*

(2) Persoana care încalcă în mod intenționat dispozițiile privind siguranța la incendiu, în cazul în care fapta este comisă de către o persoană responsabilă cu respectarea acestor dispoziții și a fost cauzat un prejudiciu substanțial,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 241. Accesarea în mod aleator a sistemelor automatizate de prelucrare a datelor

(1) Persoana care accesează în mod aleator (fără a avea permisiunea necesară sau prin utilizarea drepturilor acordate altei persoane) un sistem automatizat de prelucrare a datelor sau o parte din acesta, în cazul în care fapta implică spargerea sistemelor de protecție a prelucrării datelor sau în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanțial,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Pentru persoana care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la primul paragraf al prezentei secţiuni, dacă aceasta a fost săvârşită în scopul dobândirii de bunuri sau dacă au fost cauzate consecinţe grave sau dacă este îndreptată împotriva sistemelor informatice ale statului,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(3) *[13 decembrie 2012]*

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 242. Achiziţionarea neautorizată de programe informatice

[28 aprilie 2005]

Secţiunea 243. Ingerinţa în funcţionarea sistemelor automatizate de prelucrare a datelor şi acţiunile ilegale cu informaţiile incluse în aceste sisteme

(1) Persoana care fără autorizare, modifică, deteriorează, distruge, afectează sau ascundea informaţiile stocate într-un sistem automatizat de prelucrare a datelor sau introduce cu intenţie informaţii false într-un sistem automatizat de prelucrare a datelor, în cazul în care sistemele de protecţie sunt astfel deteriorate sau distruse sau sunt cauzate daune substanţiale,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Persoana care cauzează cu intenţie interferenţe în funcţionarea unui sistem automatizat de prelucrare a datelor prin introducerea, transferul, deteriorarea, eliminarea, modificarea, afectarea sau disimularea de informaţii, dacă sistemele de protecţie sunt astfel deteriorate sau distruse sau sunt cauzate pierderi pe scară largă,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Infracţiunea prevăzută la primul paragraf al prezentei secţiuni, dacă aceasta a fost săvârşită în cadrul unui grup organizat sau în scopul dobândirii de bunuri sau dacă sunt comise consecinţe grave sau este îndreptată împotriva sistemelor informatice ale statului,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(4) *[13 decembrie 2012]*

[12 februarie 2004; 28 aprilie 2005; 13 decembrie 2007/2; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 244. Operațiuni neautorizate cu dispozitive de modificare a resurselor sistemelor de procesare automată a datelor

(1) Persoana care în mod ilegal fabrică, adaptează pentru utilizare, vinde, distribuie sau depozitează dispozitive (şi programe informatice), care sunt destinate modificării resurselor sistemelor de procesare automată a datelor, în scopul comiterii unei infracțiuni,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Persoana care comite aceleaşi fapte, în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanțial,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 28 aprilie 2005; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 244[1]. Achiziția, dezvoltarea, modificarea, stocarea şi distribuirea de programe software şi echipamente ce permit activități ilegale asupra terminalelor din rețele de comunicații

Persoana care identifică terminalele rețelelor de comunicații electronice într-o rețea de comunicații electronice, în scopul modificării datelor din rețea sau achiziției, stocării sau distribuirii de date destinate acestui scop, precum şi achiziția, dezvoltarea, stocarea sau distribuirea de programe sau de echipamente destinate acestor scopuri, fără consimțământul producătorului sau al persoanei autorizate, în cazul în care astfel de activități au fost comise în scopul dobândirii de bunuri sau au fost săvârşite în cadrul unui grup de persoane pe baza unei înțelegeri prealabile sau în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu semnificativ,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2007/2; 21 mai 2009; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 245. Încălcarea dispozițiilor privind siguranța sistemelor de informații

Persoana care încalcă dispozițiile privind stocarea şi prelucrarea informațiilor, redactate în conformitate cu funcționarea unui sistem de informații sau pentru protecția acestuia sau încalcă alte dispoziții privind siguranța sistemelor de informații computerizate, atunci când faptele sunt comise de o persoană responsabilă de respectarea acestor dispoziții, în cazul în care fapta a avut drept consecință furtul, distrugerea sau deteriorarea informațiilor sau au fost cauzate alte daune substanțiale,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 246. Expedierea neautorizată de substanțe ușor inflamabile și de obiecte și substanțe caustice

Persoana care expediază în mod neautorizat substanțe ușor inflamabile sau obiecte sau substanțe caustice, dacă prin faptă au fost cauzate consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 247. Transportul neautorizat de substanțe și obiecte ușor inflamabile cu aeronave

(1) Persoana care transportă fără autorizație substanțe și obiecte ușor inflamabile cu aeronave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea aceloraşi fapte, dacă au fost cauzate consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate sau munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 248. Fabricarea, achiziționarea, depozitarea, vânzarea și expedierea neautorizată de substanțe otrăvitoare sau cu acțiune puternică

(1) Persoana care fabrică, achiziționează, depozitează sau vinde fără autorizație substanțe otrăvitoare sau cu acțiune puternică, care nu sunt substanțe narcotice sau psihotrope sau încalcă dispozițiile privind producția, stocarea, distribuirea, înregistrarea, transportul sau expedierea unor astfel de substanțe, în cazul în care au fost cauzate prejudicii substanțiale,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Persoana care comite infracțiunea prevăzută la primul paragraf al prezentei secțiuni, dacă a fost săvârșită de un grup de persoane pe baza unei înțelegeri prealabile,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(3) Persoana care produce, achiziționează sau vinde fără autorizație substanțele menționate la primul paragraf al prezentei secțiuni, dacă fapta a avut consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 249. Încălcarea dispozițiilor generale privind producția, achiziționarea, stocarea, înregistrarea, distribuirea, transportul și expedierea de substanțe narcotice și psihotrope

(1) Persoana care încalcă dispozițiile privind producția, achiziționarea, stocarea, înregistrarea, distribuirea, transportul sau expedierea de substanțe narcotice sau psihotrope, dacă a fost cauzat un prejudiciu substanțial,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu privarea de dreptul de a se angaja în anumite locuri de muncă pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) Pentru persoana care săvârșește infracțiunea prevăzută la primul paragraf al prezentei secțiuni, dacă a fost săvârșită în cadrul unui grup de persoane, pe baza unei înțelegeri prealabile,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu privarea de dreptul de a se angaja în anumite locuri de muncă pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 250. Distribuirea neautorizată de substanțe narcotice și psihotrope

(1) Persoana care eliberează rețete, în cazul în care nu sunt necesare din punct de vedere medical sau eliberează ilegal alte documente în scopul obținerii de substanțe narcotice sau psihotrope sau care distribuie substanțe narcotice sau psihotrope fără o rețetă medicală sau un alt document sau având cunoștință de emiterea ilegală sau fictivă a unei rețete medicale sau a unui alt document, dacă astfel de acte sunt comise în scopul dobândirii de bunuri sau pentru alte interese personale,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu privarea de dreptul de a se angaja în anumite locuri de muncă pentru o perioadă de cel mult cinci ani.

(2) Persoana care eliberează rețete, în cazul în care nu sunt necesare din punct de vedere medical sau eliberează ilegal alte documente în scopul obținerii de substanțe narcotice sau psihotrope sau care distribuie substanțe

narcotice sau psihotrope fără o rețetă medicală sau un alt document sau având cunoștință de emiterea ilegală sau fictivă a unei rețete medicale sau a unui alt document, dacă fapta a fost săvârșită în legătură cu substanțe narcotice sau psihotrope pe scară largă sau a cauzat alte consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu privarea de dreptul de a se angaja în anumite locuri de muncă pentru o perioadă de cel mult cinci ani.

(3) Infracțiunea prevăzută la primul sau al doilea paragraf al prezentei secțiuni, dacă a fost comisă în cadrul unui grup organizat,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani, cu privarea de dreptul de a se angaja în anumite locuri de muncă pentru o perioadă de cel mult cinci ani.

[25 aprilie 2002; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 251. Încurajarea utilizării de stupefiante narcotice şi psihotrope

(1) Persoana care încurajează utilizarea de substanțe narcotice sau psihotrope sau pune la dispoziție spații pentru utilizarea acestor substanțe,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Persoana care săvârșește aceleași fapte, dacă comiterea acestora implică un minor, o persoană bolnavă mintal sau o persoană care urmează un tratament pentru dependența de narcotice sau o persoană dependentă din punct de vedere financiar sau în alt fel de persoana vinovată sau dacă au fost adăugate alte substanțe în substanțele narcotice sau psihotrope, pentru sporirea efectului lor,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(3) Persoana care încurajează utilizarea de substanțe narcotice sau psihotrope, în cazul în care utilizarea lor a avut consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin doi şi cel mult zece ani, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[25 aprilie 2002; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 252. Administrarea de substanțe narcotice şi psihotrope împotriva voinței unei persoane

(1) Persoana care administrează substanțe narcotice sau psihotrope unei alte persoane sau adaugă astfel de substanțe în mâncarea sau în băutura unei alte persoane, împotriva voinței acesteia sau fără ca aceasta să știe,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea aceloraşi fapte, dacă au fost adăugate alte substanțe substanțelor narcotice sau psihotrope pentru sporirea efectului lor,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani.

(3) Persoana care comite actele prevăzute la primul sau al doilea paragraf al prezentei secțiuni, dacă acestea au fost comise asupra unui minor sau prin utilizarea de violență, amenințări cu violența sau au fost cauzate consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin trei ani şi de cel mult doisprezece ani, cu supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[25 aprilie 2002; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 253. Fabricarea, achiziționarea, depozitarea, transportul şi expedierea neautorizată de substanțe narcotice şi psihotrope

(1) Persoana care fabrică, achiziționează, depozitează, transportă sau expediază în mod neautorizat substanțe narcotice sau psihotrope în scopul vânzării lor,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea aceloraşi fapte, dacă acestea au fost comise în cadrul unui grup de persoane pe baza unui acord prealabil sau faptele privesc cantități importante de substanțe narcotice sau psihotrope,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin trei ani şi de cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[18 mai 2000; 25 aprilie 2002; 17 octombrie 2002; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 253[1]. Fabricarea, achiziționarea, depozitarea, transportul şi expedierea neautorizată de substanțe narcotice sau psihotrope în scopul vânzării şi al vânzării neautorizate

(1) Fabricarea, achiziționarea, depozitarea, transportul sau expedierea neautorizată de substanțe narcotice sau psihotrope în scopul vânzării sau vânzarea ilegală de substanțe narcotice sau psihotrope,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin două şi de cel mult opt ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă acestea au fost comise în cadrul unui grup de persoane pe baza unei înţelegeri prealabile,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei ani şi de cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(3) Săvârşirea aceloraşi acte, dacă acestea au fost comise în cadrul unui grup organizat sau în legătură cu cantităţi importante de substanţe narcotice sau psihotrope sau dacă au cauzat consecinţe grave şi care vinde substanţe narcotice sau psihotrope minorilor, în instituţii de învăţământ sau pe teritoriul acestora, în restaurante, cafenele, baruri, locuri de recreere sau la evenimente publice,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin cinci şi de cel mult cincisprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[17 octombrie 2002; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 253². Achiziţionarea, stocarea şi vânzarea neautorizată de substanţe narcotice şi psihotrope în cantităţi mici şi utilizarea neautorizată de substanţe narcotice şi psihotrope

(1) Achiziţionarea sau depozitarea neautorizată, în cantităţi mici, de substanţe narcotice sau psihotrope, fără scopul de a le vinde, sau utilizarea neautorizată de substanţe narcotice sau psihotrope, dacă fapta a fost comisă de o persoană care a fost avertizată în privinţa răspunderii penale pentru achiziţionarea, depozitarea sau utilizarea neautorizată de substanţe narcotice sau psihotrope,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii.

(2) Fabricarea, achiziţionarea, depozitarea, punerea în circulaţie sau expedierea neautorizată de substanţe narcotice sau psihotrope, în cantităţi mici, în scopul vânzării sau vânzarea neautorizată de substanţe narcotice sau psihotrope în cantităţi mici,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda. *[13 decembrie 2012]*

Secţiunea 254. Exonerarea de răspunderea penală pentru achiziţionarea, depozitarea, transportul şi expedierea de substanţe narcotice şi psihotrope

Persoana care a predat în mod voluntar substanţe narcotice sau psihotrope sau a furnizat în mod voluntar informaţii cu privire la achiziţionarea, depozitarea, transportul sau expedierea acestora este exonerată de răspunderea penală pentru achiziţionarea, depozitarea, transportul sau expedierea unor astfel de substanţe.

[17 octombrie 2002]

Secţiunea 255. Fabricarea, achiziţionarea, depozitarea, transportul, expedierea şi vânzarea de echipamente şi substanţe (precursori) destinate fabricării neautorizate de substanţe narcotice şi psihotrope

(1) Fabricarea, achiziţionarea, depozitarea, transportul sau expedierea de echipamente, dispozitive, obiecte, materiale sau substanţe (precursori care depăşesc o cantitate mică) destinate pentru fabricarea neautorizată de substanţe narcotice sau psihotrope,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsă privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă acestea au fost comise în scopul vânzării unor astfel de echipamente, dispozitive, obiecte, materiale sau substanţe (precursori) sau vânzarea de echipamente, dispozitive, obiecte, materiale sau substanţe (precursori) destinate pentru fabricarea neautorizată de substanţe narcotice sau psihotrope,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Actele prevăzute la primul sau al doilea paragraf al prezentei secţiuni, dacă acestea au fost săvârşite de un grup organizat,

sunt sancţionate cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei ani şi de cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[25 aprilie 2002; 21 iunie 2007; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 256. Semănarea şi cultivarea neautorizată de plante care conţin substanţe narcotice

(1) Semănarea sau cultivarea neautorizată de plante care conţin substanţe narcotice,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin doi ani şi pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Semănarea sau cultivarea neautorizată de plante care conţin substanţe narcotice, pe o suprafaţă mare, dacă acestea au fost comise de un grup organizat,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[25 aprilie 2002; 21 iunie 2007; 13 decembrie 2012]

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL XXI
Infracțiuni împotriva siguranței rutiere

Secțiunea 257. Încălcarea dispozițiilor privind siguranța rutieră și operațiunile de transport feroviar, maritim și aerian

(1) Încălcarea dispozițiilor privind siguranța rutieră și a operațiunilor de transport feroviar, maritim sau aerian sau punerea în circulație voluntară a unui vehicul de transport maritim sau aerian ce prezintă o defecțiune tehnică, săvârșită de către un angajat al unei companii de transport, dacă prin aceasta sunt perturbate în mod semnificativ operațiunile de transport,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea aceleiași infracțiuni, dacă au fost cauzate consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult opt ani.

[12 februarie 2004; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 258. Deteriorarea vehiculelor de transport rutier, feroviar, naval și aerian

(1) Fapta intenționată de distrugere sau deteriorare a drumurilor, a construcțiilor sau echipamentelor drumurilor, a vehiculelor de transport feroviar, naval sau aerian, a rețelelor de telecomunicații de transport sau alte acte intenționate prin care acestea pot deveni inutilizabile pentru operațiuni de transport, precum și în cazul perturbării operațiunilor de transport,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea acelorași fapte, dacă au fost cauzate consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani.

[21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 259. Oprirea arbitrară a unui tren

(1) *[13 decembrie 2012]*

(2) Oprirea arbitrară a unui tren, fără justificare, prin frânarea de urgență sau prin deconectarea frânelor de aer sau în alt mod, dacă au fost cauzate un dezastru, deteriorarea materialului rulant sau alte consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 260. Încălcarea dispozițiilor privind traficul rutier şi funcționarea vehiculelor

(1) Nerespectarea dispoziţiilor privind funcţionarea vehiculelor, dacă fapta este săvârşită de persoana care conduce vehiculul şi s-a cauzat o vătămare corporală uşoară victimei,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(1[1]) Nerespectarea dispoziţiilor privind funcţionarea vehiculelor, dacă fapta este săvârşită de persoana care conduce vehiculul şi s-a cauzat o vătămare corporală moderată victimei,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Nerespectarea dispoziţiilor privind funcţionarea vehiculelor, dacă fapta este săvârşită de persoana care conduce vehiculul şi s-a cauzat o vătămare corporală gravă victimei sau decesul unei fiinţe umane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani.

(3) Săvârşirea infracţiunii prevăzute la primul paragraf, paragraful 1[1] sau la al doilea paragraf al prezentei secţiuni, dacă aceasta a fost comisă în stare de ebrietate sau în urma consumului de alcool, substanţe narcotice, psihotrope, toxice sau alte substanţe toxice,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei şi de cel mult cincisprezece ani, cu restricţionarea dreptului de a utiliza un vehicul pentru o perioadă de cel mult cinci ani, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[12 februarie 2004; 27 mai 2004; 6 octombrie 2005; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 261. Conceptul de vehicul

Prin „vehicule", astfel cum figurează la articolele 260, 262-265 şi 284 din prezenta lege, se înţeleg toate tipurile de autovehicule, tractoare şi alte utilaje autopropulsate, tramvaie, troleibuze, motociclete şi alte maşini şi vehicule care circulă cu ajutorul sursei proprii de energie, cu excepţia vehiculelor cu motoare cu ardere internă cu masa mai mică de 50 cm^3.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 262. Conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a substanțelor narcotice, psihotrope sau toxice sau a altor substanțe interzise

(1) *[13 decembrie 2012]*

(2) Conducerea unui vehicul sau oferirea de indicaţii cu privire la conducerea practică a unui vehicul, dacă persoana respectivă nu deţine un permis

de conducere al vehiculului respectiv (permisul de conducere pentru vehiculul respectiv nu a fost obţinut sau a fost reţinut, cu respectarea procedurilor specifice) şi în cazul în care conducătorul auto se află sub influenţa alcoolului sau a substanţelor narcotice, psihotrope, toxice sau a altor substanţe interzise,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu privarea de dreptul de a conduce un vehicul pentru o perioadă de cel mult cinci ani, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[27 mai 2004; 6 octombrie 2005; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 262[1]. Refuzul de a se supune unui test pentru stabilirea concentraţiei de alcool, de substanţe narcotice, psihotrope şi de alte substanţe interzise

Refuzul de a se supune unui test pentru stabilirea concentraţiei de alcool în sânge sau de substanţe narcotice, psihotrope, toxice şi alte substanţe interzise, dacă acesta a fost săvârşit de un conducător auto care nu deţine un permis de conducere (permisul de conducere al conducătorului auto nu a fost obţinut în conformitate cu procedurile sau a fost reţinut),

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu privarea de dreptul de a conduce un vehicul pentru o perioadă de cel puţin trei ani şi de cel mult cinci ani şi cu sau fără confiscarea bunurilor.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 263. Permiterea utilizării unui vehicul într-o stare de degradare tehnică

Permisiunea voluntară a utilizării unui vehicul într-o stare de degradare tehnică sau cu încălcarea altor dispoziţii referitoare la asigurarea siguranţei în trafic, în ceea ce priveşte utilizarea acestuia, dacă fapta a fost comisă de o persoană responsabilă pentru starea tehnică sau utilizarea vehiculului şi dacă au fost cauzate consecinţele prevăzute la secţiunea 260 din prezenta lege,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu privarea de dreptul de a se angaja în anumite locuri de muncă pentru o perioadă de cel mult cinci ani.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 264. Încredinţarea conducerii unui vehicul unei persoane aflate sub influenţa alcoolului, a substanţelor narcotice, psihotrope, toxice şi a altor substanţe interzise

Încredinţarea conducerii unui vehicul unei persoane aflate sub influenţa alcoolului sau a substanţelor narcotice, psihotrope, toxice sau alte substanţe

interzise, de către o persoană responsabilă cu starea tehnică sau funcționarea unui vehicul, dacă au fost cauzate consecințele prevăzute la secțiunea 260 din prezenta lege,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără privarea de dreptul de a se angaja în anumite locuri de muncă pentru o perioadă de cel mult cinci ani.

[27 mai 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 265. Fabricarea, vânzarea, emiterea, falsificarea, distrugerea și vânzarea ilegală a documentelor de înmatriculare, a marcajelor numărului de identificare și a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare al unui vehicul

(1) Fabricarea, vânzarea, emiterea, falsificarea sau distrugerea ilegală a documentelor de înmatriculare sau a marcajelor numărului de identificare sau a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare al unui vehicul,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Furtul documentelor de înmatriculare sau al plăcuțelor cu numărul de înmatriculare al unui vehicul,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(3) Săvârșirea faptelor prevăzute la primul sau al doilea paragraf al prezentei secțiuni, dacă au fost comise de un grup de persoane pe baza unei înțelegeri prealabile,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 266. Încălcarea dispozițiilor privind traficul rutier

Încălcarea dispozițiile privind protejarea ordinii sau a siguranței traficului, dacă au fost cauzate consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau privarea temporară de libertate sau munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 267. Neanunțarea numelui unei nave în cazul unei coliziuni de nave

Necomunicarea de către căpitan a numelui navei sale și a portului de înregistrare, precum și a locului de plecare sau de destinație, către o altă navă,

cu care nava sa a intrat în coliziune, deşi a avut posibilitatea să furnizeze aceste informaţii,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 268. Sechestrarea unui vehicul de transport aerian sau maritim

(1) Sechestrarea unui vehicul de transport aerian sau maritim, cu excepţia vehiculelor de mici dimensiuni, pe pământ, în apă sau în timpul unui zbor,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult şapte ani, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, în cazul în care actele au fost comise de un grup de persoane pe baza unei înţelegeri prealabile sau prin violenţă sau ameninţarea cu săvârşirea violenţei sau a fost cauzat un accident sau alte consecinţe grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin doi ani şi de cel mult douăsprezece, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(3) Săvârşirea faptelor prevăzute la primul sau al doilea paragraf al prezentei secţiuni, în cazul în care s-a cauzat decesul unei fiinţe umane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei şi de cel mult cincisprezece ani, cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[13 decembrie 2012]

CAPITOLUL XXII
Infracţiuni împotriva ordinii administrative

Secţiunea 269. Atacul asupra unui reprezentant al autorităţii publice sau a altui funcţionar de stat

(1) Atacul asupra unui reprezentant al autorităţii publice sau a altui funcţionar de stat, în legătură cu activităţile oficiale ale acestei persoane sau atacul asupra unei persoane care participă la prevenirea sau întreruperea unei infracţiuni sau a altei fapte ilegale,

este sancţionat cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, în cazul în care au fost cauzate vătămări corporale grave sau alte consecinţe grave sau în cazul în care atacul a fost comis în grup organizat,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puțin doi și cel mult zece ani, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[25 aprilie 2002; 13 decembrie 2007/2; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 270. Rezistența față de un reprezentant al autorității publice sau un alt funcționar de stat

(1) Opunerea de rezistență față de un reprezentant al autorității publice sau față de un alt funcționar de stat, în cazul în care acesta desfășoară sarcinile oficiale ce i-au fost impuse sau opunerea de rezistență față de o persoană, în cazul în care aceasta participă la prevenirea sau întreruperea unei infracțiuni ori a altei fapte ilegale sau constrângerea acestei persoane să efectueze acte vădit ilegale, în cazul în care opunerea de rezistență sau constrângerea au fost săvârșite prin violență sau amenințare cu violență,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea aceloraşi fapte, în cazul în care actele au fost comise de un grup de persoane,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 271. Defăimarea și atingerea adusă demnității unui reprezentant al autorității publice sau a altui funcționar de stat

[22 ianuarie 2004]

Secțiunea 272. Furnizarea de informații false unei instituții de stat

Furnizarea intenționată de informații false unei instituții de stat, inclusiv unei comisii de anchetă parlamentară, dacă aceasta a fost săvârșită de o persoană care, în conformitate cu legea, are obligația de a furniza informații unei instituții de stat sau unei comisii de anchetă parlamentară sau refuzul de a oferi o explicație, o opinie sau o traducere comisiei de anchetă parlamentară,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 272[1]. Constrângerea de a da explicații, opinii sau traduceri false unei comisii de anchetă parlamentară

(1) Săvârșirea de acte de corupție sau alte activități ilegale pentru ca o persoană să furnizeze o explicație, o opinie sau o traducere falsă sau să refuze să ofere o explicație, o opinie sau o traducere unei comisii de anchetă parlamentară,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă acestea au implicat folosirea violenţei sau ameninţarea cu săvârşirea violenţei,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Săvârşirea faptelor prevăzute la primul paragraf al prezentei secţiuni, în cazul în care acestea s-au realizat prin tortură,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult opt ani.

[18 decembrie 2003; 19 noiembrie 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 273. Însuşirea arbitrară a titlului şi autorităţii unui funcţionar de stat

Însuşirea arbitrară a titlului şi autorităţii unui funcţionar de stat în scopul comiterii unei infracţiuni,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 274. Furtul şi distrugerea unui document, a unui sigiliu sau a unei ştampile

(1) Furtul, ascunderea, distrugerea sau deteriorarea voluntară a unui document care conferă drepturi sau exonerează de obligaţii, a unui sigiliu sau a unei ştampile sau utilizarea sau vânzarea documentului, sigiliului sau ştampilei furate,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă acestea au fost comise în scopul dobândirii de bunuri sau au cauzat daune substanţiale puterii statului sau ordinii administrative ori intereselor unei persoane protejate prin lege,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 275. Falsificarea unui document, a unui sigiliu sau a unei ştampile şi utilizarea şi vânzarea unui document, a unui sigiliu sau a unei ştampile falsificate

(1) Falsificarea unui document care conferă drepturi sau exonerează de obligaţii, a unui sigiliu sau a unei ştampile şi utilizarea sau vânzarea unui document, unui sigiliu sau unei ştampile falsificate,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea aceloraşi fapte, dacă acestea au fost comise în scopul dobândirii de bunuri sau dacă au fost comise de un grup de persoane în temeiul unei înțelegeri prealabile sau dacă s-a produs un prejudiciu semnificativ puterii statului sau ordinii administrative ori intereselor protejate prin lege ale unei persoane,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 275[1]. Obținerea unui document de identificare personală cu datele unei alte persoane

Obținerea unui document de identificare personală ce conține datele unei alte persoane,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 276. Deschiderea şi distrugerea ilegală a corespondenței

(1) Deschiderea sau distrugerea ilegală a corespondenței,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea aceloraşi fapte, dacă acestea au fost comise de un angajat al unui oficiu poştal sau de personalul ce deservește un mijloc de transport feroviar, maritim sau aerian,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 277. Operațiuni neautorizate cu documentele din arhive

Persoana care, în mod neautorizat, distruge, deteriorează, ascunde documente din arhivele statului sau din arhivele organizațiilor publice, cooperatiste sau confesionale sau alte altor persoane juridice sau le scoate fără autorizație de pe teritoriul Republicii Letonia sau le înlocuieşte cu copii, dacă au fost cauzate daune substanțiale puterii statului sau ordinii administrative ori intereselor protejate prin lege ale unei persoane,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 278. Falsificarea mărcilor poştale

Persoana care comite acte de falsificare a timbrelor poştale sau a altor mărci poştale sau a cupoanelor valorice poştale internaţionale pre-plătite sau utilizează timbre poştale falsificate sau distruse, sau alte mărci poştale sau cupoane poştale internaţionale pre-plătite pentru expedierea corespondenţei sau vinde astfel de efecte în acelaşi scop,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 279. Practici arbitrare

(1) Comiterea de acte arbitrare, cu eludarea procedurilor prevăzute de actele normative, în cazul în care legalitatea acestor acte este contestată de o instituţie de stat centrală sau locală sau de o altă persoană (practici arbitrare) şi dacă se aduc prejudicii substanţiale,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea infracţiunii prevăzute la primul paragraf al prezentei secţiuni, dacă a fost săvârşită de un grup de persoane pe baza unei înţelegeri prealabile,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Săvârşirea de acte arbitrare, în legătură cu violenţe sau ameninţări cu violenţa sau dacă au fost cauzate pierderi pe scară largă,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 280. Încălcarea dispoziţiilor privind încadrarea în muncă a persoanelor

(1) Încălcarea restricţiilor sau a dispoziţiilor prevăzute de lege privind încadrarea în muncă a persoanelor, dacă acestea sunt comise de către angajator şi dacă sunt cauzate daune semnificative,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Încadrarea în muncă a unei persoane fără drept de rezidenţă în Republica Letonia, dacă fapta este comisă de către angajator şi în cazul în care persoana angajată este un minor sau dacă sunt angajate mai mult de cinci persoane sau în cazul în care o persoană este angajată în condiţii de muncă extrem

de abuzive sau în cazul în care a fost angajată în mod voluntar o victimă a traficului de persoane,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[16 iunie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 281. Ascunderea identității personale

(1) Persoana care își ascunde identitatea în cursul ședерii în Republica Letonia, fără a avea un document de identificare personală sau folosind documentul unei alte persoane sau un document de identificare personală falsificat, este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Persoana care își ascunde identitatea, dacă aceasta a fost săvârșită în scopul de a evita răspunderea penală sau răspunderea administrativă sau de a săvârși o infracțiune sau pentru a ajuta alte persoane să se sustragă de la răspunderea penală sau de la răspunderea administrativă,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 281[1]. Folosirea identității unei alte persoane

(1) *[13 decembrie 2012]*

(2) Pentru persoana care își însușește identitatea unei alte persoane, cu ocazia examinării competențelor de limbă letonă sau a altor cunoștințe prevăzute în legea cetățeniei pentru a crea posibilitatea acelei persoane să dobândească cetățenia letonă, conform procedurilor de naturalizare, dacă acest act este comis în scopul dobândirii de bunuri,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[21 iunie 2007; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 282. Sustragerea de la serviciul militar obligatoriu

[14 decembrie 2006]

Secțiunea 282[1]. Sustragerea de la mobilizare

(1) Sustragerea voluntară de la mobilizare, dacă este săvârșită de o persoană supusă mobilizării în scopul executării măsurilor de protecție civilă,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea aceloraşi fapte, dacă acestea sunt realizate de un soldat în rezervă sau un rezervist,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[17 octombrie 2002; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 282[2]. Întârzierea acţiunilor privind mobilizarea şi neîndeplinirea cererilor referitoare la mobilizare

(1) Întârzierea voluntară a îndeplinirii unui ordin emis de o autoritate naţională competentă pe perioada stării de mobilizare sau întârzierea voluntară a îndeplinirii unui ordin emis de o administraţie locală, în executarea măsurilor de protecţie civilă sau neîndeplinirea voluntară a altor activităţi sau cereri referitoare la mobilizare,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanţial,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[17 octombrie 2002; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 282[3]. Sustragerea de la îndeplinirea serviciului alternativ

[14 decembrie 2006]

Secţiunea 283. Încălcarea regimului de reglementare a frontierelor de stat

[11 decembrie 2003]

Secţiunea 284. Trecerea ilegală a frontierei de stat

(1) Trecerea ilegală voluntară a frontierei de stat

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă acestea au fost comise de un grup de persoane sau cu utilizarea unui vehicul sau cu încălcarea interdicţiei specificate de a intra pe teritoriul Republicii Letonia,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 285. Transferul ilegal de persoane peste frontiera de stat

(1) Transferul ilegal al unei persoane peste frontiera de stat,

este sancţionat cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă acestea au fost comise de către un funcţionar de stat, folosindu-se de poziţia sa oficială,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(3) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă acestea au fost comise de un grup organizat sau au avut consecinţe grave sau au permis circulaţia ilegală peste frontiera de stat a unui număr mare de persoane, şi anume, mai mult de cinci persoane o dată,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult şapte ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel trei ani.

[25 aprilie 2002; 11 decembrie 2003; 13 decembrie 2007/2; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 285[1]. Facilitarea şederii ilegale în Republica Letonia

(1) Facilitarea şederii ilegale a unei persoane pe teritoriul Republicii Letonia, dacă aceasta a fost săvârşită de un grup de persoane sau de un funcţionar de stat, folosindu-se de poziţia sa oficială,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, sau munca în folosul comunităţii, cu privarea de dreptul de a deţine o funcţie specifică pentru o perioadă de cel mult cinci ani.

(2) Facilitarea şederii ilegale a unei persoane pe teritoriul Republicii Letonia, dacă fapta a fost săvârşită în scopul dobândirii de bunuri sau în cazul în care se facilitează şederea a două sau mai multe persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu privarea de dreptul de a deţine o funcţie specială pentru un mandat de cel mult cinci ani, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 285[2]. Furnizarea cu rea intenţie a posibilităţii de a dobândi dreptul de şedere permanentă legală în Republica Letonia, în alt stat membru al Uniunii Europene, într-un stat membru al Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene

(1) Furnizarea cu rea intenţie a posibilităţii de a dobândi dreptul de şedere legală în Republica Letonia, în alt stat membru al Uniunii Europene, într-un stat membru al Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Furnizarea cu rea intenție a posibilității de a dobândi dreptul de ședere legală în Republica Letonia, în alt stat membru al Uniunii Europene, într-un stat membru al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, dacă aceasta a fost săvârșită în scopul dobândirii de bunuri sau în cazul în care o astfel de posibilitate este asigurată pentru două sau mai multe persoane sau în cazul în care aceasta a fost comisă de un grup de persoane,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 286. Arborarea neautorizată pe o navă a steagului național al Letoniei

Arborarea pe o navă a steagului național al Letoniei, fără a avea acest drept,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 287. Utilizarea neautorizată a semnelor crucea roșie, semiluna roșie și scutul alb-albastru

Utilizarea neautorizată a semnelor crucea roșie, semiluna roșie sau scutul alb-albastru și utilizarea neautorizată a denumirilor de Crucea Roșie sau Semiluna Roșie,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[18 decembrie 2003; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 288. Deteriorarea instalațiilor de telecomunicații, a emițătoarelor de radio și televiziune și a echipamentelor tehnologice poștale

Distrugerea sau deteriorarea voluntară a echipamentelor de telecomunicații, a emițătoarelor de radio sau televiziune sau a unui echipament tehnologic poștal, dacă a fost cauzat un prejudiciu substanțial,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 288[1]. Încălcarea reglementărilor privind instalarea și utilizarea echipamentelor de transmisie radio și televiziune

(1) *[13 decembrie 2012]*

(2) Încălcarea procedurilor prevăzute de lege referitoare la transmisia și distribuirea semnalului de radiodifuziune sau televiziune în ceea ce privește instalarea și utilizarea echipamentelor emițătoare de unde radio și cele privitoare

la distribuția semnalului de televiziune sau radiodifuziune sonoră în sistemele de rețele de distribuție prin cablu, dacă prin aceasta s-a cauzat un prejudiciu substanțial în detrimentul autorității de stat sau a ordinii administrative ori intereselor protejate prin lege ale unei persoane,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[31 octombrie 2002; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 288². Finanțarea ilegală a unei organizații politice (partid) sau a asociațiilor de organizații politice (partide)

(1) Finanțarea ilegală a unei organizații politice (partid) sau a asociațiilor de organizații politice (partide) pe scară largă,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Activitățile prevăzute la primul paragraf al prezentei secțiuni, în cazul în care acestea au fost comise de un grup de persoane pe baza unei înțelegeri prealabile,

sunt sancționate cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[29 aprilie 2004; 8 septembrie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 288³. Intermedierea activităților de finanțare ilegală a unei organizații politice (partid) sau a asociațiilor de organizații politice (partide)

Intermedierea activităților de finanțare ilegală a unei organizații politice (partid) sau a asociațiilor de organizații politice (partide) pe scară largă,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[8 septembrie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 288⁴. Acceptarea și șantajul referitoare la activitățile de finanțare ilegală a unei organizații politice (partid) sau a asociațiilor de organizații politice (partide)

(1) Acceptarea finanțării ilegale a unei organizații politice (partid) sau a asociațiilor de organizații politice (partide) pe scară largă,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, sau munca în folosul comunității, sau amenda.

(2) Activitățile prevăzute la primul paragraf al prezentei secțiuni, dacă au fost comise de un grup de persoane pe baza unui acord prealabil sau dacă

sunt legate de cereri de finanţare ilegală a unei organizaţii politice (partid) sau a unei asociaţii de organizaţii politice (partide) pe scară largă,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Şantajul în legătură cu finanţarea ilegală a unei organizaţii politice (partid) sau a asociaţiilor de organizaţii politice (partide)

este sancţionat cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 288[5]. Exonerarea de răspunderea penală a unei persoane care desfăşoară activităţi de finanţare ilegală a unei organizaţii politice (partid) sau a asociaţiilor de organizaţii politice (partide)

(1) O persoană care a finanţat în mod ilegal o organizaţie politică (partid) sau o asociaţie de organizaţii politice (partide) poate fi exonerată de răspunderea penală, dacă finanţarea ilegală a organizaţiei politice (partidului) sau a asociaţiei de organizaţii politice (partide) este rezultatul şantajului sau dacă, după finanţarea ilegală a organizaţiei politice (partidului) sau a asociaţiei de organizaţii politice (partidelor), această persoană a denunţat în mod voluntar comiterea acestui act şi a sprijinit în mod activ descoperirea şi anchetarea infracţiunii.

(2) Şantajul se interpretează ca fiind cererea de finanţare a unei organizaţii politice (partid) sau a unei asociaţii de organizaţii politice (partide), cu privire la ameninţările ce dăunează intereselor legitime ale persoanei în cauză.

(3) Susţinătorul şi intermediarul finanţării ilegale a unei organizaţii politice (partid) sau a unei asociaţii de organizaţii politice (partide) pot fi exoneraţi de răspundere penală dacă aceştia denunţă în mod voluntar finanţarea ilegală a unei organizaţii politice (partid) sau a unei asociaţii de organizaţii politice (partide) şi sprijină în mod activ descoperirea şi anchetarea infracţiunii.

[8 septembrie 2011; 13 decembrie 2012]

CAPITOLUL XXIII
Infracţiuni împotriva administrării justiţiei

Secţiunea 289. Falsificarea probelor

(1) Producerea voluntară de probe nereale sau ascunderea voluntară a unor probe existente, dacă acestea au fost comise de un judecător, un procuror sau un anchetator,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă aceasta au fost comise în scopul dobândirii de bunuri sau în cadrul unor proceduri privind crime grave sau deosebit de grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 21 mai 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 290. Supunerea unei persoane la urmărire penală, ştiind că aceasta nu este vinovată

(1) Declanşarea urmăririi penale împotriva unei persoane, ştiind că aceasta nu este vinovată, dacă fapta a fost comisă de un procuror,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă acestea au fost comise în scopul dobândirii de bunuri sau au implicat formularea unei acuzaţii privind comiterea unei crime grave sau deosebit de grav sau prin falsificarea probelor,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[21 mai 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 291. Pronunţarea de hotărâri şi decizii ilegale

(1) Persoana care pronunţă o hotărâre sau o decizie ilegală, dacă aceasta a fost comisă de un judecător, un procuror sau un anchetator,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă acestea au fost comise în scopul dobândirii de bunuri sau în legătură cu formularea unei acuzaţii privind comiterea unei crime grave sau deosebit de grave sau cu falsificarea probelor,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[21 mai 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 292. Arestarea ilegală deliberată

Arestarea ilegală, cu intenţie, dacă fapta a fost săvârşită de un judecător,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 293. Detenția ilegală sau transportarea forțată

Detenția ilegală sau transportarea forțată, dacă acestea au fost săvârșite în scopul dobândirii de bunuri sau din motive de răzbunare ori pentru un alt interes personal și au fost comise de un judecător, un procuror sau de un membru al instituției ce desfășoară activități de investigare premergătoare procesului,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 21 mai 2009; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 294. Obligarea de a depune mărturie

(1) Persoana care obligă o altă persoană să depună mărturie în cadrul unui interogatoriu, dacă fapta implică folosirea violenței, amenințarea cu violența sau umilirea persoanei interogate, sau prin oricare alt mod iar fapta este săvârșită de către un funcționar care desfășoară procedurile penale premergătoare procesului,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Persoana care obligă o altă persoană să depună mărturie în cadrul unui interogatoriu, dacă fapta implică tortura și este comisă de către un funcționar care desfășoară procedurile penale premergătoare procesului,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani.

[21 mai 2009; 19 noiembrie 2009; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 294[1]. Ingerința în procedurile penale premergătoare procesului

(1) Persoana care influențează, în vreun fel, un funcționar care desfășoară procedurile penale premergătoare procesului, în scopul de a împiedica începerea sau executarea procedurilor penale premergătoare procesului sau pentru pronunțarea unei decizii ilegale,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea acelorași fapte, dacă au fost săvârșite de un funcționar de stat,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu privarea de dreptul de a deține o funcție specifică pentru un mandat de cel mult cinci ani.

(3) *[13 decembrie 2012]*

[25 aprilie 2002; 12 februarie 2004; 13 decembrie 2007/2; 21 mai 2009; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 295. Ingerința într-un proces

(1) Persoana care influențează, în vreun fel, un judecător sau un judecător consultant, în scopul de a împiedica desfășurarea unui proces în instanță sau de a adopta sau a pronunța o hotărâre sau o decizie ilegală,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea aceloraşi fapte, dacă au fost săvârșite de un funcționar de stat,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda, cu privarea de dreptul de a deține o funcție specifică pentru un mandat de cel mult cinci ani.

(3) *[13 decembrie 2012]*

[25 aprilie 2002; 12 februarie 2004; 13 decembrie 2007/2; 21 mai 2009; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 296. Neexecutarea unei hotărâri judecătoreşti sau a unui ordin al procurorului cu privire la pedeapsă

[13 decembrie 2012]

Persoana care în mod intenționat nu execută o hotărâre sau decizie judecătorească sau un ordin al procurorului public cu privire la pedeapsă sau întârzie executarea acestora

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 297. Uzurparea identității unui acuzat, a unei victime sau a unui martor

Persoana care se substituie unui acuzat, unei victime sau unui martor, în cadrul procedurilor penale premergătoare procesului sau în cadrul procedurilor judiciare,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[21 mai 2009; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 298. Furnizarea cu intenție de informații false

(1) Persoana care furnizează în mod intenționat informații false cu scopul de a provoca începerea unei proceduri penale împotriva unei persoane

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea aceloraşi fapte, în legătură cu acuzații privind comiterea unei crime grave sau deosebit de grave sau creează dovezi false cu privire la astfel de acuzații, dacă acestea au fost comise în scopul dobândirii de bunuri,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 21 mai 2009; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 299. Întocmirea cu intenție a unui raport fals

Persoana care întocmește în mod intenționat un raport sau o declarație falsă, ori o prezintă în fața unui notar sau executor judecătoresc, în cazul în care legea o prevede,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[17 octombrie 2002; 12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 300. Furnizarea cu intenție de mărturii, avize, traduceri și explicații false

(1) Persoana care, în calitate de martor, victimă sau altă persoană care a fost avertizată cu privire la furnizarea de mărturii false, furnizează cu intenție mărturii false sau care, în calitate de expert, furnizează cu intenție un aviz fals sau care, în calitate de traducător, furnizează cu intenție o traducere falsă, în cadrul procedurilor penale premergătoare procesului, în instanță, la un notar sau la un executor judecătoresc sau pentru un reclamant care a depus jurământ și care certifică cu intenție o explicație falsă în instanță într-o cauză administrativă,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea acelorași fapte, dacă aceasta au fost comise în timpul desfășurării procedurilor penale premergătoare procesului sau în instanță, în cadrul cauzelor privind unele crime grave sau deosebit de grave sau dacă au fost cauzate consecințe grave sau dacă actele respective au fost comise în scopul dobândirii de bunuri,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[17 octombrie 2002; 12 februarie 2004; 27 mai 2004; 21 mai 2009, 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 301. Obligarea de a furniza mărturii, explicații, avize și traduceri false

(1) Persoana care acordă sau primește mită sau influențează ilegal în orice alt mod un martor, o victimă, o persoană judecată, un deținut, suspect, acuzat, reclamant, expert sau traducător, în scopul determinării la a furniza mărturii false sau de a certifica sub jurământ explicații false în instanță sau într-o cauză administrativă sau de a emite un aviz fals sau de a furniza o traducere falsă sau de a se abține de la o mărturie sau de la a emite un aviz sau o traducere,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Pentru persoana care comite aceleaşi acte, dacă includ violenţa sau ameninţările cu violenţa,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Pentru activităţile prevăzute la primul paragraf al prezentei secţiuni, dacă includ tortura,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani.

[12 februarie 2004; 27 mai 2004; 21 mai 2009, 19 noiembrie 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 302. Refuzul de a furniza mărturii, avize sau traduceri

(1) Persoana care, în calitate de martor, victimă sau o altă persoană care a fost avertizată cu privire la furnizarea de mărturii false, refuză în mod neîntemeiat să dea declaraţii în cadrul unei proceduri premergătoare procesului sau într-un proces,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Persoana care, în calitate de expert sau traducător, refuză în mod neîntemeiat să execute sarcinile care îi sunt atribuite de către instituţia de investigare premergătoare procesului sau în cadrul unui proces,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[21 mai 2009; 21 octombrie 2010; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 303. Persoanele care nu răspund de refuzul de a depune mărturie

Logodnicul sau logodnica, soţul sau soţia, părinţii, copiii, fraţii şi surorile, bunicii şi nepoţii unei persoane împotriva căreia a fost iniţiată o procedură penală, o persoană deţinută, un suspect, un acuzat sau un pârât, precum şi persoana împreună cu care locuieşte persoana fizică care a comis infracţiunea şi cu care are o gospodărie comună, nu sunt consideraţi răspunzători pentru refuzul de a depune mărturie.

[21 mai 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 304. Divulgarea de informaţii obţinute în cadrul procedurilor penale premergătoare procesului

Persoana care divulgă date obţinute în cadrul procedurilor penale premergătoare procesului, fără o autorizare din partea procurorului sau investigatorului,

până la finalizarea procedurii, în cazul în care aceasta a fost avertizată cu privire la nedivulgarea informațiilor relevante,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 21 mai 2009; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 305. Încălcarea dispozițiilor privind protecția specială a persoanelor

(1) Pentru persoana care nu respectă procedurile privind protecția specială a persoanelor prevăzute de lege sau care divulgă date de identificare sau locul unde se află o persoană sub protecție, dacă a luat cunoștință despre informațiile referitoare la persoana aflată sub protecție specială în cadrul îndeplinirii atribuțiilor sale oficiale sau în alte circumstanțe și care a fost avertizată cu privire la obligația de a nu divulga aceste informații,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea aceloraşi fapte, dacă acestea au fost comise în scopul dobândirii de bunuri,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(3) Pentru persoana care divulgă cu intenție organizarea, metodele, tacticile, mijloacele de protecție specială sau informațiile privind persoanele implicate în realizarea măsurilor de protecție, aceasta fiind chiar persoana protejată, dacă a produs decesul unei persoane sau alte consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(4) Persoana care comite actele prevăzute la primul sau al doilea paragraf al prezentei secțiuni, în cazul în care a fost cauzat decesul unei persoane sau alte consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult şapte ani.

[12 februarie 2004; 5 mai 2005; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 306. Reținerea de probe

Pentru persoana care, nefiind deținută, sau împotriva căreia au fost inițiate proceduri penale, sau suspectul sau acuzatul care, ascunde cu intenție obiecte, documente sau alte materiale care pot fi semnificative ca probe într-un dosar penal, dacă acestea au fost solicitate de instituția de investigare premergătoare procesului, de procuror sau de instanță pentru a fi furnizate de către persoana în cauză,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

[21 mai 2009; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 307. Activități ilegale legate de o cauză penală

Sustragerea, distrugerea intenționată, deteriorarea sau falsificarea obiectelor ce au legătură cu o cauză penală,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 308. Înstrăinarea, disimularea, distrugerea, deteriorarea, înlocuirea și dispunerea de bunurile sechestrate

[13 decembrie 2012]

(1) Risipirea, deteriorarea, înstrăinarea, ascunderea sau dispunerea de bunurile care au fost sechestrare sau reținute, sau înlocuirea acestor bunuri,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea aceloraşi acte, de către persoana căreia i-au fost încredințate bunurile,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 309. Transferul ilegal de substanțe și obiecte persoanelor care sunt închise în locuri de detenție pe termen scurt și în penitenciare și primirea ilegală de substanțe și obiecte de la aceste persoane

(1) Persoana care transferă neautorizat corespondență, bani, produse alimentare sau alte obiecte sau substanțe persoanelor închise în locuri de detenție pe termen scurt sau în penitenciare sau primirea acestora de la astfel de persoane, dacă au fost comise de un angajat al unei astfel de instituții,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă sau liberate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda, cu privarea de dreptul de a deține o funcție specifică pentru o perioadă de cel mult cinci ani.

(2) Persoana care transferă substanțe narcotice sau psihotrope, substanțe explozive, arme sau muniții sau primirea acestora de la persoane închise în locuri de detenție pe termen scurt sau în penitenciare,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult șase ani, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probațiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

(3) Persoana care comite actele prevăzute la al doilea paragraf al prezentei secţiuni, în cazul în care acestea au fost săvârşite de un angajat al unui loc de detenţie pe termen scurt sau al unui penitenciar,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult opt ani, cu privarea de dreptul de a deţine o funcţie specifică pentru un mandat de cel mult cinci ani şi cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 310. Evadarea dintr-un loc de detenţie pe termen scurt sau dintr-un penitenciar

(1) Persoana care evadează dintr-un loc de detenţie pe termen scurt sau dintr-un penitenciar,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Persoana care comite aceleaşi fapte, dacă acestea sunt implică violenţa sau ameninţări cu violenţa împotriva gardienilor, a altor angajaţi dintr-un loc de detenţie pe termen scurt sau penitenciar sau dacă au fost comise de un grup de persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[21 mai 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 311. Atacuri în penitenciar

Pentru persoana care înfiinţează un grup organizat de persoane care sunt deţinute într-un penitenciar sau care participă la un astfel de grup, în scopul comiterii de atacuri sau alte violenţe asupra unui funcţionar al penitenciarului, asupra condamnaţilor sau asupra oricărei alte persoane prezente în penitenciar sau care comite astfel de atacuri sau violenţe,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult opt ani, cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[13 decembrie 2007/2; 21 mai 2009; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 312. Sustragerea de la executarea unei pedepse

Pentru persoana care se sustrage de la executarea unei pedepse privative de libertate sau prin care i se restricţionează unele drepturi,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[12 februarie 2004; 21 iunie 2007; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 313. Ascunderea fără promisiune prealabilă

(1) Pentru persoana care ascunde, fără o promisiune prealabilă, un infractor sau instrumentele ori mijloacele de săvârşire ale unei infracţiuni sau modul în care a fost comisă o infracţiune sau obiectele obţinute din infracţiune, dacă ascunderea are legătură cu o infracţiune gravă,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă ascunderea are legătură cu o infracţiune deosebit de gravă,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda. *[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]*

Secţiunea 314. Achiziţionarea şi vânzarea bunurilor obţinute din infracţiune

(1) Persoana care achiziţionează sau vinde bunuri, cunoscând faptul că sunt obţinute dintr-o infracţiune,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă acestea sunt comise pe scară largă,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă acestea au fost săvârşite în grup organizat,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult şase ani, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[25 aprilie 2002; 12 februarie 2004; 13 decembrie 2007/2; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 315. Omisiunea informării cu privire la comiterea infracţiunilor

Pentru persoana care nu informează autorităţile, ştiind cu certitudine că are loc pregătirea sau comiterea unei crime grave sau deosebit de grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

CAPITOLUL XXIV
Infracţiunile comise în serviciul statului

Secţiunea 316. Conceptul de funcţionar de stat

(1) Reprezentanţii autorităţii de stat, precum şi fiecare persoană care în mod permanent sau temporar îşi îndeplineşte atribuţiile în autoritatea de stat sau

locală şi care are dreptul de a lua decizii obligatorii pentru alte persoane sau care are dreptul de a exercita orice funcţii de supraveghere, control, investigare sau sancţionare ori în care se ocupă de bunurile sau resursele financiare ale statului sau ale administraţiei locale sunt consideraţi funcţionari de stat.

(2) Preşedintele, membrii *Saeima*, prim-ministrul şi membrii Cabinetului, precum şi funcţionarii instituţiilor de stat care sunt aleşi, numiţi sau confirmaţi de către *Saeima* sau de Cabinet, şefii administraţiei locale, adjuncţii acestora şi directorii executivi sunt consideraţi a fi funcţionari publici care ocupă o funcţie de răspundere.

(3) Funcţionari de stat sunt consideraţi, de asemenea, funcţionarii publici străini, membrii adunărilor publice străine (instituţii cu funcţii legislative sau executive), funcţionarii organizaţiilor internaţionale, membrii adunărilor parlamentare internaţionale, precum şi judecătorii şi funcţionarii instanţelor internaţionale.

[25 aprilie 2002; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 317. Depăşirea autorităţii oficiale

(1) Persoana care, în calitate de funcţionar de stat, săvârşeşte acte intenţionate care depăşesc în mod vădit limitele drepturilor şi abilitarea conferită prin lege funcţionarilor de stat, în conformitate cu sarcinile atribuite acestora, în cazul în care a fost cauzat un prejudiciu substanţial autorităţii de stat, ordinii administrative sau intereselor protejate prin lege ale unei persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Persoana care săvârşeşte faptele prevăzute la primul paragraf al prezentei secţiuni, prin violentă sau ameninţări cu violenţa sau în cazul în care acestea au fost săvârşite în scopul dobândirii de bunuri,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu privarea de dreptul de a deţine o funcţie specifică pentru un mandat de cel mult cinci ani.

(3) Pentru faptele prevăzute la primul paragraf al prezentei secţiuni, dacă includ tortura sau au avut consecinţe grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani, cu privarea de dreptul de a deţine o funcţie specifică pentru un mandat de cel mult cinci ani.

[12 februarie 2004; 19 noiembrie 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 318. Utilizarea cu rea-credinţă a funcţiei oficiale

(1) Persoana care, în calitate de funcţionar de stat, săvârşeşte acte intenţionate folosindu-se cu rea-credinţă de poziţia sa oficială, dacă aceste acte aduc o atingere substanţială autorităţii statului, ordinii administrative sau intereselor protejate prin lege ale unei persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Infracţiunea prevăzută la primul paragraf al prezentei secţiuni, dacă aceasta a fost săvârşită în scopul dobândirii de bunuri,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu privarea de dreptul de a deţine o funcţie specifică pentru un mandat de cel mult cinci ani.

(3) Persoana care, în calitate de funcţionar de stat, săvârşeşte acte intenţionate folosindu-se cu rea-credinţă de poziţia sa oficială, dacă aceste acte au avut consecinţe grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu privarea de dreptul de a deţine o funcţie specifică pentru un mandat de cel mult cinci ani.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 319. Neîndeplinirea sarcinilor de serviciu de către un funcţionar de stat

(1) Pentru persoana care, în calitate de funcţionar de stat, nu îşi îndeplineşte sarcinile de serviciu, şi anume, dacă un funcţionar de stat cu intenţie sau din culpă nu îşi îndeplineşte sarcinile atribuite prin lege, conform cărora trebuie să acţioneze pentru a împiedica prejudicierea autorităţii statului, a ordinii administrative sau a intereselor protejate prin lege ale unei persoane şi dacă prin acesta s-a produs un prejudiciu semnificativ autorităţii statului, ordinii administrative sau drepturilor şi intereselor protejate prin lege ale unei persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Persoana care comite aceeaşi infracţiune, dacă actele funcţionarului de stat sunt săvârşite în scopul dobândirii de bunuri,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu privarea de dreptul de a deţine o funcţie specifică pentru un mandat de cel mult cinci ani.

(3) Persoana care, în calitate de funcţionar de stat, nu îşi exercită atribuţiile de serviciu, dacă prin aceasta au fost cauzate consecinţe grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu privarea de dreptul de a deţine o funcţie specifică pentru un mandat de cel mult cinci ani.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 320. Acceptarea de mită

(1) Pentru acceptarea de mită, adică de valori materiale, bunuri sau beneficii de altă natură, săvârşită de un funcţionar de stat personal sau printr-un intermediar, pentru un act legal deja efectuat sau un act ilegal sau pentru că a omis să acţioneze, folosindu-se de funcţia sa oficială, în interesul celui care acordă mită, al persoanei care oferă mită sau al altor persoane, indiferent dacă mita acceptată sau oferită era destinată funcţionarului de stat oficial sau unei alte persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu privarea de dreptul de a se angaja într-o muncă specifică sau pe o anumită funcţie pentru un mandat de cel mult doi ani.

(2) Pentru infracţiunea de acceptare sau dare de mită, comisă de un funcţionar de stat personal sau printr-un intermediar, înainte de comiterea sau omisiunea comiterii unui act legal sau ilegal, folosindu-se de funcţia sa oficială, în interesul celui care dă mită, al persoanei care oferă mită sau al altor persoane, indiferent dacă mita acceptată sau oferită era destinată acestui funcţionar de stat sau unei alte persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult opt ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu privarea de dreptul de a se angaja într-o muncă specifică sau pe o anumită funcţie pentru un mandat de cel mult cinci ani.

(3) Persoana care săvârşeşte actele prevăzute la primul şi al doilea paragraf al prezentei secţiuni, în cazul în care acestea sunt comise pe scară largă sau dacă au fost săvârşite de un grup de persoane în temeiul acordului prealabil sau dacă a fost solicitată mită,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin doi şi cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu privarea de dreptul de a se angaja într-o muncă specifică sau pe o anumită funcţie pentru un mandat de cel mult cinci ani.

(4) Persoana care săvârşeşte actele prevăzute la primul şi al doilea paragraf al prezentei secţiuni, în cazul în care acestea sunt săvârşite de un grup organizat sau de un funcţionar de stat care ocupă o poziţie de răspundere sau dacă a fost extorcată mită,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei şi de cel mult unsprezece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu privarea de dreptul de a se angaja într-o muncă specifică sau pe o anumită funcţie pentru un mandat de cel mult cinci ani şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[25 aprilie 2002; 19 noiembrie 2009; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 321. Deturnarea mitei

(1) Pentru persoana care deturnează mita pe care o persoană a primit-o pentru a o oferi unui funcţionar de stat sau pe care aceasta a acceptat-o, pretinzând că are calitatea de funcţionar de stat,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

(2) Pentru persoana care deturnează mita pe care un funcţionar de stat a primit-o pentru a o da unui alt funcţionar de stat sau pe care aceasta a acceptat-o, pretinzând că are calitatea unui alt funcţionar de stat,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 322. Intermedierea în acceptarea sau acordarea de mită

(1) Pentru persoana care intermediază primirea sau darea de mită, şi anume comite acte de dare sau luare de mită de către persoana care dă mită unei persoane respectiv care acceptă primirea mitei,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă acestea au fost comise de un funcţionar de stat,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin doi şi cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor.

[19 noiembrie 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 323. Darea de mită

(1) Persoana care săvârşeşte darea de mită, şi anume înmânează sau oferă valori materiale, bunuri sau beneficii de altă natură, personal sau prin intermediari, unui funcţionar de stat pentru ca acesta, folosindu-se de funcţia sa oficială, să execute sau să nu execute un act în interesul celui care acordă sau oferă mită sau în interesul altor persoane, indiferent dacă mita oferită este destinată acestui funcţionar de stat sau unei alte persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Persoana care săvârşeşte aceleaşi acte, dacă sunt comise pe scară largă sau dacă au fost comise de un funcţionar de stat sau dacă au fost comise într-un grup de persoane în temeiul unui acord prealabil,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult opt ani, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu privarea de dreptul de

a se angaja într-o muncă specifică sau pe o anumită funcţie pentru un mandat de cel mult cinci ani.

(3) Pentru actele prevăzute la primul paragraf al prezentei secţiuni, dacă au fost săvârşite în grup organizat,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin doi şi cel mult zece ani, cu sau fără confiscarea bunurilor, cu privarea de dreptul de a se angaja într-o muncă specifică sau pe o anumită funcţie pentru un mandat de cel mult cinci ani şi cu supravegherea de către serviciul de probaţiune pentru o perioadă de cel mult trei ani.

[25 aprilie 2002; 13 decembrie 2007/2; 19 noiembrie 2009; 8 iulie 2011; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 324. Exonerarea de răspunderea penală a persoanei care a dat mită şi a intermediarului

(1) O persoană care a dat mită poate fi exonerată de răspunderea penală în cazul în care mita a fost extorcată de la această persoană sau dacă, după ce a dat mită, a divulgat fapta în mod voluntar şi sprijină în mod activ divulgarea şi anchetarea infracţiunii. O persoană care a dat mită poate fi exonerată de răspunderea penală dacă o divulgă în mod voluntar şi sprijină în mod activ divulgarea şi anchetarea infracţiunii.

(2) Extorcarea mitei trebuie înţeleasă ca fiind solicitarea de mită în scopul executării unor acte legale, precum şi solicitarea de mită împreună cu ameninţarea privind prejudicierea intereselor legitime ale unei persoane.

(3) Un intermediar sau un complice la darea de mită este exonerat de răspunderea penală dacă, după săvârşirea faptelor penale, informează în mod voluntar şi promovează în mod activ dezvăluirea şi anchetarea infracţiunii.

[25 aprilie 2002; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 325. Încălcarea restricţiilor impuse unui funcţionar de stat

(1) Persoana care încalcă cu intenţie restricţiile sau a interdicţiile impuse funcţionarilor de stat prevăzute de lege, dacă prin aceasta a fost cauzat un prejudiciu substanţial intereselor statului sau populaţiei sau intereselor protejate prin lege ale unei persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Pentru persoana care săvârşeşte infracţiunea prevăzută la primul paragraf al prezentei secţiuni, dacă a fost comisă de un funcţionar de stat care deţine o poziţie de răspundere,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu

privarea de dreptul de a se angaja într-o muncă specifică sau pe o anumită funcţie pentru un mandat de cel mult cinci ani.

[17 octombrie 2002; 19 noiembrie 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 326. Participarea ilicită la tranzacţii imobiliare

(1) Persoana care facilitează tranzacţii imobiliare sau participă la astfel de tranzacţii, dacă o face în scopul dobândirii de bunuri sau pentru alt interes personal al unui funcţionar de stat care, în legătură cu poziţia sa oficială, nu poate participa, conform legii, la astfel de tranzacţii,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă au fost săvârşite de un funcţionar de stat care deţine o poziţie de răspundere,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu sau fără confiscarea bunurilor şi cu privarea de dreptul de a se angaja într-o muncă specifică sau pe o anumită funcţie pentru un mandat de cel mult cinci ani.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 326[1]. Traficul de influenţă

(1) Persoana care oferă sau acordă valori materiale, bunuri sau beneficii de altă natură unei persoane, personal sau printr-un intermediar, pentru ca aceasta, folosindu-se de funcţia sa oficială, profesională sau socială, să poată influenţa în mod ilegal activităţile unui funcţionar de stat sau să încurajeze o altă persoană să influenţeze în mod ilegal activitatea unui funcţionar de stat în interesul unei persoane, indiferent dacă valorile materiale, bunurile sau beneficiile de altă natură sunt destinate acestei persoane sau unei alte persoane, dacă nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracţiunii prevăzute la secţiunea 323,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Persoana care acceptă oferta de valori materiale, bunuri sau beneficii de altă natură pentru sine sau pentru o altă persoană sau solicită valori materiale, bunuri sau beneficii de altă natură pentru sine sau pentru o altă persoană, pentru ca aceasta, folosindu-se de poziţia sa oficială, profesională sau socială, să poată influenţa în mod ilegal activităţile unui funcţionar de stat sau să încurajeze o altă persoană să influenţeze activităţile sau luarea deciziilor de către un funcţionar de stat în interesul unei persoane, dacă nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracţiunii prevăzute la secţiunile 198 şi 320 din prezenta lege,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu privarea de dreptul de a se angaja într-o muncă specifică sau pe o anumită funcţie pentru un mandat de cel mult cinci ani.

[19 noiembrie 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 326[2]. Solicitarea şi acceptarea ilegală de beneficii

(1) Pentru persoana care cu intenţie acceptă în mod ilegal valori materiale, bunuri sau beneficii de altă natură, dacă este angajat al unei instituţii de stat sau independente, care nu este funcţionar de stat, sau unei persoane similare, care este autorizată de instituţia de stat, în vederea executării, personal sau printr-un intermediar, sau omisiunii de a executa un act, folosindu-se de autoritatea sa, în interesul celui care acordă beneficiul sau al unei alte persoane, indiferent dacă valorile materiale, bunurile sau beneficiile de altă natură primite sunt destinate acestei persoane sau altei persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Pentru aceleaşi fapte, în cazul în care au fost comise pe scară largă sau de către un grup de persoane pe baza unui acord prealabil sau dacă au legătură cu solicitarea sau extorcarea de valori materiale, bunuri sau beneficii de altă natură,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda, cu privarea de dreptul de a se angaja într-o muncă specifică sau pe o anumită funcţie pentru un mandat de cel mult cinci ani.

[19 noiembrie 2009; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 326[3]. Acordarea de beneficii ilegale

(1) În cazul unei persoane care, cu intenţie, acordă sau înmânează în mod ilegal valori materiale, bunuri sau beneficii de altă natură, unui angajat al unei instituţii de stat sau independente, care nu este funcţionar de stat, sau unei persoane similare, care este autorizată de instituţia de stat, în vederea executării, personal sau printr-un intermediar, sau omisiunii nelegale de a executa un act, folosindu-se de autoritatea sa, în interesul celui care acordă beneficiul sau al unei alte persoane, indiferent dacă valorile materiale, bunurile sau beneficiile de altă natură sunt destinate acestei persoane sau unei alte persoane,

este sancţionată cu o pedeapsă cu munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă au fost comise pe scară largă, este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi

ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 326[4]. Exonerarea de răspunderea penală a persoanei care acordă beneficii ilegale

O persoană care a acordat în mod ilegal un beneficiu poate fi exonerată de răspunderea penală, dacă beneficiul a fost solicitat sau extorcat de la persoana în cauză sau dacă aceasta anunță în mod voluntar săvârșirea unor infracțiuni, după comiterea acestora și promovează în mod activ divulgarea și anchetarea infracțiunii. O persoană care a oferit beneficii ilegale poate fi exonerată de răspunderea penală dacă anunță în mod voluntar fapta și promovează în mod activ divulgarea și anchetarea infracțiunii.

[13 decembrie 2012]

Secțiunea 327. Falsificarea înscrisurilor oficiale

(1) Persoana care falsifică înscrisuri sau emite sau utilizează documente, știind că sunt false, dacă acestea au fost comise de un funcționar de stat,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea acelorași fapte, dacă au fost comise în scopul dobândirii de bunuri,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda. *[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]*

Secțiunea 328. Informații oficiale false

Pentru persoana care cu intenție furnizează informații false unei instituții sau unui funcționar de stat care are dreptul de a solicita astfel de informații sau care ascunde sau nu furnizează cu intenție informații privind un document sau o informare, dacă este funcționar de stat ale cărui responsabilități includ furnizarea de astfel de informații și dacă au fost cauzate daune substanțiale,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

[12 februarie 2004; 13 decembrie 2012]

Secțiunea 329. Divulgarea de informații ce nu sunt destinate publicității

Pentru persoana care divulgă informații ce nu sunt destinate publicității, care nu reprezintă un secret oficial, dacă aceasta este funcționar de stat și a fost avertizată în privința obligației de a nu divulga informațiile sau care, conform legii, este răspunzătore de stocarea informațiilor,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[26 mai 2005; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 330. Divulgarea de informaţii confidenţiale după ieşirea din funcţie

Persoana care divulgă informaţii confidenţiale care nu sunt un secret oficial, dacă fapta este comisă de un funcţionar de stat după demisie, în perioada specificată într-un avertisment cu privire la obligaţia nedivulgării informaţiilor,

este sancţionată cu o pedeapsă cu munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

CAPITOLUL XXV
Infracţiunile comise în timpul serviciului militar

Secţiunea 331. Noţiunea de infracţiune şi persoanele cărora li se aplică în timpul serviciului militar

Infracţiunile referitoare la încălcarea procedurilor prevăzute în ceea ce priveşte efectuarea serviciului militar, astfel cum prevede prezenta lege, care sunt comise de către soldaţi şi persoane în privinţa cărora se aplică dispoziţii speciale prevăzute în legislaţie, sunt considerate infracţiuni comise în timpul serviciului militar.

[17 octombrie 2002]

Secţiunea 332. Absenţa nejustificată

(1) Persoana care lipseşte nejustificat, şi anume pleacă de la o unitate a forţelor armate naţionale sau de la locul de desfăşurare a activităţii sale şi nu se prezintă, fără un motiv valabil, la locul de serviciu la o anumită oră, în cazul în care absentează nejustificat timp de mai mult de douăzeci şi patru de ore, dar nu mai mult de şaptezeci şi două de ore, dacă fapta a fost comisă în timpul unui război sau al unei stări de urgenţă, în condiţii de luptă sau în situaţii de urgenţă în caz de tulburări publice, terorism sau conflicte armate,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda. *[14 decembrie 2006; 13 decembrie 2012]*

Secţiunea 333. Dezertarea

(1) Persoana care dezertează, adică îşi părăseşte locul de desfăşurare a activităţii sau nu se prezintă, în scopul sustragerii de la activitate, dacă fapta a fost comisă în timpul unui război sau al unei stări de urgenţă, în condiţii de luptă sau în situaţii de urgenţă în caz de tulburări publice, terorism sau conflicte armate,

se pedepsește cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda. *[14 decembrie 2006; 13 decembrie 2012]*

Secțiunea 334. Sustragerea de la serviciul activ

(1) Persoana care se sustrage de la îndeplinirea atribuțiilor serviciului activ prin vătămarea integrității sale corporale (automutilare) sau simularea unei boli, falsificarea de documente sau înșelăciune sau refuză să execute sarcinile oficiale,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Săvârșirea aceloraşi fapte, dacă fapta a fost comisă în timpul unui război sau în condiții de luptă,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult patru ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda. *[14 decembrie 2006; 13 decembrie 2012]*

Secțiunea 335. Insubordonarea

(1) Infracțiunea de insubordonare, şi anume refuzul de a executa un ordin al unui superior ierarhic, sau nerespectarea intenționată a unui ordin, dacă prin faptă a fost cauzat un prejudiciu substanțial,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(2) Infracțiunea de insubordonare, sau nerespectarea intenționată a unui ordin, dacă fapta a fost săvârșită de un grup de persoane sau prin aceasta s-au cauzat consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda.

(3) Infracțiunea de insubordonare, sau nerespectarea intenționată a unui ordin, în timpul războiului sau în condiții de luptă,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunității sau amenda. *[13 decembrie 2012]*

Secțiunea 336. Neexecutarea unui ordin

Persoana care nu execută din culpă un ordin al unui superior ierarhic, dacă prin aceasta au fost cauzate consecințe grave,

este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi an, sau privarea de libertate temporară sau munca în folosul comunității sau amenda. *[13 decembrie 2012]*

Secţiunea 337. Opunerea de rezistenţă faţă de un superior şi forţarea acestuia să acţioneze în afara sarcinilor de serviciu

(1) Pentru persoana care opune rezistenţă faţă de un superior sau faţă de altă persoană în legătură cu îndeplinirea atribuţiilor serviciului militar ce i-au fost impuse, sau îl forţează pe acesta să acţioneze în afara atribuţiilor oficiale, dacă fapta a fost comisă prin violenţă sau dacă prin aceasta au fost produse consecinţe grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) *[13 decembrie 2012]*

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 338. Violenţa împotriva unui subordonat

(1) Persoana care comite acte de violenţă împotriva unui subordonat, dacă a fost cauzată o suferinţă fizică subordonatului,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Persoana care comite cu intenţie loviri şi vătămări corporale uşoare unui subordonat,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Persoana care comite cu intenţie loviri şi vătămări corporale moderate unui subordonat sau comite alte acte, care reprezintă prin natura lor acte de tortură,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(4) Persoana care comite cu intenţie loviri şi vătămări corporale grave unui subordonat,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei ani şi de cel mult doisprezece ani.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 339. Defăimarea unui soldat

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 340. Batjocorirea şi torturarea unui soldat

(1) Persoana care în mod intenţionat loveşte sau batjocoreşte sau comite cu intenţie acte de violenţă, dacă fapta este comisă de un soldat asupra altui soldat şi cel puţin unul dintre aceştia este în timpul desfăşurării sarcinilor de serviciu militar,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Persoana care comite aceeaşi faptă, dacă aceasta are drept consecinţă producerea intenţionată de vătămări corporale uşoare,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult un an sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(3) Persoana care săvârşeşte unul din actele prevăzute la primul paragraf al prezentei secţiuni, dacă fapta are drept consecinţă producerea intenţionată de vătămări corporale moderate sau dacă acestea reprezintă prin natura lor acte de tortură,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(4) Persoana care săvârşeşte actele prevăzute în primul paragraf al prezentei secţiuni, dacă fapta are drept consecinţă producerea intenţionată de vătămări corporale grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei ani şi cel mult doisprezece ani.

[17 octombrie 2002; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 341. Abuzul de putere şi depăşirea autorităţii oficiale

(1) Persoana care utilizează cu rea-credinţă puterea sau poziţia oficială sau depăşeşte autoritatea oficială cu care a fost învestită, dacă fapta este comisă de un superior ierarhic, în scopul dobândirii de bunuri sau dacă prin aceasta au fost cauzate prejudicii substanţiale,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Persoana care utilizează cu rea-credinţă puterea sau poziţia oficială sau depăşeşte autoritatea oficială cu care a fost învestită, dacă fapta este comisă de un superior ierarhic, în cazul în care au fost cauzate consecinţe grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult şapte ani.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 342. Neglijarea sarcinilor oficiale

(1) Persoana care nu-şi execută sarcinile oficiale sau le execută în mod neglijent, dacă au fost cauzate astfel daune substanţiale,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

(2) Persoana care nu-şi execută sarcinile oficiale sau le execută în mod neglijent, dacă au fost cauzate astfel daune substanţiale,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda. *[13 decembrie 2012]*

Secţiunea 343. Risipirea şi pierderea bunurilor oficiale

(1) *[13 decembrie 2012]*

(2) Persoana care vinde arme, muniţii, vehicule sau echipamente militare destinate utilizării oficiale sau pierde astfel de articole, încălcând totodată dispoziţiile privind depozitarea acestora,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda. *[17 octombrie 2002; 13 decembrie 2012]*

Secţiunea 344. Distrugerea şi deteriorarea intenţionată a bunurilor din serviciul militar

(1) Persoana care comite distrugerea sau deteriorarea intenţionată a armelor, muniţiilor, vehiculelor de transport sau a echipamentelor militare,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Săvârşirea aceloraşi fapte, dacă a fost cauzat un prejudiciu substanţial,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 345. Distrugerea şi deteriorarea din culpă a bunurilor din serviciul militar

Persoana care comite distrugerea sau deteriorarea din culpă a armelor, muniţiilor, vehiculelor de transport şi a echipamentelor militare, dacă a fost cauzat un prejudiciu substanţial,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 346. Încălcarea dispoziţiilor privind depozitarea, utilizarea, contabilizarea şi transportul de arme, muniţii, substanţe explozive, radioactive sau alte substanţe periculoase

(1) Persoana care încalcă dispoziţiile privind depozitarea, utilizarea, contabilizarea şi transportul de arme, muniţii, substanţe explozive, radioactive sau alte substanţe periculoase, bunuri sau materiale, dacă a fost cauzat un prejudiciu substanţial,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult doi ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

(2) Persoana care comite aceeaşi infracţiune, în cazul în care au fost cauzate consecinţe grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda. *[13 decembrie 2012]*

Secţiunea 347. Încălcarea dispoziţiilor generale privind conducerea şi utilizarea vehiculelor de luptă

Persoana care încalcă dispoziţiile privind conducerea sau utilizarea vehiculelor de luptă, dacă a fost cauzat decesul unei persoane sau alte consecinţe grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult şapte ani.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 348. Încălcarea dispoziţiilor privind conducerea navelor

Persoana care încalcă dispoziţiile privind conducerea navelor, dacă a fost cauzat un naufragiu sau alte consecinţe grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 349. Încălcarea dispoziţiilor privind zborurile şi pregătirea acestora

Persoana care încalcă dispoziţiile privind zborurile sau pregătirea lor, în cazul în care a fost cauzată o catastrofă sau alte consecinţe grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 350. Încălcarea reglementărilor privind securitatea (serviciul de pază)

[13 decembrie 2012]

(1) Persoana care încalcă reglementările privind securitatea (serviciul de pază) sau a comenzilor sau a ordinelor emise pentru aplicarea acestor dispoziţii, fapta fiind comisă în timpul serviciului de pază, de santinelă, de pază a muniţiilor, armelor, combustibilului, echipamentelor sau a altor antrepozite sau obiecte importante,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

RIGA STRADINS UNIVERSITY LIBRARY

(2) Persoana care comite aceeaşi infracţiune, dacă au fost cauzate consecinţe grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult trei ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda. *[13 decembrie 2012]*

Secţiunea 351. Încălcarea reglementărilor privind serviciul intern, instrucţiunile sau ordinele

[13 decembrie 2012]

(1) *[13 decembrie 2012]*

(2) Încălcarea dispoziţiilor privind serviciul intern, instrucţiunilor sau ordinelor, dacă fapta a fost săvârşită de un soldat în timpul serviciului de douăzeci şi patru de ore (cu excepţia serviciului de pază) şi au fost cauzate consecinţe grave,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda. *[17 octombrie 2002; 13 decembrie 2012]*

Secţiunea 352. Divulgarea informaţiilor militare

Divulgarea de informaţii militare confidenţiale care nu reprezintă un secret oficial,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 353. Predarea şi abandonarea mijloacelor de luptă în beneficiul duşmanului

Predarea forţelor militare duşmanului sau abandonarea fortificaţiilor, a echipamentului de luptă sau a altor mijloace de luptă în beneficiul duşmanului, de către o persoană în calitate de comandant, atunci când aceste acţiuni nu sunt justificate de condiţiile de luptă,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel puţin trei ani şi cel mult zece ani.

[13 decembrie 2012]

Secţiunea 354. Părăsirea neautorizată a câmpului de luptă şi refuzul de utilizare a unei arme

Părăsirea fără autorizaţie a câmpului de luptă în timpul bătăliei sau refuzul de a utiliza o armă în luptă,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult cinci ani sau pedeapsa privativă de libertate temporară, munca în folosul comunităţii sau amenda.

[13 decembrie 2012]

ROMANIAN CULTURAL INSTITUTE LIBRARY

Secţiunea 355. Activitatea infracţională a unui soldat în calitate de prizonier de război

(1) Comiterea de acte de violenţă faţă de alţi prizonieri de război sau aplicarea de tratamente crude acestora, de către o persoană care este prizonier de război cu o poziţie de prim rang,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult şapte ani.

(2) Comiterea de acte intenţionate împotriva Republicii Letonia, în scopul susţinerii sau sprijinirii duşmanului, de către un soldat care este prizonier de război,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de cel mult zece ani.

[17 octombrie 2002; 13 decembrie 2012]

Secţiunea 356. Purtarea şi utilizarea cu rea-credinţă, în mod ilegal, a insignelor Crucea Roşie, Semiluna Roşie şi Scutul alb-albastru

Purtarea ilegală a însemnelor Crucea Roşie, Semiluna Roşie sau Scutul alb-albastru în zone de război, dacă fapta a fost săvârşită de o persoană care nu are dreptul la folosirea acestora sau care utilizează cu rea-credinţă însemnele Scutului alb-albastru sau a steagurilor ori a insignelor Crucea Roşie sau Semiluna Roşie sau a culorilor prevăzute pentru echipamentul de evacuare şi asistenţă medicală, pe timp de război,

este sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate temporară sau munca în folosul comunităţii sau amenda.

[18 decembrie 2003; 13 decembrie 2012]

Referinţă informativă la directivele Uniunii Europene

Această lege conţine norme juridice care decurg din:

1) Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice;

2) Directiva 91/308/CEE a Consiliului din 10 iunie 1991 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor;

3) Directiva 91/477/CEE a Consiliului din 18 iunie 1991 privind controlul achiziţionării şi deţinerii de arme;

4) Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale şi a speciilor de faună şi floră sălbatică;

5) Directiva 93/15/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind armonizarea dispoziţiilor referitoare la introducerea pe piaţă şi controlul explozivilor de uz civil;

6) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecţia persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal şi libera circulaţie a acestor date;

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

7) Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică;

8) Directiva 2000/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2000 privind instalațiile portuare de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură;

9) Directiva 2001/97/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2001 de modificare a Directivei 91/308/CEE a Consiliului pentru prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor;

10) Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare;

11) Directiva 2006/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice și de modificare a Directivei 2002/58/CE;

12) Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal;

13) Directiva 2009/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de modificare a Directivei 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare;

14) Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală; și

15) Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului.

[16 iunie 2011; 13 decembrie 2012]

Dispoziții tranzitorii

1. Data și procedurile pentru intrarea în vigoare a prezentei legi vor fi prevăzute printr-o lege specială.

2. Cabinetul va elabora și prezenta către *Saeima* un proiect de lege privind data și procedurile pentru intrarea în vigoare a Codului penal până la 1 august 1998.

3. Cabinetul va elabora și adopta reglementările până la 1 august 1998:

1) în ceea ce privește accesul la programe informatice și securitatea sistemelor de informații; și

2) în ceea ce privește restricțiile prostituției.

4. Secţiunile 282^1 şi 282^2 din prezenta lege intră în vigoare la 1 decembrie 2003.

[17 octombrie 2002]

5. Secţiunea 195^2 din prezenta lege intră în vigoare la 1 iulie 2006.

[8 decembrie 2005]

6. Modificarea secţiunii 61, al patrulea paragraf din prezenta lege, privind taxa obligatorie pentru participarea la un program de probaţiune intră în vigoare la 1 ianuarie 2013. În ceea ce priveşte persoanele care au fost sancţionate în temeiul secţiunilor 159, 160, 161, 162, 162.1, 164, 165 şi 166 din prezenta lege, modificarea secţiunii 61, al patrulea paragraf din prezenta lege, privind taxa obligatorie pentru participarea la un program de probaţiune intră în vigoare la 1 octombrie 2011.

[30 octombrie 2008; 8 iulie 2011]

7. Punctul 58^1, al patrulea paragraf, clauzele 2^1 şi 3 din prezenta lege nu se aplică până la 31 decembrie 2012.

[16 iunie 2009]

8. Modificările secţiunii 65, al doilea paragraf, din prezenta lege, privind reducerea perioadei de timp pentru pedeapsa privativă de libertate şi neaplicarea acestui tip de pedeapsă se aplică minorilor care au comis o infracţiune după intrarea în vigoare a prezentului amendament.

[16 iunie 2009]

9. Reglementarea prevăzută la primul şi al doilea paragraf din dispoziţiile tranzitorii din Legea privind modificările dreptului penal din 21 octombrie 2010, în partea referitoare la procedurile penale în registrele instanţelor, a parchetului şi a instituţiilor de investigare premergătoare procesului privind infracţiunile, care sunt clasificate în baza secţiunii 149, se aplică numai în legătură cu astfel de proceduri penale, în care infracţiunea a fost calificată în temeiul secţiunii 149, primul paragraf din Dreptul penal. Calificarea infracţiunii în cauzele penale în registrele instanţelor, a parchetului şi a instituţiilor de investigare premergătoare procesului în ceea ce priveşte infracţiunile, care au fost comise înainte de 31 decembrie 2010 şi calificate în baza secţiunii 149, al doilea, al treilea şi al patrulea paragraf din dreptul penal, nu se modifică, iar persoanelor li se aplică o pedeapsă, care a intrat în vigoare până la 31 decembrie 2010.

[2 decembrie 2010]

10. Modificări la secţiunea 36, al doilea paragraf, clauza 5, secţiunea 45, secţiunea 52, primul paragraf, clauza 3 şi secţiunea 55, al cincilea paragraf din prezenta lege, în ceea ce priveşte excluderea pedepsei complementare – supravegherea de către poliţie – intră în vigoare la 1 ianuarie 2015.

[8 iulie 2011]

11. Modificări la secţiunea 98, al treilea paragraf, secţiunea 99, al patrulea paragraf, secţiunile 116, 117, 118 şi 125, secţiunea 148, al treilea paragraf,

secţiunea 152, al treilea paragraf, secţiunea 153, al treilea paragraf, secţiunea 154, al treilea paragraf, secţiunea 154[1], al treilea paragraf, secţiunea 165[1], al treilea paragraf, secţiunea 174, secţiunea 175, al patrulea paragraf, secţiunea 176, secţiunea 177, al treilea paragraf, secţiunea 177[1], al treilea paragraf, secţiunea 183, al doilea paragraf, secţiunea 184, secţiunea 187, al doilea paragraf, secţiunea 190[1], al treilea paragraf, secţiunea 192, al doilea paragraf, secţiunea 193, al patrulea paragraf, secţiunea 193[1], al treilea paragraf, secţiunea 195, al treilea paragraf, secţiunea 206, al treilea paragraf, secţiunea 218, al treilea paragraf, secţiunea 220[1], al treilea paragraf, secţiunea 221, al treilea paragraf, secţiunea 221[1], al treilea paragraf, secţiunile 224 şi 225, secţiunea 231, al doilea paragraf, secţiunea 233, al treilea paragraf, secţiunea 243, al treilea paragraf, secţiunile 253 şi 253[1], secţiunea 269, al doilea paragraf, secţiunea 285, al treilea paragraf, secţiunea 311, secţiunea 314, al treilea paragraf, secţiunea 320, al patrulea paragraf şi secţiunea 323, al treilea paragraf din prezenta lege în ceea ce priveşte înlocuirea pedepsei complementare – supravegherea de către poliţie – cu pedeapsa complementară – supravegherea de către serviciul de probaţiune – intră în vigoare la 1 ianuarie 2015.

[14 martie 2013]

12. Pedeapsa complementară cu supravegherea de către poliţie continuă să se aplice persoanelor care, până la 30 septembrie 2011, au comis infracţiunile prevăzute la secţiunile 159, 160, 164, 165 şi 166 din prezenta lege şi persoanelor care, până la 31 decembrie 2014, au comis o altă infracţiune prevăzută în partea specială a acestei legi.

[8 iulie 2011]

13. Pedeapsa complementară cu supravegherea de către poliţie continuă să fie executată de persoanele cărora le-a fost aplicată, următoarele condiţii de executare a supravegherii de către poliţie fiind aplicabile:

1) în cazul în care o persoană a fost eliberată condiţionat de la executarea unei pedepse înainte de sfârşitul acesteia, executarea pedepsei complementare – supravegherea de către poliţie – începe din momentul în care ia sfârşit supravegherea persoanei, după eliberarea condiţionată înainte de sfârşitul pedepsei;

2) o instanţă poate reduce perioada de supraveghere de către poliţie sau o poate revoca, în temeiul unei cereri din partea comisiei administrative sau a secţiei de poliţie;

3) în cazul în care o persoană condamnată, executând în acelaşi timp o pedeapsă complementară, săvârşeşte o nouă infracţiune, instanţa înlocuieşte pedeapsa complementară neexecutată cu privarea de libertate şi stabileşte pedeapsa finală în conformitate cu dispoziţiile prevăzute la secţiunea 51 din prezenta lege, numărând două zile de supraveghere de către poliţie ca fiind o zi de privare de libertate;

4) în cazul în care o persoană pentru care supravegherea de către poliţie a fost stabilită printr-o hotărâre judecătorească, încalcă dispoziţiile acesteia cu rea-credinţă, instanţa, în conformitate cu declaraţia poliţiei, poate înlocui pedeapsa complementară neexecutată, calculând două zile de supraveghere de către poliţie ca fiind o zi de privare de libertate. Încălcarea dispoziţiilor privind supravegherea de către poliţie este cu rea-credinţă în cazul în care o persoană a fost pedepsită de două ori administrativ în cursul unui an de zile pentru o astfel de încălcare.

[8 iulie 2011]

14. Pedeapsa complementară – supravegherea de către poliţie – începe să se aplice de la 1 octombrie 2011 pentru persoanele care au săvârşit infracţiuni prevăzute la secţiunile 159, 160, 161, 162, 164, 165 şi 166 din prezenta lege şi de la 1 ianuarie 2015 pentru persoanele care au săvârşit o infracţiune prevăzută în partea specială a acestei legi.

[8 iulie 2011]

15. Normele prezentei legi care se aplică persoanelor care au fost condamnate la închisoare pe viaţă se aplică persoanelor pentru care pedeapsa cu moartea a fost înlocuită cu pedeapsa privativă de libertate.

[1 decembrie 2011]

16. Modificările la secţiunea 78, al doilea paragraf, secţiunile 80, 80^1, 82, 86, 87, 88, 88^2, 88^3, 89^1 şi 107, secţiunea 124, al doilea paragraf, secţiunea 126, al doilea paragraf, secţiunea 152, al doilea paragraf, secţiunea 153, primul şi al doilea paragraf, secţiunea 154, primul şi al doilea paragraf, secţiunea 154^1, al doilea paragraf, secţiunea 165^1, al doilea paragraf, secţiunea 179, al treilea paragraf, secţiunea 183, primul paragraf, secţiunea 185, al doilea paragraf, secţiunea 190, al treilea paragraf, secţiunea 191, al treilea paragraf, secţiunea 230, secţiunea 251, al doilea şi al treilea paragraf, secţiunea 252, al treilea paragraf, secţiunea 268, secţiunea 309, al doilea şi al treilea paragraf şi secţiunea 310, al doilea paragraf, în ceea ce priveşte pedeapsa complementară – supravegherea de către serviciul de probaţiune – intră în vigoare la 1 ianuarie 2015.

[13 decembrie 2012]

Prezenta lege a fost adoptată de *Saeima* la 17 iunie 1998.

Notă. Prezenta lege intră în vigoare la 1 iulie 2009.

[21 mai 2009]

Notă[1]. Prezenta lege intră în vigoare la 1 iulie 2009.

[16 iunie 2009]

Preşedinte G. Ulmanis

Riga, 8 iulie 1998

Dispoziţii tranzitorii
(de modificare a legii din 13 decembrie 2012)

1. Persoanele care au comis o infracţiune până la data intrării în vigoare a acestei legi sunt responsabile penal în conformitate cu normele dreptului penal care erau în vigoare la data la care infracţiunea a fost comisă, mai mult, având în vedere că nu poate fi stabilită răspunderea penală pentru o infracţiune, dacă, după data intrării în vigoare a acestei legi, dreptul penal nu prevede răspunderea penală pentru infracţiunea în cauză.

2. Procedurile penale din evidenţa instituţiilor de investigare, a parchetului şi a instanţelor în ceea ce priveşte infracţiunile, pentru care răspunderea penală nu este prevăzută în dreptul penal după data intrării în vigoare a prezentei legi, se încheie în conformitate cu secţiunea 377, clauza 2 din Codul de procedură penală. În cazul în care materialele unui caz penal conţin informaţii cu privire la situaţia de fapt, din cauza căreia unei persoane trebuie să îi fie aplicate sancţiuni administrative, materialele necesare se trimit autorităţii sau funcţionarului competent cu examinarea lor, în conformitate cu procedurile specificate în Codul abaterilor de natură administrativă leton.

3. Procedurile penale care au fost încheiate în mod condiţionat cu exonerarea persoanei condamnate de răspunderea penală pentru infracţiuni, pentru care răspunderea penală nu este prevăzută în dreptul penal după data intrării în vigoare a prezentei legi, iar o decizie nu a intrat în vigoare în întregime, se încheie în conformitate cu secţiunea 377, clauza 2 din Codul de procedură penală.

4. Persoanele care au săvârşit o infracţiune până la data intrării în vigoare a prezentei legi se pedepsesc în conformitate cu normele dreptului penal care erau în vigoare la momentul la care a fost comisă infracţiunea, ţinând seama de faptul că suma sau durata maximă a pedepsei nu poate depăşi suma sau durata maximă a pedepsei prevăzute de dreptul penal pentru infracţiunea în cauză după data intrării în vigoare a prezentei legi.

5. Persoanele care au comis astfel de infracţiuni până la data intrării în vigoare a prezentei legi, care trebuie să fie calificate ca fiind repetarea infracţiunilor, sunt responsabile penal şi pedepsite pentru fiecare infracţiune în conformitate cu normele din dreptul penal care erau în vigoare la momentul la care a fost comisă infracţiunea, fără elementul de calificare – repetiţia. În astfel de cazuri, pentru a stabili pedeapsa, în conformitate cu secţiunea 50 din Codul penal, după data intrării în vigoare a prezentei legi, cuantumul sau durata maximă a pedepsei nu trebuie să depăşească cuantumul sau durata maximă a pedepsei care era prevăzută în Codul penal pentru comiterea repetată a unei infracţiuni la momentul la care a fost comisă infracţiunea.

6. În cazul în care o limită minimă mai mică a pedepsei privative de libertate este prevăzută în Codul penal după data intrării în vigoare a prezentei legi, instanţa o ia în considerare la stabilirea pedepsei privative de libertate.

7. Condiţiile prezentei legi nu se aplică persoanelor care au fost condamnate până la data intrării în vigoare a prezentei legi sau cărora li s-a impus o pedeapsă cu un ordin al procurorului public referitor la pedeapsă, cu excepţia cazurilor prevăzute la paragrafele 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 şi 15 din prezentele dispoziţii tranzitorii.

8. Pedepsele privative de libertate se reduc la maximul pedepsei prevăzute în secţiunea corespunzătoare din Codul penal pentru persoanele care au fost condamnate până la data intrării în vigoare a prezentei legi şi execută pedeapsa privativă de libertate, în cazul în care pedeapsa privativă de libertate pronunţată de instanţă depăşeşte maximul pedepsei care este prevăzută în secţiunea din Codul penal pentru infracţiunea în cauză după data intrării în vigoare a prezentei legi.

9. Persoanele care au fost condamnate până la data intrării în vigoare a prezentei legi şi execută pedeapsa privativă de libertate sunt exonerate de executarea pedepsei privative de libertate, dacă pedeapsa privativă de libertate nu este prevăzută în secţiunea din Codul penal pentru infracţiunea în cauză după data intrării în vigoare a prezentei legi.

10. Persoanele care au fost condamnate până la data intrării în vigoare a prezentei legi şi care execută pedeapsa sau pentru care pedeapsa a fost stabilită printr-un ordin al procurorului public referitor la pedeapsă sunt exonerate de executarea pedepsei pentru o infracţiune pentru care răspunderea penală nu este prevăzută în Codul penal după data intrării în vigoare a prezentei legi.

11. Persoanele care au fost condamnate până la data intrării în vigoare a prezentei legi sau pentru care pedeapsa a fost stabilită printr-un ordin al procurorului referitor la pedeapsă sunt exonerate de executarea pedepsei pentru comiterea infracţiunilor menţionate la secţiunea 288, primul paragraf, la secţiunea 339, primul paragraf, la secţiunea 343, primul paragraf şi la secţiunea 351, primul paragraf din Codul penal.

12. Sentinţele pentru persoanele care au fost condamnate sau pentru care pedeapsa a fost stabilită printr-un ordin al procurorului public referitor la pedeapsa pentru infracţiunile prevăzute la paragraful 11 al acestor dispoziţii tranzitorii, precum şi pentru alte infracţiuni sunt modificate, ţinând seama de faptul că aceste persoane sunt exonerate de executarea tuturor tipurilor de pedeapsă care au fost stabilite în ceea ce le priveşte pentru infracţiunile penale prevăzute la paragraful 11 al acestor dispoziţii tranzitorii.

13. Persoanele care au fost exonerate de executarea unei pedepse, în conformitate cu paragraful 11 al acestor dispoziţii tranzitorii, precum şi persoanele care au executat deja pedeapsa sau au fost exonerate anticipat, dacă au fost condamnate sau pedeapsa a fost stabilită printr-un ordin al procurorului public cu privire la pedeapsa pentru infracţiunile prevăzute la paragraful 11 al acestor dispoziţii tranzitorii şi condamnarea nu a fost stinsă pentru acestea, sunt recunoscute ca fiind nepedepsite.

14. În cazurile menționate la paragrafele 9, 10 și 11 ale acestor dispoziții tranzitorii, pentru persoanele care au fost condamnate condiționat anterior intrării în vigoare a prezentei legi, sentința suspendată este anulată și ele sunt exonerate de pedeapsă.

15. Confiscarea bunurilor nu se execută în cazul persoanelor, dacă dispozițiile cu privire la confiscarea bunurilor dintr-o hotărâre pronunțată nu au fost puse în executare până la data intrării în vigoare a prezentei legi și confiscarea bunurilor nu mai este prevăzută în Codul penal.

16. O instituție pentru executarea pedepselor, în cazurile prevăzute la paragrafele 8, 9, 10, 11, 12, 13 și 14 ale acestor dispoziții tranzitorii și în conformitate cu procedurile specificate în Codul abaterilor de natură administrativă leton sau procurorul, în cazurile prevăzute la paragrafele 10, 11, 12 sau 13 ale acestor dispoziții tranzitorii, în cazul în care s-a aplicat o amendă printr-un ordin al procurorului public referitor la pedeapsă și în conformitate cu procedurile stabilite de Codul de procedură penală, prezintă o declarație în fața instanței cu privire la exonerarea unei persoane de la executarea unei pedepse sau modificarea unei sentințe, care va fi examinată de instanță în conformitate cu procedurile stabilite de Codul de procedură penală.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII LITUANIA

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII LITUANIA

Tudorel TOADER

Prin raportare la Codul penal român, elementele de diferenţiere se referă, în principal, la următoarele:

Partea generală (art. 1-98)

O lege penală care stabileşte aspectul penal al unei fapte şi care impune o sancţiune mai severă sau o circumstanţă juridică agravantă persoanei care a săvârşit fapta penală nu are efect retroactiv.

Tipuri de fapte penale. Faptele penale sunt împărţite în infracţiuni şi contravenţii.

Contravenţia. Contravenţia este o faptă periculoasă (acţiune sau inacţiune) interzisă conform prezentului Cod, care este sancţionată cu o pedeapsă fără privare de libertate, cu excepţia arestului.

Săvârşirea infracţiunii sau a contravenţiei din neglijenţă. Infracţiunea sau contravenţia se săvârşeşte din neglijenţă atunci când a fost săvârşită printr-o ipoteză falsă sau din neglijenţă penală.

Participanţii la o faptă penală includ un autor, un organizator, un facilitator şi un complice.

Facilitatorul este persoana care a incitat o altă persoană să săvârşească o faptă penală.

Formele de complicitate. Formele de complicitate sunt grupul de complici, grupul organizat sau asocierea infracţională.

Autoapărarea. Persoana are dreptul la autoapărare. Ea poate să-şi exercite acest drept, indiferent dacă are posibilitatea de a evita încercarea de a se autoapăra sau de a cere asistenţă altor persoane sau autorităţi.

Exercitarea atribuţiilor profesionale. Persoana nu poate fi trasă la răspundere în temeiul Codului penal pentru prejudiciul cauzat în exercitarea atribuţiilor profesionale, cu condiţia să nu fi depăşit autoritatea care îi este acordată prin legi sau alte acte juridice.

Executarea unui ordin. Persoana nu este răspunzătoare penal pentru o faptă pe care a săvârşit-o în timpul executării unui ordin, unei ordonanţe sau unei instrucţiuni legale.

Risc profesional sau economic justificabil. Persoana nu este răspunzătoare în temeiul Codului penal pentru acţiunile care, deşi produc consecinţe prevăzute de legea penală, au fost executate cu un risc profesional sau economic justificat şi pentru un scop util din punct de vedere public.

Înlăturarea răspunderii penale pe cauțiune. Persoanei care săvârșește o contravenție, o infracțiune din neglijență sau o infracțiune minoră sau mai puțin gravă premeditată îi poate fi înlăturată de către instanță răspunderea penală, în baza unei cereri a persoanei demne de încrederea instanței de a transfera făptuitorul în răspunderea sa pe cauțiune. Cauțiunea poate fi stabilită cu sau fără garanție.

Privarea de drepturi publice. Privarea de drepturi publice constă în privarea de dreptul de a fi ales sau numit într-o funcție aleasă sau desemnată în instituțiile și agențiile de stat sau municipale, în întreprinderi sau în organizațiile private.

Munca în folosul comunității. Pedeapsa muncii în folosul comunității poate fi impusă numai cu consimțământul condamnatului. Sancțiunea prevăzută de un anumit articol nu indică timpul de execuție și numărul de ore de muncă în folosul comunității. Acestea se determină de către instanță în momentul impunerii pedepsei, dar acest timp nu poate depăși 480 de ore pentru o infracțiune și 240 de ore pentru o contravenție.

Arestul se impune pentru o perioadă cuprinsă între 15 și 90 de zile pentru o infracțiune și de la 10 la 45 de zile pentru o contravenție.

Posibilitatea executării arestului în zilele de odihnă. În cazul în care arestul este impus pentru o perioadă de 45 de zile sau mai puțin, instanța poate ordona executarea acestuia în zilele de odihnă. Arestul nu va fi impus femeilor însărcinate și nu poate fi impus persoanelor care cresc un copil cu vârsta sub 3 ani, ținând cont de interesele copilului.

Impunerea unei sancțiuni persoanei urmărite penal pentru prima dată pentru o infracțiune premeditată minoră sau mai puțin gravă. Instanța va impune, în general, o pedeapsă neprivativă de libertate unei persoane condamnate pentru prima dată pentru o infracțiune premeditată minoră sau mai puțin gravă.

Impunerea unei sancțiuni unui făptuitor recidivist pentru săvârșirea unei infracțiuni premeditate. Instanța judecătorească va aplica, în general, o pedeapsă privativă de libertate unui făptuitor recidivist pentru săvârșirea unei infracțiuni premeditate.

Munca neremunerată. Instanța dispune efectuarea a 20 până la 100 de ore de muncă neremunerată la serviciile de îngrijire a sănătății, asistență socială și tutelă sau la alte organe și organizații de stat sau neguvernamentale. Atunci când se impune munca neremunerată, instanța stabilește un termen pentru executarea acesteia. Acest termen nu poate depăși un an. Munca neremunerată se efectuează numai cu acordul persoanei.

Interzicerea de a se adresa victimei. Instanța poate impune interdicția de a se adresa victimei atunci când acest lucru este necesar în vederea protejării intereselor legitime ale victimei.

Înlăturarea unei sancțiuni din cauza unei boli. Persoanei care a săvârșit o faptă penală îi poate fi înlăturată pedeapsa în cazul în care, înainte de pronunțarea hotărârii judecătorești, aceasta dezvoltă o boală terminală care o face incapabilă

să execute pedeapsa. În acest caz, instanța, atunci când adoptă o hotărâre judecătorească de condamnare, impune o pedeapsă acestei persoane și înlătură executarea pedepsei. Instanța hotărăște în această problemă ținând cont de gravitatea faptei penale săvârșite, de personalitatea persoanei condamnate și de natura bolii.

Persoanei care a contractat o boală terminală ulterior pronunțării unei hotărâri judecătorești îi poate fi înlăturată executarea termenului neexecutat al pedepsei. Instanța va hotărî în această problemă ținând cont de gravitatea faptei penale săvârșite, de personalitatea persoanei condamnate, de comportamentul său în timpul executării pedepsei, de natura bolii și de durata pedepsei deja executate.

Amnistia. Persoanei care săvârșește o faptă penală îi poate fi înlăturată executarea integrală sau parțială a pedepsei printr-un act de amnistie adoptat de Seimas.

Partea specială (art. 99-330)

Calomnia. Persoana care răspândește informații false despre o altă persoană care ar putea să trezească dispreț pentru această persoană sau să o umilească sau să submineze încrederea în aceasta este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau închisoare.

Persoana care calomniază o altă persoană, acuzând-o de săvârșirea infracțiunii grave sau foarte grave sau în mass-media sau într-o publicație este pedepsită cu amendă, arest sau închisoare.

Insulta. Persoana care umilește public o altă persoană într-o manieră abuzivă printr-o acțiune, prin viu grai sau în scris, este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau închisoare.

Se consideră că persoana care a insultat o altă persoană într-un alt mod decât în mod public a săvârșit o contravenție și este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau arest.

Cumpărarea sau vânzarea unui copil. Persoana care se oferă să cumpere sau să achiziționeze în alt mod un copil sau care vinde, cumpără sau transferă sau dobândește în alt mod un copil sau care recrutează, transportă sau reține un copil în captivitate, cunoscând sau căutând implicarea sa în prostituție sau în câștigarea de profit din prostituție sau folosirea copilului în scopuri pornografice sau în muncă forțată, este pedepsită cu închisoare.

Colectarea ilegală de informații privind viața privată a persoanei. Persoana care colectează ilegal informații despre viața privată a persoanei este pedepsită cu muncă în folosul comunității, amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau închisoare.

Perturbarea ceremoniilor sau a sărbătorilor religioase. Persoana care, prin folosirea cuvintelor tabu, efectuând acțiuni sfidătoare, făcând amenințări, acuzații sau alte acțiuni indecente, întrerupe serviciile sau alte ceremonii sau sărbători

oficiate de către o comunitate religioasă sau de către o societate recunoscută de stat se consideră că a săvârşit o contravenţie şi este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau amendă sau măsuri de siguranţă sau prin arest.

Împiedicarea exercitării drepturilor electorale sau referitoare la referendumuri. Persoana care, prin folosirea constrângerii mentale sau prin mituire sau înşelăciune, împiedică altă persoană să-şi exercite dreptul de a alege, de a fi ales sau de a participa la un referendum este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii, amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare.

Numărarea incorectă a voturilor electorale. Persoana care, în scopul influenţării rezultatelor alegerilor sau ale unui referendum, numără şi înregistrează în mod incorect voturile electorale sau voturile cetăţenilor care participă la referendum este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau amendă sau măsuri de siguranţă, ori arest sau închisoare.

Risipirea bunurilor. Persoana care risipeşte bunurile sau dreptul de proprietate al altei persoane, care i-au fost încredinţate sau puse la dispoziţie, este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau amendă ori măsuri de siguranţă sau închisoare.

Neplata impozitelor. Persoana care, la depunerea unei declaraţii fiscale sau la depunerea unui raport aprobat în conformitate cu procedura stabilită sau cu un alt document, nu plăteşte în timp util impozitele calculate în baza acesteia, după ce i se reaminteşte, de către o instituţie autorizată de stat, de obligaţia de a plăti acele impozite, este pedepsită cu amendă sau cu închisoare.

Obstrucţionarea activităţii judecătorului, procurorului, ofiţerului de cercetare preliminară, a avocatului sau a executorului judecătoresc. Persoana care, în orice mod, împiedică un judecător, un procuror, un ofiţer de cercetare preliminară, un avocat sau un funcţionar al Curţii Penale Internaţionale sau al unei alte instituţii judiciare internaţionale în îndeplinirea îndatoririlor privind cercetarea sau audierea unui caz penal, civil, administrativ sau a unui caz al instituţiei judiciare internaţionale sau împiedică un executor judecătoresc să execute o hotărâre judecătorească este pedepsită cu serviciul în folosul comunităţii sau cu amendă sau cu restricţie de libertate sau cu închisoare.

Sfidarea instanţei. Persoana care, în mod public, într-o manieră abuzivă, printr-o acţiune, prin viu grai sau în scris, umileşte o instanţă sau un judecător care se află în exercitarea funcţiei este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare.

Revolte. Persoana care organizează sau provoacă un grup de persoane să se angajeze în violenţă publică, distrugerea de bunuri sau alte încălcări grave ale ordinii publice, de asemenea, o persoană care, în timpul revoltelor, foloseşte violenţa, distruge bunuri sau încalcă în mod grav ordinea publică este pedepsită cu arest sau cu închisoare.

Insultarea unui funcţionar public sau a persoanei care îndeplineşte funcţii ale administraţiei publice. Persoana care insultă un funcţionar public sau persoana care

exercită funcții ale administrației publice, în timpul exercitării atribuțiilor sale, este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare.

Cruzimea împotriva animalelor. Persoana care tratează un animal cu cruzime, în cazul în care aceasta are ca rezultat moartea sau mutilarea animalului, sau care torturează un animal, este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă ori arest sau cu închisoare.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUPRINS

Dispoziţii generale **623**
Capitolul I. Dispoziţii generale 623
Capitolul II. Aplicarea legii penale în timp 624
Capitolul III. Infracţiuni şi contravenţii 630
Capitolul IV. Etapele şi formele faptei penale 633
Capitolul V. Circumstanţe care înlătură răspunderea penală 637
Capitolul VI. Înlăturarea răspunderii penale 639
Capitolul VII. Pedeapsa 642
Capitolul VIII. Aplicarea unei sancţiuni 648
Capitolul IX. Sancţiuni penale şi aplicarea acestora 656
Capitolul X. Suspendarea unei pedepse şi înlăturarea unei sancţiuni 659
Capitolul XI. Particularităţi ale răspunderii penale a minorilor 663
Capitolul XII. Prescrierea răspunderii penale 669
Capitolul XII. Antecedente penale 672
Capitolul XIV. Tratamentul medical obligatoriu 673

Partea specială **674**
Capitolul XV. Crime împotriva umanităţii şi crime de război 674
Capitolul XVI. Crime împotriva independenţei, integrităţii teritoriale şi ordinii constituţionale a statului Lituania 678
Capitolul XVII. Infracţiuni împotriva vieţii umane 681
Capitolul XVIII. Infracţiuni împotriva sănătăţii umane 682
Capitolul XIX. Infracţiuni ce pun în pericol sănătatea umană şi viaţa 685
Capitolul XX. Infracţiuni împotriva libertăţii umane 686
Capitolul XXI. Infracţiuni şi contravenţii împotriva libertăţii sexuale, auto-determinării şi inviolabilităţii persoanelor 687
Capitolul XXII. Infracţiuni şi contravenţii împotriva demnităţii şi onoarei persoanei 689
Capitolul XXIII. Infracţiuni şi contravenţii împotriva copilului şi familiei 690
Capitolul XXIV. Infracţiuni împotriva inviolabilităţii vieţii private a persoanei 692
Capitolul XXV. Infracţiuni şi contravenţii împotriva drepturilor egale ale persoanelor şi libertatea de conştiinţă 693
Capitolul XXVI. Infracţiunile împotriva dreptului de vot al persoanelor şi procedura de alegere a preşedintelui Republicii Lituania, alegerile pentru Parlament (Seimas), Parlamentul European şi consiliile municipale sau procedura de efectuare a referendumurilor 695

Capitolul XXVII. Infracţiuni şi contravenţii împotriva drepturilor sociale ale persoanelor 696
Capitolul XXVIII. Infracţiuni şi contravenţii împotriva bunurilor, drepturilor de proprietate şi drepturilor imobiliare 697
Capitolul XXIX. Infracţiunile împotriva proprietăţii intelectuale şi industriale 702
Capitolul XXX. Infracţiunile împotriva securităţii datelor electronice şi a sistemelor de informaţii 704
Capitolul XXXI. Infracţiuni şi contravenţii împotriva ordinii economice şi de afaceri 705
Capitolul XXXII. Infracţiuni şi contravenţii împotriva sistemului financiar 710
Capitolul XXXIII. Infracţiuni şi contravenţii împotriva serviciului civil şi a interesului public 714
Capitolul XXXIV. Infracţiuni şi contravenţii împotriva justiţiei 717
Capitolul XXXV. Infracţiunile împotriva securităţii publice 722
Capitolul XXXVI. Infracţiuni şi contravenţii privind deţinerea de arme, muniţii, explozibili, materiale explozibile sau radioactive sau echipamente militare 724
Capitolul XXXVII. Infracţiuni şi contravenţii privind deţinerea de substanţe narcotice sau psihotrope, toxice sau foarte active 727
Capitolul XXXVIII. Infracţiuni şi contravenţii împotriva mediului şi a sănătăţii umane 730
Capitolul XXXIX. Infracţiuni şi contravenţii împotriva siguranţei traficului 734
Capitolul XL. Infracţiuni şi contravenţii împotriva ordinii publice 737
Capitolul XLI. Infracţiuni şi contravenţii împotriva activităţilor unui serviciu public sau împotriva unei persoane care îndeplineşte funcţii ale administraţiei publice 738
Capitolul XLII. Infracţiuni şi contravenţii împotriva ordinii guvernamentale 739
Capitolul XLIII. Infracţiuni şi contravenţii împotriva ordinii guvernamentale, cu privire la falsificarea documentelor sau a dispozitivelor de măsurare 741
Capitolul XLIV. Infracţiuni şi contravenţii împotriva moralităţii 744
Capitolul XLV. Infracţiuni şi contravenţii împotriva memoriei celor decedaţi 746
Capitolul XLVI. Infracţiuni şi contravenţii împotriva serviciului naţional de apărare 746

CODUL PENAL AL REPUBLICII LITUANIA[1) 2)]

DISPOZIŢII GENERALE

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

Articolul 1. Scopul Codului penal al Republicii Lituania

1. Codul penal al Republicii Lituania este o lege penală uniformă care are drept scop apărarea drepturilor şi libertăţilor omului şi a cetăţenilor, a intereselor publice şi a statului faţă de faptele penale, prin mijloace de drept penal.

2. Prezentul cod:

1) defineşte actele care constituie infracţiuni şi contravenţii şi le interzice;

2) stabileşte pedepse, sancţiuni penale şi corecţionale pentru faptele prevăzute de prezentul Cod, precum şi măsura tratamentului medical obligatoriu;

3) stabileşte temeiurile şi condiţiile răspunderii penale, precum şi temeiurile şi condiţiile de eliberare a persoanelor care au săvârşit fapte penale şi cărora le poate fi înlăturată răspunderea penală sau pedeapsa.

3. Dispoziţiile prezentului Cod au fost armonizate cu prevederile actelor juridice ale Uniunii Europene specificate în anexa la prezentul Cod.

[1)] Aprobat prin Legea nr. VIII-1968 din 26 septembrie 2000.

[2)] Republica Lituania, Lege privind aprobarea şi intrarea în vigoare a Codului penal, 26 septembrie 2000 nr. VIII-1968 (astfel cum a fost modificat ultima dată la 11 februarie 2010 - nr. XI-677), Vilnius

Articolul 1. Aprobarea Codului penal al Republicii Lituania

Parlamentul (Seimas) adoptă Codul penal al Republicii Lituania.

Articolul 2. Intrarea în vigoare a Codului penal al Republicii Lituania

1. Prezentul Cod penal al Republicii Lituania intră în vigoare simultan şi numai prin coroborare cu noul Cod de procedură penală al Republicii Lituania.

2. Data specifică a intrării în vigoare a tuturor codurilor indicate la alineatul 1 din prezentul articol se stabileşte printr-o lege separată.

Articolul 3. Procedura de aplicare a Codului penal al Republicii Lituania

Procedura de punere în aplicare a Codului penal al Republicii Lituania se stabileşte printr-o lege separată.

Promulg această lege adoptată de Parlamentul Republicii Lituania (Seimas).

PREŞEDINTELE REPUBLICII VALDAS ADAMKUS

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 2. Prevederi de bază ale răspunderii penale

1. Răspunderea persoanei se antrenează în temeiul prezentului Cod numai atunci când fapta săvârşită de aceasta este interzisă de o lege penală în vigoare la data săvârşirii faptei penale.

2. Necunoaşterea legii nu va înlătura răspunderea penală a persoanei.

3. Persoana poartă răspunderea în temeiul unei legi penale numai atunci când se face vinovată de săvârşirea unei fapte penale şi numai dacă, la momentul săvârşirii faptei, ar fi existat prezumţia rezonabilă ca persoana să se conformeze cerinţelor legale.

4. Persoana poartă răspunderea în temeiul dreptului penal, numai dacă săvârşeşte o faptă care este definită ca element constitutiv al unei infracţiuni sau contravenţii prevăzută de o lege penală.

5. Pedepsele, sancţiunile penale sau corecţionale şi tratamentul medical obligatoriu se aplică numai în conformitate cu legea.

6. Nimeni nu poate fi pedepsit pentru aceeaşi faptă penală de două ori.

CAPITOLUL II
Aplicarea legii penale în timp

Articolul 3. Termenul de valabilitate al legii penale

1. Caracterul penal al unei fapte şi sancţionarea persoanei se stabilesc prin legea penală în vigoare la data săvârşirii acestei fapte. Momentul săvârşirii unei fapte penale este momentul comiterii unei acţiuni (sau inacţiuni) sau momentul producerii consecinţelor prevăzute de legea penală, în cazul în care s-a dorit producerea acestor consecinţe la un alt moment.

2. Legea penală care înlătură caracterul penal al unei fapte, comutând o pedeapsă sau atenuând în orice alt fel circumstanţele juridice pentru persoana care a săvârşit fapta penală are efect retroactiv, adică se aplică persoanelor care au săvârşit fapta penală înainte de intrarea în vigoare a unei astfel de legi, inclusiv pentru persoanele care execută sentinţa şi celor care au condamnări anterioare.

3. O lege penală care stabileşte caracterul penal al unei fapte şi care aplică o pedeapsă mai severă sau o circumstanţă juridică agravantă persoanei care a săvârşit fapta penală nu are efect retroactiv. Dispoziţiile prezentului Cod care stabilesc răspunderea pentru genocid (articolul 99), tratamentele interzise în temeiul dreptului internaţional (articolul 100), uciderea persoanelor protejate în temeiul dreptului internaţional umanitar (articolul 101), deportarea civililor dintr-un stat ocupat sau transferul populaţiei civile dintr-un stat ocupant (articolul 102), cauzarea de vătămări corporale, tortură sau alte tratamente inumane ale persoanelor protejate în temeiul dreptului internaţional umanitar (articolul 103), utilizarea forţată a civililor sau a prizonierilor de război în forţele armate ale inamicului (articolul 105) şi atacul militar interzis (articolul 111) constituie o excepţie.

4. Se aplică numai sancţiunile penale sau corecţionale, precum şi măsurile de tratament medical prevăzute de legea penală în vigoare la data pronunţării hotărârii judecătoreşti.

Articolul 4. Valabilitatea unei legi penale în ceea ce priveşte persoanele care au săvârşit fapte penale pe teritoriul statului Lituania sau la bordul navelor sau aeronavelor care arborează pavilionul sau care afişează indicativele de înmatriculare ale statului Lituania

1. Persoanele care au săvârşit fapte penale pe teritoriul statului Lituania sau la bordul navelor sau aeronavelor care arborează pavilionul sau care prezintă indicative de înregistrare a statului Lituania vor răspunde în temeiul prezentului Cod.

2. Locul săvârşirii unei fapte penale este locul în care o persoană a acţionat sau ar fi trebuit să acţioneze sau ar fi putut acţiona sau locul în care s-au produs consecinţele prevăzute de legea penală. Locul de săvârşire a unei fapte penale de către complici este locul în care a fost săvârşită fapta penală sau, în cazul în care unul dintre complici a acţionat în altă parte, locul în care acesta a acţionat.

3. O singură faptă penală săvârşită atât pe teritoriul statului Lituania, cât şi în străinătate este considerată a fi săvârşită pe teritoriul Republicii Lituania în cazul în care a fost începută sau terminată sau întreruptă pe acest teritoriu.

4. Problema răspunderii penale a persoanelor care beneficiază de imunitate de jurisdicţie penală, în conformitate cu normele juridice internaţionale şi care săvârşesc fapte penale pe teritoriul Republicii Lituania se decide în conformitate cu tratatele Republicii Lituania şi cu prezentul Cod.

Articolul 5. Răspunderea penală a cetăţenilor Republicii Lituania şi a altor rezidenţi permanenţi ai Lituaniei pentru infracţiuni săvârşite în străinătate

Cetăţenii Republicii Lituania şi alţi rezidenţi permanenţi ai Lituaniei vor răspunde pentru infracţiunile săvârşite în străinătate în temeiul prezentului Cod.

Articolul 6. Răspunderea penală a cetăţenilor străini pentru infracţiunile săvârşite în străinătate împotriva statului Lituania

Cetăţenii străini care nu au reşedinţa permanentă în Republica Lituania răspund penal conform legii în vigoare, în cazul în care săvârşesc infracţiuni în străinătate împotriva statului Lituania, în conformitate cu dispoziţiile articolelor 114-128 din prezentul Cod.

Articolul 7. Răspunderea penală pentru infracţiunile prevăzute în tratate

Persoanele răspund penal conform prezentului Cod, indiferent de cetăţenia lor şi de locul lor de reşedinţă sau de locul de săvârşire a infracţiunii sau dacă fapta săvârşită este pedepsită conform legilor locului unde aceasta

a fost săvârşită, în cazul în care săvârşesc următoarele infracţiuni, ce atrag răspunderea conform tratatelor:

1) crime împotriva umanităţii şi crime de război (articolele 99-113);

2) traficul de persoane (articolul 147);

3) cumpărarea sau vânzarea unui copil (articolul 157);

4) producerea, depozitarea sau comercializarea monedei sau a valorilor mobiliare falsificate (articolul 213);

5) spălarea banilor sau tăinuirea bunurilor (articolul 216);

6) terorism (articolul 250);

7) deturnarea unei aeronave, a unei nave sau a unei platforme fixe de pe un platou continental (articolul 251);

8) luarea de ostatici (articolul 252);

9) manipularea ilegală a materialelor nucleare sau radioactive sau a altor surse de radiaţii ionizante (articolul 256, articolul 256(1) şi articolul 257);

10) infracţiunile legate de deţinerea substanţelor stupefiante sau psihotrope, toxice sau foarte active (articolele 259-269);

11) infracţiuni împotriva mediului (articolele 270, 270(1), 271, 272, 274).

Articolul 8. Răspunderea penală pentru infracţiunile săvârşite în străinătate

1. Persoana care a săvârşit în străinătate infracţiunile prevăzute în articolele 5 şi 6 din prezentul Cod poartă răspunderea penală numai în cazul în care fapta săvârşită este recunoscută ca infracţiune şi se pedepseşte conform Codului penal al statului de săvârşire a infracţiunii şi Codului penal al Republicii Lituania. În cazul în care o persoană care a săvârşit o infracţiune în străinătate, este urmărită penal în Republica Lituania, însă în fiecare ţară este prevăzută o altă pedeapsă pentru această infracţiune, persoana este supusă unei sancţiuni în conformitate cu legile Republicii Lituania. Cu toate acestea, sancţiunea aplicată nu va depăşi limita maximă a pedepsei specificată în legislaţia penală a statului în care a fost comisă infracţiunea.

2. Persoana care a săvârşit infracţiunile prevăzute la articolele 5, 6 şi 7 din Codul penal al Republicii Lituania nu răspunde penal în temeiul prezentului Cod atunci când:

1) a executat pedeapsa aplicată de către o instanţă străină;

2) a fost înlăturată executarea integrală sau parţială a pedepsei aplicată de către o instanţă străină;

3) a fost achitată sau i s-a înlăturat răspunderea penală sau pedeapsa printr-o hotărâre a unei instanţe străine sau nu a fost pronunţată nicio sancţiune, datorită termenului de prescripţie sau din alte motive legale prevăzute în acel stat.

Articolul 9. Extrădarea

1. Un cetăţean al Republicii Lituania care a săvârşit o infracţiune în Republica Lituania sau pe teritoriul altui stat poate fi extrădat statului străin

sau predat Curții Penale Internaționale doar în conformitate cu un tratat la care Republica Lituania este parte sau o rezoluție a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite.

2. Un străin care a săvârșit o infracțiune în Republica Lituania sau pe teritoriul altui stat este extrădat statului respectiv sau predat Curții Penale Internaționale numai în conformitate cu un tratat la care Republica Lituania este parte sau o rezoluție a Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite.

3. Este permis să nu fie extrădat un cetățean al Republicii Lituania sau un străin, în cazul în care:

1) fapta săvârșită nu este considerată infracțiune sau contravenție în temeiul prezentului Cod;

2) fapta penală a fost săvârșită pe teritoriul statului Lituania;

3) persoana este urmărită penal pentru o infracțiune de natură politică;

4) persoana a fost condamnată pentru fapta penală săvârșită, achitată sau i s-a înlăturat răspunderea penală sau pedeapsa;

5) persoana poate fi supusă pedepsei capitale pentru infracțiunea săvârșită într-un alt stat;

6) a expirat termenul de prescripție pentru pronunțarea sau executarea unei hotărâri judecătorești de condamnare;

7) persoanei îi sunt înlăturate pedepsele în temeiul unui act de amnistie sau prin grațiere;

8) există alte temeiuri prevăzute de tratatele la care Republica Lituania este parte.

4. Persoanele cărora li s-a acordat azil, în conformitate cu legislația Republicii Lituania, nu pot fi sancționate în temeiul legii penale a Republicii Lituania pentru faptele penale pentru care au fost urmărite în străinătate și nu sunt extrădate unor state străine, cu excepția cazurilor prevăzute de articolul 7 al prezentului Cod.

Articolul 9(1). Predarea persoanei în temeiul mandatului european de arestare

1. În temeiul mandatului european de arestare, un cetățean al Republicii Lituania sau un străin suspectat de săvârșirea unei fapte penale în statul membru emitent sau a cărui pedeapsă privativă de libertate nu a fost executată este predat statului membru emitent.

2. Un cetățean al Republicii Lituania sau un străin nu poate fi predat în temeiul mandatului european de arestare decât în cazul în care fapta penală săvârșită de acesta se pedepsește, în conformitate cu legislația statului membru emitent, cu o pedeapsă privativă de libertate de cel puțin un an și în cazul în care mandatul european de arestare a fost emis în legătură cu executarea unei pedepse privative de libertate care a fost deja pronunțată, numai în cazul în care durata pedepsei aplicate este de cel puțin patru luni.

3. Un cetățean al Republicii Lituania sau un străin nu este predat statului membru emitent în cazul în care:

1) predarea persoanei care face obiectul mandatului european de arestare ar încălca drepturile și/sau libertățile fundamentale ale omului;

2) persoanei i s-a înlăturat în Republica Lituania pedeapsa pentru fapta săvârșită de aceasta și pe care se întemeiază mandatul european de arestare, în baza unui act de amnistie sau grațiere;

3) persoana a fost condamnată în Republica Lituania sau într-un alt stat pentru fapta penală pe care a săvârșit-o și pe care se întemeiază mandatul european de arestare, iar condamnarea pronunțată a fost executată, este în curs de executare sau nu mai poate fi executată, în conformitate cu legislația statului membru în care s-a pronunțat condamnarea;

4) la momentul săvârșirii unei fapte penale, persoana nu avea vârsta la care fapta săvârșită ar fi făcut obiectul răspunderii penale, conform dreptului penal al Republicii Lituania;

5) fapta săvârșită nu constituie infracțiune sau contravenție în temeiul prezentului Cod, cu excepția cazurilor în care mandatul european de arestare a fost emis pentru fapta penală prevăzută la articolul 2 alineatul 2 din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, iar legile penale ale statului membru emitent prevăd o pedeapsă privativă de libertate de cel puțin trei ani pentru această faptă penală;

6) persoana a fost achitată sau i s-a înlăturat răspunderea penală sau pedeapsa în Republica Lituania sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene pentru fapta penală pe care a săvârșit-o și pe care se întemeiază mandatul european de arestare;

7) mandatul european de arestare a fost eliberat pentru o faptă penală care se află sub jurisdicția Republicii Lituania în temeiul propriului său drept penal, iar termenul de prescripție pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești de condamnare, în conformitate cu articolul 95 din prezentul Cod și termenul de prescripție pentru executarea hotărârii de condamnare prevăzut la articolul 96 din prezentul Cod au expirat;

8) fapta penală a fost săvârșită în afara teritoriului statului membru emitent, iar dreptul penal al Republicii Lituania nu se poate aplica aceleiași fapte, în cazul în care ar fi fost săvârșită în afara teritoriului statului Lituania sau nu ar fi fost săvârșită la bordul unei nave sau aeronave care arborează pavilionul sau care prezintă indicativ de înmatriculare al statului Lituania.

4. Un cetățean al Republicii Lituania sau un străin poate fi predat statului membru emitent, luând în considerare faptele dintr-un anumit caz și interesele justiției, atunci când:

1) a fost inițiată o procedură penală în Republica Lituania cu privire la fapta penală pe care persoana a săvârșit-o și pe care se întemeiază mandatul european de arestare;

2) a fost respinsă inițierea unei proceduri penale în Republica Lituania cu privire la fapta penală săvârșită de persoana respectivă sau s-a dispus încetarea procedurii penale;

3) mandatul european de arestare a fost emis pentru executarea unei pedepse privative de libertate aplicate unui cetățean al Republicii Lituania sau unei persoane care are reședința permanentă în Republica Lituania, iar Republica Lituania se angajează să execute această pedeapsă;

4) infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul statului Lituania sau la bordul unei nave sau aeronave care arborează pavilionul sau care prezintă indicative de înmatriculare ale statului Lituania;

5) mandatul european de arestare nu dispune de informațiile necesare pentru luarea unei decizii privind predarea persoanei, iar statul membru emitent nu le furnizează în termenul stabilit.

5. În cazul în care mandatul european de arestare a fost emis în scopul executării unei pedepse privative de libertate aplicate unui cetățean al Republicii Lituania sau unui străin, iar această condamnare a fost pronunțată în absență și în cazul în care persoana în cauză nu a fost informată despre locul și data audierii, cetățeanul Republicii Lituania sau persoana străină pot fi predate, sub rezerva condiției ca statul membru emitent să asigure rejudecarea cauzei la cererea persoanei, iar persoana să fie prezentă la pronunțarea hotărârii.

6. În cazul în care mandatul european de arestare a fost emis pentru o faptă penală care, în temeiul legislației statului membru emitent, se pedepsește cu o sancțiune privativă de libertate pe viață, cetățeanul Republicii Lituania sau persoana străină poate fi predat(ă), sub rezerva condiției ca legile statului membru emitent să prevadă posibilitatea ca persoana condamnată să solicite înlăturarea unei astfel de pedepse sau atenuarea acesteia nu mai târziu de executarea unei sancțiuni privative de libertate de douăzeci de ani.

7. În cazul în care mandatul european de arestare a fost emis în scopul urmăririi penale, un cetățean al Republicii Lituania sau un rezident permanent al Republicii Lituania poate fi predat, sub rezerva condiției ca persoana împotriva căreia statul membru emitent a pronunțat o hotărâre să fie returnată Republicii Lituania pentru executarea pedepsei privative de libertate care i-a fost aplicată, la cererea persoanei predate sau în cazul în care Procuratura Generală a Republicii Lituania o cere.

CAPITOLUL III
Infracţiuni şi contravenţii

Articolul 10. Tipuri de fapte penale

Faptele penale sunt împărţite în infracţiuni şi contravenţii.

Articolul 11. Infracţiunea

1. Infracţiunea este o faptă periculoasă (acţiune sau inacţiune) interzisă conform prezentului Cod şi sancţionată cu o pedeapsă privativă de libertate.

2. Infracţiunile sunt săvârşite cu intenţie şi din neglijenţă. Infracţiunile intenţionate sunt împărţite în infracţiuni minore, mai puţin grave, grave şi foarte grave.

3. O infracţiune minoră este o infracţiune intenţionată, pedepsită, în temeiul legii penale, cu o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de trei ani.

4. O infracţiune mai puţin gravă este o infracţiune intenţionată, pedepsită, conform legii penale, cu o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă mai mare de trei ani, dar care nu depăşeşte şase ani de închisoare.

5. O infracţiune gravă este o infracţiune intenţionată, pedepsită, în temeiul legii penale, cu o pedeapsă privativă de libertate de peste trei ani, dar care nu depăşeşte zece ani de închisoare.

6. O infracţiune foarte gravă este o infracţiune intenţionată, pedepsită, în temeiul legii penale, cu o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă mai mare de zece ani.

Articolul 12. Contravenţia

Contravenţia este o faptă periculoasă (acţiune sau inacţiune) interzisă conform prezentului Cod, care este sancţionată cu o pedeapsă fără privare de libertate, cu excepţia arestului.

Articolul 13. Vârsta la care o persoană răspunde penal conform legii

1. Persoana care, înainte de săvârşirea infracţiunii sau a contravenţiei, a împlinit vârsta de şaisprezece ani sau, în cazurile prevăzute la alineatul 2 al acestui articol, paisprezece ani, răspunde penal în temeiul prezentului Cod.

2. Se consideră că persoana care, înainte de săvârşirea infracţiunii sau a contravenţiei, a împlinit vârsta de paisprezece ani, răspunde penal în cazul săvârşirii infracţiunilor de omor (articolul 129), vătămare gravă a sănătăţii (articolul 135), viol (articolul 149), agresiune sexuală (articolul 150), furt (articolul 178), tâlhărie (articolul 180), şantaj (articolul 181), distrugerea sau deteriorarea bunurilor (articolul 187 alineatul (2), deţinerea unei arme de foc, a muniţiilor, explozibililor sau a materialelor explozibile (articolul 254), furtul, recuperarea ilicită sau deţinerea ilegală de substanţe narcotice sau psihotrope (articolul 263), daune aduse vehiculelor sau drumurilor şi instalaţiilor situate pe acestea (articolul 280).

3. Persoana care nu a împlinit vârsta de paisprezece ani înainte de săvârşirea faptelor periculoase prevăzute de prezentul Cod poate fi supusă sancţiunilor corecţionale sau altor măsuri, în conformitate cu procedura prevăzută de legile Republicii Lituania.

Articolul 14. Formele vinovăţiei

Persoana va fi găsită vinovată de săvârşirea infracţiunii sau a unei contravenţii în cazul în care a săvârşit această faptă intenţionat sau din neglijenţă.

Articolul 15. Infracţiunea şi contravenţia intenţionată

1. Infracţiunea sau contravenţia este intenţionată atunci când a fost săvârşită cu intenţie directă sau generală.

2. O infracţiune sau o contravenţie se săvârşeşte cu intenţie directă atunci când:

1) la momentul săvârşirii acesteia, persoana a fost conştientă de natura periculoasă a faptei penale şi a dorit să se angajeze în săvârşirea ei;

2) la momentul săvârşirii acesteia, persoana a fost conştientă de natura periculoasă a faptei penale, a anticipat că acţiunea sau inacţiunea sa ar putea provoca consecinţele prevăzute de prezentul Cod şi a dorit ca ele să se producă.

3. Infracţiunea sau contravenţia se săvârşeşte cu intenţie generală atunci când, la săvârşirea acesteia, persoana a fost conştientă de natura periculoasă a faptei penale, a anticipat că acţiunea sau inacţiunea sa ar putea determina consecinţele prevăzute de prezentul Cod şi, deşi nu dorea ca ele să se producă, a permis în mod conştient ca aceste consecinţe să se producă.

Articolul 16. Săvârşirea infracţiunii sau a contravenţiei din neglijenţă

1. Infracţiunea sau contravenţia se săvârşeşte din neglijenţă atunci când a fost săvârşită printr-o reprezentare falsă sau din neglijenţă penală.

2. Infracţiunea sau contravenţia se săvârşeşte printr-o ipoteză falsă din punct de vedere penal, atunci când persoana care a săvârşit fapta a anticipat că acţiunea sau inacţiunea sa ar putea determina consecinţele prevăzute de prezentul Cod, dar se aştepta în mod nesăbuit să le evite.

3. Infracţiunea sau contravenţia se săvârşeşte din neglijenţă din punct de vedere penal, atunci când persoana care a săvârşit fapta nu a anticipat că acţiunea sau inacţiunea sa ar putea cauza consecinţele prevăzute de prezentul Cod, deşi persoana ar fi putut şi ar fi trebuit să anticipeze un astfel de rezultat, pe baza circumstanţelor faptei şi a particularităţilor sale personale.

4. Persoana este pedepsită pentru săvârşirea infracţiunii sau a unei contravenţii din neglijenţă numai în cazurile prevăzute separat în partea specială a prezentului Cod.

Articolul 17. Iresponsabilitatea juridică

1. Persoana este considerată iresponsabilă atunci când, la momentul săvârşirii unei fapte interzise prin prezentul Cod, nu a putut să aprecieze natura periculoasă a faptei sau să-şi controleze comportamentul, ca urmare a unei tulburări psihice.

2. Persoana considerată iresponsabilă de către o instanţă nu poate fi trasă la răspundere în temeiul prezentului Cod în cazul săvârşirii unei fapte grave. Instanţa îi poate aplica tratamentul medical obligatoriu prevăzut la articolul 98 din prezentul Cod.

Articolul 18. Capacitatea restrânsă

1. Instanţa va considera o persoană ca având capacitate restrânsă atunci când, la momentul săvârşirii unei fapte interzise prin prezentul Cod, nu are o capacitate suficientă pentru a aprecia pe deplin caracterul periculos al faptei penale sau pentru a-şi controla comportamentul, ca rezultat al unei tulburări psihice, chiar dacă tulburarea nu este un motiv suficient pentru a stabili iresponsabilitatea juridică.

2. Persoana care a săvârşit o contravenţie, o infracţiune intenţionată din neglijenţă, minoră sau mai puţin gravă şi pe care instanţa o consideră a fi cu capacitate restrânsă, răspunde penal conform legii; cu toate acestea, pedeapsa care îi este aplicată poate fi comutată în temeiul articolului 59 din prezentul Cod sau îi poate fi înlăturată răspunderea penală şi poate fi supusă sancţiunilor penale prevăzute la articolul 67 din prezentul Cod sau tratamentului medical obligatoriu prevăzut la articolul 98 din prezentul Cod.

3. Persoana care a săvârşit o infracţiune gravă sau foarte gravă şi pe care instanţa o consideră ca având capacitate restrânsă răspunde penal; cu toate acestea, pedeapsa care îi este aplicată poate fi comutată în conformitate cu articolul 59 din prezentul Cod.

Articolul 19. Răspunderea persoanei pentru o faptă penală săvârşită sub influenţa alcoolului, a substanţelor narcotice, psihotrope sau a altor substanţe psihoactive

1. Răspunderea penală nu este înlăturată în cazul săvârşirii unei infracţiuni sub influenţa alcoolului, a substanţelor narcotice, psihotrope sau a altor substanţe psihoactive.

2. Răspunderea penală nu este înlăturată în cazul persoanei care a săvârşit o contravenţie, o infracţiune din neglijenţă sau minoră sau mai puţin gravă, ca rezultat al intoxicării împotriva voinţei sale şi, prin urmare, care nu avea capacitatea suficientă pentru a aprecia pe deplin natura periculoasă a faptei penale sau pentru a-şi controla comportamentul la momentul săvârşirii faptei.

3. Persoana care a săvârşit o infracţiune gravă sau foarte gravă în condiţiile prevăzute la alineatul (2) al prezentului articol răspunde penal; cu toate acestea

pedeapsa care îi este aplicată poate fi redusă în conformitate cu articolul 59 din prezentul Cod.

Articolul 20. Răspunderea penală a persoanei juridice

1. Persoana juridică răspunde numai pentru faptele care atrag răspunderea penală a persoanei juridice prevăzute în Partea specială a prezentului Cod.

2. Persoana juridică răspunde pentru faptele săvârşite de o persoană fizică numai în cazul în care o faptă penală a fost săvârşită în beneficiul sau în interesul persoanei juridice de o persoană fizică ce acţionează independent sau în numele persoanei juridice, cu condiţia ca, în timp ce ocupă o funcţie executivă în cadrul persoanei juridice, să aibă dreptul:

1) să reprezinte persoana juridică; sau
2) să ia decizii în numele persoanei juridice; sau
3) să controleze activităţile persoanei juridice.

3. Persoană juridică poate fi trasă la răspundere pentru fapte penale şi în cazul în care acestea au fost săvârşite de un angajat sau de un reprezentant autorizat al persoanei juridice, ca urmare a insuficientei supravegheri sau a insuficientului control din partea persoanei indicate la alineatul 2 din prezentul articol.

4. Răspunderea penală a persoanei juridice nu va înlătura răspunderea penală a persoanei fizice care a săvârşit, a organizat, a instigat sau a asistat la săvârşirea faptei penale.

5. Statul, municipalităţile, instituţiile şi agenţiile de stat şi municipale, precum şi organizaţiile publice internaţionale nu sunt trase la răspundere conform prezentului Cod.

CAPITOLUL IV
Etapele şi formele faptei penale

Articolul 21. Pregătirea pentru săvârşirea infracţiunii

1. Pregătirea pentru săvârşirea infracţiunii constă în căutarea sau adaptarea mijloacelor şi a instrumentelor, elaborarea unui plan de acţiune, angajarea complicilor sau alte fapte realizate cu intenţie pentru crearea condiţiilor care facilitează săvârşirea infracţiunii. Persoana răspunde doar pentru pregătirea pentru săvârşirea unei infracţiuni grave sau foarte grave.

2. Persoana răspunde pentru pregătirea pentru săvârşirea unei infracţiuni în conformitate cu alineatul (1) al prezentului articol şi articolul cuprins în prezentul Cod care prevede săvârşirea efectivă a infracţiunii respective. Pedeapsa astfel aplicată persoanei respective poate fi modificată în conformitate cu articolul 62 din prezentul Cod.

Articolul 22. Tentativa de a săvârşi o faptă penală

1. Tentativa de a săvârşi o faptă penală este o acţiune sau o inacţiune intenţionată care marchează începerea directă a infracţiunii sau a unei contravenţii,

în cazul în care fapta nu a fost îndeplinită din cauza circumstanţelor aflate dincolo de controlul făptuitorului.

2. Tentativa de a săvârşi o faptă penală are loc şi atunci când făptuitorul nu este conştient de faptul că fapta sa nu poate fi îndeplinită, deoarece încercarea sa vizează o ţintă necorespunzătoare sau foloseşte mijloace necorespunzătoare.

3. Persoana răspunde penal pentru tentativa de a săvârşi o faptă penală în conformitate cu alineatul (1) sau (2) al prezentului articol şi articolul cuprins în prezentul Cod care prevede săvârşirea efectivă a infracţiunii respective. Pedeapsa astfel aplicată persoanei respective poate fi modificată în conformitate cu articolul 62 din prezentul Cod.

Articolul 23. Renunţarea voluntară la finalizarea unei fapte penale

1. Persoana renunţă în mod voluntar la finalizarea infracţiunii sau a unei contravenţii atunci când încetează în mod voluntar o faptă penală iniţiată, în timp ce este conştientă că aceasta poate fi finalizată.

2. Persoana care renunţă în mod voluntar la finalizarea infracţiunii sau a unei contravenţii răspunde în temeiul prezentului Cod numai în cazurile în care fapta săvârşită reprezintă elementul constitutiv al unei alte infracţiuni sau contravenţii.

3. În cazul în care mai multe persoane participă la săvârşirea unei fapte penale, organizatorul sau complicele care renunţă voluntar la finalizarea faptei nu răspunde, potrivit prezentului Cod, dacă a depus toate eforturile care au stat în puterea sa pentru a împiedica săvârşirea de către complicii săi a faptei penale pe care a organizat-o sau a instigat-o, iar această faptă nu a fost săvârşită sau nu a cauzat niciun fel de consecinţe. Mai mult, un complice nu va fi tras la răspundere în conformitate cu prezentul Cod dacă a refuzat în mod voluntar să participe la o faptă penală, a informat despre acest lucru alţi complici sau instituţii de aplicare a legii şi dacă această faptă nu a fost săvârşită sau a fost săvârşită fără ajutorul lui.

4. Persoana care a încercat să renunţe voluntar la finalizarea infracţiunii sau a unei contravenţii, dar nu a evitat săvârşirea faptei penale sau consecinţele acesteia, va fi trasă la răspundere în temeiul legii penale; cu toate acestea, o pedeapsă aplicată acesteia poate fi modificată în temeiul articolului 59 din prezentul Cod.

Articolul 24. Complicitatea şi tipurile de complici

1. Complicitatea este participarea comună intenţionată la săvârşirea unei fapte penale a două sau mai multe persoane conspirative capabile juridic care au împlinit vârsta specificată la articolul 13 din prezentul Cod.

2. Participanţii la o faptă penală includ un autor, un organizator, un instigator şi un complice.

3. Autorul este o persoană care a săvârşit o faptă penală fie el însuşi, fie prin implicarea persoanei incapabile juridic sau a persoanelor care nu au

împlinit încă vârsta prevăzută la articolul 13 din prezentul Cod sau a altor persoane care nu sunt vinovate de această faptă. În cazul în care fapta penală a fost săvârşită de mai multe persoane care acţionează împreună, fiecare dintre acestea este considerată autor/co-autor.

4. Organizatorul este persoana care a constituit un grup organizat sau o asociere infracţională, a fost la conducerea acesteia sau a coordonat activităţile membrilor săi sau a pregătit o faptă penală sau a fost responsabilă de săvârşirea acesteia.

5. Instigatorul este persoana care a incitat o altă persoană să săvârşească o faptă penală.

6. Complicele este persoana care a ajutat la săvârşirea unei fapte penale prin consiliere, emiterea de instrucţiuni, furnizarea mijloacelor sau înlăturarea obstacolelor, protejarea sau mascarea altor complici, care a promis în prealabil să ascundă făptuitorul, să ascundă instrumentele sau mijloacele de săvârşire a faptei penale, urmele faptei sau obiectele dobândite prin mijloace infracţionale, de asemenea, persoana care a promis în prealabil să se ocupe de obiectele dobândite sau produse în cursul faptei penale.

Articolul 25. Formele de complicitate

1. Formele de complicitate sunt grupul de complici, grupul organizat sau asocierea infracţională.

2. Grupul de complici este acela în care două sau mai multe persoane sunt de acord, în orice stadiu al săvârşirii unei fapte penale, cu săvârşirea, continuarea sau finalizarea faptei penale, în cazul în care cel puţin doi dintre ei sunt autori.

3. Un grup organizat este unul în care două sau mai multe persoane sunt de acord, în orice stadiu al săvârşirii unei fapte penale, cu săvârşirea mai multor infracţiuni sau a unei infracţiuni grave sau foarte grave, iar la săvârşirea infracţiunii fiecare membru al grupului îndeplineşte o anumită sarcină sau are un rol distinct.

4. Asocierea infracţională este una în care trei sau mai multe persoane legate prin relaţii reciproce permanente şi împărţirea rolurilor sau a sarcinilor se unesc pentru săvârşirea unei fapte penale în comun – una sau mai multe infracţiuni grave sau foarte grave. Grupul sau organizaţia anti-statală şi grupul terorist sunt considerate echivalente unei asocieri criminale.

Articolul 26. Răspunderea penală a complicilor

1. Complicii răspund penal doar pentru faptele penale săvârşite de autor, care se subscriu intenţiei.

2. În cazul în care fapta penală a unui autor a fost întreruptă în stadiul de pregătire pentru săvârşire sau de tentativă de a o săvârşi, organizatorul, instigatorul şi complicele răspund penal pentru complicitate în pregătirea sau tentativa de a săvârşi fapta penală.

3. În cazul în care există circumstanţe care înlătură, atenuează sau agravează răspunderea unuia dintre complici, acestea nu sunt luate în considerare la determinarea răspunderii penale a altor complici.

4. Organizatorul, instigatorul sau complicele sunt traşi la răspundere în conformitate cu articolul din Cod care prevede răspunderea pentru o faptă săvârşită de autor şi în conformitate cu alineatele 4, 5 sau 6 ale articolului 24 din prezentul Cod.

5. Se consideră că membrii unei asocieri criminale răspund penal în calitate de autori, în conformitate cu articolul 249 din prezentul Cod, indiferent de rolurile lor în săvârşirea unei fapte penale, care se subscriu intenţiei.

Articolul 27. Recidiva

1. Recidiva este situaţia în care o persoană deja condamnată pentru săvârşirea unei infracţiuni intenţionate, în cazul în care condamnarea sa prealabilă nu a expirat încă sau nu a fost înlăturată, în conformitate cu procedura prevăzută de lege, săvârşeşte în mod repetat una sau mai multe infracţiuni intenţionate. O astfel de persoană este considerată făptuitor recidivist.

2. Recidiva este considerată periculoasă, iar făptuitorul poate fi considerat drept recidivist periculos de către o instanţă, în cazul în care această persoană:

1) săvârşeşte o nouă infracţiune gravă în timp ce are o condamnare neexpirată pentru săvârşirea infracţiunii grave;

2) fiind deja făptuitor recidivist, săvârşeşte o nouă infracţiune gravă;

3) fiind deja un făptuitor recidivist, în cazul în care cel puţin una dintre infracţiunile care constituie o recidivă este o infracţiune gravă, săvârşeşte o nouă infracţiune gravă;

4) săvârşeşte o nouă infracţiune gravă, în timp ce are trei condamnări anterioare pentru săvârşirea unor infracţiuni grave.

3. Atunci când se pronunţă o hotărâre de condamnare pentru cea mai recentă infracţiune săvârşită, instanţa poate considera o persoană drept un făptuitor recidivist periculos, având în vedere personalitatea făptuitorului, măsura în care au fost îndeplinite intenţiile criminale, natura participării la săvârşirea infracţiunilor şi alte circumstanţe ale cauzei.

4. Atunci când se decide considerarea persoanei ca fiind un făptuitor periculos, instanţa nu va lua în considerare condamnările anterioare pentru infracţiunile săvârşite de persoana respectivă înainte de împlinirea vârstei de 18 ani, infracţiunile săvârşite din neglijenţă, infracţiunile pentru care executarea pedepsei s-a prescris sau a fost înlăturată şi pentru infracţiunile săvârşite în străinătate pentru care nu este prevăzută nicio răspundere în temeiul legilor penale ale Republicii Lituania.

5. Considerarea persoanei ca făptuitor recidivist periculos nu mai este valabilă în cazul în care executarea pedepselor sale anterioare se prescriu sau sunt înlăturate.

CAPITOLUL V
Circumstanțe care înlătură răspunderea penală

Articolul 28. Autoapărarea

1. Persoana are dreptul la autoapărare. Ea poate să-și exercite acest drept, indiferent dacă are posibilitatea de a evita situația de a se autoapăra sau de a cere asistență altor persoane sau autorități.

2. Persoana nu poate fi trasă la răspundere în temeiul prezentului Cod în cazul în care, acționând în limitele permise de autoapărare, a săvârșit o faptă care are, în mod oficial, caracterul unei infracțiuni sau contravenții prevăzute de legea penală, atunci când se apără pe sine sau pe o altă persoană, proprietatea, inviolabilitatea unei locuințe, alte drepturi, interesele societății sau ale statului împotriva inițierii unei tentative periculoase sau a unei tentative iminente.

3. Limitele autoapărării sunt depășite atunci când se săvârșește infracțiunea de omor sau dacă o gravă afectare a sănătății este cauzată cu intenție directă, în cazul în care apărarea a fost în mod clar disproporționată față de natura și pericolul unei tentative. Limitele de autoapărare nu sunt considerate ca fiind depășite în cazul erorii obstacol sau al fricii cauzate de tentativa periculoasă sau de o faptă săvârșită în cursul apărării împotriva violării domiciliului.

4. Persoana care a depășit limitele de autoapărare răspunde penal; cu toate acestea, pedeapsa aplicată poate fi comutată conform articolului 62 din prezentul Cod.

Articolul 29. Arestarea persoanei care a săvârșit o faptă penală

1. Persoana nu poate fi trasă la răspundere în temeiul prezentului Cod pentru acțiunile sale atunci când cauzează, din neglijență, daune materiale, tulburări minore sau grave de sănătate unei persoane care încearcă în mod activ să scape de arest, prin urmărirea acesteia, încercarea de a o opri, prevenirea evadării sau alte acțiuni și atunci când cauzează o vătămare gravă a sănătății, în cazul arestării la locul faptei a persoanei care a săvârșit sau a încercat să săvârșească infracțiunea de omor cu premeditare, cu condiția să nu fie altfel posibilă arestarea persoanei care a săvârșit fapta penală.

2. Acțiunile persoanei prin care este redusă rezistența unei alte persoane care a săvârșit o faptă penală sunt supuse regulilor de autoapărare prevăzute în articolul 28 din prezentul Cod.

Articolul 30. Exercitarea atribuțiilor profesionale

1. Persoana nu poate fi trasă la răspundere în temeiul prezentului Cod pentru prejudiciul cauzat în exercitarea atribuțiilor profesionale, cu condiția să nu fi depășit autoritatea care îi este acordată prin legi sau alte acte juridice.

2. Persoana răspunde penal în temeiul prezentului Cod pentru prejudiciul cauzat în exercitarea atribuțiilor profesionale în cazul în care aceasta a depășit autoritatea care i-a fost acordată prin lege sau prin alte acte juridice; cu toate

acestea, pedepsele aplicate pot fi comutate în temeiul articolului 59 din prezentul Cod.

Articolul 31. Necesitatea imediată

1. Persoana nu poate fi trasă la răspundere în temeiul legii penale pentru o faptă săvârşită în încercarea de a evita pericolul care o ameninţă, ameninţă alte persoane sau drepturile lor, interesele publice sau de stat, în cazul în care acest pericol nu ar fi putut fi evitat prin alte mijloace şi dacă prejudiciul cauzat este mai mic decât prejudiciul care s-a încercat a fi evitat.

2. Persoana care creează o situaţie periculoasă prin acţiunile sale poate invoca dispoziţiile de necesitate imediată numai atunci când situaţia periculoasă a apărut din neglijenţă.

3. Persoana nu poate justifica neîndeplinirea unei obligaţii prin invocarea dispoziţiilor de necesitate imediată, în cazul în care are obligaţia de a acţiona în condiţiile unui grad sporit de pericol, ţinând seama de profesia sa, de poziţia deţinută sau de alte circumstanţe.

Articolul 32. Executarea misiunii unei instituţii de aplicare a legii

1. Persoana care acţionează în mod legal în conformitate cu modul de comportament care imită o faptă penală nu poate fi trasă la răspundere în temeiul prezentului Cod.

2. Persoana nu răspunde penal în cazul în care a participat la activităţile unei asociaţii criminale sau ale unui grup organizat şi cu privire la faptele penale săvârşite în cursul executării unei alte misiuni legitime, dispusă de către o instituţie de aplicare a legii şi nu a depăşit limitele acestei misiuni.

3. Persoana răspunde penal atunci când, în timp ce acţionează în conformitate cu modul de comportament care imită o faptă penală sau execută o altă misiune a unei instituţii de aplicare a legii, a depăşit limitele acestei misiuni; cu toate acestea, pedeapsa aplicată poate fi comutată în conformitate cu articolul 59 din prezentul Cod.

4. Instituţiile de aplicare a legii sunt poliţia, alte organe de urmărire penală şi procuratura, precum şi alte entităţi cu activităţi operaţionale.

Articolul 33. Executarea unui ordin

1. Persoana nu răspunde penal pentru o faptă pe care a săvârşit-o în timpul executării unui ordin, unei ordonanţe sau unei instrucţiuni legale.

2. Persoana răspunde penal atunci când execută un ordin, o ordonanţă sau o instrucţiune despre care se ştie că este ilegală.

3. Persoana care refuză să execute un ordin, o ordonanţă sau o instrucţiune ilegală nu răspunde penal. O astfel de persoană poate fi trasă la răspundere în temeiul prezentului Cod numai dacă fapta săvârşită de aceasta constituie elementul constitutiv al unei alte fapte penale.

Articolul 34. Risc profesional sau economic justificabil

1. Persoana nu răspunde penal în temeiul prezentului Cod pentru acțiunile care, deși produc consecințe prevăzute de legea penală, au fost executate cu un risc profesional sau economic justificat și pentru un scop util din punct de vedere public.

2. Riscul este considerat justificabil în cazul în care fapta săvârșită este în conformitate cu știința și tehnologia contemporană și nu a fost posibilă atingerea obiectivului specificat prin efectuarea de acțiuni care nu implică riscuri și în cazul în care persoana care și-a asumat riscul a luat măsurile de precauție necesare pentru a preveni prejudicierea intereselor protejate de lege.

Articolul 35. Experimentul științific

1. Persoana care produce daune în timpul desfășurării unui experiment științific legal nu răspunde conform prezentului Cod, atunci când experimentul a fost efectuat în conformitate cu metode aprobate științific, problema investigată are o semnificație științifică excepțională și cercetătorul a luat măsurile necesare de precauție pentru a preveni prejudicierea intereselor protejate de lege.

2. Niciun experiment științific nu va fi permis fără consimțământul voluntar al persoanei participante la experiment, care trebuie să fie informată cu privire la posibilele consecințe.

3. O femeie însărcinată, fătul, copilul, o persoană bolnavă mintal și o persoană în detenție nu pot fi supuse experimentelor științifice, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

CAPITOLUL VI
Înlăturarea răspunderii penale

Articolul 36. Înlăturarea răspunderii penale atunci când o persoană sau o faptă penală încetează a fi periculoase

Persoanei care săvârșește o faptă penală îi este înlăturată răspunderea penală atunci când instanța constată că, înainte de deschiderea ședinței de judecată, această persoană sau fapta săvârșită de aceasta și-a pierdut caracterul periculos din cauza unei schimbări a circumstanțelor.

Articolul 37. Înlăturarea răspunderii penale datorită relevanței minore a infracțiunii

Persoanei care săvârșește o infracțiune îi poate fi înlăturată răspunderea penală de către instanță în cazul în care se constată că fapta are o importanță minoră datorită amplorii prejudiciului suferit, obiectului infracțiunii sau altor particularități ale infracțiunii.

Articolul 38. Înlăturarea răspunderii penale după împăcarea dintre făptuitor şi victimă

1. Persoanei care săvârşeşte o contravenţie, o infracţiune din neglijenţă sau o infracţiune minoră sau mai puţin gravă intenţionată îi poate fi înlăturată răspunderea penală de către instanţă, atunci când:

1) a mărturisit săvârşirea faptei penale, şi

2) a compensat sau a înlăturat în mod voluntar prejudiciul produs unei persoane fizice sau juridice sau a convenit asupra compensării sau eliminării acestei daune, şi

3) se împacă cu victima sau cu un reprezentant al persoanei juridice sau al instituţiei de stat,

4) există un temei pentru a considera că nu va săvârşi noi fapte penale.

2. Făptuitorului recidivist, făptuitorului periculos, recidivist şi persoanei căreia i-a fost deja înlăturată răspunderea penală, urmare a împăcării cu victima, în cazul în care au trecut mai puţin de patru ani de la împăcare şi până la săvârşirea unei noi fapte, nu le poate fi înlăturată răspunderea penală pentru motivele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.

3. Dacă o persoană căreia i s-a înlăturat răspunderea penală în temeiul alineatului (1) al prezentului articol săvârşeşte o contravenţie sau o infracţiune din neglijenţă în termen de un an sau nu reuşeşte, fără motive întemeiate, să respecte un acord aprobat de instanţă privind condiţiile şi procedura de reparare a prejudiciului, instanţa poate revoca hotărârea privind înlăturarea răspunderii penale şi poate hotărî reluarea şi continuarea urmăririi penale pentru toate faptele penale săvârşite.

4. În cazul în care o persoană căreia i s-a înlăturat răspunderea penală în temeiul alineatului (1) al prezentului articol săvârşeşte o nouă infracţiune intenţionată în termen de un an, hotărârea anterioară de înlăturare a răspunderii penale se desfiinţează şi se adoptă o hotărâre privind urmărirea penală a persoanei pentru toate faptele penale săvârşite.

Articolul 39. Înlăturarea răspunderii penale pe baza circumstanţelor atenuante

Persoanei care săvârşeşte o contravenţie sau o infracţiune din neglijenţă îi poate fi înlăturată răspunderea penală printr-o hotărâre motivată a instanţei, în cazul în care:

1) săvârşeşte fapta penală pentru prima dată;

2) există cel puţin două circumstanţe atenuante prevăzute la articolul 59 alineatul (1) din prezentul Cod şi

3) nu există circumstanţe agravante.

Articolul 39[1]. Înlăturarea răspunderii penale atunci când o persoană a ajutat în mod activ la depistarea faptelor penale săvârşite de membrii unui grup organizat sau ai unei asocieri infracţionale

1. Persoanei suspectată de participarea la săvârşirea de fapte penale de către un grup organizat sau de o asociere infracţională sau aparţinând unei asocieri infracţionale îi poate fi înlăturată răspunderea penală în cazul în care îşi mărturiseşte participarea la săvârşirea unei asemenea fapte penale sau apartenenţa la asocierea infracţională şi în cazul în care ajută în mod activ la depistarea faptelor săvârşite de membrii grupului organizat sau ai asocierii infracţionale.

2. Alineatul (1) al prezentului articol nu se aplică persoanei care a participat la săvârşirea omorului intenţionat sau căreia i-a fost deja înlăturată răspunderea penală din aceste motive, şi nici organizatorului sau liderului unui grup organizat sau unei asocieri. infracţionale

Articolul 40. Înlăturarea răspunderii penale pe cauţiune

1. Persoanei care săvârşeşte o contravenţie, o infracţiune din neglijenţă sau o infracţiune minoră sau mai puţin gravă intenţionată îi poate fi înlăturată de către instanţă răspunderea penală, în baza unei cereri a persoanei demne de încrederea instanţei de a transfera făptuitorul în răspunderea sa pe cauţiune. Cauţiunea poate fi stabilită cu sau fără garanţie.

2. Persoanei îi poate fi înlăturată răspunderea penală de instanţă pe cauţiune atunci când:

1) săvârşeşte fapta penală pentru prima dată;

2) îşi mărturiseşte pe deplin vinovăţia şi regretă că a săvârşit fapta penală, şi

3) repară cel puţin parţial sau elimină daunele produse sau se angajează să repare daunele produse, şi

4) există temeiuri pentru a crede că va repara sau va elimina pe deplin prejudiciul produs, va respecta legile şi nu va săvârşi noi fapte penale.

3. Garantul poate fi unul sau ambii părinţi ai făptuitorului, o rudă apropiată sau o altă persoană demnă de încrederea instanţei. Atunci când ia o decizie, instanţa ia în considerare trăsăturile personale ale garantului sau natura activităţilor sale şi posibilitatea de a exercita o influenţă pozitivă asupra făptuitorului.

4. Termenul de cauţiune se stabileşte de la un an până la trei ani.

5. În cazul în care se solicită eliberarea persoanei pe cauţiune cu garanţie, garantul se obligă să plătească o garanţie în cuantumul stabilit de instanţă. Luând în considerare circumstanţele personale ale garantului şi situaţia financiară a acestuia, instanţa specifică cuantumul garanţiei sau decide asupra înlăturării răspunderii penale pe cauţiune, fără garanţie. Angajamentul de cauţiune se va restitui la expirarea termenului de cauţiune, în cazul în care

persoana care face obiectul cauţiunii nu săvârşeşte o nouă faptă penală în termenul de cauţiune, astfel cum a fost stabilit de instanţă.

6. Garantul are dreptul să se retragă din cauţiune. În acest caz, instanţa, ţinând seama de motivele retragerii din cauţiune, decide cu privire la returnarea garanţiei şi în ceea ce priveşte răspunderea penală a persoanei pentru fapta penală, numirea unui alt garant sau înlăturarea răspunderii penale a persoanei.

7. În cazul în care persoana căreia i-a fost înlăturată răspunderea penală pe cauţiune săvârşeşte o nouă contravenţie sau o infracţiune din neglijenţă pe durata cauţiunii, instanţa poate revoca decizia privind înlăturarea răspunderii penale şi poate decide continuarea urmăririi penale pentru toate faptele săvârşite.

8. În cazul în care persoana căreia i-a fost înlăturată răspunderea penală pe cauţiune săvârşeşte o nouă infracţiune intenţionată pe durata cauţiunii, hotărârea anterioară de înlăturare a răspunderii penale se revocă şi instanţa va hotărî continuarea urmăririi penale pentru toate faptele săvârşite.

CAPITOLUL VII
Pedeapsa

Articolul 41. Pedeapsa şi scopul acesteia

1. Pedeapsa este o măsură de constrângere aplicată de stat, dispusă prin hotărârea instanţei cu privire la persoana care săvârşeşte o infracţiune sau o contravenţie.

2. Scopul pedepsei este:

1) să împiedice persoanele să săvârşească fapte penale;

2) să pedepsească o persoană care a săvârşit o faptă penală;

3) să înlăture posibilitatea ca persoana condamnată să mai săvârşească noi fapte penale sau să restrângă această posibilitate;

4) să exercite o influenţă asupra persoanelor care şi-au executat sentinţa pentru a se asigura că respectă legile şi nu recidivează;

5) să asigure implementarea principiului justiţiei.

Articolul 42. Categorii de pedepse

1. Pot fi aplicate următoarele pedepse unei persoane care săvârşeşte o infracţiune:

1) privarea de drepturi publice;

2) privarea de dreptul de a fi angajat într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi;

3) munca în folosul comunităţii;

4) amenda;

5) măsurile de supraveghere;

6) arestul;
7) închisoarea pe termen fix;
8) închisoarea pe viaţă.

2. Pot fi aplicate următoarele pedepse unei persoane care săvârşeşte o contravenţie:
1) privarea de drepturi publice;
2) privarea de dreptul de a fi angajat într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi;
3) munca în folosul comunităţii;
4) amenda;
5) privarea de libertate;
6) arestul.

3. O singură pedeapsă poate fi impusă unei persoane pentru săvârşirea unei infracţiuni sau a unei contravenţii.

4. În cazurile prevăzute la articolele 63 şi 64 din prezentul Cod se pot aplica două pedepse.

5. Dacă pentru mai multe infracţiuni săvârşite sunt aplicate mai mult de două pedepse din categorii diferite, atunci când se pronunţă o ultimă sancţiune combinată, instanţa selectează două pedepse din cele aplicate: una dintre ele fiind cea mai severă pedeapsă şi cealaltă la discreţia instanţei.

6. În plus faţă de pedeapsă şi pe baza articolelor 67, 68, 72, 72^1 şi 72^2 din prezentul Cod, se pot aplica una sau mai multe dintre următoarele sancţiuni penale împotriva persoanei care săvârşeşte o faptă penală – o interdicţie de a exercita un anumit drept, confiscarea bunurilor, interzicerea abordării victimei, participarea la programele privind corectarea comportamentului violent.

7. Categoriile de pedepse aplicabile persoanelor juridice şi particularităţile aplicării pedepselor cu privire la minori sunt prevăzute în articolele 43 şi 90 din prezentul Cod.

Articolul 43. Categorii de pedepse privind persoanele juridice

1. Următoarele pedepse pot fi aplicate unei persoane juridice pentru săvârşirea unei fapte penale:
1) amenda;
2) restricţionarea funcţionării persoanei juridice;
3) lichidarea persoanei juridice.

2. După ce a aplicat o pedeapsă cu privire la persoana juridică, instanţa poate decide, de asemenea, să publice această hotărâre în mass-media.

3. Pentru o faptă penală poate fi aplicată o singură pedeapsă cu privire la persoana juridică.

4. Sancţiunile prevăzute în articolele din Partea specială din prezentul Cod nu precizează pedepsele la care sunt supuse persoanele juridice. În cazul aplicării unei pedepse cu privire la persoana juridică, instanţa are în vedere categoriile de pedepse menţionate la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 44. Privarea de drepturi publice

1. Privarea de drepturi publice constă în privarea de dreptul de a fi ales sau numit într-o funcţie aleasă sau desemnată în instituţiile şi agenţiile de stat sau municipale, în întreprinderi sau în organizaţiile private.

2. Privarea de drepturi publice nu este specificată în sancţiunea prevăzută de un anumit articol. Instanţa va aplica această pedeapsă atunci când sancţiunea articolului prevede pedeapsa privării de dreptul de a fi angajat într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi şi dacă o faptă penală a fost săvârşită prin abuzarea drepturilor publice.

3. Atunci când se aplică pedeapsa privării de drepturi publice, instanţa indică dreptul de care va fi privată persoana condamnată. Persoana poate fi privată de drepturile sale publice pentru o perioadă cuprinsă între un an şi cinci ani. Termenul acestei pedepse se calculează în ani şi în luni.

Articolul 45. Privarea de dreptul de a fi angajat într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi

1. Instanţa dispune privarea de dreptul de a fi angajat într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi în cazurile prevăzute în Partea specială a prezentului Cod, în cazul în care făptuitorul săvârşeşte o faptă penală în domeniul activităţii sale ocupaţionale sau profesionale sau dacă, având în vedere natura infracţiunii săvârşite, instanţa ajunge la concluzia că persoana condamnată nu poate păstra dreptul de a fi angajat într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi.

2. Persoana poate fi privată de drepturile sale de a fi angajat într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activitate pentru o perioadă cuprinsă între un an şi cinci ani. Termenul acestei pedepse nu se specifică în sancţiunea prevăzută de un anumit articol. Acesta se specifică de către instanţă în momentul aplicării pedepsei. Termenul pedepsei se calculează în ani şi în luni.

3. În cazul în care pedeapsa privării de dreptul de a fi angajat într-o anumită funcţie sau de a exercita un anumit tip de activitate se aplică alături de închisoarea sau arestarea, aceasta se aplică pe întreaga durată a executării pedepsei cu închisoarea sau a arestului şi pentru un termen impus de instanţă, care să înceapă după executarea pedepsei cu închisoarea sau a arestului.

Articolul 46. Munca în folosul comunităţii

1. Munca în folosul comunităţii se dispune de instanţă în cazurile prevăzute în Partea specială a prezentului Cod. Sancţiunea muncii în folosul comunităţii poate fi impusă numai cu consimţământul condamnatului.

2. Munca în folosul comunităţii poate fi impusă pentru o perioadă cuprinsă între o lună şi un an. Termenul pedepsei se calculează în luni. Persoana condamnată la muncă în folosul comunităţii este obligată să lucreze pentru comunitate, fără remuneraţie, de la 10 la 40 de ore pe lună în timpul stabilit de instanţă.

3. Sancţiunea prevăzută de un anumit articol nu indică timpul de execuţie şi numărul de ore de muncă în folosul comunităţii. Acestea se determină de către instanţă în momentul aplicării pedepsei, dar acest termen nu poate depăşi 480 de ore pentru o infracţiune şi 240 de ore pentru o contravenţie.

4. Munca ce urmează a fi executată de către condamnat este selectată de instituţia în cadrul căreia se execută pedeapsa, asistată de organele executive ale municipalităţilor şi/sau de administraţia guvernatorului judeţean.

5. În cazul în care, din motive obiective, o persoană nu este în măsură să execute munca în folosul comunităţii impusă prin prezentul articol, instanţa poate înlătura această pedeapsă şi poate aplica în locul acesteia o sancţiune penală prevăzută în Capitolul IX al prezentului Cod.

6. În cazul în care o persoană nu reuşeşte, din motive întemeiate, să efectueze numărul necesar de ore de muncă în folosul comunităţii într-un termen stabilit de instanţă, instanţa poate prelungi termenul de prestare a muncii în folosul comunităţii până când persoana îndeplineşte numărul necesar de ore.

7. În cazul în care o persoană se sustrage de la executarea muncii în folosul comunităţii, instituţia în cadrul căreia se execută pedeapsa avertizează condamnatul cu privire la posibilele consecinţe juridice. În cazul în care persoana continuă să evite executarea pedepsei cu munca în folosul comunităţii la primirea avertizării, instanţa poate, la recomandarea instituţiei în cadrul căreia se execută pedeapsa, să înlocuiască munca în folosul comunităţii cu amendă sau arest. Munca în folosul comunităţii se înlocuieşte cu amendă sau arest în conformitate cu regulile prevăzute la articolele 47, 49 şi 65 din prezentul Cod.

8. În cazul în care, după pronunţarea unei hotărâri judecătoreşti, o persoană refuză să presteze munca în folosul comunităţii, instanţa, la recomandarea instituţiei în cadrul căreia se execută sancţiunea, înlocuieşte munca în folosul comunităţii cu amendă sau arest, în conformitate cu normele prevăzute la articolele 47, 49 şi 65 din prezentul Cod.

Articolul 47. Amenda

1. Amenda reprezintă o sancţiune pecuniară impusă de instanţă în cazurile prevăzute în Partea specială a prezentului Cod.

2. Amenda se calculează în cuantumurile standardului minim de viaţă (SMV). Valoarea minimă a unei amenzi trebuie să fie de 1 SMV.

3. Cuantumul amenzii se stabileşte după cum urmează:

1) pentru o contravenţie – până la suma de 50 SMV;
2) pentru o infracţiune minoră – până la suma de 100 SMV;
3) pentru o infracţiune mai puţin gravă – până la suma de 200 SMV;
4) pentru o infracţiune gravă – până la suma de 300 SMV;
5) pentru o infracţiune din neglijenţă – până la suma de 75 SMV.

4. Cuantumul unei amenzi pentru o persoană juridică este de până la 50.000 SMV.

5. În sancţiunea prevăzută la un anumit articol nu se menţionează cuantumul amenzii pentru o faptă penală săvârşită. Acesta se dozează de către instanţă în momentul aplicării pedepsei.

6. În cazul în care persoana nu dispune de fonduri suficiente pentru plata amenzii aplicate de instanţă, instanţa poate, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 65 din prezentul Cod şi sub rezerva consimţământului condamnatului, să înlocuiască această pedeapsă cu munca în folosul comunităţii.

7. În cazul în care persoana se sustrage de la plata voluntară a amenzii şi nu este posibilă recuperarea ei, instanţa poate înlocui amenda cu arestul. Atunci când înlocuieşte amenda cu arestul, instanţa acţionează în conformitate cu regulile prevăzute la articolul 65 din prezentul Cod.

Articolul 48. Măsurile de siguranţă

1. Sancţionarea cu măsuri de siguranţă va fi dispusă de instanţă în cazurile prevăzute în Partea specială a prezentului Cod.

2. Măsurile de siguranţă pot fi dispuse pentru o perioadă cuprinsă între trei luni şi doi ani. Termenul pedepsei se calculează în ani şi în luni.

3. Persoanele condamnate la măsuri de siguranţă sunt obligate:

1) să nu îşi schimbe locul de reşedinţă fără să notifice instanţa sau instituţia în cadrul căreia se execută pedeapsa;

2) să respecte dispoziţiile obligatorii şi prohibitive ale instanţei;

3) să raporteze, în conformitate cu procedura stabilită, respectarea dispoziţiilor prohibitive şi obligatorii.

4. Instanţa poate aplica una sau mai multe dispoziţii prohibitive sau obligatorii cu privire la o persoană cu privire la care a dispus măsurile de siguranţă.

5. Instanţa poate aplica următoarele dispoziţii prohibitive:

1) să nu frecventeze anumite locuri;

2) să nu comunice cu anumiţi indivizi sau cu anumite grupuri de indivizi;

3) să nu deţină, să nu utilizeze, să nu achiziţioneze, să nu păstreze sau să nu transfere pentru păstrare altor persoane anumite obiecte.

6. Instanţa poate aplica următoarele dispoziţii obligatorii:

1) să nu părăsească domiciliul la un moment concret;

2) să despăgubească, integral sau parţial, daunele materiale produse de o faptă penală sau să elimine astfel de prejudicii prin propria sa muncă;

3) să se angajeze sau să se înregistreze la bursa de locuri de muncă, să studieze;

4) să urmeze un tratament împotriva dependenţei de alcool, droguri, substanţe toxice sau tratamentul unei boli cu transmitere sexuală, în cazul în care condamnatul este de acord;

5) să muncească fără remunerație până la 200 de ore într-un termen stabilit de instanță, dar fără să depășească termenul măsurilor de siguranță, la unitățile de îngrijire a sănătății, asistență socială și tutelă sau organizații neguvernamentale care îngrijesc persoanele cu handicap, persoanele în vârstă sau alte persoane care au nevoie de asistență.

7. La cererea persoanei sau a altor participanți la procedurile penale, instanța poate să aplice și alte dispoziții prohibitive sau obligatorii, care nu sunt prevăzute în legislația penală, în locul celor indicate la alineatele (5) și (6) din prezentul articol, în cazul în care, în opinia instanței, acest lucru ar avea un efect pozitiv asupra comportamentului său.

8. Numărul de dispoziții prohibitive și obligatorii aplicate de instanță în privința condamnatului nu trebuie precizat, însă acestea trebuie să fie coordonate.

9. În cazul în care, din motive obiective, condamnatul nu este în măsură să se conformeze dispozițiilor obligatorii specificate, instanța poate, la recomandarea instituției în cadrul căreia se execută sancțiunea, să înlăture această pedeapsă și să aplice în locul său o sancțiune penală prevăzută la Capitolul IX din acest Cod.

10. În cazul în care o persoană se sustrage de la executarea măsurilor de siguranță, această sancțiune se înlocuiește cu arestul, în conformitate cu regulile specificate la articolele 49 și 65 din prezentul Cod.

Articolul 49. Arestul

1. Arestul este dispus de instanță în cazurile prevăzute în Partea specială a prezentului Cod.

2. Arestul înseamnă reținerea în închisoare pe termen scurt, executată într-o instituție de detenție pe termen scurt. Termenul de arestare se calculează pe zile.

3. Arestul se dispune pentru o perioadă cuprinsă între 15 și 90 de zile pentru o infracțiune și de la 10 la 45 de zile pentru o contravenție.

4. Termenul de arestare pentru o faptă penală nu este indicat în sancțiunea prevăzută de un anumit articol. Acesta se specifică de către instanță în momentul aplicării pedepsei.

5. În cazul în care arestul este dispus pentru o perioadă de 45 de zile sau mai puțin, instanța poate dispune executarea acestuia în zilele de odihnă. În cazul în care persoana încalcă această procedură de arestare, instanța poate decide ca procedura să fie schimbată în procedura obișnuită de arestare.

6. Arestul nu va fi aplicat femeilor însărcinate și nu poate fi aplicat persoanelor care cresc un copil cu vârsta sub 3 ani, ținând cont de interesele copilului.

Articolul 50. Închisoarea pe termen fix

1. Închisoarea pe termen fix se aplică de către instanță în cazurile prevăzute în Partea specială a prezentului Cod. Termenul pedepsei se calculează pe ani, luni și zile.

2. Pedeapsa cu închisoarea pe termen fix poate fi dispusă pentru o perioadă cuprinsă între trei luni şi zece ani. În cazul dispunerii pedepsei în conformitate cu articolul 64 din prezentul Cod, atunci când se săvârşeşte o nouă infracţiune înainte de a fi executată sentinţa pentru infracţiunea precedentă, se poate aplica o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de până la 25 de ani.

3. Persoanele condamnate vor executa pedeapsa privativă de libertate în colonii deschise, în case de corecţie şi în închisori. Locul unde se va executa pedeapsa se alege de către instanţă, ţinând cont de personalitatea făptuitorului, de natura şi de pericolul infracţiunii săvârşite. Procedura şi condiţiile de executare a pedepsei cu închisoarea se stabilesc prin Codul penal.

Articolul 51. Închisoarea pe viaţă

1. Pedeapsa închisorii pe viaţă se aplică de către instanţă în cazurile prevăzute în Partea specială a prezentului Cod.

2. În cazul în care legea penală prevede posibilitatea comutării pedepsei cu închisoarea pe viaţă, pedeapsa cu închisoarea poate fi comutată pe o durată de cel puţin 25 de ani.

3. Persoanele condamnate vor executa pedeapsa închisorii pe viaţă în închisoare. După ce au fost executaţi primii zece ani de pedeapsă cu închisoarea pe viaţă, persoanele condamnate pot fi transferate, în cazurile şi în conformitate cu procedura prevăzută de lege, într-o casă de corecţie. Procedura şi condiţiile de executare a pedepsei cu închisoarea pe viaţă se stabilesc prin Codul penal.

Articolul 52. Restricţionarea funcţionării unei persoane juridice

1. În cazul aplicării sancţiunii de restricţionare a funcţionării unei persoane juridice, instanţa interzice persoanei juridice să desfăşoare anumite activităţi sau dispune închiderea unui anumit punct de lucru al persoanei juridice.

2. Funcţionarea persoanei juridice poate fi restricţionată pentru o perioadă cuprinsă între un an şi cinci ani. Termenul acestei pedepse se calculează pe ani şi pe luni.

Articolul 53. Lichidarea persoanei juridice

La aplicarea sancţiunii de lichidare a persoanei juridice, instanţa dispune încetarea întregii activităţi economice, comerciale, financiare sau profesionale a persoanei juridice, precum şi închiderea tuturor punctelor de lucru.

CAPITOLUL VIII
Aplicarea unei sancţiuni

Articolul 54. Principiile de bază ale sancţiunii

1. Instanţa va aplica o sancţiune în conformitate cu limitele de sancţionare prevăzute de un anumit articol din Partea specială a prezentului Cod, care

prevede răspunderea pentru o faptă penală săvârşită şi în ţinând cont de prevederile Părţii generale a prezentului Cod.

2. Atunci când aplică o sancţiune, instanţa ia în considerare:

1) gradul de periculozitate al faptei penale săvârşite;

2) forma şi tipul vinovăţiei;

3) motivele şi obiectivele faptei penale săvârşite;

4) stadiul faptei penale;

5) circumstanţele personale ale făptuitorului;

6) forma şi tipul participării persoanei, în calitate de complice, la săvârşirea faptei penale;

7) circumstanţele atenuante şi agravante.

3. În cazul în care aplicarea sancţiunii prevăzute într-un articol este în mod evident contrară principiului echităţii, instanţa poate, ţinând seama de scopul sancţiunii, să aplice o pedeapsă comutabilă, printr-o hotărâre motivată.

Articolul 55. Aplicarea unei sancţiuni persoanei urmărite penal pentru prima dată pentru o infracţiune intenţionată minoră sau mai puţin gravă

Instanţa va aplica, în general, o pedeapsă neprivativă de libertate unei persoane condamnate pentru prima dată pentru o infracţiune intenţionată minoră sau mai puţin gravă. În cazul aplicării unei pedepse privative de libertate, instanţa trebuie să îşi justifice decizia.

Articolul 56. Aplicarea unei sancţiuni unui făptuitor recidivist pentru săvârşirea unei infracţiuni intenţionate

1. Instanţa judecătorească va aplica, în general, o pedeapsă privativă de libertate unui făptuitor recidivist pentru săvârşirea unei infracţiuni intenţionate.

2. Pentru săvârşirea infracţiunii intenţionate , unui făptuitor periculos recidivist i se va aplica o pedeapsă mai severă decât pedeapsa cu închisoarea în cuantumul mediu prevăzut pentru infracţiunea săvârşită. O altă pedeapsă poate fi aplicată unui făptuitor periculos recidivist numai din motivele prevăzute la articolul 62 din prezentul Cod.

Articolul 57. Aplicarea unei sancţiuni pentru pregătirea pentru săvârşirea şi tentativa de a săvârşi o faptă penală

1. Sancţiunea pentru pregătirea pentru săvârşirea sau tentativa de a săvârşi o infracţiune sau o contravenţie va fi aplicată în conformitate cu procedura generală şi cu luarea în considerare a gradului de periculozitate a acţiunilor efectuate de către făptuitor, a gradului de realizare a rezoluţiei infracţionale şi a motivelor pentru care fapta penală nu a fost îndeplinită.

2. Pregătirea pentru săvârşirea sau tentativa de săvârşire a unei fapte penale poate, în baza articolului 62 din prezentul Cod, să fie supusă unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută pentru fapta penală finalizată.

Articolul 58. Aplicarea unei sancţiuni complicilor la o faptă penală

1. Se va aplica o pedeapsă complicilor care au săvârşit o infracţiune sau o contravenţie, în conformitate cu procedura generală şi luând în considerare tipul şi forma participării persoanei, ca şi complice, la săvârşirea infracţiunii, precum şi rolul şi natura participării la aceasta.

2. În general, membrii unui grup organizat pentru săvârşirea infracţiunii sunt supuşi unei pedepse mai severe decât membrii unui grup de participanţi.

Articolul 59. Circumstanţe atenuante

1. Următoarele sunt considerate circumstanţe atenuante:

1) făptuitorul a oferit ajutor victimei sau a evitat în alt mod sau a încercat să evite producerea de consecinţe mai grave;

2) făptuitorul a mărturisit săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală şi regretă sincer sau a ajutat la depistarea acestei fapte sau la identificarea persoanelor care au participat la aceasta;

3) făptuitorul a reparat în mod voluntar sau a eliminat prejudiciul produs;

4) fapta penală a fost săvârşită din cauza unei situaţii financiare foarte dificile sau a unei situaţii disperate a făptuitorului;

5) fapta a fost săvârşită ca urmare a constrângerii mintale sau fizice, în cazul în care o astfel de constrângere nu înlătură răspunderea penală;

6) săvârşirea faptei a fost influenţată de un comportament provocator sau nechibzuit al victimei;

7) fapta a fost săvârşită la cererea victimei, care se afla într-o situaţie disperată;

8) fapta a fost săvârşită prin încălcarea condiţiilor de arestare a persoanei care a săvârşit fapta penală, în condiţii de necesitate directă, în îndeplinirea sarcinii profesionale sau în îndeplinirea atribuţiilor instituţiilor de aplicare a legii, în condiţii de risc industrial sau economic sau în condiţiile unui experiment ştiinţific legal;

9) fapta a fost săvârşită prin depăşirea limitelor de autoapărare, în cazul în care legea penală prevede răspunderea pentru depăşirea limitelor de autoapărare;

10) fapta a fost săvârşită într-o stare de agitaţie extremă, cauzată de acţiunile ilegale ale victimei;

11) fapta a fost săvârşită de o persoană cu capacitate juridică diminuată;

12) fapta a fost săvârşită de o persoană intoxicată cu alcool sau droguri împotriva voinţei sale;

13) încercarea voluntară de a renunţa la săvârşirea faptei penale a fost nereuşită.

2. Instanţa poate, de asemenea, considera ca atenuante alte circumstanţe, care nu au fost indicate la alineatul (1) din prezentul articol.

3. Atunci când aplică o sancțiune, instanța nu ia în considerare o circumstanță atenuantă care este prevăzută de lege ca reprezentând elementul constitutiv al unei infracțiuni.

Articolul 60. Circumstanțe agravante

1. Următoarele sunt considerate circumstanțe agravante:

1) fapta a fost săvârșită de mai mulți făptuitori. Având în vedere natura și amploarea participării fiecărui făptuitor la săvârșirea faptei penale, instanța are dreptul să nu considere această circumstanță ca fiind agravantă;

2) fapta a fost săvârșită de un grup organizat;

3) fapta a fost săvârșită ca urmare a unui comportament turbulent sau din motive mercenare;

4) fapta a fost săvârșită prin torturarea sau batjocorirea victimei;

5) fapta a fost săvârșită împotriva unui copil mic;

6) fapta a fost săvârșită împotriva persoanei aflate într-o stare de vulnerabilitate rezultată în urma unei boli, a unei invalidități, a bătrâneții sau din alte motive, în absența solicitării persoanei;

7) fapta a fost săvârșită împotriva unei femei despre care făptuitorul cunoștea că este însărcinată;

8) fapta a fost săvârșită prin exploatarea unui dezastru colectiv sau individual;

9) fapta a fost săvârșită de o persoană aflată sub influența alcoolului, substanțelor narcotice, psihotrope sau a altor substanțe psihoactive, în cazul în care aceste circumstanțe au influențat săvârșirea infracțiunii;

10) fapta a fost săvârșită într-o manieră periculoasă din punct de vedere public sau prin utilizarea de explozivi, materiale explozive sau arme de foc;

11) fapta săvârșită a provocat consecințe grave;

12) fapta a fost săvârșită pentru a exprima ură față de un grup de persoane sau față de o persoană care aparține acestuia pe motive de vârstă, sex, orientare sexuală, handicap, rasă, naționalitate, limbă, descendență, statut social, religie, convingeri sau opinii.

2. Atunci când se aplică o sancțiune, instanța nu ia în considerare o circumstanță agravantă prevăzută de lege ca fiind elementul constitutiv al unei infracțiuni.

Articolul 61. Aplicarea unei sancțiuni în prezența unor circumstanțe atenuante și/sau agravante

1. Atunci când aplică o sancțiune, instanța ia în considerare dacă au fost stabilite numai circumstanțe atenuante sau numai circumstanțe agravante sau circumstanțe atenuante și agravante și evaluează relevanța fiecărei circumstanțe.

2. După evaluarea circumstanțelor atenuante și/sau agravante, a cuantumului, naturii și a corelației acestora, precum și a celorlalte circumstanțe indicate la

alineatul 2 al articolului 54, instanţa trebuie să facă o alegere întemeiată, asupra unei sancţiuni mai blânde sau mai severe, precum şi asupra cuantumului sancţiunii în funcţie de sancţiunea medie.

3. Sancţiunea medie prevăzută de lege se determină ca suma cuantumului minim şi maxim al sancţiunii prevăzute de articolul aplicabil, care este apoi împărţită la jumătate. În cazul în care articolul respectiv nu prevede niciun cuantum minim al unei sancţiuni pentru o faptă penală săvârşită, pedeapsa medie se stabileşte pe baza cuantumului minim al pedepsei stabilite pentru această categorie de pedepse.

4. În cazul în care făptuitorul mărturiseşte în mod voluntar săvârşirea infracţiunii, o regretă sincer şi ajută în mod activ la depistarea infracţiunii, precum şi dacă nu există circumstanţe agravante, instanţa îi va aplică o pedeapsă privativă de libertate care nu depăşeşte pedeapsa medie prevăzută de un articol pentru infracţiunea săvârşită sau o sancţiune neprivativă de libertate.

5. Instanţa poate aplică o pedeapsă privativă de libertate care nu depăşeşte pedeapsa medie prevăzută de un articol pentru infracţiunea săvârşită de o persoană care a participat la săvârşirea infracţiunii de omor cu premeditare, în cazul în care aceasta mărturiseşte toate faptele săvârşite de către ea şi ajută în mod activ la depistarea infracţiunii de omor cu premeditare săvârşite de membrii unui grup organizat sau ai unei asocieri infracţionale.

6. Alineatul (5) al prezentului articol nu se aplică organizatorului sau conducătorului unei infracţiuni de omor cu premeditare, al unui grup organizat sau al unei asocieri infracţionale.

Articolul 62. Aplicarea unei pedepse mai uşoare decât cea prevăzută de lege

1. În cazul în care o persoană care a săvârşit o faptă penală, în mod liber şi voluntar se predă sau raportează această faptă, mărturiseşte săvârşirea faptei penale respective şi regretă sincer şi/sau ajută anchetatorii şi instanţa în depistarea faptei penale şi a reparat parţial sau total sau a eliminat prejudiciul material produs, instanţa poate, luând în considerare toate circumstanţele cazului, să dispună pentru fiecare faptă penală o pedeapsă mai uşoară decât cea prevăzută de lege.

2. Având în vedere toate circumstanţele unei cauze, instanţa poate aplica pentru fiecare faptă penală o pedeapsă mai uşoară decât cea prevăzută de lege, atunci când există şi circumstanţe atenuante şi când s-a efectuat cel puţin repararea parţială sau totală sau înlăturarea daunelor materiale, în cazul în care acestea s-au produs şi în cazul în care:

1) făptuitorul are în îngrijire persoane care suferă de o boală gravă sau sunt invalide şi nu există nicio altă persoană care să le îngrijească; sau

2) făptuitorul are în întreţinere copii mici şi nu există nicio altă persoană care să îi îngrijească dacă s-ar aplica pedeapsa prevăzută de lege; sau

3) făptuitorul complice a avut doar un rol secundar în săvârşirea faptei penale; sau

4) fapta a fost întreruptă în etapa pregătirii pentru săvârşirea infracţiunii sau în stadiul unei tentative de a săvârşi infracţiunea; sau

5) fapta a fost săvârşită prin depăşirea limitelor de autoapărare; sau

6) fapta a fost săvârşită cu încălcarea condiţiilor privind arestarea persoanei care a săvârşit fapta penală, în condiţii de necesitate directă, prin îndeplinirea sarcinilor profesionale sau îndeplinirea atribuţiilor instituţiilor de aplicare a legii, în condiţii de risc industrial sau economic sau în condiţiile unui experiment ştiinţific legitim.

3. În prezenţa condiţiilor indicate la alineatele (1) şi (2) din prezentul articol, instanţa poate:

1) să aplice o pedeapsă mai uşoară decât pedeapsa minimă prevăzută pentru fapta penală săvârşită; sau

2) să aplice o pedeapsă mai uşoară decât cea prevăzută la alineatul 2 al articolului 56 al prezentului Cod;

3) să aplice un tip de sancţiune mai uşor decât cel prevăzut pentru fapta penală săvârşită.

4. În conformitate cu alineatul (3) al prezentului articol, instanţa poate, de asemenea, să aplice o pedeapsă mai uşoară decât cea prevăzută de lege pentru o persoană care a participat la săvârşirea infracţiunii de omor cu premeditare, în cazul în care aceasta mărturiseşte faptele săvârşite de către ea şi asistă în mod activ la depistarea infracţiunii de omor cu premeditare săvârşite de membrii unui grup organizat sau ai unei asocieri infracţionale şi în cazul în care:

1) infracţiunea a fost săvârşită ca urmare a unei ameninţări sau a unei constrângeri; sau

2) făptuitorul complice nu a avut decât un rol secundar în săvârşirea infracţiunii de omor; sau

3) fapta a fost întreruptă în etapa de pregătire pentru săvârşirea infracţiunii de omor sau în stadiul tentativei de a săvârşi crima.

Articolul 63. Aplicarea unei pedepse pentru săvârşirea mai multor fapte penale

1. În cazul în care au fost săvârşite mai multe fapte penale, instanţa aplică o sancţiune separat pentru fiecare faptă penală şi, ulterior, pronunţă o ultimă pedeapsă combinată. Atunci când pronunţă o ultimă pedeapsă combinată, instanţa poate pronunţa fie o pedeapsă contopită, fie o sancţiune complet sau parţial cumulată.

2. În cazul în care se pronunţă o pedeapsă contopită, o pedeapsă mai severă acoperă o pedeapsă mai uşoară, iar pedeapsa combinată finală este egală cu cea mai severă sancţiune impusă pentru toate faptele penale separate.

3. În cazul în care se pronunţă o pedeapsă complet cumulată, toate pedepsele mai uşoare care au fost aplicate sunt adăugate celei mai severe sancţiuni aplicate pentru una dintre faptele penale săvârşite.

4. În cazul în care se pronunţă o pedeapsă parţial cumulată, sancţiunile mai uşoare se adaugă în parte pedepselor mai severe aplicate pentru una dintre faptele penale săvârşite.

5. Instanţa pronunţă o pedeapsă contopită atunci când:

1) există o concurenţă totală de fapte penale;

2) faptele penale săvârşite diferă semnificativ în gradul lor de periculozitate şi sunt atribuite diferitelor tipuri sau categorii de fapte penale, în conformitate cu art. 10 sau 11 din prezentul Cod;

3) a fost aplicată o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă de douăzeci de ani sau închisoarea pe viaţă pentru săvârşirea uneia dintre faptele penale.

6. În cazul în care se pronunţă o pedeapsă definitivă, o parte din pedepsele pronunţate pot fi contopite, în timp ce altele pot fi cumulate integral sau parţial, instanţa combină pedepsele prin consolidare şi cumul de pedepse. Instanţa va opta pentru procedura de combinare a pedepselor la evaluarea naturii şi periculozităţii faptelor penale săvârşite.

7. În cazul în care se aplică o sancţiune pentru motivele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, o pedeapsă finală combinată nu poate depăşi douăzeci de ani de închisoare, în timp ce în cazurile în care se aplică o sancţiune de alt tip, aceasta nu poate depăşi pedeapsa maximă stabilită pentru acest tip de pedepse.

8. O instanţă nu poate aplica o pedeapsă combinată de un tip care nu a fost aplicată pentru faptele penale individuale.

9. Se va aplica o sancţiune potrivit regulilor prevăzute în prezentul articol şi în cazurile în care, în urma adoptării unei hotărâri, se constată că persoana a mai săvârşit o infracţiune sau o contravenţie înainte de pronunţarea hotărârii în primul caz. În acest caz, pedeapsa executată total sau parţial aplicată prin hotărârea precedentă este inclusă în termenul pedepsei.

10. Nu se consideră că o persoană a săvârşit mai multe fapte penale în cazul în care a săvârşit o faptă penală continuă.

Articolul 64. Aplicarea unei sancţiuni în cazul săvârşirii unei noi fapte penale înainte de executarea pedepsei

1. În cazul în care persoana condamnată săvârşeşte o nouă faptă penală înainte de executarea unei pedepse sau când persoana cu privire la care s-a pronunţat suspendarea pedepsei săvârşeşte o nouă faptă penală în cursul termenului de încercare sau atunci când persoana eliberată condiţionat săvârşeşte o nouă faptă penală în timpul termenului neexecutat al pedepsei, instanţa va aplica o pedeapsă combinată la stabilirea unei sancţiuni pentru noua

infracțiune sau contravenție. Atunci când se aplică o pedeapsă combinată, instanța poate aplică o pedeapsă complet sau parțial cumulată.

2. Atunci când se aplică o pedeapsă complet cumulată, instanța adaugă totuși întreaga parte a pedepsei care nu a fost încă executată pedepsei dispuse prin noua hotărâre.

3. Atunci când se aplică o pedeapsă parțial cumulată, instanța adaugă o parte a termenului neexecutat al pedepsei care nu a fost încă executată sancțiunii dispuse prin noua hotărâre. În cazul în care partea din termenul neexecutat al pedepsei este mai mare, o parte din pedeapsa dispusă prin noua hotărâre se adaugă părții anterioare.

4. În cazul în care se aplică o sancțiune pentru motivele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, o pedeapsă combinată nu poate depăși 25 de ani de închisoare, în timp ce în cazul aplicării unei sancțiuni de altă natură, sancțiunea nu poate depăși pedeapsa maximă stabilită pentru acest tip de sancțiuni în prezentul Cod.

5. În cazul în care pentru una dintre infracțiunile săvârșite se aplică o pedeapsă cu închisoarea pe viață, pedepsele sunt combinate prin consolidare, iar sancțiunea combinată va fi închisoarea pe viață.

Articolul 65. Reguli de cumulare a pedepselor și de înlocuire a sancțiunilor

1. Cumularea pedepselor aplicate, precum și înlocuirea unor sancțiuni cu altele sunt reglementate de următoarele reguli:

1) o zi de închisoare va fi considerată echivalentă cu:
   a) o zi de arest (1:1);
   b) două zile de măsuri de siguranță (1:2);
2) o zi de arest va fi considerată echivalentă cu:
   a) o amendă în sumă de 2 standarde minime de viață (SMV) (1:2);
   b) șase ore de muncă în folosul comunității (1:6);
   c) două zile de măsuri de siguranță (1:2);
3) o zi de măsuri de siguranță va fi considerată echivalentă cu:
   a) trei ore de muncă în folosul comunității (1:3);
   b) o amendă în cuantum de 1 SMV (1:1);
4) o amendă în cuantum de 1 SMV va fi considerată echivalentă cu șase ore de muncă în folosul comunității.

2. Atunci când aplică o pedeapsă combinată, în cazurile prevăzute la articolele 63 și 64 din prezentul Cod, instanța înlocuiește pedeapsa mai severă cu una mai ușoară. Amenda nu poate fi înlocuită și se aplică împreună cu o altă sancțiune. Se interzice dubla înlocuire a sancțiunilor.

Articolul 66. Computarea perioadei de reținere dintr-o pedeapsă aplicată

1. În cazul în care se aplică o pedeapsă unei persoane care face obiectul reținerii/arestării, instanța trebuie să computeze această perioadă din termenul pedepsei aplicate.

2. Perioada de reținere/arest este computată din termenul pedepsei aplicate în conformitate cu regulile prevăzute la alineatul 1 al articolului 65 din prezentul Cod, astfel încât o zi de reținere/arest este echivalentă cu o zi de închisoare sau arest, o amendă în valoare de 2 SMV, șase ore de muncă în folosul comunității sau două zile de măsuri de siguranță.

CAPITOLUL IX
Sancțiuni penale și aplicarea acestora

Articolul 67. Scopul și tipurile de sancțiuni penale

1. Sancțiunile penale trebuie să contribuie la punerea în aplicare a scopului unei sancțiuni.

2. Persoana adultă căreia i se înlătură răspunderea penală pe motivele prevăzute în capitolul VI din prezentul Cod sau căreia i se înlătură o pedeapsă pe motivele prevăzute în capitolul X din prezentul Cod poate fi supusă următoarelor sancțiuni penale:

1) interzicerea exercitării unui anumit drept;
2) repararea sau înlăturarea daunelor materiale;
3) munca neremunerată;
4) plata unei contribuții la fondul victimelor infracțiunilor;
5) confiscarea bunurilor;
6) interzicerea de a comunica cu victima;
7) participarea la programele privind corectarea comportamentului violent.

3. Interzicerea exercitării unui anumit drept, confiscarea bunurilor, interzicerea abordării victimei, participarea la programele privind corectarea comportamentului violent pot fi aplicate împreună cu o pedeapsă.

4. Minorul cu privire la care se înlătură răspunderea penală în temeiul prevăzut în capitolul VI sau capitolul XI din prezentul Cod sau cu privire la care se înlătură o sancțiune în temeiul prevăzut în capitolul X din prezentul Cod poate face subiectul confiscării bunurilor.

5. Persoana juridică poate face subiectul confiscării bunurilor.

6. Atunci când se aplică două sau mai multe sancțiuni penale, trebuie luată în considerare compatibilitatea sancțiunilor și posibilitatea efectului lor corectiv asupra persoanei condamnate.

Articolul 68. Interzicerea exercitării unui anumit drept

1. Instanța poate interzice unei persoane să exercite anumite drepturi (dreptul de a conduce vehicule terestre, vehicule acvatice sau aeriene, dreptul de a deține și transporta o armă, dreptul de a vâna, dreptul de a pescui etc.) în cazurile în care persoana a săvârșit o faptă penală în exercitarea acestor drepturi.

2. Instanţa interzice exercitarea anumitor drepturi pentru o perioadă cuprinsă între un an şi trei ani. Termenul se calculează în ani, luni şi zile.

3. În cazul interzicerii unei persoane de a exercita anumite drepturi, instanţa trebuie să precizeze ce drept sau ce drepturi îi este interzis să exercite, precum şi termenul de valabilitate al unei astfel de interdicţii.

Articolul 69. Repararea sau înlăturarea daunelor aduse proprietăţii

1. Instanţa dispune repararea sau înlăturarea daunelor materiale în cazul în care acestea au fost provocate unei persoane, unei proprietăţi sau mediului natural ca urmare a infracţiunii sau a contravenţiei.

2. Sumele primite de victimă de la asigurări sau de la alte instituţii pentru a acoperi daunele suferite nu sunt incluse în valoarea prejudiciului care trebuie reparat.

3. Daunele trebuie reparate sau înlăturate în termenul stabilit de instanţă.

Articolul 70. Munca neremunerată

1. Instanţa dispune efectuarea a 20 până la 100 de ore de muncă neremunerată la serviciile de îngrijire a sănătăţii, asistenţă socială şi tutelă sau la alte organe şi organizaţii de stat sau neguvernamentale. Atunci când se aplică munca neremunerată, instanţa stabileşte un termen pentru executarea acesteia. Acest termen nu poate depăşi un an.

2. Munca neremunerată se efectuează numai cu acordul persoanei.

Articolul 71. Plata unei contribuţii la fondul victimelor infracţiunii

Instanţa poate dispune plata unei contribuţii în valoare de 5 până la 25 SMV la fondul victimelor infracţiunilor. Contribuţia trebuie plătită în termenul stabilit de instanţă.

Articolul 72. Confiscarea bunurilor

1. Confiscarea bunurilor este preluarea obligatorie şi necompensată în proprietatea statului a oricărei forme de proprietate supuse confiscării şi deţinute de făptuitor, de complicii acestuia sau de alte persoane.

2. Confiscarea bunurilor se aplică numai în ceea ce priveşte bunurile utilizate ca instrument sau ca mijloc de săvârşire a infracţiunii sau care rezultă dintr-o faptă penală. Instanţa trebuie să confişte:

1) banii sau alte elemente de valoare materială livrate făptuitorului sau complicilor acestuia în scopul săvârşirii faptei penale;

2) banii şi alte elemente de valoare materială folosite în săvârşirea faptei penale;

3) banii şi alte elemente de valoare materială obţinute ca urmare a săvârşirii faptei penale.

3. Bunurile transferate către alte persoane fizice sau juridice sunt confiscate, indiferent dacă aceste persoane răspund sau nu răspund penal, în cazul în care:

1) bunurile au fost transferate acestora în scopul săvârşirii unei fapte penale;

2) atunci când au dobândit bunurile, persoanele sus-menţionate ştiau sau ar fi trebuit să ştie şi ar fi putut să ştie că aceste bunuri, banii sau obiectele de valoare nou achiziţionate prin intermediul acestora au fost obţinute printr-o faptă penală.

4. Bunurile transferate către alte persoane fizice sau juridice pot fi confiscate, indiferent dacă persoana care a transferat bunurile este supusă răspunderii penale, în cazul în care această persoană ar fi trebuit şi ar fi putut cunoaşte că aceste bunuri pot fi utilizate pentru săvârşirea unei infracţiuni grave sau foarte grave.

5. În cazul în care bunurile care fac obiectul confiscării au fost ascunse, consumate, aparţin terţilor sau nu pot fi luate din alte motive, instanţa va recupera de la făptuitor, de la complicii săi sau de la alte persoane menţionate la alineatele (2), (3) şi (4) din prezentul articol o sumă de bani echivalentă cu valoarea bunurilor supuse confiscării.

6. Minorii sunt supuşi numai confiscării obligatorii a bunurilor prevăzute la alineatele (2) şi (3) din prezentul articol.

7. În cazul în care dispune confiscarea bunurilor, instanţa trebuie să precizeze elementele supuse confiscării sau valoarea monetară a bunurilor supuse confiscării.

Articolul 72[1]. Interzicerea de a se adresa victimei

1. Instanţa poate aplică interdicţia de a se adresa victimei atunci când acest lucru este necesar în vederea protejării intereselor legitime ale victimei.

2. La aplicarea interdicţiei de a se adresa victimei, autorului infracţiunii îi este interzis, până la expirarea termenului stabilit de instanţă, să comunice şi să intre în contact cu victima, vizitând locurile indicate la care victima este de obicei prezentă.

3. La aplicarea interdicţiei de a se adresa victimei şi în cazul în care făptuitorul şi victima împart aceleaşi spaţii rezidenţiale, instanţa aplică făptuitorului obligaţia de a locui separat până la expirarea termenului stabilit de instanţă sau până la soluţionarea cauzei referitoare la acordarea dreptului de a locui în acele spaţii rezidenţiale victimei sau făptuitorului.

Articolul 72[2]. Participarea la programele privind corectarea comportamentului violent

Instanţa stabileşte obligaţia de a participa la programele de corectare a comportamentului violent persoanelor care au săvârşit fapte penale împotriva unei rude apropiate sau împotriva unui membru al familiei. Această dispoziţie trebuie îndeplinită în termenul stabilit de instanţă.

Articolul 73. Aplicarea sancțiunilor penale

1. Instanța aplică sancțiuni penale în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol.

2. Sancțiunile penale nu se combină cu pedepsele și se execută separat.

Articolul 74. Consecințele juridice ale nerespectării sancțiunilor penale

1. Orice sancțiune penală aplicată de instanță și prevăzută la alineatele 2, 3 și 4 ale alineatului 2 al articolului 67 din prezentul Cod, pe care persoana nu o poate respecta din motive temeinice poate fi înlocuită, la cererea sa, cu o altă sancțiune penală. În cazul în care o persoană nu își dă consimțământul pentru efectuarea muncii neremunerate după intrarea în vigoare a unei hotărâri judecătorești, instanța, la recomandarea instituției în cadrul căreia se execută sancțiunea penală, înlocuiește munca neremunerată cu o altă sancțiune penală.

2. Pentru o persoană care se sustrage de la executarea sancțiunii penale care îi este aplicată (cu excepția confiscării bunurilor), instanța poate, la recomandarea instituției în cadrul căreia se execută sancțiunea, să aplice o pedeapsă, conform art. 243 din prezentul Cod. În acest caz, aplicarea pedepsei nu va elibera condamnatul de obligația de a se conforma sancțiunii penale aplicate.

CAPITOLUL X
Suspendarea unei pedepse și înlăturarea unei sancțiuni

Articolul 75. Suspendarea unei pedepse

1. În cazul în care o persoană este condamnată la închisoare pe o durată de cel mult trei ani pentru săvârșirea uneia sau a mai multor infracțiuni minore sau mai puțin grave intenționate sau de cel mult șase ani pentru infracțiuni săvârșite din neglijență, instanța poate suspenda pedeapsa aplicată pe o perioadă cuprinsă între unu și trei ani. Pedeapsa poate fi suspendată atunci când instanța consideră că există temeiuri suficiente pentru a considera că scopul pedepsei va fi atins fără ca pedeapsa să fie efectiv executată.

2. În cazul suspendării unei pedepse, instanța va aplica condamnatului o sancțiune penală prevăzută în Capitolul IX al prezentului Cod și/sau una sau mai multe din următoarele dispoziții obligatorii:

1) să repare sau să elimine pagubele materiale cauzate de infracțiune;

2) să ofere scuze victimelor;

3) să ofere asistență victimei în timpul tratamentului medical al acesteia;

4) să se angajeze sau să se înregistreze la o bursă de muncă, să nu schimbe locul de muncă fără consimțământul instanței;

5) să efectueze studii, să reia studii sau să dobândească o specialitate;

6) să se supună unui tratament împotriva dependenței de alcool, droguri, substanțe toxice sau tratamentului unei boli cu transmitere sexuală, în cazul în care condamnatul este de acord;

7) să nu părăsească locul de reşedinţă pentru o perioadă mai mare de şapte zile fără consimţământul instituţiei care supraveghează suspendarea executării pedepsei.

3. La aplicarea dispoziţiilor obligatorii prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol, instanţa stabileşte un termen în care condamnatul trebuie să se conformeze.

4. În cazul în care, pe durata suspendării pedepsei, persoana condamnată:

1) s-a conformat sancţiunii penale şi/sau dispoziţiilor obligatorii aplicate de instanţă, nu a săvârşit încălcări prevăzute la punctul 3 al acestui alineat şi există motive să se creadă că în viitor persoana va respecta legea şi nu va săvârşi alte infracţiuni, instanţa va înlătura pedeapsa condamnatului la expirarea termenului de suspendare a pedepsei;

2) se conformează sancţiunii penale şi/sau dispoziţiilor obligatorii aplicate de instanţa de judecată, dar, cu toate acestea, săvârşeşte alte infracţiuni şi este sancţionată cu sancţiuni administrative sau disciplinare, instanţa poate prelungi perioada de suspendare a pedepsei cu un an;

3) nu reuşeşte, fără a avea motive întemeiate, să respecte sancţiunea penală şi/sau dispoziţiile obligatorii aplicate de instanţă sau încalcă ordinea publică, abuzează de consumul de alcool sau săvârşeşte alte infracţiuni pentru care i-au fost aplicate sancţiuni administrative sau disciplinare cel puţin de două ori, instanţa, la recomandarea instituţiei care supraveghează comportamentul persoanei condamnate, avertizează persoana condamnată că suspendarea pedepsei poate fi revocată. În cazul în care persoana condamnată continuă în a nu se conforma sancţiunii penale şi/sau dispoziţiilor obligatorii aplicate de instanţa de judecată sau săvârşeşte infracţiuni, instanţa, la recomandarea instituţiei care supraveghează comportamentul persoanei condamnate, se va pronunţa cu privire la revocarea suspendării pedepsei şi executarea acesteia;

4) săvârşeşte o nouă faptă penală, instanţa va aplică o pedeapsă în conformitate cu normele prevăzute la articolul 64 din prezentul Cod.

Articolul 76. Înlăturarea unei sancţiuni din cauza unei boli

1. Persoanei care a săvârşit o faptă penală îi poate fi înlăturată pedeapsa în cazul în care, înainte de pronunţarea hotărârii judecătoreşti, aceasta dezvoltă o boală terminală care o face incapabilă să execute pedeapsa. În acest caz, instanţa, atunci când adoptă o hotărâre judecătorească de condamnare, aplică o pedeapsă acestei persoane şi înlătură executarea pedepsei. Instanţa hotărăşte în această problemă ţinând cont de gravitatea faptei penale săvârşite, de circumstanţele personale ale condamnatului şi de natura bolii.

2. Persoanei care a contractat o boală terminală ulterior pronunţării unei hotărâri judecătoreşti îi poate fi înlăturată executarea termenului neexecutat al pedepsei. Instanţa va hotărî în această problemă ţinând cont de gravitatea faptei penale săvârşite, de circumstanţele personale ale condamnatului, de

comportamentul său în timpul executării pedepsei, de natura bolii şi de durata pedepsei deja executate.

3. Persoanei care, în urma săvârşirii unei fapte penale sau aplicării unei pedepse, începe să sufere de o tulburare psihică ce o face incapabilă să înţeleagă natura acţiunilor sale sau să o controleze, îi va fi înlăturată executarea termenului neexecutat al pedepsei. Atunci când înlătură pedeapsa acestei persoane, instanţa decide dacă va ordona tratamentul medical obligatoriu al persoanei. În caz de convalescenţă a acestei persoane, i se poate ordona să execute termenul neexecutat al pedepsei. Într-un astfel de caz, perioada în care persoana a fost supusă la tratament medical obligatoriu va fi computată din durata pedepsei cu închisoarea cu echivalarea unei zile de tratament medical obligatoriu ca o zi executată din condamnarea la închisoare.

Articolul 77. Liberarea condiţionată de pedeapsa privativă de libertate şi înlocuirea termenului neexecutat al pedepsei privative de libertate cu o pedeapsă mai uşoară

1. Instanţa poate libera condiţionat o persoană care execută o pedeapsă privativă de libertate sau poate înlocui termenul neexecutat al pedepsei cu închisoarea cu o pedeapsă mai uşoară (cu excepţia unei amenzi), în cazul în care această persoană:

1) a executat:

a) cel puţin jumătate din pedeapsa aplicată pentru o infracţiune săvârşită din neglijenţă sau pentru o infracţiune intenţionată minoră sau mai puţin gravă; sau

b) cel puţin două treimi din pedeapsa aplicată pentru o infracţiune gravă; sau

c) cel puţin trei sferturi din pedeapsa aplicată pentru o infracţiune foarte gravă sau în cazul în care persoana este recidivistă; sau

d) cel puţin o treime din pedeapsa aplicată pentru o infracţiune săvârşită din neglijenţă sau pentru o infracţiune intenţionată minoră sau mai puţin gravă, săvârşită de o femeie însărcinată sau de un părinte singur care creşte copilul cu vârsta sub şapte ani sau doi sau mai mulţi copii minori, în cazul în care drepturile sale părinteşti nu au fost restricţionate de către instanţă în ceea ce priveşte aceşti copii;

2) a reparat integral daunele materiale cauzate de infracţiune sau a reparat sau a eliminat o parte din acestea şi s-a angajat să le repare sau să le elimine pe deplin în termenul neexecutat al pedepsei;

3) a demonstrat prin comportamentul şi munca sa în cursul executării pedepsei privative de libertate că poate fi liberat condiţionat sau că pedeapsa cu închisoarea poate fi înlocuită cu o pedeapsă mai uşoară.

2. Atunci când liberează condiţionat o persoană, instanţa poate aplica una sau mai multe dispoziţii obligatorii prevăzute la alineatul 2 al articolului 75 din

prezentul Cod. Instanţa stabileşte, de asemenea, un termen în care persoana condamnată trebuie să respecte dispoziţiile obligatorii aplicate. Această perioadă nu trebuie să depăşească termenul neexecutat al pedepsei.

3. Liberarea condiţionată şi înlocuirea termenului neexecutat al pedepsei privative de libertate cu o sancţiune mai uşoară nu se aplică:

1) unui făptuitor recidivist periculos;

2) unei persoane condamnate la închisoare pe viaţă;

3) unei persoane care a fost deja liberată condiţionat şi a săvârşit o nouă infracţiune intenţionată în timpul perioadei neexecutate a pedepsei.

4. În cazul în care o persoană liberată condiţionat de la executarea unei pedepse privative de libertate a respectat dispoziţiile obligatorii aplicate de instanţă şi nu a săvârşit încălcările prevăzute la alineatul (5) din prezentul articol până la expirarea termenului pedepsei privative de libertate, aceasta se consideră că a executat pedeapsa.

5. În cazul în care o persoană liberată condiţionat de la executarea unei pedepse privative de libertate, fără a avea motive întemeiate, nu respectă dispoziţiile obligatorii aplicate de instanţă sau încalcă ordinea publică, abuzează de consumul de alcool sau săvârşeşte alte infracţiuni pentru care i s-au impus sancţiuni administrative sau disciplinare cel puţin de două ori, instanţa, la recomandarea instituţiei care supraveghează comportamentul persoanei condamnate, avertizează persoana condamnată că liberarea condiţionată de pedeapsa privativă de libertate poate fi revocată. În cazul în care, după ce a fost avertizată, persoana condamnată continuă să nu respecte dispoziţiile obligatorii aplicate de instanţă sau săvârşeşte infracţiuni, la recomandarea instituţiei care supraveghează comportamentul persoanei condamnate, instanţa se pronunţă cu privire la revocarea eliberării condiţionate a pedepsei privative de libertate şi la executarea pedepsei neexecutate.

6. În cazul în care o persoană liberată condiţionat de la executarea unei pedepse privative de libertate sau o persoană în privinţa căreia o pedeapsă privativă de libertate a fost înlocuită cu o pedeapsă mai uşoară săvârşeşte o nouă faptă penală în cursul perioadei neexecutate a pedepsei, instanţa aplică o pedeapsă în conformitate cu regulile prevăzute la articolul 64 din prezentul Cod.

Articolul 78. Amnistia

1. Persoanei care săvârşeşte o faptă penală îi poate fi înlăturată executarea integrală sau parţială a pedepsei printr-un act de amnistie adoptat de Parlament (Seimas).

2. Motivele, condiţiile şi procedura de acordare a amnistiei se stabilesc în actul de amnistiere.

Articolul 79. Graţierea

1. Persoanei condamnate îi poate fi înlăturată executarea integrală sau parţială a pedepsei în cazul în care Preşedintele Republicii îi admite cererea de graţiere.

2. Procedura de acordare a graţierii se stabileşte de către Preşedintele Republicii.

CAPITOLUL XI
Particularităţi ale răspunderii penale a minorilor

Articolul 80. Scopul particularităţilor răspunderii penale a minorilor

Particularităţile răspunderii penale a minorilor prevăzute în prezentul capitol şi în articolul 13 alineatele (2) şi (3), articolul 27 alineatul (4) şi articolul 97 alineatul (4) din prezentul Cod au următorul scop:

1) să asigure corespondenţa răspunderii cu vârsta şi maturitatea socială a acestor persoane;

2) să limiteze posibilităţile de aplicare a pedepsei privative de libertate şi să extindă posibilităţile de aplicare a sancţiunilor corecţionale acestor persoane;

3) să ajute minorul să-şi modifice modul de viaţă şi de conduită prin coordonarea pedepsei pentru fapta penală săvârşită cu dezvoltarea şi educarea personalităţii sale şi înlăturarea motivelor conduitei ilegale;

4) să împiedice minorul să săvârşească noi fapte penale.

Articolul 81. Aplicarea dispoziţiilor prezentului capitol

1. Dispoziţiile prezentului capitol se aplică persoanelor care nu au împlinit vârsta de 18 ani la momentul săvârşirii unei fapte penale.

2. Dispoziţiile articolelor 90-94 din prezentul Cod, precum şi sancţiunile corecţionale prevăzute la articolul 82 punctele 1, 2, 3 şi 5 ale alineatului 1 pot fi aplicate unei persoane care a împlinit vârsta de 18 ani la momentul săvârşirii unei fapte penale, dar nu împlinise vârsta de 21 de ani, în cazul în care instanţa, luând în considerare natura şi motivele faptei săvârşite, precum şi alte circumstanţe ale cazului şi, după caz, clarificările sau concluziile unui specialist, decide că o astfel de persoană este asimilată minorului, conform maturităţii sale sociale şi aplicarea particularităţilor răspunderii penale acestei persoane ar corespunde scopului prevăzut la articolul 80 din prezentul Cod.

Articolul 82. Sancţiunile corecţionale aplicate minorilor

1. Minorul care a săvârşit o contravenţie sau o infracţiune şi cu privire la care a fost înlăturată răspunderea penală sau executarea pedepsei poate face subiectul următoarelor sancţiuni corecţionale:

1) avertismentul;

2) obligarea la repararea sau înlăturarea daunelor materiale;

3) munca corecțională neremunerată;

4) plasarea în vederea creşterii şi supravegherii la părinți sau la alte persoane fizice sau juridice care îngrijesc copii;

5) restricționarea comportamentului;

6) plasarea într-o unitate specială corecțională.

2. Instanța poate aplica minorului nu mai mult de trei sancțiuni corecționale reciproc compatibile.

3. (abrogat).

Articolul 83. Avertismentul

1. Se poate aplica avertismentul cu privire la minori, ca sancțiune corecțională independentă sau împreună cu alte sancțiuni.

2. Atunci când aplică minorului această sancțiune corecțională, instanța îi comunică în scris posibilele consecințe juridice care decurg din săvârşirea unor noi fapte penale.

Articolul 84. Obligarea la repararea sau înlăturarea daunelor materiale

1. Obligarea la repararea sau înlăturarea daunelor materiale se dispune numai atunci când minorul deține resurse de care el poate dispune în mod independent sau în cazul în care este capabil să elimine prejudiciul prin munca proprie.

2. Daunele materiale trebuie să fie reparate sau eliminate prin muncă într-un termen stabilit de instanță.

Articolul 85. Munca corecțională neremunerată

1. Se va aplica munca corecțională neremunerată pe o perioadă de 20 până la 100 de ore ce va fi prestată în îngrijirea sănătății, custodie şi tutelă sau alte organe şi organizații de stat sau private, în cadrul cărora munca poate avea un caracter corecțional.

2. Munca corecțională neremunerată se efectuează cu acordul minorului.

3. Munca neremunerată nu poate fi aplicată minorului în cazul în care acesta este plasat într-o unitate specială corecțională.

Articolul 86. Plasarea în vederea educării şi supravegherii la părinți sau la alte persoane fizice sau juridice care îngrijesc copii

1. Plasarea în vederea creşterii şi supravegherii la părinți sau la alte persoane fizice sau juridice care îngrijesc copii se dispune pentru o perioadă de la şase luni până la trei ani, dar nu după ce minorul atinge vârsta de 18 ani.

2. Sancțiunea prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol poate fi aplicată în cazurile în care:

1) părinții sau alte persoane care sunt de acord să crească şi să supravegheze minorul să nu aibă nicio influență negativă asupra minorului, să aibă posibilitatea de a oferi condiții favorabile dezvoltării personalității

sale şi să fie de acord să furnizeze informaţiile necesare instituţiilor care supraveghează executarea sancţiunii de mai sus;

2) minorul este de acord ca persoanele indicate să îl crească şi să-l supravegheze şi promite să le asculte şi să se comporte corect.

3. Plasarea în vederea îngrijirii şi supravegherii la părinţi sau la alte persoane poate fi dispusă pentru minor ca sancţiune independentă sau în combinaţie cu alte sancţiuni corecţionale. Această sancţiune nu poate fi aplicată în cazul în care minorul este plasat într-o unitate specială de reformare.

Articolul 87. Restricţii privind comportamentul

1. Restricţiile privind comportamentul pot fi aplicate pentru o perioadă de la treizeci de zile până la douăsprezece luni. Termenul acestei sancţiuni se calculează pe zile şi pe luni.

2. Instanţa poate aplica minorului următoarele măsuri obligatorii:

1) să fie acasă la anumite ore;

2) să studieze, să reia studiile sau să se angajeze în muncă;

3) să dobândească anumite cunoştinţe sau să înveţe despre interdicţii (reglementări privind siguranţa traficului, reglementări ale elevilor etc.);

4) să urmeze un curs complet de tratament împotriva dependenţei de alcool, droguri, substanţe toxice sau împotriva unei boli cu transmitere sexuală. Această dispoziţie obligatorie se aplică la cererea părinţilor sau a tutorilor, sub rezerva acordului minorului;

5) să participe la măsurile de educaţie socială sau de reabilitare organizate de către organisme şi organizaţii de stat sau private.

3. Instanţa poate aplica minorului următoarele dispoziţii prohibitive:

1) interdicţia de a participa la jocuri de noroc;

2) interdicţia de a se angaja într-un anumit tip de activităţi;

3) interdicţia de a conduce un autovehicul (motocicletă, vehicul autopropulsat etc.);

4) interdicţia de a vizita locurile care au un efect negativ asupra comportamentului minorului sau de a comunica cu oamenii care exercită o influenţă negativă asupra lui;

5) interdicţia de a-şi schimba locul de reşedinţă fără notificarea instituţiilor care supraveghează executarea acestei sancţiuni.

4. Minorul trebuie, în conformitate cu procedura stabilită, să raporteze respectarea dispoziţiilor obligatorii şi prohibitive.

5. Restricţiile privind comportamentul minorului pot fi aplicate minorului ca sancţiune corecţională independentă sau în combinaţie cu alte astfel de sancţiuni. Această sancţiune nu poate fi aplicată în cazul în care minorul este plasat într-o unitate specială de reabilitare.

Articolul 88. Plasarea într-o unitate specială de reabilitare

1. Termenul de plasare într-o unitate specială de reabilitare poate fi stabilit pentru o perioadă de la şase luni până la trei ani, dar numai până la împlinirea vârstei de 18 ani.

2. Termenul de plasare într-o unitate specială de reabilitare se stabileşte de către instanţa judecătorească, luând în considerare persoana minorului, caracterul repetitiv al comportamentului său penal, tipul sancţiunilor aplicate anterior şi alte circumstanţe ale cazului.

3. Plasarea într-o unitate specială de reabilitare poate fi dispusă faţă de minor ca sancţiune independentă sau în combinaţie cu avertismentul sau repararea sau înlăturarea daunelor materiale.

Articolul 89. Consecinţele juridice ale nerespectării sancţiunilor corecţionale

1. În cazul în care minorul căruia i-a fost aplicată o sancţiune corecţională nu a respectat sau nu a respectat în mod corespunzător sancţiunea şi, din acest motiv, a fost avertizat cel puţin de două ori, instanţa poate, la recomandarea instituţiei care supraveghează executarea acestei sancţiuni, să înlocuiască această sancţiune cu orice altă sancţiune corecţională, cu excepţia plasării într-o unitate specială de reabilitare.

2. În cazul în care minorul căruia i-au fost aplicate două sau trei sancţiuni corecţionale nu reuşeşte să respecte sau nu respectă în mod corespunzător sancţiunile şi, din acest motiv, a fost avertizat cel puţin de două ori, instanţa poate, la recomandarea instituţiei care supraveghează executarea acestor sancţiuni, să le înlocuiască cu alte sancţiuni corecţionale, inclusiv plasarea într-o instituţie specială de reabilitare.

Articolul 90. Caracteristicile speciale ale sancţiunilor aplicate minorilor

1. Minorul poate fi supus exclusiv următoarelor sancţiuni:
   1) munca în folosul comunităţii;
   2) amenda;
   3) măsurile de siguranţă;
   4) arestul;
   5) închisoarea pe termen fix.

2. Minorilor nu li se pot aplica mai mult de 240 de ore de muncă în folosul comunităţii.

3. Amenda poate fi aplicată numai minorului angajat deja sau care posedă bunuri proprii. Minorul poate fi amendat cu o amendă de până la 50 SMV.

4. Minorul poate fi arestat pentru o perioadă de la cinci până la patruzeci şi cinci de zile.

5. Perioada pedepsei cu închisoarea pentru minor nu poate depăşi zece ani.

Articolul 91. Caracteristicile speciale ale aplicării sancțiunilor minorului

1. Instanța aplică o pedeapsă minorului în conformitate cu principiile de bază ale aplicării sancțiunilor și cu particularitățile prevăzute în prezentul capitol.

2. În cazul aplicării unei pedepse minorului, în afară de circumstanțele enumerate la alineatul 2 al articolului 54 al prezentului Cod, instanța ia în considerare următoarele:

1) condițiile de viață și de educație ale minorului;

2) starea de sănătate și maturitatea socială a minorului;

3) sancțiunile aplicate anterior și eficiența acestora;

4) comportamentul minorului ca urmare a săvârșirii unei fapte penale.

3. Instanța poate aplica o condamnare cu închisoarea pe termen fix minorului în cazul în care există motive pentru a crede că un alt tip de sancțiune nu este suficient pentru a modifica comportamentul penal al minorului sau în cazul în care minorul a săvârșit o infracțiune gravă sau foarte gravă. În cazul aplicării unei pedepse privative de libertate minorului, pedeapsa minimă va fi egală cu jumătate din pedeapsa minimă prevăzută de articolul din prezentul Cod în conformitate cu care minorul este urmărit penal.

Articolul 92. Suspendarea unei condamnări în privința minorului

1. În cazul în care minorul este condamnat la închisoare pentru una sau mai multe infracțiuni săvârșite din neglijență sau la închisoare pentru o durată de cel mult patru ani pentru săvârșirea uneia sau mai multor infracțiuni intenționate , instanța poate suspenda executarea pedepsei aplicate pentru o perioadă cuprinsă între unu și trei ani. Se poate dispune suspendarea pedepsei atunci când instanța declară că există o bază suficientă pentru a crede că scopul pedepsei va fi atins fără ca pedeapsa să fie efectiv executată.

2. În cazul suspendării unei condamnări, instanța va aplica minorului una sau mai multe sancțiuni corecționale, cu excepția plasării într-o unitate specială de reabilitare.

3. În cazul în care, în perioada de suspendare a pedepsei, minorul condamnat:

1) a respectat sancțiunile corecționale aplicate de instanță, nu a săvârșit încălcări prevăzute la punctul 3 al acestui alineat și există temeiuri pentru a considera că în viitor persoana va respecta legea și nu va săvârși noi fapte penale, instanța înlătură executarea pedepsei la sfârșitul termenului de suspendare;

2) se conformează sancțiunilor corecționale aplicate de instanță, săvârșește însă alte infracțiuni și i se aplică sancțiuni administrative sau disciplinare, instanța poate prelungi perioada de suspendare a pedepsei cu un an;

3) nu reușește, fără a avea motive întemeiate, să respecte sancțiunile corecționale aplicate de instanță sau încalcă ordinea publică, abuzează de

consumul de alcool sau săvârşeşte alte infracţiuni pentru care i-au fost aplicate sancţiuni administrative sau disciplinare cel puţin de două ori, instanţa, la recomandarea instituţiei care supraveghează comportamentul persoanei condamnate avertizează persoana condamnată că suspendarea condamnării poate fi revocată. În cazul în care, după ce a fost avertizată, persoana condamnată nu respectă sancţiunile corecţionale aplicate de instanţă sau săvârşeşte abateri, instanţa, la recomandarea instituţiei care supraveghează comportamentul persoanei condamnate, se pronunţă asupra revocării suspendării condamnării şi a executării acesteia;

4) săvârşeşte o nouă faptă penală, instanţa îi aplică o sancţiune, potrivit regulilor prevăzute la articolele 64, 90 şi 91 din prezentul Cod.

Articolul 93. Înlăturarea răspunderii penale în privinţa minorului

1. Minorului care săvârşeşte o contravenţie sau o infracţiune din neglijenţă sau o infracţiune intenţionată minoră sau mai puţin gravă îi poate fi înlăturată răspunderea penală de instanţă, în cazul în care:

1) i-a oferit scuze victimei şi a despăgubit sau a înlăturat, integral sau parţial, prejudiciul material prin munca sa sau în termeni monetari; sau

2) se constată că are o capacitate restrânsă; sau

3) pledează vinovat şi regretă că a săvârşit o faptă penală sau există alte motive pentru a crede că în viitor minorul va respecta legea şi nu va săvârşi noi fapte penale.

2. După înlăturarea răspunderii penale a minorului pe motivele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, instanţa îi aplică sancţiunile corecţionale prevăzute la articolul 82 din prezentul Cod.

Articolul 94. Liberarea condiţionată în cazul unei condamnări privative de libertate a persoanei care nu a împlinit vârsta de 18 ani la momentul săvârşirii faptei penale şi înlocuirea pedepsei privative de libertate cu o pedeapsă mai uşoară

1. Instanţa poate libera condiţionat o persoană care execută o pedeapsă privativă de libertate pentru o infracţiune şi care, la momentul săvârşirii acesteia, nu împlinise vârsta de 18 ani sau o persoană căreia i se aplică, potrivit alineatului 2 al articolului 81 din prezentul Cod, caracteristicile speciale ale răspunderii penale a minorilor sau instanţa poate înlocui această pedeapsă cu o pedeapsă mai uşoară (cu excepţia unei amenzi) în cazul în care:

1) persoana a executat:

a) cel puţin jumătate din pedeapsa aplicată pentru o infracţiune săvârşită din neglijenţă sau o infracţiune intenţionată minoră sau mai puţin gravă; sau

b) cel puţin două treimi din pedeapsa aplicată pentru o infracţiune gravă sau foarte gravă;

2) persoana a despăgubit sau a înlăturat pe deplin daunele materiale produse sau a reparat sau a eliminat o parte din acestea şi s-a angajat să repare sau să elimine pe deplin daunele materiale pe durata neexecutată a pedepsei sau a unei pedepse mai uşoare;

3) comportamentul, învăţarea şi/sau munca în timpul perioadei de executare a pedepsei privative de libertate demonstrează că persoana poate fi liberată condiţionat sau că pedeapsa cu închisoarea poate fi înlocuită cu o pedeapsă mai uşoară.

2. În cazul liberării condiţionate a persoanei indicate la alineatul (1) din prezentul articol, instanţa poate aplică una sau mai multe dispoziţii obligatorii sau prohibitive prevăzute la articolul 87 din prezentul Cod. Instanţa stabileşte, de asemenea, un termen în care persoana trebuie să execute dispoziţiile obligatorii şi prohibitive indicate. Această perioadă nu trebuie să depăşească termenul neexecutat al pedepsei.

3. În cazul în care persoana liberată condiţionat a respectat dispoziţiile obligatorii aplicate de instanţă şi nu a încălcat dispoziţiile prohibitive specificate până la expirarea termenului pedepsei cu închisoarea se consideră că a executat condamnarea .

4. În cazul în care persoana liberată condiţionat nu reuşeşte, fără a avea motive întemeiate, să se conformeze dispoziţiilor obligatorii aplicate de instanţă sau încalcă dispoziţiile prohibitive aplicate, instanţa, la recomandarea instituţiei care supraveghează comportamentul persoanei, o avertizează că eliberarea condiţionată poate fi revocată. În cazul în care, după ce a fost avertizată, persoana nu respectă dispoziţiile obligatorii aplicate de instanţă sau încalcă dispoziţiile prohibitive aplicate, instanţa, la recomandarea instituţiei care supraveghează comportamentul persoanei respective, se pronunţă asupra revocării liberării condiţionate şi a executării pedepsei neexecutate.

5. În cazul în care persoana liberată condiţionat sau persoana în privinţa căreia o pedeapsă privativă de libertate a fost înlocuită cu o pedeapsă mai uşoară săvârşeşte o nouă faptă penală în cursul perioadei neexecutate a pedepsei, instanţa aplică o pedeapsă în conformitate cu normele specificate la articolul 64 din prezentul Cod.

CAPITOLUL XII
Prescrierea răspunderii penale

Articolul 95. Prescrierea unei hotărâri judecătoreşti de condamnare

1. Persoana care a săvârşit o faptă penală nu poate fi supusă executării unei hotărâri judecătoreşti de condamnare atunci când:

1) a expirat următoarea perioadă:

a) doi ani, în cazul săvârşirii unei contravenţii;

b) cinci ani, în cazul săvârşirii unei infracţiuni din neglijenţă sau a unei infracţiuni minore intenţionate;

c) opt ani, în cazul săvârşirii unei infracţiuni intenţionate mai puţin grave;

d) zece ani, în cazul săvârşirii unei infracţiuni grave;

e) cincisprezece ani, în cazul săvârşirii unei infracţiuni foarte grave;

f) douăzeci de ani, în cazul săvârşirii unei infracţiuni privind infracţiunea de omor cu premeditare;

2) în perioada prevăzută la punctul 1 al alineatului 1 al prezentului articol persoana nu s-a sustras de la investigaţiile desfăşurate pe perioada arestării preventive sau de proces şi nu a săvârşit o nouă infracţiune.

2. Termenul de prescriere se calculează de la săvârşirea faptei penale până la pronunţarea unei hotărâri judecătoreşti.

3. În cazul în care persoana care a săvârşit o faptă penală se sustrage de la urmărirea penală pe perioada arestării preventive sau de la proces, calculul termenului de prescripţie se suspendă. Calculul termenului de prescriere va fi reluat din ziua în care persoana este arestată sau în care începe să execute pedeapsa şi mărturiseşte săvârşirea infracţiunii. Cu toate acestea, o hotărâre judecătorească de condamnare nu poate fi pronunţată atunci când au trecut cincisprezece ani de la săvârşirea infracţiunii sau douăzeci de ani s-au scurs de la săvârşirea infracţiunii privind infracţiunea de omor cu premeditare şi calculul termenului de prescripţie nu a încetat din cauza săvârşirii unei noi infracţiuni.

4. În cazul în care persoana săvârşeşte o nouă faptă penală înainte de expirarea termenelor indicate în prezentul articol, calculul prescrierii se întrerupe. În acest caz, calculul prescripţiei primei infracţiuni începe de la data săvârşirii unei noi infracţiuni sau contravenţii.

5. Următoarele infracţiuni prevăzute de prezentul Cod nu au termen de prescripţie:

1) genocidul (articolul 99);

2) tratamentele interzise în temeiul dreptului internaţional (articolul 100);

3) uciderea persoanelor protejate în temeiul dreptului internaţional umanitar (articolul 101);

4) deportarea civililor dintr-un stat ocupat sau transferul populaţiei civile dintr-un stat ocupant (articolul 102);

5) cauzarea de vătămări corporale, tortură sau alte tratamente inumane persoanelor protejate în temeiul dreptului internaţional (articolul 103);

6) încălcarea normelor dreptului internaţional umanitar privind protecţia civililor şi a bunurilor lor în timp de război (articolul 104);

7) folosirea forţată a civililor sau a prizonierilor de război în forţele armate ale inamicului (articolul 105);

8) distrugerea obiectelor protejate sau jefuirea bunurilor naţionale valoroase (articolul 106);

9) agresiunea (articolul 110);
10) atacul militar interzis (articolul 111);
11) utilizarea mijloacelor de război interzise (articolul 112).

Articolul 96. Prescripția executării unei hotărâri judecătorești de condamnare

1. Hotărârea de condamnare nu se execută atunci când:
1) nu s-a executat:
a) în termen de doi ani de la aplicarea sancțiunii pentru o contravenție; sau
b) în termen de trei ani de la aplicarea pedepsei privative sau neprivative de libertate pentru un termen de cel mult doi ani; sau
c) în termen de cinci ani de la aplicarea pedepsei privative de libertate pentru un termen de cel mult cinci ani; sau
d) în termen de zece ani de la aplicarea pedepsei privative de libertate pentru un termen care nu depășește zece ani; sau
e) în termen de cincisprezece ani de la aplicarea pedepsei privative de libertate pentru un termen mai mare de zece ani sau a pedepsei cu închisoarea pe viață, și
2) în perioada prevăzută la punctul 1 al alineatului 1 al prezentului articol, persoana condamnată nu s-a sustras de la executarea pedepsei și nu a săvârșit o nouă faptă penală.

2. Termenul de prescripție a executării unei hotărâri judecătorești de condamnare se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, până la începerea executării hotărârii judecătorești.

3. În cazul în care, după pronunțarea unei hotărâri judecătorești, persoana condamnată se sustrage de la executarea pedepsei, calculul termenului de prescriere se suspendă. În acest caz, calculul acestei perioade va fi reluat de la data la care persoana condamnată ajunge să execute pedeapsa sau este arestată. Cu toate acestea, o hotărâre nu va fi executată în cazul în care au trecut cincisprezece ani de la rămânerea sa definitivă sau douăzeci de ani, în cazul aplicării unei pedepse privative de libertate pentru o perioadă mai mare de zece ani sau a unei pedepse cu închisoarea pe viață și calcularea termenului de prescriere nu a încetat din cauza săvârșirii unei noi fapte penale.

4. În cazul în care persoana condamnată săvârșește o nouă faptă penală înainte de expirarea termenului de prescripție a executării unei hotărâri judecătorești de condamnare, calculul termenului de prescripție se întrerupe. În acest caz, calcularea termenului de prescripție a executării hotărârii de condamnare începe de la săvârșirea noii infracțiuni sau contravenții.

5. Atunci când aplică o sancțiune pentru o nouă faptă penală, instanța acționează în conformitate cu regulile prevăzute la articolul 64 din prezentul Cod.

CAPITOLUL XII
Antecedente penale

Articolul 97. Antecedentele penale

1. Persoanele condamnate pentru săvârşirea infracţiunii în privinţa cărora o hotărâre judecătorească de condamnare pronunţată de către o instanţă a Republicii Lituania a rămas definitivă sunt considerate drept persoane care au antecedente penale. Instanţa ia în considerare antecedentele penale atunci când aplică o sancţiune pentru săvârşirea unei noi fapte penale, hotărând în privinţa înlăturării pedepsei sau a răspunderii penale, a liberării condiţionate sau a înlocuirii unei pedepse cu o pedeapsă mai uşoară şi atunci când identifică persoana ca fiind un făptuitor recidivist.

2. Antecedentele penale pot constitui baza numai pentru limitarea drepturilor şi libertăţilor cetăţenilor a căror restricţionare este prevăzută de legile Republicii Lituania.

3. Următoarele persoane sunt considerate a avea antecedente penale:

1) persoanele cărora li s-a aplicat o pedeapsă cu suspendare – în perioada de suspendare a pedepsei;

2) persoanele condamnate pentru infracţiuni săvârşite din neglijenţă – pe durata executării pedepsei;

3) persoanele condamnate pentru infracţiuni intenţionate care au executat efectiv condamnarea – în timpul executării pedepsei şi în perioada următoare, care începe după ce au executat condamnarea sau li s-a înlăturat executarea pedepsei:

a) timp de trei ani, dacă persoana este condamnată pentru o infracţiune minoră sau mai puţin gravă;

b) timp de cinci ani, dacă este condamnată pentru o infracţiune gravă;

c) timp de opt ani, dacă este condamnată pentru o infracţiune foarte gravă;

d) timp de zece ani, dacă făptuitorii sunt recidivişti periculoşi.

4. Termenele de valabilitate pentru condamnările anterioare după executarea pedepsei sau după înlăturarea executării pedepsei pentru minorii condamnaţi pentru infracţiunile prevăzute la punctul 3 al alineatului (3) din prezentul articol se reduc la jumătate.

5. Condiţiile prevăzute la punctul 3 al alineatului (3) şi la alineatul (4) din prezentul articol se calculează de la executarea integrală a pedepsei aplicate sau de la înlăturarea executării pedepsei.

6. La expirarea termenelor stabilite în prezentul articol condamnarea anterioară expiră, iar persoanele se consideră că nu au cazier judiciar.

7. După expirarea a cel puţin jumătate din termenul de condamnare, instanţa poate, la cererea persoanei condamnate, să reducă termenul de condamnare sau să înlăture condamnarea.

8. În cazul în care persoana care are antecedente penale săvârşeşte o nouă infracţiune sau contravenţie, calculul termenului până la expirarea condamnării anterioare încetează. Într-un astfel de caz, calcularea termenului până la expirarea condamnării pentru fapta penală anterioară începe de la executarea pedepsei pentru noua infracţiune sau contravenţie. Persoana se consideră a avea antecedente penale pentru fiecare faptă penală până la expirarea condamnării pentru cele mai grave fapte.

CAPITOLUL XIV
Tratamentul medical obligatoriu

Articolul 98. Tratamentul medical obligatoriu

1. Persoanele care sunt considerate de instanţă ca fiind incapabile juridic sau având o capacitate juridică redusă, precum şi persoanele care, după săvârşirea unei fapte penale sau după ce li s-a aplicat o pedeapsă, încep să sufere de o tulburare mintală care le face incapabile să înţeleagă natura acţiunilor lor sau controlul acestor acţiuni pot fi supuse de către instanţa de judecată la următoarele măsuri de tratament medical obligatoriu:

1) observarea ambulatorie în condiţiile asistenţei medicale primare;

2) observarea intra-spitalicească în condiţii de observare generală la unităţile specializate de îngrijire a sănătăţii mintale;

3) observarea intra-spitalicească în condiţii de observare sporită la unităţile specializate de îngrijire a sănătăţii mintale;

4) observarea intra-spitalicească în condiţii de observare strictă la unităţile specializate de îngrijire a sănătăţii mintale.

2. Instanţa va supune o persoană la o observare în ambulatoriu, în cazul în care nu este necesară supunerea persoanei la observaţie şi tratament intra-spitalicesc datorită periculozităţii faptei săvârşite şi stării sale mintale sau în cazul în care această persoană poate continua tratamentul ambulatoriu, după ce starea sa mintală se îmbunătăţeşte după tratamentul intra-spitalicesc.

3. Instanţa va aplică observarea intra-spitalicească în condiţii de observare generală unei persoane care trebuie să fie observată şi tratată într-o unitate specializată de tratament intra-spitalicesc din cauza tulburării mintale.

4. Instanţă va aplică observarea intra-spitalicească în condiţii de observare sporită unei persoane care trebuie să fie observată şi supusă unui tratament într-o unitate specializată de tratament intra-spitalicesc, din cauza periculozităţii actului săvârşit şi a tulburării sale mintale.

5. Instanţa va aplică observarea intra-spitalicească în condiţii de observare strictă unei persoane care a săvârşit o tentativă împotriva vieţii sau a sănătăţii unei persoane, este deosebit de periculoasă pentru oamenii din jur din cauza tulburării mintale şi trebuie să fie sub observaţie şi tratament la o unitate specializată de tratament intra-spitalicesc.

6. Instanța nu stabilește o perioadă de timp pentru tratamentul medical obligatoriu. Se aplică până când persoana este vindecată sau starea sa mintală se îmbunătățește și nu mai reprezintă un pericol. Cel puțin o dată la șase luni instanța trebuie să se pronunțe, pe baza constatărilor unei instituții medicale, în ceea ce privește extinderea tratamentului medical obligatoriu, schimbarea tipului acestuia sau întreruperea acestuia.

7. În cazul în care nu este necesară supunerea persoanei la tratament medical obligatoriu și, de asemenea, atunci când instanța anulează aplicarea tratamentului, persoana poate fi transferată de instanță în custodia sau tutela rudelor sau a altor persoane și poate fi supusă la observare medicală.

PARTEA SPECIALĂ

CAPITOLUL XV
Crime împotriva umanității și crime de război

Articolul 99. Genocidul

Persoana care, în încercarea de a distruge fizic, în totalitate sau parțial, persoanele care aparțin oricărui grup național, etnic, rasial, religios, social sau politic, este responsabilă sau participă la uciderea, torturarea, provocarea vătămării corporale, împiedicând dezvoltarea lor mintală, la deportarea lor sau altfel impunând asupra lor condiții de viață care duc la moartea grupurilor în totalitate sau parțial, restricționează nașterea persoanelor aparținând acestor grupuri sau transferă forțat copiii lor în alte grupuri va fi pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la cinci până la douăzeci de ani sau cu închisoare pe viață.

Articolul 100. Tratamentele interzise în temeiul dreptului internațional

Persoana care, în mod intenționat, prin desfășurarea sau susținerea politicii statului sau a unei organizații, atacă civili pe scară largă sau într-un mod sistematic și săvârșește uciderea acestora sau provoacă o afectare gravă a sănătății lor, le impune astfel de condiții de viață care să le aducă moartea, se angajează în traficul de ființe umane, săvârșește deportarea populației, tortură, violuri, implicarea în sclavia sexuală, le forțează să se angajeze în prostituție, insemințează forțat sau sterilizează, persecută orice grup sau comunitate de persoane din motive politice, rasiale, naționale, etnice, culturale, religioase, sexuale sau de altă natură, interzise de dreptul internațional, reține, arestează sau îi privează altfel de libertate, în cazul în care nu este recunoscută o astfel de privare de libertate sau nu raportează soarta sau locul unde se află persoanele sau desfășoară politică de apartheid este pedepsită cu închisoare pe o perioadă la de cinci până la douăzeci de ani sau cu închisoare pe viață.

Articolul 101. Uciderea persoanelor protejate în temeiul dreptului internațional umanitar

Orice persoană care, încălcând normele dreptului internațional umanitar, în timpul războiului sau în timpul unui conflict armat internațional, al unei ocupații sau al unei anexări, ordonă uciderea sau ucide persoanele care s-au predat prin depunerea armelor sau care nu au mijloace de rezistență, răniții, bolnavii sau marinarii unei nave de război scufundate, prizonieri de război, civilii prezenți într-un teritoriu ocupat, anexat sau capturat sau aflați pe teritoriul ostilităților sau alte persoane aflate sub protecție internațională în timp de război este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la zece până la douăzeci de ani sau cu închisoare pe viață.

Articolul 102. Deportarea civililor dintr-un stat ocupat sau transferul populației civile dintr-un stat ocupant

Persoana care, în timpul războiului sau în timpul unui conflict armat internațional sau în condițiile ocupării sau anexării, dispune deportarea sau deportează populația civilă dintr-un teritoriu ocupat sau anexat pe teritoriul unei țări ocupante sau anexate sau al unei țări terțe, ordonă transferul sau transferă populația civilă a statului ocupant pe teritoriul țării ocupate este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la cincisprezece ani.

Articolul 103. Cauzarea de vătămări corporale, tortură sau alte tratamente inumane persoanelor protejate în temeiul dreptului internațional umanitar

Persoana care, în timp de război sau în timpul unui conflict internațional armat sau în condiții de ocupație sau anexare și încălcând normele dreptului internațional umanitar, provoacă vătămare corporală gravă sau boală sau tortură celor răniți, bolnavi, marinarilor unei nave de război care se scufundă, prizonierilor de război, civililor sau altor persoane protejate în temeiul dreptului internațional umanitar, efectuează un experiment biologic sau medical pe ele, le prelevă ilegal organele sau țesuturile în scopul transplantului, le prelevă ilegal sângele sau le supune altor tratamente inumane, le aplică sancțiuni penale fără o hotărâre judecătorească a unei instanțe independente și imparțiale sau fără garanții de apărare în instanță sau are un comportament indecent în raport cu rămășițele celor decedați este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la doisprezece ani.

Articolul 104. Încălcarea normelor dreptului internațional umanitar privind protecția civililor și a bunurilor lor în timp de război

Persoana care, în timp de război sau în timpul unui conflict internațional armat sau în condițiile ocupării sau anexării și în încălcarea normelor dreptului internațional umanitar, scoate populația civilă din locuințele proprii sau o strămută sau o obligă să-și schimbe religia, violează femeile, le implică în sclavie

sexuală sau le obligă să se angajeze în prostituție, forțează sterilizarea sau inseminarea acestora, utilizează mijloace de intimidare sau teroare, ia ostatici, aplică pedeapsa colectivă, internează populația în lagăre de concentrare, separă copiii de părinții sau de tutorii lor, amenință cu moartea prin înfometare, aplică sancțiuni penale fără o hotărâre a unei instanțe independente și imparțiale sau fără garanții de apărare în instanță, confiscă bunurile sau conduce la exproprierea în masă a acestora în alte scopuri decât necesitatea militară, aplică contribuții și rechiziții nejustificat de mari este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la cincisprezece ani.

Articolul 105. Folosirea forțată a civililor sau a prizonierilor de război în forțele armate ale inamicului

1. Persoana care, în timpul războiului, în timpul unui conflict internațional, al ocupației sau anexării armate și care, cu încălcarea legii umanitare internaționale, forțează civili sau prizonieri de război să servească în forțele armate ale inamicului, îi folosește ca scut uman într-o operațiune militară, recrutează sau mobilizează copiii sub vârsta de 18 ani în forțele armate sau îi folosește într-o operațiune militară este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la zece ani.

2. Persoana care recrutează sau mobilizează copii în vârstă de până la 18 ani în serviciul militar în grupurile militare care nu aparțin forțelor armate ale statului sau îi utilizează într-o operațiune militară este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la doisprezece ani.

Articolul 106. Distrugerea obiectelor protejate sau jefuirea bunurilor naționale valoroase

Persoana care emite ordine care nu sunt justificate de necesitatea militară în vederea distrugerii sau care distruge monumentele istorice, obiectele de cultură, artă, educație, creștere, știință sau religie protejate prin tratate sau acte juridice naționale, jefuiește bunurile naționale valoroase dintr-un teritoriu ocupat sau anexat și provoacă pagube importante este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la doisprezece ani.

Articolul 107. Întârzierea în repatrierea prizonierilor de război

Persoana care, după semnarea unui tratat de pace sau încetarea ostilităților, întârzie în mod nejustificat eliberarea sau repatrierea prizonierilor de război este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani sau cu amendă.

Articolul 108. Întârzierea în eliberarea civililor reținuți sau împiedicarea repatrierii altor civili

Persoana care, după încetarea ostilităților, întârzie în mod nejustificat eliberarea civililor reținuți sau nu permite altor civilii să se repatrieze de pe teritoriul unui conflict armat acolo unde doresc este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani sau cu amendă.

Articolul 109. Utilizarea ilegală a emblemei Crucii Roşii, a Semilunii Roşii, a Cristalului Roşu şi a Organizaţiei Naţiunilor Unite sau a unei alte embleme (semn) sau unei desemnări universal recunoscute

Persoana care foloseşte în mod ilegal emblema Crucii Roşii, a Semilunii Roşii, a Cristalului Roşu, a Organizaţiei Naţiunilor Unite sau o altă emblemă (semn) sau desemnare universal recunoscută în timpul unui conflict armat internaţional sau altfel decât internaţional este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani sau cu amendă.

Articolul 110. Agresiunea

Persoana care provoacă o agresiune împotriva unui alt stat sau o conduce este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la zece până la douăzeci de ani sau cu închisoare pe viaţă.

Articolul 111. Atacul militar interzis

1. Persoana care ordonă efectuarea sau efectuează un atac militar interzis în temeiul dreptului umanitar internaţional împotriva civililor, a personalului medical sau civil, a unui spital militar sau civil, a unui post de prim ajutor, a unui vehicul care transportă răniţi sau bolnavi, a personalului Comitetului Internaţional al Crucii Roşii sau al unei Societăţi Naţionale a Crucii Roşii sau al Semilunii Roşii, un atac militar împotriva unei aşezări neapărate sau a unei zone demilitarizate, un atac militar fără selectarea unei ţinte specifice şi cu conştientizarea faptului că ar putea duce la pierderi civile sau la distrugerea unui obiect civil sau un atac militar împotriva combatanţilor care s-au retras în mod clar de la luptă şi au renunţat la rezistenţă este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la cinci până la cincisprezece ani.

2. Persoana care ordonă efectuarea sau efectuează un atac militar care contravine dreptului umanitar internaţional împotriva unei ţinte care reprezintă un pericol considerabil pentru mediu şi oameni, cum ar fi o instalaţie nucleară, un baraj, o instalaţie pentru depozitarea substanţelor toxice sau un alt obiect, conştientă de faptul că ar putea provoca consecinţe grave sau un atac militar care utilizează arme de distrugere în masă este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la zece până la douăzeci de ani sau cu închisoare pe viaţă.

Articolul 112. Utilizarea mijloacelor de război interzise

Persoana care, cu încălcarea tratatelor la care Republica Lituania este parte sau a practicilor internaţionale acceptate în privinţa mijloacelor de război sau a metodelor de război, ordonă folosirea sau foloseşte în ostilităţi mijloace sau metode de război interzise este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la zece ani.

Articolul 113. Jaful

Persoana care ordonă jefuirea sau jefuieşte bunuri pe câmpul de luptă de la persoanele decedate sau rănite este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

CAPITOLUL XVI
Crime împotriva independenței, integrității teritoriale și ordinii constituționale a statului Lituania

Articolul 114. Lovitura de stat

1. Persoana care organizează sau participă la o conspirație pentru a realiza o lovitură de stat sau participă la o lovitură de stat este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la patru până la douăzeci de ani.

2. Persoana care, în cursul săvârșirii unei fapte prevăzute la alineatul (1) al prezentului articol, folosește forța armată sau în cazul în care fapta sa, prevăzută la alineatul 1, provoacă consecințe grave este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la zece până la douăzeci de ani sau cu închisoare pe viață.

3. Persoanei care participă la o lovitură de stat prevăzută la alineatele (1) și (2) i se înlătură răspunderea penală în cazul în care oferă voluntar unei instituții de stat informații importante cu privire la lovitura de stat pregătită.

Articolul 115. Tentativa împotriva vieții Președintelui Republicii Lituania

Persoana care săvârșește o tentativă împotriva vieții Președintelui Republicii Lituania este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la zece până la douăzeci de ani sau cu închisoare pe viață.

Articolul 116. Tentativa împotriva vieții unui reprezentant al unui alt stat sau al unei organizații publice internaționale

Persoana care săvârșește o tentativă împotriva vieții unui reprezentant al unui alt stat sau al unei organizații publice internaționale prezente în mod oficial în Republica Lituania este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la zece până la douăzeci de ani sau cu închisoare pe viață.

Articolul 117. Trădarea

Cetățeanul Republicii Lituania care, în timp de război sau după declararea stării de război, se aliază cu inamicul sau îl ajută pe inamic să desfășoare activități împotriva statului Lituaniei este pedepsit cu închisoare pe o perioadă de la trei până la cincisprezece ani.

Articolul 118. Ajutorul acordat unui alt stat în desfășurarea de activități instigatoare în Republica Lituania

Persoana care ajută un alt stat sau o organizație a acestuia în desfășurarea activităților ostile Republicii Lituania – ordinea sa constituțională, suveranitatea, integritatea teritorială, apărarea sau puterea economică este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la șapte ani.

Articolul 119. Spionajul

1. Persoana care, în scopul comunicării unui stat străin sau unei organizații străine, reține, achiziționează sau colectează în alt mod informații care constituie

un secret de stat al Republicii Lituania sau comunică aceste informații unui stat străin, unei organizații a unui stat străin sau unui reprezentant al acestora este pedepsită cu închisoare pe un termen de la doi până la zece ani.

2. Persoana care, în îndeplinirea unei misiuni a altui stat sau a unei organizații, reține, achiziționează sau colectează sau comunică în alt mod informațiile care constituie un secret de stat al Republicii Lituania sau o altă informație de interes pentru serviciile de informații ale unui stat străin este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la cincisprezece ani.

Articolul 120. Colaborarea

Cetățeanul Republicii Lituania care, în condițiile ocupării sau anexării, ajută organele guvernului ilegal să consolideze ocupația sau anexarea, să suprime rezistența populației lituaniene sau ajută în alt mod guvernul ilegal în desfășurarea activităților împotriva Republicii Lituania este pedepsit cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

Articolul 121. Crearea de grupuri sau organizații anticonstituționale și participarea la activitățile acestora

Persoana care a creat organizații sau grupuri armate cu scopul de a modifica în mod ilegal sistemul constituțional al statului Lituania, săvârșind o tentativă împotriva independenței sale, încălcând integritatea teritorială sau care a participat la activitățile unor astfel de organizații sau grupuri este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la zece ani.

Articolul 122. Incitarea publicului la încălcarea suveranității Republicii Lituania prin folosirea violenței

Persoana care incită public la încălcarea suveranității Republicii Lituania prin folosirea violenței – modificarea ordinii sale constituționale, răsturnarea guvernului legitim, atentat la independență sau încălcarea integrității teritoriale, formarea grupurilor armate în aceste scopuri sau săvârșirea altor infracțiuni prevăzute în prezentul capitol și având ca scop amenințarea statului Lituania este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

Articolul 123. Abuzul autorității

Persoana care, deși este autorizată să reprezinte Republica Lituania în relațiile cu un alt stat sau cu o organizație a altui stat sau cu o organizație publică internațională, săvârșește un abuz de putere sau nu își îndeplinește în mod deliberat obligațiile sau le execută în mod necorespunzător și săvârșește astfel o faptă care contravine intereselor Republicii Lituania, care produce sau ar fi putut provoca pagube majore este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la opt ani.

Articolul 123[1]. Încălcarea sancțiunilor internaționale

1. Persoana care încalcă sancțiunile internaționale aplicate în Republica Lituania și dăunează astfel intereselor importante ale Republicii Lituania este

pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcție sau de a se angaja într-un anumit tip de activități sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

2. Persoana juridică răspunde, de asemenea, pentru fapte prevăzute în prezentul articol.

Articolul 124. Deținerea ilegală a informațiilor care constituie secret de stat

Persoana care dobândește sau transmite în mod ilegal informațiile care constituie un secret de stat al Republicii Lituania sau deține în mod ilegal elemente materiale al căror conținut sau cu privire la care informațiile constituie un secret de stat al Republicii Lituania, în absența caracteristicilor de spionaj, este pedepsită cu amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

Articolul 125. Dezvăluirea unui secret de stat

1. Persoana care dezvăluie informații care constituie un secret de stat al Republicii Lituania, în cazul în care aceste informații i-au fost încredințate sau a obținut acces la acestea prin serviciul prestat, prin muncă sau în îndeplinirea funcțiilor publice, dar în absența caracteristicilor spionajului, este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcție sau de a se angaja într-un anumit tip de activități sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol constituie infracțiune și în cazul în care a fost săvârșită din neglijență.

Articolul 126. Pierderea unui secret de stat

1. Persoana care distruge, deteriorează sau pierde un document, un obiect sau un alt element material care i-a fost încredințat prin serviciul prestat, prin muncă sau în exercitarea funcțiilor publice, ale cărui conținut sau informații constituie un secret de stat al Republicii Lituania este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcție sau de a se angaja într-un anumit tip de activități sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol constituie o infracțiune și în cazul în care a fost săvârșită din neglijență.

Articolul 127. Profanarea simbolurilor de stat

Persoana care, în mod public, rupe, sfâșie, sparge, distruge, murdărește sau profanează într-un alt mod drapelul de stat sau emblema de stat a Republicii Lituania sau ridiculizează public imnul național al Lituaniei este pedepsită cu amendă sau cu măsuri de siguranță sau cu arest sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

Articolul 128. Profanarea simbolurilor unui stat străin, ale Uniunii Europene sau ale unei organizații publice internaționale

Persoana care rupe, zdrobește, sfâșie, sparge, distruge, murdărește sau profanează într-un alt mod emblema sau drapelul de stat afișat oficial al unui stat străin, drapelul Uniunii Europene sau al unei organizații publice internaționale este pedepsită cu amendă sau cu măsuri de siguranță sau cu arest sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

CAPITOLUL XVII
Infracțiuni împotriva vieții umane

Articolul 129. Omorul

1. Persoana care ucide o altă persoană este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la șapte până la cincisprezece ani.

2. Persoana care ucide:

1) un copil mic;
2) o persoană aflată într-o stare de neajutorare;
3) rudele sale apropiate sau membrii familiei;
4) o femeie gravidă;
5) două sau mai multe persoane;
6) prin tortură sau într-un alt mod deosebit de crud;
7) într-o manieră care pune în pericol viața altor persoane;
8) din cauza comportamentului turbulent;
9) din motive de mercenariat;
10) ca urmare a îndeplinirii sarcinilor oficiale sau civile ale victimei;
11) pentru a ascunde o altă infracțiune;
12) pentru a dobândi organele, țesuturile sau celulele victimei;
13) pentru a-și exprima ura față de un grup de persoane sau față de o persoană care aparține acestuia pe motive de vârstă, sex, orientare sexuală, handicap, rasă, naționalitate, limbă, descendență, statut social, religie, convingeri sau opinii,

este pedepsită cu închisoare de la opt până la douăzeci de ani sau cu închisoare pe viață.

Articolul 130. Omorul în condiții de dezechilibru emoțional

Persoana care ucide altă persoană într-o stare bruscă de dezechilibru emoțional, datorită comportamentului victimei, care este ilegal sau deosebit de ofensator pentru ea sau pentru o persoană apropiată de ea, se pedepsește cu închisoare pe o perioadă de până la șase ani.

Articolul 131. Pruncuciderea

Mama care ucide copilul nou-născut aflându-se într-o stare care a rezultat în urma nașterii copilului se pedepsește prin arest sau închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 132. Uciderea din culpă

1. Persoana care săvârşeşte un omor prin imprudenţă este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

2. Persoana care ucide două sau mai multe persoane prin imprudenţă este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la şase ani.

3. Persoana care săvârşeşte fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezentul articol, încălcând normele de securitate speciale cu privire la conduită, astfel cum sunt specificate în actele juridice este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la opt ani.

4. Persoana juridică răspunde, de asemenea, pentru o faptă prevăzută la alineatul (3) din prezentul articol.

Articolul 133. Instigarea la sinucidere sau provocarea unei sinucideri

Persoana care instigă o altă persoană la sinucidere sau provoacă sinuciderea persoanei printr-un comportament crud sau înşelător este pedepsită cu măsuri de siguranţă sau cu arest sau închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

Articolul 134. Asistarea la sinucidere

Persoana care, la cererea persoanei bolnave în stadiu terminal, o asistă pe aceasta la sinucidere este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi sau cu muncă în folosul comunităţii sau cu arest sau închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

CAPITOLUL XVIII
Infracţiuni împotriva sănătăţii umane

Articolul 135. Vătămarea gravă a sănătăţii

1. Persoana care provoacă o vătămare corporală sau o boală unei alte persoane, care are ca rezultat pierderea vederii, auzului, abilităţii de a vorbi, capacităţii de a se reproduce, sarcinii sau alte mutilări grave, contractarea unei boli terminale sau unei boli de lungă durată care reprezintă o ameninţare la adresa vieţii sale sau afectarea gravă a sănătăţii sale mintale sau pierderea unei părţi considerabile a capacităţii profesionale sau generale de muncă sau o desfigurare permanentă a victimei este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la zece ani.

2. Persoana care provoacă o vătămare sau o boală gravă:

1) unui copil mic;
2) unei persoane aflate într-o stare de neajutorare;
3) rudelor sale apropiate sau membrilor familiei;
4) unei femei gravide;
5) la două sau mai multe persoane;
6) prin tortură sau într-un alt mod deosebit de crud;

7) într-o manieră care pune în pericol viaţa altor persoane;
8) din cauza comportamentului turbulent;
9) din motive de mercenariat;
10) ca urmare a îndeplinirii sarcinilor oficiale sau civile ale victimei;
11) pentru a ascunde o altă infracţiune;
12) pentru a dobândi organele, ţesuturile sau celulele victimei;
13) pentru a-şi exprima ura faţă de un grup de persoane sau faţă de o persoană care aparţine acestuia pe motive de vârstă, sex, orientare sexuală, handicap, rasă, naţionalitate, limbă, descendenţă, statut social, religie, convingeri sau opinii,
este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la doi până la doisprezece ani.

Articolul 136. Prejudicierea gravă a sănătăţii altei persoane în condiţii de dezechilibru emoţional

Persoana care provoacă o vătămare corporală gravă altei persoane, aflându-se într-o stare bruscă de dezechilibru emoţional provocată de comportamentul victimei, care este ilegal sau deosebit de ofensator pentru ea sau o persoană apropiată de ea este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

Articolul 137. Prejudicierea gravă a sănătăţii provocată prin imprudenţă

1. Persoana care provoacă vătămări corporale sau o boală gravă altei persoane prin imprudenţă este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care cauzează vătămări corporale sau o boală gravă altor două sau mai multe persoane prin imprudenţă este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

3. Persoana care săvârşeşte fapta prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezentul articol, încălcând normele de securitate speciale cu privire la conduită, astfel cum sunt specificate în actele juridice este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la şapte ani.

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol.

Articolul 138. Prejudicierea sănătăţii

1. Persoana care provoacă o vătămare corporală sau o boală altei persoane, care are ca rezultat diminuarea minoră a capacităţii sale profesionale sau capacităţii generale de muncă a acesteia sau o boală de lungă durată, dar fără a dezvolta efectele secundare menţionate la alineatul (1) al articolului 135 al prezentului Cod este pedepsită cu măsuri de siguranţă sau cu arest sau închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care provoacă o vătămare corporală sau o boală care nu este gravă:

1) unui copil mic;
2) unei persoane aflate într-o stare de neajutorare;
3) rudelor sale apropiate sau membrilor familiei;
4) unei femei gravide;
5) la două sau mai multe persoane;
6) prin tortură sau într-un alt mod deosebit de crud;
7) într-o manieră care pune în pericol viaţa altor persoane;
8) din cauza comportamentului turbulent;
9) din motive de mercenariat;
10) ca urmare a îndeplinirii sarcinilor oficiale sau civile ale victimei;
11) pentru a ascunde o altă infracţiune;
12) pentru a dobândi organele, ţesuturile sau celulele victimei;
13) pentru a-şi exprima ura faţă de un grup de persoane sau faţă de o persoană care aparţine acestuia pe motive de vârstă, sex, orientare sexuală, handicap, rasă, naţionalitate, limbă, descendenţă, statut social, religie, convingeri sau opinii,

este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

Articolul 139. Prejudicierea sănătăţii prin imprudenţă

1. Persoana care provoacă o vătămare corporală sau o boală altei persoane prin imprudenţă, care duce la pierderea unei părţi din capacitatea profesională sau generală de muncă a acesteia sau la o boală de lungă durată a victimei, dar fără a dezvolta efectele secundare indicate în alineatul (1) din articolul 135 din prezentul Cod este pedepsită cu munca în folosul comunităţii sau amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe un termen de până la un an.

2. Persoana care provoacă o vătămare corporală sau o boală care nu este gravă altor două sau mai multe persoane prin imprudenţă este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la un an.

3. Persoana răspunde pentru fapta prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declaraţii a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

Articolul 140. Cauzarea de dureri fizice sau a unei deteriorări neglijabile a sănătăţii

1. Persoana care, prin bătăi sau alte acţiuni violente, cauzează altei persoane durere fizică sau o vătămare corporală neglijabilă sau o boală pe termen scurt este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe un termen de până la un an.

2. Persoana care săvârşeşte faptele menţionate la alineatul (1) din prezentul articol unui copil mic sau prin torturarea victimei este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

3. Persoana răspunde pentru fapta prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declaraţii a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

Articolul 141. Sensul termenilor

Caracteristicile cazurilor de afectare a sănătății prevăzute la articolele 135, 138 și 140 din prezentul capitol se definesc prin normele de stabilire a amplorii afectării sănătății aprobate de Guvernul Republicii Lituania sau de către o instituție autorizată de acesta.

CAPITOLUL XIX
Infracțiuni ce pun în pericol sănătatea umană și viața

Articolul 142. Avortul ilegal

1. Medicul care are dreptul de a efectua avorturi și efectuează un avort la cererea unei paciente, în prezența contraindicațiilor sau în cazul în care nu este efectuat într-o unitate medicală este pedepsit cu muncă în folosul comunității sau cu privarea de dreptul de a fi angajat într-o anumită funcție sau de a se angaja într-un anumit tip de activități sau cu măsuri de siguranță sau închisoare pe un termen de până la doi ani.

2. Specialistul în sănătate care nu are dreptul de a efectua avorturi și efectuează un avort la o unitate sanitară la cererea unei paciente este pedepsit cu muncă în folosul comunității sau cu privarea de dreptul de a fi angajat într-o anumită funcție sau de a se angaja într-un anumit tip de activitate sau cu măsuri de siguranță sau închisoare pe un termen de până la trei ani.

3. Persoana care nu are dreptul de a efectua avorturi și întrerupe sarcina la cererea unei femei gravide este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

Articolul 143. Constrângerea unei femei în scopul de a face un avort ilegal

Persoana care constrânge o femeie însărcinată să efectueze un avort ilegal prin exercitarea unei constrângeri mintale asupra victimei sau asupra persoanelor apropiate ei este pedepsită cu măsuri de siguranță sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

Articolul 144. Lăsarea fără asistență a persoanei aflate într-o situație care îi amenință viața

Persoana care, în urma unei amenințări sau în timp ce are datoria să se ocupe de victimă, nu-i oferă acesteia asistență într-o situație care amenință viața acestei persoane, deși este în măsură să-i ofere asistență, este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcție sau de a se angaja într-un anumit tip de activități sau cu măsuri de siguranță sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

Articolul 145. Amenințarea cu omorul sau cu vătămarea gravă a sănătății unei persoane sau terorizarea persoanei

1. Persoana care amenință o altă persoană cu omorul sau cu provocarea unei prejudicieri grave a sănătății, în cazul în care există o bază suficientă

pentru a crede că amenințarea poate fi îndeplinită, este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau închisoare pe un termen de până la doi ani.

2. Persoana care terorizează o altă persoană prin amenințări constând în aruncarea în aer, incendierea sau săvârșirea unei alte fapte ce reprezintă un pericol pentru viața, sănătatea sau proprietatea acesteia sau care intimidează sistematic persoana folosind coerciția psihică este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

3. Persoana răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declarații a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

CAPITOLUL XX
Infracțiuni împotriva libertății umane

Articolul 146. Privarea ilegală de libertate

1. Persoana care, în mod ilegal, privează de libertate o altă persoană, în absența caracteristicilor luării de ostatici, este pedepsită cu amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care săvârșește fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol prin violență sau care amenință viața sau sănătatea victimei sau deține victima în captivitate pentru o perioadă mai mare de 48 de ore este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

3. Persoana care, în mod ilegal, privează o altă persoană de libertate, prin internarea acesteia într-un spital psihiatric din alte motive decât o afecțiune, este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

Articolul 147. Traficul de ființe umane

1. Persoana care vinde, cumpără sau în alt mod transferă sau achiziționează o altă persoană sau recrutează, transportă sau deține în captivitate o persoană prin folosirea violenței fizice sau a amenințărilor sau o privează în alt mod de posibilitatea de rezistență sau care profită de dependența sau vulnerabilitatea acelei persoane sau care recurge la înșelăciune sau la plata sau acordarea unui alt beneficiu material unei persoane care are, de fapt, victima sub controlul său, în cazul în care făptuitorul cunoaște sau intenționează să implice victima în prostituție sau să profite de prostituarea acestei persoane sau să o folosească în pornografie sau în munca forțată este pedepsită cu închisoare de la doi până la zece ani.

2. Persoana care săvârșește fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol în cazul a două sau mai multe victime sau prin participarea la un grup organizat sau care intenționează să dobândească organele, țesuturile sau

celulele victimei este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la patru până la doisprezece ani.

3. Persoana juridică răspunde, de asemenea, pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 147(1). Supunerea la muncă forțată

1. Persoana care, prin folosirea violenței fizice sau a amenințărilor sau prin lipsirea în alt mod de posibilitatea de rezistență sau prin folosirea în mod ilegal a dependenței unei persoane, o obligă în mod ilegal să efectueze o anumită activitate este pedepsită cu amendă sau cu măsuri de siguranță sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care săvârșește fapta menționată la alineatul (1) al prezentului articol forțând o altă persoană să lucreze în condiții de sclavie sau în alte condiții inumane este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la opt ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 148. Restricționarea libertății acțiunilor unei persoane

1. Persoana care solicită ca o altă persoană să efectueze acțiuni ilegale sau să se abțină de la a întreprinde acțiuni legale sau să se comporte în alt mod conform instrucțiunilor făptuitorului, prin folosirea coerciției mintale în ceea ce privește victima sau persoanele apropiate, este pedepsită cu amendă sau cu măsuri de siguranță sau cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana răspunde penal pentru fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declarații a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

CAPITOLUL XXI
Infracțiuni și contravenții împotriva libertății sexuale, auto-determinării și inviolabilității persoanelor

Articolul 149. Violul

1. Persoana care are relații sexuale cu o altă persoană împotriva voinței acesteia, prin folosirea violenței fizice sau amenințarea cu utilizarea imediată a acesteia sau prin lipsirea în alt mod de posibilitatea de rezistență sau prin folosirea stării de neajutorare a victimei, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la șapte ani.

2. Persoana care violează o altă persoană împreună cu un grup de participanți este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la zece ani.

3. Persoana care violează un minor este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la zece ani.

4. Persoana care a violat un copil mic este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la cincisprezece ani.

5. Persoana răspunde penal pentru fapta prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declarații a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

6. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatele (3) și (4) din prezentul articol.

Articolul 150. Agresiunea sexuală

1. Persoana care, împotriva voinței altei persoane, își satisface dorințele sexuale prin act sexual anal, oral sau prin acțiuni sexuale fără penetrare, prin folosirea violenței fizice sau prin amenințarea cu utilizarea imediată a acesteia sau prin privarea victimei de posibilitatea de rezistență sau prin profitarea de starea de neajutorare a victimei, este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la șapte ani.

2. Persoana care efectuează acțiunile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol împreună cu un grup de participanți este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la opt ani.

3. Persoana care efectuează acțiunile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol asupra unui minor este pedepsită cu închisoare pe un termen de la doi până la zece ani.

4. Persoana care efectuează acțiunile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol asupra unui copil mic este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la treisprezece ani.

5. Persoana răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declarații a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

6. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatele (3) și (4) din prezentul articol.

Articolul 151. Abuzul sexual

1. Persoana care, amenințând să recurgă la violență, să folosească altă constrângere morală sau să profite de dependența unei alte persoane, obligă persoana respectivă să întrețină relații sexuale sau să satisfacă în alt mod dorințele sexuale ale făptuitorului sau ale unei persoane terțe este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care efectuează acțiunile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol asupra unui minor este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

3. Persoana răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declarații a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol.

Articolul 151[1]. Satisfacerea dorințelor sexuale prin încălcarea libertății, auto-determinării și inviolabilității sexuale a minorului

1. Persoana care a avut relații sexuale sau și-a satisfăcut în alt mod dorințele sexuale cu minorul prin oferirea, promisiunea să-i pună la dispoziție sau punându-i la dispoziție în schimb bani sau o altă formă de schimb, în absența caracteristicilor unui viol, ale unei agresiuni sexuale sau ale unui abuz sexual, este pedepsită cu muncă în folosul comunității, cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Tatăl, mama, tutorele, custodele sau un alt reprezentant legal al unui copil sau o altă persoană care deține drepturi statutare în ceea ce privește minorul, care are relații sexuale sau care își satisface în alt mod dorințele sexuale cu minorul în lipsa caracterului unui viol, ale unei agresiuni sexuale sau ale unui abuz sexual, este pedepsită cu amendă sau cu măsuri de siguranță sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 152. Hărțuirea sexuală

1. Persoana care, în căutarea unui contact sau a satisfacției sexuale, hărțuiește o persoană subordonată ei prin funcție sau se folosește de altfel de acțiuni vulgare sau similare sau de oferte sau sugestii se consideră că a săvârșit o contravenție și este pedepsită cu amendă sau cu măsuri de siguranță sau arest.

2. Persoana răspunde penal pentru fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declarații a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

Articolul 153. Molestarea sexuală a unui copil

Persoana care molestează un copil este pedepsită cu amendă sau cu măsuri de siguranță sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

CAPITOLUL XXII
Infracțiuni și contravenții împotriva demnității și onoarei persoanei

Articolul 154. Calomnia

1. Persoana care răspândește informații false despre o altă persoană care ar putea să trezească dispreț pentru această persoană sau să o umilească sau să submineze încrederea în aceasta este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau închisoare pe un termen de până la un an.

2. Persoana care calomniază o altă persoană, acuzând-o de săvârşirea infracţiunii grave sau foarte grave sau în mass-media sau într-o publicaţie este pedepsită cu amendă, arest sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

3. Persoana răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declaraţii a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

Articolul 155. Insulta

1. Persoana care umileşte public o altă persoană într-o manieră abuzivă printr-o acţiune, prin viu grai sau în scris este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe un termen de până la un an.

2. Se consideră că persoana care a insultat o altă persoană într-un alt mod decât în mod public a săvârşit o contravenţie şi este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau amendă sau arest.

3. Persoana răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declaraţii a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

CAPITOLUL XXIII
Infracţiuni şi contravenţii împotriva copilului şi familiei

Articolul 156. Răpirea unui copil sau schimbul de copii

1. Persoana care răpeşte copilul mic al unei alte persoane sau schimbă sugari este pedepsită cu arest sau închisoare pe o perioadă de până la opt ani.

2. Tatăl, mama sau ruda apropiată care îşi răpeşte propriul copil sau copilul rudelor acestuia dintr-o unitate de îngrijire a copiilor sau de la o persoană cu care copilul locuieşte în mod legal este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe un termen de până la doi ani.

Articolul 157. Cumpărarea sau vânzarea unui copil

1. Persoana care se oferă să cumpere sau să achiziţioneze în alt mod un copil sau care vinde, cumpără sau transferă sau dobândeşte în alt mod un copil sau care recrutează, transportă sau reţine un copil în captivitate, cunoscând sau căutând implicarea sa în prostituţie sau în câştigarea de profit din prostituţie sau folosirea copilului în scopuri pornografice sau în muncă forţată, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la doisprezece ani.

2. Persoana care săvârşeşte fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol în cazul a doi sau mai mulţi copii sau în cazul copiilor mici sau prin participarea la un grup organizat sau care intenţionează să achiziţioneze organele, ţesuturile sau celulele victimei este pedepsită cu închisoarea pentru un termen de cinci până la cincisprezece ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 158. Abandonarea minorului

Tatăl, mama, tutorele sau un alt reprezentant legal al unui minor care abandonează minorul care nu poate să se îngrijească el însuşi, lăsându-l astfel fără grija cuvenită, cu intenţia de a-l părăsi, este pedepsit cu muncă în folosul comunităţii sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

Articolul 159. Implicarea unui copil într-o faptă penală

Persoana care convinge, solicită, plăteşte, ameninţă, înşeală sau implică în alt mod un copil într-o faptă penală este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

Articolul 160. Implicarea unui copil în utilizarea medicamentelor sau a altor mijloace de intoxicare

Persoana care implică un copil în folosirea medicamentelor sau a altor mijloace de intoxicare non-narcotice pentru alte scopuri decât tratamentul medical este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

Articolul 161. Implicarea unui copil în abuzul de alcool

1. Persoana care implică un copil în abuzul de alcool este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau amendă sau măsuri de siguranţă sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Se consideră că persoana care a intoxicat un copil cu alcool a săvârşit o contravenţie şi este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau amendă sau măsuri de siguranţă sau arest.

Articolul 162. Utilizarea unui copil pentru pornografie

1. Persoana care implică un copil în evenimente pornografice sau care foloseşte un copil pentru producerea de materiale pornografice sau profită de astfel de activităţi ale copilului este pedepsită cu amendă sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 163. Abuzul de drepturile de părinte, tutore sau custode sau de drepturile ce revin altor reprezentanţi legali ai unui copil

Persoana care abuzează de drepturile de tată, mamă, tutore sau custode sau ale altui reprezentant legal al unui copil prin hărţuirea fizică sau psihică a copilului, lăsându-l pentru perioade lungi de timp fără îngrijire sau maltratându-l într-un mod asemănător este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

Articolul 164. Sustragerea de la obligaţia de întreţinere a copilului

Persoana care se sustrage de la obligaţia stabilită printr-o hotărâre a instanţei de a întreţine un copil, de a plăti pentru întreţinerea copilului sau de a furniza copilului alt sprijin necesar este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

CAPITOLUL XXIV
Infracţiuni împotriva inviolabilităţii vieţii private a persoanei

Articolul 165. Violarea de domiciliu

1. Persoana care, în mod ilegal, într-o manieră secretă sau deschisă, recurgând la înşelăciune sau la violenţă sau în alt mod, împotriva voinţei proprietarului sau a persoanelor autorizate de el, intră în locuinţa, apartamentul sau în alte incinte sau anexe rezidenţiale ale acestuia, inclusiv pe teritoriul păzit al locuinţei, este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe un termen de până la doi ani.

2. Persoana răspunde penal pentru o faptă prevăzută în prezentul articol numai sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declaraţii a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

Articolul 166. Încălcarea inviolabilităţii corespondenţei unei persoane

1. Persoana care interceptează, în mod ilegal, un element poştal sau un pachet trimis prin poştă sau prin intermediul unui furnizor de servicii de curierat sau care interceptează, înregistrează sau observă ilegal mesajele unei persoane transmise prin reţele electronice de comunicaţii sau înregistrează, interceptează sau observă ilegal convorbirile telefonice ale unei persoane transmise prin reţele electronice de comunicaţii sau încalcă într-un alt mod inviolabilitatea corespondenţei unei persoane este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe un termen de până la doi ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 167. Colectarea ilegală de informaţii privind viaţa privată a persoanei

1. Persoana care colectează ilegal informaţii despre viaţa privată a persoanei este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii, amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 168. Dezvăluirea neautorizată sau utilizarea informațiilor privind viața privată a persoanei

1. Persoana care, fără consimțământul altei persoane, face publice, utilizează pentru propriul său beneficiu sau în folosul altei persoane informații despre viața privată a acelei persoane, în cazul în care obține accesul la aceste informații prin serviciul sau profesia sa sau în îndeplinirea unei sarcini temporare sau colectează informațiile prin săvârșirea unei fapte prevăzute la articolele 165-167 din prezentul Cod, este pedepsită cu muncă în folosul comunității, amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

3. Persoana răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol numai sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declarații a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

CAPITOLUL XXV
Infracțiuni și contravenții împotriva drepturilor egale ale persoanelor și libertatea de conștiință

Articolul 169. Discriminarea pe motive de naționalitate, rasă, sex, descendență, religie sau apartenență la alte grupuri

Persoana care desfășoară acțiuni care vizează împiedicarea, pe motive de sex, orientare sexuală, rasă, naționalitate, limbă, descendență, statut social, religie, convingeri sau opinii, a unui grup de persoane sau a unei persoane care aparține acestuia să participe în mod egal cu alte persoane la activități politice, economice, sociale, culturale, de muncă sau de altă natură sau restrângerea drepturilor și libertăților unui astfel de grup de persoane sau ale persoanei care aparține acestuia este pedepsită cu muncă în folosul comunității, amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

Articolul 170. Instigarea împotriva oricărui grup de persoane național, rasial, etnic, religios sau de altă natură

1. Persoana care, în scopul distribuției, produce, achiziționează, trimite, transportă sau depozitează elemente care ridiculizează, exprimă dispreț, îndemnă la ură sau la instigarea la discriminare a unui grup sau al unui membru al grupului pe motive de sex, orientare sexuală, rasă, naționalitate, limbă, descendență, statut social, religie, convingeri sau opinii sau instigă la violență sau tratament fizic violent al unui astfel de grup sau al unui membru al grupului sau care diseminează astfel de elemente, este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau închisoare pe un termen de până la un an.

2. Persoana care ridiculizează public, exprimă dispreţ, îndeamnă la ură sau incită la discriminare împotriva unui grup de persoane sau a persoanei care aparţine acestuia pe motive de sex, orientare sexuală, rasă, naţionalitate, limbă, descendenţă, statut social, religie, convingeri sau opinii, este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

3. Persoana care incită public la violenţă sau la un tratament fizic violent al unui grup de persoane sau al unei persoane care aparţine acestuia pe motive de sex, orientare sexuală, rasă, naţionalitate, limbă, descendenţă, statut social, religie, convingeri sau opinii sau care finanţează sau susţine în alt mod astfel de activităţi este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

***Articolul 170[1]. Constituire şi activitatea grupurilor şi organizaţiilor care au ca scop discriminarea unui grup de persoane sau incitarea împotriva acestuia**

1. Persoana care constituie un grup de participanţi sau un grup organizat sau o organizaţie care urmăreşte discriminarea unui grup de persoane pe motive de sex, orientare sexuală, rasă, naţionalitate, limbă, descendenţă, statut social, religie, convingeri sau opinii sau instigarea împotriva acestuia sau care participă la activităţile unui astfel de grup sau ale unei astfel de organizaţii sau care finanţează sau sprijină în alt mod un astfel de grup sau o astfel de organizaţie este pedepsită cu amendă sau cu măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe un termen de până la un an.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 171. Perturbarea ceremoniilor sau a sărbătorilor religioase

Persoana care, prin folosirea cuvintelor injurioase, efectuând acţiuni sfidătoare, făcând ameninţări, acuzaţii sau alte acţiuni indecente, întrerupe serviciile sau alte ceremonii sau sărbători oficiate de către o comunitate religioasă sau de către o societate recunoscută de stat se consideră că a săvârşit o contravenţie şi este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau amendă sau măsuri de siguranţă sau prin arest.

CAPITOLUL XXVI
Infracţiunile împotriva dreptului de vot al persoanelor şi procedura de alegere a preşedintelui Republicii Lituania, alegerile pentru Parlament (Seimas), Parlamentul European şi consiliile municipale sau procedura de efectuare a referendumurilor

Articolul 172. Împiedicarea exercitării drepturilor electorale sau referitoare la referendumuri

Persoana care, prin folosirea constrângerii mintale sau prin mituire sau înşelăciune, împiedică altă persoană să-şi exercite dreptul de a alege, de a fi ales sau de a participa la un referendum este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii, amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

Articolul 173. Falsificarea unui document electoral sau referitor la un referendum sau utilizarea unui document electoral sau referitor la un referendum fals

1. Persoana care, în scopul influenţării rezultatelor alegerilor sau ale unui referendum, întocmeşte o listă a alegătorilor, o listă a cetăţenilor care au dreptul de a participa la referendum, o înregistrare a numărătorii voturilor, un buletin electoral sau pentru referendum, produce un număr mare de buletine electorale sau pentru referendumuri false sau foloseşte un document electoral sau pentru referendum falsificat sau fals este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau cu amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe un termen de până la doi ani.

2. Persoana care săvârşeşte fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol, în cazul în care are ca rezultat anularea alegerilor sau a referendumului sau influenţează în mod semnificativ rezultatele alegerilor sau ale referendumului este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

Articolul 174. Numărarea incorectă a voturilor electorale

1. Persoana care, în scopul influenţării rezultatelor alegerilor sau ale unui referendum, numără şi înregistrează în mod incorect voturile electorale sau voturile cetăţenilor care participă la referendum este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe un termen de până la doi ani.

2. Persoana care săvârşeşte fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol, în cazul în care are ca rezultat anularea alegerilor sau ale referendumului sau influenţează în mod semnificativ rezultatele alegerilor sau ale referendumului este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

Articolul 175. Distrugerea, prejudicierea, confiscarea sau ascunderea unui document electoral sau referitor la un referendum

Persoana care distruge, deteriorează, confiscă sau ascunde o listă a alegătorilor sau a cetățenilor care au dreptul de a participa la un referendum, un buletin electoral sau de participare la referendum sau o înregistrare a numărătorii voturilor, în cazul în care rezultă anularea alegerilor sau a referendumului sau influențează în mod semnificativ rezultatele alegerilor sau ale referendumului este pedepsită cu muncă în folosul comunității, amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

CAPITOLUL XXVII
Infracțiuni și contravenții împotriva drepturilor sociale ale persoanelor

Articolul 176. Încălcarea cerințelor privind siguranța și protecția sănătății la locul de muncă

1. Angajatul sau persoana autorizată de acesta care încalcă cerințele de siguranță sau protecție a sănătății la locul de muncă prevăzute în legislația privind securitatea la locul de muncă sau în alte acte juridice, în cazul în care se produce un accident care implică oameni, o defecțiune sau alte consecințe grave, este pedepsit cu amendă sau cu închisoare pe o perioadă de până la opt ani.

2. Angajatul sau persoana autorizată de acesta care săvârșește fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol, în cazul în care ar fi putut să provoace un accident care implică oameni, o defecțiune sau alte consecințe grave, se consideră a fi săvârșit o contravenție și este pedepsit cu privarea de dreptul de a fi angajat într-o anumită funcție sau de a se angaja într-un anumit tip de activități sau cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest.

3. Faptele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol sunt, de asemenea, penale, în cazul în care au fost săvârșite din neglijență.

Articolul 177. Împiedicarea activității sindicatelor

Persoana care împiedică activitățile legale ale unui sindicat sau ale unui membru al acestuia este considerată a fi săvârșit o contravenție și este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcție sau de a se angaja într-un anumit tip de activități sau cu amendă sau măsuri de siguranță.

CAPITOLUL XXVIII
Infracțiuni și contravenții împotriva bunurilor, drepturilor de proprietate și drepturilor imobiliare

Articolul 178. Furtul

1. Persoana care își însușește bunurile altei persoane este pedepsită cu muncă în folosul comunității, amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care își însușește în mod fățiș bunurile altei persoane sau își însușește bunurile altcuiva prin intrarea neautorizată în incintele, depozitele sau pe teritoriul păzit sau își însușește în mod public bunurile altei persoane luându-i hainele, geanta de mână sau alte obiecte transportate (furt din buzunare) sau un vehicul este pedepsită cu amendă sau arest sau măsuri de siguranță sau închisoare pe o perioadă de până la șase ani.

3. Persoana care își însușește bunuri de o valoare ridicată sau bunuri cu valoare științifică, istorică sau culturală de o semnificație considerabilă sau își însușește bunurile altei persoane prin participarea la un grup organizat este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la opt ani.

4. Se consideră că persoana care își însușește bunurile cu o valoare scăzută ale altei persoane a săvârșit o contravenție și este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau măsuri de siguranță sau arest.

5. Persoana răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatele (1) și (4) ale prezentului articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declarații a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

Articolul 179. Utilizarea ilegală a serviciilor de furnizare de energie și de comunicații

1. Persoana care utilizează energie termică, gaz, apă, telecomunicații sau alte elemente cu valoare economică prin conectarea ilegală la alimentarea cu energie electrică sau la o rețea de comunicații sau la un depozit, prin denaturarea înregistrărilor contorului sau prin alte mijloace ilegale și astfel produce daune altei persoane este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau măsuri de siguranță sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Persoana care săvârșește fapta menționată la alineatul (1) al prezentului articol și care, prin aceasta, produce daune materiale majore unei alte persoane este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la șase ani.

3. Se consideră că persoana care săvârșește fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol și care, prin aceasta, aduce daune materiale minore unei alte persoane a săvârșit o contravenție și este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau măsuri de siguranță sau arest.

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

5. Persoana răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatele (1) şi (3) ale prezentului articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declaraţii a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

Articolul 180. Tâlhăria

1. Persoana care, prin folosirea violenţei fizice sau prin ameninţarea cu folosirea imediată a acesteia sau prin lipsirea în alt mod de posibilitatea de rezistenţă sau prin folosirea stării de neajutorare a altei persoane, îşi însuşeşte bunurile acesteia este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la şase ani.

2. Persoana care săvârşeşte tâlhăria prin intrarea neautorizată în incinte sau prin folosirea unei alte arme decât o armă de foc, a unui cuţit sau a altui obiect special conceput pentru a răni o persoană este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la şapte ani.

3. Persoana care săvârşeşte tâlhăria prin folosirea unei arme de foc sau a unui exploziv sau care, săvârşind o tâlhărie, îşi însuşeşte bunuri de o valoare ridicată sau bunuri cu valoare ştiinţifică, istorică sau culturală de o semnificaţie considerabilă sau care săvârşeşte tâlhăria prin participarea la un grup organizat este pedepsită cu închisoare pe un termen de la doi până la zece ani.

Articolul 181. Şantajul

1. Persoana care, fără un motiv legal pentru aceasta, în mod deschis sau secret, pentru propriul beneficiu sau în folosul altor persoane, cere bunuri de la o altă persoană, solicită acordarea unui drept de proprietate sau înlăturarea unei obligaţii privind proprietatea sau a unei obligaţii de a efectua alte acţiuni referitoare la bunuri sau cere altei persoane să se abţină de la astfel de acţiuni prin ameninţarea cu folosirea violenţei fizice împotriva acesteia sau a altei persoane, cu deteriorarea sau distrugerea bunurilor acesteia, cu publicarea de informaţii compromiţătoare sau de alte informaţii a căror divulgare este nedorită sau prin utilizarea altor constrângeri mintale este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la şase ani.

2. Persoana care, utilizând şantajul, foloseşte violenţa fizică, priveză o persoană de libertate, îi distruge sau îi deteriorează bunurile sau produce daune materiale importante este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la opt ani.

3. Persoana care săvârşeşte şantajul în vederea obţinerii unor bunuri de mare valoare sau obiecte cu valoare ştiinţifică, istorică sau culturală de o importanţă considerabilă sau care şantajează prin participarea la un grup organizat este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la zece ani.

Articolul 182. Înşelăciunea

1. Persoana care, prin inducere în eroare, dobândeşte bunurile altei persoane în interes propriu sau în folosul altor persoane sau dobândeşte un drept de

proprietate, evită o obligație de proprietate sau o anulează este pedepsită cu muncă în folosul comunității, amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care, prin înșelăciune și în folosul propriu sau în beneficiul altor persoane, dobândește bunuri de mare valoare aparținând unei alte persoane sau un drept de proprietate asupra unor astfel de bunuri sau bunuri cu valoare științifică, istorică sau culturală de importanță considerabilă sau evită o obligație de proprietate cu o valoare ridicată sau o anulează sau înșeală prin participarea la un grup organizat este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la opt ani.

3. Persoana care, prin înșelăciune și în beneficiul propriu sau în beneficiul altor persoane, dobândește bunurile cu valoare scăzută aparținând unei alte persoane sau dobândește un drept de proprietate asupra unor astfel de bunuri, se sustrage de la executarea unei obligații, cu valoare redusă, privind proprietatea sau o anulează, se consideră că a săvârșit o contravenție și este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau măsuri de siguranță sau arest.

4. Persoana răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatele (1) și (3) ale prezentului articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declarații a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

5. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

Articolul 183. Însușirea bunurilor

1. Persoana care își însușește bunurile sau dreptul de proprietate care îi sunt încredințate sau puse la dispoziție este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care își însușește bunurile sau dreptul de proprietate al altei persoane de o valoare ridicată, care i-au fost încredințate sau puse la dispoziție sau obiectele cu valoare științifică, istorică sau culturală de o importanță considerabilă este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la zece ani.

3. Se consideră că a săvârșit o contravenție persoana care își însușește bunurile sau un drept de proprietate asupra unui bun cu o valoare scăzută, care i-au fost încredințate sau puse la dispoziție și este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau arest.

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

5. Persoana răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatele (1) și (3) ale prezentului articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declarații a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

Articolul 184. Risipirea proprietății

1. Persoana care pricinuiește pagube bunurilor sau dreptului de proprietate al altei persoane, care i-au fost încredințate sau puse la dispoziție este pedepsită

cu muncă în folosul comunității sau amendă sau măsuri de siguranță sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Persoana care pricinuiește pagube bunurilor sau dreptului de proprietate al altei persoane de o valoare ridicată, încredințate sau puse la dispoziție sau obiectele de valoare științifică, istorică sau culturală de o importanță considerabilă este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la șapte ani.

3. Se consideră că persoana care pricinuiește pagube bunurilor sau dreptului de proprietate al altei persoane de o valoare scăzută, încredințate sau puse la dispoziție a săvârșit o contravenție și este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau arest.

4. Faptele prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol sunt de natură penală și în cazul în care au fost săvârșite din neglijență.

5. Persoana răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatele (1) și (3) ale prezentului articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declarații a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

6. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

Articolul 185. Însușirea bunului găsit

Persoana care își însușește o comoară găsită, obiecte de o valoare științifică, istorică sau culturală considerabilă, un alt obiect găsit cu valoare ridicată sau bunurile altei persoane de o valoare ridicată, care intră în posesia sa din întâmplare este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau arest sau închisoare pe un termen de până la doi ani.

Articolul 186. Producerea de daune materiale prin inducerea în eroare

1. Persoana care, prin inducerea în eroare, evită achitarea pentru lucrările recepționate, bunurile livrate, serviciile prestate sau plățile obligatorii și, prin urmare, produce daune materiale majore altei persoane este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau măsuri de siguranță sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Persoana care, prin inducerea în eroare, produce daune materiale minore unei alte persoane, se consideră că a săvârșit o contravenție și este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau măsuri de siguranță sau arest.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.

4. Persoana răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declarații a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

Articolul 187. Distrugerea sau deteriorarea bunurilor

1. Persoana care distruge sau deteriorează bunurile altei persoane este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau măsuri de siguranță sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Persoana care distruge sau deteriorează bunurile altei persoane într-o manieră, în general, periculoasă sau prin distrugerea sau deteriorarea unei instalații sau a unor elemente asamblate, în cazul în care acest lucru ar fi putut dăuna oamenilor sau ar putea distruge sau ar putea deteriora bunurile cu valoare ridicată ale altei persoane sau bunurile cu valoare științifică, istorică sau culturală cu semnificație considerabilă este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

3. Se consideră că persoana care distruge sau deteriorează bunurile cu valoare scăzută ale altei persoane a săvârșit o contravenție și este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau măsuri de siguranță sau arest.

4. Persoana răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatele (1) și (3) ale prezentului articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declarații a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

Articolul 188. Distrugerea sau deteriorarea proprietății din neglijență

1. Persoana care distruge sau deteriorează din neglijență bunurile altei persoane și produce daune materiale importante victimei sau distruge sau deteriorează obiecte de valoare științifică, istorică sau culturală cu semnificație considerabilă este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau măsuri de siguranță sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Persoana care săvârșește fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol, încălcând normele de securitate speciale de conduită, astfel cum sunt specificate în actele juridice este pedepsită cu amendă sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

3. Persoana răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declarații a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol.

Articolul 189. Achiziționarea sau comercializarea bunurilor obținute prin mijloace infracționale

1. Persoana care dobândește, utilizează sau comercializează bunuri cunoscând că aceste bunuri au fost obținute prin mijloace infracționale este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Persoana care dobândește, utilizează sau comercializează bunuri cu valoare înaltă sau cu valoare științifică, istorică sau culturală de o importanță considerabilă, fiind conștientă de faptul că aceste bunuri au fost obținute prin mijloace infracționale este pedepsită cu amendă, arest sau închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

3. Persoana care dobândește, utilizează sau comercializează bunuri cu valoare scăzută, conștientă că aceste bunuri au fost obținute prin mijloace

infracţionale, se consideră a fi săvârşit o contravenţie şi este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau cu amendă sau arest.

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatele (1) şi (2) din prezentul articol.

Articolul 190. Interpretarea valorii unui bun

Bunurile prevăzute în acest capitol sunt considerate a avea o valoare considerabilă în cazul în care valoarea acestora depăşeşte suma de 250 SMV şi a avea o valoare scăzută în cazul în care valoarea acestora depăşeşte suma de 1 SMV, dar nu depăşeşte suma de 3 SMV.

CAPITOLUL XXIX
Infracţiunile împotriva proprietăţii intelectuale şi industriale

Articolul 191. Însuşirea drepturilor de autor

1. Persoana care publică sau anunţă în mod public o lucrare literară, ştiinţifică sau artistică (inclusiv software de calculator şi baze de date) sau o parte a acesteia creată de către o altă persoană este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe un termen de până la doi ani.

2. Persoana care, profitând de poziţia sa oficială sau prin recurgerea la constrângere morală, obligă autorul unei opere literare, ştiinţifice sau artistice (inclusiv software de calculator şi baze de date) sau al unei părţi a acesteia să recunoască o altă persoană ca fiind co-autor sau succesor al drepturilor de autor sau să renunţe la dreptul de autor este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 192. Reproducerea ilegală a operei literare, ştiinţifice sau artistice sau a unui element al drepturilor conexe, distribuirea, transportul sau stocarea copiilor ilegale ale acestora

1. Persoana care reproduce ilegal o lucrare literară, ştiinţifică sau artistică (inclusiv software de calculator şi baze de date) sau un element al drepturilor conexe sau o parte a acestora în scopuri comerciale sau care distribuie, transportă sau depozitează în scopuri comerciale copii ilegale ale acestora, în situaţia în care valoarea copiilor depăşeşte, în funcţie de preţul copiilor legale sau, în absenţa acestuia, în funcţie de preţul original al operelor reproduse, suma de 100 SMV, este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe un termen de până la doi ani.

2. *Persoana care săvârşeşte fapta menţionată la alineatul 1 al prezentului articol, în cazul în care valoarea totală a copiilor ilegale depăşeşte, în funcţie

de prețurile copiilor legale sau, în lipsa acestora, în funcție de prețul operelor originale reproduse, suma de 250 SMV, este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

* **Notă:** După alineatul (1), articolul a fost completat cu alineatul (2), iar alineatul (2) este renumerotat ca alineatul (3).

Articolul 193. Distrugerea sau modificarea informațiilor privind gestionarea drepturilor de autor sau a drepturilor conexe

1. Persoana care, fără autorizarea entității deținătoare a drepturilor de autor sau a drepturilor conexe și în scopuri comerciale, distruge sau modifică informații privind gestionarea drepturilor de autor sau a drepturilor conexe, în cazul în care aceste informații ajută la identificarea unei opere, a autorului lucrării, a unei alte entități deținătoare a drepturilor autorului sau a interpretului sau privind executarea operei, o fonogramă, producătorul fonogramei, o altă entitate deținătoare de drepturi conexe sau informații despre termenii și condițiile și modul de utilizare a operei, despre executarea acesteia sau fonogramă, inclusiv toate cifrele sau codurile care comunică informațiile indicate în copiile lucrării, în înregistrările de interpretare sau în fonogramă sau prezentate în momentul publicării lor este pedepsită cu amendă sau arest sau cu închisoare pe un termen de până la un an.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 194. Înlăturarea ilegală a mijloacelor de protecție tehnică a drepturilor de autor sau a drepturilor conexe

1. Persoana care elimină ilegal orice mijloace de protecție tehnică folosite de entități care dețin drepturi de autor sau drepturi conexe pentru exercitarea sau protecția drepturilor lor sau care produce, importă, exportă, depozitează, transportă sau distribuie în scopuri comerciale dispozitivele care oferă posibilitatea de a înlătura mijloacele de protecție tehnică (decodoare, cartele de decodare sau alte dispozitive) sau un software, parole, coduri sau alte date similare este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 195. Încălcarea drepturilor de proprietate industrială

1. Persoana care încalcă drepturile exclusive ale unui titular de brevet sau ale unui proprietar de proiect sau dreptul unei persoane juridice la numele persoanei juridice este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

CAPITOLUL XXX
Infracțiunile împotriva securității datelor electronice și a sistemelor de informații

Articolul 196. Intervenția ilicită asupra datelor electronice

1. Persoana care distruge, deteriorează, elimină sau modifică în mod ilegal date electronice sau un echipament tehnic, software sau care restricționează altfel utilizarea acestor date, provocând astfel daune majore, este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

2. Persoana care săvârșește fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol în ceea ce privește datele electronice ale unui sistem de informații de importanță strategică pentru securitatea națională sau de o importanță majoră pentru guvernul de stat, economia sau sistemul financiar este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la șase ani.

3. Persoana care săvârșește fapta prevăzută în prezentul articol și produce un prejudiciu minor se consideră că a săvârșit o contravenție și este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau măsuri de siguranță sau arest.

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 197. Intervenția ilicită asupra unui sistem informatic

1. Persoana care perturbă sau întrerupe în mod ilegal funcționarea unui sistem informatic și, prin aceasta, provoacă daune majore este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

2. Persoana care săvârșește fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol cu privire la un sistem de informații de importanță strategică pentru securitatea națională sau de o importanță majoră pentru guvernul de stat, economia sau sistemul financiar este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la șase ani.

3. Persoana care săvârșește fapta prevăzută în prezentul articol și produce un prejudiciu minor se consideră că a săvârșit o contravenție și este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau măsuri de siguranță sau arest.

Articolul 198. Interceptarea și utilizarea ilicită a datelor electronice

1. Persoana care observă, înregistrează, interceptează, achiziționează, stochează, prelucrează, distribuie sau utilizează în alt mod ilicit datele electronice care nu pot fi făcute publice este pedepsită cu amendă sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

2. Persoana care observă, înregistrează, interceptează, achiziționează, stochează, prelucrează, distribuie sau utilizează în alt mod ilicit datele electronice care nu pot fi făcute publice și care au o importanță strategică pentru securitatea națională sau care au o importanță majoră pentru guvernul de stat,

economia sau sistemul financiar este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la şase ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 198(1). Conectarea ilicită la un sistem informatic

1. Persoana care se conectează ilegal la un sistem informatic prin prejudicierea mijloacelor de protecţie ale sistemului informatic este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau amendă sau arest sau cu închisoare pe un termen de până la un an.

2. Persoana care se conectează ilegal la un sistem de informaţii de importanţă strategică pentru securitatea naţională sau de o importanţă majoră pentru guvernul de stat, economia sau sistemul financiar este pedepsită cu amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 198(2). Înlăturarea ilicită a instalaţiilor, a software-ului, a parolelor, a codurilor de conectare şi a altor date

1. Persoana care produce, transportă, vinde sau distribuie în alt mod ilicit instalaţiile sau software-ul, parole, coduri de conectare sau alte date similare destinate săvârşirii infracţiunilor sau le achiziţionează sau le depozitează în acelaşi scop este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

CAPITOLUL XXXI
Infracţiuni şi contravenţii împotriva ordinii economice şi de afaceri

Articolul 199. Contrabanda

1. Persoana care transportă peste frontiera de stat a Republicii Lituania articole care trebuie declarate la vamă şi a căror valoare depăşeşte 250 SMV şi nu trece prin controlul vamal sau evită în alt mod acest control sau transportă peste frontiera de stat a Republicii Lituania, fără autorizaţie, bunuri culturale mobile sau antichităţi este pedepsită cu amendă sau cu închisoare pe o perioadă de până la opt ani.

2. Persoana care nu trece prin controlul vamal sau evită în alt mod acest control sau transportă fără autorizaţie peste frontiera de stat a Republicii Lituania arme de foc, muniţie, explozibili, materiale explozibile, materiale radioactive sau alte bunuri strategice, toxice, foarte active, substanţe narcotice

LT

sau psihotrope sau precursori ai substanţelor narcotice sau psihotrope este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la zece ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 199(1). Inducerea în eroare a autorităţilor vamale

1. Persoana care aduce în Republica Lituania dintr-un stat membru al Uniunii Europene elemente care trebuie declarate la vamă şi a căror valoare depăşeşte suma de 250 SMV şi nu trece prin controlul vamal al Republicii Lituania sau al altui stat membru al Uniunii Europene sau evită în alt mod acest control este pedepsită cu amendă sau cu închisoare pe o perioadă de până la opt ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 199(2). Deţinerea ilegală a bunurilor supuse accizelor

1. Persoana care, prin încălcarea procedurii stabilite, dobândeşte, depozitează, transportă, transmite, utilizează sau comercializează bunurile supuse accizelor a căror valoare depăşeşte suma de 250 SMV este pedepsită cu amendă sau cu închisoare pe o perioadă de până la şapte ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 200. Neîndeplinirea ilegală a transportului bunurilor sau produselor în afara Republicii Lituania

1. Persoana care, în mod ilegal, nu reuşeşte să transporte dincolo graniţa de stat a Republicii Lituania bunurile sau produsele a căror valoare depăşeşte 250 SMV şi care ar fi trebuit să fie duse în afara Republicii Lituania, conform documentelor de tranzit sau de export, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la şapte ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 201. Producţia, depozitarea, transportul sau comercializarea ilegală a băuturilor alcoolice tari artizanale, a alcoolului etilic nedenaturat, denaturat sau tehnic, a diluţiilor (amestecurilor) acestora şi a echipamentelor pentru producerea acestora

1. Persoana care, în scopul comercializării, fabrică, depozitează, transportă ilicit băuturi alcoolice tari artizanale, alcool etilic nedenaturat, denaturat sau tehnic, diluţii (amestecuri) ale acestora sau le comercializează sau produce, depozitează, transportă sau comercializează echipamente pentru producerea de băuturi alcoolice tari artizanale este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau cu închisoare pe un termen de până la doi ani.

2. Persoana care, în scopul comercializării, fabrică, depozitează, transportă ilicit cincizeci sau mai mulţi litri de băuturi alcoolice tari artizanale, alcool etilic nedenaturat, denaturat sau tehnic, diluţii (amestecuri) ale acestora sau le comercializează este pedepsită cu amendă sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

3. Persoana care, în alte scopuri decât comercializarea, fabrică, depozitează, transportă ilegal zece sau mai mulţi litri de băuturi alcoolice tari artizanale sau alcool etilic nedenaturat, denaturat sau tehnic sau diluţii (amestecuri) ale acestora, se consideră că a săvârşit o contravenţie şi este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau amendă sau măsuri de siguranţă.

Articolul 202. Angajarea neautorizată în activităţi economice, comerciale, financiare sau profesionale

1. Persoana care desfăşoară activităţi economice, comerciale, financiare sau profesionale sub formă de activitate comercială sau pe scară largă, fără a deţine o licenţă (autorizaţie) pentru a desfăşura activităţile pentru care o astfel de licenţă este solicitată sau prin alte mijloace ilegale, este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau amendă sau măsuri de siguranţă sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

2. Persoana care desfăşoară activităţi economice, comerciale, financiare sau profesionale interzise este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 203. Activităţi ilicite ale unei persoane juridice

1. Persoana care, ca practică generală, desfăşoară activităţi care nu sunt prevăzute în documentele constitutive ale unei persoane juridice publice este pedepsită cu amendă sau arest sau cu închisoare pe un termen de până la un an.

2. Persoana care înfiinţează sau este responsabilă de o persoană juridică folosită ca acoperire pentru activităţi ilegale este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 204. Utilizarea mărcii comerciale sau a mărcii de servicii a altei persoane

1. Persoana care, fără a deţine o autorizaţie, identifică o cantitate mare de mărfuri cu marca comercială a altei persoane sau le prezintă pentru comercializare sau utilizează marca de servicii a altei persoane şi, prin urmare, produce daune importante este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Persoana care, fără a deține o autorizație, identifică o cantitate mică de mărfuri cu marca comercială a altei persoane sau le prezintă pentru comercializare sau utilizează marca de servicii a altei persoane și care, prin aceasta, provoacă daune, se consideră a fi săvârșit o contravenție și este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcție sau de a se angaja într-un anumit tip de activități sau cu muncă în folosul comunității sau amendă sau măsuri de siguranță.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 205. Declarația înșelătoare privind activitățile unei entități juridice

1. Persoana care, în numele unei entități juridice, prezintă într-un raport oficial sau într-o solicitare date înșelătoare privind activitățile sau activele persoanei juridice și, în consecință, induce în eroare instituția guvernamentală, organizația publică internațională, creditorul, membrul persoanei juridice sau o altă persoană, care suferă daune materiale majore ca rezultat, este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcție sau de a se angaja într-un anumit tip de activități sau cu măsuri de siguranță sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 206. Utilizarea unui credit, a unui împrumut sau a unui sprijin specific într-un mod neconform scopului sau procedurii stabilite

1. Persoana care, la obținerea unui credit, a unui împrumut sau a unui sprijin specific în valoare de 150 SMV sau mai mult, nu le folosește în conformitate cu scopul sau cu procedura stabilită este pedepsită cu amendă sau cu măsuri de siguranță sau arest sau cu închisoare pe un termen de până la un an.

2. Persoana care, în urma obținerii unui credit sau a unui împrumut, nu le utilizează în conformitate cu scopul sau cu procedura stabilită și nu le rambursează în termenul stabilit, provocând astfel daune materiale majore creditorului, garantului sau altei persoane este pedepsită cu amendă sau cu măsuri de siguranță sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 207. Fraudarea creditelor

1. Persoana care, prin inducerea în eroare, obține un credit, un împrumut, o subvenție, o garanție sau o garanție bancară sau o altă obligație de creditare este pedepsită cu amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 208. Lipsa de onestitate a debitorului

1. Persoana care, din cauza unei situaţii economice dificile sau a unei insolvabilităţi, atunci când se confruntă cu un faliment evident, nu poate să compenseze toate creanţele creditorilor şi compensează creanţele unuia sau mai multora dintre aceştia sau garantează creanţele unuia sau mai multor creditori şi, prin urmare, produce un prejudiciu pentru creditorii rămaşi este pedepsită cu amendă sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Persoana care, din cauza unei situaţii economice dificile sau a unei insolvabilităţi, atunci când se confruntă cu faliment evident, ascunde, risipeşte, transmite, transferă în străinătate sau îşi vinde bunurile la un preţ nejustificat de scăzut, în timp ce ar fi putut fi utilizat pentru rambursarea datoriilor şi provoacă daune materiale creditorilor este pedepsită cu amendă sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 209. Bancruta frauduloasă

Persoana care aduce o întreprindere la faliment prin gestionarea incorectă deliberată şi, prin urmare, provoacă prejudicii materiale importante creditorilor este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

Articolul 210. Spionajul comercial

Persoana care dobândeşte în mod ilegal informaţiile considerate secret comercial sau comunică aceste informaţii unei alte persoane este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi sau cu măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

Articolul 211. Divulgarea unui secret comercial

Persoana care dezvăluie informaţii considerate secret comercial care i-au fost încredinţate sau pe care le-a accesat prin intermediul serviciilor prestate sau al muncii sale, în cazul în care această faptă aduce daune materiale importante victimei, este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi sau cu amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

Articolul 212. Sensul termenilor

1. În acest Capitol, daunele materiale majore reprezintă un prejudiciu care depăşeşte suma de 150 SMV.

2. Valoarea articolelor (mărfurilor) indicate la articolele 199, 199[1], 199[2] şi 200 din prezentul capitol se calculează în funcţie de valoarea lor în vamă, inclusiv de taxele care trebuie plătite.

3. Băuturile alcoolice tari artizanale indicate la articolul 201 din prezentul capitol sunt băuturile alcoolice a căror concentrație de alcool etilic în volum depășește 18%.

4. Persoanele juridice indicate în acest capitol sunt orice persoane juridice, cu excepția statului, municipalității, instituțiilor și agențiilor de stat și municipale, precum și a organizațiilor publice internaționale.

CAPITOLUL XXXII
Infracțiuni și contravenții împotriva sistemului financiar

Articolul 213. Producerea, depozitarea sau comercializarea valutei sau a valorilor mobiliare falsificate

1. Persoana care produce sau falsifică monedă sau valori mobiliare autentice ale Lituaniei sau ale altui stat, care sunt în circulație sau care au fost aprobate oficial, dar care nu au fost încă puse în circulație sau care achiziționează, depozitează sau comercializează falsuri sau falsifică monedă sau valori mobiliare autentice ale Lituaniei sau ale altui stat care sunt în circulație sau care au fost aprobate oficial, dar care nu au fost încă puse în circulație sau care produce, achiziționează, depozitează sau comercializează echipamentele, software-ul sau materialele speciale pentru producerea de monedă sau de valori mobiliare contrafăcute sau pentru falsificarea valutei sau a valorilor mobiliare este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

2. Persoana care produce, falsifică, achiziționează, depozitează sau comercializează într-o cantitate mare sau cu valoare mare valută sau valori mobiliare contrafăcute sau falsificate care sunt în circulație în Lituania sau în alt stat sau care au fost aprobate oficial, dar care nu au fost încă puse în circulație este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la zece ani.

3. Persoana care, după obținerea cu titlu de autenticitate, comercializează o cantitate mică de monedă sau valori mobiliare contrafăcute sau falsificate, despre care se știe că sunt contrafăcute sau falsificate și care sunt în circulație în Lituania sau într-un alt stat, este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

4. Persoana care, deși este autorizată să producă monedă autentică și produce moneda care este în circulație în Lituania sau într-un alt stat sau care a fost aprobată oficial, dar nu a fost emisă încă în circulație, încalcă procedura stabilită sau condițiile de producere a monedei, de asemenea, o persoană care stochează, achiziționează sau comercializează o astfel de monedă, având cunoștință de faptul că a fost produsă cu încălcarea procedurii sau a condițiilor de producere a monedei, este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcție sau de a se angaja într-un anumit tip de activități sau cu amendă, arest sau închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

5. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 214. Producerea unui mijloc electronic de plată fals, falsificarea unui mijloc electronic de plată autentic sau deținerea ilegală a unui mijloc electronic de plată sau a datelor aferente

1. Persoana care produce unul sau mai multe mijloace electronice de plată false sau părți ale acestora sau care falsifică unul sau mai multe mijloace electronice de plată autentice sau cumpără, depozitează, transferă sau comercializează în mod ilegal unul sau mai multe mijloace electronice de plată sau achiziționează, stochează, transferă sau comercializează în mod ilegal date ale unuia sau mai multor mijloace electronice de plată sau date ale mijloacelor de identificare ale utilizatorului suficiente pentru inițierea unei operațiuni financiare sau care produce, achiziționează, stochează, transferă sau comercializează echipamentul, software-ul sau alte mijloace destinate direct sau adaptate pentru producerea de mijloace electronice de plată false sau de părți ale acestora sau pentru falsificarea unor mijloace electronice de plată autentice este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la șase ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 215. Utilizarea ilegală a mijloacelor electronice de plată sau a datelor acestora

1. Persoana care inițiază sau efectuează ilegal una sau mai multe operațiuni financiare cu ajutorul mijloacelor electronice de plată falsificate sau ale altei persoane sau prin utilizarea ilegală a mijloacelor electronice de plată ale uneia sau mai multor persoane sau a datelor privind mijloacele de identificare a utilizatorului sau prin folosirea datelor uneia sau mai multor mijloace de identificare, despre care se știe că sunt falsificate sau recunoaște drept legală folosirea ilegală a unuia sau mai multor mijloace electronice de plată contrafăcute sau falsificate ale unei alte persoane, despre care se știe că sunt ilegale este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la șase ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 216. Spălarea banilor sau tăinuirea bunurilor

1. Persoana care, încercând să ascundă sau să legitimeze sursa banilor sau a bunurilor proprii sau ale unei alte persoane, deși are cunoștință de faptul că au fost obținute prin mijloace infracționale, efectuează operațiuni financiare cu aceste bunuri sau cu banii sau cu o parte a acestora, utilizează bunurile în activități economice, comerciale sau face o declarație falsă că au fost obținute în mod legal este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la șapte ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 217. Comerțul cu valori mobiliare prin utilizarea informațiilor non-publice

1. Persoana care, având acces la o informație care nu este publică cu privire la evenimente esențiale pentru emitent sau alte informații non-publice referitoare la emitent sau la valorile mobiliare ale acestuia, efectuează o tranzacție cu titlurile acestui emitent, direct sau prin intermediarii tranzacționării publice cu valori mobiliare sau comunică aceste informații unor terțe părți sau recomandă sau oferă terților să achiziționeze sau să transmită valorile mobiliare ale emitentului, de care sunt legate informațiile non-publice, în cazul în care acestea produc daune materiale majore, este pedepsită cu măsuri de siguranță sau cu amendă sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 218. Manipularea prețurilor valorilor mobiliare

1. Persoana care, în încercarea de a crește sau a reduce în mod arbitrar prețul de piață al valorilor mobiliare, pune în circulație o informație falsă sau incompletă cu privire la emitentul sau valorile mobiliare ale acestuia și, prin urmare, produce daune materiale majore, este pedepsită cu măsuri de siguranță sau cu amendă sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 219. Neplata impozitelor

1. Persoana care, la depunerea unei declarații fiscale sau la depunerea unui raport aprobat în conformitate cu procedura stabilită sau cu un alt document, nu plătește în timp util impozitele calculate în baza acesteia, după ce i se reamintește, de către o instituție autorizată de stat, de obligația de a plăti acele impozite, este pedepsită cu amendă sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

2. Persoana care, după ce a săvârșit fapta prevăzută la alin. (1) din prezentul articol, nu plătește impozite în valoare de peste 500 SMV este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la doi până la șase ani.

3. Persoana care, după ce a săvârșit fapta prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol, nu plătește impozite în valoare de maximum 10 SMV se consideră că a săvârșit o contravenție și este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau cu amendă sau măsuri de siguranță.

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 220. Furnizarea de date inexacte privind veniturile, profiturile sau activele

1. Persoana care, încercând să evite plata impozitelor, furnizează date despre venitul, profitul, activele sau utilizarea acestora despre care ştie că sunt inexacte într-o declaraţie fiscală sau într-un raport aprobat în conformitate cu procedura aprobată sau cu un alt document şi transmite aceste informaţii unei instituţii autorizate de stat este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care săvârşeşte fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol, având drept scop evitarea plăţii impozitelor în valoare de maximum 10 SMV se consideră că a săvârşit o contravenţie şi este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau cu amendă sau măsuri de siguranţă.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 221. Nedepunerea unei declaraţii fiscale sau a unui raport sau a unui alt document

1. Persoana care nu reuşeşte, în conformitate cu procedura stabilită prin acte juridice, să depună în timp util la o instituţie autorizată de stat o declaraţie fiscală sau să prezinte un raport aprobat în conformitate cu procedura stabilită sau cu un alt document privind venitul, profitul sau bunurile persoanei, după ce această instituţie de stat îi reaminteşte în scris că este obligată să le prezinte, este considerată a fi săvârşit o contravenţie şi este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau cu amendă sau arest.

2. Persoana care săvârşeşte fapta menţionată la alineatul (1) al prezentului articol, care urmăreşte evitarea plăţii impozitelor sau a altor plăţi într-o sumă ce depăşeşte 500 SMV este pedepsită cu amendă sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 222. Gestionarea frauduloasă a conturilor

1. Persoana care administrează în mod fraudulos conturile impuse de acte juridice sau ascunde, distruge sau deteriorează documentele contabile, în cazul în care acest lucru împiedică total sau parţial determinarea activităţilor persoanei, a valorii sau a structurii activelor, a capitalurilor proprii sau a pasivelor acesteia, este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 223. Gestionarea neglijentă a conturilor

1. Persoana care este obligată, dar nu reuşeşte să administreze conturile impuse de acte juridice sau care gestionează neglijent conturile impuse de acte juridice sau nu arhivează documentele contabile pe perioada prevăzută de lege, în cazul în care aceasta împiedică, integral sau parţial, determinarea activităţilor persoanei, a valorii sau a structurii activelor, a capitalurilor proprii sau a pasivelor acesteia, este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi sau cu măsuri de siguranţă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 224. Producerea, depozitarea sau comercializarea de timbre poştale contrafăcute sau falsificate, de bilete de călătorie sau alte bilete, de timbre fiscale sau alte semne de marcă oficiale

1. Persoana care produce, depozitează sau comercializează timbre poştale contrafăcute sau falsificate, bilete de călătorie sau alte bilete, timbre fiscale sau alte semne de marcă oficiale este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Persoana care produce, depozitează sau comercializează, în cantităţi mari sau cu valoare mare, timbre poştale contrafăcute sau falsificate, bilete de călătorie sau alte bilete, timbre fiscale sau alte semne de marcă oficiale este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

CAPITOLUL XXXIII
Infracţiuni şi contravenţii împotriva serviciului civil şi a interesului public

Articolul 225. Luarea de mită

1. Funcţionarul public sau o persoană echivalentă acestuia care, în beneficiul propriu sau în folosul altor persoane, acceptă, promite sau consimte, direct sau indirect, să primească mită, solicită sau provoacă acordarea acesteia pentru o acţiune sau inacţiune care intră în îndeplinirea atribuţiilor sale, este pedepsit cu privarea de dreptul de a fi angajat într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-o anumită activitate sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

2. Funcţionarul public sau o persoană echivalentă acestuia care, în beneficiul propriu sau în beneficiul altor persoane, acceptă, promite sau consimte, direct sau indirect, să primească mită, solicită sau provoacă acordarea acesteia pentru o acţiune sau o inacţiune în cadrul exercitării atribuţiilor sale este pedepsit cu privarea de dreptul de a fi angajat într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi sau cu închisoare pe o perioadă de până la şase ani.

3. Funcționarul public sau o persoană echivalentă care, în beneficiul propriu sau în beneficiul altor persoane, acceptă, promite sau consimte, direct sau indirect, la primirea unei mite în valoare de peste 250 SMV, dacă solicită sau provoacă acordarea acesteia pentru o acțiune sau o inacțiune în cadrul exercitării atribuțiilor sale este pedepsit cu închisoare pe o perioadă de la doi până la opt ani.

4. Funcționarul public sau o persoană echivalentă care, în beneficiul propriu sau în folosul altor persoane, acceptă, promite sau consimte, direct sau indirect, la primirea unei mite în valoare mai mică de 1 SMV, dacă solicită sau provoacă acordarea acesteia pentru o acțiune sau o inacțiune în cadrul exercitării atribuțiilor sale se consideră a fi săvârșit o contravenție și este pedepsit cu privarea de dreptul de a fi angajat într-o anumită funcție sau de a se angaja într-un anumit tip de activități.

5. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 226. Mituirea unui intermediar

1. Persoana care, profitând de statutul social, de funcția, de puterea, de relația de familie, de contactele sau de influența de altă natură asupra unei instituții de stat sau municipale, asupra unei organizații publice internaționale, asupra unui funcționar sau asupra persoanei echivalente cu acesta, promite să exercite influența, în schimbul unei mite, asupra instituției, agenției sau organizației respective, asupra funcționarului public sau asupra persoanei echivalente cu acesta, pentru a asigura efectuarea unor fapte legale sau ilegale sau inacțiunea acestora, este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care săvârșește fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol în schimbul unei mite de valoare scăzută se consideră a fi săvârșit o contravenție și este pedepsită cu amendă sau arest.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 227. Darea de mită

1. Persoana care oferă, direct sau indirect, promite să dea sau dă mită unui funcționar public sau unei persoane echivalente cu acesta pentru o faptă sau o inacțiune legală, dorită în exercitarea competențelor sale sau pentru un intermediar care caută să obțină aceleași rezultate este pedepsită cu măsuri de siguranță sau cu amendă sau arest sau închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Persoana care săvârșește faptele prevăzute la alineatul 1 al prezentului articol prin oferirea, promisiunea de a da sau darea de mită în valoare de peste 250 SMV sau care săvârșește aceste fapte în vederea efectuării unei fapte ilegale de către un funcționar public sau de către o persoană echivalentă, în

exercitarea atribuţiilor sale, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

3. Persoana care, în scopul de mituire a unui funcţionar public sau a persoanei echivalente cu acesta, oferă, promite sau dă acestuia sau unui intermediar mită în valoare mai mică de 1 SMV este considerată a fi săvârşit o contravenţie şi este pedepsită cu măsuri de siguranţă sau cu amendă sau arest.

4. Se înlătură răspunderea penală cu privire la darea de mită, atunci când persoanei în cauză i s-a solicitat sau a fost provocată să dea mită şi aceasta, după oferirea, promiterea sau acordarea mitei şi înainte de transmiterea unei sesizări de suspiciune referitoare la persoana respectivă, notifică o autoritate de aplicare a legii sau oferă, promite sau dă mită în situaţia în care instituţia de aplicare a legii are cunoştinţă de acest fapt.

5. Persoana juridică răspunde, de asemenea, pentru faptele prevăzute la alineatele (1), (2) şi (3) din prezentul articol.

Articolul 228. Abuzul în serviciu

1. Funcţionarul public sau o persoană echivalentă acestuia care abuzează de funcţia sa oficială sau îşi depăşeşte atribuţiile, în cazul în care aceasta aduce daune majore statului, unei organizaţii publice internaţionale, unei persoane juridice sau fizice, este pedepsit cu privarea de dreptul de a fi angajat într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi sau cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

2. Persoana care săvârşeşte fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol în vederea obţinerii unui câştig material sau de altă natură, în absenţa caracteristicilor luării de mită, este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi sau cu închisoare pe o perioadă de până la şase ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 228[1]. Înregistrarea ilegală a drepturilor asupra unui obiect

Funcţionarul public sau o persoană echivalentă acestuia care, în timp ce îndeplineşte funcţia de operator de registru public, înregistrează în mod ilicit drepturile asupra unui obiect este pedepsit cu privarea de dreptul de a fi angajat într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi sau cu amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

Articolul 229. Neîndeplinirea obligaţiilor oficiale

Funcţionarul public sau o persoană echivalentă acestuia care nu îşi îndeplineşte sarcinile din neglijenţă sau le execută în mod necorespunzător, în cazul în care acest lucru aduce daune majore statului, unei persoane juridice sau fizice, este pedepsit cu privarea de dreptul de a fi angajat într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi sau cu amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

Articolul 230. Sensul termenilor

1. Funcționarii publici prevăzuți în acest capitol sunt persoanele angajate în serviciul public, și anume politicieni de stat, funcționari publici ai administrației publice, conform Legii serviciului public, precum și alte persoane care, în timp ce lucrează în instituții sau agenții de stat sau municipale, în instituțiile judiciare, de aplicare a legii, de audit național și de supraveghere, precum și în instituții echivalente, îndeplinesc funcțiile unui reprezentant al Guvernului sau dețin competențe administrative, precum și candidații oficiali pentru aceste funcții.

2. Persoana care deține competențe adecvate într-o instituție de stat străină, într-o organizație publică internațională sau în instituții judiciare internaționale și, de asemenea, candidații oficiali pentru aceste funcții sunt considerați echivalenți cu un funcționar public.

3. În plus, o persoană care lucrează pentru orice stat, organism sau organizație non-publică sau privată sau desfășoară activități profesionale și deține competențe administrative adecvate sau are dreptul de a acționa în numele acestui organism, acestei întreprinderi sau organizații sau oferă public serviciile va fi, de asemenea, considerată echivalentă unui funcționar public.

CAPITOLUL XXXIV
Infracțiuni și contravenții împotriva justiției

Articolul 231. Obstrucționarea activității judecătorului, procurorului, ofițerului de cercetare preliminară, a avocatului sau a executorului judecătoresc

1. Persoana care, în orice mod, împiedică un judecător, un procuror, un ofițer de cercetare preliminară, un avocat sau un funcționar al Curții Penale Internaționale sau al unei alte instituții judiciare internaționale în îndeplinirea îndatoririlor privind cercetarea sau audierea unui caz penal, civil, administrativ sau a unui caz al instituției judiciare internaționale sau împiedică un executor judecătoresc să execute o hotărâre judecătorească este pedepsită cu serviciul în folosul comunității sau cu amendă sau cu restricție de libertate sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Persoana care săvârșește fapta indicată la alineatul 1 al prezentului articol prin folosirea violenței sau a unei alte constrângeri este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 232. Sfidarea instanței

Persoana care, în mod public, într-o manieră abuzivă, printr-o acțiune, prin viu grai sau în scris, umilește o instanță sau un judecător care se află în

exercitarea funcției este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

Articolul 233. Influențarea martorilor, a victimei, a expertului, a specialistului sau a traducătorului

1. Persoana care, în orice mod, încearcă să influențeze un martor, o victimă, un expert, un specialist sau un traducător pentru a da mărturie falsă, a prezenta concluzii false, clarificări sau traduceri incorecte în cursul unei cercetări preliminare sau în instanță sau în fața Curții Penale Internaționale sau la o altă instituție judiciară internațională sau le împiedică sosirea atunci când sunt citați de un ofițer de cercetare preliminară, de un procuror, de instanță sau de Curtea Penală Internațională sau de o altă instituție judiciară internațională este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau cu închisoare pe un termen de până la doi ani.

2. Persoana care, în orice mod, încearcă să influențeze un martor, un expert, un specialist sau un traducător pentru a da mărturie falsă, a prezenta concluzii false, clarificări sau traduceri incorecte în timpul procedurilor de punere sub acuzare desfășurate de către o comisie specială de anchetă înființată de Parlament (Seimas) sau ale Parlamentului (Seimas) sau le împiedică sosirea atunci când sunt chemați la comisia specială de investigare înființată de Parlament (Seimas) sau la Parlament (Seimas) este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau cu închisoare pe un termen de până la doi ani.

3. Persoana care săvârșește faptele indicate la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol prin folosirea violenței sau a unei alte constrângeri este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 234. Influențarea victimei în vederea concilierii cu făptuitorul

Persoana care încearcă să influențeze victima, un reprezentant al statului sau o persoană juridică în vederea concilierii cu făptuitorul, în cazul în care aceasta implică folosirea violenței sau a unei alte constrângeri, este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

Articolul 235. Falsul în declarații, concluzii și traduceri

1. Persoana care, în cursul unei anchete prealabile, în fața instanței sau în fața Curții Penale Internaționale sau a unei alte instituții judiciare internaționale, dă mărturie falsă, ca martor sau ca victimă, prezintă concluzii sau clarificări false, ca expert sau specialist sau, ca traducător, face o traducere falsă sau o traducere cunoscută ca fiind incorectă este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau cu închisoare pe un termen de până la doi ani.

2. Persoana care, în timpul procedurii de punere sub acuzare, dă mărturie falsă, ca martor, prezintă concluzii sau clarificări false, în calitate de expert sau specialist sau, ca traducător, face o traducere falsă sau o traducere cunoscută a fi incorectă în faţa unei comisii speciale de anchetă înfiinţate de Parlament (Seimas) sau în faţa Parlamentului (Seimas) sau care prezintă un document fals, clarificări, informaţii sau date false unei comisii de investigaţii ad-hoc a Parlamentului (Seimas) sau în faţa unei comisii a Parlamentului (Seimas), căreia Parlamentul (Seimas) i-a acordat competenţele unei comisii de investigaţie ad-hoc, este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau cu amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau cu închisoare pe un termen de până la doi ani.

3. Persoana care săvârşeşte fapta menţionată la alineatul (1) din prezentul articol acuzând o persoană de săvârşirea unei infracţiuni grave sau foarte grave este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

4. Victimei sau martorului li se va înlătura răspunderea pentru mărturie falsă în cazul în care, în conformitate cu legea, au dreptul de a refuza să dea mărturie, însă nu le-a fost adus la cunoştinţă acest drept înainte de audiere.

Articolul 236. Denunţarea sau raportarea falsă referitoare la o infracţiune inexistentă

1. Persoana care denunţă în mod fals o persoană nevinovată în faţa unei autorităţi sau a unui ofiţer împuternicit să iniţieze urmărirea penală, că ar fi săvârşit o faptă penală, atunci când acest lucru are drept rezultat iniţierea urmăririi penale împotriva persoanei sau care raportează o infracţiune despre care cunoştea că este inexistentă este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau cu amendă sau cu închisoare pe un termen de până la doi ani.

2. Persoana care efectuează acţiunile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol şi falsifică probe în vederea iniţierii urmăririi penale împotriva altei persoane este pedepsită cu amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

Articolul 237. Tăinuirea infracţiunii sau a făptuitorului

1. Persoana care, fără aranjamente prealabile, tăinuieşte, distruge sau elimină probele, instrumentele sau mijloacele unei infracţiuni grave sau foarte grave săvârşite de o altă persoană, obiectele obţinute prin mijloace infracţionale, alte articole legate de infracţiunea tăinuită şi care au valoare probatorie sau care tăinuiesc făptuitorul este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau cu amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau cu închisoare pe un termen de până la doi ani.

2. Rudele apropiate şi membrii de familie ai făptuitorului nu răspund pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 238. Neraportarea infracțiunii

1. Persoana care, fără un motiv întemeiat, nu raportează unei agenții de aplicare a legii sau unei instanțe o infracțiune gravă cunoscută de respectiva persoană, fie în curs de săvârșire, fie deja săvârșită, este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau arest sau închisoare pe un termen de până la un an.

2. Rudele apropiate și membrii familiei făptuitorului nu răspund pentru neraportarea infracțiunii.

Articolul 239. Perturbarea funcționării unui loc de detenție

1. Persoana care, în timp ce este deținută, arestată sau execută condamnarea cu arest, o pedeapsă privativă de libertate sau o pedeapsă cu închisoarea pe viață, terorizează o altă persoană sau persoane cazate în locul de detenție, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la șase ani.

2. Persoana care, în timp ce este deținută, arestată sau execută condamnarea cu arest, o pedeapsă privativă de libertate sau o pedeapsă cu închisoarea pe viață, organizează revolte ale altor persoane cazate în locul de detenție, în cazul în care acestea duc la vătămări corporale grave sau la pierderi de vieți omenești sau generează daune materiale majore sau provoacă alte consecințe grave, de asemenea, o persoană care participă activ la astfel de revolte, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la cincisprezece ani.

Articolul 240. Eliberarea unui deținut

Persoana care, prin folosirea violenței împotriva gardienilor sau prin abuz de încredere sau prin înșelăciune, eliberează o persoană aflată în detenție, în arest sau care execută condamnarea cu arest sau o pedeapsă privativă de libertate sau o pedeapsă cu închisoarea pe viață este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la șase ani.

Articolul 241. Evadarea unui deținut

1. Persoana care, în timp ce este deținută, arestată sau execută condamnarea cu arest, o pedeapsă privativă de libertate sau o pedeapsă cu închisoarea pe viață, evadează din locul său de detenție este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care săvârșește faptele prevăzute la alineatul (1) al prezentului articol prin folosirea violenței împotriva gardienilor sau a altor persoane sau prin aducerea unor daune materiale majore locului de detenție este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

Articolul 242. Sustragerea de la executarea condamnării cu arest sau cu închisoare sau a întoarcerii la locul de arest preventiv

Persoana care, după ce a fost condamnată la arest sau la închisoare, dar care nu a fost încă arestată, se sustrage de la executarea pedepsei aplicate sau,

fiind eliberată temporar dintr-un loc de detenție pe termen scurt sau lung sau dintr-un loc de arest preventiv, nu se întoarce în timp util, fără un motiv întemeiat, este pedepsită cu amendă sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

Articolul 243. Sustragerea de la executarea unei pedepse neprivative de libertate sau a respectării sancțiunilor penale

Persoana care se sustrage de la executarea unei pedepse neprivative de libertate sau care nu se conformează unei sancțiuni penale (cu excepția confiscării bunurilor) se consideră a fi săvârșit o contravenție și este pedepsită cu amendă sau cu arest.

Articolul 244. Nerespectarea pedepsei aplicate asupra persoanei juridice

Angajatul unei persoane juridice care răspunde de executarea unei sancțiuni aplicate acestei persoane juridice și care nu respectă această prevedere se consideră a fi săvârșit o contravenție și este pedepsit cu muncă în folosul comunității sau cu amendă sau arest.

Articolul 245. Nerespectarea unei hotărâri a instanței care nu este asociată cu o pedeapsă

Persoana care nu respectă hotărârea instanței care nu este asociată cu o sancțiune este considerată a fi săvârșit o contravenție și este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest.

Articolul 246. Transferul, tăinuirea, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sechestrate sau confiscate sau a bunurilor supuse unei restricții temporare a dreptului de proprietate

1. Persoana care tăinuiește, distruge sau deteriorează bunuri sechestrate sau confiscate care i-au fost încredințate sau bunuri care fac obiectul unei restricții temporare a dreptului de proprietate sau care transmite în mod ilegal aceste bunuri unei alte persoane este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau cu amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care tăinuiește, distruge sau deteriorează bunuri sechestrate sau confiscate, de o valoare semnificativă, care i-au fost încredințate sau bunuri de o valoare semnificativă, care fac obiectul unei restricții temporare a dreptului de proprietate sau care transmite în mod ilegal aceste bunuri unei alte persoane este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la șapte ani.

Articolul 247. Dezvăluirea neautorizată a informațiilor unei investigații preliminare

Persoana care dezvăluie informațiile dintr-o investigație preliminară înainte de audierea cazului în fața instanței, fără autorizarea unui judecător, a unui procuror sau a unui ofițer de urmărire penală care investighează acest caz,

se consideră a fi săvârşit o contravenţie şi este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau cu amendă sau măsuri de siguranţă sau arest.

Articolul 248. Sensul termenilor

1. Rudele apropiate sunt părinţii (părinţii adoptivi), copiii (copiii adoptaţi), fraţii, surorile, bunicii şi nepoţii.

2. Membrii familiei făptuitorului sunt părinţii (părinţii adoptivi), copiii (copiii adoptaţi), fraţii, surorile şi soţii/soţiile care locuiesc împreună cu el, precum şi soţul/soţia făptuitorului sau persoana care locuieşte împreună cu el în parteneriat civil şi părinţii soţului/soţiei.

3. Instituţiile de aplicare a legii sunt poliţia, alte organe de urmărire penală şi procuratura, precum şi entităţile cu activităţi operaţionale.

4. Bunurile prevăzute în prezentul capitol sunt considerate a avea o valoare semnificativă în cazul în care valoarea acestora depăşeşte suma de 250 SMV.

CAPITOLUL XXXV
Infracţiunile împotriva securităţii publice

Articolul 249. Asocierea infracţională

1. Persoana care participă la activităţile unei asocieri infracţionale este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la cincisprezece ani.

2. Persoana care participă la activităţile unei asocieri infracţionale înarmată cu arme de foc, explozivi sau materiale explozive este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la şase până la douăzeci de ani sau cu închisoare pe viaţă.

3. Persoana care organizează asocierile infracţionale prevăzute la alineatele (1) sau (2) din prezentul articol sau este liderul acestora este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la zece până la douăzeci de ani sau cu închisoare pe viaţă.

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 250. Actele de terorism

1. Persoana care plasează explozibili într-un loc de reşedinţă, de muncă sau de adunare a oamenilor sau într-un loc public cu intenţia de a provoca o explozie, provoacă o explozie sau incendiază este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la zece ani.

2. Persoana care săvârşeşte faptele prevăzute la alineatul (1) al prezentului articol, în cazul în care acestea duc la afectarea sănătăţii victimei sau la distrugerea sau deteriorarea unui vehicul sau a unei structuri sau a unui echipament situat în structură, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la doisprezece ani.

3. Persoana care provoacă o explozie, incendiază sau distruge sau deteriorează într-un alt mod o clădire sau o instalaţie, în cazul în care aceasta reprezintă

o amenințare la adresa vieții sau a sănătății unui număr mare de persoane sau care răspândește substanțe, produse sau microorganisme chimice, radioactive sau biologice nocive este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la cincisprezece ani.

4. Persoana care săvârșește faptele prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol, în cazul în care acestea sunt îndreptate împotriva unui obiectiv strategic sau produc consecințe grave, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la zece până la douăzeci de ani sau cu închisoare pe viață.

5. Persoana care formează un grup de participanți sau un grup organizat pentru săvârșirea faptelor prevăzute în prezentul articol sau care participă la activitățile acestora, finanțează sau acordă asistență materială sau alt sprijin unui astfel de grup este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la patru până la zece ani.

6. Persoana care formează un grup terorist al cărui scop este de a intimida persoane sau de a cere, în mod ilegal, ca statul, instituțiile sau organizațiile internaționale să îndeplinească anumite acțiuni sau să se abțină de la acestea sau care participă la activitățile unui astfel de grup, finanțează sau oferă asistență materială sau alt sprijin unui astfel de grup este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la zece până la douăzeci de ani.

7. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 250(1). Instigarea la terorism

1. Persoana care, făcând declarații publice prin viu grai, în scris sau în mass-media, promovează sau instigă la un act de terorism sau la alte infracțiuni legate de terorism sau exprimă dispreț pentru victimele terorismului este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 251. Deturnarea unei aeronave, a unei nave sau a unei platforme fixe de pe un platou continental

1. Persoana care deturnează o aeronavă, o navă sau o platformă fixă de pe un platou continental este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

2. Persoana care deturnează o aeronavă, o navă sau o platformă fixă de pe un platou continental prin folosirea violenței fizice sau a amenințării cu violența este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la opt ani.

3. Persoana care deturnează o aeronavă, o navă sau o platformă fixă de pe un platou continental folosind o armă de foc, explozibili sau alte mijloace care reprezintă o amenințare la adresa vieții sau a sănătății echipajului sau a pasagerilor aeronavei sau navei sau a persoanelor prezente pe platforma fixă

de pe un platou continental este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la cinci până la zece ani.

4. Persoana care deturnează o aeronavă, o navă sau o platformă fixă de pe un platou continental, în cazul în care rezultă un accident, o defecțiune sau alte consecințe grave, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la zece până la douăzeci de ani sau cu închisoare pe viață.

5. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 252. Luarea de ostatici

1. Persoana care răpește sau ține ostatică o altă persoană și cere ca o organizație internațională, statul sau instituțiile acestuia să efectueze orice acțiune sau să se abțină de la anumite acțiuni, de asemenea, persoana care amenință să ucidă imediat sau să provoace vătămări corporale persoanei ținute ostatic, în afara cazului în care i se oferă condiții pentru a evita detenția, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la zece ani.

2. Persoana care săvârșește fapta prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol, în cazul în care răpește sau ține ostatice două sau mai multe persoane, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la cincisprezece ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

CAPITOLUL XXXVI
Infracțiuni și contravenții privind deținerea de arme, muniții, explozibili, materiale explozibile sau radioactive sau echipamente militare

Articolul 253. Deținerea neautorizată de arme de foc, muniții, explozibili sau materiale explozibile

1. Persoana care, fără autorizație, achiziționează, depozitează, poartă asupra sa, transportă sau manipulează o armă de foc, muniție, explozibili sau materiale explozibile este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

2. Persoana care, fără autorizație, produce, achiziționează, depozitează, poartă asupra sa, transportă sau manipulează cel puțin trei arme de foc, muniție, explozibili sau materiale explozibile cu o putere explozivă mare sau într-o cantitate mare este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la patru până la opt ani.

Articolul 253[1]. Intermedierea neautorizată în transferul echipamentului militar

1. Persoana care, fără autorizație, acționează ca intermediar în transferul de echipament militar într-un stat nemembru al Uniunii Europene este

pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcţie sau de a întreprinde un anumit tip de activităţi sau cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 254. Acapararea unei arme de foc, a muniţiilor, a explozibililor sau a materialelor explozibile

1. Persoana care acaparează o armă de foc, muniţie, explozibili sau materiale explozibile este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la şapte ani.

2. Persoana care, folosind violenţa fizică sau psihică, acaparează o armă de foc, muniţie, explozibili sau materiale explozibile sau, în orice mod, acaparează mai mult de două arme de foc, muniţie, explozibili sau materiale explozibile cu o putere explozivă mare sau într-o cantitate mare este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la şase până la zece ani.

Articolul 255. Încălcarea reglementărilor privind depozitarea unei arme de foc, a muniţiilor, a explozibililor sau a materialelor explozibile

1. Persoana care încalcă prevederile care reglementează depozitarea unei arme de foc, a muniţiei, a explozibililor sau a materialelor explozibile deţinute în mod legal şi care, prin urmare, oferă altor persoane posibilitatea de a le folosi, în mod ilegal, se consideră a fi săvârşit o contravenţie şi este pedepsită cu amendă sau arest sau cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi.

2. Persoana răspunde penal în temeiul prezentului articol numai în cazul în care faptele prevăzute au fost săvârşite din neglijenţă.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 256. Deţinerea ilegală de materiale nucleare sau radioactive sau de alte surse de radiaţii ionizante

1. Persoana care dobândeşte sau care, în alt mod, achiziţionează, produce, transportă, depozitează, utilizează sau deteriorează ilegal materiale nucleare sau radioactive sau alte surse de radiaţii ionizante de orice formă şi în orice condiţii fizice este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

2. Persoana care săvârşeşte faptele menţionate la alineatul (1) al prezentului articol, în cazul în care provoacă consecinţe grave, este pedepsită cu închisoare pe un termen de la doi până la zece ani.

3. Faptele prevăzute la alineatele (1) şi (2) din prezentul articol sunt de natură penală şi în cazul în care au fost săvârşite din neglijenţă.

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 256[1]. Ameninţarea utilizării sau influenţării în alt mod sau achiziţionarea ilegală de materiale nucleare sau radioactive sau de alte surse de radiaţie ionizantă

1. Persoana care ameninţă să utilizeze sau să influenţeze în alt mod materialele nucleare sau radioactive sau alte surse de radiaţii ionizante, sub orice formă şi în orice condiţie fizică, astfel încât acestea să reprezinte o ameninţare pentru viaţa umană, sănătatea sau mediul înconjurător sau care ameninţă să confişte sau care ameninţă să achiziţioneze în alt mod ilegal, aceste surse este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 257. Încălcarea reglementărilor privind deţinerea legală a materialelor nucleare sau radioactive sau a altor surse de radiaţie ionizantă

1. Persoana care încalcă reglementările privind depozitarea, utilizarea şi transportul materialelor nucleare sau radioactive sau a altor surse de radiaţii ionizante, sub orice formă şi în orice stare fizică, în cazul în care acest lucru ar putea provoca consecinţe grave, este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi sau cu amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

3. Faptele prevăzute de prezentul articol sunt considerate penale şi în cazul în care au fost săvârşite din neglijenţă.

Articolul 257[1]. Producerea de instalaţii pentru fabricarea de materiale explozibile, explozibili sau materiale radioactive sau dezvoltarea sau distribuirea tehnologiilor de producţie sau a instrucţiunilor acestora

1. Persoana care fabrică, depozitează, transportă, transferă sau manipulează ilegal maşini sau alte instalaţii direct proiectate sau adaptate pentru producerea de materiale explozibile, explozibili sau materiale radioactive sau dezvoltă sau distribuie ilegal tehnologii sau instrucţiuni privind producerea de materiale explozibile, explozibili sau materiale radioactive este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 258. Deţinerea ilegală de arme albe

1. Persoana care produce ilegal, în scopul manipulării sau manipulează arme albe sau alte dispozitive adaptate pentru a provoca vătămarea corporală a persoanelor este pedepsită cu amendă sau arest sau cu închisoare pe un termen de până la un an.

2. Persoana care achiziționează sau transportă în mod ilegal arme albe sau alte dispozitive adaptate pentru a provoca vătămări corporale persoanelor este considerată a fi săvârşit o contravenție şi este pedepsită cu amendă sau arest.

CAPITOLUL XXXVII
Infracțiuni şi contravenții privind deținerea de substanțe narcotice sau psihotrope, toxice sau foarte active

Articolul 259. Deținerea ilegală de substanțe narcotice sau psihotrope în alte scopuri decât distribuția

1. Persoana care produce, prelucrează, achiziționează, depozitează, transportă sau transmite substanțe narcotice sau psihotrope ilegale în alte scopuri decât vânzarea sau distribuirea lor în alt mod este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Se consideră că a săvârşit o contravenție persoana care fabrică, procesează, achiziționează, depozitează, transportă sau transmite o cantitate mică de substanțe narcotice sau psihotrope în alte scopuri decât vânzarea sau distribuirea lor în alt mod şi este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau măsuri de siguranță sau amendă sau arest.

3. Persoanei care solicită voluntar un serviciu de asistență medicală la o instituție de sănătate sau care se adresează unei instituții de stat în vederea predării substanțelor stupefiante sau psihotrope care au fost produse, achiziționate, depozitate în mod ilegal, în alt scop decât distribuția, i se înlătură răspunderea penală pentru producerea, achiziționarea şi stocarea substanțelor narcotice sau psihotrope consumate sau predate.

Articolul 260. Deținerea ilegală de substanțe narcotice sau psihotrope în scopul distribuirii acestora sau deținerea ilegală a unei cantități mari de substanțe narcotice sau psihotrope

1. Persoana care produce, procesează, achiziționează, depozitează, transportă sau transmite substanțe stupefiante sau psihotrope în scopul vânzării sau distribuției lor în alt mod sau care vinde sau distribuie în alt mod substanțe narcotice sau psihotrope este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la doi până la opt ani.

2. Persoana care fabrică, prelucrează, achiziționează, depozitează, transportă sau transmite o cantitate mare de substanțe stupefiante sau psihotrope în scopul vânzării sau distribuirii lor în alt mod sau care vinde sau distribuie în alt mod o cantitate mare de substanțe narcotice sau psihotrope este pedepsită cu închisoare pe o durată de la opt până la zece ani.

3. Persoana care produce, prelucrează, achiziționează, depozitează, transportă, transmite, vinde sau distribuie în alt mod o cantitate foarte mare de substanțe narcotice sau psihotrope este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la zece până la cincisprezece ani.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 261. Distribuirea substanţelor narcotice sau psihotrope în rândul minorilor

Persoana care distribuie substanţe narcotice sau psihotrope în rândul minorilor este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la doisprezece ani.

Articolul 262. Producerea de instalaţii pentru fabricarea substanţelor narcotice sau psihotrope sau dezvoltarea de tehnologii sau instrucţiuni pentru fabricarea de substanţe narcotice sau psihotrope

Persoana care produce, depozitează, transportă sau manipulează ilegal maşini sau alte instalaţii pentru producerea substanţelor narcotice sau psihotrope sau dezvoltă sau distribuie ilegal tehnologii sau instrucţiuni pentru producerea de substanţe stupefiante sau psihotrope este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

Articolul 263. Furtul, recuperarea ilicită sau deţinerea ilegală de substanţe narcotice sau psihotrope

1. Persoana care fură, ia în stăpânire prin înşelăciune (fraudă) sau îşi însuşeşte ilegal substanţele stupefiante sau psihotrope care i-au fost încredinţate sau care i-au fost puse la dispoziţie este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi sau cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

2. Persoana care îşi însuşeşte sau dobândeşte substanţe narcotice sau psihotrope prin folosirea violenţei fizice sau psihice este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la zece ani.

3. Persoana care, prin săvârşirea faptelor menţionate la alineatele (1) sau (2) ale prezentului articol, intră în posesia unei cantităţi mari de substanţe narcotice sau psihotrope sau intră în posesia substanţelor narcotice sau psihotrope prin participarea la un grup organizat este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la cinci până la cincisprezece ani.

Articolul 264. Inducerea utilizării substanţelor narcotice sau psihotrope

1. Persoana care asistă altă persoană la dobândirea substanţelor narcotice sau psihotrope, forţează, induce sau în alt mod familiarizează altă persoană cu folosirea substanţelor narcotice sau psihotrope în alte scopuri decât cele medicale este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

2. Persoana care asistă minorul la dobândirea substanţelor narcotice sau psihotrope, forţează, induce sau în alt mod familiarizează cu utilizarea de substanţe narcotice sau psihotrope în alte scopuri decât cele medicale este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la zece ani.

Articolul 265. Cultivarea ilegală a macului sau a cânepei

1. Persoana care, încălcând procedura stabilită, cultivă o cantitate mare de mac, cânepă sau alte plante enumerate ca substanţe narcotice sau psihotrope este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau cu amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 266. Deţinerea ilegală a precursorilor de substanţe narcotice sau psihotrope de categoria I

1. Persoana care fabrică, achiziţionează, depozitează, transportă, transmite, vinde sau manipulează în mod ilegal precursori de substanţe narcotice sau psihotrope de categoria I este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 267. Deţinerea ilegală de substanţe foarte active sau toxice

1. Persoana care produce, achiziţionează, depozitează, transportă, manipulează ilegal substanţe foarte active sau toxice este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii, cu amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care produce, achiziţionează, depozitează, transportă sau manipulează substanţe chimice toxice utilizate ca arme chimice, substanţe chimice sau precursori ai acestora pentru producerea de arme chimice sau în alte scopuri interzise de Legea privind interzicerea armelor chimice este pedepsită cu amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 267(1). Crearea sau deţinerea ilegală de arme biologice

1. Persoana care creează, produce, achiziţionează, depozitează, transportă, vinde sau transmite în alt mod arme biologice sau microorganisme sau alte substanţe biologice sau toxine utilizate pentru producerea lor este pedepsită cu amendă sau închisoare pe o perioadă de până la şapte ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 268. Încălcarea regulamentelor care reglementează deţinerea legală a substanţelor psihotrope, foarte active sau toxice

1. Persoana care încalcă regulamentele care reglementează producţia, depozitarea, contabilitatea, eliberarea, transportul sau expedierea substanţelor stupefiante, psihotrope, foarte active sau toxice, în cazul în care rezultatul este confiscarea acestor substanţe sau acestea devin obiectul comerţului ilegal este

pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcție sau de a se angaja într-un anumit tip de activități sau cu amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

3. Persoana răspunde penal în temeiul prezentului articol numai în cazul în care faptele prevăzute au fost săvârșite din neglijență.

Articolul 269. Sensul termenilor

1. Substanțele stupefiante și psihotrope indicate în prezentul capitol sunt substanțele înscrise pe listele substanțelor narcotice și psihotrope aprobate de Ministerul Sănătății al Republicii Lituania.

2. Cantitatea de substanțe narcotice sau psihotrope care trebuie considerate mici, mari și foarte mari se determină pe baza recomandărilor aprobate de Ministerul Sănătății al Republicii Lituania.

CAPITOLUL XXXVIII
Infracțiuni și contravenții împotriva mediului și a sănătății umane

Articolul 270. Încălcarea regulamentelor privind protecția mediului sau utilizarea resurselor naturale

1. Persoana care încalcă reglementările privind protecția mediului sau utilizarea resurselor naturale, în cazul în care aceasta reprezintă o amenințare la adresa vieții sau a sănătății unui număr mare de persoane sau aceasta ar fi putut cauza daune majore faunei, florei sau alte consecințe grave asupra mediului, este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care săvârșește fapta menționată la alineatul (1) al prezentului articol, în cazul în care provoacă daune majore faunei, florei sau alte consecințe grave asupra mediului, este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la șase ani.

3. Se consideră că a săvârșit o contravenție persoana care încalcă reglementările privind protecția mediului sau utilizarea resurselor naturale prevăzute de acte juridice, în cazul în care aceasta a cauzat daune minore faunei, florei sau alte consecințe neglijabile asupra mediului și este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest.

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

5. Faptele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol sunt, de asemenea, penale în cazul în care au fost săvârșite din neglijență.

Articolul 270(1). Comerțul ilicit cu substanțe care epuizează stratul de ozon

1. Persoana care vinde ilegal sau manipulează în mod ilegal substanțe care epuizează stratul de ozon este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 271. Distrugerea sau devastarea zonelor protejate sau a obiectelor naturale protejate

1. Persoana care distruge sau devastează un parc de stat, o rezervație strictă, o rezervație, aria de peisaj sau o altă zonă naturală protejată de stat sau un obiect natural este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

2. Faptele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol sunt, de asemenea, penale în cazul în care au fost săvârșite din neglijență.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 272. Vânătoarea sau pescuitul ilegal sau alte utilizări ale resurselor de faună sălbatică

1. Persoana care vânează sau pescuiește într-o perioadă interzisă, în locuri sau prin metode interzise, cu instrumente sau mijloace interzise sau care folosește ilegal sau distruge resursele de faună sălbatică și provoacă daune majore faunei este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Persoana care distruge, rănește sau scoate ilegal din mediul natural fauna sălbatică a speciilor strict protejate, dobândește, depozitează, transportă, manipulează sau utilizează în scopuri comerciale fauna sălbatică a speciilor strict protejate, părți ale acestora sau produsele din acestea, în cazul în care această faptă nu provoacă un prejudiciu major statutului de conservare a speciilor strict protejate și o astfel de faptă este asociată cu o mică parte din fauna sălbatică a speciilor strict protejate, este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

3. Persoana care distruge, rănește sau scoate ilegal din mediul natural, capturează sau achiziționează, depozitează, prelucrează, transportă, manipulează sau folosește în alt mod o mare parte din fauna sălbatică a speciilor protejate, părți ale acestora sau produsele obținute din acestea sau provoacă prin această faptă daune majore statutului de conservare a speciilor protejate sau săvârșește această faptă în scopuri comerciale este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

4. Persoana care produce, achiziționează, depozitează, transportă sau manipulează în mod ilegal dispozitive de pescuit electrice sau ultrasonice se

consideră a fi săvârşit o contravenţie şi este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranţă sau arest.

5. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

6. Faptele prevăzute la alineatele (1), (2) şi (3) din prezentul articol sunt de natură penală şi în cazul în care au fost săvârşite din neglijenţă.

Articolul 273. Exploatarea forestieră neautorizată sau distrugerea mlaştinilor

1. Persoana care, fără autorizaţie, defrişează sau distruge în alt mod o suprafaţă de mai mult de un hectar de pădure proprie sau asanează o mlaştină este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 274. Culegerea, distrugerea, manipularea sau deţinerea ilegală de floră sălbatică protejată, de ciuperci sau de părţi ale acestora

1. Persoana care distruge, deteriorează sau scoate ilegal din mediul natural sau culege, achiziţionează, depozitează, prelucrează, transportă, manipulează sau foloseşte în alt mod o cantitate mare de floră sălbatică, ciuperci din specii protejate, părţi ale acestora sau produse fabricate din acestea sau provoacă prin această faptă daune majore asupra stării de conservare a speciilor de floră sau a ciupercilor sălbatice din speciile protejate sau săvârşeşte această faptă în scopuri comerciale este pedepsită cu amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care distruge, deteriorează sau scoate ilegal din mediul natural sau, în alt mod, culege flora sălbatică sau ciupercile din speciile strict protejate, dobândeşte, depozitează, transportă, manipulează sau utilizează în scopuri comerciale flora sălbatică, ciupercile din speciile strict protejate, părţi ale acestora sau produse din acestea, în cazul în care această faptă nu provoacă un prejudiciu major statutului de conservare a speciilor de floră sau a ciupercilor sălbatice din speciile strict protejate şi o astfel de faptă este asociată cu o mică parte a florei sau de ciuperci sălbatice din specii strict protejate, se consideră că a săvârşit o contravenţie şi este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau cu amendă.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

4. Faptele prevăzute la alineatele (1) şi (2) din prezentul articol sunt de natură penală şi în cazul în care au fost săvârşite din neglijenţă.

Articolul 275. Desfăşurarea de activităţi farmaceutice neautorizate

1. Persoana care, fără autorizaţie, produce medicamente sau substanţe medicinale în scopul comercializării acestora, în cazul în care utilizarea acestora ar putea reprezenta o ameninţare pentru sănătatea sau viaţa umană,

de asemenea, persoana care comercializează aceste produse farmaceutice este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Persoana care, fără autorizaţie, produce medicamente sau substanţe medicinale în scopul comercializării acestora, de asemenea, persoana care comercializează aceste produse farmaceutice, în cazul în care utilizarea acestora are ca rezultat moartea persoanei sau vătămarea gravă a sănătăţii unei persoane, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la opt ani.

3. Faptele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol sunt, de asemenea, penale în cazul în care au fost săvârşite din neglijenţă.

4. Persoana răspunde penal în temeiul alineatului (2) din prezentul articol numai în cazul în care faptele prevăzute au fost săvârşite din neglijenţă.

5. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 276. Producerea sau comercializarea produselor periculoase pentru sănătatea sau viaţa umană

1. Persoana care fabrică, în scopul comercializării, produse alimentare de natură evident inadecvată şi dăunătoare sănătăţii sau vieţii umane sau care conţin aditivi nocivi, de asemenea, persoana care vinde sau comercializează în alt mod astfel de produse, este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranţă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Persoana care a produs, în scopul comercializării, produse alimentare de natură evident inadecvată şi dăunătoare sănătăţii sau vieţii umane sau care conţin aditivi dăunători, de asemenea, persoana care vinde sau comercializează în alt mod astfel de produse, în cazul în care consumul acestora duce la moartea sau la o prejudiciere gravă a sănătăţii altei persoane, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la opt ani.

3. Faptele prevăzute la alineatul (1) al prezentului articol sunt, de asemenea, penale şi în cazul în care au fost săvârşite din neglijenţă.

4. Persoana răspunde penal în temeiul alineatului (2) din prezentul articol numai în cazul în care faptele prevăzute au fost săvârşite din neglijenţă.

5. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 277. Încălcarea reglementărilor de control al epidemiilor sau al bolilor contagioase

1. Persoana care încalcă cerinţele actelor juridice care reglementează îngrijirea medicală sau regulamentele de control al prevenirii bolilor contagioase, în cazul în care aceasta are ca rezultat răspândirea unei boli sau provoacă o epidemie, este pedepsită cu amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care, după ce a fost informată de o instituţie medicală despre boala sa şi a fost avertizată cu privire la măsurile de protecţie pe care trebuie

să le respecte în timpul comunicării cu oamenii, expune o altă persoană la pericolul infectării cu o boală infecțioasă periculoasă săvârșește o contravenție și este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau măsuri de siguranță sau arest.

3. Persoana răspunde penal în temeiul prezentului articol numai în cazul în care faptele prevăzute au fost săvârșite din neglijență.

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 277[1]. Sensul termenilor

Fauna, flora și ciupercile sălbatice din speciile strict protejate sunt următoarele:

1) fauna, flora și ciupercile sălbatice din speciile protejate enumerate printre speciile de faună, floră și ciuperci protejate, așa cum sunt înscrise în Cartea roșie de date a Lituaniei și atribuite categoriilor 0(Ex), 1(E) și 2(V);

2) fauna și flora sălbatică din speciile enumerate în Anexele A și B la Regulamentul Consiliului (CE) nr. 338/97 din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin reglementarea comerțului cu acestea;

3) fauna și flora sălbatică din speciile protejate enumerate în Anexa IV la Directiva Consiliului 92/43/CEE din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică;

4) păsările sălbatice menționate în Anexa I la Directiva Consiliului 79/409/CEE din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice și la articolul 4 alineatul (2) din acea directivă.

CAPITOLUL XXXIX
Infracțiuni și contravenții împotriva siguranței traficului

Articolul 278. Întreținerea sau repararea necorespunzătoare a vehiculelor sau a drumurilor și a instalațiilor acestora

1. Persoana care execută în mod necorespunzător întreținerea sau reparația vehiculelor feroviare, a vehiculelor aeriene sau acvatice sau a drumurilor, a instalațiilor de alarmă sau de comunicații situate pe șosele, a conductelor de gaze, a conductelor de petrol, a liniilor de electricitate sau de comunicații, în cazul în care aceasta provoacă vătămarea corporală gravă a persoanei sau daune materiale majore, este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcție sau de a se angaja într-un anumit tip de activități sau cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

2. Persoana care săvârșește fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol, în cazul în care aceasta are drept consecință moartea persoanei sau provoacă vătămări corporale grave sau provoacă daune materiale masive, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la opt ani.

3. Se consideră că persoana care săvârşeşte fapta prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol, în cazul în care aceasta nu provoacă consecinţe grave, dar există o ameninţare reală datorită acesteia, a săvârşit o contravenţie şi este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi sau cu amendă sau arest.

4. Persoana răspunde penal în temeiul alineatelor (1) şi (2) ale prezentului articol numai în cazul în care faptele prevăzute au fost săvârşite din neglijenţă.

5. Faptele prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol sunt, de asemenea, penale în cazul în care au fost săvârşite din neglijenţă.

Articolul 279. Încălcarea regulamentelor internaţionale de zbor

Un membru al echipajului unei aeronave sau al unei alte unităţi concepute pentru zbor care încalcă regulamentul internaţional de zbor la intrarea în spaţiul aerian al Republicii Lituania sau la ieşirea din spaţiul aerian al Republicii Lituania este pedepsit cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

Articolul 280. Daune aduse vehiculelor sau drumurilor şi instalaţiilor situate pe acestea

1. Persoana care dezafectează sau deteriorează un vehicul sau un drum, o conductă de gaz, o conductă de petrol, o linie de alimentare cu energie electrică sau de comunicaţii, o instalaţie, un echipament de comunicaţii sau de alarmă amplasate pe acestea este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care săvârşeşte faptele menţionate la alineatul (1) al prezentului articol, în cazul în care aceasta are drept consecinţă moartea altei persoane sau cauzează vătămări corporale grave altei persoane sau produce daune materiale majore, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la zece ani.

3. Faptele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol sunt, de asemenea, penale în cazul în care au fost săvârşite din neglijenţă.

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 281. Încălcarea cerinţelor care reglementează siguranţa traficului rutier sau funcţionarea vehiculelor

1. Persoana care, în timp ce conduce un vehicul rutier, încalcă cerinţele care reglementează siguranţa traficului rutier sau funcţionarea vehiculelor, în cazul în care rezultă un accident care cauzează prejudicierea sănătăţii altei persoane, este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi sau cu amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Persoana care conduce un vehicul rutier sub influenţa alcoolului, a substanţelor narcotice, psihotrope sau a altor substanţe psihoactive şi încalcă

cerinţele care reglementează siguranţa circulaţiei rutiere sau funcţionarea vehiculelor, în cazul în care rezultă un accident care cauzează prejudicierea sănătăţii victimei sau aceasta suferă daune materiale majore, este pedepsită cu amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

3. Persoana care, în timpul conducerii unui vehicul rutier, încalcă cerinţele care reglementează siguranţa traficului rutier sau funcţionarea vehiculelor, în cazul în care rezultă un accident care cauzează prejudicierea gravă a sănătăţii altei persoane, este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi sau cu amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

4. Persoana care săvârşeşte fapta menţionată la alineatul (3) al prezentului articol sub influenţa alcoolului, a substanţelor narcotice, psihotrope sau a altor substanţe psihoactive este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la şase ani.

5. Persoana care, în timp ce conduce un vehicul rutier, încalcă reglementările privind siguranţa traficului rutier sau funcţionarea vehiculelor, în cazul în care rezultă un accident care cauzează moartea altei persoane, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la opt ani.

6. Persoana care săvârşeşte fapta menţionată la alineatul (5) din prezentul articol sub influenţa alcoolului, a narcoticelor, a substanţelor psihotrope sau a altor substanţe psihoactive este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la trei până la zece ani.

7. Persoana răspunde penal în temeiul alineatelor (1)-(6) din prezentul articol numai în cazul în care faptele prevăzute sunt săvârşite din neglijenţă.

8. Se consideră că o persoană se află sub influenţa alcoolului în cazul în care sângele său conţine 0,4 la mie sau mai mult alcool.

9. Vehiculele rutiere indicate în acest articol sunt automobilele de toate tipurile, tractoarele, alte vehicule autopropulsate, troleibuzele, motocicletele şi alte vehicule mecanice.

Articolul 282. Încălcarea cerinţelor care reglementează ordinea sau siguranţa în trafic

1. Persoana care, în timp ce nu conduce un vehicul, încalcă cerinţele care reglementează ordinea sau siguranţa în trafic, în cazul în care aceasta are drept rezultat moartea altei persoane sau prejudicierea severă a sănătăţii altei persoane, este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

2. Persoana răspunde penal în temeiul prezentului articol numai în cazul în care faptele prevăzute au fost săvârşite din neglijenţă.

CAPITOLUL XL
Infracțiuni și contravenții împotriva ordinii publice

Articolul 283. Revolte

1. Persoana care organizează sau provoacă un grup de persoane să se angajeze în violență publică, distrugerea de bunuri sau alte încălcări grave ale ordinii publice, de asemenea, o persoană care, în timpul revoltelor, folosește violența, distruge bunuri sau încalcă în mod grav ordinea publică este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

2. Persoana care, la săvârșirea faptelor prevăzute la alineatul (1) al prezentului articol, utilizează o armă de foc sau explozibili sau se opune unui polițist sau unei alte persoane care îndeplinește funcții de administrație publică este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la șase ani.

Articolul 284. Încălcarea ordinii publice

1. Persoana care, prin comportament sfidător, amenințări, comportament batjocoritor sau acte de vandalism, demonstrează lipsă de respect față de alte persoane sau față de mediul înconjurător într-un loc public și, prin urmare, perturbă liniștea sau ordinea publică este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau cu închisoare pe un termen de până la doi ani.

2. Se consideră că a săvârșit o contravenție persoana care perturbă liniștea sau ordinea publică prin folosirea de cuvinte obscene sau prin comportamente indecente într-un loc public și este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest.

Articolul 285. Raportarea falsă privind un pericol care amenință comunitatea sau un dezastru care a avut loc

1. Persoana care raportează sau răspândește în mod fals vestea despre un pericol care amenință comunitatea sau despre un dezastru major, în cazul în care acest lucru provoacă confuzie publică sau daune materiale majore, este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Persoana care raportează sau răspândește în mod fals vestea despre un pericol care amenință comunitatea sau despre un dezastru major, în cazul în care aceasta are ca rezultat activarea serviciilor speciale, este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest.

BCU CLUJ / UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL XLI
Infracțiuni și contravenții împotriva activităților unui serviciu public sau împotriva unei persoane care îndeplinește funcții ale administrației publice

Articolul 286. Rezistența împotriva unui funcționar public sau împotriva persoanei care îndeplinește funcții ale administrației publice

Persoana care, prin folosirea violenței fizice sau amenințarea cu utilizarea imediată a acesteia, se opune unui funcționar public sau unei alte persoane care îndeplinește funcții ale administrației publice este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau cu amendă sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

Articolul 287. Amenințarea unui funcționar public sau a persoanei care îndeplinește funcții ale administrației publice

1. Persoana care, prin folosirea constrângerii mintale, cere ca un funcționar public sau o persoană care îndeplinește funcții ale administrației publice să efectueze acțiuni sau să se abțină de la acestea în beneficiul făptuitorului sau al altor persoane este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Persoana care săvârșește fapta prevăzută la alineatul 1 al prezentului articol prin folosirea violenței fizice este pedepsită cu amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

Articolul 288. Interferarea cu activitatea unui funcționar public sau a persoanei care îndeplinește funcții ale administrației publice

Funcționarul public sau reprezentantul unei organizații politice sau publice care, prin folosirea influenței sale, intervine în activitatea unui funcționar public sau a persoanei care îndeplinește funcții ale administrației publice, încercând să o forțeze să se abțină de la acțiuni legale sau să desfășoare acțiuni ilegale, în beneficiul propriu sau în beneficiul altor persoane, este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau cu amendă sau arest sau cu închisoare pe un termen de până la doi ani.

Articolul 289. Adoptarea numelui unui funcționar public sau al persoanei care îndeplinește funcții ale administrației publice

Persoana care, prin adoptarea numelui unui funcționar public sau al persoanei care îndeplinește funcții ale administrației publice, efectuează acțiuni ilegale este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

Articolul 290. Insultarea unui funcţionar public sau a persoanei care îndeplineşte funcţii ale administraţiei publice

Persoana care insultă un funcţionar public sau persoana care exercită funcţii ale administraţiei publice, în timpul exercitării atribuţiilor sale, este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

CAPITOLUL XLII
Infracţiuni şi contravenţii împotriva ordinii guvernamentale

Articolul 291. Trecerea ilegală a frontierei de stat

1. Persoana care traversează ilegal frontiera de stat a Republicii Lituania este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Unui străin care intră ilegal în Republica Lituania în scopul exercitării dreptului de azil îi este înlăturată răspunderea penală în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.

3. Străinului care săvârşeşte fapta prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol cu intenţia de a traversa ilegal într-un stat terţ din Republica Lituania îi este înlăturată răspunderea penală, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, atunci când este, în conformitate cu procedura stabilită, supus deportării către statul de pe teritoriul căruia traversează ilegal frontiera de stat a Republicii Lituania sau către statul al cărui cetăţean este.

Articolul 292. Transportul ilegal al persoanelor peste frontiera de stat

1. Persoana care transportă ilegal peste frontiera de stat a Republicii Lituania un străin care nu are domiciliul permanent în Republica Lituania sau transportă sau ascunde pe teritoriul Republicii Lituania un astfel de străin, care a trecut ilegal frontiera de stat a Republicii Lituania, este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la şase ani.

2. Persoana care săvârşeşte faptele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol din motive de mercenariat sau în cazul în care aceste fapte reprezintă o ameninţare pentru viaţa umană este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la opt ani.

3. Persoana care organizează faptele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la patru până la zece ani.

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 293. Organizarea călătoriilor cetăţenilor Republicii Lituania în străinătate în scopul de a rămâne acolo ilegal sau de a îi abandona fără asistenţă

1. Persoana care organizează deplasările cetăţenilor sau rezidenţilor permanenţi ai Republicii Lituania în străinătate în scopul solicitării de azil sau al

angajării ilegale sau al şederii în străinătate, ilegal, din alte motive sau făcând o falsă promisiune a unui statut juridic în străinătate este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la şapte ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 294. Comportamentul obstinat

1. Persoana care, prin ignorarea procedurii stabilite de lege, îşi exercită în mod intenţionat un drept existent sau pretins, propriu sau al altei persoane, care este contestat sau recunoscut, deşi nu este încă exercitat şi prejudiciază grav drepturile sau interesele legitime ale unei persoane este pedepsită cu amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care acţionează în mod intenţionat prin constrângere fizică sau mintală împotriva victimei sau a unei persoane apropiate acesteia este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

3. Persoana răspunde penal pentru fapta prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declaraţii a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

Articolul 295. Instalarea ilegală de echipamente speciale sau utilizarea acestora pentru colectarea de informaţii

Persoana care instalează sau foloseşte în mod ilegal echipamente speciale pentru spionarea altei persoane sau pentru culegerea de informaţii despre o instituţie statală sau municipală, o agenţie sau un angajat al acestora, un partid politic, o organizaţie publică sau un membru al acestora sau despre o altă persoană juridică sau fizică este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

Articolul 296. Confiscarea sau alte achiziţii ilegale ale secretelor oficiale

Persoana care confiscă, cumpără sau achiziţionează, în mod ilegal, un obiect material al cărui conţinut sau ale cărui informaţii constituie un secret oficial sau transferă obiectul sau informaţiile astfel obţinute unui terţ, în absenţa caracteristicilor de spionaj sau de acordare de asistenţă unui stat străin, este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

Articolul 297. Dezvăluirea unui secret oficial

1. Persoana care dezvăluie informaţii care constituie un secret oficial, şi care i-au fost încredinţate sau pe care le-a accesat prin serviciul sau munca sa, în absenţa unor caracteristici de spionaj sau de asistenţă acordată unui stat străin în desfăşurarea activităţilor ostile Republicii Lituania, se consideră că a săvârşit o contravenţie şi este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcţie sau de a se angaja într-un anumit tip de activităţi sau cu amendă sau măsuri de siguranţă.

2. Fapta prevăzută în prezentul articol este considerată penală, de asemenea, în cazul în care a fost săvârşită din neglijenţă.

Articolul 298. Modificarea ilegală a marcajului delimitării terenurilor

Persoana care îndepărtează, transferă, remodelează sau construieşte ilegal un marcaj al terenului sau o marcă geodezică, geologică sau geofizică ilegală se consideră a fi săvârşit o contravenţie şi este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau cu amendă sau arest.

Articolul 299. Neacordarea de asistenţă navelor în caz de coliziune pe mare

Căpitanul unei nave care nu acordă asistenţă navelor care se ciocnesc pe mare, în cazul în care ar fi putut fi oferită asistenţă fără expunerea navei, a echipajului şi a pasagerilor la un pericol grav, este pedepsit cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

CAPITOLUL XLIII

Infracţiuni şi contravenţii împotriva ordinii guvernamentale, cu privire la falsificarea documentelor sau a dispozitivelor de măsurare

Articolul 300. Falsificarea unui document sau posesia unui document fals

1. Persoana care produce un document fals, falsifică un document autentic sau depozitează, transportă, transmite, foloseşte sau comercializează un document cunoscut ca fiind fals sau un document autentic cunoscut ca fiind falsificat este pedepsită cu amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care produce o carte de identitate falsă, un paşaport, un permis de conducere sau un certificat de asigurare socială fals sau falsifică un buletin de identitate, un paşaport, un permis de conducere sau un certificat de asigurare socială de stat autentic sau depozitează, transportă, transmite, utilizează sau comercializează paşaportul, permisul de conducere sau certificatul de asigurare socială de stat cunoscute a fi false sau un act de identitate autentic, un paşaport, un permis de conducere sau un certificat de asigurare socială de stat cunoscute a fi falsificate este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

3. Persoana care săvârşeşte faptele prevăzute la alineatele (1) sau (2) ale prezentului articol, în cazul în care provoacă daune majore sau produce un număr mare de cărţi de identitate, paşapoarte, permise de conducere sau certificate de asigurări sociale de stat false sau falsifică un număr mare de cărţi de identitate, paşapoarte, permise de conducere sau certificate de asigurare socială de stat autentice sau depozitează, transportă, transmite, utilizează sau

LT

comercializează un număr mare de cărți de identitate, pașapoarte, permise de conducere sau certificate de asigurări sociale de stat cunoscute a fi false sau cărți de identitate, permise de conducere sau certificate de asigurări sociale de stat autentice, cunoscute a fi falsificate, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la șase ani.

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 301. Falsificarea unui sigiliu, a unei ștampile sau a unui formular

1. Persoana care falsifică un sigiliu, o ștampilă sau un formular autentic sau produce un sigiliu, o ștampilă sau un formular special de contabilitate ale unei persoane fizice sau juridice, false sau folosește un sigiliu, o ștampilă sau un formular cunoscute a fi false sau care le comercializează este pedepsită cu amendă sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care săvârșește faptele prevăzute la alineatul (1) al prezentului articol sub forma unei afaceri sau în cazul în care aceste acțiuni interferează cu activitățile unei persoane fizice sau juridice sau dau naștere unor daune majore statului sau persoanei fizice sau juridice sau persoana care fabrică sau depozitează o mare cantitate de sigilii, ștampile sau formulare speciale de contabilitate contrafăcute sau false este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 302. Acapararea unui sigiliu, a unei ștampile sau a unui document sau utilizarea sigiliului, a ștampilei sau a documentului astfel dobândit

1. Persoana care acaparează sau, fără a avea un temei juridic, achiziționează, depozitează, transportă, transmite, utilizează sau comercializează un sigiliu, o ștampilă, un document sau un formular contabil special este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la șase ani.

2. Persoana care săvârșește faptele prevăzute la alineatul (1) al prezentului articol sub forma unei afaceri sau care acaparează sau, fără a avea un temei juridic, achiziționează, depozitează, transportă, transmite, utilizează sau comercializează o cantitate mare de sigilii, ștampile sau formulare speciale de contabilitate ale unei persoane fizice sau juridice sau în cazul în care aceasta produce prejudicii majore statului sau persoanei fizice sau juridice, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la șase ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 302(1). Fabricarea, depozitarea, transportul, transmiterea sau comercializarea echipamentului pentru falsificarea sigiliilor, a ştampilelor, a documentelor sau a formularelor contabile speciale

1. Persoana care produce, depozitează, transportă, transmite sau comercializează echipamentele, programele software sau alte mijloace destinate direct sau adaptate pentru producerea de sigilii, ştampile, documente sau formulare contabile speciale contrafăcute sau pentru falsificarea sigiliilor, ştampilelor, documentelor sau formularelor contabile speciale autentice este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

2. Persoana care săvârşeşte faptele prevăzute la alineatul (1) al prezentului articol sub formă de afacere sau în cazul în care aceasta provoacă un prejudiciu grav statului sau unei persoane fizice sau juridice este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la şase ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 303. Distrugerea sau tăinuirea unui sigiliu, a unei ştampile sau a unui document

1. Persoana care distruge sau tăinuieşte un sigiliu, o ştampilă, un document sau un formular contabil special ale unei persoane fizice sau juridice este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau cu amendă sau arest sau cu închisoare pe un termen de până la doi ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 304. Furnizarea de informaţii false în scopul obţinerii unui document

1. Persoana care, în scopul obţinerii unui document sau a unui certificat de autentificare a unui document fals, furnizează unei instituţii sau unui angajat al acesteia informaţii false se consideră că a săvârşit o contravenţie şi este pedepsită cu muncă în folosul comunităţii sau cu amendă sau arest.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 305. Eliberarea şi utilizarea dispozitivelor de măsură fără controlul metrologic de stat sau modificarea parametrilor acestora

1. Persoana care eliberează sau utilizează un dispozitiv de măsurare supus controlului metrologic de stat fără examinare, etalonare sau altă înregistrare a rezultatelor controlului sau care modifică parametrii dispozitivului de măsurare, după ce acesta este supus controlului metrologic de stat, este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 306. Reținerea, falsificarea sau folosirea ştampilei unei mărci de control a statului lituanian sau a unei mărci de control prevăzute într-un tratat la care Republica Lituania este parte sau aparținând unui stat străin sau folosirea unui timbru contrafăcut

1. Persoana care reține, modifică în mod ilegal, produce, utilizează sau manipulează ştampila unei mărci de control a Lituaniei sau a unei mărci de control prevăzute într-un tratat la care Republica Lituania este parte sau care aparține unui stat străin este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 306[1]. Falsificarea, distrugerea sau modificarea ilegală a unei plăcuțe de înmatriculare a unui vehicul

1. Persoana care falsifică, distruge sau modifică în mod ilegal plăcuța de înmatriculare a unui vehicul este pedepsită cu amendă, arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

CAPITOLUL XLIV
Infracțiuni şi contravenții împotriva moralității

Articolul 307. Profitarea de pe urma prostituării altor persoane

1. Persoana care profită de pe urma prostituării unei alte persoane sau ca urmare a practicării proxenetismului este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la patru ani.

2. Persoana care organizează sau conduce activități de prostituție sau transportă către sau din Republica Lituania o persoană, cu consimțământul său, pentru a se prostitua, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la şase ani.

3. Persoana care profită de pe urma prostituării minorilor sau organizează sau conduce activități de prostituție a minorilor sau transportă minori, către sau din Republica Lituania, cu consimțământul acestora, pentru a se prostitua, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la doi până la opt ani.

4. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 308. Implicarea în prostituție

1. Persoana care implică o altă persoană în prostituție este pedepsită cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care implică în prostituție o altă persoană, dependentă de ea din punct de vedere financiar, subordonată în funcție sau în alt mod sau care implică o altă persoană în prostituție prin constrângere fizică sau psihică sau prin înșelăciune sau care, în orice mod, implică în prostituție persoane minore este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la doi până la șapte ani.

3. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 308(1). Cercetarea biomedicală interzisă care implică o ființă umană sau un embrion uman

1. Persoana care efectuează cercetări biomedicale interzise care implică o ființă umană sau un embrion uman este pedepsită cu privarea de dreptul de a fi angajată într-o anumită funcție sau de a se angaja într-o anumită activitate sau cu amendă sau cu închisoare pe un termen de până la doi ani.

2. De asemenea, persoana juridică răspunde penal pentru faptele prevăzute în prezentul articol.

Articolul 309. Posesia de material pornografic

1. Persoana care, în scopul distribuirii, produce sau achiziționează materiale pornografice sau distribuie astfel de materiale este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau cu amendă sau măsuri de siguranță sau cu închisoare pe un termen de până la un an.

2. Persoana care produce, achiziționează, stochează, prezintă, promovează sau distribuie materiale pornografice care afișează un copil sau care prezintă o persoană ca fiind copil este pedepsită cu amendă sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

3. Persoana care, în scopul distribuției, produce sau achiziționează sau distribuie o cantitate mare de materiale pornografice care afișează un copil este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

4. Persoana care prezintă sau promovează materiale pornografice este considerată a fi săvârșit o contravenție și este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest.

5. Persoana juridică răspunde, de asemenea, pentru faptele prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol.

Articolul 310. Cruzimea împotriva animalelor

Persoana care tratează un animal cu cruzime, în cazul în care aceasta are ca rezultat moartea sau mutilarea animalului sau care torturează un animal este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau amendă sau arest sau cu închisoare pe un termen de până la un an.

LT

CAPITOLUL XLV
Infracțiuni și contravenții împotriva memoriei celor decedați

Articolul 311. Profanarea rămășițelor decedatului

1. Persoana care ia în mod ilegal rămășițele decedatului sau o parte din acestea sau ridiculizează rămășițele decedatului sau le profanează este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau măsuri de siguranță sau arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Persoana care redeschide în mod ilegal un mormânt și profanează rămășițele celui decedat sau îl ridiculizează sau ia obiectele aflate în mormânt este pedepsită cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

Articolul 312. Profanarea unui mormânt sau a altui loc de respect public

1. Persoana care distruge sau profanează în alt mod un mormânt sau distruge un monument sau profanează un alt loc de respect public este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau măsuri de siguranță sau arest sau cu închisoare pe un termen de până la un an.

2. Persoana care săvârșește fapte de vandalism într-un cimitir sau într-un alt loc de respect public sau care profanează un mormânt sau un alt loc de respect public din motive rasiste, naționaliste sau religioase este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau cu amendă sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

Articolul 313. Exprimarea disprețului cu privire la memoria celui decedat

1. Persoana care, cu intenția de a-și exprima disprețul față de decedat sau față de persoanele apropiate acestuia, tulbură pacea unei înmormântări se consideră că a săvârșit o contravenție și este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest.

2. Se consideră că persoana care face în mod public declarații false despre decedat, care ar putea determina disprețul sau subminarea respectului față de memoria acestuia a săvârșit o contravenție și este pedepsită cu muncă în folosul comunității sau cu amendă sau măsuri de siguranță sau arest.

3. Persoana răspunde penal pentru faptele prevăzute la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol doar sub rezerva unei plângeri depuse de victimă sau a unei declarații a reprezentantului său autorizat sau la cererea procurorului.

CAPITOLUL XLVI
Infracțiuni și contravenții împotriva serviciului național de apărare

Articolul 314. Sustragerea de la recrutare în vederea efectuării serviciului militar obligatoriu

1. Recrutul care se sustrage de la recrutarea periodică în serviciul militar obligatoriu prin prejudicierea sănătății proprii, simulând o boală, falsificând

documente sau folosind alte mijloace de înşelăciune, este pedepsit cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. În cazul absenţei caracteristicilor indicate în alineatul 1 al prezentului articol se consideră că un recrut care se sustrage de la recrutarea în serviciul militar obligatoriu a săvârşit o contravenţie şi este pedepsit cu amendă sau cu arest.

Articolul 315. Sustragerea de la recrutare în vederea efectuării serviciului militar pe perioada legii marţiale

Recrutul sau militarul activ în rezervă care se sustrage de la recrutarea în serviciul militar pe perioada legii marţiale este pedepsit cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

Articolul 316. Sustragerea de la îndeplinirea serviciului militar

1. Militarul care se sustrage de la îndeplinirea serviciului militar activ, prin prejudicierea sănătăţii proprii sau prin simularea unei boli, prin falsificarea documentelor sau prin folosirea altor mijloace de înşelăciune este pedepsit cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana care săvârşeşte fapta prevăzută la alineatul 1 al prezentului articol pe perioada legii marţiale sau în timpul unei misiuni militare sau în cazul în care această faptă provoacă consecinţe grave este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la patru până la opt ani.

Articolul 317. Neîndeplinirea ordinului

1. Militarul care nu execută ordinul comandantului sau care refuză să îl execute sau care nu respectă ordinul comandantului este pedepsit cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Persoana care săvârşeşte fapta prevăzută la alineatul 1 al prezentului articol pe perioada legii marţiale sau în timpul unei misiuni militare sau în cazul în care această faptă provoacă consecinţe grave este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de la doi până la şase ani.

3. Militarului care nu execută un ordin al comandantului, care este în mod clar ilegal, i se va înlătura răspunderea penală.

Articolul 318. Ameninţările sau violenţa împotriva unui comandant

1. Militarul care ameninţă cu violenţa un comandant aflat în exercitarea atribuţiilor sale militare, este pedepsit cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Militarul care foloseşte violenţa fizică împotriva unui comandant, aflat în exercitarea atribuţiilor sale militare, este pedepsit cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

3. Militarul care săvârşeşte fapta prevăzută la alineatele 1 şi 2 ale prezentului articol pe perioada legii marţiale sau în timpul executării unei misiuni militare sau în cazul în care acest act provoacă consecinţe grave este pedepsit cu închisoare pe o perioadă de la trei până la opt ani.

Articolul 319. Acțiunile violente împotriva unui subordonat

1. Comandantul care, în îndeplinirea îndatoririlor militare, folosește violență fizică împotriva unui militar subordonat este pedepsit cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Comandantul care săvârșește fapta menționată la alineatul (1) din prezentul articol, în cazul în care acest lucru cauzează consecințe grave, este pedepsit cu închisoare pe o perioadă de la trei până la opt ani.

Articolul 320. Terorizarea unui militar

1. Militarul care solicită ilegal ca un alt militar să se comporte conform instrucțiunilor sale sau care umilește un alt militar prin folosirea constrângerii mintale este pedepsit cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Militarul care umilește sau terorizează un alt militar prin folosirea violenței fizice sau a unei arme este pedepsit cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

3. Militarul care săvârșește fapta menționată la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, în cazul în care acest lucru duce la consecințe grave, este pedepsit cu închisoare pe o perioadă de la patru până la opt ani.

Articolul 321. Ordinul ilegal și executarea acestuia

Militarul care emite un ordin care este în mod clar ilegal sau care forțează un alt militar să execute un astfel de ordin, de asemenea, militarul care execută un ordin care este în mod clar ilegal, în cazul în care acest lucru cauzează consecințe grave, este pedepsit cu închisoare pe o perioadă de la doi până la opt ani.

Articolul 322. Absența nemotivată

1. Militarul care părăsește în mod intenționat unitatea sau locul de desfășurare a activității sau nu reușește să ajungă în timp util la unitatea sa, fără motive întemeiate, în cazul în care absența durează mai mult de trei zile, dar nu depășește zece zile, este pedepsit cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

2. Militarul care săvârșește fapta menționată la alineatul 1 al prezentului articol pe perioada legii marțiale sau în timpul executării unei misiuni militare este pedepsit cu închisoare pe o perioadă de la doi până la opt ani.

Articolul 323. Dezertarea

1. Militarul care își părăsește unitatea pentru o perioadă mai mare de zece zile sau care nu reușește să ajungă la unitatea sa pentru această perioadă sau care, indiferent de durata absenței, acționează în acest fel cu intenția de a se sustrage de la serviciul militar este pedepsit cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

2. Militarul care săvârşeşte fapta menţionată la alineatul 1 al prezentului articol pe perioada legii marţiale sau în timpul executării unei misiuni militare este pedepsit cu închisoare pe o perioadă de la patru până la opt ani.

Articolul 324. Pierderea bunurilor de apărare naţională

Militarul care, din neglijenţă, pierde arma, muniţia, explozibilul, materialele explozive, vehiculul sau alt echipament militar încredinţat în scop de serviciu este pedepsit cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

Articolul 325. Încălcarea regulamentelor de gardă

Persoana care încalcă cerinţele actelor juridice care reglementează îndatoririle de pază pe perioada legii marţiale sau în timpul executării unei misiuni militare, în cazul în care această faptă provoacă consecinţe grave, este pedepsită cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

Articolul 326. Încălcarea regulamentelor de gardă a frontierei de stat

1. Militarul care încalcă regulile de gardă a frontierei de stat a Republicii Lituania în timpul îndeplinirii acestei îndatoriri pe perioada legii marţiale, în cazul în care acest lucru cauzează consecinţe grave, este pedepsit cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

2. Persoana răspunde penal în temeiul prezentului articol numai în cazul în care faptele prevăzute au fost săvârşite din neglijenţă.

Articolul 327. Încălcarea regulilor de serviciu militar

1. Militarul care încălcă cerinţele actelor juridice care reglementează serviciul militar la o unitate (cu excepţia serviciului de gardă), în cazul în care acest lucru cauzează consecinţe grave, este pedepsit cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

2. Persoana răspunde penal în temeiul prezentului articol numai în cazul în care faptele prevăzute au fost săvârşite din neglijenţă.

Articolul 328. Abandonarea unei nave care se scufundă

Căpitanul unei nave de război care o abandonează când se scufundă şi nu reuşeşte să-şi îndeplinească toate atribuţiile este pedepsit cu închisoare pe o perioadă de până la cinci ani.

Articolul 329. Pierderea sau dezonorarea steagului unei unităţi militare

Militarul care pierde sau dezonorează steagul unei unităţi este pedepsit cu arest sau cu închisoare pe o perioadă de până la doi ani.

Articolul 330. Sensul termenilor

1. Militarul este un cetăţean al Republicii Lituania care îndeplineşte (fie ca rezervă iniţială, fie ca rezervă activă) serviciul militar profesional sau voluntar obligatoriu.

2. Prin recrut se înţelege un militar încorporat de curând, care nu a îndeplinit serviciul obligatoriu sau alternativ iniţial la vârsta specificată, în conformitate cu procedura şi în maniera stabilită de Legea privind recrutarea militară şi nu a fost eliberat de acesta.

Anexă la
Codul penal al Republicii Lituania

ACTELE JURIDICE ALE UE IMPLEMENTATE DE ACEASTĂ LEGE

1. Regulamentul Consiliului (CE) nr. 338/97 din 9 decembrie 1996 privind protecţia speciilor faunei şi florei sălbatice prin controlul comerţului cu acestea (JO 2004, ediţia specială, capitolul 15, volumul 03, pag. 136).

2. Decizia-cadru 2000/383/JAI a Consiliului din 29 mai 2000 privind consolidarea, prin sancţiuni penale şi de altă natură, a protecţiei împotriva falsificării, cu ocazia introducerii monedei euro (JO 2004, ediţia specială, capitolul 19, volumul 01, pag. 187).

3. Decizia-cadru 2001/888/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2001 de modificare a Deciziei-cadru 2000/383/JAI privind consolidarea protecţiei împotriva falsificării, prin sancţiuni penale şi de altă natură, cu ocazia introducerii monedei euro (JO 2004, capitolul 19, Volumul 04, pag. 182).

4. Decizia-cadru 2001/413/JAI a Consiliului din 28 mai 2001 de combatere a fraudei şi a falsificării mijloacelor de plată, altele decât numerarul (JO 2004, ediţia specială, capitolul 15, volumul 06, pag. 123).

5. Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului din 26 iunie 2001 privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, îngheţarea, sechestrarea şi confiscarea instrumentelor şi produselor infracţiunii (JO 2004, ediţia specială, capitolul 19, volumul 04, pag. 158).

6. Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului (JO 2004, ediţia specială, capitolul 19, volumul 06, p. 18).

7. Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare şi procedurile de predare între statele membre (JO 2004, ediţia specială, capitolul 19, volumul 06, pag. 34).

8. Decizia-cadru 2002/629/JAI a Consiliului din 19 iulie 2002 privind combaterea traficului de persoane (JO 2004, ediţia specială, capitolul 19, volumul 06, pag. 52).

9. Directiva 2002/90/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2002 de definire a facilitării intrării, tranzitului şi şederii neautorizate (JO 2004, ediţia specială, capitolul 19, volumul 06, pag. 64).

10. Decizia-cadru 2002/946/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2002 privind consolidarea cadrului penal pentru a preveni facilitarea intrării, tranzitului şi şederii neautorizate (JO 2004, ediţia specială, capitolul 19, volumul 06, pag. 61).

11. Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind combaterea corupţiei în sectorul privat (JO 2004, ediţia specială, capitolul 19, volumul 06, pag. 182).

12. Decizia-cadru 2004/68/JAI a Consiliului din 22 decembrie 2003 privind combaterea exploatării sexuale a copiilor şi a pornografiei infantile (JO 2004, ediţia specială, capitolul 19, volumul 07, pag. 10).

13. Directiva 2004/23/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 31 martie 2004 privind stabilirea standardelor de calitate şi securitate pentru donarea, obţinerea, controlul, prelucrarea, conservarea, stocarea şi distribuirea ţesuturilor şi a celulelor umane (JO 2004, ediţia specială, capitolul 15, volumul 08, pag. 291).

14. Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului din 25 octombrie 2004 de stabilire a dispoziţiilor minime privind elementele constitutive ale infracţiunilor şi sancţiunile aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri (JO 2004 L 335, pag. 8).

15. Decizia-cadru 2005/212/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind confiscarea produselor, a instrumentelor şi a bunurilor având legătură cu infracţiunea (JO 2005 L 68, pag. 49).

16. Decizia-cadru 2005/222/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind atacurile împotriva sistemelor informatice (JO 2005 L 69, pag. 67).

17. Decizia-cadru 2005/667/JAI a Consiliului din 12 iulie 2005 de consolidare a cadrului penal pentru aplicarea legii împotriva poluării cauzate de nave (JO 2005 L 255, pag. 164).

18. Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 7 septembrie 2005 de modificare a Directivei 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave şi introducerea unor sancţiuni în caz de încălcare (JO 2005 L 255, pag. 11).

19. Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecţia mediului prin intermediul dreptului penal (JO 2008 L 238, pag. 28).

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL MARELUI DUCAT DE LUXEMBURG

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL MARELUI DUCAT DE LUXEMBURG

Tudorel TOADER

Principalele particularităţi în raport de Codul penal român se referă la următoarele:

Partea generală (art. 1 - 100-1)

Infracţiunile se împart în trei categorii – crime, delicte şi contravenţii.

Crimele se sancţionează cu pedeapsă penală, delictele se sancţionează cu pedeapsă corecţională, iar contravenţiile cu o pedeapsă contravenţională.

Pedepsele penale pe care le riscă persoanele fizice sunt: detenţiunea pe viaţă sau pe durată determinată; amenda; confiscarea specială; destituirea din titluri, grade, funcţii, posturi şi sarcini publice; interdicţia unor drepturi civile şi politice; închiderea afacerii şi a unităţii; publicarea sau afişarea, pe cheltuiala condamnatului, a hotărârii sau a unui extras din hotărârea de condamnare;

Dacă, potrivit aprecierii instanţei, delictul nu impune o pedeapsă privativă de libertate mai mare de 6 luni, aceasta poate dispune, cu titlu de pedeapsă principală, ca persoana condamnată să presteze, în folosul colectivităţii sau al unei instituţii publice sau al unei asociaţii sau al unei instituţii spitaliceşti sau filantropice, o muncă neretribuită pe o perioadă ce nu poate fi nici mai mică de 40 de ore, nici mai mare de 240 de ore.

Pedepsele contravenţionale suferite de persoanele fizice sunt: amenda; confiscarea specială; interzicerea dreptului de a conduce anumite vehicule.

Confiscarea bunurilor este pronunţată chiar şi în caz de achitare, scutire de pedeapsă, încetare sau prescripţie a acţiunii publice.

În materie penală, cuantumul maxim al amenzii aplicabile persoanelor juridice este de 750.000 euro.

În materie corecţională, cuantumul maxim al amenzii aplicabile persoanelor juridice este egal cu dublul celui prevăzut pentru persoanele fizice de legea care pedepseşte infracţiunea.

Despre participarea mai multor persoane la aceeaşi infracţiune sau la acelaşi delict. Pedeapsa pronunţată împotriva complicilor unei infracţiuni nu va depăşi două treimi din pedeapsa ce le-ar fi aplicată dacă ar fi autorii acelei infracţiuni.

Despre încetarea pedepselor. Pedepsele pronunţate prin hotărârile sau sentinţele devenite irevocabile încetează în momentul decesului condamnatului. Cu toate acestea, statul va putea, după aceste hotărâri sau sentinţe, să ceară moştenitorilor sau legatarilor amenzi pur fiscale.

În materie de condamnări sub acuzaţia de crime şi delicte împotriva siguranţei externe a statului, acesta va putea cere moştenitorilor delincventului sau celor îndreptăţiţi plata amenzilor şi cheltuielilor de judecată, precum şi a cheltuielilor rezultate din executarea pedepsei şi a arestului preventiv, până la concurenţa activului net strâns de aceştia.

Partea specială (art. 101-567)

Despre crime şi delicte împotriva siguranţei externe a statului. Oricare luxemburghez care a ridicat armele împotriva Marelui Ducat de Luxemburg se pedepseşte cu detenţiune pe viaţă.

Despre delicte care împiedică înfăptuirea justiţiei. Este pedepsită persoana care, prin funcţiile sale, este chemată să contribuie la descoperirea adevărului şi care nu divulgă, conştient, o informaţie ce ar putea contribui la descoperirea adevărului.

Despre atingeri aduse de funcţionarii publici drepturilor garantate de Constituţie. Se vor pedepsi cu amendă şi vor putea fi condamnaţi la interzicerea dreptului de a-şi îndeplini funcţiile, sarcinile sau prerogativele publice, toţi funcţionarii Ministerului Public sau agenţii poliţiei judiciare care, fără autorizaţiile prevăzute de Constituţie, au provocat, au dat, au semnat fie o sentinţă împotriva unui membru de Guvern sau a unui deputat, fie o ordonanţă sau un mandat destinat să-i urmărească sau să-i pună sub acuzare sau care, fără aceste autorizaţii, au dat sau au semnat ordinul sau mandatul de a reţine sau a aresta fie un membru de Guvern, fie un deputat, cu excepţia, în privinţa ultimului, a cazului de flagrant delict.

Despre mărturia falsă şi despre jurământul strâmb. Mărturia falsă în materie penală, fie împotriva acuzatului, fie în favoarea sa, se va pedepsi cu închisoare.

Mărturia falsă în materie civilă şi administrativă se pedepseşte cu închisoare, în limite reduse.

Vinovatul de mărturie falsă sau de declaraţie falsă care a primit bani, o recompensă oarecare sau promisiuni, va fi condamnat, în plus, la amendă de la 500 euro la 30.000 euro.

Despre uzurparea de funcţii, titluri sau nume. Cel care se amestecă în funcţii publice, civile sau militare se pedepseşte cu închisoare.

Se pedepseşte cu amendă cel care şi-a atribuit public titluri de nobleţe ce nu-i aparţin.

Cel care, cu scopul de a tulbura liniştea unui terţ sau cu scopul de a aduce atingere onoarei sau respectului unui terţ, va prelua un nume sau un nume de utilizator ce nu-i aparţine va fi pedepsit cu închisoare şi cu amendă sau numai cu una din aceste pedepse.

Despre impietarea autorităţilor administrative şi judiciare. Se pedepsesc cu închisoare, cu amendă:

Judecătorii, funcţionarii Ministerului Public şi agenţii poliţiei judiciare care s-au amestecat în exercitarea puterii legislative, fie prin regulamente ce conţin dispoziţii legislative, fie oprind sau suspendând executarea uneia sau mai multor legi, fie deliberând astfel încât să ştie dacă aceste legi vor fi executate;

Judecătorii, funcţionarii Ministerului Public şi agenţii poliţiei judiciare care şi-au depăşit puterea, amestecându-se în chestiunile atribuite autorităţilor administrative, fie pregătind regulamente în aceste chestiuni, fie interzicând executarea ordinelor dispuse de administraţie.

Despre extorcare. Orice persoană depozitară sau agent al autorităţii sau al forţei publice, orice persoană însărcinată cu o misiune a serviciului public, care s-a făcut vinovată de extorcare, ordonând să se încaseze, cerând sau primind ceea ce ştia că nu se datorează sau să se depăşească ceea ce se datora pentru drepturi, taxe, impozite, contribuţii, bani, venituri sau dobânzi pentru salarii sau remuneraţii se pedepseşte cu închisoare şi va putea fi condamnată, în plus, la interdicţia dreptului de a îndeplini funcţii, sarcini sau prerogative publice.

Despre corupţie şi despre traficul de influenţă. Se va pedepsi cu închisoare şi cu amendă fapta unei persoane depozitare sau agent al autorităţii publice sau al forţei publice sau însărcinate cu o misiune a serviciului public sau învestite cu un mandat electiv public de a solicita sau de a primi, fără drept, direct sau indirect, pentru ea însăşi sau pentru altul, oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau foloase de orice fel sau de a accepta oferta sau promisiunea: fie pentru a îndeplini sau a se abţine de la a îndeplini un act ce ţine de funcţia sa, de misiunea sa ori de mandatul său sau facilitat de funcţia, misiunea sau mandatul său; fie pentru a abuza de influenţa sa reală sau presupusă pentru a ajuta la obţinerea de la o autoritate sau de la o administraţie publică de distincţii, slujbe, înţelegeri sau a oricărei decizii favorabile.

Despre coruperea magistraţilor. Se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 15 ani şi cu amendă de la 2.500 euro la 250.000 euro orice magistrat sau orice altă persoană care face parte dintr-un organ de jurisdicţie, orice arbitru sau expert numit fie de o instanţă, fie de părţi, care a solicitat sau a primit, fără drept, direct sau indirect, oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau foloase oarecare, pentru ea însăşi sau pentru un terţ sau a acceptat oferta sau promisiunea, pentru îndeplinirea sau abţinerea de la a îndeplini un act ce ţine de funcţia sa.

Despre abuzul de autoritate. Orice judecător, orice administrator sau membru al unui corp administrativ care, sub orice pretext, chiar al nemenţionării sau al neînţelegerii legii, a refuzat să facă dreptatea pe care le-o datora părţilor, se pedepseşte cu amendă şi va putea fi condamnat la interdicţia dreptului de a îndeplini funcţii, sarcini sau prerogative publice.

Despre exercitarea autorităţii publice ilegal anticipate sau prelungite. Orice funcţionar public care a început să-şi exercite funcţiile fără să fi depus jurământul prevăzut de lege va fi condamnat la amendă.

Orice funcţionar public revocat, destituit, suspendat sau interzis legal, care, după ce a aflat oficial, a continuat să-şi exercite funcţiile, se pedepseşte cu închisoare şi cu amendă. Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse orice funcţionar public ales sau numit temporar care a continuat să-şi exercite funcţiile, după încetarea legală a acestora.

Despre infracţiunile comise de reprezentanţii cultelor în exercitarea funcţiei lor. Reprezentanţii cultelor care, în discursurile pronunţate sau în înscrisurile citite, în exercitarea funcţiei lor şi la o adunare publică sau printr-un înscris ce conţine instrucţiuni pastorale, sub orice formă, au atacat direct Guvernul, o lege, o hotărâre a Marelui Ducat sau orice alt act al autorităţii publice se pedepsesc cu închisoare şi cu amendă.

Despre rebeliune şi răzvrătire. Este calificat drept rebeliune orice atac, orice rezistenţă opusă prin violenţe sau ameninţări ofiţerilor ministeriali, paznicilor de plantaţii sau de păduri, depozitarilor sau agenţilor forţei publice, membrilor personalului ce efectuează serviciul de gardă şi şefilor de grup ai penitenciarelor, reprezentanţilor ce se ocupă de încasarea taxelor şi contribuţiilor, agenţilor de percepţie, vameşilor, custozilor, ofiţerilor sau agenţilor de ordine administrativă sau judiciară, care acţionează pentru executarea legilor, a ordinelor sau a hotărârilor autorităţii publice, a mandatelor judiciare sau a sentinţelor.

Despre ultraje şi despre violenţe împotriva miniştrilor, membrilor Camerei Deputaţilor, depozitarilor autorităţii sau forţei publice. Se pedepseşte cu închisoare şi cu amendă cel care a ultragiat prin fapte, cuvinte, gesturi, ameninţări, înscrisuri sau panouri un deputat, în timp ce-şi exercita sau cu ocazia exercitării mandatului său, un membru al Guvernului sau un magistrat al ordinii administrative sau judiciare, în timp ce-şi exercitau sau cu ocazia exercitării funcţiilor lor.

Dacă ultrajul a avut loc în şedinţa Camerei sau la audierea unei Curţi sau a unui Tribunal, pedeapsa constă în închisoarea şi amenda.

Despre împiedicarea executării lucrărilor publice. Cel care, prin acte de violenţă, s-a opus la executarea lucrărilor dispuse sau autorizate de puterea competentă se pedepseşte cu închisoare.

Despre atingeri aduse onoarei sau consideraţiei faţă de persoane. Cel care, în cazurile indicate în continuare, a atribuit cu răutate unei persoane o faptă precisă, care este de natură să aducă atingere onoarei acestei persoane sau să o expună dispreţului public, este vinovat de calomnie dacă, în cazurile în care legea admite proba veritătii, această probă nu este anulată. Este vinovat de defăimare, dacă legea nu admite această probă.

Cel care a insultat o persoană sau un colectiv constituit, fie prin fapte, fie prin înscrisuri, imagini sau însemne, este pedepsit cu închisoare şi cu amendă sau numai cu una din aceste pedepse.

Despre furturi şi despre extorcări. Nu vor conduce decât la despăgubiri civile furturile comise de soţi în dauna soţilor lor; de soţul supravieţuitor faţă de bunurile ce au aparţinut soţului decedat; de descendenţi în dauna ascendenţilor lor; de ascendenţi în dauna descendenţilor lor sau de rudele prin alianţă de acelaşi grad.

Despre nimicirea animalelor. Cel care a otrăvit cai sau alte animale de tracţiune sau de povară, animale cu coarne, oi, capre sau porci se pedepseşte cu închisoare şi cu amendă.

CUPRINS

Cartea I. Despre infracţiuni şi despre sancţiuni în general 766
Capitolul I. Despre infracţiuni 766
Capitolul II. Despre pedepsele aplicabile persoanelor fizice 767
Secţiunea I. Despre pedepsele penale 767
Secţiunea II. Despre pedepsele corecţionale 768
Secţiunea III. Despre pedepsele contravenţionale 770
Secţiunea IV. Despre amendă 771
Secţiunea V. Despre confiscarea specială 771
Secţiunea VI. Dispoziţii generale 774
Capitolul II-1. Despre pedepsele aplicabile persoanelor juridice 774
Capitolul III. Despre alte condamnări care pot fi pronunţate pentru crime, delicte şi contravenţii 776
Capitolul IV. Despre tentativa la infracţiune sau la delict 777
Capitolul V. Despre recidivă 777
Capitolul VI. Despre concursul de infracţiuni 779
Capitolul VII. Despre participarea mai multor persoane la aceeaşi infracţiune sau la acelaşi delict 780
Capitolul VIII. Despre cauzele justificative, de iresponsabilitate sau de atenuare a răspunderii şi despre scuză 781
Capitolul IX. Despre circumstanţele atenuante 782
Capitolul X. Despre încetarea pedepselor 783
Dispoziţii generale 784

Cartea a II-a. Despre infracţiuni şi despre sancţiuni în particular 785
Titlul I. Despre crime şi delicte împotriva siguranţei statului 785
Capitolul I. Despre atentate şi comploturi împotriva (Regelui) Marelui Duce, împotriva familiei regale grand-ducale şi împotriva formei de guvernământ 785
Capitolul I-1. Despre atentate împotriva persoanelor care beneficiază de protecţie internaţională 786
Capitolul II. Despre crime şi delicte împotriva siguranţei externe a statului 787
Capitolul III. Despre crime împotriva siguranţei interne a statului 793
Capitolul III.1. Despre terorism 795
Secţiunea I. Despre infracţiuni cu scop terorist 795
Secţiunea II. Despre atentate teroriste cu explozibil 798
Secţiunea III. Despre infracţiuni legate de activităţile teroriste 799
Dispoziţii comune acestui titlu 801

Titlul Ibis. Despre încălcări grave ale dreptului internațional umanitar 801
Titlul II. Despre crime şi delicte care aduc atingere drepturilor garantate de Constituție 808
Capitolul I. Despre delicte privind exercitarea drepturilor politice 808
Capitolul I-1. Despre delicte care împiedică înfăptuirea justiției 808
Capitolul II. Despre delicte privind libertatea religioasă 809
Capitolul III. Despre atingeri aduse de funcționarii publici drepturilor garantate de Constituție 810
Titlul III. Infracțiuni şi delicte contra încrederii publice 812
Capitolul I. Contrafacerea, modificarea sau falsificarea de monedă, instrumente corporale de plată protejate împotriva imitării sau utilizării frauduloase şi titlurilor reprezentând drepturi de proprietate, creanțe sau valori mobiliare 812
Capitolul II. Contrafacerea, modificarea sau falsificarea de sigilii, ştampile, timbre poansoane şi mărci 814
Capitolul III. Dispoziții comune 817
Capitolul IV. Despre falsuri comise în înscrisuri şi în telegrame 818
Secțiunea I. Despre falsuri în înscrisuri autentice şi oficiale, în înscrisuri comerciale şi bancare şi în înscrisuri sub semnătură privată 818
Secțiunea II. Despre falsuri comise în paşapoarte, în permise de vânătoare sau de pescuit, în foi de drum, în certificate şi în atestate (Legea din 10 mai 1983) 819
Secțiunea III. Despre falsuri comise în telegrame 822
Dispoziții comune pentru Capitolul I, II şi IV de mai sus 822
Capitolul V. Despre mărturia mincinoasă şi despre jurământul strâmb 822
Capitolul VI. Despre uzurparea de funcții, titluri sau nume 824
Titlul IV. Despre crime şi delicte contra ordinii publice comise de funcționari în exercițiul funcțiunii sau de reprezentanți ai cultelor în exercitarea funcției lor 825
Capitolul I. Despre coaliția funcționarilor 825
Capitolul II. Despre impietarea autorităților administrative şi judiciare 826
Capitolul III. Despre delapidare, despre distrugerea de acte sau de titluri, despre extorcare, despre încasarea ilegală de dobânzi, despre corupție, despre traficul de influență şi despre actele de intimidare comise asupra persoanelor care exercită o funcție publică 827
Capitolul IV. Despre abuzul de autoritate 832
Dispoziții comune capitolelor precedente 833
Capitolul V-1. Despre actele de tortură 833

Capitolul V. Despre exercitarea autorității publice ilegal anticipate sau prelungite 834
Capitolul VI. Despre câteva delicte referitoare la evidența actelor de stare civilă 834
Dispoziții particulare 835
Capitolul VII. Despre infracțiunile comise de reprezentanții cultelor în exercitarea funcției lor 835
Titlul V. Despre crime și delicte contra ordinii publice comise de persoane private 836
Capitolul I. Despre rebeliune și răzvrătire 836
Capitolul II. Despre ultraj și despre violențe împotriva miniștrilor, membrilor Camerei Deputaților, deținătorilor autorității sau forței publice 837
Capitolul III. Despre ruperea sigiliilor 838
Capitolul IV. Despre împiedicarea executării lucrărilor publice 839
Capitolul V. Despre crime și delicte ale furnizorilor 839
Capitolul VI. Despre publicarea sau distribuirea documentelor fără indicarea numelui și domiciliului autorului sau tipografului 840
Capitolul VII. Despre infracțiuni contra legilor și regulamentelor privind loteriile, casele de joc și casele de împrumuturi pe amanet 841
Capitolul VIII. Despre infracțiunile contra industriei, comerțului și licitațiilor publice 842
Capitolul IX. Despre alte câteva infracțiuni contra ordinii publice 844
Secțiunea I. Despre infracțiuni contra legilor asupra înhumărilor 844
Secțiunea II. Despre infracțiuni contra legilor și reglementărilor privind armele interzise 844
Secțiunea III. Despre alarme false 844
Titlul VI. Despre crime și delicte contra siguranței publice 845
Capitolul I. Despre gruparea alcătuită cu scopul de a atenta asupra persoanelor sau proprietăților și despre grupul infracțional organizat 845
Capitolul II. Despre amenințările cu atentat și despre ofertele sau propunerile de a comite anumite crime 846
Capitolul III. Despre evadarea deținuților 848
Capitolul IV. Despre încălcarea interdicției de ședere și unele acte de tăinuire 849
Capitolul V. Despre delicte contra siguranței publice comise de vagabonzi sau cerșetori 849
Titlul VII. Despre crime și delicte contra rânduielii familiilor și contra moralei publice 850
Capitolul I. Despre avort 850
Capitolul II. Despre renunțarea la copii și abandonarea copiilor 851

Capitolul III. Despre crimele şi delictele îndreptate către împiedicarea sau distrugerea dovezii de stare civilă a copilului 852
Dispoziţii particulare 853
Capitolul IV. Despre răpirea de minori 853
Capitolul V. Despre atentatul la pudoare şi despre viol 854
Capitolul VI. Despre tragerea de foloase de pe urma practicării prostituţiei şi despre proxenetism 856
Capitolul VI-I. Despre traficul de fiinţe umane 860
Capitolul VI-II. Despre traficul ilegal de migranţi 862
Capitolul VII. Despre ultraje în public contra bunelor moravuri şi despre Dispoziţii particulare vizând protecţia tinerilor 863
Capitolul VII-I. Despre căsătorii şi acorduri silite sau de complezenţă 865
Capitolul VIII. Despre bigamie 866
Capitolul IX. Despre abandonul de familie şi despre insolvabilitatea frauduloasă 866
Titlul VIII. Despre crime şi delicte contra persoanelor 867
Capitolul I. Despre uciderea voluntară şi vătămarea corporală voluntară 867
Secţiunea I. Despre omor şi diferitele sale variante 867
Secţiunea II. Despre uciderea cu intenţie care nu constituie omor şi despre vătămarea corporală intenţionată 868
Secţiunea II-1. Despre omisiuni pedepsibile 871
Secţiunea III. Despre omor, despre răni şi despre lovituri scuzabile 872
Secţiunea IV. Despre ucidere, despre răniri şi despre lovituri justificate 872
Capitolul II. Despre uciderea şi vătămarea corporală din culpă 873
Capitolul III. Despre duel 873
Capitolul IV. Despre atentate la libertatea individuală şi la inviolabilitatea domiciliului comise de persoane private 875
Capitolul IV-1. Despre luarea de ostatici 877
Capitolul IV-2. Despre hărţuirea obsesivă 877
Capitolul V. Despre atingeri aduse onoarei sau consideraţiei faţă de persoane 878
Dispoziţii particulare 881
Capitolul VI. Despre rasism, despre revizionism şi despre alte discriminări 881
Capitolul VIa. Despre alte delicte contra persoanelor 884
Titlul IX. Crime şi delicte contra patrimoniului 885
Capitolul I. Despre furturi şi despre extorcări 885
Secţiunea I. Despre furturi comise fără violenţe sau ameninţări 885

Secţiunea II. Despre furturi comise prin violenţe sau ameninţări şi despre extorcări ... 886
Secţiunea III. Despre semnificaţia termenilor folosiţi în acest capitol ... 887
Dispoziţii particulare ... 888
Capitolul II. Despre fraude ... 889
Secţiunea I. Despre bancrută ... 889
Secţiunea II. Despre abuzul de încredere ... 889
Secţiunea III. Despre escrocherie şi despre înşelăciune ... 890
Secţiunea IV. Despre tăinuirea obiectelor obţinute prin săvârşirea unei crime sau a unui delict ... 893
Secţiunea V. Despre infracţiunea de spălare de bani ... 893
Secţiunea VI. Despre alte fraude ... 896
Secţiunea VII. Despre anumite infracţiuni în materie informatică ... 897
Capitolul III. Distrugerile, degradările, daunele ... 898
Secţiunea I. Despre incendiu ... 898
Secţiunea II. Despre distrugerea construcţiilor, a maşinilor cu aburi şi a telegrafelor ... 900
Secţiunea III. Despre distrugerea sau degradarea mormintelor, monumentelor, obiectelor de artă, titlurilor, documentelor sau a altor hârtii ... 901
Secţiunea IV. Despre distrugerea sau deteriorarea produselor alimentare, a mărfurilor sau a altor proprietăţi mobiliare ... 901
Secţiunea V. Distrugerile şi devastările recoltelor, plantelor, arborilor, plantelor altoite, grânelor şi furajelor, distrugerea utilajelor de agricultură ... 902
Secţiunea VI. Despre nimicirea animalelor ... 903
Secţiunea VII. Dispoziţii comune secţiunilor precedente ... 904
Secţiunea VIII. Despre distrugerea împrejmuirilor, despre mutarea şi scoaterea bornelor şi a hotarelor ... 904
Secţiunea IX. Distrugerile şi daunele provocate de inundaţii ... 904
Titlul X. Despre contravenţii ... 905
Capitolul I. Despre contravenţii de categoria întâi ... 905
Capitolul II. Despre contravenţii de categoria a doua ... 906
Capitolul III. Despre contravenţii de categoria a treia ... 907
Capitolul IV. Despre contravenţii de categoria a patra ... 908
Dispoziţii comune celor patru capitole precedente ... 909
Dispoziţii tranzitorii ... 909

Tabel cronologic al legilor de modificare a Codului penal ... 910

Tabel alfabetic ... 914

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL Al MARELUI DUCAT DE LUXEMBURG[1)]

CODUL PENAL (Legea din 16 iunie 1879[2)])

Lucrări pregătitoare şi discuţii la Camera Deputaţilor

Sesiunea din 1875-1876: Examen pregătitor – aviz asupra propunerii de a adopta Codul penal belgian, sub rezerva modificărilor: Tribunalul Luxemburg, a 1; Tribunalul Diekirch, a 3; Curtea Supremă de Justiţie, a 4; Observaţiile domnului profesor Nypels, a 5; Proiect cu modificări prezentat de domnul director general Vannerus, a 28; aviz al corpurilor judiciare: Tribunalul Luxemburg, a 52; Tribunalul Diekirch, a 53; Curtea Supremă, a 63; aviz al Consiliului de Stat, a 68.

Proiect de revizuire depus de domnul director general Funck, şedinţa din 7 decembrie 1875, pag. 169; raport la Prince-Lieutenant, a 94; proiect de lege, a 107; proiect de lege asupra circumstanţelor atenuante şi raport, a 236 şi 239.

Sesiunea sub 1876-1877: Raport al Comisiei speciale (cartea I), şedinţa din 26 iunie 1877, pag. 957, a 575.

Sesiunea din 1877-1878: Observaţii ale Parchetului General, a 165.

Depunerea celui de-al 2-lea raport al Comisiei speciale (cartea II), şedinţa din 30 aprilie 1878, pag. 701.

Sesiunea din 1878-1879: Textul celui de-al 2-lea raport al Comisiei speciale (cartea a II-a), a 58. Observaţii ale domnului profesor Nypels, a 460; idem ale domnului substitut Limelette, a 469.

Rezumatul amendamentelor propuse în comun de Comisia specială şi de domnul director general Eyschen, şedinţa din 18 martie 1879, pag. 595, a 680.

Discuţie generală, şedinţa din 19 martie, pag. 597-603.

Discutarea articolelor: şedinţa din 19 martie, art. 1-7, pag. 604-634;
şedinţa din 20 martie, art. 7, pag. 635-658;
şedinţa din 25 martie, art. 8-30, pag. 660-691;
şedinţa din 26 martie, art. 30-99, pag. 692-722;
şedinţa din 27 martie, art. 100-192, pag. 725-731;
şedinţa din 1 aprilie, art. 193-314, pag. 770-780;
şedinţa din 2 aprilie, art. 315-460, pag. 784-792;
şedinţa din 3 aprilie, art. 461-568, pag. 818-837.

[1)] A fost avută în vedere legislaţia în vigoare până la data de 8 august 2018.

[2)] Memorial 1879, pag. 589, Culegere de legi 1879, pag. 231.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Trimitere la Consiliul de Stat pentru avizare asupra articolelor amendate, şedinţa din 3 aprilie, pag. 837.

Proiect de lege asupra circumstanţelor atenuante – raportul Comisiei, discuţie şi votarea articolelor, şedinţa din 3 aprilie, pag. 837.

Aviz al Consiliului de Stat asupra articolelor amendate şi concluzii definitive ale Comisiei speciale, şedinţa din 1 mai 1879, pag. 1054.

Al doilea vot al articolelor amendate, şedinţa din 1 mai, pag. 1069-1104.

Vot asupra întregului proiect şi adoptare, dispensă de la al doilea vot, ibidem pag. 1104.

Vot definitiv privind legea asupra circumstanţelor atenuante, ibidem pag. 1104.

CARTEA I
Despre infracţiuni şi despre sancţiuni în general

CAPITOLUL I
Despre infracţiuni

Art. 1. Infracţiunea pe care legile o pedepsesc cu pedeapsa penală este o crimă.

Infracţiunea pe care legile o pedepsesc cu pedeapsa corecţională este un delict.

Infracţiunea pe care legile o pedepsesc cu pedeapsa contravenţională este o contravenţie.

Art. 2. Nicio infracţiune nu poate fi pedepsită cu pedepse care nu erau prevăzute de lege mai înainte ca infracţiunea să fi fost săvârşită.

Dacă pedeapsa în vigoare la momentul judecăţii diferă de cea care era prevăzută la data săvârşirii infracţiunii, va fi aplicată pedeapsa mai blândă.

Art. 3. Abrogat prin Legea din 10 august 2018

Art. 4. Infracţiunea comisă în afara teritoriului Marelui Ducat, de luxemburghezi sau de străini, nu este pedepsită în Marele Ducat decât în cazurile prevăzute de lege.

Art. 5. Dispoziţiile acestui cod nu se aplică infracţiunilor pedepsite de legile şi regulamentele militare.

Art. 6. Curţile şi tribunalele vor continua să aplice legile speciale şi regulamentele în toate domeniile nereglementate de acest cod.

CAPITOLUL II
Despre pedepsele aplicabile persoanelor fizice
(Legea din 13 iunie 1994; Legea din 3 martie 2010)

SECȚIUNEA I
Despre pedepsele penale

Art. 7. (Legea din 13 iunie 1994; Legea din 3 martie 2010) Pedepsele penale aplicabile persoanelor fizice sunt:

1) recluziunea pe viață sau pe durată determinată;
2) amenda;
3) confiscarea specială;
4) destituirea din titluri, grade, funcții, posturi și sarcini publice;
5) interzicerea unor drepturi civile și politice;
6) închiderea societății și a punctelor de lucru;
7) publicarea sau afișarea, pe cheltuiala condamnatului, a hotărârii sau a unui extras din hotărârea de condamnare;
8) (Legea din 6 octombrie 2009) interzicerea practicării anumitor activități profesionale sau sociale.

Art. 8. (Legea din 13 iunie 1994) Condamnarea la recluziune pe durată determinată este dispusă pe o perioadă de la 5 la 10 ani, de la 10 la 15 ani, de la 15 la 20 de ani sau de la 20 la 30 de ani.

Durata unui an de recluziune este de 360 de zile.

Art. 9. (Legea din 1 august 2001) Amenda în materie penală este de cel puțin 251 euro.

Art. 10. (Legea din 13 iunie 1994) Destituirea din titluri, grade, funcții, posturi și sarcini publice este dispusă în mod obligatoriu în cazul condamnării la recluziune.

Art. 11. (Legea din 13 iunie 1994) Orice hotărâre de condamnare la pedeapsa recluziunii de peste 10 ani conduce la interzicerea, pe viață, a următoarelor drepturi ale condamnatului:

1) de a îndeplini funcții, posturi sau sarcini publice;
2) la vot, de a alege, de a fi ales;
3) de a purta orice decorație;
4) de a fi expert, martor asistent sau atestator la acte; de a da o depoziție în instanță altfel decât pentru a prezenta simple informații;
5) de a face parte din vreun consiliu de familie, de a îndeplini vreo funcție într-un regim de protecție a incapabililor minori sau majori, dacă nu se referă la copiii lor și cu avizul judecătorului tutelar și a consiliului de familie, dacă există;

BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITY LIBRARY

6) de a purta sau a deţine arme;

7) de a deţine o şcoală sau de a preda sau a fi angajat într-o instituţie de învăţământ.

Art. 12. (Legea din 13 iunie 1994) Interzicerea drepturilor enumerate la articolul precedent poate fi dispusă, în întregime sau în parte, pe viaţă sau pentru o perioadă de la 10 la 20 de ani împotriva condamnaţilor la recluziune de la 5 la 10 ani.

Art. 13. (Legea din 13 iunie 1994) Durata interzicerii stabilite prin sentinţa de condamnare curge din ziua în care condamnatul a executat pedeapsa sau aceasta s-a prescris.

Interzicerea produce, de asemenea, efecte din ziua în care condamnarea în contradictoriu sau în lipsă a devenit irevocabilă.

SECŢIUNEA II
Despre pedepsele corecţionale

Art. 14. (Legea din 13 iunie 1994; Legea din 3 martie 2010) Fără să afecteze alte pedepse prevăzute de legi speciale, pedepsele corecţionale aplicabile persoanelor fizice sunt:

1) închisoarea;

2) amenda;

3) confiscarea specială;

4) interzicerea exercitării unor drepturi civile şi politice;

5) închiderea societăţii şi a punctelor de lucru;

6) publicarea sau afişarea, pe cheltuiala condamnatului, a hotărârii sau a unui extras din hotărârea de condamnare;

7) interzicerea exercitării anumitor activităţi profesionale sau sociale;

8) interzicerea dreptului de a conduce anumite vehicule;

9) pedepsele alternative prevăzute la articolele 21 şi 22.

Art. 15. (Legea din 13 iunie 1994) Durata închisorii corecţionale este de cel puţin 8 zile şi de cel mult 5 ani, cu excepţia cazului în care legea stabileşte alte limite.

Durata unei zile de închisoare este de 24 de ore.

Durata unei luni de închisoare este de 30 de zile.

Durata unui an de închisoare este de 360 de zile.

Art. 16. (Legea din 1 august 2001) Amenda în materie corecţională este de cel puţin 251 euro.

Art. 17. (Legea din 13 iunie 1994) Atunci când autorul unui delict suferă o altă sancţiune penală decât închisoarea sau amenda, această sancţiune poate fi dispusă doar cu titlu de pedeapsă principală.

Art. 18. (Legea din 13 iunie 1994) Atunci când autorul unui delict pedepsit cu închisoarea a folosit cu bună ştiinţă, pentru a pregăti sau a comite acest delict, facilităţile pe care i le acordă desfăşurarea unei activităţi de natură profesională sau socială, instanţa poate dispune, cu titlu de pedeapsă principală, interzicerea, pe o durată de cel mult 5 ani, de a desfăşura această activitate sub orice formă şi indiferent cum, exceptând cazul când este vorba despre exercitarea unui mandat de deputat sau de consilier municipal.

Dispoziţiile acestui articol nu sunt aplicabile în materie de delicte de presă.

Art. 19. (Legea din 13 iunie 1994) Atunci când un delict este pedepsit cu închisoare, confiscarea specială, aşa cum este definită de art. 31, poate fi dispusă cu titlu de pedeapsă principală, chiar dacă nu este prevăzută de legea specială pe care o aplică.

Dispoziţia de la alineatul precedent nu se aplică în materie de delicte de presă.

Art. 20. (Legea din 13 iunie 1994) Atunci când un delict este pedepsit cu închisoare şi cu amendă, instanţa poate, cu titlu de pedeapsă principală, să dispună doar una dintre aceste pedepse. Dacă este dispusă numai amenda, aceasta poate fi mărită la dublul cuantumului maxim prevăzut.

Dacă este dispusă numai pedeapsa cu închisoarea, instanţa poate să o înlocuiască cu o amendă care nu poate depăşi suma obţinută prin înmulţirea maximului de pedeapsă cu închisoarea prevăzută, exprimat în zile, cu suma luată în considerare în materie de închisoare pentru neplata datoriilor.

Art. 21. (Legea din 13 iunie 1994) Atunci când un delict este pedepsit cu închisoare, instanţa poate dispune, cu titlu de pedeapsă principală, una sau mai multe dintre următoarele pedepse:

1) interzicerea dreptului de a conduce anumite vehicule pe o perioadă de 5 ani sau mai mult sau restrângerea dreptului de a conduce cel mult pe aceeaşi perioadă;

2) confiscarea unuia sau mai multor vehicule al căror proprietar este inculpatul;

3) interzicerea, pe o perioadă de cel mult 5 ani, a dreptului de a deţine sau de a purta o armă pentru care trebuie autorizaţie;

4) interzicerea dreptului de a practica vânătoarea pe o perioadă de cel mult 5 ani;

5) confiscarea uneia sau mai multor arme al căror proprietar este inculpatul.

Art. 22. (Legea din 13 iunie 1994) 1) Dacă, potrivit aprecierii instanţei, delictul nu impune o pedeapsă privativă de libertate mai mare de 6 luni, aceasta poate dispune, cu titlu de pedeapsă principală, ca persoana condamnată să presteze, în folosul colectivităţii sau al unei instituţii publice sau al unei asociaţii sau al

unei instituții spitalicești sau filantropice, o muncă neretribuită pe o perioadă ce nu poate fi mai mică de 40 de ore și mai mare de 240 de ore.

2) Acest articol nu se poate aplica decât dacă inculpatul este prezent. Președintele instanței, înainte de pronunțarea hotărârii, informează inculpatul asupra dreptului de a refuza să presteze o muncă în folosul comunității și ia act de răspunsul acestuia.

3) Prestarea unei munci în folosul comunității trebuie începută în termen de 18 luni din ziua în care hotărârea penală a devenit irevocabilă.

4) Modalitățile de executare a muncii în folosul comunității sunt decise de procurorul general al statului. Acesta poate, în special, să suspende provizoriu, din motive grave de ordin medical, familial, profesional sau social, termenul în care munca trebuie executată.

5) Un regulament al Marelui Ducat stabilește natura muncilor propuse.

6) Munca în folosul comunității, pentru condamnații salariați, se cumulează cu durata legală a muncii.

7) Prevederile legale și regulamentele referitoare la munca de noapte, la igienă, la siguranță, precum și la munca femeilor și a tinerilor lucrători se aplică la munca în folosul comunității.

Art. 23. (Legea din 13 iunie 1994) Orice încălcare a uneia dintre obligațiile sau interdicțiile rezultate din sancțiunile penale dispuse în aplicarea articolelor 17, 18, 21 și 22 este pedepsită cu închisoare de la 2 luni la 2 ani.

Art. 24. (Legea din 13 iunie 1994) Curțile și tribunalele pot, în cazurile prevăzute de lege, să interzică, în întregime sau parțial, condamnaților la o pedeapsă corecțională exercitarea drepturilor enumerate la articolul 11, pe o perioadă de la 5 la 10 ani.

SECȚIUNEA III
Despre pedepsele contravenționale

Art. 25. (Legea din 13 iunie 1994; Legea din 3 martie 2010) Fără să afecteze pedepsele diferite de cele privative de libertate prevăzute de legi speciale, pedepsele contravenționale suferite de persoanele fizice sunt:

1) amenda;
2) confiscarea specială;
3) interzicerea dreptului de a conduce anumite vehicule.

Art. 26. (Legea din 1 august 2001) Amenda în materie de contravenții este de cel puțin 25 euro și de cel mult 250 euro, cu excepția cazurilor când legea dispune altfel.

SECȚIUNEA IV
Despre amendă

Art. 27. (Legea din 13 iunie 1994) Amenda este dispusă individual împotriva fiecărei persoane condamnate pentru aceleași infracțiuni.

Aceasta este încasată în favoarea statului.

Art. 28. (Legea din 13 iunie 1994) În limitele stabilite de lege, cuantumul amenzii este stabilit ținând cont de circumstanțele infracțiunii, precum și de veniturile și cheltuielile inculpatului.

Art. 29. (Legea din 13 iunie 1994) Sentințele și deciziile care dispun o condamnare la amendă prin aplicarea acestui cod sau a legilor speciale stabilesc, în același timp, durata detenției, aplicabilă în situația neachitării amenzilor.

Art. 30. (Legea din 13 iunie 1994) (1) Durata detenției pentru neplata datoriilor este de o zi pentru 50 de euro amendă. Pentru amenzile mai mici de 50 euro, detenția pentru neplata datoriilor va fi de o zi. (Legea din 1 august 2001)

(2) În niciun caz durata detenției pentru neplata datoriilor nu poate depăși 10 ani.

(3) Arestul preventiv executat se deduce de drept din durata detenției pentru neplata datoriilor în măsura în care nu a fost deja dedus, în conformitate cu art. 33, din durata pedepselor privative de libertate.

(4) Amenda este divizibilă în privința detenției pentru neplata datoriilor.

(5) Aceasta încetează după executarea detenției pentru neplata datoriilor.

(6) Detenția pentru neplata datoriilor nu se poate dispune, nu se poate pune în executare și nu se poate menține împotriva persoanelor condamnate care au împlinit vârsta de 70 de ani.

SECȚIUNEA V
Despre confiscarea specială

Art. 31. (Legea din 1 august 2018)

(1) Confiscarea specială se dispune întotdeauna în cazul crimelor și se poate dispune în cazul delictelor.

În cazul contravențiilor se dispune doar în cazurile expres prevăzute de lege.

(2) Confiscarea specială se aplică:

1) asupra elementelor patrimoniale ce cuprind bunuri de orice natură, corporale sau incorporale, mobile și imobile, precum și asupra actelor juridice sau asupra documentelor ce atestă un titlu sau un drept asupra unui bun, asupra bunurilor ce fac obiectul sau produsul, direct sau indirect, al unei infracțiuni sau care constituie un folos patrimonial oarecare obținut din infracțiune, inclusiv veniturile din aceste bunuri;

2) asupra bunurilor care au servit sau care au fost destinate comiterii infracțiunii, când proprietatea îi aparține condamnatului;

3) asupra bunurilor care le-au înlocuit pe cele prevăzute la punctul 1) al acestui alineat, inclusiv veniturile din bunurile înlocuite;

4) asupra bunurilor a căror proprietate îi aparține condamnatului și a căror valoare monetară îi corespunde celei a bunurilor vizate la punctul 1) al acestui alineat, dacă acestea nu pot fi găsite în vederea confiscării.

5) asupra bunuri de orice natură, corporale sau incorporale, mobile și imobile, ce aparțin persoanei condamnate sau, sub rezerva drepturilor proprietarului de bună-credință, de care acesta poate dispune în mod liber, în cazul în care nici persoana condamnată și nici proprietarul nu pot justifica proveniența bunurilor a căror confiscare se dispune, dacă este o crimă sau o faptă pedepsită cu închisoarea de cel puțin patru ani și care a produs un folos direct sau indirect.

(3) În cazul infracțiunii de spălare a banilor prevăzută la articolele 506-1 până la 506-8 și în cazul prevăzute la articolele 112-1, 135-1 până la 135-6, 135-9 până la 135-11 și 135-11, confiscarea specială se dispune asupra bunurilor care au fost folosite sau pregătite în vederea comiterii infracțiunii.

Confiscarea bunurilor la care se face referire în articolul 1 se dispune, chiar și în caz de achitare, renunțare la executarea pedepsei, încetare sau prescripție a acțiunii penale.

Art. 32. (Legea din 1 august 2018)

(1) Atunci când bunurile aparțin persoanei vătămate de infracțiune, acestea îi sunt restituite. Bunurile confiscate îi sunt oricum restituite atunci când judecătorul a dispus confiscarea acestora pe motiv că reprezintă bunuri ce au substituit obiecte aparținând persoanei vătămate de infracțiune sau atunci când reprezintă contravaloarea acestora conform alineatului 2 punctul 4 al articolului 31.

Orice terț care pretinde că are dreptul asupra bunului sau bunurilor confiscate poate să-și susțină acest drept. În cazul în care pretențiile sunt recunoscute drept legitime și justificate, instanța statuează asupra restituirii.

(2) Instanța care a dispus confiscarea rămâne competentă să statueze asupra cererilor de restituire adresate procurorului sau instanței, provenite fie de la o persoană vătămată, fie de la un terț care își susține dreptul asupra bunului confiscat.

Cererea trebuie înaintată în termen de 2 ani din ziua în care decizia de confiscare a fost executată, sub sancțiunea decăderii din drepturi.

Cererea este, de asemenea, respinsă atunci când bunurile confiscate au fost transferate către statul solicitant în executarea unui acord între cele două state sau a unui aranjament intervenit între Guvernul luxemburghez și Guvernul statului solicitant.

(3) În situaţia în care nu a fost nicio instanţă sesizată sau când instanţa sesizată nu are competenţa să decidă asupra restituirii bunurilor confiscate, procurorul de stat din circumscripţia locului în care se află bunurile confiscate este competent să dispună, din oficiu sau la cerere, restituirea bunurilor.

Procurorul de stat refuză restituirea dacă persoana care solicitată acest lucru nu dovedeşte dreptul său de proprietate sau dacă bunurile fac obiectul unei infracţiuni sau sunt produsul acesteia sau constituie unei beneficiu rezultat din săvârşirea infracţiunii, în conformitate cu precizările făcute la articolul 31 alineatul 2.

Decizia de nerestituire a bunurilor confiscate luată de procurorul de stat poate fi contestată de persoana interesată, în termen de o lună de la comunicare, la instanţa corecţională competentă, care se pronunţă în camera de consiliu

Dacă instanţa corecţională competentă refuză restituirea, aceasta dispune confiscarea avantajelor patrimoniale obţinute în cauză.

În cazul în care restituirea nu a fost solicitată sau dispusă în termen de trei ani de la decizia de confiscare sau de la decizia prin care ultima instanţă sesizată şi-a declinat competenţa, bunurile sau avantajele patrimoniale obţinute devin proprietatea statului, sub rezerva drepturilor terţilor.

(4) Instanţa care dispune confiscarea bunurilor prevăzute la punctul 2) al articolului 31 alineatul (2) dispune, în cazul în care aceasta nu ar putea fi executată, o amendă care nu poate depăşi valoarea bunului confiscat. Această amendă are caracter de pedeapsă.

Art. 32-1. (Legea din 27 octombrie 2010) (Legea din 26 decembrie 2012) În cazul infracţiunii de spălare de bani prevăzută la articolele 506-1 – 506-8 şi în cazul infracţiunilor prevăzute la articolele 112-1, 135-1 – 135-6, 135-9 şi 135-11 – 135-16[1], confiscarea specială se aplică:

1) asupra elementelor patrimoniale ce cuprind bunuri de orice natură, corporale sau incorporale, mobile şi imobile, precum şi asupra actelor juridice sau documentelor ce atestă un titlu sau un drept asupra unui bun, bunurilor ce fac obiectul sau produsul, direct sau indirect, al unei infracţiuni sau care constituie un folos patrimonial oarecare obţinut din infracţiune, inclusiv veniturile din aceste bunuri;

2) asupra bunurilor care au servit sau care au fost destinate să servească comiterii infracţiunii;

3) asupra bunurilor care le-au înlocuit pe cele prevăzute la punctele 1) şi 2) ale acestui alineat, inclusiv veniturile din bunurile înlocuite;

4) asupra bunurilor a căror proprietate îi aparţine condamnatului şi a căror valoare monetară îi corespunde celei a bunurilor vizate la punctele 1) şi 2) ale acestui alineat, dacă acestea nu pot fi găsite în vederea confiscării.

Confiscarea bunurilor prevăzute la alineatul 1 al acestui articol este dispune chiar şi în caz de achitare, renunţare la aplicarea pedepsei, încetare sau prescripţie a acţiunii penale.

Atunci când bunurile îi aparţin persoanei vătămate de infracţiune, îi sunt restituite acesteia. Bunurile confiscate îi sunt oricum atribuite atunci când judecătorul a pronunţat confiscarea acestora pe motiv că constituie bunuri ce au substituit obiecte aparţinând persoanei vătămate de infracţiune sau atunci când constituie valoarea acestora în temeiul alineatului 1 al acestui articol.

Oricare terţ care pretinde că are dreptul asupra bunului sau bunurilor confiscate poate să-şi susţină acest drept. În caz de pretenţii recunoscute drept legitime şi justificate, instanţa statuează asupra restituirii.

Instanţa care a dispus confiscarea rămâne competentă să statueze asupra cererilor de restituire adresate procurorului sau instanţei, provenite fie de la o persoană vătămată, fie de la un terţ care îşi susţine dreptul asupra bunului confiscat.

Cererea trebuie înaintată în termen de 2 ani din ziua în care decizia de confiscare a fost executată, sub ameninţarea decăderii din drepturi.

Cererea este, de asemenea, respinsă atunci când bunurile confiscate au fost transferate către statul solicitant în executarea unui acord între cele două state sau a unui aranjament intervenit între Guvernul luxemburghez şi Guvernul statului solicitant.

SECŢIUNEA VI
Dispoziţii generale

Art. 33. (Legea din 13 iunie 1994) Orice perioadă de detenţie ispăşită în Marele Ducat sau în străinătate înainte ca o condamnare să devină irevocabilă, în urma infracţiunii care conduce la această condamnare, este dedusă din durata pedepsei privative de libertate.

CAPITOLUL II-1
Despre pedepsele aplicabile persoanelor juridice
(Legea din 3 martie 2010)

Art. 34. (Legea din 3 martie 2010) Atunci când o crimă sau un delict este comis în numele şi în interesul unei persoane juridice de către unul dintre organele sale legale sau de către unul sau mai mulţi dintre conducătorii săi de drept sau de fapt, persoana juridică poate fi declarată responsabilă penal şi poate risca pedepsele prevăzute la articolele 35-38.

Răspunderea penală a persoanelor juridice nu o exclude pe cea a persoanelor fizice autori sau complici ai aceloraşi infracţiuni.

Alineatele precedente nu se aplică statului şi unităţilor administrativ teritoriale.

Art. 35. (Legea din 3 martie 2010) Pedepsele penale sau corecţionale pe care le riscă persoanele juridice sunt:

1) amenda, în condiţiile şi potrivit modalităţilor prevăzute de art. 36;
2) confiscarea specială;
3) excluderea de la participarea la licitaţii publice;
4) dizolvarea, în condiţiile şi potrivit modalităţilor prevăzute de art. 38.

Art. 36. (Legea din 3 martie 2010) Amenda în materie penală şi corecţională aplicabilă persoanelor juridice este de cel puţin 500 euro.

În materie penală, cuantumul maxim al amenzii aplicabile persoanelor juridice este de 750.000 euro.

În materie corecţională, cuantumul maxim al amenzii aplicabile persoanelor juridice este egal cu dublul celui prevăzut pentru persoanele fizice de legea care pedepseşte infracţiunea. Atunci când nicio amendă nu este prevăzută pentru persoanele fizice de legea care pedepseşte infracţiunea, cuantumul maxim al amenzii aplicabile persoanelor juridice nu poate depăşi dublul sumei obţinute prin înmulţirea maximului pedepsei cu închisoarea prevăzută, exprimată în zile, cu suma luată în calcul în materia detenţiei.

Art. 37. (Legea din 3 martie 2010) Cuantumul maxim al amenzii la care se poate ajunge, potrivit dispoziţiilor art. 36, este multiplicat de cinci ori atunci când răspunderea penală a persoanei juridice este angajată pentru una din infracţiunile următoare:

- crime şi delicte împotriva siguranţei statului;
- acte de terorism şi finanţarea terorismului;
- infracţiuni la legile privind armele interzise în legătură cu un grup infracţional organizat sau o organizaţie infracţională;
- trafic de fiinţe umane şi proxenetism;
- trafic de stupefiante în legătură cu un grup infracţional organizat sau o organizaţie infracţională;
- spălare de bani şi primire de bani spălaţi;
- extorcare, încasare ilegală de dobânzi, dare şi luare de mită, corupţie sistemică;
- susţinere pentru intrarea şi şederea ilegală cu sprijinul unui grup infracţional organizat sau al unei organizaţii infracţionale;
- (Legea din 21 decembrie 2012) folosirea ilegală a cetăţenilor ţărilor terţe care au şederea ilegală cu sprijinul unui grup infracţional organizat sau al unei organizaţii infracţionale.

Art. 38. (Legea din 3 martie 2010) Dizolvarea poate fi dispusă atunci când persoana juridică a fost constituită intenţionat sau atunci când, fiind vorba despre o crimă sau despre un delict comis de persoane fizice pentru care sancţiunea este pedeapsa privativă de libertate mai mare sau egală cu trei ani, obiectul acesteia a fost schimbat pentru a se comite faptele incriminate.

Dizolvarea nu se aplică la persoanele juridice de drept public ce pot fi trase la răspundere.

Hotărârea care dispune dizolvarea persoanei juridice implică trimiterea acesteia în faţa instanţei competente pentru a se proceda la lichidare.

Art. 39. (Legea din 3 martie 2010) Atunci când persoana juridică este pasibilă de pedeapsa corecţională, în afara amenzii, această pedeapsă corecţională poate fi dispusă doar cu titlu de pedeapsă principală.

Art. 40. (Legea din 3 martie 2010) Atunci când un delict este pedepsit cu închisoare faţă de persoanele fizice de către legea care sancţionează infracţiunea, confiscarea specială, aşa cum este definită de art. 31, poate fi dispusă cu titlu de pedeapsă principală faţă de persoana juridică, chiar dacă nu este prevăzută de legea specială pe care o aplică.

Dispoziţia de la alineatul precedent nu se aplică în materie de delicte de presă.

Art. 41-43. Abrogate (Legea din 13 iunie 1994)

CAPITOLUL III
Despre alte condamnări care pot fi pronunţate pentru crime, delicte şi contravenţii

Art. 44. Condamnarea la pedepsele stabilite de lege va fi întotdeauna dispusă, fără a afecta restituirile şi daunele care pot fi datorate părţilor.

Art. 45. Atunci când legea nu a reglementat daunele, curtea sau tribunalul va stabili cuantumul acestora, fără a putea totuşi să prestarea unei muncă, chiar dacă există consimţământul persoanei condamnate.

Art. 46. Abrogat (Legea din 7 iulie 1989)

Art. 47. Abrogat (Legea din 7 iulie 1989)

Art. 48. Abrogat (Legea din 7 iulie 1989)

Art. 49. Atunci când bunurile condamnatului vor fi insuficiente pentru a acoperi cuantumul amenzii, restituirile şi daunele-interese la care acesta este condamnat, condamnările pentru ultimele două vor avea prioritate.

Art. 50. Toate persoanele condamnate pentru aceeaşi infracţiune sunt obligate în solidar la restituiri şi la daune-interese.

Aceştia sunt obligaţi în solidar la plata cheltuielilor de judecată atunci când au fost condamnaţi prin aceeaşi sentinţă sau decizie.

Cu toate acestea, judecătorul îi poate scuti pe toţi sau pe unii dintre condamnaţi de plata în solidar, indicând motivele acestei scutiri şi stabilind proporţia cheltuielilor de judecată de suportat individual de fiecare dintre ei.

Indivizii condamnaţi prin sentinţe sau prin decizii diferite nu sunt obligaţi în solidar la plata cheltuielilor de judecată, decât în baza actelor de urmărire comune.

CAPITOLUL IV
Despre tentativa la infracţiune sau la delict

Art. 51. Există tentativă pasibilă de pedeapsă atunci când rezoluţia de a comite o crimă sau un delict a fost manifestată prin acţiuni exterioare, care formează un început al executării acestei crime sau acestui delict şi care nu au fost întrerupte sau nu şi-au atins scopul decât din cauza unor circumstanţe independente de voinţa autorului.

Art. 52. (Legea din 7 iulie 2003) Tentativa la crimă este pedepsită cu pedeapsa imediat inferioară celei pentru crimă.

Este considerată ca fiind imediat inferioară:

a) pedepsei cu recluziunea pe viaţă cea cu recluziunea de la 20 la 30 de ani;

b) pedepsei cu recluziunea de la 20 la 30 de ani cea cu recluziunea de la 15 la 20 de ani;

c) pedepsei cu recluziunea de la 15 la 20 de ani cea cu recluziunea de la 10 la 15 ani;

d) pedepsei cu recluziunea de la 10 la 15 ani cea cu recluziunea de la 5 la 10 ani;

e) pedepsei cu recluziunea de la 5 la 10 de ani cea cu închisoarea de cel puţin trei luni.

Art. 53. Legea stabileşte în ce cazuri şi cu ce pedepse sunt sancţionate tentativele la delicte.

CAPITOLUL V
Despre recidivă

Art. 54. Cel care, fiind condamnat la o pedeapsă penală, a comis o infracţiune pedepsită cu recluziune de la 5 la 10 ani va putea fi condamnat la recluziune de la 10 la 15 ani.

Dacă infracţiunea este pedepsită cu recluziune de la 10 la 15 ani, inculpatul va putea fi condamnat la recluziune de la 15 la 20 de ani.

Acesta va fi condamnat la cel puţin 17 ani din această pedeapsă, dacă infracţiunea este pedepsită cu recluziune de la 15 la 20 de ani.

Art. 55. Implicit abrogat (Legea din 13 iunie 1994).

Art. 56. Cel care, după o condamnare la o pedeapsă penală, a comis un delict va putea fi condamnat la o pedeapsă dublă față de maximul aplicat de lege pentru delict.

Aceeași pedeapsă va putea fi dispusă în cazul unei condamnări anterioare la închisoare de cel puțin un an, dacă persoana condamnată a comis un nou delict înainte de expirarea perioadei de 5 ani de când a suferit pedeapsa sau aceasta s-a prescris.

Alineat abrogat (Legea din 13 iunie 1994).

Art. 57. Regulile stabilite pentru recidivă sunt aplicate, în conformitate cu articolele precedente, în caz de condamnare anterioară dispusă de un tribunal militar pentru o faptă încadrată drept crimă sau delict, de legile penale ordinare și la o pedeapsă prevăzută chiar de legile respective.

Dacă pentru această faptă a fost dispusă o pedeapsă aplicată de legile militare, curțile și tribunalele, nu vor ține cont, la aprecierea recidivei, decât de pedeapsa minimă dispusă în prima sentință aplicabilă potrivit legilor penale ordinare.

Art. 57-1. (Legea din 29 februarie 2008) 1. Cel care, fiind condamnat la o pedeapsă privativă de libertate de peste 5 ani de o instanță a unui stat membru al Uniunii Europene pentru faptele prevăzute la articolele 162, 168, 173, 176, 180, liniuțele de la 3 la 6, 192-1 și 192-2, a comis din nou una dintre aceste fapte va putea fi condamnat la recluziune de la 10 ani la 15 ani dacă această faptă este o crimă pedepsită cu recluziune de la 5 ani la 10 ani.

Dacă această faptă este o crimă pedepsită cu recluziune de la 10 ani la 15 ani, acesta va putea fi condamnat la recluziune de la 15 ani la 20 de ani.

Acesta va fi condamnat la cel puțin 17 ani dacă fapta este o crimă ce implică detenția de la 15 la 20 de ani.

2. Cel care, fiind condamnat la o pedeapsă privativă de libertate de peste 5 ani de o instanță a unui stat membru al Uniunii Europene pentru faptele prevăzute la articolele 162, 163, 168, 169, 170, 173, 176, 177, 180, liniuțele 3-6, 187-1, 192-1 și 192-2, a comis din nou una dintre aceste fapte va putea fi condamnat la o pedeapsă dublă față de maximul prevăzut de lege pentru această faptă, dacă fapta este un delict.

3. Cel care, fiind condamnat la o pedeapsă privativă de libertate de cel puțin 1 an de o instanță a unui stat membru al Uniunii Europene pentru faptele prevăzute la articolele 162, 163, 168, 169, 170, 173, 176, 177, 180, liniuțele de la 3 la 6, 185, 186, liniuțele 3-6, 187-1, 192-1 și 192-2, înainte de expirarea celor 5 ani de când a suferit pedeapsa sau aceasta s-a prescris, a comis din nou una dintre aceste fapte va putea fi condamnat la o pedeapsă dublă față de maximul prevăzut de lege pentru această faptă, dacă fapta este un delict.

Art. 57-2. (Legea din 3 martie 2010) Atunci când o persoană juridică, fiind condamnată la o pedeapsă penală în temeiul art. 36, răspunde penal pentru o nouă crimă, cuantumul maxim al amenzii aplicabile este egal cu de 4 ori cel stabilit la art. 36.

Atunci când o persoană juridică, fiind condamnată la o pedeapsă penală în temeiul art. 37, răspunde penal pentru o nouă crimă, cuantumul maxim al amenzii aplicabile este egal cu de 4 ori cel stabilit la art. 37.

Art. 57-3. (Legea din 3 martie 2010) Atunci când o persoană juridică, fiind condamnată la o pedeapsă penală, răspundere penal pentru un delict, cuantumul maxim al amenzii aplicabile este egal cu de 4 ori cel stabilit la art. 36.

Pedepsele pronunţate la alineatul precedent vor putea fi pronunţate atunci când persoana juridică, condamnată anterior la o amendă corecţională de cel puţin 36.000 euro, răspunde pentru un nou delict înainte de expirarea celor 5 ani de când a suferit pedeapsa sau aceasta s-a prescris.

Art. 57-4. Abrogat (Legea din 29 martie 2013)

CAPITOLUL VI
Despre concursul de infracţiuni

Art. 58. Orice individ acuzat de mai multe contravenţii va primi pedeapsa pentru fiecare din ele.

Art. 59. În caz de concurs al unuia sau mai multor delicte cu una sau mai multe contravenţii, pedepsele contravenţionale vor fi pronunţate cumulativ; pedeapsa corecţională cea mai grea va fi singura dispusă şi va putea fi sporită chiar la dublul maximului prevăzut, fără a putea totuşi depăşi suma pedepselor prevăzute pentru diferitele infracţiuni.

Art. 60. În caz de concurs al mai multor delicte, pedeapsa cea mai grea va fi singura dispusă. Această pedeapsă va putea chiar fi sporită la dublul maximului prevăzut, fără a putea totuşi depăşi suma pedepselor prevăzute pentru diferitele delicte.

(Legea din 13 iunie 1994). Cu toate acestea, pedepsele alternative vor fi pronunţate cumulativ.

Art. 61. (Legea din 8 iulie 1996) (1) Atunci când o crimă se află în concurs fie cu unul sau mai multe delicte, fie cu una sau mai multe contravenţii, pedeapsa cea mai grea va fi singura dispusă.

(2) Pedeapsa cea mai grea este cea a cărei durată a privării de libertate este cea mai lungă.

(3) Dacă pedepsele privative de libertate sunt de aceeaşi durată, pedeapsa cea mai grea este cea pentru care cuantumul amenzii obligatorii este cel mai ridicat.

(4) Dacă durata pedepselor privative de libertate este aceeaşi şi cuantumul amenzilor obligatorii este tot acelaşi, pedeapsa cea mai grea este cea prevăzută pentru crimă.

(5) În toate cazurile, dispoziţiile cu privire la recidivă, prescripţie, suspendarea executării pedepselor şi reabilitare sunt cele aplicabile la pedepsele penale.

Art. 62. În caz de complicitate la mai multe crime, pedeapsa cea mai grea va fi singura dispusă. Această pedeapsă, dacă constă în recluziune pe durată determinată sau în recluziune de la 5 la 10 ani, va putea chiar să fie mărită cu 5 ani peste maxim.

Art. 63. Abrogat (Legea din 13 iunie 1994 şi Legea din 8 iulie 1997)

Art. 64. Pedepsele de confiscare specială în cazul mai multor infracţiuni, delicte sau contravenţii vor fi întotdeauna cumulate.

Art. 65. Atunci când aceeaşi faptă constituie mai multe infracţiuni, pedeapsa cea mai grea va fi singura dispusă.

CAPITOLUL VII
Despre participarea mai multor persoane la aceeaşi infracţiune sau la acelaşi delict

Art. 66. Se pedepsesc ca autori ai unei infracţiuni sau ai unui delict:

Cei care au comis-o sau care au contribuit direct la executarea sa;

Cei care, printr-o faptă oarecare, au oferit pentru executare un sprijin atât de consistent, încât fără asistenţa lor infracţiunea sau delictul nu ar fi putut fi comis;

Cei care, prin cadouri, promisiuni, ameninţări, abuzuri de autoritate sau de putere, manevre sau tertipuri din culpă, au provocat direct această infracţiune sau acest delict;

(Legea din 8 iunie 2004) Cei care fie prin discursurile ţinute în cadrul reuniunilor sau în locuri publice, fie prin pancarte sau afişe, fie prin înscrisuri, imprimate sau nu şi vândute sau distribuite, au provocat direct comiterea sa, sub rezerva ultimelor două dispoziţii ale art. 22 din Legea din 8 iunie 2004 privind libertatea de exprimare în presă.

Art. 67. Se pedepsesc ca autori ai unei infracţiuni sau ai unui delict:

Cei care au dat instrucţiuni spre a fi comise;

Cei care au procurat arme, instrumente sau orice alt mijloc care a servit infracţiunii sau delictului, ştiind că trebuia să servească în acest scop;

Cei care, în afara cazurilor prevăzute la paragraful 3 al art. 66, au ajutat conştient sau au asistat autorul sau autorii infracţiunii sau delictului la faptele pe care le-au pregătit sau facilitat sau la cele care s-au consumat.

Art. 68. Cei care, cunoscând conduita infracţională a răufăcătorilor care comit tâlhării sau violenţe îndreptate împotriva siguranţei statului, ordinii publice, persoanelor sau bunurilor, i-au găzduit, le-au permis să se retragă sau să se reunească se vor pedepsi ca complici.

Art. 69. Complicii la o infracţiune se pedepsesc cu o pedeapsă mai mică decât cea aplicată dacă ar fi fost autorii acestei infracţiuni, potrivit departajării prevăzute la art. 52 din acest cod.

Pedeapsa dispusă împotriva complicilor unei infracţiuni nu va depăşi două treimi din pedeapsa ce le-ar fi aplicată dacă ar fi autorii acelei infracţiuni.

CAPITOLUL VIII
Despre cauzele justificative, de iresponsabilitate sau de atenuare a răspunderii şi despre scuză
(Legea din 8 august 2000)

Art. 70. (Legea din 27 februarie 2012) (1) Nu există infracţiune atunci când fapta a fost dispusă de lege şi ordonată de autoritatea legitimă.

(2) Paragraful precedent nu se aplică în cazul infracţiunii prevăzute de articolele 136 a şi 136 b.

În cazul infracţiunii prevăzute de art. 136c şi 136d, paragraful (1) se aplică dacă următoarele trei condiţii sunt îndeplinite faţă de autor sau faţă de complicele infracţiunii:

- persoana avea obligaţia legală de a respecta ordinele Guvernului sau superiorului său, militar sau civil,
- persoana nu ştia că ordinul era ilegal,
- ordinul nu era în mod vădit ilegal.

Art. 71. (Legea din 8 august 2000) Nu este pasibilă de pedeapsa penală persoana care era afectată, în momentul comiterii faptelor, de tulburări mintale care i-au suprimat discernământul sau controlul asupra acţiunilor sale.

Atunci când organele de urmărire penală sau instanţele de judecată constată că acuzatul sau inculpatul nu răspunde penal, în înţelesul alineatului precedent, şi că tulburările mintale care i-au suprimat discernământul sau controlul asupra acţiunilor acuzatului sau inculpatului în momentul comiterii faptelor persistă, acestea dispun, prin aceeaşi hotărâre, plasarea acuzatului sau a inculpatului într-o instituţie sau într-un serviciu autorizat prin lege să primească persoane ce fac obiectul unui plasament, în măsura în care acuzatul sau inculpatul continuă să constituie un pericol pentru el însuşi sau pentru un altul. Organele de cercetare sau instanţele de judecată pot, indiferent de situaţie, să numească din oficiu un avocat pentru acuzatul sau inculpatul care nu şi-a ales unul.

Hotărârea care dispune plasamentul poate fi apelată sau poate face obiectul unei contestaţii în formele şi termenele prevăzute de Codul de procedură penală. Executarea măsurii de plasament va fi totuşi continuată în ciuda exercitării căii de atac împotriva hotărârii prin care s-a dispus măsura respectivă.

Art. 71-1. (Legea din 8 august 2000) Persoana care era afectată, în momentul comiterii faptelor, de tulburări mintale care i-au suprimat discernământul sau controlul asupra acţiunilor sale rămâne pasibilă de pedeapsă; cu toate acestea, instanţa ţine cont de această circumstanţă atunci când stabileşte pedeapsa.

Art. 71-2. (Legea din 8 august 2000) Nu este responsabilă penal persoana care a acţionat sub imperiul unei forţe sau unei constrângeri căreia nu i-a putut rezista.

(Legea din 13 martie 2009) Nu este responsabilă penal victima infracţiunilor definite la articolele 382-1 şi 382-2 care participă la activităţi ilegale atunci când este constrânsă.

Art. 72. (Legea din 13 iunie 1994) Nicio crimă sau delict nu poate fi scuzată decât în cazurile stabilite de lege.

CAPITOLUL IX
Despre circumstanţele atenuante
(Legea din 13 iunie 1994)

Art. 73. (Legea din 13 iunie 1994) Dacă există circumstanţe atenuante, pedepsele penale sunt reduse sau modificate în conformitate cu dispoziţiile care urmează.

Art. 74. (Legea din 13 iunie 1994) Recluziunea pe viaţă este înlocuită de recluziunea pe durată determinată, care nu poate fi mai mică de 15 ani.

Recluziunea de la 20 la 30 de ani, prin recluziune nu mai mică de 10 ani.

Recluziunea de la 15 la 20 de ani, prin recluziune nu mai mică de 5 ani.

Recluziunea de la 10 la 15 de ani, prin recluziune de la 5 la 10 ani sau chiar cu închisoare nu mai mică de 3 ani.

Recluziunea de la 5 la 10 de ani, prin închisoare de cel puţin 3 luni.

Art. 75. (Legea din 13 iunie 1994) În cazul în care legea prevede înlăturarea minimului unei pedepse penale, se aplică minimul obişnuit al acestei pedepse sau chiar pedeapsa imediat inferioară, în conformitate cu articolul precedent.

Art. 75-1. (Legea din 13 iunie 1994) Aprecierea circumstanţelor atenuante faţă de o persoană juridică se face ţinând cont de pedepsele penale aplicabile persoanei fizice pentru faptele susceptibile să angajeze răspunderea penală a persoanei juridice.

Art. 76. (Legea din 1 august 2001) Amenda în materie penală poate fi redusă, fără să poată fi, în niciun caz, mai mică de 251 euro.

Art. 77. (Legea din 1 august 2001) Inculpaţii a căror pedeapsă penală a fost comutată în închisoare pot fi condamnaţi la amendă de la 251 euro la 10.000 euro.

(Legea din 13 iunie 1994) Aceştia pot fi condamnaţi la interzicerea în întregime sau în parte a drepturilor menţionate la art. 11, pe o perioadă de cel puţin 5 ani şi cel mult 10 ani.

Art. 78. (Legea din 1 august 2001) Dacă există circumstanţe atenuante, pedeapsa cu închisoarea poate să nu fie dispusă şi amenda poate fi redusă sub 251 euro, fără a putea fi mai mică de 25 euro.

(Legea din 13 iunie 1994) Dacă interzicerea drepturilor menţionate la art. 11 este dispusă şi autorizată, judecătorii pot pronunţa aceste pedepse pentru un termen de la 1 an la 5 ani sau le pot scădea în întregime.

Art. 79. (Legea din 13 iunie 1994) Aprecierea circumstanţelor atenuante este rezervată curţilor şi tribunalelor.

Aceste circumstanţe sunt indicate în sentinţele şi deciziile lor.

Art. 80-85. Abrogate (Legea din 13 iunie 1994).

CAPITOLUL X
Despre încetarea pedepselor

Art. 86. Pedepsele pronunţate prin sentinţele sau deciziile devenite irevocabile încetează în momentul decesului condamnatului.

Cu toate acestea, statul va putea, după aceste sentinţe sau hotărâri, să ceară moştenitorilor sau legatarilor, amenzi pur fiscale.

În materie de condamnări sub acuzaţia de crime şi delicte împotriva siguranţei externe a statului, acesta va putea cere moştenitorilor delincventului sau celor îndreptăţiţi plata amenzilor şi cheltuielilor de judecată, precum şi a cheltuielilor rezultate din executarea pedepsei şi a arestului preventiv, până la concurenţa activului net strâns de aceştia.

(Legea din 3 martie 2010) Pentru persoanele juridice condamnate, pierderea personalităţii juridice nu afectează pedeapsa.

Art. 87. Interzicerea de a-şi exercita anumite drepturi dispusă de judecători sau prevăzută de lege pentru unele condamnări încetează prin restituirea acestora pe care Marele Duce o poate face, în virtutea dreptului de graţiere.

Art. 88-90. Abrogate (Legea din 13 iunie 1994)

Art. 91. Pedepsele penale se vor prescrie după împlinirea a 20 de ani de la data la care au fost pronunţate sentinţele sau hotărârile.

(Legea din 7 februarie 2012) Pedepsele pronunţate pentru infracţiunile prevăzute de articolele 136bis -136quinquies din Codul penal nu se prescriu.

Art. 92. Pedepsele corecţionale se vor prescrie după împlinirea a 5 ani de la data sentinţei sau deciziei pronunţate în ultimă instanţă sau începând din ziua în care sentinţa dispusă în primă instanţă nu va mai putea fi atacată cu apel.

Dacă pedeapsa dispusă depăşeşte 3 ani, prescripţia va fi de 10 ani.

În materie de condamnare pentru delicte împotriva siguranţei externe a statului, amenzile corecţionale se vor prescrie după împlinirea a 20 de ani.

Art. 93. Pedepsele contravenţionale se vor prescrie după împlinirea a 2 ani, începând din perioadele stabilite la articolul precedent.

Art. 94. (Legea din 13 iunie 1994) Pedepsele amenzii şi confiscării speciale se prescriu în termenele stabilite de articolele precedente, dacă au fost dispuse pentru crime, delicte sau contravenţii, după caz.

Art. 95. Dacă persoana condamnată care îşi ispăşea pedeapsa a evadat, prescripţia începe să curgă din ziua evadării.

Cu toate acestea, în acest caz se va calcula la durata prescripţiei perioada în care condamnatul şi-a ispăşit pedeapsa de peste 5 ani, dacă este o pedeapsă penală temporară, sau de peste 10 ani dacă este o pedeapsă corecţională.

Art. 96. Prescripţia pedepsei va fi întreruptă de arestarea condamnatului.

Art. 97 şi 98. Abrogate (Legea din 13 iunie 1994)

Art. 99. Condamnările civile pronunţate prin sentinţe sau decizii penale, corecţionale sau contravenţionale se prescriu, potrivit regulilor de drept civil, începând din ziua în care devin irevocabile.

Cu toate acestea, aceste condamnări se prescriu de la data pronunţării hotărârii dacă au fost dispuse în contumacie.

Dispoziţii generale

Art. 100. Abrogat prin Legea din 20 iulie 2018

Art. 100-1. (Legea din 13 iunie 1994) Dispoziţiile acestei cărţi se aplică la toate infracţiunile prevăzute de legi speciale, cu condiţia să nu prevadă reguli derogatorii.

CARTEA A II-A
Despre infracțiuni și despre sancțiuni în particular

TITLUL I
Despre crime și delicte împotriva siguranței statului

CAPITOLUL I
Despre atentate și comploturi împotriva (Regelui) Marelui Duce, împotriva familiei regale grand-ducale și împotriva formei de guvernământ

Art. 101. Atentatul împotriva vieții sau persoanei (Regelui) Marelui Duce se pedepsește cu recluziune pe viață.

Dacă nu are drept rezultat atingerea adusă libertății (Regelui) Marelui Duce și dacă nu i-a provocat nicio vărsare de sânge, nicio rană, nicio boală, atentatul contra persoanei sale se pedepsește cu recluziune pe viață.

Art. 102. Atentatul împotriva vieții moștenitorului prezumtiv al Coroanei va fi pedepsit cu recluziune pe viață.

Atentatul împotriva persoanei sale se pedepsește cu recluziune pe viață.

Dacă nu a avut drept rezultat atingerea adusă libertății sale și dacă nu i-a provocat nicio vărsare de sânge, nicio rană, nicio boală, atentatul contra persoanei sale se pedepsește cu recluziune de la 15 la 20 de ani.

Art. 103. Atentatul împotriva vieții (Reginei) Marii Ducese, a rudelor și a rudelor prin alianță în linie dreaptă ale (Regelui) Marelui Duce sau a fraților sau împotriva vieții Regentului va fi întotdeauna pedepsit ca fapt consumat.

Atentatul împotriva persoanei acestora se pedepsește cu recluziune de la 10 la 15 ani; se pedepsește cu recluziune de la 5 la 10 ani dacă nu are drept rezultat o atingere adusă libertății acestora și nu le-a provocat nicio vărsare de sânge, nicio rană, nicio boală.

Art. 104. Atentatul al cărui scop va fi de a distruge sau de a schimba forma de guvernământ sau ordinea succesiunii la tron sau de a ridica la arme cetățenii sau locuitorii împotriva autorității (Regelui) Marelui Duce sau a Camerei Deputaților se pedepsește cu recluziune pe viață.

Art. 105. Atentatul există imediat ce are loc tentativa pasibilă de pedeapsă.

Art. 106. Complotul împotriva vieții sau persoanei (Regelui) Marelui Duce se pedepsește cu recluziune de la 15 la 20 de ani, dacă a fost urmat de o acțiune comisă pentru a pregăti executarea acestuia și de la 10 la 15 ani în caz contrar.

Art. 107. Complotul împotriva vieţii sau persoanei moştenitorului prezumtiv al Coroanei se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani, dacă fost urmat de o acţiune comisă pentru a pregăti executarea acestuia şi cu recluziune de la 5 la 10 ani în caz contrar.

Art. 108. Complotul împotriva vieţii sau persoanei fie a membrilor familiei regale enumeraţi la art. 103, fie a Regentului se pedepseşte cu recluziune de la 5 la 10 ani.

Art. 109. Complotul pregătit pentru a atinge unul din scopurile menţionate la art. 104 se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani, dacă a fost comisă orice acţiune pentru a-i pregăti executarea şi cu închisoare de la 5 la 10 ani în caz contrar.

Art. 110. Complotul există din momentul în care decizia de a acţiona luată de mai multe persoane a fost oprită.

Art. 111. Propunerea făcută şi neacceptată de a urzi un complot împotriva vieţii sau persoanei (Regelui) Marelui Duce, a moştenitorului prezumtiv al Coroanei sau a membrilor familiei regale enumeraţi la art. 103 sau Regentului se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Vinovatul va putea fi condamnat la interzicerea prevăzută la art. 24.

Art. 112. Cel care a luat singur hotărârea de a comite un atentat împotriva vieţii sau persoanei (Regelui) Marelui Duce, a moştenitorului prezumtiv al Coroanei, a membrilor familiei regale enumeraţi la art. 103 sau a Regentului se pedepseşte cu recluziune de la 5 la 10 ani atunci când a comis o acţiune pentru a-i pregăti executarea.

CAPITOLUL I-1
Despre atentate împotriva persoanelor care beneficiază de protecţie internaţională
(Legea din 27 octombrie 2010)

Art. 112.1. (Legea din 27 octombrie 2010) (1) Pedepsele maxime prevăzute pentru infracţiunile stabilite la capitolele I, IV şi IV-1 ale Titlului VIII al Cărţii a II-a, la capitolul III al Titlului IX al Cărţii a II-a, precum şi la art. 521 Cod penal pot fi mărite în limitele pedepselor prevăzute la art. 54, 56 şi 57-1 atunci când vizează o persoană ce beneficiază de protecţie internaţională sau birourile sale oficiale, locuinţa sa privată sau mijloacele sale de transport.

(2) Ameninţările de a comite una dintre aceste infracţiuni sunt pedepsite în temeiul articolelor 327-331. Se aplică sporul la pedepsele prevăzute la paragraful 1.

(3) Sunt considerate persoane ce beneficiază de protecţie internaţională pentru aplicarea paragrafelor (1) şi (2):

- orice Şef de stat, inclusiv fiecare membru al unui organ care funcţionează pe baza principiului colegialităţii, care îndeplineşte, conform Constituţiei statului respectiv, funcţia de Şef de stat; orice şef de Guvern sau orice ministru al Afacerilor Externe, atunci când o asemenea persoană se află într-un stat străin, precum şi membrii familiei sale care îl însoţesc;

- orice reprezentant, funcţionar sau personalitate oficială a unui stat şi orice funcţionar, personalitate oficială sau un alt agent al unei organizaţii interguvernamentale care, la data şi în locul unde s-a comis o infracţiune împotriva persoanei sale, a birourilor sale oficiale, a locuinţei sale private sau a mijloacelor sale de transport, are dreptul, conform dreptului internaţional, la protecţie specială împotriva oricărei atingeri adusă persoanei, libertăţii sau demnităţii sale, precum şi membrilor care îi compun familia.

CAPITOLUL II
Despre crime şi delicte împotriva siguranţei externe a statului

Art. 113. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Oricare luxemburghez care a ridicat armele împotriva Marelui Ducat de Luxemburg se pedepseşte cu recluziunea pe viaţă.

(Legea din 30 aprilie 1946) Se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă luxemburghezul care în mod voluntar a făcut parte din forţele armate ale invadatorului sau ale aliaţilor acestuia.

Art. 114. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Cel care a uneltit sau s-a înţeles cu o putere străină sau cu o altă persoană care acţionează în interesul unei puteri străine să folosească această putere pentru a comite ostilităţi sau pentru a declanşa un război împotriva Marelui Ducat de Luxemburg sau pentru a obţine mijloacele necesare acestuia se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani. Dacă ostilităţile au continuat, se pedepseşte cu recluziune pe viaţă.

Art. 115. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Se pedepseşte cu recluziune pe viaţă:

Cel care a facilitat inamicilor statului intrarea pe teritoriul Marelui Ducat;

Cel care a predat oraşe, pieţe, poşte, magazine, arsenale sau clădiri aparţinând statului Marelui Ducat;

(Legea din 30 aprilie 1946) Cel care a oferit sprijin cu soldaţi, bărbaţi;

(Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Cel care a sprijinit înaintarea armatelor acestora pe teritoriul Marelui Ducat sau împotriva forţei armate luxemburgheze, zdruncinând devotamentul ofiţerilor, al soldaţilor sau al altor cetăţeni faţă de Suveran şi faţă de stat.

În cazurile de mai sus tentativa pasibilă de pedeapsă va fi asimilată cu infracţiunea însăşi.

Complotul având drept scop una dintre aceste infracţiuni se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani, dacă a fost urmat de o acţiune comisă pentru a-i pregăti executarea şi cu recluziune de la 5 la 10 ani în caz contrar.

Art. 116. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Cel care, în mod conştient, a predat sau a trimis, în întregime sau în parte, în original sau reproduse, unei puteri inamice sau oricărei alte persoane care acţionează în interesul unei puteri inamice obiecte, planuri, înscrisuri, documente sau informaţii al căror secret transmis inamicului afectează apărarea teritoriului sau siguranţa statului se pedepseşte cu recluziune pe viaţă.

Art. 117. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Pedepsele exprimate la articolele 113, 115 şi 116 vor fi aceleaşi, indiferent dacă faptele prevăzute de aceste articole au fost comise împotriva Marelui Ducat de Luxemburg sau împotriva aliaţilor Marelui Ducat de Luxembourg care luptă împotriva inamicului comun.

În înţelesul acestei dispoziţii, este „aliat al Marelui Ducat de Luxemburg" orice stat care, chiar şi independent de un tratat de alianţă, duce un război împotriva unui stat cu care Marele Ducat de Luxemburg este el însuşi în război.

Art. 118. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Cel care, în mod conştient, a predat sau a trimis, în întregime sau în parte, în original sau reproduse, unei puteri străine sau oricărei alte persoane care acţionează în interesul unei puteri străine obiecte, planuri, înscrisuri, documente sau informaţii al căror secret afectează apărarea teritoriului sau siguranţa externă a statului se pedepseşte cu recluziune de la 5 la 10 ani.

Dacă persoana vinovată era învestită cu o funcţie sau un mandat public sau dacă îndeplinea o misiune sau executa o muncă încredinţată de Guvern, se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani.

Art. 118bis. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Se pedepseşte cu recluziune pe viaţă cel care a participat intenţionat la transformarea, de către inamic, a instituţiilor sau a organizaţiilor legale, a zdruncinat devotamentul cetăţenilor faţă de Suveran şi faţă de stat sau care a servit în mod voluntar politica sau scopurile inamicilor.

Va fi, de asemenea, pedepsit cu recluziune pe viaţă cel care, cu intenţie, a condus, a practicat prin orice mijloc, a provocat, a ajutat sau a favorizat o propagandă îndreptată împotriva rezistenţei faţă de inamic sau faţă de aliaţii acestuia sau legată de faptele enumerate la alineatul precedent.

...[1)]

[1)] Alineatul 3 devenit fără obiect ca urmare a legii din 20 iunie 1979 privind abolirea pedepsei cu moartea şi a legii din 13 iunie 1994 privind regimul pedepselor.

Art. 118ter. (Legea din 30 aprilie 1946) Se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 5 ani cel care, conştient fiind şi fără să fi fost nevoie, fie direct, fie prin intermediar sau în această calitate, a favorizat politica sau scopurile inamicului prin aprovizionări sau servicii. În cazuri extrem de grave pedeapsa va fi recluziunea de la 5 la 10 ani sau chiar recluziunea de la 10 la 15 ani.

Pentru aplicarea dispoziţiei anterioare, societăţile vor fi considerate drept persoane responsabile civilmente de infracţiunea comisă de un organ al societăţii.

Art. 119. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Cel care, în mod conştient, a predat sau a trimis, în întregime sau în parte, în original sau reproduse, oricărei persoane necalificate să ia în primire sau să ia la cunoştinţă, obiectele, planurile, înscrisurile, documentele sau informaţiile prevăzute la art. 118 se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi cu amendă de la 251 euro la 125.000 euro.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse cel care, fără autorizare din partea autorităţii competente, a reprodus, a publicat sau a difuzat, în întregime sau în parte, printr-un procedeu oarecare, obiectele, planurile, înscrisurile, documentele sau informaţiile prevăzute la art. 118.

Art. 120. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Cel care, fără a avea calitatea de a lua în primire sau la cunoştinţă, a obţinut, în întregime sau în parte, în original sau reproduse, obiectele, planurile, înscrisurile, documentele sau informaţiile prevăzute la art. 118 sau le-a primit în mod voluntar, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 5 ani şi cu amendă de la 251 euro la 125.000 euro.

Art. 120bis. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi cu amendă de la 251 euro la 125.000 euro:

1. Cel care, sub o deghizare sau ascunzându-şi identitatea, profesia, calitatea sau naţionalitatea sau cu ajutorul unei manevre având scopul de a-i înşela pe agenţii care se ocupă de pază sau de a le dejuca supravegherea, a pătruns fie într-o lucrare oarecare de apărare, într-o poştă, o unitate militară sau aeronautică, într-un depozit, un magazin sau un parc militare, fie într-un atelier, un şantier sau un laborator unde se execută pentru stat lucrări ce afectează apărarea teritoriului;

2. Cel care, prin unul din mijloacele prevăzute la alineatul precedent, a pregătit un plan, a identificat căile de comunicare, mijloacele de corespondenţă sau de transmitere la distanţă sau a primit informaţii ce afectează apărarea teritoriului sau securitatea externă a statului;

3. Cel care, în vederea primirii sau transmiterii de informaţii ce afectează apărarea teritoriului sau siguranţa externă a statului şi fără să aibă calitatea în acest scop, a organizat sau a folosit un mijloc oarecare de corespondenţă sau de transmitere la distanţă.

Art. 120ter. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 3 luni şi cu amendă de la 251 euro la 125.000 euro:

1. Cel care, fără permisiunea autorităţii militare sau aeronautice, a executat, printr-un procedeu oarecare, ridicări sau operaţiuni topografice măsurate în miriametri sau orice altă unitate de măsură ce va fi ulterior stabilită de Guvern, în jurul unei lucrări de apărare, unei poşte, unei unităţi militare, unei unităţi aeronautice diferite de aerodrom sau aerogară, în jurul unui depozit, magazin sau parc miliar, pornind de la lucrări avansate sau a efectuat fotografii asupra acestor locuri, lucrări sau unităţi, a editat, a expus, a vândut sau a distribuit reproduceri ale acestor vederi;

2. Cel care, fără permisiune, a escaladat sau a sărit fie gardurile sau taluzurile fortificaţiilor, fie zidurile, barierele, grilajele, palisadele, gardurile vii sau alte împrejmuiri edificate pe un teren militar sau a pătruns în una din celelalte clădiri prevăzute la art. 120a.

Art. 120quater. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Tentativa la una dintre aceste infracţiuni, prevăzute de articolele 116, 119, 120-120b, este considerată drept infracţiunea însăşi.

Art. 120quinquies. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Se pedepseşte cu închisoare de la o lună la un an şi cu amendă de la 251 euro la 125.000 euro cel care, contrar regulamentelor, a mutat sau a deţinut obiectele, planurile, înscrisurile, documentele sau informaţiile prevăzute la art. 118 sau cel care, din neglijenţă sau nerespectând regulamentele, a lăsat să se distrugă, să se sustragă sau să se ridice, chiar şi temporar, toate sau o parte din aceste obiecte, planuri, înscrisuri sau documente care i-au fost încredinţate sau de care a avut cunoştinţă datorită funcţiilor sale, situaţiei sale, profesiei sale, unei misiuni sau unui mandat sau care a lăsat să se ia la cunoştinţă copia sau reproducerea acestora, printr-un procedeu oarecare, în întregime sau în parte.

Art. 120sexies. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Dacă au fost comise în vreme de război:

Infracţiunile prevăzute la articolele 118, 119, 120 şi 120a vor fi pedepsite cu recluziune pe viaţă;

Infracţiunile prevăzute de art. 120d vor fi pedepsite cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi cu amendă de la 251 euro la 125.000 euro.

Art. 120septies. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Fără a afecta aplicarea articolelor 66 şi 67, se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 6 luni şi cu amendă de la 251 euro la 125.000 euro cel care, cunoscând intenţiile autorilor unei infracţiuni prevăzute de articolele 120 sau 120a sau despre tentativa la una din aceste infracţiuni, le-a oferit cazare, loc de retragere sau de întâlnire, a primit sau a transmis corespondenţa acestora sau a tăinuit obiectele

sau instrumentele care au servit sau care urmau să servească la comiterea infracţiunii.

Art. 120octies. (Legea din 15 iunie 2004) Pedepsele exprimate la articolele 118, 119, 120-120f vor fi aceleaşi fie dacă infracţiunile prevăzute aici au fost comise faţă de Marele Ducat de Luxemburg, fie împotriva unui stat sau împotriva unei organizaţii internaţionale de care Marele Ducat de Luxemburg este legat în baza unui acord în materie de apărare comună.

Art. 121. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Cel care a ascuns sau a cerut să fie ascunşi spioni sau soldaţi inamici trimişi în recunoaştere şi pe care i-a cunoscut în această calitate se pedepseşte cu recluziune pe viaţă.

Cel care a ascuns sau a cerut să fie ascunşi agenţi sau soldaţi inamici, sănătoşi sau răniţi sau care le-a venit în ajutor pentru a le permite să se sustragă autorităţii militare se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi cu amendă de la 251 euro la 125.000 euro.

Art. 121bis. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Se pedepseşte cu recluziune de la 5 la 10 ani cel care, în mod conştient, prin denunţarea unei fapte reale sau imaginare, a expus o persoană oarecare la cercetări, urmăriri sau asprimi din partea inamicului.

Se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă cel care, făcând uz de violenţă, viclenie sau ameninţare sau de orice alt mijloc, a atras sau a încercat să atragă o persoană în străinătate pentru a-i pune în pericol viaţa, libertatea sau integritatea corporală.

Se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani, dacă a rezultat o privare de liberate de peste o lună, fie din atragerea în străinătate, fie dintr-un denunţ al unei persoane oarecare şi fără să se facă un nou denunţ.

Se pedepseşte cu recluziune pe viaţă dacă, în urma detenţiei sau tratamentelor suferite, denunţul sau atragerea în străinătate au avut drept consecinţă, pentru o persoană oarecare şi fără să se facă un nou denunţ, fie decesul, fie o boală ce pare incurabilă, fie o incapacitate de muncă permanentă, fie pierderea folosirii unui organ, fie o mutilare gravă.

Art. 122. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943; Hotărârea Marelui Ducat din 6 noiembrie 1944) Atunci când unele obiecte au fost incendiate sau distruse, indiferent cum, cu intenţia de a favoriza inamicul, pedepsele aplicate împotriva acestor fapte de Capitolul III al Titlului IX vor fi înlocuite astfel:

Pedeapsa închisorii cu recluziune de la 10 la 15 ani;

Recluziunea de la 5 la 10 ani cu recluziunea de la 15 la 20 de ani;

Recluziunea de la 10 la 15 ani cu recluziune pe viaţă;

Recluziunea de peste 15 ani cu recluziune pe viaţă.

Tentativa de a incendia sau de a distruge va fi considerată drept crimă în sine.

Art. 123. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Cel care, prin acţiuni ostile, neaprobate de Guvern, a expus statul la ostilităţi din partea unei puteri străine se pedepseşte cu recluziune de la 5 la 10 ani şi, dacă ostilităţile au continuat, cu recluziune de la 10 la 15 ani.

Art. 123bis. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Fără a încălca aplicarea Capitolului VII din Cartea I a acestui cod, vor fi pedepsite cu închisoare de la 8 zile la 2 ani şi cu amendă de la 251 euro la 125.000 euro:

1. Oferta sau propunerea de a comite una din infracţiunile prevăzute la art. 113-120a, 121-123;
2. Acceptarea acestei oferte sau a acestei propuneri.

Art. 123ter. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 decembrie 1944) Articolele 113-123 Cod penal privind crimele şi delictele împotriva siguranţei externe a statului sunt modificate, astfel încât pedeapsa cu închisoarea este înlocuită cu recluziune, durata pedepsei rămânând aceeaşi.

Art. 123quater. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 iulie 1943) Fără a încălca aplicarea celor mai grele dispoziţii, se pedepseşte cu pedepsele prevăzute la art. 123bis complotul de a comite o crimă sau un delict împotriva persoanelor sau împotriva proprietăţilor, organizat cu scopul de a împiedica, în vreme de război, fie apărarea teritoriului, fie aprovizionarea cu mâncare, arme sau muniţii a forţei armate.

Dacă acest complot este organizat în vreme de război, se pedepseşte cu recluziune de la 5 la 10 ani.

Art. 123quinquies. (Hotărârea Marelui Ducat din 7 iulie 1944) Va fi întotdeauna dispusă confiscarea bunurilor mobile şi imobile care au ajutat sau care au fost destinate să ajute la comiterea infracţiunii, precum şi confiscarea planurilor, hărţilor, înscrisurilor, documentelor, copiilor, ridicărilor topografice, fotografiilor, vederilor, reproducerilor şi a oricăror altor bunuri mobiliare şi imobiliare obţinute prin infracţiune.

Atunci când respectivele bunuri nu au fost confiscate, judecătorii, pentru a înlocui confiscarea acestora, vor pronunţa o condamnare la plata unei sume egale cu valoarea lor, în favoarea Trezoreriei publice.

Pentru acoperirea condamnărilor pronunţate în baza dispoziţiilor de mai sus, în lipsa confiscării, Trezoreria publică are un privilegiu prevăzut de punctele 1 şi 2 ale art. 2101 din Codul civil.

Art. 123sexies. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 decembrie 1944) Cel care, pe timpul ocupaţiei inamice, prin acţiuni libere, face în mod continuu dovada lipsei spiritului cetăţenesc, conducând la dezaprobarea generală se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani şi cu amendă de la 251 euro la 125.000 euro.

Art. 123septies. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 decembrie 1944) În cazul infracţiunilor de la articolele 113-123e Cod penal, judecătorii vor putea aplica, în funcţie de gravitatea cazurilor, amenzi de la 125 euro la 125.000 euro. Amenda va fi adaptată situaţiei financiare a infractorului, ţinând cont de elementele următoare: venit şi capital, profesie şi câştig profesional, sarcini de familie, vârstă şi stare de sănătate.

În cazul în care beneficiul realizat ca urmare a infracţiunii depăşeşte acest maxim, judecătorii vor putea să declare în favoarea trezoreriei retribuţia, respectiv beneficiul efectiv sau valoarea acestei retribuţii sau a acestui beneficiu, atunci când acestea nu au fost reţinute.

Art. 123octies. (Hotărârea Marelui Ducat din 14 decembrie 1944) Articolele 113-123f, modificate şi completate de hotărârile marilor ducate din 14 iulie 1943, 7 iulie 1944 şi 6 noiembrie 1944, privind crimele şi delictele împotriva siguranţei externe a statului, produc efecte retroactive de la data de 10 mai 1940.

CAPITOLUL III
Despre crime împotriva siguranţei interne a statului

Art. 124. Atentatul al cărui scop va fi de a declanşa un război civil, înarmând sau convingând cetăţenii sau locuitorii să se înarmeze unii împotriva altora, se pedepseşte cu recluziune de la 15 la 20 de ani.

Complotul pregătit în acelaşi scop se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani, indiferent ce acţiune a fost comisă pentru a pregăti executarea acestuia şi cu recluziune de la 5 la 10 ani în caz contrar.

Art. 125. Atentatul al cărui scop va fi de a duce la devastare, masacru sau jaf în una sau mai multe localităţi va fi pedepsit cu recluziune de la 15 la 20 de ani.

Complotul pregătit în acelaşi scop se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani, dacă a fost comisă o acţiune pentru a pregăti executarea acestuia şi cu recluziune de la 5 la 10 ani în caz contrar.

Art. 126. Se pedepsesc cu recluziune de la 5 la 10 ani cei care au ridicat sau au cerut să se ridice trupe înarmate, angajate sau înrolate, care angajează sau înrolează soldaţi sau care le-au furnizat sau le-au procurat fie arme, fie muniţii, fără vreun ordin sau vreo autorizaţie din partea Guvernului.

Art. 127. Se pedepsesc cu recluziune de la 5 la 10 ani:

Cei care, fără drept sau vreun motiv justificat, au preluat comanda unei trupe, a unui post sau a unui oraş;

Cei care au preluat, contrar ordinului Guvernului, un comandament militar oarecare;

Comandanţii care şi-au ţinut trupa grupată după ce s-a ordonat împrăştierea.

Art. 128. Cel care fie pentru a pune stăpânire pe banii publici, fie pentru a invada domenii, proprietăţi, oraşe, poşte, magazine sau arsenale aparţinând statului, fie pentru a ataca sau a se opune forţei publice ce acţionează împotriva autorilor acestor crime, a ajuns la conducerea unor bande armate sau a îndeplinit o funcţie sau o comandă oarecare se pedepseşte cu recluziune de la 15 la 20 de ani.

Art. 129. Dacă aceste bande au drept scop fie de a jefui sau de a împărţi proprietăţi publice sau naţionale sau pe cele ce aparţin în general cetăţenilor, fie de a ataca sau a se împotrivi forţei publice care acţionează împotriva autorilor acestor crime, cei care au ajuns la comanda acestor bande sau care au îndeplinit o funcţie sau o comandă oarecare se pedepsesc cu recluziune de la 15 la 20 de ani.

Art. 130. Pedepsele stabilite în cele două articole precedente vor fi aplicabile celor care au condus gruparea, au ridicat sau au cerut să se ridice, au organizat sau au cerut să se organizeze bandele.

Art. 131. În cazul în care una din crimele menţionate la articolele 101, 102, 103 şi 104 a fost comisă de o bandă, pedepsele prevăzute de articolele respective vor fi aplicate, fără a se ţine cont de grade, tuturor indivizilor ce fac parte din bandă şi care au fost informaţi asupra locului reuniunii de revoltă.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse, chiar dacă nu a fost informat asupra locului, cel care a condus revolta sau a exercitat în bandă o funcţie sau o comandă oarecare.

Art. 132. În afara cazului în care reuniunea de revoltă a avut drept obiect sau drept rezultat una din crimele enunţate la articolele 101, 102, 103 şi 104, indivizii care fac parte din bandele mai sus menţionate, fără a îndeplini vreo comandă sau vreo sarcină şi care au fost informaţi asupra locurilor, se pedepsesc cu pedeapsa imediat inferioară celei ce va fi pronunţate împotriva conducătorilor sau comandanţilor acestor bande.

Art. 133. Cei care, cunoscând scopul sau caracterul bandelor respective, au oferit acestor bande sau diviziunilor acestora cazare, loc de retragere sau de reunire se pedepsesc, în cazurile prevăzute de articolele 101, 102, 103 şi 129, cu recluziune de la 5 la 10 ani.

Art. 134. Nu se va pronunţa nicio pedeapsă pentru fapta de revoltă împotriva celor care, făcând parte din aceste bande, fără a exercita vreo comandă sau a îndeplini vreo sarcină sau vreo funcţie, se vor retrage la primul avertisment al autorităţilor civile sau militare sau chiar după aceea, când au fost observaţi în afara locurilor reuniunii de revoltă, fără a opune rezistenţă şi fără arme.

Cu toate acestea, se pedepsesc pentru alte crime sau delicte pe care le-au comis personal.

Art. 135. Sunt incluse în cuvântul „arme" toate maşinile, toate instrumentele, ustensilele sau alte obiecte tăioase, ascuţite sau contondente de care cineva se poate folosi pentru a ucide, a răni sau a lovi, chiar dacă nu o face.

CAPITOLUL III.1
Despre terorism

SECŢIUNEA I
Despre infracţiuni cu scop terorist
(Legea din 27 octombrie 2010)

Art. 135-1. (Legea din 12 august 2003) Constituie un act de terorism orice crimă şi delict pasibil de pedeapsa cu închisoarea de cel puţin 3 ani sau de o pedeapsă mai gravă care, prin natură sau context, poate aduce o atingere gravă unei ţări, unei organizaţii sau unui organism internaţional şi a fost comis intenţionat cu scopul de:

- a intimida grav o populaţie,
- a constrânge pe nedrept puterile publice, o organizaţie sau un organism internaţional să realizeze sau să se abţină să realizeze o acţiune oarecare, sau
- a destabiliza grav sau a distruge structurile fundamentale politice, constituţionale, economice sau sociale ale unei ţări, ale unei organizaţii sau ale unui organism internaţional.

Art. 135-2. (Legea din 27 octombrie 2010) Cel care a comis un act de terorism prevăzut la articolul precedent este pedepsit cu recluziune de la 15 la 20 de ani.

Este pedepsit cu recluziune pe viaţă, dacă acest act a condus la decesul uneia sau mai multor persoane.

Art. 135-3. (Legea din 26 decembrie 2012) (1) Constituie un grup terorist asociaţia alcătuită din cel puţin două persoane, instituită în timp în vederea comiterii în mod concertat a unuia sau mai multor acte de terorism prevăzute la alin. (2) al acestui articol.

(2) Sunt vizate la alineatul (1) ale acestui articol infracţiunile prevăzute:

- la articolele 112-1, 135-1, 135-2, 135-5, 135-6, 135-9, 135-11 -135-16[1)] şi 442-1;
- la articolele 31 şi 31-1 din Legea modificată din 31 ianuarie 1948 privind reglementarea navigaţiei aeriene;
- la articolele 2 din Legea modificată din 11 aprilie 1985 privind aprobarea Convenţiei asupra protecţiei fizice a materiilor nucleare, deschisă semnării la Viena şi la New York la data de 3 martie 1980;

[1)] Legea din 18 decembrie 2015: La articolul 135-3 (2) , referirea la articolul 135-13 este înlocuită de cea la articolul 135-16.

- la articolul 65-1 din Legea modificată din 14 aprilie 1992 de instituire a unui cod disciplinar şi penal pentru marină.

Art. 135-4. (Legea din 12 august 2003) (1) Orice persoană care, cu intenţie şi în mod conştient, face parte în mod activ dintr-un grup terorist este pedepsită cu închisoare de la 1 la 8 ani şi cu amendă de la 2.500 euro la 12.500 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse, chiar dacă nu are intenţia să comită o infracţiune în cadrul acestui grup, nici să se asocieze acestuia ca autor sau complice.

(2) Orice persoană care participă la pregătirea sau la realizarea oricărei activităţi licite a acestui grup terorist, în condiţiile în care ştie că participarea sa contribuie la obiectivele acestuia, aşa cum sunt prevăzute la articolul precedent, este pedepsită cu închisoare de la 1 la 8 ani şi cu amendă de la 2.500 euro la 12.500 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

(3) Orice persoană care participă la orice luare de decizie în cadrul activităţilor unui grup terorist, în condiţiile în care ştie că participarea sa contribuie la obiectivele acestuia, aşa cum sunt prevăzute la articolul precedent, este pedepsită cu recluziune de la 5 la 10 ani şi cu amendă de la 12.500 euro la 25.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

(4) Orice conducător al unei grupări teroriste este pedepsit cu recluziune de la 10 la 15 ani şi cu amendă de la 25.000 euro la 50.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

(5) Comportamentele prevăzute la punctele 1-4 ale acestui articol, care au avut loc pe teritoriul naţional sunt urmărite potrivit dreptului luxemburghez, indiferent de locul în care grupul terorist îşi are baza sau îşi exercită activităţile.

Art. 135-54. (Legea din 26 decembrie 2012) (1) Constituie un act de finanţare a terorismului fapta de a furniza sau de a strânge, prin orice mijloace, direct sau indirect, în mod ilicit şi deliberat, fonduri, valori sau bunuri de orice natură, cu intenţia de a le vedea valorificate sau ştiind că vor fi utilizate, în întregime sau în parte, spre a se comite sau a încerca să se comită una sau mai multe din infracţiunile prevăzute la alineatul (2) al acestui articol, chiar dacă nu au fost efectiv utilizate pentru a se comite sau a încerca să se comită una dintre aceste infracţiuni sau dacă nu sunt legate de unul sau mai multe acte de terorism specifice.

(2) Sunt vizate la alineatul (1) al acestui articol infracţiunile prevăzute:
- la articolele 112-1, 135-1 - 135-4, 135-9, 135-11 - 135-16[1)] şi 442-1;
- la articolele 31 şi 31-1 din Legea modificată din 31 ianuarie 1948 privind reglementarea navigaţiei aeriene;

[1)] Legea din 18 decembrie 2015: La articolul 135-3 (2), referirea la articolul 135-13 este înlocuită de cea la articolul 135-16.

- la articolul 2 din Legea modificată din 11 aprilie 1985 privind aprobarea Convenţiei asupra protecţiei fizice a materiilor nucleare, deschisă semnării la Viena şi la New York la data de 3 martie 1980;

- la articolul 65-1 din Legea modificată din 14 aprilie 1992 de instituire a unui cod disciplinar şi penal pentru marină.

(3) Constituie, de asemenea, un act de finanţare a terorismului fapta de a furniza sau de a strânge, indiferent cum, direct sau indirect, în mod ilicit şi deliberat, fonduri, valori sau bunuri de orice natură, cu intenţia de a le vedea valorificate sau ştiind că vor fi utilizate, în întregime sau în parte, de un terorist sau de o grupare teroristă, inclusiv în lipsa legăturii cu unul sau mai multe acte teroriste specifice, chiar dacă nu au fost efectiv utilizate de terorist sau de gruparea teroristă.

(4) Sunt cuprinse în termenul „fonduri" bunurile de orice natură, corporale sau incorporale, mobile sau imobile, dobândite prin orice mijloace şi documentele sau instrumentele juridice sub orice formă, inclusiv sub formă electronică sau numerică, ce atestă dreptul de proprietate sau un interes asupra acestor bunuri şi creditele bancare, cecurile de călătorie, cecurile bancare, mandatele, acţiunile, titlurile, obligaţiunile, scrisorile de schimb şi scrisorile de credit, fără ca această enumerare să fie limitativă.

Art. 135-6. (Legea din 26 decembrie 2012) (1) Cel care a comis un act de finanţare a terorismului prevăzut la alineatul (1) al art. 135-5 este pedepsit cu aceleaşi pedepse ca cele indicate la articolele vizate la alin. (2) al art. 135-5 şi urmând diferenţele prevăzute la aceleaşi articole.

(2) Cel care a comis un act de finanţare a terorismului prevăzut la alineatul (3) al art. 135-5 este pedepsit cu aceleaşi pedepse ca cele indicate la art. 135-2 şi urmând diferenţele prevăzute la aceleaşi articole.

Art. 135-7. (Legea din 27 octombrie 2010) (Legea din 26 decembrie 2012) Este scutit de pedeapsă cel care, înaintea oricărei tentative la infracţiunile de la articolele 112-1, 135-1, 135-2, 135-5, 135-6, 135-9 şi 135-11 -135-16 şi înainte să înceapă urmărirea penală, a dezvăluit autorităţii existenţa actelor destinate să pregătească comiterea infracţiunilor de la aceleaşi articole sau identitatea persoanelor care au indicat aceste acte. (Legea din 5 iulie 2016).

În aceleaşi cazuri, pedepsele cu recluziunea sunt reduse în măsura stabilită la art. 52 şi potrivit cuantumului prevăzut aici faţă de cel care, după începerea urmăririi penale, a dezvăluit autorităţii identitatea autorilor rămaşi necunoscuţi.

Art. 135-8. (Legea din 27 octombrie 2010) Este scutit de pedeapsă persoana vinovată de participare la o grupare teroristă care, înainte de orice tentativă de act de terorism ce face obiectului unui grup şi înainte să înceapă urmărirea penală, a dezvăluit autorităţii existenţa acestei grupări şi numele comandanţilor şefi sau subordonaţi.

SECȚIUNEA II
Despre atentate teroriste cu explozibil
(Legea din 27 octombrie 2010)

Art. 135-9. (Legea din 27 octombrie 2010) (1) Fără să încalce art. 520, cel care, în mod ilegal şi cu intenţie, livrează, pune sau face să explodeze sau să detoneze un dispozitiv exploziv sau un alt dispozitiv ucigaş într-un loc public sau asupra acestuia, asupra unei instituţii guvernamentale sau a unei alte instituţii publice, asupra unui sistem de transport public sau asupra unei infrastructuri:

1) cu intenţia de a provoca moartea sau daune corporale grave; sau

2) cu intenţia de a provoca distrugeri masive în acest loc, în această instituţie, în acest sistem sau în această infrastructură, atunci când aceste distrugeri implică sau riscă să implice pierderi economice considerabile, se pedepseşte cu recluziune de la 5 la 10 ani.

(2) Pedeapsa va fi recluziunea de la 10 la 15 ani dacă infracţiunea prevăzută la paragraful (1) a provocat vătămări corporale sau o boală.

(3) Pedeapsa va fi recluziunea de la 15 la 20 ani:

1) dacă infracţiunea prevăzută la paragraful (1) a cauzat fie o boală ce pare incurabilă, fie o incapacitate de muncă permanentă, fie pierderea folosirii absolute a unui organ, fie o mutilare gravă.

2) dacă infracţiunea prevăzută la paragraful (1) a avut drept consecinţă directă distrugerea unui loc public, a unui dispozitiv guvernamental sau a unui alt dispozitiv public, a unui sistem de transport public sau a unei infrastructuri sau prejudicierea gravă a acesteia.

(4) Pedeapsa va fi recluziune pe viaţă, dacă infracţiunea prevăzută la paragraful (1) a condus la decesul unei persoane.

Art. 135-10. (Legea din 27 octombrie 2010) Pentru aplicarea art. 135-9:

- Dispozitivul guvernamental sau un alt dispozitiv public" înseamnă orice tip de echipament sau orice mijloc de transport cu caracter permanent sau temporar care este folosit sau ocupat de reprezentanţii unui stat, de membrii Guvernului, ai Parlamentului sau ai Magistraturii sau de agenţi sau personal al unui stat sau al unei alte autorităţi sau entităţi publice sau de agenţi sau personal al unei organizaţii interguvernamentale, în cadrul funcţiilor lor oficiale;

- „Infrastructura" vizează orice echipament public sau privat ce oferă servicii de utilitate publică, cum ar fi transportul apei, evacuarea apelor folosite, energia, combustibilul sau comunicaţiile;

- „Dispozitivul exploziv sau un alt dispozitiv ucigaş" vizează:

1) orice armă sau orice dispozitiv exploziv sau incendiar care este conceput pentru a provoca moartea, daune corporale grave sau importante pagube materiale sau care are această capacitate; sau

2) orice armă sau orice dispozitiv care este conceput pentru a provoca moartea, daune corporale grave sau importante pagube materiale sau care are această capacitate, prin emisii, împrăştiere sau impact al produselor chimice toxice, al agenţilor biologici, al toxinelor sau substanţelor similare sau al radiaţiilor sau materiilor radioactive.

- „Locul public" vizează părţi din orice clădire, teren, drum public, curs de apă şi alt loc care sunt accesibile sau deschise publicului, în mod continuu, periodic sau ocazional şi cuprinde orice loc folosit în scop comercial, cultural, istoric, educativ, religios, oficial, ludic, recreativ sau în alt scop care este astfel accesibil sau deschis publicului;

- „Sistemul de transport public" vizează toate echipamentele, vehiculele şi mijloacele, publice sau private, care sunt utilizate în cadrul serviciilor de transport de persoane sau de mărfuri accesibile publicului.

SECŢIUNEA III
Despre infracţiuni legate de activităţile teroriste
(Legea din 26 decembrie 2012)

Art. 135-11. (Legea din 18 decembrie 2015) (1) Constituie un act de provocare la terorism difuzarea sau orice altă formă de punere la dispoziţia publicului a unui mesaj, inclusiv prin intermediul reţelelor de comunicaţii electronice, cu intenţia de a incita, direct sau indirect, la comiterea uneia din infracţiunile prevăzute la acest capitol.

(2) Constituie, de asemenea, un act de provocare la terorism fapta de a difuza mesajul indicat la paragraful 1 în prezenţa mai multor indivizi într-un loc care nu este public sau într-un loc virtual constituit de mijloacele de telecomunicaţii, dar deschis unui anumit număr de persoane ce au dreptul să se adune acolo sau să-l frecventeze.

Art. 135-12. (1) (Legea din 26 decembrie 2012) Comite o acţiune de recrutare în scop de terorism orice persoană care îi cere sau încearcă să îi ceară unei alte persoane:

a) să comită sau să participe la comiterea uneia din infracţiunile prevăzute la acest capitol, sau

b) să creeze sau să se alăture unei grupări teroriste în înţelesul art. 135-3.

(2) (Legea din 18 decembrie 2015) Comite, de asemenea, o acţiune de recrutare în scop de terorism orice persoană care, în mod conştient, permite să fie recrutată pentru a comite sau a participa la comiterea uneia din infracţiunile teroriste prevăzute la acest capitol.

Art. 135-13. (1) (Legea din 26 decembrie 2012) Comite o acţiune de antrenament terorist orice persoană care dă instrucţiuni pentru fabricarea sau utilizarea de explozivi, de arme de foc sau de alte arme sau substanţe nocive

sau periculoase sau pentru alte metode şi tehnici specifice, în vederea comiterii uneia din infracţiunile prevăzute la acest capitol, ştiind că gruparea răspândită are drept scop să ajute la realizarea acestui obiectiv. (Legea din 18 decembrie 2015)

(2) (Legea din 18 decembrie 2015) Comite, de asemenea, o acţiune de antrenament terorist orice persoană care, în mod conştient, participă la antrenamentul prevăzut la paragraful 1 sau care cere sau incită, prin orice mijloc, alte persoane să răspândească acest antrenament.

Art. 135-14. (Legea din 18 decembrie 2015) Se pedepseşte cu pedepsele prevăzute la art. 135-17 fapta de a pregăti comiterea uneia din infracţiunile prevăzute de acest capitol, imediat ce pregătirea respectivei infracţiuni este caracterizată prin:

(1) Fapta de a deţine, a căuta, a obţine sau a fabrica explozivi, arme de foc sau alte arme sau substanţe nocive sau periculoase sau de a deţine, a căuta sau a obţine informaţii asupra altor metode şi tehnici specifice, de natură să contribuie la pregătirea sau la comiterea unei infracţiuni teroriste, şi

(2) Cel puţin una dintre acţiunile materiale următoare:

1. De a strânge informaţii asupra locurilor sau persoanelor, pentru a realiza o acţiune teroristă în aceste locuri sau împotriva acestor persoane sau a exercita o supraveghere asupra acestor locuri sau asupra acestor persoane;

2. De a se antrena pentru mânuirea explozivelor, a armelor de foc sau a altor arme sau substanţe nocive sau periculoase sau a altor metode şi tehnici specifice sau pentru orice formă de luptă sau pentru pilotarea aeronavelor sau pentru conducerea trenurilor sau navelor;

3. De a consulta în mod obişnuit unul sau mai multe servicii de comunicaţii electronice sau de a frecventa în mod obişnuit cercurile prevăzute la articolul 135-11 (2) sau de a deţine obiecte sau documente care provoacă la comiterea de acte de terorism;

4. De a sta în străinătate într-un teatru de operaţiuni al grupărilor teroriste.

Art. 135-15. (Legea din 18 decembrie 2015) Se pedepseşte cu pedepsele prevăzute la articolul 135-17 orice persoană care, plecând de pe teritoriul luxemburghez, se deplasează sau s-a pregătit să se deplaseze într-un alt stat cu scopul de a comite, a organiza, a pregăti sau a participa la una sau mai multe din infracţiunile teroriste prevăzute de acest capitol.

Art. 135-16. (Legea din 18 decembrie 2015) Se pedepseşte cu pedepsele prevăzute la art. 135-17 oricare luxemburghez care:

1. părăseşte teritoriul naţional cu încălcarea interdicţiei de ieşire din ţară dispuse sau pronunţate în privinţa sa, sau

2. se sustrage obligaţiei de a-şi preda paşaportul sau paşapoartele şi cartea de identitate naţională sau doar unul din aceste documente autorităţilor competente.

Art. 135-17. (Legea din 18 decembrie 2015) (1) Orice persoană care comite sau încearcă să comită una din infracţiunile prevăzute la articolele 135-11 - 135-16 este pedepsită cu închisoare de la 1 la 8 ani şi cu amendă de la 2.500 la 12.500 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse, chiar dacă niciuna dintre aceste infracţiuni, către care se îndrepta acţiunea incriminată, nu a fost comisă.

(2) În caz de condamnare a unui luxemburghez pentru una din infracţiunile prevăzute de articolele 135-12 - 135-15 la o altă pedeapsă decât pedeapsa fermă cu închisoarea, instanţa de judecată poate dispune şi o interdicţie de ieşire de pe teritoriul naţional pentru o perioadă de cel mult un an. Atunci când interzicerea de a ieşi de pe teritoriu nu a fost dispusă anterior de judecătorul de instrucţie, persoana respectivă este obligată să predea paşaportul sau paşapoartele şi cartea de identitate la grefa instanţei care a pronunţat pedeapsa prevăzută de acest paragraf, în schimbul dovezii indicate la art. 112-1 din Codul de procedură penală.

Dispoziţii comune acestui titlu

Art. 136. Vor fi scutiţi de pedepsele aplicate împotriva comploturilor sancţionate de acest titlu şi împotriva infracţiunilor prevăzute de articolul 111 aceia dintre vinovaţi care, înainte de orice atentat şi înainte de orice urmărire începută, au informat autoritatea asupra acestor comploturi sau infracţiuni şi asupra autorilor sau complicilor lor.

TITLUL Ibis
Despre încălcări grave ale dreptului internaţional umanitar
(Legea din 27 februarie 2012)

Art. 136bis. (Legea din 27 februarie 2012) Este încadrată drept crimă de genocid una din acţiunile următoare, comisă cu intenţia de a distruge, în întregime sau în parte, un grup naţional, etnic, de o anumită rasă sau religios, cum ar fi:

1. uciderea membrilor grupului;
2. atingerea gravă adusă integrităţii fizice sau mintale a membrilor grupului;
3. supunerea intenţionată a grupului la condiţii de existenţă ce ar urma să conducă la distrugerea sa psihică, totală sau parţială;
4. măsuri ce vizează împiedicarea naşterilor în cadrul grupului;
5. mutarea forţată a copiilor unui grup într-un alt grup.

Crima de genocid se pedepseşte cu recluziune pe viaţă.

Art. 136ter. (Legea din 27 februarie 2012) Este încadrată drept crimă împotriva umanității una din acțiunile următoare, atunci când este comisă în cadrului unui atac generalizat sau sistematic lansat împotriva oricărei populații civile și având cunoștință despre acest atac:

1. uciderea;
2. exterminarea;
3. reducerea la starea de sclavie;
4. deportarea sau transferul silit al populației;
5. detenția sau orice altă formă de privare gravă a libertății fizice, cu încălcarea dispozițiilor fundamentale de drept internațional;
6. tortura;
7. violul, sclavia sexuală, prostituția silită, sarcina forțată, sterilizarea sau orice altă formă de violență sexuală de gravitate comparabilă;
8. persecutarea oricărui grup sau a oricărei colectivități identificabile pe criterii de convingeri politice, de rasă, de naționalitate, de etnie, de cultură, de religie sau de discriminare sexuală sau în funcție de alte criterii universal recunoscute drept inadmisibile în dreptul internațional, în legătură cu orice acțiune prevăzută la articolele 136bis, 136ter și 136quater;
9. disparițiile forțate ale persoanelor;
10. crima de apartheid;
11. alte acțiuni inumane cu caracter similar, ce provoacă intenționat mari suferințe sau aduc atingeri grave integrității fizice sau sănătății fizice sau mintale.

Crima împotriva umanității se pedepsește cu recluziune pe viață.

Art. 136quater. (Legea din 27 februarie 2012) (1) Este încadrată drept crimă de război:

1. una din acțiunile prevăzute de Convențiile internaționale de la Geneva din 12 august 1949, aprobate prin Legea din 23 mai 1953:

a) omorul calificat;

b) tortura sau tratamentele inumane, inclusiv experimentele biologice;

c) fapta de a provoca intenționat suferințe mari sau de a aduce atingeri grave integrității fizice sau sănătății;

d) fapta de a constrânge un prizonier de război sau o persoană protejată să se înroleze în forțele armate ale puterii inamice;

e) fapta de a priva intenționat un prizonier de război sau o persoană protejată de dreptul său de a fi judecată legal și imparțial;

f) deportarea sau transferul ilegal sau arestarea ilegală;

g) luarea de ostatici;

h) distrugerea sau însușirea de bunuri, nejustificate de necesități militare și executate la o scară mare, în mod ilegal și arbitrar.

2. una din acțiunile următoare, ce constituie încălcări grave ale legilor și tradițiilor aplicabile la conflictele armate internaționale în cadrul stabilit de dreptul internațional:

a) fapta de a îndrepta intenţionat atacuri împotriva populaţiei civile ca atare sau împotriva civililor care nu participă direct la ostilităţi;

b) fapta de a îndrepta intenţionat atacuri împotriva bunurilor cu caracter civil, şi anume împotriva bunurilor care nu reprezintă obiective militare;

c) fapta de a îndrepta intenţionat atacuri împotriva personalului, instalaţiilor, materialului, unităţilor sau vehiculelor folosite în cadrul unei misiuni de ajutor umanitar sau de menţinere a păcii, în conformitate cu Carta Naţiunilor Unite, câtă vreme au dreptul la protecţia pe care dreptul internaţional al conflictelor armate o garantează civililor şi bunurilor cu caracter civil;

d) fapta de a conduce intenţionat un atac, ştiind că va provoca, în mod accidental, pierderi de vieţi omeneşti în rândul populaţiei civile, va provoca răniri persoanelor civile, daune bunurilor cu caracter civil sau daune extinse, de durată şi grave mediului înconjurător natural, care ar fi în mod vădit excesive faţă de ansamblul avantajului militar concret şi direct aşteptat;

e) fapta de a ataca sau de a bombarda, prin orice mijloc, oraşe, sate, locuinţe sau clădiri care nu sunt apărate şi care nu reprezintă obiective militare;

f) fapta de a ucide sau de a răni un combatant care, depunând armele sau nemaiavând mijloace pentru a se apăra, s-a predat;

g) fapta de a folosi pe nedrept stindardul parlamentar, drapelul sau însemnele militare şi uniforma inamicului sau a Organizaţiei Naţiunilor Unite, precum şi semnele distinctive prevăzute de Convenţiile de la Geneva şi de a provoca, prin aceasta, pierderea de vieţi omeneşti sau răni grave;

h) mutarea, directă sau indirectă, de către o putere ocupantă, a unei părţi din populaţia sa civilă pe teritoriul pe care îl ocupă sau deportarea sau mutarea, în interiorul sau în afara teritoriului ocupat, a întregii sau a unei părţi din populaţia acestui teritoriu;

i) fapta de a îndrepta intenţionat atacuri împotriva clădirilor consacrate religiei, învăţământului, artei, ştiinţei sau acţiunii caritabile, împotriva monumentelor istorice, spitalelor şi locurilor unde sunt adunaţi bolnavii sau răniţii, câtă vreme nu sunt obiective militare;

j) fapta de a supune persoanele părţii adverse căzute în mâinile sale unor mutilări sau experimente medicale sau ştiinţifice de orice fel, care nu sunt nici motivate de un tratament medical, stomatologic sau spitalicesc, nici efectuate în interesul acestor persoane şi care conduc la decesul acestora sau le pun serios în pericol sănătatea;

k) fapta de a ucide sau de a răni prin perfidie indivizii aparţinând naţiunii sau armatei inamice;

l) fapta de a declara că nimeni nu va fi cruţat;

m) fapta de a distruge sau de a confisca bunurile inamicului, cu excepţia cazurilor în care aceste distrugeri sau confiscări ar fi imperios impuse de necesităţi de război;

n) fapta de a declara încetate, suspendate sau inadmisibile în instanţă drepturile şi acţiunile cetăţenilor părţii adverse;

LU

o) fapta unui beligerant de a-i constrânge pe cetăţenii părţii adverse să participe la operaţiunile de război îndreptate împotriva ţării lor, chiar dacă erau în serviciul acestui beligerant înainte de începerea războiului;

p) invadarea unui oraş sau a unei localităţi, chiar şi luarea cu asalt;

q) fapta de a folosi otravă sau arme otrăvite;

r) fapta de a folosi gaze asfixiante, toxice sau asemănătoare, precum şi orice lichide, materii sau procedee similare;

s) fapta de a folosi gloanţe care se dilată sau se aplatizează uşor în corpul uman;

t) fapta de a folosi arme, proiectile, materii şi metode de război de natură să provoace dureri sau suferinţe inutile sau de a lovi fără discriminare, cu încălcarea dreptului internaţional al conflictelor armate, cu condiţia ca aceste arme, proiectile, materii şi metode de război să facă obiectul unei interdicţii generale şi să fie înscrise într-o anexă a Statutului de la Roma;

u) atingerile aduse persoanei, în special tratamentele umilitoare şi degradante;

v) violul, sclavia sexuală, prostituţia silită, sarcina forţată, sterilizarea forţată sau orice altă formă de violenţă sexuală ce constituie o infracţiune gravă în Convenţiile de la Geneva;

w) fapta de a folosi prezenţa unui civil sau a unei alte persoane protejate pentru a evita ca anumite puncte, zone sau forţe militare să fie ţinta operaţiunilor militare;

x) fapta de a îndrepta intenţionat atacuri împotriva clădirilor, materialului, unităţilor şi mijloacelor de transport medicale şi împotriva personalului care foloseşte, în conformitate cu dreptul internaţional, semnele distinctive prevăzute de Convenţiile de la Geneva;

y) fapta de a înfometa în mod deliberat civili, ca metodă de război, privându-i de bunurile indispensabile supravieţuirii lor, inclusiv împiedicând intenţionat trimiterea de ajutoare prevăzute de Convenţiile de la Geneva;

z) fapta de a proceda la includerea sau înrolarea copiilor în vârstă de mai puţin de 15 ani în forţele armate naţionale sau de a-i pune să participe activ la ostilităţi.

3.în caz de conflict armat ce nu prezintă caracter internaţional, încălcările grave ale articolului 3 comun celor patru Convenţii de la Geneva din 12 august 1949, şi anume una din acţiunile următoare, comise împotriva persoanelor care nu participă direct la ostilităţi, inclusiv membrii forţelor armate care au depus armele şi persoanele care au fost scoase din luptă pe motiv de boală, rănire, arestare sau din orice altă cauză:

a) atingerile aduse vieţii şi integrităţii corporale, în special omorul sub toate formele sale, mutilările, tratamentele crude şi tortura;

b) atingerile aduse persoanei, în special tratamentele umilitoare şi degradante;

c) luările de ostatici;

d) condamnările pronunţate şi execuţiile efectuate fără o judecată prealabilă, dispusă de un tribunal legal constituit şi însoţită de garanţii judiciare general recunoscute ca indispensabile.

4. celelalte încălcări grave ale legilor şi tradiţiilor aplicabile la conflictele armate care nu prezintă caracter internaţional, în cadrul stabilit de dreptul internaţional, şi anume una din acţiunile următoare:

a) fapta de a îndrepta intenţionat atacuri împotriva populaţiei civile ca atare sau împotriva persoanelor civile care nu participă direct la ostilităţi;

b) fapta de a îndrepta intenţionat atacuri împotriva clădirilor, materialului, unităţilor şi mijloacelor de transport medicale şi împotriva personalului care foloseşte, în conformitate cu dreptul internaţional, semnele distinctive ale Convenţiilor de la Geneva;

c) fapta de a îndrepta intenţionat atacuri împotriva personalului, instalaţiilor, materialului, unităţilor sau vehiculelor folosite în cadrul unei misiuni de ajutor umanitar sau de menţinere a păcii, în conformitate cu Carta Naţiunilor Unite, câtă vreme au dreptul la protecţia pe care dreptul internaţional al conflictelor armate o garantează civililor şi bunurilor cu caracter civil;

d) fapta de a îndrepta intenţionat atacuri împotriva clădirilor consacrate religiei, învăţământului, artei, ştiinţei sau acţiunii caritabile, împotriva monumentelor istorice, spitalelor şi locurilor unde sunt adunaţi bolnavii sau răniţii, câtă vreme nu sunt obiective militare;

e) invadarea unui oraş sau a unei localităţi, chiar şi luarea cu asalt;

f) violul, sclavia sexuală, prostituţia silită, sarcina forţată, sterilizarea forţată sau orice altă formă de violenţă sexuală ce constituie o infracţiune gravă în Convenţiile de la Geneva;

g) fapta de a proceda la includerea sau înrolarea copiilor în vârstă de mai puţin de 15 ani în forţele armate sau în grupări armate sau de a-i pune să participe activ la ostilităţi;

h) fapta de a ordona mutarea populaţiei civile, din motive legate de conflict, cu excepţia cazurilor în care siguranţa civililor sau imperative militare o cer;

i) fapta de a ucide sau de a răni prin perfidie un adversar combatant;

j) fapta de a declara că nimeni nu va fi cruţat;

k) fapta de a supune persoanele celeilalte părţi la conflict căzute în mâinile sale unor mutilări sau experimente medicale sau ştiinţifice de orice fel care nu sunt nici motivate de un tratament medical, stomatologic sau spitalicesc, nici efectuate în interesul acestor persoane şi care conduc la decesul acestora sau le pun serios în pericol sănătatea;

l) fapta de a distruge sau de a confisca bunurile unui adversar, cu excepţia cazurilor în care aceste distrugeri sau confiscări ar fi imperios impuse de necesităţi de război;

m) fapta de a folosi otravă sau arme otrăvite;

n) fapta de a folosi gaze asfixiante, toxice sau asemănătoare, precum şi orice lichide, materii sau procedee similare;

o) fapta de a folosi gloanţe care se dilată sau se aplatizează uşor în corpul uman.

(2) 1. Infracţiunile enumerate la literele a), b) şi c) ale punctului (1) se pedepsesc cu recluziune pe viaţă.

Infracţiunile enumerate la literele d), e), f), g) şi h) ale aceluiaşi punct se pedepsesc cu recluziune de la 15 la 20 de ani. Acestea se pedepsesc cu recluziune pe viaţă dacă au avut drept consecinţă fie decesul uneia sau mai multor persoane, fie o boală ce pare incurabilă, fie o incapacitate de muncă permanentă, fie pierderea folosirii absolute a unui organ, fie o mutilare gravă.

Infracţiunea prevăzută la litera i) a aceluiaşi punct se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani. Aceasta se pedepseşte cu recluziune de la 15 la 20 de ani atunci când conduce la consecinţe grave pentru sănătatea publică.

2. Infracţiunile enumerate la literele a), c), d), e), f), h), j), k), l), v), x) şi y) ale punctului 2 al paragrafului (1) se pedepsesc cu recluziune pe viaţă.

Infracţiunile enumerate la literele g), i), o), p), q), r), t), u), w) şi z) ale aceluiaşi punct se pedepsesc cu recluziune de la 15 la 20 de ani. Acestea se pedepsesc cu recluziune pe viaţă dacă au avut drept consecinţă fie decesul uneia sau mai multor persoane, fie o boală ce pare incurabilă, fie o incapacitate de muncă permanentă, fie pierderea definitivă a capacităţii de a folosi un organ, fie o mutilare gravă.

Infracţiunile prevăzute la literele b) , m) şi n) ale aceluiaşi punct se pedepsesc cu recluziune de la 10 la 15 ani. Acestea se pedepsesc cu recluziune de la 15 la 20 de ani atunci când conduc la consecinţe grave pentru sănătatea publică.

3. Infracţiunea enumerată la litera a) a punctului 3 al paragrafului (1) se pedepseşte cu recluziune pe viaţă.

Infracţiunile enumerate la literele b) şi d) ale aceluiaşi punct se pedepsesc cu recluziune de la 15 la 20 de ani. Acestea se pedepsesc cu recluziune pe viaţă dacă au avut drept consecinţă fie decesul uneia sau mai multor persoane, fie o boală ce pare incurabilă, fie o incapacitate de muncă permanentă, fie pierderea definitivă a capacităţii de a folosi un organ, fie o mutilare gravă.

Infracţiunea prevăzută la litera c) a aceluiaşi punct se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani. Aceasta se pedepseşte cu recluziune de la 15 la 20 de ani atunci când conduce la consecinţe grave pentru sănătatea publică.

4. Infracţiunile enumerate la literele a), b), c), f), i), j) şi k) ale punctului 4 al paragrafului (1) se pedepsesc cu recluziune pe viaţă.

Infracţiunile enumerate la literele d), e), g), h), l), m), n) şi o) ale aceluiaşi punct se pedepsesc cu recluziune de la 15 la 20 de ani. Acestea se pedepsesc cu recluziune pe viaţă dacă au avut drept consecinţă fie decesul uneia sau mai multor persoane, fie o boală ce pare incurabilă, fie o incapacitate de muncă permanentă, fie pierderea definitivă a capacităţii de a folosi un organ, fie o mutilare gravă.

Infracţiunea prevăzută la litera l) a aceluiaşi punct se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani.

Aceasta se pedepseşte cu recluziune de la 15 la 20 de ani atunci când conduce la consecinţe grave pentru sănătatea publică.

(3) Punctul 3 al paragrafului (1) se aplică la conflictele armate care nu prezintă caracter internaţional şi nu se aplică deci la situaţiile de tulburări şi tensiuni interne, cum ar fi revoluţiile, acţiunile izolate şi sporadice de violenţă sau acţiunile de natură similară.

(4) Punctul 4 al paragrafului (1) se aplică la conflictele armate care nu prezintă caracter internaţional şi nu se aplică deci la situaţiile de tulburări şi tensiuni interne, cum ar fi revoluţiile, acţiunile izolate şi sporadice de violenţă sau acţiunile de natură similară. Se aplică la conflictele armate care opun timp îndelungat pe teritoriul ţării autorităţile guvernamentale ale acestui stat şi grupările armate organizate sau grupările armate organizate între ele.

Art. 136quinquies. (Legea din 27 februarie 2012) (1) Este încadrată drept crimă de agresiune planificarea, pregătirea, lansarea sau executarea de către o persoană efectiv în măsură să controleze sau să conducă acţiunea politică sau militară a unui stat, a unui act de agresiune care, prin natura, gravitatea şi amploarea sa, constituie o încălcare evidentă a Cartei Naţiunilor Unite.

Potrivit alineatului 1, se înţelege prin „act de agresiune" folosirea de către un stat a forţei armate împotriva suveranităţii, integrităţii teritoriale sau independenţei politice a unui alt stat sau a oricărei alte acţiuni incompatibile cu Carta Naţiunilor Unite.

Este vorba despre acţiunile următoare:

a) invazia sau atacul, de către forţele armate ale unui stat, a teritoriului unui alt stat sau ocupaţia militară, chiar şi temporară, rezultată dintr-o asemenea invazie sau dintr-un asemenea atac sau anexarea cu forţa a întregului teritoriu sau a unei părţi din teritoriul unui alt stat;

b) bombardarea de către forţele armate ale unui stat a teritoriului unui alt stat sau folosirea unei arme oarecare de către un stat împotriva teritoriului unui alt stat;

c) blocada asupra porturilor sau coastelor unui stat de către forţele armate ale unui alt stat;

d) atacul de către forţele armate ale unui alt stat asupra forţelor terestre, maritime sau aeriene sau asupra flotelor aeriene şi maritime ale unui alt stat;

e) folosirea forţelor armate ale unui stat care se găsesc pe teritoriul unui alt stat, cu încuviinţarea acestuia, cu încălcarea condiţiilor stabilite în acordul aplicabil sau prelungirea prezenţei acestor forţe pe acest teritoriu după încetarea acordului aplicabil;

f) fapta unui stat de a permite ca teritoriul său, pe care l-a pus la dispoziţia unui alt stat, să servească la comiterea de către acest stat a unui act de agresiune împotriva unui stat terţ;

g) trimiterea de către un stat sau în numele unui stat de bande, grupuri, trupe neregulate sau mercenare armate care execută împotriva unui alt stat acte asimilabile celor ale forţelor armate de o gravitate egală cu cea a acţiunilor enumerate mai sus sau care aduc o contribuţie substanţială la aceste acţiuni.

(2) Infracţiunile enumerate la paragraful (1) se pedepsesc cu recluziune de la 10 la 15 ani.

TITLUL II
Despre crime şi delicte care aduc atingere drepturilor garantate de Constituţie

CAPITOLUL I
Despre delicte privind exercitarea drepturilor politice

Art. 137. Cei care, prin îmbulzeală, violenţe sau ameninţări, au împiedicat unul sau mai mulţi cetăţeni să-şi exercite drepturile politice se pedepsesc cu închisoare de la 15 zile la 1 an şi cu amendă de la 251 euro la 10.000 euro.

Art. 138. Se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro orice cetăţean care, însărcinat la un scrutin cu numărarea buletinelor de vot, va fi surprins sustrăgând, adăugând sau falsificând buletinele sau citind fraudulos alte nume decât cele înscrise pe buletine.

Art. 139. (Legea din 10 iulie 2011) În cazul enunţat la articolul 138, persoanele vinovate vor fi, în plus, condamnate la interzicerea dreptului de vot pe o perioadă de cel puţin 5 ani şi de cel mult 10 ani.

CAPITOLUL I-1. Despre delicte care împiedică înfăptuirea justiţiei
(Legea din 10 iulie 2011)

Art. 140. (Legea din 10 iulie 2011) 1. Fapta celui care, având cunoştinţă de o crimă ale cărei efecte este încă posibil să fie prevenite sau limitate sau ai cărei autori sunt bănuiţi că vor comite din nou crime care ar putea fi împiedicate, nu informează autorităţile judiciare sau administrative este sancţionată cu pedeapsa cu închisoarea de la 1 la 3 ani şi cu amendă de la 251 la 45.000 euro.

2. Sunt exceptate de la dispoziţiile precedente, mai puţin în ceea ce priveşte crimele comise asupra minorilor:

- rudele în linie dreaptă şi soţii acestora, precum şi fraţii şi surorile şi soţii acestora, ale autorului sau ale complicelui la crimă;
- soţul autorului sau complicelui la crimă sau partenerul, în sensul Legii modificate din 9 iulie 2004 privind efectele legale ale unor parteneriate;

- persoanele constrânse să păstreze secretul profesional şi prevăzute la articolul 458 Cod penal.

Art. 141. (Legea din 10 iulie 2011) Se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 2 ani şi cu amendă de la 251 la 45.000 euro fapta de a împiedica cu bună ştiinţă descoperirea adevărului:

1. de a modifica starea locurilor unei crime sau unui delict, fie prin denaturarea, falsificarea sau ştergerea urmelor sau a indiciilor, fie prin aducerea, deplasarea sau eliminarea obiectelor de orice fel;

2. de a distruge, sustrage, tăinui sau falsifica un document oficial sau privat sau un obiect de natură să faciliteze descoperirea unei crime sau a unui delict, căutarea dovezilor sau condamnarea vinovaţilor.

Atunci când faptele prevăzute în acest articol sunt comise de o persoană care, prin funcţiile sale, este chemată să ajute la descoperirea adevărului, pedeapsa este de 5 ani închisoare şi 75.000 euro amendă.

Este pedepsită cu aceeaşi pedeapsă persoana care, prin funcţiile sale, este chemată să contribuie la descoperirea adevărului şi care nu divulgă, conştient, o informaţie ce ar putea contribui la descoperirea adevărului.

Acest articol se aplică fără afectarea dispoziţiilor de la art. 32 din Codul de procedură penală.

CAPITOLUL II
Despre delicte privind libertatea religioasă

Art. 142. Orice persoană care, prin violenţe sau ameninţări, a constrâns sau a ameninţat una sau mai multe persoane să practice un cult, să asiste la practicarea acestui cult, să celebreze anumite sărbători religioase, să respecte anumite zile de odihnă şi, prin urmare, să deschidă sau să-şi închidă atelierele, prăvăliile sau magazinele şi să facă sau să abandoneze anumite munci, se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la două luni şi cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro.

Art. 143. Cei care, prin tulburări sau dezordini, au împiedicat, au întârziat sau au întrerupt exercitarea unui cult care se practică într-un loc destinat sau care serveşte de obicei cultului sau în ceremoniile publice ale acestui cult vor fi pedepsiţi cu închisoare de la 8 zile la 3 luni şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro.

Art. 144. Orice persoană care, prin fapte, cuvinte, gesturi, ameninţări, înscrisuri sau desene, a adus o ofensă obiectelor de cult, fie în locurile destinate sau care servesc practicării acestuia, fie în ceremoniile publice ale acestui cult, se pedepseşte cu închisoare de la 15 zile la 6 luni şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro.

Art. 145. Se va pedepsi cu aceleaşi pedepse cel care, prin fapte, cuvinte, gesturi, ameninţări, înscrisuri sau desene, a adus o ofensă reprezentantului unui cult, aflat în exercitarea funcţiei sale.

Dacă l-a lovit, se pedepseşte cu închisoare de la 2 luni la 2 ani şi cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro.

Art. 146. Dacă loviturile au fost cauza vărsării de sânge, a rănirii sau a îmbolnăvirii, persoana vinovată se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi cu amendă de la 500 euro la 10.000 euro.

CAPITOLUL III
Despre atingeri aduse de funcţionarii publici drepturilor garantate de Constituţie

Art. 147. Orice funcţionar sau ofiţer public, orice deţinător sau agent al autorităţii sau forţei publice care, în mod ilegal şi abuziv, a arestat sau a dispus arestarea, a reţinut sau a dispus reţinerea uneia sau mai multor persoane se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani.

Închisoarea va fi de la 6 luni la 3 ani, dacă arestarea ilegală şi abuzivă a durat peste 10 zile.

Dacă a durat mai mult de o lună, persoana vinovată va fi condamnată la închisoare de la 1 an la 5 ani.

Acesta va fi, de asemenea, pedepsit cu amendă de la 500 euro la 10.000 euro şi va putea fi condamnat la interzicerea drepturilor indicate la punctele 1, 2 şi 3 ale art. 11.

Art. 148. Orice funcţionar din sistemul administrativ sau judiciar, orice ofiţer judiciar sau de poliţie, orice comandant sau agent al forţei publice care, acţionând în această calitate, a pătruns în locuinţa unei persoane împotriva voinţei acesteia, în afara cazurilor prevăzute şi fără formalităţile indicate de lege, se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 6 luni şi cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro.

Art. 149. Se va pedepsi cu închisoare de la 15 zile la 2 luni şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro orice funcţionar guvernamental, orice angajat al serviciului de poştă şi telegraf care a deschis sau a distrus scrisorile predate la poştă sau telegramele sau care a înlesnit deschiderea sau distrugerea acestora.

Art. 150. Cei care, fiind deţinătorii telegramelor, au dezvăluit existenţa sau conţinutul acestora, în afara cazului în care sunt chemaţi să depună mărturie în instanţă şi în care legea îi obligă să dezvăluie existenţa sau conţinutul acestor telegrame, vor fi condamnaţi la închisoare de la 15 zile la 6 luni şi la amendă de la 251 euro la 5.000 euro.

Art. 151. Orice alt act abuziv şi care atentează la libertăţile şi drepturile garantate de Constituţie, ordonat sau executat de un funcţionar sau un ofiţer public, de un deţinător sau un agent al autorităţii sau al forţei publice se pedepseşte cu închisoare de la 15 zile la 1 an.

Art. 152. Dacă inculpatul justifică faptul că a acţionat din ordinul superiorilor săi, cărora le datora supunere ierarhică pentru operaţiuni ce ţineau de competenţa acestora pedepsele prevăzute de articolele precedente vor fi aplicate doar superiorilor care au dat ordinul.

Art. 153. Dacă funcţionarii sau ofiţerii publici, preveniţi că au ordonat, autorizat sau facilitat una din acţiunile menţionate la articolele 147-151, pretind că semnătura lor a fost falsificată, aceştia vor fi obligaţi, punând eventual capăt acţiunii, să-l denunţe pe vinovat; în caz contrar, vor fi urmăriţi personal.

Art. 154. Dacă una din acţiunile abuzive menţionate la articolele 147-151 a fost comisă prin intermediul semnăturii false a unui funcţionar public, autorii falsului şi cei care, cu răutate sau în mod fraudulos, au făcut uz de ea se pedepsesc cu recluziune de la 10 la 15 ani.

Art. 155. Funcţionarii sau ofiţerii publici însărcinaţi cu ordinea administrativă sau judiciară care, având puterea, au neglijat sau au refuzat să pună capăt arestării ilegale aduse la cunoştinţa lor se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 1 an.

Art. 156. Funcţionarii sau ofiţerii publici însărcinaţi cu ordinea administrativă sau judiciară care, neavând puterea de a pune capăt unei arestări ilegale, au neglijat sau au refuzat să constate fapta ce li s-a adus la cunoştinţă şi să o denunţe autorităţii competente se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 6 luni.

Art. 157. Administratorii, gardienii şi portarii centrelor de arest preventiv, aresturilor, centrelor de prevenire sau de executare a pedepselor care au primit un prizonier fără ordin sau mandat legal sau fără judecată;

Cei care l-au reţinut sau au refuzat să-l prezinte în faţa ofiţerului de poliţie sau a purtătorului ordinelor acestuia, fără a justifica motivul în faţa procurorului sau a judecătorului;

Cei care au refuzat să prezinte registrele ofiţerului de poliţie;

Se pedepsesc cu închisoare de la 15 zile la 2 ani şi cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro.

Art. 158. Se vor pedepsi cu amendă de la 500 euro la 20.000 euro şi vor putea fi condamnaţi la interzicerea dreptului de a-şi îndeplini funcţiile, sarcinile sau prerogativele publice, toţi funcţionarii Ministerului Public sau agenţii poliţiei judiciare care, fără autorizaţiile prevăzute de Constituţie, au provocat, au dat, au semnat fie o hotărâre împotriva unui membru de Guvern sau a unui

deputat, fie o ordonanţă sau un mandat destinat să-i urmărească sau să-i pună sub acuzare sau care, fără aceste autorizaţii, au dat sau au semnat ordinul sau mandatul de a reţine sau a aresta fie un membru de Guvern, fie un deputat, cu excepţia, în privinţa ultimului, a cazului de flagrant delict.

Art. 159. Se pedepsesc cu aceeaşi pedeapsă funcţionarii Ministerului Public, judecătorii sau funcţionarii publici care au reţinut sau au dispus reţinerea unei persoane în afara locurilor stabilite de Guvern sau de administraţia publică.

TITLUL III
Infracţiuni şi delicte contra încrederii publice (Articolele 160-232bis)

CAPITOLUL I
Contrafacerea, modificarea sau falsificarea de monedă, instrumente corporale de plată protejate împotriva imitării sau utilizării frauduloase şi titlurilor reprezentând drepturi de proprietate, creanţe sau valori mobiliare (Articolele 160-166)

Art. 160. (Legea din 28 iulie 2017) În înţelesul prezentului capitol, „monedă" înseamnă bancnote şi monede reprezentând mijloace legale de plată în Marele Ducat al Luxemburgului sau în afara acestuia sau a căror emisiune este autorizată printr-o lege a unui stat străin sau în virtutea unei prevederi având forţă de lege.

În înţelesul prezentului Capitol, „instrumente corporale de plată" înseamnă instrumente corporale de plată emise de prestatori de servicii de plată sau unităţi comerciale şi protejate împotriva imitaţiei sau utilizării frauduloase, care permit, în combinaţie, dacă este cazul, cu un alt instrument, efectuarea de transferuri sau retrageri de bani sau valori monetare.

În înţelesul prezentului Capitol, „titluri" înseamnă titluri reprezentând drepturi de proprietate, creanţe sau valori mobiliare care au fost emise legal de o persoană juridică guvernată de dreptul public sau privat, de Luxemburg sau de un stat străin, în orice denominare, sau de către o instituţie financiară internaţională, sau de către o persoană fizică.

Art. 161. (Legea din 28 iulie 2017) Contrafacerea, modificarea sau falsificarea de monedă, instrumente corporale de plată sau titluri, indiferent de mijloacele utilizate în acest sens, se pedepseşte cu recluziune de la zece la cincisprezece ani.

Art. 162. (Legea din iulie 28, 2017) Contrafacerea, modificarea sau falsificarea de monedă care nu mai reprezintă mijloc legal de plată, dar care încă poate fi folosită ca mijloc legal de plată, se pedepseşte cu închisoarea de la trei luni la cinci ani şi amendă de la 500 de Euro la 75.000 de Euro.

Tentativa de comitere a infracţiunii prevăzute în paragraful precedent se pedepseşte cu închisoarea de la trei luni la doi ani şi amendă de la 500 de Euro la 25.000 de Euro.

Moneda contrafăcută, modificată sau falsificată se confiscă.

Art. 163. (Legea din 28 iulie 2017) Participarea, alături de autorii infracţiunilor prevăzute în articolele 161 sau 162, la emisiunea de monedă, instrumente corporale de plată sau titluri contrafăcute, modificate sau falsificate, sau introducerea acestora pe teritoriului Luxemburgului se pedepsesc conform celor prevăzute în Articolul 161, respectiv Articolul 162.

Tentativa de participare la emisiunea de sau introducerea pe teritoriul Luxemburgului a monedei la care se face referire în primul paragraf al Articolului 162 se pedepsesc cu închisoare de la trei luni la doi ani şi amendă de la 500 de Euro la 25.000 Euro.

Art. 164. (Legea din 28 iulie 2017) Primirea, deţinerea, transportarea, importarea, exportarea sau dobândirea, cu bună ştiinţă, dar fără a se face vinovat de participarea prevăzută în secţiunea precedentă, de monedă, instrumente corporale de plată sau titluri contrafăcute, modificate sau falsificate, în scopul punerii acestora în circulaţie, se pedepseşte cu închisoare de la un an la cinci ani şi amendă de la 500 de Euro la 75.000 de Euro.

Aceeaşi pedeapsă se va aplica punerii în circulaţie de monedă, de instrumente corporale de plată sau de titluri care sunt contrafăcute, modificate sau falsificate.

Tentativa de comitere a uneia dintre infracţiunile prevăzute în paragrafele precedente se pedepseşte cu închisoare de la trei luni la doi ani şi amendă de la 500 de Euro la 25.000 de Euro.

Moneda, instrumentele corporale de plată şi titlurile contrafăcute, modificate sau falsificate se confiscă.

Art. 165. (Legea din 28 iulie 2017) Repunerea în circulaţie sau tentativa de repunere în circulaţie de monedă, instrumente corporale de plată şi titluri contrafăcute, modificate sau falsificate, primite ca fiind valabile, dar verificate sau verificate de vicii după primire, se pedepseşte cu închisoare de la trei luni la un an şi amendă de la 500 de Euro la 10.000 de Euro sau numai una dintre aceste pedepse.

Moneda, instrumentele corporale de plată şi titlurile contrafăcute, modificate sau falsificate se confiscă.

Art. 166. (Legea din 28 iulie 2017) Realizarea, primirea, posesia, procurarea, vânzarea sau transferul către un terţ a oricărui instrument, obiect, program sau oricăror date computerizate sau orice alt proces, utilizat în vederea contrafacerii, modificării sau falsificării de monedă, instrumente corporale de

plată sau titluri se pedepseşte cu recluziune de la cinci la zece ani, dacă fapta a fost comisă în scopul contrafacerii, modificării sau falsificării de monedă, instrumente fizice de plată sau titluri.

Realizarea, falsificarea, primirea, posesia, procurarea, vânzarea sau transferul către terţi de dispozitive de securitate precum holograme, filigrane sau alte elemente utilizate în vederea protejării monedei, instrumentelor corporale de plată şi a titlurilor contrafăcute, modificate sau falsificate se pedepseşte cu aceleaşi pedepse, dacă aceasta a fost comisă în scopul contrafacerii, falsificării sau modificării monedei, instrumentelor de plată şi titlurilor.

Obiectele şi dispozitivele menţionate mai sus sunt confiscate, chiar dacă nu sunt în proprietatea condamnatului.

CAPITOLUL II
Contrafacerea, modificarea sau falsificarea de sigilii, ştampile, timbre poansoane şi mărci (Articolele 167-176)

Art. 167. (Legea din 28 iulie 2017) Contrafacerea, modificarea sau falsificarea sigiliului Statului sau utilizarea sigiliului contrafăcut, modificat sau falsificat se pedepseşte cu recluziune de la zece la cincisprezece ani.

Art. 168. (Legea din 28 iulie 2017) În înţelesul Articolelor 169-176, termenii „sigilii", „ştampile", „timbre", „poansoane" şi „mărci" înseamnă atât sigiliile, ştampilele, timbrele, poansoanele şi mărcile oricărei autorităţi din Luxemburg, ale oricărei „persoane juridice" guvernate de dreptul public sau privat din Luxemburg, indiferent de denumire, ale oricărei persoane fizice, cât şi sigiliile, ştampilele, timbrele, ponsoanele şi mărcile unui stat străin, ale unei organizaţii internaţionale, ale oricărei autorităţi străine sau ale unei entităţi juridice de drept public sau privat a unui stat străin, indiferent de denumire, sau ale unei persoane fizice.

Art. 169. (Legea din 28 iulie 2017) Se pedepseşte cu recluziune de la cinci la zece ani

1. Contrafacerea, modificarea sau falsificarea sigiliilor, ştampilelor, timbrelor sau ponsoanelor utilizate în vederea marcării materialelor din aur sau argint sau utilizarea sigiliilor, ştampilelor, timbrelor sau ponsoanelor contrafăcute, modificate sau falsificate;

2. Realizarea, primirea, posesia, procurarea, vânzarea sau transferul către orice terţa oricărui instrument, obiect, program sau oricăror date computerizate sau orice alt proces, utilizat în vederea contrafacerii, modificării sau falsificării de sigilii, ştampile, timbre dacă aceasta a fost comisă în scopul, contrafacerii, modificării sau falsificării sigiliilor, ştampilelor şi timbrelor;

3. Realizarea, falsificarea, primirea, posesia, procurarea, vânzarea sau transferul către terţi de dispozitive de securitate utilizate în vederea protejării

sigiliilor, ştampilelor, timbrelor împotriva contrafacerii, modificării sau falsificării, dacă acestea au fost comise în scopul contrafacerii, modificării sau falsificării sigiliilor, ştampilelor, timbrelor.

Art. 170. (Legea din 28 iulie 2017) Expunerea cu bună ştiinţă spre vânzare de elemente sau materiale din aur sau argint marcate cu un sigiliu, o ştampilă, un timbru sau un poanson contrafăcut(ă) , modificat(ă) sau falsificat(ă) se pedepseşte cu recluziune de la cinci la zece ani.

Art. 171. (Legea din 28 iulie 2017) Dacă mărcile aplicate de birouri de garanţie au fost aplicate fraudulos pe alte obiecte sau dacă aceste mărci sau imprimarea unei ştampile au fost falsificate fără utilizarea unui poanson sau a unei ştampile contrafăcute, persoanele vinovate sunt pedepsite cu închisoare de la şase luni la cinci ani.

Art. 172. (Legea din 28 iulie 2017) Primirea, posesia sau dobândirea cu bună ştiinţă a unui element sau material din aur sau argint marcat cu un sigiliu, o ştampilă sau cu un poanson contrafăcut(ă) , modificat(ă) sau falsificat(ă), precum şi utilizarea acestuia se pedepsesc cu închisoare de la trei luni la şase luni şi amendă de la 500 de Euro la 15.000 de Euro.

Art. 173. (Legea din 28 iulie 2017) Se pedepsesc cu închisoare de la trei luni la cinci ani şi amendă de la 500 de Euro la 75.000 de Euro şi se pot pedepsi cu interdicţie conform Articolului 24

1. Contrafacerea, modificarea sau falsificarea sigiliilor, ştampilelor, timbrelor, poansoanelor sau mărcilor sau utilizarea unor astfel de sigilii, ştampile, timbre, poansoane sau mărci contrafăcute, modificate sau falsificate;

2. Dobândirea fără drept a sigiliilor, ştampilelor, timbrelor, poansoanelor sau mărcilor reale având una din destinaţiile la care se face referire în Articolele 167 şi 169 şi aplicarea sau utilizarea acestora în detrimentul drepturilor şi intereselor Statului Luxemburg, ale oricărei autorităţi din Luxemburg, ale unei persoane juridice guvernate de dreptul public sau privat al Luxemburgului, indiferent de denumire, sau chiar ale unei persoane fizice, sau ale unui stat străin, ale unei organizaţii internaţionale, ale unei autorităţi străine sau ale unei persoane juridice de drept public sau privat a unui stat străin, indiferent de denumire, sau ale unei persoane fizice.

Tentativa de comitere a uneia dintre aceste infracţiuni se pedepseşte cu detenţie de la trei luni la doi ani şi amendă de la 500 de Euro la 25.000 de Euro.

Art. 174. (Legea din 28 iulie 2017) Contrafacerea, modificarea sau falsificarea timbrelor poştale sau a altor timbre adezive sau oferirea spre vânzare sau punerea în circulaţie, contrafacerea, modificarea sau falsificarea altor timbre poştale sau altor timbre adezive se pedepseşte cu închisoare de la trei luni la

trei ani şi amendă de la 500 de Euro la 25.000 de Euro şi se poate pedepsi cu interdicţie conform Articolului 24.

Tentativa de comitere a uneia dintre infracţiunile prevăzute în paragraful anterior se pedepseşte cu detenţie de la trei luni la un an şi amendă de la 500 de Euro la 25.000 de Euro.

Art. 175. (Legea din 28 iulie 2017) Se pedepsesc cu amendă de la 500 de Euro la 25.000 de Euro

1. Achiziţionarea de timbre poştale sau de alte timbre adezive contrafăcute, modificate sau falsificate şi utilizarea acestora;

2. Dispariţia unui timbru poştal sau a altui timbru adeziv sau a unui cupon pentru transportul persoanelor sau al lucrurilor, marca indicând că au fost deja utilizate, sau utilizarea unui astfel de timbru poştal sau alt timbru adeziv sau cupon.

Art. 176. (Legea din 28 iulie 2017) Aplicarea sau aplicarea prin adăugire, reducere sau prin orice modificare pe obiecte fabricate a numelui unui producător altul decât cel care este autorul sau a scopului comercial al unei fabrici altul decât cel de fabricaţie se pedepseşte cu închisoare de la trei luni la cinci ani şi amendă de la 500 de Euro la 75.000 de Euro.

Orice comerciant, agent sau debitor care, cu bună ştiinţă, a expus spre vânzare, a importat sau a pus în circulaţie obiectele prevăzute în paragraful precedent va fi pedepsit cu aceeaşi pedeapsă.

CAPITOLUL III
Dispoziţii comune

Art. 177. (Legea din 28 iulie 2017) Persoanele vinovate de comiterea infracţiunilor menţionate în Articolele 161-164, şi 166 sunt scutite de pedeapsă dacă, înaintea oricărei emisiuni de monedă, instrumente corporale de plată sau titluri contrafăcute, modificate sau falsificate reprezentând drepturi de proprietate, creanţe sau titluri de valoare contrafăcute, modificate sau falsificate şi înaintea oricărei urmăriri penale ştiau de acest fapt şi au informat autorităţile cu privire la autorii acestora.

Art. 178. (Legea din 28 iulie 2017) Articolele 161-165 se vor aplica şi în situaţiile în care infracţiunile sunt comise cu monedă realizată cu utilizarea facilităţilor şi echipamentelor legale, cu încălcarea drepturilor sau condiţiilor în conformitate cu care autorităţile competente permit emiterea de monedă şi fără acordul autorităţilor competente.

Art. 179. (Legea din 28 iulie 2017) Articolele 161-166, 169 şi 178 se aplică şi când infracţiunile sunt comise în vederea obţinerii de monedă care, deşi se are

în vedere punerea ei în circulaţie, nu a fost încă emisă şi constituie monedă legală.

Art. 180. (Legea din 28 iulie 2017) Măsura confiscării bunurilor prevăzută în cele două capitole anterioare se dispune chiar şi în caz de achitare, renunţare la executarea pedepsei, încetare sau prescripţie a acţiunii penale.

Art. 181. Abrogat prin Legea din 28 iulie 2017

Art. 182. Abrogat prin Legea din 28 iulie 2017

Art. 183. Abrogat prin Legea din 28 iulie 2017

Art. 184. Abrogat prin Legea din 28 iulie 2017

Art. 185. Abrogat prin Legea din 28 iulie 2017

Art. 186. Abrogat prin Legea din 28 iulie 2017

Art. 187. Abrogat prin Legea din 28 iulie 2017

Art. 187-1. Abrogat prin Legea din 28 iulie 2017

Art. 188. Abrogat prin Legea din 28 iulie 2017

Art. 189. Abrogat prin Legea din 28 iulie 2017

Art. 190. Abrogat prin Legea din 28 iulie 2017

Art. 191. Abrogat prin Legea din 28 iulie 2017

Art. 192. Abrogat prin Legea din 28 iulie 2017

Art. 192-1. Abrogat prin Legea din 28 iulie 2017

Art. 192-2. Abrogat prin Legea din 28 iulie 2017

CAPITOLUL IV
Despre falsuri comise în înscrisuri şi în telegrame

Art. 193. Falsurile comise în înscrisuri sau în telegrame, cu intenţie frauduloasă sau cu scopul de a prejudicia, se vor pedepsi în conformitate cu articolele următoare.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SECŢIUNEA I
Despre falsuri în înscrisuri autentice şi oficiale, în înscrisuri comerciale şi bancare şi în înscrisuri sub semnătură privată

Art. 194. Orice funcţionar sau ofiţer public care, în exerciţiul funcţiilor sale, a comis un fals,

Fie prin semnături false,

Fie prin falsificarea actelor, înscrisurilor sau semnăturilor,

Fie prin substituire de persoane,

Fie prin înscrisuri făcute sau intercalate în registre sau în alte acte oficiale, de la pregătirea sau încheierea lor,

Se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani.

Art. 195. Se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani orice funcţionar sau ofiţer public care, întocmind acte ce ţin de competenţa sa, le-a denaturat substanţa sau circumstanţele,

Fie scriind alte înţelegeri decât cele care au fost trasate sau dictate de părţi,

Fie constatând drept adevărate fapte care nu sunt.

Art. 196. (Legea din 14 august 2000) Vor fi pedepsite cu recluziune de la 5 la 10 ani celelalte persoane care au comis un fals în înscrisuri autentice şi oficiale şi toate persoanele care au comis un fals în înscrisuri comerciale, bancare sau în înscrisuri sub semnătură privată, inclusiv în actele sub semnătură privată electronică,

Fie prin semnături false,

Fie prin contrafacerea sau falsificarea înscrisurilor sau semnăturilor,

Fie prin pregătirea de înţelegeri, dispoziţii, obligaţii sau acte de scutire de obligaţii sau prin introducerea lor după realizarea actelor,

Fie prin adăugarea sau falsificarea clauzelor, declaraţiilor sau faptelor pe care aceste acte aveau drept obiect să le primească sau să le constate.

Art. 197. (Legea din 14 august 2000) În toate cazurile exprimate în această secţiune cel care a făcut uz de fals va fi pedepsit ca şi cum ar fi autorul falsului.

Secţiunea II
Despre falsuri comise în paşapoarte, în permise de vânătoare sau de pescuit, în foi de drum, în certificate şi în atestate
(Legea din 10 mai 1983)

Art. 198. (Legea din 11 ianuarie 1939) Cel care a confecţionat, a contrafăcut, a falsificat sau a modificat un paşaport, o cerere de paşaport, un certificat de cetăţenie, o carte de identitate, un libret sau orice altă hârtie de legitimare, un permis de vânătoare sau de pescuit, un permis de conducere, un permis

de portarmă, o autorizaţie comercială, de angajare sau orice alt permis sau autorizaţie sau atestare ce ţine de competenţa unei autorităţi publice luxemburgheze sau străine sau care a folosit unul din aceste acte confecţionate, contrafăcute, falsificate sau modificate se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 ani şi cu amendă de la 251 euro la 12.500 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse. (Legea din 27 octombrie 2010)

Art. 199. (Legea din 11 ianuarie 1939) Cel care, într-un paşaport, o cerere de paşaport, un certificat de cetăţenie, o carte de identitate, un libret sau orice altă hârtie de legitimare, într-un permis de vânătoare sau de pescuit, într-un permis de conducere, într-un permis de portarmă, într-o autorizaţie comercială, de angajare sau orice alt permis, autorizaţie sau aprobare ce ţine de competenţa unei autorităţi publice luxemburgheze sau străine, a substituit un nume sau un prenume sau şi-a atribuit o calitate falsă sau un domiciliu presupus sau a participat, ca martor, la eliberarea acestor acte cu menţiunile false mai sus menţionate se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 3 ani şi cu amendă de la 251 euro la 12.500 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse. (Legea din 27 octombrie 2010)

Aceeaşi pedeapsă se aplică oricărui individ care a folosit unul din aceste acte eliberate fie sub un nume, fie sub un prenume, fie sub o calitate, fie sub un domiciliu diferite de ale sale.

Art. 199a. (Legea din 11 ianuarie 1939) Se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 3 ani şi cu amendă de la 251 euro la 12.500 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse cel care a cumpărat, a vândut, a obţinut sau a cedat gratuit un paşaport, o cerere de paşaport, un certificat de cetăţenie, o carte de identitate sau orice altă hârtie de legitimare, un permis de vânătoare sau de pescuit, un permis de conducere, un permis de portarmă, o autorizaţie comercială, de angajare sau orice alt permis, autorizaţie sau asentiment ce ţine de competenţa unei autorităţi luxemburgheze sau străine, prea puţin contând dacă actul respectiv este autentic sau fals. (Legea din 27 octombrie 2010)

Art. 200. Se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 ani cel care a confecţionat, a contrafăcut sau a falsificat o foaie de drum sau a folosit o foaie de drum confecţionată, contrafăcută sau falsificată. (Legea din 27 octombrie 2010)

Art. 201. Orice persoană care a primit de la un funcţionar public o foaie de drum pe un nume ce se presupune că-i aparţine sau care şi-a asumat o calitate nereală se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 3 ani. (Legea din 27 octombrie 2010)

Art. 202. Funcţionarul public care a eliberat un paşaport, un permis de vânătoare sau de pescuit, un libret, o foaie de drum unei persoane pe care nu o cunoaşte, fără ca doi cetăţeni cunoscuţi personal de acesta să-i fi atestat

numele şi calitatea persoanei respective se pedepseşte cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro.

Dacă funcţionarul public ştia de substituirea numelui sau calităţii atunci când a eliberat aceste acte, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 5 ani, dacă a fost stimulat prin daruri sau promisiuni.

În ultimele două cazuri ar putea fi, de asemenea, condamnat la interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

Art. 203. Se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 1 an orice persoană care, pentru a se răscumpăra sau a scuti pe un altul de un serviciu datorat legal sau de orice altă obligaţie impusă prin lege, a confecţionat un certificat de boală sau de infirmitate, fie pe numele unui medic, unui chirurg sau al unui alt expert în sănătate, fie sub un nume oarecare, adăugând fals una dintre aceste calităţi.

Art. 204. Orice medic, chirurg sau alt expert în sănătate care, pentru a favoriza pe cineva, a atestat fals boli sau infirmităţi destinate să scutească de un serviciu datorat legal sau de orice altă obligaţie impusă prin lege se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 2 ani.

Dacă a fost stimulat prin daruri sau promisiuni, se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 5 ani; în plus, va putea fi condamnat la interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

Art. 205. Cel care a confecţionat, pe numele unui funcţionar sau unui ofiţer public, un certificat ce atestă buna conduită, sărăcia sau orice altă circumstanţă destinată să suscite bunăvoinţa autorităţii publice sau a persoanelor private cu privire la persoana indicată în acest certificat sau să-i obţină funcţii, garanţii sau ajutoare, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 ani. (Legea din 27 octombrie 2010)

Dacă certificatul a fost confecţionat pe numele unei persoane private, persoana vinovată se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 3 ani. (Legea din 27 octombrie 2010)

Art. 206. Cei care au confecţionat, pe numele unui funcţionar sau ofiţer public, certificate de orice fel care pot compromite interesele publice sau private se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi vor putea, în plus, să fie condamnaţi la interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

Dacă certificatul a fost confecţionat pe numele unei persoane private, persoana vinovată se pedepseşte cu închisoare de la 2 luni la 3 ani. (Legea din 27 octombrie 2010)

Art. 207. Cel care a falsificat un certificat şi cel care se va folosi de un certificat falsificat, fals sau confecţionat în circumstanţele enumerate la articolele 203,

204, 205 şi 206 se pedepsesc cu pedepsele indicate de aceste articole şi potrivit diferenţelor pe care acestea le stabilesc.

Art. 208. Orice funcţionar sau ofiţer public care, în exerciţiul funcţiilor sale, a eliberat un certificat fals, a falsificat un certificat sau a făcut uz de un certificat fals sau falsificat se pedepseşte cu recluziune de la 5 la 10 ani.

Art. 209. Cei care au contribuit, ca martori, la eliberarea unui certificat fals de către o autoritate publică se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 3 ani. (Legea din 27 octombrie 2010)

Aceeaşi pedeapsă va fi aplicată celor care au folosit certificatul obţinut astfel.

Dacă martorii s-au lăsat corupţi prin daruri sau promisiuni, aceştia se pedepsesc cu închisoare de la 10 luni la 3 ani şi vor putea fi condamnaţi la interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

Art. 209-1. (Legea din 10 mai 1983) Se pedepseşte cu închisoare de la 2 luni la 3 ani cel care

1. a întocmit o declaraţie menţionând fapte inexacte din punct de vedere material şi destinate să fie folosite fie în faţa unei instanţe civile sau administrative pentru a stabili fapte a căror probă cu martori este admisă, fie în faţa unei instanţe penale;

2. a falsificat sau a modificat, indiferent cum, o asemenea declaraţie, iniţial sinceră;

3. a folosit o asemenea declaraţie inexactă sau falsificată.

Art. 210. Proprietarii care închiriază camere mobilate şi hotelierii care au înscris cu bună ştiinţă în registrele lor, sub nume false sau presupuse, persoanele găzduite de ele sau care şi-au falsificat registrele într-un alt fel se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 3 ani. (Legea din 27 octombrie 2010)

Art. 210-1. Orice persoană care dobândeşte, achiziţionează, distruge, ascunde, îndepărtează, confiscă, reţine, modifică, reproduce, posedă sau facilitează utilizarea frauduloasă a unui document de călătorie sau de identitate al unei alte persoane, cu intenţia de a comite o infracţiune prevăzută de Cartea a II-a, Titlul VII, Capitolele VI, VII şi VI-II din Codul penal sau pentru a facilitatea comiterea infracţiunii, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 5 ani şi cu amendă de la 10.000 la 50.000 euro. (Legea din 28 februarie 2018)

SECŢIUNEA III
Despre falsuri comise în telegrame

Art. 211. Funcţionarii angajaţi şi telegrafiştii care au comis un fals în exercitarea funcţiilor lor, pregătind sau falsificând telegrame, se pedepsesc cu închisoare de la 1 an la 5 ani.

Art. 212. Cel care a folosit telegrama falsă se pedepseşte ca şi cum ar fi autorul falsului.

Dispoziţii comune pentru Capitolul I, II şi IV de mai sus
(Legea din 28 iulie 2017)

Art. 213. (Legea din 28 iulie 2017) Aplicarea pedepselor dispuse împotriva celor care au folosit monede, semne monetare sub formă de bancnote, titluri reprezentative pentru drepturile de proprietate, creanţele sau valorile mobiliare, sigilii, ştampile, poansoane, mărci, telegrame şi înscrisuri contrafăcute, confecţionate, falsificate sau modificate, nu va avea loc decât dacă aceste persoane au folosit aceste falsuri cu o intenţie frauduloasă sau cu scopul de a dăuna.

Art. 214. (Legea din 28 iulie 2017) În cazurile prevăzute în Capitolele I, II şi IV de mai sus şi pentru care nu este prevăzută nicio amendă specială se va dispune o amendă de la 500 euro până la 125.000 euro.

CAPITOLUL V
Despre mărturia mincinoasă şi despre jurământul strâmb

Art. 215. Mărturia mincinoasă în materie penală, fie împotriva acuzatului, fie în favoarea sa, se va pedepsi cu recluziune de la 5 la 10 ani.

Art. 216. Dacă acuzatul a fost condamnat la pedeapsa cu recluziune de peste 10 ani, martorul mincinos care a depus mărturie împotriva lui va primi o pedeapsă cu recluziune de la 10 la 15 ani.

Art. 217. Pedepsele prevăzute de cele două articole anterioare vor fi reduse cu un nivel, potrivit prevederilor de la art. 52, atunci când persoanele chemate în judecată pentru a da simple informaţii s-au făcut vinovate de mărturii mincinoase, fie împotriva acuzatului, fie în favoarea sa.

Art. 218. Vinovatul de mărturie mincinoasă în materie corecţională, fie împotriva inculpatului, fie în favoarea sa, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Art. 219. Vinovatul de mărturie mincinoasă în materie contravenţională, fie împotriva inculpatului, fie în favoarea sa, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 1 an.

Art. 220. (Legea din 10 mai 1983) Mărturia mincinoasă în materie civilă şi administrativă se pedepseşte cu închisoare de la 2 luni la 3 ani.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 221. Interpretul şi expertul vinovaţi de mărturie mincinoasă, fie în materie penală, împotriva acuzatului sau în favoarea sa, fie în materie corecţională sau contravenţională, împotriva inculpatului sau în favoarea sa, fie în materie civilă, se pedepsesc ca martori mincinoşi, în conformitate cu articolele 215, 216, 218, 219 şi 220.

Expertul în materie penală care a fost audiat fără prestare de jurământ se pedepseşte în conformitate cu art. 217.

Art. 221bis. (Legea din 4 iulie 1967) Se pedepseşte cu închisoare de la 2 luni la 3 ani cel care face o declaraţie mincinoasă sub prestare de jurământ sau o promisiune sau o afirmaţie ce ţine loc de jurământ în faţa unei instanţe internaţionale, dacă declaraţia este făcută sub această formă în baza unui acord încheiat de Luxemburg.

Urmărirea pentru acest gen de infracţiune nu va putea avea loc decât în urma plângerii adresate autorităţii luxemburgheze de instanţa internaţională în faţa căreia a fost făcută declaraţia mincinoasă.

Art. 222. (Legea din 4 iulie 1967) În cazurile prevăzute de cele şase articole precedente, persoana vinovată va putea, în plus, să fie condamnată la interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

Art. 223. Vinovatul de influenţarea martorilor, experţilor sau interpreţilor va fi pasibil de aceleaşi pedepse ca martorul mincinos, potrivit diferenţelor stabilite la articolele 215-222.

Art. 224. Vinovatul de mărturie mincinoasă sau de declaraţie mincinoasă care a primit bani, o recompensă oarecare sau promisiuni, va fi condamnat, în plus, la amendă de la 500 euro la 30.000 euro.

Aceeaşi pedeapsă se va aplica celui care a dat mită, fără să afecteze celelalte pedepse.

Art. 225. Dispoziţiile precedente referitoare la declaraţiile mincinoase nu sunt aplicabile copiilor în vârstă de mai puţin de 16 ani, nici persoanelor care sunt audiate fără să depună jurământul, datorită rudeniei sau alianţei care le leagă de acuzaţi sau de inculpaţi, atunci când aceste declaraţii au fost făcute în favoarea acuzaţilor sau a inculpaţilor.

Art. 226. Cel căruia jurământul i-a fost impus sau atribuit în materie civilă şi care a jurat strâmb se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi cu amendă de la 251 euro la 25.000 euro; acesta va putea să fie condamnat şi la interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

CAPITOLUL VI
Despre uzurparea de funcţii, titluri sau nume

Art. 227. Cel care se amestecă în funcţii publice, civile sau militare se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 2 ani.

Art. 228. Orice persoană care a purtat în public un costum, o uniformă, o decoraţie, o eşarfă sau alte însemne ale unui ordin care nu-i aparţin se pedepseşte cu amendă de la 500 euro la 10.000 euro.

(Legea din 14 noiembrie 1967) Se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă:

1. Cel care, fără drept, a purtat în public o insignă creată sau recunoscută de o lege sau un regulament;

2. Cel care a folosit un cuvânt, o expresie sau un semn distinctiv care, contrar realităţii, indică sau face să se creadă că activitatea sa sau cea a uneia sau mai multor persoane este instituită, sprijinită sau recunoscută, în întregime sau în parte, de o autoritate oarecare naţională sau străină sau de un acord între state.

Art. 229. Luxemburghezul care a purtat în public decoraţia, eşarfa sau alte insigne ale unui ordin străin, înainte să fi obţinut autorizaţia Marelui Duce, se pedepseşte cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro.

Art. 230. Se pedepseşte cu amendă de la 500 euro la 10.000 euro cel care şi-a atribuit public titluri de nobleţe ce nu-i aparţin.

Art. 231. Cel care în public şi-a luat un nume ce nu-i aparţine se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 3 luni şi cu amendă de la 251 euro la 3.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Art. 231bis. (Legea din 18 iulie 2014) Cel care, cu scopul de a tulbura liniştea unui terţ sau cu scopul de a aduce atingere onoarei sau respectului unui terţ, va prelua un nume sau un nume de utilizator ce nu-i aparţine va fi pedepsit cu închisoare de la 3 luni la 2 ani şi cu amendă de la 251 euro la 3.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Delictul prevăzut de acest articol nu va putea fi urmărit decât în urma plângerii victimei, a reprezentantului său legal sau a celor îndreptăţiţi.

Art. 232. Orice funcţionar, orice ofiţer public care, în actele sale, va atribui persoanelor menţionate nume sau titluri de nobleţe ce nu le aparţin, se pedepseşte cu amendă de la 500 euro la 10.000 euro pentru complicitate,

Art. 232bis. (Legea din 23 iunie 1972) Se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 3 luni şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse cei care au folosit în scopuri neautorizate armele Casei ducale, cele ale statului şi ale primăriilor, drapelul naţional, stindardele marinei şi ale aviaţiei,

precum şi toate ecusoanele, emblemele şi simbolurile utilizate de autorităţi şi de instituţiile publice.

Există folosire neautorizată a armelor şi a simbolurilor respective în special atunci când are loc

a) în scopuri frauduloase,

b) în scopuri comerciale, industriale, profesionale sau publicitare, cu excepţia cazurilor prevăzute de legi şi regulamente sau autorizate de Guvern.

TITLUL IV
Despre crime şi delicte contra ordinii publice comise de funcţionari în exerciţiul funcţiunii sau de reprezentanţi ai cultelor în exercitarea funcţiei lor

CAPITOLUL I
Despre coaliţia funcţionarilor

Art. 233. Atunci când măsuri contrarii legilor sau unor hotărâri (regale) ale Marelui Ducat au fost pregătite fie într-o adunare de persoane sau de deţinători ai unei părţi a autorităţii publice, fie prin delegare sau corespondenţă între ei, persoanele vinovate se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 6 luni.

Art. 234. Dacă prin unul din mijloacele exprimate la articolul precedent s-au pregătit măsuri împotriva executării unei legi sau a unei hotărâri (regale) a Marelui Ducat, pedeapsa va fi de închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Vinovaţii vor putea fi condamnaţi, în plus, la interzicerea drepturilor menţionate la punctele 1-3 ale art. 11.

Dacă înţelegerea a avut loc între autorităţile civile şi corpurile de armată sau şefii acestora, cei care au încheiat-o se pedepsesc cu recluziune de la 10 la 15 ani; ceilalţi, cu recluziune de la 5 la 10 ani.

Art. 235. În cazurile în care autorităţile civile au pregătit cu corpurile de armată sau şefii acestora un complot care atentează la siguranţa statului, provocatorii se pedepsesc cu recluziune de la 15 la 20 de ani; ceilalţi, cu recluziune de la 10 la 15 ani.

Art. 236. Se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 2 ani şi cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro funcţionarii care, în urma unei înţelegeri prealabile, şi-au dat demisia cu scopul de a împiedica sau a suspenda fie realizarea actului de justiţie, fie îndeplinirea unui serviciu legal.

Aceştia vor putea fi condamnaţi, în plus, la interzicerea dreptului de a îndeplini funcţii, sarcini sau prerogative publice.

LU

CAPITOLUL II
Despre impietarea autorităţilor administrative şi judiciare

Art. 237. Se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 2 ani, cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro şi vor putea fi condamnaţi, pe o durată de la 5 ani la 10 ani, la interzicerea drepturilor menţionate la punctele 1-3 de la articolul 11:

Judecătorii, funcţionarii Ministerului Public şi agenţii poliţiei judiciare care s-au amestecat în exercitarea puterii legislative, fie prin regulamente ce conţin dispoziţii legislative, fie oprind sau suspendând executarea uneia sau mai multor legi, fie deliberând astfel încât să ştie dacă aceste legi vor fi executate;

Judecătorii, funcţionarii Ministerului Public şi agenţii poliţiei judiciare care şi-au depăşit puterea, amestecându-se în chestiunile atribuite autorităţilor administrative, fie pregătind regulamente în aceste chestiuni, fie interzicând executarea ordinelor dispuse de administraţie.

Art. 238. Judecătorii care, atunci când autoritatea administrativă este în cauză în faţa lor, au procedat totuşi la judecarea cauzei, împotriva conflictului semnalat în mod legal de această autoritate şi înainte de decizia Consiliului de stat, se pedepsesc fiecare cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro.

Funcţionarii Ministerului Public ce au întocmit rechizitorii sau au pus concluzii pentru judecata respectivă se pedepsesc cu aceeaşi pedeapsă.

Art. 239. (Legea din 2 septembrie 2015) Primarii şi membrii corpurilor administrative care s-au amestecat în exercitarea puterii legislative, aşa cum s-a menţionat la paragraful 2 al art. 237 sau care au intervenit luând hotărâri ce pot impieta ordinele sau apărările la Curţi sau la Tribunale se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 2 ani şi cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro.

Aceştia vor putea fi condamnaţi, în plus, pe o durată de la 5 ani la 10 ani, la interzicerea drepturilor menţionate la primele trei numere ale art. 11.

CAPITOLUL III
Despre delapidare, despre distrugerea de acte sau de titluri, despre extorcare, despre încasarea ilegală de dobânzi, despre corupţie, despre traficul de influenţă şi despre actele de intimidare comise asupra persoanelor care exercită o funcţie publică
(Legea din 15 ianuarie 2001)

Despre delapidare

Art. 240. (Legea din 15 ianuarie 2001) Se pedepseşte cu recluziune de la 5 la 10 ani orice persoană deţinătoare sau agent al autorităţii sau al forţei publice

sau însărcinată cu o misiune a serviciului public, care a delapidat bani publici sau privaţi, bunuri ce le ţin locul, documente, titluri, acte, bunuri mobiliare ce s-au aflat în mâinile sale fie în virtutea, fie datorită funcţiei sale.

Despre distrugerea de acte sau de titluri

Art. 241. (Legea din 15 ianuarie 2001) Se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 10 ani orice persoană deţinătoare sau agent al autorităţii sau al forţei publice sau însărcinată cu o misiune a serviciului public care, cu răutate sau în mod fraudulos, a distrus sau a anulat acte sau titluri al căror deţinător era, în această calitate sau care i-au fost trimise datorită funcţiei sale.

Art. 242. Atunci când a sustras sau a distrus documente sau proceduri penale, şi anume documente, registre, acte sau bunuri conţinute în arhive, grefe sau depozite publice sau a predat unui deţinător public în această calitate, deţinătorul vinovat de neglijenţă se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 6 luni.

Despre extorcare

Art. 243. (Legea din 15 ianuarie 2001) Orice persoană deţinător sau agent al autorităţii sau al forţei publice, orice persoană însărcinată cu o misiune a serviciului public, care s-a făcut vinovată de extorcare, ordonând să se încaseze, cerând sau primind ceea ce ştia că nu se datorează sau să se depăşească ceea ce se datora pentru drepturi, taxe, impozite, contribuţii, bani, venituri sau dobânzi pentru salarii sau remuneraţii se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi va putea fi condamnată, în plus, la interzicerea dreptului de a îndeplini funcţii, sarcini sau prerogative publice.

Pedeapsa va fi recluziunea de la 5 la 10 ani dacă extorcarea a fost comisă cu ajutorul violenţei sau ameninţărilor.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse orice persoană deţinător sau agent al autorităţii sau al forţei publice sau însărcinată cu o misiune a serviciului public care a acordat, sub orice formă şi din orice motiv, o exonerare sau o franşiză de la drepturile, contribuţiile, impozitele sau taxele publice, cu încălcarea textelor de lege sau a reglementărilor.

Tentativa la delictele prevăzute la alineatele 1 şi 3 ale acestui articol se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Art. 244. (Legea din 15 ianuarie 2001) Infracţiunile prevăzute de acest capitol vor fi pedepsite, în plus, cu amendă de la 500 euro la 125.000 euro.

Aceste pedepse vor fi aplicate comisionarilor sau împuterniciţilor persoanelor, deţinătorilor sau agenţilor autorităţii sau forţei publice sau însărcinaţi cu o misiune a serviciului public, potrivit diferenţelor de mai sus.

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

Despre încasarea ilegală de dobânzi

Art. 245. (Legea din 15 ianuarie 2001) Orice persoană deținător sau agent al autorității sau al forței publice, orice persoană însărcinată cu o misiune a serviciului public sau învestită cu un mandat electiv public care, fie direct, fie prin persoane interpuse sau prin acțiuni simulate, a luat, a primit sau a păstrat orice fel de interes material din actele, în adjudecările lucrările sau gestiunile de a căror administrare sau supraveghere se ocupa, în întregime sau parțial, la momentul întocmirii actului, sau având misiunea de a ordonanța plata sau de a face lichidarea unei afaceri, a obținut din aceasta un interes material oarecare, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani și cu amendă de la 500 euro la 125.000 euro și va putea, în plus, să fie condamnată la interzicerea dreptului de a îndeplini funcții, sarcini sau prerogative publice.

Dispoziția de mai sus nu va fi aplicabilă celui care nu putea, din cauza împrejurărilor, să favorizeze prin poziția sa interesele sale private și care a acționat deschis.

Despre corupție și despre traficul de influență
(Legea din 13 februarie 2011)

Art. 246. (Legea din 13 februarie 2011) Se va pedepsi cu recluziune de la 5 la 10 ani și cu amendă de la 500 euro la 187.500 euro fapta unei persoane deținător sau agent al autorității publice sau al forței publice sau însărcinate cu o misiune a serviciului public sau învestite cu un mandat electiv public de a solicita sau de a primi, fără drept, direct sau indirect, pentru ea însăși sau pentru altul, oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau foloase de orice fel sau de a accepta oferta sau promisiunea:

1. Fie pentru a îndeplini sau a se abține de la a îndeplini un act ce ține de funcția sa, de misiunea sa sau de mandatul său sau facilitat de funcția, misiunea sau mandatul său;

2. Fie pentru a abuza de influența sa reală sau presupusă pentru a ajuta la obținerea de la o autoritate sau de la o administrație publică de distincții, slujbe, înțelegeri sau a oricărei decizii favorabile.

Art. 247. (Legea din 13 februarie 2011) Se va pedepsi cu recluziune de la 5 la 10 ani și cu amendă de la 500 euro la 187.500 euro fapta de a propune sau de a da, direct sau indirect, unei persoane deținător sau agent al autorității publice sau al forței publice sau însărcinate cu o misiune a serviciului public sau învestite cu un mandat electiv public, pentru ea însăși sau pentru un terț, oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau foloase oarecare sau de a cere să se ofere sau să se promită, pentru a obține de la ea:

1. Fie să îndeplinească sau să se abțină de la a îndeplini un act ce ține de funcția sa, de misiunea sa sau de mandatul său sau facilitat de funcția, misiunea sau mandatul său;

2. Fie să abuzeze de influenţa sa reală sau presupusă pentru a ajuta la obţinerea, de la o autoritate sau de la o administraţie publică, de distincţii, slujbe, înţelegeri sau a oricărei decizii favorabile.

Art. 248. (Legea din 13 februarie 2011) Se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi cu amendă de la 500 euro la 125.000 euro orice persoană care solicită sau primeşte, fără drept, direct sau indirect, oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau foloase oarecare sau acceptă oferta sau promisiunea, pentru ea însăşi sau pentru un terţ, spre a abuza de influenţa sa reală sau presupusă, pentru a ajuta la obţinerea de la o autoritate sau de la o administraţie publică de distincţii, slujbe, înţelegeri sau a oricărei decizii favorabile.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse cel care propune sau dă unei persoane, fără drept, direct sau indirect, oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau foloase oarecare, pentru ea însăşi sau pentru un terţ sau face oferta sau promisiunea pentru ca această persoană să abuzeze de influenţa sa reală sau presupusă pentru a ajuta la obţinerea de la o autoritate sau de la o administraţie publică de distincţii, slujbe, înţelegeri sau a oricărei decizii favorabile.

Art. 249. (Legea din 13 februarie 2011) Va fi pedepsită cu recluziune de la 5 la 10 ani şi cu amendă de la 500 euro la 187.500 euro orice persoană deţinător sau agent al autorităţii publice sau al forţei publice, orice persoană însărcinată cu o misiune a serviciului public sau învestită cu un mandat electiv public, care solicită sau primeşte, fără drept, direct sau indirect, pentru ea însăşi sau pentru un terţ, oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau foloase oarecare sau care acceptă oferta sau promisiunea, pentru îndeplinirea sau abţinerea de la a îndeplini un act ce ţine de funcţia sa, de misiunea sa sau de mandatul său sau facilitat de funcţia, misiunea sau mandatul său, a oricărei persoane ce a beneficiat de acest act sau s-a abţinut de la îndeplinirea acestui act.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse cel care, în condiţiile de la alin. 1, propune sau dă unei persoane, deţinător sau agent al autorităţii publice sau al forţei publice, orice persoană însărcinată cu o misiune a serviciului public sau învestită cu un mandat electiv public, oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau foloase oarecare, pentru ea însăşi sau pentru un altul sau face oferta sau promisiunea respectivă.

Despre coruperea magistraţilor

Art. 250. (Legea din 13 februarie 2011) Se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani şi cu amendă de la 2.500 euro la 250.000 euro orice magistrat sau orice altă persoană care face parte dintr-un organ de jurisdicţie, orice arbitru sau expert numit fie de o instanţă, fie de părţi, care a solicitat sau a primit, fără drept, direct sau indirect, oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau foloase oarecare, pentru ea însăşi sau pentru un terţ sau a acceptat oferta sau

promisiunea, pentru îndeplinirea sau abținerea de la a îndeplini un act ce ține de funcția sa.

Cel care, în condițiile de la alin. 1, propune sau dă unui magistrat sau unei alte persoane care face parte dintr-un organ de jurisdicție sau unui arbitru sau expert numit de o instanță sau de părți, oferte, promisiuni, daruri, cadouri sau foloase oarecare, pentru ea însăși sau pentru un terț sau care face oferta sau promisiunea este pedepsit cu aceleași pedepse.

Despre actele de intimidare comise asupra persoanelor care exercită o funcție publică

Art. 251. (Legea din 15 ianuarie 2001) Se pedepsește cu recluziune de la 5 la 10 ani și cu amendă de la 500 euro la 187.500 euro orice persoană care folosește amenințări sau violențe sau care comite orice alt act de intimidare pentru a obține de la o persoană, deținător sau agent al autorității publice sau al forței publice, orice persoană însărcinată cu o misiune a serviciului public sau învestită cu un mandat electiv public, fie să îndeplinească sau să se abțină de la a îndeplini un act ce ține de funcția sa, de misiunea sa sau de mandatul său sau facilitat de funcția, misiunea sau mandatul său, fie să abuzeze de autoritatea sa reală sau presupusă pentru a ajuta la obținerea de la o autoritate sau de la o administrație publică de distincții, slujbe, înțelegeri sau a oricărei decizii favorabile.

Art. 252. (Legea din 15 ianuarie 2001) 1) (23 mai 2005) Dispozițiile de la articolele 246-251 ale acestui cod se aplică, de asemenea, la infracțiunile ce implică

- deținători sau agenți ai autorității publice sau ai forței publice sau învestite cu un mandat electiv public sau însărcinate cu o misiune a serviciului public a unui alt stat;
- persoane ce fac parte dintr-un organ de jurisdicție al unui alt stat, în calitate de membri nespecializați ai unui complet de judecată însărcinat să se pronunțe asupra rezultatului unui litigiu sau care exercită o funcție de arbitru supus reglementării asupra arbitrajului a unui alt stat sau a unei organizații publice internaționale;
- funcționari comunitari și membri ai Comisiei Comunităților europene, ai Parlamentului european, ai Curții de Justiție și ai Curții de conturi a Comunităților europene, cu respectarea deplină a dispozițiilor aplicabile ale tratatelor de constituire a Comunităților europene, a Protocolului privind privilegiile și imunitățile Comunităților europene, a Statuturilor Curții de Justiție, precum și a textelor emise pentru punerea lor în aplicare, în ceea ce privește ridicarea imunităților;
- funcționari și agenți ai unei alte organizații publice internaționale, persoane membre ale unei adunări parlamentare ale unei organizații publice

internaţionale şi persoane care exercită funcţii judiciare sau de grefă în cadrul unei instanţe naţionale, a cărei competenţă este acceptată de Marele Ducat de Luxemburg, cu respectarea deplină a dispoziţiilor aplicabile statuturilor acestor organizaţii publice internaţionale, adunărilor parlamentare ale organizaţiilor publice internaţionale sau instanţelor internaţionale, precum şi a textelor emise pentru punerea lor în aplicare, în ceea ce priveşte ridicarea imunităţilor. (Legea din 13 februarie 2011)

2) Expresia „funcţionar comunitar" folosită la paragraful precedent desemnează:

- orice persoană care are calitatea de funcţionar sau de agent angajat prin contract, în înţelesul Statutului funcţionarilor Comunităţilor europene sau al regimului aplicabil altor agenţi ai Comunităţilor europene;

- orice persoană pusă la dispoziţia Comunităţilor europene de către statele membre sau de orice organism public sau privat care exercită funcţii echivalente cu cele pe care le îndeplinesc funcţionarii sau ceilalţi agenţi ai Comunităţilor europene.

Membrii organismelor create pentru aplicarea tratatelor de constituire a Comunităţilor europene şi personalul acestor organisme sunt asimilaţi funcţionarilor comunitari atunci când Statutul funcţionarilor Comunităţilor europene sau regimul aplicabil altor agenţi ai Comunităţilor europene nu le sunt aplicabile.

Art. 253. (Legea din 13 februarie 2011) 1. Dacă faptele încadrate drept crime în acest capitol sunt considerate de natură a fi pedepsite doar cu pedepse corecţionale, persoana condamnată va putea fi, în plus, condamnată la interzicerea exercitării, în întregime sau în parte, a drepturilor enumerate la art. 1, în condiţiile prevăzute la art. 24.

2. Pentru faptele încadrate drept delicte, potrivit acestui capitol şi pentru faptele prevăzute la articolele 310 şi 310-1 se aplică articolul 24 din Codul penal.

CAPITOLUL IV[1)]
Despre abuzul de autoritate

Art. 254. Se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 5 ani orice funcţionar public, agent sau reprezentant al Guvernului, indiferent de statut sau de grad, care a cerut sau a ordonat, a pus să se ceară sau să se ordone acţiunea sau folosirea forţei publice împotriva executării unei legi sau a unei hotărâri (regale) a Marelui Ducat sau împotriva încasării unui impozit stabilit legal sau împotriva executării fie a unei ordonanţe sau a unui mandat judiciar, fie a oricărui alt ordin emis de autoritate.

[1)] Capitolul V a devenit capitolul IV. A se vedea Legea din 15 ianuarie 2001, art. VII.

Persoana vinovată va putea fi condamnată, în plus, la interzicerea exercitării drepturilor menționate la primele trei cifre ale art. 11.

Art. 255. Dacă această cerere sau acest ordin a produs efecte, persoana vinovată va fi condamnată la recluziune de la 5 la 10 ani.

Art. 256. Dacă ordinele sau cererile au fost cauza directă a altor crime pasibile de pedepse mai grave decât cele care sunt prevăzute la articolele 254 şi 255, aceste pedepse mai grele vor fi aplicate funcționarilor, agenților sau reprezentanților vinovați că au dat respectivele ordine sau au făcut cererile respective.

(...) [1)]

Art. 257. Atunci când un funcționar sau un ofițer public, un administrator, un agent sau un reprezentant al Guvernului sau al poliției, un executor al mandatelor judiciare sau al sentințelor, un comandant şef sau subordonat al forței publice, fără un motiv legitim, a făcut uz sau a cerut să se facă uz de violențe față de persoane în timpul sau cu ocazia exercitării funcțiilor sale, pedeapsa minimă dispusă împotriva acestor fapte va fi sporită în conformitate cu art. 266.

Art. 258. Orice judecător, orice administrator sau membru al unui corp administrativ care, sub orice pretext, chiar al nemenționării sau al neînțelegerii legii, a refuzat să facă dreptatea pe care le-o datora părților se pedepseşte cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro şi va putea fi condamnat la interzicerea dreptului de a îndeplini funcții, sarcini sau prerogative publice.

Art. 259. Orice comandant şef sau subordonat al forței publice care, după ce a fost solicitat legal de autoritatea civilă, a refuzat să ceară să acționeze forței ce este subordonată ordinelor sale va fi pedepsit cu închisoare de la 15 zile la 3 luni.

Dispoziții comune capitolelor precedente

Art. 260. Atunci când un funcționar sau un ofițer public, un deținător sau un agent al forței publice a ordonat sau a făcut un act contrar unei legi sau unei hotărâri (regale) a Marelui Ducat, dacă justifică faptul că a acționat din ordinul superiorilor care au asupra sa autoritate ierarhică, pentru scopuri ce țin de competența acestora, va fi scutit de pedeapsă, care va fi, în acest caz, aplicată doar superiorilor ce au dat ordinul.

[1)] Alineatul 2 rămas fără obiect ca urmare a Legii din 20 iunie 1979 privind abolirea pedepsei cu moartea şi a Legii din 13 iunie 1994 privind regimul pedepselor.

CAPITOLUL V-1
Despre actele de tortură
(Legea din 24 aprilie 2000)

Art. 260-1. (Legea din 24 aprilie 2000) Orice persoană deţinător sau agent al autorităţii publice sau al forţei publice, orice persoană însărcinată cu un serviciu public sau orice persoană care acţionează la instigarea sau cu consimţământul expres sau tacit al uneia din aceste persoane, care a aplicat intenţionat unei persoane acte de tortură, în înţelesul Convenţiei Naţiunilor Unite împotriva torturii şi altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, provocându-i o durere sau suferinţe puternice, fizice ori psihice, mai ales cu scopul de a obţine de la această persoană sau de la o persoană terţă informaţii sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terţă persoană l-a comis ori este bănuită că l-a comis, de a o intimida sau de a face presiuni asupra ei ori de a intimida sau a face presiuni asupra unei terţe persoane sau pentru oricare alt motiv bazat pe o formă de discriminare, oricare ar fi ea, este pedepsită cu recluziune de la 5 la 10 ani.

Art. 260-2. (Legea din 24 aprilie 2000) Dacă actele de tortură au provocat o boală sau o incapacitate de muncă, pedeapsa este recluziunea de la 10 la 15 ani.

Art. 260-3. (Legea din 24 aprilie 2000) Dacă actele de tortură au provocat o boală ce pare incurabilă sau o incapacitate permanentă de muncă sau pierderea folosirii absolute a unui organ sau o mutilare gravă, pedeapsa este recluziunea de la 15 la 20 de ani.

Art. 260-4. (Legea din 24 aprilie 2000) Dacă actele de tortură, fără intenţia de a o provoca, au cauzat moartea, pedeapsa este recluziunea pe viaţă.

CAPITOLUL V[1)]
Despre exercitarea autorităţii publice ilegal anticipate sau prelungite

Art. 261. Orice funcţionar public care a început să-şi exercite funcţiile fără să fi depus jurământul prevăzut de lege va fi condamnat la amendă de la 251 euro la 5.000 euro.

Art. 262. Orice funcţionar public revocat, destituit, suspendat sau interzis legal, care, după ce a aflat oficial, a continuat să-şi exercite funcţiile, se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 1 an şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro.

[1)] Capitolul VI a devenit capitolul V. A se vedea Legea din 15 ianuarie 2001, art. VII.

Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse orice funcţionar public ales sau numit temporar care a continuat să-şi exercite funcţiile, după încetarea legală a acestora.

CAPITOLUL VI[1]
Despre câteva delicte referitoare la evidenţa actelor de stare civilă

Art. 263. Ofiţerii de stare civilă care şi-au înscris actele pe simple foi se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 3 luni şi cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro.

Art. 264. (Legea din 4 iulie 1967) Se pedepseşte cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro ofiţerul de stare civilă:

Care a neglijat să menţioneze în actul de căsătorie consimţămintele prevăzute de lege;

Care a procedat la celebrarea unei căsătorii fără a se fi asigurat de existenţa acestor consimţăminte;

Care a primit un act de căsătorie în cazul art. 228 din Codul civil şi înainte de termenul prevăzut de acest articol.

Art. 265. (Legea din 4 iulie 1967) Va fi pedepsit cu închisoare de la 3 luni la 1 an şi cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro ofiţerul de stare civilă care a celebrat o căsătorie contrar voinţei persoanelor al căror consimţământ este cerut.

Dispoziţii particulare

Art. 266. În afara cazului în care legea reglementează în mod particular pedepsele aplicate pentru crime sau pentru delicte comise de un funcţionar sau de un ofiţer public, aceia dintre cei care s-au făcut vinovaţi de alte crime sau de alte delicte, pe care erau însărcinaţi să le prevină, să le constate, să le urmărească sau să le pedepsească, vor fi condamnaţi la pedepsele stabilite pentru aceste crime sau delicte, al căror minim va fi dublat, dacă este vorba despre închisoare şi mărit la 2 ani, dacă este vorba despre recluziune pe durată determinată.

---

[1] Capitolul VII a devenit capitolul VI. A se vedea Legea din 15 ianuarie 2001, art. VII.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL VII[1)]
Despre infracţiunile comise de reprezentanţii cultelor în exercitarea funcţiei lor

Art. 267. Se pedepseşte cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro orice reprezentant al unui cult care va oficia cununia religioasă înainte de celebrarea căsătoriei civile.

În cazul infracţiunii repetate de acelaşi gen, acesta va putea fi condamnat şi la închisoare de la 8 zile la 3 luni.

Art. 268. Reprezentanţii cultelor care, în discursurile pronunţate sau în înscrisurile citite, în exercitarea funcţiei lor şi la o adunare publică sau printr-un înscris ce conţine instrucţiuni pastorale, sub orice formă, au atacat direct Guvernul, o lege, o hotărâre (regală) a Marelui Ducat sau orice alt act al autorităţii publice se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 3 luni şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro.

Dacă instrucţiunea pastorală, discursul sau înscrisul conţine o provocare directă la nesupunere la legile sau actele autorităţii publice sau dacă doreşte să ridice sau să înarmeze o parte din cetăţeni împotriva altora, reprezentantul cultului care l-a publicat, pronunţat sau citit se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani, dacă provocarea nu a fost urmată de niciun efect şi cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, dacă a condus la nesupunere, diferită de cea care ar fi degenerat în răscoală sau revoltă. Persoana vinovată va fi, în plus, condamnată la amendă de la 500 euro la 10.000 euro.

TITLUL V
Despre crime şi delicte contra ordinii publice comise de persoane private

CAPITOLUL I
Despre rebeliune şi răzvrătire
(Legea din 8 iunie 2004)

Art. 269. (Legea din 19 mai 1978) Este calificat drept rebeliune orice atac, orice rezistenţă opusă prin violenţe sau ameninţări ofiţerilor ministeriali, paznicilor de plantaţii sau de păduri, deţinătorilor sau agenţilor forţei publice, membrilor personalului ce efectuează serviciul de gardă şi şefilor de grup ai penitenciarelor, reprezentanţilor ce se ocupă de încasarea taxelor şi contribuţiilor, agenţilor de percepţie, vameşilor, custozilor, ofiţerilor sau

[1)] Capitolul VIII a devenit capitolul VII. A se vedea Legea din 15 ianuarie 2001, art. VII.

agenţilor de ordine administrativă sau judiciară, care acţionează pentru executarea legilor, a ordinelor sau a hotărârilor autorităţii publice, a mandatelor judiciare sau a sentinţelor.

Art. 270. Este, de asemenea, calificat drept rebeliune orice atac, orice rezistenţă opusă prin violenţe sau ameninţări fie angajaţilor sau agenţilor serviciului telegrafic al statului şi care acţionează în exerciţiul funcţiilor lor, fie angajaţilor şi agenţilor numiţi în servicii telegrafice private şi care acţionează pentru transmiterea telegramelor autorităţii publice.

Art. 271. Rebeliunea comisă de o singură persoană, înarmată, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani; dacă fapta s-a săvârşit fără arme, aceasta se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 6 luni.

Art. 272. Dacă rebeliunea a fost comisă de mai multe persoane şi în urma unei înţelegeri prealabile, rebelii purtători de arme vor fi condamnaţi la recluziune de la 5 la 10 ani iar ceilalţi la închisoare de la 1 an la 5 ani.

Dacă rebeliunea nu a fost rezultatul unei înţelegeri prealabile, rebelii purtători de arme se pedepsesc cu închisoare de la 1 an la 5 ani iar ceilalţi cu închisoare de la 3 luni la 2 ani.

Art. 273. În caz de rebeliune în grup sau în asociere, articolul 134 al acestui cod va fi aplicabil rebelilor fără funcţii sau angajamente în grup care s-au retras la primul avertisment al autorităţii publice sau chiar după aceea, dacă au fost reţinuţi în afara locului rebeliunii, fără a opune din nou rezistenţă şi fără arme.

Art. 274. În toate cazurile în care se va pronunţa, pentru fapta de rebeliune, pedeapsa cu închisoarea, persoanele vinovate vor putea fi condamnate, în plus, la o amendă de la 251 la 2.000 euro.

Şefii rebeliunii şi cei care au provocat-o vor putea fi condamnaţi şi la interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

Art. 274-1. (Legea din 8 iunie 2004) Se pedepsesc cu amendă de la 251 la 12.500 euro şi cu închisoare de la 8 zile la 6 luni, fără a afecta pedepsele mai grave care ar putea fi aplicate: 1. orice strigăte instigatoare rostite public; 2. orice comunicare către public, prin intermediul presei, a unor texte instigatoare; 3. expunerea publică, distribuirea, vânzarea, punerea în vânzare sau portul în public al tuturor semnelor sau simbolurilor capabile să provoace la rebeliune sau să tulbure liniştea publică.

CAPITOLUL II
Despre ultraj şi despre violenţe împotriva miniştrilor, membrilor Camerei Deputaţilor, deţinătorilor autorităţii sau forţei publice

Art. 275. Se pedepseşte cu închisoare de la 15 zile la 6 luni şi cu amendă de la 500 euro la 3.000 euro cel care a ultragiat prin fapte, cuvinte, gesturi, ameninţări, înscrisuri sau panouri un deputat, în exercitarea sau în legătură cu exercitarea mandatului său, un membru al Guvernului sau un magistrat al ordinii administrative sau judiciare, aflaţi în exercitarea sau în legătură cu exercitarea funcţiei lor.

Dacă ultrajul a avut loc în şedinţa Camerei sau la audierea unei Curţi sau a unui Tribunal, pedeapsa cu închisoarea va fi de la 2 luni la 2 ani şi amenda de la 500 euro la 10.000 euro.

Persoanele care aduc ultraje unui deputat nu pot fi urmărite, cu excepţia cazului de flagrant delict, decât în urma plângerii persoanei jignite sau a denunţului Camerei Deputaţilor.

Art. 276. Ultrajul prin fapte, gesturi, ameninţări, înscrisuri sau panouri îndreptate, în exercitarea sau în legătură cu exercitarea funcţiei lor, contra unui funcţionar ministerial, contra unui agent deţinător al autorităţii sau al forţei publice sau contra oricărei alte persoane cu caracter public se va pedepsi cu închisoare de la 8 zile la o lună şi cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro.

Art. 277. Ultrajele comise contra colectivelor constituite vor fi pedepsite în acelaşi fel ca ultrajele comise contra membrilor acestor colective, potrivit diferenţierilor stabilite la cele două articole anterioare.

Art. 278. Se pedepseşte cu închisoare de la 2 luni la 2 ani şi cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro cel care a lovit un deputat în exercitarea sau în legătură cu exercitarea mandatului său, un membru al Guvernului sau un magistrat al ordinii administrative sau judiciare, în exercitarea sau în legătură cu exercitarea funcţiei lor.

Dacă loviriile au avut loc în şedinţa Camerei sau la audierea unei Curţi sau a unui Tribunal, persoana vinovată se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani şi cu amendă de la 500 euro la 10.000 euro.

Art. 279. Dacă loviriile au fost cauza vărsării de sânge, a rănilor sau a bolii, persoana vinovată se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi cu amendă de la 500 euro la 15.000 euro.

Art. 280. Cel care a lovit un funcţionar ministerial, un agent deţinător al autorităţii sau al forţei publice sau orice altă persoană publică, în exercitarea

sau în legătură cu exercitarea funcției lor, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 1 an și cu amendă de la 500 euro la 3.000 euro.

Art. 281. Dacă lovirile au fost cauza vărsării de sânge, a rănilor sau a bolii, persoana vinovată se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani și cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro.

Art. 282. Pedepsele prevăzute de articolele 275, 278 și 279 vor fi aplicabile în cazul în care au fost ultragiați sau loviți martori din cauza depozițiilor lor.

CAPITOLUL III
Despre ruperea sigiliilor

Art. 283. Atunci când sigiliile aplicate din ordinul autorității publice au fost rupte, păstrătorii sigiliilor se pedepsesc, pentru simpla neglijență, cu închisoare de la 8 zile la 6 luni.

Art. 284. Cei care au rupt cu un scop sigiliile se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 2 ani, iar în cazul în care acestea au fost rupte de păstrătorul însuși sau funcționarul public care a ordonat aplicarea sau a aplicat sigiliile, acesta se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 3 ani.

Tentativa la acest delict se pedepsește, în primul caz al acestui articol, cu închisoare de la 3 luni la 1 an și, în al doilea caz, cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

Art. 285. Dacă sigiliile rupte au fost aplicate pe hârtii sau pe bunuri ale unui individ suspect, inculpat sau acuzat de o crimă pentru care este prevăzută pedeapsa cu recluziunea pe viață sau ale unui individ condamnat, păstrătorul neglijent se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 1 an.

Art. 286. Cel care are drept scop să rupă sigiliile aplicate pe hârtii sau pe bunuri având calitatea enunțată la articolul precedent se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 3 ani și, dacă acesta este păstrătorul însuși sau funcționarul public care a ordonat sau a aplicat sigiliile, se pedepsește cu închisoare de la 2 ani la 5 ani.

Tentativa la acest delict se pedepsește, în primul caz prevăzut de acest articol, cu închisoare de la 6 luni la 2 ani și, în al doilea caz, cu închisoare de la 1 an la 3 ani pentru aceeași pedeapsă.

Art. 287. Dacă ruperea sigiliilor este comisă prin violență împotriva persoanelor, persoana vinovată se pedepsește cu închisoare de la 2 ani la 5 ani.

Tentativa la această rupere de sigilii se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. 288. În cazurile articolelor 284, 286 şi 287 persoana vinovată va putea fi condamnată şi la o amendă de la 500 euro la 20.000 euro.

CAPITOLUL IV
Despre împiedicarea executării lucrărilor publice

Art. 289. Cel care, prin acte de violenţă, s-a opus la executarea lucrărilor dispuse sau autorizate de puterea competentă se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 3 luni.

Art. 290. Cei care, prin asociere şi violenţe, prin acte de violenţă sau ameninţări, s-au opus executării acestor lucrări vor fi condamnaţi la închisoare de la 3 luni la 2 ani.

Şefii sau instigatorii se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. 291. În cazurile prevăzute de cele două articole precedente persoanele vinovate vor putea fi condamnate şi la amendă de la 251 euro la 5.000 euro.

CAPITOLUL V
Despre crime şi delicte ale furnizorilor

Art. 292. Persoanele care furnizează, lucrează sau gestionează pentru forţa armată, care în mod intenţionat nu au oferit serviciul cu care au fost însărcinate vor fi pedepsite cu recluziune de la 5 la 10 ani şi cu amendă de la 500 euro la 30.000 euro.

Aceleaşi pedepse vor fi aplicate agenţilor furnizorilor, dacă aceşti agenţi nu au oferit cu intenţie serviciile.

Art. 293. Funcţionarii publici sau agenţii prepuşi sau salariaţi ai Guvernului, care au provocat sau au ajutat persoanele vinovate să nu realizeze serviciile vor fi condamnate la recluziune de cel puţin 7 ani şi la amendă de la 500 euro la 30.000 euro.

Art. 294. Atunci când încetarea serviciilor este rezultatul unei neglijenţe din partea furnizorilor, agenţilor lor, funcţionarilor publici sau din partea agenţilor prepuşi sau salariaţi ai Guvernului, persoanele vinovate se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani şi cu amendă de la 500 euro la 10.000 euro.

Art. 295. Chiar dacă serviciile nu au lipsit, dacă livrările sau lucrările au fost întârziate intenţionat, persoanele vinovate se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 2 ani şi cu amendă de la 500 euro la 10.000 euro.

Persoanele vinovate se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 1 an şi cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro dacă întârzierea este rezultatul unei neglijenţe.

Art. 296. În cazurile prevăzute de articolele 294 şi 295 alin. 2, urmărirea nu va putea fi făcută decât în urma denunţului membrului Guvernului pe care îl priveşte chestiunea respectivă.

Art. 297. Dacă a avut loc o fraudă asupra naturii, calităţii sau cantităţii lucrărilor sau mâinii de lucru sau bunurilor furnizate, persoanele vinovate se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi cu amendă de la 500 euro la 25.000 euro.

În plus, aceştia vor putea fi condamnaţi la interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

Art. 298. Funcţionarii publici sau agenţii prepuşi sau salariaţi ai Guvernului care au participat la această fraudă se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 5 ani şi cu amendă de la 500 euro la 25.000 euro.

În plus, aceştia vor fi condamnaţi la interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

CAPITOLUL VI
Despre publicarea sau distribuirea documentelor fără indicarea numelui şi domiciliului autorului sau tipografului

Art. 299. Orice persoană care a contribuit conştient la publicarea sau la distribuirea de lucrări tipărite de orice fel, în care nu se află indicarea adevărată a numelui şi a domiciliului autorului sau tipografului, se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 2 luni şi cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Cu toate acestea, pedeapsa cu închisoarea nu va putea fi dispusă atunci când lucrarea tipărită, publicată fără indicaţiile cerute, face parte dintr-o publicaţie a cărei origine este cunoscută prin apariţia sa anterioară.

Dispoziţiile anterioare nu sunt aplicabile publicării sau distribuţiei lucrărilor tipărite mici, prevăzute la art. 20 alin. 2 din Legea din 20 iulie 1869 privind presa.

Art. 300. Vor fi scutiţi de pedeapsa indicată la articolul precedent:

Cei care l-au făcut cunoscut pe tipograf;

Vânzătorii ambulanţi, cei care lipesc afişe, vânzătorii sau distribuitorii care au făcut cunoscută persoana de la care au obţinut înscrisul imprimat.

CAPITOLUL VII
Despre infracţiuni contra legilor şi regulamentelor privind loteriile, casele de joc şi casele de împrumuturi pe amanet

Art. 301. Sunt considerate loterii toate operaţiunile oferite publicului şi destinate să asigure un câştig prin tragere la sorţi.

Art. 302. Autorii, antreprenorii, administratorii, prepuşii sau agenţii de loterie neautorizaţi legal se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 3 luni şi cu amendă de la 500 euro la 30.000 euro.

Vor fi confiscate bunurile mobiliare scoase la loterie şi cele care sunt folosite sau destinate să fie folosite în acest scop.

Atunci când un imobil a fost scos la loterie, confiscarea nu va putea fi dispusă; aceasta va fi înlocuită cu amenda de la 500 euro la 25.000 euro.

Art. 303. Se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 3 luni şi cu amendă de la 500 euro la 10.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse:

Cei care au plasat, au răspândit sau au distribuit bilete de loterie neautorizate legal;

Cei care, prin avize, anunţuri, afişe sau prin orice alt mijloc de publicare, au făcut cunoscută existenţa acestor loterii sau au facilitat emiterea biletelor acestora.

În toate cazurile, biletele, precum şi avizele, anunţurile sau afişele vor fi confiscate şi distruse.

Art. 304. Vor fi scutiţi de pedepsele indicate la articolul precedent vânzătorii ambulanţi şi cei care lipesc afişe care au făcut cunoscută persoana de la care au luat biletele sau înscrisurile menţionate mai sus.

Art. 305. (Legea din 20 aprilie 1977) Cei care, fără o autorizaţie legală, au deschis o casă de jocuri de noroc neautorizată şi au permis accesul publicului, fie liber, fie prin prezentarea de către cei interesaţi sau apropiaţi, bancherii administratori, reprezentanţii sau agenţii acestei case se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 6 luni şi cu amendă de la 251 euro la 25.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

În plus, persoanele vinovate vor putea fi condamnate la interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

În toate cazurile vor fi confiscate fondurile sau bunurile ce vor fi găsite expuse la joc, precum şi mobilele, instrumentele, ustensilele, aparatele folosite sau destinate să servească la jocuri.

Art. 306. Cei care, fără autorizaţie legală, au deschis case de împrumut pe amanet sau cu contract de garanţie se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 3 luni şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro.

Art. 307. Cei care, având o autorizaţie, nu au ţinut un registru în conformitate cu regulamentele, conţinând la rând, fără niciun spaţiu alb sau cu spaţii între linii, sumele sau obiectele împrumutate, numele, domiciliile sau profesiile persoanelor care iau cu împrumut, natura, calitatea şi valoarea obiectelor puse drept garanţie, se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la o lună şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Art. 308. Se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 3 luni şi cu amendă de la 251 euro la 10.000 euro:

Indivizii care au adus, de obicei, bunuri la casele de amanet pentru altul şi în schimbul unei retribuţii;

Cei care au cumpărat, de obicei, acte de recunoaştere a unei datorii de la casa de amanet;

Cei care au cedat sau au cumpărat acte de recunoaştere a unei datorii de la aceste instituţii, ce prevăd împrumuturi pentru mărfuri noi.

CAPITOLUL VIII
Despre infracţiunile contra industriei, comerţului şi licitaţiilor publice

Art. 309. (Legea din 15 iulie 1993) Cel care, fiind în prezent sau în trecut lucrător, muncitor sau ucenic într-o întreprindere comercială sau industrială, fie în scop de concurenţă, fie cu intenţia de a-l prejudicia pe patronul său, fie pentru a obţine un folos nemeritat, utilizează sau divulgă, pe durata angajamentului său sau în termen de doi ani de la expirare, secretele de afaceri sau de fabricaţie de care a avut cunoştinţă ca urmare a situaţiei sale se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani şi cu amendă de la 251 euro la 12.500 euro.

La fel se pedepseşte cel care, având cunoştinţă de secretele de afaceri sau de fabricaţie aparţinând unei persoane, fie prin intermediul unui lucrător, unui muncitor sau unui ucenic ce acţionează cu încălcarea prevederilor de la alineatul precedent, fie printr-un act contrar legii sau bunelor moravuri, utilizează aceste secrete sau le divulgă, fie în scop de concurenţă, fie cu intenţia de a-l prejudicia pe cel căruia îi aparţin, fie pentru a obţine un folos nemeritat.

Este pasibil de aceeaşi pedeapsă cel care, fie în scop de concurenţă, fie cu intenţia de a-l prejudicia pe cel căruia îi aparţin, fie pentru a obţine un folos nemeritat, utilizează., fără a avea dreptul sau trimite altuia modele, desene sau tipare ce i-au fost încredinţate pentru executarea comenzilor comerciale sau industriale.

Tribunalele pot dispune, în caz de condamnare, afişarea sau publicarea prin intermediul ziarelor a hotărârii, pe cheltuiala persoanei pe care o desemnează.

Art. 310. (Legea din 13 februarie 2011) Este pedepsită cu închisoare de la o lună la 5 ani şi cu amendă de la 251 euro la 30.000 euro fapta unei persoane care are calitatea de administrator sau de gerant al unei persoane juridice, de mandatar sau reprezentant al unei persoane juridice sau fizice, de a solicita sau de a accepta să primească, direct sau prin intermediul unor persoane, o ofertă, o promisiune sau un folos de orice natură, pentru ea însăşi sau pentru un terţ sau de a accepta oferta sau promisiunea, pentru a face sau a se abţine să facă un act ce ţine de funcţia sa sau facilitat de funcţia sa, fără ştirea şi fără

permisiunea, după caz, a consiliului de administraţie sau a adunării generale, a mandantului sau a angajatorului.

Art. 310-1. (Legea din 13 februarie 2011) Este pedepsită cu aceleaşi pedepse fapta unei persoane de a propune sau de a da, direct sau prin persoane interpuse, unei persoane care are calitatea de administrator sau de gerant al unei persoane juridice, de mandatar sau reprezentant al unei persoane juridice sau fizice, o ofertă, o promisiune sau un folos de orice natură, pentru ea însăşi sau pentru un terţ sau de a face oferta sau promisiunea, pentru a face sau a se abţine să facă un act ce ţine de funcţia sa sau facilitat de funcţia sa, fără ştirea şi fără permisiunea, după caz, a consiliului de administraţie sau a adunării generale, a mandantului sau a angajatorului.

Art. 311. Persoanele care, prin orice mijloace frauduloase, au rotunjit în sus sau în jos preţurile produselor alimentare sau ale mărfurilor sau ale documentelor şi bunurilor publice se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 2 ani şi cu amendă de la 500 euro la 25.000 euro.

Art. 312. (Legea din 2 septembrie 2015) Orice comandant militar care, în zonele unde are dreptul de a-şi exercita autoritatea a executat anumite manevre sau a participat la ele, fie în mod deschis, fie prin acte simulate sau prin persoane interpuse, riscă, în afara pedepselor prevăzute la articolul precedent, interzicerea drepturilor enunţate la primele trei cifre ale art. 11.

Art. 313. Cei care, prin asociere sau prin violenţe sau ameninţări, au tulburat ordinea publică în pieţele sau halele cu grâne, cu scopul de a provoca un jaf sau numai de a forţa vânzătorii să-şi vândă produsele alimentare la un preţ inferior celui de pe piaţa concurenţială, se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani.

Şefii sau instigatorii se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. 314. Persoanele care, la adjudecările proprietăţii, uzufructului sau închirierii bunurilor mobiliare sau imobiliare ale unei societăţi, ale unei aprovizionări, ale unei exploatări sau ale unui serviciu oarecare, au împiedicat sau au tulburat libertatea licitaţiilor sau prezentarea caietelor de sarcini, prin violenţe sau prin ameninţări, fie înainte, fie în timpul licitaţiilor sau al prezentării caietelor de sarcini, vor fi pedepsite cu închisoare de la 15 zile la 6 luni şi cu amendă de la 500 euro la 15.000 euro.

Art. 134-1. (Legea din 21 iulie 1992) Se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 3 ani şi cu amendă de la 500 euro la 12.500 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse cei care au depus acte, în ciuda interdicţiei stabilite împotriva lor printr-o hotărâre judecătorească, definitivă sau executorie, cu titlu provizoriu, în temeiul art. 444-1 din Codul comercial.

CAPITOLUL IX
Despre alte câteva infracțiuni contra ordinii publice

SECȚIUNEA I
Despre infracțiuni contra legilor asupra înhumărilor

Art. 315. Se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 2 luni sau cu amendă de la 251 euro la 3.000 euro:

Cei care, fără autorizarea prealabilă a ofițerului public, au procedat sau au cerut să se procedeze la înhumare.

Cei care au încălcat, indiferent cum, legile sau reglementările referitoare la locurile de îngropăciune și la înhumările făcute de urgență.

SECȚIUNEA II
Despre infracțiuni contra legilor și reglementărilor privind armele interzise

Art. 316 și 317. Abrogate (Legea din 15 martie 1983)

Art. 318. Implicit abrogat (Legea din 15 martie 1983)

SECȚIUNEA III
Despre alarme false

Art. 319. (Legea din 19 mai 1978) Se pedepsește cu închisoare de la 8 zile la 5 ani și cu amendă de la 300 euro la 3.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse cel care, prin cuvinte, în scris sau prin orice alt mijloc, a anunțat un pericol despre care știe că este inexistent, antrenând, direct sau indirect, intervenția forței publice, a unui serviciu public sau a oricărui alt serviciu de supraveghere sau de salvare.

Dacă acest anunț a avut drept consecință împiedicarea funcționării unui serviciu public sau a unei întreprinderi, chiar și private, cuantumul minim al pedepselor prevăzute la alineatul precedent va spori până la 3 luni și, respectiv, 500 euro.

Art. 320. (abrogat)

Art. 321. (abrogat)

BCU IAȘI - CENTRUL UNIVERSITAR LIBRARY

TITLUL VI
Despre crime şi delicte contra siguranţei publice

CAPITOLUL I
Despre gruparea alcătuită cu scopul de a atenta asupra persoanelor sau proprietăţilor şi despre grupul infracţional organizat
(Legea din 11 august 1998)

Art. 322. Orice grupare alcătuită cu scopul de a atenta împotriva persoanelor sau proprietăţilor este o infracţiune sau un delict care există prin simpla organizare a bandei.

Art. 323. Dacă gruparea a avut drept scop comiterea de infracţiuni ce conduc la pedeapsa cu recluziunea de peste 10 ani, întemeietorii acestei grupări, şefii acestei bande şi cei care au condus în vreun fel se vor pedepsi cu recluziune de la 5 la 10 ani.

Aceştia se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 5 ani, dacă gruparea a fost constituită pentru a comite alte infracţiuni şi cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, dacă gruparea a fost constituită pentru a comite delicte.

Art. 324. Toate celelalte persoane care fac parte din grupare şi cei care au furnizat, în mod conştient şi cu intenţie, bandei sau diviziunilor sale arme, muniţii, instrumente ale crimei, locuinţe, găzduire sau loc de întrunire se pedepsesc:

În primul caz prevăzut la articolul precedent, cu închisoare de la 6 luni la 5 ani;

În al doilea caz, cu închisoare de la două luni la 3 ani; şi

În al treilea caz, cu închisoare de la o lună la 2 ani.

Art. 324bis. (Legea din 11 august 1998) Constituie un grup infracţional organizat asocierea în timp a mai mult de două persoane pentru a comite împreună infracţiuni şi delicte pasibile de pedeapsa cu închisoarea de cel puţin 4 ani sau de o pedeapsă mai gravă, pentru a obţine, direct sau indirect, foloase materiale.

Art. 324ter. (Legea din 11 august 1998) (1) Orice persoană care, cu intenţie şi în mod conştient, face parte în mod activ din grupul infracţional prevăzut la alineatul precedent se pedepseşte cu închisoare de la 2 ani la 5 ani şi cu amendă de la 2.500 euro la 12.500 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse, chiar dacă nu are intenţia de a comite o infracţiune în cadrul acestei grupări, nici de a se asocia acesteia ca autor sau complice.

BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITY LIBRARY

(2) Orice persoană care participă la pregătirea sau la realizarea oricărei activități legale a acestui grup infracțional, în condițiile în care știe că participarea sa contribuie la atingerea obiectivelor acestuia, așa cum sunt prevăzute la articolul precedent, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 3 ani și cu amendă de la 2.500 euro la 12.500 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

(3) Orice persoană care participă la luarea unei decizii în cadrul activităților grupului infracțional, în condițiile în care știe că participarea sa contribuie la atingerea obiectivelor acestuia, așa cum sunt prevăzute la articolul precedent, se pedepsește cu recluziune de la 5 la 10 ani și cu amendă de la 12.500 euro la 25.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

(4) Orice conducător al grupului infracțional este pedepsit cu recluziune de la 10 la 15 ani și cu amendă de la 25.000 euro la 50.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

(5) Comportamentele prevăzute la punctele 1-4 ale acestui articol care au avut loc pe teritoriul național sunt urmărite potrivit dreptului luxemburghez, indiferent de locul unde grupul infracțional își are baza sau își exercită activitățile.

Art. 325. (Legea din 13 iunie 1994) Persoanele vinovate, în temeiul art. 323 și 324, la pedeapsa cu închisoarea vor putea fi condamnați, în plus, la interzicerea drepturilor, potrivit art. 24.

Art. 326. Sunt scutiți de pedepsele pronunțate în prezentul capitol aceia dintre vinovați care, înainte de orice tentativă de infracțiune sau delict ce face obiectul grupării și înainte de începerea oricărei urmăriri, au dezvăluit autorității existența acestor bande și numele șefilor acestora sau ale subordonaților.

CAPITOLUL II
Despre amenințările cu atentat și despre ofertele sau propunerile de a comite anumite crime

Art. 327. (Legea din 29 iunie 1984) Cel care, fie verbal, fie printr-un înscris anonim sau semnat, fie prin orice alt procedeu similar, prin ordin sau condiționat, amenință cu un atentat împotriva persoanelor sau proprietăților pasibil de pedeapsa penală, se pedepsește cu închisoare de la șase luni la 5 ani și cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro.

Amenințarea fie verbală, fie prin înscris anonim sau semnat, fie prin orice alt procedeu similar, cu un atentat împotriva persoanelor sau proprietăților, pasibilă de pedeapsa penală, neînsoțită de un ordin sau o condiție, se va pedepsi cu închisoare de la trei luni la doi ani și cu amendă de la 500 euro la 3.000 euro.

În cazurile prevăzute de acest articol, persoana vinovată va putea fi condamnată și la interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

Art. 328. Abrogat (Legea din 29 iunie 1984)

Art. 329. (Legea din 8 septembrie 2003) Ameninţarea prin gesturi sau însemne cu un atentat împotriva proprietăţilor, pasibilă de pedeapsa penală, se va pedepsi cu închisoare de la 8 zile la 3 luni şi cu amendă de la 251 euro la 1.000 euro.

Ameninţarea prin gesturi sau însemne cu un atentat împotriva persoanelor, pasibilă de pedeapsa penală sau de pedeapsa cu închisoare de cel puţin 6 luni, se va pedepsi cu închisoare de la 3 luni la 1 an şi cu amendă de la 251 euro la 3.000 euro.

Art. 330. (Legea din 29 iunie 1984) Ameninţarea făcută fie verbal, fie prin înscris anonim sau semnat, prin ordin sau cu o condiţie, cu un atentat împotriva persoanelor sau proprietăţilor, pasibilă de închisoare de cel puţin 8 zile, se va pedepsi cu închisoare de la 8 zile la 3 luni şi cu amendă de la 251 euro la 1.000 euro.

Art. 330-1. (Legea din 8 septembrie 2003) Cuantumul minim al pedepselor prevăzute de articolele 327, 329 şi 330 va fi ridicat conform art. 266, dacă persoana vinovată a comis ameninţarea cu atentat faţă de:

1. soţ sau soţul divorţat, persoana cu care locuieşte sau a locuit, de obicei;
2. un ascendent legitim sau natural sau unul din părinţii adoptivi;
3. un descendent legitim, natural sau adoptiv;
4. un frate sau o soră;
5. un ascendent legitim sau natural al unuia din părinţii adoptivi, un descendent, un frate sau o soră a unei persoane prevăzute la punctul 1;
6. o persoană a cărei vulnerabilitate deosebită, datorată vârstei sale, unei boli, unei infirmităţi, unei deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini pare a fi sau este cunoscută de autorul lor;
7. o persoană care are obligaţii faţă de el prin legături de subordonare.

Art. 331. (Legea din 29 iunie 1984) Cel care a oferit sau a propus, direct, să comită o crimă pasibilă de o pedeapsă penală sau să participe la o asemenea crimă şi cel care a acceptat posibila ofertă sau propunere vor fi pedepsiţi cu închisoare de la 3 luni la 5 ani şi cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro.

Vinovatul va putea fi condamnat şi la interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

Cu toate acestea, nu va fi deloc pedepsită oferta sau propunerea doar verbală, atunci când aceasta nu este însoţită de daruri sau promisiuni, nici acceptarea de asemenea oferte sau propuneri.

CAPITOLUL III
Despre evadarea deținuților

Art. 332. De fiecare dată când are loc o evadare a minorilor plasați într-un centru de reeducare de stat, persoanele însărcinate să se ocupe de supravegherea sau de conduita lor vor fi pedepsite, în caz de complicitate, cu închisoare de la 6 luni la 2 ani (Legea din 12 noiembrie 1971).

De fiecare dată când are loc o evadare a deținuților, gardienii, comandanții șefi sau subordonați, fie din cadrul jandarmeriei, fie din cadrul forței armate ce escortează sau însoțesc, administratorii, comandanții și portarii centrelor de arest preventiv, a aresturilor, a centrelor de detenție preventivă sau de executare a pedepselor, gardienii, temnicerii și toți ceilalți prepuși ce se ocupă de conduita, transportul și paza deținuților vor fi pedepsiți după cum urmează.

Art. 333. Dacă evadatul era urmărit sau condamnat pentru o crimă, dacă era arestat în baza Legii privind extrădările sau dacă era prizonier de război, acești prepuși vor suferi pedeapsa cu închisoarea de la 15 zile la 1 an, în caz de neglijență și cu închisoarea de la 1 an la 5 ani, în caz de complicitate.

Art. 334. În toate celelalte cazuri, indiferent de cauza pentru care evadatul era în stare de detenție, prepușii se pedepsesc, în caz de neglijență, cu închisoare de la 8 zile la 3 luni și, în caz de complicitate, cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

Art. 335. Cei care, nefiind desemnați să se ocupe de paza sau conduita deținutului, i-au asigurat sau i-au înlesnit evadarea se pedepsesc, în cazul art. 333, cu închisoare de la 3 luni la 2 ani și, în cazul art. 334, cu închisoare de la 15 zile la 1 an.

Sunt scutiți de la această dispoziție ascendenții sau descendenții, soții, chiar și divorțați, frații sau surorile deținuților evadați sau rudele lor prin alianță de același grad.

Art. 336. Dacă evadarea s-a produs sau a avut loc o tentativă prin violență, amenințare sau spargerea închisorii, pedepsele împotriva celor care au înlesnit-o, furnizând instrumentele adecvate pentru a opera, vor fi:

În circumstanțele enunțate la art. 333, recluziunea de la 5 la 10 ani împotriva prepușilor și închisoarea de la 6 luni la 3 ani împotriva celorlalte persoane;

În circumstanțele enunțate la art. 334, închisoarea de la 2 la 5 ani împotriva prepușilor și închisoarea de la 3 luni la 2 ani împotriva celorlalte persoane.

Art. 337. Dacă evadarea s-a produs sau a avut loc o tentativă prin violență, amenințare sau spargerea închisorii, pedepsele împotriva celor care au înlesnit-o prin procurarea de arme vor fi:

În circumstanţele enunţate la art. 333, recluziunea de la 10 la 15 ani împotriva prepuşilor şi recluziunea de la 5 la 10 ani împotriva celorlalte persoane;

În circumstanţele enunţate la art. 334, recluziunea de la 5 la 10 ani împotriva prepuşilor şi închisoarea de la 2 la 5 ani împotriva celorlalte persoane.

CAPITOLUL IV
Despre încălcarea interdicţiei de şedere şi unele acte de tăinuire

Art. 338. Abrogat (Legea din 13 iunie 1994)

Art. 339. Cei care au ascuns sau au cerut cuiva să ascundă nişte persoane despre care ştiau că sunt urmărite sau condamnate sub acuzaţia de crimă se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 2 ani şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro.

Art. 340. Cel care a tăinuit sau a cerut să se tăinuiască, a ascuns sau a cerut să se ascundă cadavrul unei persoane asasinate sau decedate în urma loviriloor sau rănirilor se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani şi cu amendă de la 500 euro la 6.000 euro.

Se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 5 ani şi cu amendă de la 500 euro la 6.000 euro cel care a tăinuit sau a cerut să se tăinuiască, a ascuns sau a cerut să se ascundă, a distrus sau a cerut să se distrugă cadavrul unui copil nou-născut.

Cu toate acestea, dacă s-a dovedit că acel copil s-a născut mort, pedeapsa va fi de închisoare de la 8 zile la 3 luni şi de amendă de la 251 euro la 2.000 euro.

Art. 341. Sunt exceptaţi de la dispoziţiile art. 339 şi de la cele ale art. 340 § 1 ascendenţii sau descendenţii, soţii, chiar şi divorţaţi, fraţii sau surorile şi rudele lor prin alianţă de acelaşi grad ale infractorilor tăinuiţi, ale autorilor sau ale complicilor omorului, lovirilor sau rănirilor.

CAPITOLUL V
Despre delicte contra siguranţei publice comise de vagabonzi sau cerşetori

Art. 342. Se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la o lună:

Orice vagabond şi orice individ care, pentru a cerşi, au pătruns, fără permisiunea proprietarului sau a persoanelor din locuinţa sa, fie într-o locuinţă, fie în dependinţele acesteia;

Toţi cei care, cerşind, se prefac că au răni sau infirmităţi;

Toţi cei care cerşesc în grup, dacă nu sunt soţi, unul din părinţi şi copiii lui tineri, orbul sau invalidul şi însoţitorul lui.

Art. 343. Orice cerşetor sau vagabond care a fost reţinut travestit într-un mod oarecare se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 2 luni.

Art. 344. Se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 1 an:

Vagabonzii sau cerşetorii asupra cărora au fost găsite certificate false, paşapoarte false sau foi de drum false;

Cei asupra cărora au fost găsite arme;

Cei asupra cărora s-au găsit pile, şperacle sau alte instrumente destinate fie la comiterea furturilor sau a altor infracţiuni sau delicte, fie la obţinerea mijloacelor de pătrundere în case.

Art. 345. Orice individ care, cerşind, a ameninţat cu un atentat împotriva persoanelor sau proprietăţilor se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 1 an.

Va fi condamnat cu închisoare de la 6 luni la 3 ani dacă a exercitat violenţe asupra persoanelor.

Art. 346. Alineatul 1 fost abrogat implicit (Legea din 13 iunie 1994)

Dacă vagabonzii şi cerşetorii sunt condamnaţi la pedeapsa cu închisoare, aceştia vor putea fi puşi la dispoziţia Guvernului pentru termenul pe care instanţa îl va stabili, dar care nu va putea depăşi un an, începând de la încetarea pedepsei lor.

Alineat abrogat (Legea din 29 august 2008)

Art. 347. Vagabonzii sunt persoanele care nu au niciun domiciliu stabil, nici mijloace de subzistenţă şi care, de obicei, nu practică nicio meserie, nicio profesie.

TITLUL VII
Despre crime şi delicte contra rânduielii familiilor şi contra moralei publice

CAPITOLUL I
Despre avort
(Legea din 15 noiembrie 1978)

Art. 348. (Legea din 15 noiembrie 1978) Cel care, prin alimente, leacuri, medicamente, violenţe, uneltiri sau orice mijloc a făcut, cu un scop, să avorteze sau a încercat să o facă să avorteze o femeie gravidă sau presupus gravidă, care nu a consimţit, se pedepseşte cu recluziune de la 5 la 10 ani.

Art. 349. (Legea din 15 noiembrie 1978) Atunci când avortul a fost provocat prin violenţe exercitate cu bună ştiinţă, dar fără intenţia de a-l provoca, persoana vinovată se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani şi cu amendă de la 251 euro la 3.000 euro.

Dacă violenţele au fost comise cu premeditare sau cunoscând starea femeii, închisoarea va fi de la 6 luni la 3 ani şi amenda de la 500 euro la 5.000 euro.

Art. 350. Abrogat (Legea din 17 decembrie 2014)

Art. 351. Abrogat (Legea din 17 decembrie 2014)

Art. 352. (Legea din 15 noiembrie 1978) Atunci când mijloacele folosite cu scopul de a o face pe o femeie să avorteze cauzează decesul, cel care le-a folosit sau le-a indicat în acest scop va fi condamnat la recluziune de la 5 la 10 ani, dacă femeia a consimţit la avort şi la recluziune de la 10 la 15 ani, dacă nu a consimţit deloc.

Art. 353. Abrogat (Legea din 17 decembrie 2014)

Art. 353-1. Abrogat (Legea din 17 decembrie 2014)

CAPITOLUL II
Despre renunţarea la copii şi abandonarea copiilor

Art. 354. Se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 1 an şi cu amendă de la 251 euro la 1.000 euro cei care au expus sau au cerut să se expună precum şi cei care au abandonat sau au cerut să fie abandonat, într-un loc care nu este părăsit un copil în vârstă mai mică de 7 ani împliniţi.

Art. 355. Delictele prevăzute de precedentul articol vor fi pedepsite cu închisoare de la 3 luni la 2 ani şi cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro, dacă au fost comise de părinţii legitimi sau naturali sau de persoanele cărora copilul le-a fost încredinţat.

Art. 356. Dacă, în urma abandonului, copilul a rămas mutilat sau schilodit, persoanele vinovate se pedepsesc:

În cazurile prevăzute de art. 354, cu închisoare de la 6 luni la 2 ani şi cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro.

În cazurile de la art. 355, cu închisoare de la 1 an la 3 ani şi cu amendă de la 500 euro la 3.000 euro.

Art. 357. Dacă abandonul a provocat decesul copilului, pedeapsa va fi:

În cazul de la art. 354, închisoare de la 1 an la 3 ani şi amendă de la 500 euro la 3.000 euro.

În cazul de la art. 355, închisoare de la 2 ani la 5 ani şi amendă de la 500 euro la 3.000 euro.

Art. 358. Se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi cu amendă de la 500 euro la 3.000 euro cei care au abandonat sau au cerut să fie abandonat într-un loc părăsit un copil în vârstă de mai puţin de 7 ani împliniţi.

Art. 359. Pedeapsa cu închisoarea va fi de la 1 an la 5 ani şi amenda de la 500 euro la 5.000 euro dacă persoanele vinovate de abandon sunt părinţii legitimi sau naturali sau persoanele cărora copilul le-a fost încredinţat.

Art. 360. Dacă în urma abandonului prevăzut de cele două articole precedente copilul a rămas mutilat sau schilodit, persoanele vinovate se pedepsesc cu recluziune de la 5 ani la 10 ani.

Dacă abandonul a provocat decesul, aceştia vor fi condamnaţi la recluziune de la 10 ani la 15 ani.

CAPITOLUL III
Despre crimele şi delictele îndreptate către împiedicarea sau distrugerea dovezii de stare civilă a copilului

Art. 361. Orice persoană care, asistând la o naştere, nu a făcut declaraţia prevăzută de articolele 55, 56 şi 57 din Codul civil, se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 3 luni şi cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Art. 362. Se pedepseşte cu pedepsele indicate la articolul precedent orice persoană care, găsind un copil nou-născut, nu l-a predat, în termen de trei zile, ofiţerului de stare civilă, aşa cum prevede art. 58 din Codul civil.

Prezenta dispoziţie nu este deloc aplicabilă celui care a consimţit să se ocupe de copil şi care a făcut declaraţia în această privinţă în faţa autorităţii de la Primăria competentă pentru locul unde a fost găsit copilul.

Art. 363. Se pedepsesc cu recluziune de la 5 la 10 ani persoanele vinovate de uciderea unui copil, de înlocuirea unui copil cu un altul sau de susţinerea că un copil aparţine unei femei care nu a născut.

Aceeaşi pedeapsă va fi aplicată celor care au conferit misiunea de a comite faptele menţionate la paragraful precedent, dacă această misiune a fost executată.

Art. 364. Cel care a răpit sau a pus să fie răpit un copil în vârstă de mai puţin de 7 ani împliniţi va fi pedepsit cu recluziune de la 5 la 10 ani, chiar dacă acel copil l-a urmat în mod voluntar pe răpitor.

Art. 365. Cel care a tăinuit sau a cerut să fie tăinuit un copil sub această vârstă se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 5 ani şi cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro.

Art. 366. Cei care au dus sau au cerut să fie dus la un azil un copil mai mic de 7 ani pliniţi, ce le-a fost încredinţat, se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 6 luni şi cu amendă de la 251 euro la 1.000 euro.

Totuşi, nu va fi dispusă nicio pedeapsă dacă nu au fost obligaţi sau nu s-au angajat să asigure gratuit hrană şi cazare copilului şi dacă nimeni nu s-a ocupat de acest lucru.

Dispoziţii particulare

Art. 367. Se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 1 an şi cu amendă de la 251 euro la 1.000 euro cei care, fiind însărcinaţi să se ocupe de un copil în vârstă de mai puţin de 7 ani împliniţi, nu au informat deloc persoanele care au dreptul să-l ceară.

Art. 367-1. (Legea din 20 martie 1990) Va fi pedepsit cu închisoare de la 8 zile la 1 an şi cu amendă de la 251 euro la 10.000 euro:

1. Cel care, în scop lucrativ, a provocat părinţii sau pe unul dintre ei să-şi abandoneze copilul născut sau care urmează să se nască;

2. Orice persoană care le-a cerut sau a încercat să le ceară viitorilor părinţi sau unuia dintre ei să semneze un act în baza căruia aceştia se angajează să abandoneze copilul ce se va naşte, care a deţinut un asemenea act, l-a folosit sau a încercat să-l folosească;

3. Cel care, în scop lucrativ, s-a interpus sau a încercat să se interpună pentru a intermedia sau a adopta un copil.

Art. 367-2. (Legea din 14 aprilie 2002) Se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 1 an şi cu amendă de la 251 euro la 10.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse:

Cel care a obţinut un câştig financiar datorită unei intervenţii cu ocazia unei adopţii.

CAPITOLUL IV
Despre răpirea de minori

Art. 368. (Legea din 29 noiembrie 1982) Se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 5 ani şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro cel care, prin violenţă, ameninţare sau viclenie, a răpit sau a pus să fie răpiţi minori.

Vinovatul va putea fi condamnat, în plus, la interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

Art. 369. (Legea din 29 noiembrie 1982) Dacă minorul astfel răpit este în vârstă de mai puţin de 16 ani împliniţi în momentul comiterii faptelor, pedeapsa va fi recluziunea de la 5 la 10 ani.

Art. 369-1. (Legea din 29 noiembrie 1982) Pedeapsa va fi recluziunea pe viaţă, indiferent de vârsta minorului, dacă acesta a fost răpit în schimbul plăţii unei răscumpărări sau pentru executarea unui ordin sau a unei condiţii.

Cu toate acestea, în cazul prevăzut la alineatul precedent, pedeapsa va fi recluziunea de la 15 la 20 de ani, dacă minorul este eliberat în mod voluntar înainte de împlinirea a 15 zile de la răpire, fără ca răscumpărarea să fi fost plătită sau fără ca ordinul sau condiția să fi fost executate.

Art. 370. (Legea din 29 noiembrie 1982) Cel care a răpit sau a cerut să fie răpit un minor sub 16 ani împliniți, care a consimțit la răpirea sa sau care l-a urmat în mod voluntar pe răpitor, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro.

Art. 371. (Legea din 29 noiembrie 1982) Răpitorul care s-a căsătorit cu minorul pe care l-a răpit sau care a cerut să fie răpit şi cei care au participat la răpire nu vor putea fi urmăriți decât după ce nulitatea căsătoriei a fost definitiv dispusă. În acest caz, o nouă plângere nu este necesară.

Art. 371-1. (Legea din 10 august 1992) Se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 2 ani şi cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro sau cu una dintre aceste pedepse părinții şi alte persoane care vor sustrage sau vor încerca să sustragă un minor de la măsurile ce trebuie luate în privința sa prin aplicarea dispozițiilor Legii privind protecția tinerilor sau în baza unei decizii, chiar şi provizorii, a unei autorități judiciare, care l-ar sustrage sau ar încerca să-l sustragă din custodia celor cărora le-a fost încredințat, care nu-i vor informa pe cei care au dreptul să-l ceară, care îl vor răpi sau vor cere să fie răpit, chiar cu consimțământul său. Dacă decăderea persoanei vinovate din exercitarea drepturilor părinteşti asupra copilului este totală sau parțială, pedeapsa cu închisoarea va putea fi mărită până la 3 ani.

CAPITOLUL V
Despre atentatul la pudoare şi despre viol

Art. 372. (Legea din 21 februarie 2013) 1. Orice atentat la pudoare comis fără violență sau amenințare asupra persoanelor de un sex sau celălalt se va pedepsi cu închisoare de la o lună la 2 ani şi cu amendă de la 251 euro la 10.000 euro.

2. Atentatul la pudoare comis prin violență sau amenințare asupra persoanelor de un sex sau celălalt se va pedepsi cu închisoare de la 1 la 5 ani şi cu amendă de la 251 euro la 20.000 euro.

3. Atentatul la pudoare comis asupra persoanei sau cu ajutorul persoanei unui copil de un sex sau celălalt, în vârstă de mai puțin de 16 ani se va pedepsi cu închisoare de la 1 la 5 ani şi cu amendă de la 251 euro la 50.000 euro.

Pedeapsa este de recluziune de la 5 la 10 ani dacă atentatul a fost comis prin violență sau amenințare sau dacă copilul avea vârsta mai mică de 11 ani.

Art. 372bis. Abrogat (Legea din 10 august 1992)

Art. 373. Abrogat (Legea din 16 iulie 2011)

Art. 374. Atentatul există imediat ce începe executarea.

Art. 375. (Legea din 16 iulie 2011) Orice act de penetrare sexuală, de orice natură şi prin orice mijloc, comis asupra unei persoane care nu consimte, în special cu ajutorul violenţelor sau ameninţărilor grave, prin viclenie sau tertipuri sau abuzând de o persoană incapabilă să consimtă liber sau să opună rezistenţă, constituie un viol şi se pedepseşte cu recluziune de la 5 la 10 ani.

Este considerat viol comis prin abuzarea de o persoană incapabilă să consimtă liber orice act de penetrare sexuală, de orice natură şi prin orice mijloc, comis asupra persoanei unui copil în vârstă de mai puţin de 16 ani. În acest caz persoana vinovată se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani.

Art. 376. (Legea din 16 iulie 2011) Dacă violul a provocat o boală sau o incapacitate de muncă permanentă, persoana vinovată se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani, în ipoteza de la art. 375 alin. 1 şi cu recluziune de la 15 la 20 de ani, în ipoteza de la art. 375 alin. 2.

Dacă violul a provocat decesul persoanei asupra căreia a fost comis, persoana vinovată se pedepseşte cu recluziune de la 15 la 20 de ani, în ipoteza de la art. 375 alin. 1 şi cu recluziune de la 20 la 30 de ani, în ipoteza de la art. 375 alin. 2.

Omorul comis pentru a facilita violul sau pentru a scăpa de pedeapsă se va pedepsi cu recluziunea pe viaţă.

Pedeapsa prevăzută de alineatul precedent va fi aplicată chiar dacă violul a fost împiedicat de circumstanţe independente de voinţa persoanei vinovate.

Art. 377. (Legea din 21 februarie 2013) Cuantumul minim al pedepselor prevăzute la articolele precedente va fi mărit conform art. 266 şi cuantumul cel maxim va putea fi dublat:

1. atunci când violul sau atentatul la pudoare este comis de un ascendent legitim, natural sau adoptiv sau de orice altă persoană ce are autoritate asupra victimei;

2. atunci când violul sau atentatul la pudoare este comis de o persoană care abuzează de autoritatea pe care i-o conferă funcţiile sale;

3. atunci când violul sau atentatul la pudoare este comis de mai multe persoane ce acţionează în calitate de autori sau de complici sau în cadrul unui grup infracţional;

4. atunci când violul sau atentatul la pudoare este comis făcând uz sau ameninţând cu o armă sau este însoţit de acte de tortură sau a cauzat unui prejudiciu grav copilului;

5. atunci când victima este

- o persoană a cărei vulnerabilitate deosebită, datorată vârstei sale, unei boli, unei infirmităţi, unei deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini este aparent ştiută sau cunoscută de autorul violului,
- soţul sau soţul divorţat, persoana cu care autorul locuieşte sau a locuit, de obicei,
- un ascendent legitim, natural sau adoptiv al autorului,
- un frate sau o soră,
- un ascendent legitim sau natural al unuia din părinţii adoptivi, un descendent, un frate sau o soră a unei persoane prevăzute la punctul 1.

Art. 378. În cazurile prevăzute de acest capitol, responsabilii vor fi condamnaţi la interzicerea drepturilor enunţate la punctele 1, 3, 4, 5 şi 7 ale art. 11.

(Legea din 21 februarie 2013) Instanţele vor putea, de asemenea, pronunţa o interdicţie, fie pe viaţă, fie pe o durată de 10 ani sau mai mult, de a exercita o activitate profesională, benevolă sau socială ce implică în mod obişnuit contactul cu minori. Orice încălcare a acestei interdicţii se pedepseşte cu închisoare de la 2 luni la 2 ani.

(Legea din 10 august 1992) În cazurile prevăzute la articolele 372 alin. 1 şi 373 alin. 1 aceştia vor putea fi, în plus, condamnaţi la interzicerea dreptului de a vota, de a alege şi de a fi ales pe o perioadă de la 5 la 10 ani.

(Legea din 9 iunie 1989) Dacă atentatul a fost comis de unul din părinţi, persoana vinovată va fi, în plus, privată de drepturile şi avantajele ce îi sunt acordate asupra persoanei şi bunurilor copilului de Codul civil, Cartea 1, Titlul IX, „Despre autoritatea părintească".

CAPITOLUL VI
Despre tragerea de foloase de pe urma practicării prostituţiei şi despre proxenetism
(Legea din 31 mai 1999; Legea din 13 martie 2009)

Art. 379. (Legea din 21 februarie 2013) Se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani şi cu amendă de la 251 euro la 50.000 euro:

1. cel care a incitat, a înlesnit sau a favorizat dezmăţul, coruperea sau prostituţia unui minor în vârstă de mai puţin de 18 ani;
2. cel care a racolat, a exploatat, a constrâns, a silit, a ameninţat sau a recurs la un minor în vârstă de mai puţin de 18 ani în scop de producere de spectacole sau de materiale cu caracter pornografic sau în scopul participării la aceste spectacole, a favorizat o asemenea acţiune sau a profitat de ea;
3. cel care a asistat la spectacole pornografice ce implică participarea unui minor în vârstă de mai puţin de 18 ani;
4. cel care a constrâns sau a forţat un minor în vârstă de mai puţin de 18 ani să întreţină relaţii sexuale cu un terţ sau l-a ameninţat în acest scop.

Tentativa se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Fapta se pedepseşte cu recluziune de la 5 la 10 ani, dacă a fost comisă faţă de un minor în vârstă de mai puţin de 16 ani şi cu recluziune de la 10 la 15 ani, dacă a fost comisă faţă de un minor în vârstă de mai puţin de 11 ani.

Tentativa se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 4 ani, dacă fapta a fost comisă faţă de un minor în vârstă de mai puţin de 16 ani şi cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, dacă a fost comisă faţă de un minor în vârstă de mai puţin de 11 ani.

Art. 379bis. (Legea din 16 iulie 2011) Se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani şi cu amendă de la 251 euro la 50.000 euro:

1. şi 2. abrogate (Legea din 13 martie 2009)

3. (Legea din 13 martie 2009) Cel care deţine, direct sau printr-o persoană interpusă, care girează, conduce sau face să funcţioneze o casă de toleranţă sau un bordel.

4. (Legea din 13 martie 2009) Orice proprietar, hotelier, persoană care închiriază camere mobilate, cârciumar, în general orice persoană care cedează, închiriază sau pune la dispoziţia altuia sau care tolerează utilizarea în întregime sau în parte a unui imobil, ştiind că locurile cedate, închiriate sau puse la dispoziţie servesc la tragerea de foloase de pe urma practicării prostituţiei altuia.

5. (Legea din 13 martie 2009) Proxenetul.

Este proxenet cel sau cea care:

a) indiferent în ce fel, ajută, asistă sau protejează conştient practicarea prostituţiei altuia sau racolarea în vederea practicării prostituţiei;

b) indiferent sub ce formă, împarte produsele obţinute de pe urma practicării prostituţiei altuia sau primeşte venituri de la o persoană care practică prostituţia;

c) angajează, pregăteşte sau întreţine, chiar cu consimţământul ei, o persoană, chiar şi majoră, în vederea practicării prostituţiei sau o pune să se prostitueze sau să se destrăbălezе;

d) face pe intermediarul, sub orice titlu, între persoane care se prostituează sau se destrăbălează şi persoanele care exploatează sau retribuie prostituţia sau dezmăţul altuia;

e) prin ameninţare, presiune, uneltire sau prin orice alt mijloc împiedică acţiunea de prevenire, de control, de asistenţă sau de reeducare întreprinsă de organismele abilitate în favoarea persoanelor care practică prostituţia.

(Legea din 13 martie 2009) Tentativa la faptele enunţate la punctul 5 se va pedepsi cu închisoare de la 3 luni la 2 ani.

(Legea din 16 iulie 2011) Fiecare din faptele enunţate la punctele 3, 4 şi 5 ale acestui articol va fi pedepsită cu închisoare de la 2 la 5 ani şi cu amendă de la 251 euro la 75.000 euro dacă a fost comisă asupra unui minor în vârstă de mai puţin de 18 ani, cu închisoare de la 3 la 5 ani dacă a fost comisă asupra

unui minor în vârstă de mai puţin de 16 ani şi cu recluziune de la 5 la 10 ani dacă a fost comisă asupra unui minor în vârstă de mai puţin de 11 ani.

(Legea din 16 iulie 2011) Tentativa se va pedepsi cu închisoare de la 6 luni la 3 ani dacă fapta a fost comisă asupra unui minor în vârstă de mai puţin de 18 ani, de la 6 luni la 4 ani dacă fapta a fost comisă asupra unui minor în vârstă de mai puţin de 16 ani şi de la 6 luni la 5 ani dacă fapta a fost comisă asupra unui minor în vârstă de mai puţin de 11 ani.

Art. 379ter. (Legea din 10 noiembrie 1984) După deschiderea unei anchete, judecătorul de instrucţie va putea dispune, la cererea procurorului, cu titlu provizoriu, pe o perioadă de cel mult 3 luni, închiderea oricărui local sau loc deschis publicului sau utilizat de public, dacă există indicii grave că una din infracţiunile prevăzute la art. 379a a fost comisă în interior de suspectul care a participat, fie în calitate de autor, fie în calitate de complice, sub un titlu oarecare, la gestionarea, conducerea sau finanţarea localului.

Această închidere a localului ar putea, indiferent de durată, fi repetată de mai multe ori sub aceleaşi forme, pe o perioadă de cel mult 3 luni de fiecare dată.

Art. 379quater. (Legea din 10 noiembrie 1984) Ridicarea ordonanţei de închidere poate fi cerută oricând de suspect sau de Ministerul Public, şi anume:

1) camerei de consiliu, în timpul perioadei anchetei;

2) Abrogat implicit (Legea din 17 iunie 1987) ;

3) judecătoriei care statuează în camera de consiliu dacă a fost amânată cauza;

4) Curţii de Apel, Camerei de apeluri penale care statuează în camera de consiliu, dacă apelul a fost înaintat sau dacă s-a formulat un recurs în anulare;

5) Camerei penale a Tribunalului competent.

Art. 379quinquies. (Legea din 10 noiembrie 1984) Cererea va fi depusă la grefa instanţei chemate să statueze. Se va statua de urgenţă şi în cel mult trei zile de la depunere vor fi ascultate susţinerile orale ale procurorului şi ale suspectului sau ale apărătorului acestuia.

Suspectul sau apărătorul acestuia vor fi avertizaţi, prin grija grefierului, asupra locului, zilei şi orei când trebuie să compară.

Fără a afecta drepturile procurorului general de stat sau ale procurorului, ordonanţele luate în camera de consiliu pot fi atacate, de asemenea, de suspect, în conformitate cu dispoziţiile art. 119 din Codul de procedură penală.

Art. 379sexies. (Legea din 10 noiembrie 1984) Atunci când o instanţă de judecată este sesizată după terminarea anchetei, închiderea unui local dispusă de judecătorul de instrucţie va putea face obiectul reînnoirilor pe o perioadă de 3 luni fiecare, ce vor fi pronunţate:

1) de judecătoria ce statuează în camera de consiliu, dacă a fost amânată cauza;

2) de Curtea de Apel, Camera de apeluri penale care statuează în camera de consiliu, dacă apelul a fost înaintat sau dacă s-a formulat un recurs în anulare;

3) de Camera penală a Tribunalului competent.

Ridicarea deciziei de închidere va putea, în aceste cazuri, să fie cerută instanţei care a dispus repetarea închiderii. Se va statua în conformitate cu dispoziţiile alineatelor 1 şi 2 ale art. 379d.

Art. 379septies. (Legea din 10 noiembrie 1984) Judecătorul va putea dispune închiderea temporară sau definitivă a oricărui local sau loc oarecare deschis publicului sau folosit de public în care una din infracţiunile prevăzute la art. 379a a fost comisă de inculpatul care a participat fie în calitate de autor, fie în calitate de complice, indiferent sub ce titlu, la gestionarea, conducerea sau finanţarea localului.

În caz de condamnare la pedeapsa principală a amenzii, durata închiderii va curge din ziua în care condamnarea în contradictoriu sau în lipsă a devenit irevocabilă.

În caz de condamnare la o pedeapsă privativă de libertate, această durată va curge din ziua în care condamnatul a ispăşit pedeapsa sau aceasta s-a prescris şi, dacă a fost eliberat condiţionat, din ziua punerii în libertate.

În cazurile prevăzute la alineatul precedent, decizia de închidere va produce efecte din ziua în care condamnarea în contradictoriu sau în lipsă a devenit irevocabilă.

Art. 380. (Legea din 16 iulie 2011) Cuantumul minim al pedepselor prevăzute la art. 379 şi 379a va fi mărit, în conformitate cu art. 266 şi cel maxim va putea fi dublat dacă (Legea din 21 februarie 2013) :

1) în mod deliberat sau din neglijenţă gravă infracţiunea a pus în pericol viaţa victimei; sau

2) infracţiunea a fost comisă abuzând de situaţia extrem de vulnerabilă în care se găsea o persoană, în special din cauza situaţiei sale administrative ilegale sau precare, din cauza situaţiei sociale precare, a sarcinii, a unei boli, a unei infirmităţi sau a unei deficienţe fizice sau psihice; sau

3) infracţiunea a fost comisă prin ameninţarea la recurgerea sau prin recurgerea la forţă sau alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă, înşelăciune; sau

4) infracţiunea a fost comisă prin oferirea sau acceptarea de plăţi sau de foloase pentru a obţine consimţământul unei persoane ce are autoritate asupra victimei; sau

5) infracţiunea a fost comisă de un ascendent legitim, natural sau adoptiv al victimei sau de o persoană care are autoritate asupra ei sau abuzează de autoritatea pe care i-o conferă funcţiile sale; sau

6) infracţiunea a fost comisă de un ofiţer sau un funcţionar public, un deţinător sau un agent al forţei publice ce acţionează cu prilejul exercitării funcţiilor sale.

Art. 381. (Legea din 1 aprilie 1968) În cazurile prevăzute de articolele 379 şi 379a persoanele vinovate vor fi, de asemenea, condamnate la o amendă de la 251 euro la 15.000 euro şi la interzicerea drepturilor menţionate la punctele 1, 2, 3, 4, 5 şi 7 ale art. 11.

Instanţele vor putea interzice condamnaţilor care au primit o pedeapsă cu închisoarea de cel puţin o lună, pe o perioadă de la 1 an la 10 ani, să ţină sau să continue să ţină, ca proprietari sau ca geranţi, un hotel, o pensiune de familie, un birou de plasament sau să fie angajaţi la acestea pe orice funcţie. Orice infracţiune la această interdicţie se va pedepsi cu închisoare de la 8 zile la o lună şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

(Legea din 21 februarie 2013) În cazurile prevăzute la primul alineat, precum şi în cazurile prevăzute la articolele 382-1 şi 382-2, instanţele vor putea interzice, de asemenea, condamnaţilor, fie pe viaţă, fie pe o perioadă maximă de 10 ani, să practice o activitate profesională, benevolă sau socială, ce implică un contact obişnuit cu minori. Orice încălcare a acestei interdicţii se pedepseşte cu închisoare de la 2 luni la 2 ani.

Dacă, în cazurile prevăzute la alin. 1, infracţiunea a fost comisă de unul din părinţi, persoana vinovată va fi, în plus, privată de drepturile şi avantajele ce îi sunt acordate asupra persoanei şi bunurilor copilului de Codul civil, Cartea I, Titlul IX – „Despre autoritatea părintească".

Art. 382. (Legea din 1 aprilie 1968) Se va pedepsi cu închisoare de la 8 zile la 6 luni şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse cel care, prin gesturi, cuvinte, înscrisuri sau prin orice alte mijloace, se va ocupa public de racolarea persoanelor de un sex sau altul pentru a le provoca la dezmăţ.

CAPITOLUL VI-I
Despre traficul de fiinţe umane
(Legea din 13 martie 2009)

Art. 382-1. (Legea din 9 aprilie 2014) (1) Constituie infracţiunea de trafic de fiinţe umane fapta de a racola, a transporta, a transfera, a găzdui, a primi o persoană, a trece sau a transfera controlul asupra acesteia, în vederea:

1) comiterii împotriva acestei persoane a infracţiunilor de proxenetism, agresiune sau atingeri sexuale;

2) exploatării muncii sau serviciilor acestei persoane sub forma muncii sau serviciilor forţate sau obligatorii, subjugării, sclaviei sau practicilor similare şi, în general, în condiţii contrare demnităţii umane;

3) practicării cerşetoriei, exploatării cerşetoriei sau punerii la dispoziţie a unui cerşetor pentru a se folosi de acesta spre a stârni mila publică;

4) prelevării de organe sau de ţesuturi cu încălcarea legislaţiei în materie;

5) obligării acestei persoane să comită o crimă sau un delict, în ciuda voinţei sale.

(2) Infracţiunea prevăzută la primul paragraf se pedepseşte cu închisoare de la 3 ani la 5 ani şi cu amendă de la 10.000 la 50.000 euro.

(3) Tentativa de a comite infracţiunea prevăzută la primul paragraf se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 3 ani şi cu amendă de la 5.000 euro la 10.000 euro.

(4) Constituie infracţiunea de vânzare de copii orice act sau orice tranzacţie în baza căreia un copil este predat de orice persoană sau de orice grup de persoane unei alte persoane sau unui grup de persoane în schimbul unei remuneraţii sau al unui folos oarecare.

Pedepsele prevăzute la art. 382-2 (2) se aplică.

Art. 382-2. (Legea din 13 martie 2009) (1) Infracţiunea prevăzută la art. 382-1, paragraful 1 se pedepseşte cu recluziune de la 5 ani la 10 ani şi cu amendă de la 50.000 la 100.000 euro în cazurile următoare:

1) în mod deliberat sau din neglijenţă gravă infracţiunea a pus în pericol viaţa victimei; sau

2) infracţiunea a fost comisă abuzând de situaţia extrem de vulnerabilă în care se găsea o persoană, în special din cauza situaţiei sale administrative ilegale sau precare, din cauza situaţiei sociale precare, a sarcinii, a unei boli, a unei infirmităţi sau a unei deficienţe fizice sau psihice; sau

3) infracţiunea a fost comisă prin ameninţarea la recurgerea sau prin recurgerea la forţă sau alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă, înşelăciune; sau

4) infracţiunea a fost comisă prin oferirea sau acceptarea de plăţi sau de foloase pentru a obţine consimţământul unei persoane ce are autoritate asupra victimei; sau

5) infracţiunea a fost comisă de un ascendent legitim, natural sau adoptiv al victimei sau de o persoană care are autoritate asupra ei sau abuzează de autoritatea pe care i-o conferă funcţiile sale; sau

6) infracţiunea a fost comisă de un ofiţer sau un funcţionar public, un deţinător sau un agent al forţei publice ce acţionează cu prilejul exercitării funcţiilor sale.

(2) Infracţiunea prevăzută la art. 382-1, paragraful 1 se pedepseşte cu recluziune de la 10 ani la 15 ani şi cu amendă de la 100.000 la 150.000 euro în cazurile următoare:

1) infracţiunea a fost comisă prin recurgerea la violenţe; sau

2) infracţiunea a fost comisă în cadrul unui grup infracţional organizat sau al unei grupări infracţionale, în înţelesul articolelor 322-326 Cod penal; sau

3) infracțiunea a fost comisă față de un minor; sau

4) infracțiunea a fost comisă recurgând la torturi; sau

5) infracțiunea a provocat decesul victimei, fără intenția de a-l provoca.

(3) Consimțământul unei victime a traficului de ființe umane nu scutește autorul sau complicele de răspunderea penală în unul din cazurile de infracțiune sau de tentativă la infracțiune prevăzute la articolele 382-1 și 382-2.

(4) Consimțământul unei victime a traficului de ființe umane nu va putea, de asemenea, să constituie o circumstanță atenuantă în unul din cazurile de infracțiune sau de tentativă la infracțiune prevăzute la articolele 382-1 și 382-2.

Art. 382-3. (Legea din 13 martie 2009) Articolele 379b, 379c, 379d, 379e și 379f se aplică prin analogie la infracțiunile definite în acest capitol.

CAPITOLUL VI-II
Despre traficul ilegal de migranți
(Legea din 21 iulie 2012)

Art. 382-4. (Legea din 21 iulie 2012) Orice persoană care, printr-un sprijin direct sau indirect, a înlesnit în mod conștient sau a încercat să înlesnească intrarea ilegală, tranzitarea ilegală sau, în scop lucrativ, șederea ilegală a unui cetățean al unei terțe țări în sau pe teritoriul luxemburghez, pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene sau al unui stat parte la Convenția semnată la Schengen la data de 19 iunie 1990 sau pe teritoriul unui stat parte la Protocolul împotriva traficului ilegal de migranți pe calea terestră, a aerului și pe mare, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, semnată la Palermo la data de 12 decembrie 2000, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 5 ani și cu amendă de la 10.000 la 50.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Art. 382-5. (Legea din 21 iulie 2012) Infracțiunea prevăzută la art. 382-4 se pedepsește cu recluziune de la 5 la 10 ani și cu amendă de la 50.000 la 100.000 euro în cazurile următoare:

1) atunci când a fost comisă de o persoană care are autoritate asupra victimei sau de o persoană care a abuzat de autoritatea sau de facilitățile pe care i le conferă funcțiile sale;

2) atunci când a fost comisă de un ofițer sau de un funcționar public, un deținător sau un agent al forței publice ce acționează cu prilejul exercitării funcțiilor sale;

3) atunci când a fost comisă asupra unui minor;

4) atunci când a fost comisă abuzând de situația extrem de vulnerabilă în care se găsește o persoană, în special din cauza situației sale administrative ilegale sau precare, din cauza situației sociale precare, a sarcinii, a unei boli, a unei infirmități sau a unei deficiențe fizice sau psihice;

5) atunci când a fost comisă făcând uz, în mod direct sau indirect, de manevre frauduloase, de violenţe, de ameninţări sau de o formă oarecare de constrângere;

6) atunci când viaţa victimei a fost pusă în pericol în mod deliberat sau din neglijenţă gravă;

7) atunci când infracţiunea a provocat o boală ce pare incurabilă, o incapacitate permanentă de muncă fizică sau psihică, pierderea completă a unui organ sau a folosirii absolute a unui organ sau o mutilare gravă;

8) atunci când activitatea respectivă constituie o activitate obişnuită;

9) atunci când constituie un act de participare la activitatea principală sau secundară a unei grupări, iar vinovatul are sau nu calitatea de conducător.

CAPITOLUL VII
Despre ultraje în public contra bunelor moravuri şi despre dispoziţii particulare vizând protecţia tinerilor
(Legea din 16 iulie 2011)

Art. 383. (Legea din 16 iulie 2011) Fapta fie de a fabrica, a transporta, a difuza prin orice mijloc şi pe orice suport un mesaj cu caracter violent sau pornografic sau de natură să aducă grav atingere demnităţii umane, fie de a pune pe cineva să comercializeze un asemenea mesaj se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 ani şi cu amendă de la 251 euro la 50.000 euro atunci când acest mesaj poate fi văzut sau perceput de un minor.

Art. 383bis. (Legea din 16 iulie 2011) Faptele enunţate la art. 383 se vor pedepsi cu închisoare de la 1 la 5 ani şi cu amendă de la 251 euro la 75.000 euro dacă implică sau prezintă minori sau o persoană extrem de vulnerabilă, în special din cauza situaţiei sale administrative ilegale sau precare, din cauza sarcinii, a unei boli, a unei infirmităţi sau a unei deficienţe fizice sau psihice.

Confiscarea obiectelor prevăzute la art. 383 se va dispune întotdeauna în caz de condamnare, chiar dacă proprietatea nu-i aparţine condamnatului sau condamnarea este dispusă de judecătorul pentru contravenţii prin admiterea circumstanţelor atenuante.

Art. 383ter. (Legea din 16 iulie 2011) Fapta de a fixa, de a înregistra, în vederea difuzării sale sau de a transmite imaginea sau reprezentarea unui minor atunci când această imagine sau această reprezentare prezintă un caracter pornografic se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 ani şi cu amendă de la 251 la 50.000 euro.

Fapta de a oferi, a face disponibilă sau de a difuza o asemenea imagine sau reprezentare, prin orice mijloc, de a o importa sau de a o exporta, de a cere să fie importată sau exportată se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Faptele se vor pedepsi cu închisoare de la 1 la 5 ani şi cu amendă de la 251 la 100.000 euro atunci când a fost folosită, pentru difuzarea imaginii sau a reprezentării minorului destinată unui public oarecare, o reţea de comunicare electronică.

Tentativa la delictele prevăzute la alineatele precedente se pedepseşte cu aceleaşi pedepse.

Art. 384. (Legea din 21 februarie 2013) Se va pedepsi cu închisoare de la o lună la 3 ani şi cu amendă de la 251 la 50.000 euro cel care, cu bună ştiinţă, a cumpărat, a deţinut sau a consultat înscrisuri, tipărituri, imagini, fotografii, filme sau alte obiecte cu caracter pornografic în care sunt implicaţi sau care prezintă minori.

(Legea din 16 iulie 2011) Confiscarea acestor obiecte se va dispune întotdeauna în caz de condamnare, chiar dacă proprietatea nu-i aparţine condamnatului sau condamnarea este dispusă de judecătorul pentru contravenţii prin admiterea circumstanţelor atenuante.

Art. 385. (Legea din 31 mai 1999) Cel care în public a adus o ofensă moravurilor prin acţiuni care afectează pudoarea se va pedepsi cu închisoare de la 8 zile la 3 ani şi cu amendă de la 251 euro la 25.000 euro.

Art. 385-1. (Legea din 8 iunie 2004) Cel care în public a adus o ofensă moravurilor prin cântece, pamflete, simboluri, înscrisuri, tipărituri, desene, gravuri, picturi, embleme, imagini sau prin orice alt suport al unui înscris, sunet, cuvânt sau al unei imagini comunicate publicului prin intermediul presei se va pedepsi cu închisoare de la 8 zile la 1 an şi cu amendă de la 251 la 12.500 euro.

Art. 385-2. (Legea din 16 iulie 2011) Fapta unui major de a face propuneri sexuale unui minor mai mic de 16 ani sau unei persoane care se prezintă ca atare, folosind un mijloc de comunicare electronică, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 ani şi cu amendă de la 251 la 50.000 euro.

Se va pedepsi cu închisoare de la 1 la 5 ani şi cu amendă de la 251 la 75.000 euro atunci când propunerile au fost urmate de o întâlnire.

Art. 385bis. (Legea din 31 mai 1999) Se va pedepsi cu amendă de la 251 euro la 25.000 euro cel care vinde sau distribuie copiilor sub 16 ani înscrisuri, imagini, figuri sau obiecte indecente de natură să le tulbure imaginaţia.

Se va pedepsi cu aceeaşi pedeapsă cel care expune în public, în vecinătatea unei instituţii de învăţământ sau de educaţie frecventate de copii sub 16 ani înscrisuri, imagini, figuri sau obiecte indecente de natură să le tulbure imaginaţia.

Confiscarea înscrisurilor, a figurilor sau a obiectelor indecente puse în vânzare sau în distribuţie va fi întotdeauna dispusă în caz de condamnare, chiar dacă proprietatea nu-i aparţine condamnatului sau condamnarea este

dispusă de judecătorul pentru contravenţii prin admiterea circumstanţelor atenuante.

Art. 386. În cazurile prevăzute în acest capitol, persoanele vinovate vor putea fi, în plus, condamnate la interzicerea drepturilor menţionate la punctele 1, 3, 4, 5 şi 7 ale art. 11.

(Legea din 21 februarie 2013) Aceştia vor putea fi, de asemenea, condamnaţi, pe o perioadă de cel mult 10 ani, la interzicerea de a practica o activitate profesională, benevolă sau socială ce implică contactul obişnuit cu minori. Orice încălcare a acestei interdicţii se pedepseşte cu închisoare de la 2 luni la 2 ani.

CAPITOLUL VII-I

Despre căsătorii şi acorduri silite sau de complezenţă

(Legea din 4 iulie 2014, în vigoare de la 1 ianuarie 2015)

Art. 387. (Legea din 4 iulie 2014) Cel care a încheiat o căsătorie sau un acord numai cu scopul de a obţine sau a face să se obţină un folos în privinţa autorizaţiei de şedere se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani şi cu amendă de la 10.000 euro la 20.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Tentativa la delict se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 1 an şi cu amendă de la 5.000 euro la 10.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Art. 388. (Legea din 4 iulie 2014) Cel care a primit o sumă de bani drept retribuţie pentru încheierea unei căsătorii sau a unui acord numai cu scopul de a obţine sau a face să se obţină un folos în privinţa autorizaţiei de şedere se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 3 ani şi cu amendă de la 10.000 euro la 30.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Tentativa la delict se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani şi cu amendă de la 5.000 euro la 15.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Art. 389. (Legea din 4 iulie 2014) Cel care, prin violenţe sau ameninţări, a constrâns pe cineva să încheie o căsătorie sau un acord se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 4 ani şi cu amendă de la 20.000 euro la 40.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Tentativa la delict se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 2 ani şi cu amendă de la 10.000 euro la 20.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

CAPITOLUL VIII
Despre bigamie
(Legea din 11 noiembrie 1974)

Art. 390. Abrogat (Legea din 11 noiembrie 1974)

Art. 391. Cel care, fiind angajat într-o căsătorie, contractează o alta înainte de desfacerea primei căsătorii se va pedepsi cu recluziune de la 5 la 10 ani.

CAPITOLUL IX
Despre abandonul de familie şi despre insolvabilitatea frauduloasă
(Legea din 25 noiembrie 1977; Legea din 12 martie 1984)

Art. 391bis. (Legea din 25 noiembrie 1977) Se va pedepsi cu închisoare de la o lună la 1 an şi cu amendă de la 251 euro la 2.500 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse acela din părinţi care s-a sustras, în întregime sau în parte, de la obligaţiile de întreţinere faţă de copiii săi, la care este obligat în temeiul legii sau care a refuzat să-şi îndeplinească obligaţiile, în condiţiile în care era în stare să o facă sau care, din vina sa, se află în imposibilitatea de a le îndeplini.

Acelaşi lucru este valabil pentru obligaţiile soţilor între ei, precum şi ale persoanei care adoptă faţă de cea pe care o adoptă.

În aceleaşi împrejurări aceste pedepse vor fi pronunţate împotriva oricărei alte persoane care nu va asigura pensia alimentară la care a fost obligată fie în baza unei hotărâri judecătoreşti irevocabile sau executorii provizoriu, fie în baza unei înţelegeri intervenite între soţi în materie de divorţ prin consimţământ reciproc.

Dispoziţia anterioară se aplică, de asemenea, hotărârilor judecătoreşti care atribuie o pensie în baza art. 301 Cod civil.

Urmărirea infracţiunilor va fi precedată de o interogare a debitorului pensiei alimentare de către un agent de poliţie al Marelui Ducat, consemnată într-un proces-verbal. Dacă debitorul pensiei alimentare nu are reşedinţa cunoscută interogarea nu este necesară.

Art. 391ter. (Legea din 12 martie 1984) Se va pedepsi cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi cu amendă de la 500 euro la 12.500 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse orice debitor care, chiar înainte de hotărârea judecătorească, a organizat sau şi-a agravat insolvabilitatea fie mărind pasivul, fie diminuând activul averii sale, fie ascunzând unele din bunurile sale, spre a se sustrage de la executarea unei condamnări băneşti pronunţate de o instanţă penală sau civilă în materie delictuală, cvasidelictuală sau legată de pensia alimentară.

Se va pedepsi cu aceleaşi pedepse conducătorul de drept sau de fapt al unei persoane juridice care a organizat sau a agravat insolvabilitatea acesteia

în condiţiile definite la alineatul precedent, atunci când această persoană juridică va fi obligată la obligaţii băneşti rezultate dintr-o condamnare dispusă în materie penală delictuală sau cvasidelictuală.

Prescripţia acţiunii publice nu va curge decât începând de la condamnarea de la executarea căreia debitorul a dorit să se sustragă sau, dacă este ulterioară, de la ultima acţiune având drept obiect organizarea sau agravarea insolvabilităţii debitorului.

Pentru aplicarea acestui articol sunt asimilate condamnărilor la plata pensiei alimentare hotărârile judecătoreşti şi convenţiile recunoscute judiciar ce conţin obligativitatea de a achita prestaţii, subvenţii sau contribuţii datorate prin căsătorie, precum şi stipulările de pensii alimentare din acordurile de dinaintea divorţului prin consimţământ reciproc, prevăzute de art. 277 Cod civil.

TITLUL VIII
Despre crime şi delicte contra persoanelor

CAPITOLUL I
Despre uciderea voluntară şi vătămarea corporală voluntară

Art. 392. Sunt considerate ca fiind săvârşite în mod voluntar uciderea şi vătămările provocate cu scopul de a atenta la persoana unui individ anume sau a celui ce urmează a fi găsit sau întâlnit, când acest scop depinde de anumite circumstanţe sau condiţii şi atunci când autorul a fost în eroare cu privire la persoana victimei atentatului.

SECŢIUNEA I
Despre omor şi diferitele sale variante

Art. 393. Uciderea săvârşită cu intenţia de a provoca moartea constituie omor. Se pedepseşte cu recluziunea pe viaţă.

Art. 394. Omorul comis cu premeditare constituie asasinat. Se pedepseşte cu recluziunea pe viaţă.

Art. 395. Constituie paricid şi se pedepseşte cu recluziunea pe viaţă uciderea părinţilor sau a altor ascendenţi legitimi, precum şi uciderea unuia dintre părinţii naturali.

Art. 396. Constituie pruncucidere omorul comis asupra unui copil în momentul naşterii sale sau imediat după.

Pruncuciderea se pedepseşte, în funcţie de împrejurări, ca omor sau ca asasinat.

Cu toate acestea, mama care a comis această crimă asupra copilului său nelegitim se va pedepsi cu recluziune de la 10 la 15 ani.

Dacă a comis această crimă cu premeditare, aceasta se pedepseşte cu recluziune de la 15 la 20 de ani.

Art. 397. Constituie otrăvire omorul comis cu ajutorul unor substanţe care pot provoca decesul de îndată sau la un moment ulterior, indiferent cum au fost folosite sau administrate aceste substanţe. Se pedepseşte cu recluziunea pe viaţă.

Art. 397-1. (Legea din 16 martie 2009) Dispoziţiile prezentei secţiuni nu sunt aplicabile faptei unui medic care dă curs unei cereri de eutanasie sau de sinucidere asistată cu respectarea condiţiilor de fond prevăzute de Legea din 16 martie 2009 privind eutanasia şi sinuciderea asistată.

SECŢIUNEA II
Despre uciderea cu intenţie care nu constituie omor şi despre vătămarea corporală intenţionată

Art. 398. Persoana care a provocat intenţionat răni sau lovituri se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 6 luni şi cu amendă de la 251 euro la 1.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

În caz de premeditare, persoana vătămată se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 1 an şi la amendă de la 500 euro la 2.000 euro.

Art. 399. Dacă loviturile sau rănile au provocat o boală sau o incapacitate de muncă, persoana vinovată se pedepseşte cu închisoare de la 2 luni la 2 ani şi cu amendă de la 500 euro la 2.000 euro.

Persoana vinovată se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi cu amendă de la 500 euro la 10.000 euro dacă a acţionat cu premeditare.

Art. 400. Pedepsele vor fi de închisoare de la 2 ani la 5 ani şi amendă de la 500 euro la 5.000 euro dacă în urma loviturilor sau rănilor a rezultat fie o boală ce pare incurabilă, fie o incapacitate de muncă permanentă, fie pierderea absolută a funcţiei unui organ, fie o mutilare gravă.

Pedeapsa este recluziune de la 5 la 10 ani dacă a existat premeditare.

Art. 401. Atunci când loviturile aplicate sau rănile provocate cu intenţie au provocat decesul, deşi nu au fost aplicate în acest scop, persoana vinovată se va pedepsi cu recluziune de la 5 la 10 ani.

Acesta se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani, dacă a comis acte de violenţă cu premeditare.

Art. 401bis. (Legea din 12 noiembrie 1971) Cel care cu intenţie a provocat răni sau a lovit un copil cu vârsta sub 14 ani împliniţi sau pe care, cu bună ştiinţă, l-a privat de pensia alimentară sau de îngrijiri, astfel încât să-i afecteze

sănătatea sau care a comis împotriva acestuia orice altă violenţă sau acte de agresiune, cu excepţia violenţelor uşoare, se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 3 ani şi cu amendă de la 251 euro la 2.500 euro.

Dacă, în urma diferitelor tipuri de violenţe sau privări susmenţionate, a rezultat o boală sau o incapacitate de muncă sau dacă a existat premeditare, pedeapsa este detenţia de la 3 la 5 ani şi de amendă de la 251 euro la 5.000 euro.

Dacă persoanele vinovate sunt părinţii legitimi, naturali sau adoptivi sau alţi ascendenţi legitimi sau alte persoane care au autoritate asupra copilului sau care îl întreţin, pedepsele sunt cele indicate la paragraful anterior, dacă nu au existat nici boală, nici incapacitate de muncă, nici premeditare şi recluziune de la 5 la 10 ani, în caz contrar.

Dacă violenţele sau privările au fost urmate fie de o boală ce pare incurabilă, fie de o incapacitate de muncă permanentă, fie de pierderea folosirii absolute a unui organ, fie de o mutilare gravă sau dacă acestea au provocat decesul, fără intenţia de a-l provoca, pedeapsa este recluziune de la 10 la 15 ani şi, dacă persoanele vinovate sunt cele desemnate la paragraful precedent, cu recluziunea pe viaţă.

Dacă violenţele sau privările au fost provocate cu intenţia de a cauza decesul, făptuitorii se pedepsesc pentru asasinat sau pentru tentativă la această crimă.

Dacă violenţele sau privările practicate de obicei au condus la deces, chiar fără intenţia de a-l provoca, făptuitorii se pedepsesc cu recluziunea pe viaţă.

Art. 402. Se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 5 ani şi cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro cel care a provocat altuia o boală sau o incapacitate de muncă, administrându-i în mod voluntar, dar fără intenţia de a-l ucide, substanţe care pot provoca decesul sau substanţe care, fără a fi de natură să provoace decesul, pot totuşi afecta grav sănătatea.

Art. 403. Pedeapsa este recluziunea de la 5 la 10 ani atunci când aceste substanţe au provocat fie o boală ce pare incurabilă, fie o incapacitate de muncă permanentă, fie pierderea absolută a funcţiei unui organ.

Art. 404. Dacă substanţele administrate în mod voluntar, dar fără intenţia de a provoca decesul, l-au provocat totuşi, persoana vinovată se pedepseşte cu recluziune de la 15 la 20 de ani.

Art. 405. Tentativa de a-i administra altuia, fără intenţia de a-l ucide, substanţe de natura celor menţionate la art. 402 se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 ani şi cu amendă de la 251 euro la 3.000 euro.

Art. 406. Se pedepseşte cu recluziune de la 5 la 10 ani persoana care, cu bună ştiinţă, a împiedicat circulaţia unui convoi pe calea ferată, depunând obiecte

oarecare, deranjând şinele sau elementele de sprijin, scoţând piroanele sau penele sau folosind orice alt mijloc de natură să oprească convoiul sau să-l facă să iasă de pe şine.

Art. 407. Dacă fapta a provocat răni de natura celor prevăzute de art. 399, persoana vinovată se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani. Acesta se pedepseşte cu recluziune de la 15 la 20 de ani, dacă rănile sunt de natura celor prevăzute de art. 400.

Art. 408. Dacă fapta a provocat decesul unei persoane, persoana vinovată se pedepseşte cu recluziunea pe viaţă.

Art. 409. (Legea din 8 septembrie 2003) Se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro cel care, cu intenţie, a provocat răni sau a aplicat lovituri

1. soţului sau soţului divorţat, persoanei cu care locuieşte sau a locuit de obicei;

2. unui ascendent legitim sau natural sau unuia dintre părinţii adoptivi;

3. unui descendent legitim, natural sau adoptiv, cu vârsta de 14 ani sau mai mare;

4. unui frate sau unei surori;

5. unui ascendent legitim sau natural, unuia dintre părinţii adoptivi, unui descendent de 14 ani împliniţi, unui frate sau unei surori al/a uneia dintre persoanele prevăzute la punctul 1;

6. uneia dintre persoanele a cărei vulnerabilitate deosebită datorată vârstei sale, unei boli, unei infirmităţi, unei deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini este evidentă sau este cunoscută de către făptuitor;

7. unei persoane care are obligaţii faţă de el prin legături de subordonare.

Atunci când loviturile sau rănile au fost premeditate, pedepsele sunt de închisoarea de la 1 an la 5 ani şi de amendă de la 501 euro la 5.000 euro.

Dacă în urma loviturilor sau rănilor provocate în mod intenţionat, prevăzute la alineatul 1, rezultă o boală sau o incapacitate de muncă, pedepsele sunt de închisoarea de la 1 la 5 ani şi de amendă de la 501 euro la 25.000 euro dacă nu a existat premeditare şi, dacă a existat premeditare, de recluziune de la 5 ani la 10 ani şi de amendă de la 1.000 euro la 30.000 euro.

Dacă în urma loviturilor sau rănilor provocate în mod intenţionat, prevăzute la alineatul 1, rezultă fie o boală ce pare incurabilă, fie o incapacitate de muncă permanentă, fie pierderea absolută a funcţiei unui organ, fie o mutilare gravă, pedepsele sunt recluziune de la 10 la 15 ani şi amenda de la 2.500 euro la 50.000 euro dacă nu a existat premeditare şi, dacă a existat premeditare, recluziune de la 15 ani la 20 ani şi de amendă de la 3.000 euro la 50.000 euro.

Dacă loviturile sau rănile provocate în mod intenţionat, prevăzute la alineatul 1, au provocat decesul, fără intenţia de a-l provoca, persoana vinovată este

pedepsită cu recluziune de la 20 de ani la 30 de ani dacă aceste acte de violenţă nu au fost premeditate şi cu recluziunea pe viaţă dacă au fost premeditate.

Dacă loviturile sau rănile provocate în mod intenţionat, prevăzute în acest articol, au fost comise asupra unei persoane cu care persoana vinovată locuieşte, instanţa va putea pronunţa, de asemenea, împotriva condamnatului toate sau o parte dintre interdicţiile următoare:

- interzicerea de a se apropia de locuinţa victimei mai mult de o distanţă ce va fi stabilită;
- interzicerea de a lua legătura cu victima;
- interzicerea de a se apropia de victimă mai mult de o distanţă ce va fi stabilită.

Art. 410. În cazurile menţionate la articolele 398-405, dacă persoana vinovată a comis crima sau delictul asupra părinţilor săi legitimi, naturali sau adoptivi sau asupra ascendenţilor legitimi, pedeapsa minimă prevăzută de aceste articole va fi mărită în conformitate cu art. 266.

SECŢIUNEA II-1
Despre omisiuni pedepsibile
(Legea din 13 decembrie 1985)

Art. 410-1. (Legea din 13 decembrie 1985) Se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 5 ani şi cu amendă de la 251 euro la 10.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse cel care, fără să existe un pericol serios pentru el însuşi sau pentru un altul, omite cu intenţie să ajute sau să procure ajutor unei persoane expuse unui pericol grav, fie că a constatat personal situaţia acestei persoane, fie că această situaţie i-a fost descrisă de cei care îi cer intervenţia. Fapta nu constituie infracţiune atunci când persoana solicitată a făcut toate eforturile pentru a cere ajutor serviciilor specializate.

Art. 410-2. (Legea din 13 decembrie 1985) Se va sancţiona cu pedepsele prevăzute la articolul precedent cel care, chiar dacă poate, fără să existe un pericol serios pentru el însuşi sau pentru un altul, refuză sau neglijează să-i acorde unei persoane aflate în pericol ajutorul pe care aceasta i-l cere; cel care, chiar dacă poate, fără să existe un pericol serios pentru el însuşi sau pentru un altul, refuză sau neglijează să facă lucrările, serviciul sau să acorde ajutorul ce i-a fost cerut în caz de accident, vâltoare, naufragii, inundaţii, incendiu sau alte calamităţi, precum şi în caz de tâlhărie, jaf, flagrant delict, strigăt public de protest sau executare judiciară.

BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITY LIBRARY

SECȚIUNEA III
Despre omor, despre răni şi despre lovituri scuzabile

Art. 411. Omorul, rănirile şi loviturile sunt scuzabile dacă au fost săvârşite imediat după o provocare prin exercitarea de violenţe grave asupra persoanelor.

Art. 412. Crimele şi delictele menţionate la articolul precedent sunt, de asemenea, scuzabile dacă au fost comise prin respingerea, pe timpul zilei, a escaladării sau a spargerii împrejmuirilor, zidurilor sau intrărilor unei case sau ale unui apartament locuite sau ale dependinţelor acestora, cu excepţia cazului când s-a stabilit că făptuitorul nu putea să creadă că este vorba despre un atentat împotriva persoanelor, fie din cauza scopului direct al celui care a încercat escaladarea sau spargerea, fie ca şi consecinţă a rezistenţei pe care acesta ar fi întâlnit-o în atingerea scopurilor sale.

Art. 413. Abrogat (Legea din 8 septembrie 2003)

Art. 414. Atunci când faptul scuzabil a fost dovedit:

Dacă este vorba despre o crimă pedepsită cu recluziunea pe viaţă, pedeapsa va fi redusă la închisoare de la 1 an la 5 ani şi la amendă de la 500 euro la 5.000 euro.

Dacă este vorba despre orice altă crimă, pedeapsa va fi redusă la închisoare de la 6 luni la 2 ani şi la amendă de la 500 euro la 2.000 euro.

Dacă este vorba despre un delict, pedeapsa va fi redusă la închisoare de la 8 zile la 3 luni şi la amendă de la 251 euro la 1.000 euro.

Art. 415. Motivele enumerate în prezenta secţiune nu sunt admisibile dacă persoana vinovată a comis crima sau delictul asupra părinţilor săi sau asupra altor ascendenţi legitimi sau asupra părinţilor săi naturali.

SECȚIUNEA IV
Despre ucidere, despre răniri şi despre lovituri justificate

Art. 416. Nu există nici crimă, nici delict atunci când uciderea, rănile şi loviturile au fost impuse de necesitatea actuală a legitimei apărări a propriei persoane sau a altuia.

Art. 417. Sunt incluse în cazurile de necesitate actuală a apărării următoarele două cazuri:

Dacă omorul a fost comis, dacă rănile sau loviturile au fost săvârşite pentru a respinge, pe timp de noapte, escaladarea sau spargerea împrejmuirilor, zidurilor sau intrărilor unei case sau unui apartament locuite sau ale dependinţelor acestora, cu excepţia cazului când s-a stabilit că făptuitorul nu putea să creadă că este vorba despre un atentat împotriva persoanelor, fie din cauza scopului

direct al celui care a încercat escaladarea sau spargerea, fie ca şi consecinţă a rezistenţei pe care acesta ar fi întâlnit-o în atingerea scopurilor sale;

Dacă fapta a avut loc în timp ce se apăra împotriva persoanelor care au săvârşit un furt sau un jaf, executate cu violenţă asupra persoanelor.

CAPITOLUL II
Despre uciderea şi vătămarea corporală din culpă

Art. 418. Săvârşeşte ucidere sau vătămare corporală din culpă cel care a cauzat un rău din lipsă de prevedere sau precauţie, dar fără intenţia de a atenta la persoana altuia.

Art. 419. Cel care a cauzat din culpă decesul unei persoane se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani şi cu amendă de la 500 euro la 10.000 euro.

Dacă această persoană este un copil nou-născut, pedeapsa cu închisoarea poate ajunge până la 5 ani.

Art. 420. Dacă, din cauza lipsei de prevedere sau de precauţie, au rezultat numai lovituri sau răni, persoana vinovată se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 2 luni şi cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Art. 421. Se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 1 an şi cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse cel care, din culpă, a cauzat altuia o boală sau o incapacitate de muncă, administrându-i substanţe care sunt de natură a-i provoca decesul sau a-i afecta grav sănătatea.

Art. 422. Atunci când un convoi pe calea ferată a suferit un accident de natură să pună în pericol persoanele care se găseau în acesta, persoana care a provocat din culpă accidentul se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 2 luni şi cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Dacă în urma accidentului au rezultat vătămări corporale, persoana vinovată este pedepsită cu închisoare de la o lună la 3 ani şi cu amendă de la 500 euro la 3.000 euro.

Dacă accidentul a provocat decesul unei persoane, pedeapsa cu închisoarea este de la 6 luni la 5 ani şi amenda este de la 500 euro la 6.000 euro.

CAPITOLUL III
Despre duel

Art. 423. Provocarea la duel şi acceptarea acestei provocări se pedepsesc cu închisoare de la 15 zile la 3 luni şi cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro.

BCU / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 424. Se sancţionează cu aceleaşi pedepse cei care au discreditat în public sau au insultat o persoană pentru că a refuzat un duel.

Art. 425. Cel care, printr-o insultă oarecare, a condus la provocare, este pedepsit cu închisoare de la o lună la 6 luni şi cu amendă de la 500 euro la 10.000 euro.

Art. 426. Cel care, într-un duel, şi-a folosit armele împotriva adversarului său, fără ca din luptă să fi rezultat uciderea sau vreo rană, este pedepsit cu închisoare de la o lună la 6 luni şi cu amendă de la 500 euro la 10.000 euro.

Cel care nu şi-a folosit armele este pedepsit în conformitate cu art. 423.

Luptătorul care a fost rănit se sancţionează cu pedepsele indicate la paragrafele 1 sau 2 ale acestui articol, dacă a făcut sau nu uz de armele sale împotriva adversarului său.

Art. 427. Cel care, într-un duel, şi-a rănit adversarul, este pedepsit cu închisoare de la 2 luni la 1 an şi cu amendă de la 500 euro la 15.000 euro.

Art. 428. Dacă rănile au provocat o boală sau o incapacitate de muncă, persoana vinovată este pedepsită cu închisoare de la 3 luni la 2 ani şi cu amendă de la 500 euro la 20.000 euro.

Art. 429. Detenţia va fi de la 6 luni la 3 ani şi amenda de la 500 euro la 30.000 euro dacă rănile rezultate în urma duelului au provocat fie o boală ce pare incurabilă, fie o incapacitate de muncă permanentă, fie pierderea absolută a funcţiei unui organ, fie o mutilare gravă.

Art. 430. Cel care, într-un duel, i-a provocat moartea adversarului său este pedepsit cu închisoare de la 1 an la 5 ani şi cu amendă de la 500 euro la 25.000 euro.

Art. 431. Cei care, indiferent cum, au incitat la duel, sunt pedepsiţi cu aceleaşi pedepse ca şi autorii.

În cazurile în care duelul nu a avut loc, aceştia riscă pedeapsa de la o lună la 1 an şi amenda de la 500 euro la 10.000 euro.

Art. 432. În cazurile prevăzute de articolele 427, 428, 429 şi 430, martorii se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 1 an şi cu amendă de la 500 euro la 10.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Art. 433. Persoanele vinovate condamnate în baza art. 423 şi următoarele se pedepsesc, în caz de noi delicte de aceeaşi natură comise în termenul stabilit de art. 56, cu pedepsele maxime prevăzute de aceste articole şi aceste pedepse vor putea fi dublate.

CAPITOLUL IV
Despre atentate la libertatea individuală şi la inviolabilitatea domiciliului comise de persoane private

Art. 434. Se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani şi cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro cei care, fără ordinul autorităţilor constituite şi în afara cazurilor în care legea permite sau impune arestarea sau reţinerea persoanelor private, au arestat sau au cerut arestarea, au reţinut sau au cerut reţinerea unei persoane oarecare.

Art. 435. Pedeapsa cu închisoarea este de la 6 luni la 3 ani şi amenda este de la 500 euro la 3.000 euro dacă reţinerea ilegală şi abuzivă a durat mai mult de 10 zile.

Art. 436. Dacă reţinerea ilegală şi abuzivă a durat mai mult de o lună, persoana vinovată se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 5 ani şi la amendă de la 500 euro la 5.000 euro.

Art. 437. Pedeapsa cu recluziune de la 5 la 10 ani este dispusă dacă arestarea a fost executată fie din ordinul fals al autorităţii publice, fie dacă făptuitorul era îmbrăcat în uniforma sau a acţionat în numele acestei autorităţi sau dacă persoana arestată sau reţinută a fost ameninţată cu moartea.

Art. 438. Atunci când persoana arestată sau reţinută a fost supusă unor torturi fizice, persoana vinovată se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani.

Pedeapsa este recluziunea de la 15 la 20 de ani dacă în urma torturilor a rezultat fie o boală ce pare incurabilă, fie o incapacitate de muncă permanentă, fie pierderea absolută a funcţiei unui organ, fie o mutilare gravă.

Dacă torturile au provocat decesul, persoana vinovată se pedepseşte cu recluziunea pe viaţă.

Art. 438-1. (Legea din 8 septembrie 2003) În cazurile prevăzute la articolele 434-438 cuantumul minim al pedepselor indicate de aceste articole va fi mărit în conformitate cu art. 266 atunci când persoana vinovată a comis crima sau delictul

1. asupra soţului sau soţului divorţat, asupra persoanei cu care locuieşte sau a locuit de obicei;
2. asupra unui ascendent legitim sau natural sau asupra unuia din părinţii adoptivi;
3. asupra unui descendent legitim, natural sau adoptiv;
4. asupra unui frate sau asupra unei surori;
5. asupra unui ascendent legitim sau natural, asupra unuia din părinţii adoptivi, asupra unui descendent, asupra unui frate sau asupra unei surori a unei persoane prevăzute la punctul 1;

6. asupra unei persoane a cărei vulnerabilitate deosebită datorată vârstei sale, unei boli, unei infirmități, unei deficiențe fizice sau psihice sau unei sarcini este evidentă sau cunoscută de făptuitor.

7. asupra unei persoane care are obligații față de el prin legături de subordonare.

Art. 439. Se pedepsește cu închisoare de la 15 zile la 2 ani și cu amendă de la 251 euro la 3.000 euro cel care, fără ordinul autorității și în afara cazurilor în care legea permite intrarea în domiciliul persoanelor, în ciuda voinței acestora, a pătruns într-o casă, într-un apartament, o cameră sau o locuință locuite de altul sau în dependințele acestora, fie prin amenințări sau violențe asupra persoanelor, fie prin efracție, escaladare sau chei false.

(Legea din 30 iulie 2013) Se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani și cu amendă de la 251 euro la 3.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse cel care a pătruns sau a încercat să pătrundă într-o casă, într-un apartament, o cameră sau o locuință ocupată de o persoană cu care a conviețuit sau în dependințele acestora, încălcând o dispoziție de evacuare reglementată de articolul 1 al Legii modificate din 8 septembrie 2003 privind violența domestică, o hotărâre ce atribuie provizoriu domiciliul comun unuia dintre soți sau o hotărâre ce-i interzice să revină la domiciliu, în conformitate cu art. 1017-1 sau 1017-7 din noul Cod de procedură civilă.

(Legea din 30 iulie 2013) Dacă pătrunderea sau tentativa de pătrundere a fost făcută fie prin amenințări sau violențe asupra persoanelor, fie prin efracție, escaladare sau prin folosirea de chei false, fie chiar prin utilizarea cheilor sau altor aparate concepute pentru deschiderea ușilor pe care autorul a trebuit să le restituie amenda maximă ajunge la 5.000 euro și pedeapsa maximă cu închisoarea ajunge la 5 ani.

(Legea din 30 iulie 2013) Se pedepsește cu închisoare de la 15 zile la 2 ani și cu amendă de la 251 euro la 3.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse persoana care a acționat intenționat cu încălcarea interdicției de a se apropia de persoana protejată, interdicție care decurge din dispoziția de evacuare reglementată de articolul 1 al Legii modificate din 8 septembrie 2003 privind violența domestică.

(Legea din 30 iulie 2013) Se pedepsește cu închisoare de la 15 zile la 2 ani și cu amendă de la 251 euro la 3.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse cel care a acționat cu încălcarea interdicțiilor sau somațiilor pronunțate de președintele tribunalului cu aplicarea art. 1017-8 din noul Cod de procedură civilă. Delictele prevăzute la acest alineat nu pot fi urmărite decât în urma plângerii victimei sau a reprezentantului său legal.

Art. 440. Pedeapsa cu închisoarea este de la 6 luni la 5 ani și amenda de la 500 euro la 5.000 euro dacă fapta a fost comisă fie din ordinul fals al autorității publice, dacă făptuitorul era îmbrăcat în uniforma sau a acționat în numele acestei autorități,. fie dacă sunt întrunite următoarele trei circumstanțe:

Dacă fapta a fost comisă noaptea;
Dacă a fost comisă de una sau mai multe persoane;
Dacă persoanele vinovate sau una dintre ele au purtat arme asupra lor.
Persoanelor vinovate, în plus, li se poate aplica interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

Art. 441. Tentativa la delictul prevăzut de articolul precedent se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 1 an şi cu amendă de la 500 euro la 3.000 euro.

Art. 442. Se pedepseşte cu închisoare de la 15 zile la 2 ani şi cu amendă de la 251 euro la 3.000 euro cel care a pătruns, fără consimţământului proprietarului sau al locatarului, în locurile indicate la art. 439 şi este găsit acolo noaptea.

CAPITOLUL IV-1
Despre luarea de ostatici
(Legea din 29 noiembrie 1982)

Art. 442-1. (Legea din 29 noiembrie 1982) Se pedepseşte cu recluziune de la 15 la 20 de ani cel care a răpit, a arestat, a reţinut sau a sechestrat sau a cerut să fie răpită, arestată, reţinută sau sechestrată o persoană, indiferent de vârstă, fie pentru a pregăti sau a înlesni comiterea unei crime sau a unui delict, fie pentru a favoriza fuga şi a asigura nepedepsirea autorilor sau complicilor unei crime sau unui delict, fie pentru a face persoana răpită, arestată, reţinută sau sechestrată să răspundă de executarea unui ordin sau a unei condiţii.

Cu toate acestea, pedeapsa este recluziunea de la 10 la 15 ani dacă persoana răpită, arestată, reţinută sau sechestrată ca urmare a executării unui ordin sau a unei condiţii este eliberată în mod voluntar înainte de împlinirea a 15 zile de la răpire, arestare, reţinere sau sechestrare, fără ca ordinul sau condiţia să fi fost executată.

Pedeapsa este recluziunea pe viaţă dacă răpirea, arestarea, reţinerea sau sechestrarea a fost urmată de decesul persoanei răpite, arestate, reţinute sau sechestrate.

CAPITOLUL IV-2
Despre hărţuirea obsesivă
(Legea din 5 iunie 2009)

Art. 442-2. (Legea din 5 iunie 2009) Cel care a hărţuit în mod repetat o persoană în condiţiile în care ştia sau ar fi trebuit să ştie că va afecta prin acest comportament liniştea persoanei vizate se pedepseşte cu închisoare de la 15 zile la 2 ani şi la amendă de la 251 euro la 3.000 euro sau numai la una dintre aceste pedepse.

Delictul prevăzut de acest articol nu poate fi urmărit decât în urma plângerii victimei, a reprezentantului său legal sau a celor îndreptăţiţi.

CAPITOLUL V
Despre atingeri aduse onoarei sau considerației față de persoane

Art. 443. Persoana care, în cazurile indicate în continuare, a imputat fără temei unei persoane o faptă determinată, care este de natură să aducă atingere onoarei acestei persoane sau să o expună disprețului public, este vinovată de calomnie dacă, în cazurile în care legea admite proba veridicității, această probă nu este anulată. Este vinovat de defăimare, dacă legea nu admite această probă.

(Legea din 8 iunie 2004) Persoana responsabilă în înțelesul art. 21 din Legea din 8 iunie 2004 privind libertatea de exprimare a presei nu mai este vinovată de calomnie sau de defăimare

1) atunci când, în cazurile în care legea admite proba veridicității, această probă nu este anulată, dar persoana răspunzătoare în înțelesul art. 21 citat anterior, sub rezerva că a făcut demersurile necesare, dovedește prin orice mijloc de drept că avea motive suficiente să pună concluzii asupra veridicității faptelor prezentate, precum și asupra unui interes preponderent al publicului de a cunoaște informația litigioasă;

2) atunci când este vorba despre o comunicare în public, în direct, cu condiția:

a) ca toate demersurile să fi fost făcute și toate precauțiile să fi fost luate pentru a evita o atingere adusă reputației și onoarei, și

b) ca indicarea identității autorului afirmațiilor citate să însoțească informația comunicată;

3) atunci când este vorba despre citarea fidelă a unui terț, cu condiția

a) ca citarea să fie clar identificată ca atare, și

b) ca indicarea identității autorului afirmațiilor citate să însoțească informația comunicată, și

c) ca transmiterea către public a acestei informații să fie justificată de existența unui interes preponderent al publicului de a cunoaște afirmațiile citate.

Art. 444. (1) Persoana vinovată se pedepsește cu închisoare de la 8 zile la 1 an și cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro atunci când învinuirile au fost făcute:

Fie la reuniuni sau în locuri publice;

Fie în prezența mai multor indivizi, într-un loc care nu este public, dar este deschis unui anumit număr de persoane ce au dreptul de a se aduna acolo sau de a-l frecventa;

Fie într-un loc oarecare, în prezența persoanei jignite și în fața martorilor;

(Legea din 8 iunie 2004) Fie prin înscrisuri tipărite sau nu, imagini sau însemne afișate, distribuite sau comunicate publicului prin orice mijloc, inclusiv prin intermediul presei, vândute, puse în vânzare sau expuse spre observație publicului;

(Legea din 8 iunie 2004) Fie, în final, prin înscrisuri, imagini sau însemne nefăcute publice, dar adresate sau comunicate prin orice mijloc, inclusiv prin intermediul presei, mai multor persoane.

(2) (Legea din 19 iulie 1997) Persoana vinovată se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 1 an şi cu amendă de la 251 euro la 25.000 euro atunci când învinuirile aduse în condiţiile de publicitate enunţate la alin. (1) al acestui articol s-au datorat unuia din elementele prevăzute la art. 454 din acest cod.

Art. 445. Se pedepseşte cu închisoare de la 15 zile la 6 luni şi cu amendă de la 251 euro la 10.000 euro:

Cel care a depus, în scris, la o autoritate un denunţ calomnios sau defăimător;

Cel care a adresat, în scris, unei persoane învinuiri calomnioase sau defăimătoare împotriva subordonatului acestei persoane.

Art. 446. Calomnia şi defăimarea împotriva colectivelor constituite se pedepsesc în acelaşi fel ca şi calomnia sau defăimarea îndreptate împotriva indivizilor.

Art. 447. Persoana acuzată de un delict de calomnie, fie împotriva deţinătorilor sau agenţilor autorităţii, fie împotriva oricărei persoane cu caracter public, fie împotriva oricărui colectiv constituit pentru învinuiri aduse pentru fapte în legătură cu funcţiile lor, va avea permisiunea să facă, dovada veridicităţii faptelor atribuite, folosind toate căile ordinare, exceptând proba contrarie.

Dacă este vorba despre o faptă ce ţine de viaţa privată, autorul învinuirii nu va putea expune în apărarea sa nicio altă probă decât cea care reiese dintr-o sentinţă sau din orice alt act oficial.

Dacă fapta atribuită face obiectul unei urmăriri penale sau al unui denunţ asupra căruia nu s-a statuat, acţiunea pentru calomnie se suspendă până la judecarea definitivă sau până la decizia definitivă a autorităţii competente.

Art. 448. Cel care a insultat o persoană sau un colectiv constituit, fie prin fapte, fie prin înscrisuri, imagini sau însemne, în una din împrejurările indicate la art. 444, se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 2 luni şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Delictele împotriva colectivelor constituite se urmăresc din oficiu.

(Legea din 8 septembrie 2003) Atunci când persoana vinovată a comis delicte

1. asupra soţului sau soţului divorţat, asupra persoanei cu care locuieşte sau a locuit de obicei;

2. asupra unui ascendent legitim sau natural sau asupra unuia din părinţii adoptivi;

3. asupra unui descendent legitim, natural sau adoptiv;

4. asupra unui frate sau asupra unei surori;

5. asupra unui ascendent legitim sau natural, asupra unuia din părinţii adoptivi, asupra unui descendent, asupra unui frate sau asupra unei surori a unei persoane prevăzute la punctul 1;

6. asupra unei persoane a cărei vulnerabilitate deosebită datorată vârstei sale, unei boli, unei infirmităţi, unei deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini este evidentă sau cunoscută de făptuitor

7. asupra unei persoane care are obligaţii faţă de el prin legături de subordonare,

cuantumul minim al pedepselor prevăzute la alineatul 1 va fi mărit în conformitate cu art. 266.

Art. 449. Atunci când, în momentul săvârşirii delictului, există proba veridicităţii pentru faptele atribuite, dacă s-a stabilit că inculpatul a adus învinuirea fără niciun motiv de interes public sau privat şi doar cu scopul de a face rău, se pedepseşte pentru dezvăluire mincinoasă cu închisoare de la 8 zile la 2 luni şi cu amendă de la 251 euro la 4.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Art. 450. (Legea din 19 iulie 1997) Delictele prevăzute de acest capitol comise împotriva persoanelor private, cu excepţia denunţului calomnios şi a infracţiunilor prevăzute la art. 444 (2) , nu vor putea fi urmărite decât în urma plângerii persoanei care se pretinde jignită.

Dacă persoana a decedat fără să fi depus plângere sau dacă a renunţat la plângere sau dacă respectiva calomnie sau defăimare a fost îndreptată împotriva unei persoane după decesul său, urmărirea nu va putea avea loc decât în urma plângerii depuse de soţul său, de descendenţii săi sau de moştenitorii legali până la gradul trei inclusiv.

(Legea din 8 iunie 2004) În cazurile în care urmărirea penală au început în urma plângerii părţii care se pretinde lezată, aceasta va putea să o oprească prin retragere.

Art. 451. Nimeni nu va putea invoca drept cauză justificativă sau fapt scuzabil împrejurarea că înscrisurile, tipăriturile, imaginile sau însemnele care fac obiectul urmăririi nu sunt decât reproducerea publicaţiilor în Marele Ducat sau în ţări străine.

Art. 452. Nu se poate dispune tragerea la răspundere penală pentru discursurile pronunţate sau înscrisurile prezentate în faţa instanţelor atunci când aceste discursuri sau aceste înscrisuri se referă la cauză sau la părţi.

Cu toate acestea, judecătorii vor putea, fie din oficiu, fie la cererea uneia dintre părţi, să pronunţe distrugerea înscrisurilor calomnioase, injurioase sau defăimătoare.

Judecătorii vor putea, de asemenea, în acelaşi caz, să trimită somaţii avocaţilor şi funcţionarilor ministeriali sau chiar să dispună măsuri disciplinare.

Învinuirile sau insultele străine de cauză sau de părți vor putea conduce fie la acțiunea publică, fie la acțiunea civilă a părților sau a terților.

Dispoziții particulare

Art. 453. (Legea din 19 iulie 1997) Orice atingere adusă integrității cadavrului, prin orice mijloc, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 2 ani și cu amendă de la 251 euro la 25.000 euro.

Violarea sau profanarea, prin orice mijloc, a monumentelor funerare, a mormintelor sau a monumentelor ridicate în memoria celor decedați se pedepsește cu închisoare de la o lună la 2 ani și cu amendă de la 251 euro la 25.000 euro.

Pedeapsa este majorată la 3 ani închisoare și la 37.000 euro amendă atunci când infracțiunile prevăzute în alineatul precedent au fost însoțite de atingerea adusă integrității cadavrului.

CAPITOLUL VI
Despre rasism, despre revizionism și despre alte discriminări
(Legea din 19 iulie 1997)

Art. 454. (Legea din 3 iunie 2016) Constituie discriminare orice distincție făcută între persoane fizice din cauza originii, culorii pielii, sexului, orientării sexuale, schimbării sexului, situației familiale, vârstei, stării de sănătate, dizabilității, moravurilor, opiniilor politice sau filozofice, activităților de sindicat, din cauza apartenenței sau neapartenenței lor, adevărate sau presupuse, la o etnie, la o națiune, la o rasă sau la o anumită religie.

Constituie, de asemenea, discriminare orice distincție făcută între persoane juridice, grupuri sau comunități de persoane, din cauza culorii pielii, sexului, orientării sexuale, schimbării sexului, situației familiale, vârstei, stării de sănătate, dizabilității, moravurilor, opiniilor politice sau filozofice, activităților de sindicat, din cauza apartenenței sau neapartenenței, adevărate sau presupuse, la o etnie, la o națiune, la o rasă sau la o anumită religie a membrilor sau a anumitor membri ai acestor persoane juridice, grupuri sau comunități.

Art. 455. (Legea din 19 iulie 1997) Discriminarea prevăzută la art. 454, comisă față de o persoană fizică sau juridică, un grup sau o comunitate de persoane se pedepsește cu închisoare de la 8 zile la 2 ani și cu amendă de la 251 euro la 25.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse, atunci când constă în:

1) (Legea din 21 decembrie 2007) refuzul de a livra sau de a beneficia de un bun și/sau de accesul la un bun;

2) (Legea din 21 decembrie 2007) refuzul de a oferi un serviciu și/sau accesul la un serviciu;

3) (Legea din 21 decembrie 2007) condiționarea livrării unui bun sau a unui serviciu și/sau a accesului la un bun sau la un serviciu de o condiție

bazată pe unul din elementele prevăzute la art. 454 sau practicarea oricărei alte discriminări legate de această livrare, bazându-se pe elementele prevăzute la art. 454;

4) indicarea, într-o reclamă, a intenţiei de a refuza un bun sau un serviciu sau de a discrimina cu ocazia livrării unui bun sau unui serviciu, bazându-se pe unul dintre elementele prevăzute la art. 454;

5) împiedicarea exercitării normale a unei activităţi economice oarecare;

6) refuzul de a angaja, a sancţiona sau a concedia o persoană;

7) (Legea din 28 noiembrie 2006) condiţionarea de unul dintre elementele prevăzute la art. 454 Cod penal a accesului la muncă, a tuturor tipurilor de pregătire profesională, precum şi a condiţiilor de muncă şi de implicare într-o organizaţie de lucrători sau de angajatori.

Art. 456. (Legea din 9 iulie 1997) Discriminarea prevăzută la art. 454, comisă faţă de o persoană fizică sau juridică, un grup sau o comunitate de persoane săvârşită de către o persoană care deţine autoritatea publică sau care este însărcinată cu o misiune a unui serviciu public, în timpul sau cu ocazia exercitării funcţiilor sau misiunii sale, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 ani şi cu amendă de la 251 euro la 37.500 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse, atunci când constă în:

1) refuzul de a beneficia de un drept acordat prin lege;

2) împiedicarea exercitării normale a unei activităţi economice oarecare.

Art. 457. (Legea din 9 iulie 1997) Dispoziţiile de la articolele 455 şi 456 nu sunt aplicabile cu privire la:

1) diferenţele de tratament bazate pe starea de sănătate, atunci când constă în operaţiuni având drept obiect prevenirea şi acoperirea riscului de deces, a riscurilor ce aduc atingere integrităţii fizice a persoanei sau a riscurilor de incapacitate de lucru sau de invaliditate;

2) diferenţele de tratament bazate pe starea de sănătate sau pe dizabilitate, atunci când constau în refuzul de a angaja sau de a concedia bazat pe lipsa de aptitudine constatată medical de persoana interesată;

3) diferenţele de tratament bazate, în materie de angajare, pe cetăţenie, atunci când apartenenţa la o anumită cetăţenie constituie, în conformitate cu dispoziţiile statutare referitoare la funcţia publică, reglementările privind exercitarea anumitor profesii şi dispoziţiile în materie de dreptul muncii, condiţia *sine qua non* a practicării unei munci sau unei activităţi profesionale;

4) diferenţele de tratament bazate, în materie de intrare, şedere şi drept la vot în ţară, pe cetăţenie, atunci când apartenenţa la o anumită cetăţenie constituie, în conformitate cu dispoziţiile legale şi de reglementare privind intrarea, şederea sau dreptul la vot în ţară, condiţia *sine qua non* a intrării, şederii sau exercitării dreptului la vot în ţară;

5) abrogat (Legea din 28 noiembrie 2006).

Art. 457-1. (Legea din 19 iulie 1997) Se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 2 ani şi cu amendă de la 251 euro la 25.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse:

1) cel care, fie prin discursuri, strigăte sau ameninţări proferate în locuri sau reuniuni publice, fie prin înscrisuri, tipărituri, desene, gravuri, picturi, însemne, imagini sau orice alt suport al înscrisului, cuvântului sau imaginii vândute sau distribuite, puse în vânzare sau expuse în locuri sau reuniuni publice, fie prin pancarte sau afişe expuse atenţiei publicului, fie prin orice mijloc de comunicare audiovizuală, incită la actele prevăzute la art. 455, la ură sau la violenţă faţă de o persoană fizică sau juridică, faţă de un grup sau o comunitate, bazându-se pe unul din elementele prevăzute la art. 454;

2) cel care aparţine unei organizaţii ale cărei obiective sau activităţi constau în comiterea unuia din actele prevăzute la paragraful 1;

3) cel care imprimă sau cere să se imprime, fabrică, deţine, transportă, importă, exportă, cere să se fabrice, să se importe, să se exporte sau să se transporte, pune în circulaţie pe teritoriul luxemburghez, trimite de pe teritoriul luxemburghez, predă la poştă sau unui alt profesionist însărcinat cu activitatea de curierat pe teritoriul luxemburghez înscrisuri, tipărituri, desene, gravuri, picturi, afişe, fotografii, filme cinematografice, însemne, imagini sau orice alt suport al înscrisului, cuvântului sau imaginii, de natură să incite la actele prevăzute la art. 455, la ură sau la violenţă faţă de o persoană fizică sau juridică, faţă de un grup sau o comunitate, bazându-se pe unul dintre elementele prevăzute la art. 454.

Confiscarea obiectelor enumerate mai sus va fi dispusă în toate cazurile.

Art. 457-2. (Legea din 19 iulie 1997) Atunci când infracţiunile prevăzute la art. 453 au fost comise din cauza apartenenţei sau neapartenenţei, adevărate sau presupuse, a persoanelor decedate la o anumită etnie, naţiune, rasă sau religie, pedepsele sunt de la 6 luni la 3 ani şi de amendă de la 251 euro la 37.500 euro sau numai una dintre aceste pedepse.

Art. 457-3. (Legea din 13 februarie 2011) (1) Se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 2 ani şi cu amendă de la 251 euro la 25.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse cel care, fie prin discursuri, strigăte sau ameninţări proferate în locuri sau reuniuni publice, fie prin înscrisuri, tipărituri, desene, gravuri, picturi, însemne, imagini sau orice alt suport al înscrisului, cuvântului sau imaginii vândute sau distribuite, puse în vânzare sau expuse în locuri sau reuniuni publice, fie prin pancarte sau afişe expuse atenţiei publicului, fie prin orice mijloc de comunicare audiovizuală, a contestat, a minimizat, a justificat sau a negat existenţa uneia sau mai multor crime împotriva umanităţii sau crime de război, aşa cum sunt definite la art. 6 din Statutul Tribunalului militar internaţional anexat la acordul de la Londra din 8 august 1945 şi care au fost comise fie de către membrii unei organizaţii declarate infracţionale în temeiul

art. 9 din acest statut, fie de către o persoană recunoscută drept vinovată de aceste crime de o instanţă luxemburgheză, străină sau internaţională.

(2) (Legea din 27 februarie 2012) Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse sau numai cu una dintre aceste pedepse cel care, prin unul dintre mijloacele enunţate la paragraful precedent, a contestat, a minimizat, a justificat sau a negat existenţa unuia sau mai multor genociduri, aşa cum sunt definite de art. 136a din Codul penal, precum şi a crimelor împotriva umanităţii şi a crimelor de război, aşa cum sunt definite de art. 136b-136d din Codul penal şi recunoscute de o instanţă luxemburgheză sau internaţională.

Art. 457-4. (Legea din 19 iulie 1997) În cazurile prevăzute la articolele 455, 456, 457-1, 457-2 şi 457-3, faţă de persoanele vinovate se va putea dispune şi interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

CAPITOLUL VI a. Despre alte delicte contra persoanelor
(Legea din 19 iulie 1997)

Art. 458. Medicii, chirurgii, medicii fără diplomă, farmaciştii, moaşele şi toate celelalte persoane care deţin, prin prisma situaţiei sau în virtutea profesiei, secretele ce li se încredinţează care, în afara cazurilor în care sunt chemate să depună mărturie în instanţă şi a cazului în care legea îi obligă să dezvăluie aceste secrete, le-au dezvăluit, se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 6 luni şi cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro.

Art. 458-1. (Legea din 3 decembrie 2009) Cei care au dezvăluit, chiar şi în instanţă, identitatea unui ofiţer al poliţiei judiciare sau a unui agent străin care efectuează sau a efectuat o infiltrare, în conformitate cu articolele 48-17 – 48-23 din Codul de procedură penală, se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi cu amendă de la 2.500 euro la 75.000 euro.

Dacă această dezvăluire a provocat ameninţări, violenţe, lovituri sau răniri asupra acestor persoane sau asupra terţilor, pedepsele se majorează, fapta fiind pedepsită cu recluziune de la 5 ani la 10 ani şi amendă de la 5.000 la 100.000 euro.

Dacă această dezvăluire a provocat decesul acestor persoane sau al terţilor, pedepsele se majorează, fapta fiind pedepsită cu recluziune de la 15 ani la 20 ani şi la amendă de la 10.000 la 150.000 euro.

Art. 459. Se sancţionează cu aceleaşi pedepse angajaţii sau agenţii caselor de amanet care au dezvăluit altora decât ofiţerilor de poliţie sau autorităţii judiciare numele persoanelor care au depus sau au cerut să se depună obiecte la casa respectivă.

Art. 460. Cel care va fi convins să distrugă o scrisoare predată la poştă sau să o deschidă, pentru a-i încălca secretul, se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile

la o lună şi cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

TITLUL IX
Crime şi delicte contra patrimoniului

CAPITOLUL I
Despre furturi şi despre extorcări

Art. 461. (Legea din 18 iulie 2014) Cel care a sustras în mod fraudulos un bun sau o cheie electronică ce nu-i aparţine săvârşeşte infracţiunea de furt.

(Legea din 7 iulie 1977) Este asimilată furtului fapta de a sustrage în mod fraudulos un vehicul cu motor auto sau un vehicul cu două roţi, fără motor, aparţinând altuia, în vederea folosirii pe moment şi cu intenţia de a-l restitui.

Art. 462. Nu vor atrage decât despăgubiri civile furturile comise de soţi în dauna soţilor lor; de soţul supravieţuitor faţă de bunurile ce au aparţinut soţului decedat; de descendenţi în dauna ascendenţilor lor; de ascendenţi în dauna descendenţilor lor sau de afinii de acelaşi grad.

Orice altă persoană care a participat la aceste furturi sau care a tăinuit, în întregime sau în parte, bunurile furate se pedepseşte ca şi cum dispoziţia anterioară nu ar exista.

SECŢIUNEA I
Despre furturi comise fără violenţe sau ameninţări

Art. 463. Furturile neprevăzute în acest capitol se vor pedepsi cu închisoare de la o lună la 5 ani şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro.

Art. 464. Pedeapsa cu închisoarea va fi de cel puţin 3 luni dacă hoţul este un servitor sau un om de serviciu, chiar şi atunci când a comis furtul faţă de persoane pe care nu le servea, dar care se aflau fie în casa patronului, fie în casa unde îl însoţea sau dacă este un muncitor, însoţitor sau ucenic în casa, atelierul sau magazinul patronului său sau un individ care lucrează, de obicei, în locuinţa de unde a furat.

Art. 465. În cazurile prevăzute la articolele precedente, persoanele vinovate vor putea fi condamnate, în plus, la interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

Art. 466. Tentativele la furturile prevăzute la articolele anterioare se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 3 ani şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro.

Dispoziţia de la articolul precedent este, de asemenea, aplicabilă la aceste tentative.

Art. 467. Furtul se va pedepsi cu recluziune de la 5 la 10 ani:

Dacă a fost comis prin efracție, escaladare sau prin folosirea unor chei false;

Dacă a fost comis de un funcționar public, folosindu-se de funcțiile sale;

Dacă persoanele vinovate sau unul din ei au luat titlurile sau însemnele unui funcționar public sau au invocat un ordin fals al autorității publice.

SECȚIUNEA II
Despre furturi comise prin violențe sau amenințări și despre extorcări

Art. 468. Persoana care comite un furt prin violență sau amenințări se pedepsește cu recluziune de la 5 la 10 ani.

Art. 469. Este asimilat furtului comis prin violențe sau amenințări cazul în care hoțul surprins în flagrant delict a exercitat violențe sau a adresat amenințări, fie pentru a rămâne în posesia obiectelor sustrase, fie pentru a scăpa.

Art. 470. (Legea din 18 iulie 2014) Persoana care a extorcat, prin violențe sau amenințări, fie predarea de fonduri, valori, obiecte mobiliare sau chei electronice, fie semnătura sau predarea unui înscris, a unui act, a unui document oarecare ce conține sau impune o obligație, o dispoziție sau o scutire, se sancționează cu pedepsele prevăzute la articolele 468, 471, 472, 473, 474 și 475, potrivit diferențelor stabilite de acestea.

(Legea din 18 iulie 2014) Cel care, prin amenințare scrisă sau verbală că va dezvălui sau va aduce învinuiri calomnioase sau defăimătoare, a extorcat, fie predarea de fonduri, valori, obiecte mobiliare sau chei electronice, fie semnarea sau predarea înscrisurilor enumerate anterior, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 5 ani și cu amendă de la 500 euro la 30.000 euro.

Tentativa la ultimul delict se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani și cu amendă de la 251 euro la 10.000 euro.

Art. 471. Furtul comis prin violențe sau amenințări într-o casă locuită sau în dependințele acesteia se pedepsește cu recluziune de la 10 la 15 ani:

Dacă a fost comis prin efracție, escaladare sau prin folosirea unei chei false;

Dacă a fost comis de un funcționar public care a făcut uz de funcțiile sale;

Dacă persoanele vinovate sau una dintre acestea a luat titlul sau însemnele unui funcționar public sau au invocat un ordin fals al autorității publice;

Dacă a fost comis pe timpul nopții de două sau mai multe persoane;

Dacă au fost folosite sau arătate arme.

Se pedepsește cu recluziune de la 15 la 20 de ani dacă a fost comis cu două din circumstanțele menționate anterior.

Art. 472. Furtul comis prin violenţe sau ameninţări pe drumurile publice se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani.

Se pedepseşte cu recluziune de la 15 la 20 de ani dacă a fost comis cu una din circumstanţele menţionate la articolul anterior.

Art. 473. În cazurile prevăzute la articolele 468, 469, 470 şi 471 pedeapsa este recluziunea de la 15 la 20 ani dacă violenţele sau ameninţările au provocat fie o boală ce pare incurabilă, fie o incapacitate permanentă de muncă, fie pierderea totală a folosirii unui organ, fie o mutilare gravă.

Aceeaşi pedeapsă va fi aplicată dacă făptuitorii au supus persoanele la torturi corporale.

Art. 474. Dacă violenţele sau ameninţările exercitate fără intenţia de a provoca moartea, au cauzat totuşi acest rezultat, persoanele vinovate vor fi condamnate la recluziunea pe viaţă.

Aceeaşi pedeapsă se aplică dacă aceste violenţe sau ameninţări au fost comise noaptea, de mai mulţi indivizi, într-o casă locuită sau pe un drum public.

Art. 475. Omorul comis pentru a înlesni săvârşirea furtului sau a extorcării sau pentru a sustragerea de la răspunderea penală, se pedepseşte cu recluziunea pe viaţă.

Art. 476. (Legea din 7 iulie 2003) Pedepsele prevăzute de articolele 473, 474 şi 475 se vor aplica şi în cazul în care comiterea furtului sau a extorcării a fost împiedicată de împrejurări independente de voinţa persoanelor vinovate.

SECŢIUNEA III
Despre semnificaţia termenilor folosiţi în acest capitol

Art. 477. Drumurile publice sunt cele a căror folosire este publică.

Cu toate acestea, această denumire nu include nici spaţiul drumurilor care este mărginit de case, nici calea ferată.

Art. 478. Furtul comis pe timpul nopţii este furtul comis la mai mult de o oră înainte de răsărit şi la peste o oră după apusul soarelui.

Art. 479. Este considerată casă locuită orice clădire, orice apartament, orice locuinţă, orice boxă, orice cabană, chiar şi mobilă sau orice alt loc ce serveşte drept locuinţă.

Art. 480. Sunt considerate dependinţe ale unei case locuite curţile, ogrăzile, grădinile şi toate celelalte terenuri închise, precum şi hambarele, grajdurile şi toate celelalte construcţii care sunt închise, indiferent de folosinţă, când formează suprafaţă determinată împrejmuită în interiorul suprafeţei împrejmuite.

Art. 481. Ţarcurile mobile destinate să conţină animale în mediul rural, indiferent cum sunt făcute, sunt considerate dependinţe ale casei locuite atunci când sunt instalate pe aceeaşi porţiune de teren cu cabanele mobile sau alte adăposturi destinate paznicilor.

Art. 482. Noţiunea de arme cuprinde obiectele prevăzute la art. 135 din acest cod.

Art. 483. Prin violenţe legea înţelege acţiunile de constrângere fizică exercitată asupra persoanelor.

Prin ameninţări legea înţelege toate mijloacele de constrângere morală prin insuflarea temerii de un rău iminent.

Art. 484. Efracţia constă în forţarea, spargerea, degradarea, demolarea sau îndepărtarea oricărui fel de gard înconjurător exterior sau interior al unei case, al unui edificiu, al unei construcţii oarecare sau al dependinţelor acesteia, a unui vas, a unui vagon, a unei maşini, forţarea dulapurilor sau a pieselor de mobilier închise, destinate să rămână pe loc şi să protejeze obiectele pe care le conţin.

Art. 485. Sunt asimilate furtului prin efracţie:

Ridicare pieselor de mobilier indicate la articolul anterior;

Furtul comis prin ruperea sigiliului.

Art. 486. Este considerată escaladare:

Orice pătrundere în case, clădiri, curţi, ogrăzi, edificii oarecare, grădini, parcuri, locuri împrejmuite executate deasupra zidurilor, porţilor, acoperişurilor sau a oricărui alt fel de închizătură;

Intrarea printr-o altă deschidere subterană decât cea prevăzută drept intrare.

Art. 487. (Legea din 14 august 2000) Sunt considerate chei false: toate cârligele, şperaclurile, instrumentele, cheile imitate, contrafăcute sau falsificate, inclusiv electronice;

Cheile care nu au fost destinate de către proprietar, locatar, hotelier sau chiriaş încuietorilor, broaştelor sau închizătorilor de orice fel pe care persoana vinovată le-a folosit.

Cheile pierdute, rătăcite sau sustrase care au servit la comiterea furtului.

Totuşi, folosirea de chei false nu va constitui o circumstanţă agravantă decât dacă a avut loc pentru a deschide obiecte a căror spargere ar fi condus la agravarea pedepsei.

Dispoziţii particulare

Art. 488. (Legea din 14 august 2000) Persoana care a contrafăcut sau a falsificat în mod fraudulos chei, inclusiv electronice, se pedepseşte cu

închisoare de la 4 luni la 5 ani şi la amendă de la 1.250 euro la 30.000 euro. (Legea din 18 iulie 2014)

CAPITOLUL II
Despre fraude

SECŢIUNEA I
Despre bancrută

Art. 489. Persoanele care, în cazurile prevăzute de Codul comercial, sunt vinovate de producerea falimentului se pedepsesc:

Pentru bancrută simplă la închisoare de la o lună la 2 ani.

Pentru bancrută frauduloasă cu recluziune de la 5 la 10 ani.

(Legea din 9 iunie 1989) Pentru bancruta simplă se va putea dispune şi interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

Art. 490. Se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 2 ani şi la amendă de la 500 euro la 30.000 euro:

Cei care, în interesul persoanei falite, au sustras, au ascuns sau au tăinuit toate sau o parte dintre bunurile acestora, mobile şi imobile;

Cei care, în mod fraudulos, au prezentat la faliment şi au declarat, fie în numele lor, fie prin intermediul unor persoane, credite presupuse sau exagerate;

Creditorul care a convenit, fie cu persoana falită, fie cu alte persoane, să obţină foloase deosebite, în schimbul votului său la deliberările legate de faliment sau care a încheiat un acord deosebit din care ar rezulta, în favoarea sa, un folos din activul persoanei falite;

Curatorul care a săvârşit o delapidare în gestiunea sa.

SECŢIUNEA II
Despre abuzul de încredere

Art. 491. (Legea din 5 iulie 2016) Cel care, în mod fraudulos, fie a deturnat, fie a risipit, în dauna altuia, obiecte, bani, mărfuri, bilete, chitanţe, chei electronice, înscrisuri de orice fel ce conţin sau operează o obligaţie sau o descărcare (de obligaţii) şi care i-au fost predate cu condiţia să le înapoieze sau să le folosească sau să le utilizeze doar într-un anumit scop, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 5 ani şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro.

(Legea din 17 martie 2016) Cel care, cu o intenţie frauduloasă, a fost servit cu băuturi sau alimente pe care le-a consumat pe loc, în întregime sau în parte sau a primit o locuinţă în spaţiile destinate în acest scop sau a fost transportat pe drumurile publice de către o persoană care efectuează transport de persoane şi nu a plătit preţul, se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 6 luni

LU

şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro. Delictele prevăzute la acest alineat nu pot fi urmărite decât în urma plângerii depuse de persoana vătămată.

(Legea din 17 martie 2016) Persoana vinovată va putea fi condamnată şi la interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

Art. 492. Dispoziţiile art. 462 se aplică delictului prevăzut de articolul precedent.

Art. 493. (Legea din 21 februarie 2013) Se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani şi cu amendă de la 251 euro la 50.000 euro persoana care abuzează în mod fraudulos de starea de ignoranţă sau de situaţia de slăbiciune fie a unui minor, fie a unei persoane a cărei vulnerabilitate deosebită este datorată vârstei sale, unei boli, unei infirmităţi, unei deficienţe fizice sau psihice sau unei sarcini şi care este ştiută sau cunoscută de autorul abuzului, fie a unei persoane în stare de supunere psihologică sau fizică rezultată din exercitarea de presiuni grave sau repetate sau a unor tehnici capabile să-i afecteze judecata, pentru a instiga acest minor sau această persoană la săvârşirea unui act sau la o abţinere care i-ar aduce un prejudiciu grav.

Atunci când infracţiunea este comisă de conducătorul de fapt sau de drept al unui grup care realizează activităţi având drept scop sau drept efect crearea, menţinerea sau exploatarea constrângerii psihologice sau fizice a persoanelor care participă la aceste activităţi, pedepsele sunt de 5 ani închisoare şi 250.000 euro amendă.

Art. 494. Cel care în mod obişnuit a oferit valori, sub orice formă, la o rată ce depăşeşte dobânda legală şi abuzând de slăbiciunile sau de pasiunile împrumutătorului se pedepseşte la închisoare de la o lună la 1 an şi la amendă de la 500 euro la 25.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Art. 495. Cel care, după ce a întocmit, în cadrul unei contestaţii judiciare, un titlu, un act sau un memoriu, l-a retras cu rea-credinţă sau în mod fraudulos, indiferent de modul în care a făcut-o, se pedepseşte cu amendă de la 251 euro la 3.000 euro.

Această pedeapsă este dispusă de instanţa sesizată cu soluţionarea contestaţiei.

SECŢIUNEA III
Despre escrocherie şi despre înşelăciune

Art. 496. (Legea din 18 iulie 2014) Persoana care, cu scopul de a-şi însuşi un bun ce aparţine altuia, a cerut să i se predea sau să i se elibereze sau a încercat să ceară să i se predea sau să i se elibereze fonduri, bunuri mobile, obligaţiuni, chitanţe, scutiri, chei electronice, fie folosindu-se de nume false sau de calităţi false, fie folosind manevre frauduloase, pentru a convinge despre caracterul

real al unor acţiuni false, a unei puteri sau a unui credit imaginar, pentru a da speranţe sau a stârni teama de un succes, de un accident sau de orice alt eveniment himeric sau pentru a abuza altfel de încredere sau de credulitate, se pedepseşte cu închisoare de la 4 luni la 5 ani şi cu amendă de la 251 euro la 30.000 euro.

Persoana vinovată va putea fi, în plus, condamnată la interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

Art. 496-1. (Legea din 15 iulie 1993) Se sancţionează cu pedepsele prevăzute la art. 496 persoana care în mod conştient a făcut o declaraţie mincinoasă sau incompletă în vederea obţinerii sau păstrării unei subvenţii, unei indemnizaţii sau a altei alocaţii care este, în întregime sau în parte, în sarcina statului, a unei alte persoane juridice de drept public sau a unei instituţii internaţionale.

Art. 496-2. (Legea din 15 iulie 1993) Se sancţionează cu pedepsele prevăzute la art. 496 cel care, în urma unei declaraţii ca cea prevăzută la articolul precedent, primeşte o subvenţie, o indemnizaţie sau o altă alocaţie la care nu are dreptul sau la care nu are dreptul decât parţial.

(Legea din 30 martie 2001) Se sancţionează cu aceleaşi pedepse persoana care în mod conştient a folosit o subvenţie, o indemnizaţie sau o altă alocaţie, ca cea prevăzută la articolul precedent, în alte scopuri decât cele pentru care a fost iniţial acordată.

Art. 496-3. (Legea din 30 martie 2001) Se sancţionează cu pedepsele prevăzute la art. 508 persoana care acceptă sau păstrează o subvenţie, o indemnizaţie sau o altă alocaţie sau o parte dintr-o subvenţie, dintr-o indemnizaţie sau dintr-o altă alocaţie, ştiind că nu are dreptul.

Art. 496-4. (Legea din 30 martie 2001) Se sancţionează cu pedepsele prevăzute la art. 496 persoana care în mod conştient dă o declaraţie mincinoasă sau incompletă sau omite să comunice o informaţie cu încălcarea unei obligaţii specifice, cu scopul de a evita sau de a-şi reduce contribuţia legală la resursele bugetului unei instituţii internaţionale.

Se sancţionează cu aceleaşi pedepse persoana care în mod conştient a deturnat un folos obţinut legal şi care realizează o micşorare ilegală a resurselor bugetului unei instituţii internaţionale.

Art. 497. Se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 3 ani şi cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro:

Cei care au emis sau au încercat să emită drept monede din aur sau din argint nişte monede având o valoare mai mică, pe care le-au făcut să pară că sunt din aur sau din argint;

Cei care au emis sau au încercat să emită drept monede bucăţi de metal care nu poartă nicio amprentă monetară.

Art. 498. (Legea din 14 august 2000) Se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 1 an şi cu amendă de la 500 euro la 10.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse cel care a înşelat cumpărătorul:

cu privire la identitatea bunului vândut, predând în mod fraudulos un alt bun decât cel asupra căruia a încheiat tranzacţia;

cu privire la natura sau originea bunului vândut, vânzând sau predând un bun aparent asemănător celui pe care l-a cumpărat sau pe care a crezut că-l cumpără.

Dispoziţiile precedente se aplică cu privire la bunurile mobile, inclusiv cele incorporale şi la bunurile imobile.

Art. 499. Se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 1 an şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse cei care, prin uneltiri frauduloase, au înşelat cumpărătorul asupra cantităţii bunurilor vândute.

Art. 500. (Legea din 13 ianuarie 2002) Dispoziţiile articolului 462 se vor aplica delictelor prevăzute de articolele 496, 498 şi 499.

Art. 501. (Legea din 13 ianuarie 2002) Se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 1 an şi cu amendă de la 251 euro la 10.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse cei care, cu intenţie frauduloasă, au fabricat, au vândut, au răspândit sau au distribuit toate obiectele, instrumentele, tipăriturile sau formulele obţinute printr-un procedeu specific care, prin forma lor exterioară, ar semăna cu monedele, semnele monetare sub formă de bancnote, titlurile de rentă şi ştampilele poştei sau ale telegrafului, titlurile reprezentative ale dreptului de proprietate, ale dreptului de creanţă sau ale valorilor mobiliare, altele decât semnele monetare sub formă de bancnote sau, în general, cu valorile fiduciare emise în Marele Ducat sau în străinătate, o asemănare de natură a înlesni acceptarea respectivelor obiecte, instrumente, tipărituri sau formule în locul valorilor imitate.

Se vor confisca, de asemenea, obiectele, instrumentele, tipăriturile sau formulele, precum şi planşele sau matricele care au servit la confecţionarea lor, în condiţiile în care condamnatul nu deţine proprietatea asupra lor.

Art. 502 şi 503. Abrogate (Legea din 6 aprilie 1881)

Art. 504. Abrogat (Legea din 13 ianuarie 2002)[1)]

[1)] Art. 504 a devenit art. 500. A se vedea Legea din 13 ianuarie 2002.

BCU ALEXANDRU IOAN CUZA UNIVERSITY LIBRARY

SECȚIUNEA IV
Despre tăinuirea obiectelor obținute prin săvârșirea unei crime sau a unui delict

Art. 505. (Legea din 14 august 2000) Cei care au tăinuit, în întregime sau în parte, obiectele sau bunurile incorporale ridicate, deturnate sau obținute cu ajutorul unei crime sau al unui delict se pedepsesc cu închisoare de la 15 zile la 5 ani și cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro.

În plus, se poate aplica și interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

Constituie, de asemenea, tăinuire fapta de a beneficia în mod conștient de produsul unei crime sau al unui delict.

Art. 506. În cazul în care pedeapsa aplicabilă autorilor crimei este de detenția pe viață, tăinuitorii indicați la articolul precedent vor fi condamnați la recluziune de la 5 la 10 ani, dacă există certitudinea că pe perioada tăinuirii au avut cunoștință de circumstanțele pentru care legea prevede recluziunea pe viață.

SECȚIUNEA V
Despre infracțiunea de spălare de bani
(Legea din 11 august 1988)

Art. 506-1. (Legea din 12 august 2003) Se pedepsesc cu închisoare de la 1 an la 5 ani și cu amendă de la 1.250 euro la 1.250.000 euro sau cu numai una dintre aceste pedepse:

1) (Legea din 18 iulie 2014) Persoanele care au înlesnit, prin orice mijloc, justificarea mincinoasă a naturii, originii, amplasării, dispunerii, mutării sau a proprietății asupra bunurilor prevăzute la art. 32-1 alin. 1 pct. 1) , ce fac obiectul sau produsul, direct sau indirect,

- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 112-1, 135-1 – 135-6, 135-9 și 135-11 – 135-16[2] din Codul penal;
- al crimelor sau al delictelor săvârșite în cadrul sau în legătură cu o grupare, în înțelesul articolelor 322-324b din Codul penal;
- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 368-370, 379, 379a, 382-1, 382-2, 382-4 și 382-5 din Codul penal;
- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 383, 383a, 383b și 384 din Codul penal;
- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 496-1 – 496-4 din Codul penal;
- al unei infracțiuni de corupție;
- al unei infracțiuni prevăzute în legislația privitoare la arme și muniții;
- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 184, 187, 187-1, 191 și 309 din Codul penal;

- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 463 şi 464 din Codul penal;
- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 489 şi 496 din Codul penal;
- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 509-1 – 509-7 din Codul penal;
- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolul 48 din Legea din 14 august 2000 privind comerțul electronic;
- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 11 din Legea din 30 mai 2005 privind dispozițiile specifice de protecție a persoanei față de prelucrarea datelor cu caracter personal în sectorul comunicațiilor electronice;
- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 10 din Legea din 21 martie 1966 privind a) săpăturile arheologice de interes istoric, preistoric, paleontologic sau de altă natură ştiințifică; b) salvarea patrimoniului cultural mobiliar;
- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 5 din Legea din 11 ianuarie 1989 privind comercializarea substanțelor chimice cu activitate terapeutică;
- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 18 din Legea din 25 noiembrie 1982 privind prelevarea de substanțe de origine umană;
- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 82-85 din Legea din 18 aprilie 2001 privind dreptul de autor;
- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 64 al Legii modificate din 19 ianuarie 2004 privind protecția naturii şi resurselor naturale;
- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 9 al Legii modificate din 21 iunie 1976 privind lupta împotriva poluării atmosferei;
- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 25 al Legii modificate din 10 iunie 1999 privind clasificarea clădirilor;
- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 26 din Legea din 29 iulie 1993 privind protecția şi gestionarea apei;
- al unei infracțiuni la art. 35 al Legii modificate din 17 iunie 1994 privind prevenirea şi gestionarea deşeurilor;
- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 220 şi 231 din Legea generală asupra vămilor şi accizelor;
- al uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 32 din Legea din 9 mai 2006 privind abuzul de piață;
- al oricărei alte infracțiuni pedepsite cu o pedeapsă privativă de libertate mai mare de 6 luni;

sau constituind un folos patrimonial oarecare obținut din săvârşirea uneia sau a mai multora dintre aceste infracțiuni;

2) (Legea din 27 octombrie 2010) Cei care au contribuit intenționat la o operațiune de plasare, disimulare, ascundere, transfer sau schimbare a bunurilor prevăzute la art. 32-1 alin. 1 pct. 1) , ce fac obiectul sau produsul, direct sau indirect, al infracțiunilor enumerate la punctul 1) al acestui articol

sau care constituie un folos patrimonial obţinut din una sau mai multe dintre aceste infracţiuni;

3) (Legea din 13 martie 2009) Cei care au achiziţionat, au deţinut sau au utilizat bunurile prevăzute la art. 32-1 alin. 1 pct. 1) , ce fac obiectul sau produsul, direct sau indirect, al infracţiunilor enumerate la punctul 1) al acestui articol sau care constituie un folos patrimonial oarecare obţinut din una sau mai multe dintre aceste infracţiuni, ştiind, în momentul în care le-au primit, că proveneau din una sau mai multe dintre infracţiunile prevăzute la punctul 1) sau din participarea la una sau mai multe dintre aceste infracţiuni. (Legea din 27 octombrie 2010)

4) Tentativa la infracţiunile prevăzute la punctele 1-3 de mai sus se sancţionează cu aceleaşi pedepse.

Art. 506-2. (Legea din 11 august 1998) Autorilor infracţiunilor prevăzute la art. 506-1 li se va putea aplica în plus şi la interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

Art. 506-3. (Legea din 11 august 1998) Infracţiunile prevăzute la art. 506-1 se pedepsesc, de asemenea, atunci când infracţiunea principală a fost comisă în străinătate.

Cu toate acestea, cu excepţia infracţiunilor pentru care legea permite efectuarea urmăririi penale, chiar dacă faptele nu se pedepsesc în statul în care au fost comise, este necesar ca infracţiunea principală să se pedepsească în statul în care a fost comisă.

Art. 506-4. (Legea din 11 august 1998) Infracţiunile prevăzute la art. 506-1, de asemenea, se pedepsesc atunci când autorul acestora este şi autorul sau complicele infracţiunii principale.

Art. 506-5. (Legea din 11 august 1998) Infracţiunile prevăzute la art. 506-1 se pedepsesc cu închisoare de la 15 la 20 de ani şi cu amendă de la 1.250 euro la 1.250.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse, dacă constituie acţiuni de participare la activitatea principală sau secundară a unui grup sau a unei organizaţii.

Art. 506-6. (Legea din 11 august 1998) Asocierea sau înţelegerea în vederea comiterii infracţiunilor prevăzute la art. 506-1 se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă ca şi infracţiunea consumată.

Art. 506-7. (Legea din 11 august 1998) În caz de recidivă în termen de 5 ani de la condamnarea pentru una din infracţiunile prevăzute la art. 506-1, pedepsele pot fi dublate.

Condamnările definitive pronunţate în străinătate sunt luate în considerare în scopul stabilirii recidivei, atât timp cât infracţiunile pentru care s-au dispus aceste condamnări se pedepsesc, potrivit art. 506-1.

Art. 506-8. (Legea din 27 octombrie 1998) Infracţiunile prevăzute la art. 506-1 se pedepsesc independent de orice urmărire penală sau condamnare pentru una din infracţiunile principale prevăzute la art. 506-1.

SECŢIUNEA VI[1)]
Despre alte fraude
(Legea din 11 august 1998)

Art. 507. Se pedepsesc cu închisoare de la 1 an la 5 ani şi cu amendă de la 500 euro la 10.000 euro, persoana căreia i-au fost confiscate obiecte şi toţi cei care au distrus sau au deturnat fraudulos obiecte mobiliare, au inversat, au degradat sau au distrus obiecte imobiliare confiscate de la acesta

Aceste pedepse se aplică, de asemenea, oricărui debitor sau terţ ce oferă un gaj, care a degradat, a distrus sau a deturnat obiectele ce i-au fost date cu titlu de gaj.

(Legea din 12 decembrie 1972) Aceeaşi dispoziţie se aplică soţului şi celor care, în interesul său, au degradat, au distrus sau au deturnat bunuri mobile ce au făcut obiectul uneia dintre măsurile prevăzute la articolele 864-1 şi 864-4 din Codul de procedură civilă.[2)2]

Tentativa la aceste delicte se pedepseşte cu închisoare de la 2 luni la 2 ani şi cu amendă de la 500 euro la 10.000 euro.

Dispoziţiile prezentului articol nu vor aduce atingere dispoziţiilor capitolelor I şi III ale Titlului IX din această carte.

Art. 508. Se pedepsesc cu închisoare de la 8 zile la 2 ani şi cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro:

Cei care, găsind un bun mobil ce aparţine altuia sau obţinând din întâmplare posesia asupra acestuia, l-au ascuns în mod fraudulos sau l-au predat unor terţe persoane;

Cel care, descoperind o comoară, şi-a însuşit-o, în dauna persoanelor cărora legea le atribuie o parte din aceasta.

Art. 509. Se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 2 ani şi cu amendă de la 251 euro la 30.000 euro cel care şi-a procurat fraudulos fonduri, valori sau scutiri printr-un titlu de credit obţinut asupra unei persoane care nu există sau despre care ştia că nu este debitoarea sa sau că nu urmează să fie la scadenţă şi care nu l-a autorizat să profite de ea.

Cu toate acestea, urmărirea penală nu va începe sau va înceta dacă titlul de credit a fost plătit sau dacă fondurile au fost făcute în momentul în care frauda a fost descoperită, cu excepţia cazului în care trasul a depus plângere.

[1)] Secţiunea V a devenit secţiunea VI. A se vedea Legea din 11 august 1998, art. 4.

[2)] Art. 1012 şi 1015 din noul Cod de procedură civilă.

În acest caz, persoana vinovată se pedepseşte cu închisoare de la 15 zile la 3 luni şi la amendă de la 251 euro la 3.000 euro sau numai la una dintre aceste pedepse.

SECŢIUNEA VII[1)]

Despre anumite infracţiuni în materie informatică

(Legea din 15 iulie 1993)

Art. 509-1. (Legea din 14 august 2000) Cel care, în mod fraudulos, a accesat sau a rămas, în întregime sau în parte, într-un sistem de prelucrare sau de transmitere automată a datelor se pedepseşte cu închisoare de la 2 luni la 2 ani şi cu amendă de la 500 euro la 25.000 euro sau cu una dintre aceste două pedepse.

Atunci când a rezultat fie distrugerea sau modificarea datelor conţinute în sistem, fie afectarea funcţionării acestui sistem, închisoarea va fi de la 4 luni la 2 ani şi amenda de la 1.250 euro la 25.000 euro.

Art. 509-2. (Legea din 15 iulie 1993) Cel care, intenţionat şi cu încălcarea drepturilor altuia, împiedică sau afectează funcţionarea unui sistem de prelucrare sau de transmitere automată a datelor se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani şi cu amendă de la 1.250 euro la 12.500 euro sau cu una dintre aceste două pedepse.

Art. 509-3. (Legea din 14 august 2000) Cel care, intenţionat şi cu încălcarea drepturilor altuia, direct sau indirect, a introdus date într-un sistem de prelucrare sau de transmitere automată sau a şters ori a modificat datele pe care acesta le conţine sau modalităţile acestuia de prelucrare sau de transmitere, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani şi cu amendă de la 1.250 euro la 12.500 euro sau cu una dintre aceste două pedepse.

(Legea din 18 iulie 2014) Se pedepseşte cu aceleaşi pedepse cel care, intenţionat şi cu încălcarea drepturilor altuia, interceptează date cu ocazia transmiterii neadresate publicului la destinaţie, în intrare sau din interiorul unui sistem de prelucrare sau de transmitere automată a datelor.

Art. 509-4. (Legea din 10 noiembrie 2006) Atunci când, în cazurile prevăzute la articolele 509-1 – 509-3, are loc un transfer de bani sau de valoare monetară, cauzând astfel o pierdere proprietăţii unui terţ cu scopul de a obţine un avantaj financiar pentru persoana care comite infracţiunea sau pentru o terţă persoană, pedeapsa aplicată este de închisoare de la 4 luni la 5 ani şi de amendă de la 1.250 euro la 30.000 euro.

Alineat abrogat (Legea din 18 iulie 2014).

[1)] Secţiunea VI a devenit secţiunea VII. A se vedea Legea din 11 august 1998, art. 4.

Art. 509-5. (Legea din 18 iulie 2014) Se pedepseşte cu închisoare de la 4 luni la 5 ani şi cu amendă de la 1.250 euro la 30.000 euro cel care, cu intenţie frauduloasă, a produs, a vândut, a obţinut, a deţinut, a importat, a difuzat sau a pus la dispoziţie

- un dispozitiv informatic destinat comiterii uneia din infracţiunile prevăzute la art. 509-1 – 509-4; sau
- orice cheie electronică ce permite accesul, cu încălcarea drepturilor altuia, în întregime sau în parte, la un sistem de prelucrare sau de transmitere automată a datelor.

Art. 509-6. (Legea din 15 iulie 1993) Tentativa la unul dintre delictele prevăzute de articolele 509-1 – 509-5 se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă ca delictul în sine.

Art. 509-7. (Legea din 15 iulie 1993) Cel care a participat la o asociaţie formată sau la o înţelegere în vederea pregătirii, concretizării, prin una sau mai multe fapte materiale, a uneia sau a mai multor infracţiuni prevăzute de articolele 509-1 – 509-5 se sancţionează cu pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea însăşi sau pentru infracţiunea sancţionată cu cea mai grea pedeapsă.

CAPITOLUL III
Distrugerile, degradările, daunele

SECŢIUNEA I
Despre incendiu

Art. 510. Se pedepsesc cu recluziune de la 15 la 20 de ani persoanele care incendiază:

Clădiri, nave, vapoare, magazine, şantiere sau orice alte locuri cu destinaţia de locuinţă şi în care se aflau una sau mai multe persoane în momentul incendiului.

Clădiri folosite pentru reuniuni ale cetăţenilor, în timpul acestor reuniuni;

Locuri de orice fel, chiar nelocuite, dacă, în funcţie de împrejurări, autorul a presupus că se aflau în interior una sau mai multe persoane în momentul crimei.

Art. 511. Se pedepsesc cu recluziune de la 10 la 15 ani persoanele care au incendiat fie obiectele prevăzute la art. 510, dar în afara cazurilor prevăzute de acest articol, fie păduri, păduri tăiate sau recolte nestrânse.

Cu toate acestea, dacă aceste obiecte aparţin în exclusivitate celor care le-au incendiat, iar incendiul a fost pus cu intenţie rea sau frauduloasă, persoanele vinovate se pedepsesc cu închisoare de la 1 an la 5 ani şi cu amendă de la 500 euro la 10.000 euro.

Art. 512. Se pedepsesc cu recluziune de la 5 la 10 ani cei care au incendiat recolte strânse sau copaci doborâţi şi puşi în grămezi sau stive.

În cazul în care copacii doborâţi nu au fost strânşi, pedeapsa este de închisoare de la 1 an la 5 ani şi de amendă de la 500 euro la 5.000 euro.

Dacă aceste recolte sau aceşti copaci aparţin exclusiv celor care i-au incendiat, iar focul a fost pus cu intenţie rea sau frauduloasă, pedepsele sunt:

În primul caz prevăzut de acest articol, închisoare de la 6 luni la 3 ani şi amendă de la 500 euro la 5.000 euro.

În al doilea caz, închisoare de la 3 luni la 2 ani şi amendă de la 251 euro la 2.000 euro.

Art. 513. Atunci când focul a fost pus pe timpul nopţii, pedepsele prevăzute la art. 510, 511 şi 512 sunt înlocuite astfel:

Recluziunea de la 15 la 20 de ani cu recluziunea pe viaţă;

Recluziunea de la 10 la 15 ani cu recluziune de la 15 la 20 de ani;

Recluziunea de la 5 la 10 ani cu recluziune de la 10 la 15 de ani;

Închisoarea şi amenda prevăzute la paragraful 2 al art. 511 cu recluziune de la 5 la 10 ani;

Închisoarea şi amenda prevăzute la paragraful 3 al art. 512:

În primul caz al acestui paragraf, cu închisoare de la 1 an la 4 ani şi amendă de la 500 euro la 10.000 euro;

În al doilea caz al acestui paragraf, cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi amendă de la 500 euro la 5.000 euro.

Art. 514. Atunci când incendiul se pedepseşte cu închisoarea, tentativa de incendiu se pedepseşte cu închisoare de la 2 luni la 2 ani şi cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro.

Art. 515. În cazurile prevăzute la articolele precedente, persoana vinovată condamnat la închisoare poate fi, în plus, condamnat la interzicerea drepturilor prevăzute la art. 24.

Art. 516. Persoana care, cu scopul de a comite una dintre faptele prevăzute la art. 510, 511 şi 512, incendiază obiecte de orice fel, dând foc astfel încât să ajungă până la bunul pe care intenţiona să-l distrugă, se pedepseşte ca şi cum ar fi dat sau ar fi încercat să dea foc acestui ultim bun.

Art. 517. Atunci când focul s-a transmis de la obiectul pe care persoana vinovată dorea să-l ardă la un alt obiect, a cărui distrugere se sancţionează cu o pedeapsă mai grea, această ultimă pedeapsă se va dispune dacă cele două bunuri au fost astfel situate încât incendiul a trebuit neapărat să se transmită de la unul la altul.

Art. 518. Atunci când incendiul a provocat răni uneia sau mai multor persoane care, după cunoştinţa autorului, se aflau în locurile incendiate în momentul

crimei sau delictului, persoana vinovată se pedepseşte ca şi cum rănile au fost provocate cu premeditare, iar pedeapsa pe care legea o prevede se va aplica persoanei vinovate, dacă această pedeapsă este mai grea decât cea prevăzută pentru incendiu.

În caz contrar, această ultimă pedeapsă va creşte cu doi ani peste cuantumul maxim, dacă această pedeapsă este recluziunea pe durată determinată.

Dacă fapta a provocat moartea, pedeapsa este de recluziunea pe viaţă.

Art. 519. Se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 3 luni şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse incendierea bunurilor mobiliare sau imobiliare ale altuia, care a fost cauzată fie de starea de deteriorare sau de nereparare sau necurăţare a cuptoarelor, şemineelor, forjelor, centralelor sau atelierelor din apropiere, fie prin aprinderea de focuri pe câmpuri la mai puţin de 100 de metri de case, clădiri, codri, arbuşti, păduri, livezi, plantaţii, garduri, mori, grămezi de grâne, de paie, de fân, de furaje sau orice alt depozit de materii combustibile, fie de focurile sau de torţele aduse sau lăsate sau de artificii aprinse sau trase fără a fi luate precauţii suficiente.

Art. 520. Se sancţionează cu pedepsele prevăzute de articolele precedente şi în funcţie de diferenţele stabilite cei care au distrus sau au încercat să distrugă, printr-o explozie, clădiri, nave, vapoare, maşini, vagoane, magazine, şantiere sau alte construcţii.

SECŢIUNEA II
Despre distrugerea construcţiilor, a maşinilor cu aburi şi a telegrafelor

Art. 521. Persoana care a distrus sau a răsturnat, indiferent cum, în întregime sau în parte, clădiri, poduri, diguri, şosele, căi ferate sau alte construcţii aparţinând altuia se pedepseşte cu recluziune de la 5 la 10 ani.

Art. 522. Dispoziţiile art. 518 se aplică şi în cazurile prevăzute de articolul precedent.

Art. 523. Persoana care a distrus o maşină cu aburi aparţinând altuia se pedepseşte cu închisoare de la 15 zile la 3 ani şi la amendă de la 500 euro la 5.000 euro.

Există distrugere de îndată ce echipamentele maşinii sunt împiedicate să funcţioneze în întregime sau în parte, indiferent dacă fapta afectează motoarele sau aparatele puse în mişcare.

Art. 524. Persoanele care, printr-un mijloc oarecare, au împiedicat corespondenţa pe o linie de telegraf se pedepsesc cu închisoarea de la o lună la 3 ani şi cu amendă de la 500 euro la 5.000 euro.

Art. 525. Atunci când faptele prevăzute de cele două articole precedente au fost comise în grup sau în bandă şi prin violenţă, acte de agresiune sau ameninţări, persoanele vinovate se pedepsesc cu recluziune de la 5 la 10 ani.

Liderii şi instigatorii se pedepsesc cu recluziune de la 10 la 15 ani şi cu amendă de la 500 euro la 12.500 euro.

SECŢIUNEA III
Despre distrugerea sau degradarea mormintelor, monumentelor, obiectelor de artă, titlurilor, documentelor sau a altor hârtii

Art. 526. Se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 1 an şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro cel care distruge, doboară, deteriorează sau degradează:

Morminte, semne comemorative sau pietre funerare;

Monumente, statui sau alte obiecte destinate utilităţii sau decorării publice şi ridicate de autoritatea competentă sau cu autorizarea acesteia;

Monumentele, statuile, tablourile sau obiectele de artă de orice fel, amplasate în biserici, în temple sau în alte edificii publice.

Art. 527. Persoana care, cu rea-credinţă au în mod fraudulos, a distrus, în orice fel, registre, minute sau acte originale ale autorităţii publice, titluri, bancnote, poliţe, titluri de credit comerciale sau bancare ce conţin sau implică o obligaţie, o dispoziţie sau o scutire se pedepseşte ca şi cum ar fi sustras actele respective şi în funcţie de diferenţele stabilite la primul capitol al acestui titlu.

SECŢIUNEA IV
Despre distrugerea sau deteriorarea produselor alimentare, a mărfurilor sau a altor proprietăţi mobiliare

Art. 528. (Legea din 15 iulie 1993) Persoanele care în mod voluntar prejudiciază, distrug sau deteriorează bunurile mobile ale altuia se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 3 ani şi cu amendă de la 251 euro la 10.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Orice distrugere, orice deteriorare şi orice stricăciune a bunurilor mobile ale altuia, comisă prin violenţe sau ameninţări se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 5 ani şi cu amendă de la 500 euro la 25.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Art. 529. Dacă fapta a fost comisă în grup sau în bandă, pedeapsa este recluziunea de la 5 la 10 ani.

Liderii şi instigatorii se pedepsesc cu recluziune de la 10 la 15 ani.

Art. 530. Distrugerea sau deteriorarea bunurilor mobile ale altuia, comisă prin violenţe sau ameninţări, într-o casă locuită sau în dependinţele acesteia şi

în una dintre circumstanţele prevăzute la art. 471, se pedepseşte cu recluziune de la 10 la 15 ani.

Pedeapsa nu va fi mai mică de 12 ani, dacă crima a fost comisă în grup sau în bandă.

Şefii şi provocatorii se pedepsesc cu recluziunea de la 15 la 20 de ani.

Art. 531. Dacă violenţele sau ameninţările prin care s-a săvârşit distrugerea sau stricăciunea au provocat o boală sau o vătămare corporală de natura celor prevăzute la art. 400, persoanele vinovate sunt pedepsite cu pedeapsa imediat mai gravă celei care s-ar aplica în baza celor două articole precedente.

Art. 532. Omorul comis fie pentru a înlesni distrugerea sau stricăciunea, fie pentru a scăpa de răspundere penală, se pedepseşte cu recluziunea pe viaţă.

Art. 533. Cel care, cu rea-credinţă sau în mod fraudulos, falsifică sau deteriorează mărfurile sau materiile care servesc la fabricare se pedepseşte cu închisoare de la o lună la un an şi cu amendă de la 251 euro la 3.000 euro.

Închisoarea este de la 6 luni la 3 ani şi amenda de la 500 euro la 5.000 euro dacă delictul a fost comis de o persoană angajată în fabrică, în atelier sau în centrul comercial.

Art. 534. Cel care, cu răutate, a îndepărtat, a tăiat sau a distrus legăturile sau obstacolele care blochează un vapor, un vagon sau o maşină se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 2 ani.

SECŢIUNEA V

Distrugerile şi devastările recoltelor, plantelor, arborilor, plantelor altoite, grânelor şi furajelor, distrugerea utilajelor de agricultură

Art. 535. Se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 ani şi cu amendă de la 251 euro la 5.000 euro cel care, cu rea-credinţă, a tăiat sau a devastat recolte nestrânse sau plante crescute natural sau plantate de mâna omului.

Art. 536. Se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 2 ani şi cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro cel care, cu rea-credinţă, a răvăşit un câmp însămânţat, a răspândit pe un câmp boabe de neghină sau orice altă iarbă sau plantă dăunătoare, a stricat sau a făcut nefolosibile utilaje de agricultură, crescătorii de animale sau gherete de paznici.

Art. 537. Persoana care, cu rea-credinţă, a doborât unul sau mai mulţi copaci, a tăiat, a ciuntit sau a cojit aceşti copaci astfel încât să-i facă să piară sau a distrus unul sau mai mulţi altoi se pedepseşte:

Pentru fiecare copac, cu închisoare de la 8 zile la 3 luni şi cu amendă de la 251 euro la 1.000 euro;

Pentru fiecare altoi, cu închisoare de la 8 zile la 15 zile şi cu amendă de la 251 euro la 500 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse.

În niciun caz toate aceste pedepse nu vor depăşi 3 ani de închisoare, nici 5.000 euro amendă.

SECŢIUNEA VI
Despre nimicirea animalelor

Art. 538. Persoana care a otrăvit cai sau alte animale de tracţiune sau de povară, animale cu coarne, oi, capre sau porci se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani şi cu amendă de la 251 euro la 3.000 euro.

Art. 539. Abrogat (Legea din 21 martie 1947)

Art. 540. Persoanele care, fără a fi necesar, au ucis unul din animalele menţionate la art. 538 sau i-au provocat o leziune gravă se pedepsesc după cum urmează:

Dacă delictul a fost comis în clădiri, ocoluri sau dependinţe sau pe terenuri al căror proprietar, locatar, arendaş sau fermier era stăpânul animalului omorât sau rănit, pedeapsa este de închisoare de la o lună la 6 luni şi amenda de la 500 euro la 2.000 euro.

Dacă delictul a fost comis în locuri al căror proprietar, locatar, arendaş sau fermier era făptuitorul pedeapsa este de închisoare de la 8 zile la 2 luni şi amendă de la 251 euro la 1.000 euro.

Dacă fapta a fost săvârşită în oricare alt loc, pedeapsa cu închisoarea este de la 15 zile la 3 luni şi amenda este de la 500 euro la 2.000 euro.

Art. 541. Cel care, fără a fi necesar, a ucis un alt animal domestic decât cele care sunt menţionate la art. 538 sau i-a provocat o leziune gravă într-un loc unde persoana căreia îi aparţine acest animal este proprietar, uzufructuar, beneficiar, locatar, arendaş sau fermier se pedepseşte cu închisoare de la 8 zile la 3 luni şi cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro.

Aceleaşi pedepse sunt aplicate dacă aceste fapte au fost comise cu rea-credinţă asupra unui animal îmblânzit sau asupra unui animal ţinut în captivitate, în locuri unde sunt păzite sau asupra unui animal domestic, în momentul în care era folosit pentru serviciul pentru care îi era destinat şi într-un loc unde stăpânul său avea dreptul să se afle.

Art. 542. În cazurile prevăzute la articolele precedente, dacă s-a încălcat împrejmuirea, pedeapsa minimă se măreşte în conformitate cu art. 266.

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

SECȚIUNEA VII
Dispoziții comune secțiunilor precedente

Art. 543. Dacă faptele prevăzute în secțiunile V și VI ale acestui capitol au fost comise fie cu ură față de un funcționar public și datorită funcțiilor sale, fie pe timpul nopții, pedeapsa minimă se mărește în conformitate cu art. 266.

Art. 544. Abrogat implicit (Legea din 13 iunie 1994).

SECȚIUNEA VIII
Despre distrugerea împrejmuirilor, despre mutarea și scoaterea bornelor și a hotarelor

Art. 545. Se pedepsește cu închisoare de la 8 zile la 6 luni și cu amendă de la 251 euro la 2.000 euro sau numai cu una dintre aceste pedepse persoana care, în întregime sau în parte, a umplut șanțuri, a tăiat sau a smuls garduri vii sau uscate, a distrus împrejmuiri rurale sau urbane, indiferent din ce material sunt făcute; a mutat sau a scos borne, hotare sau alți arbori plantați sau recunoscuți pentru stabilirea granițelor între diferite moșteniri.

Art. 546. Atunci când faptele prevăzute la articolul precedent au fost executate cu scopul de a uzurpa terenului, pedeapsa este de închisoare de la o lună la 1 an și amenda de la 500 euro la 20.000 euro.

SECȚIUNEA IX
Distrugerile și daunele provocate de inundații

Art. 547. Se pedepsesc cu recluziune de la 10 la 15 ani persoanele care, cu rea-credință sau în mod fraudulos, au inundat toată mina sau o parte din aceasta.

Dacă, potrivit împrejurărilor, persoana vinovată a presupus că în mină se aflau una sau mai multe persoane în momentul inundării, se pedepsește cu recluziune de la 15 la 20 de ani.

Art. 548. Dispozițiile art. 518 se aplică faptei prevăzută de articolul precedent.

Art. 549. Orice persoană care, cu rea-credință sau în mod fraudulos, a inundat bunurile moștenite ale altuia sau a lăsat apa să pătrundă spre a crea prejudicii se pedepsește cu amendă de la 251 euro la 3.000 euro.

Art. 550. Se pedepsesc cu amendă de la 500 euro la 10.000 euro toți proprietarii, fermierii sau toate celelalte persoane care beneficiază de mori, uzine sau heleșteie, care prin ridicarea deversorului apelor lor deasupra înălțimii stabilite de autoritatea competentă au inundat căminele sau proprietățile altuia.

Dacă în urma acestor fapte au rezultat degradări, pedeapsa va fi, pe lângă amendă, închisoarea de la 8 zile la o lună.

TITLUL X
Despre contravenţii

CAPITOLUL I
Despre contravenţii de categoria întâi

Art. 551. Se pedepsesc cu amendă de la 25 euro la 250 euro:

1. Cei care au neglijat să întreţină, să repare sau să cureţe cuptoare, şeminee sau centrale sau locuri în care s-a aprins focul;

2. Cei care, obligaţi să se ocupe de iluminat, au neglijat această obligaţie;

3. Cei care au neglijat că cureţe străzi sau pasaje, în localităţi unde această grijă revine locuitorilor;

4. Cei care, fără să fie nevoie sau fără permisiunea autorităţii competente, au blocat străzile, pieţele sau toate celelalte părţi ale drumului public, fie lăsând acolo materiale, schele sau alte obiecte oarecare, fie săpând acolo gropi;

5. Cei care, încălcând legile şi regulamentele, au neglijat să ilumineze materialele, schelele sau alte obiecte oarecare pe care le-au depus sau le-au lăsat pe străzi, în pieţe sau în alte părţi ale drumului public sau gropile pe care le-au săpat;

6. Cei care au neglijat sau au refuzat să execute legile, hotărârile sau regulamentele privind depozitarea gunoaielor;

7. Cei care au neglijat sau au refuzat să dea curs somaţiei trimise de autoritatea administrativă de a repara sau a demola clădiri ce ameninţă să devină o ruină.

Art. 552. Se pedepsesc, de asemenea, cu amendă de la 25 euro la 250 euro:

1. Cei care au aruncat, au expus sau au abandonat pe drumul public bunuri de natură să dăuneze prin prăbuşirea lor sau prin emanaţii insalubre;

2. Cei care au lăsat pe străzi, pe drumuri, în pieţe, în locuri publice sau pe câmpuri fiare de la căruţe, cleşti, drugi, zăbrele, scări sau alte maşini, instrumente sau arme de care ar putea profita hoţii sau alţi răufăcători. În plus, se confiscă obiectele sus-menţionate;

3. Abrogat (Legea din 15 martie 1892);

4. Cei care, fără nicio altă circumstanţă prevăzută de legi, au strâns şi au mâncat, chiar la faţa locului, fructe aparţinând altuia;

5. Cei care, cu imprudenţă, au aruncat asupra unei persoane un bun oarecare ce ar putea s-o incomodeze sau s-o murdărească;

6. Cei care, fără a avea dreptul, au intrat sau au lăsat să treacă sau au pus pe cineva să lase să treacă animale pe terenul altuia, dacă este arat sau însămânţat;

7. Cei care şi-au lăsat bovinele sau animalele de tracţiune, de povară sau de montă să treacă pe câmpurile sau pe terenul altuia, înainte de strângerea recoltei.

Art. 553. Se pedepsesc cu amendă de la 25 euro la 250 euro:

1. Cei care au încălcat interdicţia de a trage, în anumite locuri, cu arme de foc sau artificii de orice fel.

Se confiscă, de asemenea, armele de foc şi artificiile reţinute;

2. Cei care, fără nicio altă circumstanţă prevăzută de legi, au spicuit, au greblat sau au cules de pe câmpurile nestrânse încă în întregime şi negolite de recolte sau înainte de răsărit sau după apusul soarelui.

Art. 554. Abrogat implicit (Legea din 13 iunie 1994).

CAPITOLUL II
Despre contravenţii de categoria a doua

Art. 555. Abrogat (legea din 28 mai 1968).

Art. 556. Se pedepsesc, de asemenea, cu amendă de la 25 euro la 250 euro:

1. Cei care au pus sau au lăsat să alerge cai, animale de tracţiune, de povară sau de montă în interiorul unui loc locuit;

2. Cei care au lăsat nesupravegheaţi persoanele nebune sau persoanele furioase aflaţi sub supravegherea lor sau animalele care provoacă stricăciuni sau animalele feroce;

3. Cei care au incitat sau nu şi-au stăpânit câinii, atunci când au atacat sau au urmărit trecătorii, chiar dacă nu a rezultat niciun rău sau niciun prejudiciu;

4. Cei care, în lipsa unei înţelegeri obişnuite, au refuzat să primească monede nefalsificate sau nemodificate, potrivit valorii pentru care au cursul legal în Marele Ducat;

5. Abrogat (Legea din 13 decembrie 1985);

6. Cei care, fără drept, au pătruns pe terenul altuia sau au lăsat să treacă sau au cerut cuiva să lase să treacă pe acolo animale în timp ce terenul era plin de paie de cereale, de struguri sau de alte produse coapte sau aproape de maturitate;

7. Cei care şi-au lăsat bovinele sau animalele de tracţiune, de povară sau de montă să treacă pe terenul altuia, atunci când acest teren era plin de recolte;

8. Cei care au încălcat interdicţia de a culege via.

Art. 557. Se pedepsesc cu amendă de la 25 euro la 250 euro:

1. Conducătorii de vehicule oarecare sau de animale de povară care nu-şi ţin la distanţă caii, animalele de tracţiune sau de povară sau maşinile şi nu sunt în stare să le dirijeze sau să le conducă; cei care ocupă mijlocul străzilor,

drumurilor sau căilor publice, când alte maşini sau animale de povară merg în apropierea lor; cei care neglijează să întoarcă sau să se aşeze în faţa altor maşini sau animale de povară şi în apropierea lor şi să le lase liberă cel puţin jumătate din drum sau care încalcă regulamentele privind aceste obiecte;

2. Cei care au încălcat regulamentele având drept obiect fie viteza, direcţia greşită sau încărcătura vehiculelor sau a animalelor, fie rezistenţa drumurilor publice, felul încărcăturii lor, numărul şi siguranţa călătorilor;

3. Cei care au instalat sau au amplasat pe străzi, pe drumuri, în pieţe sau în locuri publice jocuri de loterie sau alte jocuri de noroc.

Sunt, de asemenea, reţinute şi confiscate mesele, instrumentele, aparatele de joc sau de loterie, precum şi mizele, fondurile, obiectele sau lozurile propuse jucătorilor;

4. Cei care au aruncat pietre sau alte corpuri dure sau alte obiecte ce ar putea murdări sau degrada, asupra vehiculelor cu suspensie, asupra caselor, clădirilor şi împrejmuirilor altuia sau în grădini şi ocoluri;

5. Cei care, în locurile unde sunt proprietari, locatari, arendaşi, fermieri, uzufructieri sau utilizatori, au ucis cu intenţie sau au rănit grav, în dauna altuia, un alt animal domestic decât cele menţionate la art. 538;

6. Cei care au sustras recolte sau alte producţii care încă nu fuseseră strânse de pe sol.

Dacă fapta a fost comisă fie pe timpul nopţii, fie prin escaladare sau efracţie, fie cu ajutorul vehiculelor sau al animalelor de povară, fie de două sau mai multe persoane, persoanele vinovate se pedepsesc în conformitate cu art. 463.

Art. 558. Abrogat implicit (Legea din 13 iunie 1994).

CAPITOLUL III
Despre contravenţii de categoria a treia

Art. 559. Se pedepsesc cu amendă de la 25 euro la 250 euro:

1. Abrogat (Legea din 15 iulie 1993);

2. Cei care cauzează moartea sau rănirea gravă a animalelor sau a bovinelor aparţinând altuia, din cauza rătăcirii persoanelor nebune sau furioase, sau a animalelor feroce sau care provoacă stricăciuni sau din cauza vitezei, a direcţiei greşite sau a încărcării excesive a vehiculelor, a cailor, a animalelor de tracţiune, de povară sau de montă;

3. Cei care, din imprudenţă sau neatenţie, au provocat în mod involuntar aceleaşi daune prin folosirea sau utilizarea de arme sau prin aruncarea de corpuri dure sau de substanţe oarecare;

4. Persoanele care au provocat aceleaşi accidente din cauza stării de deteriorare, de degradare, din cauza lipsei reparaţiilor sau a întreţinerii caselor

ori a clădirilor sau prin supraîncărcare sau săpături sau prin efectuarea altor lucrări în apropierea străzilor, drumurilor, pieţelor sau căilor publice, fără a lua precauţiile sau a pune semnalele ordonate sau cele care se folosesc în mod obişnuit.

Art. 560. Se pedepsesc cu amendă de la 25 euro la 250 euro:

1. Persoana care, cu răutate, au înlăturat sau au rupt afişe aplicate în mod legal;

2. Persoanele care, în locuri ce aparţin domeniului statului sau primăriilor, au înlăturat gazonul, pământul, pietre sau materiale, fără să fie autorizaţi în acest scop;

3. Persoanele care aduc animale, indiferent de specie sau de rasă şi indiferent când, pe terenul altuia, pe pajişti naturale sau artificiale, în vii, pe terenuri plantate cu trandafiri, pe plantaţii de hamei şi în răsaduri sau pepiniere de pomi fructiferi sau de alţi pomi, făcute de mâna omului;

4. Cei care au împrăştiat pământ, pietre sau resturi pe terenul altuia.

Art. 561. Se pedepsesc cu amendă de la 25 euro la 250 euro:

1. Persoanele care produc zgomote sau fac gălăgie nocturnă care tulbură liniştea locuitorilor;

2. Abrogat (Legea din 6 aprilie 1881);

3. Abrogat (Legea din 6 aprilie 1881);

4. Persoanele care au greutăţi false, măsuri false sau instrumente false de cântărire în magazinele, buticurile sau atelierele lor ori în hale, târguri sau pieţe.

Greutăţile, măsurile şi instrumentele false se confiscă;

5 şi 6. Abrogate (Legea din 26 februarie 1965 şi Legea din 15 martie 1983);

7. Persoanele care au adresat împotriva unor colective constituite sau împotriva unor persoane private alte jigniri decât cele prevăzute la Titlul VIII Capitolul V al Cărţii a II-a din acest cod;

8. Persoanele care folosesc greutăţi sau măsuri diferite de cele stabilite de legile în vigoare.

Greutăţile şi măsurile se confiscă.

Art. 562. Alineatul 1 abrogat implicit (Legea din 13 iunie 1994).

În ceea ce priveşte contravenţiile prevăzute de articolul precedent, judecătorul poate, în caz de recidivă, să pronunţe, în afara amenzii, detenţia de cel mult 8 zile.

CAPITOLUL IV
Despre contravenţii de categoria a patra

Art. 563. Se pedepsesc cu amendă de la 25 euro la 250 euro:

1. Persoanele care fac o meserie din a ghici şi a prezice sau a explica visele. Se sechestrează şi se confiscă instrumentele, ustensilele şi costumele ce ajută

şi sunt destinate practicării meseriei de prezicător, clarvăzător sau interpret al viselor;

2. Persoanele care deteriorează în mod intenţionat împrejmuirile urbane sau rurale, indiferent din ce material sunt făcute;

3. Autorii actelor de violenţă sau de violenţă uşoară, cu condiţia să nu fi rănit sau lovit pe nimeni şi ca actele de violenţă să nu intre în categoria injuriilor; în special cei care, cu intenţie, dar fără scopul de a jigni, au aruncat asupra unei persoane un obiect oarecare, de natură să o incomodeze sau să o murdărească;

4. Persoana care, în mod voluntar şi fără a fi necesar, a ucis sau a rănit grav fie un alt animal domestic decât cele menţionate la art. 538, fie un animal îmblânzit într-un alt loc decât cel în care stăpânul animalului sau făptuitorul este proprietar, locatar, fermier, uzufructuar sau utilizator;

5. Persoanele care, din lipsă de precauţie, au distrus în mod involuntar sau au deteriorat fire, stâlpi sau aparate telegrafice;

6. Vagabonzii şi cei care au fost găsiţi cerşind.

Alineat abrogat (Legea din 29 august 2008) ;

7. Persoanele care, fără drept, au executat lucrări artistice, culturale sau lucrări de altă natură pe terenul altuia;

8. Persoanele care, fără drept, au pătruns într-o casă, într-un apartament, o cameră sau o locuinţă locuită de altul sau în dependinţele lor şi au rămas acolo în ciuda solicitării sau ordinului de a se îndepărta;

9. (Legea din 1 aprilie 1968) Cei a căror atitudine pe drumul public este de natură să provoace la dezmăţ.

Art. 564. În cazul recidivei instanţa poate să pronunţe, independent de amendă, detenţia pe o perioadă de cel mult 12 zile.

Dispoziţii comune celor patru capitole precedente

Art. 565. Există recidivă în cazurile prevăzute de cele patru capitole anterioare, atunci când contravenientul a fost deja condamnat, în cele 12 luni anterioare, pentru aceeaşi contravenţie.

Art. 566. (Legea din 1 august 2001) Atunci când, în cazurile prevăzute de cele patru capitole anterioare, există circumstanţe atenuante, amenda poate fi redusă, fără să poată fi, în niciun caz, mai mică de 25 euro.

Dispoziţii tranzitorii

Art. 567. O hotărâre (regală) a Marelui Ducat va stabili data punerii în executare a acestui cod.

TABEL CRONOLOGIC
al legilor de modificare a Codului penal
(Trimitere la articolele din Codul penal)

1881	6 aprilie	Lege – contrafacerea produselor alimentare şi băuturilor alimentare – art. 454; 455; 456; 457; 501-503; 561.
1892	15 martie	Lege – combaterea insectelor şi a plantelor dăunătoare pentru agricultură – art. 552.
1898	10 iunie	Lege – sancţionarea atingerilor aduse la libertatea muncii – art. 310
1921	8 februarie	Lege – creşterea cuantumului amenzilor – art. 83; 84; 85; 566.
1924	31 iulie	Lege – modificarea legii electorale – art. 139; 140.
1927	23 mai	Lege – publicaţii obscene – art. 383; 384.
1934	22 martie	Lege – modificare – art. 316; 317.
1935	29 iunie	Lege – protecţia morală a copiilor – art. 385bis.
1936	11 mai	Lege – abrogare – art. 310.
1938	27 mai	Lege – modificare – art. 491 alin. 2.
1939	11 ianuarie	Lege – falsul – art. 198; 199; 199bis.
1943	14 iulie	Hotărârea Marelui Ducat – crime şi delicte împotriva siguranţei externe a statului – art. 113-123quinquies.
1944	7 iulie	Hotărârea Marelui Ducat - crime şi delicte împotriva siguranţei externe a statului – art. 123quinquies.
1944	6 noiembrie	Hotărârea Marelui Ducat – rectificativă – art. 122 – acţiunea retroactivă – art. 121bis; 122; 123ter.
1944	14 decembrie	Hotărârea Marelui Ducat - crime şi delicte împotriva siguranţei externe a statului – art. 123ter; 123sexies; 123septies; 123octies.
1946	30 aprilie	Lege – pedepsirea colaborării economice cu inamicul – art. 113; 115; 118b.
1947	21 martie	Legea – pescuitul – art. 539.
1947	25 iulie	Lege – creşterea cuantumului amenzilor – art. 83; 84; 85; 566.
1960	30 iulie	Lege – protecţia secretelor ce implică securitatea externă a statului – art. 120g.
1965	26 februarie	Lege – protecţia animalelor – art. 561.
1967	4 iulie	Lege – mărturia falsă – art. 221a; 222.
1967	4 iulie	Lege – modificare – art. 264; 265.
1967	14 noiembrie	Lege – modificare – art. 186; 187; 228.
1968	1 aprilie	Lege – prostituţia şi proxenetismul – art. 379; 379bis; 380-382; 536 pct. 9.
1968	28 mai	Lege – controlul călătorilor în spaţiile de cazare – art. 555.
1971	12 noiembrie	Lege – protecţia tinerilor – art. 369bis; 372bis; 401bis.

1972	29 martie	Lege – dreptul de autor – art. 191.
1972	2 iunie	Lege – eliberarea condiţionată – art. 100.
1972	23 iunie	Lege – însemnele naţionale – art. 232bis.
1972	12 decembrie	Lege – drepturi şi îndatoriri ale soţilor – art. 507.
1974	11 noiembrie	Lege – abrogare – art. 387-390.
1975	19 noiembrie	Lege – creşterea cuantumului amenzilor – art. 38; 83; 84; 85; 566.
1977	20 aprilie	Lege – jocuri de noroc – art. 305.
1977	7 iulie	Lege – modificare – art. 461.
1977	25 noiembrie	Lege – abandonul de familie – art. 391bis.
1978	19 mai	Lege – modificare – art. 269.
1978	19 mai	Lege – alerta falsă – art. 319.
1978	15 noiembrie	Lege – avortul – art. 348 – 353-1.
1979	15 martie	Lege – statutul monetar al Marelui Ducat – art. 173-175; 180.
1979	20 iunie	Lege – abolirea pedepsei cu moartea – art. 7-11.
1980	2 iulie	Lege – modificare – art. 491, alin. 2.
1980	9 august	Lege – discriminarea rasială – art. 454; 455.
1982	29 noiembrie	Lege – răpirea de minori şi luarea de ostatici – art. 368-371-1; 442-1.
1983	15 martie	Lege – arme şi muniţii – art. 316; 317.
1983	15 martie	Lege – protecţia şi bunăstarea animalelor – art. 561.
1983	10 mai	Lege – modificare – art. 209-1; 220.
1983	20 mai	Lege – crearea Institutului Monetar luxemburghez – art. 171; 173; 180.
1984	12 martie	Lege – insolvabilitatea frauduloasă – art. 391ter.
1984	29 iunie	Lege – modificare – art. 327-331; 470.
1984	10 noiembrie	Lege – de completare – art. 379ter – 379septies.
1985	13 decembrie	Lege – abţinerea din greşeală – art. 410-1, 410-2, 556, pct. 5.
1986	31 iulie	Lege – ancheta în contradictoriu – art. 563, pct. 6.
1989	9 iunie	Lege – decăderea din dreptul la vot – art. 32; 378; 381; 489.
1989	7 iulie	Lege – arestarea – art. 40; 40-1; 48.
1990	20 martie	Lege – sesizarea – art. 367-1.
1992	21 iulie	Legea – falimentul, operaţiunile comerciale, abuzul de bunurile sociale – art. 314-1.
1992	10 august	Lege – protecţia tinerilor – art. 371-1; 372; 372a; 375; 378.
1993	15 iulie	Lege – combaterea criminalităţii economice şi a fraudei informatice – art. 309; 496; 496-1 – 496-3; 498; 509-1 – 509-7; 528; 559.
1993	27 iulie	Lege – integrarea străinilor – art. 456.

1994	13 iunie	Lege – regimul pedepselor – art. 7-43; 56; 60; 63; 72; 73-85; 88-90; 94; 97; 98; 100-1; 325; 338; 566.
1996	8 iulie	Lege – modificare – art. 61; 63.
1997	19 iulie	Lege – incriminarea rasismului, revizionismului şi a altor discriminări – art. 444; 450 alin. 1; 453; 454-457-4.
1998	11 august	Lege – spălare de bani – art. 324bis; 324ter; 506-1 – 506-7.
1999	31 mai	Lege – exploatarea sexuală a minorilor – art. 379; 379a; 383; 384; 385; 385a.
2000	24 aprilie	Lege – tortura – art. 260-1 – 260-4.
2000	8 august	Lege – modificare – art. 71 – 71-2.
2000	14 august	Lege – comerţul electronic – art. 196, 197, 487, 488, 498, 505, 509-1 – 509-5
2001	15 ianuarie	Lege – coruperea agenţilor publici – art. 240; 241; 243-253.
2001	30 martie	Lege – protecţia intereselor financiare ale Comunităţilor europene – art. 496-2 – 496-4.
2001	14 iunie	Lege – spălarea, depistarea, sechestrul şi confiscarea produselor infracţiunii – art. 32-1, 506-1
2001	1 august	Lege – schimbul în euro – art. 9; 16; 26; 30; 76; 77; 78; 566.
2002	13 ianuarie	Lege – pedepsirea fabricării de bani falşi – art. 160-170; 173-178; 180; 184 – 187-1; 192 – 192-2; 213; 214; 501; 504.
2002	14 aprilie	Lege – adopţia internaţională şi protecţia copiilor – art. 367-2.
2003	7 iulie	Lege – modificare – art. 52, 376, 476.
2003	12 august	Lege – pedepsirea terorismului – art. 135-1 – 135-8, 506-1.
2003	8 septembrie	Lege – violenţa domestică – art. 329; 330-1; 337; 409; 413; 438-1; 439; 448.
2004	8 iunie	Lege – libertatea de expresie în presă – art. 66; 274-1; 385-1; 443; 444; 450.
2004	15 iunie	Lege – serviciul de informaţii al statului – art. 120cties.
2004	12 noiembrie	Lege – spălarea banilor şi finanţarea terorismului – art. 506-1.
2005	23 mai	Lege – corupţia – art. 252; 310; 310-1.
2006	10 noiembrie	Lege – falsificarea mijloacelor de plată – art. 175; 176; 180; 509-4.
2006	28 noiembrie	Lege – modificare – art. 454; 455; 457.
2007	1 august	Lege – confiscarea – art. 31; 32-1.
2007	21 decembrie	Lege – modificare – art. 455.
2008	29 februarie	Lege – recidiva în materie de fabricare de bani falşi – art. 57-1.
2008	17 iulie	Lege – spălarea banilor şi finanţarea terorismului – art. 506-1.

2008	29 august	Lege – circulaţia liberă a persoanelor şi migraţia – art. 346; 563.
2009	13 martie	Lege – traficul de fiinţe umane – art. 71-2; 379; 379bis; 382-1 – 382-3; 506-1.
2009	16 martie	Lege – eutanasierea şi sinuciderea asistată – art. 397-1.
2009	5 iunie	Lege – hărţuirea obsesivă – art. 442-2.
2009	6 octombrie	Lege – victimele infracţiunilor penale – art. 7; 14; 100; 378; 381; 386.
2009	3 decembrie	Lege – metode deosebite de cercetare – art. 458-1.
2010	3 martie	Lege – răspunderea penală a persoanelor juridice – art. 7; 14; 25; 34-40; 57-2; 57-3; 75-1; 86.
2010	27 octombrie	Lege – spălarea banilor şi finanţarea terorismului – art. 32-1; 112-1; 135-2; 135-3; 135-5 – 135-10; 198-201; 205; 206; 209; 210; 506-1; 506-8.
2011	13 februarie	Lege – combaterea corupţiei – art. 246-250; 252; 253; 310; 310-1.
2011	13 februarie	Lege – modificare – art. 457-3.
2011	10 iulie	Lege – împiedicarea exercitării justiţiei – art. 139; 140; 141.
2011	16 iulie	Lege – protecţia copiilor împotriva exploatării şi abuzurilor sexuale – art. 372; 373; 375-377; 379; 379a; 380; 383-384; 385-2.
2012	24 februarie	Lege – recidiva internaţională – art. 57-4 – modificare – art. 372.
2012	27 februarie	Lege – adaptarea dreptului intern la dispoziţiile Statutului de la Roma al Curţii penale internaţionale – art. 70; 91; 136bis – 136quinquies; 457-3.
2012	21 iulie	Lege – traficul ilegal cu migranţi – art. 382-4; 382-5; 506-1.
2012	12 decembrie	Lege – întreruperea intenţionată a sarcinii – art. 351; 353; 353-1.
2012	21 decembrie	Lege – angajarea ilegală a cetăţenilor unei ţări terţe aflaţi ilegal pe teritoriul statului – art. 37.
2012	26 decembrie	Lege – aprobarea Convenţiei Consiliului Europei privind prevenirea terorismului – art. 32-1; 135-3; 135-5; 135-6; 135-7; 135-11 – 135-14; 324ter; 506-1.
2013	21 februarie	Lege – abuzurile sexuale şi exploatarea sexuală a copiilor – art. 372; 377; 378; 379; 380; 381; 384; 386.
2013	21 februarie	Lege – abuzul de slăbiciune – art. 493
2013	29 martie	Lege – organizarea cazierului judiciar – art. 57-4.
2013	30 iulie	Lege – violenţa domestică – art. 439.
2014	9 aprilie	Lege – traficul de fiinţe umane – art. 382-1.
2014	4 iulie	Lege – reforma căsătoriei – art. 387-389.
2014	18 iulie	Lege – criminalitatea informatică – art. 231a; 461; 470; 488; 491; 496; 506-1; 509-3; 509-4; 509-5.

2014	17 decembrie	Lege – întreruperea intenţionată a sarcinii – art. 350; 351; 353; 353-1.
2015	2 septembrie	Lege – abolirea districtelor – art. 239; 312.
2015	18 decembrie	Lege – Rezoluţia 2178 (2014) a Consiliului de Securitate al Naţiunilor Unite – art. 32-1; 135-3; 135-5; 135-7; 135-11 – 135-17; 506-1.
2016	17 martie	Lege – modificare – art. 491.
2016	3 iunie	Lege – modificare – art. 454.
2016	5 iulie	Lege – modificare – art. 135-7; 491.
2017	28 iulie	Lege – modificare – art. 160-180

TABEL ALFABETIC

(trimitere la articolele din Codul penal)

Depunerea armelor sau obiectelor periculoase, 552, pct. 2
Abandonul copilului, 354 şi urm.; 367-1
Abandonul de familie, 391a
Abţineri condamnabile, 410-1; 410-2
Abuz de autoritate, 254-257; 260
Abuz de încredere, 491-495
Acte de stare civilă, 263-265
Acţiuni obligatorii etc. (contrafăcute sau falsificate) 174-178; 192-192-2; 213; 214
Administrarea de substanţe dăunătoare, 402-405; 410; 421
Adopţia, 367-2
Afişe rupte, 560, pct. 1; 562
Modificarea*a se vedea şi Degradarea, Distrugerea, Deteriorarea*
- cheilor, 488
- cauzată de inundaţii, 547-550
- de mărfuri şi materii prime, 533
- de monede 162, 163; 168-170; 192 – 192-2; 213; 214
Amenzile, 7; 9; 14; 16; 25; 26; 27-30; 77; 78
Animalele
- nesupravegherea, 556, pct. 2; 559, pct. 2
- moartea sau rănirile din culpă, 559, pct. 2, 3, 4
- moartea sau rănirile premeditate, 538-543; 557, pct. 5; 563, pct.4; 564
- trecerea pe terenul altuia, 552, pct. 6, 7; 556, pct. 6, 7; 560, pct. 3
Însuşirea ilegală a unei comori, 508
Armele
- definiţie, 135; 482
- ridicate împotriva Marelui Ducat, 113
- arme, drapele etc., folosirea neautorizată, 232bis

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Arestarea ilegală şi abuzivă, 147; 434-438
Asasinatul, 392; 394
Sinuciderea asistată, 397-1
Grup infracţional organizat, 322-326
Atingerea adusă onoarei sau consideraţiei persoanelor, 443-452
Atentatul
- asupra Marelui Duce, asupra familiei sale şi asupra formei de guvernământ, 101-112; 131; 133
- asupra libertăţii individuale şi inviolabilităţii domiciliului de către persoane private, 434-442
- la pudoare, 372-374; 377; 378
Atestarea (falsă), 209-1
Autorul unei crime sau al unui delict, 66
Avortul, 348-352
Bancruta, 489, 490
Interdicţia de a culege via, 556, pct. 8
Binecuvântarea nupţială, 267
Bigamia, 391
Bancnote (falsificate sau contrafăcute), 173; 176-178; 192 – 192-2; 213; 214
Spălare de bani, 506-1 – 506-8
Răniri
- premeditate, 392; 398-401bis
- din culpă, 418; 420
- motivabile, 411-415
- justificate, 416; 417
Ruperea
- de împrejmuiri, 545; 546
- de sigilii, 283-288
Zgomot şi gălăgii nocturne, 561, pct. 1; 562
Calomnia, 443; 444; 446; 447; 450-452
Tăinuirea frauduloasă, 508
Certificat (fals), 203-209; 213; 214
Şantajul, 470; 473; 476
Cale ferată
- împiedicarea circulaţiei, 406-408; 422
- distrugerea, 521; 522
- distrugerea căilor ferate, 534
Câine ce atacă trecătorii, 556, pct. 3
Circumstanţe atenuante, 73-79; 566
Circulaţia fictivă a tratelor, 509
Coaliţia funcţionarilor, 233-236; 260
Coautorul unei crime sau unui delict, 66

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Umplerea şanţurilor, 545
Comerţul electronic, 196; 197; 487; 488; 509-1 – 509-3
Complicii la o crimă sau la un delict, 67-69
Confiscarea, 7, pct. 3; 14, pct. 3; 19; 21, pct. 2; 21, pct. 5; 31, 32; 32-1; 64
Extorcarea, 243; 244; 260
Concursul
- de contravenţii, 58
- de delicte, 60
- de delicte şi de contravenţii, 59
- de crime, 61; 62
- de crime şi de delicte sau contravenţii, 61
- ideal, 65
Contrafacerea*a se vedea şi Falsul*
- cheilor, 488
- biletelor de transport, 184; 213; 214
- titlurilor de credit, acţiunilor, obligaţiunilor, cupoanelor de dobândă, bancnotelor, 174-179; 192 – 192-2; 213; 214
- monedei, 162-170, 192 – 192-2; 213; 214
- sigiliilor, ştampilelor, poansoanelor, matriţelor, 179 – 192-2; 213; 214
- semnelor monetare, 173, 176-178, 192 – 192-2, 213, 214, 501
Coruperea funcţionarilor publici, 246-253; 260
Cupoane
- de dobândă (contrafăcute sau falsificate), 174-178; 192 – 192-2; 213; 214
- de transport (contrafăcute sau modificate), 184; 192 – 192-2; 213; 214
Loviri
- şi răni premeditate, 392; 398-401bis
- şi răni din culpă, 418; 420
- motivabile, 411-415
- justificate, 416; 417
- ale unui deputat, ministru, magistrat, 278; 279
- ale unui agent al autorităţii, 280; 281
- ale unui reprezentant al unui cult, 145; 146
- ale unui martor, 282
Curtea penală internaţională, 136bis – 136quinquies
Crima
- împotriva umanităţii, 136ter
- de război, 136quater
- de agresiune, 136quinquies
Culte
- libertate, 142; 143
- delicte comise de reprezentanţii unui cult, 267; 268
- loviri şi jigniri aduse unui reprezentant al unui cult, 145; 146
- ofensă adusă obiectelor de cult, 144

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Degradarea*a se vedea și Modificarea, Distrugerea, Deteriorarea*
- de telegrafe, 524; 525; 563, pct. 5; 564
- de împrejmuiri, 563, pct. 2; 564
- de morminte, monumente, obiecte de artă, 526

Abandonarea de copii, 354-360
Demența, 71
Denegarea, 258; 260
Denunțul calomnios, 445; 450
Denunțul
- grupării infracționale, 326
- falsificatorilor de bani, 192
- infracțiunilor împotriva securității statului, 136

Telegrama
- falsul, 193; 211-214
- violarea secretului, 149; 150; 152-154
- distrugerea, 149

Mutarea bornelor, 545; 546
Destituirea, 7, pct. 4; 10
Distrugerea*a se vedea și Modificarea, Distrugerea, Deteriorarea*
- de acte, titluri, documente etc. de un funcționar, 241; 242; 244; 260
- de parâme sau cale, 534
- de animale, 538-543; 557, pct. 5; 559, pct. 2, 3, 4; 563, pct. 4; 564
- de împrejmuiri, 545; 546
- de construcții, mașini cu vapori, telegrafe, 521-525; 563, pct. 5; 564
- prin explozie, 520
- cauzată de inundații, 547-550
- de obiecte confiscate, 507
- de proprietăți mobiliare ale altuia, 528-532
- de recolte, plante etc., 535-537; 543
- de titluri, documente sau alte acte, 527
- de morminte, monumente, obiecte de artă, 526

Deținerea ilegală și abuzivă, 147; 155-157; 159; 434-438
Deteriorarea*a se vedea și Modificarea, Distrugerea, Deteriorarea*
- de mărfuri sau de materii prime, 533
- de proprietăți mobile ale altuia, 528-532

Deturnarea
- comisă de un funcționar public, 240-242; 244; 260
- de obiecte confiscate, 507
- unui act prezentat în instanță, 495

Prezicători, 563, pct. 1; 564
Defăimarea, 443; 444; 446; 450-452
Discriminarea rasială, 454; 455

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Divulgarea răutăcioasă, 449
Daune-interese, 44; 45; 49; 50
Drepturi interzise condamnaților, 11-13
Duelul, 423-433
Iluminarea obstacolelor, 551, pct.5
Clădiri ce amenință să devină o ruină, 551, pct. 7
Titluri de credit trase, 509
Titluri publice (contrafăcute sau falsificate), 174-178; 192 – 192-2; 213; 214
Alegeri, 137; 138; 139
Împiedicarea corespondențelor telegrafice sau telefonice, 524; 525
Amestecul în treburile autorităților administrative şi judiciare, 237-239; 260
Otrăvirea
- persoanelor, 392; 397
- animalelor, 538; 543
Detenția corecțională, 14, pct. 1, 15
Copiii
- atentat la pudoare şi viol, 372-378
- corupția şi prostituția, 379-381
- nedeclararea naşterii, 361
- abandonul, 354-360
- copilul găsit, nepredarea ofițerului de stare civilă, 362
- răpirea unui copil sub 7 ani, 364
- expunerea, 354; 355
- maltratarea, 401bis
- nereprezentarea unui copil sub 7 ani, 367
- ultraj în public contra bunelor moravuri, 385bis
- ducerea la azil, 366
- tăinuirea, 365
- uciderea, înlocuirea, substituirea, 363
Împiedicări
- ale circulației pe căile ferate, 406-408; 422
- ale exercitării justiției, 140; 141
- ale exercitării cultului, 142; 143
- ale licitațiilor libere sau ale prezentării caietelor de sarcini etc., 314
- ale lucrărilor publice, 289-291
Escrocheria, 496
Spionajul, 116 şi următoarele
Starea civilă (act), 263-265
Starea de necesitate, 71
Eutanasierea, 397-1
Evadarea deținuților, 95; 96; 332-337
Incitarea la dezmăț, 379-381

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Motiv admis de lege pentru reducerea sau anularea pedepsei
- definiţie, 72
- de achitare, 134; 136; 192; 260; 273; 300; 304; 326; 335; 416; 426; 452; 509
- atenuantă, 411-415
Explozia, 520
Expunerea copilului, 354; 355
Încetarea pedepselor, 86-99
Extorcarea, 470; 473; 476
Falsificarea*a se vedea Contrafacerea, Falsul*
Alarma falsă, 319
Atestarea falsă, 209-1
Traducerea falsă intenţionată, 221; 222; 224; 225
Falsul
- certificat, 203-209; 214
- biletele de transport, 184; 213; 214
- telegrama, 193; 211-214
- înscrisurile private, 193; 196; 197; 213; 214
- înscrisuri publice, 193; 197; 213; 214
- titluri publice, acţiuni, obligaţiuni, cupoane de dobândă, bancnote, 174-179; 192 – 192-2; 213; 214
- foi de drum, 200-202; 214
- moneda, 162-170; 192 – 192-2; 213; 214
- paşapoartele, permisul de vânătoare sau de pescuit, libretele, 198-199a; 202; 214
- registre ale persoanelor care închiriază şi ale hotelierilor, 210; 214
- sigilii, ştampile, poansoane, matriţe, 179 – 192-2; 213; 214
- semne monetare, 173, 176-178, 192 – 192-2, 213, 214, 501
- martori la un fals, 199; 209; 214
- uzul de fals, 197; 212; 214
Numele fals, 231
Jurământul strâmb, 226
Mărturia falsă, 215-222; 224; 225
Închiderea societăţii sau a localului, 7 pct. 6; 14 pct. 5
Focul*a se vedea Incendierea*
Foi de drum (contrafăcute şi falsificate) 200-202; 214
Funcţionari
- abuz de autoritate, 254-265; 260
- atingere adusă drepturilor garantate prin Constituţie, 247-259
- atentat la pudoare şi viol, 377
- atribuirea de nume false sau de titluri de nobleţe false, 232
- ruperea sigiliilor, 284
- circumstanţa agravantă reieşită din calitatea de funcţionar, 266

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

- coaliția, 233-236; 260
- extorcare, 243; 244; 260
- corupție, 246-253; 260
- deturnare, 240-242; 244; 260
- amestecul în treburile autorităților administrative și judiciare, 237-239; 260
- exercitarea autorității publice ilegal anticipate sau prelungite, 261; 262
- falsul, 194; 195; 197; 213; 214
- certificatul fals, 208; 213; 214
- telegrama falsă, 211
- livrări către armată (neexecutare, întârziere, fraudă), 292-298
- amestec în afaceri pe care le administrează sau le supraveghează, 246; 260
- pașaport eliberat unui necunoscut, 202
- prostituția, coruperea de minori, 380
- violențe nelegitime, 257; 260
- furt comis de un funcționar cu ajutorul funcțiilor sale, 467; 471; 472

Fraudă adusă unui patron de restaurant sau unui cărăuș, 491

Frauda informatică, 509-1 și următoarele

Genocidul, 136bis

Grațierea, 87

Consumația într-un restaurant fără a plăti, 491

Hărțuirea obsesivă, 442-2

Uciderea
- premeditată, 392-397; 401; 401bis; 404; 408; 410
- din culpă, 418; 419; 422
- motivabilă, 411-415
- justificată, 416; 417

Amestecul
- în exercitarea puterilor legislativă sau judiciară, 239; 260
- în funcțiile publice, 227
- magistraților din sistemul judiciar în exercitarea puterilor legislativă sau executivă, 237; 238; 260

Imunitatea denunțătorului, 136; 192; 300; 304; 326

Imunitatea parlamentară, 158

Tipărituri fără indicarea numelui etc., ale autorului sau tipografului, 299; 300

Incendiu
- intenționat, 510-518
- (zis) neintenționat, 519

Pruncuciderea, 392; 396

Infracțiunea
- definiție, 1
- comisă în Marele Ducat, 3

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

- comisă în străinătate, 4
- concursul, 58-65
Înhumarea, 315
Jignirea – delict, 448; 450; 451; 452
Jignirea verbală, 561, pct. 7; 562
Inundarea
- proprietăţilor altuia, 549; 550
- unei mine, 547; 548
Insolvabilitatea frauduloasă, 391b
Interzicerea **drepturilor**, 7, pct. 5; 11; 12; 13; 14 pct. 4; 24
Interzicerea **de a practica anumite activităţi profesionale**, 7 pct. 8; 14 pct. 7; 18
Interdicţia de a conduce anumite vehicule, 14, pct. 8; 25 pct. 3
Interese financiare ale Comunităţilor europene, 496-2 – 496-4
Aruncarea
- de pietre etc. asupra construcţiilor şi maşinilor, 557, pct. 4
- de substanţe periculoase sau care murdăresc, 552, pct. 5; 563, pct. 3; 564
Jocurile de noroc, 305; 557, pct. 3
Justificarea (cauze), 70 şi următoarele; 152
Ruperea de afişe, 560, pct. 1
Legitima apărare, 416; 417
Eliberarea condiţionată, 100
Libertatea individuală (atingere), 147; 155-157; 159; 434-438
Loterii, 301-304; 557, pct. 3
Case
- de toleranţă, 379bis-381
- de jocuri, 305
- de împrumuturi cu gaj etc., 306-308; 459
Furtul de alimente, 557, pct. 6
Căsătoria, 264; 265; 267
Mărci (contrafacere, falsificare) 179-192-2
Medic
- atentat la pudoare şi viol, 377
- secret profesional, 458
Ameninţarea cu atentat asupra persoanelor şi proprietăţilor, 327 – 330-1
Cerşetoria
- simplă, 563, pct. 6; 564
- calificată, 342-346
Omorul
- definiţie, 392; 393
- motivabil, 411-415
- justificat, 416; 417
- comis pentru a facilita violul, 376

LU

- comis pentru a facilita furtul etc., 475
- comis pentru a facilita distrugerea sau stricăciunile, 532
Migranți, 382-4 și următoarele
Reprezentantul cultelor
- loviri și ultraje, 145; 146
- delicte, 267; 268
Moneda
- modificare, contrafacere, punere în circulație, 162-170; 192 – 192-2; 213; 214; 497
- refuzul de a primi drept plată monede ce au cursul legal, 556, pct. 4
Necesitate (stare de), 71
Caracter neretroactiv al legii penale, 2
Nereprezentarea copilului, 371-1
Obiecte obscene, 383; 385bis; 386
Obligații (contrafacere și falsificare), 174-178; 192 – 192-2; 213; 214
Gruparea infracțională, 324bis, 324ter
Ultraj
- împotriva reprezentantului unui cult, 145
- împotriva obiectelor unui cult, 144
- împotriva colectivelor constituite, 277
- împotriva unui deputat, unui ministru, unui magistrat, 275
- unui funcționar ministerial etc., 276
- împotriva unui martor, 282
Ultraje în public contra bunelor moravuri, 383-386
Paricidul, 392; 395
Participarea la o crimă, 66-69
Pedepse
- aplicabile persoanelor juridice, 34-40
- aplicabile persoanelor fizice, 7-32
- corecționale, 14-24
- penale, 7-13
- contravenționale, 25; 26
- încetarea, 86-87
Pedepse de substituire, 13, pct. 9; 21; 22
Greutăți și măsuri
- deținerea de greutăți și măsuri false, 561, pct. 4; 562
- folosirea de greutăți și de măsuri neautorizate, 561, pct. 8; 562
Poansoane (contrafacere și falsificare) 179 – 192-2; 213; 214
Port
- de nume fals, 231
- ilegal de costume, uniforme, decorații etc., 228; 229
- ilegal de titluri nobiliare, 230

SOUMU / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Prescripția
- condamnărilor civile, 99
- pedepselor, 91-96
Luarea de ostatici, 442-1
Preț (creștere sau scădere frauduloasă) 311; 312
Profanarea de cadavre, 453
Propunerea de a comite o crimă, 331
Protecția tinerilor, 371-1 și următoarele; 383 și următoarele
Provocarea
- crime și delicte în general, 66
- omorul, loviriile și rănirile, 411; 414
Proxenetismul, 379a – 381
Publicarea sau afișarea condamnărilor
- pentru crime, 7 pct. 7
- pentru delicte, 14, pct. 6
Publicații obscene, 383; 385bis; 386
Rasismul, 454 – 457-4
Racolarea în vederea dezmățului, 382
Revolta, 269-274
Tăinuirea
- de bande instigatoare, 133
- de cadavre, 340; 341
- de copii, 365
- de spioni, 120septies; 121
- de suspecți sau condamnați, 339; 341
- de răufăcători, 324-326
- de obiecte obținute cu ajutorul unei crime sau unui delict, 505; 506
Recidiva, 54 – 57-3; 562; 565
Detenția, 7 pct. 1; 8
Refuzul
- intervenției forței publice, 259, 260
- de a primi monede legale, 556, pct. 4
Rechiziția ilegală din partea forței publice, 254-256; 260
Restituirea, 44; 49; 50
Revizionismul, 454 – 457-4
Ștampile
- aplicarea ilegală de sigilii, ștampile, poansoane și mărci adevărate, 185 – 187-1; 213; 214
- contrafacerea și falsificarea, 179 – 192-2; 213; 214
Sigilii (rupte) 283-288
Secretul afacerilor sau de fabricare (divulgare din răutate), 309
Secretul

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

- scrisorilor şi telegramelor, 149; 150; 152-154; 460
- profesional, 458
Instigarea, 274-1
Morminte
- violare, 453
- distrugere, 526
Solidaritate (restituiri, daune-interese şi cheltuieli), 50
Influenţarea martorilor etc., 223-225
Scoaterea bornelor etc., 545; 546
Siguranţa
- externă a statului, 113 – 123octies
- internă a statului, 124-135; 235
Gălăgia nocturnă, 561, pct. 1; 262
Tentativa de crimă sau de delict, 51-53
Terorism, 135-1 – 135-17; 506-1
Timbre (contrafacere sau falsificare), 179 – 192-2; 213; 214
Tir cu arme de foc în locuri interzise, 553, pct. 1
Titlu de noblețe (protecţie), 230; 232
Monumente funerare
- distrugere, 526
- violare, 453
Tortura, 260-1 – 260-4; 438; 473; 476
Trădarea, 115-117
Trafic cu fiinţe umane, 379, 379bis; 382-1 – 382-3
Înşelăciune
- asupra identităţii, naturii, originii bunului vândut, 498
- asupra calităţii bunului vândut, 499
Tulburarea ordinii publice în pieţe, 313
Uzul
- de sigilii, ştampile, poansoane, mărci etc., contrafăcute, 179 – 192-2
- de fals în înscrisuri, 197; 213
- de telegrame false, 212; 213
- de paşapoarte, permisul de vânătoare sau de pescuit, librete, foi de drum şi certificate, 198; 199; 200; 207-209; 213
Uzurparea de funcţii, titluri sau nume, 227-232bis
Uzurparea de terenuri, 545; 546
Vagabondajul
- definiţie, 347
- simplu, 563, pct. 6; 564
- calificat, 342-344
Vânzarea sau expunerea de înscrisuri sau de obiecte obscene, 383; 385bis; 386

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Violul, 375-378
Violarea
- de domiciliu, 148; 152-154; 439-442; 563, pct. 8; 564
- imunităţii ministeriale sau parlamentare, 158
- dreptului internaţional umanitar, 136bis-136quinquies
- secretului telegramelor, 149; 150
- secretului scrisorilor, 149; 150
- secretului profesional, 458
- mormintelor sau monumentelor funerare, 453
Violenţa domestică, 330-1; 277; 409; 438-1; 439; 448
Violenţe
- date generale
- ce provoacă un avort, 348; 349
- ilegitime ale unui funcţionar, 257; 260
Acte de agresiune şi violenţe uşoare, 563, pct. 3; 564
Drumul public
- necurăţarea, 551, 3
- blocarea, 551, pct. 4
- depozitarea de bunuri dăunătoare sau insalubre, 552, pct. 1
Furtul
- definiţie, 461
- simplu, 463; 465; 466
- tentativa, 466
- calificat, 467-469; 471-487
- comis între soţi, descendenţi etc., 462
- domestic, 464-466
- de benzină, 491
- de folosinţă, 461
- de fructe consumate la faţa locului, 552, pct. 4
- de recolte sau de fructe ce atârnă, 557, pct. 6
- de gazon, pietre etc., 560, pct. 2
Hoţi surprinşi în flagrant delict, 469; 473

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

La elaborarea acestui proiect editorial au contribuit:

Traducători: Adriana Pîrcălab (Cod penal Austria, Cod penal Germania), Radu Călin Bacali (Cod penal Belgia, Cod penal Finlanda, Cod penal Suedia), Petre Rainof (Cod penal Bulgaria), Maria Lațchici și Alina Irimia (Cod penal Croația), Tudor Gheorghe Iordăchescu, Cătălina Gabriela Hîrceag, Dumitru Slăvescu (Cod penal Cehia, Cod penal Cipru, Cod penal Slovacia, Cod penal Slovenia, Cod penal Estonia), Tiberius Constantin Puiu (Cod penal Danemarca), Mona-Manuela Răuș (Cod penal Franța, Cod Penal Letonia, Cod penal Spania), Oana-Liliana Gheorghiu (Cod penal Ungaria, Cod Penal Lituania, Cod penal Malta), Mioara Cioranu (Cod penal Italia, Cod penal Luxemburg), Andreea Timiș (Cod penal Olanda), Anna-Maria Radu (Cod penal Polonia), Liliana Gabriela Pasache și Oana-Raluca Csiszer (Cod penal Portugalia), Nicoleta Voinea (Cod penal Suedia), Edith-Adriana Uncu (Cod penal Grecia).

Echipa SCA Zamfirescu Racoți & Partners și avocații care au participat alături de aceasta în proiect (care au făcut verificarea de specialitate a codurilor traduse din perspectiva coerenței noțiunilor juridice de drept penal): Mirela Gorunescu, Constantin Nedelcu, Dănuț Bugnariu, Doru Cosmin Ursu, Ciprian Băban, George Avram și Ionuț Chisăr.

Editura C.H. Beck: Radu Dimitriu – Director general, Andreea Stănciulescu – Redactor-șef, Oana Dobrițescu – Redactor, Cătălin Mantu – Tehnoredactor și Olivier Gstach – pregătire aplicație software.

Coordonatori din conducerea Ministerului Justiției: dl Ion Claudiu Teodorescu și dl Sebastian Costea.

Direcția de Implementare a Proiectelor Finanțate din Împrumuturi Externe (DIPFIE): dna Cornelia Munteanu, dna Adriana Gheorghiu, dl Andrei Pană, dl Cătălin Spiroiu, Paul Negrilă.

Direcția Investiții (DI) – dl. Constantin Rădulescu.

BCU "CAROL I" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ISBN 978-600-18-0815-9
ISBN 978-606-18-0822-9